பொருளாதாரம்

சாமுவல்சன்

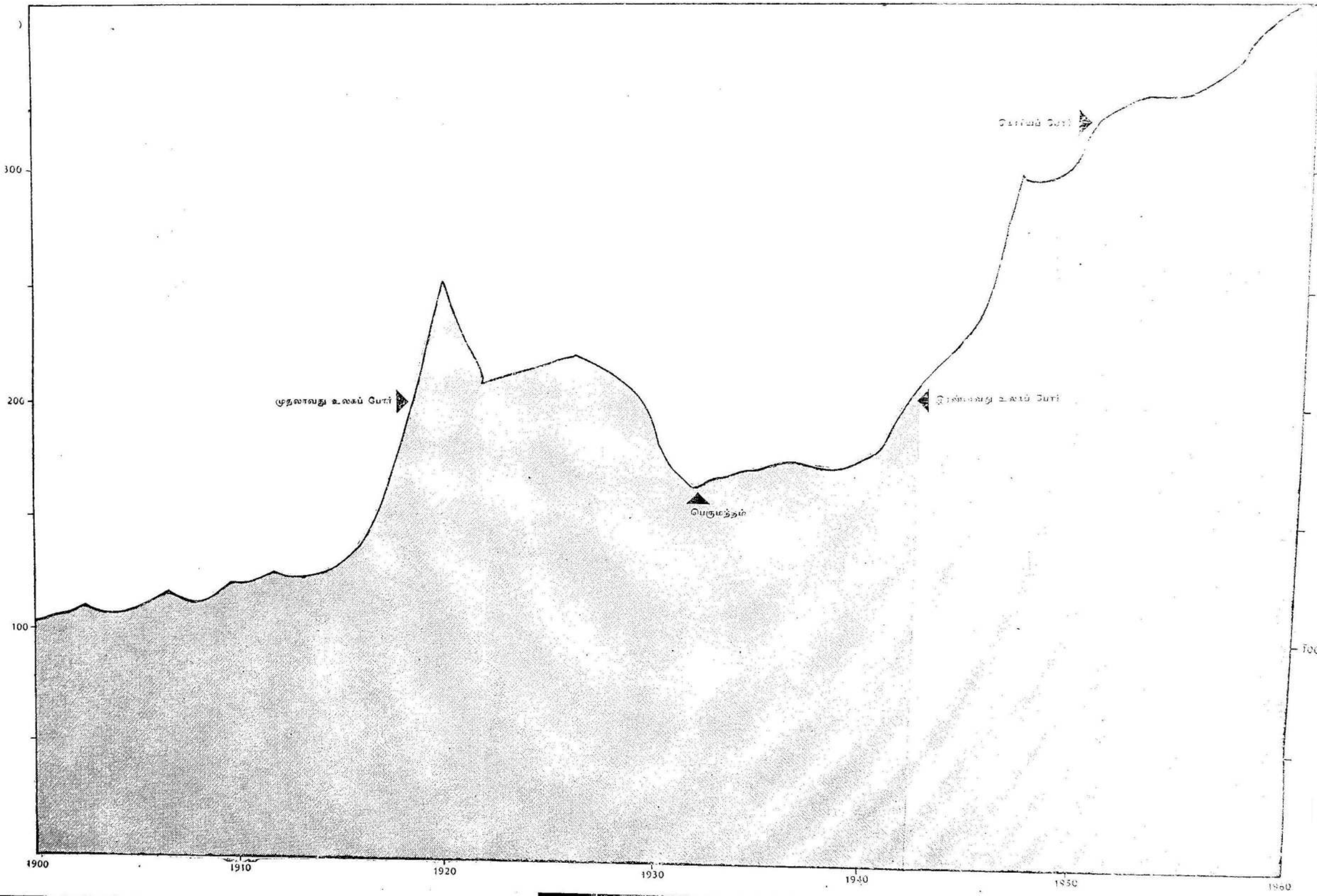
கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

பொருளாதாரம்

சாமுவல்சன்

3—CP 680—1,504 (5/67)

1900 தொடக்கம் அமெரிக்க தயாரிப்பு விலைகள்

பொருளாதாரம்

ஆரம்ப ஆராய்ச்சி

போல் ஏ. சாமுவல்சன்

பொருளாதாரப் பேராசிரியர்,
மசாசூசெற்சுத தொழினுட்பக் கழகம்

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தால்
வெளியிடப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு, 1971

ECONOMICS

AN INTRODUCTORY ANALYSIS

by

SAMUELSON

Copyright

McGRAW—HILL BOOK COMPANY

Translated and Published in Ceylon

by arrangement with

THE McGRAW—HILL BOOK COMPANY

எல்லா உரிமையும் இலங்கை அரசாங்கத்தார்க்கே

மக்ரே—ஹில் புத்தகக் கம்பெனியாரின் அனுமதியுடன்
இலங்கைக் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினரால்
மொழி பெயர்த்து வெளியிடப்பட்டது

පෙරවදන

මේ ග්‍රන්ථය වූ කලී පෝල් ඒ. සැමුවල්සන් මහතාගේ Economics–An Introductory Analysis නම් සුප්‍රකට කෘතියේ දෙමළ පරිවර්තනයයි. ආර්ථික විද්‍යාවේ සෑම අංශයක් ම පාහේ විස්තර විභාගයට ලක් කෙරෙන මෙවැනි ග්‍රන්ථය, මෙම දෙපාර්තමේන්තුව මගින් පළ කෙරෙන එබඳු සවිස්තර කෘතීන් අනුරෙන් පළමු වැන්න ලෙස සැලකිය හැකිය.

මෙම ග්‍රන්ථය කාණ්ඩ සයකින් සමන්විතය. ප්‍රථම කාණ්ඩයෙන් මූලික ආර්ථික සංකල්ප හා නූතන ආර්ථික ජීවිතයේ මූලික සංස්ථාවන් ද විග්‍රහ වන අතර, එය නිමා වන්නේ ජාතික ආදායම පිළිබඳ විස්තරයකිනි. දෙ වන කාණ්ඩයෙන් සමෘද්ධිය හා පරිහානිය ඇති වීමට හේතු සාධක විග්‍රහ වේ. තෙවන කාණ්ඩයට ඇතුළත් වන්නේ තරහකාරී හා ඒකාධිකාරී බලවේගයන් පිළිබඳ විස්තර විභාගයකි. අනතුරු ව, ආදායම් ව්‍යාප්තිය හා නිෂ්පාදන සාධකයන්ගේ මිල නියම කිරීම සිව් වන කාණ්ඩය මගින් විභාග කෙරේ. පස් වන කාණ්ඩයෙන් අන්තර්ජාතික වෙළඳාම— එහි මූල්‍ය අංශය මෙන් ම මූර්ත අංශය ද විග්‍රහ කොට දක්වෙයි. සවන කාණ්ඩයේ අරමුණ වන්නේ වර්තමාන ආර්ථික ගැටලු-විශේෂයෙන් ම ඌන සංවර්ධිත රට වලට අදාළ වන පරිද්දෙන් සාකච්ඡාවට ලක් කිරීමයි.

දෙමළ මාධ්‍යයෙන් රචිත ආර්ථික විද්‍යා පොත් ප්‍රමාණවත් නොවන හෙයින්, මෙම ග්‍රන්ථය එම ඌනතාව පිරිමසා ලිමට තරමක් දුරට හෝ ඉවහල් විය හැකිය. ගුරු-සිසු දෙපක්ෂයට ම මෙය බෙහෙවින් ම ප්‍රයෝජනවත් ග්‍රන්ථයක් වනු ඇතැයි මගේ බලවත් විශ්වාසයයි.

මෙම පොතේ මුල් පරිච්ඡේද සොළොස පෝ. තිරුනාවුක්කරසු මහතා විසින් ද, විසි එකක් වූ සෙසු පරිච්ඡේද සංඛ්‍යාව වෙ. ජෝ. ඉලයතම්බි මහතා විසින් ද පරිවර්තනය කොට ඇත.

ව. ආනන්ද ජයවර්ධන,
අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන කොමසාරිස්.

1971 මැයි 13 වැනි දින,
කොළඹ 3, ශ්‍රීමත් අර්නස්ට් ද සිල්වා
මාවතේ '' සිරිමතිපායේ '' පිහිටි
අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුවේ දී ය.

முன்னுரை

"பொருளாதாரம்" எனப் பெயரிய இந்நூல போல் **எ.** சாமுவல்சன் அவாகள எழுதிய 'Economics—An Introductory Analysis' எனும் ஆஙகில நூலின் தமிழ் மொழிபெயர்பபாகும்.பலவிடயஙகளை உள்ளடக்கியன வாய், முதன்முதல இததிணைக்களத்தாரால வெளியிடபபடும் பொருளா தார நூலகளுள் இதுவும் ஒன்ருகக் கொள்ளததக்கது. இது பொருளா தாரத்தின் எல்லா அமிசஙகளையுமை தன்னகத்தே கொணடுளது. இந்நூல் ஆறுபகுதிகளை உடையது. முதலாம் பகுதி, இக்கால வாழ்வுக்குரிய மூலா தாரமான பொருளாதார உண்மைகளையும் தாபனஙகளையும் ஆராய்ந்து சனறு, தேசிய வருமானம பறறிய கருதது விளககததுடன் முடிவடை கின்றது. இரண்டாம் பகுதி, பொருளாதார வளம், மந்தம எனபவற்றுக் கான காரணஙகளை ஆராயகின்றது. மூன்றும் பகுதி, போட்டி, **எ**கபோக வுரிமை ஆகிய சததிகளுடன சமபநதபபடடது. வருமானத்தைப் பஙகிடு தல், உற்பத்திக் காரணிகளுககு விலைகுறித்தல் ஆகியவை பற்றி நான்காம் பகுதி எடுத்துக்கூறுகின்றது. சருவதேச வியாபாரத்தின் பணத்துறை அமி சஙகளும உணமை அமிசங்களும ஐந்தாம பகுதியில் ஆராயப்பட்டுள. ஆரும பகுதியிலே, குறிப்பாக அபிவிருத்தி குறைந்த நாடுகள் சம்பந் தமான நடைமுறைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் விளக்கப்பட்டுள.

பொருளாதார சாத்திரம் பற்றித தமிழிற போதுமான அளவிலே நூல் களில்லாக குறையைப் போக்க இந்நூல் உதவும். இவ்வெளியீட்டை மாணவரும் ஆசிரியரும் உவந்தேற்றுக கொளவா எனபது எனது நம பிக்கை.

ஆஙகில நூலிலே முன்னைய பதினறு அத்தியாயங்களைத் திரு. பொ. திருநாவுக்கரசும், பின்னைய இருபத்தொரு அத்தியாயங்களைத் திரு. சே. ஜோ. இளையதம்பியும தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தந்தனர்.

டபிள்யூ. ஆனந்த ஐயவர்த்தன,
ஆணையாளர்,
கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம.

"சிறிமதி பாயா"
58, சேர் எணைஸ்ட் த சில்வா மாவத்தை,
கொழும்பு 3, மே 13, 1971.

முகவுரை

இந்நூல் ஒரு பொருளாதார ஆரம்ப நூலாகும். ஆரம்ப நிலையிற் பொருளாதாரத்தை அரை வருடத்துக்கோ முழுவருடத்துக்கோ பயிலுவோருக்கும், அதனைத் தொடர்ந்து பொருளாதாரத்தை மேலும் பயில விரும்பும் அல்லது விரும்பாத மாணவருக்கும் உதவுமுகமாக இந்நூல் எழுதப் பெற்றுள்ளது.

பொருளாதாரம் முக்கியமானதோர் பாடமாகும்; அது கிளர்ச்சியூட்டும் ஒரு பாடமுமாகும். பொருளாதாரத்துறையிலே தொழில் செய்யும் பொருளியலாளன் என்ற முறையில், நான் இவ்வாறு கருதுவது இயல்பே. ஆயின், மக்கள் விரும்பி மதிக்கும் பாடங்களுள, நனகமைக்கப்பெற்ற பொருளாதாரப் பாடத்திடமொன்றில் எப்பொழுதுமே ஏறகுறைய முதன்மையான விருப்பங் காட்டப்பட்டுவந்துள்ளது என்பதை மக்கள் கருத்துப் பற்றிய மதிப்பீடுகள் மீண்டுமீண்டும் எடுத்துக் காட்டியுள. பொருளாதாரம் பயிலும் வாய்ப்புத் தமக்கு ஒரு போதும் கிடைக்க வில்லையே எனறு எங்கும் மக்களே வாழ்க்கையில் நாம் அடிக்கடி கணடுவருகிறோம்.

இந்நூலின் முதற் பதிப்பை நான் எழுதியகாலை,எனக்குள்ளே இவ்வாறு கூறிக்கொண்டேன் : " இருபதாம் நூறறுண்டின் இபபிற்பகுதியிலே, அறிவுக்கூர்மையுள்ள ஒருவன பொருளாதாரம் பற்றி அறிய வேண்டியது யாது ? இன்றிருந்து இருபதாண்டுகளுகுப் பின் வாசகனெருவன் செலவாவாக்கும் பொறுப்புமுள்ள நிலைமையில் இருக்கத் தொடங்குங்கால் அவனுக்கு மிக முகியமானவையாக இருக்கக்கூடிய விடயங்கள் எவையோ அவற்றையே அறிவதற்கு அவன் பெரும்பாலும் நாட்டங கொள்வான்."

நான் எதிர்பார்த்ததற்கும் மேலாகவே இந்நூல் வெற்றிகரமான விளைவை அளித்துளளது. இது பல்வேறு மொழிகளிலே மொழிபெயாக்கப பட்டுள்ளதுமன்றி, இதனைத தழுவிப பல நூல்களும் எழுதப் பட்டுளளன. உண்ணூட்டிலும் பிறநாட்டிலும், கனிடகல்லூரிகளிலும் பேர்பெறற பல்கலைக் கழகங்களிலும், இரவுப் பாடசாலைகளிலும அரசாங்கமும் வியாபாரமும் சம்பந்தப்பட்ட பயிறசித் திட்டங்களிலும் பயனபடுத்துதற்கு, முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பெரும்பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு பாட நூல் பொருளாதார ஆசிரியர்களுக்கு அவசியந் தேவைப்பட்டது. பணவீக்கமும் பணவாட்டமும், குடும்ப வருமானமும் தேசிய வருமானமும், விலை, சம்பளம், இலாபம், பங்குமுதற் சந்தை முதலியனவும் அப்பிரச்சினைகளுட் சிலவாம். அனைத்துக்கும் மேலாக, விரைவான பொருளாதார முன்னேற்றமும் எமமும் பெறுவதற்கும், திறமையாக விலைமுறிப்

பதற்கும், எமது வளங்களினைத்தையும் சிகனமாகப் பயன்படுத்துவதற குமான நிலைமைகளைப பகுத்தாராய உதவும் கருவிகள பற்றிய பிரச்சினை அவற்றுள் முகியமானதொனறு.

ஐந்தாம் பதிப்பு முற்றுகத திருததியும் புதுகியும் புனராக்களு செய்யப படடுளது. நூலிலுளள முகியமான விடயங்களை இற்றைக்காலம் வரைக் கும பொருநதுமாறு செபபஞசெய்ததுடன், அடுதத பத்தாணடுக்குரிய முகியமான பிரச்சினைகள பறறியும புதிய அததியாயங்களையும பிரிவுகளையும புகுததியுள்ளோம : பொருளாதார முன்னேறறமடைநதுள்ள நாடுகளின் பொருளாதார வளாசசி, அமெரிக ஐகிய அரசின சருவதேச நிலைமை, அதனுடன சம்பநதபபடட பொனநியமததிடடம, உளளுடுக கொள்கை முதலியவறறின் உடகருததுகள, "செலவு உந்தல" வகையான புதிய தொரு பணவீக அமைபபு முறையினால மேனடுப பொருளாதாரங் கள அணைததிலும் புகுததபபடறற—மலவுதருனற—தாமசங்கடமான நிலை மைகள ஆதியனவறறுக்கு இபபதிப்பில முகியததுவம தரப்பட்டுள்ளது.

எனினும, இநநப புதிய பதிபபு, அனைத்துகதும மேலாய், நுணபாகப பொருளியல முறறுகத திருததியனமகபப படடுளளனைதக் குறிகவினறது. விநியோகம், தேவை என்பனபறறிய மூலககோட்பாடுகள நாலாம் அததி யாயததின தொடககததிற கூறபபட்டுள. பேரணடப பொருளியல சமபநத மாய இரணடாம பகுதிகுத தேவைப்படும் அடிபபடையான ஆயவுக கருவிகளை வழஙகும் பேரனுகூலத்தை இது பெறறுளளது ; அன்றியும், பேரணடப் பொருளியலை ஆராயுமுனனர நுணபாகப் பொருளியலை ஆராய விருமபும் ஆசிரியாகளை இசைவாக வழிப்படுததறகு ஏற்றவகையில் இப் பதிபபு அமைநதுளளமையும் ஒரு பேரனுகூலமாகும்.

மூனறும பகுதியின அமைபபும அதிற சோநதுளள புதிய அத்தியா யங்களும, மாஷலின் பொருளியலை இக்காலத்துக்கேற்றதாகவி அடுதது வரும ஆராயசசியோடு இணைவுறுத்துவதன் மூலமாக விலைக கோட்பாட டைப புறகணிகபபடாமே பாதுகாபபதோடு, அபிமானிகளின் வெறுமபுகழச் சியினினறும அதைக காபபாறறவும துணைபுரியும் என்பது எனது நம் நமபிகை. விலையிடல எததுணையளவு செய்து முடிக்கக்கூடியது, எத துணை செய்து முடித்துள்ளது, எததுணை செயயமுடியாமலுள்ளது என்பன பறறிப் புதிய கருத்துக்கள் அழுதறிக் கூறபபட்டுள. நானகாம் பகுதியி லுள்ள பஙகீடுக் கொளகை பறறிய விளககம்—குறிப்பாக மூலதனக் கொளகையுடன் சம்பநதமான விடயம பற்றிய விளக்கம்—மிகவும் எளிதாக் கப்பட்டுளது. சருவதேசமுறைபற்றிய ஒப்பீட்டு அனுகூலமானது, பின்னினைப புக்களைத தக்கவாறு கையாளவதன் மூலம், இலகுவாக்கப்பட்டுளது. பணததுறைக்குரிய பகுப்பாராய்ச்சியையும் வருமான-நிருணயிப்பையும் இணைகும் புதிய விடயங்கள் சம்பநதமாக இருந்து வந்த நீணடகாலத் தேவை, இவண பூர்த்தி செய்யப்பட்டுளது. வணணத்திலோ தோற்றத் திலோ அற்பமாற்றஞ் செய்வதன் மூலம், வழமைகிலிருந்து மறைந்து போவதைப் புதிதாக ஆக்குவிக்க முயலவேண்டுமென்பதற்கு எமக்கு எவ்

லித அவசியமும ஏறபட்டிலது. நூல்வெளியிடுவதிலும பொருளாதார முறை பின்பற்றப்படவேண்டும். இந்நூலைப் பலர் பயன்படுத்துவது காரணமாக, இதனை இற்றைநாள்வரையுள்ள விடயங்களை உள்ளடக்குவதாய வெளியிடுவது சாத்தியமாயிறறு. பொருளாதாரம போன்ற ஒரு பாடத்திற்கு இப்படிச் செய்வது இனறியமையாதது.

மாக்ஸ பீயர் போம் முனபுதாம் எழுதிய நூலொன்றைப் புதுக்கியெழுதுதற்குத் தமகருத் துணிவிலலை எனறு ஒரு முறை குறிபபிடடார். அதிலுளள பழஞ் செய்திகளை உரிமையினறி மாற்றஞ்செய்யுமபோது அதனை எழுதிய இளைஞர் எத்துணைச் சிறறமடைநதிருப்பார் என்பதை அவர் நினைவிற கொணடதே இப்படி அவர் எழுதியமைக்குக் காரணமாகும். பெரும்பாலும் அவ்விளைஞரைப் போலவே நானும் உணரகிறேன். கடுமையான பொருளாதாரம் சுவையற்றதாகவோ கடினமானதாகவோ இருக்க வேண்டிய அவசியமிலலை எனற உறுதியுடனேயே இநநூலை எழுதப் புகுநத இளைஞனும இருந்தான். எவருடைய நூலின குறைபாட்டையுநதிருத்துவதில் அவன் எத்துணைக கடுமையாக நடநது கொண்டான் என்பதை நான் நினைவுகூருகிறபொழுது, இந்நூலிலுளள சொல், அரைப்புள்ளி, வரி, பகுதி, அதிகாரம ஆதிய ஒவ்வொனறையும மிகத் தாராளமாக விமரிசனத்துக்கு உட்படுத்தவேணடுமென்பது நியாயமமே என்பதை நான் உணருகிறேன். அனறியும், உலகின் ஒவ்வொரு கணடதிலிருந்தும் ஆயிரகணகான வாசகாகள குறிபபுரை அனுப்பிவைதது எனக்கு உதவினாகள. அவர்கள் ஆறறிய உதவியை நான் அனுபவபூர்வமாக அறிநதிருநதமையாறறுன அவாகளது மனததாராளததை உயாவாகப் பேசவேணடியகடனை இருககின்றேன.

நூலைத் தயாரிபபதில் மகரோ–ஹில் புத்தகக் கமபெனி எனனுடன சிறப்பாக ஒததுழைத்தது. நூலின் அச்சு, வண்ணம, வரிபபடஙகள், அமைபபு ஆகியவை பொருளாதார நூறபொருளை வெறறிகரமாக வெளியீடு செயவதொன்றையே ஒரே நோகமாகக கொணடு அகமபெனியாலே திடமிடபபடடன. அதன் விளைவாக, மாணவர் தம்வாழ்நாள முழுவதிலும நூலநிலையதில் வைதது பேணத்தக அழகிய தொரு நூலாக இஃது அமைநதிருபபின, அதனை ஒரு வரபபிரசாதமாகக் கொள்ளல் வேண்டும். இந்நூல் சிறந்த ஒரு போதனை நூலாக அமைய வேணடும எனபதிலேயே கூடிய கவனஞ் செலுததப்பட்டுளது. அததியாயங்களின் பொழிபபுக்களைக் கவனமாக ஆகியுளளோம ; தெளிவான முன்னுரைகளையும, நுட்பமான ஆராயச்சிக் கேள்விகளையும் தந்துளளோம ; ஒவ்வோர் அத்தியாயத்தின் இறுதியிலும், மூலாதாரமான கோட்பாடுகளை முடிவாகச் செவ்வை பார்ப்பதறகு வேணடும பட்டியலைச் சேர்ததுளளோம; குறுஙகாலப் பயிற்சியின்போதோ மூலாதாரமான அடிப்படைக் கருத்துக்களிற கவனஞ் செலுத்துமபோதோ எளிதில் ஒதுக்கப்பட்டுவிடும் சில விடயங்களைக் கவனத்துகுக் கொண்டு வருமுகமாக ஆஙகாஙகே அததியாயங்களுக்குரிய பின்னிணைப்புக்களையும் கொடுத்துளளோம்.

இந்நூல முழுவதிலும "உன்னதமான புதிய-பழம் பொருளியல் இணைப்பு" எனறு நான வழங்கிவந்துள்ள விடயம் மீண்டுமீண்டும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுளது. இது நவீன வருமான நிருணயத்தின் வாய்ப்பான கருப்பொருளைப் பழம பொருளியற கோட்பாடுகளுடன இணைககும் ஒரு முயறசியாகும. அதன் அடிபபடைக் கொள்கை இதுதான. பணத துறைகளுகு வருமானப பகுப்பாய்வுக் கருவிகள் மூலம் பரிகாரங் காணபது, பழமபொருளியல உணமைகளைச செலலுபடியாக்கி, அவற்றை மீண்டும பொருத்தமானவையாக்கும். இந்தப புதிய-பழம்பொருளியல் இணைப்பும பொருளாதார ஆசிரியருக்கு மிகுநத முகியத்துவமுடைய தாகும. இது மொததப் பேரளவுப பொருளியலுகும் பாரம்பரிய நுணபாகப் பொருளியலுகுமிடையே உள்ள பிளவைச் சீர்படுத்துகினறது; அவ்விரணடையும் ஒனறை யொனறு கதுவிநிறகச் செய்து ஐகியமாக்கு கின்றது. ஆரம்பப பொருளியலிலே, "தேசிய வருமான நோக்கின" பயனை அது பெரிதும் கூட்டுகினறது எனபது எனது முடிபாகும்; எனது முநதிய பதிபபுக்கள் இதனை மீணடுமீணடும் பயன்படுத்தி இருந்திருக்க வேணடுமெனபதே என விருபபம்.

இககாலப் பொருளாதாரத்திலே புதியனவற்றைத் தேடிக்காணும் முயறசியிற காலெடுதது வைககத தொடஙகும் வாசகருக்கு எனது பொருமை கலந்த நல்வாழ்த்துக்களைத தெரிவிததுக்கொளவதுடன், ஓர் எச்சரிக்கையையும் விடுகின்றேன. இந்நூல தெளிவான உரை நடையில் எழுதப்பட்டுளளதெனினும், ஏமாறறத்துக்கு உளளாகவேண்டாம். ஆர்வமுளள வாசகரெவரும் நனகுபுரிந்து கொளளக்கூடிய ஆரம்ப ஆராய்வு ஒன்றை வழஙகுவதே இதன நோக்கம். ஆயின், இதன் அடிக்குறிபபுக்கள், பின்னிணைபபுக்கள், மறறுமென்று விரித்தலின பாற்பட்ட குறிப்புக்கள், மறை முகமான கூற்றுக்கள எனபவற்றுக்கிடையே நுணணறிவுடன நோக்க வேண்டிய விடயஙகள பல பொதியப்பட்டுள. ஆதலின், நுனிப்புல் மேயும் நிலையிலுள்ள வாசகர் தேர்சசிபெறுவது துரலபம். வாசகர் உரியமுறையிற் சுவனஞ்செலுத்துவாராயின, அவர் அவவிடயஙகளை நனருகப் புரிந்து கொள்வார். முழு ஆண்டுப்பயிறசிகளும போதுமான விடயஙகளை இநநூல் வழஙகுகினறது. தேவைப்பட்டால், அவற்றுடன பிற்சேர்க்கையாக வேறு சிலவறறையும் சேர்க்க முடியும். இதிலடஙகிய விடயங்களின் தொடர்பு அறுபடாவண்ணம் அத்தியாயஙகளையும் பின்னிணைப்புக்களையும் நீக்கி விடமுடியும. பல கலவித் தாபனங்கள அரைவருடப் பயிற்சிக்காகவே இந்நூலைப் பயனபடுதத விரும்புகினறன.

ஒவ்வோர் அத்தியாயமும் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய ஓர் அலகைக் கொண்டிருக்கத்தக்கதாய் அமைககப்பட்டுளது. நீணடு செல்லும் அத்தியாயமாக இருந்தால், அது, எ. பி. என்றவாறு பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டிருக்கும்; இப்பிரிவுகளையுமே அத்தியாயங்களாக அமைக்க இயலும்; பலவிடங்களில் அத்தியாயத்தின பின்னிணைப்புக்களாகச் சில விடயங்கள்

தரப்பட்டுள்ளன. மிக எளிதில் வலோந்து கொடுத்துக் கருத்துக்களை விளக்கும் இந்த முறைக்குப் பல ஆசிரியன்மார் உடன்பாடுதெரிவித்துள்ளமை, ஒரு சிறுவாக்கெடுப்பிலிருந்து தெரியவருகிறது. இத்தகைய விடயங்களை அறிந்து கொள்வது அத்துணைக் கடினமனறு; ஆயின, காலம் போதவில்லை யாயின் அல்லது முதல்வாசிப்பாயிருப்பின், பொதுவாக அவறறை ஒதுக்கி விடமுடியும்.

ஆசிரியன விரும்பினால, விடயங்களின ஒழுங்கமைப்பை மாற்றக கூடிய வகையிலே விவாதத்திற்குரிய விடயங்கள் கவனமாக ஒழுங்கு படுத்தபபட்டுள்ளன. இப்படியாக, நுணபாகப் பொருளியலைக் கூறும மூனறும் பகுதியை முன்னதாகவும், பேரண்டப பொருளியலைக கூறும இரண்டாம் பகுதியைப் பினனதாகவும் அமைப்பதை ம. தொ. க.க்கத்தில் நாம் விருமபவில்லையாயினும, என் அவ்வாறு செய்யக்கூடாது என்பதறகு எகாரணமுமில்லை. கூறுவதை வேண்டுமென்றே மீட்டுங்கூறல பயில வதற்கு வலுவூட்டும் எனபதுடன், மரபுமுறையான ஒழுங்கிறகு அப்பால் அத்தியாயங்களை ஆசிரியன் ஒதுக்கிக் கொடுப்பதற்கான வசதியையும் அளிக்கும்.

இந்நூலுக்கு நிறைவளிகருமுகமாக, ரோபேட் எல். பிஷப், ஜோன ஆர். கோல்மன் ஆகியோருடன் நானும் சேர்ந்து 'Readings in Economics' என்ற நூலைத் தயாரித்துள்ளோம். ரொம்னி ரொபின்சன் என்பார், "Study Guide and Workbook" என்ற சிறந்த நூலை ஆக்கித் தந்துள்ளமைக்கு எனது நன்றி அவருக்கு உரித்தாகும்; அந் நூலின முந்திய பதிபபுக்கள் அமோக ஆதரவு பெறறு உத்தியோக பூர்வமான முறையில் ஆசிரியன்மாராலும், உத்தியோகச் சார்பற்ற முறை யில் ஆர்வமுள்ள மாணவர்களாலும் பரகபப பயன்படுத்தப்பட்டுள. அன்றியும், வகுப்பறை மாணவர்க்குச் சிறப்பாகத் துணைசெய்யும் பொருட்டு, பேசாத காட்சிப் படங்கள் பன்னிரண்டை மக்ரே–ஹில் புத்தகக் கமபெனி வழங்கியுள்ளது.

ஆரம்பப் பாடநூல் ஒன்றை எழுதுதல கடினம். ஆயின, அதனு லுண்டாகும் பிரதிபலன் அளப்பரியது—பணப் பிரதிபலனை மட்டுமே நான் கூறவில்லை. ஒரு தலைமுறையைச் சேர்ந்த ஆயிரக்கணக்கானவருடன சிந்தனைத் தொடர்பு கொள்ளும் அனுபவம் போனறு வேறெந்த அனுப வமும் ஓர் அறிஞருககு வாய்கக முடியாது. மேலும், பொருளாதாரம் பற்றிப் பொருளியலாளரான நாங்கள் எழுதுதல உண்மையிற இளர்ச்சி யூட்டும் ஓர் அனுபவமே. இந்த அனுபவத்தால் வாசகரும் ஓரளவுக் கேனும் இளர்ச்சியூட்டப் பெறுவர் என்பது என் நம்பிக்கை.

நான் பெற்றுக் கொண்ட உதவிக்கு நன்றி செலுத்தும இறுதிக் கட்டத்திலே, நன்றிக் கடனுக்கு வகைசொல்ல முடியாத வககறறவனாய் இருக்கிறேன். நூலைத் திருத்தியமைப்பதற்கு ஆலோசனைகள் தந்துதவிய

நூற்றுக்கணக்கான ஆசிரியர்களின் பெயர்களையும் வாசகர்களின் பெயர் களையும் குறிப்பிடத்தொடங்கவுமே இயலாதவனாய் இருக்கிறேன். ம. தொ. கழகத்திலுள்ள என கூடாளிகள் அனைவரையும் குறிபபிடுவதென்றால், அலுபபைத் தரும் ; ஆயின, பேராசிரியர்களான ரோபேட் எல. பிஷப், கேரி பிரவுன, ரோபேட் சோலோ ஆகியோரைக் குறிப்பிடடே ஆக வேண்டும். மற்றைக் கலலூரிகளிலிருந்து பின்வருவோர் எழுத்து வேலையில் எனக்குத் திறமையான உதவி அளித்துளளனர் : ரொடனி ரொபின்சன, ரிச்சட எஸ். எக்கவுஸ் (பிரணடெயிஸ), ஆதர் எம். ஒக்குன (யேல்), வில்லியம் ஜீ. பொயின (பிரினஸ்ரன), டேவிட பீ. மககல்மனற (லங்காஸ்ரர், பெனசில்வேனியா), ஜோன அவுற்றென (ரைஸ), அலிஸ் போணுவ் (பொஸ்ரன கலலூரி), ஜோன் பீ. ஹெணடசன (மிச்சிகன் அரசு), டடலி ஜோன்சன (வாஷிங்ரன), பிராங்க எல். கிட்னா (கலிபோணியா), தியடோர் ஜே. கிரெபஸ (ஸரான்போட்), எச. லோரன்ஸ் மிலலர், டொன் வீ. பிளான்ஸ (கன்சாஸ்), சாளஸ டீ. ஸமித (புளோரிடா), போல் சல்ரன (கலேயமொனற), ஹரி ஈ. வால்ரேஸ் (வாஷிங்ரன்), ஜனெற எல். வெஸ்ரன் (இலினேய), ஜேம்ஸ் ஜீ. விற, இளேயவர் (பிற்ஸபேக்) இனெஸ் ஜே கிரணடோல. கீழே குறிபபிட்டுளள வேறுசிலா நூலேப பதிபபிக்குங கருமததில் எனகுத் துணைசெயதுளளனர் : அவர்தாம் பெலிசிற்றி ஸ்கிடமோ, பியற்றிஸ ரோஜேஸ, ஜனெற போஸ்ரர், ஷரோன் டிவார், கீரேஸ லொக, மாகரெட் ரொபிசன எனபோராவா. எடவேட் போஸ்ரர் என்பார், எனக்கு உதவிய மற்றுஞ் சில உதவியாளருடன் சேர்ந்து, காலமாறறஙகளுககேறப அடுத்தடுதத பதிப்புகளை அமைததுக் கொடுப பதில எனகுத துணைபுரிநதுளளார்.

ஒரு பாடநூல் ஒருவருடைய பிளளைகளுக்கே அர்ப்பணிகபபடல வேணடும் ; எனகுகும பிளளைகள உண்டு. ஆயின, அனைவருக்குமு மேலாக, இநநூலே எழுதுவதறகு முதனமுதல ஆலோசனை கூறிய பேராசிரியர் ரோபை இலானஸ பிரீமன எனபாருககு நான கடமைபபட்டுளளதாகக கருதுகிறேன். அவா ம. தொ. கழகததிலே பொருளியல்–சமூகவியல எனற துறையின முனனாத தலைவராவர். நூலின பெறுபேறறுக்கு அவரையோ மேறகுறிபபிட்டவர்களையோ குற்றங்கூறலாகாது. சிறப்பு எதுவுமுணடேல், அஃது என் மனைவிக்குரியது.

போல் ஏ. சாமுவல்சன்.

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
முகவுரை	.. .. ..	vii–xii
	முதலாம் பகுதி	
	பொருளாதார அடிப்படைக் கருத்துக்களும் தேசிய வருமானமும்	
1	தொடக்கவுரை	3
2	பொருளாதாரச் சமூகத்தின் முக்கிய பிரச்சினைகள் .	20
3.	"கவர்ப்பு" முதலானதாவ முயற்சிதத்திடம் செறிபடும் முறை	49
4.	விதியோகமும் தேவையும் : அடிப்படை அபிசுகள	82
5	தொழில் அமைப்பும் வருமானமும் அனுபந்தம் கணக்கு வைத்தலின் ஆரம்ப அறிவு .	106
6	தனிப்பட்ட வருமானமும் குடும்ப வருமானமும	155
7	தனிப்பட்ட நிதியும் சமூகப் பாதுகாப்பும	183
8.	தொழிலாளரும் தொழிற்பற்றிய தொடர்புகளும	213
9.	பொருளாதாரத்தில் அரசாங்கத்தின் பங்கு : செலவு, பிரமாணம், நிதி .	246
10.	பொருளாதாரத்தில் அரசாங்கத்தின் பங்கு: கூட்டாட்சியின் வரித்திட்டமும் நடுத்தரப்பை பிணைப்பும் .	269
11.	தேசிய வருமானமும் உற்பத்தியும்	291
	அனுபந்தம் : உற்பத்தியோக பூர்வமான தேசிய வருமானத் தரவு	317
	இரண்டாம் பகுதி	
	தேசிய வருமானத்தையும் அதன் ஏற்றவிறக்கத்தையும் நிச்சயித்தல்	
12	சேமிப்பு, நுகர்வு, முதலீடு .. .	329
13.	வருமான நிருணயக் கொள்கை	348
14.	வர்த்தகச் சுழற்சியும் முன்னரே உய்த்துணர்தலும . .	384
15.	விலைகளும் பணமும	405
16	வங்கித்தொழிலின் முறையும் வைப்பு உண்டாக்குதலும் .	429
17.	கூட்டாட்சியொதுக்கம், மத்திய வங்கி எனபவற்றின் பழக்கவழக்கங்கள்	463
	அனுபந்தம் : வங்கித்தொழில் முறையைச் சீர்திருத்தச் சிலயோசனைகள்	485
18.	பண ஆராய்ச்சியையும் வருமான ஆராய்ச்சியையும் இணைத்தல் ..	491
	அனுபந்தம் : பணம், வருமானம் என்பவற்றை நிருணயிக்கும் காரணங்கள்	505
19	அரசினுடைய கொள்கையும் பணவீக்கமற்ற பூரண வேலைவாய்ப்பும் ..	519
	மூன்றும் பகுதி:	
	தேசிய உற்பத்தியின் உள்ளடக்கமும் விலையும்	
20.	விதியோகம், தேவை எனபவற்றுல விலையை நிருணயித்தல் ..	551
21.	தேவை, பயன் என்பவை சம்பந்தமான கொள்கை .	579
	அனுபந்தம் : நுகர்வோர் சமநிலைபற்றிய கேத்திர கணித ஆராய்ச்சி	600

22. செலவும் விநியோகமும் 604
அனுபந்தம் : விநியோகம், தேவை சம்பந்தமான உதாரணங்கள் 630

23. விவசாயம் சம்பந்தமாக பிரயோகிக்கப்படும் விநியோகமும் தேவையும் .. 642
அனுபந்தம் : ஊக வியாபாரம், அபாயம், காப்புறுதி என்பன பற்றிய பொருளாதாரம் 677

24. கம்பெனியின் சமநிலை : செலவும் வரவும் 679
அனுபந்தம் : போட்டி விநியோகம் சமபந்தமாகச் செலவு 705

25. நிறைவில போட்டியும் நமபிக்கைகெதிரான கொளகையும் .. 719

நான்காம் பகுதி

வருமானம் பங்கிடுதல்: உற்பத்திச் சாதனங்களுக்கு விலையிடுதல்

26. உறபத்தி, இறுதிநிலைப பண்டங்கள என்பனபற்றிய கொள்கை 751
அனுபநதம : உறபதிக கொளகையை வரைபடத்தின மூலம விளக்கல 772

27. உறபதிச சாதனஙகளுகு விலையிடல் :
நிலதின வாடகையும வேறுலனஙகளின வாடகையும் 782
அனுபநதம : எளிதான உதாரணம் சமபநதமாய இறுதிநிலை உற்பதியும பிர் வும் பறறிய பரநத நோகு 797

28. போட்டிச சம்பளமும் கூட்டுப பேரமும .. 809

29. வடடியும முதலும் .. 849
அனுபநதம : வட்டி, பணம், கைக்கோள் ஆகியவறறின கோடபாட்டு அமிசங்கள் 867

30. இலாபமும் தூணடல்களும 881
அனுபநதம் : பொருள, சாதனம் எனபவற்றுகு விலையிடல்பறறிய புனராய்வு : பொதச சமநிலை ; இலடசிய பூரவமான பொது நல விலையமபைபுப பற்றிய நீதிக கதை 902

ஐந்தாம் பகுதி

சர்வதேச வியாபாரம், நிதி என்பவை

31. சாவதேச வியாபாரநிலைக் குறிபபு .. . 925
அனுபநதம் : சாவதேச நிதிபறறிய வேறுநில தத்துவஙகள் .. 947

32. சாவதேச வியாபாரமும் ஒபபியல நனமைக கொள்கையும் . .. 961
அனுபநதம் : ஒப்பியல நன்மை விளக்கமும், விசேடிப்பும் 971

33. இறுபபுமுறைக் காபபு, கடடுபபாடறற வியாபாரம என்பவற்றின் பொருளியற் றனமை 990

34. சாவதேச நடப்புப் பொருளாதாரப் பிரசினைகள் .. . 1009

ஆறும் பகுதி

நடப்புப் பொருளாதாரப் பிரசினைகள்

35. பொருளாதார வளாசசி, அபிவிருத்தி என்பனபற்றிய பிரசசினைகள் .. 1037

36. முனனேற்றமான பொருளாதாரத்திலே வளர்சசி, உறுதி நிலையான விலை ஆகிய பிரசசினைகள 1067

37. மாற்றுப பொருளாதார முறைகள் 1088
அனுபநதம : பொருளாதாரக கோட்பாடுகளின வரலாற்றுச் சுருக்கம் .. 1106
சொல்லடவணை 1117

முதலாம் பகுதி

பொருளாதார அடிப்படைக் கருத்துக்களும் தேசிய வருமானமும்

முதலாம் அத்தியாயம்

தொடக்கவுரை

" அருள்விறல் போய்விட்டது. தருக்கஞ் செய்வோரும் பொருளியலாளரும் கணக்கிடுவோரும் வாழுங் காலம் வந்துவிட்டது "

—எட்மண்ட் பேர்க்.

வானதத்துக்கோள்களின மண்டலத்தைபபறறிப் புகழ்பெறற ஷோடெர்க் ஹோம்ஸ் ஒருபோதுங் கேள்விபபட்டதிலலை எனற செய்தியை அறிநத பொழுது தாம பெரிதும் ஆசசரியமடைந்ததாகக் கலாநிதி வாட்சன ஒரு முறை கூறினார. மனிதனுடைய மூளை களஞ்சியசசாலை போனறது. அங்கே எலலாப் பொருள்களையும் வைக்கமுடியாது. சிலவறறை மாததிரமே வைக் கலாம் எனற நூதனமானதோர் உளநூற் கொளகையை உதாரணமாகக் கொணடு, கிரகமணடலதைப்பறறிய அறிவை மூளையிலே திணிதததால் வேறுவகையான உபயோகமுளள அறிவுகள வெளியே ஒதுக்கபபடடுவிடு மென்ற காரணத்தால் வான மணடலத்தைப்பற்றிக் கூறினாலும் அதை ஹோம்ஸ் கேட்கவிரும்பவிலலையெனபதையறிநது வாட்சன மேலும் ஆச்சரியமடைநதார்.

பொருளாதாரத்தை அறிவதனால பொதிகம், இலத்தின போன்ற கலவி களால் உண்டான திறமை மறைந்துபோகமாடடாது. ஆனால் மக்கள் நேரம் இன்றி அலலறபடுவதால் எலலாரும் எப்படியாவது நேரதனை மிச்சம் பிடிக்கவே விரும்புகிறாகள். பொருளாதாரத்தைப பயினறதால எவவித பயனுமில்லாவிடடால, பாபபதறகு வேறு பலகருமஙகளுண்டல்லவா ?

பொருளாதாரக் கல்வி எதற்கு?

பொருளாதாரம எஙகள் ஒவ்வொருவரையும் பெரிதும பாதிக்கும் விட யஙகளைபபற்றி ஆராய்கிறபடியால் அதைப பயிலவேணடியது அவசியமே. நாம் செய்வதறகு எனனவிதமான வேலையிருகிறது ? ஒரு டொலர் காசைக கொணடு எவ்வளவு பொருளை இனறு வாஙகலாம்? பணவீக்கம் அதிகமாயிருகிற காலத்தில் எவ்வளவு வாஙகலாம்? நியாயமான கால எல்லைக்குள் ஒருவன் தனக்கு ஏறற ஒரு வேலையைத் தேடிககொள்ள முடியாத ஒரு காலம வருவதறகு எதுக்களுண்டா ?

ஒவ்வொரு பிரசையும் கவனிக்கவேண்டிய சொந்தக் குடுமபவிடயங்களைத் தவிர, அவன தீர்மானிக்கவேண்டிய அரசியல் விடயஙகளைப்பறறியும் பொரு ளாதாரம் ஆராய்கிறது.

அரசாங்கம் மேலும் வரிவிதிக்குமா ? அந்த வரிப்பணத்தைக் கொண்டு வேலையற்றிருக்கும் சுரங்கத் தொழிலாளர் சிலருக்கு உதவியளிகுமா ? வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்குவதறகு வேறு வழிகளைக் காணுமா ?

புதியதொரு பாடசாலை கட்டுவதற்கு அல்லது வீதியமைப்பதற்கு வாக்களிக்க வேண்டுமா அலலது வியாபாரமந்தமேற்பட்டுச் சீமெந்துவிலை குறையும் வரை அல்லது மக்கள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திலுல் வாடும்வரை காத்திருக்கவேண்டுமா ? கல்யாணமான பெண்கள் வேலை பார்ப்பதால் ஆணகள் வேலையின்றியிருக்க நேருகிறது. ஆனபடியால் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடாதெனச் சட்டஞ் செய்வதற்கு நாம் வாக்களிக்க வேணடுமா ? கைதொழிற்சாலைகளில் மக்களுதவியின்றிப் பெரிதும் இயங்கக் கூடிய இயநதிரங்களை அமைப்பதால் தொழிலாளர் வேலையின்றித் தவிக்கவும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளவீதம் மிகக் குறையவும் வழியேற்படுமா ? ஏகபோகவுரிமைக்கெதிராகச் செய்த சட்டம் பயனுடையதா ? பொருளாதாரம் வியாபாரத்தைப்பற்றியும் ஆராய்கிறது. பொதுப்பங்கு விலைகள் 1929 தொடக்கம் 1932 வரை என் தலைகீழாக வீழ்ச்சியடைந்தன ? சண்டைக்குப் பின்னர் என் அவை விறுவிறு என்று ஏறிவிட்டன ? பங்கு விலை வீழ்ச்சியுற என் உறுதிப்பத்திரங்களின விலைகள் ஏறுகின்றன ? சம்பள வீதம் நிலவாடகையை அனுசரித்து ஏறிலுல் நிலத்தையும் தொழிலாளரையும் தாம் பயன்படுத்தும் முறையை விவசாயிகள் எவ்வாறு மாற்றுவார்கள் ?

சமூகத்துக்கும் நாட்டுக்கும் சவால்விடுக்கும் சில முக்கியமான பிரச்சினைகளைப் பொருளாதாரம் தீர்த்துவைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

குடிசனப் பெருக்கம் இந்தியாவுக்கு ஒரு பெரும் பிரச்சினை. எந்த வகையில் ? ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கும் இப்போது அஃது ஒரு பிரச்சினை. எனன வகையில் ? எந்திரங்களையும் கைத்தொழிற் றளவாடங்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்காக இன்று நாம் நூகர்பொருள்களைச் சுருக்கும் வீதததிலே தான் எமது வருங்கால முன்னேற்றம் பிரதானமாகத் தங்கியிருக்கிற தெனறு சொல்லமுடியுமா ? அல்லது அது சர்வகலாசாலை விஞ்ஞானிகள், எநதிர ஆராயச்சியாளர், கைத்தொழிற்சாலை அதிகாரிகள் ஆகியோரின் கண்டுபிடிப்புக்களிலேதான் தங்கியிருக்கிறதா ?

நாகரிக முன்னேற்றமடைந்த மேலைநாட்டவர் மனத்திலும் வளர்ச்சியின்றிப் பின்தங்கிய நாடுகளிலுமுள்ளவர் மனத்திலும் தோன்றும் மிக முக்கியமான பிரச்சினைகள் பின்வருமாறு : இன்னும் இருபது வருடத்திலே சோவியத் ரஷ்யா ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும் பார்க்கச் செல்வம் கொழிக்கும் நாடாக மாறிவிடுமா ? அல்லது அதிலும் சிறந்த இராணுவ பலமுள்ள நாடாக மாறுமா ? இவ்விருநாடுகளிலுமுள்ள பொருளாதார முறைக்குமிடையே காணப்படும் வித்தியாசம் என்னவாகும் ? நிலமையை மாற்றுவதற்கு அவ்வநந்நாடுகள் என்ன செய்யமுடியும் ? தம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்வதற்கு இந்தியாவிலோ கொங்கோவிலோ உள்ளவர்கள் எந்த முறையைப் பினபற்றவேண்டும் ?

இவ்வினுக்களுக்கு விடை கூறுவதாலுல் பொருளாதாரசாத்திரத்தைப் பயிலவேண்டும். அப்பொழுதுதான் முன்னேறலாம். பயிற்சிபெற்றுல்

மாத்திரம் போதாது. ஒருசேர ஒரேமுறையில் எல்லாவினுக்களுக்கும் விடைகூறிவிடவும் முடியாது. பொருளாதாரம் வாழ்வோடு சம்பந்தப் பட்டது. மனிதவாழ்வு சம்பந்தமான பிரச்சினைகளுக்கு அவ்வளவு இலேசாக வும் திட்டமாகவும் விடை கூறிவிடமுடியாது.

ஆனால் பொருளாதாரசாத்திரத்தைச் சரிவரப்படியாதவர்கள் இந்தப் பிரச் சினைகளைப்பற்றிச் சிந்திக்கவோ, விடைகூறவோ திறமையற்றவராவார் ; செவிடன் காதில் ஊதியசங்குபோலத்தான். காதுகேட்கக்கூடிய சில வழிகளைச் செய்தாலும், இவர் நல்லசங்கீதத்தின் இனிமையை அறியமுடியாதிருப்பார். அவருக்குப் பயிற்சியும், இரசிகத்தன்மையுமில்லாமலிருக்கலாம். இருந்தும், சங்கீதம் என்ற அனுபவத்தையாவது இவர் பெறக்கூடியவராயிருப்பார்.

எங்கள் வாழ்நாள்முழுவதுமே மக்களும், பத்திரிகைகளும் மேற்காட்டிய வைபோன்ற பொருளாதாரப்பிரச்சினைகளையோ இதுவரை அறியாத புதிய வற்றையோ விவாதிக்கவே செய்வர். இதில் நாமும் பங்குபற்றி இன்ப மடைய வேண்டுமானால் பொருளாதார அறிவைப் பெற்றிருக்கவேண்டிய தவசியம்.

அறிவொளியும் இன்பமும்

பொருளாதாரத்தைப் பயிலவேண்டியதற்கு வேறொரு காரணமுமுண்டு. அது கவர்ச்சிகரமானதொரு கல்வி. வாழ்க்கையிற் காணப்படும் மனிதப் பண்பு பொருளாதாரத்திலே காணப்படுவதை இரண்டு நூற்றாண்டாகவே கல்விமான்கள் கண்டனர். மேலும் பொருளாதாரத் தத்துவங்களிலே இயூக் கிளிட்டின் கேத்திரகணிதத் தர்க்கசாத்திர அழகுகளைக் காணலாம். 'குவான் டம்' பௌதிகத்தின் அழகுகளை முற்றுய் அறிவதானால் சிக்கலான கணித சாத்திர நுட்பங்களைத் துறைபோக அறியவேண்டும். பொருளியலின் ஆராய்ச்சியிலடங்கியுள்ள அழகுணர்ச்சியை அனுபவிப்பதற்குத் தர்க்கசாத் திர உணர்வும், இத்தகைய சிந்தனைக் கருத்துக்கள் உலகிலுள்ள எண்ணுக் கடங்காத மக்களின் உயிர் நிலையையே பாதிக்குந் தகைமையுடையன வென்று வியப்புணர்ச்சிகொள்ளும் ஆற்றலும் தேவை.

ஆனால் வெறும் அழகை இரசித்தால் மாத்திரம் போதாது. ஒருவன் நீண்ட ஒரு சீவியத்தின் பின்னர் மக்களுக்குத் தன்னுடைய முயற்சி பயனளிக்க வில்லை, தான் வெறும் அழகை மாத்திரம் இரசித்துக் கொண்டி ருந்ததாக உணர்வது ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கும். தான்செய்த ஆராய்ச் சியின் பயனை ஆயிரம் சந்தர்ப்பங்களிலே மக்கள் நன்மையடைந்தனர் என்று அறிந்தால் அவன் மகிழ்ச்சியடைவான். பொருளாதாரம் மனிதனுக்கு அறிவு வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கிறது. அதனால் இன்பமுண்டாகிறதென் றால் அஃது இரண்டாந்தரமான பயனென்றே கருதவேண்டும்.

பொருளாதாரமென்றாலென்ன ?

பலவருடங்களுக்கு முன்னால், பொருளாதாரம் பயில ஆரம்பித்த மாணாக் கர் பொருளாதாரத்தைப்பற்றி ஒரு வசனத்திலே வரைவிலக்கணம் வேண்டு

மெனக் கேட்டனர். இந்தத் தேவையை அனுசரித்துப் பல வரை விலக் கணங்கள் கூறப்பட்டன. அவற்றுட் சில வருமாறு :—

1. பணமும், அதன் செலாவணி வசதிகளும் சம்பந்தமாக மக்களி டையே உண்டாகும் நடவடிக்கைகள்பற்றிய ஆராய்ச்சியே பொருளா தாரம்.

2. அருந்தலாகவோ, வரையறுக்கப்பட்டோ உள்ள நிலம், தொழில், மூலப் பொருள்களான எந்திரம், தொழினுட்ப அறிவு என்பவற்றைக் கோதுமை, மாட்டிறைச்சி, மேலங்கி, கலைவிருந்து, வீதி, தோணி போன்ற பொருளாகவோ உற்பத்திசெய்து சமூகத்திலுள்ள மக்களின் உபயோகத்துக்கு அவறறை விநியோகஞ் செயகிறார்கள் என்பதை ஆராயும் சாத்திரமே பொருளாதாரம்.

3. வாழ்க்கையில் ஊதியம் பெறவும் பெற்றதை அனுபவிக்கவும் மக் கள் செய்யும் முயற்சியைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியே பொருளாதாரம்.

4. நுகாதல், உற்பத்திசெய்தல் என்ற முயற்சிகளை மக்கள் எவ்வாறு அமைக்கிறாகள என்பதை ஆராய்வதே பொருளாதாரம்.

5. செல்வத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியே பொருளாதாரம்.

இது நலலதோர் அட்டவணை. ஆனால் நல்லதொரு நூல்நிலையத்துக்குச் சென்று பொருளாதாரம் பற்றி ஒரு மணிநேரம் ஓர் அறிஞர் ஆராய்ச்சி நடத்துவாராகுல இதைப்போலப் பன்மடங்கு பெரிய அட்டவணையைத் தயார் செய்யலாம். ஒரு விடயத்தைப்பற்றி ஒரு சில வசனங்களிலே ஒரு சரியான வரைவிலக்கணத்தைக் கூறமுடியாது. மேலே காட்டிய வரை விலகணஙகளிலெல்லாம் பொருளாதாரதத்தின் முக்கியமான பல அமி சஙகள் கூறபபட்டுள்ளன. விரிவாக அட்டவணை செய்யும்போது அங்கே சுருக்கமாகக் குறிப்பிடட விடயஙகள் விளக்கம் பெறலாம்.

மூனனேகண்ட அட்டவணையிலிருந்து பொருத்தமானதொரு வரைவி லகணததைத் தெரிந்தெடுகுமாறு ஒரு நிபுணரை வறபுறுத்திஞல் அவர் இரணடாவது வரைவிலகணததையே தெரிவார். பணம் முக்கிய மென்பதை அவர் அறிவார். சீனு அடுதத ஆண்டே பணத்தைக் கைவிட்டா இம வேறு பல பொருளாதாரப் பிரசசினைகள அங்கு இருந்துகொண்டே யிருகும். ரொபின்சன குறாசோ என்றுலென்ன, சுயதேவையை முற் றுக பூர்தசிசெய்துள்ள நாணயப்பு ழக்கத்தையோ பணடமாற்றையோ அறியாத எல்லேப்புற மக்கள் கூடப் பொருளாதார எல்லேக்குட்பட்டவரே.

பொருளாதாரம் வாழ்வோடு சம்பந்தப்பட்டதென்றேம. ஆனால் அது ஞாயிறறுகிழமை தேவாலயதில நிற்கும் ஒரு மனிதனுடைய மனோநிலையைக் கூறமாடடாது. எலியட் தம் பாடல்களை வாசிககும்பொழுதோ சிஞட்ரா எனபவர் பாடும்பொழுதோ உண்டாகும் புளகாங்கிதத்தையோ, காதலின் துயரத்தையோ, மரண வேதனையையோ பொருளாதாரம் விவரிக்கும் திறமுடையதன்று. வாழ்க்கைக்குத் தேவையான சிறந்த பொருள்கள்

இலவசமாகக் கிடைக்கமாட்டா. அவை சந்தையிலேகூட விற்பனைக்குக் கிடையா.

சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், பொருளாதாரத்தைப்பற்றித் திட்டமான தொரு வரைவிலக்கணம் கிடையாது. அவ்வாறு ஒன்று இருக்கவேண்டிய அவசியமுமில்லை. இருந்தாலும் முன்னுரையாகவும் விடயத்தை அறிமுகஞ் செய்யக்கூடியதாகவும் இருக்குமொரு வரைவிலக்கணம் பின்வருமாறு :

"பணத்தின் உதவியோடோ அதன் உதவியின்றியோ காலமெல்லாம் பலவகையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்து, நிகழ்காலத்திலும் வருங் காலத்திலும், பல்வகைப்பட்ட மக்களிடையிலும் சமூகத்திலுள்ள பல தொகுதியாரிடையிலும் நுகர்ச்சிக்காக விநியோகஞ் செயவதற்கு அருந்த லான உற்பத்திச் சாதனங்களை மக்களும் சமூகமும் எவ்வாறு தெரிந் தெடுக்கிற தென்பதை ஆராய்வதே பொருளாதாரம்".

பொருளாதாரம் எது அன்று

வீட்டிலே தின்பண்டங்களை ஆக்கும் முறையும, கணக்குக்களை வைக்கும் முறையும் வீடுச் சிக்கனமபற்றியவை. அவை பொருளாதாரமல்ல.

பொருளாதாரம் வியாபார நிருவாகமன்று. பத்துலட்சம் ரூபாயை எப்படி ஈடடுவது, வருடக்கணக்கை எவ்வாறு தயாசெய்வது, நல்ல விளம்பரமுறையை எவ்வாறு திட்டப்படுத்துவது, பங்குச்சந்தை நிலையை எவ்வாறு ஊகிப்பது என்பன பொருளாதாரமாகா. அத்தகைய விடயங் களுக்கு வேறு இடத்தை நாடவேண்டும்.

பொருளாதாரம் எந்திரசாத்திரமன்று ; நலலதோர் அணைகட்டுதல், பெனிசிலின் செய்தல், தானியங்களுக்கு மகரந்தஞ்சேர்ககை எனற இன் னோரன்ன விடயங்களை அறிவதறகுப் பரிசோதனைகூடங்களுக்குப் போக வேண்டும்; வாழ்க்கையிலும் பார்ககலாம்.

ஆனால் பொருளாதாரமும் இந்தத் துறையனைத்தையும் தொட்டுக் கொண்டேயிருகிறது. என்ஜினியர் தன்னுடைய வேலையைச் செயவான் என்பதைப் பொருளாதாரம் எதிர்பார்க்கிறது. இயற்கைக்கு எல்லையுண்டு ; மனிதனுடைய அறிவுக்கும் எல்லையுண்டென்பதை அது ஏறறுக்கொள் கிறது. வளங்களில் அருந்தலும் விலைவாசிகளில் மாற்றமும், தொழில் நுட்ப முறைகளில் மாற்றங்களையுண்டாக்கத் தொழில்நுட்ப அறிஞரைத தூண்டும். அதைப் பொருளியலறிஞரே விளக்கத் தகுதிபெற்றவர். மோட்டார் உடைந்துபோனால், பொருளியலறிஞரை அழைப்பதாற் பயனில்லை. 1929 இல் அமெரிக்காவில் உண்டான பெரிய வியாபாரமந்தம், ஜெர்மனி யிலுண்டான பணவீக்கம் ஆகியவற்றின்போது நிகழ்ந்ததுபோல் உற்பத்தி சம்பந்தமாகவுள்ள பரஸ்பர சமூகத்தொடர்புகள் முறிந்துபோனால் பொருளா தார அறிஞரே உதவிபுரிவர்.

குடும்பங்கள் தங்கள் பணத்தைச் செலவு செய்யும்முறை பொருளாதார அறிஞருடைய கவனத்தைக் கவரக்கூடியதே—நுகர்வோருடைய தேவை

பற்றிய நடவடிக்கை சம்பந்தமாய் அவர் விபரிக்கும் முறை வீட்டுப் பொருளியலறிஞர் கூறுவது போலவோ விவாக ஆலோசனையாளர் கூறுவதுபோலவோ இருக்காது. இலாபத்தையோ வேறு இலக்கையோ மனத்திற்கொண்டு முயற்சிசெய்யும் வியாபாரிகளின் நடவடிக்கை பற்றிப் பொருளியலறிஞர் கூறும் விளக்கம், இதுபோன்ற ஓர் ஆரம்ப நூலில் மாணுக்கனை அவனுடைய அனுபவம் வாய்ந்த தந்தையிலும் அறிவுடைய வனுக்கும்வகையிலே கூறப்படமாட்டாது.

பங்குச்சந்தையிலும் வியாபாரத்திலும் அடுத்த ஐந்து வருடத்திலே மிகுந்த இலாபம் அடையவேண்டுமென விரும்பினால், நேரே முன்னணிக்குப் போய் வியாபாரத்தில் பயிற்சிபெறவேண்டியதுதான். தொழிற்பயிற்சிக்காகப் பொருளாதாரம் கற்பிக்கப்படாவிட்டாலும், இக்காலத்துப் பொருளாதார நிலையில் அடங்கிய பெரிய சமூகச் சக்திகளைப் பற்றி நன்றாக அறிந்துவைத்துக்கொண்டால், பணமீட்டுவதற்கும் அது பயனுடையதாயிருக்கும்.

பலவற்றுள் ஒன்று

அரசியற்பொருளாதாரம் என்ற பரியாய நாமமுடைய பொருளியல் வேறு முக்கிய கல்வித்துறைகளோடும் சம்பந்தமுடையது. சமூகவியல், அரசியல், உளவியல், மானிடவியல் என்ற சமூகக் கல்விகளெல்லாம் பொருளாதாரத்தோடு தொடர்புடையன. ஓர் உதாரணம் வருமாறு :—

வறுமைமிக்க இந்தியாவிலே பசு பரிசுத்தமான மிருகமெனக் கருதப்படுகிறது. அதனால், கோடிக்கணக்கான பசுக்கள் வீதியில் உணவுதேடி அலைகின்றன—அப்பாவியும் மனித இயற்கையை உண்மையாகவே அறியாத வருமான ஒரு பொருளியலறிஞர், இந்தக் காட்சியைப் பார்த்துவிட்டு, நாட்டு மக்களின் உணவுக்குறையைத் தீர்ப்பதற்கும், உணவிற் பிசிதக்குறையை அகற்றுவதற்கும் இந்தப் பசுக்களைப் பயன்படுத்தலாமென எண்ணுவர். ஆனால் அனுபவமும் ஆழ்ந்த அறிவுமுள்ள அறிஞன் மக்களுடைய நம்பிக்கைகளையும் அவற்றில் அடங்கிய உளவியலையும் கணக்கிலே கொண்டுதான் இந்தியப் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஆராய்வான். அன்றியும் அரசியல அமைப்பையும், அதனால் உண்டாகக்கூடிய அபிப்பிராய நெருக்கங்களையும் மனத்திற்கொண்டே விடயத்தை ஆராய்வான்.

பொருளாதாரம் சரித்திரத்தோடும் பெரிதுந் தொடர்புடையது. கொலம்பஸ் தங்கம் நிறைந்த அமெரிக்காக் கண்டத்தைக் கண்டுபிடித்த பின்னர் ஸ்பெயினிலும் ஐரோப்பாவிலும், பலநூற்றாண்டாக விலைவாசிகள் உயர்ந்தமை தற்செயலாக உண்டான நிகழ்ச்சியா ? நீராவிக் கப்பலும் புகையிரதமும் தோன்றிய யுகம் ஐயோவாவிலுள்ள விவசாயிக்கு அனுகூலமாகவும், வேர்மண்ட், ஒக்ஸ்போட்ஷயர் ஆகிய இடங்களிலிருந்த விவசாயிகட்குப் பிரதிகூலமாகவுமிருந்தது ; ஆனால் லண்டனிலுள்ள சேரிக் குடிகளுக்கு ஏன் அனுகூலமாயிற்று ? நிகழ்ச்சிகளையும் சம்பவங்களையும் துருவி ஆராய்ந்தாற்றான் உண்மை புலனாகும். சரித்திர நிகழ்ச்சிகளை

விளக்குவதற்கு ஆராய்ச்சிச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தவேண்டும். இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளிலும் குறைபாடுகளுண்டு.

பொருளாதாரம் வேறு பலதுறைகளோடும் சம்பந்தமுடையது. விசேட மாகப் புள்ளிவிவரவியலைக் கூறலாம். அரசாங்கமும் வர்த்தகத் தாபனங் களும் பலவகையான புள்ளிவிபரங்களை வெளியிடுகின்றன. இந்த நூலிலே ஆங்காங்குக்காணப்படும் கோடுகள் புள்ளிவிபரங்களைக் கொண்டே தயாரிக்கப் பட்டன. கணிதத்துறையைச் சேர்ந்த நிகழ்தகவுபற்றிய முறைகளும் புள்ளி விபரங்களும் பொருளாதாரத்துறையிலேதான் பெரிதும் பயன்படுகின்றன.

ஆரம்பப்பொருளாதார நூல்களிலும் கேத்திரகணிதப் படங்களைக் காண லாம். உயர்தரப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்குத்தான் கணித அறிவுதேவைப்படும். பொருளாதார அடிப்படைத் தத்துவங்களைச் சரிவர அறிந்துகொள்வதானால், தருக்கரீதியாக அனுமானிக்கும் ஆற்றல்வேண்டும். தரவுகளை நன்றாக மதிப்பிடுவதுதான் பொருளாதாரச் சித்தாந்தங்களைத் திறமையாகப் பயன்படுத்துவதற்கு உதவும்.

"குவான்டம்" பௌதிக விடயத்தை முதன்முதலாக வெளியிட்டு நோபல்பரிசுபெற்றவரான மாக்ஸ்பிளாங் என்பவர், தாம் முதலில் பொருளாதாரத்தைப் பயின்றதாகவும் அது கடினமாயிருந்தபடியாலேதான் அதைக்கைவிட்டதாகவுங் கூறினார். ரசல் பிரபு தற்காலக் கணிதபூர்வமான நியாயசாத்திரத்தின் வழிகாட்டி. அவருக்கு இந்தக் கதையை ஒருவர் கூறியபொழுது "இது நூதனம். நானும் பொருளாதாரம் பயின்றேன். ஆனால் அது மிக இலேசானபடியால் அதைவிட்டுவிட்டேன்" என்று கூறினார்.

இரு கருத்துக்களிலும் உண்மையுண்டு. இரண்டிலும் தவறும் உண்டு. பதினாறு வயதுக்குமேற்பட்ட விவேகி பொருளாதாரத் தத்துவங்களிலே நல்ல விளக்கத்தைப் பெறுவார் என எண்ணற்ற தடவை எடுத்துக்காட்டப் பட்டுள்ளது. ரசல்கூறுவதில் நியாயமுண்டு. மனிதவாழ்வு சம்பந்தமான பொருளாதாரச் சக்திகளை அறிந்துகொள்வதற்கு விவேகம் மாத்திரம் போதாது. சாதாரணமான அப்பாவிகள் எந்தவிடயத்திலும் சரிவரமாட் டார்கள்தான். ஆனால் சாத்திரமோ, கலையோ என்று நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியாமல் இரண்டுக்குமிடையில் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கும் பொருளாதாரத்துறையிற் பெறும் அறிவைப் பயன்படுத்த அதிமனிதர் வேண்டியதில்லை என்பதும் ஒருதலை.

பொருளாதார விவரணமும் ஆராய்ச்சியும்

தேசியவருமானத்திலுண்டாகும் ஏற்றத்தாழ்வுகளைபற்றி விவரித் தலும், ஆராய்தலும், விளக்குதலும், தொடர்புகூறி விவரித்தலும், புதிய பொருளாதார சாத்திரத்தின் முதற்கடமையாகும். வேலையேற்றம், வியாபார மந்தத்தாலுண்டாகும் வேலையின்மை என்பனவும் நமது ஆராய்ச்சிக்குரிய

விடயங்களே. இது சிக்கலான இடர்ப்பாடு நிறைந்த கருமம். ஆனால் இவற்றை ஒழுங்கு முறைப்படுத்துவதும் ஆராய்வதும் நமது கடமையென்பது சொல்லாமலேவிளங்கும்.

உற்பத்தியை எவ்வாறு உயர்த்தலாம், அதன்மூலம் மக்கள்வாழ்க்கைத் தரத்தை எவ்வாறு உயர்த்தலாம் என்பவற்றை விளக்கக்கூடிய பொருளாதாரத்தத்துவங்களே ஆராய்வது மற்றெருரு கடினமான கருமமாகும். நாட்டிலுள்ள பொருளாதார வளங்கள் பயனின்றிக் கழியாதவாறு வேலைவசதிகளே உண்டாக்கினால் மாத்திரம் போதாது. மக்களுக்கு உண்மையிலே தேவையான பொருள்களையும் பணிகளையும் நல்லமுறையில் உற்பத்திசெய்யக்கூடியவாறு நமது பொருளாதார வளங்களைப் பயன்படுத்தவும்வேண்டும். எனவே இந்நூலிலே பாதி தேசியப் பொருள் உற்பத்தியின் கூறுகளே ஆராயுமேயனறி அதன் கூட்டுத் தொகையைப்பற்றிமாத்திரம் ஆராய்வதுடன நின்றுவிடாது.

மனிதருடைய நடவடிக்கையும், சமூகத்தின் நடவடிக்கையும் மிகச் சிக்கலானவை. ஆனபடியால் எனைப் பௌதிக சாத்திரங்கள் சிலவற்றிலே கிடைக்கக்கூடியனபோலத் திட்டமான முடிபுகளே இந்தச் சாத்திரத்திலே பெற முடியாது. இரசாயன அறிஞரைப் போலவோ, உயிர் நூலறிஞரைப் போலவோ பரீட்சைகளையும் ஆராய்வுகளையும், நாம் நினைத்தபடி நிலைமைகளே நாமாகவே உண்டாக்கி மேற்கொள்ள முடியாது. வானசாத்திரிபோல நாம் வெறுமனே விடயங்களே அவதானிக்கமாத்திரமே முடியும். இங்கேயும் வானவெளியில் இயங்கும் கிரகங்களைப் போல, ஒழுங்காகவும் கிரமமாகவும் பொருளாதார நிகழ்ச்சிகள் உண்டாவதில்லை. ஆனபடியால் அவைபற்றிய புள்ளி விபரங்களும் ஒழுங்குமுறையின்றியே காணப்படுகின்றன. ஆனால் பொருளாதாரவிடயத்திலே நமது மதிப்பீடுகள் பல தசமத்தானங்களுக்கு அண்ணளவு செம்மையாயிருக்க வேண்டியதில்லை. அதற்குப் பதிலாக, காரணகாரியத்தொடர்பு எவ்வாறிருக்கிறதென்பதைப் பொதுப்படையாக அறிந்துவிட்டால் அதுவே பெரியகாரியமாகும்.

இயறகையையும், சமூகத்தையும் அறிந்து அவற்றைபபற்றிய அறிவைப் பெறுவது நல்லதே. வானத்துக் கிரகங்கள்போகும் பாதைகளையும், அணுககூட்டங்களின் நடமாட்டத்தையும் அறிவது எவ்வளவு சுவையான தோ அதேபோல வங்கிகள் எவ்வாறு பணததை உண்டாக்குகின்றன, பணவீக்கம் எவ்வாறு நடக்கிறது, உதவலும் தேவையும் எவ்வாறு விலைவாசிகளே நிர்ணயிக்கின்றன என்பவற்றை அறிதலும் பயனுடையதே. அறிவுபெறுதற்காக அறிவைத் தேடுவது ஒருபுறமிருக்க, பௌதிகசாத்திர அறிவு, திருத்தமான பொறிகளைச் செய்யவும் உதவும்; அவ்வாறே சீரசாததிர அறிவு வைத்தியசாத்திரத்தை முன்னேற்றமடையச் செய்யும். பொருளாதார நிகழ்ச்சிகளே விருப்புவெறுப்பின்றி ஆராய்வதால், சமூகத்திலே எற்படக்கூடிய வேண்டாத சிலசம்பவங்களே நிகழாமற் செய்யலாம்.

பொருளாதார்க் கொள்கை :

பொருளாதாரக் கொள்கையென்ற முக்கியமான பிரச்சினை பற்றி ஆராயவேண்டிய கட்டத்தையடைந்துவிட்டோம். வியாபார ஏற்றத்தாழ்வை எவ்வாறு குறைக்கலாம்? பொருளாதார முன்னேற்றத்தை எவ்வாறு தூண்டலாம்? வாழ்க்கைச் செலவை எவ்வாறு எல்லார்க்கும் சமமுடையதாக்கலாம்? இவ்விடயங்களை ஆராய்வதால் முன்னேற்றமுண்டாக்கலாம்.

ஆராய்ச்சியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் கொள்கைப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக விளக்கம்கொடுக்க முயல்வோம். இதில் வெற்றிபெறுவதாலல் விடயங்களைக் காய்தல் உவத்தலின்றி ஆராயவேண்டும். விடயங்கள் இருந்த இருந்தபடியேயிருக்க அவற்றைப் பற்றின்றி ஆராயும் மனோபாவம் வேண்டும். பொருளாதார வினைவுகள் ஒவ்வொருவரோடும் உணர்ச்சிபூர்வமாகச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆழ்ந்தபற்றும், சார்பும் உள்ள விடயங்களைப்பற்றிய விவாதமாலல் மக்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டுவிடுவர். இப்பற்றுக்களிலே சில, விசேடமான பொருளாதார நலவுரிமை யடிப்படையிலே தோன்றி, வெளியே நிதானமான ஆராய்ச்சியின் கோலத்தைக் காட்டும்தன்மையுடையன.

நோயை அகற்றுவதற்கு மும்முரமாக முயற்சிசெய்யும் வைத்தியர் முதலில் நோய் பரவியுள்ளதன்மையை இருந்த இருந்தபடி அறிந்துகொள்ளவேண்டும். கிருமிசாத்திரமானது வைத்தியர்விடயத்திலே ஒரு மாதிரியும், மனித இனத்தைப் பிளேக் நோயிலல் அழிக்கவிரும்பி அச்சாத்திரத்தைப் பயன்படுத்தும் பைத்தியம் பிடித்த ஒரு விஞ்ஞானி விடயத்தில் வேறொருமாதிரியும் இருக்கமுடியாது. பற்றுடன் விடயங்களை ஆராய்வது உண்மையான ஆராய்ச்சியாகாது. " சூரியனை வணங்குவதாலல், சூடுசம்பந்தமான விதிகளை அறிந்துகொள்வது சற்றே கடினமாகலாம்."

அவ்வாறே பொருளாதார விதிகளும் எல்லாருக்கும் பொதுவானவை. குறித்ததொரு பொருளாதார நிலையில் உண்மையாயுள்ள விதி ஒன்றே. அதனை அறிந்து மற்றவற்றிலிருந்து பிரித்துக்காட்டுவது சிரமமாயிருக்கலாம். குடியரசுக் கட்சியினரைப் பொறுத்தவரையில் பொருளாதாரம் ஒருவகையாகவும், சனநாயகக் கட்சியைப்பொறுத்தவரையில் வேறொரு வகையாகவும் இருக்கமுடியாது. தொழிலாளி விடயத்தில் அது ஒருவகையாகவும் முதலாளி விடயத்திலே வேறொருவகையாகவுமிருக்க முடியாது. வினைவாசிகள் வேலைவசதிகள சம்பந்தமான அடிப்படைப் பொருளாதாரத் தத்துவங்களைப் பற்றி பொருளாதார அறிஞர் எல்லோரும் பெரும்பாலும் ஒத்தகருத்துடையவராகவேயிருக்கின்றனர்.

கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் பொருளியலறிஞர் எப்பொழுதும் தம்முள் ஒத்தகருத்துடையவராயிருக்கின்றனர் என்பது இதன் தாற்பரியமன்று. அ என்ற பொருளியலறிஞர் எவ்வகையிலும் பூரணவேலை வசதியை ஆதரிக்கலாம். ஆ என்ற பொருளியலறிஞர் அதை முக்கியமானதெனக்

கருதாதிருக்கலாம். இலட்சியம் சரியா, பிழையா என்பதைப் பற்றிய அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைப் பொருளியலறிஞரால் தீர்மானிக்கமுடியாது. ஒவ்வொரு பிரசையும் அவற்றைத் தானே நிச்சயித்துக்கொள்ளவேண்டும். நிபுணராயிருப்பவர்க்கும் கூட மற்றவர்களைப் போலவே ஒரேயொரு வாக்குத் தானுண்டு. பல்வேறு தீர்மானங்களின் பயனுக உண்டாகக் கூடிய உண்மை யான செலவைப்பற்றி எடுத்துக் கூறுவதே நிபுணருடைய கடமையாகும்.

பொது அறிவும் அறிவின்மையும்

பொருளாதாரம் இலேசான விடயமன்று. கணித்தத்துக்கு அவசியமான மனப்பயிற்சி அதற்கு அவசியமில்லையென்பது உண்மையே. கணிதம் சிக்க லான துறையாயிருந்தபோதிலும் அதில் ஒரு திட்பமுண்டு. எனவே சங்கடப் பட்டுப் படித்துப் பயிற்சியடைந்தால் குவாட்ராட்டிக் சமன்பாடுகள் போன்ற வற்றை விடுவித்துக்கொள்ளலாமென மக்களிற் பெரும்பாலோர் எண்ணு வது இயல்பே.

பொருளாதாரம் ஆரம்பத்திலே அத்துணைத்திட்பமுடையதுபோலத் தோன்றுது. வீலைவாசிகள், சம்பளங்கள், வட்டிவீதங்கள், பங்குகள், காப் புறுதிகள், வங்கி, கடன், வரி, செலவு என்பனவெல்லாம் சிக்கலானவை. ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் பலபக்கங்களுண்டு. அவற்றுக்குக்கொடுக்கப்படும் விடைகளுள் சரியானது கடைசியாக உங்களைச் சந்தித்துப்பேசும் ஒரு வருடைய கருததாயிருக்கலாம்.

வருந்திப் பலநூல்களை ஆராய்ச்சியுடன் படித்தாலன்றி இரசாயனம் போன் றதொரு சிக்கலான விடயத்தை அறிந்துகொள்ளமுடியாது. இதனால் நன்மையுமுண்டு, தீமையுமுண்டு. சாதாரண மனிதரோ புதினப்பத் திரிகையாளரோ இந்த விடயங்களிலே தம்மை நிபுணர் என்று சொல்ல முடியாது. அதுவும் நன்மையே. புதிதாக இரசாயனம் படிக்கும் மாணக்கன் அந்தச்சாத்திரத்துக்குரிய அடிப்படைக் கருத்துக்களை எல்லாம் முதன்முறை யாக அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அது நேரம் எடுக்கும்.

சிறுவயது தொட்டே எல்லாருக்கும் பொருளாதாரத்தைப்பற்றிச் சிற் சில விடயமேனும் தெரிந்திருக்கும். இஃது ஒருவகையிலே துணைபுரிகிறது. மற்றெருவகையில் எமாற்றத்தைத் தருகிறது. எவ்வாறு துணையா கிறதென்றால், பலவிடயங்கள் படியாமலே தெரிந்துவிடுகின்றன. ஆராய்ச்சி யின்றி மேலெழுந்தவாரியாகச் சரிபோலத் தோன்றும் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்வது மனித இயற்கை. கல்லூரியிற படிக்கும் மாணக்கர்க்குப் பணத்தைப்பற்றி நன்றுகத் தெரியும். சிறுவர் உலோகக் காசை நோட்டுக் காசினும் பெரிதாக மதிப்பதை அவர்கள் பார்த்துச் சிரிப்பதுண்டு. டொலர் நோட்டினும் பார்க்க சிறிய வெள்ளி நாணயங்களை அவர்கள் பெரிதாக மதிப்பது அறிவீனமே. பாஸ்கு பிரதேசத்திலுள்ள கிராமிய மக்கள் அங்கே சென்ற ஒரு கலைஞரை அவருடைய காசோலைப் புத்தகத்தை அபகரிப்பதற் காகக் கொன்ற கதையும் அத்தகையதே.

அற்ப அறிவு அபாயகரமானது. நுணுகி ஆராய்ந்தால், பொது அறிவு என்பவெல்லாம் முட்டாள்தனம். தொழிற்சங்கத் தலைவர் ஒருவர் பல தொழிலாளர் ஒப்பந்தங்களை நிறைவேற்றிவிட்டால், தாம் சம்பளப் பொருளாதாரத்தில் நிபுணர் என்று நினைக்கிறார்.

வியாபாரி ஒருவர் தம் வேலையாட்களுக்குரிய சம்பளத்தைக்கொடுத்து விட்டதும் விலைக்கட்டுப்பாடு சம்பந்தமாகத் தாம் கூறும் கருத்துக்களெல்லாம் முடிவானவையென்று நினைத்துக் கொள்ளலாம். வங்கிக்காரர் ஒருவர் தமது ஐந்தொகையை முடிக்கத்தெரிந்து விட்டால் பணத்தை உண்டாக்குவது பற்றி அறிய வேண்டியதெல்லாம் தமக்குத் தெரியுமென்று நினைத்துவிடலாம். வியாபார ஏற்றத்தாழ்வுகளை அறிந்துகொள்வதால், பங்குச் சந்தையை ஊகித்துக்கொள்ளலாமென்று ஒருவர் தம்மை ஏமாற்றிக் கொள்ளலாம்.

பொருளாதார நிகழ்ச்சியொன்று ஏற்பட்டால் அது தம்மை உடனடியாக எவ்வாறு பாதிக்குமென்பதையே ஒவ்வொருவரும் ஆராய்வர். அது இயற்கை. வண்டிசெய்யுந்தொழிலிலிருந்து வேலையின்மையாலே தொழிலை இழந்த ஒருவன் மோட்டர்த் தொழிலிலே புதியதொழில்வாய்ப்புக்களுண்டாகியிருக்கலாமென்று எண்ணுவானென எதிர்பார்க்கமுடியாது. ஆனால் நாம் அவ்வாறு செய்வதற்கு ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும்.

ஆரம்ப ஆராய்ச்சியிலே, பொருளாதார அறிஞர், பொருளாதார முறை ஒருசேர எவ்வாறு செயற்படுகிறதென்பதை ஆராய்வாரேயன்றி ஒரு தொகுதியோ கூட்டமோ கொள்ளும் அபிப்பிராயத்தை ஆராயமாட்டார். சமூகக் கொள்கையும் தேசீயக்கொள்கையுமே அவருடைய நோக்கமாயிருக்குமன்றி, தனிப்பட்டவருடைய கொள்கை அவர் நோக்கமாயிருக்காது. எல்லாருடைய விடயத்தையும் எடுத்துக்கொள்வதானால் கடைசியில் அது எவருடையவிடயமுமாகாது என்றேசொல்லலாம். பொருளாதார ஆரம்ப அறிவைப் பெறுவதால் ஒரு வியாபாரத்தையோ வங்கியையோ எவ்வாறு நடத்தலாம், பணத்தை எவ்வாறு புத்தியாகச் செலவு செய்யலாம், பங்குச் சந்தையிலே வியாபாரஞ் செய்து எவ்வாறு விரைவாகப் பணஞ் சேகரிக்கலாம் என்பனவெல்லாம் தெரிந்துவிடுமென்று எண்ணிவிடக்கூடாது. ஆனால் இத்தகைய விவகாரங்களிலே பயன்தரக்கூடிய பின்னணி அறிவைப் பொதுப் பொருளாதாரம் வழங்குமென எதிர்பார்க்கலாம்.

வியாபாரிகளும், நுகர்ச்சியாளரும், பணம் முதலீடுசெய்வோரும் எவ்வாறு நினைத்து எவ்வாறு கருமமாற்றுகிறார்களெனபதைப் பற்றிப் பொருளியலறிஞர் பெரிதளவு அறிந்திருக்கவேண்டியது அவசியமே. ஆனால் பொருளியலறிஞர் கூறும் வகையில் அவர்கள், அதேமுறைகளையும் மொழியையும் பயன்படுத்தித் தமது முடிவுகளைச் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்தன்று. இஃது எப்படியென்றால், வான ஆராய்ச்சியாளர் காணும் கருத்தின் படியே தாம் இயங்குகிறோமென வானத்துக்கோள்கள் அறிந்திருக்க வேண்டுமெனக் கூறுவது போலாகும். அறியாமலே நம்மிற்பலர் வாழ்

நாள் முழுவதும் வசனம்பேசிக்கொண்டிருப்பதுபோல வியாபாரிகளிற் பலருடைய நடவடிக்கை பொருளாதார ரீதியில் ஆராயத்தக்க தென்பதை அவர்கள் அறிவதில்லை. இது கண்டிக்கத்தக்கவிடயமன்று. நமது சட்டையி லுள்ள தெறிகளை எவ்வாறு பூட்டுவதென்பதைப்பற்றி நாம் அதிகம் கவனஞ் செலுத்துவோமானால் அந்தவிடயம் எமக்குக் கடினமான கருமமாகிவிடும்.

சொற்களின் பலபொருள்

"முதல்" என்ற சாதாரணச் சொல்லுக்குப் பத்துக்கதிகமான பொருள் கொள்ளும் பொருளாதாரம் போன்ற துறையிலே சொற்களின் பொருள் பற்றிக் கவனமாயிருக்கவேண்டியதவசியம். இது சொற்களின் "கொடுமை". எனவே நமது ஆராய்ச்சியுலகம் சிக்கலுடையதாயிருக்கிறது. எவ்வாறெனில்,

1. இரண்டு சொற்கள் சிலசமயம் ஒரே பொருளைக் குறிக்கப் பயன் படுத்தப்படுகினறன.

2. ஒரே சொல் இரண்டு வேறுபட்ட நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கப் பயன் படுத்தப்படுகிறது. இவற்றால் மேலும் சிக்கல் உண்டாகாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

வியாபாரமந்தம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் மக்கள் அளவுக்கு மிஞ்சிச் சேமிப்பதே. ஆனபடியால் தேவையானவற்றைக் குறைவாக நுகர்வது தான் வியாபாரமந்தத்துக்குக் காரணமென்று ரொபின்சன் கூறினால் அதை ஜோன்ஸ் ஆட்சேபித்து ரொபின்சனைப் பொய்யன் என்று கூறலாம். சுவாட்ஸ் என்பவர் விவாதத்தில் ஈடுபடுகிறார். "நீங்களிருவரும் சொல்வது தவறு. காரணம், போதிய அளவு மக்கள் முதலீடுசெய்யாமையே" எனகிறார். இவ்வாறு நாள் முழுவதும் அவர்கள் விவாதிக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் உபயோகித்த சொற்களின் பொருளை ஆராய்வார்களானால், தாம் பேசிய விடயத்திற் கருத்து வேற்றுமையில்லையென்பதையும், சொற்களே மயக்கத்தைக் கொடுத்தனவென்பதையும் அறிவர்.

சொற்கள் சில சமயம் சதிசெய்யலாம். எனெனில் நாம் நடுநிலையான மனோபாவத்தோடு அவற்றைப் பிரயோகிப்பதில்லை. வேகவளர்ச்சி விடயத் தில் அரசாங்கம் ஒரு திட்டம் போட்டால், அரசாங்கக் கட்சியினர் அது நியாய மானதொரு திட்டபூர்வமான கொள்கையென்பர். எதிர்க்கட்சியிலுள்ள வர் "ஆட்சிக் குழுவின் சர்வாதிகாரம்" என்பார்கள். இரண்டுகருத்துக் களிலும் ஒரே உண்மையுண்டு. ஒன்றை எதிர்த்தும் மற்றதை மறுத்தும் கூறமுடியாது. விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியிலே இத்தகைய உணர்ச்சி பூர்வமான சொற்பிரயோகத்துக்கு இடமில்லை. இதை உணர்வதற்கு மொழியும் அதன் பொருளும் பற்றிய துறையில் விசேட அறிவு வேண்டாம்.

அறிமுறையும் செய்முறையும்

பொருளாதார உலகம் சிக்கல் நிறைந்தது. விஞ்ஞான ஆய்கூடங்களிற் பொருள்களை எடுத்து வைத்து ஆராய்வது போலப் பொருளாதாரத் துறை

யிலுஞ் செய்யமுடியாது என்பதை மேலே குறிப்பிட்டோம். சளிச்சுரம் டெனிசிலின் மருந்துக்கு எவ்வாறு அடங்குகிறது என்பதை ஒரு வைத்தியர் ஆராய்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஒரு பகுதியினர்க்குப் பெனிசிலின் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றொரு பகுதியினருக்கு அது கொடுக்கப் படவில்லை. மற்றெல்லா வகையிலும் இரு பகுதி நோயாளரும் ஒரே வகையான நிலையிலிருக்கிறார்கள். இந்தப் பரிசோதனைமூலம் அந்த வைத்தியர் பெனிசிலின் சளிச்சுரத்தைக் குணமாக்குமா என்பதைப் பற்றி அறிந்துகொள்வார். பொருளியலறிஞரால் இத்தகைய ஆராய்ச்சியைச்செய்ய முடியாது. பெட்ரோல் எண்ணெய்மீது புதியவரியொன்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வரியின் பயனாக எண்ணெய் உபயோகிப்பிலே எத்தகைய மாற்றமேற்பட்டிருக்கிறதென்பதை அறிவதற்கு ஆராய்ச்சி செய்யும்போது, வரிவிதித்த அதேவருடத்தில் எண்ணெய் இறைப்பதற்குக் குழாய்கள் முதன்முதல் அமைத்தமை ஒருவனுடைய ஆராய்ச்சிக்குச் சங்கடத்தை யுண்டுபண்ணலாம். இருந்தும், இப்புதிய அமிசத்தைக் கருத்திலிருந்து அகற்றிவிட்டே வரிகளின் விளைவுகளை ஆராயவேண்டும். "மற்ற நிலைமைகள் மாறுதிருக்கும்பட்சத்தில்," என்ற அடிப்படையிலே வரியின விளைவுகளைப் பிரித்து வைத்தே ஆராயவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வரியின் பொருளாதார விளைவையோ, பொருளை எற்றியிறக்கும் முறையினாலேற்பட்ட பொருளாதார விளைவையோ, இரண்டினாலும் எற்பட்ட விளைவுகளையோ அவனால் அறிந்துகொள்ளமுடியாது.

பகைவனைக் கொல்வதற்கு மந்திரமும், சிறிது நஞ்சும் அவசிய மென்று காட்டுமிராண்டிகளின் வைத்தியன் நினைத்தான். இந்த மயக்கம் அவனுக்கு உண்டாவது எதனாலென்றால், விடயத்தைப் பிரித்துவைத்து ஆராய்வதற்கு வசதியில்லாதபடியாலேதான். பச்சை அங்கியை வசந்த காலத்திலே தான் முதலில் அணிந்தாறறுன் மரங்கள் துளிர்க்குமென்ற தொரு கொள்கையும் அவனிடத்துக் காணப்பட்டது.[1] இத்தகைய குறைபாடு களினாற் பொருளாதாரப் புள்ளிவிவர அறிவு பூரணமற்றதாயிருக்கிறது. இதனால் புள்ளியியலறிவு இத்துறையிற் குறைவென்பது கருத்தன்று. குடிசன மதிப்புப்புள்ளிகளும், சந்தைப்புள்ளி விவரங்களும் பணப் புள்ளி விவரங்களும் ஏராளமாக உண்டு. அரசாங்கங்களும் வியாபாரத் தாபனங் களும் வர்த்தக நிலையங்களும் இவற்றைப் பெருவாரியாகச் சேகரித்து வைத்துள்ளன.

ஏராளமான புள்ளிவிவரங்களும் விசேடமான தரவுகளுமிருந்தாலும், பெருவாரியான இந்த விபரங்களைத் தரப்படுத்தி இலேசாக்கிச் சுருக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. எல்லா விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியிலும் இந்த முறையே அனுசரிக்கப்படுகிறது. தொடர்பில்லாத தகவற் குவியல்களை மனம் கிரகித்துக் கொள்ளமாட்டாது. ஆராய்ச்சியிலே சுருக்கும்தன்மை உண்டு. விபரங்களை ஒதுக்கி, இலேசான கருதுகோள்களையும் விதிகளையும்

[1] இதனைத் தருக்கசாத்திரத்திலே "காகதாலீயநியாயம்" என்பர். இஃது ஓர் ஆபாசம்.

வகுத்து, அவற்றின்மூலம் சேகரித்த தகவல்களிடையே இழையோடியிருக்கும் பொது உண்மையை அறியவேண்டும். தகவல்களை இணைத்து நிற்கும் ஒரு நியதியை அறிந்துகொள்ளவேண்டும். உலகை இருந்தபடி ஆராய்ந்த முன்னர், சரியான விஞ்ஞானம் நாம் விஞ்ஞானிக் கொள்ளக்கூடியதாயிருக்க வேண்டும். பௌதிகத்துறையிலாயினுஞ் சரி, உயிர்நூற்றுறையிலாயினுஞ் சரி, சமூகவியற்றுறையிலாயினுஞ் சரி, வகுக்கப்பட்ட விதியெல்லாம் விடயத்தை இலேசாக்குவதற்காகப் பிரத்தியட்சநிலையை விகாரப்படுத்துவது இயற்கை. பலவகையான அனுபவபூர்வமான தரவுகளை நல்ல ஒரு விதி விளக்குமானால், பிரத்தியட்சநிலையிற்காணப்பட்ட விபரங்கள் பல தவிர்க்கப் பட்டாலும் பாதகமில்லை.

விதிக்கும பிரத்தியட்சமாகக் காண்பவற்றுக்கும் எவ்வித பிணக்கும் கிடையாது. அவ்வாறே உய்த்தறிதலுக்கும் தொகுத்தறிதலுக்கும் பிணக் கில்லை. கவனித்த பிரத்தியட்ச விடயங்களை அறிவதற்கு ஒருவிதி எத்தனைப் பயன்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கு அந்தக்கோட்பாடு உண்மையானதாகும். அது தர்க்க ரீதியாக அழகாகவும், நல்லமுறையிலே தொகுக்கப்பட்டதாகவு மிருப்பது வெறும் அலங்காரமே. மாணாக்கன ஒரு கோட்பாட்டைக் குறித்து "அவையெல்லாம் கோட்பாட்டளவிற்சரிதான், ஆனால் காரிய முறையிற் சரியில்லை" எனறு சொல்வானானால், பொருத்தமான கோட்பாடுகளோடு அது ஒத்துவரவில்லை என்பதே அவனுடைய கருத்தாகும்.

முழுவதும் பகுதியும் : "அமைப்புப்போலி"

பொருளாதாரத்தில் முதல் அறியவேண்டியது, வெளித்தோற்றத்தைக் கண்டு ஒன்றை நிச்சயித்துவிடக்கூடாது என்பதே.

பின்வரும் உண்மைக்கூற்றுக்கள் உதாரணங்களாகும் :

1. விவசாயிகளெல்லாரும் கடினமாக வேலைசெய்ய, இயற்கையும் அவர்களுக்கு ஒத்தாசைசெய்து நல்ல விளைச்சல் உண்டாகுமானால், விவசாயி யின மொத்த வருமானம் வீழ்ச்சியடையலாம்; வீழ்ச்சியடையவுஞ் செய்யும்.

2. வேலையில்லாத்திண்டாட்டத்தை நீக்க **ஒருவன்** ஒருவேளை வேலை தேடிப்பெறலாம் அல்லது குறைந்த சம்பளத்துக்கு வேலைசெய்யலாம். ஆனால் **எல்லாரும்** இவ்வாறு தமது வேலையில்லாப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ளமுடியாது.

3. ஒரு கைத்தொழிலின் உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு உயர்ந்த விலையிருக்குமானால் அக்கைத்தொழிலை நடத்துவோருக்கு இலாபமுண்டு. ஆனால் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒரேவீதத்தில் விலை ஏறுமானால், எவருக்கும் அதனால் இலாபமுண்டாகாது.

4. இறக்குமதிப்பொருள்கள்மீதுள்ள வரியைக் குறைத்தால், ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கு நன்மையுண்டு. மற்ற நாடுகள் அவ்வாறு செய்ய மறுத்தாலும் பாதகமில்லை.

5. ஏதாவது ஒரு தொழிலை அதன் பூரணச் செலவிலும் மிகக் குறைந்த செலவில் ஏற்றுக்கொள்வதால் ஒரு கம்பனி நன்மையடையலாம்.

6. வியாபாரமந்தமுள்ள காலத்திலே தனிப்பட்டவர்கள் அதிகம் சேமிக்க முயற்சிசெய்வது, சமூகத்தின் மொத்தச் சேமிப்பைப் பாதிக்கும்.

7. தனிப்பட்ட ஒருவருக்கோ தனியொருகம்பனிக்கோ நன்மையாகக் காணப்படும் சில நடவடிக்கை சில சமயம் தேசத்துக்கோ, அரசாங்கத் துக்கோ தீமைதருவதாயிருக்கலாம்.

மேலே காணும் கூற்றுயாவும் உண்மையானவை. ஆனால் வெளித் தோற்றமளவில் முரண்பாடுடையனவாகத் தெரியலாம். இந்த முரண் பாடுகள் இந்நூலில் ஆங்காங்கே தீர்த்துவைக்கப்படும்— மந்திரமோ தந்திரமோ உபயோகப்படுத்தியன்று. உண்மையாகவே சரியானதொன்று, அதைப் பற்றிய காரணகாரியங்களை வகைப்படுத்திப் பார்க்கும்போது நியாய மானதாகவே பொருளாதாரத்திலே தெரியும்.

மேலேகாட்டிய கூற்றுக்களிலே காணும் முரண்பாடுகள் அமைப்புப்போலி யென்னும் ஆபாசத்தைக்கொண்டுள்ளன. தர்கநூலார் இந்த ஆபா சத்துக்குப் பின்வருமாறு வரைவிலக்கணங் கூறியுள்ளனர்.

அமைப்புப்போலி : ஒரு பொருளின் ஒரு பகுதிக்குப் பொருத்தமான ஒரு விடயத்தை அக்காரணத்தால் மாத்திரமே முழுவதற்கும் பொருத்த மானதெனக் கொள்ளுதல.

பொருளாதாரத்துறையிலே தனிப்பட்டவர்களைப் பொறுத்தவரையில் உண்மையானதாகத்தோன்றும் ஒரு விடயம் சமூகம் முழுவதையும் பொறுத்தவரையிலும் உண்மையாயிருப்பதில்லை. அவ்வாறே எல்லாருக்கும் பொருத்தமான தொன்று தனிப்பட்ட ஒருவருக்குப் பொருத்தமற்றதாக இருக்கலாம். அணிவகுப்பைப் பார்ப்பதற்குக் கூடிநிற்கும் சனதிரளிலுள்ள எல்லாரும் நுனிக்காலில் நின்று பார்ப்பதனால் ஒருவருக்கும் நன்மை யாயிராது. தனி ஒருவர் அப்படி நின்றுபார்த்தால் ஒருவேளை அவர் நனருகப் பார்க்கக்கூடியதாயிருக்கும். பொருளாதாரத்துறையில் இததகைய எண் ணற்ற உதாரணங்களைக் கூறலாம். மேலே காட்டிய ஆறு உதாரணங்களையும் ஆராய்ந்து அவற்றில் எவை அமைப்புப்போலியின்பாற்பட்டவை என்பதை அறியலாம், அல்லது புதிய உதாரணங்களைத் தேடிப்பிடிக்கலாம்.

ஆரம்ப ஆராய்ச்சியை இவ்வளவில் நிறுத்தலாம். பொருளாதார சாத்திரத்தை என் கற்கவேண்டும் என்பதற்கு நல்ல பதிலாக, கெயின்ஸ் பிரபு எழுதிய–விவாதத்துக்கு இடமளித்த–பிரமாண நூலிற்[1] கூறப்பட்ட புகழ்பெற்ற கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறலாம். பொருளியலறிஞர், அரசியல் தத்துவ அறிஞர் என்போரின் கருத்துக்கள், அவை சரியாயிருந்தாலென்ன பிழையாயிருந்தாலென்ன, மிகச் சக்திவாய்ந்தவை. உலகை ஆளுபவை

1 ஜோன் மேனுட் கெயினஸ் : 'வேலை, வட்டி, பணம் என்பனபற்றிய பொதுக்கொள்கை' (ஹார்கோர்ட், பிரேஸ், நியூயோர்க் 1936)

இக்கருத்துக்களே. அறிவுத் துறைகளாற் பாதிக்கப்படாத காரியவாதிக ளென்று தம்மைக் கருதிக்கொள்வோர்தாமும் பழைய ஒரு பொருளியலறிஞ ரின் வழக்கிறந்து போன கருத்துக்களுக்கு அடிமையாயிருப்பதைக் காணலாம். அதிகாரத்திலிருக்கும் பைத்தியக்காரர் வானத்தில் சத்தங் கேட்பதாக நீனைக்கும் போதெல்லாம், சில வருடங்களுக்கு முன்னலிருந்த கல்விததுறை யெழுத்தாளர் ஒருவரின கருத்துக்களையே வடித்துக்கூறுவதாகக் காணப்படும். கருத்துகள் படிப்படியாக மக்களிடம் பரவும் முறை நலவுரி மைகாரரின் அதிகாரம் பரவும் தன்மையிலும் அதிகம் சக்திவாய்ந்தது. அதுவும் உடனடியாகப் பரவமாட்டாது. கொஞ்சக் காலத்துக்குப் பின் னர்தான். பொருளாதார, அரசியல் துறைகளில் இருபதாதநது அல்லது மூப்பது வயது கழிந்தவர்கள் புதிய கொள்கைகளிலுலே பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள. எனவே சிவில்சேவையி லுள்ளவர்களும், அரசியல்வாதிகளும், கிளர்ச்சிக்காரருங்கூட நடைமுறை நிகழ்ச்சிகளே விளக்கப் பயன்படுத்தும் கருத்துக்கள் புதியவையல்ல. ஆலை நன்மைக்கும் தீமைக்கும் எதுவாயிருப்பன நலவுரிமைகளல்ல, கருத்துக்களே என்பதை இன்றே நாளையோ எல்லாரும் அறிந்துகொளவர்.

பூர்வ பீடிகை :

முதலாம் பகுதியில் தற்காலப பொருளாதார வாழ்வின் மூலாதார மான தகவல்களையும தாபனங்களையும் ஆராய்வதற்கு அவசியமான அடிப் படைச் சாதனங்களைப் பற்றிக் கூறுவோம். பின்னர் ஏனைய விடயங்களை யெல்லாம் ஒன்றுபடுத்தும்போகுடைய தேசிய வருமானம் பற்றிக் கூறு வோம்.

இரணடாம் பகுதியிலே சமவிருத்தி, வியாபாரமந்தம் ஆகியவற்றுக்குரிய காரணம் பற்றி ஆராய்வோம். சேமிப்புமுறையும் முதலீடும் தம்முட் கலந்து பணத்தின வாங்குஞ் சக்தியை எவ்வாறு நிச்சயப்படுத்துகின்றன, வருவாயை எவவாறு நிர்ணயிக்கின்றன, வேலை நிலையை எபபடிப் பாதிக் கினறன என்பதை ஆராய்வோம். அரசாங்கத்தின் பணக கொள்கையும் வருமானக கொள்கையும் எவ்வாறு வியாபாரத்தை நலல நிலையிலிருத்தி முன்னேற்றமடையச் செய்யும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவோம்.

மூன்றும பகுதி போட்டி., எகபோக உரிமை என்பவற்றைப்பற்றியது. இவை வழஙகல, தேவை எனபவற்றின்மூலம் தேசிய வருமானத்தின் அமைபபை எவ்வாறு நிச்சயிக்கின்றன என்பதையும், அவை பொருள், பணி எனற அடிப்படையில் எவ்வாறு ஆராயபபடுமென்பதையும் எடுத்துக் காட்டும. அததுடன இவை விலைகளே எவ்வாறு நிர்ணயிக்கின்றன என்பதும் விளகபபடும்.

நாலாம் பகுதி வருமானம், வரி, வட்டி, இலாபஙகள் என்பன எவ்வாறு பகுகபபடுகிறதென்பதை ஆராயும்.

சாவதேச வியாபாரதினை உண்மையான அம்சங்களும் பணத்துறை அம்சஙகளும் ஐந்தாம பகுதியில் ஆராயப்படும்.

ஐந்தாம் பகுதியின் கடைசி அத்தியாயமும், ஆறும் பகுதி முழுவதும் தற்காலப் பொருளாதாரம் சம்பந்தமான முக்கிய பிரச்சினைகளைப் பற்றியன. பின்தங்கும் நாடுகளின் முன்னேற்றம், பொருளாதாரவளர்ச்சி, பண வீக்கத்தைத் தடுத்தல் என்பனபோன்ற பிரச்சினைகள் அவற்றில் ஆராயப்படும். அத்துடன் பலவகைப்பட்ட பொருளாதாரக்கொள்கைகளும், தத்துவங்களும் ஒப்பிட்டு ஆராயப்படும்.

விவாதிப்பதற்குரிய வினாக்கள் :

1. 1930 இல் உண்டானது போன்ற வியாபார மந்தமுண்டானால் நீர் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுவீர். (அ) கடுமையாகவா (ஆ) ஓரளவுக்கா (இ) எவ்வகையிலும் பாதிக்கப்படமாட்டீரா ?

2. முரணில்லாத்திட்டமென ஒன்று இல்லாதபோதிலும் அதைப் பற்றிப் பௌதிக அறிஞர் ஏன் அடிக்கடிபேசிக்கொள்கிறார்கள் ? இதற்கு என்ன சமாதானம் கூறலாம்.

3. பின்வருஞ் சொறகளில் உள்ள உணர்ச்சிப் பண்பைப்பற்றி ஆராய்க : அணிபபயிற்சி, திட்டமிடல், வட்டித்தொழில், ஏகபோக உரிமையாளர், சூதாட்டம், ஊகவியாபாரம், அமெரிக்கப்பண்பாடு, சுதந்திரமானமுயற்சி, பொருள்கள், சிக்கனம், பதுக்கல்.

4. அமைப்புப்போலி, காகதாலீயநியாயம் என்பவற்றுக்கு உதாரணந் தருக.

5. இந்த அத்தியாயத்தின் முதற்பகுதியிலுள்ள இருபது பிரச்சினைகளையும் சேர்த்துப் பொருளாதாரத்துக்கு வரைவிலக்கணம் கூறமுடியுமா ?

6. " அஃதெல்லாம் கொள்கையளவிலே சரிதான. ஆனால் காரிய சாத்தியமாகாது " என்ற கூற்றை நிரூபிக்க ஓர் உதாரணந்தருக. இக்கூற்று அாத்தமற்றமுறையில் நிகழக்கூடியதொரு சந்தர்ப்பம் கூறுக.

7. பொருளாதாரக கலவியால் உங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மை யைப் பற்றி இரண்டு பந்தி எழுதுக. ஒரு தவணைகருப்பின் உண்மையில் நீங்கள் பெற்ற பயனை நீங்கள எதிர்பார்த்ததோடு ஒத்துப்பார்ப்பதற்காக இப்பந்தியை வைததுக்கொள்ளுங்கள்.

8. பின்வரும் கருத்துக்களைப்பற்றி நீர் விளங்கியவற்றை இப்போது திருப்பி ஆராயந்து பார்க்க.

பொருளாதாரப் பயிறசியும் மற்றப் பயிற்சிகளும்
சொற்களின் கொடுமை.
ஆராய்ச்சியும் கொள்கையும்
செய்முறையும் அறிமுறையும்
பற்றிஞல் பிறந்த ஆராயச்சி.
சூழ்நிலையை உண்டாக்கிச் செய்யும் பரிசோதனை
அமைப்புப்போலி
காகதாலீயநியாயம்

இரண்டாம் அத்தியாயம்

பொருளாதாரச் சமூகத்தின் முக்கிய பிரச்சினைகள்

நிலததுப்பயனை நிறையப்பெறுவதறகு
களததில தொழிலாளர் உழைப்பதிகம்தேவை
அதனால் உணவுப்பொருள் விளைச்சல் ஒன்று இரண்டுமூன்றென்றுபெருகும்
குடிசனததொகையோ ஒனறு, இரணடுநாலென்று பெருகும்.
—மல்தஸபாட்டு. குறைநதுசெல்வினைவுவிதிபற்றிய ஒரு பாடல்.

—பாடினவர் பெயர் தெரியாது.

எந்தச்சமூகததின் அடிபபடையிலும் பொதுப்படையான சில பொருளாதாரநிலைகளைக் காணலாம். ஹோமர், சீசர் என்போர் காலத்திலே எவ்வாறிருந்தனவோ அவ்வாறே இக்காலப்பொருளாதாரத்துக்கும் சில பின்னணிப பிரச்சினைகள் உணடு. வருங்காலததுககும் அவை அவ்வாறே பொருததமுடையனவாயிருக்கும.

இந்தபபொதுப்படையான நிலைகளைவையென்பதை இந்த அத்தியாயத்திலே கவனிப்போம்.

(அ) பொருளாதார அமைப்புச்சம்பநதமான மூன்று அடிப்படையான பிரச்சினைகளை ஒவ்வொரு சமூகமும் சமாளிக்கவேணடும்.

(ஆ) ஒரு சமூகத்துக்குக் கிடைககக்கூடிய பொருள், பணி என்பவற்றில் எவ்வளவை அச்சமூகம் பெறறுக்கொளளகூடும் என்பதை நுண்தொழில் அறிவும், குறிப்பிட்ட ஒரளவு நிலம், தொழில, மூலதனம் என்பனவுமே நிச்சயிக்கும். இந்த உற்பத்திச்சாதனஙகள்கூட மாறும் செலவினங்களினாலும், குறைந்து செல்வினைவு விதியினாலும் பாதிக்கப்படும்.

(இ) எந்தப்பொருளாதாரமும், ஒரு சமூகத்தின் குடிசனஅடிப்படையினாலும அல்லது மானிட அமிசத்தினாலும் பாதிக்கப்படும்.

இநதவிடயங்கள் இவ்வதத்தியாயத்திலே மூன்று ஆதிகாரணங்களாக ஆராயப்படுகினறன. மூன்றும் அத்தியாயத்திலே தனியார் அமிசம், அரசாஙக அமிசம் என்ற இருவகை முயற்சி அமிசங்களும் கலநதுள்ள நமது பொருளாதாரத்தின விசேடத்தனமைகளைப் பற்றி ஆராய்வாம்.

அ. பொருளாதார அமைப்பு

பொதுவுடைமைச் சமூகமென்றுலென்ன, தெற்குக் கடற்றீவுகளிலுள்ள ஆதிக்குடிகளென்றுலென்ன, முதலாளிவர்க்கத்தின் தொழில் நிறைவுடைய தேசமெனறுலென்ன, சுவிற்சலாந்தில் உள்ள ரொபின்சன அலலது ரொபின்சன் குருசோவெனறுலென்ன—அல்லது—ஒரு கூட்டம் தேனீக்களெனறே வைத்துகொண்டாலென்ன, அவை மூலாதாரமான,

பரஸ்பரம் சார்புடைய மூன்று பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை எப்படியாவது சமாளிக்கவேண்டியிருக்கும்.

(1) என்னபொருள்களை எனன தொகையில் உற்பத்திசெய்யவேண்டும் ? அதாவது மாற்றுப்பொருள், சேவை என்பவற்றிலே எவற்றை எவ்வளவு தொகையில் உறபத்திசெய்யவேண்டும்.

(2) பொருள்கள் எவ்வாறு உற்பத்திசெய்யப்படும்–அதாவது யார், என்ன வளங்களைக்கொண்டு, என்னதொழில்நுட்பமுறையில் அவற்றை உற்பத்திசெய்ய வேண்டும் ?

(3) யாருடைய உபயோகத்துக்கு உற்பத்திசெய்யப்படும ? அதாவது வழங்கபபட்டபொருள்கள் சேவைகள என்பவற்றை யார் நுகர்ந்து பயன்பெறவேண்டும் ? வேறெருவகையிலே கூறுவதானால், தேசத்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் பல்வேறு தனிப்பட்டமக்களிடையிலும குடும்பங்களிடையிலும் எவ்வாறு விநியோகஞ் செயயப்படவேண்டுமம ?

எந்தவகையான பொருளாதாரத்துக்கும் இம்மூன்று விடயங்களும் அடிப்படையானவை. ஆனால் வெவ்வேறு பொருளாதாரமுறைகள் இவறறை வெவ்வேறு வகையாகச் சமாளிக்கும். புராதனமுறையிலுள்ள சமுதாயத்திலே அவர்களுடைய புராதனப பழக்கவழக்கங்களின்படியே எல்லாம் நடைபெறும். பழக்கவழக்கம்பற்றி வந்த முறைப்படியே எதை, எப்படி, யாருக்கு உற்பததிசெய்வதென்ற பிரச்சினை தீர்மானிக்கப்படும். வேறுவகையான பண்பாட்டையுடையவர்களுக்கு இவாகளுடைய பழக்கவழக்கங்கள் நூதனமாகவும், நியாயமறறவையாகவுமிருக்கும். இக்காலப் பண்பாடுகளை இந்தப் புராதன இனத்தவா அறிந்திருநதபோதிலும, அவர்கள் பழைய பழக்கவழக்கங்களைப பினபற்றுவதறகுரிய காரணததைக் கேட்டால், அதிசயமடைவர். சிலசமயம் மனத்தாஙகலுமுறுவர். உதாரணமாக குவாக்கியூடில் இந்தியர் பணத்தைச் சேமித்து வைக்க வேண்டுமென விருமபவில்லை. பொட்லாஷ எனற களியாட்டத்தில செலவுசெய்துவிடவேண்டுமெனபதே அவர்களுடைய கொள்கை. பணததைச் சேகரிதது வைக்கமுயலுதல் மனித இயற்கை. ஆனால் இந்தவ கையான நூதனமான கொள்கை மானிடஇயல ஆராய்ச்சியாளர்க்கு ஆச்சரியததைக் கொடுக்கமாட்டாது. எனெனில ஒரு சாதியாரிடையே நல்லொழுக்கமெனக் கருதபபட்டதை மற்றெரு சாதியார் பெரிய பழிபாதகமாகக் கொள்வது அவர்கள் ஆராய்ச்சியில் அறிந்ததொன்றே.

தேனீக்கள் விடயத்தில மேலேகூறிய மூன்று பிரச்சினைகளும், தொழிற் பகுப்பு சம்பந்தமான கூட்டுறவுமுறை சார்ந்த பிரச்சினைகளும்கூட, தாமாகவே, உயிரினத்து இயல்பூக்கமென்ற விதியின்படி தீர்ந்துவிடுகின்றன.

சிலசந்தர்ப்பங்களிலே எதனை, எப்படி, யாருக்கு உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற விடயங்களைச சர்வாதிகாரியொருவன் தான்தோன்றித் தனமாகத் தீர்த்துவைப்பதுமுண்டு. அவன் நன்மை பயப்பவனுகவோ,

தீமை பயப்பவனுகவோ இருக்கலாம். தான் நினைத்தபடி சட்டம்செய்து விடயத்தை முடித்துவிடுகிறான். சில சந்தர்ப்பங்களிலே சனநாயகமுறைப்படி தெரிவுசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளாற் சட்டஞ்செய்யப்படுகிறது. இவ்வாறு கூறுவதிலும் பார்க்க, பிரதிநிதிகள்சபையிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட குழுவோ, திட்டமிடுங்குழுவோ சட்டங்களை அமைததுவிடுகிறது. பொருளாதார முடிபுகள பலதிறப்பட்டனவாகவும், சிக்கலுடையனவாகவுமிருப்பதால, இததகைய பொறுக்குக் குழுவினுற் சட்டஞ்செய்யப்படுகிறது.

"முதலாட்சிச் சுதந்திரமுயறசியாளர் பொருளாதாரத்திலே" விலைத் திட்டங்களே—அதாவது சந்தைகள், இலாபங்கள், நட்டங்கள் என்பனவே—எதை உறபததிசெய்யவேண்டும், எவ்வாறு செய்யவேண்டும் யாருக்குச் செயவேணடும் என்பவற்றைப் பிரதானமாக[1] நிச்சயிக்க உதவும். இவவிடயம மூனறும் அததியாயத்திலே விரிவாக விளக்கப்படுகிறது.

அருந்தல்விதி :

கிடைகககூடிய வளங்கள எலலையின்றிப் பெருகுமானுல் எதனை உறபத்திசெய்யவேணடும், எவ்வாறுசெய்யவேண்டும், யாருக்குச் செய்யவேண்டுமெனபதெலலாம பிரச்சினையாகத் தோன்று. எல்லாப் பொருள்களும் எலலையினறி உறபத்திசெய்யப்பட்டால், அல்லது மக்களுடைய தேவைகள் முழுவதும் திருத்திசெய்யப்பட்டால, குறித்ததொரு பொருள் அதிகமாக உற்பததிசெய்யபபட்டாலும் பாதகமில்லை. புத்திக்குறைவாக வேலை, சாதனம என்பவறறைப் பயண்படுத்தினாலும் பாதகமிலலை. ஒருபொருள் எலலாககும் தேவையான அளவு கிடைக்கக் கூடியதாயிருப்பதால், பலவகையான மகளிடையிலும குடும்பததவரிடையிலும் பொருளகளும், வருமானஙகளும எவவாறு விநியோகிகபபடுகினறன எனபதைப் பற்றி அகறை கொள்ளவேண்டியதில்லை.

அபபடியானுல, பொருளாதாரப் பொருள் என ஒன்று இல்லாமற் போயவிடும; அதாவது அருந்தலான பொருள் இல்லையென்றுகிறது. எனவே பொருளாதாரததைப்பறறிப் படிக்கவேண்டியதில்லை. சிக்கனம்பண்ணவேணடியதுமிலலை. காற்றைபபோல எல்லாப பொருள்களும் இலவசமாக கிடைக்கும. "இரண்டில் எது வேண்டும?" என்று கேட்டால் 'இரண்டும்' எனறு விடைகூறமுடியாது. பாடசாலைச் சிறுவர்கூட இதை அறிவா. பினதஙகிய நாடுகளோடு ஒததுபபார்ககுமபொழுதோ கடந்துபோன நூற்றாண்டுகளோடு ஒபபிட்டுப் பார்க்கும்பொழுதோ இக்காலக் கைத்தொழிற் சமூகஙகள் அதிக செலவசகிறப்புடையனவாயக் காணப்படுகின்றன. அதிக உறபததி அதிக நுகாச்சியை உண்டாக்குகிறது. மக்கள் தமக்கு நீராவி வெப்பமும குளிப்பெடியும் வேண்டுமென உணர்வதோடு, "தேவை" யெனவும எண்ணுகிறார்கள். கலவி, சினிமா, வானொலி, டெலிவிஷன்,

[1] நூற்றுகுநூறு தானுகவே செயறபடும முயறசியாளாமுறை எநதக காலததிலுமிருந்த தில்லை. நமது முதலாடசி முறையிறகூட விலைவாகிகளை மடடுபபடுத்த அரசாஙகத்துக்கு கடமையுணடு.

புத்தகம், கார், பிரயாணம், சங்கீதம், நல்ல ஆடை என்பனவற்றையும் அவ்வாறே தேவையென எணணுகின்றனர். சில சதம் செலவுசெய்து மெல்லிய கூழ்காய்ச்சிக் குடித்துக்கொண்டே சுகமாக உயிர்வாழலாம் என்று உயிர் நூலாராய்ச்சியாளர் கூறலாம்[1]; இந்நிலை அவர்களை அதிசயமடையச் செய்வதற்கில்லை. மனிதனுடைய உடம்பிலேயுளள இரசாயனப்பொருள்கள் இரண்டு டொலருக்குமேல் மதிப்புடையனவலல என்ற உண்மையும் அத்தகையதே. மனிதனுடைய உடலைச் சுகமாக வைத்திருப் பதற்குத தேவையான குறைந்தபட்ச உணவும், உடையும, வீட்டுவசதியும், அதிகமென்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனல் குடும்பவரவு செலவுக்கணக்கிலே அத்தியாவசியத் தேவைகளெனக் குறிக்கப்படுபவற்றுக்கும் அந்தக் குறைந்த பட்சத் தேவைக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை.

இன்று அமெரிக்கர் பெரும்பாலும உடற்றேவைகளுக்கு மேலதிகமாகவே தேவைகளையுண்டாக்கிக்கொண்டனர் என்று உறார்வாட் சர்வகலாசாலைப் பேராசிரியர் கல்பிரேய்த் செல்வம்கொழிக்கும் சமூதாயம்[2] என்ற தமது நூலிலே அழகாக எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார். நாகரிகக கோலத்திலலும், விளம்பரஞ்செய்வோருடைய சாதுரியத்திலலும நுகர்வோர் ஒரு பொருளை விட்டு மற்றொரு பொருளை அதிகம் விரும்புகின்றனர். உண்மையாகவே தனவந்தராயுள்ளோரின் உயர்நிலையிலிருந்து அனுபவிக்காவிட்டாலும் சாதாரணமான சுகவாழ்வு நடததும் ஒரு வைத்தியர், சட்ட அறிஞர், பேராசிரியர், விளம்பரகாரர் என்பவர்களைப்போலச் சீவியகாலம் முழுவதும் வாழ்வுநடத்துவதற்கு நமது மொத்த உற்பத்தி இப்போதிருப்பதிலும் பலமடங்கு அதிகரிக்கவேண்டுமென்பதை எடுத்துக்காட்ட வேணடியிருகிறது. தனிப்பட்ட மக்களுக்காகவன்றிப் பொதுமக்களின் தேவைகளைக கவனிப்பதற்கு அதிகம் பணம் செலவுசெய்யவேண்டுமெனபதே கல்பிரேய்த கூறும் வாதம. அதை நாம ஆட்சேபிக்கவிரும்பவில்லை.

இபபோது செலவு செய்வதிலும் இரண்டு பங்கை அதிகமாகச செலவு செய்ய மக்கள் விரும்புவார்களென்பது உண்மையோ இல்லையோ, கிராம வாசிகள் இபபோது மேலதிகமான வருமானததைப் பெறும் நோக்கத்துடன மேலதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள; வரியை உயர்த்திலல் ஆடசேபிக் கிறார்கள். 1900 இல் எவ்வளவு பணத்தைச் சேமிததார்களோ அதே அளவு பணமே இனறும் சேமிக்கப்படுகிறது. மததிய வகுபபைச் சேர்ந்த தாய்மார் தமது தாய்மாரிலும கடுமையாக வேலை செயகிறார்கள. தேசிய வருமானத்தை ஒவ்வோர் ஆண், பெண குழநதையெனபோருக்குச் சரிவரப் பகிர்ந்து கொடுத்தாலும் தலைக்கு ஒருவாரததுக்கு 45 டொலரே கிடைக்கும்.

[1] 137 ஆம் பக்கத்திலே எடுத்துக் காட்டப்பட்ட ஆராய்ச்சியின்படி, 1961 ஆம் ஆண்டில் ஒருவாலியனுகுக் சததுளள நலல உணவைபபெற ஒருவருடத்துகு 100 டொலர் மாததிரம் செலவு செயயவேணடிவரும். இந்த உணவு எபபடிப்பட்டது? மீன் கோதுமை, மாபிச ஈரல் எனபனவே அதிலஅடங்கும.

[2] ஜோன் கெனனெத கலபிரேய்த் எழுதிய The Affluent Society எனற நூல.

அமெரிக்கா செல்வம் கொழிக்கும் நாடாகிவிட்டதென்பதில் உள்ள உண்மையைப் பொருளாதார சாத்திரம் ஏற்றுக்கொண்டாலும், அருந்தல் என்ற அடிப்படைக் கொள்கையை அது புறக்கணிப்பதற்கில்லை.

ஆ. எந்தச் சமூகத்துக்கும் தேவையான தொழில்நுட்பத் தெரிவு

சமூகத்தின் உற்பத்தித் தகைமை அல்லது மாற்றக் கோடு

பலவகையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்குத் தேவையான வளங்கள் எல்லாம் எல்லைகுட்பட்டிருப்பதால், ஒப்பீட்டளவில் அருந்தலா யுள்ள பொருளகளிடையே தெரிவுசெய்யவேண்டிய அவசியமுணடா கிறது. இந்த அடிப்படைப பொருளாதார உண்மையைப்பற்றி மேலே ஆராய்ந்தோம். இதனைத் தொகையளவிலே எண்கணித உதாரணங்களால் எடுத்துககாட்டலாம். அவ்வாறே கேத்திரகணிதப் படங்களாலும் விளக்க லாம். பொருளாதாரத்தின பல பிரிவுகளை விளக்குவதற்குப் படங்களும் புள்ளிக் கோடுகளும அவசியம என்பதை மாணாக்கர் அறிந்துளளனர். ஆரம்பதிலே இவறறைச்சற்றே கருத்தோடு விளஙகிக் கொண்டால், பின்னர் அதனாற் பலமடங்கு பலனுண்டாகும.

குறிப்பிடட தொகையுள்ள மக்களையும், குறிப்பிட்ட தொழில் நுடப அறிவையும், குறிபபிடட அளவு கைத்தொழில் நிலையங்களையும் எந்திரங் களையும், குறித்த அளவு நிலம், நீர்ச்சக்தி, இயற்கை வளம் எனபவற்றை யும் உடையதொரு பொருளாதாரத்தை ஆராய்வாம். எதை எவ்வாறு உற்பத்தி செய்வது எனபதை நிச்சயிப்பதற்கு, முதலில் இந்த வளங்களை எவவாறு ஆயிரகணக்கான வகைப்பொருள்களை உற்பததிசெய்யப் பிரித்துக் கொடுக்கலாம் எனபதைத் தீர்மானிததுவிடவேண்டும. கோதுமைச் செய் கைக்கு எவ்வளவு நிலம் ஒதுக்கப்படவேணடும் ? எவ்வளவு மேய்ச்சல் நிலததுக்கு ஒதுக்கவேண்டும் ? எத்தனை கைத்தொழிற்சாலைகளை ஊசி செயவதறகு ஒதுகவேண்டும் ? எநதிரத்தொழிற்சாலைகளுக்கு எத்தனை தொழில்நிபுணர்களை ஒதுக்கவேண்டும் ?

விவாதிப்பதறகே இபபிரச்சினைகள சிக்கலானவை. அப்போது அவற்றை எவ்வாறு தீர்ப்பது? ஆனபடியால் விடயத்தை இலேசாக்கவேண்டும். எனவே இரண்டேயிரண்டு பொருளாதாரப் பொருள்களை—அதாவது இரண்டுவகை யான பொருளாதாரப் பொருள்களையே—உற்பத்திசெய்யப்போகிறோம் என்று வைத்துககொளவோம். அவற்றைத் துப்பாக்கியும், வெணணெயுமென்று வைத்துக் கொளவோம். சிவில் பொருள், யுத்தப் பொருள் என்ற வித்தி யாசத்தைக் காட்டுவதற்காகவே இவ்விரண்டு பொருள்களும் தேர்ந்தெடுக் கபபட்டுள்ளன.

அருந்தலான வளங்களை முற்றுகப் பயன்படுத்துவதென்றால் துப்பாக்கி அதிகம் தேவையா, வெண்ணெய் அதிகம் தேவையா என்பதைத் தெரிவுசெய்யவேண்டும்.

அட்டவணை 1. வெண்ணெய், துப்பாக்கி எனபவற்றின உற்பத்தி சமபந்தமாக உண்டாகக கூடிய மாற்று நிலைகள். வெணணெய் உற்பத்திக்கு உதவும் பொருளாதார வளங்களைத் துப்பாக்கி உற்பத்திக்கென ஒதுக்கிவிடலாம். இதனால் வெணணெய்க்குப் பதிலாகத துப்பாக்கிகள் கிடைக்கும்.

சாத்தியக கூறுகள்	துப்பாக்கி ஆயிரக் கணக்கில்	வெண்ணெய் பத்தலட்சம் இறுத்தற் கணக்கில்
A	15	0
B	14	1
C	12	2
D	9	3
E	5	4
F	0	5

ஆனால் இந்த ஆய்வு, எந்தப் பொருளைத் தேர்நதெடுத்தாலும் அதற்குப் பொருந்தும். அதாவது, அரசாங்கம் வீதிகளை அமைப்பதற்கு எவ்வளவு அதிகமாக வளங்களைப் பயனபடுத்துகிறதோ அவ்வளவுக்குத் தனிப்பட்டவர்கள் வீடு கட்டும் வாய்ப்புக்கள் குறையும். பொதுமக்கள் எவ்வளவுக்கு உணவை அதிகம் உட்கொள்ளவிரும்புகிறார்களோ அவ்வளவுக்கு உடை குறையும். எவ்வளவுகு அதிகமாகஇன்றைக்கு உணவை நுகர விரும்புகிறார்களோ, அடுதத ஆண்டுக்கும் அதையடுத்த பத்து வருடங்களுக்கும் நுகர்பொருள்களை உற்பத்தி செய்யகூடிய எந்திரங்கள், முதற் கருவிப்பொருள்கள் என்பவற்றை உணடாக்க முடியாதிருக்கும்.

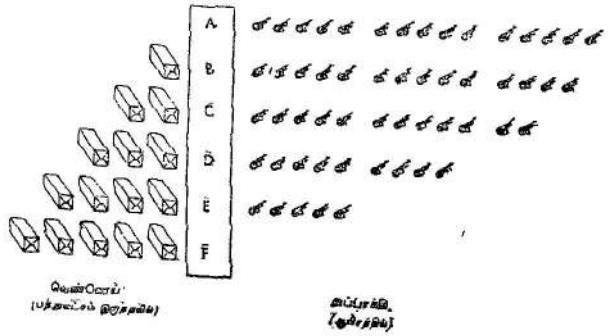
துப்பாக்கி, வெணணெய் என எடுத்துக்கொணட உதாரணத்தைக் கவனிப் போம். கைவசமுள்ள சாதனங்களையெல்லாம் சிவில் பொருள்களை (வெண்ணெய) உற்பத்திசெய்யப் பயன்படுத்துகிறேமென்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்படியிருந்தாலும், நாட்டின் தேவையை நிரபப உயாந்தபட்சமான அளவு வெண்ணெய மேலும் உற்பத்திசெய்யப்பட வேணடியிருக்கும். எவ்வளவு வெண்ணெய் மேலும் தேவைப்படுமென்பது குறிப்பிட்ட பொருளாதாரச் சாதனங்களின் தனமை, அளவு என்பவற்றையும், அவை எவ்வளவுதூரம் தொழில் நுட்பத்திறமையோடு பயன்படுத்தப்படுகினறன எனபதையும் பொறுத்ததாகும். நடைமுறையிலுள்ள தொழில்நுட்ப முறைகளைப் பயன்படுத்தினால 50 இலட்சம் இருத்தல் வெணணெய் மாத்திரமே உற்பத்திசெய்யலாமெனறு வைத்துக்கொள்வோம்.

மற்றவகையில் பார்க்கலாம. நாட்டின் சாதனவளத்தில் நூறு வீதமும் துப்பாக்கி செய்வதற்கே பயன்படுத்தப்பட்டதென வைத்துக்கொள்வோம். ஆயின, தேவையான துப்பாக்கியில் ஒரு பகுதியையே உற்பத்தி செய்யலாம்; அதாவது குறிப்பிட்ட ஒருவகையைச் சேர்ந்த 15,000 துப்பாக்கிகளையே

உற்பத்தி செய்யலாம். அதுவும் வெண்ணெய் உற்பத்தியை முற்றுக நிறுத்தி விட்டே துப்பாக்கிகளைச் செய்யலாம்.

இவ்வுதாரணங்கள் தீவிரமான நிலையை—அதாவது அசாதாரண நிலை யை—காட்டும் உதாரணங்களாகும். இவற்றுக்கிடையே பலவகையான சாத்தியக்கூறுகளுண்டு. ஓரளவு வெண்ணெய் உற்பத்தியை விட்டுக்கொடுத் தால், சில மேலதிகமான துப்பாக்கிகளை உற்பத்தி செய்யலாம். வெண் ணெய் உற்பத்தியில் மேலும் ஓரளவைவிட்டுக்கொடுத்தால் மேலும் துப்பா கிகளைக் கூடுதலாக உற்பத்தி செய்யலாம. அட்டவணை 1 இல் இத்தகைய சாத்தியக் கூறுகளின அட்டவணையொன்று தரப்பட்டுள்ளது. F என் பதில் முற்றுக வெண்ணெய் உற்பத்தி நடைபெறுகிறது. துப்பாக்கி இல்லை. அதற்குமாறுக A எனபதில் முற்றுகத் துப்பாகி உறபத்தி செய்யப்படுகிறது. இவற்றுகிடையிலே E, D, C, B, என்பவற்றில் துப்பாக்கி உற்பத்திக்குப் பதிலாக வெண்ணைய உறபத்தியை மேன் மேலும் விட்டுக கொடுக்க வேண்டி யிருக்கிறது. வெண்ணெய் துப்பாக்கியாக மாறுகிறது. அதாவது வெண் ணையை உற்பத்திசெய்வதற்கு உபயோகப்படும் சாதனங்கள் துப்பாக்கி செய்யப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அட்டவணை 1 ஐக் கீழேயுள்ள படத்தின்மூலம் விளக்கலாம்
இதைப் படமூலம் பின்வருமாறு காட்டலாம் :

படம் 1. எவ்வளவு வெண்ணெய் கைவிடப்படுகிறதோ அந்த அளவுகுத் துப்பாகி யெயயபபடுகிறது. தியாகஞ்செய்யும் வெணணெயின் செலவைக் கொணடு மேலதிகத் துப்பாகியின் உற்பத்திச் செலவைக் கணிக்கலாம்.

இந்த உறபத்திச் சாத்தியககூறுகள் அதாவது உற்பத்தியின் உருமாற்ற அட்டவணையை மற்றெருவகையாக விளக்கலாம். அதாவது இரண்டாம் படத்திற் கண்டபடி வெணணெயின் அளவை இடைஅச்சில் அளவிட லாம். துப்பாக்கித் தொகையை நிலைக்குத்து அச்சில் அளக்கலாம்.

தொகையைக் காட்டும் இந்தப் படத்தை இனி விட்டுவிட்டுக் கடைசிப் படத்தை ஆராயலாம். எப் என்ற புள்ளியை அடைவதற்கு 5 வெண்ணெய் அலகை வலப்பக்கமாக எண்ணி O துப்பாக்கி அலகை மேலே எண்ணுக. ஈ யை அடைவதற்கு வலப்பக்கமாக நாலு வெண்ணெய் அலகை எணணி மேலே 5 துப்பாக்கி அலகை எண்ணுக. ஏ யை அடைய O வெண்ணெய் அலகை வலப் பக்கமாக எண்ணி மேலே 15 துப்பாக்கி அலகை எண்ணுக.

இடையேயுள்ள புள்ளி நீலைகளை நிரப்பினால் படம் 3 இல் உள்ள உற்பத்தித் தகைமைக் கோட்டிற் கண்டபடி பத்துலட்சம் வெண்ணெய், ஆயிரம் துப்பாக்கி என்பவற்றின் சினைகள் சம்பந்தப்பட்டவற்றைக் கூடக் கண்டு விடலாம்.

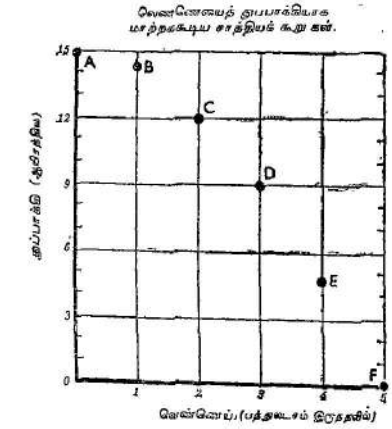
இந்தக்கோட்டிலே இந்த அடிப்படைக் கொள்கையைக் காணலாம் : பூரண வேலைப்பொருளாதாரத்தில் ஒரு பொருளை உற்பத்திசெய்வதானால் மற் றொரு பொருளின் உற்பத்தியில் ஒரு பகுதியை விடுக்கவேண்டும். ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்வதற்குப் பயன்படுத்தும் சாதனங்களில ஒரு பகுதி யையாவது வேறொரு பொருளை உற்பத்திசெய்யப் பயன்படுத்தலாம் என்ற கொள்கையை இது உள்ளடக்கியிருக்கிறது. உதாரணமாக உருக்கைத் துப்பாக்கி செய்யவும் பயன்படுத்தலாம் ; விவசாய இயந்திரங்கள் செய்வதன் மூலம் வெண்ணெய் உற்பத்திசெய்யவும் பயன்படுத்தலாம்.

பூரணவேலைப் பொருளாதாரத்தில் ஒரு பொருளுக்குப் பதிலாக வேறொரு பொருளை ஏற்றுக்கொள்வது மிக முக்கியமானதொரு விதியாகும். இவ் வாறு சமூகம் தராதரமறிந்து பொருள்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் தன்மை யையே உற்பத்தித் தகைமைக்கோடு (இதனைத் திரிதல் எனலாம்) காட்டு கிறது.

ஆனால் உற்பத்திச் சாதனங்களை அரைகுறையாகப் பயன்படுத்தினால் எனன ஆகும் ? அதாவது மக்கள் வேலையில்லாமலும், நிலம் செய்கை பண்ணப்படாமலும், தொழிற்சாலைகள் மூடியுமிருந்தால் எப்படியிருக்கும்? அந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் பொருளாதாரவிதியும் மாறிவிடும் என்பதை முன்னரே கூறியுள்ளோம்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தில் நாம் உற்பத்தித் தகைமைக் கோட்டில் இருப்பதில்லை. அதற்குப் பதில அக்கோட்டிற்கு உள்ளே எதோ ஓரி டத்தில் இருக்கிறோம். U என்ற இடத்திலென்று வைத்துக்கொள் வோம். இங்கே 20 லட்சம் வெண்ணெயும் நாலாயிரம் துப்பாக்கிகளு மே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. உற்பத்திச்சாதனங்கள் வேலையின்றிக் கிடந்தால் அவற்றைத் தொழிற்படுத்தி அதிக வெண்ணெயையும் அதிக துப்பாக்கிகளையும் உற்பத்திசெய்யலாம். எனவே " U " விலிருந்து " D " என்பதற்கோ, " E " என்பதறகோ நகர்வதால் அதிக வெண்ணெயை யும் அதிக துப்பாக்கியையும் உற்பத்திசெய்யலாம்.

அல்லது வரைப்படத்தாளிலே புள்ளிகளைக் கணித்து வரைப்படமாகவும் காட்டலாம்.

படம் 2. அட்டவணை 1 இலிருந்து பெறப்பட்ட இலக்கங்களைச் சேர்த்து, கவனமாக ஒழுங்கு செய்யப்பெற்ற வெண்ணெய்–துப்பாக்கி உறவுத்திட்டத்தை காட்டுமிடம். B இற்கும் C இற்குமிடையில் உள்ளபுள்ளி எங்கேவிழும் எனபதை ஊகிக்க. பின்னர் அந்த இலக்கங்களை அட்டவணை 1 இல் பெனசிலால் குறிப்பிடுக.

ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஜெர்மனி, ரஷியா ஆகிய மூன்று நாடுகளின் வேறுபட்ட யுத்தகால அனுபவங்களைப்பற்றிய முக்கியமான விடயங்களை இது விளக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. 1940 இன் பின்னர் ஐக்கிய அமெரிக்கா சனநாயகத்தின் கருவூலமாயிருந்துகொண்டு முன்னரிலலாத அளவு வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தக்கூடியதாயிருந்தது. அஃது எங்ஙனம் ? நாட்டிலே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நீக்கியதாலேதான் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடிந்தது. ஆனால் 1933 இலே விவகாரரீதியாகப் பிரகடனஞ்செய்யாமலே ஹிட்லர் யுத்தமுயற்சிகளை ஆரம்பித்தார். அக்காலத்தில் ஜெர்மனியில் வேலையிலலாததிண்டாட்டம் தாண்டவமாடிறறு. அந்த நிலையை ஹிட்லர் பயன்படுத்தி, சனங்களின் வாக்குகளைப் பெறறு, சமாதானமான முறையிலே அதிகாரத்துக்கு வந்தார். நாட்டிலே வேலையினறியிருந்த தொழிலாளரை வேலையிலமர்த்திச் சோம்பிகிடந்த யந்திரங்களை மறுபடியும் ஓடச் செய்து ஜெர்மன இராணுவத்துக்குத் தேவையான பொருளகளை உறபத்தி செய்தார். நுகாவோர்க்குத் தேவையான பொருளகள உறபததிசெய்யபபடவில்லை. இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திலே ரஷியா நடந்துகொண்ட முறையை மூன்றுவது உதாரணமாகக் காட்டலாம. மகாயுததததுக்கு முனனர் ரஷியாவிலே வேலையில்லாத்திணடாட்டமெனபது சிறிதளவாகவேயிருந்தது. உற்பத்தித்தகைமைக்கோட்டிலே அதமநிலையிலேதானிருந்தது. யுததப்பொருளகளுக்குப் பதிற்பொருளாக குடிமக்களுக்குத தேவையான பொருளகளையே அது உற்பத்தி செய்ய வேணடியேறபட்டது. அதன்பயனக ரஷியர் ஒறுத்தலுக்கு ஆளானார்கள்.

உற்பததிததகவுக்கோடு (1) மூலப்பொருள்களின் நிலையான கூட்டுத் தொகையையும், (2) கிடைக்கக்கூடிய தொழில்நுட்ப அறிவையுங்கொண்டே நிச்சயிக்கப்படுகிறதென்பதை எடுததுக்கூறுவதறகு இரணடு விஞக்கள் துணைபுரியும்.வருடாவருடம் சனத்தொகையும், தொழிலாளர் தொகையும் கூடிக்கொணடே வந்தால் உற்பததித்தகவுக் கோட்டுக்கு எனன

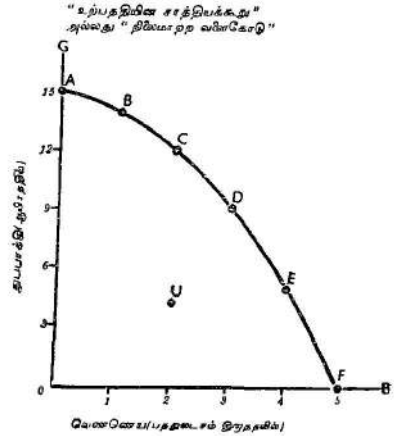
நடக்கும்? இரண்டாவது கேள்வி, விஞ்ஞானிகளும், பொறியியலறி ஞரும், துப்பாக்கியும் வெண்ணெயும் உற்பத்திசெய்யச் சிறப்பான முறை களைக் கண்டு பிடித்தால் அந்தக்கோட்டுக்கு என்ன நடக்கும்? இந்த இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் உற்பத்தித்தகவுக்கோடு வெளிப்புறமாக நகரும். கூடிய அளவு வெண்ணெயும், கூடிய தொகை துப்பாக்கியும் உற்பத்தி யாகும். கடந்த சில நூற்றாண்டுகளின பொருளாதாரச் சரித்திரம் இதனை உறுதிப்படுத்தும. உறபத்திப் பெருக்கததைக் காட்டக்கூடியவாறு மூன் றும் படத்திலே புதியதொரு கோட்டைப் பென்சிலால கீறுக.

அல்லது உறபத்தியின் சாத்தியக்கூறுகளைக்காட்ட ஓர் ஒப்பமான வளை கோட்டைக் கீறலாம்.

செலவு அதிகரித்தல்: எங்களு டைய உற்பத்தித் தகைமைக் கோடு வலமாகக் கீழே சரிகிறது. அதாவது வடமேற்திலிருந்து தென்கிழக்காகச் சரிகிறது. இதன் அர்த்தமென்ன வெனறால், தெரிவுசெய்யும்போது, பூரண வேலை வசதியின் கீழ் பொருள்களை மாற்றவும் சிலவற் றைக் கைவிடவும் வேண்டுமென பதே.

வளைகோடு வெளிப்புடைத்து, அதாவது மேலிருந்து பார்க்கும்போ து குவிவாயிருப்பதால், இதில் முக்கி யமான மற்றொரு பொருளாதாரக் கொள்கையுமடங்கியுளளது.

ஒரு பொருளில் மேலுமதிகமான தொகை தேவையானால், அதற்குப் பதிலாக வேறு சில பொருள்களைத் தியாகஞ் செய்யவேண்டும். அதா வது தேவையான பொருளின் மேல திகமான அலகு ஒவ்வொன்றுக் கும் வேறு பொருள்களின் மேல திகமான அளவை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும்.

படம் 3. குறிப்பிட்டதொரு மூலவளமிருக்கிற தென்றும் குறிப்பிட்டதொரு தொழினுட்ப அறி வுணடெனறுங கொணடுபார்க்குமிடத்து, வெண ணெயகுப பதில் துபபாகியை உற்பத்தி செய் வதைச் சமூகம எவ்வாறு தெரிநதுகொள்ளு மெனபதை இதுகாட்டும். வளைகோடுகளு ளள U போனற ஒரு புள்ளியிருபபது மூலவளங் களை சிறந்தமுறையிற் பயன்படுத் தபபடவிலலை யென்பதைககாடடும். (மூலம்: 1 ஆம் அட்ட வணை மூந்திய படத்திலுள்ள புள்ளிக்கூடாக ஓர் ஒபபமானவளைகோடு கீறபபடடுளளது.)

அட்டவணை 1 உம், 1, 2, 3 என்ற படங்களும் விலையின் ஏற்றமாகிய இந்தத் தன்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. வெண்ணெயில் முதலாவது அலகு துப்பாக்கியின் ஒரலகைமாத்திரமே விட்டுக் கொடுக்கச் செய்கிறது.

மேலதிகமாக ஒரு வெண்ணெய் அலகைப் பெற எத்தனை துப்பாக்கிகளை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும்? இரண்டு முழு அலகு துப்பாக்கியைவிட்டுவிட வேண்டும். நமது இலக்க அட்டவணையின்படி மேலதிகமான வெண்ணெய் அலகு ஒவ்வொன்றும், தியாகம் செய்யும் மேலதிகத் துப்பாக்கிக் கணக்கின்படி மேனமேலும் ஒறுப்புள்ளதாகின்றது.

உயரும் மேலதிகச் செலவு என்ற இவ்விதி வெண்ணெய் உற்பத்தி விடயத்திற் பொருந்தும். ஆனால் துப்பாக்கிவிடயத்திலும் பொருந்துமா? ஆம். மூன்றாம படத்திலேயுள்ள வளைகோட்டின் குவியத்திலடங்கிய நியாயப்படி பார்த்தால் மேலதிகச் செலவு என்ற விதி துப்பாக்கி உற்பத்திக்கும் பொருந்துமென்பதை அறிகிறோம். அதாவது அவ்விதி இரண்டு பொருள்களுக்கும் செவ்வொழுங்காக முற்றுப்பொருந்துகிறது. அதன் விளக்கம் பின்வருமாறு: முதலாவது மேலதிகமான ஒரு துப்பாக்கியை உற்பத்தி செய்வதானால் வெண்ணெயை அதிகம் தியாகஞ் செய்யவேண்டியதில்லை. அப்போது நாம் F என்ற புள்ளியில் நிற்கிறோம். ஆனால் E, D, என்ற புள்ளிகளுக்கு நகரும்போது துப்பாக்கிக்காக வெண்ணெயைவிட்டுக் கொடுக்கிறோம். அபபோது ஒவ்வொரு துப்பாக்கிக்குமாக முன்னையிலும் அதிக அளவாக வெண்ணெயைவிட்டுக்கொடுக்க வேண்டியதாகிறது. A, B., என்ற புள்ளிகளையடையும்போது ஒவ்வொரு துப்பாக்கிக்கும் பதிலாக அதிகமாக வெண்ணெயைவிட்டுக கொடுக்கவேணடியேற்படுகிறது. வளைகோடு தட்டையாக இருப்பதிலிருந்து இதை அறிநதுகொள்ளலாம்.

இவவாறு உற்பததிச் செலவு உயர்வதன் கருத்தெனன? முதலாவது உற்பத்தி செய்யும் துப்பாக்கிகளின் பிரிவுகளை வெண்ணெயுற்பத்திக்கு உதவாத சில மூலப்பொருள்களைக கொண்டே உற்பத்திசெய்து விடலாம். ஆனால் அதறகு மேலதிகமாகத் துப்பாக்கி உற்பத்திசெய்ய வேண்டுமானால் வெண்ணெய் உற்பத்திக்கு இனறியமையாத சில மூலப்பொருளகளைப் பயனபடுத்த வேண்டும். எல்லாம் துப்பாக்கியாகவே உற்பத்தி செயய வேண்டியிருநதால் வெண்ணைய உற்பத்திக்கே மிகப் பொருத்தமான பண்ணைகளையும், பணணையாட்களையும் துப்பாக்கி உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். அவர்கள் இத்துறையில் உற்பத்தியை அதிகம் பெருக்கத் தகுதியறறவர்கள என்பதையும் கருத்திலே வைத்துகொள்ளவேண்டும். எனவே உற்பத்திச் செலவு அதிகரிகிறது.[1]

ஆனால் வெண்ணெயகளும் துப்பாக்கிக்கும் ஒரே விதிதசமயான சாதனங்களை—அதாவது நிலம், தொழிலாளர் முதலியவறறை—பயனபடுத்தி உற்பததிசெய்வதாயிருந்தால் (இது நடக்கக்கூடியதன்று), உற்பத்தித் தகவுகோடு நேர்கோடாகவேயிருக்கும்; வளைகோடாயிராது. அப்போது ஓர்

[1] மூலசாதனங்களை ஒரேவகையான நிலம், ஒரேவகையான தொழிலாளர் என இரண்டு வகையாகப பிரிததாலும, வெண்ணெய உற்பதிகளு அதிக நிலமும துப்பாகி உறபத்திகு அதிகதொழிலாளரும் தேவைப்படுவதால, உற்பத்திசசெலவு அதிகரிகிறதெனவே கொள்ள வேண்டும். எனெனில துப்பாகி உறபத்திகரும், வெணணெய் உற்பதிகரும் வெவ்வேறு அளவான மூலப் பொருளகள் தேவைபபடுகின்றன.

அலகு வெண்ணெயை உற்பத்திசெய்யப் பயன்படும் மூலப்பொருளைக்கொண்டு சரியாக மூன்று அலகு துப்பாக்கியை உற்பத்தி செய்யக்கூடியதாயிருக்கும். இப்புதிய தகவல்களை முதலாவது அட்டவணையில் நிரப்பி மூன்றாம்படத்தை நேர்க்கோடாகக் கீறலாம்.

பிரசித்திபெற்ற குறைந்துசெல் விளைவு விதி :

ஒரு பொருளின் விலை மற்றொருபொருளின் மதிப்புக்கேற்றபடி உயர்தல் என்னும் நியதி பிரசித்திபெற்ற குறைந்துசெல் விளைவுவிதி என்ற பொருளாதாரப்பிரமாணத்தோடு தொடர்புடையது. இந்தவிதி துப்பாக்கி, வெண்ணெய் போன்ற இரு பொருள்களிடையேயுள்ள தொடர்பைக்கூற வில்லை. உற்பத்திச் சாதனமான தொழிலாளர் போனறவர்களுக்கும், அச்சாதனத்தால் உற்பத்திசெய்யப்படும் வெண்ணெய் (அல்லது வாடிக்கையான உதாரணம் தானியம்) போனறவற்றுக்குமுள்ள தொடர்பையே காட்டுகிறது.

குறிக்கப்பட்ட **நிலையான** ஒரு சாதனத்தோடு **மேலதிகமானதும் மாறுவதுமான** ஓர் அளவு சாதனத்தைச் சேர்ப்பதால் உண்டாகும் அதே அளவு மேலதிகமான உற்பத்தியையே குறைந்து செல்விளைவுவிதி குறிப்பாகக் கருதும்.

இவ்விதியை விளக்குவதற்கு இங்கே ஓர் உதாரணத்தைத் தருகிறோம். செயற்கைச் சூழ்நிலையிலே பின்வரும் பரிசோதனையை நடத்துகிறோம். நூறு ஏக்கர் நிலமிருகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதைப் பண்படுத்தத் தொழிலாளர் இல்லையெனவும் வைத்துக் கொள்வோம். எனவே விளைவு இல்லை. ஆகவே விளைவு பூச்சியம் என்று குறித்துக் கொள்வோம்.

இனி இரண்டாவதொரு பரிசோதனையையும செயற்கைச் சூழ்நிலையிலே செய்கின்றோம். அதே எக்கா நிலத்தில், குறிப்பிட்ட சில தொழிலாளரை வேலை செய்ய நியமிக்கிறோம். இப்போது விளைவு எவ்வளவு உண்டாகிறது. இதைத் தர்க்கரீதியாக அனுமானிகக முடியாது. பரிசோதனையிலுல் உண்டாகும் விளைவுகளை ஆராயவேண்டும். அவ்வாறு ஆராய்ந்தபொழுது 2000 அலகுக்குச் சமமான (இந்த அலகு புகலாயிருக்கலாம், மரக்காலாயிருக்கலாம், நாழியாயிருக்கலாம்) விளைவு உண்டாயிருபபதை அறிகிறோம. இந்த இரண்டாவது பரிசோதனையின் முடிபுகளை வகைப்படுத்துமபொழுது, ஓரலகு தொழிலாளரைக் குறித்த ஓர் அளவு நிலத்தில் வேலைசெய்யவிட்டபொழுது மேலதிகமாக 2000 அலகு விளைவு உண்டாவதைக் காணகிறோம். குறைநது செல் விளைவுவிதியை மேலும் கவனிப்பதாலுல், செயற்கைச சூழ்நிலையில் மற்றொரு பரிசோதனையை நடத்தவேணடும். நிலத்தைக் குறிப்பிட்ட ஓரளவு நிலமென்றே கொளகிறோம். இம்முறையும் முனனர் நியமித்த அளவு தொழிலாளரையே நியமிக்கிறோம. அதாவது முதல் ஓரலகு தொழிலாளராயிருந்தால் இப்போது ஈரலகு தொழிலாளரை நியமிக்கிறோம். பரி

சோதனையின் விளைவு எப்படியிருக்கிறதென்பதை ஆவலோடு ஆராய்கிறோம். இப்போது 4000 அலகு விளைவு உண்டாயிருக்குமா? அதாவது இரட்டிப்பங்கு தொழிலாளரை நியமித்தபடியால் இரட்டிப்பங்கு விளைவு உண்டாயிருக்குமா? அதாவது 2000 அலகு அதிகப்படியான விளைவுண்டாயிருக்குமா? அல்லது குறைந்துசெல் விளைவு அதற்கேற்றபடி இரட்டியாமல் குறைந்திருக்குமா?

குறைந்துசெல்விளைவு பொருளியலினதும் தொழினுட்பவியலினதும் மூலாதாரமானதொரு விதி.

தொழிலாளர்	மொத்த உறபத்தி, புசல	கூடுதலான அலகு தொழிலாளரை நியமித்ததால உண்டான மேலதிகமான விளைவு
0	0	
1	2,000	2,000
2	3,000	1,000
3	3,500	500
4	3,800	—
5	3,900	100

அட்டவணை 2. குறிப்பிட்ட ஓரளவு நிலத்துக்குத் தொழில் அலகைக் கூட்டுவதால் உண்டாகும விளைவு. நிலையான ஓர் உற்பத்திச் சாதனத துடன, மாறுந்தன்மையுடைய ஒரேயளவான வேறு உற்பத்திச்சாதனத்தைச் சேர்ப்பதால் தொடர்ந்து குறைந்து கொண்டுவரும் மேலதிக விளைவைக் குறிப்பதே குறைந்துசெல் விளைவு எனப்படும். (அட்டவணையில் 4 ஆவது தொழிலாளியின் மேலதிக விளைவைப் பென்சிலாற் குறிப்பிடுக.)

குறைந்துசெல விளைவுவிதி உண்மையானால் நாம் நடத்திய பரிசோதனையின முடிபுகள் ஒரேமாதிரியாகவேயிருக்கும். அதாவது, இரண்டாவது அலகுத் தொழிலாளரை நியமித்தால் உணடாகும் மேலதிகவிளைவு முதலாவது அலகை நியமித்ததாலுண்டாவதிலும் குறைவாகவேயிருக்கும. அவ்வாறே மூன்றுவது அலகுத் தொழிலாளரால் உண்டாகக்கூடிய மேலதிக விளைவும் குறைந்துகொணடே செல்லும். இவ்வாறு, கூடுதலான ஒவ்வோர அலகு விடயத்திலும் நிகழும். அட்டவணை 2 இலே, குறைந்துசெல் விளைவுவிதி என்பதன பொருள் என்ன என்பதை விளக்க இலகுவதிற் கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

குறைந்துசெல் விளைவுவிதியானது பொருளியலிலும், தொழில்நுட்பத் துறையிலும் அடிக்கடி அவதானிக்கக்கூடியதொரு விதியாகும். அது முக்கியமானதுங்கூட. ஆனால் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் உண்மையான தொன்றன்று. மாறும் உற்பத்திச் சாதனத்தின் பெருந்தொகையான அளவை எனைய உறபத்திச சாதனத்தோடு கூட்டினால்தான் அஃது உண்மையில் நிகழும். அந்த அளவுக்குப் பினனரே குறைந்துசெல்விளைவுவிதி உணரகூடியதாயிருக்கும். அந்த அவதி வரும்வரை, மாறுபடும் உற்பத்

திச் சாதனங்கள் அதிகமான மேலதிக விளைவைக்கொடுக்கலாம். அதுவரை மேலதிகமான உற்பத்திச் சாதனங்களை வேறுபட்ட அளவில் நிலையான ஓரளவு உற்பத்திச்சாதனத்தோடு சேர்க்கும்போது மேலதிக விளைவையே கொடுப்பதைக் கண்டோமன்றிக் குறைந்த விளைவைக் கொடுப்பதைக் காண வில்லை.[1]

குறைந்துசெல் விளைவுவிதி நியாயமானதாகப் பெரும்பாலுந் தோற்று வதற்குக் காரணமென்ன? நிலத்தோடு உழைப்பைச் சேர்ப்பதால் விளைவு விகிதாசாரப்படி அதிகரிக்கவேண்டும்; மேலதிக விளைவும் குறையவேண்டிய தில்லையென்ற உணர்ச்சி உண்டாவதியல்பே. உற்பத்திச்சாதனங்களை நிலை யானவையாகக் கொள்ளாமலும எல்லாவற்றையும் ஒரேவிகிதாசாரப்படி மாற்றியும், உழைப்பின் அளவு எல்லாம் பெருகக்கூடியவிதத்திலே இதைச் செய்கிறேமென்று வைத்துக்கொள்வோம். ஓர் உற்பததிச் சாதனத்தோடு அதே அளவு வேறு உற்பத்திச் சாதனங்களையும் சேர்க்கும்போது மேலதிக விளைவு குறைவதற்குக் காரணமென்ன?

அதாவது விகிதாசாரமான அளவோடு கூடிய மாற்றங்களால் உற்பத்திச் சாதனங்களும் விளைவுகளும் அதே விகிதாசாரத்தை அனுசரித்திருக்கவேண்டு மென எதிர்பார்க்கலாம். மற்றொருபுறம் ஒருவகை உற்பத்திச்சாதனங்களை நிலையாக வைத்துக்கொண்டு ஏனைச் சாதனங்களை மாறறிஞல், மாறுஞ சாதனங்களுக்கு நிலையான சாதனங்களின் துணை குறைந்து கொண்டு செல்வதைக் காணலாம். இதன்பயனாக, மேலதிகமாகச் சேர்க்கபடும் வேறு பட்ட அளவுள்ள சாதனங்களால் உண்டாகும் மேலதிகவிளைவு குறைந்து கொண்டு செல்வதைக் காணபது நூதனமன்று. அதாவது நிலையான உறபத்திச்சாதனமான நிலம், மாறுநதன்மையுள்ள உறபத்திச் சாதன மான உழைப்போடு நோக்குமிடத்து, குறைந்துகொண்டு செல்கிறது. நிலத் தைச் செய்கைபண்ணும் முறையை நெருகினால், அதாவது ஒய்வினறிப் பயிர்ச்செய்கையை மேற்கொண்டால, மேலதிகமான விளைவை ஓரளவு பெற லாம். ஆனல் மேலதிகத் தொழிலாளர்அலகின் பயனாக உணடாகும் மேலதிக விளைவு குறைந்துகொண்டே செல்லும். முடிவாக இவ் விடயத்தைப் பின்வருமாறு சுருக்கிக கூறுவோம் :

குறைந்துசெல் விளைவுவிதி : நிலையான சில உற்பத்திச் சாதனங்க ளோடு சம்பந்தப்பட்ட வேறு உறபததிச் சாதனங்களை அதிகரிபபதால் மொத்த விளைவு அதிகரிக்கும். ஆனல் ஓர் எல்லையை அடைந்தபின், ஓர் அளவு உற்பத்திச் சாதனத்தைச் சோதததன்பயனாக உண்டான மேலதிக விளைவு குறைந்துகொண்டே போகக்கூடிய தனமையுண்டு. இந்தக் குறைவு ஏன் உண்டாகிறதென்றால், புதிதாகச் சேர்க்கபடுகின்ற

[1] அட்டவணை 2 இல் 2000 ஐ 900 ஆக மாற்றிவிட்டால், இரணடாவது நிரைக்குப் பினனரே குறைந்துசெல்விளைவு உண்டாவதை ஒருவர் காணலாம். அதுவரை சம அளவு உழைபபைச் சோக்கச் சேர்க்க மேலதிக விளைவு அதறகேற்றபடி உணடாவதைக காணலாம்.

மாறுபடும் உற்பத்திச் சாதனங்களுக்கு, முதலில் சேர்க்கப்பட்ட நிலையான உற்பத்திச் சாதனத்தின் துணை குறைந்துசெல் முறையிலே இடைப்பதிலுற் றுன.

அளவுத்திட்டச் சிக்கனமும் பெருவாரி உற்பத்திச்சிக்கனமும் : மற்றென்று விரித்தல்

குறைநதுசெல் விளைவு விதி உலகத்துக் குடிசனப்பிரச்சினை சம்பந்தமாக நல்ல விளகத்தை உதவுகிறதெனபதை இந்த அத்தியாயத்தின் சி–பிரிவிற் காட்டுவோம. செயறகைச் சூழ்நிலையிலே ஒரு பொருளை ஒரு நேரத்தில் மாறறிப் பரிசோதனை செய்யும்முறையிற் காணப்படாத ஒரு சம்பவத்தைப் பறறி இங்கு கவனிபபோம. வேலையின் அளவுத திட்டத்தை மாற்று கிறேம் என்று வைததுக்கொள்வோம். அதாவது உற்பத்தியோடு சம்பந் தப்படட சாதனங்களையெல்லாம ஒரே நேரத்தில் ஒரே அளவில் மாற்று கிறேம் எனக கொள்வோம். பல தொழிலகளிலே சாதனஙகள எலலா வற்றையும் இரட்டித்தால், உற்பத்தி இருமடங்கு அதிகமாவதைக் கவனிக் கலாம. இந்த நிகழ்ச்சியை "அளவுத்திட்டத்தில் அதிகரிததுசெல் விளைவு" எனககூறுவர்.

குறைந்துசெல் விளைவுவிதி நிகழும் சந்தர்பபங்களில், சில உற்பத்திச் சாதனஙகள நிலையாகவும் வேறு சில மாறுந்தன்மையினவாயுமிருக்கும். எனவே "அளவுததிட்டததில அதிகரித்துச்செல் விளைவு" என்றவிதி இந்த விதியை முறறுக நிராகரிக்கும் ஒரு விதியனறு.

"அளவுததிட்டத்தில் அதிகரித்துச்செல விளைவு" என்பது "பெருவாரி உற்பத்திச சிக்கனம்" எனவும் வழங்கும். இது பின்வரும் நவீனத் தொழில அபிவிருததிகளில் ஏதாவது ஒனறேடு தொடாபுபெறறிருக்கும்.

(1) நீர், காற்று, நீராவி, மின்சாரம், உள்ளெரியந்திரம், சூழல்சக்கரம் அணு என்றசக்திகளடங்கிய அமானுஷியமான சக்திகளைப் பயன் படுத்தல்.

(2) தாமாக இயங்கும் எந்திரங்களைப் பயன்படுத்தல்.

(3) நியமமானவும் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றக்கூடியவுமான பகுதிகளைப் பயனபடுததல.

(4) சிக்கலான தொழில் முறைகளைத் தனித்தனி இலகுவான சிறு தொழில்களாக, ஒன்றையே திருப்பித்திருப்பிச் செய்யக்கூடியன வாகப் பிரிதது வகைப்படுத்தல்.

(5) தொழிற்றுறைகளை விசேடதுறைகளாக்கிப் பயிற்சியளித்தல் ; தொழி லாளரையும் ஏறறபடி விசேடப்பயிறசிகளிற பிரித்துவிடுதல். மோட் டர் உற்பததியும், இக்கால நெசவுமுறையின் சரிததிரபூர்வமான வளர்ச்சியும் இப்பலவகைத் துறைகளுககு உதாரணமாகும்.

இவ்வாறு பலவகைப்பட்ட துறைகளையும், அதாவது ஒரு தொழிலின் பல பிரிவுகளையும், தனித்தனி தொழிற்றுறைகளாக்குவதனால் அவ்வத் துறைகளிலே பெருவாரியான உற்பத்தியிருக்குமானாலுங்கூட உண்மையிற சிக்கனமேற்படுவதாகும். இன்றேல் விசாலமானதொரு நிறுவனத்தை ஒவ் வொரு துறைக்கும் அமைத்து நடத்தமுடியாது. சிற சில துப்பாக்கிகளே தேவைப்பட்டால் அவற்றைக் கையாலே செய்துவிடலாம். பல்லாயிரக்கணக் கான துப்பாக்கிகளைச் செய்வதற்குச் சாதனங்கள இடைப்பனவாயிருந் தால், மேலும் மேலும் தேவைபபடும்போதெல்லாம் பயனுள்ள சில அடிப்படை வேலைகளை அச்சாதனங்களைப் பயன்படுததிச் செய்து விடலாம். அந்த ஆரம்பவேலைகளை மறுபடி செய்ய வேண்டிய அவசிய மில்லாமறபோய்விடும். அளவைப் பொறுத்த இததகையவிடயங்களில், உழைப்பைப் பெருக்குவதால் உண்டாகும் குறைந்துசெல விளைவைச் சில காலம் தடுப்பதற்கு, முழுத்தொழிலாளர் தொகையைக் கூடலாம். இதன் படி பார்க்கப்போனால், முனனர் நாம் காட்டிய வெண்ணெய், துப்பாக்கி உதாரணம் எளிதாக்கப்பட்ட உதாரணமாகும். அதைவிடுத்து இச்சந்தர்ப் பத்தில் முதன்முதற் செய்யும் ஓர் அலகு துப்பாக்கிக்கு இரண்டு அலகு வெண்ணெய் செலவு செய்யவேண்டிவரும். ஆனால் இரண்டாவது துப்பாகி அலகைப்பெறவேண்டுமானால் அதற்கு ஓர் அலகு வெண்ணெயைச் செலவுசெய்தலே போதும். இதறகுக் காரணம் பெருவாரி உறபத்தியின் திறமையே. ஒரு பொருளின் கணக்கில் மற்றொரு பொருளை உற்பததி செய்யும் இந்த முறையில் செலவு சுருங்குகிறதேயன்றி உயர்வதிலலை.[1]

நாம் வாங்கும் பொருளகளிற் பலவற்றைப் பெரிய கமபனிகளே உற் பத்திசெய்கின்றன. ஏன் அப்படியென்பதை விளக்குதற்கு அளவுத்திட்டச் சிக்கனங்கள் மிக முக்கியம். தொழில்முறைகள் பிரிக்கபபட்டவகையையும், தொழில் நுட்பத்தின திட்டம் அமைக்கபபட்டமுறையையும் இவை விளக் கும். அவை எழுப்பும் பிரச்சினைகளைப் பினவரும் அத்தியாயங்களிலே அடிக்கடி சந்திக்கநேரும.

சி. எந்த ஒரு பொருளாதாரத்திலும் அடிப்படையாயுள்ள குடிசனத் தொகை : முற்காலக் குடிசனப்பெருக்கமும் வருங்காலக் குடிசனப் பெருக்கமும் :

மல்தசின் குடிசனக்கொள்கை : குடிசனத்துறையில் குறைந்துசெல் விளைவுவிதி ருசிகரமான வகையிற் பயன்படுகிறது. 1800 ஆம் ஆணடளவில், தோமஸ் ரொபேட் மல்தஸ் என்ற பெயருடைய ஆங்கில நாட்டு இளம் போதகர், காலப்போசனவேளைகளில், மனிதசமுதாயம் முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறதெனக்கூறி வாதாடும் தம்தந்தையின் வாதத்தை எதிர்த்துப் பேசுவார். அவ்விடயம் மல்தசுக்கு மனக்கிளர்ச்சியை உண்டாக்கவே, அவர்

[1] அளவுத்திட்டத்தில அதிகரிததசசெலவிளைவு விதியினால் பெருகும் உறபததிச் செலவு குறைகபபடும போது மூன்றும் படத்திலே காட்டிய படதை குவிவானதாகக் கீறுமல குழிவா னதாகக் கீறவேண்டும். ஒவ்வோர் அச்சுகளும அணமையிலாவது அபபடியிருகவேணடும்.

அதைப்பற்றி ஒரு நூல் எழுதினர். குடிசனப் பெருக்கத்தின் தத்துவம் என்ற அந்தநூல் 1798 இல் வெளியானதும் எல்லாப் பிரதிகளும் செல வாகிவிட்டன. பலபதிப்புக்கள் வெளிவந்தன. ஒருநூறுண்டாக உல கத்து மக்களுடைய கருத்தையெல்லாம் அந்நூல் பாதித்தது. உள்ளது சிறத்தல் என்ற பரிணம வாதத்தைத் துவக்கிய சார்ல்ஸ் டாவினைக்கூட இந் நூல் சிந்திக்கச் செய்தது. இன்றுகூட இந்நூல் செல்வாக்குடையது. மல்தசுடைய கருத்துக்கள் குறைந்துசெல் விளைவுவிதியோடு நேரடியான தொடர்புடையன. அவை இக்காலத்து ஆராய்ச்சிக்கும் பொருத்த முடையன.

அமெரிக்கக்குடியேற்ற நாடுகளிலே பொருள்வளம் அதிகமானபடியால் 25 வருடத்துக்கொருமுறை குடிசனப்பெருக்கம் இரண்டுபங்காகிறதெனப் பெஞ்ஜமின் பிராங்லின் கூறிய கூற்றை மல்தஸ் முதலில் ஆராய்ந்தார். உணவு விநியோகத்தாலே தடைப்படுத்தப்படாதவரை உலகெங்கும் ஒரேவித மான குடிசனப் பெருகலமுண்டென்றும, அது பெருக்கல் விருத்தியில் வளருகிறதெனறுங்கூறினர். கற்பனையைச் சிறிது பயன்படுத்தினால் பெருக்கல்விருத்தி எதுதகையதென்பதைச் சிறிது அறியலாம். 1, 2, 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256, 512, 1024, என இவ்வாறு பெருகினால், குடிசனத் தொகை இருக்கஇடமில்லாது பெருகிவிடும்.[1]

உலகம் சிறப்படைநதேவருகிறதென்ற கொள்கையுடைய தந்தையார் மல் தசும், வில்லியம் கொட்வின என்பவரும் இக்கருத்துக்களாற் பாதிக் கப்படவில்லை. இக்கட்டத்திலேதான் மல்தஸ், குறைந்துசெல்விளைவுவிதி யைப பயனபடுத்தினர். சனத்தொகை கூடக்கூட உலகப் பரப்பே அரைபபங்காகச் சுருங்குவதுபோலிருக்கும. ஈற்றில் உயிர்வாழ்வதற்குத் தேவையான உணவே இல்லாமற்போய்விடும். குறைந்து செல்விளைவு விதியின்படி பெருக்கல்விருத்தியிலே பெருகும் சனத்தொகைக்கு ஏற்ற படி உணவு பெருகுவதில்லை.

சனப்பெருக்கம் இவ்வாறுதான் விருத்தியாகுமென்று மல்தஸ் கூற வில்லை. அதனைத தடைசெயயாவிட்டால் அவ்வாறு பெருகும் இயல் புண்டெனபதையே அவர் சுடடிக்காட்டினர். சனப்பெருக்கததைத் தடுப் பதறகு எல்லாக் காலததிலும் எல்லா நாடுகளிலும் முயற்சி நடைபெற்ற தென்பதை நிரூபிப்பது தமது வாதத்துக்கு முக்கியமென்பதை அவர் உணர்ந்தார். மகனவின் மரணவிகிதத்தை அதிகரிக்கும் நோய், பஞ்சம், போர் எனபன சனபபெருக்கத்தைத் தடுக்கும் நேரடியான நிகழ்ச்சிக ளெனபதைத் தமது நூலின் முதலாவது பதிப்பில் அழுத்தமாகக் கூறி னார்.

[1] ஆறுவீதத தொடாவடடியில 12 வருடததிலே ஒருதொகைப் பணம் இரட்டித்துவிடுகிறது. மனஹாட்டன தீவுகளுக்காகச வெபபிததியர் பெற்ற 24 டொலா, தொடர்வடடி பெறுமானால், இனறு அதனீவின் முழுப்பெறுமதிக்கும் ஈடாக இருகுகும என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஸ்பானியாவில் சோ பிரானசிஸ்ட்ரேக கொளளையடிதத தஙகத்தை 6 சதவீதத தொடாவடடியில் போட்டிருந்தால் இன்று பிரிததானியாவின் முழுச் செலவத்துக்கும் அதுசமனமிருகுகும்.

இது வியாகுலமானதொரு கருத்தென்பதை அவர் உணர்ந்து, அதை மாற்றி மக்கள் பிறப்பைக் கட்டுப்படுத்திஞல் உலகுக்கு நல்லதென வாதித் தார். கர்ப்பத்தடை இயக்கம் புதிய மல்தூசிய இயக்கமென்றே வழங்கப் பட்டுவந்தாலும், பத்தொன்பதாம் நூற்ருண்டின் ஆரம்பகாலத்தில் வாழ்ந்த போதகரான மல்தஸ், மனவடக்கத்தையே குறிப்பிட்டார். இளம் வயதில் வாழ்க்கை நடத்தப் பொருளாதார வசதி பெருத நிலையில் விவா கஞ் செய்வதை அவர் தடுத்தார். மக்கள் வாழ்க்கை நடத்தப் பாடுபடு கிறர்கள். அது சருவத்தையும படைத்த ஆண்டவனுடைய விவேகத்தை யே காட்டுகிறது என அவர் கொண்டார். காலைப் போசனமருந்தும்போது தம் மகளோடு அவா குறைந்துசெல்வீளவு விதியைப் பறறி விவாதித் திருப்பார். " வறியவாகளைப் பார், அவர்கள் சுறுசுறுப்பாகவும், ஒயாமல் உழைத்துக்கொண்டுமிருப்பதற்குக் காரணம் குறைந்து செல்வீளவு விதி தான் " எனக் கூறியிருப்பார். " கற்புடைய பிரமச்சாரி " யதின் சிறப் பைக்கூட அவர் அழுத்தமாகக் கூறியிருப்பார். குறைந்துசெல் வீளவின் இந்தப் பிரயோகம், ஒரு சாதாரணக் கொள்கை எவவளவுக்கு மக்கள் கருத்தைப் பாதிக்குமென்பதை விளகுகிறது. மல்தசின் இக்கொள்கை பலவகையான மாற்றங்களையுண்டாக்கிறது. அவர் எழுதிய நூலின் பயனக ஆங்கில வறுமைச்சட்டம பெரிதும் திருத்தப்பட்டது. வறுமைக்குக் காரணம் சோம்பல் என்றும, வேலையில்லா நிலையில எவரும் இருக்கமுடி யாதபடி அதைக் கடினமாகவிடவேண்டுமென்றும் அந்நூலின்பயனக அபிப்பிராயம் பரவிற்று. தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளரின் நலவுரிமை களைச் சீர்திருத்தமாடடாவென்ற வாதத்துக்கு மல்தசின் கருத்துக்கள் ஆதரவளித்தன. தொழிலாளரின் சம்பளங்களை உயர்த்திஞல், அவர்களு டைய சனன விகிதம்பெருகி, உணவுக்குத்திணடாட்டமுண்டாகும் என்ற காரணமும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.

பலநாடுகளை சம்பந்தப்பட்ட புள்ளிவிவரங்கள் அவருடைய நூலின் பிந்திய பிரசுரங்களிலே வெளியிடப்பட்டபோதிலும் மல்தசின் கருததுக்கள் விடயத்தை மிக இலேசாக்கியதால் உண்மைநிலையைப் புலபபடுத்தத் திற மையற்றனவென்று இன்று கருதப்படுகின்றன. குறைநதுசெல்வீளவுவிதியை ஆராய்ந்தபொழுது மல்தஸ் தொழிற்புரட்சியால் ஏறபடக்கூடிய அற் புதங்களை எதிர்பார்க்கவில்லை. அடுத்த நூற்ருணடிலே ஏற்பட்ட தொழினுட்ப ஆராய்ச்சி முடிபுகளின் பயனுய் உறபத்தித் தகவுகளோடு வெளியே நகரத் தொடங்கியதால் முன்னரிலும அதிகமான மக்கள் உயர்வான வாழ்க்கைத தரமுடையவர்களாய் வாழ்க்கை நடத்த முடிந்தது. அததுடன வைத்தியத்துறையிலேறபட்ட முனனேற்றங்கள காரணமாய் மகளுடைய சீவியகாலம் முன்னரிலும் அதிகம நீடித்தது. அதனுல் குடி சனப் பெருக்கத்துக்கு உண்டான தடைகூட நெகிழ்ந்தது. மேலும் 1870 க்குப் பின் மேலைத் தேசங்களிலும் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலுங்கூட கருப்ப முறும் திறமைகுறைந்து, குடும்பங்களிற் குறைவாகவே குழந்தைகள் பிறக்குமென்ற உண்மையை அவர் எதிர்பார்க்கவுமில்லை. ஆனுல் அவ

ருடைய கொள்கைகளில் அடங்கிய சில உண்மைகள் உணவு குறைவான இந்தியா, சீனு போன்ற நாடுகளின் சனப்பெருக்கநிலைமைகளை அறிவதற்குப் பெரிதும் துணைபுரியக்கூடியனவாகும்.

உலக சனத்தொகை 1800 இற்குப் பின் மும்மடங்காக அதிகரித்துள்ளது.

	1800	1940	1958
ஐரோப்பா (சோவியத ரூஷியா உட்பட)	188	572	625
அமெரிக்கா (வடகரு, தெறரு, மததியபகுதி)	29	277	390
ஆசியா, ஆபிரிகா, ஒசியானியா	702	1,396	1,838
உலகம	919	2,245	2,852

அட்டவணை 3. உலக சனததொகை (பத்துலட்சத்தில்) ஆதாரநூல்கள் : Plenty of People : W. S. Thompson ; ஐகியநாடுகளின் புள்ளிவிவர ஆண்டறிக்கை.

உலகக் குடிசனத்தொகை எவ்வளவு அதிகரித்துள்ளதென்பதை அட்டவணை 3 காட்டுகிறது. இப்பெருக்கத்துக்குக் காரணம் வைத்தியத்துறையிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புதிய வைத்தியமுறைகளும், கைத்தொழிற்புரட்சிகாரணமாக உண்டான உயர்ந்த வாழ்க்கைத்தரமுமேயாகும். மேலே நாட்டிலே 1800 இல் ஒரு குழந்தை பிறந்தால் அது 18 வயதுவரைக்குமேயிருக்குமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இன்று அது 70 வயதுக்கு இருக்குமென எதிர்பார்க்கலாம். இந்த யுகத்திலே உள்ள வாழ்க்கைத்தர உயர்வு வேறு எந்த யுகத்திலுமிருந்ததில்லை. உணவுப்பொருள் கிடைப்பதைப் பொறுத்துச் சனப்பெருகுகம் விருததியடையும் நாடுகள் விதிதசம முகியத்துவமற்றன வாய்விட்டன என்பது அட்டவணையிலே காட்டப்பட்டுள்ளது. மலதஸ் காட்டிய சனபெருக்கத்தை நிறுத்திவைக்கலாமா ? நவீன விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளின் பயனை இநதியாவிலே உயிர்வாழும் சீவனகால எல்லை அதிகரித்துளளது; 1939 துவக்கம 1959 வரையுள்ள 20 வருடத்திலே இந்தியாவின குடிசனததொகை 9 கோடியாக அதிகரித்துள்ளது. பிரான்சு, இங்கிலாநது ஆகிய இருநாடுகளிலும் உள்ள சனத்தொகை இதுவே.

நவீன வைத்திய முறைகள மக்களுடைய நோய்களை நீக்கியபோதிலும், அவர்கள உயிரோடிருந்து பசியினால் வாட வழிசெய்தால் என்ன ஆகும்? பின்தங்கிய நாடுகளின வளர்ச்சி சம்பந்தமான பொருளாதார ஆராய்ச்சியை நடததுவதறகுத் தேவையான சாதனங்களை 35 ஆம் அத்தியாயத்தில் ஆராய்வோம்.

அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் சன உற்பத்திக் குறைவு உண்டாகுமா ?

முதலாம் உலக மகா யுத்தத்தின் பின்னர், மல்தஸ் கூறிய சனப் பெருக்கம் உண்டாகிவிடுமோ எனறு மக்கள் பயந்தனர். உலகிற் சனப் பெருக்கம் அதிகரிக்கபோகிறது ; இருக்க இடங் கிடையாத காலம் வரப்போகிறது ; நிற்கத்தான இடமுண்டென்றெல்லாம் தலையங்கமிட்டு நூல்கள் எழுதினர்.

இந்நூல்கள் அச்சேறி வெளியாகும் காலத்திலேயே மேற்கு ஐரோப்பாவி லும், ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும் சன உற்பத்தியிலே புரட்சி உண்டாகிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு தலைமுறைக்குப் பின்னரே இதனை மக்கள் விளங் கிக்கொண்டனர். பின்னர் சன உற்பத்தி குறைகிறது, இங்கிலாந்தில் மக்க ளினம் இல்லாமற் போகப்போகிறது என்றெல்லாம் நூதனமான நூல்கள் தோன்றின. அவற்றை மக்கள் பெரிதும் வாங்கி வாசித்தனர்.

இவ்வாறு திடீரென்று கருத்து மாறியதற்குக் காரணமென்ன? இங்கி லாந்து, பிரான்ஸ், சுவீடன், ஜோமனி, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் இறப்பிலும் பார்க்கப் பிறப்புக் குறைவாயிருந்ததா? பதிவுகளை ஆராய்ந்த போது அப்படி எதுவும் காணப்படவில்லை. இரண்டாம் உலகயுத்தத்துக்கு முன் னர், சன உற்பத்தி குறைந்துகொண்டு வருகிறதென நிபுணர்கள் ஏன் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள்? இதற்குப் பதில் கூறுவது கடினமில்லை. 1870 தொடக்கம், பிரான்சிலே அதற்கு முந்திக்கூட, மேலைத்தேசங்களிலே சனன விகிதம் குறைந்துகொண்டு வந்தது. முதலாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர், பிரதானமாக 1930 ஆம் ஆண்டின் பெரிய வியாபார மந்தத்துக் குப் பின்னர், சனனவிகிதம் திடீரெனத் தலைகீழாக இறங்கிற்று. ஆனால் இப்பயங்கரமான செய்தி சிலகாலமாக மறைந்திருந்தது.

சனன மரண விகிதத்தை ஆராய்ந்தபொழுது மக்கள் அதிர்ச்சியடையா திருந்ததற்குக் காரணமென்ன? மொத்தச் சனனமும் மரணமும் விடயத் தைச் சரியாகக் காட்டவில்லை. அமெரிக்காவிலும், மேலை ஐரோப்பாவிலும், கர்ப்பவதிகளாக ஏராளமான பெண்களிருந்ததை ஆராய்ச்சியாளர் கணக் கிலே எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த வயதுத தொகுதியில் எனை இவ் வளவு கர்ப்பவதிகளிருந்தனர்? 1900 இல் மக்கள் சிறிய குடும்பமுடைய வராயிருந்தனர்; 1935 இலோ அவ்வாறிருக்கவில்லை. தாயாகுந் தகுதி யுடையவர் தொகை அதிகமாயிருந்தபோதிலும் யுத்தத்துக்கு முந்திய சனனம் தற்காலிகமாகத் தடைப்பட்டது. இருந்தும் தாய்மார் குறை வாகவே பிள்ளைகளைப் பெற்றனர்—மிகக் குறைவாகப் பெற்றனர். இந்த நிலை நீடித்திருக்குமானால் வருங்காலத்திலே சனப்பெருக்கம் தடைப்பட்டு ஊற்றில் குறையத் தொடங்கியிருக்கும்.

தேறிய சனனவிகிதம் : அகலவுரை

யுத்தத்துக்கு முந்திய சனனவிகிதம் சம்பந்தமான போக்கை நுட்பமான தோர் எண்கணித யுகதிமூலம் விளக்கக்கூடியதாயிருந்தது. மொத்தச் சனனம் மொத்த மரணம் என்பவற்றை ஆராய்வதிலும புதிதாகப் பிறந்த 1000 பெண்குழந்தைகள் தமது சீவியகாலத்தைக் கழித்து ஒழியும் எல்லையில் அவர்களுக்கு மொத்தம் எத்தனை பெண்குழந்தைகள் பிறந்திருக்கும் என அறிவது நன்றெனப்பட்டது. இவ்வாறு பிறக்கும் பெண் குழந்தைகள் சரியாக 1000 என்றிருந்தால், தேறிய சனனவிகிதம்

1.0 என்று கொள்வோம். அத்துடன், வருங்காலத்திலும் இந்தச் சனன விகிதம் மாறுதிருக்கும் எனக் கொள்ளலாம். தேறிய சனன விகிதத்தை தே. ச. வி. எனக் கொள்வோம்.

1000 பெண்குழந்தைகள் வளர்ந்து தாயராகித் தம்காலம் முடியும்வரை மொத்தம் 900 பெண்குழந்தைகளைப் பெற்றுர் எனக் கண்டால் தே. ச. வி. 0.9 ஆகும். எனவே காலப்போக்கிற் சனனவிகிதம் சந்ததி ஒன்றுக்குப் பத்து வீதமாக குறையத் தொடங்கும். ஆனல் 1000 பெண்களும் 2000 பெண்குழந்தைகளைப் பெற்றுர்களானல் (அந்த 2000 மும் 4000 பெண்குழநதைகளைப் பெறும்.....) தே. ச. வி. 2.0 ஆகும். அப்போது ஒவ்வொரு தலைமுறைக்கும் நூறு விகிதத்திற் சனனவிகிதம் கூடும். (ஒரு தலைமுறையென்பது 25 வருடம்–அதாவது, ஒரு பெண்ணைனவள் தாயா யிருக்கக்கூடிய கால எல்லை).

ஒரு தொகுதி மக்களின தேறிய சனன விகிதத்தைக் கணிப்பது, தேவையான புள்ளிவிவரங்களிருக்குமானல் அவ்வளவு கடினமில்லை. காப்புறுதிக் கம்பனிகள் திரட்டிய மரணப்புள்ளிவிவரங்களை ஆராய்ந் தால் 1000 பெண்களில் எத்தனைபேர் 15, 20, 25,— வயதுவரை இருப்பார்கள் எனபதை அறிவோம். இந்த வயதுப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பெண்கள் எத்தனை குழந்தைகளைப் பெறுவார்கள என்ற புள்ளிவிவரங் களைக் கொண்டு நமது வயதுப் பிரிவைச் சேர்ந்த பெணகள் தமது வாழ்நாளில எததனை குழநதைகளைப் பெறுவார்கள் என்பதைக் கணித் துக்கொள்ளலாம். மேலே கூறிய புள்ளிவிவரம் அமெரிக்காவில் எவரும் சேர்தததுகிடையாது. இதில் வரும கணக்கிலே பாதிக்குச் சிறிது குறை வாகப் பெண் குழந்தைகள் கிடைக்கும். இந்தத் தொகையை ஆயிரத்தாற் பிரித்தால, தே. ச. வி. கிடைக்கும்.[1]

இரண்டாவது உலகமகாயுததத்துக்கு முன்னா தேறிய சனன விகிதம் இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, சுவீடன, முதலிய பல நாடுகளில் ஒனறுக்கு மிகக குறைவாக வீழ்ந்துவிட்டதெனக் கூறப்பட்ட கூற்றிலிருந்து நமது யுகத்திலுண்டான சனத்தொகை நெருக்கடியைச் சுருக்கமாக அறிந்து கொளளலாம். ஐக்கிய அமெரிக்காவில அப்போது ஒன்றுக்குச் சற்றே குறைவான விகிதத்திலிருந்தது. ஆனல் யுத்தத்தின் பின்னர் இந்த விகிதங்கள் திடீரெனறு எறிவிட்டன. தெனனமெரிக்காவிலும், கிழக்கு ஐரோபபாவிலும், ரஷ்யாவிலும் தேறிய சனன விகிதம் மிக உயர்ந்து

[1] ஒவ்வொரு வயதுப் பிரிவையும் சேர்ந்த பெண்ணின் சனனவிதம் அதிகரித்தால, அல்லது தாயமைப பருவத்துக்கு முன பலர் இறவாதிருநததால தே. ச. வி. அதிகரிக்கலாம். சுருங்கிய காலததிலே சனததொகையை அதிகரிபபதால, வயதபோனவர்களைச சாகவிடாது காபபாற்றி யும் காலததோடு ஒரே சமமான குழநதைகளைப பெறறும் விடவேணடும். ஆனல் இநத யுக்தி களால தே. ச. வியை 1.0 கு மேல் அதிகரிக்கமுடியாது. காலகதியில சனவிகிதத்திலுண்டாகும் வீழசசியையும இநத யுக்திகளால நிறுததமுடியாது. தே. ச. வி. என்பது அடிகடி நாம் சந்திகும் ஒரு கருத்து. அது தேறிய தொகையிலும் அதிகமாயிருகும். ஏனெனில் ஒவ்வொரு பெண்ணும் தாயமைநிலை கழியும்வரை உயிரோடிருபபாளென அது கொள்கிறது.

விட்டது. இந்தியாவிலும் கீழ்த்திசைநாடுகளிலும் சன உற்பத்திச் சக்தி அதிகமிருந்தாலும், பலபெண்குழந்தைகள் இளமையிலும், வேறு பலர் பிரசவப் பருவத்திலும் இறந்துவிடுகிறபடியால் அங்கே தேறிய சனன விகிதம் ஒன்றுக்கு மிகவதிகமாகப் போகவில்லை.

வியக்கத்தக்க சனப்பெருக்கம்

இரண்டாவது மகாயுத்தத்திற்கு முன்னர் மேலை நாட்டவரின் எதிர்காலச் சனப்பெருக்கத்தைப்பற்றி நிபுணர்கள் திகிலடைவதற்குப் பலகாரணங்களிருந்தன. பிரச்சினையும் நேரடியாகப் பொருளாதார சம்பந்தமுடையதாயிருக்கவில்லை. செல்வர் குடும்பத்திலேதான் வறியவரிலும் பார்க்கக் குறைவான பிள்ளைகள் பிறப்பதுண்டு. யுத்தத்துக்கு முன்னர் ஹார்வார்ட், வஸ்ஸார் ஆகிய சர்வகலாசாலை மாணாக்கரிடையே சனன விருத்தியிருக்கவில்லை. மிச்சிக்கன் மாகாணத்திலும், ஒபெர்லீனிலும், ஏனை உயர்தரப் பாடசாலைகளிலுமுள்ள பட்டதாரிகளிடையிலும், நகரவாசிகளிடையிலும் சனவிருத்தியில்லாதிருந்தது.[1]

அத்தருணம் பிரதானமானதொரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அது நிபுணர் கூட்டத்தை யோசிக்கவைத்தது. அதை எப்படி விளக்குவதென்று இதுவரை ஒருவருக்குந் தெரியவில்லை. இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின்போதும் அதன்பின்னரும் சனனசக்தி படிப்படியாக உயர்ந்தது; உயர்ந்து புதிய உச்சங்களையடைந்தது. இன்று வருடாவருடம் 40 இலட்சம் குழந்தைகள் பிறக்கிறார்கள்.

இதற்குரிய காரணங்களிற் சில சொல்லாமலே போதரும். யுத்தம் உண்டானதும நாட்டிலே செழிப்புண்டாயிற்று. மந்தகாலத்திலே பின்போடப்பட்ட பல விவாகங்கள் செழிப்புக்காலத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டன. தெரிவுச் சேவைச் சட்டமும் விவாகத்தைப் பெருக்கிற்று. விவாகம் பெருகச் சனனமும் பெருகிற்று. செழிப்பும், யுததமுஞ் சேர்ந்து புதியதிருமணத் தம்பதிகளிடையே சனன விகிதத்தை உற்சாகப்படுத்தின.

புதிய இந்தப் போக்கைக் குடிசன நிபுணர் நெடுங்காலமாகச் சந்தேகக் கண்கொண்டே பார்த்து வந்தார். இந்த அதிகரிப்புத் தற்காலிகமான தென்றே அவர் கூறிக்கொண்டார். "1930 இலோ 1950 இலோ பெற

[1] சனனவிகிதத்தை உயிரியற காரணங்களாகொண்டு விளக்கக்கூடாது; சமூகக காரணங்களாக்கொண்டே விளக்கவேண்டுமெனப பல நிபுணர் அபிபிராயப்படுவர். பிரெஞ்சுக கனேடியரின சனனவிதம அதிகம. ஆனால் அவாகளின மூதாதையர சனனவிதம மிகக குறைவான பிரெஞ்சுக கிராமங்களிலிருந்து குடியேறினர். இரண்டாந்தலைமுறையைச் சேர்ந்த இத்தாலியரும் யூதநகரவாசிகளும் குறைந்த சனன விதமுடையவராகக காணப்படுகின்றனர். தெறகேயிருந்து வடபகுதிகளுக குடியேறிய நீகிரோவரிடமும் இது குறைவாகவே காணப்படுகிறது. தெறகேயுள்ள மலைப்பிரதேசங்களில வசிக்கும் வெள்ளையரிடம் மிக உயர்ந்த, தே. ச. வி. காணப்படுகிறது. அமெரிக்க இந்தியரிடத்து மிக உயர்ந்த சனனவிதமுண்டு. ஒருகாலத்தில அமெரிக்காவை அவாகளே கைப்பற்றவுமகூடும. இகால மனிதன் பசிகொண்ட தன் மூதாதையரளவு வீரியமுடையவனுக காணப்படவில்லையென்ற கருத்தை உடலநூலறிஞர் ஆட்சேபிகினறனர்.

வேண்டிய குழந்தைகளைச் சனங்கள் 1948 இலே பெறறுவிட்டார்கள். சனன அதிகரிப்பு முதலிரண்டு பிள்ளைகளின் பிரசவத்தாலுண்டான அதிகரிப்பே. சனனவிகிதத்தை ஒன்றுக்குமேல் உயர்த்துவதாலுல், கலியாணமான தம்பதிகள் தாய்மைக்கால எல்லையுட் சராசரி இரண்டு அல்லது மூன்று குழநதைகட்கு அதிகமாகப் பெறவேண்டும்" என்று அந்த நிபுணர் வாதித்தார்.

வீழ்ந்துகொண்டுபோன தேறிய சனனவிகிதத்திலே முக்கியமானதொரு மாறற முணடாகித்தானிருக்கிறதென்பதை நிபுணர் கடைசியாக ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியதாகிறது. மேலைத்தேசமெங்கணும், நடுநிலைநாடுகளிலும், யுததததிலீடுபட்ட நாடுகளிலும் சனனவிகிதத்திலே அதிகரிப்புக் காணப் பட்டது. பூரணவேலை நிலையும், விவாக நிலையுமே இதறகு ஒரு காரணம். யுத்தகாலச் சேமிப்பு, மோட்டர் வாகனம் அருந்தலாககிடைத்தல், தற்கால வைதியமுறைப்படி நோவின்றிப் பிள்ளைபெறக்கூடிய வசதி, அரசாங்கங் கொடுதத ஊக்கம, யுததசேவையிலுள்ளவர்க்குச் செய்த பலவசதிகள், குடும்பப் படிச்செலவெனறவகையில் அரசாஙகம உதவிவந்த நன்கொடை முதலிய ஏனைய காரணங்களையும் சுட்டிக்காட்டலாம்.

மாறுபடும் வயதுச் செறிவுக்கேற்றபடி தேறிய சனனவீதம் திருத்தஞ் செய்கிறது.

ஐகிய அமெரிக்கா					
மொததம	0.98	(1930–40)	பெல்ஜியம்	0.86	(1936
				1.08	(1957)
	1.76	(1957)	நெதாலநது	1.15	(1935–40)
				1.44	(1957)
வெளளையர்	0.96	(1935–40)	அவுஸ்திரேலியா	0.96	(1932–34)
	1.70	(1957)		1.60	(1957)
வெளளையரலலாதார	1.14	(1935–40)	பலஸதீன முஸலீம்கள்	2.17	(1940)
	2.20	(1957)	யூதர்	1.61	(1945)
பிரிட்டன	0.77	(1931–35)	இஸ்ரேல யூதர்	1.67	(1957)
	1.15	(1957)			
பிரானஸ்	0.90	(1931–35)	ஜப்பான	1.57	(1930)
	1.25	(1957)		0.93	(1957)
ஸவீடன்	0.73	(1933–35)	இந்தியா	1.25	(1931)
	1.07	(1957)		1.31	(1941)
ஜெர்மனி–மொததம	0.70	(1933)	சோவியத ரஷயா	1.72	(1926)
மேறகு	1.07	(1957)		1.54	(1938)

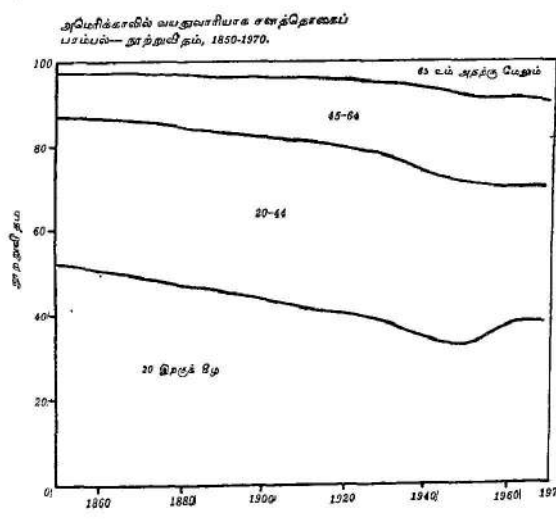
அட்டவணை 4. பல தேசங்களின் தேறிய சனன வீதம்.

ஒனறுக்கு அதிகமாக தே. ச. வீ. நிரந்தரமாயிருக்குமானால், காலப்போகிற சனப்பெருககம் அதிகரிக்கும எனறு பொருள. ஒன்றுககுக் குறைவாக தே. ச. வீ. இருக்குமானால, காலப் போகிலே சனப்பெருககம் குறைந்துகொண்டுபோகுமெனபது அருத்தம். ஐகிய அமெரிக்கா வில தே. ச வீ. இப்போது ஒனறுககு அதிகமாயிருககிறது. (ஆதார நூல : Population Index, Office of Population Research, Princeton, N. J.)

குழந்தையைப் பெற்றுவிடவேண்டும்; நான் போரிலே இறந்தாலும் என்னுடைய குழந்தை மூலம் நான் அழியாதிருப்பேன் என்ற எண்ணங்களாலும் விவாகஞ் செய்தவர் சந்ததி விருத்தியைப்பெரிதும் விரும்புவார். அபாயம் நிறைந்த உலகத்திலே மக்களுடைய மனச்சார்புகளும், நோக்கங்களும் வீட்டை நோக்கியே திரும்புகின்றன.

மற்றவர்கள் செய்வதைப் பார்த்து அதுபோலவேசெய்வது மனிதனுடைய குணம். மத்திய வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு குடும்பத்தவர் பல குழந்தைகளைப் பெறுவது நாகரிகமாய்க் கருதப்பட்டால், பலர் அதைப் பின்பற்றுவார்கள். கல்லூரி அறிவுத்துறையொன்றையே எடுத்துக்கொள்ளலாம். அங்கே சிலர் வயதில் இளையவரும், முதியவரும், மத்தியநிலையிலுள்ளவரும் காணப்படுவர். உதவிப்பேராசிரியர் பேராசிரியரிலும் பார்க்க அதிகம் பிள்ளைகுட்டியுடையவராய்க் காணப்படுவர். அப்படியிருந்தும் விடயம் முடிந்ததாக இல்லை. மேற்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள பல நாடுகளிலே போருக்கு முந்தியகாலத்திலே, தேறிய சனனவிகிதம் ஒன்றுக்கு மிகக் குறைவாயிருந்தது. இப்போது அங்கெல்லாம் ஒன்றையடுத்து வளர்ந்து வருகிறது. ஐக்கிய அமெரிக்காவிலே உலகிலேயே உயர்ந்த தே. ச. விகிதமுண்டு. சமீபகாலச் சரித்திரத்திலே அத்தகைய விகிதத்தைக் கண்டதில்லை எனக்

கர்ப்பந்தரிப்பதற்கு ஏற்றவயதுப் பிரிவிலே முதியோரும் இளையோரும் நயமடைகின்றனர் :

படம் 4. தம்பதிகள் ஒவ்வொருவரும் பெரிய குடும்பமுடையவராயிருப்பதோடு சீவியகாலஎல்லையும் அதிகரிப்பதால், தொழில செய்யக்கூடிய வயதுவந்த ஒவ்வொருவரும் பலரை ஆதரிக்க வேண்டியவராயிருப்பா. எதிர்காலத்திலே தொழிலாளரைப் பெறுவதில இடர்பபாடு இருக்குமா? (மூலம்: தேசீய மூலவளக குழுவும் குடித்தொகை மதிபபீடுச் செய்தியகமும்.)

லாம்.[1] அட்டவணை 4 இலே, தேறிய சனனவிகிதத்திலுண்டாகும் சில சிகரமான வேறுபாடுகளைக் காணலாம்.

தற்கால அமெரிக்கப் போக்கு நீடிக்குமா? ஒருவராலுஞ் சொல்லமுடியாது. இன்று கல்யாணமாகாதிருக்கும வாலிபர்தொகை குறைவு. இந்நிலை நீடித்திருக்குமா? என்பதில்தான முதலில் நாம் கேட்ட கேள்விக்கு மறுமொழி தங்கியிருக்கிறது. கல்யாணமான தம்பதிகள் ஓர் ஆணும், ஒரு பெண்ணுமாக இரண்டு குழந்தைகளிருந்தாற் போதுமென்று எண்ணுவார்களா? அல்லது பெரிய குடும்பம் வேண்டுமென்று எண்ணுவார்களா? அதிலேதான் மறுமொழிதங்கியிருக்கிறது. இப்போதிருக்கும் நிலையில், பெரிய குடும்பத்தையே அவர்கள் விரும்புவார்கள் போலத்தெரிகிறது.

சனப்பெருக்கத்தால் உண்டாகும் பொருளாதார விளைவுகள்.

சனப்பெருக்கத்தாற பொருளாதார மாற்றங்களுண்டாவது வெளிப்படை. நகரப் புறங்களிலே சிறுபிள்ளைகள் அதிகம். பாடசாலைகளில் இடநெருக்கடியுண்டு. யுததகாலததிலேயுண்டான சனனப்பெருக்கததால் நமது கல்லூரிகள் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டன. 1975 இல் 1960 இலிருந்ததிலும் பார்க்க இரண்டுபங்கு மாணக்கர் கல்லூரிகளிலே சேருவர். வாலிபர் தொகை கூடியிருக்கிற தெனபது ஐஸகிரீம் விற்பனை மூலமும், பியானே விறபனைமூலமும் தெரிகிறது.

பெற்றோரிலே தங்கியிருக்கும் சிறுவரின தொகை பெருகுவதை 4 ஆவது படம காடடுகிறது. சிறிது காலத்துக்கு வேலைசெய்யும் வயதுடையவர் தொகை ஒபபளவில் முக்கியங் குறைந்துவிடும். வயது முதிர்ந்தவர்களும், இளையவர்களுமாகச சேர்ந்த வேலைசெய்யாதவர் தொகை அதிகரிக்கும். இவர்களை ஆதரிக்கும் பெரும்பொறுப்பு குறைந்த தொகையினரான வேலை செயவோரைச் சார்நததாகும்.

இராணுவத்திலே மனித சக்தியைப் பற்றிப் பேசுவார்கள. அந்த நோகின்படி., மேறகு ஐரோப்பாவைச் சேர்ந்த நாடுகளிலே மனித சக்தி குறையும் காலமேற்படும. அட்டவணை 5 இலே சில தேசங்களின எதிர்காலச் சனததொகை குறிக்கப்பட்டுளளது. சோவியத் ரஷ்யாவின் உயர்ந்த சனத் தொகையைப் பாருங்கள். இங்கே ஒன்றுக்கு தே. ச. விகிதம் வீழ்வதாலல, மிகத்தூரம் வீழ்ச்சியடையவேணடும். சுவீடனுக்கும் இங்கிலாந்துக்கு மூளள குறைந்த தொகையைக் கவனிக்க.

[1] தேறிய சனனவிதத்தின் எளிதிலமாறுமை தன்மையைக் கவனிபபதே நிபுணரிடையே இன்று காணபபடும் போகாகும். மகளை எநத வயதுகளிற கலயாணஞ் செயதுகொளகிறார்கள் எனற போகளையும் பல்வேறு வயதுப் பிரிவுகளிலுள்ள கர்ப்பநதரிக்குநதனமைகளையும் ஆராயவதையே அவர்கள விரும்புவர். பிரிட்டிஷ் ரோயல் விசாரணைகுழு விடுத்த 1949 ஆம் ஆணடு அறிகையில இந்தப போக்கைக கவனிக்கலாம்.

ஐக்கிய அமெரிக்காவினதும் சோவியத்தினதும் சனத்தொகை, ஐரோப்பாவின் ஏனை நாடுகளுடைய சனத்தொகையினும் அதிகம்:

	1958	1975
ஐக்கிய அமெரிக்கா	175	217
ஐக்கிய இராச்சியம	52	56
பிரான்ஸ	45	49
சோவியத ஐக்கியம	208	275
சுவீடின	7.4	8.3
இத்தாலி	49	54

அட்டவணை 5. 1975 இல வெவ்வேறு நாடுகளிலிருகும் சனததொகைபறறிய எதிகால மதிப்பீடு (பததுலட்சத்தில) (ஆதாரம: ஐகிய நாடுகள புளளிவிபர ஆணடறிகை).

எங்களுடைய சனத்தொகை அதிகரிப்பது நல்லதா? இம்மாதிரியான தொரு பொதுக்கேள்விக்குப் பொருளாதாரம் தனித்து விடைபகரமுடியாது. குடும்பவாழ்க்கையிலுண்டாகும் இன்பதுன்பங்களை ரூபாய் சதக் கணக்கிலே மதிப்பிட முடியாது. இருந்தும், சனத்தொகையதிகரிப்பதாலுணடாகும பொருளாதார அமிசங்கள் சிலவறறை ஆராயலாம. மேலத்தியாயங்களில அந்த ஆராய்ச்சியைச் செயயுமபோது, அதன் பயனுக உண்டாகும் முடிபுகள் இலேசானவையாயிருக்கமாட்டா.

சனத்தொகை பெருகுவதாற் பணச்செலவும் பெருகும். ஏனெனில் சனப்பெருக்கத்துக்கேற்றபடி வீடுகள், தொழிற்சாலைகள என்பனவும்பெருகும். அதனால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கமாட்டாது. அதன பயனுகப் பணவீக்கமுண்டாகும். சனப்பெருக்கமுணடாவதால் குறைந்து செல் விளைவு விதியின் பயன்களேற்படும். நமது கார்களில் மக்கள் நெருக்கமாயிருப்பார்கள. வீதிகளெங்கும கார்கள் நிரம்பியிருக்கும். கிராமப் புறங்கள் இதனாற் பாழாவதோடு, தனிப்பட்டவருடைய ஒதுக்கமான வாழ்க்கைக்கும் பங்கமேற்படும்.

சனப்பெருக்கம்போன்றதொரு சிக்கலான விடயத்தைப் பிரசைகளும் அரசியல் தலைவர்களும் நன்றாக விளங்கிக்கொள்ளத்தகுந்த முறையிலே பொருளாதார ஆராய்சசி அதன் பலபட்டதன்மைகளைச் சீர்தூக்கிப் பாரப்பதாய் அமைய ஆராயவேண்டும்.

பொழிப்பு :

ஏ. பொருளாதார நிர்வாகம் பற்றிய பிரச்சினைகள் :

1. எந்த ஒரு பொருளாதாரமும் மூன்று மூலாதாரமான பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவேண்டும். சாத்தியமான பொருள்கள் சேவைகள் என்பவற்றில் எவ்வகையானவற்றை எவ்வளவில் உற்பத்தி செய்யவேண்டும்? இப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய எப்படிப் பொருளாதாரச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தல்

வேண்டும்? யாருக்காக அவற்றை உற்பத்தி செய்யவேண்டும்? அதாவது பல வகையான வகுப்புக்களையும், தனிப்பட்ட நிலைமைகளையுமுடையவரிடையே வருமானம் எவ்வாறு விரவியிருக்கவேண்டும்? என்பன.

2. ஒவ்வொரு சமூகமும இப்பிரச்சினைகளை ஒவ்வொருவகையிலே தீர்த்து வைக்கிறது. சிலர் வழக்கத்தையனுசரித்துத் தீர்ப்பர். வேறுசிலர் இயல் பூக்கத்தையனுசரிப்பர். வேறுசிலர் சட்டத்திலுலோ, கட்டளையிலுலோ தீர்ப் பர். நமது நாட்டில விலை, சந்தை என்னும் அமைப்புக்கள்மூலம் தீர்ப் போம்.

3. இந்த அடிப்படைப்பிரச்சினைகள் முக்கியமானவை. ஏனெனில் வரையறுககப்பட்ட மூலபபொருள்களும், தொழில்நுட்பச் சாதனங்களும் இருக்கும்போது வாழ்க்கைதரமும வரையறுக்கப்பட்டதாகவேயிருக்கும். இதுவே எல்லாப் பொருளாதார வாழ்க்கையிலும காணக்கூடிய அடிப்ப டைத்தன்மை. பொருளாதாரப் பொருளகள எதேச்சையாகக் கிடைப்பதில்லை. அருந்தலாகவே கிடைக்கும். எலலா ஆசைகளையும தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்வதெனபது இயலாத கருமமாதலால், கிடைக்கக்கூடியபொருள்களி டையே தெரிநது எடுககவேண்டும்.

பீ. சமூகத்துக்குக் கிடைக்கக்கூடிய தொழினுட்பச் சாதனங்கள் :

4. கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட சாதனங்களையும் தொழில்நுட்ப வசதி களையும கொண்டு ஒரு தேசத்தவர் என்ன பொருள்களை உற்பத்திசெய்ய லாமென்பதைத் தெரிவதற்கு, வெண்ணெய் துப்பாக்கி என்ற இரு பொருள் களைப் பறறிக் கீறிய உறபத்தித் தகவுககோடு பயனபடும். ஒரு பொருளை உறபததிசெய்வதற்குத் தேவைபபடும் சாதனங்களை மற்றொரு பொருளை உறபததிசெய்ய எவ்வாறு மாற்றலாமென்பதை இக்கோடு காட்டுகிறது.

5. உற்பத்தித் தகவுக்கோடுகள் குவிநத கோடுகளாயிருக்கும். அது மேலதிக உற்பத்திச் செலவின் அதிகரிபபைக் காட்டும். அதாவது மேலதிக மாகத துப்பாக்கிகளை உற்பத்தி செய்வதாலை அதறகுப் பதிலாக எவ்வளவு வெணணெயைத தியாகஞ் செய்யவேணடும். வெண்ணெய்க் கணக்கில் மேலதிக துபபாகி உற்பததிக்கு எவ்வளவு செலவாகும் என ஆராயு மிடத்து, செலவு அதிகரிக்கும் இயல்பைக் காணலாம்.

6. குறைநதுசெல்விளைவுவிதி, ஓர் எல்லையின் பின்னர், நிலையான தொரு சாதனததோடு (உதாரணம்–நிலம்) மாறுமியல்புடைய மற்றொரு சாதனத்தை மேலும் மேலும் சேர்க்கும்போது (உதாரணம்–தொழிலாளர்) மேலதிகமாய்க் கிடைக்கக்கூடிய விளைவு குறைந்துகொண்டே செல்லும் என்பதை எடுததுக்கூறுகிறது. இந்தவிதி விதாசாரத்தைப் பொறுத்தது. மாறுபடுநதன்மையுள்ள சாதனங்களுகுத் துணைபுரிதற்காக நிலையான சாதனம குறையக்குறையவே கிடைத்துகொண்டிருக்கும்.

7. குறைந்துசெல்விளைவுவிதி, பெருகும்செலவு விதியோடு சம்பந்தப் பட்டதாயிருந்தாலும் இரண்டுமொன்றன்று. ஆனபடியால் இவற்றோடு

தொடர்புள்ள மூன்றுவது விதியுமொன்றுண்டு. பெருவாரி உற்பத்திச் சிக்கனங்கள் அல்லது அளவுகளென்ற இப்போக்கு "அளவுக்கேற்ற அதிகரித்துச் செல் விளைவு" எனப்படும். "அளவு" என்ற சொல், எல்லாச் சாதனங்களும் ஒரே நேரத்தில அளவில் மாறறப்படுகின்றன, குறைந்துசெல் விதியில் நிகழ்வதுபோல எதுவும் மாறுத ஒரு சாதனமாகக் கொள்ளப்படுவதில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டவே உபயோகிக்கபடுகிறது. இக்காலத் தொழில்களிற் பல ஆரமபதிசையில் அளவுக்கேற்ற அதிகரித்துச்செல் விளைவு என்ற கட்டததை அடைகின்றன. இதனால் குறைந்துசெல்விளைவு விதியையும் பெருகுஞ் செலவு விதியையும் முதலிலேயே பின்னிடச் செய்யலாம்.

சி. எந்த ஒரு பொருளாதாரத்துக்கும் அடிப்படையாகவுள்ள சனத்தொகை அமிசம்

8. சனப்பெருக்கம்பற்றி மல்தசு கொண்ட கொளகை குறைந்து செல் விளைவு விதியையே ஆதாரமாகக்கொண்டது. சனப்பெருக்கம் தடைப்படுத்தப்படாவிட்டால், பெருககல்விருத்தியிலே அதிகரிக்கும்; ஒவ்வொரு தலை முறையிலும் இரட்டிக்கும் என மல்தஸ் கருதினர். ஆனால் இவ்வாறு பெருகும் சனததொகையில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் குறைவான வளங்களையும், நிலத்தையும் பெறவேணடியவனுவான். குறைந்துசெல் விளைவுவிதியின் பயனக அவனுடைய வருமானமும் வீழ்சசியடையும; சிலசமயம் மிகவும் வீழ்ச்சியடைந்து பஞ்சமும் நோயும் உண்டாகும.

9. மல்தசுக்குப் பின் ஒன்றரை நூற்றுணடாக உலகின எல்லாப் பாகங்களிலும் சனத்தொகை வேகமாகப் பெருகிற்று. மருத்துவத்துறையிலுண்டான முன்னேற்றத்தினால் மரணம் குறைந்ததும் சனத்தொகைப் பெருக்கத்துக்கு ஒரு காரணமாகும். தொழினுட்பத்துறையில் உண்டான முன்னேற்றத்தாலே குறைந்துசெல்விளைவுவிதியின் விளைவுகள் ஈடுசெயயப் பட்டன.

10. 1870 இன் பினனர் பிறப்புவிகிதம் குறைந்தது. இரணடாவது உலக மகாயுத்தத்திறகு முன்னர், முன்னேறிய நாடுகளிலே, தேறிய சனன விகிதம் ஒன்றுக்குக் குறைவாயிருந்தது. அதனபயனுக சனவிருத்திகுறைந்தது. 1939 இற்குப் பின் அமெரிக்க நடுத்தரவகுப்பினர் பெரிய குடும்பங்களை விரும்பினர்; அதாவது பல பிள்ளைகளைப் பெற்று வளாகக்விரும்பினர். இந்தப் போக்கைப பொருளாதார அறிஞர் பலா எதிர்பார்க்கவில்லை. இதனற் பாரதூரமான விளைவுகள் உண்டாகலாம்.

விவாதிக்கத் தகுந்த பிரச்சினைகள் :

1. பொருளாதார நிர்வாகத்துக்குத் தேவையான மூன்று பிரச்சினைகளையும் விரிவாகம், தேவை என்பனமூலம் நமது விலைத்திட்டம் எவ்வாறு தீர்த்துவைக்கிறது.

2. "அருந்தல்", "இலவசப்பொருள்கள்" என்ற சொற்களுக்குப் பொருளியலறிஞர் கொடுக்கும் அர்த்தமென்ன ?

3. யுத்தப்பொருள்கள், சமாதானப் பொருள்கள் என்று பாகுபாடு செய்யாமல், நுகர்ச்சிப்பொருள், முதற்பொருள் எனப் பாகுபடுத்தித் தெரிந்துகொள்ளலாம். இந்தத் தெரிவைக் காட்டக்கூடியதும் பரீட்சார்த்தமானதுமான உற்பத்தித்தகவுக்கோடொன்றைக் கீறுக.

4. உற்பத்திச் சாதனங்களான தொழில், நிலம் முதலியனவெல்லாம் பெருகுலை, சமூகத்தின் உற்பத்தித்தகவுக்கோடு எப்படி அமையுமென்பதைக் காட்டுக. விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்கள், கொடுக்கப்பட்ட வளங்களால் ஆகக்கூடிய உற்பத்திகளைப் பெருக்குலை என்ன ஆகும். இந்தச் சீர்திருத்தங்கள் வெண்ணெய் விடயத்தில் மாத்திரம் உண்டாகின்றன; துப்பாக்கி விடயத்தில் இல்லை என்ற நிலையில் என்ன ஆகும்.

5. நிலத்தைப் பலபடிபெருக்கித் தொழிலாளரை ஒரே அளவில் வைத்திருந்தால், குறைந்துசெல்விளைவுவிதி நிகழுமா? உதாரணமுகத்தால் விளக்குக.

6. (அ) குறைந்துசெல்விளைவுவிதி (ஆ) செலவுபெருகும் போக்கு (இ) அளவுக்கேற்ப விளைவு அதிகரித்துச்செலவது என்ற விதிகளை விளக்கி அவற்றின் தாரதம்மியங்களை ஆராய்க.

7. நும முப்பாட்டனுடைய குடும்பத்தில் எத்தனை பேர் இருந்தார்கள்? நும் தந்தை குடும்பத்தில் எத்தனைபேர்? உமது குடும்பத்தில் எத்தனை பேர் இருப்பாகளெனபது உமது உத்தேசம?

8. "சனப்பெருக்கமதான் போருக்குக் காரணம் என்ற கொள்கை தவறு. இக்காரணகாரியங்கள் தலைமாறிக்கிடக்கின்றன. போர்தான் சனப்பெருக்கத்துக்குக காரணம் என்பதை ஆராய்ச்சி வலியுறுத்துகிறது. வேறு நாடுகளைப் பிடித்து இராச்சியத்தை விரிவாக்க விரும்பும் தேசம், இராணுவ பலத்தை அதிகரிப்பதற்காகச் சனப்பெருககத்தை ஊக்கப்படுத்துகிறது. அந்தப் பெருக்கத்தைச் சாட்டாகக்கொண்டு யுத்தஞ் செய்து நாட்டை விரிவாக்கப் பார்க்கிறது. இதற்கு உதாரணம் இத்தாலி, ஜேர்மனி, ஜப்பான்." இகூற்றை ஆராய்க.

9. பின்வரும கருத்துக்களை ஆராய்க :

பொருளாதாரப்பொருள்களும் — இலவசப் பொருள்களும், தே.ச.வி.

ஈடுசெய்தல், அருந்தல்விதி, பெருகும் செலவு, குறைநதுசெல்விளைவு, — உற்பத்தித்தகவுக்கோடு அல்லது மாற்றக்கோடு (அட்டவணையோடு) அளவுக்கேற்ப அதிகரித்துச்செல்விளைவு

மல்தசின் சனததொகைக் கொள்கை. — மொத்த உற்பத்தி, மேலதிக உற்பத்தி

உற்பததிச் சாதனங்கள், — வயதுச்செறிவு.

மூன்றும் அத்தியாயம்

"கலப்பு" முதலாளித்துவ முயற்சித்திட்டம் செயற்படும் முறை

ஒவ்வொருவனும் தனனிடமுள்ள முதலை மிகப பயனுள்ள வகையிலேயே முதலீடு செய்ய முயல்கிறன. பொதுநலத்தை அபிவிருதி செய்யவேண்டுமென்ற நோகமுவனி டம் இடையாது. அனறி எவவளவுதூரம பொதுநலனை அபிவிருத்தி செய்கிறன எனப தையும் அவன் உணாவதில்லை. அவனதனது பாதுகாபபையும் இலாபத்தையுமே கருத் திற்கொணடு தொழிலபுரிகிறன. அவனுடைய நோககதில இல்லாத ஒரு பயனைப பெறுவதற்கு அவனைத் தூனறுத் தூணையாக ஒனறு இயகிகொணடிருகிறது. சமூ கத்தின் நலனைப் பெருகவேண்டுமென்ற நோககத்தோடு முயல்வதிலும் பாாக்க அவன தனது சொநத நலனையே பெருககும நோக்கத்தோடு செயயும் முயறசியினுல அடிக்கடி சமூகததின் நலனபெரிதும மூனறைறமடைகிறது— '' தேசஙகளின செல்வம் '' என்ற நூலில அடம ஸமித் கூற்று (1776).

கலப்புமுயற்சித் திட்டம் :

இருபதாம் நூற்றுண்டிற் கைத்தொழில் நாடுகளாகத் திகழும் தேசங் களின் பொருளாதார வாழ்க்கையிலே காணும் விசேட அமிசங்களைப் பற்றியே இங்கு ஆராய்வோம். இதிலே சோவியத்திட்டம் சேர்க்கப்படவில்லை. இந் நாடுகளிற் பெரும்பாலானவற்றில், கடந்த சில நூறறுண்டுகளாக, பொரு ளாதார நடவடிகைகளில் அரசாங்கம் மிகக் குறைவாகவே தலையிட்டு வந்தது. சேவைமானிய முறையும், கைத்தொழில் யுகத்துக்கு மூந்திய நிலைமைகளும் படிப்படியாக மாறிச "சுதந்திரமான தனியார்முயற்சி" என்னும "போடடி முதலாளித்துவ முறை" உண்டானது.

இந்நிலை வளாச்சியடைந்து பூரணமான தன்னிச்சைநிலையை (அதாவது வியாபார விடயத்தில் அரசாங்கம் சிறிதும் தலையிடாதநிலையை) அடைய, நிலை மை எதிர்மாறுகத் திரும்பத் தொடங்கிற்று. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண டின் மிகப் பிநதியகாலந் தொட்டு, நாம் ஆராயும் நாடுகளிற் பெரும் பாலானவறறிலே அரசாங்கம் படிப்படியாகப் பொருளாதார விடயங்களில் அதிகப்படியாகத் தலையிடத் தொடஙகிற்று. முக்கியமானதும் எங்கும் பரந் ததுமான இந்தப் போக்கின் முக்கியமான அடிப்படை அமிசங்களைச் சரித் திராசிரியரே ஆராய்ந்து கொளள விட்டுவிடுவோம். இன்று காணப்படும் எமது திட்டம கலப்புள்ள சுதந்தரமான முயற்சிப்பொருளாதாரததிட்ட மெனபதைமாத்திரம் கூறிவிடல் போதுமானது. இத்திட்டததிலே தனிப் பட்ட தாபனங்களும் அரசாங்கமும் தலையிட்டுப் பொருளாதார ஆதிக்கத் தைச் செலுத்துகின்றன.

இவ்வத்தியாயத்தின முதற்பகுதியிலே எந்தச் சமூகமும தீர்த்து வைக்க வேணடிய மூன்று பொருளாதாரப பிரச்சினைகளை இந்தக கலப்புமுறை

5—CP 680 (5/67)

எவ்வாறு சமாளிக்கிறதென்ற விடயம் ஆராயப்படும். இக்காலப் பொருளாதார முறைபற்றிய மூலாதாரமான சில இயல்புகளைப்பற்றி இந்த அத்தியாயத்தின் கடைசிப் பிரிவிற் கூறுவோம்.

அ. சுதந்தரமான முயற்சித்திட்டம் அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை எவ்வாறு தீர்க்கிறது :

சுதந்தரமானதும தனியார் கையிலுள்ளதுமான ஒரு தொழில்முறையமைப்பில், இரண்டாம் அத்தியாயத்திலே நாம் குறிப்பிட்ட மூன்று பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் பற்றித் தனிப்பட்ட எவருமோ, தாபனமோ உணர்வோடு அக்கறை கொள்வதில்லை. எதை உற்பத்திசெய்யவேண்டும், எவ்வாறு செய்ய வேண்டும், யாருக்காகச் செய்யவேண்டுமென்பதைபபற்றி அவர்கள் அக்கறைகொள்ளமாட்டார்கள். இது மிகவும் நூதனமான விடயமே. உதாரணத்துக்காக, பிரசித்தி பெற்ற பொருளாதார மேற்கோளொன்றைக் காட்டுவோம். நியூயோர்க் நகரமிருக்கிறது. அதன் தேவைக்கான பொருளகள் ஓயாமல் வந்தும்போய்க் கொண்டுமிருக்காவிட்டால் ஒரு வாரத்தில் அந்நகரம் பட்டினியால் வாடிவிடநேரும். சரியான உணவு வகைகள் தேவையான அளவுக்குச் சுற்றுடலிலுளள ஊர்களிலிருந்தும் 50 மாகாணங்களிலிருந்தும் உலகின் தூரபாகங்களிலிருந்தும் அந்நகரை நோக்கி வாரங்களாகவும் மாதங்களாகவும் வந்துகொண்டிருக்கும்.

நகரத்து மகளின் வாழ்வு மிகச சிக்கலான விரிந்த பொருளாதார ஒழுங்குகளில் அமைந்திருக்கிறது. அது முறிந்துபோகுமாலல் 100 இலடசம் நகரவாசிகளின் உயிர் ஊசலாடும். ஆனல் அந்தப் பயம் சிறிதுமின்றி அத்துணை மக்களும அமைதியாகத துயில்கிருர்கள். இந்த ஒழுங்கெல்லாம் எவருடைய தூண்டுதலோ வழிநடத்துதலோ இன்றி நடைபெறுகின்றன.

அரசாங்கமும் பலவகையிலே பொருளாதார நடவடிகைகளை நெறிப்படுத்த முயல்கிறது. காப்புவரிச்சட்டமென்றும், தூயஉணவுச் சட்டமென்றும், பொதுப்பயன் சட்டமென்றும், ரயில் பாதைச் சட்டமெனறும், குறைந்தபட்சச் சம்பளச் சட்டமென்றும், நியாயமான தொழில்வாங்கு சடடமென்றும், சமூகபபாதுகாப்புச் சடடமென்றும், விலை உச்சவரம்பு, ஓழெல்லைவரம்பு என்பன பற்றியசட்டமென்றும், மராமத்துவேலை, இராணுவபபாதுகாபபு, தேசவரி தலவரியென்றும், பொலிஸ்பாதுகாப்பு நீதிப்பரிகாரம், மண்டலப்பிரிவுச் சட்டம், நகரசபைதண்ணீர் விநியோகம், எரிவாயுவிநியோகம் எனனும இன்னோரன்ன பலவகையிலும் அது பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வை செய்கிறது. ஆனல் அரசாங்கத்தின நேரடியான கண்காணிப பின்றியே எவ்வளவோ பொருளாதார நடவடிக்கைகள் நிகழ்கின்றன. பல்லாயிரக்கணக்கான பொருள்களைக் கோடிக்கணக்கான மக்கள், மத்திய கண்காணிப்பின்றியே தம்மிச்சைப்படி உறபத்திசெய்கிறார்கள்.

குழப்பமில்லை ; பொருளாதார ஒழுங்கே நிலவுகிறது :

சந்தையும் விலையும் என்ற போட்டிமுறையில் நடைபெறும் ஒரு திட்டம், அது வேறென்ன தனமையுடையதாயிருந்தாலும், எத்தனைக் குறைபாடு களோடு அது செயலபட்டாலும், குழப்பமுள்ள ஒழுங்கில்லாதமுறையன்று என்பது திணணம். இங்கே ஒருவகையான ஒழுங்கும் முறையுங் காணப் படுகின்றன. அது செயற்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறது. விலைவாசிகள், சந்தை கள் என்ற ஒரு திட்டத்தின்மூலம் தன்னுணாவின்றியே ஒத்துழைக்கும் விரிவானதோர் இயந்திர அமைப்புப்போன்றது போட்டிமுறை. பல்வேறு வகைபபட்ட கோடிக்கணக்கான தனியாட்கள் தமது அறிவையும் செய்கை களையும் ஒருமுகப்படுத்துவதற்கான அறிவுறுத்து கருவிஅது. அறியாத மாறுந் தன்மையுளள ஆயிரக்கணக்கான பொருள்களும் தொடாபுகளுமம சம்பந்தப் பட்டதும் கற்பனையிற்கூடக் கொண்டுவரச் சிரமமான சிக்கல் நிறைந்ததுமான ஒரு பெரும்பிரச்சினையை, நடுநின்று இயக்கும் ஒரு மேதாவியின்றியே தீர்த்துவைப்பது இந்தப் போட்டிமுறை. இதை எவரும் நினைத்து உரு வாக்கவில்லை. இது தானுகவே உண்டாயிற்று. மனித இயற்கைபோல இது மாறுமியல்புடையது. சமூகத்தாபனம் எதுவாயிருந்தாலும் அது எவ்வளவு காலம் நீடித்து நிலைநிற்கு மென்பதைக்கொண்டே அதன் பயனுடைமையை நிசயிக்கலாம். போட்டிமுறையும நிலைநிற்கக்கூடியதே.

விலைத்திட்டத்தின் முக்கியததுவத்தைக் காடடக்கூடிய உதாரணம் யுத்தத் துக்குப் பின் உள்ள மேற்கு ஜெர்மனியின் நிலைமையாகும். 1946–1947 இலே இங்கே உற்பத்தியும் நுகர்வும் மிகக் கீழான நிலையிலிருந்தன. இதற்குக் காரணமாக யுத்தகாலத்துக் குண்டுவீச்சினுலுணடான அழி வையோ, அந்நாடு கொடுத்து வந்த யுத்த நட்ட ஈட்டையோ சுட்டிககாட்ட முடியாது. விலைத்திட்டம் செயலற்றுப்போனமையே இதற்கு முக்கிய காரண மென்று கூறலாம. பணத்துக்கு மதிப்பில்லாமற் போய்விட்டது. பொருள் களில்லாதபடியால், தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன. நிலக்கரியில்லாதபடி யால், புகைவண்டிகளை ஓட்டமுடியாதிருந்தது. நிலக்கரிச் சுரங்கங்களிலே தொழிலாளரை வேலைக்கமர்த்த முடியாதிருந்தது; எனெனில் அவர்கள் பசியினுல் அல்லற்பட்டார்கள். பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு உணவுபொருள் களை மாற்றுகக் கொடுப்பதென்றுல் அவை கிடைப்பது அருமையாயிற்று. விலைவாசிகள் சட்டபூர்வமாக விதிக்கப்பட்டன. ஆனுல் நியமவிலைக்குப் பொருள்கள் விலையாயின. சில சந்தர்ப்பங்களிலே கள்ளச் சந்தைவிலை யிலே பண்டமாற்றும் நிலவிற்று. 1948 இலே ஓர அற்புதம் நிகழ்நதது. செலாவணியிலுள்ள பணம சம்பந்தமானதொரு சீர்திருத்தம் ஏற்படுத்தப் பட்டது. அதன் பயனுக விலை எந்திரம் மறுபடியும் நல்லமுறையிலே செயற்படத் தொடங்கிற்று. அதன்பயனுகத் திடீரென்று உற்பத்தியும் நுகர்வும் அதிகரித்தன. இவ்வாறு எதனை, எப்படி, யாருக்காக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற பிரச்சினை சந்தைகளாலும், விலைவாசிகளாலும், தீர்க்கப்படலாயிற்று.

இத்தகைய அற்புதங்கள் நாளும் பொழுதும் எம்மைச் சுற்றி எந்நேரமும் நடந்துகொண்டிருந்தன. நாம் கண்ணைத் திறந்து சந்தையின தினசரி நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்தால் தெரியும். முதலாளித்துவ ஆட்சியை முற்றுய் அழித்துவிட விரும்பும் ஒரு புரட்சிக்காரன விலைவாசி இயந்திரத்தைச் செயலறச் செய்யக்கூடிய பெரிய பணவீக்கத்தையோ, பணவாட்டத்தையோதான் விரும்புவான்.[1]

தோன்றுத்துணையும் பூரண போட்டியும் :

யாராவது மேற்பார்த்துக்கொண்டு நடத்தாவிட்டால் இந்த விலையந்திர அமைப்பு குழப்பமாகவே செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்குமெனப் பொருளியல் மாணவர் கருதக்கூடாது. இந்தப் பாடத்தைப் படித்தபின்னர் விலை யந்திரம்போலப் பூரணமான ஒரு முறை கிடையாதென்றும், அது தெய்வாதீனமானதென்றும், மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்டதென்றும் எண்ணி விட முடியாது. இது கடவுள் செயலாக உண்டானதொரு சமாதானமான அமைப்பெனறும எண்ணிவிடக்கூடாது. அப்படியெண்ணுவது மற்றொரு வகையான தீவிரவாதமாகும். பொருளாதார அமைப்பிலே அடிப்படையில் ஓர் ஒழுங்கு இருப்பதை அறிந்து "**தேசங்களின் செல்வம்**" என்ற நூலை எழுதிய அடம் ஸ்மித (1776) உளளம்பூரித்தார். இந்நூலே இக்காலப் பொருளியலுக்கு அடிப்படை நூலாகும். இங்கே "தோன்றுத்துணையாக" ஒரு சக்தி உண்டென அவர் ஒரு தத்துவத்தைக் கற்பித்தார். தன் சுயநலத்தையே கவனித்துவரும் ஒவ்வொரு தனியாளும், மற்றவர்களுடைய பொதுநலதையும் கவனிக்கத்தக்கவாறு அவனுக்குத் தோன்றுத்துணையாக ஒன்று நிற்கிறது. ஆனபடியால், சுதந்திரமான வியாபாரப் போட்டியில் அரசாங்கம் தலையிட்டால் அது ஆபத்தாகமுடியும். இந்தக் கொள்கையிலுள்ள பிரத்தியட்சபூர்வமான சில குறைபாடுகளை ஸ்மித கண்டிருந்தபோதிலும, சுதந்திரமான வியாபாரப போட்டியால் ஏறபடக் கூடிய நன்மைகளை முற்றுகப் பெறுவதாலல், பூரண போட்டிக்குத தேவையான கட்டுப்பாடுகளும் பாதுகாப்புகளும் இருக்கவேண்டுமென்பதைப் பிற்காலத்துப் பொருளியலறிஞரே கண்டுபிடித்தனர். பூரண போட்டியென்பது ஒரு கலைச்சொல். எந்த ஒரு விவசாயியோ, தொழிலாளியோ, வியாபாரியோ சந்தைவிலையைப் பாதிக்கக்கூடிய செல்வாக்குடையவனுயிருக்கக் கூடாது. அவனுடைய தானியமோ, சரக்கோ, தொழிலோ சந்தை விலையில் மந்தத்தையோ, உயர்நிலையையோ உண்டாக்ககூடிய அளவு அதிகமாயிருகக்கூடாது. அப்படி நிகழுமாலல் ஏதோ ஒருவகை ஏகபோக உரிமைக்குறைபாடு ஏற்படவிடுகிறது. அந்த அளவுக்கு அந்தத் தோனறுத்துணை குறைபாடுடையதாகிறது. பூரணபோட்டியைப் பற்றிக் கூறும் புகழுரைகளிற் சில பொருத்தமற்றன. முன்னர் சுட்டிக்காட்டியவாறு, நமது திட்டம் தனியாரும், அரசாங்கமும் சேர்ந்ததொரு கலப்புத்திட்டம்.

[1] விலைவாசி முறையில நனமைகளுண்டெனச சில சோவியத பொருளியலறிஞரும சோவியத நாட்டோடு நடபுரிமைபூணட நாட்டு அறிஞரும 1960 ஆம ஆணடுகளில எழுதத தொடஙகினர.

அத்துடன் அஃது ஏகபோக உரிமையும் போட்டியும் கலந்து இயங்குமொரு திட்டம். இதைப் பின்னால் விளக்குவோம். பேஞ்ஷா ஒரு முறை, இறித்தவசமயத்தைப்பற்றிக் கூறியமுறையிலேதான், பூரணபோட்டியைப் பற்றியும், எல்லாவற்றிலும் குறைகாணும் ஒருவர் "பூரணபோட்டியென்பதை எப்பொழுதாவது நடைமுறையில் கொண்டுவர முயற்சி செய்யப்படவில்லை" யென்று கூறலாம்.

சுதந்திரமான போட்டிவியாபாரம் நடைபெற்றகாலம் உண்டா என்பதுபற்றி சரித்திராசிரியர்கள் இன்னும் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை. பொருளியலறிஞர் கருத்துப்படி இன்று போட்டி பூரணமான போட்டியாயிருக்கவில்லை. பெருவாரியான உற்பத்தி, நுண்தொழிலறிவு என்ற மூலாதாரமான காரணங்களாலும், நுகர்வோரின் பலவகைப்பட்ட விருப்பங்களாலும், வியாபாரிகளின் புதுப்புதுத்தாபன அமைப்புக்களாலும், போட்டியானது இன்று முன்னையிலும் தீவிரமாயிருக்கிறதா குறைவாயிருக்கிறதா என்பதைக்கூட அறிய முடியாதிருக்கிறது. ஏகபோக உரிமையின்வலு சற்றே குறைந்திருப்பதாகப் புள்ளிவிபரங்கள் காட்டுகின்றன. 1890 ஆம் ஆண்டிலும் அதையடுத்தவருடங்களிலும் பெரிய வியாபாரத் தாபனங்கள், கூட்டு நிலைக் கம்பனிகள், வாணிபச்சமாசங்கள், விற்பனை அமைப்புக்கள் பெருகினது போல இப்பொழுதும் உண்டாகுமென எண்ணுவதற்கு இடமில்லை. நமது பூரணமாகாத போட்டிவியாபாரமுறையைத் திருத்தக்கூடிய சட்டங்களையும் வழகங்களையும் நடைமுறையிலே கொண்டுவரவேண்டியதே தற்போது தேவைப்படுகிறது. ஒரு கோடியிலே அரசாங்கம் தலையிடாததும் வியாபாரிகள தம்மிச்சைப்படி நடத்துவதுமான ஒழுங்கும் மறுகோடியிலே எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமே நடத்தும் ஒழுங்கும் பொருளாதாரத் தத்துவங்களை அரங்கேறிக் காட்டுகின்றன. இந்த இரண்டு தீவிரவாதங்களுள் எதை அரசாங்கம் கொள்ளவேண்டுமென்பதன்று நாம் தீர்க்கவேண்டிய விடயம். தனியாருடைய பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் தலையிடவேண்டுமென்பதே நாம் ஆராய வேண்டிய விடயம.

விலைத்திட்டம் :

விலையந்திரம் என்பது தன்னறிவற்ற, தானே இயங்கும் ஓர் அமைப்பு. அஃது எவ்வாறு இயங்குகிறது ? போட்டியின் அடிப்படையிலுள்ள இலாப நட்ட அமைப்பின் வெளியுருவத்தை விவரிப்பது இலேசு. எந்த ஒரு பொருளுக்கும் ஒரு விலையுண்டு. எந்த ஒரு பொருளாயினும், சேவையாயினும் அது விலைமதிப்புடையது. மனிதன் செய்யும் தொழில்வகை ஒவ்வொன்றுக்கும் விலையுண்டு ; அதாவது விதம் விதமான சம்பள வீதமுண்டு.

ஒவ்வொருவரும் தாம் விற்கும் பொருளுக்கு விலையாகப் பணத்தைப் பெறுகிறார். அந்தப் பணத்தைக்கொடுத்து அவர் தமக்கு விருப்பமான பொருளை வாங்குகிறார். ஒரு பொருளில் மேலும் அதிகம் தேவைப்பட்டால்—அப்பொருள் சப்பாத்து என்றே வைத்துக்கொள்வோம்—அதற்குப் புதிய

கோரிக்கைகள் பல வந்து குவியும். அதனுற் சப்பாத்தின் விலை உயரும்; அதன் உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும். இவ்வாறே கடைசியாக நிலவிய விலையிலே வாங்குவதற்கு விரும்பாதவகையிலே தேயிலை மிஞ்சிக்கிடக்குமானால், அதன் விலை போட்டியின் பயனாய் இறங்கிவிடும். குறைந்த விலையில் மக்கள் அதிகம் தேநீர் குடிப்பார்கள். தேயிலை உற்பத்தியாளர் தேயிலையைக் குறைத்துவிடுவர். இவ்வாறே தேவைக்கும விநியோகத்துக்கு மிடையிற் சமத்துவம் நிலைநிறுத்தப்படும். (இவ்விடயம் அடுத்த அத்தியாயத்திலும் மூன்றும் பகுதியிலும் ஆராயப்படும்.)

நுகர்பொருள் விடயத்திலே சந்தை எவ்வாறு நடைபெறுகிறதோ அவ்வாறே உற்பத்திச் சாதனங்களான உழைப்பு, நிலம், முதலீடு என்பவை சம்பந்தமான சந்தைகளிலும் நிகழும். கண்ணுடிக் குவளை செய்வோரைக் காட்டிலும் ஒட்டுவேலை செய்வோருக்கு அதிகத் தேவையிருந்தால் பின்னைய துறையில வேலைவாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கும். ஒட்டுவேலைக்காரரின் மணிநேரச் சம்பளம் உயரும். கண்ணுடிக் குவளை செய்வோருடைய சம்பளம் வீழ்ச்சியடையும். மற்றவிடயங்களெலலாம் மாற்றமின்றியிருக்கும்போது, தேவையான தொழிலில் மக்கள் ஈடுபட இஃது உதவும். ஆற்றையடுத்த பள்ளப் பூமியைக் கரும்பு உறபததியாளர் அதிகம் விருமபி விலை கொடுக்க முனவருவாராகளானால் அத்தகைய காணியின் விலை உயரும். தேவையளவையும் விநியோக அளவையும் நோக்கியே இயநதிர ஆயுத உற்பத்தியும் நிச்சயிக்கப்படும்.

சுருங்கக்கூறுவதானால், பரீட்சைசெய்து, பின பிழையை அறிந்து திருந்துவதறகான ஒரு விசாலமானதிட்டம் உண்டு. விலையும், உறபத்தியும் தம் முள ஒரு சமத்துவத்தையுண்டாக்கிக் கொளகின்றன. விநியோகததையும் தேவையையும, விலைவாசிகளையும் செலவினங்களையும சமததுவப் படுத்துவதனால் நமது மூன்று பிரச்சினைகளையும் ஒரே நேரத்திலே தீர்க்கக்கூடிய தாயிருகிறது. அதன் சுருக்கம் வருமாறு :—

1. எந்தப் பொருளை உற்பததி செய்யவேண்டுமென்ற விடயம் நுகர்வோரின வாக்கைக் கொண்டே நிச்சயிக்கப்படுகிறது—இரணடு வருடத்துக் கொரு முறையன்று; ஆனால் தினமும் தீர்மானிககப்படுகிறது ; அதாவது நுகாவோர் இதை வாங்கவேண்டும், அதைவாங்கவேண்டியதில்லையெனறு நிச்சயிக்கும்போதெல்லாம் தீர்மானிககப்படுகிறது. அவர்கள் பொருளை வாங்குவதற்குக் கொடுக்கும் பணம, சம்பளமாகவும் வாடகையாகவும், இலாபப்பங்கிடாகவும், நுகர்வோரின வாராந்தச் சம்பளமாகவும் மாறுகின்றது. இவவாறு பணம் சுழன்று வருகிறது.

2. பொருள்கள் எவ்வாறு உற்பத்திசெய்யபபடுகின்றன என்பதைப் பல்வேறு உற்பத்தியாளரிடையே உண்டாகும்போட்டியே நிச்சயிக்கிறது. செலவுத்திறமையாலும், சடசமபந்தமான திறமையாலும் மிக மலிவானதாக ஒரு காலத்திலே தோன்றும் முறை, அதிக செலவானமுறைக்குப் பதிலாக ஏற்றுக்கொளளப்படும். விலையிலே உண்டாகும் போட்டியைச் சமாளிக்

கவும்; உச்சலாபத்தையடையவும் திறமான உற்பத்திமுறைகளை அனுசரித்து உற்பத்திச் செலவை மிகக் குறைவாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக, செயற்கை ரப்பரை எதிலிருந்து உற்பத்திசெய்யலாம்? பெட்ரோலியத்திலிருந்தா? மதுசாரத்திலிருந்தா? எது மலிவோ அதனையே தேர்ந்து எடுப்பார்கள். மின்சாரத்தை நீராவியிலிருந்தா, அணுசக்தியிலிருந்தா உற்பத்திசெய்யவேண்டும்? அது நிலக்கரியின் விலையைப் பொறுத்தது. குறிப்பிட்டதொரு மட்டத்துக்குக் கீழே நிலக்கரியின் விலை இருக்குமாஞல் நீராவியே தேர்ந்தெடுக்கப்படும். சின்னக் கமத்தைச் செய்வதிலும் பார்க்க இயந்திரக் கலப்பையைப் பயன்படுத்திச் செய்கைபண்ணும் பெரிய கமம் உற்பத்திச் செலவிற் குறைந்ததாஞல் அதையே தெரிந்தெடுப்பர்.

சர்வதேச உதாரணம்: பொப்ஜோன்ஸ் என்பவன் மணித்தியாலத்துக்கு மணித்தியாலம் மாறும் தொழிலாளர் நிலையை அனுசரித்து, அமெரிக்க வயல்களில் பெரிதளவாகப் பயிர்செய்கினருன். பீர் ரெனி யெனற பிரெஞ்சு விவசாயி குறுகிய நிலத்தில் அதிகதொழிலாளரைக் கொண்டு நெருக்கமாகப் பயிர்செய்கிறன. இவை நியாயமான முடிவுகள். இவறறை யார் நிச்சயிக்கிறர்கள் பிரான்சிலே அமெரிக்காவிலும் பார்க்கச் சனச்செறிவு அதிகம். எனவே இத்தகைய விவசாயமுறை நியாயமானதே. இதை நிச்சயப்படுத்தியது அமெரிக்க அரசாங்கமுமல்ல; பிரெஞ்சு அரசாங்கமுமல்ல; ஐக்கிய நாடுகளுமல்ல; நிலவிவந்த விலைத்திட்டமே இதனை நிச்சயிக்க உதவிற்று. கழுதையை ஊக்கப்படுத்த முளாளங்கிக்கிழங்கையும் கசையடியையும் கொடுக்கும் எசமானன்போல, வியாபாரிகள் எதனை, யாருக்கு, எவ்வாறு, உற்பத்திசெயயவேண்டுமென்பதை நிசசயிக்க, இலாபநட்டங்களை உண்டாக்கும் விலைத்திட்டமே, உதவுகிறது.

3. உற்பத்திச்சேவைகளுக்கான சந்தைகளிலே தேவை, விநியோகம என்பவற்றுல் யாருக்காகப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றனவென்பது நிச்சயிக்கப்படுகிறது. சமபலவிகிதம், நிலவரி, வட்டி, இலாபம் என்பனவே வருமானத்துக்கு ஏதுவானவை. இவை ஒன்றுக்கொன்று சார்புடையனவாயும், முழுவருமானத்தோடும் சார்புடையனவாயுமிருக்கும். (ஆரம்பத்திலே கிடைத்த சொத்துச் சுதந்திரம் என்பவற்றையும், இயல்பாகவோக பயிற்சியினுலோ கிடைத்த திறமைகளையும் பொறுத்தே வருமானச் செறிவு நிச்சயிக்கப்படுகிறது.) இது கவனிக்கவேண்டியவிடயம். நுகர்ச்சியாளரின் விருப்பம் ஒன்றைக்கொண்டே என்ன பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதை நிச்சயிக்கமுடியாது. தேவைக்கு ஏறப்பப் பொருள் கிடைக்கவேண்டும். உற்பத்திச் செலவு, விநியோகமுடிவு என்பவற்றோடு நுகர்வோரின் விருப்பமுஞ் சேர்ந்தே என்ன பொருளை உற்பத்திசெய்யவேண்டுமென்பது நிச்சயிக்கப்படுகிறது. வாங்குவோனுக்கும் விற்போனுக்குமிடையில் ஒரு பொருத்தத்தை உண்டாக்கும் தரகன் போலவே, பொருட் சந்தையிலே, நுகர்வோரின் விருப்பத்துக்கும், சந்தையிற் கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களுக்குமிடையே ஒரு பொருத்தத்தை வியாபாரத்தரகன்

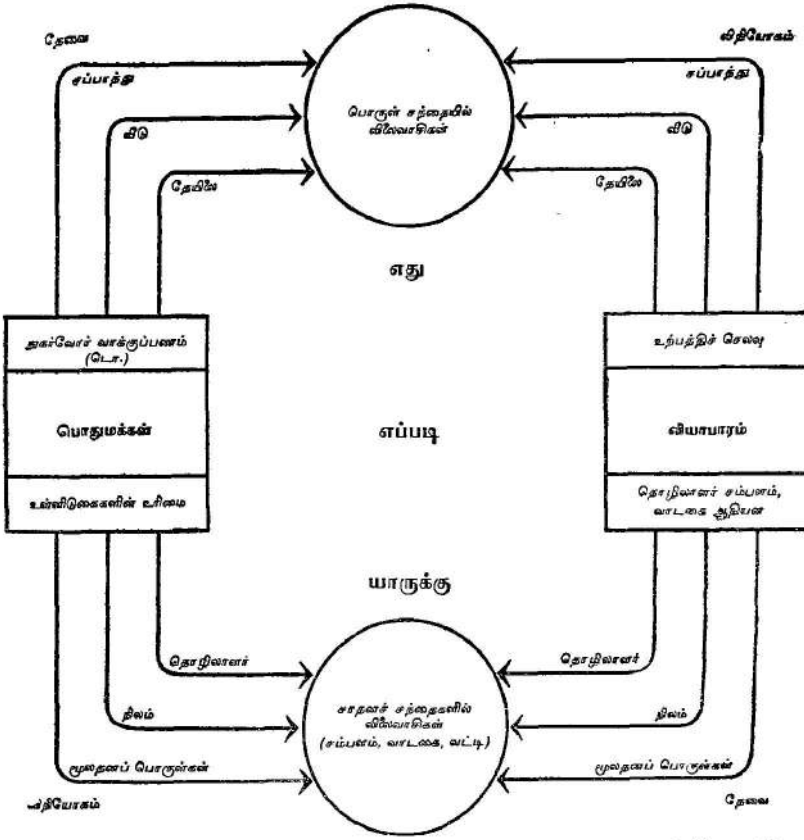
செய்கிறான். (அடுத்த அத்தியாயத்தில் இஃது எவ்வாறென விளங்கப் படுத்தப்படும்.) இவ்வாறே தொழினுட்பத்திறனுடைய தொழிலாளரை வழங்கும் சந்தையிலும் ஒரு தரகன் இருப்பான். இவன் முயற்சியாளருக் குத் தேவையான தொழிலாளர் அளவையும், இடைக்கூடிய தொகையை யும் இடைநின்று சமாளிப்பான். எவ்வாறு உற்பத்திசெய்வதென்பதை நிச்சயிப்பவன் இலாபத்தைவிரும்பும் முயற்சியாளன்; இவனே சமூகத்தின் முகவன். ஒவ்வொரு பொருளையும் மலிவான முறையில் உற்பத்திசெய்யும் வழிவகைகளை இவனே மேற்பார்வைசெய்வான். நல்லமுறைகளைப் பயன் படுத்தாவிட்டாற் கொடியபோட்டியினாலே தண்டிக்கப்படுவான்.

இந்தவிளக்கம் பிரச்சினையை மிக இலகுவாக்கிவிட்டது. சமூகத்தின் நிசமான தேவைக்கும் விநியோகத்துக்கும் வியாபாரியின் விநியோகத்துக் கும் தேவைக்குமிடையில் சந்தைவிலையானது நின்றுகொண்டு எவ்வாறு சரிப்படுத்துகிறதென்பதைப் படம் 1, பருந்து நோக்காகக் காட்டுகிறது. சமூகத்துக்கும் வியாபாரிக்குமிடையிலே தொடர்புபடுத்தும் ஒரு சாதனமாகச் சந்தை அமைந்திருப்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இருபது நிமிடம் இந்தப் படத்தைப் படித்தாலே போதும். பொருளாதார விலைபற்றித் தொடர்பில் லாது பல மணிநேரம் சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பதினும் இந்த இருபது நிமிட ஆராய்ச்சி பயன்தரக்கூடியது.

போட்டிக்குள் அமைந்த திட்டம் சட்டத்தன்மையுடையதுதான். இருந்தா லும் பூரணமாக அத்தன்மையுடையதன்று. நுகரும் குடும்பத்தவர் வியாபாரதாபனங்களை இரண்டுமுனையிலே சந்திக்கினறனர். இரண்டு பகுதிக்குமிடையில் விலைமாத்திரம் தொடர்புபடுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு முனையிலேசில்லறைச்சந்தை; இது மிகப்பரந்து கிடக்கிறது. இங்கே நுகர்வோர் ஆயிரக்கணக்கான சிறுச் சிறு சில்லறைப் பொருள்களை விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். வீட்டுக்குத் தேவையான பொருள்கள், உணவு, மருந்து, உடை, சினிமா டிக்கெட், எணணெய், பெட்ரோல், மின்சாரவிநியோகம என்பனவறறையும் தபாற்கந்தோர், வீட்டுமுதலாளி, புகையிரதப்பகுதி, காப்புறுதிக் கம்பெனி ஆகிய தாபனங்களிடமிருந்து பலவகையான பொருள் களையும் வாங்குகிறான.

மற்றமுனையிலே — உழைப்பும், ஏனைய உறபத்திச்சேவைகளும்— இங்கேயுள்ள சம்பந்தம் எபபொழுதும் அமைதியானதாயிராது. குடும்ப சம்ரடசணைக்கு உழைப்பவனுக்கு அவனுடைய சம்பளம் மற்றெரு விலைவாசியன்று. அது அவனுக்குப் போகப்பொருள்களைக் கொடுப் பதுமில்லை; சாதாரண சுகவாழ்வைக் கொடுப்பதுமில்லை. அது சுகவாழ்வுக்கும், வறுமைக்குமிடையிலுள்ள நிலையின் பிரதிநிதி. பேரம் பேசுவதில் பெரிய கம்பனிகளோடு தொழிலாளி சமமானவனல்லன். தொழிற்சங்கங்களின்மூலம் அவன் கூட்டுப்பேரம் பேசுவான். இதனுற் சிலசமயம் போட்டியையே மீண்டும் ஏற்படுத்துவான். சிலசமயம் பூரண போட்டியிலிருந்து விலகக்கூடிய நிலையை உணடாக்குவான். உயர்ந்த

போட்டிவிலைமுறை, விநியோக—தேவைச்சந்தையைப் பயன்படுத்தி, எதனை, எப்படி, யாருக்கு உற்பத்திசெய்வது என்ற மூலாதாரமான பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கிறது.

படம் 1. தேவைத்தொடாபுகள் கறுபபுககோட்டிற் காட்டப்பட்டுள்ளன. விநியோகத்தொடாபுகள வெளளைக்கோட்டில காடடபபடடுளளன. நுகாவோ டொலர் கணகளில மதிப்பிடடுளள தேவைப்பொருளகள், மேறபொருள் சநதைகளில் வியாபாரச செலவு விநியோகத் தாமானம எனபவறறேடு கலநது ஒனறையொனறு பாதிதது, எனன உறபததிசெய்யவேணடுமெனபதை நிசயிக்கினறன. வியாபாரத்தில் உறபத்திச்சாதனஙகளின தேவை, பொதுமகளிடமிருந்து கிடைக்கும் உழைப்பு முதலிய சாகனச்சந்தைப் பொருளகளைப்பெற்றுச் சம்பளம, வாடகை, வருமானம் என்பவறறை நிசயிகக எலலாறு துணைபுரிகிறது. அதாவது யாருககாகப பொருள் உற்பத்திசெய்யப்படுகிறதெனபதை நிசயிகிறது. உறபத்திச்சாதனங்களை மிகமலிவாக வாஙகுவதிலும அவ்வாறே விறபதிலும உண்டாகும் வியாபாரப்போட்டி பொருளகள் எவ்வாறு உற்பத்தி செய்யபபடும் எனபதை நிச்சயிகினறது.

(எச்சரிக்கை : படத்தின எலலாப் பகுதிகளும் ஒன்றோடொனறு இணைநதே தொழிற்படுகினறன. கீழேயுளள பகுதி—அதாவது யாருககு உற்பதியெனபது—மேலேயுளள பகுதியிலே தஙகியிருகிறது. தச்சுக்கூலி வீடடுகளுள்ள தேவையிலே தஙகியிருக்கிறது. உலலாசததோணிகளுக்கான தேவை எணணெய் வயலால வரும் வருமானததிலே தங்கியுள்ளது.)

திறமையை அடையும் இலக்கோடு முயலும் இந்தப் போட்டி பற்றிய விளக்கம் மிக இலகுவாக்கப்பட்டதொன்று. இத்திட்டம் மேலே கூறியபடி ஒழுங்காகச் செயற்பட்டாலும், இதுவே சிறந்த இலக்கு எனப் பலர் கொள்ளமாட்டார்கள். ஒழுங்காக அது செயற்படமாட்டாதென்பதை எவரும் நன்கு அறிவர். தேவையும், அதிக பணமும் உள்ள இடத்துக்கே முதலிற் பொருள்கள் செல்லும. வறியவனுடைய குழந்தைக்கு அவசியம் தேவைப்படுகிற பால் தனவந்தனுடைய நாயைப்பராமரிக்கச் செல்லும். ஏன் ? விநியோகமும தேவையும் சரியாக வேலைசெய்யாதபடியாலோ ? இல்லை. வியாபாரத்தரகர் தமது வேலையை ஒழுங்காகச் செய்கிறார்கள்; பணம் நனறுகக் கொடுக்கக்கூடியவர் கையிலே பொருளைக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கிறார்கள்.

அலலது வேறேர் உதாரணத்தை எடுத்துக்கொளவோம். மனிதர் துணையின்றித் தானாக இயங்கும் எந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதனால் தொழிலாளர் தேவை குறைந்துவிட்டது. அவர்களுடைய போட்டி விலைகுறைந்துவிட்டது. எனவே வறியவர் வருமானம் குறைகிறது. ஒழுக்க நெறியைப் பெரிதாகக் கொள்வோர் இந்த நிலையைச் சரியானதென ஒப்புக் கொள்வாரா ? அல்லது ஒருவன் 500 சதுரமைல் மேய்ச்சல் நிலத்தை முதுசொமாகப் பெற்றுவிட்டான் என்று கொள்வோம். அந்நிலத்திலே எண்ணெய் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அந்த எண்ணெய்க்காகக் கம்பனிகள் அவனுக்கு வருடமொன்றுக்கு 10 இலட்சம் டொலர் கொடுக்கின்றன. அவனுக்கு அவ்வளவு பெரியவருமானம் நியாயமானதா ? இத்தகைய பிரச்சினைகளை அமெரிக்கக் காங்கிரஸ் அடிக்கடி விவாதிப்பதுண்டு. போட்டிப் பிணக்கிலேதான் ஒருவனுடைய வருமானத்தை நிச்சயிக்கவேண்டுமா ? இஃது ஒழுக்கவியலைச் சார்ந்ததொரு விடயம். பொருளாதாரத்தால் இதை நிச்சயிக்கமுடியாது.

போட்டிமுறையிலுள்ள குறைபாடுகள் :

மேலே விவரித்த விலைத்திட்டத்திலுள்ளதொரு குறைபாடு, நிசவுலகிலே போட்டியானது எங்கேயும் பூரணமானதன்று என்பதே.
நுகர்வோரின சுவைகள் எப்போது மாறும் என்பது வியாபாரத் தாபனங்களுக்குத் தெரியாது. ஆனபடியால் அவை ஒரு துறையிலே தேவைக்கதிகமாகவும் வேறொரு துறையிலே தேவைக்குக் குறைவாகவும் உற்பத்திசெய்யலாம். அனுபவம் பயன்படக்கூடிய தறுவாயில் நிலைமை மறுபடியும் மாறலாம். மேலும் போட்டிமுறையிலமைந்த ஓர் ஒழுங்கில் ஒரு பிரிவான உற்பத்தியாளருக்கு மற்றப் பிரிவிலுள்ள உற்பத்தியாளர் அனுசரிக்கும் உற்பத்திமுறைகள் தெரியா. செலவுகளும் குறைந்த பட்ச அளவுக்கு வீழ்வதில்லை. அம் முறைகளை மற்றவர் அறியாத இரகசியமாய் வைத்திருப்பதாலும் உற்பத்தியை உயர்ந்த அளவுக்கு வைத்திருப்பதாலும் போட்டிப் போரிலே ஒருவர் வெற்றியடையமுடியும்.

பூரணப் போட்டிக்குப பெரிய இடையூறுயிருக்கும் மற்றெரு விடயம் ஏக போக உரிமை அமிசம். ஏகபோக உரிமையினால் விலைவாசிகள் பிழை போவதும், உற்பத்திச் சாதனங்கள் பொருத்தமின்றியும் வீணுகும் முறை யிலும் ஒதுக்கப்படுதலும் உண்டாகும். அத்துடன் ஏகபோக உரிமைக்குரிய இலாபங்களுமுண்டாகும். இவற்றைப்பற்றிப் பின்னால் விவரிப்போம். பூரணமான போட்டியாளனைப்பற்றிப் பொருளியலறிஞனின் வரைவிலக் கணம் மிகக் கண்டிப்பானதென்பதை அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்தவேண்டிய தாகும். போட்டியிடுவதற்குச் சிலர் இருந்தால்மாத்திரம் அது பூரண போட்டியாகாது. பூரணமற்ற போட்டியாளனைப்பற்றிப் பொருளியலறிஞர் கூறும் வரைவிலக்கணமாவது: " எவனெருவன் பொருள்களின் விலையைத் தானுக மாற்றியமைக்கக்கூடிய வகையில் அவற்றை ஏராளமாக வாங் கியோ விற்பனை செய்தோ தொழில் நடத்துகிறனே அவனே பூரணமற்ற போட்டியாளன்". இதன் அர்த்தமென்ன ? ஓரளவு எல்லா வியாபாரிகளும இந்த இலக்கணமுடையவராகவேயிருப்பர். ஆனால் இலட்சக்கணக்கான விவசாயிகளை இதிற் சேர்க்கமுடியாது. அவர்களும் தனிப்பட்டமுறையிலே கணக்கில் எடுக்க முடியாத அளவு அற்பமான தானியத்தை விளைத்து மொத்தத் தானிய விநியோகத்துக்கு உதவுகின்றனர். பொருளாதார வாழ்விலே போட்டியும் போட்டியற்ற ஏகபோக உரிமையும் கலந்திருக்கின் றன. இந்தப் பூரணமறறபோட்டியாகிய ஏகபோக உரிமையே இக்காலப் பொருளாதாரப் போக்காகும். பூரணபோட்டி இடையாது. இது உலகில் காணும் இயல்பு. பூரணபபோட்டியையே எலலாரும விரும்புவார்கள். ஆனால் அஃது அருமையானது. இது ஒழுக்கவாதியின் கணடனமன்று. உலகில் நடைமுறையிலுள்ள தன்மையையே நாமவிவரித்துள்ளோம்.

வியாபாரி தான் விரும்பியபடி விலைகளை நியமித்துக் கண்டபடி இலாபத் தைப் பெறமுடியாது. இதைமேலே ஆராயவாம். அவன் விறகும் பொருள் க்களுக்குப் போட்டியாகச் சநதையிலே விற்கப்படும் போடடிப்பொருள்களையும் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். திறமான நிலக்கரியை ஒருவன் உறபத்திசெய்கிறன் என்று வைத்துக்கொள்வோம. இதற்கு வியாபார முத்திரையுமுண்டு. இருந்தும அதனோடு போடடியிட வேறுவகையான நிலக்கரிகளும், எணணெய்களும், வாயுவும், வீட்டுமினசார அமைபபுக் களுமுண்டு என்பதை அவன ஞாபகதத்தில் வைத்துகொள்ளவேண்டும்.

வியாபாரிகளும், விவசாயிகளும், தொழிலாளிகளும் போட்டியை விரும்பு வதுமுண்டு ; வெறுப்பதுமுண்டு. எமது சந்தையை விரிவாக்க அது வசதியளிக்குமானால் போட்டியை விரும்புகிறோம். ஆனால் அதறகு மாறுக அது பயன்படுமானால், அதை " நியாயமற்றது ", கெடுதிக்கேது வானது, கொடியது எனறெல்லாம கூறுகிறோம. தொழிலாளி போட்டி யினாலே தனது சம்பளம் குறைவதைக் கண்டதும் போட்டியை எதிர்க்கிறன். விவசாயத்திலும் இதே கதைதான். அதிகவிளைவினால் விவசாயபபொருள் களின் விலை வீழ்ச்சியடைந்தால் விவசாயிகள் அரசாங்கத்தை நெருக்கி, விளைவைக் கட்டுப்படுத்தி விலைவாசிகளை உயர்த்தச் செய்கிறார்கள்.

ஏகபோக உரிமையை உண்டாக்கக்கூடிய சில அடிப்படை அமிசங்கள் பெரிய அளவு உற்பத்திசம்பந்தமான சிக்கனங்களிலே அடங்கியிருக்கின்றன. விரைவாக மாறிக்கொண்டுவரும், தொழில்நுட்ப அறிவு மிகுந்த உலகத்தில் இது நியாயமாக எதிர்பார்க்கக்கூடியதே. ஏராளமான உற்பத்தியாளர் போட்டியிட்டுக்கொண்டு எல்லாத் துறையிலும் முயற்சிசெய்தால், திற மைக்கு இடமில்லாமற் போய்விடும். அதனால் அத்தகைய போட்டி நிலை நிற்கவும்மாட்டாது. சந்தைசம்பந்தமான வேண்டாத குறைபாடுகளுக்கு வியா பார முத்திரைகளும், விசேட உற்பத்தி உரிமைகளும், விளம்பரமுமே காரணம். சட்டபூர்வமாகப் பூரணபோட்டியை ஏறபடுத்துவதென்பது இய லாத காரியம். நியாயமாகப் பயன்தரக்கூடிய நடைமுறையிலே செயற்படும் போட்டியை ஏற்படுத்துவதே நமது கடமை.

விநியோகம், தேவை என்ற விடயங்களைப்பற்றி மூன்றும் பாகத்தில் நுண்ணிதாக ஆராய்வோம். அதன்பின்னர் விலைத்திட்டம் செயற் படும் முறைகளைச் சரிவர அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாயிருக்கும். போட்டி முறையிலமைந்த விலைவாசித்திட்டத்தினூலம் ஒரு பொருளாதாரத்தை அமைப்பது ஒரு வழியாகும். ஆனால அதைவிட வேறுவழியில்லையென்று கூறமுடியாது. சில சமூகவுடைமைவாதிகள் தாம் அமைக்கவிருக்கும் புதிய சமூகத்திலே விலைத்திட்டத்தை ஒரமிசமாகக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறுவர். விலைத்திட்டம் பூரணமானதென்று கூறமுடியாது. அதற்குப் பதிலாக ஏற்படும் ஒழுங்குகள் இதைவிடப் பூரணமானவையென்றுங்கூற முடியாது.

அரசாங்கத்தின் பங்கு :

நமது பொருளாதாரம் தூயவிலைவாசிப்பொருளாதாரமன்று ; அது கலப புப் பொருளாதாரம். உறபத்தி, நுகர்வு எனபவறறை அமைக்கும் விடயத் தில் அரசாங்கத்தின் பங்கும் சந்தைகளின் பங்கோடு கலந்திருக்கிறது. அரசாங்கம் உதவும் பொருளாதாரத்தொணடு இப்போது மிகமுக்கியம் வாய்ந்ததாயிருபபதால், ஒன்பதாம் அத்தியாயமும் பததாம் அத்தியாய மும் அதைப்பற்றி ஆராயும்.

அரசாங்கத்தின் செல்வாக்கு எத்தகையதென்பதைப்பற்றிச் சுருக்கமாக இஙகே கூறவிரும்புகிறேரும். கட்டுப்பாடு சிறிதுமில்லாத சந்தைமுறையைக் கொண்டு, எதனை, எப்படி, யாருக்காக உற்பததிசெய்கிறேமென்ற மூன்று கேள்விகட்கும் கொடுக்கும் விளக்கம் சனநாயக ஆட்சி நிலவும நாடுகளுக் குத் திருப்தியளிப்பதில்லை. மக்களிற் சில பகுதியினர் வருமானமின்றி வாடுவர்; வேனையோர் குறைவான வருமானத்தை அல்லது தேவைக்கு மிக மேலானவருமானத்தைப் பெறுகிறார்களென அத்தகைய முறைப்படி சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஆனபடியால் அரசாங்கம் தலையிட்டுச் சிலருடைய நிசவருமானத்தையோ பணவருமானத்தையோ குறைநிரப்பும் முறையிலே தானுகச் செலவு செய்கிறது. உதாரணமாக அது சில மக்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்கும், அல்லது வயோதிப காலத்திலோ, வேலையில்

லாக்காலத்திலோ உதவி தேவைப்பட்டோர்க்கு மாதவீதம் படி உதவும். இக்கால அரசாங்கங்களின் இலட்சியம் மக்களுக்குக் குறைந்தபட்ச வாழ்க்கைத் தரத்தையாவது அளிப்பதே என்பது பெரிதும் பரவியுள்ள ஒரு கருத்தாகும்.

சமூகவாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான சில பொதுப்பணிகளையும் அரசாங்கம் நிறைவேற்றுகிறது. இப்பணிகள தனியாரால் நிறைவேற்றப்பட முடியாத தன்மை வாய்ந்தவை. "எல்லாருஞ் செய்ய வேண்டிய முயற்சியாலுல் அது எவராலுஞ் செய்து கொள்ளமுடியாதது" என்பதை மக்கள் உணர்ந்தபின்னரே அரசாங்க அமைப்பு உணடானது. தேசததுக்கு இராணுவப் பாதுகாப்பு அளித்தல், உள்நாட்டிலே சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டல், நீதிபரிபாலனம் எனபன வெல்லாம் அத்தகையவிடயங்களே.[1]

பணம் செலவு செய்வதில் அரசாங்கமும் பணதததைப் பெருவாரியாகச் செலவு செய்யும் ஒருவரைப் போலவே இருக்கிறது. சில துறைகளிலே பணததை நன்ருக இறைத்து அத்துறையை வளம்படுத்துகிறது. இத் துறையின் தேவைகள் கூட்டுத்தேவையாகவன்றித் தனியார் தேவையாகவே கருதி விலைத்திட்டம் செயற்படுகிறது.

கடதாசிப்பணத்தை அடித்தோ, வரையறையின்றிக் கடன்பட்டோ அரசாங்கம் தனது செலவினஙகளைச் செய்யுமாலுல், கதைமுடிந்துவிட்டது போலத் தான். அரசாங்கச் செலவுகளிற் பெரும்பாலானவை, வசூலிக்கும் வரியைக் கொண்டே சரிக்கட்டப்படுகின்றன. இங்கேதான் முக்கியமானதொரு வலுக்கட்டாய அமிசம் காணப்படுகிறது. மக்கள் தாமாகவே வரிப்பளுவைத் தம் மீது சுமத்திக் கொள்ளுகிறார்கள் எனபது உண்மையே. மேலும் அரசாங்கம் அடையும் கூட்டுநனமையில் ஒவ்வொரு பிரசைக்கும் பங்குண்டு என்பதும உண்மையே. காசைக் கொடுத்துப் பொருளைவாங்குவதுபோல வரியைகொடுத்து அரசாங்கத்திடம் உடனடியாக நன்மைகளைப் பெறமுடியாது. எனக்கு விருப்பமில்லாவிட்டால் சிகரட் புகைக்க வேண்டியதில்லை;

[1]வெளிச்சவீடுகளும் அதததகைய அரசாஙக சேவைகளுக்கு ஓர் உதாரணமாகும. வெளிசசவீடுகள கடலில ஆபததுக்குள்ளாகும மகளுகுபு பாதுகாபபளிபபதோடு பொருளகளையும் காப்பாற்ற உதவுகின்றன. வெளிச்சவீட்டைக் காவலசெயவோர் கபபல மாலுமிகளிடம் தமது சேவைக்குக் கூலிவாங்க முடியாது. "தனிப்பட்டவர்களுடைய நன்மை, பணசசெலவு (வெளிசசவீடு நடத்திப் பணம சம்பாதிககும் நூதனமான ஒருவலுடைய பார்வைபபடி) எனபவறறுகும உண்மையான சமூகநனமை, செலவு (காபபாற்றப்பட்ட உயிர்களையும் பொருளகளையும, (அ) வெளிச்சவீட்டின முழுசசெலவோடும, (ஆ) மேலதிகமாக ஒரு கப்பலை வெளிச்சம பாக்கவிடுவதறகு ஏற்படும மேலதிகச் செலவோடும் ஒப்பிட்டுப பாரத்து) என்பவறறுக்கும இடையேயுள்ள வேறுபாடு இவவுதாரணத்தில் காணகூடியதாயிருக்கிறது" எனப பொருளியலைபபற்றிய விரிவான நூல் கூறும. மேலும் "அது தனிபபட்டவர்களின நன்மைக்கும் சமூக நனமைக்குமிடையில இவவாறு புறப் பொருளாதார வேறுபாடுகள் உணடாகும சந்தாபபஙகளில அரசாஙகம் அவசியம தலையிடவேணடுமெனற கொளகையைத் தத்துவ அறிஞரும் அரசியலறிஞரும் எப்பொழுதும ஆதரிதது வந்துளளனர்" எனக் குறிப்பிடும். இவ்விடயம்பற்றிய விவரங்கள பின்னுல் பத்தாம், இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயங்களிலே ஆராயப்படும்.

அவ்வாறே நைலோன் கால்மேசுகளை வாங்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் விருப்பமோ விருப்பமில்லையோ வருடாந்த வரிகளை நான் செலுத்தியே தீரவேண்டும்.

மற்றொரு முக்கியமான வலுக்கட்டாய அமிசம் அரசாங்கம் சட்டமியற்று தலாகிய வழக்கம். இது எல்லாநாடுகளிலும் காணப்படுகிறது. நிறைகுறைய விற்றல், சிறுவரை வேலைக்கமர்த்தல் என்பன சட்டப்படி தடைசெய்யப்பட் டுள்ளன. அதுபோலவே, அபினைச் சாப்பிடுதல், விற்றல் என்பனவும் தொழிறசாலைச் சிமினிமூலம் புகையைப் போக்குவதும், உச்சவிலைக்கு மேலாக உணவுப பொருளை விறறலும் சட்டப்படி தடுக்கப்பட்டுள்ளன. தனியார் முயற்சிகளெல்லாம் இத்தகைய சட்டதிட்டங்களுக்கமையவே செய்ய படட வேண்டும். அமமுயற்சிகளின் போகையும இந்தச் சட்டதிட்டங்கள் மேற்பார்வை செய்கின்றன. தேசத்தின பொருளாதார வாழ்வை நிச்சயப் படுத்துமுகமாக அரசாங்கதின வரிவிதிப்பும செலவீடுகளும், சட்டதிட்டங களோடு சேர்நது விலைத்திட்டத்திற்குத துணைபுரிகின்றன.

சூழ்நிலையா, பரமபரையா முக்கியமானதென்பதை விவாதிப்பதுபோலவே தனியார் முயற்சியா, அரசாங்க முயற்சியா முக்கியமென்று விவாதிப்பதும் பயனற்றதாகும். இந்த இரணடுமில்லாவிடடால் எமது பொருளாதார உலகம் முறறுமுய் வேறுபடட ஓர் உலகமாயிருக்கும். பணவீக்கம், வேலை யில்லாத்திண்டாட்டம என்பன மாறிமாறி வருவதைத் தடுத்து அவற்றை ஒரு நிலையில் நிற்கச்செயது பொருளாதார விருத்தியை உண்டாக்கத் துணைபுரிவது அரசாங்கத்தின கடமைகளுள் ஒனறுகும். இதைப்பறறி இரண்டாம் பகுதியிலே கூறுவாம்.

(ஆ) முதல், தொழிற் பிரிவு, பணம்:

இக்காலப் பொருளாதாரச் சமூகததைப்பற்றி மேலும மூன்று முக்கிய மான அமிசங்களைக் குறிப்பிடலாம்:

1. முன்னேறறமானவையும், நவீனமானவையுமான தற்காலப் பெருந் தொழில்கள் பெருவாரியான முதலைகொண்டே இயஙகுகின்றன. விரி வான எநதிரசாதனஙகள், பிரமாணடமான தொழிற்சாலைகள், எந்திரங் கள, முடிந்தவையும் செய்து முடிவுபெறுதவையுமான பொருள் தொகு திகள், பண்டசாலைகள் எனபன முதல் என்ற பிரிவைச் சேர்ந்தவை. நமது பொருளாதாரத்துககு "முதலாளிதத்துவம்" எனற பெயர் கொடுக் கப்பட்டுள்ளது. எனெனில இதற்குப் போடப்பட்ட முதல் தனியார் சிலரின் சொந்த முதலாகும். இந்த முதலுக்கு உரிமையுடையவன முதலாளி.

2. இக்காலத் தொழில் முறைகளில், நம்பமுடியாத அளவுக்கு ஒரு துறை நிபுணத்துவம உண்டு. அது மிகவிரிவானது. அத்துடன் பல்வேறு வகைப்பட்ட தொழிறபிரிவுகளுமுண்டு.

3. நமது பொருளியல் முறையிற் பணம் பெரிதும் வழங்கப்படுகிறது. பணததின் ஒட்டமே இத்திட்டத்தின் இரததோட்டமாகும். பெறுமானததை அளநதறியும் அளவுகோலாகவும் பணம் அமைந்துள்ளது.

இந்த அமிசங்களெல்லாம் ஒன்றோடொன்று பிணைந்திருக்கின்றன. அத்துடன் அவை இந்த அத்தியாயத்தில் அ எனும் பிரிவில் விவரிக்கப்பட்ட விலை எந்திர அமைப்போடும் பிணைந்திருக்கின்றன. பணம் வியாபாரஞ் செய்வதற்கும் பண்டமாற்றுச் செய்வதற்கும் மிக வசதியானதொரு சாதன மாயமைந்திருப்பதால் விரிவானதொரு தொழிலாளர் பிரிவை வகுத்து நிர்வகிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் அவ்வாறு செய்வது மிகவும் கடினம். வங்கிமுறையின் உதவியால் பணமும் முதலும், கடன் வசதிகள் மூலம் தொடர்புபெறுகின்றன. முதற்சந்தைகள் மூலமாகவும் இந்தத் தொடர்பு உண்டாகிறது. இந்தச் சந்தைகளிலே ஈட்டுப்பொருள் களைப் பணமாகவும், பணத்தை ஈட்டுப்பொருள்களாகவும் மாற்றிக்கொள் ளலாம். விலை எந்திர அமைப்புக்கும் பணத்துக்குமுள்ள தொடர்பு நேரடியானதும் தெளிவானதுமாகும்.

முதலும் காலமும்:

நிலம், தொழில் என்பவற்றைப் பயன்படுத்திஞல், பொருளாதாரப் பொருள்கள் உண்டாகும் என்பதை உணர்ந்துகொள்வது எளிது. நிலம் என்று சொல்லும்பொழுது எல்லா இயற்கைவளங்களையும் கருதுகிறோம். இவை " பிரதம உற்பத்திச்சாதனங்கள் " என வழங்கப்படும். ஏனெனில் நிலமோ, உழைப்போ பொருளாதார விளைவின்பயனை உண்டாக்குவதன்று. இவை சடசம்பந்தமானவும், உயிரியல் சம்பந்தமானவுமாய அமிசங்களால் ஏற்பட்டவை.

முதல் என்பது வித்தியாசமானதோர் உற்பத்திச சாதனமாகும். முதலாக உதவும் சாதனங்களெல்லாம் பொதுவாக் முதல் என்றே வழங்கப் படுகின்றன. பிரதம சாதனம் வேறு; முதல்வேறு. முதல், பொருளாதார உற்பத்தியாயமைந்ததொரு செயற்கைச் சாதனம்.

முதற்பொருளாயுள்ளவை உற்பத்திப்பொருள்கள். அவற்றை மேலும் சாதனங்களாகப் பயன்படுத்திப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யலாம். உழைப் பும், நிலமும் பிரதம சாதனங்கள். அவை பொருளாதார முறையின் பயனுக உற்பத்திசெய்யப்பட்ட பொருள்களல்ல. அவை இயற்கைப் பொருள் கள்.[1]

[1] ஆனால் இங்கேயும சில விளக்கம்வேண்டியிருக்கிறது. நிலத்தைக்கூடத் தேடிநிற்கும் நீரை இறைத்துப் புதிய மணற்பரப்பை பண்படுத்தலாம். சிகாகோ எரிப் பிரதேசத்தின பெரும் பகுதியும், பொஸ்டனைச்சேர்ந்த பாக்பே பிரதேசமும இவ்வாறு பண்படுத்தப்பட்ட நிலங்களே. நிலக்கரி, உலோகம்போன்ற இயற்கைப் பொருள்கள் இயற்கையாகவே உள்ளவை. ஆனால் அவற்றைக கண்டுபிடித்தலும், வெட்டியெடுக்கவும, தூய்மைப்படுத்தவும பொருளாதார முறையில் எவ்வளவோ முயற்சிசெய்ய வேண்டும். ஆனபடியால அவைகூட முதற்பொருளாகுகிய சில இயல்புகளைப பெறுகின்றன. மல்தசின சனபெருக்கக கொள்கைப்படி, எந்திரங்களைப்போலவே மக்களை உற்பத்தி செய்யவும் உற்பத்திச் செலவு வேண்டும். அந்தக்கொள்கையை மேலுட்டைப் பொறுத்த அளவில கைவிடடாலும, மக்களை உற்பத்திச் சாதனங்களாக்கும் முயறசிதான கல்வியென்பதை ஒருவா உணர்ந்துகொளளலாம். உதாரணமாக வைத்திய மாணவன ஒருவனைப் பாக்கும்போது, ஓரளவு முதலாகக்கொள்ளக்கூடிய பொருளாதார உற்பத்திச் சாதனத்தையே காண்பதாகக்கொள்ளலாம்.

சம்பளமும் வாடகையும், பிரதம பொருளான உழைப்பு நிலம் என்பவற்றின் சாதன விலைகள் என்பதையும், 4, 6, 10 ஆகிய வருடாந்தவட்டி விகிதங்கள் சமூகத்திலே அருந்தலாயுள்ள பல முதற் பொருள்களையும், முதலீட்டு முயற்சிகளையும் சமூகத்துக்குக் கொடுத்தும், அளவாகக் கொடுத்தும் உதவும் சாதனவிலையாக மதித்துக்கொள்ளலாம் என்பதையும் நாலாம் பகுதியில் ஆராய்கிறோம். வட்டி யென்பது ஓர் அலகுக்கு, குறிப்பிட்ட காலத்தில் இருக்கக்கூடிய விகிதம். (இக்காலம் வருடமாகவோ, மாதமாகவோ, 10 வருடமாகவோ இருக்கலாம்.) ஆனபடியால் முதலை மற்றொரு வகையிலும் நோக்கலாம். அதாவது காலத்துக்கும் முதலுக்கு மூள்ள விசேட தொடர்பை வலியுறுத்தும் முறையைக்கொண்டு ஆராயலாம்.

முதலின் பொருளாதார முக்கியத்துவத்தைப்பற்றி மேலும் ஆராய்வோம். மனிதர் வெறுந்தரையிற் கையாலே வேலை செய்வதானால், விளைவும் நுகர்வும் மிக மட்டமாகவேயிருக்கும். காலப்போக்கிலே உற்பத்திச்சாதனங்கள பெருகின. தொழிற்சாலைகளும் பண்டசாலைகளும் பெருகின. நிலத்தில் நீர் தேங்காமல் வடிகால் அமைத்து அதைப் பசளையிட்டு வளம்படுத்தினர்.

நேரடியான சாதாரண உற்பத்திமுறைகளைச் சீர்திருத்த, காலத்தைச் சுருக்கும மறைமுகமான முறைகளை மனிதர் கண்டுபிடித்தனர். பொருளாதாரத் திட்டத்துள் அடங்கிக்கிடக்கும் எமக்கு உற்பத்தி முறைகள் எவ்வாறு சிக்கலாகியிருக்கின்றனவென்பது தெரியாது. நமது உற்பத்தி அமைப்பிலே பொருளை முடிவாகச் செய்யும் எவரையும் காணமுடியாது. எல்லாரும பொருளுறபத்தியில் எதோ ஒரு பகுதியையே கவனித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். பொருளை முடித்து நுகரும் இலக்கு வெகு தூரத்தில்லுள்ளதாகவே எண்ணுவர். பன்றிப்பண்ணை வைத்திருப்பவர் பன்றிகளைக் கொழுக்கச் செய்வதில் மாத்திரமே கவனஞ் செலுத்துவர். லொறிசாரதி அவற்றைச் சந்தைக்குக கொண்டு போவதில் மாத்திரம் கவனஞ் செலுததுவான். தகரத்தில் இறைச்சியை அடைபபவன் அந்த வேலையை மாத்திரமே செய்வான. உருக்குத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவன வார்ப்பு இரும்பைத் தயார் செய்வான். அதில ஒரு பகுதி வீடுகட்டுவதற்குச் சுத்தியல் செய்யப் பயன்படுத்தப்படும். மற்றொரு பகுதி வார்ப்பிரும்புத் தொழிற்சாலை செய்யும் கட்டடம் அமைக்கப்பயன்படும். அந்தத் தொழிற்சாலையிலே தயார் செய்யப்படும் வார்ப்பிரும்பு வேறு பல சுத்தியலைச் செய்யவும் வார்ப்பிரும்புத் தொழிற்சாலைகளைக் கட்டவும் உதவும். இவ்வாறே தொழில் பெருகும்.

ஒருவருக்கு மற்றவர் ஈடுபட்டிருகும் உற்பத்தித் தொழிலின் அமிசம் என்னவென்று தெரியாதிருக்கும். ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கிட்ட வேலையைச் செய்வர் ; தாம உற்பத்தி செய்யும் பொருள் எங்கே அனுப்பப்படும், அதைச் செய்வதற்குப் பயன்படும் மூலப்பொருள எங்கிருந்து வருகிறது

என்பதைப்பற்றியெல்லாம் அவர் அக்கறை கொள்ளமாட்டார். உற்பத்தியின் பலவகையான சுற்றுப்பாதைகளும் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டு, எல்லாருடைய தொழிற்பங்குகளும் நடைபெற ஒழுங்கு செய்யப்பட்டபின், அதனுடைய சிக்கலான நிலையை வெளியேயிருந்து கவனிப்பவர்கூட அறியமுடியாதவராயிருப்பார். அத்தகைய மாற்றமில்லாத நிலையில் ஒவ்வொரு நாளும் முந்திய நாளைப்போலவே தோன்றும். ஒவ்வொருநாள் வேலையும் அன்றன்றைக்குத் தேவையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றும்.

இது தவறான தோற்றம். வேலையமைப்பு முழுவதையும் இயங்கச் செய்வதற்குப் பல நாள் சென்றிருக்கும். பல நாளாக மனிதச் சாதனங்களும், எந்திரச்சாதனங்களும் அந்த வேலையை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு புதிய தொழில் முறையாலும் உற்பத்திப் பொருள்கள் உண்டாகத் தொடங்குவதற்குமுன் பலகாலம் செயல்முறையிலே சாதனங்களை ஈடுபடுத்தவேண்டியிருந்திருக்கும். இது, பெரிய பிரமாண்டமான பட்டரிக்குப் பலபகல் சத்தியூட்டி பின்னர் தேவையான சக்தி ஏறியதும் பல்பைப்பூட்டி வெளிச்சத்தைப் பெறுவது போலாகும். படிப்படியாக ஒரு விகாரமில்லாத நிலை உண்டாகும். சத்தி ஊட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும். பின்னர் வெளிச்சம் பெறக்கூடியதாயிருக்கும். திடீரென்று சக்தி யூட்டுவதை நிறுத்திவிட்டால் வெளிச்சமும் உடனே நின்றுவிடமாட்டாது. படரி இறங்கும்போதுதான் வெளிச்சம் நிற்கும். பொருளாதாரத்திலும் அப்படியே. புதிய முதலீடுகளைப் போடாமலே வினைவைச் சிலகாலம் பெறலாம். இது பழைய முதலிலே ஓடும் ஓட்டம்.

தொழிலை ஆரம்பித்தது எல்லாச் செயற்பாடுகளையும் நேரத்தில் இயங்கச் செய்வதற்குப் பலகாலம் பிடிக்கும். இது முகியமான விடயம். நேரடியான செயலமுறைகளுக்குப் பதிலாக மறைமுகமான, வினைவை அதிகரிக்கக் கூடிய செயல்முறைகளைச் சமூகம உடனுக்குடன் ஏன் புகுத்துவதில்லையென்பதும் மறைமுகமான செயல்முறைகளை மேலும் மறைமுகமான செயல்முறைகளைக் கொண்டு ஏன் நிரப்புவதில்லையென்பதும் இதிலிருந்து விளக்கமாகின்றன. இதனால் சில நன்மைகளுண்டென்பதுண்மையே. ஆனால் நடைமுறையிலுள்ள நுகர்ச்சிப் பொருள்களைச் சிறிதுகாலம் கைவிட வேண்டிய பிரதிகூலமுமுண்டு. அதற்குப் பயன்படக்கூடிய சாதனங்கள் புதிய தொழில் முறைக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆகவே, ஒன்றினால் உண்டாகும் பிரதிகூலம் மற்றதினற் சமன்செய்யப்படுகிறது.

இப்போது நுகரவேண்டிய சில பொருளகளை எதிர்காலத்தில் நுகரலாமெனச் சமூகம் கைவிடுகிறது. அது ஒருவகையான சேமிப்பு. இவ்வாறு சேமிக்க மக்கள் எவ்வளவு தூரம் விரும்புகிறார்களோ அவ்வளவு தூரம்

வளங்களைப் புதிய முதலை உண்டாக்கப் பயன்படுத்தலாம்.[1] வருங்காலத்தைப்பற்றி மக்கள் அக்கறையற்றவராக இருந்தால், நிகழ்காலத்தில் பெறக்கூடிய இன்பத்தையெல்லாம் பெற அவர்கள் முயற்சிசெய்வர்; எவ்வாறு? முதலைப் பரிபாலிப்பதும் புதுப்பிப்பதும் முடிவில்லாத ஒரு முயற்சி. அதைச் செய்யாமல் தற்போதைக்குத் தேவையான நுகர்பொருள்களை மேலதிகமாக உற்பத்தி செய்வர். "நாளைக்கென்று கருத்துக்கொள்ளாதவன் இன்றைக்குத் திருத்தியாகச் சாப்பிடுவான். இக்கட்டுக்காலத்திலே இடர்ப்படுவான" என்று பொருள்படும் பழைய சீனப் பழமொழி ஒன்று உண்டு.

சுருக்கமாகக் கூறுவோம்: பொருளாதார முயற்சி எதிர்காலத்தை நோக்கமாகக்கொண்டது. எனவே இப்போது நாம் நுகரும் பொருள்களை பெரும்பாலும் சென்றகால முயற்சிகளாலுண்டானவை. சென்றகால முயற்சியின் பயனுக நிகழ்கால நுகர்ச்சிப் பொருள்களிருப்பதால், வருங்காலத்து நுகர்ச்சிக்காக இக்காலத்தில் உற்பத்தி செய்கிறோம. சென்றகாலக்கடனை இப்படித்தான் தீர்க்கலாம். முற்போக்கான சமூகங்களில் நிகழ்கால நுகர்ச்சிகளிற் சிலவறறைக் குறைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். நிகழ்கால உற்பத்தியில் ஒரு சிறுபகுதி புதிய முதலை அல்லது தேறிய முதலை உண்டாக்க ஒதுக்கப்படுகிறது.

முதலும் தனிப்பட்ட சொத்தும்:

எந்த ஒரு பொருளாதாரத்திலும் சுபப்பொருளாயமைந்த முதற்பொருள்கள் முக்கியமானவை. எனெனில் அவை உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவுகின்றன. சோவியத் பொதுவுடைமையிலும் இந்நிலையுண்டு; நமது பொருளாதார அமைப்பிலுமுண்டு. ஆனால் ஒரு வித்தியாசத்தைக் காணலாம். நமது முதலாளித்துவ அமைப்பிலே உற்பத்திச் சாதனங்கள் தனியார் கையிலேயே பெரும்பாலுமுண்டு. நமது திட்டத்திலுள்ள விதிவில்க்கு என்ன? பொதுவுடைமையில் உற்பத்திச் சாதனம் முழுவதும் அரசாங்கத்தின் கையிலேதானுண்டு. உற்பத்திச்சாதனம் அங்கே கூட்டுரிமையாக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய நிசமான முதற்பொருள்களால் உண்டாகும் பயன் அரசாங்கத்தையே சார்ந்தது. தனியாருக்குக் கிடையாது. அந்த வருமானத்தைச் சமூகத்திடையே எவ்வாறு பகிர்வதென்பதை அது தீர்மானிக்கிறது. புதிய முதற்பொருள்களை விரைவாக எவ்வாறு ஆக்கலாமென்பதையும் அரசாங்கம் தீர்மானிக்கிறது. வருங்காலத்து உற்பத்தி உயர்வு தானும் நிகழ்கால நுகர்ச்சியை எவ்வளவு கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்பதையும்; அதன் பயனுகப் புதிய தொழிற்சாலைகளையும், சாதனங்களையும்

[1] இக்காலப பணப்பொருளாதாரத்திலே சிலவேளை எவ்வளவு அதிக்மாகச் சேமிக்க மக்கள் விரும்புகிறார்களோ, அவ்வளவுக்குக குறைவாகவே முதற் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. எவ்வளவு அதிகமாக நுகர் பொருள்களில் மக்கள் பணத்தைச் செலவு செய்கிறார்களோ அவ்வளவு அதிகமாக, புதிய தொழிற்சாலைகளையும் சாதனங்களையுமுண்டாக்க வியாபாரிகளுக்கு ஊக்கமுண்டாகிறது.

உற்பத்திப் பொருள்களையும் உண்டாக்கலாமென்பதையும் அரசாங்கமே தீர்மானிக்கிறது.

தனிப்பட்டவர் முதலாகத் தரும் பொருள்கள்மீது கிடைக்கக்கூடியவட்டி, பங்கு, இலாபம், வாடகை, உரிமைப்பங்கு என்பவற்றை அவர்களே பெற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். ஒவ்வொரு துண்டுநிலமும், ஒவ்வொரு சிறு சாதனமும் யாரோ ஒருவருக்குச் சொந்தமென்ற சாசனம் உண்டு. கூட்டுத்தாபனத்துக்குச் சொந்தமானால் அதில் அங்கம் வகிக்கும் ஒவ்வொருவர்க்கும் அது சொந்தமாகிறது. மேலும் ஒவ்வொருவகை முதற்பொருளுக்கும் பணச்சந்தை மதிப்புண்டு. ஆனபடியால் அப்பொருளுக்கு உரிமை கொண்டாடுவதிலும் சந்தை மதிப்புண்டு. ஜெனரல் இலெக்ட்ரிக் கம்பனியின் சாதாரணப் பங்குக்கு ஒரு விலை குறிப்பிடப்படுகிறது. நியூயோர்க் சென்றல் பத்திரத்துக்கு வேறொருவிலையுண்டு. ஒரு வீட்டின் ஈட்டுக்கு வேறொருவிலை சொல்லப்படுகிறது. ஒரு வீட்டுக்கும் அதனோடு சேர்ந்தவறறுக்கும் சொத்துச் சந்தையில் ஒரு விலைகுறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வாறே வேறு பலவற்றுக்கும் விலைகளுண்டு.

தேசத்தின் மொத்த முதலைக் கணக்கிடும்போது இரட்டையாகக் கணிக்கும் தவறான முறையைத் தவிர்க்கவேண்டும். 10,000 டொலர் பெறுமதியுள்ள வீட்டை பிரதான வீதியில் உள்ள ஒருவர், அந்த வீட்டின் 10,000 டொலர் பெறுமதியான உறுதியை வைத்திருக்கும் காரணத்தால், வீடு எல்லாமாக 20,000 டொலர் பெறுமதியான முதல் தன்னிடமிருக்கிறதெனறு சொல்லுவது தவறு. மின்சார அடுப்பைச் செயயும் சிறியதொரு கம்பனியின் பங்காளிகளான மூன்று சகோதரர்கள் கம்பனியின் பதது லட்சம் டொலர் பெறுமதியுள்ள சாதாரணச் சரக்குமுதலோடு, பத்து லட்சம் டொலர் பெறுமதியுள்ள முதற்பொருளை (தொழிற்சாலை எந்திரம், கம்பி முதலியன) சேர்த்துக் கொள்ளலாமென்று நினைப்பது மயக்க உணர்ச்சியாலுண்டான விளக்கக்குறைவே.

இத்தகைய விடயங்கள் அவ்வளவு மயக்கத்தை உண்டாகமாட்டா. ஆனபடியால் இந்தக்கட்டத்திலே இவற்றை ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டிய தில்லை. தினமும் நாம் பிரயோக்கிக்கும் முதல் என்ற சொல்லுகுப் பல பொருள்களுண்டு. முதற்பொருளையும் அது குறிக்கும்; அல்லது வருமானத்தைக்கொண்டுவரக்கூடிய பத்திரம், கையிருப்பு, காப்புப்பத்திரம், உறுதி போன்ற எதையுங் குறிக்கும். சாதாரணமாக முதல் என்றதும் பணத்தையே கருதுகிறோம். "ஜோனுக்கு 1,00,000 டொலர் தேவை; அதை அவன் வங்கியிற் கடனாக எடுக்கப்போகிறான்" என்கிறோம். அப்படி அவன் அத்தொகையைக் கடனாக வங்கியிலிருந்து எடுக்கும்போது அதை அவன் தொடர்ந்து திரவப்பணமாக வைத்திருக்கமாட்டான். அதை எந்திரசாதனங்களாகவோ, கண்ணுற் காண முடியாத உற்பத்தி உரிமையென்னும் உரிமையாகவோ மாற்றிவிடுவான்.

தேசத்தின் நிசமுதலிற் பெரும் பகுதியை அரசாங்கமே சொந்தமாக வைத்திருக்கிறது. உதாரணமாக ஹூவர் அணையைச் சுட்டிக்காட்டலாம். மேலும், சிறு தொழில் நிர்வாகம் (சி. தொ. நி) போன்ற தாபனங்கள் தனியார்க்கும், வியாபாரத் தாபனங்களுக்கும் மூலதனக் கடன் கொடுக் கின்றன.

தனிப்பட்ட ஒருவரின் சட்டபூர்வமான சொத்துரிமை சார்புடையதும், எல்லையுடையதுமாகும். அந்தச் சொத்தில் எவ்வளவு அவனுடைய வாரி சுகளுக்குச் செல்லவேண்டும், எவ்வளவு அரசாங்கத்துக்கு முதல்வரியா கவும் முதுசொமாகவும் போகவேண்டுமென்பதைச் சமூகம் நிச்சயிக்கிறது. மின்சாரக் கம்பெனி, எரிவாயுக்கம்பெனி போன்ற கம்பெனிகளின் சொந் தக்காரர் எவ்வளவு சம்பாதிக்கலாம், தங்கள் வியாபாரத்தை அவர்கள் எவ்வாறு நடத்த வேண்டும் என்றெல்லாம் சமூகமே நிச்சயிக்கும்.

ஒருவனுடைய சொந்த வீட்டைப் பற்றிக்கூட அவன் ஏகபோக உரிமையு டையவனுயிருக்கமுடியாது. நகரின் மண்டலப்பிரிவுகளுக்குரிய விதிகளுக்கு வீட்டுக்காரன் இணங்கவேண்டும். புகைவண்டிப்பாதைபோடவோ, சேரி ஒழிப் புச் செய்யும் திட்டங்களே நிறைவேற்றவோ அவன தன்வீட்டுச் சொத்துக் குரிய பாத்தியதையைச் சிலசமயம் விட்டுக்கொடுக்கவேண்டும். சமூகத்துக் குக் கிடைக்கும் பொருளாதார வருமானம் முழுவதையும் தனிச்சொத்துக் களாக மாற்றிவிடவும் முடியாது. தன் உழைப்பைக்கூட ஒருவன் தான் விரும்பியபடி மற்றவனுக்கு விற்க முடியாது சட்டஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது. இது அடிமை ஒழிப்புக்காலத்திலிருந்து வருகிறது. தன்னையே விற்றுக் கொள்ள ஒருவனுக்கு அதிகாரம் கிடையாது.

தனித்துறைப்படுத்தல், பரிவர்த்தனை, தொழிற்பாகுபாடு :

இக்காலத்துப் பொருளாதாரத்தின் மூன்று சிறப்பு அமிசங்களுள் இரண் டாவது அமிசத்தை இனி ஆராய்வோம். சுயதேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் பண்ணைகளிலும், மாகாணங்களிலுமே உற்பத்தி இன்னும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்குமானுல், இக்காலத்து வாழ்க்கைத் தரம் தங்கியுள்ள பெரு வாரி உற்பத்தி சமபந்தமான பொருளாதார வாய்ப்புகளை அடைய முடி யாது. திறமைகள், வளங்கள் என்பவற்றிலே காணப்படும் தனித்தன்மை களை நயமான முறையிலே ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒவ்வொரு பிரதேசமும் பயன்படுத்துவதற்குத் தனிப்பயிற்சியும், தனித்துறைப்படுத்தலும் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. ஆதிச் சமூகங்களிலேகூட எல்லாரும் எல்லாவேலையை யும் மட்டமாகச் செய்து கொண்டிருப்பதிலும் பார்க்கத் தொழில்வகையிலே பிரிவுகளை உண்டாக்குவது நல்லதென்றும், உடல்பருத்தவர்களை மீன்பிடிக் கவும், மெலிந்தவர்களை வேட்டையாடவும் அறிவுத்திறமையுள்ளவர்களை மருத்துவம்செய்யவும் விட்டுவிடுதல் நல்லதென்றும், இவ்வகுப்பினர் தாம்

தாம் செய்தபொருள்களை மற்றப் பொருள்களுக்குப் பண்டமாற்றுச் செய் வரெனவும் அறிந்திருந்தனர். மனிதரிடத்துக்காணப்படும் திறமைகள் வித்தியாசப்படும். தனித்துறையாக்கும் முறை இதிலே தங்கியிருக்கிறது. அன்றியும் அது வித்தியாசங்களை உண்டாக்குவதோடு பெரிதாக்கவுஞ் செய் கிறது. வேட்டை பழகுவதால் உடல் மெலிகிறது. அத்துடன் அது ஒருவன் மிருகங்களைத் தேடிப்பதுங்கியிருக்கவும் பயிற்றுகிறது. தொப்பி செய்வதற்கேற்ற மூலப் பொருள்களில்லாத ஓரிடத்திலே சிலசமயம் தொப்பி செய்வதற்கான விசேடத் திறமை விருத்தியாகலாம். அதனாலே தொப்பித் தொழிலுக்கு அது வாய்ப்பான இடமாகிறது.

திறமைகளிலே இயற்கையாகவோ செயற்கையாகவோ உண்டான வித்தி யாசங்களில்லாவிட்டாலும், தனித்திறமைபெறுதல் சிலசமயம் நயமுடைய தாகும். முந்திய அத்தியாயத்திலே குறிப்பிட்ட பெருவாரி உற்பத்தி சம் பந்தமான சிக்கனங்கள் எல்லாவற்றையும் பெறுவதற்குத் தேவையான பெரிதளவு முயற்சிகளை இவ்வாறுதான் பெறலாம்.[1] அம்பும் வில்லும் செய்து வேட்டையாடிப் பிழைக்கும் செவ்விந்தியரில் இரட்டையராயுள்ள வர்களித்துக்கூட விசேடப்படுத்தும் தொழிற்பயிற்சியிருப்பது இலாபகரமா னதே. ஒருவர் வில்லுகளைச் செய்வதிலே விசேட திறமைபெற்று விரை வாகவும் அதிகமாகவும் அவற்றை உற்பத்திசெய்யும்தன்மை ஏற்படும். மற்றவர் அவ்வாறே அம்புகளைமாத்திரம் செய்யலாம். எவர் எதைச் செய்வ தென்பதைத் திருவுளச்சீட்டின்மூலம் நிச்சயிக்கலாம். இதனால் உற்பத்தியி லேகூட திருந்திய முறை பிறக்கும்.

விசேடப் பயிற்சிமூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்கலாமென்பதை விளக்கு தற்கு அடம் ஸ்மித் சிறப்பானதோர் உதாரணத்தைக் கொடுத்தார். ஊசி உற்பத்தியைக் கவனிப்போம்—ஒரு மனிதன் நாளொன்றுக்குச் சில டசின் ஊசிகளை அரை குறையாகச் செய்வான். ஆனால் ஊசி உற்பத்தி சம்பந்த மான பல துறைகளில் ஒவ்வொரு துறையையும் ஒவ்வொரு தொழிலாளர் கூட்டத்துக்குப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால், ஒவ்வோரு கூட்டமும் ஒவ்வோர் இலேசான தொழிலைத் திருப்பித் திருப்பிச் செய்துகொண்டிருக்கும். இதன் பயனாகப் பல்லாயிரக்கணக்கான திறமான ஊசிகளைக் குறிப்பிட்ட அதேகால எல்லையிற் செய்து குவிக்கலாம். தனித்துறைப்படுத்துவதால் தொழில் இலேசாக்கப்படுகிறது. எனவே மனிதன் உதவியின்றி, எந்திர சாதனங்களைப்

[1] சந்தையின் அளவை அனுசரித்தே தனித்துறையாகலும், தொழிறபாகுபாடும் உண்டாகு மென அடம் ஸ்மித் புகழ்பெற்ற தமது நூலிற் கூறியுள்ளார். சந்தையின் அளவு என்பது விற்பனையாகக்கூடிய பொருளின் அளவே. ஆறுதேசங்கள் சேர்ந்த ஐரோப்பியப் பொதுச் சந்தைத்திட்டத்தை ஸ்மித் ஆதரித்திருப்பார். பெருவாரி உற்பத்தியையும், தனித்துறைப் படுத்துவதையும் ஆதரிக்கக்கூடிய பெரிய சந்தையை உண்டாக்கும் வகையில் வியாபார, பாது காப்பு வரிகளைக் குறைப்பதே இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

பயன்படுத்தி அந்தத்தத் துறைக்குரிய வேலைகளைச் செய்துகொள்ளலாம்[1]. விசேட துறைப்படுத்துவதால் வேலைகள் இலேசாக்கப்பட்டன. இலேசான, வேலைகளைச்செய்ய எந்திரங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வதைக் குறைக்கும் முறைகள் புகுத்தப்பட்டன. மேலும் எல்லா வேலைகளையும் ஒருவன செய்யவேண்டியிருந்தால் அவனுக்கு எல்லா ஆயுதங்களும் தேவைப்படும். இந்தப் புதிய ஒழுங்கினால் ஆயுதங்களை அவசிய மினறிப் பெருக்கும் அவசியம் தவிர்க்கப்படுகிறது. ஒருவேலையிலிருந்துவிட்டு மற்றொரு வேலைக்குச் செல்வதற்கு எடுக்கும் நேரமும் குறைக்கப் படுகிறது. கார்ப்பகுதிகளை ஒன்றுசேர்த்துக் காரை உற்பத்தி செய்வதற்கு இக்காலத்திலே பயன்படுத்தப்படும் சங்கிலித் தொடர்முறை, விசேடத் திற மையை எடுத்துககாட்டுகிறது. தானக இயங்கும் முறைகளை அனுசரிப்பதே இன்றைய போக்காகும்.

தனித்துறைப்படுத்தலும் ஒன்றிலொன்று தங்கியிருத்தலும்

ஒனறிலொன்று தங்கியிருக்கும் பெரும் பிரச்சினை தனித்துறைப்படுத்தலினாலும், தொழிற்பாகுபாட்டினாலும் உண்டாகிறது. ஓரணு உயிரான அமீபா சிக்கலான எந்தவிடயத்திலும் ஈடுபடாமல் தனியாகத் தானுந் தன்பாடுமாக வாழும். அதில் அதறகுப் பற்றுமுண்டு. மனிதனைப் பொறுத்தவரையில் இருதயக் கலம் இறந்துவிடுமானால் மற்றைக கலங்களெலலாம் செத்துப் போகும். எல்லாம் நன்றுக நடக்கும்வரை மற்றைக் கலங்களெல்லாம்

[1] 1904 இல இறைச்சிகாக மிருகததை யடிக்குந தொழிலில பயிலபபட்ட விசேடத்துவத்தைப் பறறிப பினவருமாறு விவரிதது ஒரு பநதியை இஙகே குறிபபிடுகிறேம. இஃது அடிக்கடி மேறகோளாகக காடடபபடும பநதியாகும். " தொழிறபாகுபாடு திறமையாகவும் இத்தனை நூடப மாகவும் வகுகபபட்டதொரு தொழினமுயறசியைககாண்பது கடினம். படத்தை அளநது மதிப் பிடடு வைபபதபோலவே இறைசசியெடுப்பதறகுக கொண்டுவரப்பட்ட மிருகமும் அளந்து படமிடப படும். 30 வகையான விசேடத துறைகளில் அந்த மிருகததின உடலை வெட்ட இருபது தரமான கூலிகளில வேலையாட்களை நியமிக்கப்படுவர். இந்தக கூலி ஒரு மணி நேரத்துகு 16 சதம தொடங்கி 50 சதம் வரை தரபபடுத்தப்பட்டுள்ளது. 50 சதக்காரன மிருகத்தின் மிருதுவான தோறபகுதிகளில் கத்தியை வைபபான்; அலலது கோடரி கொண்டு முதுகெலும்பைப பிளப பான. இவற்றுகு விசேடத்திறமை வேண்டும்; இவற்றில குறைநத திறமையுடையவாகளை 18, 18½, 20, 21, 22½, 24 சதக கூலிகளுக்கு ஏறபடுத்தலாம. கூலிகேறற வேலைகள் அவர்களுகு வகுக்கபபட்டுள்ளன. தோலை பதப்படுதுவதற்கே ஒன்பதுவகையான தானங களுண்டு. அதறகு எட்டுவகையான கூலியில வேலைகள் தரபபடுத்தப்படடுள்ளன. 20 சதகாரன் வாலை இழுதது விடுவான். 22½ சதகாரன் தோலின் விலையற்ற பகுதியைவெடடி விடுவான். 40 சதகாரன வேறெரு பகுதியையும் 50 சதகாரன விசேடமானதொரு பகுதியையும் வெட்டு வான. மிருகததின அங்காதிபாதங்களை யனுசரித்துத தொழின்முயற்சியும் வித்தியாசப்படும... 1870 ஐ அடுத்த பதது வருடங்களில் குளிரறைவசதி செய்யப்பட்டது. வெடடிப்பதப்படுத்திய மாடடிறைச்சி சநதையில விற்கபபட்டது. இதன்பயனுகத் தொழிலிலே பல பிரிவுகளுண்டாயின. இத்தகைய புரட்சிகரமான விஞ்ஞான வசதிகளேறபடுவதற்கு முன்னர் மாடடிப்போர் தொகை குறைவு. உள்ளூர்த்தேவைகளே திருத்திசெய்யப்பட்டன. ஆனால் ஆயிரம் மாடுகளை அடிக்க வேண்டிய நிலையுண்டானதும மாடடிப்போர் தொகையும் அதிகரித்தது. கடுமையான வேலை களுக்குத திறமையான ஆட்கள் நியமிககப்பட்டனர். —ஜே. ஆர். கொம்மன்ஸ், குவாட்டலி ஜேனல் ஒவ் எக்கனமிக்ஸ். தொகுதி 19. 1094, பக்கம் 3, 6.

தத்தம் வேலையைத் திறமையாகச் செய்கின்றன. ஆனால் ஒன்று மற்றொன்றிலே தங்கியேயிருக்கின்றது.

இன்றைய பொருளாதாரத்தில் இது நூற்றுக்கு நூறு பொருந்தும். ஒரு மனிதன் அனுபவிக்கும் பொருளில் ஒரு சிறு பகுதிகூடத் தனி ஒரு மனிதனால் உற்பத்திசெய்யப்பட்டதன்று. மத்திய காலத்திலே ஒரு கைவினைஞன் ஒரு பொருளைச் செய்து அதைக்கொடுத்துத் தான் விரும்பிய பலபொருள்களை வாங்கினான். இன்று ஒரு தொழிலாளி ஒரு பொருளைத் தானும் செய்ய மாட்டான். சப்பாத்து உற்பத்தியில் எதாவது ஒருவகையான தொழிலைத் திருப்பித்திருப்பிச் செய்வான். போட் கார் கூட்டும் வேலைத் தலத்திலே அவனுக்கு 999 ஆவது பூட்டை இறக்குதல் என்ற ஒரே ஒரு வேலை நியமிக்கப்பட்டிருக்கலாம். வாழ்நாள் முழுவதும் அவன் அதையே செய்துகொண்டிருப்பான். இதைச் செய்வதற்குக் கூலியாக, அவனுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படும். அதைக் கொண்டு உலகத்திலே பல நாடுகளிலும் உற்பத்திசெய்யப்படும் பல பொருள்களை வாங்க அவனுக்கு வசதியுண்டு. விசேடமான தனித்துறைப்பயிற்சியினால் மக்கள் அரைமனிதராகவே வளர்வார்கள். உதாரணமாக இரத்தோட்டம் குறைந்த எழுதுவினைஞர்களும் மிருக குணமுள்ள சாரதிகளுமே தோன்றுவர்.

தனித்துறைப் பயிற்சியினால் மக்கள் ஒருவரையொருவர் அண்டித்தங்கியிருக்கவேண்டியேற்படுகிறது. அவுஸ்திரேலியாவிலுள்ள ஒரு வங்கி முறிந்தால், மண்ணெண்ணெய்த் தகரங்களிலே தண்ணீர் எடுத்துச் செலவோரும், பில்ஸ்பெரி மாச்சாக்குகளிலே தம் குழந்தைகளுக்கு உடை செய்து அணிவோருமான பிஜித்தீவினுள்ளவர்கள், தமது வேலையை இழக்க நேரிடும். அதனால் பட்டினி கிடந்து வாடவும் நேரிடும். யுத்த காலத்திலே போக்குவரத்துத் தடைப்பட்டு நாணயப்பரிவர்த்தனையும் தம்பித்துவிட்டால், பரிவர்த்தனையிலே தறகாலப் பொருளாதார வாழ்வு எவ்வளவு தூரம் தங்கியிருக்குமென்பது தெரியவரும். நமது வாழ்க்கையை இலேசானதும், வறுமையுடையதுமாகச் செய்ய எம்மால் முடியுமா? தொழிற்பிரிவினாலுண்டாகும் நன்மைகளை வைத்துக்கொண்டு இந்த அமைப்பு முறிந்துபோகாதவகையிலே புதிய கொள்கைகளை வகுக்கமுடியாதா?

பண்டமாற்றும் பணமும்

முதல், தனித்துறைப்படுத்தல் எனபவற்றோடு மூன்றுவதாக எண்ணப்படும் மற்றொரு பொருளாதார அமிசம் பணம். பணமில்லாவிட்டல் தற்காலத் தொழிற்பிரிவும், பரிவர்த்தனையும் சாத்தியமாகா. ஒரு பொருளுக்குப் பதிலாக வேறொரு பொருளைக் கொடுத்து வாங்கும் பண்டமாற்றே அப்போது நடைபெறும். புராதனச் சமூகங்களிலே மக்கள் உணவுப்பொருளைக் கொடுத்து அதற்குப் பதிலாக ஆயுதங்களை வாங்கினர். வீடுகட்டுவதற்கு யாராவது உதவி செய்தால் அதற்குப் பதிலாக வயலிலே வேலைசெய்து கொடுத்தார்கள். மிகவும் மூன்னேற்றமுள்ள கைத்தொழிற் பொருளா

தார அமைப்புள்ள தேசங்களிலே நடைபெறும் பரிவர்த்தனைமுறையை ஆராய்ந்து பணம் என்ற திரையை அகற்றிவிட்டால், வியாபாரமானது தனியாரிடையிலும் தேசங்களிடையிலும் பண்டமாற்றுகவேயிருப்பதைக் காணலாம். ஒரு வகைப் பொருளுக்காக வேறொருவகைப் பொருளை மாற்று தல் இஃதென்க.

பண்டமாற்றுமுறை மனிதரைச் சில தொழின்முறைகளிலே விசேட திறமைபெறச் செய்கிறது. இல்லாவிட்டால் எல்லாரும் எல்லாத் தொழி லிலும் திறமையுடையவராயிருக்கவேண்டிய நிலையுண்டாகும். ஆதியிலே இரண்டு குரங்கு மனிதர் இந்தப் பண்டமாற்றைச் செய்திருப்பார்கள். ஒருவர் தாம் வைத்திருந்த பொருளில் ஒரு பகுதியை மற்றவரிடமிருந்த வேறொரு பொருளுக்காக மாற்றிய சம்பவம் மிக முக்கியம் வாய்ந்தது. அதற்காக மனித சமுதாயம் இந்த இரு குரங்கு மனிதர்க்கும் நன்றியறித லுடையதாயிருக்கவேண்டும். சாதாரணமான பண்டமாற்று நிலவுமானால் தொழிற் பாகுபாட்டை விரிவாக எற்படுத்த முடியாது. அவ்வாறு செய்வ தானால் பணம் என்ற புதிய சாதனத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

புராதனச் சமுதாய மக்கள் தாம் ஒரு பொருளுக்காக வேறொரு பொருளைக் கொடுத்துப் பண்டமாற்றுச் செய்தனர். மற்றவர்களெல்லாரும் ஒரு பொருளை விற்று வரும் பணத்தைக்கொண்டு வேறு பொருளை வாங்கி வந்தனர். இஃது அத்துணை இலேசான விவகாரமனறென்பது எடுத்த எடுப்பிலேயே தெரிந்துவிடுகிறது. ஒரு வியாபாரத்துக்குப் பதிலாக இரண்டு வியாபாரம் நடைபெறுகிறது. என்னிடம் அப்பிள் பழம் இருக்கிறது. எனக்குக்கடலை தேவைப்படுகிறது. என்னிடமுள்ள பழத்தைக் கொடுத்துக் கடலையை வாங்குவது இலேசான விடயம். அதற்குப் பதிலாக அப்பிளை விற்றுவந்த பணத்தைக் கொண்டு கடலை வாங்குகிறோம். இது சிக்கலான தாகத் தோற்றுகிறதா ?

இல்லை. இந்த இரு வியாபாரங்களும் தனிப்பண்டமாற்றிலும் பார்க்க இலேசானவை[1]. சாதாரணமாக, அப்பிள் வாங்குவோரிருக்கவே செய்வர். கடலையை—ஒரு விலைக்கு—விறபோரும் இருக்கவே செய்வர். ஆனால் கடலையை விற்று அப்பிளை வாங்கும் நோக்கமுடையவரும் இருப்பது அசாதாரணமானதோர் ஒற்றுமை என்றே கூறவேண்டும். இத்தகைய அசாதாரண நிகழ்ச்சிகள நிகழ்ந்தாலும், இருபகுதியாரும் விரும்பும் தொகையும பண்டமாறறு விதமும் ஒற்றுமையாயிருக்குமெனறு கூறுவ தற்கு ஆதாரமில்லை.

[1] சோடிசோடியாகப் பொருள்களின் விதசமததை–அதாவதுஇத்தனை பொருளுககு மாற்றுக இததனை பொருள எனற விதத்தை–பண்டமாற்று முறையில் அமைத்துக் கொளளவேணடும். ஆனால பணம மாற்றுச்சாதனமாகவும், கணகுகின் அலகாகவும் வந்து விட்டால ஒவ்வொரு பொருளினதும் விலையை மாத்திரம் பணகுகணகுகில் அறிநதால் போதும்; அப்போது சோடிப் பொருள்களின் விலை விதத்தைப் பிரித்துக கணித்துக்கொள்ளலாம். சோடிப்பொருள்களின் தொகை, பொருள்களின் தொகையிலும் மிக அதிகமாயிருப்பதால் (எறக்குறைய $\frac{1}{2}n^2$ கோடியானது n பொருள்களுக்காகும்) புராதனப் பண்டமாற்றிலே விலை கூறுதலகள் அதிகமாயிருந்தன.

தேவை, இரு பக்கத்தும் ஒரு சேர நிகழ்வது அசம்பாவிதம். ஆனால் இரு பக்கத்திலும் ஒற்றுமை ஏற்படுவதே பெரிய தேவையாயிருக்கும். பசியால் வாடும் தையற்காரன் ஒருவன், உணவுப் பொருளும், ஒரு சோடி காற்சட்டைக்கான விருப்பமும் உள்ள ஒரு விவசாயியைத் தேடிப் பிடித்தாலன்றி இரு பகுதியாருக்கும் எவ்வித வியாபாரமும் நடைபெறுது.

பணம், பொருளாதார வாழ்வை இலேசாக்குகிறது. ஆனால் பணத்தில் வெறும் அதிகரிப்பு உண்டாவதால மக்கள் அதிகம் நுகர முடியுமென்று எண்ணக்கூடாது. பொருளாதாரத்தில் உள்ள தொழில், நிலம், முதல் என்பவற்றைக்கொண்டு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிசப்பொருள்களை விட அதிகமாக அவர்கள் நுகரமுடியாது.

பொருளாயுள்ள பணம், கடதாசிப் பணம், வங்கிப் பணம் :

பண்டமாற்று யுகம் மாறி, பொருள் பணமாய் வழங்கிய காலம் உண்டானது. சரித்திரத்தின் போக்கு இதுவே. மக்கள் பலவகையான பொருள்களைப் பணச் சாதனமாகப் புழங்கிய காலமுண்டு. கால்நடை, புகையிலை, தோல், உரோமமுள்ள மிருகங்களின் சருமம், ஒலிவ் எண்ணெய், மது சாரம், அடிமைகள், மனைவியர், தாமிரம், இரும்பு, தங்கம், வெள்ளி, கணையாழி, வைரம், மணி, சிப்பி, பெரிய கற்பாறைகள், இயற்கையமைப் பிலுள்ள சில முக்கியமான இடங்கள், ஒட்டுச் சுருட்டுகள் என்பனவெல்லாம் பரிவர்த்தனைச் சாதனமாயிருந்தன.

மேலே குறித்த பொருள்கள் ஒவ்வொன்றிலும் நன்மையான அமிசங்களுமுண்டு; தீமையான அமிசங்களுமுண்டு. கால்நடையைச் சிறு சிறு பகுதிகளாகப் பிரிக்க முடியாது. இந்தப் பணத்தைச் சேர்த்து வைக்க வைக்க அது பெற்றுப் பெருகிக்கொள்ளும். "பணம் பெருகாத மலட்டுத் தன்மையுடையதொனது" என்றார் அரிஸ்டோட்டில். அக்கூற்றுத் தவறு என்பதை இந்தப் பணம் நிரூபிக்கிறது. பீர் மதுசாரம் சேர்தது வைப்பதால் கெட்டுப்போகும். வைன் அப்படியன்று, ஒலிவ் எணணெயை எவ்வளவு சிறிய பாகமாகப பிரிக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு சிறிதாகப் பிரித்துவிடலாம். இரும்பு உக்கிப்போகும். வைரத்தின் மதிப்பு அதனுடைய சதுரத் தன்மையிலேதான தங்கியிருக்கிறது. அதனுடைய நிறையிலேயன்று. எனவே அதைவெட்டினால் அதன் மதிப்புப போய்விடும். தங்கம், வெள்ளி போனறவிலையுயர்ந்த உலோகங்கள வருடாவருடம் சுரங்கத்தில் வெட்டியெடுகக்படுவதால் அவ்வளவு கூடுவதுமில்லை. ஆபரணம் செய்தல், பல்லுக் கடடுதல் போன்ற கருமங்களுக்கும் அதிகஞ் செலவாவதில்லை. எனவே இந்த உலோகங்களின் மொத்தப் பெறுமானமும் அளவும் அதிகம் உயர்வதுமில்லை ; தாழ்வதுமில்லை. வெள்ளி பளபளக்கும். ஆனால் காற்றிலே மங்கிவிடும். தங்கம் ஒளி மங்காதுதான். ஆனால் மிருதுவான உலோகமானபடியால் அதனை வேறுஉலோகங்களோடு சேர்க்கவேண்டும். தங்கத்தின் எடை உயர்ந்ததாதலால் போலியையும் கலப்பையும் கண்டு கொள்வது

சுலபமாகும். சரித்திரகாலம் பூராவும் தங்கம் கிடைப்பதருமையாயிருந்த படியால், மிகச் சிறிய அளவைக் கொண்டே நாணயங்கள் செய்து சாதாரணக் கொள்வனவுகளே நடத்தவேண்டியிருந்தது.

பண்வகையிற் பெரும்பாலானவை ஒரு காலத்திலே தம்மளவிற் பயனுடையவாயுமிருந்தன. மணிகள்கூட அலங்கார வேலைசெய்வதற்குப் பயன் பட்டன. கடதாசிக்காசு உலோக இருப்புக்கு அத்தாட்சியாகவே வழங்கப் பட்டது. ஆனால் பணச் சாதனம் அதனளவிற் பயனுடையதாயிருந்தமை இன்று முக்கியமாகக் கருதப்படுவதில்லை.

பொருள்மயமான பணம் மாறிக் கடாதசிப் பணம தோன்றிற்று. பணத்தின் மூலாதாரமான நோக்கம் கடதாசிப்பணத்தில் நன்கு தெரிகிறது. பணம், பணததுக்காகத தேவைப்படவில்லை. அது பொருள்களை வாங்கும் சக்தியுடையதானதாலேயே அதற்கு மதிப்புண்டு. பணத்தை நேரடியாக நாங்கள பயனபடுதத விரும்புவதில்லை ; அதைச் செலவு செய்து தொலைக் கிறோம். அதைச் சேமித்து வைக்கவிரும்பினாலும், அதைக் கொண்டு பொருளை வாங்கலாம என்ற காரணத்தைக் கொண்ட அதைச் சேமிக்கிறோம்.

பணம செயற்கையாக உணடாக்கப்பட்டதொரு சமூக உடன்படிக்கை. ஏதாவது ஒரு காரணத்தைக்கொண்டு ஒரு பொருள் பணமாகப் பாவிக்கப் பட்டால், எல்லாரும அதற்கு மதிப்புக் கொடுப்பர். அவர்கள் மது அருந்தாதவர்களாயிருந்தாலென்ன, தாவர உணவு உண்போராயிருந்தாலென்ன அல்லது அப்டணத்தின் சுயமதிப்பில் நம்பிகையில்லாதவராயிருந்தாலென்ன, பணத்துகு மதிப்புக்கொடுப்பர். குறித்த ஒரு பொருளைக் கொணடு சாமானகளை வாங்கவும் விற்கவும் முடியுமானால் அதனை மக்கள் பிரயோகிப்பர். முரண்பாடு : பணம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது, காரணம், அது ஏறறுக்கொளளப்படுவதே.

பணநோட்டுப் பரவலாக எங்கும உபயோகிக்கப்படுவதற்குக காரணம், பரிவர்த்தனைச சாதனமாக அது பலவகை வசதிகளையுடையதாயிருத்தலே. அதை இலேசாக எடுத்துச் செல்லவும், சேர்த்து வைக்கவும் முடியும். நோட்டிலே இரணடொரு பூச்சியங்களை மேலதிகமாக அச்சடித்ததும் அந்த நோட்டின் பெறுமதி பத்து, நூறு மடங்கு அதிகரிக்கிறது. அத்துடன அதை எடுதது்ச் செல்வதும் இலேசாகும். தசமப்புள்ளிகளைப் பயன்படுத்துவதால் விரும்பியபடி பிரிக்கக்கூடியதாயுமிருக்கும். கவனமாக இலக்கங்களை நோட்டிலே அச்சடிததுவிடுவதால் நோட்டின் பெறுமதியை இலேசாக அறியக்கூடியதாகவும், அதனைப் போலியாக்கி மாற்றஞ் செய்யாமலிருக்கக்கூடியதாகவும் செய்யலாம. வேண்டிய நேரம் வேண்டிய அளவுக்குத் தனிப்பட்டவர்கள் நோட்டுக்களை அச்சடிக்கமுடியாதிருப்பதால், அது இல வசப் பொருளாகாமற பொருளாதாரப் பொருளாகவும் அமைகிறது.

குறிப்பிட்ட ஓரளவு நோட்டுக்களே வெளியிடப்படலாமென்ற கட்டுப்பாடிருப்பதால் இக்கால நாணய நோட்டுக்களுக்கு மதிப்புண்டு. தங்கம், வெள்ளி, அரசாங்க அதிகாரம் என்பன இல்லாமலே அந்நோட்டுக்களைக் கொண்டு

பொருள்களை வாங்கலாம். நாணயம் "வெள்ளிச் சான்றிதழில்" இருக்கிறதா, பெடரல் ரிசேர்வ் நோட்டுக்களில் இருக்கிறதா, செப்பு உலோகத்திலோ, வெள்ளி உலோகத்திலோ இருக்கிறதா என்று பொது மக்கள் அறிந்தோ, அறியும அக்கறையுடனே இருக்க விரும்பமாட்டார். அத்தகைய அறிவோ அக்கறையோ அவர்களுக்கு அவசியமில்லை. ஒவ்வொரு நாணய வகையும், குறித்த ஒரு நிபந்தனையில் வேறொரு பணவகையாக மாற்றக் கூடியதாயிருக்கும்வரை சிறந்த நாணயவகை அதமமான நாணயவகைக்கு ஒப்பானதாகவேயிருக்கும்[1]. ஈறறிலே கடதாசிப் பணயுகத்தோடு வங்கிப் பணயுகமுந்தோன்றிற்று. அதாவது வங்கிக் காசோலை வைப்புகளில், இன்று பத்திலொன்பது விகிதமான விவகாரங்களெல்லாம் காசோலைமூலமே நடைபெறுகின்றன. பேராசிரியர் ஒருவருடைய சம்பளம் அவருடைய கணக்கிலே வங்கிக்கு அனுபபப்படுகிறது. அவர் பெயரால் அரசாங்கத்துக்குச் சேர வேண்டிய வருமானவரி, சமூகப்பாதுகாபபுவரி என்பனவெல்லாம் முதலாளியின் சம்பளப்பட்டியலிலேயே கழித்துவிடப்படும். அவர் கொடுக்கவேண்டிய வாடகை, வைத்தியருக்குச் செல்லவேண்டிய செலவு முதலிய வெல்லாம் காசோலையாகவே அனுப்பப்படும். பெட்ரோல், உணவுவிடுதிக்கட்டணம் என்பனவெல்லாம் சீட்டுக்களமூலமே செலுத்தப்படும். உணவுச்செலவு, மோட்டார் செலவு என்னும சில்லறைச செலவுகளைவிட, அவர் ஒரு வருடத்திலே வேறெதற்கும் தொகையாகப் பணத்தைக் எடுத்துகொடுத்திருக்க மாட்டார்.

பரிவர்த்தனைச் சாதனமாயும், கணக்கு அலகாயும் அமையும் பணம் :

பணத்துக்கு இரண்டு தனிப்பட்ட கடமைகளுண்டு. (1) ஒனறு பரிவர்த்தனைச்சாதனம் என்றவகையில. (2) மற்றது மதிபபீட்டலகு அல்லது கணக்கு அலகு என்றவகையில.

பூரணமானதொரு கணக்கு வைக்கும்முறை செயறபடும தாபனத்திலே இந்தவித்தியாசத்தை விளக்கமுடியும். இங்கே வியாபார விவகாரங்கள் சம்பநதமான குறிப்புக்கள மிகக் கருததோடு எழுதிவைக்கப்படும். இஙகே ஒருவனுடைய வரவு செலவெல்லாம கணக்குப் பார்த்து, அவன கணக்காற் செல்மதியானவற்றைக் கொடுத்து, வருமதியானவை பதிவு செய்யப்பட்டு விடும். அத்தகையதொரு திட்டத்திலே பரிவாததனைச் சாதனம் எதுவும் தேவைப்படமாட்டாது. ஆனல் மதிபபை அளப்பதறகுப் பொதுவானதோர் அளவுகோல் தேவைப்படும். அதைக்கொண்டு பலவகையான பொருளகளின் பொதுமதிப்பை அறியலாம். உதாரணமாக, ஒரு கட்டி பிசினையும் ஒரு மோட்டாரையும் ஒப்பிட்டு மதிபபிட்டுக்கொள்ளலாம.

[1] ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முனனர் வங்கி நோட்டுகளை நாணயமாகச சமவில மதிபபில மாற்றுவது அபூவம். ஒவ்வொனறும் ஒவ்வொரு மதிப்பையுடையதாயிருநதிருக்கும். அதுவும் நாளுக்குநாள் விதியாசப்படும். எனவே பண்டசாலைக்காரர் தினமும் மதிபபு அட்டவணையொனறை வைத்திருபபாகள். பணத்தை வாஙகி, விற்று இலாபம சம்பாதிப்பதே ஒரு தொழிலாயமைந்தது.

ஆபிரிக்காதியாருள் ஒருவகை "மணியூட்" என்னும் ஒன்று பணமாகப் பாவிக்கப்பட்டு வந்தது. இது சிப்பியுமன்று; பொருளுமன்று. பரிவர்த்தனைச் சாதனமான இதற்குச் சடப்பொருட்டனமை இடையாது. ஆனால் அது மதிப்பீட்டு நியம அலகாகவேயிருந்தது; அல்லது கணக்குக்கான பண மாகவேயிருந்தது. சமீபகாலமவரை பரகுவேநாட்டிலே, வழக்கிலில்லாத புராதன ஆர்ஜெனடீனு நாணயமொன்றின் அடிப்படையிலமைக்கப்பட்ட பண அலகே பணமாயிருந்துவந்தது. இலண்டன் நாகரிகக் கடைகளி லே கினிக்கணக்கிலே சாமான்களின் விலை கூறப்படுகிறது. ஆனால் கினி என்ற நாணயம் இன்று புழக்கத்திலில்லை. ஒரு கினித்தொப்பிக்கு 21 சிலின கொடுத்து வாங்குவார்கள். ஆனால் கினி இப்பொழுதும் வழக்கத்திலிருப்பதாக நினைப்பது நாகரிகமாகக் கருதப்படுகிறது. பிராங்க் ளினும் ஜெபர்சனுமே தசமமுறைப் பணத்தை அமெரிக்காவிற் புகுத்தி னர். அதற்கு அமெரிக்கர் அவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டவராவர். பார்திங், பென்னி, சிலின், அரைக்கிரவுண போனற ஆங்கிலச் சில்லறைக் காசு களைக் கணக்குப் போட்டுக் கொண்டிருப்பது எத்துணைச் சங்கடமான கருமம்![1]

அப்பிள்பழங்களோடு தோடம்பழங்களைக் கூட்டக்கூடாதெனப் பாடசாலை யிலே நாம் படித்துளோம். அளவிலே வித்தியாசப்பட்டவற்றை ஒன்று சேர்க்கக்கூடாதெனவும் சிறு வகுப்பிலே படித்துளோம். பொருளாதா ரத்திலும, பொருள்களின் மதிப்பை ஒரளவால் அளவிட வழிசெய்வது பணவிலையேயாகும். அப்பிளோடு தோடம்பழங்களைச் சேர்க்கமுடியாது. அப்பிள் ஒனறின் விலையால் அப்பிளின தொகையைப் பெருக்க ஒரு கணக்கு வருகிறது. அது டொலரில் இருக்கிறது. தோடம்பழம் விடயத்தி லும் அப்படிததான. டொலர் கணக்கில் அதன் மதிபபை அறிகிறோம். இந்த இரு டொலர் தொகையையும் ஒனறுகக் கூடலாம். பாணையும், மலரையும ஒப்பிடுவது அழகியலுணர்ச்சிக்குப் பொருந்தாது. ஆனால் பணம் இரண்டையும் ஒரளவுக்குட்படுத்தி ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடியதாக்குகிறது. முதற்பொருள பலவற்றுக்கும் பணம் இவ்வாறே செய்கிறது. அவை சம்மட்டியாயிருக்கலாம், நெசவு யந்திரமாயிருகலாம், எண்ணெய்வகை யாயிருக்கலாம்.

பணமும் காலமும்;

பரிவர்த்தனைச் சாதனமாகவும், மதிப்புக்களை அளவிடும் பொது அளவீ டாகவும்—அதாவது நியமமான கணக்கீட்டலகாகவும்—பணம் அமைந் துள்ளது எனவும், அவைதாம் பணத்தின மிக முக்கியமான கடமை

[1] சிறுவாகுப பயிற்றப்பட்ட எந்தமுறையும் அவர்களுக்கு இலேசானதாயிருகும். தங்கள் முறைதான சிறநததெனறு எணணுவது மகளையில்பு. எநதமுறை கறபதற்கு இலகுவோ அநதமுறைதான நலலது. தசமமுறை அநதவகையில எலலார்க்கும இலேசானது. (12 இற்கு பல சினைகளுணடு; 10 இறகு அத்துணைச் சினைகளிலலை. இதுவே தசமமுறையிலுள்ள குறை பாடு).

கள் எனவும் கண்டோம். இவை காலத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவை. கால மென்பது தொடர்புள்ள வேறிரு தொழிற்பாடுகளை அடக்கியிருக்கிறது.

பணத்தைப் பெறுவதற்கும் அதைச் செலவு செய்வதற்குமிடையிலே ஒரு கால எல்லையுண்டு. இஃது ஒருவாரம் அல்லது ஒரு மாதமாயுமிருக்கும். பணத்தைச் செயற்படுத்தாமற பலமாதம் வைத்திருப்பதானால் அதனால் எவ்வித வட்டியும் கிடையாது. வட்டியுதவக்கூடிய பத்திரங்களோ, ஈடுகளோ இருக்குமானால் எவனும் பணததைச் சும்மா வைத்திருக்க மாட்டான். (எதிர்வரும் அத்தியாயங்களிலே இந்த முக்கியமான பிரச்சினை பற்றி அடிக்கடி குறிப்பிடுவோம்.)

ஒரு நாளென்றுலென்ன ஒன்பதுவருடமென்றுலென்ன பணம் சில காலத்துக்குக கையில் இருக்கிறது என்பது உண்மை. மதிப்பீட்டின் களஞ்சியமாகப பணம இவவாறு அமைகிறது. ஒருவன் தனது சொந்தச் செல்வத்தை இங்ஙனம் வைத்துகொள்ளலாம். இதுவே பணஞ் செய்யக் கூடிய மூன்றுவது கடமையாகும்.

கால எல்லைக்குள நடகும் பணவிவகாரங்களின் நிபந்தனைகளை விளக் கும் முறையிலும் பணம் முக்கியமானதொரு கடமையைச் செய்கிறது. உதாரணங்கள் : அடுத்த ஆண்டில் 106 டொலராகத் திருப்பித் தரும் நிபந்தனையில ஏ, பீக்கு இன்று 100 டொலர் கடன கொடுக்கிறன். அடுத்த மே மாதத்திலே ஒரு புசல் இரண்டு டொலர் வீதம் 5,000 புசல் கோதுமையை டீ யிடமிருநது வாங்குவதாக சீ உடன்படுகிறன. வருங் காலத்திலே கொடுப்பனவு செய்வதற்குப பணம் ஒரு நியம அளவாக அமைகிறது. இதுவே அதன நாலாவது கடமை. 5 வருடத் தவணையில் திருப்பிக கொடுததுவிடுவதாக ஒருவன 10,000 டொலர் கடன வாங்கு கிறன். அது, இக்காலப் பணத்தைப் பெற்று வருங்காலப் பணத்தில் திருப்பிக் கொடுகக்படுவதைக குறிக்கும்.

அடுத்தவருடம விலைவாசிகள இரட்டித்துவிடடனவென்று வைத்துக் கொள்வோம். இனறு கொடுத்ததிலும் பார்க்கக் குறைவான வாங்குஞ் சக்தியுள்ள பணத்தில் ஒருவன் வாங்கினபணத்தைத் திருப்பிக்கொடுப்பது நியாயமா ? வருடாவருடம விலைவாசிகள் இரட்டித்துக்கொண்டுபோகும் போது, மதிப்பீடடுக் களஞ்சியமாக எணணிப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டி ருக்கலாமா ? விலைவாசிகள நிலைபேறில்லாதிருகும்போதும், வீக்கமும் வீழ்ச்சியும் தீவிரமாயிருக்கும்போதும, எதிர்காலக் கொடுப்பனவுக்கு நியம அலகாகவும், மதிப்பீட்டின களஞ்சியமாகவும பணம் அமைவதறகுப் பொருத்தமற்றதாகும்.

காலஎல்லைக்குள் பணம் நிறைவேறறக்கூடிய இரு முக்கியமான கடமைகள் இவைதாம். வங்கிகளினதும் அரசாங்கதினதும் பணம் சம்பந்தமான கடமைகளையும் கடன் சம்பந்தமான கடமைகளையும் இரண்டாமபகுதியில்

விவரமாக ஆராய்வோம். விலைவாசிகளிலும் உற்பத்திகளிலும் சம்பந்தப்பட்ட ஏற்ற இறக்கம் சம்பந்தமாய் அவை யாது செய்கின்றன என்பதை அப்பொழுது கவனிக்கலாம்.

சுருக்கம் :

உள்ளூறுநினைவில் எல்லாருக்கும் பழக்கமான சில விடயங்களே இவ்வத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டபோதிலும், பொருளாதாரத்துறையிலே இது மிகவும் கடினமானதோர் அத்தியாயமாகும். எமது திட்டத்துக்கு மிக அண்மையில் நாமிருப்பதால், கருத்தோடு படித்தாலன்றி அஃது எவ்வாறு தொழிற்படுகிறதென்பதைச் சரியாக அறிந்துகொள்ளமாட்டோம்.

அ. விலைவாசிகளும், கலப்புத் தொழின்முறைகளும் :

1. நமது கலப்புத் தொழின்முறைத்திட்டத்திலே போட்டிச் சந்தைகளில், விநியோகம், தேவை என்பனவற்றின்மூலம் தொழிற்படும் விலையந்திரம், பொருளாதார அமைப்பின் மூன்று அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்கு விடை தரும் வகையிலே செயற்படுகிறது. இத்திட்டம் பூரணமானதன்று. ஆனால் அஃது என்ன, எப்படி, யாருக்கு என்ற பிரச்சினைகளோத தீர்க்க உதவுகிறது.

2. மக்கள செலவு செய்ய ஒதுக்கும் பணம் பொருளகளின் விலையைப் பாதிக்கிறது. இந்த விலைகள, வெவவேறு பொருள்களின் எந்த அளவு உறபத்தி செய்யப்படவேண்டுமென்பதை நிச்சயப்படுத்த உதவுகின்றன. ஒரு பொருளின் அதிக அளவு தேவையென மக்கள் விரும்பினால் அந்தப் பொருளின் உற்பத்தியைப போட்டியிடும் வியாபாரி ஒருவன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வானானால் இலாபம் பெறுவான். பூரணபோட்டியிலே மிக மலிவாக உற்பத்தி செய்யும் முறையை அவன் அனுசரிக்கவேண்டும்; மலிவான உழைப்பு, நிலம் முதலிய சாதனங்களே அவன் பயனபடுத்தவேண்டும். ஒறுப்பான சாதனங்களைச் சிக்கனமாகப பயன்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவனுக்கு நட்டமுண்டாகி அவன் வியாபாரத்திலிருநது நீங்கவேண்டியேறபடும்.

அத்துடன் என்ன, எப்படி என்ற பிரச்சினைகளும் விலைவாசிகளாலே தீர்த்து வைக்கப்படும். யாருக்கு எனற பிரச்சினையும் அபபடியே. உற்பத்திச் சாதனங்களின விலைகளுகுப் பேரம்பேசுஞ் சமயத்தில் ஏறபடும் போட்டியே வருமானம் பகிர்ந்துகொடுக்கப்படும் தன்மையை நிச்சயிக்கும். அதாவது ஒவ்வொருவகைத் தொழிலுக்குமுரிய கூலி, நிலவாடகை, புத்தகங்களுக்குரிய உரிமைப்பணம், முதலீட்டால் உண்டாகக்கூடிய பலவகைப்பங்கீடுகள் எனபனவே அப்பங்கீடாகும். நல்ல இடத்திலமைந்ததும், வளம் மிக்கதுமான நிலத்தை யுடையவன், நுகர்பொருட் சந்தைகளில் அந்நிலத்தைப் பயன்படுத்தி நல்ல வாடகையைப் பெறுவான். நல்ல பாடகன் விடயமும் அத்தகையதே. அவன் பாட்டைக்கேட்க மககள் நிறையப் பணங்கொடுப்பர். சந்தையிலே தேவைப்படாத நிலமோ, திறமைகளோ உள்ளவனுடைய வருடாந்த வருமானம் குறையும்.

3. இரண்டு வகையில் நமது பொருளாதார முறை கலப்புடையதாயிருக்கிறது. அரசாங்கம் தனியார் முயற்சிக்குக் கட்டுப்பாடு உண்டாக்குகிறது. பூரணபோட்டி தொழிற்படுவதை ஏகபோக உரிமைக்குரிய அமிசங்கள் கட்டுப்படுத்துகின்றன.

ஆ. முதல், தொழிற் பிரிவு, பணம் :

4. முதற்பொருளகள், அதாவது எந்திரம், வீடு, உற்பத்தியாகிவரும் பொருள்கள் என்பவை ஒரு தேசத்தின் உற்பத்திக்குப் பெரிதும் துணை புரிகின்றன. காலத்தைப் போக்கும் வக்கிரமானமுறைகள் மூலம் உற்பத்தியை ஆரம்பிப்பதற்குக் காலமெடுக்கும். எனவே முதற்பொருள் இருப்போடு, தற்காலத்தில் நுகரப்படும் பொருளகளிற் சிலவற்றைத் தற்காலிகமாகத் தியாகஞ் செய்வதும் அவசியம்.

5. முதலாளித்துவப் பொருளாதார முறையிலே முதற்பொருள்கள் தனியார் உடைமையாகவேயிருக்கும். அவற்றால் வரும் வருமானம் தனியாருக்கே சேரும். பொதுவுடைமை முறையிலே முதற்பொருள்கள் அரசாங்கத்துக்கே சொந்தம். எந்தமுறையிலும் தனியார் உடைமை எல்லையில்லாமற் பெருக இடங்கொடையாது.

6. தனித்துறைப பயிறசியும, தொழிற்பிரிவுமே, இக்காலப் பொருளாதாரத்தின முக்கிய இயல்பு. இதனால் உற்பததி பெருகுகிறது. ஆனால் ஒருவரில் மற்றவர் தங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தமுமுண்டாகிறது.

7. நாணயப் பரிவர்ததனையில்லாவிட்டால், தொழிற்பிரிவை யாவாக அபிவிருத்திசெய்யமுடியாது. சாதாரணப் பண்டமாறறு திறமையற்றது. அது நாளடைவிற் பணத்துக்கு இடமளிக்கும. பொருள்மயமான பணம் காலகதியிற் பணமாகவும் வங்கிக் காசோலையாகவும் மாறும். ஏனைய பொருளாதாரப் பொருள்களைப் போலல்லாது பணத்துக்கு மதிப்புச் சமூகசம்பிரதாயத்தால் உண்டாகிறது. பணம் எதை வாங்குகிறதோ அதைக்கொண்டே அதற்கு மறைமுகமாக மதிபபுக்கொடுக்கிறேமன்றிப் பணத்துக்காகப் பணத்தை நாம் மதிப்பதில்லை.

8. பணத்தின் முக்கியமான இரு கடமைகள (அ) பரிவர்ததனைச் சாதனம் (ஆ) பொதுவான அளவை அலகு ; அதாவது கணக்கிடுவதற்கான அலகு. காலத்தன்மையால் இவ்விரு கடமைகளோடு வேறிரு சார்புக் கடமைகளுமுண்டு (இ) பணம் கையிலிருக்கும்வரை அது மதிப்பீட்டின் களஞ்சியமாயமைகிறது. அதன் கடைசிப்பயன் விலைவாசிகளின் போக்கிலேதான் தங்கியிருக்கிறது. (ஈ) எதிகாலம பற்றிய உடன்படிக்கைகள் பணக் கணக்கிலேதான செய்யப்படுகின்றன. "எதிர்காலக் கொடுப்பனவுப் பிரமாணம்" எனப் பணம் அடிக்கடி வழங்கப்படும். எதிர்பாராத விலைமட்ட மாற்றங்களால் இக்கடமைகள் சிலசமயம் பாதிக்கவும்படலாம். பணம் ஒழுங்காகத் தொழிற்பட்டுக்கொண்டிருக்குமானால் அதைப் பற்றி நாம் அக்கறைகொள்ளவேண்டியதிலலை. ஆனால் அதன் தொழிற்பாட்டினால்

நாட்டிலே வியாபார மந்தமும், பொருளாதார வீக்கமும் உண்டாகுமானால் அதை விசேடமாக ஆராயவேண்டியது பொருளாதாரத்தின் கடமையாகும்.

ஆராய்ச்சிக்குரிய பிரச்சினைகள் :

1. இரண்டாவது உலகமகாயுததிலே நுகர்வோரின பணத்தேவை, அவர்களுடைய சீனி நுகர்வை நிச்சயிக்கவிட்டோமா ? ஏன் விடவில்லை எது நிச்சயிததது ?

2. உழைப்பின் விநியோகம், தேவை என்பவற்றைக்கொண்டு பார்த்தால், அவை வாய்ச்சாதுரியமுள்ள கடைச்சிப்பந்திகளுக்கு, நுண்தொழிற்றிறமை யுள்ள சத்திரவைத்தியரிலும் பார்க்கப் பத்துமடங்கு அதிகமானவருமானத் தைக் கொடுகுமா ?

3. மக்களிடையே இலாபம் பெறவேணடுமென்ற நோக்கம் நீலைத்திருக் கிறது. நுண்தொழில் செய்யவேண்டுமென்ற இயலபூக்கமோ, சமூகத்துக் குப் பொறுப்புள்ளவராயிருக்கவேணடுமெனற உணர்ச்சியோ இந்த இலா பம் பெறும் நோக்கத்தை மாற்றுமா ?

4. தானுகத் தொழிற்பட்டுக்கொண்டிருக்குமம விலைத்திட்டத்தை மிதப் படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ள சில சந்தர்ப்பங்களைக் கூறுக. எகபோக உரிமையமிசங்கள் விலைதிட்டந தொழிற்படுவதை மிதபபடுத்திய சந்தாப்பங்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுக.

5. அடுத்த சில தலைமுறைகளிலே திறமை மிக்க கைதொழில் நாடாக மாறுவதற்குச் சீனு என்ன செய்யவேண்டும்? வெளிநாடுகளில் கடன் படமுடியாதென்ற அடிப்படையில் இதை ஆராய்க.

6. "லிங்கன் அடிமைகளை விடுதலை செயதார். பல காலமாகத் தென்பகுதி மாகாணங்கள் தேடி வைத்த முதலின பெருமபகுதியை அவர் பேனுவினுல ஒரே கீறில் அழித்துவிட்டார்." இக்கூற்றை ஆராய்க.

7. ஐஸ்கட்டிகளைப் பண அலகாகப் பயன்படுததலாமா ? ஏன் பயன் படுத்த முடியாது ? ரேடியததைப் பயன்படுத்தலாமா ? டொலா நோட்டு ஒவ்வொன்றும் அது அச்சடிக்கப்பட்ட காலந் தொடஙகி மாதாமாதம் 10 விகிதத்தில் மதிப்புக்குறைந்து கொண்டுபோனுல் மக்களுடைய செலவுப் பழக்கம் எவ்வாறு மாறும்?

8. வங்கிவைப்புக்களிலே கடதாசி நோட்டையோ உலோக நாணயத்தை யோ பயன்படுததாமற் காசோலைகளை பயன்படுத்துவதாலுண்டாகும் நன்மை யென்ன ? தீமைகளிருந்தால் அட்டவணைப்படுத்துக.

9. 1947 ஆம் ஆண்டுப் பிற்பகுதியில் ருஷிய அரசாங்கம் பழைய ரூபின்நாணயத்தை அகற்றிவிட்டு ஒவ்வொரு ரூபினுக்கும் பதிலாக ஒரு புதிய ரூபினை வழங்கிற்று. 1957 ஆம் ஆண்டினரம்பத்தில் உள்ளூர்க் கடன்களைக் கொடாது நிறுத்திற்று. பண உருவத்திலே தனத்தைச்

சேகரித்து வைக்கும் மக்களின் ஆசையை இந்தச் செய்கை எவ்வாறு பாதிக்கும்? பத்திரங்களாய்ச் செல்வத்தைச் சேகரிப்பதை எவ்வாறு பாதிக்கும்? இன்றைய நுகர்ச்சியைத் துறப்பதால் என்ன பலாபலனுண்டு?

10. கீழ்க்காணும் கருத்துக்களைப்பற்றி மறுபடியுஞ் சிந்திக்க.

கலப்புத்தொழின்முறைத்திட்டம்.
பொருள்களுக்கும் உற்பத்திச்சாதனங்களுக்கும் தேவை விநியோகச் சந்தைகள்.
இலாபந்தேடுதலும், செலவைக்குறைந்தபட்சமாக்குதலும்.
பூரணபோட்டியும், பூரணமல்லாத போட்டியும்.
அரசாங்கத்தின் பொதுச் சேவைகள்.
உற்பத்தியின் வக்கிரத்தன்மை.
துறத்தலும், காத்திருத்தலும்.
முதற்பொருள்களைப் புனர்தாபனஞ் செய்தலும், பரிபாலிக்கத் தவறுதலும்.
முதல்பற்றிய பல கருத்துக்கள்.
தனித்துறைப்பயிற்சியும் பரிவர்த்தனையும்.
தொழிற்பாகுபாடும், ஒன்றிலொன்று தங்கியிருத்தலும்.
பண்டமாற்றும், பணவிலையும்
பொருட்பணம், கடதாசிப்பணம், வங்கிவைப்புப்பணம்.
பரிவர்த்தனைச் சாதனம்.
கணக்கு அலகு.
மதிப்பீட்டுக் களஞ்சியம்.
எதிர்காலக்கொடுப்பனவுப் பிரமாணம்.
பணத்தின் வாங்குஞ் சக்தியில் மாற்றமான வீக்கம்.

நாலாம் அத்தியாயம்

விநியோகமும் தேவையும்: அடிப்படை அமிசங்கள்

இளிப்பிள்ளையைக்கூட மெத்தப்படித்த அரசியற்பொருளியலறிஞனாக்கி விடலாம். அது அறியவேண்டிய இரண்டேயிரண்டு சொற்கள் "விநியோகம்" "தேவை" என்பனவே.

—அலுமதேயப்போர்வழி.

பொருளியல்பற்றிய சுருக்கமான கூற்றுக்கள் ஒவ்வொன்றும் தவறுனவை (நான் கூறும் இக்கூற்றுமாத்திரம் அதற்குப் புறநடை)

—அல்பிரட் மாஷல்.

இரண்டாம், மூன்றும் அத்தியாயங்களிலே எந்தப் பொருளாதாரமும் எதிர்நோக்கவேண்டிய மூன்று அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை அறிமுகஞ் செய்தோம். அப்பிரச்சினைகளாவன :

1. விதம்விதமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பலவகைப் பொருள்களிலும் சேவைகளிலும் எவ்றை என்ன அளவில் உற்பத்திசெய்யலாம்?

2. ஒவ்வொரு பொருளையும் உற்பத்திசெய்வதற்கு நிலம், தொழில் முதலிய வெவ்வேறு உற்பத்திச் சாதனங்களை எவ்வாறு சமூகம்சேர்க்கும்? இந்த உற்பத்திமுறையைப் பயன்படுத்துவதா அந்தமுறையைப் பயன்படுத்துவதா? கோதுமைவிளைவுக்காகத் தொழிலாளரை அதிகம்போட்டு வேளாண்மை செய்வதா? அல்லது ஒவ்வோர் அலகுத் தொழிலாளர்க்கும் அதிக நிலத்தைப் பயன்படுத்துவதா?

3. எவருக்காகப் பொருள்களை உற்பத்திசெய்வது? அதாவது தேசிய உற்பத்திப்பொருள்களை, பலவகையான திறமைகளும், நிலப்பாத்தியதையும், முதற்பொருளுடைமையுமுள்ள சமூகத்தின் பல்வேறு அங்கத்தவரிடையே எவ்வாறு பாகுபாடு செய்வது?

இந்தமூன்று பிரச்சினைகளையும் தீர்ப்பதற்குப் பலவகையான முறைகளை உபயோகிக்கலாமென இரண்டாவது அத்தியாயத்திலே கண்டாம். எதை, எப்படி, யாருக்கு என்ற விடயங்களை வழக்கத்தை அனுசரித்தும் தீர்மானிக்கலாம்; இயல்பூக்கத்தைக்கொண்டும் நிச்சயிக்கலாம். கூட்டுறவு முறையில் ஒருமுகப்படுத்தும் சட்டங்களாலும் நிச்சயிக்கலாம். தற்காலக் கலப்புப் பொருளாதாரம் இம்மூலாதாரமான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவைப்பதற்கு, இந்த உபாயங்கள் எவற்றிலும் முற்றுகத் தங்குவதில்லை என்பதை மூன்றும் அத்தியாயத்திலே கண்டோம். பதிலாக அது சந்தைகள், விலைவாசிகள் என்ற ஒருமுறையிலேதான் தங்கியிருக்கிறது.

நூகர்வோனை அரசன் என்று கூறலாம். ஒவ்வொரு மனிதனும் அரசன். ஒவ்வொருவரும் வாக்காளர். பணத்தையே வாக்காகப் பயன்படுத்துவர்.

தான் என்ன செய்யப்படவேண்டுமென்று விரும்புகிறதோ அதைப் பணமாகிய வாக்கைப் பயன்படுத்திச் செய்கிறான். ஒருவனுடைய வாக்கு மற்ற மனிதருடைய வாக்குகளோடு போட்டிக்கு நிற்கவேண்டும். யாவரிடம் அதிக வாக்கு உண்டோ அவர்களே என்ன பொருள் உற்பத்திசெய்யப்படும், அவை எங்கே செல்லும் என்பவற்றை நிச்சயிப்பார்கள். இந்தப் பணவாக்குக்கள் எவ்வாறு செலவாகின்றன என்பதைக் காண்பதே நமது கடமை.

சந்தை அமைப்பு :

நாம் ஓர் உதாரணத்தை எடுப்போம். ஒரு சோடி புதிய சப்பாத்து வாங்கவேண்டுமென்ற உந்துதலோடு நீங்கள் நித்திரைவிட்டு எழும்புகிறீர்கள். "நகரசபைக்குப் போய், எனக்கு ஒரு சோடி புதிய சப்பாத்தைத் தரக்கூடிய ஒரு நகரசபைத் தலைவரைத் தெரிவதற்கு வாக்களிப்பேன். 9 அங்குல அளவுடையதும் மெல்லிய தோலினாற் செய்யப்பட்டதும், கரிய கபிலநிறமுள்ளதுமான சப்பாத்தாக இருக்கவேண்டும்" என்று சொல்ல விரும்பமாட்டீர்கள்.

அல்லது சரித்திரத்திலிருந்து உண்மையானதோர் உதாரணத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். தினமும் உருளைக்கிழங்கையே சாப்பிடாமல், இறைச்சியைச் சாப்பிடக்கூடிய அளவுக்கு மக்கள் செல்வமுடையவராகி விட்டார்களென வைத்துக்கொள்வோம். உருளைக்கிழங்குக்குப் பதிலாக இறைச்சியைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்? எந்த அரசியல்வாதியிடம் கூறுவார்கள்? அதை நிறைவேற்ற அந்த அரசியல்வாதி, மெய்ன் பிரதேசத்திலுள்ள கால்நடைவளர்ப்போர் டெக்சாஸ் பிரதேசத்துக்குப் போய்விடவேண்டுமென எவ்வாறு கட்டளையிடுவார்? உருளைக்கிழங்குச் செய்கையைக் கைவிட்டுக் கால்நடைவளர்க்கப் பண்ணைக்காரரைத் தூண்டுவதற்காக பிரத்தியேகமாக எவ்வளவு வாடகை தேவைப் படுமென அவர் நிச்சயஞ் செய்வார்? பன்றியிறைச்சி, ஆட்டிறைச்சி, மாட்டிறைச்சி என்ற வகையில் மக்களுடைய தேவை பூர்த்திசெய்யப்படுகிறதா என்பதை அவர் எவ்வாறு நிச்சயப்படுத்திக்கொள்வார்? மாட்டிறைச்சியில் நல்ல பகுதியை யார்பெறவேண்டும்?

இதனை மேலும்மேலும் ஆராய்வதால் என்ன பயன்? இப்பிரச்சினை மேலே குறிப்பிட்டவாறு தீர்க்கப்பட்டதில்லை என்பதை எவரும் அறிவர். உண்மையில் எனன நடைபெறுகிறது? நுகர்வோர் உருளைக்கிழங்கை வாங்காது மாட்டிறைச்சியையே வாங்கத் தொடங்குவர். இதனால் இறைச்சியின் விலை ஏறும்; உருளைக்கிழங்கின்விலை விழுந்துவிடும். அதன்பயனாக உருளைக்கிழங்கு செய்கைபண்ணுவோருக்கு நட்டமும், கால்நடைவளர்ப்போருக்கு இலாபமும் உண்டாகும். கால்நடைவளர்ப்பிலே ஈடுபட்ட தொழிலாளருக்கு நல்ல சம்பளம் கிடைக்கும். அதனால் உருளைக்கிழங்கு செய்கைபண்ணும் தொழிலாளர், கால் நடைவளர்க்கும் தொழிலிற் போய்ச் சேருவர். இறைச்சிவிலையேறவே பனறி, மாடு, ஆடு என்பன

அதிகமாக வளர்க்கப்படும். மாட்டின் கொம்பு, தோல், ஈரல், தொடை யிறைச்சி முதலியன மக்களிடையே விற்கப்பட்டு அவற்றுக்குப் போட்டியுண் டாகும்.

அரசாங்க உத்தியோகத்தரோ, வியாபார முதலாளிகளோ விலைவாசிகளைத் தரப்படுத்துவதில்லை என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகும். இதற்கு ஓர் உதாரணத்தைக் கூறலாம். ஒரு காலத்திலே சிறுநீரகம் கல்லீரலிலும்பார்க்க அதிகவிலைக்கு விற்கப்பட்டது. ஆனால் இரத்தச்சோகைக்கு ஈரல் நல்லதென விஞ்ஞானம் கண்டுபிடித்தபடியால், ஈரலின் விலை அதிகரித்தது. இப்போதெல்லாம் கல்லீரல் ஒறுப்பாய்விட்டது. வாங்கவே முடியாது. எனவே கிடைக்கக்கூடிய கல்லீரலைக் கட்டுப்பாடாகவே விற்கவேண்டியதாயிற்று. இஃது எவ்வாறு நிகழ்ந்ததென்று ஆராய்ந்தால், சிறுநீர்ப்பையிலும் பார்க்க கல்லீரலுக்குள்ள தேவை அதிகரித்ததாலும், கட்டுப்பாடான விநியோகத் திலுமே விலை அதிகரித்துள்ளது எனத்தெரியவரும். இது விலைவாசியி லேற்பட்டதொரு புரட்சியெனலாம். இம்மாதிரிப் புரட்சிகள் பொருளாதாரச் சந்தைகளில் எப்பொழுதும் நடைபெற்றுக்கொண்டுவருகின்றன. மக்க ளுடைய விருப்பங்களும், தேவைகளும் மாறுகின்றன. எந்திரசாதன முறைகள் மாறுகின்றன; இயற்கைவளங்கள் கிடைக்கும் அளவும், உற்பத்திக் குத் தேவையான வேறு சாதனங்களும் மாறுகின்றன. இவற்றை அனு சரித்துச் சந்தையிலே விலைவாசிகளும், விற்பனையாகும் பண்டங்களின் தொகையும், பணிகளின் அளவும் மாற்றமடைகின்றன. அதாவது தேயிலை, சீனி, இறைச்சி என்பவற்றின் தொகையிலும், நிலம், உழைப்பு, எந்திரச் சாதனங்கள் என்பவற்றின் அளவிலும் மாற்றமேற்படுகிறது.

குறித்த ஒரு பொருள் சம்பந்தமான தேவையும் விநியோகமும் போட்டிச் சந்தையிலே எவ்வாறு மாறுதலடைகின்றன என்பதைக் காட்டுவதே இந்த அத்தியாயத்தின் நோக்கமாகும். முதலில், தேவைக்கோடு என்பதைப் பற்றி வரைவிலக்கணங் கூறுவோம். பின்னர் விநியோகக்கோடு பற்றி இலக்க ணங் கூறுவோம். பின்னர் தேவையும் விநியோகமும் சரிசமமாயிருக்கும் போது—இந்த இரண்டு கோடுகளும் ஒன்றையொன்று வெட்டும்போது—சந்தை விலை எவ்வாறு சமநிலை அடைகிறதென்பதைக் காண்போம்.

தேவை அட்டவணை

முதலில், தேவையோடு ஆரம்பிப்போம். ஒரு நேரத்தில் மக்கள் எவ் வளவை வாங்குவார்கள் என்பது விலைவாசிகளைப் பொறுத்ததென்பதை எவரும் அறிவர். ஒரு பண்டத்தின் விலை அதிகமாயிருந்தால் அதனை அதிகமாக வாங்கமாட்டார்கள். ஆனால் விலை குறைந்தபண்டமானால், மற்ற நிலைமைகள் சமமாகவிருக்கும்போது மக்கள் அதனையே அதிகம் வாங்குவர்

இவ்வாறு ஒரு பண்டத்தின் சந்தைவிலைக்கும் (உதாரணமாக, கோதுமை என்றுகொள்வோம்) அந்தப் பண்டத்தில் தேவைப்பட்ட அளவுக்கும் ஒரு திட்டமான தொடர்புண்டு. இவ்வாறு வாங்கப்பட்ட தொகைக்கும் விலைக்கு மிடையிலுள்ள சம்பந்தமே "தேவை அட்டவணை" அல்லது "தேவைக் கோடு" என்று வழங்கப்படும்.

தேவை அட்டவணை, தேவைப்பட்ட அளவுக்கும் விலைக்குமுள்ள தொடர்பைக் காட்டும்:

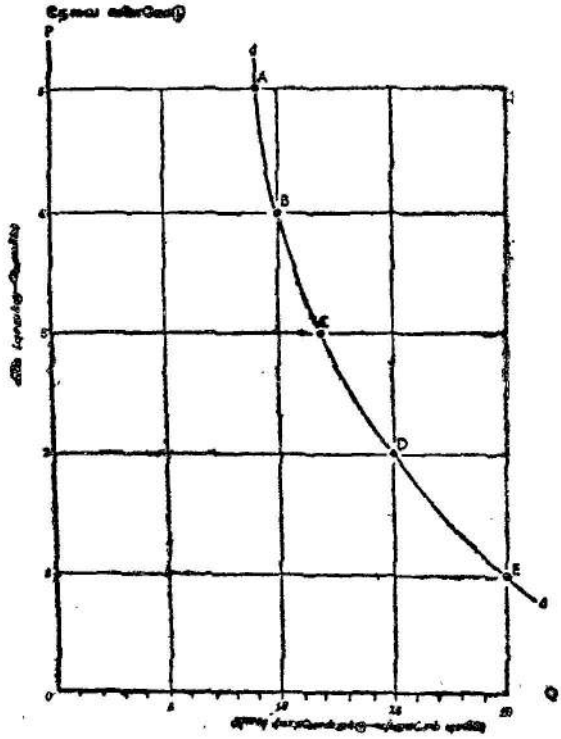
ஒரு புசலின் விலை வி (1)	தேவையான அளவு மாதமொன்றுக்கு பத்து லட்சம் புசல் தொ. (2)
ஏ டொலர் 5	9
பி 4	10
சி 3	12
டி 2	15
ஈ 1	20

அட்டவணை 1. கோதுமைக்குரிய தேவை அட்டவணை — ஒவ்வொரு சந்தை விலையிலும் எக்காலத்திலும் குறித்த ஓர் அளவு கோதுமை தேவைப்படும். விலை குறைந்தால் தேவைப்படும் அளவு அதிகரிக்கும். எனெனில வேறு பொருள்களுக்குச் செலவு செய்வோர் இந்தப்பொருளிற் பணத்தைச் செலவு செய்து, முகியம் குறைந்த தேவைகளே இப்பொருளை வாங்குவதினாற் பூர்த்தி செய்வர்.

மேலேயுள்ள கற்பனை அட்டவணை, தேவையட்டவணையைக் காட்டுகிறது. 5 டொலர் விலையில் நுகர்ச்சியாளர் எல்லாரும் திட்டமானதொரு தொகைக் கோதுமையை வாங்குகிறார்கள். இங்கே மாதமொன்றுக்கு 90 இலட்சம் புசல் வாங்கப்படுகிறது. 5 டொலரிலிருந்து 4 டொலராக விலைகுறைந்த பொழுது வாங்கப்படுந்தொகை 100 இலட்சம் புசலாகக் கூடுகிறது. இரண்டாம் கோட்டில் உள்ள தொகையை முதலாங் கோட்டுத் தொகையோடு ஒப்பிட்டால், குறித்த ஒரு விலையில் வாங்கிய தொகையை நிச்சயிக்கலாம்.

முதலாம் அட்டவணையில் அடங்கிய இலக்கவடிவமான தகவல்களைக் கோட்டு வடிவிலுங் காட்டலாம். முதலாம் படத்திலுள்ள நிலைக்குத்தான சட்டத்திலே கோதுமையின் விலை குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் புசலொன்றுக்கு இத்தனை டொலர் விலையெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கிடைச்சட்டத்திலே மாதவீதம் வாங்கப்படக்கூடிய கோதுமையின் அளவு புசல்கணக்கிலே அளக்கப்படுகிறது. நகரத்திலுள்ள ஒரு மூலையை அறியவேண்டுமானால் அது எந்தத் தெருவிலே எந்த ஒழுங்கையிலுள்ளதென்பதைக் கேட்டறிகிறோம். கடலில் நிற்கும் கப்பலின் திசையை அறிவதானால், அகலக் கோட்டையும் நீளக்கோட்டையும் அறிவதால் தெரிந்துகொள்ளலாம். அவ்வாறே இந்தவரிப்படத்திலே ஒரு புள்ளியைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டுமானால் இரண்டு ஆள் இலக்கங்கள் தேவைப்படும். அதாவது விலைவாசியும், தொகையும் அவையென்க.

கீழ் நோக்கிச் சரியும் வரைகோடு தேவையைக் காட்டும்.

படம் 1. விலைவாசிகளை நிலைக்குத்து அச்சில் அளக்க. தேவையான தொகைகளைக் கிடை அச்சில் அளக்க. முதலாம் அட்டவணையிலே வி அ (P Q) சோடி இலக்கங்களையும் இந்தப் படத்திற் புள்ளிகளாகப் போட்டு அப்புள்ளிகளூடாகச் செல்லும் கோட்டைத் தேவைக் கோடாகக் கொள்க. (தே தே d d) என்ற இக்கோடு வலப்பக்கமாகக் கீழ நோக்கிச் செல்வது "கீழ் நோக்கிச் சரியும தேவை விதி" என்ற முக்கியமான விதியைக காட்டும்.

முதலாவது புள்ளியான A 5 டொலரையும் 90 இலட்சம் புசிலையுங் குறிக்கும். எனவே அச்சில் 5 அலகு மேலே எண்ணியபின் 9 அலகு வலப்பக்கம் எண்ணி A புள்ளியைப் போடுகிறோம். அடுத்தபுள்ளி B. அதை அடைவதற்கு 4 அலகு மேலே சென்றபின் 10 அலகு வலப்பக்கம் எண்ணுகிறோம். கடைசிப் புள்ளி E. இந்தப்புள்ளிகளுடாக ஒரு கோட்டைக் கீறி அதை d d எனக் குறிப்பிடுகிறோம்.

இந்தத் தேவையட்டவணையின் படந்தான் தேவைக்கோடு. இங்கே தொகையும், விலையும் நேர்மாறான தொடர்பைக் கொண்டிருப்பதைக் கவனிக்கலாம். விலை இறங்கினால் வாங்குந் தொகை ஏறுகிறது. இந்தக் கோடு வடமேற்கிலிருந்து தென்கிழக்காகச் சரிந்து செல்கிறது. இந்த

முக்கியமான தத்துவத்தைக் கீழ் நோக்கிச் செல்லும் தேவை நியதி என்பர். இவ்விதி எந்தப் பொருளை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதற்குப் பொருந்துவதாயிருக்கும். கோதுமை, மின்சாரச் சவர அலகு, பருத்தி, எதில் எண்ணெய், சினிமா டிக்கெட் ஆகிய எல்லாப் பொருள்கள் விடயத்திலும் சரியாகவேயிருக்கும்.

கீழ்நோக்கிச் செல்லும் தேவை விதி :

ஒரு பொருளின் விலையைக் கூட்டினால் (மற்ற நிலைமை யெதுவுமே மாறுதிருக்கும்போது) அப்பொருளுக்குத் தேவை குறையும். இதையே வேறொருவகையிற் கூறலாம். அதாவது சந்தையில் ஒரு பொருள் அதிக மாகக் குவிந்து விடுமானால், மற்றநிலைமைகள் மாறுதிருக்கும்போது அந்தப் பொருளின்விலை இறங்கிவிடும்.

கீழ் நோக்கிச் செல்லும் தேவைக்கான காரணங்கள்.

இந்த நியதி பொது அறிவுக்கு ஏற்றது. சரித்திரகாலந்தொட்டு அவ் வளவு தெளிவில்லாவிட்டலும் அறியப்பட்டுவந்ததொரு விதியாகும். இதற் கான காரணத்தை அறிந்துகொள்வது எளிது. விலை ஆகாயமளவு உயர்ந் தால் செல்வர்களே பொருள்களை வாங்கக்கூடியவராயிருப்பர். வறியவர் குரக்கன் மாவிலே காலங்கழிக்கவேண்டியதுதான். கிழக்கு ஐரோப்பாவி லேயுள்ள வறிய நாடுகளில் இது இன்னும் நடைபெறுகிறது. விலை அவ் வளவு அதிகமாயில்லாவிட்டால் மத்திய வகுப்பினர்கூடக் கோதுமையை வாங்குவார்கள். இதிலிருந்து தெரியும் ஒரு விடயம், விலையிறங்கினால், வாங்குவோர் தொகை அதிகரிக்குமென்பதே. இது கீழ்நோக்கிச் செல்லும் தேவைவிதிக்கு ஆதாரமாயுள்ள மிக முக்கியமானதொரு காரணமாகும்.

இரண்டாவது காரணம் அவ்வளவு எளிதாக அறியக்கூடியதன்று. ஆனால் அதுவும் முதலாவது காரணம்போல முக்கியமானதே. விலைகுறை வதால் நுகர்வோர் தாம் வாங்கும்பொருள்களிற் சிலவற்றை அதிகமாக வாங்கவிரும்புவர். அதாவது, விலையேறினால், வாங்குவதை நுகர்வோர் சுருக்கிக்கொள்வர். விலை ஏறுவதால் நாம் என தேவைப்படும் பொருள் களைக் குறைக்கிறோம்? இதற்கு இரண்டு காரணங்களைக் கூறலாம். ஒரு பொருளின் விலை அதிகரித்தால் அதற்குப் பதிலாகவேறு பொருளைப் பயன்படுத்த எண்ணுகிறோம். உதாரணமாக, கோப்பியின் விலை கூடினால் தேயிலைப் பானத்தை மேற்கொள்ளுகிறோம். மெலும் விலை ஏறினால் நான் முன்னையிலும் வறியவனாகிறேன். வறியவனாகும்போது நிச வரு மானம் குறையும். அதனால், சாதாரணமாக நான் அனுபவிக்கும்பொருள் களைக்கூடக் குறைத்துவிட விரும்புகிறேன்.

ஒரு பொருளின்விலை இறங்கும்போது, அது அதிகமாகக் கிடைக்கும். உதா ரணமாகத் தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்வோம். அதன் விலை ஒறுப்பாயிருக் கும்போது குடிப்பதற்கு மாத்திரமே தண்ணீரை வாங்குகிறேன். பின்னர் அதனுடைய விலைவிழுந்ததும், கழுவுதல் முதலியவற்றுக்கும் தண்ணீரை

வாங்குகிறேன். தண்ணீர் மேலும் மலியத்துவங்கினால் வேறு உபயோகங்களுக்கும் தண்ணீரை வாங்குகிறேன். கடைசியாகத் தண்ணீர் மிக மலிந்து விட்டால் நான் பூந்தோட்டத்துக்குத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதோடு வேறுபல தேவைகட்கும் பயன்படுத்துகிறேன். கார் கழுவுவதற்குத் தண்ணீர் தேவைப்படும்போது அதை ஒரு விலைக்கு வாங்குவேன். என்னிலும் வறியவர்கள், தண்ணீரின் விலை நான் வாங்கியவிலையிலும் பார்க்கக் குறைந்தபின்னரே, கார்கழுவத் தண்ணீர் வாங்குவார் என்பதை மனத்திலிருத்திக் கொள்ளவேண்டும். சந்தையில் ஒரு பொருளுக்கிருக்கும் தேவை என்பது, பலவகையான தரத்திலேயுள்ள மக்களின் தேவையையே குறிக்கும். எனவே நான் கார் கழுவ வாங்கும் தண்ணீர் விலை உயர்ந்ததாயும், என்னிலும் வறியவர் ஒருவர் வாங்கும்போது தாழ்ந்ததாயுமிருக்கிறது. இதன் அர்த்தமென்ன? விலையிறக்கத்தால் எனது தேவை விரிவடைவது நின்றுபோனாலும், புதியவகையைச் சேர்ந்த நுகர்வோர் தண்ணீருக்குப் புதிய உபயோகங்களை யுடையவராய்த் தோன்றுவதால், தண்ணீருக்குள்ள கிராக்கி உயரும். கோதுமைக்கு இருந்தாற்போல் பெரிய கிராக்கி உண்டாகி விட்டதெனக் கொள்வோம்; மக்களுடைய வருமானம் அதிகரித்ததால் இந்தக் கிராக்கி உண்டாயிருக்கலாம். இல்லையேல் கோதுமையோடு போட்டியிட்டுவந்த ரை தானியத்தின் விலை எறியிருக்கலாம். இன்றேல் கோதுமையில் தமது பணத்தைச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று மக்கள் விருப்பங்கொண்டனர் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். இதனால் தேவைக்கோடு வலப்பக்கமாகத் திரும்பும்; பின்னர் உயரும். புதிய இந்தக் கோட்டை தே தே ' (DD') என்று பெயரிடுக. இவ்வாறு தே தே' (DD') யிலிருந்து இதனை வேறுபடுத்திப் பார்க்கலாம். இவ்வாறு தேவையிலே உண்டான அதிகரிப்பின் அருத்தம் என்னவென்றால், பலவகையான விலைத்தரங்களிலே அதிகமாகப் பொருள் வாங்கப்படும் என்பதே. புதிய கோட்டிலே யுள்ள புள்ளிகளை வாசித்து அட்டவணை 1 இற்காகப் புதியதொரு நிரலை நிரப்பலாம். இதிலிருந்து ஒவ்வொரு விலையிலும் எவ்வளவு அதிகமாகப் பொருள்கள் தேவைப்பட்டன என்பதைக் காட்டலாம்.

விநியோக அட்டவணை, விலைக்கும், விநியோகிக்கப்பட்ட அளவுக்குமுள்ள தொடர்பைக் காட்டும்.

	ஒரு புசலுக்குள்ள சாத்தியமான விலைகள்	தொகையாக விற்பனை செய்வோர் மாதாந்தம் விநியோகிக்கக் கூடிய பத்துலட்சக் கணக்கில் இருள்ள புசல்
ஏ	5 டொலர்	18
பி	4	16
சி	3	12
டி	2	7
ஈ	1	0

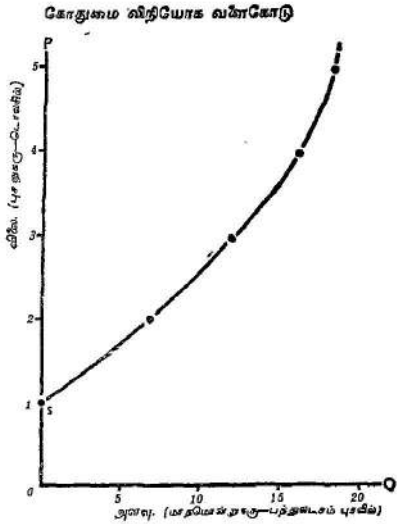
அட்டவணை 2. கோதுமைக்கான விநியோக அட்டவணை. ஒவ்வொரு விலைக் கட்டத்திலும் உற்பத்தியாளர் விநியோகிக்கக் கூடிய அளவு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த விநியோக அட்டவணையை வளைகோடாகக் கீறலாம்.

விநியோக அட்டவணை

தேவைபற்றி நிரம்பக் கூறியுள்ளோம். இனி விற்பனை செய்வோர் பக்கந் திரும்புவோம். அதுவே விநியோக அட்டவணை. தேவை அட்டவணையிலே விலைக்கும், நுகர்வோர் நுகரும்பொருளின் தொகைக்குமுள்ள தொடர்பைக் காட்டினோம். விநியோக அட்டவணையென்பது என்ன ?

விநியோக அட்டவணை அல்லது விநியோகக்கோடு என்பது சநதை விலைக்கும் உற்பத்தியாளர் உற்பத்திசெய்து விற்கவிரும்பும் பொருளின் தொகைக்குமுள்ள தொடர்பைக் காட்டுவது.

படம் 2. இரண்டாம் அட்டவணையிலுள்ள அ.வி (Q P) சோடி ஒவ்வொன்றும இங்கே புள்ளியாக அடையாளமிடப்பட்டுள்ளது. இப்புள்ளிகளூடாகச் செல்லும் ஒப்பமான ஒருவளைகோடு மேலநோக்கிச் சரியும விநியோககோடு வி லி (S S) ஆகும.

இரண்டாவது அட்டவணையிலே கோதுமைக்கான விநியோக அட்டவணை உண்டு. இரணடாவது படம் அதனை ஒரு கோடாகக் கீறிக் காட்டுகிறது, தேவைக் கோட்டைப் போலன்றி விநியோகக்கோடு சாதாரணமாக மேலேநோக்கி உயர்ந்து வலப் பக்கமாகச் செல்கிறது. அதாவது தென் மேற்கிலிருந்து வடகிழக்காகச் செல்கிறது. கோதுமையின் விலை கூடுமானால், சோளச் செய்கை பண்ணும் விவசாயிகள் அதைவிடுவிட்டுக் கோதுமைச் செய்கை பண்ணுவார். மேலும், அதிக பசளை வாங்கவும் அதிக தொழிளாளர அமர்த்தவும், அதிக யந்திரசாதனங்களை அமைக்கவும், விவசாயிகட்கு வசதியுணடாகிறது. தரிசுநிலங்களிலேகூடக் கோதுமையைச் செய்கைபண்ண முற்படுகிறார்கள். இதனால் விலைஏற்றம் உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறதெனலாம்.[1]

1 கீழநோக்கிச் செலலும தேவைககோட்டுவிதிகுப் புறநடை மிக அற்பம். நடைமுறையில் அத்தகைய புறநடையை எவரும் பெரிதாக மதிப்பதிலலை. இரணடாம் பகுதியிலே மேலேநோகிச செலலும விநியோககோட்டு விதிகுச சிலருசிகரமான புறநடைகளைக காண்போம. உதாரணமாகக் குடும்பத்தனனை விவசாயி கோதுமைச செயகைபணணுகிறான என வைததுக் கொளவோம. கோதுமைவிலை ஏறிககொணடேபோகிறது. அதனால அவனுககு அதிகப்படியான வருமானமுண்டாகிறது. கோதுமைககு விலையேறியதால அநதவிவ ாயி ஓய்வு நேரததிற கூட மேலதிகமாகக கோதுமைச் சாகுபடிசெயய முயல்வான. ஆனால் சில சமயம்

விநியோகத்தில் அதிகரிப்பைக் காட்டுவதென்றால், பலதரமான விலைகளிலும் பொருள்கள் அதிகமாகவே காணப்படும் என்பதை ஞாபகப் படுத்த வேண்டும். இரண்டாம் படத்திலே பென்சிலாற் கீறிய புதிய விநியோகக்கோடு வலப் பக்கமாக நகர்வதைக் காணலாம். மேனோக்கிச் செல்லும் விநியோகக் கோட்டுக்கு இந்த மாற்றம், புதிய வி' வி' (S' S') கோடு வலப்புறமாய்க் கீழ் நோக்கிச் செல்வதைக் குறிக்கும். கீழ்நோக்கிச் செல்லும் தேவைக்கோடு போல, வலப்பக்கமாய் மேல்நோக்கிச்செல்லாது. வி' வி' (S' S') விநியோகத்திலே அதிகரிப்பைக் காட்டுகிறதென்பதை நிரூபிக்க இரண்டாம் அட்டவணையிலே புதிய ஒரு கோட்டில், படத்திலுள்ள புள்ளி விபரங்களை வாசித்து நிரப்புக.

விநியோகம், தேவை என்பவற்றின் சமநிலை :

தேவை, விநியோகம் என்பனவற்றின் ஆராய்ச்சியை ஒன்றுகச் சேர்த்துப பார்த்தால் போட்டிச் சந்தையில் விலை எவ்வாறு நிச்சயிக்கப்படுகிறதென்பதை அறியலாம். இவ்வாறு இணைக்கும் முயற்சி மூன்றும் அட்டவணையிலுண்டு. இதுவரை விலைகளெல்லாம் சாத்தியமானவை என்ற வகையில் ஆராய்ந்தோம். "விலை இவ்வாறிருந்தால் விற்பனவு இப்படியிருக்கும்; விலை இப்படியிருந்தால் விற்பனவு இப்படியிருக்கும்" என்றெல்லாம் இதுவரை ஆராய்ந்தோம். விலை எந்தமட்டத்துக்கு உண்மையாகச் செல்லும், எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யப்படும், எவ்வளவு நுகரப்படும் என்பவற்றை விநியோக அட்டவணையிலிருந்து அறிந்துகொள்ளமுடியாது. வெந்தீசுக் காரன் செய்வதை நாமுஞ் செய்வோம். அதாவது பிழைவிட்டுத் திருந்துவோம். மூன்றுவது அட்டவணையிலே கண்டபடி ஒரு புசல் கோதுமை 5 டொலர் விற்கும் விலை எப்பொழுதும் நிலவுமா ? இல்லை. 5 டொலர் விலையிலே விவசாயிகள் 180 இலட்சம் புசல் கோதுமையை ஒவ்வொரு மாதமும் சந்தைக்குக்கொண்டு வருவார்கள். [மூன்றுவது வரிசையைப் பார்க்க (3)]. ஆனால் நுகர்வோருக்கு மாதமொன்றுக்கு 90 இலட்சமே தேவைப்படுகிறது. [இரண்டாவது வரிசையைப் பார்க்க (2)]. கோதுமை கையிருப்புக் கூடக் கூட விற்பனையாளர் போட்டியில் விலையைச் சிறிது குறைப்பர். 4 ஆம் வரிசையிலே கண்டபடி விலை இறங்கும். ஆனால் பூச்சியம்வரை விழமாட்டாது.

இதை மேலும் விளங்கிக்கொள்ள விலை 1 புசல் ஒரு டொலராக இருக்கும் ஈ (E) என்ற தானத்தை ஆராய்வோம். இந்த விலை நெடுக நிலைத்திருக்குமா ? இல்லை. ஏனெனில் அந்தவிலையில் உற்பத்திக்கு அதிகமாக நுகர்வு உண்டாகும். இதை 2ஆம் 3ஆம் வரிசைகளை ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்ளலாம். தானியக் களஞ்சியங்கள் காலியாகும். தேவைக்குக் குறைவாகக் கோதுமை இருப்பதால் நுகர்வோர் அதன்விலை

வருவாய் தேவைக்கு அதிகமாயிருப்பதைக் கருதி அவன் சிரமப்படாமல் ஒய்வுஎடுக்கவும் கருதுவான. அதனால் முனபோல அதிகம் வேலைசெய்யமாட்டான. அந்தக் கட்டம் வந்ததும், உற்பத்தி குறையும்; வி. வி. கோடு வடமேற்காக வளைந்துசெலலத்தொடங்கும்.

யை உயர்த்துவர். இவ்வாறு விலை உயர்வதை 4 ஆம் வரிசையில் உள்ள அம்பு காட்டும். வேறு விலைகளையும் உதாரணத்துக்குக் காட்டலாம். ஆனால் இதுவரையில் விடயம் தெளிவாகிவிடும்.

தேவைக்கும் விநியோகத்துக்கும் சமநிலை உண்டாகும் தானத்திலே சந்தைவிலை சமநிலையடையும்

	1 புசலுக்குரிய சாத்தியமான விலைகள். (1)	தேவைப்படும் கோதுமை. மாத மொன்றுக்கு 10 இலட்சம் புசல். (2)	விநியோகிக்கப்படும் கோதுமை மாதமொன்றுக்கு 10 இலட்சம புசல். (3)	விலையில் அமுக்கம் (4)
ஏ	5 டொ.	9	18	வீழ்சசி
பீ	4	10	16	வீழ்சசி
சீ	3	12	12	நொதுமல
டீ	2	15	7	உயாவு
ஈ	1	20	0	உயர்வு

அட்டவணை 3. கோதுமைக்கான விநியோக, தேவை அட்டவணைகள். நுகர்வோர்தேவையும் உற்பத்தியாளர் விநியோகமும விலை 3 டொலராயிருக்கும்போதுதான் சமனுகும். விலையி றங்கினுல் விநியோகம குறைய, தேவை அதிகரிக்கும. விலை உயர, தேவையிலும அதிக மாக விநியோகம் பெருகும்.

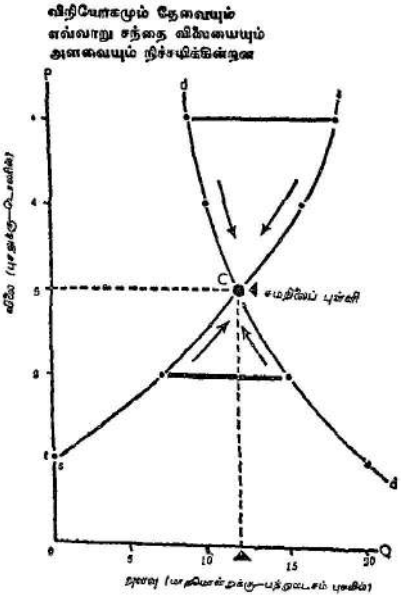
நிலைபேறுள்ள சமநிலைவிலை என்பது விநியோக அளவும் தேவை அளவும் சமமாக இருக்கும் நிலையிலுள்ள விலையே. விநியோகக்கோடும் தேவைக்கோடும் ஒன்றையொன்று வெட்டும் தானத்திலேதான போட்டிச் சமநிலையுண்டு.

மூன்று டொலர் விலையிலேதான் அதாவது சி (C) என்ற தானத்தில் தேவைப்பட்ட 120 இலட்சமும் விநியோகமாகும. 120 இலட்சமும் சம நிலையிலிருக்கின்றது. இங்கே விலை கூடாமலும் குறையாமலும் சம நிலையிலிருக்கின்றது. இந்த நிலையான விலையை எடுத்த எடுப்பிலே அடைய முடியாது. ஆரம்பத்திலே பிழைவிட்டுத திருந்தவேண்டியிருக் கும். சரியான விலைமட்டத்தை யடையும்வரை நிலை தளம்பிக்கொண்டி ருக்கும். தேவைக்கு ஏற்ற விநியோகம் இடைத்ததும் விலை சமநிலையை அடையும்.

மூன்றுவது படத்தில் இவ்வுண்மையைக் காட்டும் வரைபடத்தைக் காணலாம். இதில் தேவைக்கோடும், விநியோகக்கோடும் ஒன்றையொன்று ஓர் இடத்தில் வெட்டுகின்றன. இந்த இடம் சி (C) என்பது. அது சமநிலை விலையையும் பொருளின் அளவையுங் காட்டுகிறது. உயர்ந்தவிலையிலே

தேவைக்கு அதிகமாகப் பொருள் கிடைக்கும். வெள்ளைக்கோடு பொருளின் மேலதிகமான விநியோகத்தைக் காட்டும். விற்போரிடையேயுள்ள போட்டியின் பயனாக விலை நகரும் திசையைக் கீழ்நோக்கிச் செல்லும் அம்புகள் காட்டும். 3 டொலர் சமநிலைவிலைக்குக்கீழே சப்பிளைக்கு அதிகமாகத் தேவையிருக்குமென்பதை வெள்ளைக்கோடு காட்டும். எனவே வாங்குவோர் விலைகொடுத்து வாங்க ஆவலாயிருப்பர். அதனால் விலையிலே அவாகளுடைய அமுக்கமுண்டாகும். அம்புகள் மேலேக்கியிருப்பது இதைக்காட்டும். சி (C) எனற இடத்திலேதான் சமநிலையுண்டாகி ஒரே நிலையான விலை ஏற்படுகிறது. தேவை, விநியோகம் என்ற கொள்கையின் சாரம் இதுவே.

விநியோகம் தேவை ஆகிய வளைகோடுகள் ஒன்றையொன்று வெட்டுமிடத்திலே சந்தைவிலை சமநிலையடையும்.

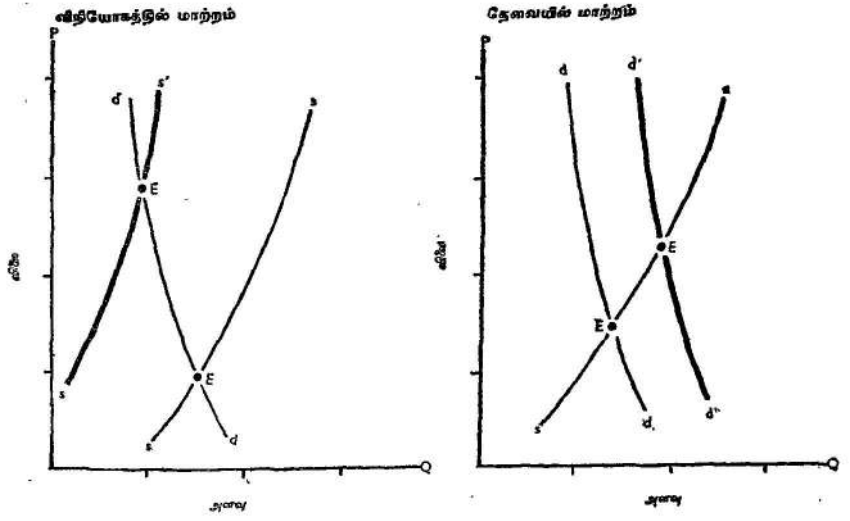
படம் 3 :—இரண்டு கோடும் குறுகுகே வெடும் C எனறதானதநில தேவையும் விநியோகமும் சமனாக இருக்கினறன. விலையிறங்குனால தேவை அதிகரிக்கும். அபபோது விலை ஏறும சமநிலைக்கு மேலான விலைமடடதநில தேவைக்கதிகமாக விநியோகஞ செயயபபடும. எனவே விலை மறுபடியும் சமநிலையை நோக்கி இறஙகும்.

விநியோகம், தேவை என்ற கருவியை இப்போது செயற்படுத்தப் பார்ப்போம். 17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஆங்கில எழுத்தாளரான கிரெகரிகிங் என்பவர், விளைவு குறைவான காலத்திலே உணவுப்பொருள்களின் விலை ஏறுவதையும், நல்ல விளைவுள்ள காலத்திலே விலை இறங்குவதையும் அவதானித்தார். நமது படங்களைக்கொண்டே இந்த நிகழ்ச்சியை விளங்கப்படுத்துவோம். 4 ஆவது படம, காலநிலை மாறிய தனபயனாக விளைவு குறைந்ததனால், உணவுப்பொருள்களைக் குறைவாகவே விவசாயிகள் பலவகைச் சந்தைவிலைகளிலும் விநியோகஞ்செயயக் கூடியதாயிருந்ததைக் காட்டுகிறது. அதனால் சமநிலைததானமான ர (E) மாறுகிறது. விலி (SS) கோடு இடதுபக்கமாக நகர்ந்து வி'வி' (S'S') ஆக மாறுகிறது. தேவைக்கோடு இருந்த படியே இருக்கிறது. புதிய விநியோகக் கோடான வி'வி' S'S' தே தே (D D) ஐ எங்கே குறுக்காக வெட்டுகிறது ?

ஈ (E) இலேதான் குறைவான புதிய விநியோகமும் தேவையும் சமநிலைய டையும் தானத்திலே புதிய சமநிலைவிலையைக் காணலாம். விலை ஏறியி ருப்பது இயற்கையே. கீழ்நோக்கிச் செல்லும் தேவை விதியிருப்பதால் பொருள்களின் அளவுக்கு என்ன நடந்தது? அது வீழ்ச்சியுற்றது.

புதிய பசளை வகையும், நல்லகாலநிலையும் இருந்ததன்காரணமாக விளைவு பெருகி விநியோகக்கோடு உயர்ந்துவிட்டதெனக்கொள்வோம். அப்போது ஈ' (E) என்ற புதிய சமநிலைத்தானத்தை குறைந்தவிலையிலும் கூடிய அளவு பொருளிலும் கிறலாம்.

தேவை, விநியோகம் என்பன மாறுவதால் விலையிலேற்படும் மாறுதல் களை இப்படங்கள் காட்டும்.

படம் 4. எதனைக் காரணத்தைக்கொண்டும் விநியோககோடு இடப பக்கமாக நகர்ந்தால் சமநிலைவிலைக் குறுக்கோடு, தேவைகோட்டில் மேலேநோக்கி ஏறும். அதனால விலையேறப் பொருள் களின் விநியோகம் குறையும். தேவை வலப்பகமாக நகர்ந்தால் சமநிலைவிலை விநியோகக் கோட்டில் மேலேநோக்கி ஏறும்.

தேவையிலே விருத்தி ஏற்படுமானால் அதனாலுண்டாகக்கூடிய விளைவுகளை ஆராயவும் நமது கருவி உதவிசெய்யும். குடும்பவருமானம் உயருமானால் எல்லாருக்கும் கோதுமை அதிகம் தேவைப்படும். விலை ஒவ்வொன்றும் மாறுதிருக்கும்போது பொருளின் தொகை அதிகம் தேவைப்படும். எனவே தேவைக்கோடு வலப் பக்கமாக தே'தே' (D'D') யை நோக்கி நகரும். 4 ஆம் படத்தின் வலப் பகுதி, தேவை அதிகரிப்பதால் உயர்ந்த போட்டி விலை விநியோகக்கோட்டில் ஏறுவதைக்காட்டும்.

இரண்டு முட்டுக்கட்டைகள்[1].

இந்தக்கட்டத்திலே மயக்கத்தைத் தரக்கூடிய இரண்டுவிடயங்களை ஆராயலாம். இவை பொருளாதார மாணுக்கர்க்கு எக்காலத்திலும் மயக்கத்தை உண்டாக்கிவந்துள்ளன. முதலாவது, தேவையட்டவணையை அல்லது கோட்டை அமைக்கும்போது "ஏனையவையெல்லாம் சமமாயிருக்க" வேண்டும். இதுமிக முக்கியமானது, இரண்டாவது, சமநிலையிலே தேவையும், விநியோகமும் சமமாயிருப்பதுபற்றிய சரியான அர்த்தத்தைப் பொறுத்த விடயமாகும்.

"ஏனையவை சமமாயிருக்க": கோதுமை சம்பந்தமானதொரு தேவை அட்டவணையை அமைப்பதற்கு அதன்விலையை மாற்றுகிறோம். பினனர் நமது பரிசோதனையைத் தெளிவற்றதாக்காமலிருக்கக் குறித்த ஒரு காலத்திலே ஏனைய நிலைமைகள் மாறுதிருக்கும் சூழ்நிலையில் வாங்கிய கோதுமையின் அளவுக்கு என்ன நடக்குமென்பதைக் கவனிக்கிறோம். இதன் அர்த்தமென்ன? கோதுமையின் விலையை மாற்றும்போது தேவையட்டவணையை மாற்றக்கூடியவிதமாகக் குடும்ப வருமானத்தையோ வேறு பொருள்களின் விலையையோ மாற்றுமலிருக்க வேண்டியது அவசியம் எனபதே. ஏன்? இதுவே விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி முறை. ஒருபொருள் உண்டாக்கக்கூடிய விளைவுகளை அறிவதற்கு அந்தப் பொருளோடு வேறு பொருள்களைச் சேர்க்காமல் தனிப்படுத்தி ஆராய வேண்டும். பொருளியல் போனறதொரு சாத்திரத்திலே செயற்கைமுறையில் ஆராய்ச்சிகளை நடத்த முடியாது. பொருளியல் சம்பந்தமான பெரிய புள்ளிவிவரங்களைத் தயார் செய்யுமபொழுது மறறவை நிலையாக இருக்கும் சூழ்நிலையை எவ்வாறு உண்டாக்குவது? பொருளியல் பரிசோதனை நடத்துமிடத்து நாம்விரும்பிய ஒரு சூழ்நிலையை உண்டாக்கமுடியாதிருப்பது ஒரு பெருங்குறையாகும். எனவே நாம் தர்க்கரீதியாகச் சிந்திக்கும்பொழுது தெளிவாக இருக்க வேண்டும். ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெறுமபோது வேறு நிகழ்ச்சிகள் அதில் வந்து கலந்து கொள்ளும். தேவைக்கேற்ற அளவு விலைவாசியால் எப்படி மாற்றமடையும் எனபதுபோன்ற முகியமான போக்குகளை ஆராய்ந்து, மதிபபிட இத்தகைய தெளிவு அவசியமாகும்.

தேவைக்கோட்டுக்கு வரைவிலக்கணம் வகுக்கும்போது ஏனைய விடயங்கள் மாற்றமடையாதிருக்கவேண்டுமென்பதே விதி. இதைக் கருத்தில் கொள்ளாவிட்டால் தவறுண்டாகும். படம் 4 இன் வலப்பக்கத்திலேயுள்ள வரிபபடத்தில தேவையில் உண்டாகும் மாற்றம் இந்தத் தவற்றை எடுத்துக்காட்டக் கூடியதாயிருக்கிறது. விநியோகக்கோடு சிறிது மாறுகிறது அல்லது எவ்வகையிலும மாறவில்லையென்று வைத்துக்கொள்க. வேலை நிறைய இருப்பதால் எல்லாரும் நல்ல வருமானம் பெற்றுக் கோதுமையை ஏராளமாக வாங்குகிறார்கள். அப்பொழுது தேவைக்கோடு தே' தே' D' D' என்ற இடத்துக்கு மாறுகிறது. வியாபார மந்தமுணடான காலங்களிலே தேவை

[1] விநியோகம், தேவை என்பவற்றின் ஆரம்ப அறிவைப்பெறுவோர் இப்பகுதியை முதலில் மேலோக வாசித்துவிட்டு மேலேசெல்லலாம்.

தே தே (DD) மாறுகிறது. இப்போது கணரேகைத்தாளை எடுத்துக்கோதுமைச் சந்தைப்புள்ளி விபரத்தைக் கொண்டு கோடுகீறுக.

நல்ல காலத்தில் சமநிலைப்புள்ளி ச' (E') வையும் மந்தமானகாலத்தில் சமநிலைப்புள்ளி ச (E) வையும் பதியலாம். அடிமட்டையையெடுத்து ச('E')ச'(E) என்பவற்றைத் தொடுக்க. இதிலே தவிர்க்கப்படவேண்டிய ஆபாசம் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்படுகிறது :—கீழ் நோக்கிச் செல்லும் தேவை விதியை நான் போலியாகக் காட்டிவிட்டேன். விலை உயர்ந்திருந்த பொழுது தொ (Q) வும் ச' (E') இல் காட்டியபடி உயர்ந்தேயிருந்தது. வி (P) குறைந்ததும் தொ (Q) கூடுவதற்குப் பதிலாகக் குறைந்தது. இது ச (E) வில் காட்டப்பட்டது. சச' (E E') வைத் தொடுக்கும் எனது நேர்கோடு கீழ் நோக்கிச் செல்லும் தேவையையன்றி, மேலேநோக்கிச் செல்லும் தேவையையே குறிக்கிறது. எனவே நான் அடிப்படைப் பொருளியல் விதியொன்றைப் பிழையானதெனக் காட்டிவிட்டேன்.

இம்மாதிரியானவாதம் தவறுடையதென்பதை ஆரம்பத்திலேயே காட்டியுள்ளோம். வி (P) ஏறியபொழுது மற்றப் பொருள்கள் ஒரே நிலையாக நிற்கவில்லை. வருமானம்கூடக் கூடியிருக்கிறது. ஒரு புறத்தில் விலை ஏற, மக்கள் பொருள்களை வாங்காதிருக்கக்கூடிய நிலையுண்டாகலாம். அதற்கு எதிர்மாறுக வருமானங்களும் உயர்வதால், வரும்மான ஏற்றத்தால் விலையேற்றம் மாற்றப்பட்டது. தேவைக்கோடுவழியாகச் செல்வதைத்தவிர்த்துவிட்டு, ஆரம்ப அறிவுடையவர் தேவைக்கோட்டிலுண்டான மாற்றத்தினுலேற்பட்ட பயனை அளக்கத் தொடங்கினர். இஃது விஞ்ஞான ரீதியிலுள்ள ஆராய்ச்சிமுறையன்று. எனெனில் இவ்வாராய்ச்சியின் பயனுகச் செய்யக்கூடிய முடிபு பின்வருமாறு தவறுடையதாகும் : "கீழ்நோக்கிச் செல்லும் தேவையின் விதியைப் புரட்சிகரமாக நான் தவறுடையதென நிரூபித்தபின், நல்லவிலைவுள்ள காலத்தில் கோதுமை நல்ல விலைக்கு விலையாகுமென நான திடமாகக் கூறுவேன் ". இத்தகைய வாதம் தவருன அனுமானங்களைச் செய்யத்தூண்டும். இதனல் பல வியாபாரிகள் பெருவாரியான பண நட்டத்தையடையவேண்டியேற்படும். அத்துடன் குடும்ப வருமானம் உயர்ந்தால் கோதுமைபோன்ற பொருள்களுக்கான தேவையும் வலப்பக்கமாக உயரும் என்பதுபோன்ற முக்கியமான பொருளியற்றொடர்புகளை இந்த முடிபு கருத்திற் கொள்ளத் தவறிவிட்டது.

சமநிலை என்பதன் பொருள் :

இரண்டாவது இடறுகட்டை இதனினும் பார்க்க நுட்பமானது. அது தோற்றுவது அவ்வளவு சகசமன்று. ஆனல் தவிர்த்துக்கொள்வது கடினம். அது பின்வரும் குறிப்பிலே காணப்படுகிறது :

" விநியோகமும், தேவையும் சம நிலையிலிருந்தால் குறித்த ஒரு சமநிலைவிலையை அது நிச்சயிக்கும் என்று எவ்வாறு கூறலாம் ? ஒருவன் விற்பதைத்தானே மற்றவன் வாங்குகிறன். வாங்கும்பொருளின் தொகை

விற்கும் பொருளுக்குச் சமனுகவல்லவா இருக்கும். இதில் விலை என்ன தொடர்புடையது ? சந்தை சமநிலையிலிருந்தாலென்ன இராவிட்டாலென்ன, வாங்கிய தொகையையும் விற்ற தொகையையும் பதிவுசெய்யும் புள்ளியியற் கண்க்கர் இவ்விரண்டையும் ஒரு சம்பவத்தின் இருவேறு அமிசங்களாகவே காண்பர். அவையிரண்டும் சமமாகவேயிருக்கும் ".

இதற்கு விடை கூறுவதானுல் பின்வருமாறு கூறலாம் :

புள்ளிக்கணக்கர் பதிவுசெய்துள்ளதுபோல விற்பனையான பொருளின் அளவும் வாங்கிய பொருளின் அளவும் சமமாயிருக்குமென்று நீர் கூறுவது உண்மையே. ஆனுல் முக்கியமான பிரச்சினை இதுதான். நுகர்வோர் வாங்கிக் கொண்டேயிருக்கக்கூடிய தொகை எந்தவிலையிலே உற்பத்தியாளர் விற்றுக் கொண்டேயிருக்கக்கூடிய தொகையுடன் சமமாயிருக்கும் ? அந்த விலையில்தான் விலை ஏறுமலும் இறங்காமலுமிருக்கும். உற்பத்தியாளர் விற்றுக்கொண்டேயிருக்கவும், நுகர்வோர் வாங்கிக்கொண்டேயிருக்கவும் கூடியதொகைகள் சமமாயிருக்கும் விலையிலேதான் விலையில் ஏற்ற இறக்கம் இருக்காது. மற்றவிலைகளில் அதாவது தேவைக்கோடும் விநியோகக் கோடும் ஒன்றையொன்று வெட்டும் தானத்துக்கு மேலேயுள்ள விலையில் வாங்கும்பொருளும் விற்கும்பொருளும் தொகையளவில் ஒத்திருப்பது அத்தனை அர்த்தமுடைய விடயமனறு. நுகர்வோர் தேவைக்கு அதிகமாக உற்பத்தியாளர் இந்த உயர்விலையில் விறபதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்களென்பதை இந்த அளவையிலுள்ள சமநிலை மறுக்கவில்லை. அட்டவணையிலுள்ள தேவைக்கு அதிகமாகவுள்ள விநியோக அட்டவணை விலையைச் சமநிலைத்தானம் அடையும்வரை இறக்கிக்கொண்டேயிருக்கும். இந்தச் சமநிலைத்தானத்திலேதான் எல்லாரும் மகிழ்ச்சியாயிருப்பர். தரகர், விநியோகதர், நுகர்வோர் ஆகிய எல்லோரும் புள்ளி விபரக்கணக்கரும் மகிழ்சியடைவர். வாங்கும் பொருளுக்கும் விற்கும்பொருளுக்கும் சமநிலையேற்படுவதை அறிவித்துக்கொள்வது அவர்தொழில்.[1]

விநியோகம், தேவை என்பன நிறைவேற்றியதென்ன :

விநியோகம், தேவை என்பவற்றை ஆராய்ந்தோம். அவை நிறைவேற்றியதென்ன ? சமூகத்துக்குத் தேவையானவையும் அருநதலானவையுமான பொருள்கள் நுகர்வோரிடையே பகிர்நதுகொடுக்கப்பட்டன. யார் பகிர்ந்து கொடுத்தது ? ஒரு சபையா ? ஒரு குழுவா ? இல்லை. போட்டிவிலையென்ற சாதனம் அதைச் செய்தது. பையிலேயுள்ள பணந்தான் இந்தப் பங்கீட்டைச்செய்தது. பணங்கொடுத்து யார் வாங்க ஆயத்தமாயிருந்தாரோ அவருக்கே பொருள் பகுக்கப்பட்டது. பணம் இருந்தால் கோதுமை கிடைக்கும். பணமில்லாவிட்டால் கோதுமையின்றியே வீட்டுக்குப் போக வேண்டும். அல்லது பணததை வைத்துக்கொண்டே கோதுமையை வாங்காதிருக்கலாம். தேவையான பொருள் பணமிருந்தால் கிடைக்கும்.

[1] 13 ஆம் அத்தியாயத்தில வருமானம் நிச்சயஞ் செயயும் ஆராயச்சியிலே அளவையிற சர்வசமன, அட்டவணைக் குறுக்கே எனபவற்றிடையேயுள்ள முரணபாட்டைக் கவனிப்போம்.

அத்துடன் என்ன பொருள் என்ற விஷயத்துக்கும் விடைகிடைக்கிறது. சந்தையில் கோதுமையின் விலை ஏறினால் சப்பாத்தி எப்படியும் அதிகரிக்கும். தொழிலாளரும், வேறு அருந்தலான சாதனங்களும் இனிக் கோதுமை உற்பத்தியிலே ஈடுபடலாம் என்பதற்கு அதுவே ஏற்சரிக்கை.

எப்படி ? என்ற கேள்விக்குக்கூட அரைகுறையான பதில் கிடைக்கிறது. கோதுமை விலை ஏறிவிட்டபடியால் விலையுயர்ந்த எந்திரக்கலப்பைகளையும், போரைகளையும் விவசாயிகள் இனிப்பயன்படுத்தலாம். தரிசு நிலங்களை யெல்லாம் கடினவேலைசெய்து செய்கைபண்ணலாம். அதனால் இலாபமுண்டு.

"அரைகுறையான" என்று குறிப்பிட்டோம். யாருக்கு, என்ன, எப்படி என்ற மூன்று விஷயங்களுக்கும் அரைகுறையான விடைகிடைக்கிறதெனக் கூறினோம். இது போட்டிச்சந்தை ; கோதுமைச்சந்தை. பல சந்தைகளில் இதுவுமொன்று. சோளம், றை என்ற தானியச் சந்தைகளில் நடப்ப வையும் கணக்கிலெடுக்கவேண்டியவையே. போரை, தொழிலாளர், எந் திரக்கலப்பை என்ற சந்தைகளில் நடப்பவையும் முக்கியம்வாய்ந்தவை. சந்தைகள் ஒன்றோடொன்று தம்முள்ளே தொடர்புடையன. விலை நிச்ச யிக்கும் பிரச்சினை இந்தச் சந்தைகளெல்லாவற்றோடும் தொடர்புடையன. ஒரு சந்தையின் அரைகுறையான சமநிலையில் அது தங்கியிருக்கவில்லை.[1]

போட்டியிலுள்ள குறைபாடுகள் :

கோதுமைபோன்ற நியமமான பொருளை, பெருந்தொகையாகக் கொள் வோர், விற்போரின விவகாரங்களைப் பதிவுசெய்யும் பரிவர்த்தனை நிர் வாகத்தாபனம் வியாபாரஞ்செய்யும் பூரணமான போட்டிச் சந் தைக்கே நமது தேவை, விநியோகக் கோடுகள் குறிப்பாகப் பொருத்த முடையன. சிக்காகோவிலுள்ள வர்த்தகச் சங்கம் இதற்கோர் உதார ணமாகும். நியூயோக்கிலும் லிவர்ப்பூலிலுமுள்ள பருத்திச் சந்தையையும் வேறு பல சந்தைகளையும் உதாரணமாகக் காட்டலாம, நியூயோக் பங்குச் சந்தையை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இங்கே பொருள்களோ, உற்பத்திச்

[1] போட்டிச்சந்தை கையிற்பணமுள்ளவாகுப் பொருளை வழங்குவதோடு அதைத் திறமை யாகவும் நடத்துகிறதெனபதை உறசாகமுள்ள வாசகர் அறிவர். உமது தொழிறதிறமையையும் சொத்தையும் போடடிச்சாதனச் சந்தையிலும், அரைகுறைப் போடடிசசந்தையிலும எவ்வள வுக்கு விற்கலாமெனபதிலேதான பணவருவாய தங்கியிருகிறது. அது மேலும் (1) நீர் எத்தனை அதிட்டமுளளவர (2) உமது பெறறோர் மைத்துனராகியோர் எத்தனை அதிட்ட முளளவர் (3) உமது இயறகையான திறமை, போக்கு எனபனவும, பயிற்சியால விடைத த திறமை, போக்கு எனபனவும எத்தனை வசதியாகவும் வசதிகுறைவாகவுமிருகிறனவென் பதையுமே பொறுதது. மாணாகை பரீடசையில், யாருக்கு எனற பிரசினையானது, மாகள தமது பணத்தை எவவாறு செலவுசெயய லிருமபுகிறாரகளெனபதைப பொறுதது தெனறு எழுதுவானனால் அவவிடை பிழையானதனறு. அதறகு 50 வீதம புளளிபெறுவான். மறற 50 வீதத்தைப் பெறுவதானால அவன "யாருகெனற வடிபபடைப் பிரசினை, பணம் எவ்வாறு கிடைகிறதெனபதைப பொறுத்தது. அது தனி ஒரு பொருடசநதையில தேவை விநியோகத்தினால நிசயமாகபபடுவதிலலை. கொழில், நிலம், முதலிய வேறு உறபததிச் சாதனச சநதைகளினால நிசயமாகபபடுகிறது. இது நாலாம பிரிவில் காட்டபபட்டளளது" எனறு எழுதவேணடும்.

சாதனங்களுக்குத் தேவையான உற்பத்திப் பணிகளோ விற்பனை செய்யப்படுவதில்லை. ஆனல் ஜெனரல் மோட்டார், ரோயல் டச் பெட்ரோலியம் போன்ற கம்பனிகளின் பங்குகள் விற்கப்படுகின்றன. இவ் வேலை ஒவ்வொரு கணமும் நடந்துகொண்டிருக்கும். இந்தப் பங்குச் சந்தையின் உறுதிப்பத்திரப் பிரிவிலே பல கம்பனிப் பத்திரங்கள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன.

இத்தகைய சந்தைகளின போக்கைக் காட்டுவதே தேவை, விநியோகக் கோடுகளாகும். இத்தகைய சந்தைகளில் கணந்தோறும் நடைபெறும் மாற்றங்களை விபரமாக இவை தெளிவுபடுத்துவதில்லை. இச்சந்தைகளுக்குப் பல தரகுக் கம்பனிகளிலிருந்து பலர் வந்து குவிவர். வந்து கையாலும் வாயாலும், வெந்தீசுக்காரராயுள்ள நிபுணருக்குச் சைகைகொடுப்பர். கம்பனி இருப்புப் பொருளைப்பற்றியும் ஒவ்வொரு தானியத்தைப் பற்றியுமே குறிப்பாகச் சொல்லுவர். இத்தகைய வியாபாரத்தாபனங்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு கால எல்லைக்குள்ள முக்கியமான சராசரித்தொடர்புகளை இந்த விநியோக, தேவைச் சாதனங்கள் சங்கிரகமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

விநியோகம், தேவை என்ற அடிப்படைக் கருவிகளைப் பொறுத்தவரையில், பொருள்கள் எந்தவகையான முறையில் ஏலம் போடப்படுகின்றன என்பது முக்கியமன்று. கைச்சைகையால் கூறுகிறார்களா, கடதாசித்துண்டிலே எழுதிக்கொள்கிறார்களா எனபது முக்கியமன்று. ஏலம் விடுதல் நாமெல்லாம் அறிந்த ஏலமுறையா அல்லது டச்சு ஏலமுறையா என்பது முக்கியமன்று. சாதாரண ஏலமுறையிலே ஒரு பொருளுக்கு மிகக் குறைந்த பட்ச விலை முதலிலே கூறப்படும். பின்னர் படிப்படியாக விலை எறிக் கொண்டேபோகும். டச்சுமுறையில் மிகக்கூடிய விலை முதலிலே கூறப்படும். பின்னர் படிப்படியாகவிலை குறையும். பின்னர் பொருளை வாங்க ஆவலுடையவர் முதலிலே கூறியவிலையைச்சொல்லிப் பொருளை வாங்கிவிடுவார். எவர் முதலிற்சொன்ன விலையைக் குறிப்பிடுகிறாரோ அவருக்கே அந்தப்பொருளை விற்கவேண்டும். சில சமயம் ஏலக்காரர் எழுத்திலே கேட்பார். அட்டவணை 3, படம் 3 இல் உள்ளது போல ஒரேயடியாக விளக்கப்படம் அமைத்துக்கொள்வது அப்போது இலேசாயிருக்கும்.

தனிப்பட்ட ஓர் ஏலக்காரர் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. எல்லாக் கேள்விகளும் தொலைபேசியிலேயே நடைபெறலாம். ஐக்கிய அமெரிக்கப் பத்திரங்களுக்கு இவ்வாறே ஏலம் நடைபெறும். நியூயோக் பங்குச்சந்தையிலும் பார்க்க இந்தச் சந்தை மிகவும் பூரணமுடையது. "மேசைச் சந்தை" என்று சொல்லப்படும் சந்தையில் அட்டவணைப்படுத்திய பொருள்களுக்கும் இது பொருந்தும். இந்தத் தரகுச்சந்தையின் விவகாரம் முழுவதும் தொலைபேசிமூலமே நடைபெறும். நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் நடைபெறும். பலவகைத்தரகரும் விலைப்பட்டியல்களைத் தபால் மூலம் அனுப்புவர். உதாரணமாக "டைம்" என்றபொருளைக் குறிப்பிடலாம். இது இந்தச் சந்தையிலேதான் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

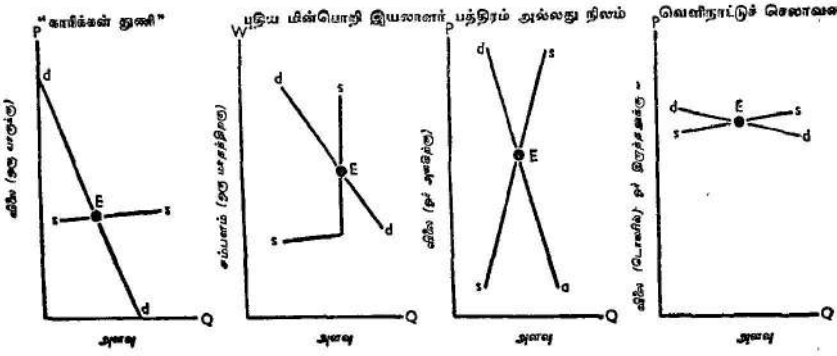
இஃது வீனய போட்டிப் பொருள்களைப்போலவே நடந்துகொள்ளும். நியூயோர்க் பங்குச்சந்தைக்கு வரும் பொருள்கள் வாங்குவோர் விற்போர் குறைவாயுள்ள சில பொருள்களைப் போலிருப்பதில்லை.

தங்குதடையின்றி ஓடும் பெண்டியூலம் என்பது பௌதிகசாத்திரத்தில் காண்பது அரிது. அதுபோலவே பூரணமான போட்டியென்பதும் காணக் கிடையாது. பூரணநிலையை அணுகலாமன்றி அதை அடையமுடியாது. ஆனபடியால் பூரண போட்டியென்ற கருதுகோள் பயனறறதென்று கொள்வதற்கில்லை. வித்தியாசமான கோதுமைவகைகள் சற்றே வித்தியாசமான விலைமாற்றங்களையுடையனவாயிருக்கும். இந்த வித்தியாசம் பொருளியலறிஞர்க்கு அத்துணை முக்கியமான விடயமன்று. அந்நியநாட்டுப் பரிவர்த்தனையில் வியாபாரஞ்செய்வோர் தொலைபேசி மூலமோ, தந்தி மூலமோ தமது விவகாரங்களைச் செய்தாலென்ன, சந்தையறையில், எலக்காரரோ, நிபுணரோ தலைமை வகிக்கையில் தமது விவகாரங்களைச் செய்தாலென்ன, அவை முக்கியமல்ல. அவர்களுடைய கேள்வியின்படிதான் ஆங்கிலப்பவுணுக்கு 2.80 டொலரா, 2.79 டொலரா என்றும், பிரெஞ்சுப் பிராங்குக்கு 20.5 சதமா, 2.06 சதமா என்றும் மாற்றுவீதம் நிச்சயிக்கப்படும். நியமப் பருதிப்பொருள்களைச் சமபிரதாயமறறமுறையில் போட்டிக் கம்பெனிகள் வாங்கியும் விறறும் வியாபாரஞ்செய்கினறனவா எனபதும் முக்கியமன்று. இரண்டு பக்கத்திலும் வாங்குவோர் பலரும், விற்போர் பலருமிருக்கவேண்டும். பொருள்களின் தன்மையைப்பற்றி நனகு அறிந்தவராயிருக்கவேண்டும். பரஸ்பரம விலைவாசிகளையறிந்தவராயிருக்கவேண்டும். ஒரு வியாபாரி சார்பில் பட்சபாதங்காட்டி, மற்றவர் விடயத்தில விரோதங் காட்டாதவராயிருக்கவேண்டும். தமது கேள்விகளில் ஏற்படும் மாறறங்கள், நிலவும் சந்தைவிலையைப பெரிதும் பாதிக்குமென எதிர்பாக்கக் கூடியநிலையிருக்கக்கூடாது. இவையெல்லாம் நிகழுமானால் விலையும், தொகையும், விநியோகத் தேவைக்கோடுகள் காட்டும் வகையிலேயே அமையுமென எதிர்பார்க்கலாம்.

கோதுமை போன்ற முக்கியமானதொரு பொருளை விட வேறு பொருள்களைப்பற்றிய பொருளாதாரநிலைகளைத் திட்பமாகவும், விவரமாகவும் விளக்க விநியோகம், தேவை என்ற கருவிகளை எவ்வாறு பயன்படுத்தலாமென்பதைப் படம் 5 இல் உள்ள பல வரைபடங்கள் காட்டுகின்றன. இங்கே காரிக்கன் பருத்தித துணிக்குள்ள போட்டிச் சந்தையொன்று காட்டப்பட்டுள்ளது. புதிதாய்ப் பட்டம்பெற்ற மின்சார என்ஜினியர்கள் காட்டப்பட்டுள்ளனர், அவர்கள் உற்பத்திச் சாதனத்தில் ஒரு பகுதியாவர். அவர்களின் விலை அவர்களுக்குகிடைக்கும் மாதாந்தச் சம்பளமாகும். பத்திரம், அல்லது மூலதனச் சொத்தாயமையும் நிலம் காட்டப்பட்டுள்ளது. கடைசியாக வெளிநாட்டுச் செலாவணிச்சந்தை காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஆங்கிலப்பவுண், பிரெஞ்சுப்பிராங்க் என்பவற்றின் டொலர் மதிப்பு நிச்சயிக்கப்படும். அல்லது வேறு நாட்டுப்பணத்துக்கு டொலர் மதிப்புக் கணிக்கப்

படும். அது வெளிநாட்டுச் செலாவணி தேவைப்படுவோரின் கேள்வியாலும், வெளிநாட்டுப்பணம் வைத்திருப்போர் அவற்றை டொலராக மாற்றுவதற்கு விரும்பிக்கேட்கும் கேள்வியாலுமே நிச்சயிக்கப்படும்.[1]

விநியோக, தேவைக் கருவிகள் பலவகையிற் பயன்படும்.

படம் 5.—விநியோகம், தேவை எனபவற்றின பலபயனகளிற் சில இங்கே காட்டப்பட்டுள்ளன. முன்னுள்ள படங்களில கோடுகள வளைந்திருகும. இஙகே எல்லாம் நேர்க்கோடுகளாயிருப் பதைக கவனிகக. விநியோகம், தேவை சம்பந்தமாகவும், வேறு பலவிடயஙகளிலும் பொருளியலாளர் இவ்வாறு நோககோடுகளேக கீறுவது, கண் அவற்றை இலேசாகக் கிரகிதது கொள்ளுமெனபதனாலேயே. உணமையாக நிகழக்கூடிய கோடுகளுக்கு மிக அண்மைப் பொருத்தமானவை இவவகைககோடுகளே. இவவாறில்லாதவிடத்து அக்கோடுகளே வளை கோடுகளாகலாம். உதாரணம் : மின்சார எனஜினியர்களின் தொகை ஒப்புமை அளவிலேல் இடமாகவேயிருகும். அதனால் இரணடாம் படத்தில் அவாகளின் விநியோகத்தைக் காட்ட நிலைக்குத்தானகோடு இடபபட்டுள்ளது. ஆனால இஃது உயர்வுநவிறசி. சம்பளம் குறையத் தொடஙகினால் சிலா வேறு வேலையை நாடுவா. சிலர், பட்டதாரிகள் பாடசாலையில்சேர்வர். இதனாலேதான் விவி (S S) கோடு சம்பளம குறையும்போது தென்மேற்கை நோககி வளைகிறது.

இன்றைய சநதைகள் எல்லாம், பொருளியலறிஞர் கருத்துப்படி, போட்டிச் சந்தைகளென்று கூறமுடியாது. ஏகபோக உரிமை, சந்தைக்குறைபாடு முதலிய அமிசங்கள் புகுந்துவிடக்கூடும். அதனால் போட்டிமுறையில் மாற்றமுண்டாக்கவேண்டியேற்படும். இதைப்பற்றி மூன்றும் பிரிவில் கூறுவோம். அத்தகைய நிலைமைகளை எவ்வாறு சமாளிக்கலாமென்பதை அறிந்தபின் உலகத்தில் போட்டியும் குறைபாடுகளுமுண்டென்பதை அறிந்து கொள்வோம். அதாவது தற்காலத்து யதார்த்த நிலையை அறிவதற்குப் போட்டி ஆராய்ச்சியை நிபந்தனையோடு ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்பது தெரியவரும்.

[1] இந்த அத்தியாயத்தின் முடிவிலே 9 ஆம் வினாவில் புதினப்பத்திரிகையிலுள்ள பண அறிக்கையொன்று பிரசுரிசெய்யப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு நாளேக்கானவிவரம். தானியம், பத்திரம், சாதாரண கையிருபபு, வெளிநாட்டுசெலாவணி என்பவற்றுகான விலைவாகிகளுண்டு. பொருளியல படித்தவாகள் இந்தவிலைகள காட்டும் மூலாதாரச் சக்திகளையறிவர். எதும் ஒன்றை முனனேறியே அறிநது சொல்வதற்கு அனுபவமும் ஆராய்ச்சியும் வேண்டும்.

சுருக்கம் :

1. பொருளியலின் அடிப்படைப் பிரச்சினையிலொன்று சந்தைவிலை யென்ற அமைப்பு எவ்வாறு முப்பிரச்சினைகளான எதை, எப்படி, யாருக்கு என்பவற்றைச் சமாளிக்கின்றது என்பதை அறிவதே.

2. தேவை அட்டவணை என்பது எந்த ஒரு நேரத்திலும், ஏனைய விடயங்கள் சமனுயிருக்கும்போது மக்கள் வெவ்வேறு விலையில் வாங்கும் பொருளின் வெவ்வேறு அளவைக்காட்டும் ஓர் அட்டவணையாகும். இந்தச் சம்பந்தங்களை ஒரு படத்தில் கோடாகக் கீறும்போது அது தேவைக் கோடெனப்படும்.

3. விலை ஏறினால் பொருளின் விற்பனை குறையும். இதற்கு விதி விலக்கு மிக அருமையாகவேயுண்டு. அவ்வாறே விற்பனை அதிகரித்தால் விலை குறையும். எல்லாப் பொருள்களும் " கீழ்நோக்கிச்செல்லும் தேவை விதி " என்ற இந்த விதிக்குட்பட்டனவே.

4. விநியோகக் கோடு அல்லது அட்டவணை என்பது விலைகளுக்கும், உற்பத்தியாளர் விற்கவிரும்பும் ஒரு பொருளுக்கும் உள்ள தொடர்பை (மற்ற நிலைமைகள் மாறுதிருக்கும்போது) காட்டும். விநியோகக் கோடு மேலேநோக்கி வலப்பக்கமாக உயர்ந்து செல்வது வழக்கம். விலை உயர உயர, பொருள்களின் விநியோகமும் பெருகும். ஆனால் எப்பொழுதும் இந் நிலையை எதிர்பார்க்கமுடியாது.

5. சந்தைச் சமநிலை விநியோகமும் தேவையும் சமனுயிருக்கும் ஒரு விலைமட்டத்திலேதான் ஏற்படும். தேவையும் விநியோகமும் ஒன்றை யொன்று வெட்டும் சமநிலைத்தானத்துக்கு மேலான எந்தவிலையிலும் உற்பத்தியாளர் வழங்க விரும்பும் பொருளின தொகை, நுகர்வோர் விரும்பும் தொகைக்கு அதிகமாகவே யிருக்கும் ; இதனால் விலையிறங்கும். சில விற்பனையாளர் குறைவாக விற்கப்பார்ப்பார்கள். இவ்வாறே சமவிலைக் குக் கீழே விழும்விலை மேல் ஏறவே பார்க்குமென்பதை வாசகர்கள் காணலாம்.

6. போட்டி விலையினால் குறித்த ஓர் அளவிலுள்ள பொருள்கள், தேவையும் பணமும் உள்ளவர் கையில போய்ச் சேரும். இந்தப்போட்டி விலை யாருக்கு என்பதை நிச்சயிக்க உதவுவதோடு, என்ன உற்பத்தி செய்யப்பட்டவேண்டும், எவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டுமென்ப வற்றையும் நிச்சயிக்கிறது. குறித்த ஒரு சந்தை எதை, எப்படி, யாருக்கு என்பதை அரைகுறையாகவே தீர்த்துவைக்கும். அந்தச் சந்தை வேறு பொருள்களோடும், சாதனச்சந்தைகளோடுந் தொடர்புகொண்டிருப்பதே இதற்குக் காரணமாகும்.

7. முக்கியமான வாடிக்கைப் பொருள்களான கோதுமை, பருத்தி போன்ற பொருள்களுக்கு நன்கு அமைக்கப்பட்ட சந்தைகளுண்டு. சாதாரணப் பொருள்கள், பத்திரங்கள், பணப்பரிவர்த்தனைகள் என்பவற்றுக்கும் வேறு

சந்தைகளுண்டு. ஏலச்சந்தைபோலக் கருமமாற்றும் சந்தைகளுமுண்டு. இங்கே சிலசமயம் மாமூலான ஏலநடவடிக்கைகளில்லாதிருப்பதுமுண்டு. சந்தைவிவகாரங்களை நனகறிந்த பல விநியோகத்தரும், நுகர்வோரும் இருக்கும்போது விநியோகத் தேவைச்சாதனங்கள் அந்தச் சந்தைகளின் நடத்தையைச் சரிவரக் காட்டக்கூடியனவாயிருக்கும். இந்த விநியோகத் தரும், நுகர்வோரும் தம்மளவில் குறித்த ஒரு பொருளின் விலையைப் பாதிக்கக்கூடிய செல்வாகில்லாதவராயும், ஏனைய கொள்வனவுக்காரர் விற்பனவுச்காரர் விடயத்தில் பட்சபாதங காட்டாதவராயுமிருப்பது அவசியம். கண்டிப்பான போட்டியமைப்பு ஏற்படுவது அசாத்தியம். ஏகபோக உரிமை, பூரணமில்லாத போட்டி எனபன பொருளியல் உலகில் தோன்றும். எனவே அவற்றை அளப்பதற்குப் புதிய கருவிகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

ஆராய்ச்சிக்கான வினாக்கள் :

1. சந்தைவிலை ஏறுவது தவிர்க்கப்படவேண்டியதே. அருந்தலான காலங்களில் விலையேறறமும பயனுளள சில கருமங்களைச் செய்யுமென்பதை எடுத்துககாட்டுக. வேறுவகையான பொருளாதாரததில் அத்தகைய அருந்தல் எவ்வாறு தனதொழிலைச் செய்து தீர்க்கும் என்பதை ஆராய்ந்து காட்டுக. குறித்த நிலைமைகளில் மகளுக்குண்டாகும் இடர்ப்பாடுகளைத் தவிர்க்கலாமா ?

2. தேவைக்கோடு அல்லது தேவை அட்டவணை என்றுலென்ன ? வரைவிலக்கணங்கூறுக. விலையும தொகையும எதிர்மாறுன தொடர் புடையன. அதாவது ஒனறு உயர்ந்தால் மற்றது தாழ்நதும் மற்றது உயர்ந்தால் முன்னையது தாழ்நதும் போவது நியதி. இதையே கீழ் நோக்கிச் செல்லும் தேவைவிதி விளக்குகிறது என்பதை ஆராய்க.

3. விநியோக அட்டவணை அலலது விநியோகக்கோடு என்பதற்கு வரை விலக்கணங் கூறுக. விநியோகம் அதிகரித்தால் விநியோகக்கோடு வலப் பக்கமாகத் தாழநது செல்லும் என்பதை விளக்குக. இதனோடு தேவை அதிகரிபபதால் தேவைககோடு வலப்பகமாக உயர்ந்து நகரும் என்னும் விதியை ஒப்பிடுக. வித்தியாசத்துக்குக் காரணமெனன ? குறையும் விநியோகம், குறையும் தேவை ஆகிய சந்தர்ப்பங்களை ஆராய்க.

4. எப்படியான சாதனங்கள் கோதுமைத் தேவையை அதிகரிக்கச் செய்கின்றன ? விநியோகத்தை அதிகரிக்கின்றன ? மலிவான யந்திரங்களின் உபயோகத்தால், பருத்தியின் விலையில் மாற்றம் ஏற்படுமா ? கமத்தொழிற் கூலியில் மாற்றம் ஏற்படுமா ?

5. தேவை, விநியோகம் என்பன ஒன்றையொன்று வெட்டும் சம நிலையிலேதான் விலை நிலையாய் நிற்கும் என்பதைக் காட்ட நியாயங்கள் கூறுக. ஆரம்பத்தில் விலை மிக அதிகமாயும் பின்னர் மிகக் குறைவாயு மிருக்கும் நிலையைக் கற்பனைசெய்து ஆராய்க.

6. "விநியோகத்தில் ஏற்றம் (அல்லது இறக்கம்) விலையை இறக்கும் (அல்லது ஏற்றும்). தேவையில் ஏற்றம் (அல்லது இறக்கம்) பொதுவாக விலையை உயர்த்தும் (அல்லது இறக்கும்). தேவை அதிகரிக்க விநியோகம் குறையும்போது விலை ஏறும் என்பதை முன்கூட்டியே கூறிவிடலாம். ஆனால் தேவையை உயர்த்தி அதே நேரத்தில் விநியோகத்தையும் உயர்த்தினால் என்ன நடக்குமென்பதை மேலும் தகவலின்றி நாம் யூகித்துக்கூறமுடியாது". இந்தக் கூற்றிலடங்கிய உண்மையை ஆராய்க. (எதிர்ச்சந்தர்ப்பங்களைக் காட்டுவதனால் பிறைக்கோட்டில்போட்டு இடத்தை வீணாக்காமல் விடலாம்.)

7. "தேவையில் அதிகரிப்பும் விநியோகத்தில் இறக்கமும் ஒரே நேரத்தில் உண்டாவதை (6 ஆம் வினாவிற்போல்) ப் புள்ளிவிபரத்தில் காட்ட முடியாது. தேவையும், விநியோகமும் ஒருபொருளே." இரு முட்டுக் கட்டைகள் என்ற பிரிவில் கூறியவற்றைக்கொண்டு இக்கூற்றை ஆராய்க.

8. விற்பனையாளர் ஒருவரோ, சிலரோ இருக்கும்பட்சத்தில், போட்டி விநியோகம், தேவை என்ற கருவிகளைக் கைவிட்டு ஏகபோக உரிமை, அரைகுறைபோட்டி என்பவற்றைக்கொண்டு ஆராய்ச்சிநடத்தவேண்டும். பொருள்கள் நியமப்படுத்தப்படாவிட்டால், பொருளியலாளர் இலக்கணம் வகுத்தபடி பூரணப் போட்டியாளரால் பயன்படுத்தப்படாதவகையில் ஒவ்வொரு வகைப்பொருளையும் விற்போர்தம் விலையைக்கட்டுப்படுத்தக் கூடியவராயிருப்பர்". இக்கூற்றின் உண்மையை ஆராய்ந்து பூரணபோட்டிக்குத் தேவையான நிபந்தனைகளை அட்டவணைப்படுத்துக.

9. பின்வரும் பத்திரிகை அறிக்கைகளில் அடங்கிய விடயங்களைத் தெளிவுபடுத்துக.

கோதுமை

யூலை	1.83¾	1.84½	1.83⅜	1.83⅞	1.88¼
செப்.	1.85⅝	1.86¾	1.85⅝	1.83⅞	1.92⅜
டிசெ.	1.91¾	1.92⅝	1.91⅝	1.92¼	1.99¾
மார்.	1.96⅛	1.97	1.96	1.96¾	1.97¼
மே	1.95½	1.96⅜	1.95⅜	1.95⅞	1.97½

சோளம்

யூலை	1.16⅞	1.18	1.16⅞	1.17⅜	1.22⅜
செப்.	1.16⅞	1.17⅞	1.16⅞	1.17⅝	1.18½
டிசெ.	1.13½	1.14	1.13½	1.14	1.14½
மார்.	1.17	1.17¾	1.17	1.17¾	1.19⅜
மே.	1.19¼	1.19⅞	1.19⅛	1.19⅞	1.19⅜

திறைசேரி ஒப்பந்தங்கள்

2½சி	1960	நவ.	99.24	99.26		2.64
2¾சி	1965–60	டிசெ.	99.28	100.2		2.60
2¾சி	1961	செப்.	99.12	99.16		3.18
2½சி	1961	நவ.	98.26	98.30		3.30
2¼சி	1962–59	யூன்	97.26	97.30		3.35
2¼சி	1962–59	டிசெ.	97.12	97.16		3.32
2½சி	1963	ஒக.	96.22	96.26		3.59
3 சி	1964	பெப்.	97.20	97.24		3.67
2⅝சி	1965	பெப்.	95.0	95.4		3.79
2 சி	1966	ஒக.	95.30	96.4		3.72
3¼சி	1967–62	யூன்	91.18	91.22		—

69½	52¾	50	62⅜	63⅝	61½	61½	¾
42¾	23¾	34	40⅛	40⅜	39	39¾	¼
52	41⅛	12	46⅛	46⅛	45	45	1⅜
15¾	12	27	13⅞	13⅞	13⅝	13¾	—
32⅞	23⅞	8	24⅛	24⅛	24	24	⅛
28⅛	23½	6	25⅝	25¾	25¼	25¼	⅜
47	16½	22	40¾	41½	39½	40	¼

	செவ்வாய்	வெள்ளி	கிழமைக்கு முன்	வருடத்துக்கு முன்
ஸ்டர்லிங்–இறுத்தலுக்கு 2.80 பவுண்				
தந்தி ..	.. 28081	.. 28068	.. 28057	.. 28127
30 நாட்கள் ..	.. 28038	.. 28428	.. 28017	.. 28123
60 நாட்கள் ..	.. 27997	.. 27986	.. 27978	.. 28119
90 நாடகள ..	.. 27955	.. 27947	.. 27938	.. 28114
பெல்ஜியம்–பிராங்குக்கு 200	27912	.. 27862	.. 27862	.. 28068
	20075	.. 20070	.. 20065	.. 20050
டென்மார்க்–க்றேனுக்கு 14.477	20070	.. 20070	.. 20060	.. 20055
	.. 14.52	.. 14.52	.. 14.51½	.. 14.54

பிராண்ஸ்— பிராங்குக்கு 20255
(அமெரிக்க நாட்டு 100 பவுணுக்கு 49370 பிராங்குகள்)
பிராங்க். .. .. 20.40¾.. 20.40½.. 20.40¼.. —

10. பின்வரும் கருத்துக்களைப்பற்றி மறுபடியும் ஆராய்ந்து தெளிக.

என்ன, எப்படி, யாருக்கு.
தேவை அட்டவணை அல்லது கோடு.
கீழ்நோக்கிச்செல்லும் தேவைவிதி.
விநியோக அட்டவணை அல்லது கோடு.
சமநிலைக் குறுக்குவெட்டு.
அட்டவணையில் மாற்றம் VS அட்டவணையை அனுசரித்தபோக்கு
ஒரு சந்தையிலுள்ள தேவையும் விநியோகமும், என்ன, எப்படி, யாருக்கு என்பவற்றை எவ்வாறு அரைகுறைப்போட்டி நிலைமைகளிலே தீர்க்கின்றன.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

தொழில் அமைப்பும் வருமானமும்

வியாபாரமே அமெரிக்காவின் வியாபாரத்தொழில்

கல்வின் கூலிட்ஜ்.

நமது வியாபார நாகரிகத்தை அறிவதானால் வியாபாரத் தொழில் எவ்வாறு அமைப்புப்பெறுகிறது, எவ்வாறு செயற்படுகிறது என்பவற்றை அறிய்வேண்டும். இக்கால வியாபாரத்தாபனம் ஒன்றைப் பற்றி இந்த அத்தியாயத்தின் முதற்பகுதி ஆராய்கிறது. அதாவது ஓர் உதாரணத்தை எடுத்து ஆராய்ச்சி செய்கிறது. பிற்பகுதி அத்தகைய தாபனங்களின் பண அமைப்பை, பிரதானமாகப் பிரமாண்டமான வியாபாரத் தாபனங்களின் பண அமைப்பை ஆராய்கிறது.

அனுபந்தத்திலே கணக்குப் பார்த்தல் சம்பந்தமான அடிப்படை விடயங் களைப்பற்றிய சுருக்கமானதோர் அறிமுகம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கணக்கு வைத்தல் பற்றி ஓரளவாவது அறியாவிட்டால், வியாபாரஞ் சம்பந்தமான ஆழ்ந்த அறிவைப் பெறுவது முடியாத காரியமாகும்.

அ. வியாபார அமைப்பின் உருவம்

வியாபாரத் தாபனங்களின் தொகை

1961 இல் 47.5 இலட்சம் அமெரிக்க வியாபாரத் தாபனங்களிருந்தன. இவற்றில் ஒரு சிலவற்றைத் தவிர மற்றவையெல்லாம் தனிப்பட்டவர்களுக் குச் சொந்தமானவை. பெரும்பாலான வியாபாரத் தொழில்கள் இன்றைக் கிருக்கும்; நாளைக்கு மறைந்துவிடும். ஒரு தொழிலின் சராசரி வயதை 6 வரு டமாகக் கொள்ளலாம். சில முறிந்துபோகும். சிலர் தாமாகவே தொழிலை மூடிக்கொள்வர். நட்டமுமடைவர். சிலர் வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுவர்.

பழைய தொழில்கள் மறையப் புதிய தொழில்கள் தோற்றமளிக்கும். முந்திய வருடங்களிலே தொழில்கள் மறைந்து போகப் புதிதாகத் தோன் றிய பெருந்தொகையான மேலதிகத் தொழில்முயற்சிகளின் பயனுகவே இப்போதுள்ள தொழில்முயறசிகளின் தொகை வளர்ச்சியடைந்தது. மறைந்த தொழில்முயற்சிகளைவிடப் புதிதாகத் தோன்றுபவை, அமெரிக் கப் பொருளாதாரம் வளரவளர விருத்தியடையுமென எதிர்பார்க்கலாம்.

பெரிய தொழிலும், சிறிய தொழிலும், மிகச் சிறியவையும் :

அமெரிக்கத் தொழில்முயற்சித் துறையில் மிக அதிகமானவை சிறிய தொழில்கள். இவை நிலையில்லாதவை. சிறிய முதலாளிகளால், தனியாக நடத்தப்படுபவை. ஆனால் நல்லவருமானமும், அரசியலதிகாரமும், பொரு

ளாதாரச் செல்வாக்குமுடையவை சில நூறு பிரமாண்டமான வியாபாரத் தாபனங்களாகும். இவை ஏராளமான தொகையைச் சம்பளமாகக் கொடுக் கின்றன. பெருந்தொகையான மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கின்றன. இக் கால அமெரிக்காவிலே இவை முக்கியமான கேந்திரத் தானத்தை வகிக்கின்றன.

மிகச் சிறிய வியாபாரங்கள் நமது பொருளாதாரத்திலே வகிக்கும் பங்கைச் சுருக்கமாக ஆராய்வாம். ஐக்கிய அமெரிக்காவிலே 4,16,000 இற்கு அதிகமான பலசரக்குக் கடைகளுண்டு. இவற்றின் சொந்தக்காரர் இவற்றையே சீவனோபாயமாகக் கருதியிருக்கின்றனர். இரண்டரை இலட்சத்துக்கு அதிக மான பெட்ரோல் எண்ணெய்க் குதங்களுண்டு. 55,000 இறகு அதிகமான மருந்துக் கடைகளுண்டு. இவ்வாறே சொல்லிக்கொண்டு போகலாம்.[1] இவற்றில் சில தொழில்கள் நல்ல வருமானமுடையன. வேறெருவரின் கீழ்ச் சம்பளத்துக்குக் குறைந்த முயற்சியோடு வேலை செய்வதால் கிடைக் கக்கூடியதினும் அதிக இலாபத்தை இவை கொடுப்பதில்லை. பலசரக்கு வியாபாரத்திலே நூற்றுக்கு 45 வீதத்தைச் சங்கிலித் தொடர்க்கடைகள் நடத்துகின்றன. எஞ்சிய 55 வீதம் தனிப்பட்டவர் கையிலுண்டு. இவற்றின் தினசரி விற்பனை 100 டொலருக்குள்ளாகவேயிருக்கும். ஒரு சில ஆயிரம் டொலர் முதலுள்ளவரே இந்த வியாபாரத்தை நடத்துவர். தினசரி 150 டொலர் வியாபாரம் இருந்தாற்றான் ஒருவருக்குக் குறைந்தபட்ச வருவா யாவது கிடைக்கும். இவர்களிடம் அத்தகைய வியாபாரத்தை நடத்துவதற் கான மூலதனத்தில் அரைவாசிகூடக் கிடையாது. இத்தகைய சிறிய வியா பாரம் நட்டமடையுமென்பது ஆரம்பத்திலிருந்தே தெரியவரும். வியாபாரத் தின் சொந்தக்காரருடைய ஆரம்ப மூலதனம் முடிவடைந்துவிட்டால் வியா பாரம் முடிந்துவிடும். இத்தகைய சில்லறை வியாபாரங்களில் மூன்றி லொன்று தொடக்கம் அரைவாசிவரை இரண்டு வருடத்துள் கைவிடப்படு வதன் காரணம் இதுதான்.

வியாபாரங்களுக்கு ஏற்றவகையில் மூலதனம் அவசியமென்பது உண் மையே. தற்காலமுறைக்கேற்ற பெட்ரோல் நிலையமொன்றைப் புதிதாகக் கட்டி அமைப்பதானால் 90,000 டொலர் தேவை. எண்ணெய்க் கம்பெனி யிடமிருந்து ஒன்றை வாடகைக்கு வாங்குவதானால் 5,000 டொலர் போதும். காய்கறி போன்ற அதிகம் செலவாகும் பொருள்களின் வியாபாரத்துக்கு

[1] அமெரிக்காவிலுள்ள ஒவ்வோர் ஆயிரம் வியாபாரத் தாபனங்களிலும் பின்வரும் வகையில் விபரங்கள் காணப்படுவதாய் புள்ளிமதிப்பீட்டிலாகா கூறுகிறது. 103 கொந்தரத்துக் காரர், 95 சில்லறைப்பொருள் கடைகள், 85 உண்டிச் சாலைகள், 85 பேர் பெருந்தோட்ட இன் சூரன்ஸ், வங்கித்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். 68 பலவகை மொத்தவியாபாரிகள், 63 பெட்ரோல் நிலையங்கள், போக்குவரத்து முதலிய பொதுப் பயன்தரு வேலைகளில 46 பேர். கார்விற்பனை, கார்திருத்துதல், கராஜ் வேலைகளில் 41 பேர். முகமலங்கரிக்கும் சாலைகளிலும், மயிர்திருத்தும் சாலைகளிலும் 50 பேர், 38 புடவைகடை, 22 மருந்து மதுபானக் கடைகள், 18 போசனசாலைவிடுதி முதலியன, 16 இரும்புக்கடை விவசாய எந்திரம் முதலியன, 14 தளவாட வியாபாரம், 11 மரவேலை முதலியனசெய்வோர்.

அதிக ஆரம்ப மூலதனம் தேவையில்லை. மருந்துக்கடை, இரும்புக்கடை, நகைக்கடை என்பன வைக்க அதிக மூலதனம் வேண்டும். இவ்வகைக் கடையிலுள்ள பொருள்கள் மூன்று தொடக்கம் ஐந்து வருடம்வரை விலைப் படாமலிருந்துகொண்டேயிருக்கும். மூலதனம் ஒருபுறமிருக்க, ஒரு வியாபாரத்தைத் தொடங்குவதானால் கடுமையான உழைப்பும் அவசியம். சொந்தக் கமம் உள்ளவர்கள் வாரமொன்றுக்கு 55 தொடக்கம் 65 மணி நேரம்வரை வேலை செய்வார்கள். தொழிலாளர் 45 மணிநேரமே வேலை செய்வர். சொந்த முயற்சி செய்வோர் சம்பளத்துக்கு வேலைசெய்பவரிலும் பார்க்க அதிகமான நேரம் வேலைசெய்வார்கள் என மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டுப்புறங்களுக்குப் போனால் சொந்தக் கமம் உள்ளவர்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலே கூடத் தமது குடும்பத்தோடு வயலிலே வேலை செய்வதைக் காணலாம். சாதாரணமாகக் கிடைக்கும் வருமானம் அவனுக்குப் போதாமையே இதற்குக் காரணமாகும்.

அப்படியிருந்தும் மக்கள் சொந்த முயற்சி செய்வதைக் கைவிடுவதில்லை. தமது வியாபாரம் விருத்தியடையுமென்பதில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை யுண்டு. வருடத்தில் சில ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானமில்லாவிட்டாலும், தானாகவே நடக்கும் ஒரு முயற்சி கவர்ச்சியுடையதாகும்.

தனிச்சொந்த வியாபாரம்.

சிறிதாக ஆரம்பித்துப் பெரிய கூட்டுக் கம்பெனியாக வளரும் ஒரு வியாபாரத்தின் வளர்ச்சியை ஆராய்ந்தால், தனிச்சொந்த வியாபாரம், பங்கு வியாபாரம், கூட்டுவியாபாரம் என்ற முக்கியமான வியாபார அமைப்புக்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளலாம். இந்த அத்தியாயத்தின் முடிவிலே பிரமாண்டமான இக்கால வியாபாரத் தாபனங்களைப் பற்றியும் அவை பொருளாதாரத் துறையில் வகுக்கும் தானத்தையும் ஆராய்வோம்.

பற்பொடி வியாபாரம் செய்யப்போவதாக நீங்கள் நிச்சயித்திருக்கிறீர்களென்று வைத்துக்கொள்வோம். இரசாயனம் வகுப்பிலே பற்பொடிசெய்வதற்கு ஏற்ற ஒரு முறையை நீங்கள் கவனித்திருக்கலாம். அல்லது மருத்துவ நூல்களிலிருந்து ஒரு முறையைப் பயன்படுத்தலாம். தனிச் சொந்தக்காரனுக்கு இந்த வியாபாரத்தை நடத்துவதானால் எவருடைய அனுமதியுந் தேவையில்லை. ஒரு நாட் காலை நித்திரைவிட்டெழுந்து "நான் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன்" என்று சொல்லிவிடலாம். அஃது உண்மையே.

சிலரையோ, பலரையோ உங்கள் வியாபாரத் தாபனத்திலே வேலைக் கமர்த்தலாம். மூலதனம் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கடனாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். மாதம் முடிவில் செலவு நீக்கி மிஞ்சும் இலாபம் உங்களுடையதே. அதைக்கொண்டு நீங்கள் எதுவுஞ் செய்துகொள்ளலாம். எந்த நேரத்திலும் பணப்பெட்டியைத் திறந்து பணத்தை எடுக்க உங்களுக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால் வருமானவரி கொடுக்கவேண்டிய அவசிய முண்டு.

வியாபாரத்திலே நட்டமுண்டானால் அதை முழுவதும் நீரே பொறுக்கவேண்டும். கடன்காரர் உமது சொந்தப்பொருள்களைக் கடனுக்கு ஈடாகக் கட்டவுஞ் சொல்லாம். செலவுக்கு ஏற்ற வரவு இல்லாவிட்டால் இது நடைபெறும். பிள்ளைகளின் கல்விக்கு ஒதுக்கிய பணம், கமத்திலுள்ள பழைய கட்டடங்கள் முதலியவெல்லாம் கடனுக்காக ஈடாகப் போகலாம். வியாபாரத்துக்காக எடுத்த கடன் முழுவதற்கும் தனிப்பட்ட சொந்தக்காரரே பொறுப்புடையவராவார். அவருடைய "பொறுப்புக்கு வரையறை இடையாது" என்றே இது சட்டத்தில் வருணிக்கப்படுகிறது. குறைந்தபட்சமாக ஒரு சிறு பகுதியைவிட மற்றச் சொத்தெல்லாம் கடன்காரரால் எடுத்துக் கொள்ளத்தக்கவை.

வியாபார வளர்ச்சியும், குறுகியகால மூலதனத்தேவையும்.

வியர்பாரம் நன்றுகச் செழிக்கிறதென்று கொள்வோம். நீங்கள் மலிவாகப் பற்பொடி விற்கிறீர்களாக்கும். உடனே சிறிய கடைகள் பல உங்கள் பற்பொடியைப் பெரிதளவில் கொள்வனவு செய்கின்றன. எதிர்பாராதவிதமாக அதிக வருமானம் • உங்கட்குக் கிடைக்கிறது. ஆனால் உங்களுக்குப் பணமுட்டுப்பாடாயிருக்கிறது. ஏன் ? உங்கள் பொருளுக்கு உடனே பணம் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் நீர் உம் வேலையாட்கள் முதலியோருக்கு உடனுக்குடன் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். தற்சமயம் நீர் பணத்தைச் செலவு செய்கிறீர். அதற்குப் பதிலாக ஒன்றுங் கிடைப்பதில்லை. நீர் விற்பனை செய்வதற்கான சில மூலப்பொருள்களுமே உம்மிடம் தற்சமயமுண்டு. இவை "உற்பத்தியாகிக்கொண்டிருக்கும் பொருள்கள்."

வாங்கிய பொருள்களின் விலையை மாதம் முடியும்வரையோ அதற்குக் கூடுதலான காலத்துக்கோ கொடுக்காமல்விட்டால் நடைமுறைமூலதனம் சம்பந்தமாக உள்ள முட்டுப்பாடு ஓரளவு குறையும். ஆனால் பொருளை உமக்குக் கொடுப்போரும் எவ்வளவு காலம் கடன் கொடுப்பார்! அவ்வாறு வாங்கியபொருளின் கடனைத் தீர்க்காமல் விட்டால் அது மூலதனம் பெறும் இலாபமான வழியாகாது. எனெனில் பொருளை விற்போர் அதன் விலையை 30 நாள்களுகிடையில் கொடாதுவிட்டால் 2 சதவீதம் கழிவு கேட்பார்கள். அத்தகைய கழிவைக் கொடுக்கச் சம்மதியாவிட்டால் வருடத்துக்கு 24 வீத வட்டி கொடுக்கவேண்டியதாகும்.

அப்படியானால் தேவையான மூலதனத்தைத் தனிச்சொந்தக்காரன் யாரிடம் கடன்படுவான் ? பணக் கம்பெனிகள் சிறு தொகையானால் மாதமொன்றுக்கு மூன்று வீதவட்டி விதிக்கும் அல்லது வருடத்துக்கு 40 வீத வட்டி கேட்கும். அதுவும் ஒழுங்கான வருவாய் உடையவர்க்கே அக்கம்பெனிகள் கடன்கொடுக்கவிரும்பும். ஏனெனில் அதைத் திருப்பிக் கொடாவிட்டால் சட்டபூர்வமாகக் கடனைப் பிடித்துக்கொள்ளலாம் அல்லது அறவிடலாம். ஈடில்லாத வீடானால் அதில் ஆறுவட்டிக்குக் கடன் பெற்றுக்

கொள்ளலாம். இவ்வாறு கடன்படுவது குடும்பத்தின் எதிர்காலத்தை அபாய நிலையில் வைக்கலாம். வியாபாரத்திலே நிச்சயம் இலாபம் வருமென்ற திடநம்பிக்கையிருந்தால் அந்த அபாயத்தைத் தவிர்க்கலாம்.

உள்ளூர் வங்கியிடம் 6 வீத வட்டிக்குப் பணத்தைப் பெறமுடியாதா? நல்ல வியாபாரத்தாபனமென்று நிரூபிக்கப்படாதவரை வர்த்தகவங்கிகள் "புதியமுதலே" க் கொடுக்கமாட்டா. வங்கிமுதல்வர் உங்கள் ஐந்தொகையைப் பார்த்து மிச்சம் எவ்வளவு என்று கணக்கிடுவார். ஆனால் வரவும் செலவும் ஒத்திருப்பதைக் கவனித்துவிடுவார். இது இயற்கையே. எனெனில் வருமதிகள் வந்துகொண்டிருக்கச் சென்மதிகளுக்கான காசோலை எழுதப்படும். வழக்கமாக வங்கியானது, செலவு அதிகரிக்கும் காலத்தில் செலவு செய்வதற்காக மூன்று மாதக் கடன்கொடுக்கும். பின்னர் அதை மீட்டுக்கொள்ளும். இப்போதிருப்பதிலும் மூன்று மாதத்துக்குப் பின் உமது வியாபாரத்தினால் பணம்வந்து குவிந்துவிடுமென்று எவரும் பகற்கனவு காண மாட்டார். அந்த மூன்று மாத வாயிதா முடிந்ததும் மேலும் கடன் கேட்டுக்கொள்வீர். அது உமக்குந் தெரியும்; வங்கிக்காரருக்குந் தெரியும்.

பலவருட வாயிதாவில் கடன் கொடுக்கக்கூடாதென்ற கொள்கையை வங்கிகள் மாற்றிக்கொண்டாலும், உமது வியாபாரம் போன்ற புதிய வியாபாரத்தை வங்கி நம்பிப் பணங்கொடுக்கமாட்டாது. உமக்கு உமது வியாபாரத்தின் வருங்கால வளர்ச்சியைப்பற்றி நல்ல நம்பிக்கையிருக்கலாம். ஆனால் வங்கிக்கார்ர் கண்ணுக்கு நீரும், நாட்டிலே தோன்றிவரும் புதிய ஏராளமான வியாபாரிகளில் ஒருவராகவே காணப்படுவீர். அத்துடன் அவர்களிற் பெரும்பாலோர் நல்லகாலத்திற்கூட முறிந்து போவார்கள்: வியாபார மந்தமேற்பட்டால் ஒருவரும் தலைநிமிர்த்தமாட்டார்களென்பதையும் அவர்கள் அறிவார்கள். வங்கியிலே பணம்போட்டவர்களின் பணத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக வங்கி வழக்கமான 5 வீத வட்டிபோக உமது கடனுக்காக அபாயப் பாதுகாப்பாய் மேலும் 10 வீத வட்டி[1] விதிக்கும். இதனால் நட்டமடைவோரின் காரணமாக வங்கிக்கு வரும் நட்டத்தை, நட்டமடையாதவர் கொடுக்கும் வட்டி ஈடு செய்யமாட்டாது. ஆனால் வங்கியிலே கடன் பெற ஒரு வழியுண்டு. சிறுதொழில் நிர்வாகம் என்ற (சி–தொ–நி) தாபனம் வங்கியுடன் கூட்டாகச் சேர்ந்து உமக்குக் கடன கொடுக்கலாம். அப்படிக் கடன் கொடுப்பதற்கு வங்கிகளில்லாவிட்டால், சி–தொ–நி. தானே கடனைக் கொடுக்கும். சில மாகாணங்களிலே அபிவிருத்திச் சங்கங்களுண்டு. அவை நாட்டிலுள்ள ஒரு தொழிலைப் பட்டினத்திலே தாபிக்க

[1]. மற்றொரு முறை ஜெர்மனியில் வழங்குகிறது. இது ஐக்கிய அமெரிக்காவிலோ, பிரிட்டனிலோ கிடையாது. வியாபாரத்திலே ஒரு பங்கை ஜெர்மன் வங்கிகள் வாங்கிக்கொள்கினறன. இலாபத்திலும் எற்ற பங்குபெறுகின்றன. இதனால் வங்கிகளும் இந்த வியாபாரத்தின் நிருவாகத்திலே பங்குபற்றிக்கொள்ளுகின்றன. இதற்காகவும் வேறு காரணங்களுக்காகவும் எங்கள் வங்கிகளில் இத்தகைய முறை சட்டபூர்வமாகத் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது.

வும், பட்டினத்திலுள்ளதை அங்கேயே நிலைபெறச் செய்யவும் ஏராளவு நிதியுடையனவாயிருக்கின்றன.

மூலதனத்தைப் பெறுவதற்கு நீர் செய்த முயற்சியெல்லாம் அத்துணைப் பயன்தராதிருக்கலாம். வியாபாரம் அல்லல்நிலையை அடைந்து கொண்டு வருகிறது. மூலதனமாக மேலும் கடன் எடுப்பதற்கு வழியில்லை. எனவே வியாபாரத்துக்கு ஒரு பங்குதாரரைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமேற்பட்டுள்ளது.

பங்காளர் இரண்டுபேரோ அவருக்கு அதிகமானவரோ சேர்ந்து பங்காக வியாபாரம் நடத்தலாம். வியாபாரத்துக்கான முதல், உழைப்பு, இலாபம், நட்டம் என்பவற்றைத் தம்முள் பகிர்ந்துகொள்ள அவர்கள் இசைகின்றார்கள். இந்த ஒப்பந்தம் பேச்சளவிலிருந்தாலே போதும். ஆனால் பின்னல் விளக்கக் குறைவுண்டாவதைத் தடுப்பதற்கும், நல்ல முறையில் கருமங்களைச் செய்து கொள்வதற்குமாகச் சட்ட அறிஞர்மூலம் ஓர் ஒப்பந்தத்தை எழுதிக் கொள்வது நல்லது.

சரி, பற்பொடி வியாபாரத்தில் நீர் உமது மைத்துனரைப் பங்காளியாகச் சேர்த்துக்கொண்டீர் என வைத்துக்கொள்வோம். அவர் 25,000 டொலர் முதல்போடுகிறார். அவருக்கு வருடமொன்றுக்குச் சம்பளமாக 5,000 டொலர் கொடுக்கிறீர். நீர் 8,000 டொலர் சம்பளம் பெறுகிறீர். இலாப நட்டங்களில் நீர் மூன்றிலிரண்டு பங்கு ஏற்றுக்கொள்வீர். அவர் மூனறிலொரு பங்கை ஏற்றுக்கொள்வார். உமது பங்காளி 25,000 டொலர் பணமாக முதல் போட்டிருக்கிறார். நீர் என்ன முதலீடுசெய்தீர்? உம்முடைய பங்காகச் சில பற்பொடி மூட்டைகளும், கொடுத்த சரக்குக்கு வரவேண்டிய பாக்கியுமிருக்கிறது. இஃது அவ்வளவு அதிகமாகத் தோன்றவில்லையா.

உண்மைதான். நீங்கள் கொண்டுவரும் பங்கு **சூக்குமமானது.** ஆனால் விலையுள்ளது. அதாவது இலாபகரமான கேளவுகள் பல உண்டு. அத்துடன் வியாபாரவிடயத்தைப் பற்றிய சூட்சுமமெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும். இதை "நல்லெண்ணம்" என்பார்கள். அதாவது உங்களிடத்தில் இலாபம் சம்பாதிக்குந் திறமையுண்டு: அது நீங்கள் போட்ட முதல், வருடத்தில் கிடைக்கக்கூடிய 12,000 டொலர் இலாபம் என்பவற்றோடு சேர்ந்து சொத்தாகவேயிருக்கிறது. உங்கள் பங்காளிக்கு வருடச் சம்பளமாக 5,000 டொலர் கொடுக்கிறீர்கள். ஒருவேளை அந்தச் சம்பளத்தை அவர் வேறு இடங்களிலும் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியவராவார். இந்தச் சம்பளத்தோடு 25,000 டொலர் முதலுக்கு இலாபமாக 12,000 டொலரில் மூன்றிலொரு பகுதியைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்.

இந்த இலாபத்தை அவர் பங்குச் சந்தையில் ஈட்டுவதானால் 25,000 டொலரிலும் பார்க்க மிக அதிகமான பணத்தை முதலீடு செய்ய வேண்டும். 1,00,000 டொலர் பெறுமதியான 4 வீத அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களிலோ 80,000 டொலர் பெறுமதியான 5 வீதத் தனியார் கடன் பத்திரங்களிலோ

முதலீடு செய்தால்தான் இந்த இலாபத்தைச் சம்பாதிக்கலாம். இந்த வியாபாரத்திலுள்ள அபாயச் சமூசயம் ஒரு குறையேயன்றி மற்றப்படி போட்ட 25,000 டொலருக்கு வருடாவருடம் 16 வீதம் இலாபம் பெறுகிறார். அவர் உமக்குக் கிடைக்கும் மூன்றிலிரண்டு பங்குக்கு நீர் உதவும் " நல்லெண்ணம் " ஈடாகும்[1].

" இப்படித்தான் நாம் வளருகிறோம் ".

இவ்வாறு உமது வியாபாரம் செழிப்பாக வளருகிறது. ஒவ்வொருவருடமும் பங்காளர் இருவரும் தமக்குச் சேரவேண்டிய தொகையைமாத்திரமே எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இத்தொகை சம்பளம் போலவே மதிக்கப்படுகிறது. அத்துடன் இலாபத்தில் 1/5 பகுதியையே பெற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். மற்ற இலாபத்தை வியாபாரத்தை விருத்தி செய்வதில் செலவாக்குகின்றனர். வியாபாரத்திலே இலாபத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென நிச்சயிப்பது எதனால் ? அதுதான் நீங்கள் அரசாங்கத்துக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வருமான வரி. அது உங்கள் உழைப்பில் ஒருவீதமாகமட்டுமன்றி, வியாபாரத்திலுள்ள பங்கில் வரும் இலாபத்துக்கு ஒரு வீதமாகவும் அறவிடப்படும்.

உமது வியாபாரம் போன்றதொரு வியாபாரம் வளர்வது எதனால் ? இதற்குச் சில காரணங்கள் உண்டு. (1) வியாபாரத்துக்கு நல்லவிளம்பரஞ் செய்யப்படுவதால் பலர் உமது பற்பொடியைப்பற்றி அறிந்து கொள்கிறார்கள். அதிக வியாபார ஏஜெண்டுகளே நீர் அனுப்பியிருப்பதும் அதற்குக் காரணமாகும். (2) பற்பொடி ஏராளமாக விலையாவதால் பெருவாரியாக உற்பத்தி செய்து உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்துக்கொள்ளலாம். (3) பற்பொடி உற்பத்திக்குத் தேவையான மூலப்பொருள்களே வேறிடத்திலிருந்து வாங்காமல் நீங்களே உற்பத்தி செய்ய ஓர் இரசாயனசாலையையே வாங்கிவிடுகிறீர்கள். அத்துடன் மொத்த விநியோகத்தை நீங்களே செய்யவும் முற்படுகிறீர்கள். இவ்வாறு உற்பத்தியில் மூன்று படிகளையும் நீங்களே செய்ய முற்படுகிறீர்கள். (4) உங்களோடு போட்டிக்குப் பற்பொடி உற்பத்தி செய்வோர் பலரின் வியாபாரத்தை நல்லதருணம் பார்த்து நீங்களே வாங்கிவிடலாம். (5) பற்பொடியைவிட, சவர்க்காரம், அஞ்சனமை முதலிய பொருள்களையுஞ் சேர்த்து உற்பத்திசெய்வீர்கள். இதனால் உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்க முடியும். உங்கள் வியாபார ஏஜெண்டுகள் முன்னையிலும் அதிக ஆர்டர்களைப் பெறக்கூடியவராயுமிருப்பர். (6) உமது வியாபாரம் வளர்ச்சியடைவதற்கு முக்கியமான காரணம், உமது பற்பொடியே சந்தையிற் சிறந்த பற்பொடியாயிருக்கலாம் என்பதே.

[1] நல்லெண்ணம், மூலதனமாயுள்ள உழைப்புத்திறன் என்பனபற்றிக் கணக்கு வைத்தல் பற்றிய அனுபந்தத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வத்தியாயத்தின் கடைசிப் பிரிவைப் பார்க்க.

மூலதனத்துக்குப் புதிய தேவையும், அதைப்பெறுவதற்கு வழிகளும்

வியாபாரம் வளர்ச்சியடைகிறதென்பது உண்மையே. ஆனால் பணத்துக்கு மேலும் முட்டுப்பாடாயிருக்கிறது. 25,000 டொலர் புதிய முதலீடு பணவடிவில் அதிகாலமிருக்கவில்லை. அது புழக்கத்திலுள்ள சொத்தாகிவிட்டது. பொருளாகவும் அலுவலகத் தளபாடங்களாகவும் மாறிவிட்டது. ஒரு பகுதி நெருக்கடியான பொறுப்புக்களை நிவர்த்தி செய்யப் பயன்படுத்தப்பட்டது. எஞ்சியது தொழிற்சாலைத் தளவாடங்களை வாங்க முற்பணமாய்க் கொடுக்கப் பட்டது. மிகுதிப்பணம் அந்தத் தொழிற்சாலையை ஈடுவைத்துக் கொடுக்கப் பட்டது. ஈட்டுப்பணத்தை அயலிலுள்ள இன்சூரன்ஸ்கம்பனி 20 வருடத்தில் திருப்பிப்பெறும் 5½ வீத வட்டிக்கடனுக்குக் கொடுத்தது. 5½ வீத வட்டி கொடுபடாமலிருக்கும பாக்கிக் கடனைக் கொண்டே கணிக்கப்படுமெனவும் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டது. கடன் கொடுபடாவிட்டால் வங்கி காட்டுக் கட்டடத்தைக் கைப்பற்றி, விற்றுக்கிடைகும் பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும். கம்பனி அத்துணைப் பெரிய அபாயச் சமுசயத்தை மேற்கொள்ளவில்லை. எனெனில் கட்டடத்தின் கால்வீலை முற்பணமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. இநத வீலையும் நயமான வீலையே. வருடாவருடம் இன்சூரன்ஸ் கம்பனி தன் வருமதியில் ஒரு பகுதியைப்பெற்றுக்கொண்டு வரும். கடன் கொடுத்த சிலவருடங்களுள் கம்பனி எதிர்பாராத விதமாக முறிந்துபோனலன்றி இந்தப் பேரத்தினால் இன்சூரன்ஸ்கம்பனிக்கு அத்துணை நட்டம் வரமாட்டாது.

வருகிற இலாபத்தை மறுபடியும் முதலில் சேர்த்துக்கொண்டபோதிலும் வியாபாரம் வளர்ச்சியடைகிறபடியால், மேன் மேலும் முதல் தேவைபபட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். இப்போது கம்பனி நல்ல கம்பனியெனப் பெயரெடுத்துவிட்டது. அதனால் கடனெடுப்பது அவ்வளவு சிரமமன்று. பல வழிகளிலே கடன் எடுக்கலாம். நத்தாருக்கு முந்திய நெருக்கடியான காலத்தில் உதவிபுரிய உங்கள் வங்கியே மனமுவந்து முன்வரும். தொழில் சகாயப் பணக் கம்பனிகள் உங்களுக்குப் பல திசையிலும் வரவேண்டிய பாக்கிப் பணத்தை மனததில் வைத்துக்கொண்டு, பயமின்றிப் பணங்கொடுக்க முன்வரும். உங்களுடைய வங்கியே (முனனெல்லாம் பின்வாங்கிச் சறறே சாவதானமாயிருந்த வங்கியே) இப்போது 5 வருடத் தவணையில் கடன் கொடுக்க முன்வரும்.

இப்படிப் பலவகையில் கடன்பெற்றபோதிலும் மேலும் முதல் தேவைப் படலாம். எனவே மேலும் பங்காளிகளைச் சேர்க்க அவசியமுணடாகிறது. இலாபத்திலும் நட்டத்திலும் பங்குபெறக் கூடிய புதிய பங்காளிகளைச் சேர்க்கவேணடிய அவசியமுண்டாகிறது. (இந்தக் கட்டத்திலே வேறுசில கூடாளங்களிடம் கடன்பட வசதியிருநதாலும் அவவாறு செய்வது புத்திசாலித்தனமன்று.) ஏற்கனவே பல பொறுப்புக்களையும், குறுகிய அடிப்படையில் நிலையான வட்டிகளையும் ஏற்றுக்கொண்டீர்கள். 6 வீதத்திலே முதலைக் கடனுகப் பெற்று 16 வீத இலாபம் பெறுவது நல்லதே. ஆனால் அவ்வகையில் எப்பொழுதும் வியாபாரம் ஒழுங்காக நடநதுகொணடிருக்க வேண்டும். நட்டமேற்படுமானால் அஃது உங்களிருவரையுமே பாதிக்கும.

பங்காளிகளாயிருப்பதாலுண்டாகும் வசதியீனங்கள்

முதலீலப் பெருக்குவதாலல் புதிய பங்காளிகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எத்தனை பங்காளரையுஞ் சேர்க்கலாம். அதற்கு எல்லை கிடையாது. தரகு தொழில், வங்கித் தொழில் என்பவற்றில் 100 பேருக்கதிகமான பங்காளிகளிருக்கிறார்கள். ஆனல் புதிதாக ஒரு பங்காளி வந்து சேர்ந்தால், அல்லது பங்காளி ஒருவரிறந்தால், அல்லது தமது அங்கத்துவத்தை ராஜினமாச் செய்தால் புதிதாக மறுபடி அந்தப் பங்காளர் கூட்டம் அமைக்கப்படவேண்டும்[1].

பங்காளர் கூடக் கூட இதுவரை ஆராயப்படாத புதியதொருபிரச்சினை தோன்றுகிறது. அதாவது பங்காளர்படும் கடனுக்கு ஒவ்வோர் அங்கத்தவரும் அவரவருடைய சொத்து அளவுக்கு, வரையறையில்லாத பொறுப்புடையவராவர். ஒருவருககு முழு வியாபார்த்திலும் 1 வீதப் பங்கிருந்தால், வியாபாரம் முறிந்து நட்டமுண்டாகுமானல், நட்டத்தில் 1 வீதததை இவரும் ஏனைய 99 வீதத்தை மற்றவர்களும் செலுத்த வேண்டும். மற்றவர்கள் தமதுபங்கைக் கொடுக்க முடியாதிருந்தால் ஒரு வீதப் பங்குள்ளவரே எல்லாருடைய பங்கையும் கொடுகவேணடிய வராவார். தம்முடைய வீடு வாசல், விலையுயர்ந்த பொருள் எல்லாவற்றை யும் வெந்தீசிலே விற்றுக்கொடுக்க வேண்டியவராவார்.

வரையறையிலலாத பொறுப்பிருக்கிறபடியாலேதான் பங்குக்காரர் சிறியதொகையினராகவும் செய்யும் வியாபாரம் தனிப்பட்ட வியாபாரமாகவு மிருக்கும். பங்காளர் கூட்டத்திலே "பரஸ்பர ஏஜென்சி" என ஒன் றுண்டு. அதன்படி பங்காளர் மற்றப் பங்காளரையும் ஈடுபடுத்தக்கூடிய வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம். தமது சொந்தச் சொத்துக்களை இப்படி ஆபத்துக்குள்ளாக்குவதை எவரும் விரும்பாதபடியால்தான், மக்கள், தம்முடைய கட்டுக்குட்படாத சிக்கலான முயற்சிகளில் தமது முதலை விடுவதற்குப் பின்வாங்குவர். இக்காரணத்தினுலேதான் விவசாயம், சில் லறை வியாபாரம் என்ற துறைகளில் மாத்திரமே மக்கள் தமது வியாபா ரத்தில் அரைவாசிக்கு மேலாகத் தனிச் சொந்தக்காரராகவிருந்தோ இரண்டொரு பங்காளரைக் கொண்டோ நடத்துகிறார்கள். வங்கித்துறையிலே கூட ஜே. பி. மோர்கன் அண்ட் கம்பெனி போன்ற தாபனங்கள், தம் வாடிக்கைக்காரருக்குத தைரியமூட்டுவதறகாக "எமது கம்பெனி கூட்டுப்பங் குடையதனறு" என விளம்பரப்படுத்துகின்றனர். ஆனல் இத்தகைய தாபனங்களும் கடைசியில் கூட்டுப்பங்குக் கம்பெனிகளாகிவிட்டன.

[1] நிலைமையிலேயே அதிருத்தி கொண்ட ஒரு பங்காளி தான் விலகிக்கொள்ள விரும்பினல் உடனே அந்தப் பங்காளிமுறை கலைக்கப்படல் வேண்டும. இஃது ஒரு பெரிய வசதிக்குறைவே. மற்றப் பங்காளிகளின் சம்மதமினறி ஒரு பங்காளி தனது பங்கை வேறொருவருக்கு விற்கக் கூடாது எனவும் பங்காளர் சம்பந்தமான சட்டம் கூறுகிறது. மற்றப் பங்காளர் இதற்கு இசையாவிட்டால் பங்காளரின் சொத்துக்கள பிரித்துக்கொடுக்கப்பட்டுக் கம்பனியும் கலைக்கப் பட்டுவிடும். இதற்குப் பெருஞ் செலவுண்டாகும்.

மெரில் லிஞ்ச், பியர்ஸ், பென்னர் அண்ட் ஸ்மித் என்பது போன்ற பெரிய தரகுக் கம்பெனிகள் இந்நாட்டிலுள்ள பங்குச் சந்தை வியாபாரத்தில் பெரும் பகுதியை நடத்துகின்றன. சமீபத்திலேதான் இக்கம்பெனி கூட்டுப் பங்காளர் கம்பெனியாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது. நெடுங்காலமாக இது பல சிரேட்ட பங்காளரையும், கனிஷ்ட பங்காளரையுங்கொண்டிருந்தது. கூட்டுப்பங்குக் கம்பெனியாக இயங்கிப் பெரிய வியாபாரத்தைச் செய்வது கஷ்டமானதன்றென்பதை இது நிரூபிக்கிறது. இத்தகைய பிரமாண்டமான கூட்டுப்பங்குக் கம்பனிகளைக்காண்டது இப்போது அருமை. கூட்டுப்பங்குத் தாபனங்களுக்கு முட்டுக்கட்டையாயிருப்பவை, வரையறையற்ற பொறுப்பும், அவை இயங்குவதை உத்தரவாதஞ் செய்வதற்கான அரசாங்க ஆதரவின் மையுமேயாகும்.

(ஆ) தற்காலக் கூட்டுத்தாபனம் :

இந்தக் கட்டத்திலே அல்லது இதற்கு எவ்வளவோ முன்னர், கூட்டுப்பங்கு அமைத்தலைவிட கூட்டுறவுக் கம்பெனியமைப்பதையே நீர் நிச்சயித்துக்கொள்வீர். நீர் இருக்கிற சமஸ்தானத்திலேயே அதை அமைத்து நடத்துவீர். கூட்டுறவுக் கம்பெனி பெரிதானதாயிருந்தால் டிலாவர், நியுயோர்சி ஆகிய இடங்களிலே அடையாளத் தலைமைக்காரியாலயத்தை அமைப்பீர். எனெனில் இந்த இடங்களிலே கம்பெனிகளைக் கவரத்தக்க முறையிலே இலேசான சட்டத்திட்டங்களுண்டு.

பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்னர் மிக அருமையாகவே அரசாங்கம் கூட்டு முயற்சிசெய்வதற்கு அனுமதி வழங்கிற்று. அதுவும் அரசனும், பாராளுமன்றமும் அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். பொதுநலத்துக்குரிய முயற்சியானால் அல்லது ரயில்வே கம்பெனியானால் குறிப்பிட்ட ஒரு தொழிலைச்செய்ய ஒரு கூட்டுத்தாபனத்துக்குப் பாராளுமன்றமோ, காங்கிரசோ மனமுவந்து அனுமதி வழங்கும். இழக்கிந்தியக் கம்பெனி அத்தகைய விசேட உரிமைபெற்ற கூட்டுத்தாபனமாயிருந்தது. புராதன காலத்திலே ரயில்வே கம்பெனிகளும் பெருந்தொகைப் பணம் செலவு செய்தே பாராளுமன்றத்திடம் அனுமதிபெற்றன. நாட் செலலச்செல்ல நிலைமை மாறிற்று. கடந்த நூற்றாண்டிலே, இந்த முறை தவறானதென்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. காங்கிரசிடமிருந்தோ, பாராளுமன்றத்திலிருந்தோ விசேட அனுமதியின்றியே எவரும் எந்த முயற்சியைச் செய்வதற்கும் விசேட சலுகையளிக்கும் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

இன்று சட்ட அறிஞருக்கு ஒரு சிறு வேதனம் வழங்கினால், சாசனமொன்று தயார்செய்து அதில் உமக்குத் தேவையான அதிகாரங்களையெல்லாம் குறித்துக்கொடுப்பார். அரசாங்கம் எவ்வித தடையுமின்றி அதற்கு அனுமதி கொடுக்கும்.

உமது பற்பொடிக்கம்பெனி விடயத்திலே கூட்டுறவுச் சங்கம் எவ்வாறு அமைக்கப்படுகிறதென்பதைக் கவனிப்போம். உமது கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் பேரால் 20,000 பங்கை விற்பதற்கு நிச்சயஞ் செய்கிறீர். இவற்றில்

6,600 நீரே வாங்கிக்கொள்கிறீர். 3,300 உமது பங்காளிக்கு விற்கப்படுகிறது. 100 உமது மனைவிக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. எஞ்சிய 10,000 உம் வெளியாருக்கு விற்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பங்கும் 10 டொலர் ஆரம்பப் பெறுமதியுடையதாயிருந்தாலும், உமது சட்ட அறிஞர் அவற்றைச் சம நிலைவிலையில் விற்கக்கூடாதெனப் புத்திமதி கூறினர். ஏனெனில் சமநிலை விலைக்கு மதிப்புக் கிடையாது.

இந்த 10,000 பங்கும் பொது மக்களுக்கு உள்ளூர்ப் பங்குவங்கிமூலம் விலைப்படுத்தப்படுகிறது. இவை பங்குப் பத்திரங்களில் வியாபாரம் நடத்துபவை. எந்த ஒரு வியாபாரியும் தனது வருமானத்தை வாங்கி விற்கும் விலைகளிலிருந்து பெறுவது போலவே, இவைகளும் பங்குகளை வாங்கி விற்பதிலுலேயே தமது இலாபத்தைப் பெறும். வாங்கும் விலைக்கும் விற்கும் விலைக்குமிடையிலுள்ள வித்தியாசமே அவைகளுடைய இலாபமாகும். உமது தொழிற்முபனம் மிகச் சிறியதாயிருப்பதால், அவை அதிக இலாபத்தைப் பெறவேண்டும். ஏனெனில் உமது பங்குகளை விற்பதற்கு அவை அதிக பணம் செலவு செய்யவேண்டியேற் படும். எனவே பங்குத் தரகர் உமது பங்குகளை 10 டொலர் வீதம் வாங்கி 12.50 டொலர் வீதம் விற்க விரும்புவர். உமது கம்பெனி பெரிய கம்பெனியாயிருந்தால் 12.50 இற்கு விற்கக்கூடிய பங்குக்கு உமக்கு 12.25 டொலரோ 12.40 டொலரோ கிடைத்திருக்கும். வாங்குவோரிடையே அபபோது போட்டி ஏற்பட்டிருக்கும்.

பெரிய கம்பெனியாயிருந்தால் பங்குவங்கியாளன் அதனுடைய பங்குகளெல்லாவற்றையும் தானே வாங்குவதாக உறுதி எழுதியிருப்பான். அதாவது அந்த 10,000 பங்கையும் குறித்த ஒரு விலைக்குத் தான் வாங்கிவிடுவதாக உறுதி செய்து பத்திரம் பிறப்பித்திருப்பான். அவன் விளம்பரப்படுத்திய விலைக்கு அந்தப் பங்குகளெல்லாவறறையும் பங்குச் சந்தை வாங்கமறுத்தால் அதனால் உண்டாகும் நட்டம் அவனையே சாருமனறி உங்களைச்சாரமாட்டாது. உங்கள் பங்குவிடயத்தில் பங்கு வங்கியாளன் உறுதி எழுதுவதற்குத் தயங்குவான். உங்களுடைய வியாபாரஞ் சிறிதாயிருப்பதே இதற்குக் காரணம். எனவே " சிறந்த முயற்சி " செய்துபார்க்கலாமென்ற அடிப்படையிலேதான் உங்களுடைய பங்கை அவன் விற்பனைக்கு ஏற்றுக் கொள்வான். எல்லாப் பங்கையும் அவன் விற்கமுடியாவிட்டால் நீங்கள் விரும்பிய முதலைப பெறமுடியாதிருக்கும்.

நல்லதிட்டமாக எல்லாம் விலைப்பட்டுவிடுகிறது. உமக்கு 1,00,000 டொலர் கிடைக்கிறது. பங்குத் தாபனமானுல் அந்தப் பங்குகளை யாருக்கு வங்கியாளன் விற்றான் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். அல்லது பங்கை வாங்கினவர்கள் மறுபடி அவற்றை வேறு யாருக்காவது விற்றுவிடுகிறார்களா எனபதைக் கவனிக்கவேண்டும். ஆனல் கூட்டுத்தாபனத்தில் அப்படியொன் றும் தேவையில்லை. பங்குவாங்கியவர்களின் பெயர்களைப் பங்குவங்கிக் கம்பெனி பதிவு செய்து வைத்துக்கொள்ளும். தற்செயலாக இப்பங்குப்

பத்திரங்கள் இழக்கப்பட்டால், கருமங்களை நிவிர்த்திசெய்யவும், பங்கு இலாபங்களைப் பங்குக்காரருக்கு நீர் அனுப்பிக்கொள்ளவும் இது துணைபுரியும். பங்குக்காரர் கூட்டத்தைப் பற்றிய அறிவித்தலைக் கொடுக்கவும் இஃது அவசியமாகிறது.

ஒவ்வொரு பங்குக்கும் அதன் சொந்தக்காரருக்கான ஒரு வாக்கு உண்டு. பங்குக்கு ஏற்றபடி இலாபம் கிடைக்கும். 100 பங்குடையவருக்கு 100 வாக்கும், அதற்கேற்ற வருமானமும் உண்டு.

10,000 பங்கு வாங்கிய வெளியார் கம்பெனிக்கு 100,000 டொலர் காசு கொடுத்துள்ளனர். நீரும் உமது பங்காளனும் என்ன கொடுத்தீர்கள். பணம்கொடுத்திருக்கமாட்டீர்கள். அதற்குச் சமமான சொத்தைக் கொடுத்திருப்பீர்கள். யந்திரம், தளவாடம், பொருள்கள் "நல்லெண்ணம்" ஏன்பன கொடுத்திருப்பீர். இந்த "நல்லெண்ணம்" என்பது என்ன? வியாபாரத்தின் உபரிவருமானம்பெறக்கூடிய சக்தி. அது முதல் மயமான பெறுமதி. வியாபாரக் குறி, சொந்தச் செய்முறை, அறிமுறை முதலியவையும் இந்த நல்லெண்ணத்திலடங்குமென்பதை மேலே கண்டாம்.

1929 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் நீரும், உமது பங்குவங்கியாளரும் நல்லெண்ணத்தை நீர் விரும்பியவாறு தாராளமாக மதிப்பீடு செய்து உமககு 10,000 பங்குக்குப் பதிலாக 20,000 பங்கு ஒதுக்கியிருப்பார். இந்த வழக்கம் "கையிருப்புக்கு நீர் விடுதல்" என்று வழங்கபபட்டது. இன்று உமது புதிய பங்குகளை கணிசமான அளவுக்குப் பெரிதாயிருந்தால் அவற்றை 1933 இல் உண்டாக்கப்பட்ட புதிய ஏறபாட்டுத்திட்டத்தின் ஒரு பிரிவாக அமைந்த செக்கியூரிட்டீஸ் அண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு கமிஷன (செக்) என்ற தாபனத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். புதிய முதலீடு தவறுன உரிமைகளைக் கொண்டிருக்கவில்லையென்பதை அத்தாபனத்தார் ஆராய்ந்து பார்பபர். அதன்பின்னரே அனுமதி கொடுப்பர். பங்கினமதிப்பைப் பற்றி அவாகள் அபிப்பிராயஞ் சொல்லவோ, உறுதிகூறவோ மாட்டார். வாங்குவோர் சாவதானமாயிருக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை இன்றுமுண்டு.

கூட்டுத் தாபனத்திலுள்ள நன்மை தீமை.

கூட்டுத் தாபனம் கூட்டுப் பங்குத் தொழிலால் உண்டான பிரச்சினைகளிற் பலவற்றைத் தீர்த்துவிட்டது. பெருந்தொகையான முதலை உண்டாக்குவதற்கு இது பூரணமானதொரு வழியாகும். இதன் முதலாவது சிறப்பு பங்காளரின் பொறுப்பு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளமை. 12.50 டொலர் ஒரு பங்குக்குக் கொடுத்தபின்னர் பங்குதாரர் தனது சொந்தச் சொத்துக்களுககு ஆபததுவருமென்று பயப்படவேண்டியதில்லை. வியாபாரம் முறிந்து எல்லாம் முடிந்தாலும் ஒவ்வொரு பங்காளியும் தனது 12.50 டொலர் பங்கையே இழப்பான். அதற்குமேல் அவனுக்குப் பொறுப்புக் கிடையாது.

கூட்டுத் தாபனமென்பது அரசாங்கம் உண்டாக்கிய சட்ட பூர்வமான ஒரு மாயமனிதன். இஃது அத்துணை முக்கியம் வாய்ந்ததொரு விடயமன்று. இஃது அரசாங்கத்தின் விருப்பப்படியே நிலவுகிறது. அதற்கு வேறு எவ்வித சுய உரிமையும் கிடையாது. தாபனம் கோட்டிலே வழக்குத்தொடரலாம்; அதன்மீது வழக்குத் தொடரப்படலாம். அதனால் பங்காளிகள் சம்பந்தப் படமாட்டார். கம்பெனியின உத்தியோகத்தர் பங்காளர்பெயரில் காரியங் களைச் செய்யலாம். பண விடயத்தில் அவர்களை ஈடுபடுத்தலாம். ஆனால் அவ்வாறு செய்வதற்குரிய அவர்களின் உரிமை பெரிதும் வரையறுக்கப்பட் டுள்ளது. பங்கு பலதடவை மாறிமாறி விற்கப்படலாம். அல்லது கைமாற லாம். 10,000 பங்குக்கும் 10,000 பங்காளரிருக்கலாம். இவற்றால் தாபனத் தின் சீவனுக்கு ஆபத்து வராது. அஃது எப்பொழுதும் நிலைபெற்றுக்கொண் டேயிருக்கும். பங்காளரில் ஒரு பகுதியினர் மற்றப் பகுதியினரைத் தமது பங்கை விற்கவோ, வைத்திருக்கவோ நிர்ப்பந்தஞ்செய்ய முடியாது. சாதாரணமான வியாபார முடிவுகளைச் செயவதற்கு எகோபித்த சம்மதந் தேவையில்லை. பெரும்பான்மை வாக்குக்கிடைத்தாற் போதும். ஒவ்வொரு முடிவையுஞ் செய்வதற்கு எல்லாப் பங்காளரும் சமுகமாயிருக்கமாட்டார்கள். ஏனெனில் பங்காளர் தொகை பெரிதானதாயிருக்கும். எனவே பங்காளரின் பிரதிநிதிகளாகப் பத்துப்பன்னிரண்டுபேரை இயக்குநர் சபையெனத் தெரிந்தெடுப்பர். இது வருடாவருடம் நடைபெறும் தெரிவு. பாராளுமன்றத் தேர்தல்போலவே இந்தப்பிரதிநிதிகளும் தெரிவு செய்யப்படுவர். ஆனால் பெரிய கூட்டுத் தாபனங்களை உண்மையான சனநாயகமுறையில் நிர்வகிப் பது மிகக் கடினமென்பதை மேலே விளக்குவாம்.

சமீபகாலத்திலே கூட்டுத்தாபனத்துக்கு ஏற்பட்டுவரும் ஒரு வசதியீனத் தைக் குறிப்பிடலாம். இது மிகப் பாரதூரமானதாகி வந்துகொண்டிருகிறது. சமட்டி அரசாங்கம் கூட்டுத் தாபனங்கள்மீது வரிவிதிகிறது. அதிக இலாபவரியாக யுத்தகாலத்திலே ஒரு கூட்டுத்தாபனம் அதன் இலாபத்திலே 80 விகிதத்தை அரசாங்கத்துக்குக் கொடுக்கவேண்டும். கொரியாயுத்தம் நடைபெற்றபொழுது வியாபாரிகள் அதிக இலாபவரி கொடுக்கவேண்டி யிருந்தது. சமாதான காலத்திலே ஒவ்வொரு கூட்டுறவுச் சங்கமும் பெறும் ஒவ்வொரு டொலர் மீதும் 52 வீதத்தை அரசாங்கத்துக்குக் கொடுக்க வேண்டும். (பங்காளர்கள் தமது பங்கு வருமானத்தின் பேராலே கொடுக் கும் வருமானவரிக்கு மேலாக இந்த வரியைக் கொடுக்கவேண்டும்.)

இது அநீதியான வரியெனச் சில விவேகமுள்ள வியாபாரிகள் உணரத் தொடங்கியிருகிறார்கள்[1]. பலர் பங்காளிகளாகவே வியாபாரத்தை நடத்த விரும்புகின்றனர். கூட்டுத் தாபனமாக நடத்துவதாற் சில வரிச் சலுகை

[1]. இதுகே சருக்கமானதோர உதாரணமுண்டு. பிரவுண் சகோதரர் இருவர் தலைக்கு 9,600 டொலர முதலிபோட்டு இருவரும பங்காளிகளாக இருக்கினறனர. தலைகது 19,600 டொலர் வருமானவரி கட்டுகிறார்கள். தலைக்கு 30,400 டொலர் வியாபாரத்துக்குப் பயன் படுகிறது. ஆனால இவர்கள் கூட்டுத் தாபனமாகவிலலே. சிமித் சகோதரர் என்போர் 1,00,000 டொலரை உழைக்கிறார்கள். அது வருமானவரி கொடுக்குமுன்னர் இந்த

களுண்டென்பதால் அவர்கள் ஒரு முடிவுக்குவரச் சஞ்சலப்படுகிறார்கள். தற்போதைய சட்டத்திலே ஒரு புறநடையுண்டு. கூட்டுத்தாபன வியாபாரத்தின் பயனுக உண்டாகும் இலாபத்தை பங்காளரிடையே பகிர்ந்து கொடாவிட்டால் ஒருவர் தனிப்பட்ட முறையில் வருமானவரி கொடுக்கவேண்டியதில்லை. பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்ட இலாபங்கள்மீதுதான் வருமானவரி விதிக்கலாமென இபபோது சட்டம் உண்டு. எனவே ஒவ்வொரு டொலர் வருமானத்திலும் 85 சதத்தைத் தனிப்பட்ட வருமானவருவாயாகக் கொடுக்க வேண்டுமென ஒரு தனவந்தர் கேட்கப்பட்டால் அவர் பினவருமாறு சொல்லக்கூடும். " பங்காளியாக, வியாபாரஞ் செய்வதினுல் வரும் இலாபத்தில நான என் அவ்வளவு வரிகொடுக்கவேண்டும்? நாம் கம்பெனியைக் கூட்டுறவுக் கம்பெனியாக்கி கூட்டுறவு வரியான 52 வீதத்தைக் கொடுத்து விட்டுப் பங்கு இலாபத்தைக் கொடுக்காமல் விடுவோம்[1] ".

கூட்டுத்தாபனத்தில் இருவழிகளில் வரிசெலுத்தும் தொல்லையைத் தடுப்பதற்கு வேறோ உபாயம் உண்டு. சுற்றமித்திரரையே பெரும்பான்மை அங்கத்தவராகக்கொண்ட ஒரு கூட்டுத்தாபனத்தின் பங்காளர்கள், தங்கள் வருமானத்தின் பெரும்பகுதியைத் தமக்கும் தம் உறவினருகளும், வேதனமாகவும், உபகாரச்சம்பளமாகவும், விசேட இனுமாகவும் பங்கிடுக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு செலவை அதிகரிக்கும் வழிகளினுல் வரிசெலுத்தாதிருப்பதைத் திறைசேரிப் பகுதி தடைசெய்ய முயல்கிறது. ஆனுல் அசசெலவுகள வியாபாரத்திற்காகவா, சொந்த உபயோகத்திற்காகவா செலவுழிக்கப்பட்டன என்பதை நிச்சயிப்பது கடினமாகும்.

கூட்டுத்தாபனம் எவ்வாறு முதலை உண்டாக்கலாம்

உமது பங்கு முயற்சி மேனேக்கியும், பக்கவாடடுகளும் விருத்தியடைகிறது என வைத்துகொள்வோம். அதாவது அது புதிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறது. பெருவாரியாகப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும முறைகளை வகுக்கிறது. பொருள்களை விளம்பரப்படுத்துகிறது. இபபடி வேறு பல

வருமானத்தின்மீது அக்கம்பெனி 46,500 டொலர் கூட்டுவருமானம் கொடுகவேண்டும். வரிகொடுத்தபின எஞ்சிய வருமானத்தைச் சமனனவகையில் கொடுபபதனுல் சிமித் குடுமபம் ஒவ்வொன்றும் 26,750 டொலரைப பெறும். அதில தனிபபட்ட வருமானவரியாக 6,350 டொலர் கொடுகவேணடியிருக்கும். எனவே கூட்டுத் தாபனமாகப் பதிவுசெயயாத படியால் பிரவுண் தாபனததார் 10,000 டொலர் மிச்சம் பிடித்தனர் (=30,400—20,400). இப்போது கிடைக்கும் பங்கிலாபம் தனிவருமான வரியை 4 வீதம் குறைக்கிறது. இதனுல இரட்டைவரி கொடுப்பது தவிர்க்கப்படுகிறது.

[1]இவர் வரிகொடுபபதைத் தாமதிக்கப்பாகவிரா என்று மாத்திரமே கூறலாம். இவருடைய வழகறிஞர் " முதல இலாபப் பொருத்தம் " என்ற விதமாக இலேசாக வரிவிதிக்கப்படக் கூடியவாறு அந்த இலாபஙகளை முதலாகக் கணிகக வகை செயதாலன்றி, அவருடைய இலாபஙகளை அவர் பெற்றுக்கொள்ளுங் காலத்தில் அவற்றுககு வரிவிதிக்கப்படலாம். எனினும வரியைத் கொடாமல் தடஙகல செய்வதால அவருக்கு ஒரு கால எல்லைவரை பணம் கிடைகிறது. வரிகளைப் புதிதாகத் திருத்தும்போது, அவா தமது கம்பெனியைப் பங்காளராய் வியாபாரஞ் செயயும் கம்பெனியாகவோ, கூட்டுத் தாபனமாகவோ கருதி வரிவிதிக்கச் செய்யலாம். இதனுல் பலர் இரண்டு வழியிலும் நன்மைபெறலாம்.

முயற்சிகளையும் செய்கிறது. புதிதாக எப்படி முதலைச் சேர்க்கலாம்; வாக குறுதிப் பத்திரத்தின் பேரில் கடன் வாங்கலாம்; ஈட்டிலே பொருளைப் பெறலாம்; பங்கு இலாபங்களைப் பங்குதாரர்களுக்குக்கொடாமல் முதலிலே சேர்த்துக்கொள்ளலாம்; கடனுகப் பொருள்களை வாங்கலாம்; இவற்றை விட வேறென்னவழியுண்டு?

பத்திரங்கள்:

முதலில் பத்திரங்களை வெளியிடலாம். இவை விசேடமான வாக்குறுதிப் பத்திரங்களே. இவை அழகாக முலாம்பூசிய கடதாசியில் அச்சிடப்பட்டிருக் கும். 1000,500, 100 டொலர் எனப் பலவகையான தரங்களிலே பத்திரங்களை அச்சடிக்கலாம். அப்பொழுதுதான அப்பத்திரங்களை மறுபடியுந் திருப்பி விற்கக்கூடியதாயிருககும். இது ஓர் உறுதிப்பத்திரந்தான். ஆறு மாதத துக்கொருமுறை குறிபபிட்டதொரு தொகைப் பணத்தைக் குறிப்பிடட சில வருடங்களுககு கடன் தீரும்வரை கொடுப்பதாக இப்பத்திரம் வாக் குறுதியளிக்கிறது. அந்த எல்லை வந்ததும், கடன்படும் கம்பெனி தான் பெற்ற கடன்தொகையை சமனவிலையில் திருபபிக் கொடுத்துவிட உத்தர வாதங் கூறுகிறது. ஓர் உறுதிபபத்திரம் முதிர்வதறகுச் சில வருடங்களுக்கு முன்னரே, அப்பத்திரதாரருக்கு முன்னேறியே சம்மதித்த ஒரு தொகைப் பணத்தைக் கொடுத்துப பத்திரத்தை மீட்க ஒரு கம்பெனிக்கு உரிமை யுண்டு. ஆறு மாதத்துக்கொருமுறை கொடுக்கும் டொலர் கொடுப்பனவு அந்தப் பத்திரத்துகுரிய வட்டியாகும். இதைக் கூப்பன் கொடுப்பனவு என்பர். ஏனெனில் அந்த உறுதிப்பத்திரத்தின ஒரு சிறு பகுதியைப் பத்திரதாரர் ஆறுமாதத்துக்கொருமுறை வெட்டிக் கம்பெனிக்கு அனுப் புவார். அவ்வாறு அனுப்பியதும் கம்பெனி தான் அனுப்பவேண்டிய வட்டியை அனுப்பிவிடும்.

கம்பெனிக்கு வருவாயிருந்தாலென்ன இல்லாவிட்டாலென்ன கூப்பன் கொடுப்பனவான வட்டி, கொடுக்கவேணடிய காலத்திலே கொடுக்கப்பட வேணடும். இலலாவிட்டால் மற்றக் கடனுளிகளைப் போலவே கம்பெனி மீதும் வழககுத் தொடரலாம்.[1] பங்காளிகள் நடத்தும் வியாபாரக்கம்பனி பத்திரங் களைப பயன்படுத்திப் பணம் கடனுகப் பெறலாம். ஆனல் கடன் கொடுப் போர் அத்தகைய வியாபாரிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க விரும்புவதில்லை. அவவாறே சிறிய கூட்டுத்தாபனமும் பத்திரம் பிறப்பித்துக் கடன் பெறறுக்கொள்வது அருமை.

சாதாரணப் பங்கு: உறுதிப்பத்திரம் பிறப்பித்தலுக்கு எதிரானதொரு முறைதான் சாதாரணப் பங்குபிறப்பித்தல். சாதாரணப் பங்குதாரர் சட்ட ரீதியான (equity) முதலைக்கொடுக்கிறார். அவர் இலாபத்திலே

[1] வருமானப்பத்திரங்களென்பவை, வருமானமிருந்தாலேயே வட்டிகொடுக்கக் கூடியவை. அவை சாதாரணமாகப் புழககத்திலுண்டு. ஈட்டுறுதிகள சொத்தினபேரில பிறப்பிக்கப் படுபவை. அவை சாதாரணம். சாதாரணப் பங்குகளின் பேரில் மாற்றப்படக்கூடியவை மாறறுப் பதிரங்கள். அவை சமீபகாலத்திலுண்டான கலப்புப் பிறவி.

பங்குபெறுகிறார். வியாபாரம் சம்பந்தமான தீர்ப்புகளில் அவருக்கு அதிகார முண்டு. நட்டத்திலும் அவர் பங்குபெறவேண்டும். இவருடைய வியாபாரம் அபாயம் நிறைந்தது. ஏனெனில் உறுதிதாரருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய நியம வட்டியைக் கொடாவிட்டால் அவருக்குச் செல்மதியான பங்கு இலாபம் கொடுக்கப்பட மாட்டாது. உறுதிதாரர் குறைந்த வருமானதைப் பெற்றாலும் அது அவருக்கு ஒழுங்காகக் கிடைததுகொணடே வரும். கூட்டுத்தாபனம் முறிந்துபோனால, அல்லது முறிந்துபோகுந் தறுவாயிலிருந்தாலனறி, மற்றும்படி உறுதிதாரருக்கு வியாபாரஞ் சம்பநதமான தீர்மானங்களில் எவ்வித செல்வாககும் கிடையாது. ஆனால் நல்ல நிர்வாகிகளாஞல் முதல்தரக்கூடிய எல்லாரோடும் நட்பையே வளர்ப்பார்கள.

விசேட பங்கு : உறுதிப்பத்திரம், சாதாரணப்பங்கு ஆகிய இரண்டுக்கு மிடையிலுள்ளதொரு பங்குதான் "விசேடபங்கு". இது கூடியபட்சம் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு பங்கு இலாபத்தைக் கொடுப்பது. உதாரணமாக அது பங்கின் சமவிலையில் நியமிகக்ப்பட்ட நாலு வீதமாயிருக்கலாம். வியாபாரம் எப்படியிருகிறதென்பதை இது கவனிப்பதில்லை. விசேட பங்குதாரர் வியாபாரத்திலே இலாபங் குறைந்தாலும், தனக்கு வரவேண்டிய பங்கு இலாபத்தைப் பெறுவார். ஏனெனில் உறுதிதாரர், சாதாரணபங்குதாரர் ஆகிய இருவருக்கும் மத்தியிலேதான் விசேடபங்குதாரர் நிறகிறார். விசேடபங்குதாரர் தமது பங்கு இலாபம் முழுவதையும் பெறுவிட்டால் சாதாரண பங்குதாரருக்கு எவ்வித பங்கு இலாபமும் கிடையாது.

திரண்ட விசேட பங்கு பெரும்பாலும் பிறப்பிக்கப்படுகிறது. இதன் அர்த்தமென்ன ? 5 வருடம் வியாபாரமந்தமுண்டானதெனக் கொள்வோம். விசேட பங்குதாரருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய 4 வீத இலாபப் பங்கு கொடுக்கப்படவில்லை. நல்லகாலம் வந்ததும் 5 வருடமாகச் சேர்ந்த 20 டொலர் தொகையை (5 × 4 டொ.) விசேட பங்குதாரருககு முதலில கொடுத்த பின்னரே சாதாரணப் பங்குதாரருக்கு எவ்வித பங்கு இலாபத்தையுங கொடுக்கலாம். விசேட பங்கு "திருபபிப்பெற்றுககொள்ளக்கூடிய", "மாற்றக்கூடிய" பங்குகளாயிருக்கும். அதாவது திருப்பிபபெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதென்றால் முன்னே குறிப்பிட்டதொரு விலையில் (உதாரணமாக 103 டொலர் என்போம்) கமபெனி தனது விசேடப் பங்கைத் திருபபிப்பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாயிருக்கும். "மாறறக்கூடிய" தென்றால் விசேட பங்குதாரருககு தமது பங்கு ஒவ்வொன்றையும் சாதாரண பங்காகக் குறிப்பிடதொரு வீதத்தில் மாற்றும் உரிமையுண்டென்பதே அர்த்தம்.[1]

[1] சில விசேடப் பஙகுகள் சாதாரணப் பஙகுக்குவரும் இலாபததிலும் "பகிர்ந்து" கொள்ளக்கூடிய வதியைச் செய்து அதைக் கவாசியுடையதாகுகினறன. அதாவது தனக்கு வரவேண்டிய நியம இலாபததைப் பெறாவினவர் மேனபிசமாயுளள இலாபததைச் சாதாரண பங்குதாரருடன பகிாநதுகொளளும் சலுகை. ஆனால இது மிக அருமை. ஒரு கூட்டுத்தாபனம் வேறொரு கம்பெனியில் வரி கொடுகிறது. இதனாலேதான கூட்டுததாபனங்கள் விசேடப் பங்கை விரும்பி வாங்குகினறன.

பலவகையான ஈடுகள் மூலம் உண்டாகும் நன்மை.

பணத்தை முதலீடு செய்பவனுடைய நோக்கின்படி பார்க்கப்போனால் உறுதிப்பத்திரம், விசேடபங்கு, சாதாரணப்பங்கு என்பன ஒன்றிலும் பார்க்க மற்றது அபாயமுள்ளதாயும் பாதுகாப்புக் குறைந்ததாயுமிருப்பதைக் காணலாம். இவற்றுக்கு ஈடாக நல்ல வருமானத்தை, அல்லது முதல் மயமான இலாபத்தைப் பெறக்கூடியதாயிருக்கும். இன்று பாதுகாப்புமிக்கதொரு பத்திரம் 4½ வீத இலாபமும் நல்ல முனனுரிமைப் பங்கு 5 வீத இலாபமும் உடையனவாயிருக்கும். சாதாரணப் பங்குகள் மதிப்பிலே உயர்ந்து முதல் மயமான இலாபத்தைக் கொடுக்கலாம் என்ற காரணத்தால், பத்திரங்களினால் இடைக்கும் இலாபத்திலும் பார்க்கக் குறைவாக ஆரம்பமாகும் பங்கு இலாபத்தைக்கொடுக்கின்றன. ஐ. பி. எம். போன்ற "வளர்பங்கு" களிற் சில, பாதுகாப்பான அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களிலும், மிகக் குறைவான இலாபத்தையே கொடுகின்றன. சாதாரணப் பங்குகள் பணவீக்கக் காலங்களிலே மற்றிருபங்குகளிலும் பார்க்கச் சிறந்த முதலீடாக இருப்பது எதனாலென்பதை வாசகர் அறிந்துகொள்வது அவசியம்.

கடன்பத்திரங்களே, மிகப் பாதுகாப்புவாய்ந்த முதலீடுகளென ஒரு தப்பான அபிப்பிராயம் வாசகரிடத்தேயிருக்கலாம். வியாபாரமந்த முண்டான காலங்களிலே பல கம்பெனிகள் முறிந்தன. அதனால் டொலருக்குச் சில சதங்களேயே அவை கொடுக்கக்கூடியதாயிருந்தன. இதனால் அவை வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற முடியாமற்போயின. கம்பெனி முதலீடுகளிலுள்ள அடிப்படை அபாயம், அவற்றின் வருமானச் சக்தி சிலசமயம் குறைந்து போதலே. இதனால் கம்பெனிச்சொத்துக்களின் பெறுமதி குறைந்துபோகும். கம்பெனி அடிக்கடி தனது கருமங்களைப் புனரமைப்புச் செய்வதுண்டு. அப்பொழுது பங்குதாரர் பலர் முற்றுக ஒதுக்கப்பட்டு விடலாம். நீதிமன்றம் அக்கம்பெனியின கருமங்களை மேற்பார்வை செய்து நடத்த ஒரு தருமகர்த்தாவை நியமிக்கும். கடன்பத்திரமுடையவர்களுக்குப் புதிய பத்திரங்கள் அல்லது பங்குகள் கூடக்கொடுக்கப்படும். அத்தகைய பங்குகளும் பத்திரங்களும் ஆதியில் அவர்கள் முதலீடு செய்த தொகையின் ஒரு சிறு பகுதிக்கே சமமானதாயிருக்கும். சில கடன்பத்திரகாரருக்கு வேறு பத்திரங்கள் வைத்திருப்போரினும் பார்க்க முன்னுரிமையிருக்கக்கூடும். ரயில்வே கம்பெனிப் பங்குகளில் முதலீடு செய்த பலர் மேலே கூறிய விடயங்களை அனுபவத்தால் அறிந்தது முண்டு.

கம்பெனி நோக்கின்படி கடன் பத்திரம் குறைந்த இலாபத்தைக் கொடுத்தாலும் அது மாற்றமில்லாததும் முன்னேறியே நிச்சயிக்கப்பட்டதுமாயிருக்கும். மந்தமான காலங்களிலே இவை இடரையுண்டாக்கும்.

மாறும் விடயத்திலே முன்னுரிமைப் பங்கு சற்றே சிறந்ததாயிருக்கும். வட்டியில்லா முதலே எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது[1].

பிரமாண்டமான கம்பெனிகள் : எல்லாக் கம்பெனிகளும் மூன்று படிகளைத் தாண்டவேண்டுமென எவரும் முடிபு செய்ய வேண்டியதில்லை. நமது பற்பொடி வியாபாரம் வெற்றியென்ற ஏணியில் வெகுதூரம் ஏறி விட்டது. இக்காலத்துப் பெரிய கம்பெனிகளைப் பற்றியும் அவற்றின்மூலம் அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்துக்குண்டாகும் பிரச்சினைகளைப்பற்றியும் இனி ஆராய்வாம். அமெரிக்காவில் 200 பெரிய கம்பெனிகளுண்டு. அவை பணவியாபாரம் சம்பந்தமில்லாத கம்பெனிகள். அமெரிக்கவியாபாரத்தின் பெருமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இவை விளங்குகின்றன. ஒவ்வொரு கம்பெனியின் பெயரும் அமெரிக்காவில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அறியப்பட்ட பெயராகும். தொழிற் கம்பெனிகளில் அமெரிக்க ஸ்டீல், பெத்லகம் ஸ்டீல், அலுமினியம் கம்பெனி ஒப் அமெரிக்கா என்பன அடங்கும். அவற்றோடு நியூயோர்வி, கலிபோனியா, இந்தியானா, என்றவிடங்களிலுள்ள ஸ்டாண்டர்ட் ஓயில் கம்பெனிகள், டெக்ஸாஸ்கம்பெனி, ஜெனரல் மோட்டர்ஸ், கிரிஸ்லர், போட், சுவிப்ட் அண்ட் ஆமர் இறைச்சி பதனிடும்கம்பெனி, அமெரிக்கன் புகையிலை (லக்கீஸ்), ஆர். ஜே. ரெய்னோல்ட்ஸ் (கமெல்ஸ்), லிகாட் அண்ட் மேயேர்ஸ் புகையிலை (செஸ்டர்பீல்ட்ஸ்), த கிறேட் அட்லாண்டிக் அண்ட் பசிபிக் தேயிலைக் கம்பெனி, சீயர்ஸ் ரூபக், மொன்ட்கமெரி வாட், எப். டபிள்யூ. வூல்வேர்த், ஜே. சி. பென்னி, நாஷனல் டேய்ரி (கிராப்ட்) போர்டென், புரொக்டர் அண்ட் காம்பிள், லீவர் பிரதர்ஸ், முதலியன அடங்கும்.

ரயில்வேக் கம்பனிகளிலே பென்சில்வேனியா, நியூயோர்க் சென்ரல், சதர்ண் பசிபிக் முதலிய பல கம்பெனிகளைக கூறலாம். பொதுநலக் கருமங்கள் சம்பந்தமான கம்பெனிகளில் முதலில் நிற்பது அமெரிக்கன் டெல் அண்ட் டெல். பண நிருவாகம் சம்பந்தமான கம்பெனிகளைக் குறிப்பிடுவதானால், பாங்க் ஒவ் அமெரிக்கா (கலிபோனியா) பேஸ்ட், நாஷனல் சிட்டி வங்கி (நியூயோக்), சேஸ் மன்ஹாட்டன் வங்கி, கொன்டினெண்டல் இலினோஸ் நாஷனல் வங்கி (சிகாகோ), பேஸ்ட் நாஷனல் வங்கி ஒப் பொஸ்டன், த மெட்ரோபொலிட்டன் லைப் இனசூரன்ஸ் கம்பெனி, புறூடென்ஷல் லைப், இகுவிட்டேபிள் லைப், முதலியவற்றை அட்டவணைப்படுத்தலாம். 1961 இல் பில்லியன்டொலர் மட்டத்தைத் தாண்டிய சொத்துக்களையுடைய 80 கம்பெனிகள் இருந்ததெனக் குறிப்பிடலாம்.

[1] கம்பெனியின் வருமானத்திலிருந்து வரிகட்டுவதற்காக கடனபத்திரவட்டி இலாபத்தைக் கழித்துக்கொளளலாம். மறறக் கருமங்களெலலாம் சமனயிருக்கும்போது இநத வழியையே மற்ற வழிகளிலும் சிறப்பாக கொள்வர். இதனால முதலீடுசெய்வோரிடையே ஓர ஊகசம் உண்டாகும். மறறக கருமங்களெல்லாம் சமனயில்லாதபடியால கடந்த 20 வருடமாகக் கம்பெனிகள் தங்கள் வருமானத்தை மறுபடியும் முதலாகப் பயனடுத்திவருகினறன. கடன், வட்டியில்லா முதல வீதத்தைச் சமநீகயில வைப்பதற்குப் போதிய கடன் பத்திரத்தையே பிறப்பிததனர். புதிய பங்குகள் அதற்கேற்றவாறு பெருகவிலலை.

பிரமாண்டமான இத்தகைய கம்பெனிகளில் அடங்கியுள்ள பொருளாதாரச் சக்தியைப்பற்றி அறிவதானால் பின்வரும் விடயங்களைக் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். பண வியாபாரம் சம்பந்தமில்லாத பெரிய கம்பெனிகளெல்லாவற்றினதும் மொத்தச் சொத்தில் 40 வீதம் இந்தக் கம்பெனிகள் கைவசமுண்டு. வங்கிச் சொத்துகளில் மூன்றிலொரு பங்குக்கு அதிகமானது இவற்றின் கையிலிருக்கின்றன. வீமாக் கம்பெனிகளின் சொத்திலே 85 வீதம் இவற்றின கையிலுண்டு. பெரிய 200 கம்பெனிகள் வருமானம் தரும தேசியச் சொத்திலே 1/5 இற்கும் 1/4 இறகுமிடையிலுள்ளவறறைத் தமது கையில் வைத்திருக்கின்றன. எட்டுத் தொழிலாளரில் ஒருவர் இந்தக் கம்பெனியிலேயே வேலை பார்க்கிறார். 5 கம்பெனிகள், நமது 50 மாகாணங்களில் எதுவும் பரிபாலிக்காத அளவு பணத்தைக் கையாண்டுவருகின்றன.

இக்கம்பெனிகளின அதிகாரம் திடீரென்று உண்டாகவில்லை. 1900 இற்குப் பின் இவற்றின் விகித முக்கியத்துவம் படிப்படியாக அதிகரித்தது. 1930 ஐ அடுத்த வருடங்களிலும், இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் தொடங்கும் வரையும் இவை தமது கருமங்களை நிர்வகித்துக்கொண்டு இயங்கின. யுத்த காலத்திலே 200 மிகப் பெரிய கம்பெனிகள் புதிய யுத்த உற்பத்திச் சாதனங்களில் அரைப்பங்குக்கு அதிகமானவற்றை இயக்கி, அடுத்ததரத்திலிருந்த 800 சிறிய கம்பெனிகள் ஈட்டிய இலாபத்திலும் அதிகமான இலாபத்தையீட்டின. சிறிய கம்பெனிகளும் அதிக இலாபத்தைப் பெற்று வளர்ச்சியடைந்தன.

பெரிய கம்பெனிகளுக்கு இலாபமும் பெரிதாகவேயிருக்கும். இலாப வெற்றி இலாபத்தை உண்டாக்கும்[1]. ஆனால் கம்பெனி பெரிதாவதற்குப் பொருளாதாரத் தடைகளும், அரசியற்றடைகளுமுண்டு. பெரிய கம்பெனிகளே நாட்டின் தொழில்களையெல்லாம் கபளீகரஞ் செய்கின்றனவென்று பொதுவாகக கருதப்பட்டு வருவது தவறென்பதைச் சமீபகாலப் பொருளாதார ஆராய்ச்சிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. கடந்த 50 வருட காலத்திலே பெரிய கம்பெனிகள் சிறிது பின்னடைந்து விட்டனவென்று புள்ளிவிபரங்கள்மூலம் அறியக்கிடக்கிறது. ஹோட்டல் எப்பொழுதும், ஆனால், வெவ் வேறுவகையான மக்களால், நிறைந்திருப்பதுபோலவே பெரிய கம்பெனிகளின் அட்டவணையும் மாறிக்கொண்டுவருகிறது. ஆனால் அது ஆமை வேகத்திலேதான் மாறிக்கொண்டுவரும்.

[1] இலாபம் சம்பந்தமான புள்ளிவிவரங்களை ஆராய்ந்தால், கம்பெனியின் பெருப்பத்துக்கு ஏறறதாக இலாபமும் அதிகரிக்கும் எனபது தெரிகிறது. ஆனால் மிகப்பெரிய கம்பெனிகள் சிலசமயம, அவறறிலுஞ்சிறிய கம்பெனியிலும் பார்க்கச் சிறிது குறைவாகவே இலாபம் பெறுவதைக் கவனிக்கலாம். பெரிய கம்பெனிகளைவிட சிறியவையே அதிக நட்டமடைவதுண்டு.

பெரிய கம்பெனிகளில் உரிமையுமில்லை; ஆட்சியுமில்லை.

இந்தப் பெரிய கம்பெனிகளில் ஒன்றின் நிர்வாகத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்போம். முக்கியமாகக் காணக்கூடிய விடயம் பல்லாயிரக் கணக்கான பங்குதாரர்களே இந்தக் கம்பெனியில் பங்குடையவராயிருத்தல். அதனால் உடைமை பல்லாயிரக்கணக்கானவரிடம் பிரிந்து காணப்படுகிறது. 1961 இல் ஏ. ரி. அண்ட் ரீ. எனற கம்பெனியிலே 18,00,000 பேர் பங்கு உடையவராயிருந்தனர். இவர்களில் அரைவாசிக்குக் குறைவானவர்களிடம் 10 பங்குக்குக் குறைவாகவே காணப்பட்டது. கால்வாசிப் பங்குகள் 100 பங்குக்குக குறைவான துண்டுப்பங்குகளாயிருந்தன. எவரும் மொத்தத்தில் 1 வீதம் பங்குகூட உடையவராயிருக்கவில்லை. நியூயோக் பங்குச் சந்தையின் நோக்கம், மக்கள் முதலாளித்துவத்தை உண்டாகுவது. அதனபடி பொது மக்கள், சமூகத்தின் முதலில் பெரும்பகுதியை, உரிமையாக்குவதே திட்டம். இப்போது 140 இலட்சம் மக்கள் சாதாரணப் பங்குகளையுடைய வராயிருக்கின்றனர். ஆனால் பத்தில் ஒருவர்கூடக் கணிசமான அளவு சொத்தைப் பெறக்கூடிய நிலையிலில்லை.

இவ்வாறு பங்குகளைப் பரவலாக எல்லாரும் பெறக்கூடியதாயிருப்பதால், உரிமையும் ஆட்சியும் வேறுபடுத்தப்பட்டுள்ளனவென்று பேர்ள் எனற ஆசிரியரும் மீன்ஸ் என்பவரும் தாம் எழுதிய நூலிலே எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்[1]. மிகப் பெரிய கம்பெனியிலே உத்தியோகத்தரும் இயக்குநருமாகச் சேர்ந்த நிர்வாகிகளெல்லாரும், எஞ்சிய சாதாரணப் பங்கில மூன்று வீதத்தையே கொண்டிருக்கினறனர் எனச் சமீபகால ஆராய்ச்சி தெளிவாக்கியுள்ளது. மிகப் பெரிய பங்குபெற்றிருக்கும் சிறுபான்மைப் பங்குதாரர் 1/5 இறகுள்ள பங்கையே கொண்டிருக்கிறார்கள. இந்த அற்பப் பங்கு "நிர்வாக ஆட்சி" நடத்துவதற்குப் போதுமானதெனக் கருதப்பட்டுள்ளது[2].

பங்குவியாபாரக் கம்பெனிகளின் வளர்ச்சியும் அவற்றின் செல்வாக்குப் பெருக்கமும் :

சிறுபான்மைப் பங்குதாரர் ஐந்திலொரு பங்குடையவராய்ச் செல்வாக்குச் செலுத்துகினறனர் என்று குறிப்பிட்டோம். மேலதிகமான சாதாரணப் பங்குடன, கம்பெனி கடன பத்திரமூலம் கடன்பெறும், அல்லது முன்னுரிமைப் பங்குகள மூலம் முதலைப்பெருக்கும். 1920 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் வாக்கில்லாத சாதாரணப் பங்குகளைப் பொதுமக்களுக்கு விற்றுவிட்டு வாக்குள்ள பங்குகளைக் கம்பெனி நிர்வாகிகளுக்கு ஒதுக்கி வைகும் ஒருமுறை நிலவிவந்தது. 10 பேர் பங்கிலே ஆதிகமுடையவராயிருந்தால் சொத்துரிமையுடையவர் 1 வீதமிருப்பார் எனக் கருதுவது நிசமான நிலையாகும்.

[1]. A. A. Berle., and Gardner C. Means, "The Modern Corporation and Private Property", (Commerce Clearing House, Inc., New York, 1932.)

[2]. R. A. Gordon, Business Leadership in the Large Corporation (Brookings Institutions, Washington, 1945), chap. II.

விடயம் இவ்வளவில் முடியவில்லே. 1,00,000 டொலரொடு 10 இலட்சம் டொலர்க் கம்பனியை ஆட்சிசெய்யலாம். ஆனல் 10 இலட்சம் டொலர்க் கம்பெனி 100 இலட்சம் டொலர்க் கம்பெனியில் நூற்றுக்குப் பத்துவீதப் பங்குகளே ற்றிருந்தால் ஆட்சிசெய்யும். 100 இலட்சம் டொலர்க் கம்பெனி பங்குவியாபாரம் நடத்தும் கம்பெனியானல், 1,000 இலட்சம் டொலர்க் கம்பெனியை இவ்வாறே ஆட்சிசெய்யலாம். ஆரம்பத்தில் ஒரு சிறு தொகைப் பணம் இருந்தால் மேன் மேலும் பங்குகளே வாங்கிப் பெரிய பெரிய கம்பெனிகளே ஆட்சிசெய்யலாம். 1000 இல் ஒரு பங்குடையவரே பெரிய ஆட்சியையும் ஆதிக்கத்தையும் நடத்தக்கூடியவராவர்.

பங்குவியாபாரம் செய்யும் கம்பெனிகளுக்கு இத்தகைய ஆதிக்கம் வந்துசேர்வது வெறும் அறிமுறைக்கருத்தன்று. நடைமுறையில் நிறை வேறக்கூடியதே. 1920 ஆம் ஆண்டையடுத்த வருடங்களிலே இம்முறை யிலே தான் பிரமாண்டமான மராமத்து வேலேகளும், பொதுநலத்துக்குரிய கருமங்களுஞ் செய்யப்பட்டன. அலோஷியேட்டட் காஸ் அண்ட் எலெக்ரிக் கம்பெனியின் அமைப்பைப் பற்றி எழுதுவதானல் பல எழுதலாம்., 1929 ஆம் ஆண்டிலுண்டான பங்குச் சந்தைமுறிவினல் பங்குதாரருக்கு ஏற்பட்ட பெரிய நட்டங்கள், இத்தகைய பங்கு வியாபாரக் கம்பெனி ஈடு களினுலேயேஉண்டாயின. மிடில் வெஸ்டன் யூடிலிட்டீஸ் என்ற கம்பெனி யில் பங்கு வியாபாரஞ் செய்த சிக்காக்கோவைச் சேர்ந்த முதலாளியான சாமுவல் இன்சல் என்பவரிடம் பங்குகள் வாங்கிய சிறிய பங்குதாரரும் பெரிய பங்குதாரரும் கடைசியில் தமது முதலில் ஒரு சதங்கூட இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் இழக்க அவசியம் நேர்ந்தது. இக்காரணங்களால் காங்கிர சும், செக்கியூரிட்டீஸ் அண்ட் எக்ஸ்சேஞ் கமிஷன் என்ற தாபனமுமாகச் சேர்ந்து பப்ளிக் யூடிலிட்டீ ஹோல்டிங் கம்பெனிச் சட்டம் (1935) என ஒன்றை நிறைவேற்றி, பங்குவியாபாரக் கம்பெனிகளுக்குச் சாவுமணியடித் தன. இதனல் அத்தகைய கம்பெனிகள் சிறிது சிறிதாக மறைந்துகொண்டு வருகின்றன.

இத்தகைய மற்றெரு கம்பெனியைப் பற்றிக் குறிப்பிடலாம். இஃது அத்துணைச் செல்வாக்குள்ள கம்பெனியன்று. கிறிஸ்டியானு செக்யூரிட்டீஸ் கம்பெனியினுடைய பங்கின்பெரும்பகுதியை டுபொண்ட் குடும்பத்தினரே வாங்கியிருந்தனர். இந்தக் கம்பெனியே, ஈ. ஐ. டு பொண்ட் டீ நெமூர்ஸ் என்ற இரசாயனக கம்பெனிக்குரிய காற்பங்கு வாக்குரிமையுள்ள பங்கையும் வாங்கியிருக்கிறது. இந்த நெமூர்ஸ் கம்பெனி, ஜெனரல் மோட்டார்ஸ் கம்பெனியின $\frac{1}{4}$ பங்கு நலவுரிமைகளில் உரிமையுடையது. சமஷ்டி நீதிமன்றங்கள், சமீபத்தில் இந்த டு பொண்ட் கம்பெனி, ஜெனரல் மோட்டார்ஸ் பங்குகளே விற்றுவிடவேண்டுமென்று தீர்ப்புக்கூறியுள்ளன.

பெரிய கம்பெனிகளில் தலேமையும் ஆட்சியும் :

பிரமாண்டமானதொரு கம்பெனியைச் சனநாயகமுறையில் நிர்வாகஞ் செய் வது தொல்லேதருவதாகும். வருடாந்தக் கூட்டம் நடந்தால் 12 பங்குதாரர்கள்

கூடச் சமூகமாயிருப்பது அருமையாயிருந்தது. இப்பொழுது பலநூற்றுக் கணக்கானோர் வருகிறார்கள். இதற்கு ஒரு காரணம் அங்கே கொடுக்கப் படும் உணவு. மற்றது வேடிக்கை பார்க்கவும் நிர்வாகிகளைக் கேள்வி கேட்டுக கேலிபண்ணவுமே அவர்கள் வருகிறார்கள்.

வருடாந்தக் கூட்டங்களிலே "பிரதிநிதித்துவ" தீர்மானங்கள் செய்யப்படுகின் றன. ஒவ்வொரு பங்குதாரரும் தமது பிரதிநிதித்துவத்தை எழுதி அறிவிக்கு மாறு வேண்டப்படுவர். சிலர் பதில் எழுதவேமாட்டார். ஆனால் கூட்டத் துக்கு நிறைவெண்ணை கோரம் சேரகூடியதாகப் பார்த்துக்கொள்வர். அதனுடன் நிர்வாகத்துக்குப் பெரும்பான்மை வாக்குக் கிடைக்கக்கூடியதா கவுஞ் செய்வர்.

செக் என்று சொல்லப்படும் செக்கியூரிட்டிஸ் அண்ட் எக்ஸ்சேஞ் கமிஷன் கம்பெனிகளில் சனநாயகமுறை அனுபடிக்கப்படக்கூடியவாறு, வருடாந் தக்கூட்டங்களிலே தீர்மானிக்கப்படவிருக்கும் பிரேரணைகளைப் பிரதிநிதிக் கூற்றிலே குறிக்கப்படவேண்டுமென்றும் அதன் பிரகாரம் பங்குதாரர் தமக்கு எது அதிகம் பிரியமானதென்பதைத் தெரிவிக்கலாமென்றும் விதித்திருக் கிறது. எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்களும் பங்குதாரருக்கு எழுதியறிவிக்க வசதியளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் இன்னோரன்ன வேறு விடயங்களும் அதில் கூறப்பட்டுள்ளன.

அண்மையில் சில வருடங்களுக்கு முன், பெரிய கம்பெனிகளின் நிர் வாக அமைப்பில் மாற்றமெதுவுமினறிக் காரியங்கள் நடைபெற்றன. கம் பெனிக் கருமங்கள் திறம்பட நடந்தாலென்ன நடக்காவிட்டாலென்ன, மானேஜர்மார் திறமையாக வேலைசெய்தாலென்ன செய்யாவிட்டாலென்ன, சிறிய பங்குதாரர் அந்த நிலையை மாற்றுவதற்குச் சக்தியற்றவராயிருந் தார். அவர் தமது சம்மதத்தை ஒன்றில் மாமூலாகத் தெரிவிக்கவேண்டி யிருந்தது, அல்லது வாக்களிக்காமலே தமது உணர்ச்சியை வெளிக்காட்டி விட்டுப் பேசாமலிருக்க வேண்டியிருந்தது. இவ்விருவகைச் செயல்களாலும் நிர்வாகிகள் எவ்விதத்திலும் பாதிக்கப்படாதிருந்தனர்.

சமீபகாலத்திலே சிறிது மாற்றங்கள் காணப்பட்டன. செக் பிரமாணங்கள் செய்த சகாயத்தினால் சிறுபான்மைக்குழுவினர், ஆட்சி நடத்திய நிர் வாகிகளைக் கீழத்துவிட்டுத் தாமே நிர்வாகிகளாக அமர்ந்துகொண்டனர். காலஞ்சென்ற ரொபேட் யங் என்பவர் ஒரு பெரிய இளர்ச்சி நடத்தினார். நவீன விளம்பரமுறைகளையெல்லாம் பயன்படுத்தி நியூயோக் செண்ட்ரல் ரயில்வே உத்தியோகத்தரை நீக்குவதில வெற்றிபெற்றார். அவருக்குப் பெரும்பான்மை ஆதரவு கூடக் கிடைத்தது. நியூஹேவன் ரயிலபாதை, மொண்ட்கொமெரி வார்ட் என்பவை சம்பந்தமாகவும் இத்தகைய போராட் டங்கள் நடந்தேறியுள்ளன. பங்குதாரரின் செல்வாக்கு கம்பெனி நிர் வாகத்தில் மேலோங்கி, சனநாயகமுறையில கருமங்கள் நடக்கும் ஒழுங்கு அபிவிருத்தியாகியுள்ளதெனக் கூறலாம். ஆனால் சாதாரண நிலைமைகளில், கம்பெனி நிர்வாகிகள் உத்தியோகத்திலிருப்பதை விலக்கமுடியாதெனவும்

கம்பெனியிலே மிக மோசமான நிர்வாக ஊழல் நடந்தாலொழிய இதை மாற்ற முடியாதெனவும் விடயத்தைக்கவனித்துவருவோர் கூறுகின்றனர். பிரதிநிதிகள் மல்லுக்கட்டுவது, எந்தச் சிறுபான்மைக்குழு ஆட்சிக்கு வரும் எனபதை நிச்சயிப்பதற்கே.

நிர்வாகத்திற் புரட்சி :

கம்பெனியின் சார்பான முடிவுகளை யார் செய்கிறார்கள் ? நிர்வாகம் என்றதுறையில் நிபுணத்துவம் பெற்ற முகவர்களே. பழங்காலத்து வியாபார முதலாளியாயிருந்தவர் பெரிய கம்பெனியைக் கட்டியெழுப்பும் திறமையும் ஆக்கச் சக்தியுமுடையவர். அபாயங்களைப் பொருட்படுத்தாது முன்னேறக் கூடிய துணிவுள்ளவர். இவரிடம் சாகச உணர்ச்சியும், பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பொருட்படுத்தாத தன்மையும் காணப்பட்டன. கம்பெனிகள் இப்போதெல்லாம் அவற்றின் தாபகர்களை நீக்கி விட்டுப் புதிய நிர்வாகிகளை நியமித்துவருகின்றன. இவர்களுக்குப் புதிய சிறப்புப் பெயர் வழங்கப்படுகிறது. இத்தகையதொரு நிர்வாகி தானுகவே பயின்று முன்னுக்கு வந்தவனுல் விசேடப் பயிற்சியும் நிர்வாகத் திறமையும் பெறறிருப்பான். புதிய நிர்வாகி பொதுமக்களோடு தொடர்பு கொள்வதிலே சாதுரியமுடையவனுயும், மக்களோடு இனிமையாகப் பழகுவதில திறமையுடையவனுயுமிருப்பான். இருக்கும் நிர்வாக அந்தஸ்தை மாருமல் வைத்திருப்பதற்கும், அபாயம் நிறைந்த கருமங்களைத் துணிவோடு செய்வதற்கும் தைரியமுள்ள "உத்தியோக இனத்தவனுய்" அவன்காட்சியளிப்பான்.

கம்பெனியின் தலைவரே முக்கியமானவரும் அதிக செல்வாக்குள்ள வருமாயிருப்பார். வயது முதிரமுதிர அவருக்கு இயக்குநர்சபையின் தலைமைப் பதவி வழங்கப்படும். சபையின் சபாநாயகர் பெரும்பாலும் பழுத்த அரசியல்வாதியாயிருப்பார். அவர் இயக்குநர் சபையிலிருந்து தெரியப்பட்ட ஒரு நிர்வாகக் குழு அல்லது காரியக்குழுவுடன் சேர்ந்து, தலைவா, உப தலைவாகள் எனபோரின் செயல்களை ஆமோதிப்பதுடன் அவர்களுக்கு ஆலோசனையும் கூறுவார்.

இயக்குநர் சபையின் வேலை, கம்பெனிக்குக் கம்பெனியும், குழுவுக்குக் குழுவும் வித்தியாசப்படும். சில இயக்குநர் பெயர்போன பிரசையாயிருப்பர். கம்பெனிக்கு அந்தஸ்துத் தேடுவதற்காக அவர் இயக்குநர் குழுவில் சேர்க்கப்படுவா. வேறு சிலர் விசேட அறிவுடையவராயிருந்து கம்பெனியின் கொளகையை நிச்சயிக்கும் முறையில் ஆர்வத்தோடு கடமை செய்வர். இயக்குநர் சபையின் அங்கத்தவரிலே பெரும்பாலோர் கம்பெனி நிர்வாகிகளின முடிவுகளுக்கு ஆமாப் போடுவோராகவேயிருப்பர் எனக் கூறிவிட முடியாது. ஆனுல் இயக்குநர்சபையின் நம்பிக்கை நிர்வாகிகள் பக்கம் இருக்குமானுல், குறிப்பான கொள்கைகளை அவர்களுக்குத் திட்டமிட்டுக் கூற அச்சபை முன்வரமாட்டாது. அந்தவகையில் இயக்குநர்சபை நிர்வாகிகள் விடயத்திலே தலையிடாது. தருமகர்த்தாக்கள் தருமச் சொத்தைப் பரிபாலிப்

பதுபோலவும், பாராளுமன்றமுறைப்படியுள்ள மந்திரி சபை ஆட்சிசெய்வது போலவுமே இயக்குநர்சபை கம்பெனிவிடயங்களைப் பரிபாலிக்கும்.

பொதுவிலே முகவர்க்கும், பங்குதாரர்களுக்குமிடையிலே இலட்சியம்பற்றிய முரண்பாடுகள் ஏற்படா. கம்பெனியின் இலாபத்தைக் கூடிய அளவுக்குப் பெருக்குவதே இரு கட்சியாருடையவும் நோக்கமாகும். இரண்டு முக்கியமான சந்தர்ப்பங்களிலே சுயநலங்கள் வித்தியாசப்படலாம். ஆனால் ஈறறில் அவை முகவர்சார்பாகவே தீர்த்துவைக்கப்படும். முதலாவது சந்தர்ப்பம், உள வ்டடுககாரர் சட்டமுறைப்படியோ அதற்கு மாறுகவோ வாக்களித்து, தமக்கும் தம நண்பர்க்கும், சுறறத்தவர்க்கும், பெரிய சம்பளங்களையும், செலவுப்படிகளையும், உபகாரச்சம்பளங்களையும், பென்ஷனையும், பங்குகளையும் பங்குதாரரின் செலவில பெற்றுக்கொள்ளலாம்[1].

இரண்டாவது சந்தர்ப்பம் பங்குபிரிக்கப்படாத இலாபத்தைப்பற்றியது. கம்பெனி வளர்ந்து செழிப்படையவேணடுமெனக் கம்பெனி முகவர்கள் எண்ணுவது சகசம். இதறகுச் சுயநலமென்று கூறமுடியாது. உளவியல் சம்பந்தமான இந்தக் காரணம் மிகச் சூக்குமமானது. பங்குதாரர் சில சமயம் தமது முதலை வேறு முதலீடுகளில் நயமாகப் போடலாமென்றே, தாமே அனுபவிக்கலாமென்றே நினைக்கலாம். அச்சந்தர்ப்பங்களில் இலாபத்தை என் முதலோடு சேர்ததுவிடக்கூடாது எனக கே பதற்கு இடமுண்டாகும. சிலசமயம் முதலைப் பங்குதாருக்குப் பிரிதது க் கொடுதது விட்டுக் கம்பெனியை மூடிவிடுவதே சிறந்தவழியாகத் தோன்றலாம். ஆனால் நிர்வாகிகள் தம்முடைய வேலையைவிட்டு நீங்குவதற்குத் தாமே முயலுவார்களோ என எடுத்ததற்கெல்லாம் குறைகூறும் சபாமுளள சிலர் கூறலாம்.

ஏகபோக உரிமையினலுண்டாகும் தீமை :

மேலே காட்டிய காரணங்களை முனனிட்டு அமெரிக்காவிலுள்ள முக்கியமான கடபெனிகளெல்லாம் பிரமாணடமான கடபெனிகளாயிருபபதைக் காணலாம. குறிபபிடட அவர்களுடைய தொழிலின உற்பத்தி, அககம்பெனிகளின முக்கியத்துவத்திலும் பெரிதாயிருக்கும. படம் 1 இல பெரிய அமெரிக்கக் கம்பெனிகளின் அட்டவணைபொன்று ளது. அவற்றின் செறிவும் காட்டப்பட்டுள்ளது. முதல் நாலு பெரிய கம்பெனிகளும வேலைகமர்ததும் பூரணத் தொழில்வேலையாட்களோடு அடுத்த நாலு கம்பெனிகளின் வே ையாட்களையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறது.

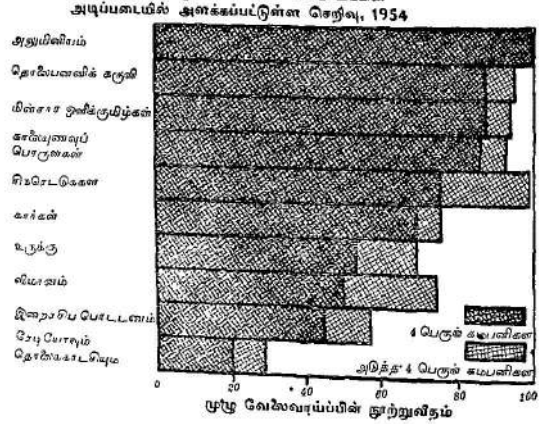
[1] தேவையான மோசடி மறறெருவகைப் பிணகருகு ஏதுவாகும. நிர்வாகிகள இலஞ்சம் பெறலாம ; தமது கம்பெனிகளுககே வியாபார சகாபதைச செயயலாம. உளளிரகசியங்களை அநநிய தவரான லீணகதைகளுக கட்டிக கமபெனிப பங்குகளில இலாபமபெறப பாரகதலாம். கிறிஸலர் கமபெனியின தலைவர சமீபகாலத்தில, விநியோகிகும கமபெனியொனறில இரகசியமாக உரிமை வைதிருநதமை கணடுபிடிகபபட்டதால தமது பதவியை ராஜினாமாச் செயயவேண்டியதாயிற்று. இலஞ்சரான நிர்வாகி ஒருவர, தாம வேலைசெயயும கம்பெனியோடு வியாபாரம நடதிய மறறெரு கம்பெனியுடன வரிவியாபாரஞ செயததால கணடிகக பட்டார். இதறகைய சந்தாபபங்களை மிகக குறைவானவையும அதனுடனே குறைவெனக கூறமுடியாது.

நூலின் மூன்றும் பிரிவிலே ஏகபோக உரிமை, பூரணமற்ற போட்டி என்பவற்றுலுண்டாகும் பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஆராய்வோம். கடந்த 75 வருடமாக, குறிப்பாய் 1890 ஆம் ஆண்டின் ஷேர்மன் அன்ரிரஸ்ட் சட்டத்தின் பின்னர், பிரமாண்டமான கம்பெனிகள் சுயேச்சைப்போட்டிச் சந்தைகளைக் குலைக்கும் போக்கைப்பற்றி அச்சமிருந்து வருகிறது.

பின்வரும் ஏகபோக உரிமைத தந்திரங்களில் எவற்றுல் விலை ஏறுகிற தென்பது பொருளாதார நோக்குபடி முக்கியமானதன்று.

(1) போட்டியிடும் கம்பெனிகள் ஒன்று சேர்தல், (2) கம்பெனிகளின் கூட்டுவியாபார உடன்படிக்கை (காட்டல்), (3) பொறுப்பாட்சி (தெரிந் தெடுக்கபபட்ட சில "தருமகர்த்தாக்கள்" விலைக்கொள்கையைத் தொடர்புபடுத்துவர்), (4) இயக்குநரை இணைத்தல், (5) பங்குவியா பாரக் கம்பெனியைப் பரிபாலித்தல், (6) இரகசியமாய் உடந்தை யாயிருத்தலும் வியாபாரச் சங்கமுயற்சியும், (7) அரசாங்கத்தின் "நியாயமான விலைச்சட்டமும்" (ரொபின்சன்—பாட்மன் சட்டம் முத லியன) அரசாங்க ஆதரவுள்ள "பொருள் உடன்படிக்கை" யும் (கோதுமை, ரப்பர், பருத்தி முதலியன). உச்சவிலைவைப்பதும், வளங் களை வீணுகுவதும், ஏகபோக உரிமை இலாபங்களை உண்டாக்கு

சில தொழிலகளில், ஒரு சில விற்பனையாளரே இருப்பர்.

படம் 1. அலுமினியம், கார, உருக்கு முதலிய தொழில்களில் சிலகம்பெனிகள் பெரும் பகுதியான தொழிலைப்பெறுதுவிடுகினறன. இது, கணக்கற்ற சிறியவியாபாரிகள பூரணபோட்டி யோடு தொழில செய்வர் எனபதற்கு முரணுனது. உதாரணமாக (விவசாமியைக்கூறலாம்.) இவர்கள மிகச்சிறிய வியாபாரிகளானபடியால சநதைவிலை இவாகளுடைய முயற்சியால பாதிக கப்படமாட்டாது. இதலேடு மேலே கூறிய பெரிய வியாபாரத்தை ஒப்பிட்டுபபார்ககலாம். ஆனல் எம.ஐ.ரி. நிபுணரான எம.ஏ.அடிலமன 1900 இல செறிவு இனறிருப்பதிலும் அதிக மாமிருநததாகக் கருதுகிறார் (பெடரல வியாபாரக் கமிஷன்.)

வதும் எல்லாம் பொருளாதாரத் தீமைகள். இவை எவ்வாறு உண்டானலென்ன, சட்ட நுணுக்கம எவ்வாறிருந்தாலென்ன தீமைகளே. இதுபற்றி இந்நூலின் மூன்றும் பாகத்திலே படிப்போம்.

பெரியதென்ற பயம்:

ஒரு கம்பெனி பெரிதாயிருப்பது கெடுதியை உண்டாக்குமா?

பெரிய கம்பெனிகளே மக்கள் விரும்புவதில்லே. ஜெனரல் மோட்டர்சும், ஐக்கிய அமெரிக்க உருக்குத் தொழிலும், தமது தொழிலில் 9110 பகுதியையாவது உற்பத்தி செய்யும் வரை போட்டியாளரைக் கபளீகரஞ் செய்துகொள்ளமாட்டா. பொதுசன அபிப்பிராயத்தை அவை கவனிக்கும். பிரமாண்டமான கம்பெனிகளுக்கெதிராக உளள எதிர்ப்பு அது பெரியது என்பதாலா? அல்லது அது எகபோக உரிமையுடையது எனபதாலா? பொது நன்மைக்கேதுவானதும், நன்னடத்தையுள்ளதும், திறமையுள்ளதுமான பிரமாண்டமான கம்பெனியாலுல் பொதுசன அபிப்பிராயம் எப்படியிருக்கும்?

"ஏ அண்ட் பி" என்ற கம்பெனி இதற்கு நல்ல உதாரணமாகும். இந்தக் கம்பெனி சங்கிலித்தொடாபோல அநேக உணவுப்பொருட் கடைகளே வைத்திருக்கிறது. இருந்தும் நீதியிலாகா இக்கம்பெனிமீது, தர்மச் சொத்துக்கு எதிர்ச்சட்டங்களென்ற சட்டங்களின்கீழ் வழக்குத் தொடர்ந்தது. இக்கம்பெனி சிறிய ஒழுங்கீனங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கலாம். ஆனால் அடிப்படைக் கேள்வி இதுதான்; திறமையாலும், மலிவான போட்டி விலைக்குப் பொருள்களே விற்கக்கூடியதன்மையை நிலைபெறச் செய்தமையாலும் இக்கம்பெனி பிரமாண்டமான கம்பெனியாய் வளர்ச்சியடைந்தது. இது தவறு? பெடரல் நீதிமன்றம் இதைத் தவறு என்ற வகையிலே தீர்ப்புக் கூறக்கூடியதாயிருந்தது.

கொள்கை சம்பந்தமான பிரச்சினைகள் சுலபமானவையல்ல என்பதைக் காட்ட மற்றோர் உதாரணமுண்டு. 1955 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளில மோட்டார் கம்பெனிகள் பல ஒனறு சேர்ந்தன. நாஷ கம்பெனி ஹட்சன் கம்பெனியோடு சேர்ந்தது. ஸ்ரூடிபேர்க்கர் கமபெனி பககாட்கமபெனியோடு சேர்ந்தது. இவை வரிகளிலும் கண்ணேட்டஞ் செலுதினை. சில சந்தர்பபஙகளிலே ஜெனரல் மோட்டர்ஸ், போட் என்ற கம்பெனிகளோடு போடடியிடுவதற்காகத் திறமையோடு தொழில் செய்யவே ஒன்று சேர்ந்தன. இவவாறு சேர்வதால், சேர்ந்த கம்பெனிகளின அளவு பெருத்தது உண்மையாலுலும், அவை போட்டியைக் குறைக்கின்றனவா? கூட்டுகின்றனவா? (பெத்லஹேம், யங்ஸடவுன் என்ற கமபெனிகள் ஒனறு சேர்வதை அட்டர்ணி ஜெனரல் தவிர்த்தது தவறு?)

அணுக்குண்டு செய்வதற்கு அரசாங்கம் டூ பொண்ட் கம்பெனியிடம் தஞ்சம் புகுந்தது. அதறகு உற்பத்திச் செலவோடு ஒரு டொலர் எனற உடன்படிக்கையையும் எழுதிற்று. ஜெனரல் அண்ட் வெஸ்டோர்ண் மின்

சாரக் கம்பெனியின் விஞ்ஞான அறிவுதுட்பம் சமாதான காலத்திலும் போர்க் காலத்திலும் மிக்க பயன்தரக்கூடியது. அதைப்பற்றி 1950 இல் இறந்து போன உலகப் புகழ்பெற்ற பொருளாதார நிபுணரான ஷும் பீட்டர் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்[1] : சுதந்திரமான "பெரிய வியாபாரம்" நடைபெற்ற காலத்திலேதான் பெரும்பாலான மக்களின் தற்கால வாழ்க்கைத் தரம் வளர்ச்சியடைந்தது. இக்காலத் தொழிலாளியின் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே இடம் பெற்றுள்ள அமிசங்களை அட்டவணைப் படுத்தி, 1899 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவற்றை வாங்கக் கூடிய விலையை, பண அடிப்படையில்லாமல், அவற்றை வாங்கக்கூடிய வேலை யடிப்படையின் மணிநேரக் கணக்கிலே—அதாவது ஒவ்வொரு வருடத்தின் பணவிலையையும் ஒவ்வொரு வருடத்தின் மணிநேரச் சம்பள விகிதத்தால் பிரித்துக கணித்துப் பார்த்தால் அந்த அமிசங்கள் எவ்வளவு தூரம் துரிதமாக முன்னேறியுள்ளன என்பதை அறியலாம். அவ்வமிசங்கள் பண்பிலும் மிகச் சிறப்புடையனவாய் முன்னேறியதை அவதானிக்கலாம். இந்த முன்னேற்றம் முன்னெப்போதுமில்லாததொன்றென அறியலாம். ....அது மட்டுமன்று. முன்னேற்றம் மிக அதிகமாக, அடைந்த அமிசங்களை விபரமாக ஆராயும் போது, அதற்குக் காரணமாயிருந்தவை சுதந்திரமான போட்டிமுறையில் தொழில் நடத்திய கம்பெனிகளல்லவென்பதும் உண்மையில் அந்நிலைமைக்கேதுவாயிருந்தவை பெரிய கம்பெனிகளேயென்பதும் தெளிவாகிறது. இவை விவசாய யந்திர உற்பத்தியில் இந்நிலைய உண்டாக்கின. போட்டி வியாபாரத்துறையிலும் இந்தவகையில் முனனேற்றமுண்டாயிருப்பது உண்மையே. இவற்றிலிருந்து நாம் அனுமானிக்கக கூடிய முடிபு என்னவென்றால் பெரிய கம்பெனிகளே பெரும்பாலான மகளின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கு ஏதுவாயிருந்தன வென்பதே.

வருங்காலப் பிரச்சினை நாம் சிறிய போட்டி வியாபாரத்துக்குப் பதிலாகப் பெரிய கம்பெனிகளைத் தாபிப்பதா என்பதன்று. பிரமாண்டமான கம்பெனிகளின் சமூக, பொருளாதாரத் தொண்டுகளை எவ்வாறு சீர்திருத்

[1] ஜே.எ. ஷும் பீட்டர் எழுதிய Capitalism, Socialism and Democracy (Hamper, New York 1942.) என்றநூலில போட்டி விவசாயத்திலே உறபத்தி சம்பந்தமாயேற்படும் மாறறங்களை இது மறுகலிலே, பல அடிப்படைக கண்டுபிடிப்புக்கள் தனிப்பட்டவரிடமிருந்தும் சிறிய கம்பெனிகளிடமிருந்தும வருகினறன எனபதையும் மறுக்கவிலலே. எகபோகஉரிமை பெரிதும் காலபடட 1890 ஐ அடுத்த 10 வருடஙகளில புதிய கண்டுபிடிப்புகள் அதிகம் உண்டாகவிலலே யெனபதையும மறுகலிலலே. American Capitalism (Houghton Mifflin, Boston 1952) என்றநூலில ஜே.கே. கல்பிரேத "எதிரயாருசமநிலை" என்று ஒரு கொள்கையை விளக்குகிறார். அங்கே பெரிய எதிரபில நடத்தும் கருமங்களே அமெரிக்க வாழ்வின் தனமை என்றும், ஆனால "பெரியதொழில" வாயபபு பெரிய தொழின முயற்சியைக் கட்டுப்படுத்துகிறதெனறும், பெரிய தொழினமுயறசி பெரியதொழில வாயப்பை கட்டுப்படுத்துகிறதெனறும் கூறுகிறார். அத்துடன பெரிய நியாகம, எ அடை பி யும் பெரிய விநியோகத்தரைக கட்டுபபடுத்துகிறதனறன வெனறும போட்டித தினுசானதல்லாவிடடாலும் இதனால ஒருவகையான சமநிலையுணடாகிற தெனறும கூறுகிறார்.

தலாமென்பதே பிரச்சினை. பொதுநன்மையைக் கருத்திலே கொண்டு இந்தப் பெரும் கம்பெனிகளின் ஆக்கச் சக்தியைப் பயன்படுத்த வழிவகைகளைத் தேடவேண்டும். வருங்காலத்தில் இதையே நாம் நோக்கமாகக் கொள்ள வேணடும். பூரணப்போட்டியிலும், பூரணமற்ற போட்டியிலும் விலை களும், உற்பத்திச் செலவுகளும் எவ்வாறு அமையுமென்பதை இந்நூலின் மூன்றும் பகுதியில் ஆராயும்போது, " பயனுள்ளதும், நடைமுறையிற் செயற்படக் கூடியதுமான போட்டியை " எவ்வாறு பரிபாலிக்கலாமென்ற பிரச்சினையை ஆராய்வோம்.

தொகுத்துக் கூறல் :

(அ) வியாபார அமைப்பு வகை :

1. இன்றைய அமெரிக்காவின் தொழில்கள், எராளமாகத் தோன்றி யும் மறைந்தும் வந்த தொழில்களில், உயிரோடு தப்பியதொழில்கள் சேர்ந்த எச்சமேயாகும். மிகச் சிறிய தொழில்களைச் சில்லறையாக நடத் தும் சிறிய வியாபாரிகளின் தொகையே அதிகம். வியாபாரமும் துரித மாக நடைபெறும்.

2. ஒரு தொழிற்றுபனம் எவ்வாறு வளர்ச்சியடைகிறது ; குறுகியகால முதலீப்பெற அது என்ன வழிவகைகளைக் கைக்கொள்ளலாம் ; நீண்ட கால முதலீப்பெற என்ன செய்யலாம் ; தனிச்சொந்தமான வியாபாரம், பங்காளிகளாகச் சேர்ந்து செய்யும் வியாபாரம் என்பவற்றிலும் பார்க்கப் பெரிய கூட்டுத்தாபன வியாபாரத்திலுள்ள நன்மை தீமைகள், எவை என்பவற்றை அறியவேண்டும்.

(ஆ) இக்காலக் கம்பெனிகள் :

1. கம்பெனி விடயத்தில் சம்பந்தப்பட்ட அடிப்படைச் சட்ட உரிமைகளைப் பற்றியும், கடன்பத்திரம், முன்னுரிமைப்பங்கு, சாதாரணப்பங்கு என்ப வற்றைப் பற்றியும் ஒருவர் அறிந்திருக்கவேண்டும்.

2. உரிமையைப் பிரித்துவிடுதல், நிர்வாக ஆட்சி, இக் காலத்தில் நிலவும் பிரமாண்டமான கம்பெனிகளில் நிலவும் பொருளாதாரச் செல்வத்தின் திரட்சி, எகபோக உரிமைச்சக்தி என்பன சம்பந்தமாக உண்டாகும் பிரச்சினை கள் கூர்ந்து ஆராயப்படவேண்டியனவாகும். (மூன்றும் பாகத்திலே பூரண மற்றபோட்டி, தருமகர்த்தாக் கொள்கைக்கு மாறுன கொள்கைகள் என் பனபற்றி ஆராயப்படும்.)

பொருளாதாரத்தை நன்கு அறிவதற்குக் கணக்கு வைக்கும் முறையை அறிதல் பயனுடையது. இந்த அத்தியாயத்தின் அனுபந்தத்திலே அது பற்றிய அடிப்படைக் கொள்கைகள் ஆராயப்படுகின்றன.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினாக்கள் :

1. நீர் ஒரு தொழிலைத் தொடங்குகிறீர் எனக் கற்பனை செய்துகொண்டு அதன்வரலாற்றை எழுதுக.
2. (அ) தனிச்சொந்தமான வியாபாரம் ;
   (ஆ) பங்காளிகளோடு செய்யும் வியாபாரம் ;
   (இ) கூட்டுத்தாபன வியாபார நிர்வாகம் என்பவற்றின் நயநட்டங்களை ஆராய்க.
3. ஒரு வியாபாரம் பெரிதாக வளர்வதற்குரிய காரணங்களெவை ?
4. சிறிய, மத்திமமான, பெரிய வியாபாரங்களுக்கு முதல் சேர்ப்பதைப் பற்றி ஆராய்க.
5. பலவகையான பட்டுப்பத்திரங்களின் நயநட்டங்களை ஆராய்க.
6. பிரமாண்டமான பெரிய தற்காலக் கம்பெனியின் அமைப்பை ஆராய்க.
7. எமது யுகம் " மானேஜர் முறைப் புரட்சி, நிர்வாகமுறைப் புரட்சி " என்பவற்றின் யுகம் எனக் கூறப்படுகிறது. அரசாங்கத்துக்கு வெளியிலும இது பொருந்துமா ?
8. பங்குதாரர், முகவர் எனபவர்களிடையே பலவகையான நலவுரிமைப் பறறுக்களுண்டு. அவற்றுக்கு உதாரணம் தருக. ஒன்று பட்ட நலவுரிமைககு உதாரணம் தருக.
9. " பெரியவியாபாரம் " பெரிதாயிருப்பதை ஆதரிக்க. எதிர்க்க. அதனலுண்டாகும் கெடுதிகளெவை ?
10. எகபோக உரிமையினல் உண்டாகும் பொருளாதாரத் தீமைகள் எவ்வாறு உண்டாகின்றன. உதாரணம் கூறுக.
11. பலகம்பெனிகள் ஒன்றுசேர்வது எதனல் ? அதை நீர் ஆதரிக்கிறீரா ? காரணங் கூறுக.
12. பின்வரும் கருத்துக்களைப்பற்றி மறுபடியும் விளங்கிக்கொள்க.
    தனிசொநதமான வியாபாரம்.
    பங்குகாரரோடு சேர்நது செய்யும் வியாபாரம்.
    கூட்டுதாபனம்.
    சொததும, பொறுப்புக்களும்.
    மேலேக்கி வளர்தல, பகுமாக வளர்தல்.
    வரையறையுளள பொறுப்பு, வரையறையறற பொறுப்பு.
    முதலீட்டு வங்கிததொழில்.
    செக்யூரிட்டி அண்ட் எக்ஸ்சேஞ் கமிஷன் (செக்).
    கமபெனி வருமானவரி.
    தனிப்பட்ட வருமானவரி.
    கடன்பத்திரம், சாதாரணபங்கு, முன்னுரிமைப்பங்கு.

பங்கு வியாபாரக் கம்பெனியும் படிப்படி வளர்முறையும்.
பிரதி, சிறுபான்மை அதிகாரம்.
இயக்குநர், நிர்வாகி.
ஏகபோக உரிமை ஆட்சி அமைப்புக்கள்.
ஒன்றுசேர்தல்.
பெரிய கம்பெனிகளாலுண்டாகும் பெரிய மாற்றங்கள்.

அனுபந்தம் : கணக்குவைத்தலில் ஆரம்ப அறிவு.

எமது யுகம் எந்திரயுகம். கணக்குயுகமென்றுங்கூறலாம். கணக்கு வைக்கும் முறையில் ஓரளவு அறிவுபெறுதல் மிக அவசியமாகிவிட்டது.

ஐந்தொகை :

கணக்குவைத்தலிலே முக்கியமான இரு விடயங்களைப் பொருளாதார மாணவர் அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம். அவை ஐந்தொகையும், இலாபநட்ட அறிக்கையுமாகும். இலாபநட்ட அறிக்கையை "வருமான அறிக்கை" என்றுஞ் சொல்வதுண்டு.

ஐந்தொகை வருடாவருடம் அல்லது அடிக்கடி ஓர் அறிக்கையாகச் சமர்ப் பிக்கப்படும். குறித்த ஒரு தினத்தில் வழக்கமாக வருட முடிவில் ஒரு தொழிற்முபனத்தின் உடனடியான நிலைப்படத்தை அது காட்டும். ஒவ் வொரு சொத்தின் டொலர் மதிப்புக்கும்—அது தூலப்பொருளாயிருந் தாலென்ன, சூக்குமப்பொருளாயிருந்தாலென்ன—சரியொப்பான மொத் தக் கோரிக்கையோ, உரிமையோ இருக்கவேண்டும். பத்தாயிரம் டொலர் மதிப்புள்ள ஒரு வீடாயிருந்தால் அதற்கு உரிமையுடையவர் கடனுக ஒரு வரிடம் 7,000 டொலர் எடுத்திருக்கலாம். 3,000 டொலர் அவருடைய சொந்தப் பணமாயிருக்கலாம்.

ஒவ்வொரு ஐந்தொகையிலும் இந்த அடிப்படை ஒற்றுமை இருக்கும். சொத்தின் மதிப்பு = உரிமை அல்லது பூரண உடைமை = பொறுப்புக்களின் மதிப்பு (கொடுக்கவேண்டியது) + உரிமையுள்ளதன்மதிப்பு (உடைமை) அல்லது சொத்து = பொறுப்பு + நிகரமதிப்பு.

அட்டவணை 1 இல்காட்டிய சாதாரண ஐந்தொகை ஒன்றை ஆராய்வதன் மூலம் இதை விளக்கலாம். இதிலே சொத்து இடப்புறத்திலும், பொறுப் பும் நிகர மதிப்பும் வலப்புறத்திலும் காட்டப்பட்டுள்ளன. சமீபத்திலே ஆரம்பிகக்பட்டதொரு புதிய கமபெனியின ஐந்தொகையே இது. சாதா ரணப் பங்கு நிகரமதிப்ப என்ற அமிசத்துக்கு நேரே ஒன்றும் குறிக்கப்பட வில்லை. ஐந்தொகையின் அடிப்படைத்தன்மைப்படி அந்த இடத்திலே 2,00,000 டொலர் போடலாமென்பதை நீங்கள் உணர்ந்திருக்கலாம். ஐந் தொகையிலே இரண்டுபக்கமும் சமமாக இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் நிகரமதிப்பு அதாவது எஞ்சிய உடைமைகளின உரிமை எப்பொழுதும் சமமாகச் சரிக்கட்டிக்கொள்ளவே பார்க்கும்.

உதாரணமாகக் கள்ளன் ஒருவன் காசெல்லாவற்றையும் களவெடுத்துக் கொள்கிறான் என்று வைத்துக்கொளவோம். நெருப்பொன்று பற்றிப் பொருள்களில் நாலிலொரு பகுதியை அழித்துவிட்டது. கணக்காளர் இச்செய்தியைக் கேடடு எவ்வித பரபரப்புமடையமாட்டார். "மொத்தச் சொத்து 40,000 டொலருக்கு இறங்கிவிட்டது. பொறுப்புக்களில் எவ்வித மாறறமுமில்லை. சரி, நிகரமதிப்பை 40,000 டொலர் குறைத்து 1,60,000 டொலராக எழுதவேண்டும்" என்று கணக்குவைததுக்கொள்வார்.

இலேசான இந்த ஐந்தொகை மூலம் பலருசிகரமான விடயங்கள் வெளியாகினறன. சொத்துக்களை ஒரு வருடத்தில் பணமாகமாற்றக்கூடிய சொததுக்கள் என்றும், அவ்வாறு மாற்றமுடியாத சொத்துக்களெனறும் இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். முந்தியது நடப்புச் சொத்து. மற்றது நிலையான சொத்து. பொறுப்புக்களையும் அவ்வாறே நடப்புப் பொறுப்பு, நிலையான பொறுப்பென வகுக்கலாம். முன்னையது ஒருவருடத்துக்குள்ளே செலுத்தவேண்டியது. மற்றது அவ்வாறு செலுத்த அவசியமில்லாதது.

ஐந்தொகையிலே கவனிக்கவேண்டிய மற்றொரு விடயம், இரண்டுபக்கமும் மொத்தம் சமமாயிருக்கவேண்டும். ஆனால் ஒரு புறத்திலுள்ள எந்த ஓர் அமிசமும் எதிர்ப்புறத்திலுள்ள அம்சத்தோடு ஒத்திருக்க வேண்டியதில்லை. உதாரணமாகக் கடனபத்திரங்கள், தளவாடம், கட்டடம் என்பவற்றோடு ஒத்திருக்கவில்லை. முதல் ரகத்தைச் சேர்ந்தவை, பணரகத்தோடு சமமாயிருக்கவில்லை. கடன்கொடுத்தவர்களுக்குக் கம்பெனியின் சொததில் திட்டமானதோர் அளவுக்கு உரிமை உண்டு. எஞ்சியவற்றில் கம்பெனிச் சொநதக்காரருக்கு உரிமையுண்டு. ஐந்தொகையைப்பற்றிக் கூறகூடிய சரியான கூற்று இஃதொனறே.

குறிகளப்படட விசேட அமிசங்களெல்லாம் அநேகமாகச் சொல்லாமலே விளஙகுகூடியவை. காசு, நாணயமாகவும் புழக்கததிலுள்ள நாணயமாகவும, வஙகியிறபோடட பணமாகவுமிருக்கும். காசு ஒன்றே மதிப்புத்திட்டமாக அறியபடட்டதும், மதிபபீட்டினுல் அறியத் தேவையறறதுமான சொதது. மறற மதிப்பீடுகளெல்லாம் ஊகித்து, கருத்தோடு ஊகித்து அறியவேணடியவை. குறித்த சொத்து என்ன நோக்கத்துகாக அல்லது உபயோகத்துக்காக ஒதுகபபடடதோ அதை அடிபபடையாகக் கொண்டே கணக்கில்வரும மதிபபீடுகள் செய்யப்படும். ஒரு தொழிலமுறை முறிந்து போகும நிலைமையிலிலலாமல் நடந்துகொண்டிருபபதாலை, சந்தேகமான சொததுகளை வலுகடடாயமாக விறகவேணடியேற்பட்டால், அவை கொண்டு வரும தாழந்த பெறுமதியைக் கணக்காளர் கணிக்காது, சாதாரணமான நடைமுறை வியாபாரத்தில் கம்பெனிக்குப் பயன்படகூடிய பெறுமதியையே கணிததல்வேண்டும்.

ஐந்தொகையென்பது குறித்ததொரு சமயத்தில் கம்பெனியின் நிலையைக் காட்டும் படம். அதாவது சொத்து = பொறுப்பு + நிகரப்பெறுமதி என்பதைக்காட்டும்.

சொத்து		பொறுப்பும் நிகரப்பெறுமதியும்	
		பொறுப்புக்கள்	
நடப்புச் சொத்து		**நடப்புப் பொறுப்புக்கள்**	
காசு (டொ.)	20,000	கொடுக்க வேண்டிய கணக்கு (டொ.)	20,000
பொருள்	80,000	கொடுக்க வேண்டிய உறுதிகள	30,000
நிலையான சொத்து		**நீண்டகாலப் பொறுப்புக்கள்**	
தளவாடம்	1,30,000	சிறு தொழில் நிர்வாகக்கடன்	50,000
கட்டடம்	1,70,000	கடனபத்திரம்	50,000
		நிகரப் பெறுமதி	
		முனனுரிமைப் பங்கு	50,000
		சாதாரணப் பங்கு	—
மொத்தம் (டொ.)	4,00,000	(டொ.)	4,00,000

அட்டவணை 1. பெப்டோ லிமிட்டர் கம்பெனியின் 1963 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் 31 ஆம் தேதி முடியவுள்ள ஐந்தொகை.

பொருள் என்பது நாம் உதாரணமாகக் காட்டியுள்ள பற்பொடிக் கம்பெனியில், சீனி, இரசாயனப்பொருள்கள், மூலப்பொருள்கள் முதலியவற்றைக் குறிக்கும். இவற்றின் பெறுமதியைப் பலவகையிலே மதிப்பிடலாம். பலவைதிகக் கம்பெனிகள் இப்பொருளகளின் ஆதிவிலை, நடப்புச்சந்தைவிலை என்பவற்றில் எது குறைவாயிருக்கிறதெனறு பார்த்து அதையே கொளளுகம. மாதாமாதம் பொருள்களின விலை மாறிவுல சங்கடமுண்டாகும். உற்பத்தியில் உண்மையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டவையும், விலை வேறுக இருந்தகாலத்திலே வாங்கப்பட்டவையுமான உப பொருளகளின் விலைப்படி பறபொடியின் இரசாயனச் சோக்கைகளுக்கு விலைபோடவேணடுமா ? அல்லது செலவாகிப் போன இரசாயனப் பொருள்களுக்குப் புதியவற்றை வாங்குமபோது அந்த நேரத்தில நிலவும விலையைப போடுச் செலவைக காட்டுவதா ? இவறறைப் பற்றி ஆரம்பக்கட்டத்தில் ஆராய முடியாது[1]. விலையேறறக் காலதிலோ விலையிறக்கக காலதிலோ இந்தமுறைகளில் எது உபயோகிக்கபபடடாலும்

1. இவற்றைக் கணக்கு முறைகளில் முதலமுதல செலவானது, கடைசியாக முதலிற் செலவானது எனபன குறிபபிடடு விபரமாக ஆராய்வர்.

இலாபக்கணக்கில் வித்தியாசங் காட்டும். எனவே, எந்தமுறையைப் பயன் படுத்தினாலும் அதையே மாறுமல் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கம் சொல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தமுண்டு. இதுவரை பொருள்களைப் பற்றிக் கூறினேம்.

தளவாடங்களும், கட்டடப்பொருள்களும் 1963 இற்குக்கடைசியில் வாங்கப்பட்டனவென்று நாம் கொண்டால் ஐந்தொகையிலே அவற்றின் வாங்கிய விலையே கொடுக்கப்படும். இதுவே மாமூலான கணக்குமுறையிலுள்ளதோர் அடிப்படைப் பிரமாணம். "வாங்கும் காலத்திலே கம்பெனி அதற்குக் கொடுக்கும்விலை பெறுமதியானதேயென எண்ணிக் கொள்ளவேண்டும்".

காலப்போக்கினாலும், உபயோகத்தினாலும் தேயமானமடைந்த தளவாடம், கட்டடம் எனபவற்றை எவ்வாறு சரியாக மதிப்பிடுவது என்பதைப் பற்றிப் பெரிய பிரச்சினையுண்டாகும். வருமானவரிபற்றிய அறிக்கை தயாரிக்கும் பொழுதும், அடுத்தவருடத்து ஐந்தொகை தயார்செய்யும்போதும் இத்தகைய பிரச்சினைகள் எழுவதைக் காணலாம்.

பொறுப்பு என்ற பிரிவிலே கொடுகடன் என்ற பகுதி உண்டு. அது வாங்கிய பொருள்களுக்குக கொடுக்கவேண்டிய பணம். உறுதிகளைன் பேரில் வங்கி, நிதிக் கம்பெனி என்பவற்றுக்கு வாக்குறுதி பண்ணி எழுதிய கடன பத்திரங்கள். கி. தொ. நி. பத்திரம் என நீண்டகாலப் பொறுப்புக்கள என்ற பிரிவிலே காட்டப்பட்டது பெரல் சிறுதொழில் நிர்வாகத்தினால் 5 வருடத் தவணைக்கு முற்பணமாகக் கொடுக்கப்பட்ட கடன. இது சில சமயம் அந்த நிர்வாகத்தால் கடனுகக் கொடுக்கப்படாவிட்டால, உத்தரவாதஞ்செயயபபட்டதாயிருக்கும். கடன்பத்திரம் என்பது மூன்றுவீத வட்டியிலே நீண்டகாலத் தவணையிற் பெற்ற கடன். இது 15 வருடத்துக்குத் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. (குறிப்பு : இநதக் கம்பெனிக்குப் பொறுபபாகக் காணப்படும் அமிசம் வேறெருகமபெனியின் சொத்தாயிருக்கலாம். எனவே இந்தக் கடனைக் கொடுத்தவர்கள் தமது ஐந்தொகையில் இதனைத் தமது சொத்தாக இடப்பக்கத்தில் பதிவுசெய்வா. இவை "கைடக்கவேண்டிய கடன்பத்திரங்கள்" எனப்படும். இவ்வாறே மறறவைக்கும் உதாரணம் கொள்க.)

நிகரப் பெறுமதி எனற அமிசத்தை ஆராய்வோம். திரளும், (நுகர்வில்லாத) முன்னுரிமைப் பங்குகள் 500 (ஒவ்வொனறும் 4 வீதம் 100 டொலர்) பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளதைப் பார்க்கிறேம். சமநிலையிலில்லாத 10 டொலர் 20,000 சாதாரண பங்குகளும் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

இலேசான ஐந்தொகைப் பத்திரமொன்றை மேலாகப் பார்க்குமிடத்து இந்தவிடயங்கள் புலனுகின்றன.

இலாபநட்ட அறிக்கை அல்லது வருமான அறிக்கை.

காலம் செல்கிறது என வைத்துக்கொள்வோம். அடுத்தமாதங்களிலே பற்பொடி உற்பத்தி செய்து விலைப்படுத்தி, இலாபகரமான தொழில் செய்வதில் கம்பெனி ஈடுபட்டிருக்கிறது. 12 மாதத்துக்கு உண்டான வருவாயைக் காட்ட நாம் அக்கம்பெனியின் வருமான அறிக்கையைப் பார்க்கவேண்டும். இதனைப் பல கம்பெனிகள் இலாபநட்ட அறிக்கையெனக் கூறும்.

இந்த அறிக்கையிலே பின்வரும் விடயங்கள் குறிப்பிடப்படும். (1) 1964 ஆம் ஆண்டிலே பெப்டோஇலிட்டர் கம்பெனி விற்பனையால் பெற்ற வருமானங்கள். (2) அந்தவிற்பனைகள் சம்பந்தமான செலவுகள் அவைக்கெதிராகச் சுமத்தப்படும். (3) செலவுபோக எஞ்சியுள்ள இலாபம். அதாவது மொத்த இலாபம்=மொத்த வருமானம் சய மொத்தச் செலவு (வருமான அறிக்கையிலுள்ள அடிப்படை ஒறறுமை இதுவே). விற்றபொருள்களின் உற்பத்திச் செலவு என்ற பகுதியிலுள்ள இலக்கங்களைக் கணக்கிலெடுக்காமல் (இவை பொருள்களை வரவழைக்க எற்பட்ட செலவுகள்) வலப்பக்கத்திலுள்ளவற்றையே கணக்கிலெடுத்தால், நன்குக விளங்கும். விற்பனையால் வந்தது 2,40,000 டொலர். விறறபொருள்களை உற்பத்திசெய்வதறகு 1,70,000 டொலர். விற்பனை, நிர்வாகம் என்பவற்றின் செலவுக்கு 14,000 டொலர். செலவு செய்த பின்னர் 56,000 டொலர் தேறிய நடைமுறை இலாபமாயிற்று. இதில் வரி வட்டி என்பவறறுக்கு 19,000 டொலர் ஒதுக்கப்படடது. வரி கொடுத்தபின் தேறியவருமானமாக 37,000 டொலர் கிடைத்தது. இதில் முன்னுரிமை இலாபப்பங்கீடாக 2,000 டொலரும், சாதாரண இலாபப் பங்கீடாக 5,000டொலரும் கொடுக்கப்பட்டன. எஞ்சிய 30,000 டொலர் தேறிய வருமானம் (மேலதிகத்தோடு சேர்க்கக்கூடியது). இது தொழிலுக்குச் சேர்க்கப்பட்டது.

இனி விற்றபொருள்களின் உற்பத்திக்கு வரவழைக்கப்பட்ட பொருளின் செலவு என்ற பிரிவைப் பார்ப்போம. வியாபாரத்தின் இந்தப்பிரிவில் உண்டான செலவை இஃது அட்டவணைப்படுத்துகிறது. பொருள, கூலி, சில்லறைச் செலவுகள என்பவற்றோடு தேய்மானம் எனவும் ஓர் அமிசமுண்டு. தேய்மானத்தைத் தனி ஓர் அமிசமாக்கலாம். அதை விரைவில் ஆராய்வோம். மேலே சொல்லிய இந்த ஐந்து அமிசங்களுக்குஞ் செலவாகும் தொகையே (1,75,000 டொலர்) மொத்த உறபத்திச் செலவு. இதன்பின்னர் ஒரளவு மயக்கத்துக்குரிய சரிக்கடடல் காணப்படுகிறது. ஜனவரி 1 இல் உள்ள பட்டியலின் பெறுமதி கூடடப்படுகிறது. வருடமுடிவிலுள்ள பட்டியல் கழிக்கபபடுகிறது. இவ்வாறு இடைகும மிச்சமே, (உறபத்திச் செலவில் 5,000 டொலர் வித்தியாசப்படும்) விற்ற பொருளின் உற்பத்திச் செலவு. இந்தச் சொறபிரயோகங்களில் உள்ள வித்தியாசமென்ன ? பட்டியலில் இவ்வாறு சரிக்கட்ட வேண்டிய அவசியமென்ன ?

பெட்ரோகெமிகல்ஸ் கம்பெனியில் வருட ஆரம்பத்திலே 80,000 டொலருக்கு மூலப்பொருளும், உற்பத்தி பூரணமான பொருள்களுமிருந்தன. வருடப் போக்கில் அதன் பட்டியலில் 5,000 டொலருக்கு மேலதிகமான பொருள் காணப்பட்டது. இந்தநிலையில் உற்பத்திச்செலவு முழுவதையும் உண்மையில் விற்ற பொருள்களோடு சேர்த்துவிடுவது தவறு. இச்செலவினத்தில் சில வருங்காலத்தில் விற்கவிருக்கும் பொருள்களுக்கே சேரவேண்டியவை. இந்த அமிசத்தைக் கவனியாதுவிட்டால் நடப்பு வருடத்தில் விற்பனையாகிய பொருள்களின் உற்பத்திச் செலவை மிகைபடக்கூறியதாகும். இவ்வரு

வருடவருமானத்தை, வருமான அறிக்கையிற் காணலாம்.

தேறிய விற்பனவு (கழிவு, கமிஷன் முதலியன நீங்கலாக)		240,000 டொ
குறைய : விற்ற பொருள்களின் உற்பத்திச் செலவு:		
மூலப்பொருள்கள	50,000 டொ	
கூலி	1,00,000	
தேயமானம்	20,000	
நிலவறை உற்பத்திச் செலவு	5,000	
மொத்த உற்பத்திச் செலவு	1,75,000 டொ	
கூட்டுக : ஆரம்பத்திலுள்ள பட்டியல்	80,000	
	2,55,000 டொ	
குறைக்க : முடிவுப்பட்டியல்	85,000	
சமன : விற்ற பொருள்களின உற்பத்திச் செலவு	1,70,000 டொ	1,70,000
மொத்த இலாபம் (அல்லது மொத்த இறுதிநிலை,		70,000 டொ
குறைய : விற்பனை, நிர்வாகம் என்பன பற்றிய செலவு		14,000
தேறிய நடப்பு இலாபம்		56,000 டொ
குறைய : நீலையான வட்டி, மத்திய அரசாங்க வரி, தலத்தாபனங்களின வரி		6,000
வருமானவரிகருமுனனுள்ள தேறிய வருமானம்		50,000 டொ
குறைய : கம்பெனி சமபந்தமான வருமானவரி		13,000
வரிகளின பினனுள்ள நிகர வருமானம்		37,000 டொ
குறைய : முனனுரிமைப் பங்கின இலாபப்பங்கீடு		2,000
சாதாரணப பங்குதாரரின நிகலாபம்		35,000 டொ
குறைய : சாதாரணப பங்குக்குக் கொடுத்த இலாபப் பங்கீடு		5,000
மிதமிஞ்சியதனைநே கூட்டபபடுவது		30,000 டொ

அட்டவணை 2. 1964 ஜனவரி 1 ஆம் தேதி தொடக்கம் 1964 டிசெம்பர் 31 ஆம் தேதிவரை பெட்ரோகெமிகல்ஸ் கம்பெனியின் வருமான அறிக்கை.

டத்துத் தேறியவிற்பனைகளில் அதிகமானவற்றைக் கழித்ததுபோலாகும். இவ்வருடத்து இலாபத்தைக் குறைபடக் கூறியதுமாகும்.

பட்டியலின் தொகையில் எவ்வித மாற்றமுமில்லாவிட்டால் எல்லாம் இலேசாக இருந்திருக்கும். உற்பத்திச் செலவும் விற்றபொருள்களின் உற்பத்திச் செலவும் ஒன்றாகவேயிருக்கும்.

வருடமுடிவிலே வருட ஆரம்பத்திலும் பார்க்கக் குறைவான பட்டியல் இருக்குமானால் நிலைமை எப்படியிருக்கும் ?

இவ்வருடம் நாம் விற்ற பொருள்களின் விலை கூலிக்கும் மற்றக் கம்பெனிகளுக்கும் கொடுத்த செலவிலும்பார்க்க அதிகம் என அறிந்திராவிட்டால் அது நம்மையே ஏமாற்றுவதாக முடியும். ஒரு சமயம் செலவான பட்டியற் பொருளகளின் விலையையும், அதற்குப் பதிலாக வாங்கி வைக்கவேண்டிய பொருள்களின் விலையையும் நாம் கவனியாது விட்டிருக்கலாம். சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், விற்றபொருளின் உற்பத்திச் செலவைப் பற்றிச் சரியான கணிப்புச் செய்வதானால் உற்பத்திச் செலவினங்களைப் பின்வருமாறு சரிப்பணணவேண்டும். ஆரம்பப் பட்டியலிலும் பார்க்க முடிவுப்பட்டியலில் அதிகரிப்புக் காணப்பட்டால், அவ்வாறு அதிகரித்ததைக் கழிக்க ; முடிவுப்பட்டியலில் குறைவு காணப்பட்டால் அந்தக் குறைவைக் கூட்டுக.

மொத்த உற்பத்திச் செலவான 1,75,000 இலிருந்து 5,000 ஐ நேரடியாகக் கழிக்காமல, கணக்காளன் இரண்டு படியாகக் கழிப்பான். இரண்டுக்கு முள்ள வித்தியாசத்தைக்கொண்டு கணக்கைச் சரிப்படுத்தாமல் முதலில் மொத்த ஆரம்பப்பட்டியலைக் கூட்டுகிறான். பின்னர் முடிவுப்பட்டியலைக் கழிக்கிறான். இதனால் விடயம் நியமப்படுத்தப்படுகிறது. பட்டியல் மேலேயிருந்தாலென்ன கீழேயிருந்தாலென்ன, ஒன்றே. பட்டியல் இலக்கத்தில் தனியொரு மாற்றமிருக்குமானால், சில சமயம் கழிக்கவும் சில சமயம் கூடவும் வேண்டிவரும். மொத்தப்பட்டியலோடு வைத்து அளக்கப்பட்ட இரு பட்டியலிலுள்ள மாற்றத்தைக் கணக்காளர் அனுசரிக்கும் முறையும் காட்டும்.

அட்டவணை 2 இல் உள்ள அமிசங்கள் அட்டவணை 1 இல் உள்ள ஐந்தொகையிலிருந்து வித்தியாசப்படுவதைக் கவனிக்க. வருமானம் சம்பந்தமான அமிசங்கள் காலப்போக்கிலுள்ளவற்றைக் குறிக்கும். இது ஓடும் படத்தின் செயல்போன்றது. ஐந்தொகை அமிசங்கள் குறித்த ஒரு காலத்திலிருந்த நிலையிருப்புகளைப்பற்றியது. ஒட்டமில்லாத நிலைப்படம் போன்றது.

தேய்மானம்

1964 இற்கு தேய்மானக் கணக்குகள் என் பதிவு செய்யப்பட்டனவென்று முதலில் எவரும் அதிசயப்படலாம். தளவாடம், கட்டடம் என்பன புதிதாக வருட ஆரம்பத்திலே வாங்கப்பட்டன. அதற்கிடையில் அவை தேய்மான

மடையமாட்டா. தளவாடங்களை நல்ல நிலையிலே வைத்திருக்கவும், தொழிற் சாலைக்கு வெள்ளையடிக்கவும் செலவுசெய்யவேண்டியதே. அதற்குத் தொழிலாளரை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஆனால் அந்தச் செலவினம் சில்லறை நடப்புச் செலவினத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. தேய்மானச் செலவிலே சேர்க்கப்படவில்லை.

இங்கேதான் தூரதிருட்டியுள்ள கணக்காளனின் திறமை வெளியாகும். 10 வருடத்துக்கு எந்தவிதமான புதுப்பித்தற் செலவுமில்லையெனவும் அதன்பின்னர் எல்லா எந்திரங்களையும் புதிதாக வாங்கவேண்டுமென்றும் அவன் எடுத்துக்காட்டலாம். 9 வருடமும் தேய்மானத்துக்கெனப் பணத்தை ஒதுக்காமல், நல்ல இலாபம் கிடைகிறதென எமாற்றிக்கொண்டு பத்தாமாண்டிலே எந்திரச் செலவுகளுக்குப் பெருந்தொகையை ஒதுக்கிவிட்டு அந்த வருடத்தில பெரிய நட்டத்தைக் காட்ட அவன விரும்பமாட்டான்.

தளவாடம் எப்பொழுதும் உபயோகத்திலிருப்பதால் தேய்மானமடைகிறதென்பதை அவன் எடுத்துக்காட்டுவான். தளவாடத்தின் சீவியகாலம் வரை அவன் செலவு பரவலாகக் காட்டப்படுமானால் நிகர வருமானம் நிகர லாபம் எனபவற்றைப் பறறிய சரியான நிலையை அறியக்கூடியதாயிருக்கும். உபயோகத்தினலும், காலப்போக்கினலும் தளவாடத்தின் பெறுமதி குறைகிறது. புதிதாக அதனை வாங்கிய விலையிலிருந்து அது கழிவுப் பொருளாகும்வரை பெறுமதியில் குறைந்துகொண்டே போகிறது. இந்த உண்மையை அறிந்து கணக்காளன் நிலையான முதலாயுள்ள இனங்களின் பெறுமதியைப் படிப்படியாகக் குறைப்பான். இதற்கு அனுசரிக்கப்படும் பலவகையான முறைகளைப் பற்றி இங்கே ஆராயமுடியாது. பெருவழக்காயுளள இரண்டு முறைகளைத் தருகிறோம்.

முதலாவது முறை நேர்க்கோட்டுத் தேய்மானம். உங்களிடம் புதிதாயிருக்கும்போது 10,100 டொலர் பெறுமதியான ஒரு லொறி இருக்கிறதென்று வைத்துகொள்வோம். அதனுடைய பொருளாதார வயது 10 வருடமென்றும் வைத்துக்கொள்வோம். இதற்குப்பின் இந்த லொறி உருப்படியாக இருந்தாலும் அதைபபரிபாலிப்பதற்கு அதிக செலவுண்டாவதோடு நம்பிக்கையோடு அதனை வேலையில் ஈடுபடுத்த முடியாதிருப்பதால் அதனுடைய பொருளாதார வாழ்வு முடிந்துவிட்டதென்றும் கொள்ளவேண்டும். கழிவுப்பொருளாக அதனைப் பத்துவருடததின பின் 100 டொலருக்கு விற்கலாமென்று வைத்துக்கொள்வோம். நேர்க்கோட்டு முறைப்படி ஒவ்வொரு வருடமும் அதன் தேய்மானக் கணக்கில் 1,000 டொலர் எழுதப்படும். எனெனில் 100 டொலா கழிவுப்பொருள் பெறுமதி போக அதன் புதிய வீலை 10,000டொலர். வருடமொன்றுகு 1000 ஆகப் பத்துவருடத்துக்குக் கணக்குப் போடப்பட்டுள்ளது.

மற்றொருமுறையும் சமீபகாலத்தில் எல்லாராலும் பின்பற்றப்பட்டுவருகிறது. இது விரைவான தேய்மானம். 1954 ஆம் ஆண்டின் வரிச்சட்டம் இதற்கு அனுகூலமாயிற்று. நேர்க்கோட்டு முறைப்படி புதியசொத்தான

லொறியின் பயனின்மையை வருடாவருடம் குறித்துக்காட்டிக் கழிப்பதி லும், விரைவாக, நேரத்தோடு தேய்மானத்தைக் காட்டும் "குறையும் நிலுவைமுறை" பயன்படுத்தப்படுகிறது. இம்முறைகளில் முதலாவதான முறையைமாத்திரம் இங்கே காட்டுகிறோம். இதைத் "தானக்கூட்டெண் முறை" என்பர். 10 வருட 10,000 டொலர் லொறியின் விலையைப் பார்க்கலாம். அதன் கழிவுப்பெறுமதியான 100 டொலர் அற்பப்பொருளென அதை ஒதுக்கிவிடலாம். 10,000 டொலர் லொறிக்குத் தேய்மானம் முதல் வருடத்துக்கு பத்திலொன்றாகக் கொள்ளாமல் 1954 சட்டப்படி, குறையும் நிலுவை முறைப்பிரகாரம், $2 \times 10 = 20$ வீதத்தைக் கழிக்கலாம். எனவே வரிகட்டுவோர் தேய்மானத்துக்கு அதிக தொகையைப் போட்டு வரியில் குறையக் கொடுக்கும் வசதியுண்டு. ஆனால் வருடாவருடம் இந்தத் தொகையைக் குறைக்கமுடியாது. ஏனெனில் 5 வருடத்தில தேய்மானக் கணக்கு முடிந்துவிடும். எனவே குறையும் நிலுவை முறைப்படி முதல்வருடத்தில் 10,000 இல 20 வீதம் குறைத்தால, இரண்டாம் வருடத்திலே மீதிப்பெறுமானமான 8,000 இல் 20 வீதத்தைக் குறைகலாம். அதாவது 1,600 டொலரைக் குறைக்கலாம். மூன்றும் வருடத்தில் 6,400 இலிருந்து 20 வீதத்தைக் குறைக்கலாம். இவ்வாறே தேய்மானம் கணிக்கபபடும். இவ்வாறு லொறி தனனுடைய வாழ்நாளில் அரைபபங்கைச் செலவு செய்ததும், அதன் பெறுமதியில $\frac{2}{3}$ ஐக கழித்துவிட வசதியுண்டாகிறது. நேர்கோட்டு முறையில அரைவாசியையே கழித்துவிடலாம். ஆரம்பத்திலே குறையும் நிலுவைமுறை மிகத் தாராள மாகக் கழிக்க இடந்தநதாலும் காலம் செல்லச்செல்ல அதன் தாராளத் தன்மை குறைந்துகொண்டுபோகிறது[1].

பார்வைக்குச் சரியானதொரு வாய்பாட்டுமுறைப்படியே தேய்மானம் கணிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றினாலும, மதிப்பீடு பரும்படியான தெனபதையும், பலபிழைகள் அதில் ஏற்படலாமென்பதையும் ஒருதலை முடிவான மாறறங்களை அதிலே செய்யலாமென்பதையும் எல்லாக் கணக்காளரும் உணர்வர். (1) பெரும்படியானதொரு தேய்மானக் கணிப்பு, எவ்வித கணிப்புமில்லாதிருப்பதிலும் நலலது. (2) தேய்மானத்தைக் கணிப்பதில் ஏற்படும் தவறுகள கடைசியாக எப்படியும் கண்டுபிடிக்கப்படும் என்ற இவ்விரு நீலைகளும் அவனுக்கு ஆறுதலளிகின்றன.

தேய்மானததைக் கணிப்பதிலுள்ள பிழை எப்படி ஈற்றில் கண்டு பிடிக்கப்படுகிறதென்பதை ஆராய்வோம். குறிப்பிட்ட அந்த லொறி 10 வருடம் சேவை செய்யாமல் 15 வருடம் சேவை செய்கிறதென வைத்துக்

[1]. இதற்கு மூறறும் மாறுன "உறபததி அலகுமுறை" அல்லது சேவை அலகுமுறை எனற முறையொன்று உணடு. இதனபடி அநத லொறி தனவாழ்நாளில் போகக்கூடிய மைல அலலது தூகும்பாரம, அலலது சேவை அலகு எனபவறறில ஒன்றைக் கணித்துத் தேய் மானத்தை மதிப்பிடுவா. அதாவது அந்த லொறி 10 இலட்சம் மைல்ப் பத்து வருடதில் ஓடுகிறதெனக் கொணடால அதன் தேய்மானம் 10,000 டொலா. எனவே ஒரு மைலுக்கு ஒரு சதம் தேய்மானம் எனக் கணிக்கப்படும்.

கொள்வோம். எனவே நமது தேய்மானக் கணக்கைக் கடந்த பத்து வருடமாக மீகைப்படுத்திக் கூறிவிட்டோம். பதிஞ்ராம் பன்னிரண்டாம் வருடங்களில் அந்த லொறிக் கணக்கிலே தேய்மானப் பெறுமதி எழுதப்பட மாட்டாது. ஏனெனில் லொறி கழிவுப்பொருளாக விற்கப்பட்டுவிட்டதாகவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். 10 வருடத்துக்குப் பிந்திய காலத்தில் நமது இலாபங்கள் அதிகப்படியாகவே எழுதப்படும். முந்திய வருடங்களில் இலாபம் எவ்வளவுகுறைவாக எழுதப்பட்டதோ அவ்வளவுக்கு அதிகப்படுத் தப்படும். 15 வருடங்களின் பின்னர் எல்லாம் சரியாகிவிடும். வரிகளைவிட மற்றவையெல்லாம் முன்போலவேயிருக்கும். பலவிதப்பட்ட தேய்மானக் கணக்குகள், வருமானக்கணக்கை வருடந்தோறும் பலவிதமான முறையில் எடுத்துகாட்டும். அதனால் கம்பெனியின் வருமானவரிப்படம் வித்தியாச மானதாயிருகும். வருடந்தோறும் தனது வருமானம் ஏற்றத்தாழ்வின்றிச் சராசரியாய்ச் செல்வதால், வரிவிதிதங்களை எவ்வளவுக்கும் கீழே வைத்துக் கொள்ளக் கூடியவாறும், நட்டங்களை நயங்களால் சரிப்படுத்தக்கூடியவாறும் அமைவதையே சாதாரணமாக வியாபாரிகள் விரும்புவர். அன்றியும் வரிகொடுக்கும் நாளைப் பின்போட்டுவைக்கக்கூடிய குறைந்துசெல்நிலுவை முறை போன்ற முறைகளையே அவர் பெரிதும் விரும்புவர்.

5 வருடத்துக்கு மேற்பட்ட தளவாடங்களையும், பாதுகாப்புயந்திர உற்பத்திச் சாதனங்களையும் மதிப்பிழக்கச் செய்யுமாறு அரசாங்கம் அவசரகால நடவடிக்கையாகக் கம்பெனிகளைக் கேட்டபொழுது அவற்றுட் பல அவ்வாறு செய்வதற்கு முன்வந்த காரணம் இதுவேயாகும். பாதுகாப்பு சார்ந்த அவசரகாலத்திலே அவற்றின் இலாபம் பெருகிற்று. இந்த இலாபங்களைத் தேய்மானக் கணகுக் காட்டி, குறைத்தன. "துரிதப்படுத்தப்பட்ட இந்த மதிப்பிழப்பை" அவை பயன்படுத்தி, அவசரகாலத்தில் தமது இலாபங் களைப்பெருக்காமல் கம்பெனிவரி குறையக்கூடிய வேறு காலங்களில், இலாபத்தைப்பெற முயனறன.

கம்பெனி, அரசாங்க வரியிலிருந்து தப்பிக் கொள்ளக்கூடியவாறு தனது தேய்மானங்களைச் சரிப்படுத்திக்கொள்ளத் திறைசேரி அனுமதிக்கமாட்டாது. கம்பெனி தேய்மானக் கணக்கு வைப்பதற்கு எந்தவிதமான முறையையுங் கைக்கொள்ளலாம். ஒருக்கால் ஒருமுறையை அனுசரித்தால் பின்னர் அதை மாற்ற முடியாது. யூகவியாபாரம் நடத்த முதலிடுவோர் வரிப் பழுவால் உண்டாகும் ஆபத்தைப்பற்றிச் சஞ்சலப்படுகிறார்கள். புதிய ஆயுதங்களில் மேலும் பணத்தை முதலீடு செய்வோம்; மேலும் வேலைவாய்ப்புக்களை உண்டாக்குவோம்; கம்பெனிகள் தங்கள் தளவாடங்களை விரைவாக மதிப்பிழக்கச் செய்து அதன் பயனுய் வரிகளுக்குத் தப்பத் திறைசேரி வழிசெய்யவேண்டுமென்றே அவை கூறுகின்றன.

வருமான அறிக்கை, ஐந்தொகை என்பவற்றுக்குள்ள தொடர்பு :

வருடப்போக்கில் நடந்ததைக் கூறும் வருமான அறிக்கைக்கும் வருடத் தொடக்கத்திலும் முடிவிலுமுள்ள ஐந்தொகைகளுக்குமுள்ள தொடர்

பைப்பார்ப்போம். அட்டவணை 3 நமது பற்பொடிக் கம்பெனியின் முதல்வருடமுடிவிலுள்ள ஐந்தொகையைக் காட்டுகிறது. கம்பெனி விருத்தியடைந்துள்ளது. நிகரப்பெறுமதி, அதாவது மொத்தச் சொத்துக்கும் மொத்தப்பொறுப்புக்குமிடையிலுள்ள வித்தியாசம் அதிகரித்துள்ளது. கணக்கு வைக்கத்தொடங்கிய காலத்துக்கும், கணக்கு முடித்தகாலத்துக்கு மிடையிலுள்ள காலத்தில் அது 30,000 டொலரால், அதாவது 2,50,000 டொலரிலிருந்து 2,80,000 டொலராக அதிகரித்துவிட்டது. இந்த அதிகரிப்பு சதாரணப் பங்குதாரருக்குக் கொடுக்கக்கூடியதும் பிரித்துக்கொடுக்கப்படாம லிருப்பதுமான இலாபம். இதனை ஐந்தொகைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது அறியலாம். அதாவது வருமான அறிக்கையின் அடியிற்கண்ட 35,000—5,000—30,000 டொலர், பங்கீடு செய்யப்படாத இலாபமாகும்.

நிகரப்பெறுமதி அமிசத்தில் 30,000 டொலர் மேலதிகமாக எழுதப்பட வேண்டும். முன்னுரிமைப் பங்குமுதல் கணக்கை அதிகரிக்க முடியாது. கம்பெனியின் இலாபத்துக்கு அத்தகைய பங்குதாரர் உரிமை கோரமாட்டார். புதிதாகப் பங்குவிற்கப்படவுமில்லை. எனவே 30,000 உபரியைச் சாதாரணப் பங்கு முதல் கணக்கில் எழுதவேண்டும். ஆனால் இது செய்யப்படவில்லை. பதிலாக சாதாரணப் பங்குமுதல் கணக்கு அதன் ஆரம்ப சமநிலையில் அல்லது பிறப்பிக்கப்பட்டபெறுமதியில் விடப்பட்டிருக்கிறது.

மேல்மிச்சம அல்லது உழைத்த மிகை அல்லது வியாபாரத்திலே கைப்பற்றி வைக்கபபட்டுள்ள உழைப்பு என்ற பிரிவில் ஒரு கணக்கை உண்டாகலாம். இது, பங்குபிரிக்கப்படாமல வருடாவருடம் முதலோடு முதலாகச் சேர்க்கப் பட்ட உழைப்புக்களமூலம் நிகரப்பெறுமதி அலலது "புத்தகப்பெறுமதி" யைத்தெனபதைக் காட்டும்.

மேல்மிச்சமென்ற சொல் பலவகையில் விளக்கக்குறைவை உண்டாக்கக கூடியது. இஃது அவசியமறறதோர் உபரிப் பணம். இதனைக் கம்பெனி வேலையாட்களோ பங்குதாரரோ எந்த நேரமும் பிடுங்கியெடுததுகொள ளலாம் எனறோர் எண்ணத்தை உண்டாக்குகிறது. மேல்மிச்சம் சொத்துக் கணகிலே சேர்ந்ததனறு ; திரவக்காசாயுள்ள பொது நிதியுமனறு. இஃது உரிமையாளரின உடைமையில் ஒரு பகுதியைக்காட்டுகிறது ; கடன்காரருக்கும், முதலில் முதல்விட்ட உரிமையாளர்க்கும் கொடுக்க வேண்டிய பொறுபபுக்களுக்கு மேலதிகமாயுளள தெனபதை உணர்த்து கிறது. பலதிறப்பட்டவரின் சொத்துக்களுள்ள கம்பெனியின உடைமையில ஒரு பகுதியைக் காட்டுகிறது. படம் 3 ஐப் பார்த்தால் பொறுபபுப் பக்கத்தி லுள்ள 30,000 இற்கு, சொததுப் பக்கததிலே காசு இல்லாதிருப்பதைக் காணலாம்.

ஐந்தொகையிலே குறிப்பிடட அமிசங்களைப் பொருததப்பார்ப்பது தவறென மறுபடியும் எச்சரிக்கை செயகிறோம். இறுதியிலுள்ள மொத்தத்தொகை யே சமனுயிருக்கும். முதலாகச சேர்ததுக்கொள்ளப்பட்டோ, மேல் மிச்ச மாக ஒதுக்கப்பட்டோ உள்ள 30,000 டொலர எவ்வாறு செலவு செய்யப்பட்

வருடத்து வியாபாரமுயற்சிகளின் பின்னர் புதியதொரு ஐந்தொகையைப் பெறுகிறோம்

அட்டவணை 3—1964 டிசெம்பர் 31 ஆம் தேதியிலே பெப்டோஇலிட்டர் கம்பனியின் ஐந்தொகை

சொத்து		டொ.	பொறுப்புகளும், நிகரப பெறுமதியும்	டொ.
நடப்புச்சொத்து			**நடப்புப் பொறுப்பு**	
காசு		20,000	கொடுக்க வேண்டிய கணக்கு	10,000
படியல		85,000	கொடுக்க வேண்டிய உறுதிகள	17,000
தளவாடங்களைப் புதுப்பிக்கத் திரட்டு நிதி (அமெரிக்க அரசாங்கக் கடன் பத்திரம்)		5,000	வரிகளுக்கு ஒதுக்கியது	13,000
நிலையான சொத்து			**நீண்டகாலப் பொறுப்பு**	
தளவாடம்	1,30,000		சி. தொ. நி. உறுதி	50,000
குறைய : சகாய நிதி (அல்லது சேமநிதி)			கொடுக்க வேண்டிய கடன் பத்திரம்	50,000
தேய்மானங்களுக்கு	15,000			
		1,15,000		
கட்டடம்	1,70,000		நிகரப்பெறுமானம்	
குறைய : சகாய நிதி (அல்லது சேமநிதி)				
தேய்மானங்களுக்கு	5,000		முதல்கையிருப்பு	
		1,65,000	முன்னுரிமைக்கையிருப்பு	50,000
சூக்குமமுதல்			சாதாரணகைகையிருப்பு	2,00,000
ஆக்கவுரிமைகள்		10,000		
நாணயநிதி		20,000	மேல்மிச்சம்	30,000
மொத்தம்		4,20,000	மொத்தம்	4,20,000

டதென்பதைச் சரியாகக் கூறவும் முடியாது. மேல்மிச்சத்தோடு கூடப்பட்டால் அது சொத்தில் அதிகரிப்பையோ, பொறுப்பில் குறைவையோ இரண்டையுமோ உண்டாக்கலாம். இதற்கு மிஞ்சி ஒன்றுஞ் சொல்லிக கொள்ள முடியாது.

ஒரு கம்பெனியின் இலாபம் காசாகவே கிடைக்கிறதென்று கூறுவதுந் தவறு. வருடமுடிவிலே இலாபப் பங்கீட்டு வீதத்தை இயக்குநர் தீர்மானிக்குமுனனர், 35,000 டொலர் காசாகக் கையிலிருந்தது, அது பங்குதாராகளுக் கொடுக்கவோ, முதலோடு முதலாகச் சேர்க்கவோ தகுந்ததாயிருந்தது என்று சொல்லிகொள்ள முடியாது. நமது பறபொடிக் கம்பெனி விடயத்தில் கிடைத்த நல்ல இலாபம் முதலாகச் சேர்க்கப்படடும், பொறுப்புக்களைக் குறைக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுமுள்ளது. 5,000 டொலரைக் காசு இலாபப் பங்கீடாகக் கொடுத்திருந்தாலும், கம்பெனியின் பணம் சம்பந்தமான முடிபுகளில் பெரிய மாற்றங்களுண்டாயிருக்

கலாம். இந்த முடிபுகள், மேலும் காசு கடன்படவேண்டும், அல்லது மெதுவாக விருத்தியடையவேண்டும், தளவாடம், சிலபட்டியற் பொருள்கள் என்பவற்றை நட்டத்துக்கு விற்கவேண்டும், அல்லது சிரிப்புக்கிடமான காசுக் கையிருப்போடு வியாபாரத்தை நடத்தவேண்டுமென்ற வகைகளிலமையலாம்.

ஆரம்பக்கணக்கு வைக்கும் தொடர்புகள் பற்றிய சுருக்கம் :

1963 ஆம் ஆண்டு ஐந்தொகையில் காணப்படாததும், 1964 ஆம் ஆண்டு ஐந்தொகையிலுள்ளதுமான புதிய சிக்கல்களை ஆராய்வதற்கு முன்னர் ஐந்தொகைக்கும், வருமான அறிக்கைக்குமுள்ள தொடர்பைப்பற்றிச் சுருக்மாகக் கூறுவாம். (1) ஐந்தொகை உடனடியாகக் காணக்கூடியதொரு காட்சிபோன்றது. ஒரு குளத்திலுள்ள தண்ணீரின் அளவை அளந்து காட்டுவது போன்றது. (2) வருமான அறிக்கை, ஒரு வருடத்தில் அல்லது கணக்கெடுக்கும் காலத்தில் விற்பனை, செலவு, வருமானம் என்பவற்றைக் காட்டும். இது குளத்திலுள்ள நீரின் ஓட்டத்தைக் காட்டும், அதாவது உள்ளே நிரம்பிய நீரையும் வெளியே ஓடிய நீரையும் அளந்துகாட்டும். (3) இதேகால எல்லையின் ஆரம்பத்துக்கும் முடிவுக்குமிடையிலுள்ள தேறிய பெறுமதியின் மாற்றததை மேல்மிச்சத்திலுள்ள மாற்றங்களால் அறியலாம். இது இக்கால வருமான அறிக்கைகளிலே கடைசியிற் காட்டப்படும். புதிய ஐந்தொகையையும், பழைய ஐந்தொகையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது தேறிய பெறுமதியிலுள்ள மாற்றம் புலனுகும். குளத்தின் நீர் மட்டத்திலுள்ள மாற்றம், நீர வெளியேசென்ற அளவை ஒத்திருக்கும். புதிதாகச் சாதாரணப் பங்கு விறபனையாகியிருந்தால், இரண்டு ஐந்தொகைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமபோது தெரியும. முந்திய காலத்துக்குரிய பழைய மட்டத்துக்குமாருன சில திருப்பங்கள் ஐந்தொகை அமிசங்களிலே காணப்படுகின்றன. இதைப்பற்றி இடைக்கால வருமான அறிக்கை ஒன்றுங் குறிப்பிடவிலலை. 1964 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் 31 ஆந் தேதி ஐந்தொகையை ஆராய்ந்தால் சில விடயங்களைப் அவதானிக்கலாம. ஆனல் கணக்கு வைப்பது சம்பந்தமான அடிபபடை விடயங்களைப் பற்றி எலவே நிறையக் கூறியுள்ளோம்.

சேமநிதி, நிதி

புதிய ஐந்தொகை பலவகையிற் பழைய ஐந்தொகை போலவேயிருக்கிறது. ஆனற் சில புதிய அமிசங்கள் முதன்முதலாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய புதிய அமிசஙகளில் இறுதியிலுள்ள மேல்மிச்சம் பற்றி விளக்கிவிட்டோம். பொறுப்புக்களில வரிச்சேமநிதி என 13,000 டொலர் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதை விளங்குவது கடினமன்று. 1965 மார்ச்சு 15 இலும், அதையடுத்துவந்த தவணைகளிலும் கம்பெனி அரசாங்கத்துக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வரிகள், கொடுக்கும் கணக்குகள், கொடுக்கவேண்டிய உறுதிகளபோல அவை குறுகியகாலப் பொறுப்புக்களேயாகும்.

கொடுக்கவேண்டிய என்று கூறுவதே பொருத்தம். "சேமநிதி" என்பது காசுச்சேர்க்கையையே கருதும். ஆனால் அது காசுச் சேர்க்கையன்று. வரிக்கான சேமநிதி என்றால், விசேட கடனாளிக்காகக் கம்பெனியின் மொத்தச் சொத்தில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கிவைத்தல் எனப் பொருள்படும். உரிமையாளரின் நிகரப்பெறுமதி, கொடுக்கவேண்டிய வரியளவுக்குக் குறைவுடைய தென்பதே அதன்பொருள். மூன்று வகையான சேமநிதிகளுண்டு. இவற்றில் எந்த நிதியும் காசுச் சேர்க்கையையோ திரவச் சொத்தையோ குறிக்கவில்லை.

புதிய அமிசங்களுக்கு[1] செத்துப் பக்கத்தைப் பார்ப்போம். முதலாவது புதிய அமிசம "திரட்டு நிதி தளவாடங்கள் புதுபபிப்பதற்கு" எனறு குறிப்பிடப்படும. இது நடப்புச் சொத்துக்கும், நிலையான சொததுக்குமிடையிலுள்ளது. இது மூனறுவீத அரசாங்கக்கடன் பத்திரமாகும். பழைய எந்திரங்களுக்குப் பதிலாகப் புதியவற்றை வாங்கும்போது இந்தப் பணத்தையும பயனபடுத்தலாம். கம்பெனி இந்த நிதியை வேறு செலவுகளுக்குப் பயனபடுத்தத் தீர்மானிகக இடமுண்டு. ஆனால் அப்படிச செய்யப படுவதில்லை. இத்திரட்டு நிதி எத்தகையதென்பதை இலேசாக அறிந்து கொள்ளலாம். வருங்காலத்தில் குறிப்பிட்டதொரு செலவுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட திரவச் சொத்தே இந்தத் திரட்டுநிதியாகும்.

நிலையான சொத்துக்களைக் கவனிக்கையில் எமக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுகக்கூடிய விடயமொன்றுண்டு. வருமான அறிக்கையிலே தேய்மானத் தரப்பில், முன் நாம ஆராய்ந்த போது 2,80,000 டொலர் கட்டடத்துக்கும் தளவாடங்களுக்கும் எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். என்? வருடத் தொடக்கததிலே அது 3,00,000 டொலர் ஆக இருந்தது. வருடப் போக்கில புதிய தளவாடங்கள் வாங்கப்படவில்லை. மேலும் வருமான அறிக்கைபபடி உற்பததிச் செலவின் ஒரு பகுதியாக இக் காலவெல்லையில் 20,000 டொலர் தேய்மானந் திரண்டிருக்கிறதெனத் தெரிந்தது.

புதிய ஐந்தொகையிலே, நிலையான சொத்து 1,30,000 டொலர் எனறும் 1,70,000 டொலா என்றும் என குறிக்கப்பட்டது? கூர்ந்து ஆராய்நதால் அஃது அப்படியில்லையென்பது தெரியும். தளவாடச் செலவாகப்போடப்பட்ட 1,30,000 டொலரில தேய்மானத்துக்கென ஒரு தொகை (சேமநிதி) கழிக்கப்பட்டுளளது. எனவே இந்த வகையில் 1,15,000 டொலரே தளவாடத்துகுச் செலவாகிறது. அவ்வாறே கட்டடத்துக்கென ஒதுக்கப்பட்ட 1,70,000 டொலரில் தேய்மானத்துக்கென 5,000 டொலர் கழிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு தலையைச் சுற்றி என் மூக்கைத் தொடவேண்டும்?

[1]. இநத ஐநதொகையிலோ முந்திய ஐநதொகையிலோ நடபபுச் சொததின கீழ் அடிககடி வரும், முனனேறியே கொடுக்கபபட்ட செலவுகள எனற அமிசம காணப்படவில்லை. கம்பெனிகள வழகமாகத தஙகள வரியை முன்னேறியே கொடுபபதுணடு. பல மாதங்களுககு முனன தாகவே தமககுவேணடிய பொருளகளை வாங்குவதுமுணடு. எனவே ஐநதொகையில இது சொததுககளின கீழ் குறிக்கப்படும.

இரண்டு என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக நாலு சய இரண்டு என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்?

இதற்கு நல்ல காரணமுண்டு. நேர்மையுள்ள கணக்காளன் தேய் மானப்பெறுமதியை அறிந்திருபபான். இருந்தும அது பெரும்படியான யூகமாகவேயிருக்கும். வெறும் ஊகத்தைக்கொணடு தளவாடக் கணககு 1,15,000 டொலர் எனறு போட்டால், அந்த மதிப்பீட்டை எவ்வளவு தூரம் நம்பலாமென்று பொதுமக்கள் அறியமாட்டார். எனவே ஆதியில் தள வாடத்துகென மதிப்பிட்ட 1,30,000 டொலரைப் போட்டுப் பின்னர் தான் ஊகிதத தேய்மானப் பெறுமதியை அவன போடுகிறுன். எனவே 1,15,000 டொலர் கணக்கை எவ்வளவு தூரம் நம்பலாமென்று பொது மக்கள் உணர்வர். எனவே சுற்றிவளைத்து மதிப்புபபோடும் இந்தமுறையால கெடுதியொன்றுமில்லை ; நன்மையேயுணடு.

தேய்மானச் சேமநிதி அல்லது படிசசெலவு என்ற அமிசததின் பொருளை இப்போது நன்றுக விளங்கிக்கொள்ளலாம். இது பணத்தொகையன்று. இது பழையவற்றைப் புதுபபிபபதற்குப் பயன்படும் திரவச்சொத்துமன்று. இது மிகைப்படுத்திக் காடடப்பட்ட சொத்துக்கணக்கில கழிக்கப்படவேண்டிய தொகை. கட்டடங்களின தேயமானப படிச்செலவு 5,000 டொலா எனறால் கட்டடங்களின் ஆதிப் பெறுமதியைப்பற்றிய விளகமானதொருதிருத்தம் இதுவாகும. அவ்வாறு திருத்தாவிட்டால் முந்திய மதிபபீடு மிகைப்பட்ட மதிப்பீடாகிவிடும். சொத்தும், நிகரபபெறுமானமும் செயற்கைமுறையிலே ஏறறமான விலையைப் பெறுமலிருப்பதற்கு இத்தகைய திருத்தம் அவசியமே.

தேய்மானச் சொதததைத் திருப்பியமைப்பதறகுத திரட்டு நிதியில பணம் ஒதுக்கபபட்டாலென்ன, படாவிட்டாலென்ன, இததிருத்தஞ் செய்யபபட வேண்டியதே. கட்டடஙகளுக்குத் திரட்டு நிதியிலலையென்பதைக கவனிகக. தளவாடத் தேய்மான மதிப்பீட்டில மூனறிலொரு பங்கு அதிகமாகவே தளவாடம் புதுப்பிக்கும் திரடடுநிதியிருக்கிறதென்பதும் கவனித்தறகுரியது. அமெரிக்காவில் புதுபபிககும் வேலைககு அத்துணைப பணம் ஒதுககப்படு வதில்லை. ஏனெனில திரவமான உறுதியுள்ள கடனபத்திரங்கள் ஒரு சிறுவீதவட்டியே உழைக்கின்றன. ஆனால கம்பெனியின் நடவடிகைக களிலேயே அந்த முதலை முதலீடு செய்தால அதிலும் அதிகமான வரு மானத்தைப் பெறலாம்.[1]

11. தீரடடுநிதி ஒதுகபபடாலிடடால பழைய யநதிரததுகுபு பதிலாகப புதியதொனறு வாஙஃவோ, பழைய கடடததைத திருத்தவோ எஙகிருநது பணம கிடைகுறது? வேறு தள வாடங்கள் உழைகும பணததைககொண்டு இதை வாஙகலாம. இநதத தளவாடததினுல ஈடடதது செய்யும பொருளகளை விறகும்போது அதறகு ஒரு தேயமான மதிபபு ஒதுகபபடடிருகும. அதை முதலீடுசெய்துகொள்ளலாம். புதுபபிககத தேவை வராத தளவாடங் களின தேயமானக காபபு நிதியைக கொண்டு புதுபபிகவேணடிய தளவாடஙகளைப புதுப பிககலாம. பினனா புதிய தளவாடம பழையதாகும்போது இவவாறே புதுபபிக்கபபடும்.

இரண்டுவகையான சேமநிதியைப் பார்த்திருக்கிறோம். (1) பொறுப்புச் சேமநிதி. இது வரிகளுக்குரியது போன்றது. இது திட்டமானதொரு பொறுப்புத்தொகையாகும். (2) பொறுப்புப் பெறுமதிச் சேமநிதி, தேய்மானத்துக்குள்ளது போன்றது. அறவிடமுடியாத நிலுவைக்கு ஈடாகவுள்ளது. இது மிகைபடக்கணக்குப் போட்ட சொத்திலிருந்து கழிக்கப்படுவது. மேல்மிச்சச் சேமநிதியெனவும் ஒன்றுண்டு. இதுவும் பணத்தொகையன்று. கம்பெனிகள் சில சமயம், மேல்மிச்சத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை எடுத்து, அதறகு வேறு பெயர்கொடுத்து ஒதுக்கிவிடும். பங்குதாரர்கள் அதிகமான இலாபப்பங்கீடு தாருங்கள் என்று ஆரவாரஞ் செய்யாதிருக்கவே இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது. உதாரணமாக நமது பற்பொடிக் கம்பெனி தனக்குக் கிடைத்த மேல்மிச்சமான 30,000 டொலரில் 10,000 டொலரை ஆராய்ச்சி அபிவிருத்தி நிதிக்கென ஒதுக்கிவிடலாம். இந்த 10,000 டொலர் காசு மல்ல, திரவநிதியுமல்ல. மேல்மிச்சம், சேம நிதிகள் என்பனபோல இதுவும் காசாகவோ, திரவநிதியாகவோ இராது என்பதை மனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்[1].

இதுவரை கணக்கு வைததல் சம்பந்தமான அடிப்படை விடயங்களைப் பற்றிக் குறிபபிட்டோம். இவை சம்பந்தமாக உண்டாகும் வேறு சில பிரச்சினைகள் மேல் ஆராயப்படும்.

சூக்குமச்சொத்து :

1964 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் 31 இறகுரிய ஐந்தொகையில் புதிய சொத்து என்ற பிரிவில் மேலும் ஒன்றை மாத்திரம குறிப்பிடலாம். சொத்து எப்பொழுதும் தூலச்சொத்தாக, அதாவது தளவாடமாகவோ, பணமாகவோ, இருக்க வேணடியதில்லையெனபதைக் காட்டுவதற்காக ஆக்க உரிமை என்ற அமிசம் புகுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்புதிய ஆக்க உரிமை இலாபகரமான இரசாயனபபொருள் ஒன்றைச் செய்வதற்கு 17 வருடத்துக்குத தனியுரிமை வழங்குகிறது.

இத்தகைய ஆக்க உரிமையில் வருவாய் அதிகமுண்டு. 5, 10, 12, 16 என்று வருடங்கள் செல்லச் செல்ல ஆக்கவுரிமையும் அதன் வாயிதா முடிவடையும் கட்டத்தையணுகுகிறது. அதனால் பெறுமதியும் குறைந்து கொண்டே வரும். லொறிக்குத் தேய்மானப் பெறுமதி எப்படிக் கணக்கிடப்பட்டதோ அதைப்போலவே இதற்கும் தேய்மானக் கணக்குப் போட வேண்டியிருககும்.

நன்மதிப்பும் ஏகபோக உரிமையும் :

சூக்குமச் சொத்தாயுள்ள ஆக்க உரிமைபற்றி இத்துணை கூறினோம். ஆக்க உரிமையை நாங்கள் வாங்கிவிடடோமென்றும், அதேசமயம் போட்டி

[1]. சேமநிதி சம்பந்தமான பிரச்சினைகள நிகழுககூடிய சந்தாப்பங்களுண்டு ; நிகழாதனவு முண்டு. இதனாலேயும் சிககலாகினறன. வியாபாரமநததகெனை ஒதுககப்பட்ட சேமநிதி போறறவை உண்மையான பொறுபபும் அலல ; மேல மிசச நிதியுமல்ல.

யாய் வியாபாரம் நடத்திய பற்பொடிக் கம்பெனியையும் வாங்கிக்கொண் டோம் எனவும் வைத்துக்கொள்வோம். இத்தகைய சமாந்தரமான சேர்க்கையினால் நமது ஏகபோக அதிகாரமும், உழைக்குஞ் சக்தியும் பெருகும். எனவே போட்டிக் கம்பெனியின் அற்ப சொத்தான சில பட்டி யற்பொருள்களுக்காகக் கொஞ்சம் கூடுதலாகவே பொருள் கொடுத்து அவற்றை வாங்கினோம். கொள்வனவு விலையில் ஒரு பகுதி இந்தக்கொள வனவை ஒழுங்கு செய்து ஏகபோக உரிமையை உண்டாக்கிய முகவாகளுக்கு இலாபமாகச் சென்றடைந்தது.

உழைப்புச் சத்தியை மூலதனமாக்குவதற்கு உதாரணம் இந்த நூற்றாண்டு டினரம்பத்தில் ஜே. பி. மோர்கன அமைத்த பிரமாண்டமான ஐக்கிய அமெரிக்க உருக்குக் கம்பெனியாகும். அவர் அண்ட்ரூ கார்னீஜி உருக்கு எநதிரத் தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் வாங்கி, அவற்றோடு மேலும் ஆறு கம்பெனிகளைச் சேர்த்தார்; அனுப்பௌதிகத்தைப் போலவே பொருளாதார திலும், முழுமையானது அதன்பகுதிகளின் கூட்டுத் தொகையிலும் பார்க்கக் கூடியது என்ற உணமை பொருந்தும். பகுதிகளை ஒனறுகச் சேர்த்த பின்னர் 1,300 இலட்சம் டொலர் பெறுமதியான உபரி மூலதனப் பெறு மதியிருப்பதை மோர்கன் கண்டார.

இத்தகைய வியாபாரத்தினால் யாருக்கு நட்டம்? கார்னீஜிக்கோ மோர் கனுக்கோ நட்டமுண்டாகவில்லை. பங்குகளை வாங்கிய பொது மக்கள்கூட இலாபங் குறைக்கப்பட்டதென முறையிட இடமில்லை. எனெனில் பலவருடங்களுக்கு அவர்களுக்கு நலல இலாபப் பங்கு கிடைத்தது. பங்கு களை நிச விலைக்குவிற்றிருந்ததால் (1) பெருகிய இலாபம் பங்குதாரர்க்கு உண்டானது (2) போட்டிப் பங்குச் சந்தையில் அப்பங்குகளை நல்ல இலாபத் துக்கு விற்பதற்கு உரிமைகிடைத்தது. அந்தக்காலத்து ஒழுகக நிலைப்படி இவ்வாறு கம்பெனிகளை ஒன்றுசேர்ப்பது தவறெனக் கருதப்படவில்லை.

நுகர்வோன அதிக விலைகொடுக்க வேண்டிவருமா ? குறைந்தவிலை கொடுக்கவேண்டிவருமா என்ற வகையான பொதுக்கொள்கையோ, அரசி யல், பொருளாதார நோக்கோ காரியக்கெட்டியான நம கணக்காளரிடம் கடையாது. நமது பற்பொடிக் கம்பெனிக்கோ, ஜே பி. மோர்கனுக்கோ அந்தக் கணக்காளர் வருமாறு சொல்லுவார் : "குறிப்பிட்டதொரு சொத் துக்கு ஒரு தொகைப் பணததைக் கொடுத்து வாங்கினால் அவ்வளவுக்குஅச் சொத்து உமக்குப் பெறுமதியுடையதாயிருக்க வேணடும். சொத்து உருப படியாக இலலாவிட்டால் அதை உண்டாக்கவேண்டும். அத்தகைய சொத்துக் குத தான் " நன்மதிப்பு " என்ற பெயருண்டு ". சமீபகாலத்தில இந்த நன் மதிப்பு என்ற சொல்லுக்கு அபகீர்த்தியுண்டாகி வருவதால் அது வேறு சொத்துக்களோடு சேர்த்து வழங்கப்படுகிறது.

சூக்குமச் சொத்து அட்டவணையில் இதுதான் கடைசியாக உள்ள அமிசம். ஒரு கம்பெனி வேறொரு கம்பெனியை வாங்கும்போது அதற்குவிலையாகக்

கொடுக்கும் பணத்துக்கும், உருப்படியாக அது பெறும் சொத்துக்கு மிடையேயுள்ள வித்தியாசமே நனமதிப்பு எனப்படும்.

முடிவு :

பொருளாதாரத்துக்கும், கணக்கு வைத்தலுக்குமுள்ள சில ருசிரகமான தொடர்புகளைச் சுருக்கமாக இங்கே கூறுவாம். (1) சொத்துக்களின் பெறுமதி என்பது முதலும் வட்டியும் என்ற கருதுகோளில் அடங்கிய அடிப்படை விடயம். ஐந்தொகையெல்லாம் இதிலே தங்கியுள்ளன. அதைப்பற்றி நாலாம் பிரிவில் ஆராய்வோம். (2) எமது தேசிய வருமானப் புள்ளி விபரங்கள், விற்பனை, செலவு முதலியவற்றின் கணக்குகளிலே தங்கியிருக்கின்றன. இவற்றைப் பற்றிப் பின்னர் ஆராய்வோம். (3) கம்பெனிகள் எவ்வாறு விலையிடுகின்றன என்பதைப் பினபு நாங்கள் ஆராய்வோம். அப்பொழுது விலையை நிர்ணயிப்பதற்குக் கணக்கிடும் செலவுகள் உதவுகின்றன.

கணக்காளர் கணக்குவழக்குப் பார்ப்பார். பொருளியலாராய்ச்சியாளர் கணக்குவழக்கின் அடிப்படையிலுள்ள விடயங்களை ஆராய்வர். பணவீக்கமும், இறக்கமுமுள்ள காலங்களில் கணக்காளர் பயனபடுத்தும் சாதாரண முறைகள் நூதனமான முடிபுகளாக கொடுக்கலாம்.

விலைமட்டங்களில் மாற்றமும, தேய்மானப பெறுமதியும் இதற்கு ஓர் உதாரணமாகும். விலைவாசிகள் விடம்போல் ஏறுகின்றன என்று வைத்துகொள்வோம். கூலி, மற்றச் செலவுகள், தேய்மானம் என்பனவற்றை மேவகூடிய அளவுக்கு நான பொருள்களை விற்றால் நட்டமின்றி வியாபாரம நடத்துகிறேன் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். யந்திரம், கட்டடம் எனபன மலிவாயிருந்த காலத்திலே வாங்கியவற்றுக்கு அதே அடிப்படையில் தேய்மானம் போடும் கணக்காளர் என்ன சொல்வார் ? நான் நட்டமின்றி வியாபாரம் நடத்துகிறேன் என்றுதான் அவருஞ் சொல்லுவார். ஆனால் உணமையில் நான் எனது பொருள்களை நட்டத்துக்கே விற்கிறேன். ஒரு வியாபாரி தனது பொருள்களைத் திருப்பி வாங்கிப்போடுவதற்கு என்ன செலவாகுமோ அதிலும் பார்க்கக் குறைந்த செலவில் விற்பானால் அவனும நடடதுகே விற்கிறான். எனவே விலையேற்றக் காலங்களில் உணமை இலாபம்போலக் கற்பனையில் பணத்தைப் பற்றி மிகைபடக் கூறபடும். அவ்வாறே விலையிறக்கக்காலங்களில் இலாபங்கள் கற்பனையில் குறைபடக் கூறவும்படும். இவறறைப பற்றிக் கவனமாயிருக்கவேண்டும் தேசியவருமானப் புள்ளிவிபரங்களில் இலாபங்கள், பொருட்பெறுமதி குறிக்கப்படுமிடத்துச் " சரிக்கட்டப் " படுவதை அவதானிக்கலாம்.).

அனுபந்தத்துக்குத் தொகுப்புரை :

இங்கே நீண்டவகையில் நினைவூட்டவிரும்பவில்லை. கணக்கு வைக்கும் முறைபற்றிய சில விடயங்களின் அடடவணை இங்கேயுணடு.

1. ஐந்தொகையில் அடிப்படையான தொடர்பு சொத்து, பொறுப்பு, தேறியபெறுமதி என்பவற்றுக்கிடையிலுண்டு. இவையொவ்வொன்றையும் நடப்புச் சொத்து, நிலையான சொத்து, நடப்புப்பொறுப்பு, நீண்ட காலப் பொறுப்பு, மூலதனம், மேல்மிச்சம் என வகைப்படுத்தலாம்.

2. புதிய ஐந்தொகையிலே வருமான அறிக்கையுண்டு. (அதாவது இலாப நட்ட அறிக்கை). முடிவில் ஏற்படும் பிரிக்கப்படாத இலாபம், மேலமிச்ச மாற்றங்கள் என்பற்றுக்கிடையேயுள்ள தொடர்பு இதிற் காட்டப்படும்.

3. தேய்மானம் பற்றிய ஆராய்ச்சி. வருமான அறிக்கையில் இது அவசியமான செலவினமாகவும் அது செலவாக இருக்கவேணடியதிலலை யெனவும், ஐந்தொகை அறிக்கையில், முன்னரே மிகைப்படுத்திக் கூறிய சொத்தில் கழிக்கப்பட வேண்டிய தொகையாகவுமிருப்பது காட்டப்படுகிறது. முக்கியமான தேய்மானப் பெறுமதிகளுக்குரிய முறைகளும் எதுக்களும் காடடப்பட்டுள்ளன.

4. நிதி அல்லது திரவச் சொத்தின் சேர்க்கை, மூன்று விதமான சேம நிதிகள் என்பவற்றுக்கிடையேயுள்ள வித்தியாசம், ஆக்க உரிமை, நன்ம திப்பு என்ற சூக்குமச் சொத்துகளின் விளக்கம் என்பன ஆராயப்பட்டுள் ளன.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினாக்கள் :

1. ஐந்தொகையின் வலப்பக்கக்கத்தில் காணப்படுபவறறை விவரிக்க. இடப்பக்கத்திலுள்ளவற்றை விவரிக்க. அடிப்படையான ஒற்றுமையிருப் பதற்கு அறிகுறியாக என்ன அமிசங்கள் பொருந்தவேண்டும்.

2. பற்பொடிக் கம்பெனிக்குப் பணம் கடன்கொடுகக யோசித்துக்கொண் டிருக்கும் ஒரு வங்கியாளராக உம்மை நினைத்துக்கொள்ளும். நடை முறை அமிசங்களில் நீர் என் அககறை கொள்ளவேண்டும்?

3. பலவகையான சொத்துக்களைப்பற்றி ஓர் அடடவணைபோடுக. ஒவ் வொன்றின் தன்மையையும சிலவரிகளிற சுருக்கமாக விவரிக்க. பொறுப் புக்கள் விடயத்திலும் அவ்வாறே செய்க.

4. வருமான அறிக்கை, கம்பெனியின் குறிப்பிடடதொரு கால எலலை யில் நடைபெறும் கருமங்களைக் காட்டும் அசையாத படமா? ஏன அப்படி யில்லை ?

5. 1964 ஆம் ஆண்டிலே ஒரு கம்பெனியின் தேறிய விறபனை 100 இலட்சம டொலர். செலவினத்தில் 90 இலட்சம் டொலருண்டு. (இதில வரி வட்டி முதலியன சேர்க்கபபட்டுள்ளன.) அது தனது தளவாடங்களை வாடகைக்கு அமர்த்துகிறது. பட்டியற்பொருள்கள் வருடபபோகையில மாறுவ தில்லை. முன்னுரிமைப்பங்குகள் அதற்கிலலை. இலாபப்பங்கீடு அது கொடுப் பதில்லை. குறைந்தது 6 அமிசங்களையாவது போட்டு இதன வருமான அறிக்கையைத் தயார் செயக.

6. 5 ஆம் வினாவிலுள்ளதுபோல கம்பெனி எவ்வித கடனும் எவருக்கும் கொடுக்க வேண்டியதாயிருக்கவில்லை. பலவருடங்களுக்கு முன்னரே அது வட்டியில்லா முதலைப் பெற்று வியாபாரத்தை ஆரம்பித்தது. அதன் வருடாந்த ஐந்தொகையைப் பின்கண்ட முறையில் நிரப்புக.

சொத்துகள			பொறுப்புக்களும் நிகரப்பெறுமதியும்	
1963	1964		1963	1964
		பொறுபபுக்கள்	0	0
		நிகரப்பெறுமதி	500 இலட்சம் டொலா	——
மொத்தம 500 இலட்சம் டொலா		மொத்தம		

7. ஐந்தாம், ஆறும் வினாக்களிற் பின்வரும் மாற்றங்களைச் செய்து ஆராய்க. வேறு செலவினங்களோடு கட்டடங்கள் 20 இலட்சம் டொலர் தேய்மானமுடையன. அத்துடன் அதன் பட்டியற்பொருள் 30 இலட்சம் டொலராவுக்கு குறைந்துவிட்டது. வருடத்திலுண்டாகக் கூடிய நட்டத்தைக் காட்டி வருமான அறிகையொன்று தயார் செய்க. 1964 ஆம் ஆண்டு ஐந்தொகையையும் அதனபடி சரிக்கட்டுக.

8. தேய்மானப் பெறுமதியைக கணக்கிடும் இரண்டு முறையை விவரிக்க. அதனால் ஏற்படும் வரி நன்மைகளைப்பற்றி விளக்கம் தருக.

9. மூன்றுவகையான சேமநிதிகளைக்கூறி அவற்றின் தாரதம்மியங்களை ஆராய்க. இவற்றில் எவையேனும் " நிதி " யாக உள்ளனவா ? காசாக உள்ளனவா ? சூக்குமச்சொத்துக்கு உதாரணம் தருக.

10. வருடத்தில் 10,000 டொலர்நிகர லாபம் தரகூடியதும் முதலுக்கு நட்டமேறபடாததுமானதொரு தொழிலை எவ்வளவு பணம்கொடுத்து வாங்குவீர் ? நன்மதிப்பு நீங்கலாக அதன் மொத்தச் சொத்து 1,00,000 டொலர் பெறுமதியானால் அதன் நன்மதிப்பு என்னவாயிருக்கும் ?

11. பின்வரும கருத்துக்களை மறுபடியும் ஞாபகப்படுத்தித் தெளிக:

ஐந்தொகை ஒற்றுமை.
வருமான அறிக்கை ஒற்றுமை.
சொதது, பொறுப்பு, நிகரப்பெறுமதி.
நடப்புசசொதது, நிலையான சொத்து.
உழைப்பு, இலாபப்பங்கீடு, மேல்மிச்சம்.
விற்பனையான பொருளின் உற்பத்திச்செலவு.
உற்பததிச்செலவு, பட்டியல்மாற்றம்.
தேயமானப்பெறுமதி (செலவாகவும், சேமநிதியாகவும்).
சூக்குமமுதல், ஆக்க உரிமை, நன்மதிப்பு, சொத்து.
சொத்து, பொறுப்பு சேமநிதி, திரடடு நிதி.

ஆரும் அத்தியாயம்

தனிப்பட்ட வருமானமும் குடும்ப வருமானமும்

எப். ஸ்கொட் பிட்ஸ்ஜெரால்ட் : *ஏர்னெஸ்ட், செல்வர் எம்மிலும் வேறு பட்டவரல்லவா ?*

ஏர்னெஸ்ட் ஹெமிங்வே : *ஆம் ; தெரியும். எங்களிலும் பார்க்க அவர் களிடத்துப் பணம் அதிகமுண்டு.*

வருமானத்தின் முக்கியத்துவத்தைப்பற்றி அறிவதற்கு ஒருவர் பொரு ளாதார விதிகளை அறியவேண்டிய அவசியமில்லை. உடையிலிருந்து மனிதனை மட்டுக்கட்டலாமென்பது பழமொழி. ஆனால் ஒருவனுடைய வருவாயி லிருந்து அவனை மட்டுக்கட்டலாமென்று கூறுவதும் பொருத்தமானதே. அதாவது ஒருவனுடைய வருமானத்தை அறிய முடியுமானால் அதி லிருந்து பல விடயங்களை அறிந்து கொள்ளலாம். அதாவது அவனுடைய அரசியல் அபிப்பிராயம், அவனுடைய சுவைகள், கல்விநிலை, வயது என்பவற்றையும், அவன் எவ்வளவு வயதுக்கு உயிர் வாழ்வான், அவ னுடைய உயிர்மேல் எவ்வளவு தொகைக்குக் காப்புறுதி பிறப்பிக்கலாம் எனபவையெல்லாங் கூடப் பரும்படியாக ஊகிக்கக் கூடியனவாயிருக்கும். ஒரு குடும்பத்துக்கு வாராவாரமோ, மாதாமாதமோ, வருடாவருடமோ நிலையானதொரு வருமானம் வந்துகொண்டிராவிட்டால், அக்குடும்பம் சாதுக்களைக்கொண்ட குடும்பமாயிருந்தாலும, சலிப்படைந்து விடும். அதனுடைய தூலார்த்தமான நடவடிகைகள் மாத்திரமல்ல, சூக்கு மார்த்தமான கல்வி, பிரயாணம், பொழுதுபோக்கு, தானதருமம், முதலி யனவெல்லாம் தடைப்படும். உணவு, உடை, வீடு என்பவைபற்றிப் பேச வேண்டியதில்லை.

அமெரிக்காவின் வாழ்க்கைத்தரமும், குடும்பவருமானமுமே உலகில் மிக உயர்ந்தவையெனக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் அமெரிக்காவின் சராசரி வருமானம் என்ன என்பதைப்பற்றி எவரும் தெளிவாக அறியமாட்டார். மிக உயர்ந்த வருமானத்துக்கும, குறைந்த பட்ச வருமானத்துக்குமுள்ள தூரம் எவ்வளவு எனபதையும், வருமான மட்டத்திலே காலப்போகில எவ்வளவு ஏற்றத தாழ்வுண்டென்பதையும் எவரும் சரியாக அறிய மாட்டார்.

இந்த அத்தியாயத்திலே வருமானம் எவ்வாறு செறிந்திருக்கிறதென பதைப பற்றிய அடிப்படை விடயங்கள் சிலவற்றைக் காண்போம்.

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் வருமானச் செறிவு

மாணக்கரிடையே அவர்களின் குடும்ப வருமானம் பற்றி விசாரணை நடத்திப்பார்த்தால், அதைப்பற்றி அவர்களிடம் தெளிவான தகவல் இல்

லாதிருப்பதைக் காணலாம். பெரும்பாலும் அவர்கள் தங்கள் குடும்ப வருமானத்தைச் சிறிது மிகைப்படுத்தியே கூறுவர். சமீபத்திலே ஒரு நாகரிகப் பெண் "பெண்களே தேசியவருமானத்தில் 70 வீதத்தைச் செலவு செய்கினறனர்; எஞ்சிய 30 வீதத்தையும் நாம் விரைவில சுவீகரித்துக்கொள்வோம்" எனறு கூறினர். இது நியாயமான கூற்றே. இருந்தாலும் பெரும்பாலான பெணகளுக்குத் தமது கணவன்மார் உழைக்கிற உழைப்பைப் பற்றித தெரிவதிலலை. இ∴து ஆச்சரியமானதே. சிலருக்கு கணக்கு வைத்துக் கொள்ளத் தெரியாது. அதனல் பல வழிகளில் வருமானம் வந்து கொண்டிருகிறபடியால் அவர்களுக்குச் சரியான வருமானம் என்ன என்பதே தெரிவதில்லை. வருமானம் எவவளவென்று தெரிநதிருந்தாலும், அதை மற்றவர்களுக்குக கூறச சிலர் சங்கோசப்படுவர். 1939 இல் இந்தியானபோலிஸ எனற ஊரில் உள்ள உள்ளூர் வெள்ளை மக்களிடையே பழக்கததிலுளள கர்ப்பத்தடை முறைகளை அறிவதற்கு விசாரணைகள் நடத்தபபட்டபோது அந்தரங்கமான சொந்த விடயங்களைப் பற்றி மக்கள் கூறிய அளவுக்குத் தமது வருமானஙகளைப் பற்றிக் கூறச் சங்கோசப் பட்டனர்.

புள்ளி விபரங்கள கிடையாதபடியால் சஞ்சிகைகளில் வரும் படங்களைக் கொண்டே அமெரிக்க வாழ்க்கைத் தரத்தைபபற்றி அறியவேண்டியிருக்கிறது. குளிர்காறறினல் தண்மை செய்யப்பட்ட பெரிய மாளிகையில் எவவித சஞ்சலமுமின்றி வாழும் அமெரிகைக் குடும்பம், உயர்ந்த பூயிக் கார், பெரிய ஸ்டேஷன் வாகன வணடி, மோட்டார் படகு என வாழ்க்கையை இனபமாகக் கழிபபதற்கு எற்ற சகல வசதிகளும் பொருந்திய ஒரு குடும்பம் படத்திலே காட்டப்பட்டுளளது. 90 வீதமான அமெரிகைக் குடும்பத்தினர் இததகைய வாழ்க்கைததரத்தைக் காணமாட்டார். கல்லூரிகளிற படிபபதறகு வரும் மாணக்கர் பெரும்பாலும் செல்வமான குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களே. அவர்களிற பலர்கூட இத்தகைய வாழ்க்கைத் தரத்தை அறியமாட்டார்.

அமெரிக்கச் செலவநிலை உச்சநிலையடைந்திருந்த 1960 ஆம் ஆண்டிற் கூட, ஐக்கிய அமெரிகைகாவிலே தலா வருடமொன்றுக்கு ஒருவருக்கு 2,300 டொலர் வருமானமே கிடைத்தது. இது வாரமொன்றுக்கு 44 டொலர் ஆகும். இது சராசரியாகக் கணக்கிடப்பட்ட வருமானமே. அதாவது அமெரிக்காவின மொத்த வருமானத்தைச் சனத்தொகையால் பிரித்து வந்த கணக்கே இது. ஆனல் நிசவாழ்க்கையில் வருமானம் இவ்வாறு சமனகை இருகைமாட்டாது. எனவே இந்தக் கணக்கிலே கருத்தில்லை. வருமானத்தைச சரிசமனகைப் பிரிப்பதால் மொத்தம் மாறுதிருக்குமென்பது நிச்சயமில்லை.

ஒரு வகுப்பிலுள்ள மாணக்கரை அல்லது நாட்டிலுள்ள மக்கள் ஒவ் வொருவரையும் தமது வருமானத்தை ஒரு துண்டில் எழுதித் தரும்படி செய்தால், இத்துண்டுகளை இனமினமாகப் பிரித்து வைக்கலாம். அதாவது சில துண்டுகள் 0–2,000 டொலர் இனத்தைச் சேரும், மற்றுஞ்சில 2,000–4,000 டொலர் இனத்திற் சேரும். இவ்வாறே பல இன வருமானங் களைக் காணலாம். இவ்வாறு வருமானத்தின் புள்ளிவிபரமயமான செறிவைக் காணலாம். ஒரு புறத்திலே மிக்கவறியவரைக் காணலாம். மறுபுறத்திலே மிக்க செல்வரைக் காணலாம். இவ்விரண்டு இனங்களுக்கு மிடையில் பெருந்தொகையான மக்கள் இனப்படுத்தப்படுவர்.

அட்டவணை 1 இல் இவ்விடயமாகத் தயார்செய்யப்பட்ட புள்ளிவிபரங் களைக் காணலாம். முதற்பிரிவில் வருமான இனம் காணப்படுகிறது. 2 இல் ஒவ்வோரினத்திலுமுள்ள மக்களின வீதமும் குடும்பங்களின் வீதமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 3 இல் கொடுக்கபட்ட வருமான இனத்திலேயுள்ள மக்களுக்குச் செல்லும் மொத்த வருமானத்தின் வீதம் காட்டப்படுகிறது. 4 இல் ஒவ்வொரு வருமான இனத்துக்கோ அதன் கீழுள்ளதற்கோ முழுச்சனத் தொகையில் எந்த வீதத்தினர் சேருவர் என்பது காட்டப்படுகிறது. 5 இல் மொத்த வருமானதிலே எநத வீதம், கொடுக்கப்பட்ட வருமான இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுககு அல்லது அவர்களி லும் குறைந்த வருமானமுடையவருக்குச் செல்லுகிறதென்பது காட்டப்படு கிறது.

நடுத்தரத்தினரைச் சுற்றி வறியவரும், செல்வரும் சமனுகவே செறிவு பெற்றிருக்கினறனர் என நினைப்பது எவ்வளவு தவறென்பதை அட்டவணை 1 காட்டுகிறது. விவிலிய வேதத்திலேயுள்ள "வறியவர் உங்க ளோடு என்றுமிருப்பார்" என்ற வாசகம் உலகில் அவர்களின் தொகையை எடுத்துக்காட்ட உதவாது. எபிரஹாம் லிங்கன் இதனைபபற்றி "ஆண்ட வனுக்கு வறியவரே விருப்பமுடையவர் .....எவ்வளவு வறியவரைப் படைத்துள்ளார்" என அழகாகக கூறியுள்ளார். ஐகிய அமெரிகாவிலே யுள்ள வருமானச் செறிவைப் பார்க்குமிடத்து பிரமிட்டின் அடிப்பாகம் எவ்வளவு விசாலமாகவும், நுனிப்பாகம எவ்வளவு கூராகவும் இருக்கிற தென்பதை உணரலாம். "நுனியில் எப்போதும் போதிய இடமுண்டு" எனபது உண்மையே. எதனுலென்றால் நுனிக்குப் போயடைவது கடினம். சிறுவர் விளையாடும் பிரமிட்டுக் கட்டைகளை ஒவ்வோர் அடுக்கும் 1,000 டொலர் வருமானத்தைக் காட்டுவதாக அடுக்கினுல அதன முடி ஈபெல் கோபுரத்திலும் பார்க்க உயரமாக இருப்பதைக் காணலாம். ஆனால் பெரும் பாலான மக்கள் நிலத்திலிருந்து ஒரு யார் தூரத்துக்கு மேலே போகக் கூடிய அளவு வருமானத்தையுடையவராயிருக்க மாட்டார.

அமெரிக்காவில் மிகச் சில குடும்பங்களே 10,000 டொலர் வருமானத்தைப் பெறுகின்றன

அட்டவணை 1. 1959ஆம் ஆண்டிலே அமெரிக்காவிற் குடும்பங்களும் தனிப்பட்டவர்களும் பெற்ற வருமானத்தைக் காட்டும் படம். இவர்களில் அரைவாசிப் பேர் மத்திய வருமான மான 5,300 டொலருக்குக் குறைவாகவே வருமானம் பெறுகின்றனர். மொத்த வருமானத்தைச் சரிசமமாகப் பங்கிட்டால், ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய சராசரி வருமானம் 6,500 டொலராகும். பெரும்பாலானோர் 4,600 டொலர் வருமானத்தையடுத்துப் பெறுவர். (அமெரிக்க வர்த்தக இலாகா உதவியது.)

வருமான இனம்	இந்த இனத்தி லுள்ள குடும் பத்தினர், தனி யார் என்போ ரின விகிதம்	முழு வருமா னத்தில இந்த இனத்தைச் சே ர்ந்த குடும்பத் தினரும் தனி ப்பட்டவரும் பெறும் விகிதம்	இந்த இனத்தி லும் இதற்குக் கீழும் உள்ள குடும்பத்தினர் தனிப்பட்டோர் ஆகியவர்களின விகிதம்	இந்த இனத்தி லும் இதற்குக் குறைவான பிரி விலுமுள்ளோர் பெற்ற வரு மானதின விகிதம்
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
2,900 டொலரின் கீழ்	14	2	14	2
2,000— 4,000 டொலர்	21	10	35	12
4,000— 6,000	23	18	58	30
6,000— 8,000	18	19	76	49
8,000—10,000	10	14	86	63
10,000—15,000	9	16	95	79
15,000 இறகுமேல்	5	21	100	100
	100	100		

மேலும் மத்திய வருமான வகுப்பு (இ.ந்து உயர் வருமானமுடையவரையும், குறைந்த வருமானமுடையவரையும் பிரிக்கிறது.) நடுத்தர வருமானத்தைக் காட்டும். 1959 இல் மத்திய வருமான இனம், 2 வயது வந்தோரும் சில குழந்தைகளுமுள்ள சராசரி அமெரிக்கக் குடும்பத்துக்கு 5,300 டொலராக இருந்தது. இது சராசரி வருமானமான 6,500 டொலரிலும் குறைவானதென்பதை அட்டவணை 1 காட்டுகிறது. மத்திய இனத்துக்கு மேலேயுள்ள குடும்பங்களுககு இந்த நெளிவான வருமானச் செறிவு மிக அதிகமான வருமானத்தை ஒதுக்குகிறது.

எடுத்துக்காட்டாகவுள்ள அமெரிக்கக் குடும்பமொனறின் இனறைய வருமானம் அதற்கு எவ்வளவுக்குப் போதுமானதென்பதை ஆராய்வோம். குறைநதபட்ச வரவு-செலவு பற்றிக் கவனமாகக் கணக்கெடுத்த சமூக சேவைத் தொண்டர் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் பினவரும் தகவலைக் கொடுத்தனர் :—

1. உயிர் வாழ்வதற்கு மாத்திரம் :—சினிமா இல்லை, இறைச்சி இல்லை ; பல்வைத்தியமில்லை ; பத்திரிகையில்லை ; உடைகம்மி இவ்வாறு.

2. சுகாதாரத்தைக் கவனித்தல் குறைந்த பட்சம்; அவ்வாறே மற்றை வாழ்க்கை வசதிகளும்—எப்போதாவது ஒரு நாளைக்கு சினிமா; அல்லது வேறு விளைதச் செலவுகள்; இடையிடையே மலிவான இறைச்சி; பல் வைத்தியம் முதலியன ஓரளவுக்கே.

3. குறைந்தபட்ச வாழ்க்கை வசதிகள்:—போதிய உணவு, ஒரோ வொருகால் ஒய்வும், விநோதமும்; புகையிலை, புத்தகம் முதலியன சிறிதளவு.

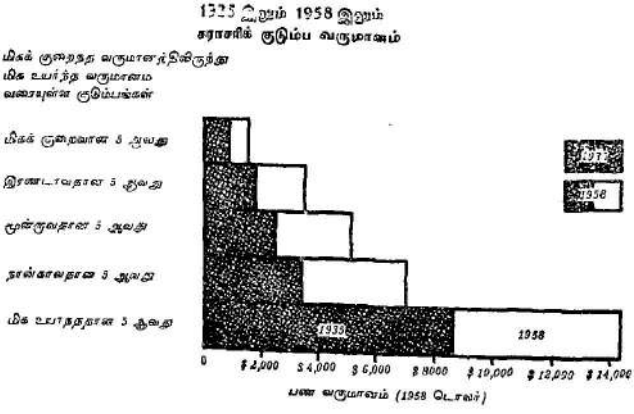
1959 இல் இங்கே காட்டிய வரவுசெலவு மதிப்பில் முதலாவதற்கு 2,500 டொலர் செலவு போடலாம். அட்டவணை 1 இல் 1959 இற்குரிய நிசப்புள்ளி விபரங்களை ஆராய்ந்தால், ஆறில் ஒருவருகுக்கூட இந்த வருமானங்கிடைக்கவில்லை என்பதைக் காணலாம். இரண்டாவது வரவு செலவுத்திட்டத்துக்குத் தேவையான 3,600 டொலரைக்கூட 30 வீதத்தினர் பெறவில்லை. பட்டினத்திலே வசிப்பதிலும் பாக்கக் கிராமங்களிலே வசிப்பது செலவு குறைவு என்ற போதிலும் "கீழான மூன்றும் தர"த்தைப் பற்றி மக்கள் அக்கறை கொள்வது எதனால் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

சௌகரியமான வாழ்க்கை நடத்தக்கூடிய வரவுசெலவுத் திட்டத்துக்குத் தேவையான 4,400 டொலருக்கு அதிகமான வருமானத்தை ஐந்து பேரில் மூவரே பெறுகின்றனர். அமெரிக்க சஞ்சிகைகளில் அழகாக விளம் பரப்படுத்தப்படும் அமெரிக்கக் குடும்பத்தைப் பற்றி ஆராயுமிடத்து, வீலை யுயர்ந்த அதனுடைய ஸ்டேஷன வாகன் வண்டியையும் தோற்சட்டையை யும் கழித்துவிட்டாலும்கூட அமெரிக்கக் குடிசனத் தொகையிலே 5 வீதத் தினரே வரியுப்பட்ட 15,000 டொலர் வருமானமுடையராயிருப்பதைக் காணலாம். 1959 ஆம் ஆண்டிலே சஞ்சிகையில் விளம்பரஞ் செய்த வகை யான வாழ்க்கையை அரும்பொட்டாக நடத்துவதற்குக்கூட அவ்வளவு செலவாகும். நியூயோர்க் நகரத்து ஐந்தாவது தெருவுக்குக் கிழக்கே ஒரு குடும்பம் சௌகரியமாக வாழ்க்கை நடத்த வேண்டுமானால் 40,000 டொலர் வருட வருமானமாவது வேண்டுமெனச் சஞ்சிகைகளில் விளம் பரப்படுத்தப்படும் தரமான வருமானமுடையவர் மிக அற்பமெனவே கூறலாம்.

மேலும், உயர் வகுப்பிலுள்ளவர்களின் வருமானம் குறையலாம். ஆனால வகுப்பாரோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்குமிடத்து இஃது உண்மையே. குடிசன மதிப்பீட்டுப்பிரிவும், தேசீயப் பொருளாதார ஆராய்ச்சியென்ற இலாபங்கரு தாத தனியார் ஆராய்ச்சித் தாபனமும், வெளியிட்ட தகவல்களை கருத்தோடு ஆராயும்போது, அமெரிகக வருமானப் பிரமிட்டு முன்னி ருந்ததைவிடச் சமநிலையறறதாய் உருவாகிறதெனபதை உணரலாம். உயர்வகுப்பைச் சேர்ந்த 5 வீதத்தினரின மொத்த வருமானம் 1929 இலிருந்து குறைந்துகொண்டே வருகிறது. 1929 இல் நாட்டு மொதத வருமானத்திலே மூன்றில் ஒரு பங்கைப பெற்றுவந்த இவ்வகுப்பினர் இப்போது ஐந்திலொரு பங்கையே பெறுகிறார்கள. பல்வேறு வருமானப்

பிரிவினர் கடந்த 25 வருடத்தில் எவ்வளவு வருமானத்தைப் பெற்று வந்தனர் என்பதை படம் 1 காட்டுகிறது. வருமானத்திலே சமநிலையுண்டாகி வருவதற்கு ஒரு காரணம், "சுபீட்ச அரசு" என்பது பற்றிய இக்கால அரசியற் கொள்கையே. இந்தப் போக்கு இந்நாட்டிலும் அயல்நாடுகளிலும் முண்டு. அதற்குரிய காரணத்தை முற்றுக ஆட்சியாளர் தலையிலே போடமுடியாது.

யுத்தத்துக்குப் பிந்திய காலச் சுபீட்சம் எல்லா இனத்தவரின் வருமானத்தையும் உயர்த்தியுள்ளது

படம் 1 : யுத்தகாலத்துக்கு முன்னிருந்தே குடும்ப வருமானச் சராசரி எல்லா இனங்களிடையிலும் அதிகரித்துள்ளது. பெரியவருமானமுள்ள குடும்பங்களில் $\frac{1}{5}$ போ டொலாகணக்கில் மிக அதிகவருமானம் பெறறனர். ஆனால ஒப்பீட்டளவில இது குறைவே. மிகக்குறைந்த ஐந்தின் பகுதிகரு வீதமளவில அதிக உயர்வில்லை.

(அமெரிகக வாதகதத்தினைக்களம், தேசியமூலவளங்கள் திடட்சபை).

வறுமை குறைதல்.—"உலகத்துத் தொழிலாளரே ! ஒன்றுபடுமின. அதனால நீஙகள் இழக்கக்கூடியதொனறிருக்குமானால் அஃது உங்களைக் கட்டிய சங்கிலிகளே !" என்றவகையில், 1848 இல், அதாவது ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே கார்ல்மார்க்ஸும் பிரெட்ரிக் எஞ்ஜெலும் தாம் வெளியிட்ட பொதுவுடைமை அறிக்கையிற கூறினார்கள். கைத்தொழிற்புரையில் முதலாளித்துவம்பற்றி மார்க்ஸ் கூறிய தீர்க்கதரிசனங்களுட் சில காலஅடைவில் சரியென நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் அவருடைய தீர்க்கதரிசனங்களுள் பிரசித்திவாய்நததொனறு முற்றுந் தவறுடையதென நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டது. தனவந்தா மேலுந் தனவந்தராவார் ; வறியோர் மேலும் வறியவராவார் என அவர் கூறியது எந்தவகையான ஆராய்ச்சியாலும் உண்மையென நிரூபிக்கப்படமாட்டாது. சரித்திர முறையில் ஆராய்ந்தாலென்ன,

புள்ளி விவரமுறையில் ஆராய்ந்தாலென்ன அவருடைய இக்கூற்றுத் தவறுடையதே. ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் குறைந்த பட்ச வாழ்க் கைத்தரம் படிப்படியாக அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. உணவு, உடை, வீடு, சுகாதாரம், ஆயுள் என்பன கூடிவிட்டன. முதலாளித்துவம் பற்றிய இச்செய்தி உண்மையென்பதைப் புள்ளி விவரங்கள் மூலம் எடுத்துக் காட்டலாம்.

கைத்தொழிற் புரட்சியினால் உண்டாகிய கெடுதிகளைப்பற்றியும், நோய் மலிந்த நகரங்களிலே வசிக்கும் வறுமை நிறைந்த மக்களைப் பறறியும், பொருளாதாரச் சரித்திராசிரியர்கள் ஓயாமற் கூறிவருவது ஒரு வழமைபோ லிருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே சிறுவரைத் தொழிலுக்கமர்த்துதல், நாள் வேலையின் நீடித்த காலம், தொழிறசாலை களின் சுகாதாரம், வேலை செய்வோர்க்குப் பாதுகாப்பு என்பன பற்றிச் சார்ள்ஸ் டிக்கென்சுடைய நாவல்களிற்கூடச் செம்மையாக எடுத்துக் காட்டப் படவில்லை. வாரத்தில் 84 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. இதறகுள் இருந்த இடத்திலேயே காலையுணவு, மத்தியான உணவு, இரவுப் போசனம் என்பனவுகளும் நேரம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆறு வயதுச் சிறுவன் அல்லது சிறுமியிடம் போதிய வேலை வாங்கப்பட்டது. பன்னிரண்டு வயது வரை அச்சிறுவர் சிறுமியரின் சுகாதாரம் முதலியன கவனிக்கப்படவில்லை. எந்திரத்திலே ஒருவன் இரண்டு விரல்களைப் பலியாக்கினால் அதைப்பற்றி எவ்வித அக்கறையுங் காட்டப்படவில்லை. எஞ்சிய எட்டு விரல்களும் அவனுக்கு இருந்தனவேயென ஆறுதலடைந்தனர்.

தொழிற்சாலை நகரங்களைப் பற்றிப் பொருளாதாரச் சரித்திராசிரியர்கள் பயங்கரமான செய்திகளாக கூறியபோதிலும், கைத்தொழில் யுகத்துககு முந்திய காலத்திலே இந்தநிலைமை மிகமோசமாயிருந்ததை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டவில்லை. அக்காலத்தில் தொழிற்சாலைகள் வீட்டில் இருந்தன. தொழிலாளர் வீட்டிலே வைத்து நெசவு செய்வதற்கென கம்பளியும், பருத்தி நூலும் கொடுக்கப்பட்டன. இந்த முறையினால் மிகக் கொடிய விதத்தில் வேலைக்காரரிடம் வேலை வாங்கப்பட்டது. ஒரு வாரத்தில் தொழி லாளர் 168 மணிநேரம் வேலைசெய்ய வேண்டியிருந்தது. குடும்பத்திலுள்ள எல்லாருமே வேலை செய்ய வேண்டியவரானார். நித்திரையில்லாமலே வேலைசெய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தமேற்பட்டது. இக்காரணங்களால் தொழி லாளர் சங்கங்கள் இத்தகைய உற்பத்திமுறையைக் கண்டித்தன. தொழிற் சாலைகளில் எத்தனையோ கொடுமைகளிருந்ததாகக் காட்டப்பட்ட போதிலும் அவை வீட்டுவேலை முறையைக் கண்டித்தன.

மேலும் கிராமத்திலுள்ள வறுமையை எவரும் கருத்தோடு கவனிப்ப தில்லை. அஃது அவர்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்படுவதில்லை. தொழிற்சாலைகள் நிரம்பிய பட்டினங்களிலுள்ள வறுமையே அவதானி களின கண்ணைக் கவருகின்றது. கிராமப்புறங்களிலேயுள்ளவர்கள் சுகதேக முடையவர்களாயும், மகிழ்ச்சியுடையவராயும் ஆஜானுபாகுவாக இருக்கிறார்

களென்று கூறப்படுவதெல்லாம் பகற்கனவே. இனறும் சில அமெரிக்க கிராமங்களிலுள்ளது போன்ற வறுமை, நியூயோர்க், பொஸ்டன், சிகாகோ போன்ற பெரிய நகரங்களின் மோசமான சேரிகளிற்கூடக்கிடையாது.

இன்று தொழிற்றுறைகளிலே பெரிய திருத்தங்கள் உண்டாகிவிட்டன. மூனனர் தொழிறறுறைகளிலேயும், விவசாயச் சேவைமானிய ஒழுங்கி லேயும் ஏற்படாத பல திருத்தங்கள இன்று உண்டாகிவிட்டன. இவை பூரணமானவையாயில்லாவிட்டாலும், பெரிய திருத்தங்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

நாம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியுள்ளோம் என்பதைப் பின்வரும் மேற்கோளைக்கொண்டு உணரலாம். இந்த மேற்கோளிற் பேசப்படும் காலததில் வாழ்ந்தவர் இன்றும் இருக்கக்கூடும் : நோர்போக்கிலுள்ள மார்ஷாம் எனற கோயிற்பற்றிலே 19 ஆம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியில் எட்வர்ட் என்ற குடும்பத்தினா வாழ்ந்தனர். 1850 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 5 ஆந் தேதி எட்வர்டின் மனைவிக்குக் கடைசி ஆண் குழந்தை பிறந்தது. நான பிறந்த காலத்திலே என் தந்தை மாட்டுப்பண்ணையில் வேலை செய்தார். வாரததிலே எழு நாளும் அவருக்கு வேலை. விடியு மூனனர் அவர் வேலைக்குப் போய்விடுவார். பொழுதுபட்டு இருட்டின பினனரே வீடு திரும்புவார். அதனல் அவர் தம் குழந்தைகளைக் கூடக் காணமாட்டார். ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மாத்திரம் சிறிது நேரம் அவர் களைக் காண்பா. எனெனில மாரிக காலத்திலே அவர் வீடு திரும்பு மூனனரே குழந்தைகள் நித்திரைக்குப் போய்விடுவார்கள். இந்தக் காலத்திலே என தந்தையின சம்பளம் வாரத்துக்கு 7 சிலிங்காக (1.40 டொலர்) க குறைகபப்பட்டது. தாயார் கைத்தறியிலே நெசவு செய்து குடுமபத்து வருவாயைக் கூட்டினுள. இல்லாவிட்டால் எனது குடும்பம் பசியால வாடவேண்டி எற்பட்டிருக்கும். 24 மணி நேரத்திலே 16 மணி வரை என தாயார் கைத்தறியில் நெசவு செய்து கிழமைக்கு 4 சிலிங் வருமானம் பெற்றிருப்பார். பெரும்பாலும் இதற்குக் குறைவாகவே கிடைத்திருக்கும்.

நான் பிறந்த குடிசையில் இரண்டு அறைகளேயிருந்தன. இவற்றில் அபபாவும், அம்மாவும், ஆறு குழந்தைகளும் நித்திரை செய்ய வேண்டிய அவசியமிருந்தது. அக்காலத்தில் எமது குடும்பம் மிக்க வறுமையிலாழ்ந் திருந்தது. குழந்தையைப பெற்றிருநத காலத்திலே என் தாயார் வெங்காயக் கூழைச் சாப்பிடுவார். வேறு உணவு அவருக்குக் கிடைப்பதில்லை. அதனல் அவர் ஒரு வாரத்துக்கு மேல் குழந்தைக்குப் பால் கொடுக்க முடியவில்லை. அதன் பினனர் ஆடை நீகிய இளக்கமான பாலிலே பாணை நனைத்துக் குழந்தைககு ஊட்டினுர். பின்னர், தாயார் நடமாடித் திரியக் கூடியதாய எழுந்திருந்தபொழுது மறுபடியும் கைத்தறியிலே வேலை செய்தா..... உணவுப் பொருள்களின விலை, பஞ்சக்கால நிலையை அடைந்தது. விலை அதிகம் எறுத ஒரு பொருள் இறைச்சி. ஆனல்

வறியவர் வீடுகளில் இறைச்சி எது ? எப்போதாவது ஒரு நாளைக்கு ஒருதுண்டு பன்றியிறைச்சி கிடைக்கலாம். அதுவும்1 ½ இருத்தலுக்கு அதிகமாக வாங்க வசதியிராது. ஒன்பது பேரைக் கொண்ட குடும்பத்தினர் அதை ஒரு வாரத்துக்காவது வைத்துச் சரிக்கட்டவேண்டிய அவசியமிருந்தது. இரிமியாச் சண்டைக் காலத்திலே ஒரு வருடத்தில் இரண்டொரு தரந்தான் இறைச்சி எம்வீட்டுகுக் கொண்டு வரப்பட்டது.

பட்டினி கிடந்து வாடாமல் காப்பதற்காக என் தந்தை எசமானுடைய தோட்டத்திலே இரவிரவாக முள்ளங்கிக் கிழங்கைக் களவெடுப்பார். எங்களுடைய சப்பாத்துக்களைத் தந்தையார் பழுது பார்த்துத்தருவார். சனிக் கிழமை இரவில் நானும் என் சகோதரியும் நேரத்தோடு நித்திரைக்குப் போய்விடுவோம். அப்போது எங்கள் உடைகளைக் கழற்றி என தாயார் கழுவி கிழிந்தவற்றைத் தைத்துக் காயவைத்து அடுத்தநாட்காலை தேவாலயத்துக்குப் போவதற்கு அவற்றை உடுக்கச் செய்வார். மாறி உடுப்பதற்கு அந்தக் காலத்திலே வேறு உடை கிடையாது. இதனால் சனிக்கிழமைகளில் இரவு முழுவதும் தாயார் விழித்திருப்பார். இருந்தாலும் அதிகாலையிலே அவர் நித்திரை விட்டெழுந்து அற்ப சொறபமாயுள்ள காலைச் சாப்பாட்டைத் தந்து எங்களை ஞாயிறறுக்கிழமைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புவார்.

இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைப் பாடசாலைக்கல்வியைவிட நான வேறு எந்த விதமான கல்வியையும் பெறவில்லை[1].

இரண்டு உலகம் ? மேலைத் தேசங்கள் கைத்தொழிற் புரட்சிக்கு முந்திய காலத்தில் எத்தகைய கீழானவாழ்க்கைத் தரத்தில் இருந்தனவோ அவற்றிலும் கீழான நிலையிலேயே இன்று ஆப்பிரிக்காவும் ஆசியாவு மிருக்கினறன. படம் 2 இலே ஐக்கிய அமெரிக்காவின் உற்பத்தி பெருகிற தெனபதைக் காணலாம்.

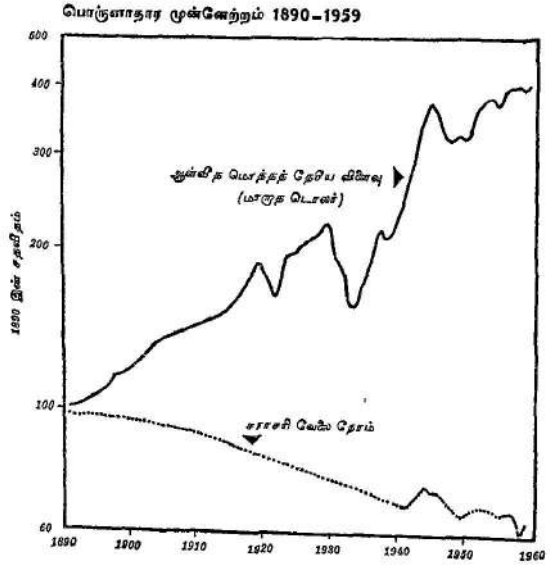
புகழ் பெற்ற பொருளாதாரப் புள்ளியியல் நிபுணரான ஹார்வாட்டைச் சேர்ந்த சைமன் குஸ்நெட்ஸ் என்பவர், முன்னணியிலுள்ள மேலை நாடுகள் பல, பத்தாண்டுகளாக தலைக்கணக்கில் விரைவான உற்பத்திப் பெருக்கத்தைக் காட்டின என்று கூறியுள்ளார். எத்தகைய விரைவான வளர்ச்சி? பிரான்சுகும் இங்கிலாந்துக்கும் ஒரு பத்து வருடத்தில் பத்து வீதம்; கனேடாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் 16 வீதம், சுவீடனுக்கு பத்து வருடத்துக்கு 30 வீதம்.

வறிய நாடுகளின் முன்னேற்றம் எப்படி ? திட்டமான பதில் கொடுப்பதற்குச் சரியான தகவல் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், அவற்றின் உற்பத்தி முன்னேறவில்லையென்பதே, குஸ்நெட்ஸ் பேராசிரியரின் அபிப்பிராயமாகும். அவர் பின்வரும் கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார் :—

1. ஜோர்ஜ் எடவர்ட்ஸ் என்பவரின் (1850—1934) சுயசரிதையிலிருந்து Colin Clerk எழுதிய "National Income and Outlay" என்ற நூலிலிருந்து. (St. Martinus, New York 1938) பகுதம் 262–264.

தற்காலக் கைத்தொழில் மாறறம் உண்டானபோது தற்போது அபிவிருத்தியடைநதுள்ள நாடுகள் மற்ற நாடுகளைவிட முனனேறியிருந்தன. மற்ற நாடுகள், அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்கும் தமக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை எடுத்துககாட்டின.

உயரிய விளைதிறன் அதிகவிளைவையும் ஓய்வுநேரத்தையும் கொடுக்கிறது :—

படம் 2 : தொழிலதுட்பமுன்னேற்றம், திருத்தமான மூலதனப் பொருளகள், உயர்தர மான தொழில்நுட்பததொழிலாளர் என்பவறறால், சனபபெருககத்தினும் பார்க்க உற்பத்தி பெருகிறது.

குறிப்பு : இது "விதித" அலலது "செமிலொக" படம். நிலைக்குத்தான அளவு சமதூரம சமவீதத்தைக காட்டுமபடி அமைநதது. உ—ம். 100கு 200 எவ்வாறு உயாநதுள்ளதோ அவவாறே 400 உம 200 உம் உயாநதுள்ளன.

(ஜனாதிபதியின் பொருளாதார ஆலோசகா சபை).

படம் 2 சமீபகாலத்தில் சர்வதேச வருமானம் தலைக்கு அதிகமாகப் பெருகியதைக் காட்டும். படம் 3 இல் உள்ள தேசப்படம் ஐக்கிய அமெரிக்கா விலேகூட ஒரே சீரான வருமானமில்லையென்பதைக் காட்டும். வடகிழக்கு, மேறகுக, கரையோரம என்னும் பகுதிகளிலும் பார்ககத் தெற்கிலே மிகக் குறைவான வருமானமுண்டு. 1900 ஆம் ஆண்டில நியூயோர்க்கிலோ பெனசில்வேனியாவிலோ கிடைத்த வருமானங்கூட மிசிசிப்பி மாவட்டத்தில் இனறு கிடையாது. ஆனால் மாவட்டங்களிடையேயுளள வருமான வித்தியாசங்கள் வரவரச் சுருங்கி மறைகினறன. தென்பகுதியில் முனனேற்ற முணடாகிறது. சராசரி வருமானத்துக்கு அதிகமான வருமானமுள்ள

நியூ இங்கிலாந்து போன்ற மாவட்டங்களில் சராசரி வருமானமே கிடைக் கிறது. கலிபோணியா போன்ற மாவட்டங்களில் சராசரிக்கும் அதிகமான வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது.

உலகிலே மிக உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்தை அனுபவிப்பவர் அமெரிக்கர். இடைவெளி குறைகிறது.

அட்டவணை 2. 1957 இல் பல வேறு நாடுகளில் நிலவிய ஆள்வீத வருமானம்.

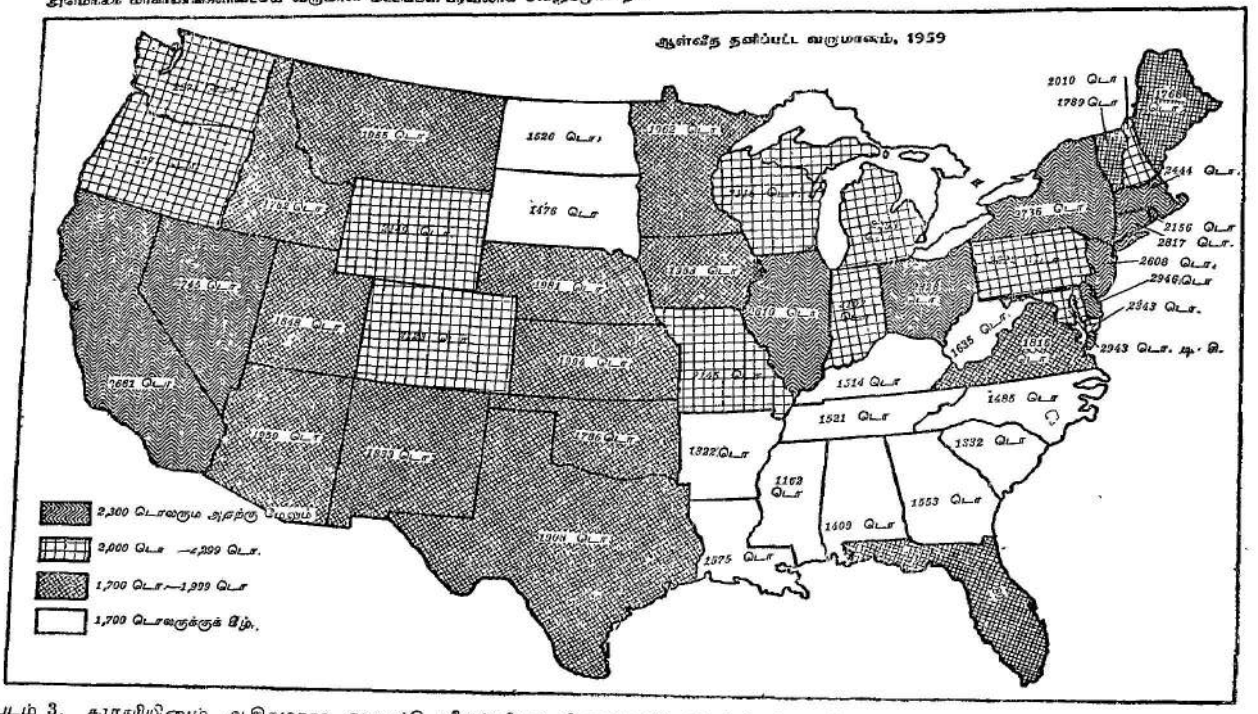
(கிடைத்த மார்க்கம் : சர்வதேச ஆராய்ச்சி நிலையம், மிட். இந்த மதிப்பீடுகள் டொலர் மாறுதல் கணக்கிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன : நிசமான வாங்கும் சக்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. எல்லா எண்களும் அண்ணளவானவை.)

	டொலர்		டொலர்
ஐக்கிய அமெரிக்கா ..	2,108	சோவியத ருஷ்யா ..	500
கனேடா ..	1,472	அயா ..	451
சுவிற்சலாநது ..	1,244	இத்தாலி ..	404
சுவீடன் ..	1,171	ஆர்ஜெனடீனு ..	402
அவுஸ்திரேலியா ..	1,075	சோவியத்ருஷ்யாவின் செல்வாக் குள்ள ஐரோபபிய நாடுகள ..	385
பிரிட்டன் ..	955	ஜபபான ..	252
டென்மார்க் ..	869	மெகிகோ ..	233
பிரானல ..	720	இநதியா ..	64
மேறகு ஜோமனி ..	711	சீனு ..	64

பலவேறு வருமான இனங்களிடையேயுள்ள வேற்றுமையை எவ்வாறு அளந்தறிவது.

வருமானப் பரவல் எததனை அளவு அதிகம்? இந்த வருமானப் பரவலில் காணும் வித்தியாச வீதத்தை எவ்வாறு மதிப்பிடுவது? அட்டவணை 1 இலிருந்து அமெரிக்காவில் பாதிப்பேர் 3,000–7,500 டொலர் வருமான வீச்சில் அடங்குவர் என்பதைக் காணலாம். 7,500 டொலருக்கு மேறபட்ட வருமானம் பெறுவோர் பிரிவிலும், 3,000 டொலர் வருமானம் பெறு வோர் பிரிவிலும் சமமான தொகையினர் அதாவது காறபங்கு அமெரிக்கர் இருப்பதைக் கொண்டு அவர்கள தேசத்து மொத்த வருமானத்தில் ஒரே அளவு வீதமான வருமானத்தைப் பெறுகின்றனர் எனறு கூறமுடியாது. உயர்ந்த காறபங்கினர் பெறும் வருமானத்தின பாதியில பாதிககுக் குறை வாகவே கீழ்க் காற்பங்கினர் பெறுகின்றனர்.

வருமானப பரவலிலுளள தாரதம்மியங்களின் வீதத்தை இலக்கத்தில் கணிக்கும் முறையை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. கீழ்ப்படியிலுள்ள பத்து வீதத்தினருக்கு நாட்டின் வருமானத்திலே என்ன வீதம செல்லுகிறது என்று நாம் இப்போது ஒரு கேள்வியைக் கேட்கலாம். கீழ்பபடியிலுளள 50 வீதத்தினருக்கு எவ்வளவு செல்கிறது? கீழ்பபடியிலுள்ள 95 வீதத்

படம் 3. சராசரியினும் அதிகமான வளர்ச்சி வீதங்களைத் தென்பகுதி பெற்றிருப்பதால், மாகாண வருமான வேறுபாடுகள் சுருங்கி வருகின்றன. இதனிடையில், நியூ இங்கிலாந்திலும் வேறுசில உயர்மட்டத்திலுள்ள பிரதேசங்களிலும், ஆளவீத வருமானங்கள் சராசரி வீதங்களிலும் குறைவாகப் பெருகுகின்றன; அவ்வீதங்களைத் தேசத்தில சராசரி வருமான மட்டத்தை நோக்கிக் கீழிறகுகின்றன. (மூலம்: அமெரிக்க வர்த்தகத் திணைக்களம்.)

தினருக்கு எவ்வளவு செல்கிறது? இத்தகவல்களை அட்டவணை 1 இலுள்ள தரவுகளிலிருந்து பெறலாம்.

வருமானங்கள் ஒரே வகையாக எல்லாருக்கும் கிடைக்கிறதாலல் கீழ் மட்டத்திலுள்ள 20 வீதத்தினருக்கு (இங்கே அந்த வீதம் எந்த 20 வீதமாகவும் இருக்கலாம்) நாட்டு வருமானத்தில் 20 வீதம் கிடைக்கும். கீழ்மட்டத்திலுள்ள 80 வீதத்தினருக்கு 80 வீத வருமானம் கிடைக்கும். உயர்மட்டத்திலுள்ள 20 வீதத்தினருகும் 20 வீத வருமானமே கிடைக்கும்.

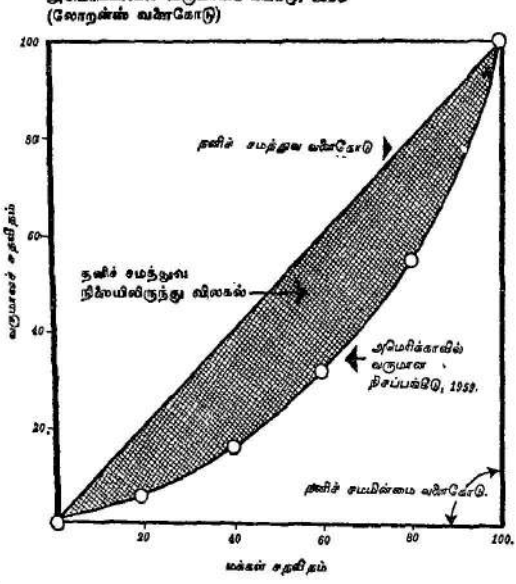
வருமானங்கள் தனிச் சமத்துவ நிலையிலோ தனிச் சமமின்மை நிலையிலோ இல்லாமற் பங்கிடப்படுகின்றன.

	வருமான நூற்றுவீதம்		
மக்கள் நூறறு வீதம்	தனிச் சமத்துவ நிலை	தனிச சமமின்மை நிலை	நிசமானது 1959
9	0	0	0
20	20	0	5
40	20	0	16
60	60	0	32
80	80	0	55
100	100	100	100

இதனை 4 ஆம் படத்திலுள்ள லோறனஸ் வளைகோடு காட்டுகிறது. இக் கோட்டிலே மிகக வறியவர் முதல செல்வந்தா ஈறுக எல்லாவகை மக்களின் வீதத்தையும் இடையச்சுக் காட்டுகிறது. அவர்களின் வருமான வீதத்தை செங்குத்தச்சு காட்டுகிறது. 4 ஆம் படத்தில் காட்டப்பட்ட அட்டவணையின் இரண்டாம் நிரலிலிருந்து தனிச் சம நிலையைக் காட்டும் மூலைவிட்ட நேர் கோட்டுக்கான தரவுகளைப் பெறுகிறோம்.

தனிச்சமநிலையைப் பற்றி இத்துணை கூறினோம். மற்ற எல்லையில் தனி அசமநிலையின் உத்தேச உதாரணம் உண்டு. இந்நிலையில் 100 இறகு 99 பேருகுகு வருமானமே கிடையாது. ஒருவருகுகு மாததிரமே எலலா வருமானமுமுணடு. 4 ஆம் படத்தின் மூன்றும் நிரலில் இது காட்டப் பட்டுள்ளது. என் அந்த இலக்கஙகள்? எனெனில் கீழ் மட்டத்திலுள்ள 1,20,80,99 பேருக்கு எவ்வித வருமானமுங் கிடையாது. கீழ் மட்டத்தி லுள்ள 100 ஆம் மனிதனே கடைசி மனிதன். எல்லா மக்களுக்கும் சகல வருமானமும் சேருகிறது. லோறன்ஸ் வரிப்படத்திலேயுள்ள அதம மான கோடு-கறுப்புச் செங்கோணக்கோடு-இந்தத் தனி அசமநிலையின் வரையறையான உதாரணத்தைக காட்டுகிறது.

1959 ஆம் ஆண்டின் நிசவருமானப் பங்கீடு போன்றவை இந்த இரண்டு எல்லைக்குமிடையிலேயே விழுகின்றன. அட்டவணை 1 இன் 4 ஆம் 5 ஆம் நிரல்களை ஆராய்ந்தால், அவற்றின் மதிப்பீட்டு அட்டவணை 4 ஆம் படத்தில் காணப்படும். அது 4 ஆம் நிரலிலுள்ள இலக்கங்களோடு

படம் 4. மேலேயுள்ள அட்டவணையிற குறிக்கதவைகளிலிருந்து, நிசவருமானப பங்கீட்டு வளை கோடானது தனிச் சமத்துவ நிலைக்கும் தனிச் சமமின்மை நிலைகருமிடையே இருகிறதென் பதைக் காணமுடியும். இநத லோறன்ஸ படத்தில நிழற்றப்பட்டுள்ள பரபபு (சதாரதகிற பாகிப பரபபளவின நூற்றுவீதமாகக் கொணடு), சார்பினடிபபடையில வருமானதகிலுளள சமமின்மையை அளகின்றது. (1920ஐ அடுத்த ஆணடுகளிலே சமமினமை இதனிலும பெரிதளவாக இருந்தபோது வளைகோடு எவ்வாறு இருந்திருக்கும் ?).

பெரும்படியாக ஒததிருப்பதைக் காண்பர். அதனுடைய லோறன்ஸ் வளை கோடு 4 ஆம் படத்திலே இடைகோட்டில் காட்டப்பட்டுள்ளது. தனிச் சமநிலையிலிருந்து விலகும் அமிசம், வர்ணம் தீட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால நாம் வருமானப் பங்கீட்டிலுள்ள சமநிலையின் அளவை ஓரளவு மதிபபிட்டுக் கொள்ளலாம்[1].

[1]. வருமானதகிலுளள அசமநிலையை அளப்பதற்கு வேறுபல முறைகளுணடு. இவற்றுள் ருகிகரமான ஒனறை இஙகே குறிப்பிட முடியுமேயனறி விபரமாக விளகக முடியாது. இததாலி யிற பிறநத சுவிஸ பொருளியற பேராசிரியரான விலபிரெடோ பறெட்டோ என்பவர பாகிஸத தினை முனனேடியெனத தவருகவே கருதப்படடார். "பறெட்டோ படம" எனற ஒருவகை மடகைப படததைப் பயன்படுத்தி, பலநாடுகளின் பலகாலதது உயாமட்ட வருமானம் ஒரே வகையான சாபுடைய நோகோடாயிருப்பதைக கண்டார். இஃது ஓர இயற்கை விதியெனவும் கருதினர. பறெட்டோ விதியினபடி, வருமானம் சமூக அரசியல் தாபனஙகளையும் வரிவிதிப்புக்

அசமநிலையின் போக்குகள்.—இக்காலத்திலே தேசங்களில் வருமானப் பங்கீட்டு அசமநிலைக்கு என்ன நடக்கிறது? நன்மைகாணுமியல்பில்லாத சிலர் நினைப்பது போல அசமநிலை அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறதா? லோறன்ஸ் கோடு முதலிய கோடுகளின்படி அசமநிலையை அளந்த ஆராய்ச்சியாளர், அமெரிக்காவிலே 1929 இல் இருந்ததைப் பார்க்கிலும், இப்போது அசமநிலை குறைவாயிருக்கிறதெனக் கண்டனர். பிரித்தானியாவும் ஐக்கிய அமெரிக்காவும் வருமானத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரே அளவான அசமநிலையையே கொண்டிருக்கின்றன எனத் தெரிகிறது. சில பெரிய வித்தியாசங்கள் சமூகத் தத்துவக் கொள்கையினுலேற்பட வில்லை; அமெரிக்காவிலே பெருந்தொகையான விவசாயிகளும் நீக்கிரோத் தொழிலாளரும் குறைந்த சம்பளத்திலே வேலைசெய்து வருகிறார்கள்.

செல்வப்பங்கீட்டைப் பொறுத்தவகையில் இவ்விரு நாடுகளும் எவ்வாறு வித்தியாசப்படுகின்றன? பல தொழிலாளருக்கு நல்ல வருமானங்கிடைக்கிறது. அவர்கள் முதுசொமாக எவற்றையும் பெறவில்லை. தாமாகச் சேர்த்துவைக்கவுமில்லை. மூலவிட்டக்கோட்டிலிருந்து லோறன்ஸ் செலவுப்பங்கீட்டுக்கோடு பெரிதும் விலகுவதால் பங்கீட்டிலே அசமநிலையதிகமுண்டென்பதைக காட்டுகிறது. பிரித்தானியாவும் அமெரிக்காவும் ஒரே வகையான லோறன்ஸ் வருமானக் கோட்டைக் காட்டியபோதிலும், செல்வக் கோட்டைப் பொறுத்தவரையில் பழையதும், நெடுங்காலம் நிலைத்திருப்பதுமான பிரித்தானிய சமூகத்திலே மிக அதிகமான அசமநிலை காணப்படுகிறது. இது எதிர்பார்க்ககூடியதொன்றே.

தொழிற்புரட்சி உண்டாவதற்கு முன்னர் வருமானப் பங்கீட்டிலே பெரிதளவு சமநிலையிருந்ததா? தற்போது கிடைக்கும் அரைகுறையான தகவல்களின்படி அவ்வாறிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. பின்தங்கிய நாடுகளிலும் பார்க்க முன்னேறறமான நாடுகளிலே அசமநிலையதிகமாயிருந்ததா? யாத்திரிகர்களின் கணக்குப்படி அபபடியிருக்கவில்லையெனபது தெரிகிறது. சமநிலையே அதிகமென்பது இவர்களின் அபிப்பிராயம். செல்வம், வறுமை என்பவற்றிடையேயுள்ள வித்தியாசம் வறியநாடுகளிலேதான் அதிகம். கைத்தொழில முன்னேற்றமுள்ளநாடுகளில் அது குறைவு. தற்போது கிடைக்கும தகவல்கள் பூரணமாயில்லாவிட்டாலும் அவறறை வைத்து ஆராயுமிடத்து இது உண்மைபெனவே தெரிகிறது. உதாரணமாக இலங்கை, இத்தாலி போன்ற நாடுகளிலுள்ள அசமநிலையை லோறன்ஸ் கோட்டைக் கொண்டு ஆராயுமிடதது அந்நாடுகளில அசமநிலையதிகமென்

கூலியும கவனியாது ஒரே வகையிலேதான் எங்கும பங்கீடாகும். இது, அதன இயற்கை எனறு காணபபடடது. கடந்த 50 வருடமாகச் செயத ஆராயசசியினபயனுக, பறைடோவின விதி எஙகும செலலுபடியாகாதெனவும், அஃது இனறியமையாததொரு நிகழச்சியனறெனபதும நிரூபிககப படடுளளிட்டது. பிரித்தானியாவிலே இரணடாம மகாயுததத்துககுப் பினனா, வரி விதிதங்கள அதிகரித்துள்ளபடியால வரி கொடுதத பினனர் 24,000 டொலர் வருமானமுடையவர் ஒரு 70 பேரே தேறுவர் எனக் கணககிடபபடடுளளது.

பதையும், ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, நெதலாந்து போன்ற தேசங்களில் அது குறைவென்பதையும் காணலாம்.

எந்தத் தேசதிலே சமநிலை கூட உண்டு? சோவியத் நாடுகளிலோ சீனுவிலோ உள்ள அசமநிலையை, ஏனைய கலப்புப் பொருளாதாரமுறை களிலுள்ள நாடுகளின் நிலையோடு எவ்வாறு ஒப்பிடுவது என்பது எவரும் அறியாதவிடயம். கலப்பு முறைகளிலுள்ள தேசங்களை வைத்து ஆராயு மிடத்து அசமநிலை குறைவான தேசங்களில் முதலிடம் பெறுவது இஸ்ரேல் தேசமாகும். அங்கே வைத்தியர், ஆசிரியன்மார், ஏனைய தொழிற்றுறை யிலுள்ளார் பெருந்தொகையாக இருப்பதால், மற்ற நாடுகளிலே சாதாரணத் தொழிலாளர் பெறும சம்பளத்துக்கும் இவர்கள் பெறும் சம்பளத்துக்கும் அத்துணை வித்தியாசம் காணப்படுவதில்லை. கலப்பான பொருளாதாரமுள்ள டென்மார்க், நெதர்லாந்து போன்ற தேசங்களிலே உள்ள அசமநிலை குறைவாகும்.

வருமானத் தாரதம்மியத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட சில அமிசங்கள்.

எந்தத் தொழிற்றுறையிலுள்ளவர்கள் அதிக வருமானம் பெறுகிறார் கள் ? சமீபகாலத்திலே வைத்தியர்களே அதிக வருமானம் பெற்றனர். அவர்கள் சட்ட அறிஞரிலும்பார்க்க அதிகப் பணம் பெற்றார்கள். அவர் களுடைய சராசரி வருமானம் 19000 டொலர். மையக்கோட்டு வருமானம் 16,000 டொலர். சட்டவறிஞருக்கு சராசரி 13,000 டொலரும் மைய வருமானமாக 9,500 டொலரும என் கிடைக்கிறது? வைத்தியர்களுக்கு என் வருமானம் அதிகரிக்கிறது? எனெனில் வைத்தியர்க்குப் பயிற்சியளிப்பது செலவுமிக்க தொழிலாகும். அத்துடன் போதிய வைத்தியரைப் பயிற்று விக்க வசதிகளுமில்லை. வைத்தியக்கல்லூரிகள் குறைவு. எனவே 1910 ஆம் ஆண்டில் எத்தனை வைத்தியர்க்குப் பயிற்சியளித்தோமோ அத்தனை அளவாகவே இன்றும் பயிறசியளிக்கிறோம். ஆனால் வைத்தியர்க்கான தேவை பெரிதும் அதிகரித்துள்ளது. வைத்தியத் தொழிற்சங்கங்களும் வைத்தியருடைய வருமானத்தை அதிகரிக்கவே வழிபார்க்கின்றன.

பல்வைத்தியர், பொறியியலறிஞர், பாடசாலை ஆசிரியர் என்பவர்களுக்கு முறையே 10,500 டொலர் 9,500, டொலர் 4,700 டொலர் என மைய வருமானமுண்டு. 9 மாதக் கல்லூரி காலத்துக்குக் கல்லூரியாசிரியர் 600 டொலர் மையவருமானம் பெறுகிறார். (கோடைகாலக் கல்லூரிகளிலே படிப்பிப்பவர்க்கு 7,000 டொலர் கிடைக்கும். ஆனால் பாதிப்பேருக்குத் தான் இந்த வாய்ப்புண்டு.) பெரிய சர்வகலாசாலைப் பேராசிரியர்கட்கு இதில் இரட்டிப் பங்கு வருமானமுண்டு. சமீபகாலத்திலே ஆசிரியர்மாருடைய வருமானம் கூடிக்கொண்டுவந்த போதிலும், பாதிரிமாருக்கே மிகக்குறை வான 4,000 டொலர் வருமானமகிடைத்தது. அவர்களுக்கு வேறு செலவுப் படிகள் இருந்தபோதிலும் அவர்களுடைய வருமானம் நம்பமுடியாத அளவுக்குக் குறைவானதே.

வயது போகப்போக வருமானம் கூடுமா? குறைந்த சம்பளம் பெறும் கூலிவேலைகளில் இது சாத்தியமில்லை. இத்தகைய வேலைகட்கு ஒருவர் 20, 25 வயதுடையவராயிருக்க வேண்டும். அதன் பின்னர் அவருடைய வருமானம் குறைந்துகொண்டே போகும். தொழிற்றுறைகளிலும், வியாபார நிர்வாகத்துறைகளிலும், வயது முதிரமுதிர வருமானமும் அதிகரிக்கும். வைத்தியத்துறையிலுள்ளவர் 50 வயதுவரையில் தமது சிறந்த திறமையை அடைவர். சட்ட அறிஞரும் அப்படியே. ஓய்வு பெறும் காலத்துக்குப்பின்னரும் இவ்விரு தொழிற்றுறையிலுமுள்ளவர்கள் வேலைசெய்ய முடியும். எ. பி. பட்டம் பெற்ற இளம் நிர்வாகி ஒருவர் 550 டொலர் மாதச் சம்பளம் வாங்குங் காலத்தில் பயிற்சி பெறுவார். அவர் திறமையுடையவராஞல் கம்பெனித் தலைவராக வருடத்திற்கு 90,000 டொலர் சம்பளம பெற்றுக்கொண்டு ஓய்வு பெறுவார். அப்போது அவருக்கு பங்குச் சகாயங்களும், ஓய்வுப் பென்ஷன் முதலியனவும் கிடைக்கும்[1].

ஒருவர் 65 இல் ஓய்வு பெற வேண்டுமெனப் பலகம்பெனிகளும் தாபனங்களும் திட்டமாக விதி செய்திருக்கின்றன. மக்கள் உயிரோடு வாழக் கூடிய கால எல்லை அதிகரித்துக்கொண்டு வருவதால் 65 இல் ஓய்வு பெறுவது வீண் கால விரயமும், மகிழ்ச்சியிலலாத ஓய்வு காலத்தைக் கழிக்க வழிசெய்வதுமாகும். இந்தப் பிரச்சினையை எவ்வாறு தீர்ப்பது? ஒவ்வொருவரும் திடீரென்று ஓய்வு பெறுமல் விரும்பியபடி ஓயவு பெறட்டும். வயது விடயத்தை அதிகம் கருத்திற் கொள்ளாமல் வேறு விடயங்களை வைத்து ஆராய்ந்தே ஓய்வு பெறும் கருமத்தை நிச்சயிக்க வேண்டும்.

கல்லூரிக்கல்வி ஏற்றதா?

வாழ்நாள் வருமானத்தைக் கல்வியும் பயிற்சியும் எவ்வாறு பாதிக்கின்றன? அதுதகைய விடயங்களிலே செலவிடும் பணம் பயனுடையதா? ஆம். கலவி பயிலுஞ் செலவுக்காக 6 வீத வட்டியில் கடன் பெறவேண்டியிருந்தாலும், உழைப்புக் காலததில் ஒரு பகுதியைப் படிப்பிலே செலவு செய்யவேண்டியிருந்தாலும் வீட்டைவிட்டுப்போய் அதிக தூரத்திலிருந்தாலும், உணவு, புத்தகம் எனபவை வாங்கப் பணத்தைச் செலவுசெய்தாலும், கல்லூரிப் பட்டதாரிகளுக்கே உரிய தொழிற்றுறைகளிற் சேர்ந்து உழைப்பதால் வரும் வாழ்நாள் வருமானம் எல்லாவற்றுக்கும் ஈடுசெய்யக

1. உயர்தர உத்தியோகத்தரின் சம்பளம கம்பெனியின் தராதரத்துகேறறவாறு உயரும். ஆனல திட்டமான விதிதபபடி உயரமாட்டாது. பி. கம்பெனியிலும் பார்க்க இரணடு மடஙகு பெரிய எ. கம்பெனியின தலைவருககு, பி. கம்பெனியின தலைவருடைய சம்பளத்தில் இரடடிப் பங்கு கிடையாது. ஆனல் 30 வீதம் அதிகச் சம்பளமே கிடைககும். இவ்விடயம் புளளி விபரங்களின் பயனுக அறிநததொனறு. எ. கமபெனியிலே தலைவராக வருவதறகு உமக்கு பி. கம பெனியில் இருப்பவர்களிலும பார்கக பாதி வாயபபே உணடாகலாம். அதனல பெரிய கம்பெனியில் சேராதிருகக வேண்டுமெனபது பொருளனறு. எ. கம்பெனியில் நீர் பி. கம் பெனித் தலைவர் பெறும் சமபளததை உழைபபீரா எனபதே பிரசினை. இஃது எந்தக் கம் பெனிகும் பொருத்தமானதொரு பிரசினையாகும்.

கூடியதாகவேயிருக்கும். (உயர்ச்சித்தியோடு பட்டம் பெறுவதால் நன்மை யுண்டு. டைம் பத்திரிகை நடதிய ஆராய்ச்சியின்படி படிப்பில்லாதவர் சிறப்பாகப் படித்தவரிலும் குறைவாகவே சம்பளம் பெறுவர். ஆனால் இருவரும் கல்லூரிப்படிப்பிலே விசேட திறமை பெறுதவரிலும் பார்க்க அதிக வருமானத்தைப் பெறுவர்.)

எலலாவிடயங்களும் பணத்திலே தங்கியிருக்கவில்லை. பணக்காரனுயிருந்து கொண்டும் மனநிம்மதியற்ற வாழ்க்கை நடத்துவதிலும், படிப்பில்லாத ஏழையாயிருந்துகொண்டு சந்தோஷமாய் வாழ்க்கை நடத்துவது சிறப் புடையது. மனநோய் சம்பந்தமாக விசாரணை செய்வதற்கு அரசாங்கம் 1960 இல் எற்படுத்திய விசாரணைகுழு, பலதரபபட்ட கல்விபெற்றவரிடை யேயுள்ள மனவியாதிபறறி ஆராய்ந்தது. படிபபுக் குறைந்தவர்களிலும் பார்க்கக் கல்லூரிப் பட்டதாரிகள் மனமொடிவும, மனச் சஞ்சலமுமுடை யவராயிருக்கிறார்களா ? இலலையென்பதே இந்த விசாரணைக்குழுவின் முடிவாகும். அவர்கள் அகநோக்குடையவராயிருக்கிறார்களென்பதுண் மையே. ஆனால இதனோடு அவாகள் மனத்திருத்தியும், மனநிறைவும உடையவராயிருபபதைக் காணலாம். அவர்களிடையே மனச் சஞ்சலமுண் டானால் அது நிசமான விடயங்களைப் பற்றியதேயன்றி கற்பனையிலுள்ள இடர்ப்பாடுகளைப பற்றியதாயிருக்கமாட்டாது.

வருமானங்களிலே பல தொழிற்றுறைகளிலும் உள்ள அசமநிலையைப் படம் 5 காட்டுகிறது. இந்தஅசமநிலை வரிசைபபடி சட்ட அறிஞர், வைத்தியர், கலலூரி ஆசிரியர், இராணுவ உததியோகத்தா என்ற படிமுறையில் அமைந் துள்ளமை எதனால் ?

திறமை, வருமானம் என்பவற்றிலுள்ள வித்தியாசங்கள்

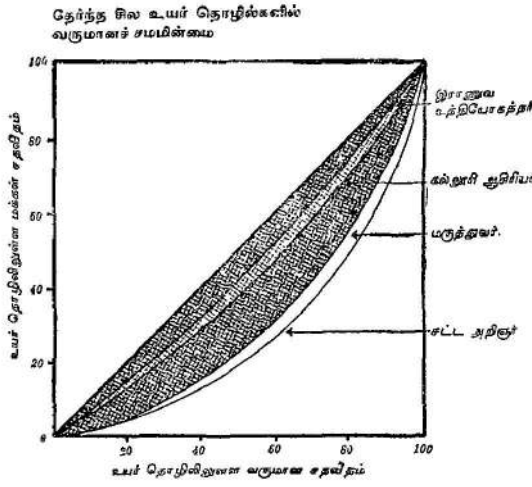
வருமானப் பங்கீட்டுக்கு அடிப்படையாயுள்ள பொருளாதாரக் கொள்கை களைப பற்றி இந்நூலின நாலாம் பிரிவில விபரமாக ஆராய்வோம். வரு மானததிலே விதியாசமிருபபதற்கு ஒரு காரணம், மக்களிடையே நிலவும் வித்தியாசமே எனபதை பொது அறிவைக்கொண்டே இக்கட்டத்தில் ஊகிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது.

மக்களிடையேயுளள இந்த வித்தியாசம் உடலைப் பொறுத்ததாகவோ மனத்தைப் பொறுததாகவோ குணதைப் பொறுத்ததாகவோ, ஒழுக் கத்தைப் பொறுத்ததாகவோ இருக்கலாம்.

இவை பரம்பரையாக வநத குணங்களாயிருக்கலாம் அல்லது சமூகப் பொருளாதாரச் சூழலால் உண்டானவையாயிருக்கலாம். அவை ஒருவ னுடைய உடலோடு சேர்ந்த தறகிழமைப் பொருள்களாயிருக்கலாம் அல்லது ஒருவன பெற்ற கல்வி போலச் செயற்கையாலுண்டானவையாயிருக்கலாம்.

இந்த விததியாசங்கள் சில பிரச்சினைகட்கு அரைகுறையாகப் பதி லளிக்கினறன. ஒருவருடைய உயரம், அரையைச் சுறறிய அளவு, விவேக ஈவு எனபன மகளிடையே வருமானப் பங்கீடு போல அத்துணை வித்தி

வருமானச் சமமின்மையானது சட்ட அறிஞர், மருத்துவர் என்போரிடை அதிக அளவிலும், பேராசிரியர், இராணுவ உத்தியோகத்தர் என்போரிடை குறைந்த அளவிலும் காணப்படுகிறது :

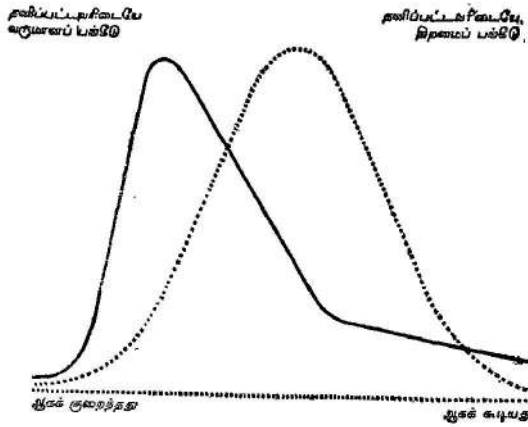
படம 5. வைத்தியா, சட்ட அறிஞா, ஆசியோரின கோடு, நாலு வீடுகோடுகளுளே ஏன விழ வேண்டும் ? வைத்தியா வீடுகோடுகளுமேலே பலவைதியா வீடுகோடு இருக்கவேண்டுமென எதிபாபாபதறகுக் காரணம் யாது ? சாதாரணபபங்கு வியாபாரம நடத்துவோரின கோடு எபபடி யிருககும ? (ஜீ. ஜே. விடிகலா, தியூயோாக தேசீயப பொருளாதார ஆராயசசி ; 1956)

யாசப்படுவதில்லை. மேலே கூறிய இக்குணவியலபுகளை ஆராயும் விஞ்ஞானிகள், இககுணஙகள சாதாரணமாகவே எலலாரிடதிலும காணபபடுகினறன வெனவும், பெரும்பகுதி மககளிடையே இககுணஙகளில் அதிக வித்தியாசஙு காணப்படுவதில்லையெனவும, மிகக்குறைவாகவும் அதிகமாகவும் உடையவர் தொகை மிக அறபமெனவுங கணடனர். நடுபபகுதியிலேயே பெரும்பாலான மக்கள் காணப்படுவர். இரண்டு அநதஙகளிலும் குறைவான மக்களே காணபபடுவர். படம ஆறில இவவியலபு மணி உருவமைந்த கோடாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. (விவேக ஈவு சாதாரண மககளுடையதிலும் விததியாசமாகக காணப்படடால் உளவியலறிஞர் அதனை மறுபடி மடடமிட்டு எனையவற்றோடு பொருததுவர்.) வருமானஙகள—சொத்துக்கள் மூலம் வரும் வருமானத்தைவிடத தொழில செய்வதாற கிடைக்கும வருமானங்கள்கூட—ஒருபுடையாகவே பங்கிடப்பட்டுள்ளன. இதை மற்றக கோட்டில் காணலாம். உயர்ந்த சம்பளம பெறும ஆட்களை நோகி ஒரு நீண்ட வால் செல்வதைக் காணலாம்.

"சாதாரண வீடுகோட்டை "ப்பற்றி எவ்வித தூய்மையுங கிடையாது. சதுரத்திண்மஙகளின் உயரத்தைச் சாதாரணமாகச் செறியச் செய்

வதானல் அவற்றின் கன அளவு வலது பக்கமாகச் சரிவது இயல்பு. வருமானம் சம்பந்தமாக குடிசனமதிப்புத் தகவல்களைக் கவனமாக ஆராயும் போது சம்பளவருமானவகை ஒவ்வொன்றும் மிதமானதொரு சமச் சீருள்ள மணியின்வடிவக்கோட்டைக் காட்டுமெனக் காணலாம்.

சந்தை வருமானத்திலும் பார்க்கத் திறமைகள் அதிக் செங்குத்தாகப் பங்கிடப்படுகின்றனவா ?

படம 6. உயரம, விவேக ஈவு முதலிய அளந்தறியக்கூடிய மனிதப்பணபுகள ' செங்குத் தான ' மணி வடிவமூளைபுளவி விவரபபடுகிடு உடையவாய்க காணபபடும். சந்தை வருமா னஙகள் சரிவுடையன. உசச வருமானம அதமவருமானததிலும் பாக்க நூறு மடங்கு அதிகமாயிருகும்.

ஆண்களுடைய வருமானத்தோடு பெண்களின் வருமானத்தையும், சொத்துடையவரின் வருமானத்தோடு தொழிலாளரின் வருமானத்தையும், ஊகவியாபாரம் நடத்து வோரின் வருமானத்தோடு ஏனையவகை வருமானம் பெறுவோரின் வருமானத்தையும் கூட்டினால் மொத்த வருமானச் செறி வின் சரிவு தென்படும். ஒவ்வொரு தொழிலாளியின் வருமானத்தையும் பல வருடங்களாகக் கவனித்துவந்தால், வருமானச் செறிவுப்படம் ஒன்று தோன்றும். இந்த வருமானங்கள் வித்தியாசப்படுவதற்குரிய காரணங்களில் மிக முக்கியமானது, அவர்களிடையே உண்டாகும் பலமட்டமான வேலை யினமையேயாகும்.

இநத மூலாதாரமான பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஒருவர் ஆராய்ந்து கொண் டே போகலாம். இதைப்பற்றித் தீர்ப்புக்கூறும் விடயத்தை ஒத்திப போடுவது நன்று. பொருள்களின் விலையையும் உற்பத்திச் சாதனங்களின் விலையையும் தீர்மானிக்கும் அடிப்படைக் கொள்கைகளைப் படிக்கும்வரை

இந்தத் தீர்ப்பை ஒத்திப் போடுவதே சாத்திர ரீதியானதும், பயனுள்ள துமான விடயமாகும்[1]

இவ்வாறு வருமானத்திலே இத்தகைய வித்தியாசமிருப்பது அவசியம், அஃது இன்றியமையாதது என்று முடிபு செய்வது தவறென்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம். போட்டிச் சமுதாயமான எமது சமுதாயச் சட்டத்தினுள்ளே கல்வித்துறையிலுண்டான மூலாதாரமான மாற்றங்களின் பயனாய் இந்த அசமநிலையில் முக்கியமான மாற்றங்களேற்பட்டிருக்கின்றன. மேலும், நமது நாட்டிலே படிமுறையாக முன்னேறிவரும் வருமான வரிமுறை நிலவுதல், இந்த அசமநிலைகளைகுறைத்து வருகிறது. அமெரிக்க வாழ்வில் இது நிலைபேறுனதோர் அமிசமாயிருக்குமெனக் கூறலாம்.

சிறுபான்மையினரின் நிலை

பொருளாதாரச் சிறுபான்மையினரைப்பற்றிக் குறிப்பிடாவிட்டால் வருமானத்திலுள்ள அசமநிலைபற்றிய ஆராய்ச்சி பூரணமடையாது. நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு சிறுபான்மையைச் சேர்ந்தவர்களே. ஆனபடியால் சிறுபான்மையினர் பிரச்சினை எல்லாருக்கும் சொந்தமான நிசப்பிரச்சினையாகும்.

பொருளாதாரத்துறையில் நீக்ரோவரும், தொழில் செய்யும் பெண்களும், வயோதிபரும் சிறுபான்மையைச் சேர்ந்தவராகள். ஆண்கள் செய்யும் இதே வேலையைப பெண்கள் செய்தால் பெணகளுக்குக் குறைந்த சம்பளம் கொடுப்பது வாடிக்கையான வழக்கமன்றென இதைக்கூறாது கவனித்துவரும் அவதானிகள் கூறுகின்றனர். அவ்வாறே ஒரு சாதி மக்கள் செய்யும் அதே வேலையை வேறொரு சாதிமக்கள் செய்தால் அவர்களுக்குக் குறைந்த சம்பளம் கொடுப்பதும் பெரும்பாலும் நடைமுறையிலலையென அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஆனால் ஆண் பெண்பாலாரிடையிலும் சாதிமக்களிடையிலுமை பொருளாதார வித்தியாசம் நிலவுவது உண்மையே. மேலே கூறிய கூற்றுக்கள் உண்மையானால் இந்த வித்தியாசங்களுக்கே இடமில்லாது போய்விடும். இவவாறு வித்தியாசங்களிருக்கும் நிலை படம் 3 இலிருந்து தெளிவாகும். ஆனால் இந்த இரு கூற்றுக்களும் முரணுயிருக்கின்றன.

1. ஏப்ரஹாம் போகசன எனபவா Structure of Soviet Wages (Harward University Press, Cambridge, Mass. 1941) எனற நூலிலே ருஷ்யாவிலுளள பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்திலே நிலவும் சம்பள வித்தியாசங்களைக கருததோடு ஆராயந்துள்ளார். அஙகே உயர்ந்த சமபளம பெறும் உத்தியோகத்தருடைய வருமானத்துகும், மிகக் குறைந்த சம்பளம் பெறும் தொழிலாளா வருமானதுகுமிடையிலுள்ள வித்தியாசம் நமது சமூகதில நிலவும வித்தியாசம் போன்றதேயென்பதை எடுத்துக்காட்டியுளளார். ஷொஸ்தாகோவிச் போனற ருஷ்ய சஙகீத வித்துவான்களும, விஞஞானிகளும், அமெரிக்க சஙகீத விற்பனனரான ஸ்டாலின்ஸகி போனற வர்களிலும் டெலலா போன்ற அமெரிக்க விஞஞானிகளைப் போன்றவாகளிலும் பார்க்க அதிக சம்பளம் பெறுகினறனா. இநத வித்தியாசம் சமமாகவே காணப்படுகிறது. சோலியத் ஆட்சிப் பீடதநிலுள்ளவர், இராணுவ உதநியோகததா, பொதுவுடைமைக்கட்சி அங்கத்தவர், பொதுமகள் என்போரிடையேயுள்ள அரசியற் சலுகை சமபநதமான அசமநிலையை அளப்பது கடினம்.

இதை எவ்வாறு தீர்க்கலாம்? ஆண்பெண் என்ற வித்தியாசமும் சாதி வித்தியாசமும் மிக நுட்பமாகச் செய்யப்படுகிறது. அதாவது உயர்ந்த சம்பளமுள்ள தொழில்களைப் பெண்களுக்கோ நீகிரோ மக்களுக்கோ கொடாமல் விடுகிறார்கள்.

இதுவே இந்த முரண்பாடான கூற்றுக்களை விளக்கக்கூடியது. ஆனால் வேறு சிலர், பெண்களும் நீகிரோச் சாதியாரும் உயர்ந்த சம்பளம் பெறக்கூடிய தொழில்களில் ஈடுபட்டபோதிலும் அவர்களுக்குக் குறைவாகவே சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதெனக் கூறுவர். பெண் ஆசிரியைகள் ஆண்களிலும் குறைந்த சம்பளத்தையே பெறுகிறார்கள். மின்சாரத்தொழில் நிலையமொன்றிலே தொழில் நிலையை ஆராயும் நிபுணர்கள், தொழிற் சாலையில் நடைபெறும் தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் இரண்டு வகையாகப பிரிப்பார்கள். ஒன்று ஆண்கள் செய்யக்கூடிய வேலை. மற்றது பெண்கள் செய்யக்கூடிய வேலை. உச்சச் சம்பளமே ஆண்களின் ஆரம்பச் சம்பளமாயமைகிறது. ஆனால் சில தொழில்களில் ஆண்களிலும்பார்க்கப் பெண்களே உறபத்தியை அதிகரிக்கக்கூடியவாறு திறமைகாட்டுகிறார்களென்பதை தொழில் நிர்வாகிகளும், தொழிற்சங்கங்களும் அந்தரங்கமாக ஒபபுக்கொள்வர்.

ஆணகளுக்கும் பெண்களுகுமிடையில் உடலமைப்பிலுமு, மனப்போக்கிலும் வித்தியாசமுண்டு. உதாரணமாக ஒரு பெண மல்யுத்தத்திலே வெற்றி பெறமாடடா. அலலது 100 யார் ஓட்டத்துக்கு ஒரு முன்மாதிரியான உதாரணத்தை ஒடி நிலைநிறுத்தமாட்டார். ஆனால் பெண்களே பெரும்பாலும் நீணட ஆயுட் காலத்துக்கு உயிர்வாழக்கூடிய தகுதியும், நனருக முயற்சி செய்யும் ஆற்றலுமுடையவராயிருப்பர். வெள்ளையரிடையிலும், கறுதத மக்களிடையிலும் நிறத்திலும், மயிர அமைப்பிலும் வித்தியாசங்களுண்டு.

ஆண்கள் பெண்களைக் காட்டிலும் அதிகம் உழைக்கிறார்கள். வெள்ளையர் நீக்ரோக்களைக் காட்டிலும் அதிகம் உழைக்கிறார்கள்.

அட்டவணை 3: இடைப்பட்டதான சம்பள வருமானங்கள் 1958, (தகவல்: குடிமதிப்பு அலுவலகம்.)

	ஆண	பெண
வெள்ளையர்	4,569 டொ.	2,364 டொ.
நீகிரோவர்	2,652	1,055

சாதி, பால் என்பவை சம்பந்தமாக உயிரியல் ரீதியாகவும் சூழ்நிலை ரீதியாகவும் எத்தகைய அபிப்பிராயம் ஒருவருக்கிருந்தாலும்,—இவ்விடயங்களை நன்கு ஆராய்ந்த விஞ்ஞானிகளின் அபிப்பிராயம், சாதாரண மக்களின் அபிப்பிராயத்திலும் வேறுபட்டது—பெண்களும் நீகிரோவரும், ஆண்களையும், வெளளையரையும் போலச் செய்யக்கூடிய பல தொழில்களுண்டு

என்பதும், அத்தொழில்களே அவர்கள் செய்யவிடாது தடுக்கப்படுகின்றனர் என்பதும் உண்மையாகும். பூரிப்புக் காலத்திலும் யுத்தகாலத்திலும் இந்தத் தடைகள் நீக்கப்படுகின்றன என்பதை அனுபவத்திலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

அவ்வாறே வயது முதிர்ந்த தொழிலாளியும் நமது சமூகத்திலே சில வசதியீனங்களே அனுபவிக்கிறான். சில சமயம், ஒரு தொழிலாளி 40 வயதிலேயே வேலையில்லாத நிலையை அடைகிறான். அவன் மேலும் பல காலம் நல்ல முறையில் வேலை செய்யக்கூடிய திறமையும், சக்தியுமுடையவனாயிருந்தாலும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமுடையவனாகிறான். வயது முதிர்ந்தவர்களைத்தான முதலில் தாபனங்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கும் என்று கூறப்படுவது தவறு. அவனுடைய முதிர்ந்த அனுபவமும், வேலைத் துறையில் அவன் அடைந்த முதிர்நிலையும் அவனைக் காப்பாற்றுகின்றன. ஆனால் அவன் ஒருமுறை வேலையிலிருந்து விலக்கப்படுவானானால் மறுபடி அவனுக்கு வேலை கிடைப்பது துர்லபம். கம்பெனிகள் வயது முதிர்ந்த தொழிலாளருக்குச் சகாயஞ் செய்வதற்காக பென்ஷன் திட்டங்கள் வகுத்துள்ளன. கம்பெனிகள் வயது முதிர்ந்தவர்களை வேலைக்கெடாதிருப்பதற்கு ஒரு காரணம் இந்தப் பென்ஷன் திட்டமே. அதாவது வயது முதிர்ந்தவர்களை ஏற்படுத்தினால் அவர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்கும் பொறுப்பு கம்பெனிகளைச் சார்ந்ததாகும். அது எப்படியும் செலவுக்குரியதொரு விடயமேயாகும்.

யுத்தத்தின் பயனாகச் சில பயனுள்ள விடயங்களை அறிந்தோம். முன னெல்லாம் வயோதிபரும், நீகிரோவரும், பெண்களும் விசேடமான வேலை களுக்குத் தகுதியற்றவர்களெனற எண்ணமிருந்து வந்தது. ஆனால் யுத்த காலத்திலே அவர்கள் அந்த வேலைகளைத் திறம்படச் செய்து உயர்ந்த சம்பளமும் பெற்றார்கள். நியாயமான தொழிற்குழுக்கள் மத்திய அர சாங்கத்திலும், சமத்தான அரசாங்கங்களிலுமுண்டு. இத்தகைய துரபிப் பிராயத்தைச் சட்டஞ்செய்து விரைவாக மக்கள் மனத்திலிருந்து நீக்க முடியாதென்பதே அந்தக் குழுக்களின் அபிப்பிராயமாகும். ஆனால் மக்க ளுடைய மனந் திரும்ப வேண்டும். தான்றோனறிகளாக இருக்கும் கம் பெனி முதலாளிகளையும் குறை சொல்வதற்கில்லை. தொழிற் சங்கங்களும் இவ்விடயத்தில் அக்கறை காட்டவேண்டும்.

யுத்த காலத்திலும், யுத்தத்தை அடுத்த காலத்திலுமுள்ள செல்வநிலை நீக்ரோவரின் பொருளாதார நிலைமையை முன்னேற்றமடையச் செய்துள் ளது. 1939 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் 1960 ஆம் ஆண்டுவரை வெள்ளைய ரல்லாதாரின் நடுவருமானம் நாலுமடங்குக்கு அதிகமாகிவிட்டது. வெள்ளை யரின் நடுவருமானம் மூன்று மடங்காகவே அதிகரித்தது. வியாபாரமந்தம் நாட்டிலே உண்டானால் நீக்ரோவர்களுக்குக் கடைசியாகவே வேலை கிடைக் கும். அன்றியும் அவர்களே முதலாவதாக வேலையிழக்கக்கூடியவராயு

மிருப்பர். வேலை கிடைப்பது அருமையாயிருக்குமானால், வழக்கமாக நீக்ரோவர் பார்க்கக்கூடிய வீட்டு வேலைகளைக்கூட வெள்ளையர் பார்க்க விரும்புவர்.

உயர்ந்த வேலைகளை வித்தியாசம் பாராட்டாது கொடுக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சினை மறுபடியும் தலைகாட்டுகிறது. வேலையின்மை, பொருளாதாரப் பாதுகாப்பின்மை என்ற சங்கடங்களுண்டாகும்போதுதான் சிறுபான்மையினரான நீக்ரோவர், யூதர், கத்தோலிக்கர் போன்றோருக்கெதிராகக் கிளர்ச்சியுண்டாகிறது. இதனால் நமது சனநாயகத் தாபனங்களையே நடுங்க வைக்கக்கூடிய நிலைமைகளுண்டாகின்றன.

பொருளாதாரப்படிகையமைப்பும் சந்தர்ப்பமும்

வாழ்க்கையில் முன்னேறுவதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பங்களையளிக்கும் நாடு அமெரிக்கா. திறமையுடையவர்கள் முன்னேற அங்கே வசதியுண்டு. தமது உழைப்பினாலும் திறமையினாலும் முன்னேறித் தம் முதலாளியின் மகளையே மணந்துகொண்ட ஹொறேஷியோ அல்கர் என்பவர் வறியவராயினும், மானமுள்ளவர். அவருடைய வாழ்க்கை முன்மாதிரியானது. இவ்வாறே இதற்கு எதிர்மாறான சம்பவங்களும் அமெரிக்காவில் நிகழ்ந்துள்ளன. ஆனால் இவையெல்லாம் சற்றே மிகைப்படக் கூறப்பட்ட கதைகளாகும். ஆனால் பழைய ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது இக்கதைகளிலெல்லாம் உண்மையமிசங்களுமுண்டு. ஐரோப்பிய நாடுகளிலே, பிரபுக்களின் சம்பிரதாயங்கள் நிலவின. அங்கே ஆரம்ப வகுப்புக்களுக்கு அப்பால் இலவசப்படிப்பு வழங்கப்படவில்லை.

பிரித்தானியாவிலே அரசியலிலும், வாழ்விலும் முன்னேற விரும்புவோருக்கு, ஒக்ஸ்போட் சர்வகலாசாலையிற் பயிலும் உச்சரிப்பும் நல்ல ஆரம்பப்பாடசாலைப் பயிற்சியும் அவசியமெனச் சமீபகாலம்வரை கருதப்பட்டுவந்தது. இலவசக்கல்விச் சகாய வசதிகள் பல ஏற்படுத்தப்பட்டபோதிலும், சமூகத்திலே தாழ்ந்தபடியிலும் மத்திய படியிலுமுள்ளவர்களில் மிகச் சிலரே இந்தத் தடைகளை மீறி முன்னேறக்கூடியதாயிருந்தது. அமெரிக்காவிலே ஆரம்பப் பாடசாலைப் பயிறசியைப் பற்றியோ, உச்சரிப்புகளைப் பற்றியோ எவரும அக்கறை கொள்வதில்லை. பேச்சிலே நிகழும் உச்சரிபபு வித்தியாசம் தேசவாரியான வித்தியாசமெனக் கருதப்படுகிறது. அமெரிக்க சுருக்கெழுத்தாளருக்கும் உயர்குடிப் பிறந்த இளம உயர்தர உத்தியோகத்தருக்கும் தோற்றத்திலே வித்தியாசமிருக்கமாட்டாது.

மேலும் எமது நாகரிகம் உலோகாயத அடிப்படையிலுள்ளது. வியாபாரத்திலோ தொழிலிலோ யார் வெற்றியடைகிறாரோ அவரே வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்றவா என அமெரிக்கர் கருதுவா. பணமுள்ளவர் குலத்திலே பிறவாதவராயிருந்தாலும் சமூகத்தில் உயர்ந்த மட்டத்தை அடைந்து விடலாம். பரம்பரை, குலம் எனபவற்றைக் கவனிக்கும் சமுதாயமானால்

அஃது இலேசான காரியமன்று. ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இருந்த வானடர்பில்ட்ஸ் என்ற குடும்பத்தில் ஒரு தலைமுறையிற் கிடைத்த புதுப் பணமே அவர்களுடைய அடுத்த தலைமுறையின் சமூக அந்தஸ்தை நிரூபிக்கக்கூடியதாயிருந்தது.

பெரிய கம்பெனிகளின் இயக்குநர், உத்தியோகத்தர் முதலிய பணக்காரரின் சமூக அடிப்படையைக் கருத்தோடு ஆராய்ந்ததன் பயனுகச் சில நூதனமான தகவல்கள் கிடைத்தன. அமெரிகக தொழிற்றுறை நிர்வாகிகளில் பெரும்பாலோர், விவசாயத் தொழிலிலிருந்தோ, தொழிலாளர் வாக்கத்திலிருநதோ வருவதில்லை. அவருடைய தநதையா பெரும்பாலும் தொழில் நிர்வாகியாகவோ வேறு உயர்தரத் தொழிற்றுறைகளிச்சேர்ந்த வராகவோ இருப்பர். அட்டவணை 4 இல் டௌசிக், ஜொசிலின் என்போர் நடதிய ஆராய்ச்சி முடிபுகள் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டுளளன.

எவரும் உயர்பதவிக்கு வரலாம்; ஆனல் உயர்ந்த இடத்திலிருந்து துவங்குவது எளிது :

தந்தையின் தொழில	1912 ஆம் ஆண்டின மகளை அறிமுக அட்டவணையிற கணடபடி – வீதம்	1925 இல அமெரிகக இலட்சாதிபதிகள – வீதம	1928 இல் அமெரிகக வியாபாரத்தலைவர்கள் – வீதம்	1952 இல வியாபாரத தலைவர்கள் – வீதம	1962 இல 50 வயதுக் குட்பட்ட வியாபாரதலைவர்கள – வீதம்
வியாபாரிகள்	35.3	75.0	60.0	61.8	67.8
தொழிலில் ஈடுபடடோர்	34.3	10.5	13.4	13.5	14.8
விவசாயிகள்	23.4	7.3	12.4	12.7	11.1
தொழிலாளர்	6.7	1.6	12.5	7.8	2.5
மற்றையோர்	0.3	5.6	1.7	4.2	3.8
மொத்தம	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

அட்டவணை 4. அமெரிக்காவிலே வெற்றி கண்ட தலைவர்கள் எந்த இனததைச் சேர்நதவரென்பதுபற்றிய ஆராய்ச்சி. வியாபாரிகளிலும் தொழிலாளரே பெருந்தொகையினராயிருந்தபோதிலும், வெற்றிகண்ட தலைவர்களின் தந்தைமார் வியாபாரிகளாகவேயிருந்தனர். இந்த அட்டவணையில் எத்தகைய போக்கைக் கவனிக்கலாம் ? அதனை எவ்வாறு விளகுகலாம்? (ஆதாரம் : F. W. Taussig & C. S. Joslyn, American Business Leaders, Macmillan, New York, 1932; Fortune) இதற்கு நேர் மாறுன இரண்டு விளக்கங்களைக் கூறலாமென அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

அமெரிக்கப் பொருளாதாரச் சமூகம் சாதியடிப்படையில் வளருகிறதென்பது இதன் பொருளா? டௌசிக், ஜோசிலின் என்பவர்கள் இதைப் பற்றித்திட்டமான கருத்தைக் கொள்ளவில்லை[1].

(1) பழங்காலத்திலே அமெரிக்காவில் சிறந்த திறமை உடையோர் மேனிலைக்கு வந்தனர். திறமையற்றோர் கீழ்ப்படியிலேயே நின்றுர்கள். (2) பொருளாதார வகுப்புக்களிடையே புழக்கம் உண்டாவதற்குப் பல தடைகளிருந்தன.

டௌசிக்கும், ஜோசிலினும் முதற்கருத்தையே மேற்கொண்டனர். திறமையுள்ள ஒருவனை அமர்த்தி வைத்திருக்க முடியாது என்பதே அவர்களுடைய கருத்து. சமூக ஆராய்ச்சியாளர் இக்கொள்கையை ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார். வாழ்க்கை வசதியற்ற குடும்பங்களில் உள்ள குழந்தைகட்கு ஏற்படக்கூடிய கல்வி, பொருளாதார, சமூக, உளவியற் சார்பான எத்தனையோ பிரதிகூலங்களுண்டென அவர்கள் எடுத்துக்காட்டுவர். சமசந்தர்ப்பங் கொடுக்கப்பட்டாலும், எல்லாரும் ஒரேமாதிரி நிலைமைக்கு வரமாட்டார்கள்.

"எத்தனையோ நல்ல மலர்கள் காட்டிலே பூத்து
மணம் வீசி மக்கட்குப் பயனில்லாது போகின்றன"

இவற்றில் எந்தக் கொள்கை சரியானதாயிருந்தபோதிலும், அரசாங்கம் அனுசரிக்கும் கொள்கைகளுக்கு இரண்டும் பொருந்தும். ஒரு நாட்டின் மிக முக்கியமான சமூக மூலதனம் மக்களே. இது நல்ல பயனைத் தரக்கூடிய தொரு மூலதனமாகும். இந்த மூலதனத்தில் நாம் பழங்காலத்தில் அதிகம் முதலீடு செய்யவில்லை. திறமை எங்கேயிருக்கிறதோ அதைத் தேடி வளர்க்க வேண்டியது அவசியம்.

சுருக்கம்.

1. அமெரிக்காவின் வருமானப்பங்கீட்டை ஆராய்ந்ததன் பயனுக, நடு வருமானம், பொதுவாகக் கூறப்பட்டு வருவதுபோல அவ்வளவு உயர்வானதன்று. குறைவானதே. அமெரிக்காவிலே முன்னெந்தக் காலத்திலும் இல்லாத முறையில், மற்றெந்த நாட்டிலும் இல்லாத வகையில் வருமானம் அதிகரித்துள்ளது. ஆனால் சுகமான நல்வாழ்வுக்கு ஏற்றவகையில் அந்த வருமானம் அதிகரிக்கவில்லை.

[1], இந்நூலின முதற்பதிப்பு எழுதப்பட்டபோது இதன் ஆசிரியர் மேற்படியிலிருந்து உயரச் செல்வது மிகக் கடினமென எண்ணினர். இப்போது அவர் அக்கருத்தைப்பற்றி அத்துணைத் திடமாக ஒன்றுஞ் சொல்லமுடியாதிருக்கிறர். 1900 இற்கு முன்னிருந்து வந்த வியாபாரத் தலைவர்களின தோற்றம் முதலியவற்றை ஆராயும்போது பழங்காலத்து நிலையோடு இக்கால நிலைமையும் ஒத்துநிறகலாமென்ற உணமை வெளியாகிறது. வியாபார நிர்வாகங்கள் விரிவடைந்து வருகின்றன. அதனால் அண்ணன் தம்பியென்று சலுகை காட்டும் இயல்பு குறைநதுகொண்டு வருகிறது. புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டுவரும் பரீட்சைகளின் பயனுகப் படித்தவர்களிடையேதான் திறமை காணப்படும் இயல்பை அறியக்கூடியதாமிருக்கிறது.

2. தற்காலக் கைத்தொழில் நாடுகளில் எல்லாம் வறியோர் மேலும் வறியோராகின்றனர் என்ற கூற்று, உண்மையான தகவல்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்துபார்க்குமிடத்துச் சரியாகத் தோன்றுது. கைத்தொழிற்புரட்சிக் காலத்தொட்டு மேற்கு ஐரோப்பாவிலும், ஐக்கிய அமெரிக்கா விலும் சராசரிவாழ்க்கைத்தரம் இலைளகே வழியில் உயர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது. பின்தங்கிய நாடுகளிலுள்ள வாழ்க்கைத் தரத்தையும் இது தோற்கடிக்கக்கூடிய போக்குக் காணப்படுகிறது. ஐக்கிய அமெரிக்கா விலேகூட வாழ்க்கைத்தரத்தில் மிகப் பெரிய வித்தியாசமுண்டு. எனினும் வடபகுதிக்கும் தென்பகுதிக்குமிடையிலிருந்து வந்த பழைய வித்தியாசங் களைச் சுருக்குவதற்கான போக்கு இப்போது காணப்படுகிறது.

3. லோறன்ஸ் கோடு வருமானப் பங்கீட்டிற் காணப்படும் வித்தியாசங்களை அளந்தறிவதற்கு ஏற்ற சாதனமாகும். மிகவறியவரான ஒரு சதவீதத்தினருக்கு நாட்டின் மொத்த வருமானத்தில் எத்தனை வீதம் செல்கிறது? மிகவறியவரான பத்து வீதத்தினருக்கும் 50 வீதத்தினருக்கும், 95 வீதத்தினருக்கும் இவ்வாறே வேறு வீதத்தினருக்கும் எத்தனை வீதம் செல்லுபடியாகிறது என்றெல்லாம் அ ∴ து எடுத்துக்காட்டுகிறது. 1929 ஆம் ஆண்டில் இருந்த அசமநிலையிலும்பார்க்க இப்போது அமெரிக்க வருமானப் பங்கீட்டிலுள்ள அசமநிலை குறைவு. பினதங்கிய நாடுகளி லுள்ள அசமநிலையிலும்பார்க்க இது குறைவானதே. இருந்தும் தற்போது நிலவும் அசமநிலை பெரிது. வருமானப் பங்கீட்டிலுள்ள வித்தியாசத் துக்கும் மக்களுடைய சீரத்திறமை, மானசிகத்திறமை என்பவற்றுக்கும் உள்ள தொடர்பைக் கண்டறிவது உருசிகரமானதாகும்.

4. சிறுபான்மை வகுப்பினர் அதாவது வயது முதிர்ந்தோர், பெண் கள், நீகிரோவர், வேனய சாதியார் போன்ற சிறுபான்மை வகுப்பினர் சம்பந்தமான பிரச்சினைகள் சனநாயக ஆட்சிக்குச் சில முக்கியமான பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை உண்டாக்குகின்றன. பொருளாதாரம், சமூக சாத்திரம் என்பவற்றின் எல்லைகளில் "உயர்தரக் கல்வியுடையவரின் நடமாட்டம்" என்ற பிரச்சினை தலைகாட்டுகிறது. "மூன்று தலைமுறையாக நாம் பரம்பரையிலுள்ளவர்கள்" என்பன போன்ற வாடிக்கையான கூற்றுக்களில் அற்ப உண்மையே உண்டு. ஒருவனுடைய பெற்றோரின் சமூக நிலை, பாட்டன் பாட்டியின் சமூகநிலை, தன்னுடைய சொந்தச் சமூக நிலை என்பவற்றுக்கும், வருமானத்துக்குமிடையே பலத்த தொடர்புண்டு என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆனால் காரண காரியத் தொடர்புகளைத் திட்டமாக நிச்சயிப்பது கடினம்.

ஆராய்ச்சிக்குரிய பிரச்சினைகள்

1. வகுப்பிலுள்ள ஒவ்வொருவனும் தனது குடும்பத்து வருமானத்தை மதிப்பிட்டு ஒரு கடதாசித்துண்டிலே எழுதட்டும். இவற்றிலிருந்து வரு மானப்பங்கீட்டு அட்டவணை ஒன்று தயார் செய்க. நடுவருமானம் என்ன? சராசரி வருமானம் என்ன?

2. உமது சமூகத்தில் புதிதாகக் கல்யாணஞ் செய்துகொண்ட பிள்ளை யில்லாத ஓர் ஆணும் பெண்ணும் சுகமாகச் சீவனம் நடத்த எவ்வளவு வருமானம் தேவை? அதை எவ்வாறு செலவு செய்யலாம்?

3. உங்களுடைய பெற்றோர், அவர்களுடைய பெற்றோரிலும் பார்க்கச் செல்வமுடையவரா? முதலாளித்துவ அடிப்படையில் ஆராயும்போது இதில் உள்ள நன்மை தீமைகளெவை?

4. வருமானம் மக்களுடைய திறமை, தேவை என்பவற்றைப் பொறுத்து வித்தியாசப்படுகிறது. அதை ஆதரிக்குமுகமாக நீர் கொள்ளக் கூடிய ஒழுக்கக் கொள்கைகளைக் கூறுக. இக்கொள்கைகளை நீர் எக் காரணத்தால் ஆதரிக்கிறீர்? 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அமெரிக்கர் உமது கொள்கைகளை ஆதரிப்பாரா? அவற்றை ருஷ்யர் ஒருவர் ஆதரிப் பாரா? தென்கடல் தீவு வாசி ஒருவர் ஆதரிப்பாரா? தொழிற் புள்ளிப் பகுதியின் அறிக்கையின்படி 1,000 டொலருக்குக் குறைவான வருமான முடையவர் தமது வருமானத்திலே 3.3 வீதத்தைத் தேவாலயத்துக்கும் தருமத்துக்கும் கொடுக்கிறார்கள். 10,000 டொலருக்கு மேலே வருமான முள்ளவர் 2.6 வீதத்தைக் கொடுக்கின்றனர் என அதிற்காணப்படுவது பொருத்தமுடையதா?

5. ஹரல்ட் லேடல், ஜோன் பி. லான்சிங் என்பவர்கள் (American Economic Review, March 1859, pp 43-67) பின்வரும் தகவல்களைக் கொடுத் துள்ளனர். இவை ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கும் பிரித்தானியாவுக்குமுள்ள செல்வப் பங்கீட்டுக்கோடு அமைப்பதற்கான தரவுகள். இவற்றைக்கொண்டு லோறன்ஸ் கோடுகளை ஒன்றாகக் கீறுக; பின்னர் அவற்றை விளக்கி 4 ஆம் படத்திலுள்ளதோடு ஒப்பிடுக.

மொத்த குடும்பங்களின் வீதம் (கீழ்த்தரத்திலிருந்து)	0	20	40	60	80	100
ஐக்கிய அமெரிக்கா	0	0	2	8	26	100
மொத்த செலவுவீதம், பிரித்தானியா	0	0	0	1	10	100

6. பின்வரும் கருத்துக்களைப்பற்றி மீண்டும் சிந்திக்க. வருமானப் பங்கீடு, சராசரி, நடு, வழக்கமான வருமானம், ஆள்வீத வருமானம், லோறன்ஸ் கோடு, சாதாரணப் பங்கீடு, சரிவுப் பங்கீடு, சமூகப் படிவு.

ஏழாம் அத்தியாயம்

தனிப்பட்ட நிதியும் சமூகப் பாதுகாப்பும்

"மலர், முத்தம் என்பனவெல்லாம் மிகநல்லவை ; ஆனால் வைரமோ திரமோ சதாகாலமும் நிலைத்திருக்கும்."

அனிதா லூஸ்

தங்கத்திட்டம் பற்றியோ, பெடரல் ரிசர்வ்வங்கிக்கொள்கைபற்றியோ நேரடியான அனுபவம் எல்லாருக்கும் இடையாது. ஆனால் வருமானம்பற்றிய பிரச்சினை சம்பந்தமாகவும், அவ்வருமானத்தைக் கொண்டு நுகர்பொருள் வாங்குதல் சம்பந்தமாகவும், வாழ்க்கையிலேற்படக்கூடிய எதிர்பாராத மாற்றங்களைச் சமாளிப்பதற்காகப் பாதுகாப்பளிக்கும் வகையில் பணத்தைச் சேமித்து வைப்பது சம்பந்தமாகவுமுள்ள பிரச்சினைகளைத் தினசரி ஒவ்வொருவரும் எதிர்நோக்க வேண்டியவராயிருக்கின்றனர்.

செலவுத்திட்ட முறைகள்

எந்த இரு குடும்பத்தவரும் தமது வருமானத்தை ஒரேவகையில் செலவு செய்வதில்லை. ஆனால் உணவு, உடை முதலிய பெருஞ்செலவினங்களுக்காக மக்கள் தமது வருமானத்தைப் பங்கிடுவதில் ஓர் ஒழுங்குண்டு—இது சராசரியான முறையிற் கணிக்கப்பட்ட ஒழுங்கு.இதனைப் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். பலதரப்பட்ட வருமான மட்டங்களையுடைய மக்கள் எவ்வாறு தமது வருமானங்களைச் செலவு செய்கிறார்கள் என்பதை அறிய ஆயிரக்கணக்கான குடும்பச் செலவினங்கள் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலிருந்து பொதுப்படையான சில ஒற்றுமைகள் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன. நடைமுறைப் பண்பிலுள்ளமாதிரிகள் என இவற்றை வருணிக்கலாம்.[1] இம்மாதிரிகள் எவை ?

வறிய குடும்பத்தவர் தமது வருமானத்திலே பெரும்பகுதியை வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படும் உணவு, வீடு, உடை என்பவற்றிலே செலவு செய்ய வேண்டும். வருமானம் ஏற ஏற, உணவு வகையில் அதிகம் செலவு உண்டாகும். மக்கள் அதிக உணவும், சத்துள்ள உணவும் சாப்பிடுவார்கள். மலிவாகவும் மாச்சத்து அதிகமாகவுமுள்ள உணவுகளைத் தள்ளிவிட்டு விலையுயர்ந்த இறைச்சி, பிசிதப பொருளகள் என்பவற்றையும், பால், பழம், காய்கறி, தகரத்திலடைத்த உணவு என்பவற்றையும் சாப்பிடுவர்.

1. இந்த நடைமுறை மாதிரிகள் "எஞ்செல சட்டங்கள்" என வழங்கப்படும். பத்தொன்பதாம நூறாண்டிலே வாழ்ந்த பிரசியப்புள்ளிவிவர நிபுணரான ஏரணெஸ்ட எஞ்செல என்பவரே இதனை முதலில அவதானித்து விதி செய்தவர். (மார்க்ஸ என்பவரின நண்பரான பிரெடரிக் எஞ்செல் இவரின் வேறானவர் எனபதை இஙகே கருத்திற கொள்ள வேண்டும்.)

வருமானம் ஏற ஏற உணவுக்காகச் செலவு செய்யும் மேலதிகமான செலவுக்கு ஓர் எல்லையுண்டாகும். அதாவது வருமானங்கூடக்கூட உணவுக்காக உண்டாகும் செலவு விகிதம் குறையும். (உருளைக்கிழங்கு போன்ற சில மலிவான பொருள்களை அதிக வருமானமுள்ளவர்கள் சாப்பிடாது விட்டுவிடுவர். இப்பொருள்கள் "அதமப் பொருள்கள்" என வழங்கப்படும்.)

ஒருவர் மிக வறிய வருமான இனத்திலிருந்து நீங்கிவிட்டதும் வீட்டு வாடகைக்காக உண்டாகும செலவு பலரிடையே ஒரே அளவினதாக இருக்கும். அதாவது ஒரு வார வருமானம் வீட்டு வாடகைக்கும் தளவாடங்கள் முதலியவற்றுக்குஞ் செலவாகும். இஃது அநேகமாக மாறுத ஒரு விதியெனலாம். இரண்டு வருட வருமானத்தை வீடு வாங்கப் பயன்படுத்தலாமென்ற விதி இன்று பொருளற்றதாகத் தோனிக்கக்கூடும்.

வரிகொடுத்து மிஞ்சியுள்ள வருமானத்திற் பெரும்பகுதி உடை, வாகனம், பொழுதுபோக்கு என்பவற்றில் செலவாகும். அதுவும் மிக உயர்ந்த வருமான எல்லையை அடையும்வரையே இவ்வாறு உயரும். சுகபோகப் பொருள்களுக்கான செலவு வருமானத்துக்குப் பொருத்தமற்ற வீதத்தில் உயரும். வருமானத்தைச் சேமிப்பதே மிகப் பெரிய சுகபோகமாகும். அதுவும் மிக உயர்ந்த வருமானங்களில் அது பெரிய சுகபோகமாயமையும். இது பலவகையில் நிகழுமென்பதைக் கீழே காட்டுவாம்.

இங்கு காட்டப்பட்ட அனுபவபூர்வமான பொதுப்படை உண்மைகளை 1 ஆம், 2 ஆம் படங்கள் விளக்குகின்றன.

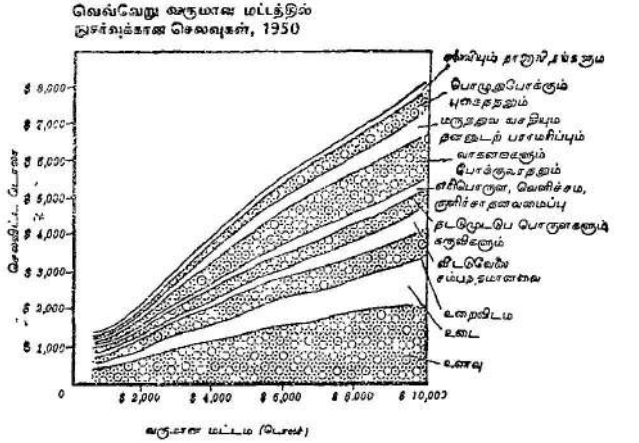
எச்சரிக்கை : வருமானத்தை அனுசரித்து நுகர்வுச் செலவின் சராசரியானது திட்டப்படி மாறுகிறது. சராசரிகளைக்கொண்டு எல்லா விடயங்களையுமறிய முடியாது. ஒரே வருமான இனத்துள் சராசரியைச் சுற்றி பலவகையான விரிவுகளுண்டு. ஜோன் குடும்பத்தினர் உணவில் அதிக செலவு செய்கிறார்கள். ஆனல் வசிப்பதற்கு விசாலமான வீடு உடையவரல்லர். சிமித் குடும்பத்தினர் அதே வருமானமுடையவராயிருந்தபோதிலும் வீட்டுக்கு அதிக வாடகை கொடுக்கிறார்கள். ஆனல் கார் வைத்திருப்பதில்லை.

மேலதிகமான குறிப்பு : குடும்பச் செலவுக்கான ஒரு வருடச் செலவுத் திட்டம், நீண்டகாலச் செலவுத்திட்டத்திலும் பார்க்க வித்தியாசமுடையதாயிருக்கும். குறுகியகால வருமானம் சம்பந்தமான சேமிப்பில் ஏற்ற இறக்கம் அதிகம். பத்துவருடச் சராசரிகளில் இந்த வகையான ஏற்ற இறக்கம் குறைவு.

வாழ்க்கைச் செலவில் பிரதேசவாரியாகவுள்ள வித்தியாசம்

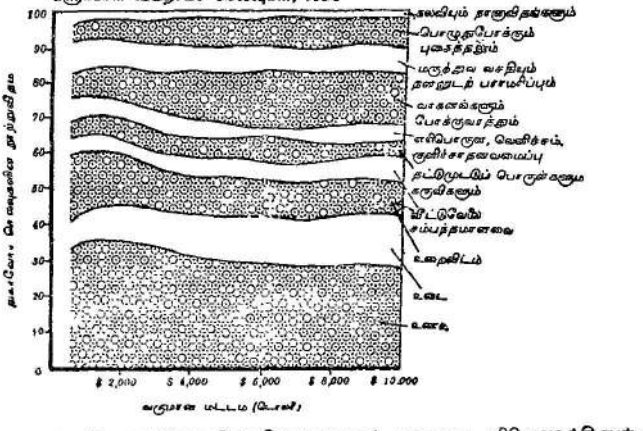
ஐக்கிய அமெரிக்காவில் பல்வேறு பகுதியிலும் வாழ்க்கைத் தரங்களும் வித்தியாசப்படுகின்றன. நகரங்களிலும்பார்க்கக் கிராமங்களிலே வீட்டு வாடகை மலிவு. கீழ்க்கரையிலும்பார்க்க மேற்கரையிலே வாடகை மலிவாக இருந்த காலமுண்டு. யுத்தத்துக்குப்பின்னர் பிரதேசவாரியான வித்தியாசங்கள் குறைந்து விட்டன. முன்னர் வாழ்க்கைச்

குடும்பச் செலவினங்கள் ஒழுங்கான வருமானத்திட்ட முறைகளைக் காட்டுகின்றன

படம்.1 நகர்ப்புறக் குடும்பங்களின் மாதிரிகளைக் கவனமாக ஆராய்தல், நுகர்ச்சிச் செலவைத் தீர்மானிப்பது பற்றிய வருமானத்தின் முக்கியத்துவத்தைத் தெளிவுபடுத்தும். (மூலம் : தொழிற்புள்ளி விபரச் செயலகம், பென்சில்வேனியப் பலகலைக் கழகம்.)

வருமானம் அதிகரிக்கிறபோது அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கான விதிதசமச் செலவு வீழ்கிறது. ஆனால் சுகபோகப் பொருள்களுக்கான விதிதசமச் செலவு உயர்கிறது.

படம். 2 உணவும் வீடும் அத்தியாவசியப் பொருள்களும் வருமான விதிதசமத்தினும் குறைவாக அதிகரிக்கின்றன. பொழுதுபோக்கும் வீடும் சுகபோகங்களும் விதிதசமத்தினும் கூடுதலாக அதிகரிக்கின்றன. (மூலம் : தொழிற் புள்ளி விபரச் செயலகம், பென்சில்வேனியப் பல்கலைக் கழகம்.)

செலவு குறைவான இடங்களில் இப்போது உயர்ந்து விட்டமையே இதற்குக் காரணம். வடக்கேயுள்ள பெரிய பட்டணங்களில் செலவு அவ்வளவு ஏறவில்லை.

வடக்கேயும், தெற்கேயும் செலவில் வித்தியாசமிருந்ததை மக்கள் மிகைப்படுத்திக் கூறி வந்தனர். அவ்வாறே பட்டினங்களுக்குப் பட்டினம் வித்தியாசங்கள் நிலவிவந்தமையையும் மிகைப்படுத்தினர். தொழில் இலாகா தயாரித்த அறிக்கைகளைக் கருத்தோடு ஆராய்ந்து பார்த்தால், பெரிய நகரங்களிடையே வாழ்க்கைச் செலவில் உள்ள வித்தியாசம் குறைவென் பதைக் காணலாம்.

வாழ்க்கைச் செலவு மிகவுயர்ந்த நகரங்களெவை? நியூயோர்க்கா? வாஷ்ங்டனு? அப்படி நினைப்பீர்களானால் அது தவறு. 20 பெரிய நகரங்களிலே வாழ்க்கைச் செலவு எவ்வாறு வித்தியாசப்படுகிறதென்பதை அட்டவணை 1 காட்டுகிறது. வாஷிங்டன் இந்த அட்டவணையில் நடுத்தானத்தை வகிக்கிறது. (அதன் வாழ்க்கைச் செலவுப்புள்ளி 100 ஆனபடியால் அதையே ஒத்துப் பார்ப்பதற்கு அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளோம்.) நியூயோர்க்கும், பிலாடெல்பியாவும் சராசரிக்குக் குறைவாகவேயுள்ளன. மேற்குக் கரை நாடுகள் சராசரிக்கு உயர்வாயிருக்கின்றன. தென் பிரதேசங்களிலுள்ள நாடுகள் சராசரிக்குக் குறைவாகவேயிருக்கின்றன. மத்தியத் தானத்திலும் அந்தங்களிலுமுள்ள நகரங்களிடையே 10 வீதத்துக்கிடையிலேதான் வித்தியாச வீச்சுக்காணப்படுகிறது. முடியிலிருந்து அடிவரை மிக உச்சமாயுள்ள வீச்சு 20 வீதமெனலாம்[1].

வாழ்க்கைச் செலவு எவ்வாறு கணிக்கப்படுகிறது? விலைகளின் சுட்டிலக்கங்களைப் புள்ளிமுறைப்படி தயார் செய்வது மிகக் கடினம். நிசவிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நுணுக்கமான அறிக்கை செய்ய வேண்டும். பால்டிமூரிலே எல்லா விலைகளும் வாஷிங்டனிலுள்ள விலைகளில் 93 வீதமானால் மாத்திரமே, வாஷிங்டனில் 100 என்ற அடிப்படையில் பால்டிமூரில் வாழ்க்கைச் செலவு சரியாக 93 வீதத்திலிருக்குமெனக் கூறலாம். ஆனால் உண்மையில் சில விலைகள் பால்டிமூரில் வாஷிங்டன் விலையில் 65 வீதமாகவேயிருக்கும். வேறு சில 150 வீதமாயிருக்கும். எனவே புள்ளி விவரக் கணக்குப் போடுபவர் "நிறையேற்றிய" சராசரியையே கொள்வார். குறித்த ஒரு சம நிலையான வாழ்க்கை மட்டத்துக்கு ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் அவசியமான பொருள்களைக் கவனமாக அட்டவணைப்படுத்தி தொழிற்புள்ளி இலாகா அறிக்கை சமர்ப்பிக்கிறது. அதன் பின்னரே அந்தப் பொருள்களின் மொத்தச் செலவு மதிப்பிடப்படுகிறது.

[1]. உயர்ந்த செலவுப்புள்ளி உள்ள இடங்களிலே சம்பளமும் உயர்ந்திருக்குமென எண்ண வேண்டாம்: பெரும்பாலும் உயர்ந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படமாட்டாது. மிகச் செலவுள்ள பொலடனில், செலவு குறைந்த நியூயோர்க், டெட்ரோயிட் நகரங்களைப் போலவே சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது.

இதைச் செய்யும்போது மிக்க கவனமெடுக்கவேண்டும். உதாரணமாக தெற்குப் பிரதேசங்களிலே, காலநிலைவெப்பமுள்ளதாயிருக்கிறபடியால் வெப்பமூட்டும் செலவு, கட்டடச் செலவு என்ற விடயங்களில் விசேட சலுகை காட்டப்படும். மேலும் தெற்கிலேயுள்ளவர்களுடைய உணவு ருசிகள் வித்தியாசப்படும். இவை தீர்க்கமுடியாத பிரச்சினைகளை உண்டாக்கு கின்றன. பன்றி இறைச்சிக்குப் பதில் மாட்டிறைச்சி, றையுக்குப் பதில் பூர்போன் என்ற வித்தியாசங்களுண்டு. புள்ளி விபரம் தயாரிப்பவர் சமநிலையான வாழ்க்கைத் தரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே விலைகளை மதிப்பிடுவார்.

சாதாரணமக்கள் இந்த விடயத்திலேதான் பிழை போவார்கள். ஒருவர் பின்வருமாறு ஆலோசனை கூறுவார் : "டிக்சிகல்லூரியிலே தாவர இயல் ஆசிரியர் பதவியை ஏற்போம். அங்கேயும் இங்கே கிடைக்கிற சம்பளம்தான் கொடுப்பார்கள். ஆனால் அங்கே 6,000 டொலர் இங்கே 12,000 டொலருக்குச் சரி" என்பார்.

தேசத்தின் எந்தப் பகுதியிலும் வாழ்க்கைச் செலவில் அதிக வித்தியா சங் காணமுடியாது.

அட்டவணை 1. 20 பெரிய அமெரிக்கப்பட்டினங்களில் நிலவும் சராசரி நுகர்வோர் விலைகளுக்கு டொலர், சுட்டிலக்க ஒப்புமை 1959.

ஒரு தொழிலாளியின் குடும்பத்துக்குள்ள வாழ்க்கைச் செலவு சம்பந்த மான மதிப்பீட்டுத் தரவுகள், வாஷிங்டன் வாழ்க்கைச் செலவுப்புள்ளி 100 ஆகவிருக்கும்போது சிக்காகோவின் புள்ளி 106.8 என்று சொல்லும்போது சிகாகாகோவின் 6,567 டொலர் வருமானமானது வாஷிங்டனின் 6,147 டொலர் வருமானத்திலும் $\frac{106.8}{100.0}$ அளவு பெரிதென்பதே பொருள். மற்றப்புள்ளிகளையும் இவ்வாறே கணிக்கலாம். (இடைத்த வழி : ஐக்கிய அமெரிக்கத் தொழில் இலாகாவின் தொழிற் புள்ளி விபரப்பகுதி.)

நகரம	செலவு	சுட்டிலக்கம்
1. சிக்காகோ	6,567 டொ.	106.8
2. சியற்றல்	6,562	106.8
3. பொஸ்டன்	6,317	102.8
4. சான்பிரான்சிஸ்கோ	6,304	102.6
5. லோஸ்எஞ்ஜல்ஸ்	6,285	102.2
6. சென்லூயி	6,266	101.9
7. போட்லன்ட் (ஒரி)	6,222	101.2
8. கிளெவ்லன்ட்	6,199	100.8
9. பிட்ஸ்பர்க்	6,199	100.8
10. மினிபோலிஸ்	6,181	100.6
11. வாஷிங்டன்	6,147	100.0
12. சின்சினட்டி	6,100	99.2
13. டெட்றோயிட	6,072	98.8
14. நியூயோர்க்	5,970	97.1

நகரம்	செலவு	சுட்டிலக்கம்
15. கன்சாஸ்சிடி	5,964	97.0
16. பிலாடெல்பியா	5,898	95.9
17. பல்டிமூர்	5,718	93.0
18. ஸ்பிரண்டன்	5,693	92.6
19. அட்லான்டா	5.642	91.8
20. ஹெளஸ்டன்	5,370	87.4

தெற்கிலுள்ள கிராமியப் பிரதேசங்களிலே வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்ததன்று என்பது உண்மை. ஆனால் பலர் குறைந்த வாழ்க்கைத்தரமுடையவராயிருக்கின்றனர்.

வருடமொன்றுக்கு 6,000 டொலர் வருமானமுள்ள ஒரு குடும்பத்தினர், வடக்குப் பிரதேசத்திலுள்ள அதே வருமானமுடையவரிலும்பார்க்கச் சந்தோஷமுடையவராயிருப்பர். ஏனெனில் அந்த வருமானத்திலும் உயர்ந்த வருமானமுடையவர் மிகக் குறைவாக இருத்தலே ஒரு காரணமாகும். விவசாயிகளும் சிறிய நகரங்களிலே வசிப்போரும், நீக்ரோவரும், வெள்ளையரான பட்டணவாசிகளிலிடச் சிக்கனமுடையவராயிருப்பதற்கு இதுவே காரணமாகும். ஒஹியோ கொலம்பஸின் 9,000 டொலர் வருமானமுள்ள நீக்ரோ தனது வகுப்பில் உள்ளவருள் உயர்ந்த வருமானப்படியை அணுகியவனுயிருப்பான். நியூயோர்க்கிலுள்ள பார்க் அவெனியூவில் 40,000 டொலர் வருமானமுள்ள வெள்ளைக்காரனுக்கும் இவனுக்கும் வித்தியாசமிருக்காது. இருவரும் ஒரே தொகையையே சேமிப்பார்கள்.

வாழ்க்கைச் செலவில் குடும்ப வித்தியாசங்கள்.

இந்தப் புள்ளி விவரச் செலவுத்தரவுகளை ஆராய்கிறபொழுது, ஒருவரைப் போல இரண்டுபேர் குறைந்த செலவில் வாழ்க்கை நடத்த முடியுமா? என்ற பழையகேள்விக்கு விடை தோன்றுகிறது. தொழில் இலாகாப்புள்ளி விவரங்களின்படி இதற்குவிடை இல்லை என்பதே. வீட்டிலே ஒருவர் வேலை செய்தாலும், சராசரி ஒருவருக்கான செலவிலும்பார்க்க 100/70 வீதம் மற்றவருக்குஞ் செலவாகும். இருவர் தனித்தனி குடும்பம் நடத்துவதிலும் பார்க்க இவ்வாறு கூட்டாய் நடத்துவதால் செலவு குறைகிறதென்பதுண்மையே.

குடும்பத்திலே குழந்தைகளிருந்தால் ஒவ்வொரு குழந்தையும் செலவைக் கூட்டும். தனிமையில் குடும்பம் நடத்த 70 உம், மனைவியோடு நடத்த 100 உம் செலவானால் ஒரு குழந்தையுஞ் சேர்ந்தால் 130 ஆகவும் இரண்டு குழந்தைகள் சேர்ந்தால் 160 ஆகவும், இவ்வாறே கூடிக்கொண்டு போகும். குழந்தைகள் கூடக்கூட ஆரம்பச் செலவு முதலிய சில்லறைச் செலவுகளில் சிக்கனம் உண்டாக்கலாம். பல குழந்தைகளையுடைய வறிய குடும்பத்தினரின் பள்ளிக்கூடச் செலவு கஷ்டத்தையுண்டுபண்ணும். பெரிய குடும்பத்தினர் வீட்டு வாடகைக்குச் சிறிய குடும்பத்தினரைப்போலச் செலவு செய்ய மாட்டார்கள். ஏனெனில் அவர்களுக்கு உணவுச் செலவு அதிகமாகும்.

கனேடா[1], இங்கிலாந்து, பிரான்சு, சுவீடன், முதலிய அரசாங்கங்கள் மாதந்தோறும் குடும்பங்களுக்குப் படிச்செலவு கொடுத்துவருகின்றன. படிச்செலவுத்தொகை குடும்பத்திலுள்ள குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை யைப் பொறுத்தது. கருணையினலும், சனப் பெருக்கத்தை அதிகரிக்கும் நோக்கமாகவுமே இந்தப் படிச்செலவு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தனிப் பட்ட கம்பெனிகள் இவ்வாறு படிச் செலவு கொடுப்பதில்லை. இத்தொண்டை அரசாங்கமே செய்துவருகிறது. கம்பெனிகள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தமிருந்தால் அவை கல்யாணமாகாத பிரமச்சாரிகளையே வேலைக் கமர்த்தும். பெரிய குடும்பத்தினரை வேலைக்கமர்த்தமாட்டா.

பணம் செலவு செய்வதில் பிற்போக்கான கலை.

மக்கள் ஒழுங்காகப் பணத்தைச் செலவு செய்தாலும், நியாயமாகச் செலவு செய்யமாட்டார்கள். உதாரணமாக 3,000 டொலர் வருமான முள்ளவர்கள் தற்கால விஞ்ஞானம் அவசியமானதெனக் காட்டும் தொகை யினும் குறைவாகவே வைத்தியத்துக்காகச் செலவு செய்கிறார்கள். வாழ்க் கைக்கு அத்தியாவசியமானவையெனப் பெரும்பாலோர் கருதுவதெல் லாம் பரம்பரையாகச் சமூகத்தால் நல்லதெனக் கருதிவந்தவையேயன்றி உடல் நலத்துக்கு அத்தியாவசியமானவையல்ல. தேசிய ஆராய்ச்சிப்பகு யினர் சிபார்சு செய்தவையும், உடல்நலத்துக்கு அவசியமெனக் காணப் பட்ட ஏ, பி, சி, டி முதலிய உயிர்ச்சத்துக்களும் இரும்பு கல்சியம் முதலிய னவும் சேர்ந்தவையும் ஒரு வாலிபனுக்குத் தேவையானவையுமான உணவு வகைகளை வாங்க எவ்வளவு பணம் செலவாகுமென்பதை ஒரு பொருளா தார நிபுணர் ஒரு முறை மதிப்பிட்டார். அதன்படி ஒரு வருடத்துக்கு (i) 1939 இல் 39 டொலரும், 1944[2] இல் 57 டொலரும் (1961 இல் ஒரு சமயம் இத்தொகை 70 டொலராகலாம்) செலவாகுமெனக் காணப்பட்டது. இந்த உணவிலே ரொட்டி, உருளைக்கிழங்கு ஆகிய விலையுயர்ந்த உணவுவகை களில்லை. ஆனல் இளக்கமான கோதுமைமா, கீரை, அவரை என்பனவே உண்டு. இந்த உணவு ருசியற்றதென்பது உண்மையே. இதை எவரும் விரும்பி உண்ணமாட்டார்கள். மீன மாத்திரம் உண்ணும்படி பழக்கினல் நாய் பசி கிடப்பதுபோல, இந்த உணவையும் எவரும் விரும்பி உண்ணுர்.

ஒரு கம்பனி பெருந்தொகையாக ஒரு பொருளைக் கொள்வனவு செய் தால் அதன் தரத்தை நன்முகப் பரிசோதித்த பின்னரே வாங்கும். அத்துடன் மலிவான இடத்திலேயே வாங்கும். ஆனல் சாதாரண

1. கனேடாவில் அரசாங்கம் குழந்தையொன்றுக்கு அதன் வயதையனுசரித்து 6 டொலர் துவக்கம 8 டொலர்வரை படிச்செலவு கொடுக்கிறது.

2. ஜோர்ஜ். ஜே. ஸ்டிக்லர் "ஜேர்னல் ஒவ் பாம் எக்கனேமிக்ஸ்" (மே 1945, பக் 303—314) என்ற சஞ்சிகையில் எழுதினர். "ஒரு படித்திட்டம்" என்ற பொருளாதாரத்தேசியப் பாதுகாப்புக்கணிதமுறை என்னும் புகழ்பெற்ற முறைக்கு இது முன்னேடியாயமைந்தது. மிச்சிக்கன் சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த விக்டர் ஈ ஸ்மித் எனபவர் அதே சஞ்சிகையில், (மே 1959, பக்கம் 272-283) தினமொன்றுக்கு மூவரைக் கொண்ட ஒரு குடும்பத்தினர் 50 சதத்துக்கு ஒருவருகு ருசியான உணவை வாங்கமுடியுமென எழுதியுள்ளார்.

நுகர்வோன் இந்த வகையில் அனுபவமில்லாதவனாகவேயிருப்பான். ஒரு டசின் டிஸ்பிரினுக்கு அவன் 15 சதம் கொடுத்து வாங்குவான். ஆனால் அதே தரமான 100 டிஸ்பிரினை 15 சதத்துக்கு வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கலாம். ஒரு சுருட்டிலேயுள்ள புகையிலையின் பெறுமதியளவுக்கு அநேகமாகச் சமனான அளவு பணம் அதனை விளம்பரஞ் செய்வதிலே செலவாகிறது. 5 டொலருக்கு விற்பனையாகும் உதட்டுச் சாயத்திலே அடங்கிய பொருள்கள் 50 சதமே பெறும். இரசாயன ஆராய்ச்சியாளர் இதனை ஆராய்ந்து பார்த்துள்ளார். சவர்க்காரக் கட்டியொன்று சங்கிலித்தொடர் கம்பெனிக்கடையில் 18 சதமாக விற்பனையாகிறது. அந்தக் கடைக்கு அடுத்த தனியார் கடையில் 20 சதமாக விற்கப்படுகிறது. ஓர் அரைப் போத்தல் கொக்காகோலாவில் முழுப்போத்தலுக்குரியதிலும் பார்க்கக் குறைந்த வீதமான பானமேயிருக்கிறது. கோப்பிக் கம்பெனிகள் "முதல் தரமான" தமது கோப்பித்தூளை வேறு லேபல் போட்டு மலிவாக விற்கக்கூடும். சட்டம் இதைத் தடைசெய்யாதவரை அவ்வாறே அவர்கள் விற்றுவருவார்கள. பிரசித்தமானதொரு கார் டயரை ஒரு கம்பெனி தனது லேபலைப் போட்டு மிகக் குறைவான விலையில் பெருந்தொகையாக விற்கத் தொடங்கிற்று.

நுகர்வோனுடைய உடல் நலத்துக்கும் பணத்துக்கும் ஆபத்துண்டாக்கும். இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே சிக்காக்கோவிலிருந்த கால் நடைப் பண்ணைகளின் நிலையைப் பற்றி உப்டன் சின்கிளேர் என்பவர் தாம் எழுதிய தி ஜங்கிள் எனற நவீனத்திலே வருணித்தபொழுது இறைச்சி உண்பதைப் பலர் நிறுத்தினர். வியாபாரிகள் பெரிதும் எதிர்த்தபோதிலும், அரசாங்கம் தூய உணவு, மருந்துச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. ஆனால் நரைமயிர்த் தைலம் போட்டுத் தமக்கே நஞ்சூட்டிகொள்ளும் அமெரிக்கரை அரசாங்கம் ஒன்றுஞ்செய்வதில்லை. அவ்வாறே லேபல் மருந்துகளைத் தாமாகவே வாங்கித் தமக்கு வைத்தியஞ் செய்துகொண்டு அகால மரணமடையும் அமெரிக்கரைப்பற்றியும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. பொருள்களை விளம்பரப்படுத்தும்போது மிகவும் தவறுக விடயங்களை மக்களிடத்து மிகைப்படுத்திக் காட்டும் கம்பெனிகள் மீது பெடரல் வியாபாரக் கமிஷன் வழகுத் தொடர்கிறது. ஆனபடியால் அவை மறைமுகமாக மக்கள் மனதைத் திருப்புவதற்காகச் சாமர்த்தியமாக விளம்பரஞ் செய்கின்றன. (உதாரணமாகப் பெண்களுக்குரிய பிரசித்தமான ஒரு மருந்தின் லேபலில் "இந்த மருந்து எநத நோய்களுக்கேற்றது" எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.)

நமது யுகம் விளம்பர யுகம். தினசரிப் பத்திரிகைகளிலும், டெலிவிஷனிலும், மேற்குப்பிரதேசங்கள்பற்றிய சினிமாக்களிலும், ஞாயிற்றுக்கிழமை வினோதச் சவாரிகளிலும் பலவகையான வியாபாரப் பொருள்கள்பற்றிய விளம்பரங்கள் மிகக் கவனமாகத் தெரிந்து ஊட்டப்படுகின்றன. தேசத்தின் ஆக்கத்திறமைகளிற் கணிசமான பகுதியும்,

பத்திரிகைகளும், நவீன மின்சார வசதிகளும் வியாபார விளம்பரத்துக் காகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதைக் காணலாம்.

விளம்பரம் அவசியமென வாதாடுவோர் அதனால் பல பொருளாதார நன்மைகளுண்டெனக் கூறுவர். பொதுமக்களுக்குப் பயனுள்ள தகவல் கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. பெருவாரி உற்பத்திச் சந்தைகள் உருவாக்கப் படுகின்றன. விளம்பரச் செலவின் பயனாகத் தனிப்பட்டோர் அச்சுக்கூடம் உண்டாகிறது. ரேடியோவிலும் டெலிவிஷனிலும் சிறந்த நல்ல நிகழ்ச்சி களை மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. விளம்பரத்தின் பயனாக நல்ல பெரிய சஞ்சிகைகள் வெளியிடப்படுகின்றன. இவ்வாறே பல காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆனால் இந்த வாதத்துக்கு எதிராக விளம்பரத்திலே பெரும் பகுதி தனனைத் தானே செயலற்றதாக்கி விடுகிறதென்றும், நுகர்வோருக்குச் சரியான தகவல்களைக் கொடுக்கும் விடயத்தில் அது ஒன்றையுஞ் சாதித்து விடவில்லையென்றும் அத்துடன் ஒரு நிமிட நேரம் ஒலிபரப்பாகும் உயர்ந்த சங்கீதத்துக்கு ஈடாக அரைமணிநேரம் உணர்ச்சி மிக்க சில்லறை நாடகம் ஒலிபரப்பாகிறதென்றும் கூறுவர். இந்த விடயம் விவாதத்துக்குரியதாக இருந்து கொண்டேயிருக்கும். ஆனால் கல்லப் என்ற வாக்கெடுப்பிலே மக்கள் விளம்பரஞ் செய்யப்படுவதை விரும்புகிறார்கள் என்று முடிவு செய்யக்கூடியதாயிருந்தது. அவ்வாறு வாக்களித்தவர் விளம்பரத்திலே கூறப்படுபவை எல்லாவற்றையும் நம்பாவிட்டாலும், அவற் றை ஞாபகத்தில் வைத்தேயிருக்கிறார்கள.

அமெரிக்காவிலுள்ள நுகர்வோர் இப்போதெல்லாம் நிபுணர்களாகி வரு கின்றனர். ஒன்று : மலிவாகப் பொருள் விற்பனை செய்யும் கடைகளின் பெருக்கம் ; இரண்டு : நீண்டகால உபயோகத்துக்குரிய பொருள்களை விலை யட்டவணையிலுள்ள விலையிலும் பார்க்க மிகக் குறைவான விலையில் கழிவு கொடுத்து விற்கும் கடைகளின் பெருக்கம் ; மூன்று " தாமாகச் செய்யும் இயக்கம் " பெருகி வருகிறது. இதன் பிரகாரம் சனிக்கிழமைகளில் வேலைக்குப் போகாமல் வீட்டிலேயிருந்து நமது வீட்டு வேலைகளை நாமே செய்தல். இளந்தம்பதிகள் ஒலிப்பதிவு செய்யும் இயந்திரம் வாங்குவதற் காக அதைப்பற்றிச் சகல விடயங்களையும் அறிய ஆராய்ச்சி நடத்திய பின்னரே வாங்குகின்றனர். இதற்காக அவர்கள் பல மணிநேரம் செலவு செய்கிறார்கள். இத்தகைய தொழில் நுட்பத்தை எந்த அராபிய வியாபாரியி டத்தில் காணலாம் ? இவ்வளவு கருத்துள்ள ஊக்கத்தை எந்த விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியாளரிடம் காணலாம் ?

யுத்தகாலத்தில் குடும்பச் சொத்துச் சேர்தலும், யுத்தத்துக்குப் பிந்திய காலத்தில் அது சேர்தலும்.

உமது வருமானத்துக்கும் நீர் நுகர்வதற்குமிடையேயுள்ள வித்தி யாசமே அட்சரகணிதமுறைப்படியமைந்த உமது தேறிய சேமிப்பாகும். உமது வருமானத்துக்குக்குறைவாகச் செலவு செய்தால உமது சேமிப்பு நேர்க்கணியமாயிருக்கும். அதனால் உமது சொத்து அதிகரிக்கும். அல்லது

பொறுப்புக்கள் குறையும். அதாவது, உமது நிசப் பெறுமதி கூடுகிறது. உமது வருமானத்துக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்தால், உமது நிகரச் சேமிப்பு எதிர்க்கணியமாயிருக்கும். நீர் சேமிப்பதில்லை. உமது நிகரச் சொத்துக் குறைகிறது.

உமது வருமானத்துக்கு அதிகமாக எவ்வாறு செலவு செய்கிறீர் என் பதைப் பார்ப்போம். நீர் கடன்வாங்கிச் செலவு செய்யலாம். அதைப்பற்றி அடுத்த பகுதியிற்கூறுவோம். முன்னே சேமித்துவைத்திருந்த பணத்தை நீர் செலவு செய்யலாம். அல்லது வங்கியிலுள்ள பணத்தை எடுத்துச் செலவு செய்யலாம். அந்தப்பணம் சேமிப்புக் கணக்கிலிருந்தோ நடப்புக் கணக் கிலிருந்தோ கிடைக்கும். அல்லது அரசாங்கச் சேமிப்புப் பத்திரத்தை மாற்றிச் செலவு செய்யலாம். அல்லது உம்மிடம் விற்பனை செய்யக் கூடிய பத்திரங்களோ, பங்குகளோ இருந்தால் உமது தரகரைக்கொண்டு அவற் றில் சிலவற்றை விற்பனை செய்து, உமது கலிபோணியப் பிரயாணத்தை நடத்தலாம், அல்லது நீர் வாங்க விரும்பிய புதிய காரை வாங்கலாம்.

யுத்தத்தின் பயனாக அமெரிக்கர் முன்னெப்பொழுதும் இல்லாத வகை யிலே சொத்துகளைச் சேகரித்தனர். யுத்தகாலத்திலே பெரும்பாலான குடும் பத்தினர் அபரிமிதமான வருமானத்தைப் பெற்றார்கள். ஆனால் நிலை பேறில்லாத நுகர் பொருள்களில் அவர்கள் மிதமான அளவு பணத்தையே செலவு செய்தனர். கார், ரேடியோ போன்ற நிலையான பொருள்களில் மிகக் குறைவாகவே செலவு செய்தனர். வருமானத்துக்கும் செலவுக்குமிடை யேயுள்ள வித்தியாசம் அதிகரித்தது. யுத்தக்கடன் பத்திரங்களாகவும் சேமிப்புக் கணக்குகளாகவும், காப்புறுதிப் பத்திரங்களாகவும், இவை பரி ணமித்தன. பழைய கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டன. நோட்டுப்பணமும், வங்கி நடப்புக் கணக்குமாக இது தோற்றமளித்தது. யுத்தம் முடிய அமெரிக்க மக்களும், கம்பெனிகளும் 250 பிலியன் டொலர் திரவச் சொத்துடையவர் களாயினர். இவற்றில் பாதி அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களிலும், எஞ்சியவை நடப்புக் கணக்குச் சேமிப்பு, நோட்டுக்கள் என்பவற்றிலும் பணமாக இருந்தன. யுத்தம் முடிந்த பின்னர் சராசரியாகக் குடும்பத்திலே நேர்க் கணியமான சேமிப்பு உண்டாயிற்று. அவர்களுடைய செல்வம் அதிகரித்தது. அத்துடன் அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களை அவர்கள் மாற்றி வேறு நயமுள்ள விடயங்களில் முதலீடு செய்தனர்.

யுத்தத்துக்கு முந்திய காலத்திலேயிருந்ததிலும் ஆறு மடங்கு அதிகமான செல்வத்தை இந்த மொத்தத்திரவச் சொத்துக் குறிக்கிறது. எனவே 1960 இல் அமெரிக்கர் ஒரு வருட வருமானத்துக்கு அதிகமான செல்வத் தைச் சேமிப்பாய்ப் பெற்றிருக்கின்றனர். யுத்தகாலத்திலே அமெரிக்க பெடரல் அரசாங்கம் மக்களிடம் கடன் பட்டது. அதன் பயனாகவே மக்கள் வசம் இந்தச் செல்வம் வந்து சேர்ந்தது. (19 ஆம் அத்தியாயத்திலே இதைப் பற்றி ஆராய்வாம். மக்களிடம் சிக்கிய இந்த உபரிச்சொத்து அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாக சமூக ஐந்தொகையில் காட்டப்படும்.)

உண்மையில், சராசரிக் குடும்பம் என்ற ஒன்றில்லை. மொத்தத் திரவச் சொத்தானது எல்லாக் குடும்பத்தவரிடையிலும் சரிசமனுகப் பங்கீடு செய்யப்படவில்லை. திரவச் சொத்தின் பங்கீட்டைப் பற்றி நாம் யூகித்துத் கணக்கிடவேண்டிய அவசியமுமில்லை. பெடரல் ரிசேர்வ் சபையின் வேண்டுகோளின்படி, மிச்சிக்கன் சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த நுகர்வோர் ஆராய்ச்சி நிலையம், சேமிப்புப் பங்கீடுபற்றிக் கவனமான புள்ளி விவர ஆராய்ச்சிகளை நடத்தியுள்ளது. 1950 ஆம் ஆண்டையடுத்த வருடங்களில் சகல குடும்பங்களிலும் காற்பங்கினர், எவ்வகையான திரவச் சொத்துமில்லாதவராயிருந்தனர். அவர்கள் வசம் சேமிப்புக் கணக்கோ, காசோலைக் கணக்கோ, அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களோ இருக்கவில்லை. அரைவாசிக்கு அதிகமானவர்களிடம் 500 டொலருக்குக் குறைவான சேமிப்பேயிருந்தது. மிக உயர்ந்த சேமிப்பான 5,000 டொலருக்கு அதிகமான திரவச் சொத்துள்ள 10 வீதத்தினர் மொத்தத் திரவச் சொத்தில் மூன்றிலிருபகுதியைக் கொண்டிருந்தனர். இவ்விபரங்கள் மேற்படி சபையின் சஞ்சிகையான பெடரல் ரிசேர்வ் சஞ்சிகையில் காணப்பட்டன. இந்தப் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து ஒரு விடயம் நூதனமானதாய்க் காணப்பட்டது. எந்த ஒரு வருமான இனத்திலும், ஒரு சிறு தொகையினரே சேமிப்பைச் செய்யக் கூடியவராயிருந்தனரென்பதே அது.

இப்போதெல்லாம் அமெரிக்கர் காசுகொடுத்து ஒரு வீட்டையோ, காரையோ வாங்கும் நிலையிலிருக்கிறார்கள் என்பதே இவற்றால் நாம் அறியக்கூடியதொரு விடயமாகும். இத்தகைய நிலை அமெரிக்காவின் சரித்திரத்திலே முன்னெப்பொழுதும் ஏற்பட்டதில்லையாது.

மக்கள் எவ்வாறு கடன்படுகிறார்கள் ?

கடன் வாங்கவேண்டிய அவசியமுள்ளவர்கள் கடன்படுவதற்கு என்ன வழிவகைகளுண்டென்பதை இப்போது ஆராய்வாம். கடந்த ஒரு நூற்றாண்டின் கடைசிக் கால் நூற்றாண்டுவரை வறிய மக்கள் அரசாங்க அனுமதி பெறாது கடன் கொடுக்கும் லேவாதேவிக்காரரிடத்திலே கடன் பெற்று வந்தார்கள். இவர்கள் இன்னும் சில மாகாணங்களில், அதாவது சிறு கடன சட்டம் நிறைவேற்றப்படாத மாகாணங்களில் இருந்து வருகிறார்கள். இவர்கள் குறைந்த பட்சம் 120 வீதம் தொட்டு கூடிய பட்சம் 1,200 வீதம் வரை வட்டி வாங்குகிறார்கள். 12 வீதமென்று நினைக்க வேண்டாம்; 1,200 வீதம் 1949 ஆம் ஆண்டில் வைத்தியச் செலவுக்காக 20 டொலர் கடன்பட்ட ஒருவர் 1958 ஆம் ஆண்டுவரை வாராவாரம் 2.25 டொலர் கொடுத்துக் கடனையடைத்தார் என்பனபோன்ற கதைகள் சர்வசாதாரணம். இதே கடனைத் தீர்க்க அவரே, 1,053 டொலர் 600 வீத வட்டியில் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமிருந்திருக்கும். வறியவரின் சாபக்கேடு வறுமை. பணமில்லாதபடியால் கடன்படுகிறார்கள். அதே காரணத்தினால் அவர்கள் கடனையடைக்க முடியாமலுமிருக்கிறார்கள். கடன் கொடுக்கும் வட்டிக்காரன் சில சமயம் பலாத்காரத்தைக்கூட உபயோகிப்பான். அல்லது முதலாளியிடமோ

மனைவியிடமோ சொல்லப் போவதாகப் பயமுறுத்துவான். வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பவனை தனது கடனை முற்றுகப் பெற்றுவிட விரும்பமாட்டான். கடனை வாங்கியவன் தன்னால் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாதென்று கூறிவிட்டால் சட்டப்படி கடன் கொடுத்தவன் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. மேலும், கடன் கொடுத்தவனை வழக்கெடுக்கவே மாட்டான்.

இந்த அவல நிலையைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கு ஒரேயொரு வழிதானுண்டு. வட்டிவீதத்தைச் சாதாரண ஆறு வீதத்திலும் அதிகமாக உயர்த்திச் சட்டபூர்வமான வட்டியை விதிக்கும் சிறு கடன் சட்டமொன்றை ஆக்க வேண்டும். நேர்மையான வட்டிக் கடைக்காரரால் ஆறுவீதவட்டியில் தமது வியாபாரதத்தை நடத்த முடியாது. எனவே அதிக வட்டி வாங்குதல் சட்ட பூர்வமாக விதிக்கப்பட்டால் நேர்மையாக அவர்கள் கடன் கொடுக்கும் முயற்சியைச் செய்வர். இவ்வாறு வட்டிக்குக் காசு கடன்கொடுப்பதில் அபாயமுணடு. அத்துடன் பலவகை நிர்வாகச் செலவுகளுமுண்டாகும். தென்பகுதிகளிலும், ரொக்கிமலைப் பிரதேசங்களிலுமுள்ள சில மாகாணங்கள், ஒரேமாதிரியான சிறு கடன் சட்டங்களைச் செய்து கொள்ளவில்லை. அங்குள்ள லேவாதேவிக்காரர் இத்தகைய சட்டஞ் செய்வதானால் பாராளுமன்றத்துக்கு இலஞ்சம் கட்டியாகவேண்டுமென ஒரு விஷமப் பிரசாரத்தைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆறு வீத வட்டிக்கு அதிகமாக மக்கள் கொடுக்கக் கூடாதென ஒரு கூச்சலைக்கிளப்பி அதன் மூலம் அரசியல் செல்வாக்குப் பெற விரும்பும் அரசியல்வாதிகளும் இதில் சேர்ந்து கொண்டனர். அத்துடன் அபவாதஞ் சொல்லி தலைவர்களின் செல்வாக்கைக் குறைக்க முயலும் நயவஞ்சகக்காரரும் சேர்ந்து கொண்டனர்.

ஆனால் ஒழுங்கான லேவாதேவிச் சட்டமுள்ள சில மாகாணங்களுண்டு. அங்கேயுள்ள வட்டிக்கடைகள் சட்டத்துக்குட்படவியாபாரம் நடத்துகின்றன. அவை ஒருவனுக்கு 250 டொலர் கடன கொடுத்தால் அதை அவன் 12 மாதத்தில் 36 வீத வட்டியில் திருப்பிக் கொடுத்துவிடலாம். வேறு எவ்வித பணமும் அவன் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. அவன் வேலை செய்யும் கம்பெனியிலே கடன் கொடுக்கும் சங்கமிருந்தால் அதிலிருந்து அவன் 12 வீத வட்டியில் கடன் பெற்றுக் கொள்ளலாம். நகை நட்டை ஈடாக வைத்துப்பணம் பெருக்க விரும்பினால் வெந்தீசு மதிப்பில், முக்கால் பங்கு பணத்தை அவன் பெறலாம். நகை ஈடுபிடிப்போர் வருடத்தில் நாற்பது வீத வட்டி கேட்பார்கள்.

கடன்படுபவரின் உள்ளூர் வங்கி அவருக்குச் சிறிய கடன் கொடுக்க முன்வருமானால் 12 வீத வட்டியில் மாதம் மாதம் திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடிய வகையில் வங்கிக்கடன் உதவும். அவர் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் ஆற்றல அதிகம் இல்லாதவர் என வங்கி நினைக்குமானால் வட்டியைக்கூட்டி விடுவார்கள். காரோ, வீட்டுத்தளவாடங்களோ வாங்கவேண்டியிருந்தால் தவணை வீதம் கொடுத்து வாங்கலாம். அதற்கு அவர் 15 வீத வட்டி கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். அவர் வாழ்க்கைக் காப்புறுதிப் பத்திரம்

உடையவராயும் அதன் தவணைப்பணங்களை ஒழுங்காகக் கொடுத்து வருபவராயிருந்தால் அந்தப் பத்திரத்தின் பேரில் 5 அல்லது 6 வீத வட்டியில் காப்புறுதிக் கம்பனியிடமிருந்து கடனெடுக்கலாம். வேறு வகையான உறுதிப் பத்திரங்களோ அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களோ உடையவராயிருந்தால் அவற்றை ஈடாக வைத்து 5 வீத வட்டியிலே கடனெடுக்கலாம்.

இந்த வட்டி வீதம் ஊருக்குஊர் வித்தியாசப்படலாம்; காலத்துக்குக் காலம் வித்தியாசப்படலாம்; தாபனத்துக்குத் தாபனம் வித்தியாசப்படலாம். வடகிழக்கு நகரங்களில் வட்டி வீதம் மிகக் குறைவாயிருக்கும. பெரிய குறுகிய காலக் கடனுலல் வட்டி மேலுங் குறைவாக இருக்கும். உதாரணமாக நியூயோர்க் நகரிலுள்ள ஒரு வியாபாரி விலையாகக் கூடிய அரசாங்கக் கடன் பத்திரமுடையவராயிருந்தால் $3\frac{1}{2}$ வீத வட்டியிலே பெரிய தொகையைக் கடனுகப் பெறக் கூடியவராயிருப்பார்.

மேலே கூறிய வட்டிகளெல்லாம் கொடுபடாதிருக்கும் பாக்கியின் சராசரியையனுசரித்தே கணக்கிடப்படும். தவணைக் கொடுப்பனவு ஒப்பந்தப்படி ஒருவன் 12 வீதவட்டி கொடுப்பதாக நினைக்கும்போது உண்மையாக அவன் 24 வீத வட்டியே கொடுக்கிறன்; அல்லது அதிலும் இரண்டு பங்கு கொடுக்கிறன். இஃது எனென்று பார்ப்போம. ஏனெனில் அவன் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கி, எடுத்த கடனுக்குச் சமனுகத் தொடங்குகிறது. பின்னர் ஒவ்வொரு தவணைக் கொடுப்பனவோடும் குறைகிறது. பின்னர் பூச்சியத்தில் முடிகிறது. அப்பொழுது ஒப்பந்தத்தில் கண்ட தொகையின் அரைவாசிகளுச் சராசரியாகத் தேறுகிறது. வேறொருவகையிலே கூறுவதானுல் அந்தக் கடன் நிசத்தொகை சராசரி அரை வருடத்துகளே கடனுகக் கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே கடன் கொடுத்தவன அரைவருடத்துக்கே 12 வீதவட்டி பெறுகிறன். இவ்வாறு குறிப்பிட்ட விகிதத்தில இரண்டு மடங்கைப் பெறுகிறன்.[1]

மிகச்சிலரே இதனை உணர்கிறார்கள். நேர்மையற்ற லேவாதேவிக்காரர் பலரை ஏமாற்றக்கூடும். 3 அல்லது நாலு வீத வட்டி கொடுக்கும் பணத்தையோ பத்திரத்தையோ வங்கியில் வைத்துக்கொண்டு தவணைக் கடனில சில பொருள்களை வாங்குவர். அறியாமையினுலே சிலர் இவ்வாறு செய்வர்.

1. கல்லூரிப் படிப்புக்கான சில கடனகள் சில சமயம் இதிலும் மோசமாக இருகுகும. ஜவிக்கல்லூரிக்கு என் பையனை அனுப்ப 1,200 டொலா கடன் பெறுகிறேன. நான் வருடத்துக்கு 4 வீதம் அதாவது மாதமொன்றுகு $\frac{1}{3}$ வீதம் வட்டி கொடுப்பதாக எண்ணுகிறேன். ஒவ்வொரு தவணைக கட்டணமும் 104 டொலராகிறது. அப்படித்தானு? கடன கொடுகும் வங்கி செப்டெமபரில ஜவிக்கு 600 டொலர் கொடுகிறது. பெப்ரவரியில் மீண்டும் 600 டொலர் கொடுக்கிறது. இநத 1,200 கடனைத் தீர்க்காமல எவவளவு காலம் வங்கி வைத்திருக்கிறது. ஒரு வருடமா? இல்லை. அரைவருடமா? இலலை. இந்தக கடனில அரை வாசி பெப்ரவரிவரை எடுக்கப்படவில்லை. தவணைப்பணம் திருபபிகொடுக்கும் முயறசி கடன் கொடுகக ஒப்புக்கொணட காலத்திலேயே துவங்குகிறது. வங்கி வட்டியாக கால்வருடத்துகளே 48 டொலரைப் பெறறுககொள்ளுகிறது. அதாவது நான வட்டியாக நாலுதரம் 120 ஐ வங்கிக்குக் கொடுக்கவேணடும். இதைக் கணக்கிட்டால வட்டி வீதம் 16 ஆகிறது. (தொடர் வட்டியில் கணக்குப் போட்டால் இநத 16 வீதம் சற்றே கூடியிருப்பதைக் காணலாம்.)

வேறு சிலர் தவணைப் பணமாகக் கொடுத்து நடைமுறை வருமானத்தில் சேமிக்கப் பார்ப்பர். கடன் எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தமுடையோர்க்கு அல்லது தவணைக்கடனில் வாங்கவிரும்புவோர்க்கு ஒரு புத்திமதி கூறுகிறேம். முதலில் உள்ளூர் வங்கியிலே கடனைப் பெறுங்கள் ; அல்லது நீங்கள் வேலை செய்யும் தாபனத்தின் கடன்கொடுக்கும் சங்கத்தில் பெறுங்கள்.

இரண்டாவது மகாயுத்தத்தை அடுத்து, நுகர்வோர் கடன் பெரிதும் பெருகிவிட்டது. 1961 இல், இது 5,000 கோடி டொலருக்கு அதிகரித்துவிட்டது. (இவை பெரும்பாலும் தவணைக்கடன், கடன் என்பனவாக இருக்கும்.) யுத்தத்துக்கு முந்திய காலத்திலும்பார்க்க இது ஆறு மடங்கு அதிகரிப்பாகும். மேலும் மக்களுடைய வருமானமும் உயர்ந்துவிட்டது. தேவைமட்டத்துக்கு அதிகமாக உயர்ந்து விட்டது. மக்கள் படும் கடனுக்கு ஓரளவு ஈடாகக் கூடியவாறு சொத்துமிருக்கிறது. எனவே சமீபகாலச் செல்வத்திலும் நுகர்வோரிற் சிலர் கடன்படுவதில்லை.

அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களை வைத்திருப்பதா, இல்லையா ?

மக்கள் தமது சேமிப்புப் பணங்களை என்ன செய்ய வேண்டும் ? சில முட்டாள்களும், பயந்தாங்கொள்ளிகளும், பாதகஞ் செய்வோரும், பணத்தை அப்படியே புதைத்து வைத்துக்கொள்கிறார்கள். சிலர் வைரங்களை வாங்குகின்றனர். சாதாரணமான பிரசிருதிகள் பணத்தைச் சேமிப்புக் கணக்கிலே போடுகிறார்கள். அவை வர்த்தக வங்கிகளில் மூன்று வீத வட்டி பெறுகின்றன. பெடரல் சேமிப்புகளில் 4 அல்லது 5 வீத வட்டி பெறுகின்றன. கடன் கொடுக்குஞ் சங்கங்களிலும், கட்டடச் சங்கங்களிலும் அவை அதேவீத வட்டியைப் பெறுகின்றன.

சிலர் தமது சேமிப்புக்களை ஐக்கிய அமெரிக்கச் சேமிப்புப் பத்திரங்களிலே வைக்கின்றனர். இவை இப்போது வருடத்துக்கு $3\frac{1}{4}$ வீத வட்டி பெறுகின்றன. சம்பளக் காசோலை கிடைத்ததும் அந்தப்பத்திரங்களை சம்பளச் சேமிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் உடனடியாக வாங்கிக்கொள்ளலாம். அல்லது எந்த ஒரு வங்கியிலும் வாங்கலாம். அவற்றை 25 டொலர் பத்திரங்களாக ஒருவர் பேரிலோ இருவர் பேரிலோ வாங்கலாம். அல்லது ஒருவர் உரித்தாளராகவும் வேறொருவர் வாரிசாகவுமிருக்கலாம். இப்பத்திரங்களை வேறொருவருக்கு மாற்றமுடியாது. ஆனபடியால் அவற்றை விற்கமுடியாது. கடன் கொடுக்கவும் முடியாது. 25 டொலர் மதிப்புள்ள ஒவ்வொரு பத்திரமும் 18.75 டொலருக்கு வாங்கலாம். 8 வருடத்தில் அந்த மிகப் பெறுமதியான 25 டொலர் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். பத்திரம் கொடுத்து 60 நாட்களில் அந்தப் பத்திரங்களை எந்த வங்கியிலும் திருப்பிப்பெற்றுக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு பணத்தை மாற்றிக்கொடுக்கும்போது அவற்றை மாற்றுங் கிரமமொன்றுண்டு. அந்தக் கிரமப்படி மாற்றிக் கொடுக்கப்படும். முதலில் அப்பத்திரத்தின் உரிமைக்காரர் அவர்தானு என்பதை வங்கிகள் நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ளும். பத்திரங்கள் எவ்வளவு காலத்துக்கு ஒருவர்

கையில் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவுக்கு ஏற்ற மதிப்பு அவற்றுக் குண்டு. நீர் வைத்திருக்கும் பத்திரங்களிற் சிலவற்றை அவை முதிர் வடையுமுன் மாற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தமேற்பட்டால் புதிதாக வாங்கிய பத்திரங்களை மாற்றுவதே நன்று. 1960 ஐயடுத்து மக்கள் பத்திரங்களை வாங்குவதிலும், மாற்றுவதே அதிகமாக நடைபெற்றது. "3 டொலருக்கு 4 டொலர் பெறலாம்" என்று விளம்பரங்கள் கூறுகின்றன. எட்டு ஒன்பது வருடங்களுக்குமுன் 3 டொலர் பெற்ற பொருள்களை இன்று 4 டொலருக்கும் பெறமுடியாது. "இந்தச் சேமிப்புப் பத்திரங்களெல்லாம் எமாற்று வேலைகள். நிசமாக அவை வாங்கும் சக்தியைக் கொண்டு கணிப்பதாலல் அவற்றுக்குக் கொடுக்கும் நிசமான வட்டி $3\frac{3}{4}$ வீதமன்று; எதிர்க் கணியமானது" என்றெல்லாம் மக்கள் முணுமுணுக்கிறார்கள், இதில் உண்மையுண்டா? ஆம். ஓரளவுக்கு உண்மையுண்டு. சமீபகாலத் திலே ஏற்பட்ட விலையேற்றத்தைக் கவனிக்குமிடத்து இதில் உண்மையுண் டென்றே கூறவேண்டும். ஆனால் வங்கிப்பணம், பணச் சேமிப்பு என்பன போன்ற சொத்துக்கள் சம்பந்தமாகக் கிடைத்த வட்டியும் எதிர்க்கணியமான தே. சாதாரணப்பங்கு, நிச உடைமை என்பவற்றைவிட மற்றெல்லாம் இவ்வாறே எதிர்க்கணியமான வட்டி வழங்கின.

வட்டியில்லாத பத்திரங்கள் அல்லது சாதாரணப் பங்குகள் வாங்குதல்.

நல்ல வருமானமுள்ளவர்கள் தமது சேமிப்பு எல்லாவற்றையும் ஓர் இடத்தில் முதலீடு செய்ய மாட்டார்; பல வகையான தொழில்களிலும் பங்குகளிலும் முதலீடு செய்வர். நியூ இங்கிலாந்து வாசியான ஒரு கைம்பெண்ணின் முதலீடுகள் பற்றி அட்டவணை 2 இல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. நிபுணர் ஒருவர் இதைப்பற்றி என்ன கூறுவார்? அரைவாசிச் சேம நிதியைச் சாதாரணப் பங்கிலும், அரைவாசியை கடன்பத்திரங்களிலும் முன்னுரிமைப் பத்திரங்களிலும் முதலீடு செய்யலாமென்பார். பண வீக்கமுண்டாலல் அவருடைய சாதாரணப் பங்குகள் ஒரு வகையான பாதுகாப்பளிக்கும். எனெனில் அவற்றின் விலை அதிகரிக்கலாம். மேலும் இதுவரை அவள் தனது முதலீடுகளிலிருந்து பெரிய இலாபங்களைப் பெற்றிருப்பாள். எனவே இன்று அவள் தன்னுடைய பங்குகளை வாங்கிய விலையிலும் அதிகமான விலைக்கு விற்கலாம். (அமெரிக்கச் சர்வகலாசாலை யினர் முன்னெல்லாம் சாதாரணப் பங்கென்றால் பயந்துகொண்டிருந்தார்கள். இப்போது தமது சேமிப்பில் அரைவாசியை அதில் முதலீடு செய்கிறார்கள். வெஸ்லிய சர்வகலாசாலையினரும் திரித்துவசர்வகலாசாலையினரும் 80 வீதத்துக்கு அதிகமாகச் சாதாரணபங்குகளிலே முதலீடு செய்கிறார்கள்.)

அமெரிக்காவின் பணநிலை தொடர்ந்து பூரிப்புடையதாயிருக்குமென்ற நம்பிக்கையிலேதான் அந்தக் கைம்பெண் அவ்வாறு செய்கிறாளென்று பொருளாதார நிபுணர் கூறக்கூடும். அவள் தானே ஒரு நிபுணராயிருந் தாலன்றித் தனது பணத்தை இவ்வாறு முதலீடு செய்திருப்பாளா? அல்லது அவளும், இந்நாளிற் பல கோடி மக்கள் செய்வதுபோல பரஸ்பர

முதலீட்டு நிதியில் பங்குகளை வாங்குவாளா? இது நிதி முதலீட்டுத் தாபனம். அதனிடம் நூற்று வகையான பங்குகளுண்டு. யாரும், எந்த நேரமும், நடப்புச் சந்தை விலையில் குறித்த ஒரு விகிதமான பங்குகளை அதனிடமிருந்து வாங்கலாம். இதனால் நன்மையுண்டு. வளரும் எண்ணெய்க் கம்பெனி, கிளாஸ் கம்பெனி, இரசாயனக் கம்பெனி என்பவற்றில் அவளுக்கு ஒரு ஈடுபாட்டையுண்டாக்கும். அன்றியும் சிறிது குறைவான இலாபத்தையும் கொடுக்கும். ஏன்? விற்பனையாளர் கழிவு கொடாத ஒரு கம்பெனியிலே அவள் பங்கு எடுத்திருந்தால் நல்லது. அப்படியில்லாவிட்டால் விற்பனையாளர் கழிவாக அவள் 8 வீதக் கமிஷன் கொடுக்க வேண்டிவரும். ஆனால் அவளுடைய முதலீடுகளை நிபுணர் மேற்பார்வை செய்வர். (அதற்கு அவள் அவர்களுக்குச் சம்பளமாக வருடத்தில் அவளுடையசொத்தின் ஒரு வீதத்தில் அரைவாசியைக் கொடுபபாள். இது நியாயமானதே.)

சமநிலையான பணப்பை வருமானம் முழுவதையும் ஒரே இடத்தில் முதலீடு செய்வதைத் தவிர்க்கிறது:

அட்டவணை 2. விதவையின் 100,000 டொ. பணப்பை, 1960.

பாதுகாபபு	சந்தை மதிபபு	1960 இல இடைத்த இலாபம்	வினைவு விகிதம்
அரசாங்கபபதிரம் தொடர் ஜெனரல் மினசாரக்கம்பெனி $3\frac{1}{2}$ வீதம் 1972 இல இடைபபது	10,000 டொலர்	375 டொலர்	
கொனசொலிடேட்டட் எடிசன $5\frac{1}{8}$ வீதம் 1989 இல இடைக்கும்	10,000	380	
	10,000	483	
மொத்தப்பத்திரம்.	30,000 டொ.	1,238 டொ.	4.13
ஜெனரலமில்ஸ 5 வீதம் முன்னுரிமை	10,000	476	
செசபீக ஒஹியோ கூட்டுமோறறு $3\frac{1}{2}$ வீதம் முன்னுரிமை	10,000	354	
மொத்தம் முன்னுரிமை.	20,000 டொ.	830 டொ.	4.15
அமெரிக்கன் தெல். உம் தெல. உம் சாதாரணம்	20,000	733	
டெகஸாஸ ஆயுதம், சாதாரணம்	10,000	0	
ஜெனரல் மோடடா, சாதாரணம்	10,000	450	
பசிபிக காஸ அணட் இலெக்கிக, சாதாரணம்	5,000	200	
நிறி-கொண்டினெண்டல் ("மூடிய அந்த" நிதி) சாதாரணம்	5,000	165	
சாதாரணம்—மொத்தப் பங்கு	50,000 டொ.	1,548 டொ.	3.10
மொத்தப பங்குகள்	100,000 டொ.	3,616 டொ.	3.62

நியூயோர்க் பங்குப் பரிவர்த்தனைத் தாபனத்தின் அறிக்கைப்படி இந்நாட்களில் அமெரிக்காவில் 140 இலட்சம் பேரிடந்தான் கணிசமான அளவு பங்குகள் உண்டு. 1929 ஆம் ஆண்டில் ஒரு பெரிய வியாபார மந்தமேற்பட்டது. அதன் பின்னரும் வேறு பல வியாபாரநெருக்கடிகளுண்டாயின. அப்போது பங்குவிலைகள் கீழ் நோக்கி வீழ்ச்சியடைந்தன. இவற்றையெல்லாம் ஞாபகத்திலே மக்கள் கொள்ளாதிருந்தால், இந்தப் பங்குகளுக்கு தொகை பெரிதும் அதிகரித்திருக்கும்.

பெரிய பங்குச்-சந்தை வீழ்ச்சி. அகலவுரை.

அமெரிக்காவிலே 1920ஆம் ஆண்டுகளையடுத்துண்டான பூரிப்பில், எல்லாரும் பங்கு வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டனர். வீட்டுப் பெண்கள், போட்டர்மார், கல்லூரி மாணாக்கர், வகுப்புநேரங்களுக்கிடையில் பங்கு வியாபாரம் நடத்தினர். இவ்வாறு வாங்கினவரெல்லாரும் பங்கின்விலை 10,000 டொலராலுல் 2,500 டொலரையே காசாகக் கொடுத்து மற்றப் பணத்துக்கு வாங்கின பங்கையே ஈடாகக் கொடுத்துப பணதைதைக் கடன்பட்டனர். தரகருக்கு வருடத்தில் கடன் வாங்கிய கணக்கில் ஆறு வீதமோ பத்துவீதமோ பதினைந்து வீதமோ கொடுக்கவேண்டியிருக்குமென்பதை அவர்கள் ஏன் கவனித்தார்கள் ? ஒபேர்ன் மோட்டார் கம்பெனிப் பங்குகளோ பெத்லேகம் உருக்குக்கம்பெனிப் பங்குகளோ ஒரு நாளில் 10 வீதம் மதிப்பிலே பெருகலாம். அல்லவா ?.

ஊகப்பங்குச் சந்தையில் உள்ள மிக நூதனமானதொரு விடயம் தானுகவே தன் மீது மற்றவர்க்கு நம்பிக்கையை வளர்த்துக்கொள்கிறது. பங்குவிலை அதிகரிக்குமென்ற நம்பிக்கையோடு மககள் பங்குகளை வாங்குலுல், அவ்வாறு எல்லாரும் வாங்குவதலுல் பங்குகளின விலை ஏறுகிறது. எனவே மேலும் பங்குகளைவாங்க மக்கள் முறபடுவர். அதலுல் விலை மறுபடியும் ஏறுகிறது. இதில் வெற்றி பெறுவோருக்கு ஏற்படும் லாபத்தை மற்றெவரும், இழப்பதில்லை. சதுரங்கம்,கடதாசி விளையாட்டென்பவற்றில் அப்படியில்லை. இங்கே எல்லாருக்கும் பணம் கிடைக்கிறது. எல்லாப் பரிசுகளும் கடதாசியில் உண்டு. அந்தக்கடதாசியைக் காசாக மாறறமுறபடும்போதுதான் பரிசு மறைந்துபோவதை அறியலாம். ஆலுல் இவ்வாறு லாபத்தைக் கொண்டுவரும் பங்குகளை ஏன் எவரும் விற்கவேண்டும். ?

உலகம் முழுவதும் பித்தலாட்டம் ஆடும்போது நிதானமுள்ளவராயிருக்கப் பார்ப்பது முட்டாள்தனம். பொது மராமத்து வேலைகளைச் செய்விப்பதற்குத் தாபிக்கப்பட்ட கம்பெனிகளெல்லாம் கடதாசிக் கம்பெனிகள் ; உள்ளீடில்லாத வெறும் போலிகள் ; புளோரிடா தோட்ட அபிவிருத்திக் கம்பெனிகள் வெறுமகனவுகள். தென்னமெரிக்காவுக்கும் ஐரோப்பாவிற்கும் கடன் கொடுக்க ஏற்பட்ட கடன் கம்பெனிகளின் பணத்தை அத்தேசங்கள நீச்சல் தொட்டிகள் அமைப்பதிலும், பயனற்ற வீதிகளையமைபபதிலுஞ் செலவு செய்கின்றன என்று வதந்தி நிலவிலுல்

அதை ஒருவன் நம்புவானுனுல் அத்தகைய முட்டாள் என்ன செய்ய வேண்டும்; சொத்துக்களின் மதிப்பு, மக்கள் கொண்ட அபிப்பிராயப்படியே அமையும் என்பதை அவன் முதலில் கைக்கொள்ளவேண்டியது புத்தி சாலித்தனமே. இருந்தாலும் மற்றுமொரு முதுமொழி உண்டு. அதை அவன் பின்பற்றினுல்தான் வாழ்க்கையில் வெற்றிகாண்பான். அதாவது "மற்றவன் உன்னை ஏமாளியாக்கிவிடும்வரை நீ காத்துக் கொண்டிராதே" என்பது தான். இந்த விதியை அனுசரிப்பது மிகக்கடின சாத்தியமான தொன்றுகும். இது பூனைக்கு யார் மணிகட்டுவது என்பதுபோன்றது; கொக்கின் தலையில் வெண்ணெய் வைப்பது போன்றது.

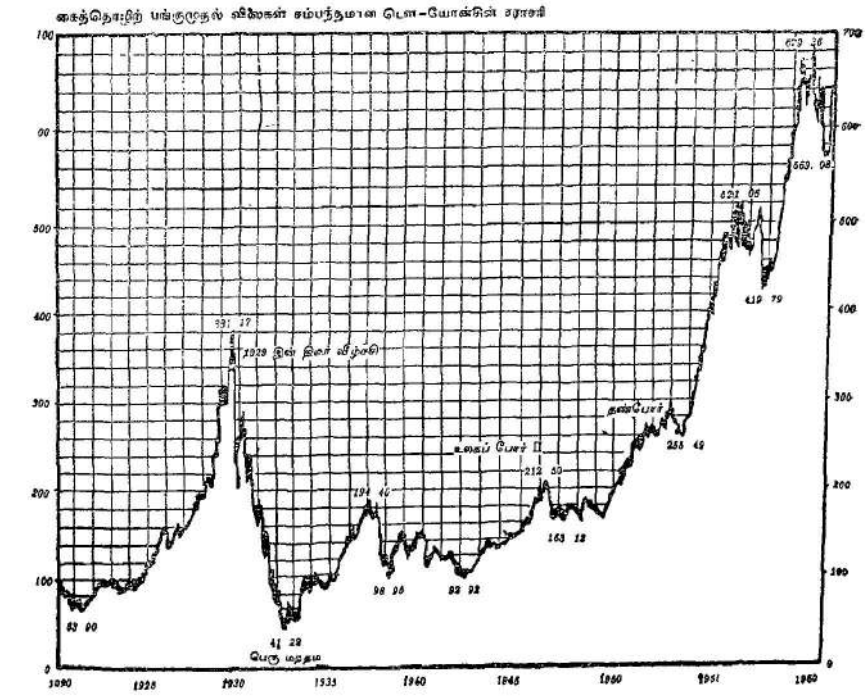
1929இலே பெரிய வியாபார வீழ்ச்சி உண்டானபோது எல்லாரும் அதற்கு குப் பலியானுர்கள், வியாபாரப் பெரும் நிபுணர்களும், கில்லறைக் கற்றுக்குட்டிகளும் அதற்குப் பலியாயினர். அண்ணுமெலன் வெள்ளை மாளிகையிலிருந்த என்ஜினியாரன ஜோன். டி. ரொக்பெலர், யேல் சர்வகலா சாலையிலுள்ள பொருளாதாரப் பேராசிரியர் எல்லாருமே பலியாயினர். சநதை உள்ளீடில்லாது போயிற்று. பங்கில் முதலீடு செய்தவர்களின் ஈட்டுப் பொருளின் "கழிவு" தொகையைத் தரகர் விற்கவேண்டிய சந்தர்ப்பமேற்பட்டது. முதலீடு செய்தோர் இந்தத் துணையீட்டின்[1] மதிப்பை நிலைநிறுத்தப் பொருளில்லாது தத்தளித்தனர். அதனுல் சந்தை மேலும மடுத்துவிட்டது. கழிவு கொடுத்து வாங்காதவர்கூட அந்த வருட முடிவிலே தமது முதலில் மூன்றிலொரு பங்கை இழந்தனர். 1932 வரையில் $\frac{5}{6}$ ஐ இழந்தனர்.

ஊகப்பங்குச் சந்தை முடிவடைந்தது. விலையிறங்குமென்று நினைத் துப் பங்கை விற்கும் சந்தை ஆரம்பித்தது. முந்திய ஊகச்சந்தையைப் போலவே இந்த ஊகச் சந்தையிலும் (முந்தியதை மாட்டுச் சந்தையென்றும் பிந்தியதைக் கரடிச் சந்தையென்றும் வழங்கினர்.) கோடிக்கணக்கான பெறுமதியுள்ள பங்குகள் ஒவ்வொரு மாதமும் மறைந்தன. ஊக வியா பாரிகளின் பல கோடி முதல் இவ்வாறு அழிந்தது. இடையறது ஒழுங் கான வருமானத்தை எதிர்பார்த்த பல கைம்பெண்களின் சேமிப்புத் தொலேந்தது. ஐக்கிய அமெரிக்க உருக்குக் கம்பெனியின் மிகப் பாது காப்பானதும், 1929 இல் 261 மதிப்புள்ளதுமான பங்கு 1932 இல் 21 மதிப்புள்ளதாக வீழ்ச்சியடைந்தது. குறைந்த பாதுகாப்புள்ள பங்குகள் முற்றுக மறைந்தன. சனுதிபதி ஹூவரும் அவருடைய அரசாங்கமும் வியாபாரத்துறையிடம் மிக்க கரிசனையுடையவராயிருந்தனர். "சுபீட்சம் விரைவில் உண்டாகப்போகிறது"; "தற்போதைய விலைமட்டத்திற் பங்கு களை வாங்குங்கள்" என்றெல்லாம் தீர்க்கதரிசனம் சொன்னபோதிலும் மக்களிடையே நம்பிக்கை உண்டாகவில்லை.

[1]. Only Yesterday எனற பெயரிலே பிரெடெரிக் லூயி அலென் என்பவர் 1920 ஆம் ஆண்டின சரித்திரத்தை உருசிகரமாக எழுதியவிட்து, பங்குச் சந்தைமின் பூரிப்பு அமெரிக்க வாழ்வில் எந்த இடத்தை வகித்ததென விபரமாய் எழுதுகிறர்.

ஈற்றில் 1933 இலேயுண்டான வங்கி நெருக்கடியின் பின்னர் மறுபடி பங்குச் சந்தை ஒருவாறு தலைதூக்கத் துவங்கிற்று. படம் 2 இலே பங்குச் சந்தை மதிப்புகளின் போக்குக் காட்டப்பட்டுள்ளது. 1936–1937 இல் பங்குகள் மாட்டுச் சந்தையாயிருந்தன. இரண்டாம் மகாயுத்த காலத்திலும் அவ்வாறேயிருந்தன. பின்னர் 1950 ஐ அடுத்த நடுப்பகுதியில் 1929 ஆம் ஆண்டு உச்ச நிலேயை பங்குகள் மறுபடியும் அடைந்தன. 1960 இல் பங்கு விலே 20 வீதத்துக்குக்கூட வீழ்ச்சியடைந்தது. இதிலிருந்து பங்குச் சந்தை ஒருவழியில் எப்பொழுதும் செல்லாதென்பது தெளிவாயிற்று. மின்சாரப் பொருட்பங்குகளில் மறுபடியும் பூரிப்பு உண்டானது. இது மனித இயற்கை ஒருபோதும் மாறுதென்பதை எடுத்துக்காட்டக்கூடிய தாயிருந்தது.

பங்கு முதல் விலேகளேப்பற்றி நிச்சயமாகக் கூறக்கூடிய ஒரு விடயம் அவை ஏறியும் இறங்கியும் கொண்டிருக்குமென்பதே :

படம் 3. தேசியப் பணவருமானம் உண்மையான வளர்ச்சியாலும் விலேமட்ட வளர்ச்சியாலும் உயர, சாதாரணப் பங்குமூதல் விலேகள் உயரும். ஆனல், தீவிரமான எற்றவிறக்கம் இருப்பதைக் கவனிக்க. (மூலம் : பறன் பிரசுரக் கம்பனி.)

சந்தையை மிஞ்சி யூகித்தல்

வியாபார நடவடிக்கையைச் சந்தை பின்பற்றுகிறதா, சந்தையை வியாபார நடவடிக்கை பின்பற்றுகிறதா என்ற நிரந்தரமான கேள்விக்கு இலேசான விடை கொடுப்பது கடினம். வியாபார நடவடிக்கை, தேசிய வருமானம், கூட்டு வருமானம் என்பனவே பங்கு விலைகளை நிச்சயிக்கின்றன பங்கு விலைகள் அவற்றை நிச்சயிப்பதில்லை.

அத்துடன் சந்தைப் போக்கினாலுண்டாகும் உளவியல் விளைவுகளுக்கு இப்போது முக்கியத்துவம் கிடையாது. ஆனால் இன்றும் தேசிய வருமானத்திலும் மொத்த வாங்கும் சக்தியிலும் மாற்றத்தைச் சந்தை எதிர்பார்க்கலாம். இவற்றுக்குச் சந்தையே முன்மாதிரியாயிருக்கிறதெனத் தோன்றலாம். ஆனால் சந்தை இவற்றை அனுசரித்தே உண்மையிற் செல்லுகிறது.

முதலீடு செய்வதெப்படி

பங்குச் சந்தையில் வியாபாரம் நடத்தி இலாபம் பெறுவதற்குத் திட்டவட்டமான சாதாரண விதிகள் கிடையா. வியாபாரத்தின் எதிர்காலப் போக்கைச் சரியாக முன்னரே அறிந்து சொல்லக்கூடியவர் ஒத்தியடைவர். ஆனால் அத்தகைய தீர்க்கதரிசியைக் காணமுடியாது. முதலீடு செய்வோரும் ஊகவியாபாரம் நடத்துவோரும் நாலு வகைப்படுவர்.

1. சாதாரணமாக வாங்கி வைத்திருக்கும் பிரிவினர் ஓர் இனம். தேசியப் பொருளாதாரம் நீண்டகாலப் போக்கில் உயர்ந்து வரும். எனவே இவர்களும் கால அடைவில் சித்தியடைவர். முதலீடு செய்வோர்க்கு ஆலோசனைகூறும் சங்கங்களின் புள்ளி விவர யோசனைகளைப் பின்பற்றினால் அவர்கள் மேலும் சித்தியடையலாம். நல்ல வளர்ச்சியடையக்கூடிய கம்பெனிகளைப் பற்றி இவை ஆலோசனை கூறும். டௌ–ஜோன்ஸுக்குரிய சராசரி 30 தொழிற் பங்கு வியாபாரத்தாபனங்களிற் பார்க்க இந்த ஆலோசனைச் சபைகள் அத்தனை பயனுடையன என்று சொல்வதற்கில்லை. இம்முடிபு நீண்ட ஆராய்ச்சியின் பயனாக எற்பட்டது.

இந்தப் பங்கு வியாபாரிகளின் முயற்சியால் விலைகள் நிலைபேறுற் நிற்பதுமில்லை; தளம்புவதுமில்லை. அவர்கள் சந்தையிலிருந்து எவ்வளவு பங்குகளை அப்புறப்படுத்தி விடுகிறார்களோ வியாபாரத்துக்கு எவ்வளவு தூரம் எல்லை வகுக்கிறார்களோ, அவ்வளவுக்குச் சந்தையை "மெலியச்" செய்கின்றனர். மெலிவான சந்தையிலே கொள்வனவு விற்பனவு மிகக் குறைவாயிருக்கும். நடை முறையிலுள்ள சந்தை விலையை அனுசரித்து விற்பதற்கு விருப்பமானவர்கள் இல்லாதபடியால், சில நூறு பங்குகளை வாங்குவதற்குப் பிரயத்தனஞ் செய்தால் பங்கின் விலை ஒரு சில புள்ளிகள் உயரலாம். அவ்வாறே விற்பதற்கு முயன்றால் விலை ஒரு சில புள்ளிவரை இறங்கலாம்.

2. மற்ற எல்லையில் ஒவ்வொரு தரகர் கந்தோரிலும் பங்கு விலை தந்தியில் வந்து பதிவதை மணிக்கு மணி, நாளுக்குநாள் கவனித்

துக்கொண்டிருக்கும் பங்குவிலைக் காவற்காரர் இருப்பர். பொதுவாகக் கூறுவதானால் இவர்கள் வாங்கி விற்றும், விற்று வாங்கியும் வியாபாரம் நடத்துவர். ஆனால், இவர்கள் தரகர்க்கு வருவாய் தேடிக்கொண் டேயிருப்பர்.

இவர்கள் சந்தையை ஓரளவு மெலிய விடாது பார்ப்பர். இவர்களிருப் பதால் எந்த ஒரு முதலீட்டுக்காரரும் தமது பங்குகளை எந்த நேரமும் எதோ ஒரு விலைக்குப் பைசல் செய்யக்கூடியவராயிருக்கிறார். இந்த விலையை முன்னேறியே கூறமுடியாது. அன்றியும் முதலீட்டுக்காரர் விரும்பிய விலை யாகவும் அது இருக்கமாட்டாது. சிறிய கம்பெனிகள் அட்டவணைப்படுத் தாததும், தரகர் கம்பெனிமேசைமீது கொள்வனவு விற்பனவு செய்வது மான பங்குகளைப் பார்க்கிலும் இந்தப் பங்குகள் திட்டப்படி ஒழுங்கு செய்யப் பட்டு வியாபாரஞ் செய்யப்படுவதாலும், ஒரெல்லைக்குள் "திரவத்தன்மை" யுடையனவாயிருப்பதாலும், கவாச்சியுடையனவாயிருக்கின்றன.

இவர்களுககு இடைநடுவிலே பல மாதமாகவோ வருடமாகவோ ஊஞ் சலாடிக் கொண்டிருக்கும் ஊக வியாபாரிகள் உளர். இவர்களில் அதிகம் சித்தியடையாதவர்கள்தான் புதிதாக வியாபாரத்தில் நுழைவோராவர். இவர் கள் காலம் மிகச் சென்றபினனர் சந்தையில் உயர் மட்டத்திலே பிரவேசிப் பவர்கள்[1]. "ஊறுப்பண"ங்கொண்டு வியாபாரஞ் செய்வோர் தமது பணத்தை வாபஸ் செய்வதற்கு அறிகுறி இதுவே. சனக்குமபல் காட்டும் தீவிர ஆரவாரமின்றி வியாபாரத்தின் இயல்பை ஆர அமர ஆராய்ந்து தொழில் நடத்தக்கூடியவரே சித்தியடைவர். பங்குவிலை குறைந்திருக்கிற தெனக் கணடவுடன் அதை வாங்கி, விலையேறுகிறதெனக் கண்டவுடன் விற்பதென்பது இதன் பொருளன்று. பங்குகள் விலையேறக்கூடுமெனக் காணும நேரத்தில் வாங்கியவிலையிறங்குமென உற்பாதங்கள் கண்டவுடன் விற்றே வேறு கடன் பத்திரங்களை வாங்கியோ செயலாற்றுவது நல்ல முறை. காசுக்கு விற்பதற்கு மன உறுதி வேண்டும். ஏனெனில் பெரும்பாலும் சந்தை பெரிய நயம் உண்டாகக்கூடிய வகையிலேதான் இயங்கிக் கொண்டி ருக்கும். தனி ஒருவர் சாதுரியமாக இதை நடத்துவாரானால் "கரடிச் சந்தை" யால் உண்டாகும் நட்டத்தைத் தவிர்ப்பார்.

இத்தகைய ஊக வியாபாரிகளின் நடவடிக்கை, விலைகளை நிலைகுலையச் செய்யலாம். விலையேற்றத்தை இவர்கள் துரிதப்படுத்தி மேலும் ஏறச் செய்வர். இவ்வாறே விலை இறக்கதையும் துரிதப்படுத்துவர்.

4. தனிப்பட்ட விசேட நிலைமைகளை ஆராயும் போக்குடையவர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள். சில கம்பெனிகளின் நிலைமையைப் பற்றிப் பொதுவாகக் கொடுக்கப்படும் தகவல்களிலிருந்தோ, அந்தரங்கமான தகவல்களிலிருந் தோ முனனேறியே அறிந்துவிடுவர். அதாவது கம்பெனி முறியப் போகிற தென்றே அதனுடைய பங்குகளுக்கு விசேடப் பங்கீடு உண்டென்றே கம்பெனி பிரியப்போகிறதென்றே, வேறு கம்பெனிகளோடு சேரப் போகிற

[1] கம்பெனி, அரசாங்கம் முதலியன தம ஊழியர் ஊறடைந்தாற் கொடுக்கும் நட்ட ஈட்டுப்பணம்.

தென்றே அவர் அறிவார். இடைக்கக்கூடிய லாபம், பங்கீடு பற்றிய தகவல் என்பனவற்றை அறியக்கூடியவராயிருப்பார். மூன்றுவது பிரிவுக் குரிய சித்திதரக்கூடும் பண்புகளே இந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் கொண்டி ருந்தால் (உதாரணமாக இரண்டு மகா யுத்தத்திலே அனுபவம் பெற்ற முதிர்ந்த அரசியல்வாதிகளான பேர்னட், பரூஷ் போன்றவர்கள்) இந்தச் சந்தையில் பெரிய இலாபத்தைப் பெறுவர். இரண்டாவது மகாயுத்தத்தின் பின்னர் சில முயற்சியுள்ள வியாபாரிகள் 1,000 டொலரை 10,000,000 டொலராகப் பெருக்கியுள்ளனர். அத்துடன் இலாபங்களைக் குறைவான வரி கொடுக்கும் முதலாகவும் மாற்றியுள்ளனர். ஆனால் பரூஷ் கூறிய எச்சரிக் கையைக் கவனத்துக்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மற்ற வேலைகளையெல்லாம் விட்டுவிடவேண்டும். சந்தையின் வரலாறு, பின்னணி என்பவற்றையெல்லாம் நன்றாகப் படிக்க வேண்டும். அங்காதி பாத சாத்திரத்தை வைத்தியமாணவன் எவ்வாறு படிப்பானோ அவ்வாறே பங்குகள் விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட கம்பெனிகளின் வரலாற்றையும், பின் னணியையும் ஆராயவேண்டும். இவற்றைச் செய்வதோடல்லாமல் சூதாடு பவனின் மனத்திடமும், ஆவிகளோடு பேசுவோருக்கிருக்கக்கூடிய ஆறுவது அறிவொன்றும், சிங்கத்தின் தைரியமுமிருந்தால் ஓரளவு வெற்றி கிட்டும்.

வீடு சொந்தமாய் வைத்திருப்பதிலுள்ள பொருளாதாரம்

வீட்டிலே பொருளை முதலீடு செய்தல் எல்லாராலும் மேற்கொள்ளப் பட்டதொரு முதலீடாகும். மகா யுத்தகாலத்துக்குப் பின்னர் நாட்டிலே கட்ட வேலைகள் பூரிப்படைந்தன. வியாபார மந்தகாலத்திலும், யுத்த காலங்களிலும் வீடுகட்டும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படாதிருந்தது. எனவே நிறைவேற்றப்படாத வீட்டுக் கட்ட வேலைகள் அதிகமிருந்தன. சண்டைக் காலத்திலும் அதன் பின்னரும் விவாகங்களின் தொகையும், குடும்பங் களின அளவும் பெருகத் தொடங்கின. வருமானம் அதிகரித்தது. பலருக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தன. அதனால் பலர் வீடு கட்ட விரும் பினர். ஆனால் தொழிலாளர் சம்பளம் அதிகரித்தது. கட்டடச் சாமான் கள் விலையேறின. தொழில் நுட்ப அறிவு இந்தத்துறையில் முன்னேற்ற மடையவில்லை. இக்காரணங்களினாலே யுத்த காலத்துக்கு முன்னிருந்த தைவிட மூன்று மடங்கு அதிகமாகப் புதிய வீடுகளும் பழைய வீடுகளும் விலையேறின.[1]

1. வீட்டுவிலையின எட்டிலொரு பகுதி நிலத்துக்குச் செலவாகிறது. (இதில் பாதி திருத்தம் களுக்காகும்). எஞ்சியது தொழிலாளர செலவுகளும் தளவாடங்களுக்குமாகச் செலவாகிறது. 20,000 டொலர் வீடு வாங்குவதானால், 20 வீதம் உடனே கொடுக்கவேண்டும். நட்டஈட்டுக் கடனும், (6 வீத வட்டியும் 20 வருடத்தவணையும்), வரியும், பரிபாலனச் செலவும், மாதம் 200 டொலராகும். இதில் மின்சாரம், தெலிபோன் என்பன சேரா. இஃது உயர்வானதா ? இப்படி ஒரு வீடு வாங்குவதானால் 10,000 டொலருக்கு அதிகம் வருமானம் வேண்டும். 40,000 டொலர் வீடானால் அதில் இரட்டிப் பங்கு வருமானம் வேண்டும். (வீடு வாங்கக் கடன படுவதானால 5½ வீத வட்டிக்குக் கடன் எடுப்பது கடினம். 5½ வட்டிக்கொடுப்பது கூடக் கடினம். ஆனபடியால் 6, 7, 8 வீதவட்டி கொடுக்க வேண்டிவரும். மேற்கில் சிலர் சமீப காலத்தில இரண்டாம் சட்டுகு 25 வீத வட்டிகூட கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

வீடு வாங்குவது எப்பொழுதும் நல்ல முதலீடு என்று கூற முடியாது. ஆனால் அது நல்ல விஷயத்தைக் காலப்போக்காகும். ஒருவீட்டைப் பரிபாலிப்பது செலவுக்குரிய விடயமே. வீட்டின் தேய்மானம் அவ்வளவு பெரிதன்று. அயல் தேய்ந்து பழைமை அடைவது பெரியபிரச்சினை. இவை அவ்வளவு பெரிய அபாயங்களல்ல. சில சமயம் காணிபூமி விலை வீழ்ச்சியடைந்து மந்தமுண்டாகலாம். இது வியாபார மந்தத்தினால் ஏற்படக்கூடியது. அல்லது ஊக வியாபாரத்தினாலும், கட்டடங்கள் அளவுக்கு மிஞ்சிக் கட்டப்படுவதாலும் உண்டாகலாம்.

விலை ஏறும் போக்குடைய பத்து ஆண்டுக் காலங்களில் இந்த அபாயங்கள் குறைவாகவேயிருந்தன. வருமான அதிகரிப்பினாலும், குடும்பப் பெருக்கத்தினாலும், நகர்ப்புறங்களுக்கு மக்கள் செல்லத்துவங்கியதாலும், 60 வீதத்துக்கு அதிகமானோர் சொந்த வீடுள்ளவராயிருக்கின்றனர். அல்லது வீட்டுக்குரிய தவணைப் பணத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றனர். மற்றக்காலங்களிலோ, முன்னேற்றமான பொருளாதார அமைப்புள்ள காலங்களிலோ இவ்வாறு நடைபெறவில்லை.

சீவியக்காப்புறுதி வாங்குதல்

அரசாங்கக் கடன் பத்திரம், வங்கிக் கணக்கு, வீடுவாங்குதல் என்பவற்றைவிடச் சாதாரணமாக மக்கள் முதலீடு செய்யும் மற்றொரு சேமிப்பு சீவியக் காப்புறுதி. இதில் மூன்று வகையுண்டு. ஒன்று தொகுதிக் காப்புறுதி. இஃது ஒரு தாபனத்திலே வேலைசெய்யும் உழைப்பாளிகளை ஒரு தொகுதியாகக் கொண்டு செய்யும் காப்புறுதி. மற்றது தொழிற் சீவியக் காப்புறுதி. மூன்றுவது சாதாரணச் சீவியக்காப்புறுதி.

முதலாவது வகையான காப்புறுதி பிரசித்தமானது. அதுவும் தொழில் நிலைய முதலாளியே காப்புறுதிப் பணத்தைக் கட்டுவதாலும் மிக வசதியுடையதே.

தொழிற் சீவியக் காப்புறுதி குறைந்த சம்பளமுள்ள தொழிலாளர்க்கு விற்கப்படும் காப்புறுதியாகும். வழக்கமாக இத்தகைய காப்புறுதியை முகவர்கள் ஒரு வாரத்துக்கு ஒரு காசு (அல்லது அதற்கு அதிகமாகவும்) என்றவகையில் வைத்தியப் பரீட்சையில்லாமலே விற்பார்கள். அதாவது அவர் தான் அவதானித்தவகையிலும், அயலண்டையிலுள்ளவர்களிடம் அறிந்து கொண்டவகையிலும் காப்புறுதி செய்யப்படுபவர் நற்சுகமுள்ளவரென்பதை அறிந்து கொள்வார். வருடத்துக்கொருமுறை தவணைக் கட்டணத்தை மொத்தமாகக் கட்டுவதிலும் பார்க்க, உள்ளூர்க் காப்புறுதிக் கந்தோரிலே சிறு சிறு தொகையாகக் கட்டிவரலாம். அல்லது அயலிலுள்ள காப்புறுதி முகவர் நேரத்துக்கு நேரம் வந்து 5, 10 சதமாகச் சேர்த்துக் கொள்வார். உங்கள் வீட்டுக்குப் பால் கொண்டு வருபவருக்குப் பால் விலையோடு சிறிது அதிகமாகக் கொடுப்பதுபோல் சாதாரணக் காப்புறுதியிலும் பார்க்க இத்தகைய காப்புறுதிக்கு அதிக கட்டணம் கொடுக்க

வேண்டிவரும். விசேடமாக வறியவர்க்குக் காப்புறுதி அவசியம். ஆனால் அவர்கள் பணம் கொடுக்க வசதியற்றவராயிருப்பதால் இத்தகையதொரு காப்புறுதி அவசியமாகும்.

இங்கே நாம் சாதாரண சீவியக் காப்புறுதி பற்றியே முக்கியமாக ஆராய் வோம். இதில் பலவகையுண்டு. அவற்றில் முக்கியமானவை (1) காலத் தவணைக்குக் காப்புறுதி (2) நேரடியான சீவியக்காப்புறுதி (3) நன்கொடைத் திட்டக்காப்புறுதி.

தவணைக் காப்புறுதி

இது அத்துணைப் பிரபலமானதன்று. இதை விளங்கிக்கொள்வது இலகுவானது. 35 வயதுள்ள 100,000 பேர் தலைக்கு 1,000 டொலருக்கு 1 வரு டக்காப்புறுதி செய்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இவர் களில் 1 வீதமானோர் அதாவது 1,000 பேராவது ஒரு வருடத்துள் இறந்து போகிறார்களெனப் புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து அறிகிறோம். எனவே அந்தக் காப்புறுதிக் கம்பெனி, இறந்தவரின் மனைவி மக்களுக்கோ உரிமையுடை யோர்க்கோ $1,000 \times 1,000$ டொலர் அதாவது 10 இலட்சம் டொலரைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். எனவே 35 வயதுள்ள ஒவ்வொருவரிட மிருந்தும் கம்பெனி 10 டொலராவது தவணைக் கட்டணம் அறவிடவேண் டும். அடுத்தவருடம் அப்படியே மறுபடியும் காப்புறுதி செய்யலாம். ஆனால் வயது முதிர்ந்தபடியால் காப்புறுதி செய்வோர்க்குரிய கட்டணம் அதிகரிக்கும. தவணைக் காப்புறுதியின் கீழ் ஒவ்வொரு வருடமும் தனித் தனி வியாபாரமாக இருக்கும. அதனால் கம்பெனி அதிக சேமநிதியைச் சேர்த்து வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. தவணைக் காபபுறுதி யினால் எதிர் காலத்தில் எவ்வித சேமிப்புமிருக்காது. ஆனால் ஒருவர் இறந்து போனால் அவருடைய இளங்குடும்பத்துக்குக் கூடியபட்சமான பாது காப்புக்கிடைக்கிறது.

நேரடியான சீவியக் காப்புறுதி

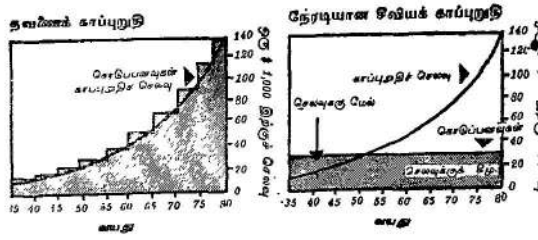
35 வயதில் இந்தக் காப்புறுதியிலே சேருவோர் இறக்கும்வரை ஒரு தொகைக் கட்டணததை வருடா வருடம் கம்பெனிக்குக் கொடுப்பர். 30 வயதில் அல்லது 34 வயதில சேருவோருக்கு 35 வயதில் சேருவோரிலும் கட்டணம குறைவு. இந்த நிரந்தரமான கட்டணம் ஆரம்பத்திலே அதிக மாயிருக்கும. அதாவது 35 வயதுத் தொகுதியைச் சேர்ந்த எல்லாருக்கும் அவர்களே வேலைக்கமர்த்திய கம்பெனி தான் சேர்க்கும் தொகையிலும் குறைவாகவே கட்டும். அதிலுள்ள வித்தியாசப் பணத்தைக் கடன்பத்தி ரத்திலோ ஈடுகளிலோ முதலீடு செய்துவிடும். பின்னர் வயது முதிர முதிரக் கட்டணம் குறையும். குறைந்த கட்டணத்துக்கும் நியமக் கட்டணத் துக்குமுளள வித்தியாசத்தை முதலீடு செய்த பணத்தின் வட்டியிலிருந்து கம்பெனி சரிக்கட்டிக்கொள்ளும். அந்தத் தொகுதியிலுள்ளவர்கள் 100 வயதாகி இறந்த அளவில் காப்புறுதிப் பணமும் கொடுபட்டு முடிந்து விடும்.

35 வயதில் காப்புறுதியில் சேர்ந்து 80 வயதுவரை இருக்கும் சிலரைக் கொண்ட ஒரு தொகுதியின் தவணைக் காப்புறுதி, நேரடிச் சீவியக் காப்புறுதி என்பவற்றைப் படம் 4 காட்டுகிறது.

நன்கொடைத் திட்டக் காப்புறுதி

நன்கொடைத்திட்டத்தில் அதிகசேமிப்புண்டு. அத்துடன் காப்புறுதியு முண்டு. 20 வருட நன்கொடைத்திட்டக் காப்புறுதியின்கீழ் 35 வயதுள்ள ஒருவர் 20 வருடத்துக்கு உயர்வான கட்டணத்தைக் கொடுப்பார். 55 வயதி லே அவர் அந்தக் காப்புறுதியின் முகப்பெறுமதியைப் பெறுவார். அவர் இறந்துபோகாவிட்டாலும் அஃது அவருக்குக் கொடுக்கப்படும். எனவே நன்கொடைத் திட்டக் காப்புறுதி சேமிப்பும், காப்புறுதியுமாகும். இஃது இடை யில் முறிந்துபோகவிடாது கட்டணத்தைக் கட்டிக்கொண்டே வரவேண்டும். அப்படியானால் இது நல்ல காப்புறுதி முறையாகும். ஒழுங்காகப் பணத் தைச் சேமிக்க விரும்புவோர்க்கு இது நல்ல முறை. அரசாங்கக்கடன் பத்திரங்களிலோ வேறு முதலீடுகளிலோ என்ன வட்டி கிடைக்குமோ அதைப் போன்ற வட்டி இதிலும் கிடைக்கும். மேலும் வரிச்சகாயம், வேலை வாய்ப்பு முதலியனவும் இதில் கிடைக்கும்.

நேரடிச் சீவியக் காப்புறுதி நிரந்தரமான தவணைக் கட்டணம் விதிக்கும்; வாலிபத்திலே தேறிய சேமிப்பும், வயோதிபத்திலே சேமிக்காத நிலையு முண்டாகும்.

படம் 4. தவணைகாப்புறுதி குறைந்த கட்டணத்திற் துவங்கி, வருடாவருடம கூடும். அது வயது செல்லச செலல உண்டாகும செலவு மரண அபாயம எனபவற்றை உத்தேசித்து அதி கரிகரிகும். நேரடிச்சீவியக காபபுறுதி நிரநதரமான வருடக கடடணமுடையது. இது முதலில் நடப்பிலுள்ள காப்புறுதிச செலவைக் காடடிலும அதிகரிக்கும. வித்தியாசமாயுள்ள தொகை தொடா வட்டியிலே முதலீடு செயயப்படும. நாளடைவில கடடணததைவிடப் பதிவுசெலவுகள் அதிகரிக்கும்போது காப்புறுதித் தொகுதிக்குச் சொந்தமான சொததுக்கள் பினாநது கொள்ளப் படும். (Public Affairs Pamphlet 62.)

அதிக விபரம் தேவையானோர் காப்புறுதி ஏஜண்டுகளிடம் பெற்றுக் கொளளலாம். காபபுறுதிக் கம்பெனிகளின கொள்கைகளிடையே சிறு சிறு வித்தியாசங்களிருககலாம். அதனால் எந்தக் கம்பெனியில் காப்புறுதி செய்வதெனப் பொதுமக்கள் நிச்சயப்படுத்த முடியாதவராயிருப்பர். பல

கம்பெனிகள் அதிக கட்டணம் விதிப்பது வழக்கம். பின்னர் வருட முடிவில் அவர்கள் அந்த உபரிக்கட்டணத்துக்கு ஈடுசெய்யுமுகமாக இலாபப் பங்கீடு செய்வர். இருந்தும் கம்பெனிகளிடையே பெரிய வித்தியாசங்களுண்டென நிபுணர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். எனவே இப்பிரச்சினையை ஆராய்வதும் நேரடியாகப் போய்ப் பார்ப்பதும் நல்லது. மசாச்சுசெட்ஸ், நியூயோர்க் போன்ற மாகாணங்களிலே சேம வங்கிச் சீவியக்காப்புறுதிகளை வாங்குவதில் நன்மையுமுண்டு தீமையுமுண்டு. ஆனால் காப்புறுதிகள் விற்கப்படுகின்றனவேயன்றி வாங்கப்படுவதில்லை. ஆதலால் மக்களிற் பெரும்பாலோர் வியாபாரக் கம்பெனிகளிடமே அவற்றை வாங்குவர். காப்புறுதி முகவர் சொத்துத் திட்ட ஆலோசனை கூறுவோராயிருப்பதால் இவ்விடயங்களில் அனுபவமில்லாதவர்கள் இவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டல் இன்றியமையாததாகும்.

சமூகப் பாதுகாப்பு

வயோதிபத்தினாலும், வேலையின்மையாலும், உண்டாகும் பொருளாதார நெருக்கடி, அமெரிக்க மக்களுக்கு ஏற்படாதபடி 1937 இல் சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதுகொண்டுவரப்பட்டபோது பலரும் கடுமையாக எச்சரிக்கை செய்தனர். ஆனால் அது நல்ல பலனை அளித்துள்ளது. இப்போது அத்திட்டத்தை விரிவாக்க வேண்டுமென்று ரிப்பப்பிளிக்கன் கட்சியும் சனநாயகக் கட்சியும் போட்டியிடுகின்றன. இப்போது காப்புமுறை மூன்று பிரிவையுடையது. (1) வயது சென்ற ஒய்வு காலத்தில் தானே தானில்லாவிட்டால் சொந்தக்காரரோ நன்மையடையக் கூடிய கட்டணக் காப்புறுதி (2) வேலையில்லாக் காலத்தில் சகாயம் பெறும் காப்புறுதி (3) வயது முதிர்ந்த காலத்தில் சகாயம் பெறுதலும், பொது நன்மையும். முதலிரண்டு பிரிவின் கீழும் வயதுவந்து ஒய்வு பெற்றவர்களும் வேலையிழந்தவர்களும் கண்டிப்பாகச் சகாயம் பெறுவர். அவர்கள் கணக்கிலே பணமிருக்கிறதா என்று அறிவதற்குத் " தேவைப்பரீட்சை " மூலம் அவர்கள் பரீட்சிக்கப்பட வேண்டியதில்லை.

ஒவ்வொருவருடைய சம்பளத்திலும் ஒரு பகுதி சமூகப் பாதுகாப்பு வரிக்கென ஒதுக்கப்படும். ஒவ்வொருவரும் தமது அந்திம காலத்துக்குப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறதெனவே எண்ணிக்கொள்வர். ஆனால் சமூகப் பாதுகாப்பென்றும் சமூகக் காப்புறுதிக்கும், தனிப்பட்டவர்களுடைய காப்புறுதிக்கும் வித்தியாசமுண்டு. சமூகக் காப்புறுதியில் ஒருவன் கட்டணமாகக் கொடுத்த பணத்திலும்பார்க்க அதிகமான நன்மையைப் பெறுவான். அவன் கொடுத்த கட்டணத்துக்கும், பெறும் உபரியான சகாயத்துக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை அரசாங்கம் வரிகள் மூலமும், மற்றவர்கள் கட்டிய கட்டணத்தின் மூலமும் நிரப்புகிறது. இப்போது இத்திட்டம் " போகும்போதே கொடுத்துவிட்டுப் போகும் " ஒழுங்கில் அமைந்திருக்கிறது. இதனால் காப்புறுதிச் சேமநிதியொன்றும் சேர்ந்துவிடாது. படிப்படியாகச் சம்பளத்தில் கொடுக்கவேண்டிய வரிவீதம் உயரும். 1975 வரையில் வயதுவந்தோர் தொகையும், ஒய்வுபெற்றோர் தொகையும் உயர்ந்துவிடும்.

வேலையற்றோர் சகாய ஒழுங்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் தூண்டுதலின் பேரில் மாகாண அரசாங்கங்களால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதன்படி வேலை செய்யும் ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் பிரதிவாரமும் வேலையற்றோர் சகாய நிதிக்கு உதவவேண்டும். அவனுக்கு வேலையில்லாமற் போகுமாஞல் சில நிபந்தனைகளின்படி அவனுக்கு வாராவாரம் சகாயமாக ஒரு தொகை கிடைக்கும். அத்தொகையின் அளவு அவன் முன்னர் எவ்வளவு சம்பளம் பெற்றான், எவ்வளவு கட்டணஞ் செலுத்தினன் என்பவற்றைப் பொறுத்தது. நிபந்தனைகள் வருமாறு : அரசாங்கத்தொழில் பரிவர்த்தன நிலையத்தினுல் தேடிக்கொடுக்கப்படும் எந்த வேலையையும் அவன் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருக்க வேண்டும். வேலையில்லாமற் போன காலத்துக்கு முந்திக் குறைந்த பட்சமாகச் சிலவாரம் வேலை செய்திருக்கவேண்டும். "தேவைப் பரீட்சை" போன்ற இழிவான பரீட்சைகளிருக்கமாட்டா. கொடுக்கும் சகாய நிதி சோம்பேறித்தனத்தை ஊக்கக்கூடிய அளவுக்கு அதிகமாகவும் இருக்கமாட்டாது. வியாபாரமலர்ச்சியுள்ள காலத்திலே வேலையற்றோர் சகாய நிதி பெருகும். வியாபார மந்தமேற்படுங்காலங்களில் மக்களுடைய வாங்குஞ் சக்தியை நிலைநிறுத்துவதற்காக அந்த நிதியிலிருந்து வேலையில்லாதவருக்கு உதவியளிக்கப்படும்.

சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் வயோதிபர்க்கும், பொதுசன நன்மைக்குமாக மத்திய அரசாங்கம் ஒரு தொகைப்பணத்தை மாகாண அரசாங்கங்களுக்கு உதவும். அவை ஆதரவற்றோருக்கும், வயோதிபருக்கும், குருடருக்கும், கைம்மை நிலையிலிருப்போருக்கும், அநாதைகட்கும், உடல்நலம், மனநலமற்றோருக்கும் உதவிவழங்கும். செல்வநிலையிலுள்ள மாகாணங்களுக்குக் குறைவாகவே நிதி வழங்கப்படும். வறியநிலையிலுள்ள மாகாணங்கள் அதிக உதவியைப் பெறும்.

சமூகப் பாதுகாப்பின் வளர்ச்சி.

இந்தச் சமூகப் பாதுகாப்புத்திட்டம் நிலைபெற்றுவிட்டது. அது மேலும் விரிவாக்கப்படுகிறது. பல்டிமூரில் துளையிடும் மட்டை மூலம் கருமம் இலேசாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனல் நிர்வாகப்பதிவு, எழுத்து மூதலியன இலேசாக்கப்பட்டுள்ளன. ஒருவனுக்குண்டாகும் வறுமை, சமூக இன்னல் மூதலியன அவனுடைய சொந்த வசமானதல்ல என்ற தத்துவத்தைச் சமூகம் இப்பொழுது பெரிதும் ஆதரிக்கத் துவங்கியுள்ளது. ரூமென், ஜசின்ஹோவர் ஆகிய சனுதிபதிகள் காலத்திலே சமூகப்பாதுகாப்புத் திட்டம் மேலும் விரிவாக்கப்பட்டதன் பயனுக 110 இலட்சம் பேர் மேலதிகமாக இத்திட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்டனர். சொந்தமாக விவசாயஞ் செய்வோர், பாதிரிமார், சில துறைகளில் தாமாகவே ஈடுபட்டுழைப்போர் ஆகியவர்கள் முதன்முதலாக இத்திட்டத்திலே இந்த ஆட்சியில் சேர்ந்து கொண்டார்கள். இத்திட்டத்தின்கீழ் வருடவருமானமுள்ளவர்களின் முதல் 4800 டொலருக்கு இவர்கள் 3 வீதமும், முதலாளியாயிருப்போர் இவர்கள் பேரில் மூன்றுவீதமுங்கட்டு

இருக்கள். (தாமாகவேலையில் ஈடுபட்டுள்ளோர் முதலாவதுள்ள 4,800 டொலர் வருமானத்துக்கு 4½ வீதம் கொடுக்கின்றனர்).

ஆரம்பத்திலே 10 டொலர் துவக்கம் 85 டொலர் வரை ஒரு மாதத்துக்கு நன்கொடை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது அது 33 டொலர் துவக்கம் 254 டொலராக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 65 வயதுக்கு மேற்பட்ட தராதர முள்ள ஒருவருக்கு ஓய்வு காலச் சகாயநிதி வழங்கப்படும். கைம்பெண் அறுபத்திரண்டு வயதுக்கு மேற்பட்டவளாலும் ஓய்வுச் சகாயம் வழங்கப் படும் அல்லது 18 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட பிள்ளைகளிருந்தால் வழங்கப் படும். தொழில் செய்யும் பெண்கள் இப்போது 62 வயதில் 80 வீதச் சகாயத்தோடு ஓய்வு பெறலாம். தராதரமுள்ளவர்களின் மனைவியர்க்கு 62 வயதில் சகாயமளிக்கப்படும். முற்றுக அசக்தர்களானோர்க்குச் சகாய மளிக்க இப்போது வசதியுண்டு. தொழிலாளி ஒருவர் இறந்தால் மொத்த மாக அவர் பேரில் சகாயம் வழங்கப்படும். அத்துடன் வேறு பல சில்லறை வசதிகளுமுண்டு. ஓய்வுகாலச் சகாயநிதி கணக்கிடும் முறை சிக்கலானது. ஆனால் அதன் பொதுத்தன்மை பின்வருமாறு : தொழிலாளியின் சகாய நிதி பிரதானமாக அவனுடைய சராசரி மாதாந்தச் சம்பளத்திலே தங் கியுள்ளது. முதல் 110 டொலருக்கும் தாராளமாகக் கணக்கிடப்படும் மேலதிகப் பிரதி வருடத்துக்கும் ஆரம்பச் சகாய வகையில் மேலும் சில அதிகரிப்புண்டு. அவனுடைய சகாயநிதி கணிக்கப்பட்டபின் அவனுடைய மனைவிக்கு 65 வயதுக்குப்பின்னர் அவனுக்குச் சேர வேண்டிய சகாயங் களில் 50 வீதம் மேலதிகமாகக் கிடைக்கும். 65 வயதுக்கு முன்னர் சகா யம் கோரினால் இந்த வீதம் குறையும். 62 வயதுக்குப்பின் கைம்பெண் ணுக்கு 75 வீதச் சகாயம் கிடைக்கும். அவனில் தங்கியிருக்கும் மக்களுக்கு ஒரு பகுதி கிடைக்கும். இத்தகைய வருடாந்தச் சகாயங்களுக்கும் சலுகை களுக்கும் தனிப்பட்ட காப்புறுதிச் சங்கமானால் பத்தாயிரக் கணக்கில் கட்டணம் விதிக்கும். சமூகப்பாதுகாப்புத் திட்டம் மீமாத்தீரும் முறை யிலே நடத்தப்படவில்லை.

இத்தகையதொரு சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டம் நாட்டின் வரி செலுத்தும் திறமையில் தங்கியுள்ளது. பண வீக்கத்தினால் தனிப்பட்ட அதிக காப்புறுதித் திட்டங்களும், சேமிப்புக்களும் மறைந்து போனாலும், சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டம் மாற்றமின்றி மறுபடியும் தொழிற்படும்.

இந்தத் தலைமுறையிலேயே நோய்நொடி, மருத்துவமனை வசதி, பொதுச் சுகாதாரம் என்பவற்றுக்குக் காப்புறுதி செய்ய அரசாங்கம் திட்டம்வகுக் குமா ? வயது வந்தவர்க்குச் சுகவசதியளிக்க அரசாங்கம் மூன்வர வேண்டுமென்ற விடயம் தீவிரமாக விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவை யெல்லாம் விவாதத்துக்குரிய விடயங்களாயிருக்கின்றன. அமெரிக்காவில் நாலு பேரில் மூவர், புளூ குரொஸ் போன்ற சகாயத்திட்டங்களையுடைய வராயிருக்கின்றனர். 1931 இலே இத்தகைய தனிப்பட்ட சுகாதாரத் திட் டம், மருத்துவமனை வசதி என்பவற்றை வைத்தியர்கள் எதிர்த்தனர். இன்று அவர்களே இத்திட்டங்களை ஆதரிக்கிறார்கள்.

பிரிட்டன், ஸ்காண்டினேவியா போன்ற நாடுகள், "பொது நல அரசாங்கம்" அமைப்பதில் எவ்வளவோ முன்னேறியுள்ளன. அமெரிக்காவில் அத்தகைய முன்னேற்றம் இன்னும் உண்டாகவில்லை. பிரிட்டனில் "தொட்டில் துவங்கிச் சுடுகாடுவரை" ஒரு குழந்தையின் குடும்பத்துக்கு அதன் பிறந்த நேரந்தொட்டுச் சகாயம் வழங்கப்படுகிறது. அவன் சிறுவனாயிருக்கும்போது அவன்குடும்பத்துக்கு அளிக்கப்படுகிறது. அவனுக்கு வைத்திய வசதி, பல்வைத்தியவசதி என்பன சீவியகாலப்பரியந்தம் வழங்கப்படுகிறது. தொழில் இல்லாதிருக்கும்போதும், சுகவீனமாயிருக்கும்போதும், ஓய்வு பெறும்காலத்திலும் சகாயமளிக்கிறது. இறந்த பின்னர் அந்திமக்கிரிகைகளுக்கு உதவுவதோடு, அவனில் தங்கியிருப்போர்க்கும் சகாயம் வழங்குகிறது. தேர்தல் தொகுதிகள் இத்தகைய திட்டங்களை ஆதரிக்கின்றன. கொன்சர்வேட்டிவ் கட்சியும், தொழிற் கட்சியும் இதனை ஆதரிக்கின்றன. இவற்றுக்குப் பணம் வேண்டும். அதற்குரிய பணத்தை எவ்வளவு தூரம் ஒதுக்குவதென்பதைச் சனநாயக முறையிலே ஒவ்வொரு தேர்தல் தொகுதியும் நிச்சயிக்கும.

சுருக்கம்.

1. குடும்பத்தின் அளவு, பிரதேச வாழ்க்கைச்செலவு என்பவற்றை அனுசரித்து அவற்றுக்கு ஓரளவு சலுகை வழங்கியபின்னர் உணவு, உடை வீடு, சேமிப்பு என்னும் அம்சங்களில் குடும்பச் செலவு எவ்வாறிருக்கு மென்பதை ஓரளவு முன்னேறியே சொல்லிடலாம. மேலும் இவை ஒழுங்காகவேயிருக்கும்.

2. மக்கள் பலவகையிலே பணத்தைக் கடன்படலாம். ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகை வட்டி வீதத்தையுடையதாயிருக்கும். இவ்வாறே பணத்தையும் பலவகையிலே சேமிக்கலாம். வங்கியிலே போடலாம். அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்யலாம். வீடு வாங்கலாம், பங்குகள் வாங்கலாம், சீவியக்காப்புறுதிகள் வாங்கலாம்.

3. தனிப்பட்ட காப்புறுதி, சமூகக் காப்புறுதி என்பவற்றிடை முக்கியமான வித்தியாசங்களுண்டு. வயோதிபகாலம், வேலையின்மை, உடல் ஊறு என்பவற்றை அனுசரித்து நமது சமூகக் காப்புறுதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத்திட்டம் மேலும் விரிவடையக்கூடியது. இவற்றிலே சிலவற்றையிட்டு விவாதம் நடைபெறுகிறது.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினாக்கள்.

1. உமக்கும் உமது குடும்பத்துக்கும் ஒரு செலவுத்திட்டம் அமைக்க, உமது வருமானம் 30 வீதமாக உயர்த்தப்பட்டதெனவும், 30 வீதமாகக் குறைக்கப்பட்டதெனவும் வைத்துக்கொண்டு புதிய செலவுத் திட்டம் அமைக்க.

2. அடுத்த 30 வருடத்துக்கு நீர் எவ்வளவு உழைப்பீர்; எவ்வளவு செலவு செய்வீர் என்பதைப்பற்றித் திட்டமிடுக. உமக்கு முதலீட்டுத்திட்டமொன்றை அமைக்க. பணவீக்கம் ஏற்படுமென்று நீர் கருதினால் என்ன

முதலீடுகளை நீர் வாங்குவீர்; பணவாட்டம் உண்டானால் எவ்வாறு முதலீடு செய்வீர்.

3. தனிப்பட்ட காப்புறுதியைப் பணவீக்கம் எவ்வாறு பாதிக்கும்; சமூகக்காப்புறுதியை எவ்வாறு பாதிக்கும்?

4. பின்வரும் கருத்துக்களைப் பற்றி மீட்டும் சிந்திக்க: வரவு செலவுப் படம், பங்குச் சந்தை முறிவு. அவசியப்பொருள், உல்லாசப்பொருள் தொழில் காப்புறுதி, சாதாரணக்காப்புறுதி, தொகுதிக்காப்புறுதி. வரி கொடுத்த பின்னர் வருமானம், அல்லது பைசல் செய்யக்கூடிய வருமானம். நேரடிச் சீவியக்காப்புறுதி, நன்கொடைக்காப்புறுதி, வாழ்க்கைச் செலவுப்புள்ளி, மட்டக்கட்டணம், வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவு, தேறிய சேமிப்பு, சொத்து, பொறுப்பு, தேறிய பெறுமதி, செலவு கொடுபடாத பாக்கிமீதுவட்டி, சாதாரணப் பங்கு, சமூகப்பாதுகாப்பு; சமூகக்காப்புறுதி, வேலையின்மை நட்டஈடு, வயோதிபச் சகாயம், சுபீட்சக் கொடுப்பனவு.

எட்டாம் அத்தியாயம்

தொழிலாளரும் தொழில்பற்றிய தொடர்புகளும்

திரு. ஹெனெசி : *இந்தக் கடைக்காரரெல்லாம் தொழிற்சங்க ஆட்களாம்.*

திரு. டேலி : *ஆமாம் ; அதுவும் நல்ல முறையில் நடத்திஞல், வேலை நிறுத்தமேது, கட்டுப்பாடேது, ஒப்பந்தமேது, சம்பளவிஷய மேது, கூலியுமில்லை ; கொஞ்சப்பேர்தான் அங்கம் வஹிப்பார்.*

பின்லி பீட்டர் டுன்னே.

அமெரிக்காவில் " தொழிலாளர் பொருளாதாரமே " உண்டு. தொழிலாளர் பொருளாதாரம் என்ற இச்சொல்லை முதலில் பிரயோகித்தவர், தொழிலாளர் பொருளாதாரத்திலே சிறந்த நிபுணராயிருந்த ஹாவாட் சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த சம்னர் ஸ்லிஸ்டர் என்பவரே. இந்தச் சொற்பிரயோகத்திலே ஒரளவு மிகைப்படக்கூறும் அதிசயோக்தி உண்டு. எமது பொருளாதாரம் இப்பொழுதும் முதலாளித்துவப் பொருளாதாரமாகவேயிருக்கிறது. அத்துடன் அது கலப்புப் பொருளாதாரமாகவுமிருக்கிறது. அதில் அரசாங்கத்தின் பங்கு மிக முக்கியமானது. ஆஞல் 1933 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் தொழிற் சங்கங்கள் பெருகி வந்ததால் அவை அரசியல் முறையிலும் பொருளாதார முறையிலும் செல்வாக்குடையனவாயிருக்கின்றன. ஹென்றி போட் போலவே வால்டர் ரூதரும் இக்காலத்தில் சமமான செல்வாக்குடையவர்.

தொழிற் சங்கம் அமெரிக்கவாழ்வில் இன்றியமையாத ஓர் அமிசமாகிவிட்டது. சனநாயக ஆட்சியுள்ள நாடுகளிலெல்லாம் தொழிற்சங்கங்கள் சட்ட பூர்வமான தாபனங்களாகிவிட்டன. ஹிட்லருடைய ஜெர்மனியிலும், முஸோலினியின் இத்தாலியிலும் தொழிற் சங்கங்கள் அநுமதிக்கப்படவில்லை என்பதை நாமறிவோம். இக்கால ருஷியாவிலும் தொழிற்சங்கங்களுக்கு இடமில்லை.

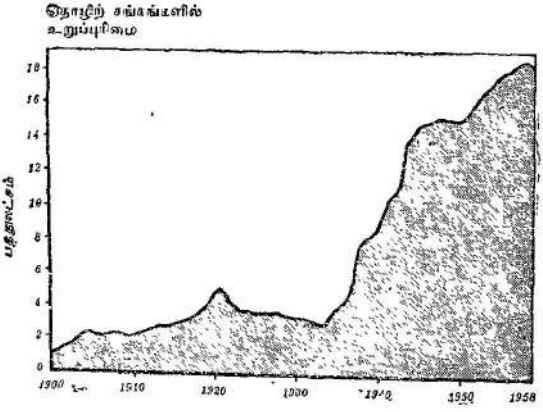
தொழிற்சங்க அங்கத்தவர் யார் ?

180 இலட்சம் அமெரிக்கருக்கதிகமானோர் ஒரு தொழிற் சங்கத்திலே அங்கம் வகிக்கின்றனர். இதன் கருத்தென்ன ? விவசாயத்திலே ஈடுபடாத தொழிலாளரில் மூன்றிலொரு பகுதியினர் தொழிற் சங்க அங்கத்தவரே. உயர் உத்தியோகத்தரையும், தொழிற்றுறைமுகவரையும், நிர்வாகிகளையும் தவிர்த்துப் பார்த்தால் இந்த விகிதம் மேலும் அதிகரிக்கும். முக்கியமான சில தொழிற்றுறைகளான ரெயில்வே, தண்ணீர்ப்பங்கீடு, உருக்குத் தொழில், கார், நிலக்கரி, நெசவு ஆலை என்பவற்றை ஆராய்ந்தால் தகுதி

யுள்ள எல்லாத் தொழிலாளரும் தொழிற் சங்கத்தில் சேர்ந்தவர்களாகவே யிருப்பதைக் காணலாம். தொழிற் சங்கத்திற் சேராத தொழிலாளரை யுடைய பெரிய கம்பனிகள் மிகச்சிலவே.

வியாபாரமந்தமுண்டான காலத்திலும் யுத்தகாலத்திலும் தொழிற் சங்கங்கள் பெருகின. சமீபகாலத்தில் அவை தம்பித்துவிட்டன.

தொழிற்சங்க அங்கத்தவர்.

படம் 1. 1933 இல் விவசாயத்திலீடுபடாத தொழிலாளர் 11.5 வீதத்திலிருந்தனர். இன்று இது 34 வீதமாகும். தொழிலாளர் சங்கம் சமீபகாலத்தில் வளர்ச்சியடையுமெனபதற்கு அறிகுறியில்லை. ஏனெனில் "வெளிப்பட்டி"த் தொழிலாளரை ஒன்று சேர்ப்பது கடினம். "தனியாக்க" தற்கான எனபது "நீலப்பட்டி"த் தொழிலாளரைக் குறைத்தல் என்பதாகும். தெற்குப் பிரதேசங்களிலே தொழிற்றுறைகள் விருத்தியாகினறன. இங்கே தொழிலாளர் சங்கங்களை நிறுவுவது கடின சாத்தியம். மேலும், தொழிலாளர் சங்கங்களைப் பொதுமக்கள் எதிர்கின்றனர். தொழிற்சங்க செலவாக்கில் அவர்களுக்கு ஐயப்பாடுண்டு. சட்டபூர்வமாகவும் தொழிற்சங்கத்துக்கெதிரான சட்டங்கள் இதுகாரணமாகப் பிறப்பிக்கப்பட்டுளளன. (தகவல் இடைத்த மாக்கம் : ஐக்கிய அமெரிக்கத் தொழில திணைக்களம்.)

1900 ஆண்டு துவக்கம் தொழிற் சங்க அங்கத்தவரின் பெருக்கத்தை படம் 1 காட்டுகிறது. முதலாவது மகாயுத்தம்வரை படிப்படியாக அது வளர்ந்து யுத்தகாலத்திலும், அதன் பின்னரும் உயர்ந்து, 1920 வரை இறக்கமடைந்து மட்டமாகிறது. 1929 ஆம் ஆண்டு வியாபாரமந்தத்தின் பின்னர் புதிய மலர்ச்சியில் மறுபடி உயர்ந்து பின்னர் இரண்டாவது மகாயுத்தகாலத்தில் அதிகரித்துக் கொண்டுசென்றது. சமீபகாலத்திலே அது தம்பித்துவிட்டது.

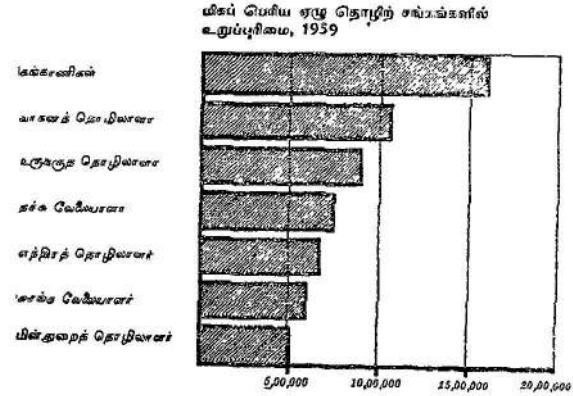
தொழிலாளர் எந்தச் சங்கங்களிலே சேர்ந்திருக்கிறார்கள் ? படம் 2 இலே பெரிய தொழிற் சங்கங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இரண்டு சங்கங்களைவிட மற்றவையெல்லாம் அமெரிக்கத் தொழிலாளர் சம்மேளனத்திலும், தொழிற்றுறைத்தாபனச் சங்கங்களிலும் சேர்ந்துள்ளன. இவை சுருக்கமாக

அ.தொ.ச. எனவும், தொ.தா.ச. எனவும் வழங்கப்படும். 1957 இலே டீம்ஸ்டேர்ஸ் என்ற தொழிற் சங்கம் அ.தொ.ச. விலிருந்து நீக்கப்பட்டது. இச் சங்கத்தின் தலைவர் ஜேம்ஸ். ஆர். ஹெவ்வா. தொ.தா.ச. நடத்திய விசாரணையின் பயனுக மேற்படி சங்கம் ஊழல் நிறைந்ததெனக் காணப்பட்டது. அதன் காரணமாகவே அது நீக்கப்பட்டது. ஜோன். எல். லுவிஸ் என்பவர் தலைமையிலும் பின்னர் வேறு தலைவர்கள் தலைமையிலும் இயங்கிய ஐக்கிய சுரங்கத் தொழிலாளர் சங்கம் அ.தொ.ச. விலும் தொ.தா.ச. விலும் அடிக்கடி சேர்ந்தும் விலகியுமுள்ளது.

அங்கத்துவப் புள்ளிவிவரங்கள் தொழிற் சங்கங்களின் செல்வாக்கைக் குறைபடவே கூறிவிடுகின்றன. சங்கத்திலே சேராதவர்களுக்குக்கூடச் சங்க ஒப்பந்தப்படியுள்ள சம்பளங்களும், வேலைநேரங்களும், வேலை நிபந்தனைகளும் கொடுக்கப்படுகின்றன. தொழிற்சங்கத்திற் சேருவதில்லையென்றே, தொழிற்சங்க ஒப்பந்தத்தின்கீழ் வேலை செய்வதில்லையென்றே நீர் சத்தியஞ் செய்வீராஞல் எந்த ஒரு தொழிற்சாலையிலும் உமக்கு வேலை கிடையாது. எந்த ஒரு தொழிற்சாலையிலும் வேலை செய்பவர்களில் 20 வீதத்தினரேனும் தொழிற்சங்க ஒப்பந்தத்தின் கீழேதான் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் சங்க அங்கத்தவராயிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

சுரங்கத்தொழில் வேலையையோ, கட்டடத்தொழில் வேலையையோ, போக்குவரத்துத் தொழில் வேலையையோ நீர் கைவிடுவதாஞல் எங்கே வேலை தேடுவீர்? விவசாயத்துறையிலேயுள்ள சங்கங்களே நீர் கைவிடலாம்; அரசாங்க சேவையைக் கைவிடலாம், பணத்தொழிற்றுறை வேலையைக்

இக்காலங்களிலே தொழிற்சங்கங்கள் கூட்டுத்தாபனங்களைப் போலவும் அரசாங்கத்தைப் போலவும் பெரிய உருவத்தை எடுக்கின்றன.

படம் 2. இந்த ஏழு தொழிற் சங்கங்களிலே கட்டணம் செலுத்தும் அங்கத்தவர் தொகை 60 இலட்சம். இத்தகைய தாபனங்களின் தலைவர்கள் இக்காலத்திலே மிகச் செல்வாக்குள்ளவராய் மதிக்கப்படுவர்.

கைவிடலாம். மொத்த வியாபாரம், சில்லறை வியாபாரம் என்ற துறை களையும் கைவிடலாம். வெள்ளைப்பட்டித் தொழிலாளரைத் தொழிற் சங்கத்திலே சேரவைப்பது கடினம். அல்லது தெற்கே போங்கள். அங்கே தொழிலாளரைச் சங்கமாகச் சேர்ப்பதென்பதும் கடினமே. அங்கேயுள்ள தொழிலாளரில் மூன்றிலிரு பகுதியினர் 10 கைத்தொழில் மாகாணங் களில் இருக்கிறார்கள்.

தேசியச் சம்மேளனம், உள்ளூர்ச் சங்கம்.

அமெரிக்கத் தொழிற் சங்கங்களின் அமைப்பிலே மூன்று முக்கியமான படிகளுண்டு. (1) உள்ளூர்ச் சங்கம் (2) தேசியச் சங்கம். (3) தேசியச் சங்கங்களின் சம்மேளனம். தொழிற் சங்க அங்கத்தவனுக்கு உள்ளூர்ச் சங்கமே தொழிற் சங்கத்தின் ஆரம்பம். அந்தச் சங்கத்திலே அவன் முதலிற் சேருவான். அவன் வேலைசெய்யுந் தொழிற்சாலையிலோ, பட்டினத்திலோ சங்கமிருக்கும். அதிற் சேர்ந்து கட்டணம் கொடுப்பான். அவனுடைய சம்பளம், வேலைநிலை என்பன சம்பந்தமாகக் கூட்டான பேரஞ் செய்து உடன்படிக்கை எழுதுவது உள்ளூர்ச் சங்கமாகவேயிருக்கும்.

உள்ளூர்ச் சங்கம் தேசிய சங்கத்தின் கிளை. சிக்காகோவிலுள்ள லெலேஞைடைப் தொழிலாளி அங்கேயுள்ள உள்ளூர்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தவரா யிருப்பார். சர்வதேச லெலேஞைடைப் தொழிலாளர் சம்மேளனத்தில் உள்ள பல்நூறு கிளைகளில் இஃது ஒன்றே. இந்தச் சம்மேளனத்தின் தலைமைக்கா ரியாலயம் இந்தியானாபோலிசிலுள்ளது. உள்ளூர்க் கட்டணத்திலே ஒரு பகுதி, அதாவது அரைப்பகுதியோ அதிற் குறைவானதோ, வழக்கமாகத் தேசிய சம்மேளனத்துக்குச் சேரும். தேசிய சம்மேளனத்தின் விரிந்த கொள்கைக்கு அடங்கியே உள்ளூர்ச் சங்க உபவிதிகளும் நடவடிக்கை களும் அமையும். உள்ளூர்ச்சங்கத்தின் உத்தியோகத்தரும் தலைவரும் உள்ளூர்த் தொழிலாளராகவே இருப்பர். விவகார முகவர் பதவி முக்கியமா னது. அது முழுநேரவேலை. அப்பதவிக்குரிய சம்பளத்தைத் தேசிய தொழிற் சம்மேளனமே கொடுக்கும். உள்ளூர்த்தொழிற்சங்கங்கள் கூட்டுப் பேரம் செய்ய வேண்டியிருந்தால் தேசிய சம்மேளனம் சில சமயம் உதவி செய்யும்.

ஏறக்குறைய 200 சுதந்திரமான தேசியத்தொழிற் சம்மேளனங்களுண்டு. இவற்றில் ஏழு சங்கங்கள் 50 இலட்சத்துக்கு அதிகமான அங்கத்தவரைக் கொண்டிருக்கின்றன. பாதிக்கு அதிகமான சங்கங்களில் ஒவ்வொன்றும் 10,000 துவக்கம் 200,000 வரை அங்கத்தவரைக்கொண்டிருக்கின்றன. கால்வாசித் தேசியத் தொழிற் சங்கங்கள் 5,000 இற்குக் குறைவான அங்கத்தவரைக் கொண்டிருக்கின்றன.

78,000 கிளைச் சங்கங்கள் அங்கங்கு நிலவுகின்றன. சில கிளைகளில் பத்துப் பன்னிரண்டு அங்கத்தவரே இருப்பர். சில சங்கங்கள் ஆயிரக் கணக்கான அங்கத்தவரைக் கொண்ட பெரியசங்கங்களாயிருக்கும்.

உதாரணமாக, போர்ட் தொழிலாளர் சம்மேளனத்தைச் சேர்ந்த கிளைச் சங்கமே மிகப் பெரியது. அதில் 34,000 அங்கத்தவருண்டு. பெரும்பாலான கிளைச் சங்கங்களில் 50 அங்கத்தவர் தொட்டு 1,000 அங்கத்தவர்வரை இருக்கிறார்கள்.

தேசியத் தொழிற் சங்கங்களும் தொழிற் சம்மேளனமும்.

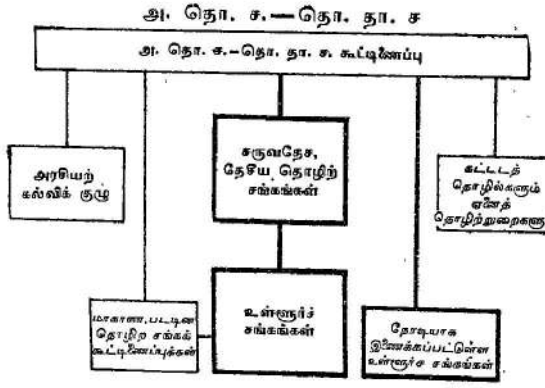
தேசியத்தொழிற் சங்கங்களே அங்கத்தவராகப் பெரும்பாலுங்கொண்டதே, அ. தொ. ச, தொ. தா. ச ஆகியவை இணைந்த சம்மேளனமாகும். இதனைத் தொழில் இயக்கத்தின மிகமுக்கியமான ஓர் அமிசம் எனப் பொதுமக்கள் கருதுகின்றனர். தொழிலாளர் சார்பில் வாதாடும் தாபனம் இதுவே. ஆனால் இதன் அதிகாரம் பெரிதும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மோட்டார்த் தொழிலின ஐக்கிய சங்கத்தின் தலைவரென்ற முறையில் வால்டர் ரூதர் அ.தொ.ச. தொ.தா.ச என்பவற்றின் உபதலைவரென்ற முறையிலும் பார்க்க அதிக அதிகார முடையவராயிருக்கின்றார். முன்னாள் தொழிலாளர் தலைவரான டாவேபெக் என்பவர், அ.தொ.ச ; தொ.தா.ச என்ற சங்கங்கள் பணவிடயமாகத் தாம் செய்த சிறிய தவறுகளைக் கண்டிப்பதிலும் பார்க்க அரசாங்கம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளைப்பற்றியே பெரிதும் அச்சமடைந்தார். தொழிற்சங்கங்கள் நீக்ரோவருக்கு எதிராகப் பட்சபாதங்காட்டுவதை அ.தொ. சவும் தொ.சா. சவும் பெரிதும் ஆட்சேபிக்கின்றன. தமது தொழிற் சங்க அமைப்புத்திட்டங்களில் நீக்ரோவருக்கெதிரான சட்டங்களை எழுதிவைத்திருக்கும் சங்க அங்கத்தவருக்கு எதிராக நடவடிக்கையெடுக்க இச்சம் மேளனத்துக்குச் சக்தி கிடையாது. ஒரே ஒரு வழிதான் இதற்குண்டு. அதாவது அத்தகைய அங்கத்தவரை அங்கத்துவ நிலையிலிருந்து நீக்கி விடுதலாகும். 1949 இலும், 1950 இலும் தொ.தா.ச. ஐக்கியமின்சாரத் தொழிலாளரை (ஐ.மி)யும், பொதுவுடைமைப் போக்குள்ள வேறு 10 தொழிற் சங்கங்களையும் நீக்கியபொழுது, இது தீவிரமான செய்கையெனக் கருதப்பட்டது.

கடந்த 20 வருடமாக சம்மேளனம் முக்கியத்திலும், பலத்திலும் வளர்ச்சியடைந்து வந்தது. அமெரிக்கத் தொழிலாளர் இயக்கத்தைப் பின்னர் ஆராயும்போது அதன் வளர்ச்சியிலே சமட்டி அமைப்பே அதன் முக்கியத்துவத்தன்மையென்பதைக் காணலாம். இன்றும் "சமட்டி" என்பது (சம்மேளனம்) அ. தொ. சவும், தொ. தா. ச. வும் ஒன்று சேர்ந்த ஒரு கூட்டு நிலையையே குறிக்கும். ஒன்று மற்றொன்றிலே இரண்டறக் கலந்த நிலையென அதனை நினைக்கக் கூடாது. வேனிய தேசியத் தொழிற் சங்கங்களின் பணக்கட்டணத்திலேயே அ. தொ. ச. வும், தொ. தா. சவும் தொழில் புரிகின்றன. ஐக்கிய நாடுகளின் பாதுகாப்புச் சபையிலே அங்கத்துவம் வகிக்கும் ஐந்து வல்லரசுகள் போலவே, தேசியத் தொழிற் சங்கங்களும், தமக்குத் "தனியாணை" இருக்க வேண்டுமென்றும், "வீட்டோ" உரிமை (தள்ளும் உரிமை) இருக்கவேண்டுமென்றும், தமது பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் விடயத்தில் சமக்கே "பிரத்தி

யேகச் சட்ட உரிமை" இருக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கின்றன. இத்தகைய அதிகார எல்லை விடயமாகவே பல பிணக்குகளும் சண்டைகளு முண்டாகி வருகின்றன.

1955 இல் அ. தொ. ச. வும், தொ. தா. ச.வும் ஒன்று சேர்ந்த போதி லும் தம்மளவில் சில தனியுரிமைகளை வைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. கடந்த பத்து இருபது வருடங்களில் இவ்விரு தொழிற் சங்கங்களும் அரசிய லில் ஈடுபட்டுள்ளன. இவ்விரு சங்கங்களையுஞ் சேர்ந்த அரசியற் கல்விக்குழுக் கள் தொழிலாளர்க்குச் சார்பான தேர்தல் அபேட்சகரையே ஆதரித்து வந்தன. சனநாயக அபேட்சகரையே பட்சபாதமில்லாத தொழிலாளர் சங்கங்கள் ஆதரிக்கும். ஆனால் இதற்கு விதிவிலக்குகளுமுண்டு. (உதாரண மாக, கலிபோனியாவைச் சேர்ந்த குடியாட்சிக்கட்சித் தேசாதிபதி நைட் என்பவருக்கு 1954 இல் தொழிற் கட்சி ஆதரவு கிடைத்தது). குடியாட்சிக்கட்சிச் சார்புடையவர்களையே சனாதிபதிப் பதவிக்குச் சில தொழிற் கட்சித்தலைவர்கள் ஆதரித்தனர்.

அமெரிக்கத் தொழிற் சங்கங்களான அ. தொ. ச. வும் தொ. தா. ச. வும் 1955 இல் கடைசியாக ஒன்றுசேர்ந்தன.

படம் 3. நமது சமட்டித் தொழிற் சங்க அமைப்பிலே, தேசியத் தொழிற் சங்கங்களும், உள்ளூர்த் தொழிற் சங்கங்களும் முக்கியமான அமிசங்களாகும்.

புதிய அ. தொ. ச., தொ. தா. ச. சம்மேளனத்தின் அமைப்பைப் படம் 3 காட்டுகிறது. மாகாணச் சங்கங்களும் பட்டணத்துச் சங்கங்களும் அங்கே காட்டப்பட்டபடி அந்தமட்டங்களில் அரசாங்கங்களோடு தமது செல் வாக்கைப் பயன்படுத்தி விடயங்களை நிறைவேற்றுகின்றன. வாஞ்ஞலி நிகழ்ச்சிகள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், தேர்தல் முயற்சிகள், வேலை நிறுத்தங்கள் என்பவற்றில் ஒத்துழைக்கின்றன. தேசியத் தொழிற் சங்கங்களிலே சேராமல் நேரடியாகச் சம்மேளனத்துடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள உள்ளூர்ச்

சங்கங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவை பெரும்பாலும் புதியதொழிற் றுறைகள் சம்பந்தமான தொழிற் சங்கங்களாயிருக்கலாம். அல்லது தேசீயச் சங்கங்களின் ஆட்சிக்கு இடைப்பட்ட பிரதேசங்களில் உள்ளனவா யிருக்கலாம். இவை கட்டடத்துறை போன்ற துறைகளே இணைக்கும் சங்கங்களாயிருக்கும்.

தொழிற் சங்கங்கள் உண்டாவதற்கான காரணங்கள்

இக்காலத் தொழிற் சங்கங்கள் எவ்வாறுண்டாயின? மத்தியகாலத் திலே தொழில்களில் ஈடுபட்டோரும், அவற்றிலே வேலை பழகினோரும் ஒரு சங்கமமைத்திருந்ததை நாமறிவோம். இக்காலத்துத் தொழிற் சங்கங்களில் தொழிலாளர் சேர வேண்டியதற்குக் காரணமென்ன? இச் சங்கங்களின் கருமமென்ன?

கடந்த நூற்றாண்டுகளிலே தொழிலாளர் சம்பளம் எங்கும் குறைவாகவே யிருந்தது. அக்காலங்களில் சமூகம் உற்பத்திசெய்த பொருள்கள் குறை வாகவேயிருந்தன. அதனால் அவற்றை எந்தவகையிலே பிரித்தாலும் சாதாரண மக்களுக்குப் போதிய பங்கு கிடைத்திருக்கமாட்டாது. முதலாளி களுடைய தயவிலேதான் நாம் தங்கியிருக்கிறோம் எனத் தொழிலாளர் கருதினர். அவர்கள் வறியவராயும், கல்வியறிவற்றவராயும், முதலாளிக்கு எதிராகச் செல்ல முடியாதவராயுமிருந்தனர். எந்த ஒரு பிணக்கிலும் முதலாளிகள் நின்று பிடிக்கக்கூடிய சக்தியுடையவராயிருந்தனர். சர்வாதி காரமுறையிலேதான் கம்பெனிகள் இயங்கின. உயர் பதவியிலுள்ளவர் களே கட்டளையிட்டனர். தொழிலாளி சொன்னதைச் செய்யவேண்டியவனு யிருந்தான். அவன் எந்திரத்தின் ஒரு பகுதியாகவே கருதப்பட்டான். சரித்திரவரலாறுகளிலும், சாசனங்களிலும் காணப்படும் தொழிலாளரைப் பற்றிய படம் இதுதான்.

ஆள் தொகையினால் பலமுண்டு என்பதை மக்கள் படிப்படியாக உணர்ந் தனர். ஒவ்வொருவரும் தத்தம் உரிமைகளுக்காகத் தனித்தனி போராடு வதிலும்பார்க்க நூறுபேர் ஒருமித்துப் பேரம்பண்ணுவது பலமுடையதாகும். தவறணைகளிலும், தேவாலயங்களிலும் தொழிலாளர் கூடிப் பேசினர். ஒருவரையொருவர் சந்தித்து விடயங்களை ஆராய்வதற்காகவும், வினைத காலப்போக்கு நடத்துவதற்காகவும் அவர்கள் சங்கங்களை அமைத்தனர். இந்தச் சங்கங்கள் ஆரம்பத்திலே பரஸ்பர உதவி செய்யத் தொடங்கின. இறந்தவர்களுக்குச் சகாயம் செய்தன. இவ்வாறு வேறு பல காப்புறுதிகளையும் வழங்கியதோடு, கல்வி வளர்ச்சியிலும் ஈடுபட்டன. அத்துடன் தொழிலாள ருக்கு நியாயமானதொரு சம்பளத்தையும் வருத்து அதனை அவர்கள் முதலாளிகளிடம் கோர வேண்டுமெனவும் உறுதிபூண்டன. முதலாளிகள் இதனை எதிர்த்தமை ஆச்சரியமன்று. அவர்களும் ஒன்று சேர்ந்தனர். அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு என்ற உண்மையை உணர்ந்தனர். தொழிற்சங்கங்களிற் சேர்ந்து இளர்ச்சி செய்யும் தொழிலாளரை வேலைக் கெடுப்பதில்லையென அவர்கள் தீர்மானித்தனர். தொழிலாளர் சூழ்ச்சி

களையும், கூட்டு நடவடிக்கைகளையும் நசுக்குவதற்கு அவர்கள் சட்டத்தின் உதவியை நாடினர்.

இதுதான் இக்காலத்தொழிற் சங்கத்தின் வரலாறு. இச்சங்கம் தொழிலாளரின் பொருளாதார நன்மையை முக்கியமாக உத்தேசித்தே தொடங்கப்பட்டது. அதாவது சம்பள உயர்வு, வேலை நேரத்தைக் குறைத்தல், ஓய்வு நாட்களை அதிகரித்தல், வேலை சம்பந்தமாக இலேசான விதிகளை யுண்டாக்குதல், இளைப்பாறற் சப்பளம் சுகாதாரக் காப்புறுதிபோன்ற நன்மைகளைப் பெறுதல், தொழில் செய்வோர்க்குச் சனநாயக உரிமை வழங்கல் போன்ற பொருளாதார நன்மைகளைப் பெறுவதே இந்நோக்கங்களாகும்.

தொழிற் சங்கங்களின் முக்கியமான நோக்கங்கள் இவையே. ஆனால் இச்சங்கங்கள் சமூகத்தொண்டுகளையும் செய்தன. அவை இச்சங்கங்கள் வளர்ந்தபொழுது உண்டான சில அநியாயங்களிலிருந்து தோன்றின. சங்க அங்கத்தவர் கூட்டாகவே நடவடிக்கையெடுத்தனர். இரத்ததானஞ் செய்தல், தருமகைங்கரியங்கள், பொதுசன நன்மைக்கான தொண்டுகள் என்ப வற்றிலே தொழிலாளர் தமது சங்கங்களின் மூலம் கூட்டாக நடவடிக்கையெடுத் தார்கள். ஒரு குடும்பம் தமது மகனை இராணுவ சேவையிலிருந்து தவிர்க்கச் செய்ய விரும்புகிறதென வைத்துக்கொள்வோம். பணி நெருக்கடி காரண மாகவே இவ்வாறு செய்ய விரும்புகிறது. உடனே உள்ளூர்த்தொழிற் சங்க உத்தியோகத்தர், தேசியத்தலைமைக்காரியாலயத்தோடு தொடர்பு கொள்ளுகிறார். தலைமைக் காரியாலயம் மாவட்டக் காங்கிரஸ்காரரோடு தொடர்புகொண்டு அந்த விடயமாகச் செய்யக்கூடியதைச் செய்யத் தூண்டும். ஒருவன் தன்னுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவனையிருப்பதுபோல, குறிப்பிட்ட ஒரு கோயிலையும், அமெரிக்க லீஜன் என்ற சங்கத்தையும், தோணிச் சங்கத்தையும், சேர்ந்தவனையிருப்பான். அவ்வாறே தொழிற் சங்கத்திலும் சேர்ந்திருப்பது நல்லதென எண்ணுவான். ஆனால் எல்லாத் தொழிலாளரும் சங்கத்தில் ஆர்வங்கொண்டு அதன் நடவடிக்கை யில் ஓயாமல் ஈடுபடுவார்களெனக் கூறுவதிற்கிடமில்லை. சிலர் தங்கள் கட்டணத்தை மாத்திரம் கொடுத்துவிட்டுப் பேசாதிருப்பர். வேறுசிலர் தொழிலாளர் சங்கமாகச் சேர்ந்து பேரம்பேசுவதையே வெறுப்பர்.

கூட்டுமுறையில் எவ்வாறு பேரம் பேசுவது ?

மேல்வரும் பக்கங்களிலே தற்கால அமெரிக்கத் தொழிலாளர் இயக்கம் எவ்வாறுண்டானதென்பதைச் சரித்திரபூர்வமாகக் கூறுவாம். முதலில் கூட்டுப் பேரம் எவ்வாறு நடைபெறுகிறதென்பதை விளக்குவாம்[1]. உற்பத்தித்துறையில் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட ஒரு தொழிற்சாலைத் தொழி லாளியை எடுத்துக்கொள்வோம். அ. தொ. ச.—தொ. தா. ச. சங்கங் கள், தேசியத் தொழில் தொடர்புச் சங்கத்துக்கு, இப்புதியதொழிற்சாலை

1. 28 ஆம் அத்தியாயத்திலே இவ்விடயம் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.

சம்பந்தமாகப் பேரம்பண்ண முகவரைத் தெரிவுசெய்யத் தேர்தல் ஏற் படுத்துமாறு ஒரு விண்ணப்பஞ் செய்கின்றன. இவ்விடயமாகத் தெரிவு நடைபெற வேண்டும். குறித்த தொழிலாளி தனக்கு விருப்பமானதொரு தொழிற்சங்கத்தைத் தெரிய வேண்டுமென இரகசியமாய் வாக்களிக் கிறான். ஏற்கனவே அந்தத் தொழிற்சாலைக்குரிய தொழிற்சங்கமொன்று இருந்து வரும். அது கம்பெனித் தொழிற் சங்கம். கம்பெனி முதலாளிகள் தமது கம்பெனித் தொழிற்சங்கத்தையே பேரம் பேசுவதற்கு விரும்புவர். இந்தத் தொழிற்சங்கம் வெளியிலுள்ள சங்கங்களோடு தொடர்பில்லாத தாயிருக்கும். தொழிலாளி வாக்களித்து ஆதரித்த கம்பெனிக்கு அதிக வாக்குகள் கிடைத்தபடியால் அதனையே தே. தொ. தொ. ச. பேரம் பேசும் முகவராக உறுதிப்படுத்தும். வேறெந்தச் சங்கமும் அந்தக் கம்பெனி முதலாளிகளோடு நேரடியாக இவ்விடயமாய்ப் பேசும் உரிமை இடையாதெனவும் கட்டுப்படுத்தப்படும்.

புதிய இந்தத் தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகள் முதலாளிகளோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்காக ஒன்றுகூடுவர். அந்தக்கூட்டத்தில் தொழிற்றெடர்பு மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரி ஒருவரும் இருப்பார். தொழிற்றுறை சம்பந்தமான சட்டங்களை அறிந்த சட்ட அறிஞர்களின் கம்பெனி யைச் சேர்ந்த நிபுணர்களுமிருப்பர். தொழிற்சங்கச்சார்பிலே அச்சங்கத்தின் விவகாரங்களைக் கவனிக்கும் உள்ளூர் முகவர் ஒருவர் இருப்பார். அவரோடு தொழிற் சங்க உத்தியோகத்தரின் சிறிய குழுவொன்றுமிருக்கும். தொழிற் சங்கத்தலைமைக்காரியாலயத்தைச் சேர்ந்த நிபுணர் ஒருவர் கருமங்களைக் கவனிப்பார். இவர் சட்ட அறிஞராகவோ, பொருளாதார அறிஞராகவோ இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் தொழிற்சங்கத்துப் பொருளா தார ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தர்கள் இவருக்குச் சகல ஆலோசனைகளையும் கூறியிருப்பர். சங்கக் கோரிக்கைகளை ஆதரிக்கும் முகமாகப் பல நுணுக்க மான விடயங்களை இவருக்கு அவர்கள் எடுத்து விளக்கியிருப்பர்.

கம்பெனியின் இலாபம் பிரகடனஞ் செய்யப்பட்ட கணக்கு வழக்கு எல்லாவற்றையும் அந்த ஆராய்ச்சியாளர் ஏற்கனவே ஆராய்ந்து விளக்கி யிருப்பார். கம்பெனித்தலைவர் வருடமொன்றுக்கு 150,000 டொலர் சம்பளம் பெறுகிறார் என்பன போன்ற விபரங்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டி ருக்கும். வாழ்க்கைச் செலவு விடயமாக உண்டான மாற்றங்கள் பற்றிய தேசீயப்புள்ளிகள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கும். உள்ளூர் நிலைமையில் வீட்டு வாடகை தேசீயச் சராசரி வாடகையிலும் பார்க்க எவ்வாறு உயர்ந் திருக்கிறதென்பது போன்ற விடயங்களும் இடம் பெறும். குறித்த கம்பெனி கொடுக்கும் சம்பளங்களுக்கும் ஏனைய கம்பெனிகள் வழங்கும் சம்பளங்களுக்குமுள்ள வித்தியாசங்கள் எடுத்துக்காட்டப்படும். தொழிலாள ரின் நுகர்வை உயர்ந்த மட்டத்திலே வைத்துக் கொள்ளவும், தேசீயத் தொழில் வாய்ப்பைப் பூரணமான நிலையில் வைத்திருக்கவும் உயர்ந்த சம்பளம் கொடுப்பது அவசியமெனச் சுட்டிக்காட்டிப் பல காரணங்கள் எடுத்துக்கூறப்படும். இவ்வாறு தொழிற் சங்கம் எடுத்துக்காட்டும் ஒவ்வொரு

விடயத்தையும் கவனமாக நிராகரித்துக் கம்பெனி முதலாளிகள் தமது கருத்தை விளக்குவர். இந்தத் தொழிற்றுறை முக்கியமானதொன்றுயிருந் தால் தொழிற் சங்கமும் முதலாளிமாரும் பத்திரிகைகளுக்குத் தமது கருத்தை எழுதுவார்கள்.

இவ்வாறு பேரம்பேசும் விடயத்தில் மணிநேர வேலைக்குரிய சம்பளம் மாத்திரம் ஆராயப்பட மாட்டாது. தொழிற்சங்க அங்கத்தவ ருடைய சங்கக் கட்டணத்தைச் சம்பளத்தில் கழிக்கும் விடயமும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். வேலை ஒப்புக்கொண்ட 30 நாளுக்குள் தொழிலாளர் எல்லாரும் தொழிற் சங்க அங்கத்தவராக வேண்டுமென்ற விடயமும் பேசப்படும். இளைப்பாறற்சம்பளம் சுகாதாரக் காப்புறுதி போன்ற விடயங்களும் பேசப்படும். துணுகுவேலை செய்யப்படும் சந்தர்ப்பங்களிலே அவ்வேலைக்குரிய சம்பளம் ஆராயப்படும். ஒருவன் எத்தனை நெசவுத் தறிகளுக்குப் பொறுப் பாயிருக்க வேண்டும் என்பன போன்ற விடயங்கள் தீர்மானிக்கப்படும். தொழில் நுட்பச் சீர்திருத்தங்கள் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் புகுத்தப்படு மென்ற விடயமும் கடைசியாக ஒப்பந்தத்திலே இடம் பெறும். தொழி லாளரின் கால அடைவுப்படி அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் உரிமை, தொழி லாளரைவேலையிலிருந்து நீக்குமிடத்து அவர்கள் குறை நிறைகளை ஆராயும் முறை என்பனவும், இதுபோன்ற பல பிரச்சினைகளும் கூட்டுப்பேரம் சம்பந்தமாக ஆராயப்படும்.

தொழிற் சங்கங்கள் தமது உரிமைகளில தலையிடுவதைத் தொழில் முதலாளிகள் விரும்பியதில்லை. அஃது அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் தலை யிடியாகவேயிருந்தது. தொழில் முன்னேற்றத்துக்கு ஏற்றவகையில் கருமங் களை நடத்தத் தொழிற் சங்கங்கள் தடையாயிருக்கின்றனவென்று பல முதலாளிகள நினைக்கிறார்கள். தமக்குப் பொருத்தமான தொழிலாளரை நியமிக்கவும், நியாயமான காரணமிருந்தால் அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கவும், வேலை முறைகளை நிர்ணயிக்கவும், தொழிலாளரை எந்தக் கிரமத்தில் வேலை நீக்கஞ் செய்யலாம் என்பதை நிச்சயிப்பதும் அவர் களுக்கு முடியாதிருக்கிறது. புதிதாக ஒவ்வொரு விடயத்தைத் தீர்மானிக் கும்போதும் புதிய கமிட்டியைக் கூட்ட வேண்டியிருக்கிறதென உணர்கிறார் கள். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் பயன்படுத்தக்கூடிய நேரத்தை இப்போது தொழிலாளர் பிரச்சினைகளில் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஒருசில காலத்துக்கு வகித்த பதவியை மேலும் தொடர்ந்து வகிக்கத் தமக்கு உரிமை இருப்பதாகத் தொழிலாளர் நினைப்பதாய் முதலாளிகள் கருதுகின்றனர். தொழிலாளர்க்கு ஊக்கமளிக்கும் சம்பளத்திட்டங்கள் வகுப்பதைத் தொழிற் சங்கங்கள் எதிர்க்கின்றனவென்றும், தொழிலில் வேலைக்கமர்ந்தவருடைய காலச் செலவுக்கேற்றவாறு உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்பதைத் தொழிலாளர்கள் கண்டிப்பாக விரும்புகிறார்கள் என்றும், திறமையான வேலைமுறைகளை விரும்புகிறார்களில்லையென்றும், நிர்வாகத் தின் தனியுரிமையை எல்லைப்படுத்துகிறார்களென்றும், இத்தகைய

முதலாளிகள் கருதுகின்றனர். கூட்டுப்பேரம் சம்பந்தமாகச் சமீபத்தில் வெளியான ஆராய்ச்சி நூலில், தொழிலாளர் செய்யும் தொழிலின் பயனுக உண்டாகும் உரிமைகளைப் பற்றியே அதிகம் ஆராயப்பட்டிருக்கிறது.

கடைசியாகப் பல பக்கங்களில் அழகாக அச்சிடப்பட்ட உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்படுகிறது. உடன்படிக்கைக் காலத்தில் உண்டாகும் குறைபாடு களுக்கு எடுக்க வேண்டிய பரிகாரமுட்பட எல்லா விடயங்களும் அச்சடிக்கப் பட்டுள்ளன. உடன்படிக்கைப் பிரகாரம் எழும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க நடுத்தீர்ப்பு நாடப்படுமென்பதும், வெளியேயுள்ள நடுவர் ஒருவரின் முடிபை இருகட்சியினரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒழுங்கும் முன்னேறியே உடன்படிக்கையில் காணப்படுகின்றன. ஓர் உடன்படிக்கை ஒரு வருடத்துக்கே வழக்கமாகச் செல்லுபடியாகும். புதிதாக உடன்படிக்கை செய்வதானால் குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளின்பேரில் அதற்கான பேச்சு வார்த்தையை மேற்கொள்ள விதிகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

கூட்டுப்பேரம் என்பது சிக்கலானதொரு பிரச்சினை. இரண்டு கட்சியும் தாராளமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

அமெரிக்கத் தொழிலாளர் இயக்கம்பற்றிய சுருக்கமான வரலாறு

அமெரிக்கப் புரட்சியுத்தம் உண்டான பின்னரும் உள்ளூர் யுத்தம் வந்துபடு முன்னரும் உள்ள காலத்திலேயே அமெரிக்கத் தொழிலாளர் இயக்கம் ஆரம்பித்துவிட்டதெனலாம். ஆனால் அது தொழிற் சங்க முறையில் அமைக்கப்பட்டது பின்னரேயாகும். ஆரம்பத்திலே அச்சுத்தொழிலாளர் போன்ற விசேடத் தொழிற்றுறைகளில் உள்ள தொழிலாளரே சங்கங்களை அமைத்தனர். காலத்துக்குக் காலம் அதாவது வியாபாரப் பெருக்கமுள்ள காலத்திலும், தொழிற்குழப்பமுள்ள காலங்களிலும், இவை அரசியற் கிளர்ச்சி செய்யவும், அரசியல் சீர்திருத்தங்களுண்டாக்கவும் ஒன்று சேர்ந்தன. பட்டின வாரியாகவும் தேசிய முறையிலும் இவ்வாறு ஒன்று பட்டன. 1880 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளிலே அ. தொ. ச. அமைக்கப்பட்டது. அக்காலத்திலிருந்தே தொழிலியக்கம் இக்கால அமைப்பைப் பெறலாயிற்று.

தொழிலாளர் வீரத் தொண்டர்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மூன்றும் காற்பகுதியின் பிற்பகுதியில் அமெரிக்க நாட்டில் ஒரு பெரிய "கிளர்ச்சி" பரவிற்று. இது "பெருந் தொழில்" நலவுரிமைகளுக்கு எதிராக உண்டான தொழிலாளர் வீரத் தொண்டர் இயக்கமாகும். ஆதியிலே இஃது இரகசியச் சங்கமாயிருந்தது. சட்ட அறிஞர், வங்கிக்காரர், சூதாட்டக்காரர், மதுவியாபாரிகள், துப்பறி வோர் என்போரைத் தவிர மற்றையோருக்கு இச்சங்கதத்திலே சேர உரிமை யிருந்தது. பின்னர் கால அடைவில் இஃது இரகசியச் சங்கமன்றென விதிக்கப்பட்டது. 1886 ஆம் ஆண்டில் இச் சங்கத்திலே 700,000 அங்கத்தவர் இருந்தனர். எல்லாத்தொழிலாளருக்கும் பொதுவான ஒரு சங்கத்தை யுண்டாக்கவேண்டுமென்று வீரத்தொண்டர் விரும்பினர். அவ்வாறே பல

தொழில்களையுஞ் சேர்ந்த அங்கத்தவர் ஒன்றுசேர்ந்தனர். குறித்த ஒரு தொழில் நிலையத்திலுள்ள தொழிற்சங்கங்களும் சேர்ந்தன. வேறு பல சங்கங்களும் சேர்ந்துகொண்டன.

வீரத்தொண்டர்கள் அரசியற் சீர்திருத்தங்களிலும் கிளர்ச்சிகளிலும் ஆர்வங்காட்டினர். சிலர் மணிநேரச் சம்பளங்களைத் தினமும் உயர்த்துவதிலும் பார்க்க அரசியல் மாற்றங்களிலேயே அதிக கவனஞ் செலுத்தினர். இதற்கிடையில் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தங்கள் சில தோல்வியுற்றன. அதனால் வீரத்தொண்டர் அங்கத்துவம் எவ்வாறு உயர்ந்ததோ அவ்வாறே குறைந்துகொண்டும் வந்தது. அரசியலில் தொழிலாளர் ஆதிக்கஞ் செலுத்துவதை அமெரிக்கர் ஆதரிக்கத் தயாராயிருக்கவில்லை. அன்றியும் தொழிலாளர் வீரத்தொண்டர் தாபனம் இறுக்கமான அமைப்பைக்கொண்டிராதபடியால் அது அதிககாலம் நிலைநிற்கவில்லை[1].

அமெரிக்கத்தொழிலாளர் சங்கம்.

1881 இலும் 1886 இலும் அமெரிக்கத் தொழிலாளர் சங்கம் உருவாயிற்று. 1924 ஆம் ஆண்டில் இறந்த சாமுவல் கொம்பேர்ஸ் என்பவர் அரை நூற்றாண்டாக இச்சங்கத்தை உருவாக்கி அதன் கருமங்களை நடத்திவந்தார். வேறு நாட்டிலிருந்து அமெரிக்காவுக்குக் குடியேறிய அவர்தம் பெற்றோர் இவரைச் சிறு குழந்தையாகவே அமெரிக்காவுக்குக் கொண்டு வந்தனர். சுருட்டுத்தொழிலாளர் சங்கத்தை இவர் உருவாக்கினர். பின்னர் தொழிலாளர் வீரத்தொண்டர் சபைக்கு எதிராக ஐக்கிய அமெரிக்கத் தொழிலாளர் சங்கத்தை உண்டாக்கினர். சமூக முன்னேற்றத்திலே ஆரம்பத்தில் ஈடுபாடு உடையவராயிருந்த போதிலும் அமெரிக்காவில் முதலாளித்துவத்துக்கு எதிராக இயக்கமொன்று தலைதூக்காதென உணர்ந்தார். கொம்பேர்ஸுடைய முக்கியமான கொள்கைகள் இலேசானவை. அவை பின்வருமாறு :—

1. தொழிலாளருக்கு நாளுக்கு நாள் சம்பளம் உயரவேண்டும்; தொழில் செய்வதற்குரிய வசதிகள் திருந்தவேண்டும். சமூகத்தை மாற்றும் நோக்கத்துடன் செயல் புரியும் வர்க்கப் போராட்டத்திலே தொழிலாளர் ஈடுபடக்கூடாது. தொழிலாளர் தீவிரமான புரட்சிகளிலே ஈடுபடக்கூடாது. அவர்கள் படிப்படியாக வளர்ந்து வரவேண்டும்.

1. முதலாவது உலகமகாயுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்த காலத்திலே உலகக் கைத்தொழில் நிலையத் தொழிலாளர் சங்கம, முதலாளித்துவதை வீழ்த்துவதற்கு ஓர் இயக்கத்தை உண்டாக்கிறது. இடம் பெயரும் தொழிலாளரையும் உலோகசரமான தொழிலாளரையும், மரவேலை செய்வோரையும் ஒன்றுசேர்ப்பதில் இது ஓரளவு வெற்றி பெற்றது. சனாதிபதி வில்சனுடைய அட்டர்ணி ஜெனரலான பாமரைத் திகிலடையச் செய்தது. இவர் 1920 இல் குடிசனங்களுக்குரிய உரிமைகளைக் காற்றில் பறக்கவிட்டு, சில தீவிரவாதிகளைச் சிறையிலிட்டார். ஆனால் இத்தொழிலாளர் சங்கம எதையுஞ் சாதிக்கவில்லை. அதனால் அது செலவாகற்றுப் போய்விட்டது.

2. அ. தொ. ச. சமட்டி வழியைப் பின்பற்ற வேண்டும். தனியுரிமை யுள்ள ஒவ்வொரு தேசீயத்தொழிற் சங்கமும், தத்தம் தொழிற்றுறை சம்பந்தமாகப் பிரத்தியேகமான ஆட்சியுடையதாயிருக்கவேண்டும். அதா வது ஒரே தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளரை இரண்டு சங்கங்கள் வழிநடத்தக்கூடாது என்ற கொள்கையை அ. தொ. சங்கம் ஆதரித்தது. நாடறிந்த ஒரு தொழிற் சங்கத்திலிருந்து ஒரு தொழிலாளர் கூட்டம் விலக முடியாது.

3. கூட்டுப் பேரம் பேசும் விடயத்திலே அரசாங்கம் தலையிட்டுத் தொழி லாளர் சங்கத்தை ஆதரித்தோ, அதற்கு எதிராகவோ நடவடிக்கையெடுக்கக் கூடாது. தாமாகவே தம் விருப்பப்படி சங்கங்களைக் கருமமாற்ற விட்டுவிட வேண்டும். தொழிலாளருக்கு ஆதரவளிக்கும் அரசியற்கட்சிகளை ஆதரிக்க வும், அவர்களுக்கு எதிரியாயிருப்போரைத தண்டிக்கவும் விரும்பினர். ஆனல் தொழிற் சங்கத்தை எந்த ஓர் அரசியற் கட்சியிலும் சேரவிட அவர் விரும்பவில்லை. இவ்வாறு தொழிலாளர் வீரத்தொண்டருக்கு மாறுக அ. தொ. ச. எல்லாவகையிலும் தொண்டாற்றியது. தொழி லாளர் வீரத்தொண்டர் பலம் குறையக்குறைய அ. தொ. சங்கத்தின் பலம் கூடிற்று. தொடர்ந்து கூடிக்கொண்டே வந்தது. அ. தொ. ச. வின் தத்துவமே அமெரிக்கத் தொழிலாளரின் பிரதான கொள்கையாக இருந்து வந்தது.

1920 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளிலே மந்த நிலை

முதலாவது உலகமகாயுத்தத்தின் பின்னர் அ.தொ.ச வில் 50 இலட் சம் அங்கத்தவர் இருந்தனர். ஆனல் 1920 இல் தேசீய உற்பத்தியாளர் சங்கம் தொழிலாளர் இயக்கத்தை எதிர்த்தது. வேறு தொழில் நிலையங் களும் எதிர்த்தன. தொழிலாளர் சங்க அங்கத்தவருக்கே வேலைகொடுக்க வேண்டுமென்ற நியதியை அமெரிக்கா ஏற்கவில்லை. இதனைத் "திறந்த கம்பெனி" என வழங்கினர். இதுவே அமெரிக்க ஒழுங்காயிருந்தது. மேலும் 1920 இல் புதியதொரு சுபீட்ச நிலை உண்டானது. வியாபார நிர்வாகியும் சனநாயகக் கட்சித்தலைவருமான ஜே. ராஸ்கொப் என்பவர் கூறியதுபோல வாரமொனறுக்கு 15 டொலர் சேமிக்கக்கூடியவர் எவரும் பங்குச் சந்தையிலே அதை முதலீடு செய்து விரைவில் பணக்காரரா கலாம். ஒருவன் தனவந்தனாக வரச் சாத்தியமுண்டு ; அவன் தனவந்த னாக வரவேண்டியது அவனுடைய கடமையுமாகுமென்று அவர் மேலுங் குறிப்பிட்டார். மேலும் 1920 இல் விலைகள் ஏறவில்லை. எல்லார்க்கும வேலை இடைத்துக்கொண்டிருந்தது. தொழிற் சங்கங்களை ஊக்கப்படுத்து வதற்கு ஒரு காரணம், வாழ்க்கைச் செலவு உயர்தலாகும். அஃது அக்காலத்தில் உயரவில்லை. அ.தொ.ச.கூட மந்தமாகவேயிருந்தது. கொம் பேர்ஸ் இறந்த பின்னர், ஜோன். எல். லூயிஸ் என்பவரும் செல்வாக்கு நிறைந்த வேறையோரும் அவர் வகித்த பதவியைப் பெற முயனறனர். வில்லியம் கிரீன் என்பவரே கடைசியாகத் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு

1952 இல் தாம் இறக்கும்வரை அந்தப் பதவியை வகித்தார். குறிப்பிட்ட சில நுண்விணையாளர் சங்கங்களைச் சேர்ந்த நுண்விணைத்தொழிலாளரின் அபிப்பிராயங்களையே அவர் வெளியிட்டார். ஆனால் லூயிஸ் குறித்த ஒரு தொழில் நிலையத்தைச் சேர்ந்த எல்லாத் தொழிலாளரையுங் கொண்ட தொழில் நிலையத் தொழிலாளர் சங்கங்களுடனும் தொடர்பு வைத்திருந்தார்.

தொ.தா.ச.வின் புனருத்தாரணமும் அமைப்பும்

1932 இல் வியாபாரப் பெருமந்தம் தீவிர திசையை அடைந்தபொழுது அ.தொ.ச.வின் அங்கத்தவர் தொகை 30 இலட்சத்துக்குக் கீழே வீழ்ச்சியடைந்தது. ஆனால் வியாபாரம் சீரடைந்ததும் தொழிற் சங்கங்களுக்குப் புதியதொரு யுகம் உதயமானது. இந்த வியாபார மந்தம் 1920 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளில் அமெரிக்காவில் கூறிவந்த சுலோகங்களை அர்த்த மற்றதாக்கிவிட்டது. இது வர்க்கப் போராட்டத்தை உண்டாக்கிற்று. பிராங்கிலின் ரூஸ்வெல்ட் தெரிந்தெடுக்கப்படுமுன்னரே தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக நீதிமன்றங்களும் தேர்தல் தொகுதிகளும் காட்டிய எதிர்ப்புக் குறையத் தொடங்கிவிட்டது.

தேசியத் தொழிற் சங்கங்கள் தமது பிரத்தியேக ஆட்சியைக் கைவிட முடியாதென வாதாடியதால், அ.தொ.ச. வுக்குள்ளேயே ஒற்றுமையில்லாதிருந்தது. அதனால் பெரிய கம்பெனிகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் சங்கங்களை அமைப்பதில் அ.தொ.ச.விலேகூடப் பிளவுகளிருந்தன. 1919 இலே நடந்த பெரிய வேலை நிறுத்தத்தை ஐக்கிய அமெரிக்க உருக்குத்தொழிற் கம்பெனியைச் சேர்ந்த நீதிபதி கேரி என்பவர் நசுக்கு முன்னர், 40 தனிப் பட்ட தொழிற் சங்கங்களைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் வேலை நிறுத்தத்தை நடத்த ஒரு பெரிய குழுவை நியமித்தனர். தச்சர், பொறியாளர் தொழிற் சங்கங்கள் இதுவரை தமக்குள்ளிருந்த கருத்து வேற்றுமைகளை இன்னுந் தீர்த்துக்கொள்ளவில்லை.

தொழிற் சங்கங்கள் வருங்காலத்திலே பெரிய செல்வாக்கைப் பெறலாமென 1933 ஆம் ஆண்டிலேயே சில அவதானிகள் கண்டார்கள். சுரங்கத் தொழிலாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஜோன்.எல். லூயிசும், நெசவுத் தொழிற்சாலைத் தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்த காலஞ் சென்ற சிட்னி ஹில்மனும், வேறு தொழிற்சங்கத்தலைவர்களும் 1925 ஆம் ஆண்டிலே பெரிய கம்பெனிகளின் தொழிற் சங்கத்தை அமைக்க ஒரு குழுவை நியமித்தனர். அ.தொ.ச.வின் பிரத்தியேக ஆட்சி உரிமைக்கொள்கைகளுக்குமாறுக இவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்ததால், சங்கத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டார்கள். அதன் பயனாக இவர்கள் தொ.தா.ச.வை அமைத்தனர். அதற்கு லூயிசைத் தலைவராக நியமித்தனர். அரசாங்கம் தொழிலாளர் விடயத்தில் புதிய கொள்கையைக் கைக்கொண்டதானும், 1935 ஆம் ஆண்டின் வாணர்சட்டம் போன்ற சட்டங்களின் பயனாகவும், நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்களின் துணையாலும், கார்த் தொழில், உருக்குத்தொழில், ரப்பர்த்

தொழில், எண்ணெய்த்தொழில் போன்ற பெரியதொழில்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளரின் தொழிற்சங்கங்கள் தாபிக்கப்பட்டன. இத்தொழில்களில் ஈடுபட்ட முக்கியமான கம்பெனிகள் எதிர்த்தபோதிலும், இச்சங்கங்கள் தாபிக்கப்படலாயின.

இதற்கிடையில் அ.தொ.ச. தொழிற் சங்கங்களின் அவசியத்தைப்பற்றி அறிந்து கொண்டது. தொழிற்சாலை அடிப்படையில் அது சங்கங்களை ஏற்படுத்திற்று. சிறுதொழிற் சங்கங்களே அப்பொழுதும் செல்வாக்குடைய வாயிருந்தன. அ.தொ.ச.வுக்கும், தொ.தா.ச வுக்குமிடையில் போர் நடந்துகொண்டே வந்தது. தொ.தா.ச வைச் சேர்ந்த சில தொழிற் சங்கங்கள், உதாரணமாக டேவிட்டு பின்ஸ்கியின் சர்வதேசப் பெண்கள் ஆடைத்தொழிலாளர் சங்கம் போன்றவை (ச.பெ.ஆ.தொ.ச.) அ.தொ.சவிற் சேர்ந்துவிட்டன. கடைசியில் லூயிஸ் இரண்டு தொழிற் சம்மேளனங்களிலிருந்தும் தம் சுரங்கத்தொழிலாளரை விலகுமாறு செய்தார்.

1960 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்திலே தொழிற் சங்கங்கள்.

எல்லாத் தொழிற் சங்கங்களும் ஒற்றுமைப்பட்டுத் தொழில் செய்ய வேண்டுமென்ற தொழிலாளர் கனவு கடைசியாக 1955 இலே நனவாயிற்று. அ.தொ.ச. வைச்சேர்ந்த ஜோர்ஜ் மீனி அதன் முதற்றலைவரானார். இப்போது சங்க இயக்கம் நிலை பெற்றுவிட்டது. சில சில தொழில்களில் மாத்திரமே சங்கங்கள் இன்னும் அமைக்க வேண்டியிருக்கின்றன. தென் பகுதியிலும் சங்கங்களை அமைக்கும் முயற்சி ஓரளவுக்குத்தான் வெற்றி பெற்றுள்ளது.

புது வகையான மனிதர் தலைமைப் பதவிகட்கு வருகிறார்கள். சங்கங்கள் ஆரம்பித்த காலங்களிலும், உயிருக்கே அவை போராடிக் கொண்டிருக்குஞ் சமயங்களிலும் ஜோன். ஜே. லூயிஸ், பிலிப் மறே, டான் டொபின் போன்ற விசித்திரமான தலைவர்களிருந்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு வராய் மறைந்துபோகவே நிர்வாகத்திறமையுள்ளவர்கள் தலைமைப்பத விக்கு வருகிறார்கள். கோடிக்கணக்கான அங்கத்தவரையும் பல கோடிக் கணக்கான டொலர் சகாயநிதிகளையுமுடைய சங்கங்களை நல்ல முறையில் நடத்தவும், காங்கிரஸோடும், நிர்வாகத்தோடும், பொதுசனங்களோடும், நய மாய்ப் பழகவும் திறமையுள்ள நிர்வாகிகளும் தலைவர்களும் அவசியமே.

தொழிற்சங்கங்களிலே பொதுவுடைமை.

தொழிற் சங்கங்களில் பொதுவுடைமைவாதிகள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருப்பது எப்பொழுதுமே ஒரு பிரச்சினையாக இருந்து வந்தது. 1920 இல் டுபின்ஸ்கி என்பவர் தமது சங்கத்திலிருந்து பொதுவுடைமைச் செல்வாக்கையகற்றுவதற்கு வெற்றிகரமாக முயற்சி செய்தார். 1930 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளிலே பல தொழிற்சங்கங்களிலே பொதுவுடைமைவாதி கள் தமது செல்வாக்கைப் பயன்படுத்த முயன்றனர். ஊக்கமுள்ள தொழிற் சங்க நிர்வாகிகளைப் பொதுவுடைமைத்தாபனம் உதவிற்று. லூயிஸ் கூடச்

சில காலமாகத் தமது கட்சி வாதங்களில் அவர்களைப் பயன்படுத்தினர். ஐக்கிய மின்சாரத் தொழிலாளர் சங்கத்திலும், துறைமுகத்தொழிலாளர் சங்கத்திலும், பொதுவுடைமைக்காரருக்கும், எதிர்க்கட்சியினருக்கும் பெரும் பிணக்குகள் உண்டாயின. தொ.தா.ச வைச் சேர்ந்த தோற்றொழிலாளர் சங்கத்தில் பொதுவுடைமைக்கட்சி செல்வாக்குப் பெற்றது.

பொதுவுடைமைவாதிகள் ஐக்கியமாகவும், தமது நோக்கங்களை நிறை வேற்றப் பல குறுக்குவழிகளைப் பயன்படுத்தியும் இருந்தமையாலும், சிறிய தொகையினராயிருந்தும், பெரிய செல்வாக்கைப் பெற்றார்கள். அவர்களு டைய நோக்கம் அமெரிக்கத் தொழிலாளரின் தினசரித் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளுக்கு அப்பாற்பட்டதாயிருந்தது. பொதுவுடைமைவாதிகள் மொஸ்கோவில் உள்ள அதிகாரபீடத்தின் சொற்படியே நடப்பார்கள். கடந்த மகாயுத்தத்தில் ஜெர்மனி ருஷ்யாவைத் தாக்கியபோது, அமெரிக்கப் பொது வுடைமைவாதிகள், ரூஸ்வெல்டை யுத்த வேட்டைக்காரரென்றும், எகாதி பத்தியச் சண்டையைத்தூண்டுபவரென்றும் கூறி வந்ததை நிறுத்திவிட்டார் கள். அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் ரூஸ்வெல்ட் மாபெருந்தலைவரென்றும் பாசிசக்கொள்கைக்கெதிராக சனநாயகத்தை நிலைநிறுத்தப் போர் செய்யும் மகாபுருஷரென்றும் போற்றினர்.

தமது கொள்கைக்கு ஆதரவளிக்கும் பட்சத்தில் தொ.தா.ச. இடதுசாரிக் கொள்கையுடையவர்களை எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் 1949 இன் பின்னர் நிலைமை மாறிற்று. ஐக்கிய மின்சாரத் தொழிலாளர் சங்கம், வேறு அரை டசின் சங்கங்கள் ஆகியவற்றை தொ.தா.ச. கலைத்து விட்டது. 1950 இல் ஹரி பிரிட்ஜெஸ் என்பவருடைய துறைமுகத் தொழிலாளர் சங்கம் பொதுவுடைமைச் சார்புடையதென்று அதனையுங் கலைத்துவிட்டது. 1955 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளில் பொதுவுடைமைவாதிகளுக்கெதிராகச் சட்டம் மேன் மேலும் இறுகிக்கொண்டுவந்தது.

ஒரு பன்னிரண்டு பதின்மூன்று சங்கங்களிலேதான் பொதுவுடைமைச் செல்வாக்கு இருந்தது. பொதுவுடைமையாளர் தமது தந்திரத்தாலும், தொழிலாளர் இயக்கங்களில் ஈடுபடுவதாலும் சிறுதொகையினராயிருந்தும் செல்வாக்குப் பெற்றனர். அமெரிக்கத் தொழிற் சங்கத்தின் கொள்கைகள் எவ்வளவு தூரம் பொருளாதாரப் புத்திசாலித்தனமானவையாயிருந்த போதிலும், அது பொதுவுடைமைப் போக்குடையதன்று.

தொழிற்சங்கங்களில் ஊழல் : இலாண்ட்ரம்—கிரிப்பின் சட்டம் 1959.

தொழிற்சங்கங்களிலுள்ள நட்டாமுட்டித்தனம் அதிகமன்று. மதுவிலக்கு நீக்கப்பட்டபின்னர் நேர்மையற்ற சில துப்பாக்கிக்காரர் சில நகரத்தொழிற் சங்கங்களிலே (உதாரணமாக நியூயோர்க்கையடுத்துள்ள துறைமுகத்தொழிற் சங்கங்களில்) நுழைந்தனர். அத்தகைய தொழிற் சங்கங்களிலிருந்த உத் தியோகத்தர் தொழிற்சங்க உரிமைகளைப் பணத்துக்காக விரயஞ் செய்தனர். பணத்துக்காகத் தொழிற்சங்கத்தின் பக்கத்தில் நின்று போரிடவும் ஆயத்த

மாயிருந்தனர். இதனால் தொழிற் சங்கங்கள், தமது தாபனத்திலே ஒழுங்கை உண்டாக்க முயன்று வெற்றி பெற்றன. சட்டமும் ஒழுங்கும் நன்முக அமுல் செய்யப்படும் நகரங்களிலே, தொழிற் சங்கங்களில் நட்டாமுட்டித் தனம் ஆட்சி செய்வதை நீக்கி வருகின்றனர்.

இருந்தும் சங்க நிதிகளை ஒழுங்கற்ற முறையில் துர்ப்பிரயோகஞ் செய்யும் வழக்கம் இன்னுமிருந்து வருகிறது. தொழிற் சங்க நிதியை முதலீடு செய்து டீம்ஸ்டர் டேவ் பெக் என்பவர் பணக்காரனானர். காங்கிரஸ் விசாரணைக்குழுக்களை ஏற்படுத்தி விசாரணை செய்ததன் பயனாக தொழிற் சங்க நிதிகள் சம்பந்தமான வேறு துர்ப்பிரயோகங்களும் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. பெக்குக்குப் பின்னர் பதவி வகித்த "ஜிம்மி" ஹொவ்வா என்பவர் அ.தொ.ச, தொ.தா.ச விசாரணைக்குழுவையும், நீதிமன்றப் பரிபாலகரையும் டீம்ஸ்டர் சங்கச் சிறுபான்மையினரையும் வெற்றிகரமாக எதிர்த்து நின்றார்.

இலஞ்சப்பழக்கமிருப்பதாக அறிந்த அரசாங்கம் தொழிற்கட்சியினரின் எதிர்ப்பையும் மீறி ஒரு சட்டத்தை 1959 இல் நிறைவேற்றிற்று. இதுவே லாண்ட்ரம்-கிரிப்பின் சட்டமாகும். இச்சட்டம் பின்வருமாறு :

(1) **தொழில்மந்திரியிடம் பண அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.** தொழிற்சங்கங்கள் தமது பண நிலை பற்றி வருடந்தோறும் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கவேண்டும். தொழிற்றலைவர்களுக்கு வழங்கும் கடன் போன்ற பணவிவகாரங்களின் விவரம் அதிலே சேரவேண்டும். சம்பள வகையிற் சேராத வேதனங்கள் தொழிற் சங்க உத்தியோகத்தருக்கோ, அங்கத்தவருக்கோ கொடுத்திருந்தால், இலஞ்சம் எனக்கருதக்கூடிய அத்தகைய கொடுப்பனவுகளை அறிவிக்கவேண்டும். அத்துடன், தொழிற்சங்கங்களோடுள்ள பிணக்குகளைத் தீர்க்கும் முறையிலே தமக்கு ஆலோசனை கூறுவோர்க்குக் கொடுக்கும் பணங்களைப் பற்றியும் முதலாளிகள் அறிவிக்கவேண்டும்.

(2) **நம்பிக்கைப் பாதுகாப்பு :** இச்சட்டப்படி தொழிற்சங்க உத்தியோகத்தருக்கோ ஊழியருக்கோ 2,000 டொலருக்குமேல் கடன் கொடுக்கக் கூடாதெனவும், இந்தச் சட்டத்தை மீறிய தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள்மீது விதிக்கப்பட்ட அபராதத்தைத் தொழிற் சங்க நிதியிலிருந்து கொடுக்கக் கூடாதெனவும் விதிகசப்பட்டுள்ளன. தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகட்குச் சம்பள வகையைச் சேராத எவ்வகை வேதனத்தையுங் கொடுக்கக்கூடாதெனவும் விதிக்கப்பட்டுளது.

பணவிடயத்தோடு தொடர்பில்லாத வேறு விடயங்களும் சட்டத்திலே காணப்படுகின்றன. வஞ்சனையாகத் தேர்தல் நடத்துவதைத் தடுப்பதற்கும் அங்கத்தவரிடையே ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கும் "உரிமைச்சட்டம்" என்ற ஒரு சட்டம் உண்டு. வேறு பல தொழிலாளர் விடயங்களும் இதிலேயுண்டு.

தொழிற் சங்கங்கள் எவ்வளவுக்கு சனநாயக முறையைப் பின்பற்றுகின்றன.

கம்பெனி நிர்வாகத்திலே பங்குதாரர் சனநாயகமுறையில் ஆட்சி செய்யும் போதுண்டாகும் பிரச்சினை பற்றி முன்னர் கவனித்தோம். தொழிற்சங்கம்

பற்றியும் இத்தகைய பிரச்சினை எழுவதுண்டு. தொழிற்சங்க அங்கத்தவர் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வாக்குண்டு. அதைப் பயன்படுத்தி உத்தியோகத்தர் தெரிவு செய்யப்படுவர். ஒரு முறை தெரிவு செய்யப்பட்டவர் பல வருடங்களுக்கு அதிகாரத்திலிருப்பார். வருடாந்த மகாநாடுகளுக்கிடையில் சங்க அலுவல்களைச் சிறியதொரு நிர்வாக சபை நடத்தும். ஜோன். எல். லூயிஸ், வால்டர் ரூதர் என்போர் எல்லாராலும் விரும்பப்பட்ட தலைவராயிருந்தனர். அத்தகைய தலைவர்கள் விதித்த கொள்கைகட்கு மாறுக ஓர் அங்கத்தவர் கருத்துடையவராயிருந்தால் அவருடைய அபிப்பிராயம் மிகத்தூரம் செல்வாக்குடையதாயிராது.

கொள்கைகளை உருவாக்குவதிலே சாதாரணத் தொழிற்சங்க அங்கத்தவர் அதிகம் ஈடுபடுவதில்லை. இதைப் பற்றி சும்னர் சிலிச்சர் என்பவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

இதனால் சாதாரண அங்கத்தவரிடம் செல்வாக்கில்லையென்பது அர்த்தமன்று. அவர்களுடைய செல்வாக்கு அதிகம் ; ஆனால் செல்வாக்கு அதில் ஈடுபடுவதற்குச் சமமானதாகாது. சாதாரண அங்கத்தவரெல்லாரும் செல்வாக்குடையவராயிருத்தலே சனநாயகமானால், பெரும்பாலான தொழிற் சங்கங்கள் சனநாயகப் போக்குடையனவே. மற்ற வகையான தாபனங்களிலும், திருச்சபைகளிலும், காணிகளிலும் உள்ள நிலைமையே தொழிற் சங்கங்களிலும் நிலவுகிறது. காரியக் கூட்டங்களிலே பங்கு பற்றி எற்படும் பிரச்சினைகளைத் தீவிரமாக விவாதிப்பதில் ஈடுபாடுள்ள ஒரு சிறுபான்மையினர் இருந்துகொண்டேயிருப்பர். இந்தச் சிறுபான்மையினர் தொழிலாளர் கோரிக்கை விடயத்தில், கடுமையான தீவிர நடவடிக்கை எடுக்குமாறு உத்தியோகத்தரை வற்புறுத்துவர். இவை முதலாளிகள் இலேசாகவிட்டுக் கொடுக்கமுடியாத கோரிக்கைகளாயிருக்கும் ; பல முதலாளிகள் தமது வியாபாரத்தை மூடிவிடச்செய்யக்கூடிய கோரிக்கைகளாயிருக்கும். நெருக்கடியைத் தவிர்ப்பதற்காகத் தொழிற் சங்கத்தில் பெரும்பகுதியினர், சிறுபான்மையினர் கேட்கும் கோரிக்கைகளிலும் மிகக்குறைவானவற்றையே கேட்டுப்பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்வர்.

தொழிற் சங்கத்தலைவர் எப்பொழுதும் சமாளிக்கும் திறமையுடையவராயிருப்பார். உயிர்ப்போடு வேலை செய்யும் சிறுபான்மை அங்கத்தவரை எதிர்ப்பாராலால் அவருடைய தலைமைப்பதவிக்கு ஆபத்துண்டாகும். துடிப்பில்லாத பெரும்பான்மை அங்கத்தவரின் கோபத்துக்குத் தலைவர் ஆளானால் சங்கத்திலே புரட்சியுண்டாகும். எனவே இரண்டு கட்சியையுஞ் சமாளிக்கப் பார்ப்பார். இருந்தும் துடிதுடிப்புள்ள சிறுபான்மையினரையே சமாதானப்படுத்த விரும்புவார். ஏனெனில் அவர்களுடைய ஆதரவோ, எதிர்ப்போ, பெரும்பான்மையினருடைய ஆதரவிலும், எதிர்ப்பிலும் பார்க்கப் பயனுடையது. பெரும்பாலும் தொழிற்சங்க உத்தியோகத்தர்

தமது பதவியை இழப்பது பெரும்பான்மையோரிடை புரட்சிக்காரன் என்ற பெயர் வாங்குவதாலன்று; சிறுபான்மையோரிடை வைதீகப்போக் குடையவனென்று பெயர் பெறுவதிலுலேயே.[1]

அமெரிக்க முதலாளிகள் தொழிற் சங்கங்களை எதிர்த்தல்.

தமது சம்பளத்தை உயர்த்தவும், தொழிற்சங்கங்களைப் பொருட்படுத்தவும், தொழிலாளர் நீண்ட இளர்ச்சி நடத்தவேண்டியதாயிற்று. அமெரிக்கத் தொழிலாளர் தமது நோக்கங்களை நிறைவேற்ற மிருகபலத்தைப் பயன்படுத் தினர். துப்பாக்கி, வெடிமருந்து என்பவற்றைப் பயன்படுத்தினர். உலகின் வேறெப்பாகத்திலும் இவ்வாறு மிருகபலத்தைப் பயன்படுத்தித் தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றிய சங்கங்களில்லையெனலாம். ஒரு மணி நேரத்துக்கு ஒரு சில சதத்தை அதிகப்படியான சம்பளமாய்க் கொடுக்குமாறு இளர்ச்சி செய்து பெறுவதற்கு இரத்தஞ்சிந்த வேண்டுமா? நாட்டிலே புரட்சியை உண்டாக்காமலே பொருளாதாரத்தைத் தம்பிக்கச் செய்யும் நோக்கமாக பத்து இலட்சத்துக்கு மேலான தொழிலாளர் ஒரு சேர வேலை நிறுத்தஞ் செய்ய வேண்டுமா என்பதை ஐரோப்பியர் விளங்கிக் கொள்வதில் கடினமிருக்கலாம்.[2]

அமெரிக்கத் தொழிலாளர் இவ்வாறு மிருகபலத்தை ஏன் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை விளங்கிக்கொள்வதற்கு, ஒரு விடயத்தைக் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஐரோப்பாவிலேயுள்ள சிலநாடுகளில் முதலாளிமார் தொழிற் சங்கங்களைத் தீவிரமாக எதிர்த்தனர். சரித்திர ரீதியாகப் பார்க்கும்போது அமெரிக்க முதலாளிமார் தொழிற் சங்கங்களுக் கெதிராகத் தீவிரமாய் நடவடிக்கையெடுத்தனர். தொழிற்சங்கம் பரவுவதைத் தடுக்கும் முயற்சியில் போட்மோட்டார்க் கம்பெனி, ரிபப்ளிக் ஸ்டீல் கம்பெனிபோன்ற கம்பெனிகள், 1930 ஆம் ஆண்டிலேயே தனிப்பட்ட உளவாளிகளை ஏற்படுத்தக் கோடிக்கணக்கான டொலர்களைச் செலவுசெய்தன. வேலைக்குப்போக வேண்டாமென மறியல் செய்த இடங்களிலே துப்பாக்கிக் குண்டுகள் பறந்தன. 1937 ஆம் ஆண்டிலே ஞாபக தினத்தன்று ஒரு டசின் மக்கள் இந்தத் துப்பாக்கிக்குண்டுக்கிரையாஞர்கள். தொழிற் சங்கங்களை அமைக்கத் தொழிலாளருக்கு உரிமையுண்டென நாட்டிலே சட்டஞ் செய்யப்பட்டுப் பல வருடங்களின் பின்னர் இவ்வாறு நடைபெற்றது.

இவையெல்லாம் பழங்கதை. இன்று பெரிய கார்க் கம்பெனிகளும் சிறிய வையும் எல்லாம் சமாதானமாகவே ஒன்றுகூடிப் பேரம்பண்ணுகின்றன. பெரிய உருக்குத் தொழிற்சாலைகளும் சிறியவையும் இதே முறையையே அனுசரிக்கின்றன. எனினும் அமெரிக்கத் தொழிற் சங்கத்தின் வரலாற்றில் இஃது அறியத்தக்கதொரு கட்டமாகும்.

1. S. H. Slichter, The Challenge of Industrial Relations (Cornell University Press, Ithaca, N.Y. 1947) பக்கம் III.

2. M. S. Pitzele "Can American Labour Defeat the Communists" Atlantic Monthly, March 1947.

முதலாளிகள் தொழிற் சங்க நடவடிக்கைகளுக்கெதிராக நடத்திய யுத்தத்திலே பின்வரும் முறைகளைக் கையாண்டனர் : (1) தொழிற்சங்க அங்கத்தவரைப் பட்சபாதங் காட்டி வேலையிலிருந்து நீக்குதல். (2) அயோக்கியர் என்போரின் அட்டவணை தயாரித்தல். (3) வேலை கொடாது விடுதல். (4) "மஞ்சள் நாய்" ஒப்பந்தம் (5) தொழிலாளர் உளவு பார்த்தல் (6) வேலை நிறுத்தத்தை முறிப்போரும் இராணுவந்தாங்கிய காவற்காரரும். (7) "கம்பெனிச் சங்கம்" என்பனவே அவை. நீதிமன்றங்களைக் கூட முதலாளிகள் இதற்குப் பயன்படுத்தினர்.

சங்கத்துக்கெதிராக எவ்வாறு நடவடிக்கை எடுப்பது.

இதை விளக்குவதற்கு ஓர் உதாரணத்தைப் பார்ப்போம். நான் கம்பெனி நிர்வாகி என்றும், என் தொழிலாளர் சங்கத்திற் சேர்வதை நான் விரும்பவில்லையென்றும் வைத்துக்கொள்வோம். நான் கொடியவனல்லன் ; என் குடும்பத்தவர்க்கு நல்லவன். என் வாடிக்கைக்காரரை நான் ஏமாற்றுவதில்லை. சண்டையைத் தவிர்க்கிலல் விடமாட்டேன். எனக்குச் சரியென்று தெரிவதற்காகச் சண்டை செய்வேன். 20, 25 வருடங்களுக்கு முன்னே நான் செய்திருக்கக்கூடிய சில விடயங்கள் பின்வருமாறு :—

முதலாவது : நிர்வாகியை "புதிய தொழிற் சங்கத்திலே குழப்பத்துக்கு முன்னிற்பவர்கள் யாவர்" என்று கேட்பேன். அவர்களுடைய பெயரை அறிந்துகொண்டு அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குவேன். இந்தத்தொழிலாளரை மற்ற முதலாளிகள் வேலைக்கமர்த்தாதவாறு ஓர் அட்டவணையைத் தயாரித்து விளம்பரப்படுத்துவேன். வெளியூர்த்தொழிற்சங்க அங்கத்தவரை என்னூரிலிருந்து கலைப்பதற்கு முயற்சிகள் செய்வேன். உள்ளூர்ச் சமாதானத்துக்குப் பங்கம் விளைத்ததாக அவர்களை உள்ளூர்ப் பொலீசாரைக்கொண்டு கைது செய்விப்பதற்குமுன் அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வேன். தொழிற் சங்கங்கள், தமது கூட்டங்களை நடத்த உள்ளூர்ப் பாடசாலைகளையோ, தேவாலயங்களையோ பயன்படுத்தாதபடி பார்த்துக்கொள்வேன்.

தொழிற் சங்கம் வேலை நிறுத்தத்தைத் தொடங்கு முன்னர் நானே தொழிற் சாலையை மூடிவிடுவேன். தொழிலாளர் வேலையின்றி வாடிப் பின்னர் சங்கங்களிற் சேர்வதை விடுவார்கள். புதிதாக எவரையாவது வேலைக்கெடுத்தால் அவர் ஓர் ஒப்பந்தத்துக்குக் கைச்சாத்திட வேண்டும். அதாவது எந்த ஒரு தொழிற் சங்கத்திலும் சேர்வதில்லையென அவர் ஒப்பந்தமெழுதுவார். இது "மஞ்சள் நாய்" ஒப்பந்தம் எனப்படும். பின்னர் தொழிற் சங்க அமைப்பாளர் யாராவது ஒப்பந்தத்தை மீறுமாறு தூண்டுவாராயல் நீதி மூலம் அவருக்கு நான் தடைவிதிப்பேன்.

நான் எவ்வளவு முயற்சி செய்தபோதிலும் சங்க அமைப்பு நடைபெற்றுக் கொண்டேயிருக்கும். என்னைப் பாதுகாப்பதற்காக நான் வெளியார் துணையை நாடவேண்டும். தனிப்பட்ட உளவு பார்க்கும் தாபனங்களுண்டு. அவை இத்தகையவேலைகளிலே பயிற்சி பெற்றிருக்கும். அத்தாபனங்களிலிருந்து ஐந்து பேரையோ, 500 பேரையோ நான் கூலிக்குப்

பிடித்துக்கொள்ளலாம். இவர்களைச் சங்கத் தொழிலாளர் விரும்பமாட்டார். எனவே அவர்கள் ஆயுதபாணிகளாயிருக்க வேண்டியதவசியம். அத்துடன் தனிப்பட்டவர் சொத்தைக் காப்பதற்காகவும் அவர்கள் ஆயுதபாணிகளாயிருப்பதவசியம். உள்ளூர் நீதவான்கள் மூலம் அவர்கள் உத்தியோக பூர்வமான பிரதிநிதிகள் என அத்தாட்சிப்படுத்தவேண்டியும் வரும்.

மிருகபலத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டாமென்று இவர்களுக்கு நான் கூறுவேன். உண்மையாகவே நான் அதை உணர்ந்து கூறுவேன். ஆனால் அவர்களும் மனிதர்தாமே. தங்களுயிருக்கு ஆபத்தென்று கண்டால் அவர்கள் ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்துவர்.

பின்னர் தொழிற் சங்கம் ஒரு நாளைக்கு வேலைநிறுத்தத்தை ஆரம்பிக்கும். சில தொழிலாளர் மாத்திரம் வேலைநிறுத்தஞ் செய்வாரென எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் பேச்சிலே மயங்கி ஏறக்குறைய அரைவாசிக் குமதிகமானோர் வேலைநிறுத்தஞ் செய்கிறார்கள். தொழிற்சாலை வாயலுக்கு வெளியே மறியல் செய்ய நிரையாய் நிற்கிறார்கள். பேச்சுச் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்துவதாகவும் அது தமக்குரிய பிறப்புரிமையென்பதாகவும் அவர்கள் கூறிக்கொண்டு, தகாதவார்த்தைகளால் வேலை நிறுத்தஞ் செய்யாதவர்களைத் திட்டுகிறார்கள். என் காவற்காரரையும் திட்டுகிறார்கள். ஆத்திரம் அதிகரிக்கவே சிலர் தொழிற்சாலை யன்னலுக்குக் கல்லெறிகிறார்கள். நிருவாகியின் காருக்கும் கல்லெறி விழுகிறது.

பின்னர் கூட்டம் ஆத்திரமடைந்து வேலிகளைப் பிரிக்கத்துவங்கும். தற்பாதுகாப்புக்காகவும் பொருளைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், உளவு பார்க்க அமர்த்தப்பட்டவர்களில் சிலர் துப்பாக்கிப் பிரயோகஞ் செய்வர். அடுத்த நாள் பத்திரிகைகள் தொழிலாளர் படுகொலைகளைப் பற்றித் தலையங்கம் போட்டு எழுதத் தொடங்கும். அதனால் பொதுசனத் தொடர்பு சம்பந்தமான பிரச்சினைகளுண்டாகும்.

ஈற்றில் வேலை நிறுத்தம் தோல்வியடையும். நான் வெற்றி பெறுவேன். தொழிலாளர் மேலும் வேலைக்குப் போகாதிருப்பதை விரும்பமாட்டார். அவர்கள் வேலைக்குத் திரும்பியபின்னரும் அதிருப்தியும் குழப்பமும் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருப்பதால், நான் தொழிலாளர் சங்கம் தாபிப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியதாகிறது. தொழிலாளர் தமக்கு ஒரு சங்கத்தை அமைக்க விரும்பினால் அமைக்கட்டும். ஆனால் அஃது ஒத்துழையாத வெளியார் சங்கமாக ஏன் இருக்க வேண்டும்? கம்பெனியில் நீண்டகாலம் வேலை செய்து அதன் பிரச்சினைகளையறிந்தவர்களைக்கொண்ட கம்பெனிச் சங்கமாக ஏன் இருக்கக் கூடாது? எனவே என் தொழிலாளரிடையே இயற்கைத் தலைவராயுள்ளவரை ஊக்கப்படுத்தி "கம்பெனித் தொழிற்சங்கம்" ஒன்றை ஆரம்பிக்க முயற்சிசெய்கிறேன். அதன் ஆரம்பச் செலவுக்காக ஒரு பீப்பா பீர் குடிவகை வாங்கப் பணம் கொடுக்கிறேன்.

சங்கக்கணக்கிலே குளிர்பானம் முதலியன விற்கத் தொழிற்சாலையில் வசதி செய்கிறேன். அதனால் வரும் இலாபம், தொழிற்சங்கத்துக்கே கொடுக்கப் படுகிறது.

தொழிற்சாலைகளில் புதியவகையான தொடர்பு.

மேலே கூறிய வகையைச் சேர்ந்த கம்பெனி நிர்வாகியை தென்னமெரிக் காவிலே சில இடங்களைத் தவிர வேறெங்கும் காண்பது அரிது. அத்தகைய நிர்வாகிகளுக்கு ஓய்வளிக்கப்பட்டுவிட்டது. புதிய வகையைச் சேர்ந்த நிர்வாகிகள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஏன் ? முதலாவதாக, 1930 ஆம் ஆண்டிலேயே பெரிய தொழிற்சாலைகளிலெல்லாம் தொழிற்சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டுவிட்டன. தொழிற்சங்கங்களுக்கெதிராகக் கிளர்ச்சி செய்து சண்டையை நடத்திவருவது இலாபகரமான வேலையன்று. இரண்டாவதாக, அரசாங்கம் தொழிலாளர் விடயத்திலே தனது மனோபாவத்தை மாற்றிக் கொண்டது. 1930 ஆம் ஆண்டின் பின்னர், அரசாங்கம் தொழிற் சங்கங்களுக்கு அனுசரணையாயிருந்தது. புதிய அரசாங்கத்தின் தொழிற் கொள்கை முட்டாள்தனமானதென்று முதலாளிமார் நினைத்தாலும், அரசாங்கத்தை எதிர்க்க அவர்கள் விரும்பவில்லை. (அரசாங்கம் இத்தகைய கொள்கையை ஏன் அனுசரித்தது ; அது எவ்வகையில் சமீபகாலங்களில் மாற்றமடைந்தது என்பதெல்லாவற்றையும் மேலே ஆராய்வாம்.) ஐக்கிய அமெரிக்க ரப்பர்கம்பெனியின் முன்னாள் உபதலைவரும், பின்னர் பெடரல் சமாதானச் சங்கத்தலைவருமாயிருந்த சைரஸ் எஸ். சிங் என்பவருடைய கூற்றில் அடங்கிய உண்மையைப் பல தொழில் தலைவர்கள் ஆதரிக்கத் துவங்கினர்.

..." தொழிற்சங்கத்தோடு நாம் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளும்பொழுது எங்களைப் போன்றவர்களையே அங்கே தலைவராகக் காண்போம் " என்பதே சிங்* என்பவரின் கூற்று. தொழிற்றலைவர் ஒருவருடைய கூற்றிலே ஓரளவேனும் உண்மை நிலை பற்றியஅம்சம் உண்டெனப் பல முதலாளிமார் உணரத்துவங்கினர்.[1]

எத்தகைய தொழில் தொடர்பு வேண்டுமென முதலாளிமார் விரும்புகிறார்களோ அத்தகைய தொடர்பையே அவர்கள் பெறுவார்கள். தொழிலாளர் " அளவுகடந்து " சென்றால் அதற்கு முதலாளிகளே பொறுப்பாளிகளெனலாம். உதாரணமாக, முதலாளி தொழிலாளர் நடவடிக்கையை ஒற்றி அறிய உளவுகாரரை ஏற்படுத்தலாம். தொழிற் சாலையில் கண்ணீர்ப்புகை, ஆயுதம் முதலியவற்றை வைத்திருக்கலாம். நீதிமன்றத்தினும், தொழிற் சங்கங்களிலும் தொழிற் சங்க அங்கத்தவருக் குத்தொந்தரவு செய்வதற்குப் பெரிய சம்பளங்கொடுத்து நியாயவாதிகளை

*Cyrus S. Ching, " Problems in Collective Bargaining ", Journal of Business University of Chicago, 1938, Part 2, P. 40.

1. P. Murray and M. L. Cooke, Organized Labour and Production, (Harper New York, 1940) PP 259-260.

ஏற்படுத்தலாம். தொழில் மானேஜர்மாரிடையே தொழிற் சங்கத்துக் கெதிரான விளம்பரங்களை விநியோகஞ் செய்து அவர்களைத்தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளுக்கெதிராக எவிவிடலாம். தொழிற்சங்கத்தோடு உடன்படிக்கை செய்ய மறுக்கலாம். மிக்க நிர்ப்பந்தத்தின்பேரில் உடன் படிக்கை செய்தாலும், அந்த நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றவோ தொழிலாளர் குறைபாடுகளை நிவர்த்திசெய்யவோ பின்வாங்கலாம். அல்லது தொழிற் சங்க அங்கத்தவர் மீது பட்சபாதமாக நடந்து கொள்ளலாம். இதுபற்றி உடனே தொழிற்சங்கம் நடவடிக்கையெடுக்கும். முதலாளிகளிற் பெரும்பாலோர் தூரத்திலிருந்துகொண்டு "இது தொழிலாளரின் மற்றொரு கொடுமை" என்று ஆரவாரஞ் செய்வார்கள்.

முதலாளிகளெல்லாரும் தொழிற்சங்கத்துக்கு விரோதமானவர்களென்று இக்காலத்தொழிலாளர் தொடர்புகளை அவதானிப்போர் கூறிவிட முடியாது. எங்காவது அடிதடி குழப்பம் நடந்தால் பத்திரிகைகளில் பெரிய எழுத்திலே புதினமாக வெளிவரும். ஆனால் அமைதியான முறையில் சரிப்படுத்தப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பற்றி எவரும் பேசுவதற்கில்லை. பெருந்தொகையான தொழிற்சாலைகளில் முதலாளியானவன் தொழிலாளியோடு சௌஜன்னிய மாக நடந்து கொள்ளுகிறான். தேசீயத்திட்டக் கமிஷன் வெற்றிகரமான தொழில் உறவுள்ள சந்தர்ப்பங்களை ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துகிறது. முன் பெல்லாம் பகைமையை வளர்த்து வந்த கட்சிகள் நியாயமான சமநிலையில் எவ்வாறு ஒத்துழைக்கக்கூடுமென்பதையும், பாதுகாப்பு, வளர்ச்சிச் சந்தர்ப்பம், ஆக்கம் என்பன அளிக்கும் தமக்குப்பொதுவான முயற்சிகளில் எவ்வாறு பங்குகொள்ளக்கூடுமென்பதையும் இந்த ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.[1]

மேற்குக் கரைக் கடதாசிக்கம்பெனி, 27 வருடமாக திருப்திகரமான தொழிலாளர் தொடர்பையுடையதாய் வேலைசெய்துவருகிறது. ஜிரௌன் செல்ஸ்பாச் கோர்ப்பொரேஷன் இந்தக் கம்பெனியில் முக்கியமாக அங்கம் வகிக்கிறது. டபிள்யூ. ஆர். கிரேஸ் என்ற கம்பனியின் டியூ இ அண்ட் அல்மிப்பிரிவு, தனது தொழிற் சங்கத்தோடு 21 வருடமாக சௌஜன் னியமான தொடர்புடையதாயிருந்து வருகிறது. இவ்வளவு காலத்தில் நாலே நாலு வேலை நிறுத்தம் தான் நிகழ்ந்திருக்கிறது. நாஷுவா கம் பெனி 7 தொழிற்சம்மேளனங்களோடு சௌஜன்னியமான தொடர்புடையதாய் வேலை நிறுத்தமில்லாமலே 27 வருடம் வியாபாரம் நடத்தி வந்திருக்கிறது. ஹிக்கி பிரிமன் கம்பெனி, ஆண்களின் உடுப்புத்தயாரிக்கும் நிறுவகம். இது 42 வருடமாக வேலை நிறுத்தமில்லாமலே கருமங்களை நடத்தி வந்துள்ளது; 30 வருடமாக எவ்வித நடுத்தீர்ப்புக்குங்கூட உடபடுத்தப்படவில்லை.

இவற்றிலே முதலாளியோ, தொழிற் சங்கமோ முரண்டு பண்ணுமல் சமாதானம் நிலைநிறுத்தப்பட்டது என்று கூறமுடியாது. இரண்டு

[1]. Fundamentals of Labour Peace: A Final Report, Case Studies 14 (National Planning Association, Washington, 1953)

தரப்பினரும் கடுமையாகப் பேரம்பண்ணியே இந்த நல்லுறவை ஏற்படுத்தினர். இரண்டு பக்கத்திலும் ஊக்கமின்மையாலோ, ஒரு பக்கத்தவரின் கை ஓங்கி நிற்பதாலோ இப்பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாது, பின்போடப்படலாம். அவை ஈற்றில் தொந்தரவை உண்டாக்கலாம். சௌஜன்னியமான தொடர் புள்ள சந்தர்ப்பங்களிலே ஒரு கட்சி மற்றக் கட்சியின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கிறது. இரண்டு கட்சியினரும் ஒருவரையொருவர் நேசிக்கிறார் களென்பதற்கில்லை. ஆனால் ஒருவர்க்கு மற்றவர் இன்றியமையாதவராகிறார்.

தொழிலாளருக்கு எதிராக அரசாங்கத்தின் நிலை.

பிரிட்டனிலே 150 வருடத்துக்கு முன்னர் தொழிற் சங்கங்கள் தோன்றிய பொழுது அவை சட்ட விரோதமானவையெனக் கருதப்பட்டன. பழைய சட்டங்களை அனுசரித்துத் தொழிற்சங்க அங்கத்தவர் சிறைப்படுத்தப்பட்டனர். பின்னர் பாராளுமன்றம், தொழிற் சங்கங்கள் சட்ட பூர்வமானவையெனச் சட்டமியற்றியது. தொழிலாளர் தமது சம்பள உயர்வுக்காகச் சட்ட பூர்வமான முறையிலே இளர்ச்சி செய்வது சட்ட விரோதமன்றென்று அமெரிக்காவிலும் ஒரு நூறருண்டுக்குமுன் நீதிமன்றங்கள் ஒப்புக்கொண்டன.

தொழில் விடயத்தில் ஏகபோக உரிமை கொண்டாடுவது சட்ட விரோத மானதென்று 1890 இல் அன்டிட்ரஸ்ட் சட்டம் விதித்தது. அது தொழிற் சங்கங்களைக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் அடுத்த 20 வருடங்களில் நீதிமன்றங்கள், தொழிலாளர் சங்க நடவடிக்கைகளை நசுக்குவதற்காக ஷேர்மன் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தின. நீதிபதி ஒருவரின் அபிப்பிராயப்படி, ஒரு தொழிற் சங்கம் விரும்பத்தகாத நோக்கத்தோடு வேலை நிறுத்தஞ் செய்யு மானால், அந்த வேலை நிறுத்தம் சட்ட விரோதமானதென அவர் தீர்ப்புக் கூறலாம. நியாயமான ஒரு நோக்கத்தோடு தொழிற் சங்கங்கள் சம்பிர தாயமான முறைகளைப் பயன்படுத்தினால் அவை சட்ட விரோதமானவை யென நீதிபதிகள் தீர்ப்பளித்தனர்.

தொழிற்சங்க அங்கத்தவருக்கெதிராகப் பிராது கொடுக்கும் வழக்கமும் இருந்து வந்தது. வழக்கு அங்கத்தவர்க்கெதிராகத் தீருமானால், சங்கமும், அதன் உத்தியோகத்தருமே நட்ட ஈடு கொடுப்பதற்குப் பாத்திர மாயிருப்பர். உதாரணமாக 1908 ஆம் ஆண்டிலே நிகழ்ந்த டான்பெரி ஹாட்டேர்ஸ் வழக்கில் வேலை மறுப்புகாரணமாக உண்டான சேதங களுக்குச் சங்கத்தின் ஒவ்வோர் அங்கத்தவரும், உத்தியோகத்தரும், பொறுப்பாளிகளாக்கப்பட்டனர். அதன் பயனாக தொழிற் சங்கம் 25 இலட்சம் டொலர் நட்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டியேற்பட்டது. அது சங்கத்துக் குப் பெரிய நட்டமாகும். மேலும் சங்கங்களுக்கெதிராகப் பெருந்தொ கையான செலவை உண்டாக்கக்கூடிய வழக்குகள் தொடரப்போவதாகப் பயமுறுத்தல்களிருந்து வந்தன. அவற்றில் வெற்றி பெறக்கூடிய வசதி யிருந்தாலும், தொழிற் சங்கங்கள் வழக்குக்குப் போவதில்லை. வேலை மறுப்புச்செய்வதை நீதிமன்றங்கள் மட்டுப்படுத்தின. வேலை நிறுத்தம் இல்லாத காலத்திலே மறியல் செய்வதையும் பெரும்பாலும் தடை

செய்தன. பலாத்காரத்தோடுகூடிய மறியல் நடைபெறுவிட்டாலும், பெருந் தொகையான தொழிலாளிகள் மறியல் செய்வதும் தடுக்கப்பட்டது. மஞ்சள் நாய் ஒப்பந்தம் செல்லுபடியாகுமென்பதை நீதிபதிகள் ஒப்புக்கொண்டு, தொழிலாளர்மீது கட்டளை விதிக்கலாம்.

அ. தொ. ச. தொழிற்சங்கம் அரசியலில் ஈடுபடுவதை விரும்பாதபோதி லும், அஃது அரசியல் அரங்கிலே தள்ளிவிடப்பட்டது. 1914 இல் கிளேட்டன் அன்டிட்ரஸ்ட் சட்டத்தைக் கொண்டுவரத் தொழிற் சங்கம் முயற்சி செய்து வெற்றி பெற்றது. இந்தச் சட்டம் தொழிலாளருக்கு "மகா சாசனம்" போன்றது. ஷேர்மன் சட்டத்தின்படி தொழிற் சங்கத்துக்கெதிராக வழக்குத் தொடர்வதைத் தடுப்பதற்கு இச்சட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டபோதிலும், தொழிற் சங்கத்துக்கெதிராகச் சட்ட ரீதியாகவும், நீதி நிர்வாக ரீதியாகவும் எதிர்ப்புண்டாக்குவதை இது தடுக்கவில்லை.

தொழிலாளருக்கு அரசாங்கத்தின் ஆதரவு.

1930 இன் பின்னர் தொழிற் சங்கங்கள் பேரம் பேசுவதை அரசாங்கம் ஆதரித்தது. கூட்டுப் பேரம் செய்வதை அனுமதித்த 1926 ஆம் ஆண்டு, ரயில்வேத்தொழிலாளர் சட்டமும் செல்லுபடியாகுமென உயர்நீதி மன்றம் ஒப்புக்கொண்டது. 1932 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட நொறிஸ்–லாகார்டியா சட்டம் (1) மஞ்சள்நாய் ஒப்பந்தத்தை சமட்டி அரசாங்கம் அமுல் நடத்த முடியாதெனவும், (2) தொழிற்றகராறுகளிலே சமட்டிநீதிமன்றங்கள் தலையிட முடியாதென்றும் விதித்தது. இதன் பயனாக வேலைசெய்யமறுத்தல் கூட்டுமறியல் என்பன தொழிற் பிணக்குகளில் அனுமதிக்கப்பட்டன.

1933 இன் தேசியக் கைத்தொழில் மறுமலர்ச்சிச் சட்டத்தின் (தே. கை. ம. ச.) 7 (அ) பிரிவில் கூட்டுப் பேரத்துக்கு ஆதரவளிக்கப்பட்டது. கடைசியாக தேசியத் தொழில் உறவுச் சட்டம் (வாணர் சட்டம்) 1935 இல் நிறைவேற்றப்பட்டது. அது பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது : "தொழிலாளர் தம்முடைய நலனுக்காகத் தொழிற்சங்கங்களை அமைக்கலாம். கூட்டுப் பேரஞ் செய்வதற்காகவோ தொழிலாளர் சம்பந்தமான வேறுநலன்களுக காகவோ முயற்சி செய்வதோடு தமது பிரதிநிதிகள் மூலமும் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்." (பிரிவு 7), தேசியத்தொழிலாளர் உறவுச் சங்கம் அமைத்து, முதலாளிகள் நியாயமற்ற தொழில் வழக்கங்கள மூலம் தொழிலாள ரைத் துன்புறுத்தாமற் பார்த்துக்கொண்டது[1]. தொழில் நிலையங்களி

1. தொழிலாளர் தொழிறசங்கங்களை ஏறபடுத்துவதறகு மாறுக முதலாளிமார் நடவடிக்கை எடுப்பதையே "நியாயமற்ற தொழில் வழககஙகள்" எனற பதப்பிரயோகம், வாணா சட்டத் திலே குறிப்பிடுகிறது. அத்தகைய வழககஙகள் பினவருமாறு :—(1) தொழிற சஙகத்தில சேர்ந்ததற்காகத தொழிலாளரை வேலையிலிருநது நீககுதல (2) தொழிற்சஙக அனுதாபி களுக்கு வேலை கொடாதிருததல. (3) தொழிற் சஙகதத்தில தொழிலாளர் சேர்ந்தால் அவர்களை வேலைசெய்யும் தொழில் நிலையத்தை மூடிவிடுவதாகப் பயமுறுத்தல. (4) தொழிலாளர் நிர்வாகத்திலே தலையிடுதல் (5) தொழிலாளர பிரதிநிதிகளோடு பேரம்பேச மறுத்தல்.

குறிப்பு : தொழிற்சங்கம் அமைக்கத் தொழிலாளருகுப்பல உரிமைகளிருந்தன. ஆனால் 1930 ஆம் ஆண்டுச்சட்டம் இந்த உரிமைகள் வெளிப்படையாக ஊககப்படுதலியதோடு இவற்றை விரிவாக்கவுஞ் செய்தது.

ளுள்ள எந்திரங்களைக்கூடப் பரிசீலனை செய்வதில் தே. தொ. உ. ச. ஈடு பட்டுள்ளது. எல்லாத்தொழிலாளருக்கும் பிரதிநிதியாக இருந்து பேச எந்தத் தாபனத்தை ஏற்படுத்தலாமென்பதற்குத் தேர்தலையும் நடத்தும். நீதிமன்றங்கள் விண்ணப்பஞ் செய்தபின்னர் அமுல் நடத்தத் தகுந்த "நிறுத்தக் கட்டளை" களை முதலாளிகளுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்த அதற்கு உரிமையுண்டு. நியாயமற்ற முறையிலே வேலை நீக்கஞ் செய்யப்பெற்ற தொழி லாளருக்கு, சம்பளத்தோடுவேலை கொடுக்க அது முதலாளிகளைத் தூண்டும்.

சீர்திருத்தச் சட்டம்.

1940 வரையில் தொழிலாளருக்கு மேலும் சாதகமான நிலைமைகளுண் டாயின. தொழிலாளர் கூட்டுப் பேரம் செய்யப் பூரண உரிமையுடையவர் என்பதைச் சட்ட சபைகளும், நீதிமன்றங்களும் அங்கீகரித்துக்கொண்டன. முதலாளிகள் தொழிலாளரைக் கொடுமைப்படுத்தினால் கடுமையான தண்டம் விதிக்கப்பட்டது. பாதுகாப்புச்சட்டத்துறையிலும் தொழிலாளருக்கு ஆதரவு கிடைத்தது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளரு டைய சுகாதாரம், பாதுகாபபு என்பவற்றைப் பேணுவதற்காக முதன் முதல் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபொழுது இங்கிலாந்திலே பிற்போக்குக் கட்சியான டோரிக் கட்சியினரே அதனை ஆதரித்தனர். தாராளப்போக்குடைய வரான விக்கட்சியினர் நடப்பது நடக்கட்டும் என்ற கொள்கையுடையவராயிருந் தனர். அரசாங்கம் இந்த விடயங்களிலே சட்டஞ் செய்வது தனிப்பட்ட உரிமை யில் தலையிடுவதாகுமெனக் கருதிற்று. இத்தகைய தலையீட்டினால் நன் மையேற்படாது தீமையே உண்டாகுமென்றும், போட்டி முறையில் அஃது அவசியமற்றதாகிவிடுமென்றும் கூறப்பட்டது.

குறைந்த பட்சச் சம்பளம், பெண்களை வேலைக்கமர்த்தும் நிபந்தனைகள், சிறுபிள்ளைகளை வேலைக்கமர்த்துதல் என்பன சம்பந்தமாகச் சட்டம் செய் தல் ஆரம்பத்தில் கடுமையாக எதிர்க்கப்பட்டது. நீதிமன்றங்கள் அத்தகைய சட்டங்கள் அரசியலமைப்புக்கு மாறுனவையெனத் தீர்ப்பளித்தன. ஆனால் பெண்கள் விடயத்திலும் சிறு பிள்ளைகள் விடயத்திலும் பாதுகாப்பான சட்டங்களியற்றப்பட்டன. முதலாம் உலகமகாயுத்தத்துக்கு முன்னர், காயம டையும் தொழிலாளருக்கு நட்ட ஈடுகொடுக்கும் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1930 வரையிற்கூட அ. தொ. ச. பொதுவாக சமூகப் பாதுகாப்பை எதிர்த்தது. ஆண்களுக்குக் குறைந்தபட்சச் சம்பளம்கொடுக்கப்படுவதையும் எதிர்த்தது.

பிராங்க்ளின் ரூஸ்வெல்ட் நிர்வாகத்திலே தொழிலாளர் சகாயத்துக் கான சில நடவடிக்கைகள் செயல்முறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. வால்ஷ்–ஹீலி பொது உடன்படிக்கைச் சட்டப்படி (1936), தொழில்மந்திரி அனுமதித்த குறைந்தபட்சச் சம்பளம் அரசாங்கக் கொந்தராத்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென விதித்தது. 1938 இல் சமட்டி அரசாங்கம் "நியாயமான தொழில் நியமச் சட்டம்" என ஒரு சட்டத்தை நிறை

வேற்றியது. விவசாயத்துறை நீங்கலாகவுள்ள ஏனைய துறைகளில், மாகாணங்களிடையே முயற்சியிலீடுபட்ட தொழிலாளரில் பெரும்பாலோருக்குக் குறைந்தபட்சச் சம்பள விதிதத்தை அது விதித்தது. (1960 இல் இது ஒரு மணி நேரத்துக்கு 1 டொலராயிருந்தது.) ஒரு வாரத்துக்கு 40 மணி நேர வேலையே அனுமதிக்கப்பட்டது. மேலதிக வேலைசெய்வோர் ஒரு மணி நேர வேலைக்கு 1½ மணிநேரச் சம்பளம் பெறலாமெனவும் விதிக்கப்பட்டது. சிறுபிள்ளைகளை வேலைக்கமர்த்தக்கூடாதெனத் தடைசெய்யப்பட்டது. பல மாகாணங்கள் குறைந்தபட்சச் சம்பளம், கூடிய பட்ச வேலைநேரம் என் பவற்றைப் பற்றிச் சட்டம் இயற்றுவித்தன.

தொழிலாளருக்கு ஆதரவு குறைதல் : டாவ்ட்–ஹாட்லி சட்டம்

இரண்டாவது மகாயுத்தத்தின் பின்னர் நிலைமை மாறத் தொடங்கிற்று. பிராங்ளின் ரூஸ்வெல்ட் இறந்துவிட்டார். அவர் ஆரம்பித்த "நியூடீல்" வேகங்குறைந்தது. அதன் ஆதாரவாளரும் குறைந்தனர். தொழிலாளர் ஆதரவற்றவர் என்ற எண்ணம் மாறிவிட்டது. வாணர் சட்டம் தொழிலாளரை ஆதரித்ததென்றும் முதலாளிமாரை நிர்ப்பந்தப்படுத்தியதென்றும் காங்கிரஸ்காரர் பலரிடம் அபிப்பிராயம் நிலவிற்று. எனவே 1947 இல் காங்கிரஸ் தொழில் நிர்வாகத் தொடர்புச் சட்டம் (டாவ்ட்–ஹாட்லி சட்டம்) எனற சட்டத்தை நிறைவேற்றியது.

இஃது இருமுனையுள்ள தொழிலாளர் உறவுச் சட்டம். இது வாணா சட்டம போன்றதன்று. இதுதொழிற் சங்கங்களுக்கும் முதலாளிகட்கும் ஒழுக்க விதிகளை வகுக்கிறது. தொழிற் சங்கத்திலே சேரவிரும்பாத தொழிலாளிக்கும் பலமளிக்கிறது. தொழிற் சங்கத்திலே சேர்ந்த அங்கத்தவரை அதன் உத்தியோக வர்க்கத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கும் வழிவகுக்கிறது. டாவ்ட்–ஹாட்லி சட்டத்தின் முக்கியமான நோக்கங்களிற் சில பின்வருமாறு :

1. தொழிற்சங்கத்தவருக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் முதலாளிமாருக்கில்லை. தொழிற் சங்க அங்கத்துவ நிபந்தனைகள் சம்பந்தமாகக் கடுமையான சட்டங்களை நிறைவேற்ற மாகாணங்களுக்கு உரிமையளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ("வேலைக்கு உரிமை" என்ற ஒரு சட்டத்தைப் பல மாகாணங்கள் சமீபகாலத்திலே நிறைவேற்றியுள்ளன. இதன்படி எந்த ஒரு தொழிலாளியையும் தொழிற் சங்கத்தில் சேர வேண்டுமென எவரும் நிர்ப்பந்தஞ் செய்ய முடியாது.)

2. அத்தியாவசிய தொழில்களில் வேலை நிறுத்தஞ் செய்வதைத் தற்காலிகமாக நீதிமன்றக் கட்டளை மூலம் நிறுத்திவைக்கலாம். முந்திய சட்டப படி தனிப்பட்ட தாபனங்களின் கட்டளைப்படி வேலை நிறுத்தந்தடைசெய்யபட்டது. இப்போது அமெரிக்கச்சட்ட அதிகாரி நீதிமன்ற மூலம் வேலை நிறுத்தத்தைத் தற்காலிகமாக 80 நாளைக்கு நிறுத்திவைக்க உரிமையுண்டு. தேசத்தின் சுகாதாரத்தையோ, பாதுகாப்பையோ ஆபத்துக்குள்ளாக்கும் பட்சத்தில் இத்தகைய நீதிமன்ற உத்தரவை அவர் பிறப்பிக்கலாம். (நியாய

மற்ற முறையில் தொழிலாளருக்கு இன்னல் விளைக்கும் பழக்கங்களை நிறுத்துவிக்க நீதிமன்றத்தின் மூலம் கட்டளை பிறப்பிக்க தே. தொ. உ. ச. வுக் கிருக்கும் உரிமை முதலியனவும் விரிவாக்கப்பட்டன).

3. தொழிற் சங்கங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் எற்படக்கூடிய நியாய மற்ற தொழில் நடவடிக்கைகள் எவையென்பது முதன் முதலாக வரை யறுக்கப்பட்டது. வேலைநிறுத்தத்தைத் தொடக்கக்கூடாது என்ற உடன் படிக்கையை மீறினால் தொழிற்சங்கங்கள் மீது வழக்குத் தொடரலாம். தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் செய்யும் செயல்களுக்குத் தொழிற் சங்கமே இனிமேல் பொறுப்புடையதாயிருக்கும். தொழிற் சங்கங்களின் சுகாதார, நலவுரிமை நிதிகள் கண்டிப்பாக மேற்பார்வை செய்யப்படும். தொழிலாளர் குறைபாடுகளைச் சங்கங்களே விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்ற உரிமை கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தொழிற்சங்கங்களின் பிரவேசக் கட்டணம் நியாயமற்றதாயிருக்கக் கூடாது. செய்யாத ஒரு கருமத்துக்குத் தொழிற் சங்கங்கள் பணம் வசூலிக்க முடியாது. பேரம் பேசும்போது கூட்டாகவே பேசவேண்டும். கட்டண விடயத்தில் சங்கம் தானாகவே பணத்தை வலாற் காரமாக வசூலிக்க முடியாது. கட்டணங் கொடுக்கத் தவறியதற்கன்றி வேறு கருமங்களுக்காக அங்கத்தவர் மீது சங்கம் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பது கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரி வேறும் பல கட்டுப்பாடுகள் சங்கங்கள் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ளன. கூட்டுப் பேரம் விடயமாக முதலாளி களை நீதிமன்றத்துக்கு இழுக்கலாம்.

4. தொழிற் சங்கங்கள் பின்வருவனவற்றுக்குப் பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டும். தொழிற்சங்க உத்தியோகத்தர் பெயர், அவர்களுடைய சம்பளம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறை என்பனபற்றித் தொழிற் சங்கம் தகவல் கொடுக்க வேண்டும்.

5. தொழிற் சங்கங்கள், சமட்டித் தேர்தல்களுக்கு நிதி உதவக்கூடாது. அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடக்கூடாது. முதலாளிக்கு வாக்குச் சுதந்திரமுண்டு. வாணர் சட்டத்திலுள்ளதிலும் பார்க்க இச்சட்டத்தில் இஃது அழுத்திக்கூறப்பட்டுள்ளது.

6. இரண்டாந்தரப்பகிஷ்காரமும், வட்டார வேலைநிறுத்த அதிகாரமும் சட்ட விரோதமாக்கப்பட்டன.

7. அதிகாரிகள் (போர்மென்) கூட்டுப்பேரம் செய்ய பாதுகாப்பு அளிக் கப்படவில்லை. முதலாளி விரும்பினால்தான் அவர்களோடு கூட்டுப் பேரம் பேசலாம்.

8. கூட்டுப்பேர ஒப்பந்தத்தை மறுபடி புதுப்பிக்க விரும்பாவிட்டால், 60 நாள் வேலை நிறுத்தமற்ற தவணை கொடுக்க வேண்டுமென விதிக்கப் பட்டுள்ளது. இந்தத் தவணைக்கிடையில் வேலை நிறுத்தஞ் செய்யுந் தொழி லாளர் வாணர் சட்ட உரிமைகளை இழப்பர். நடுத்தீர்ப்பு கட்டாயப்படுத் தப்படவில்லை. தொழிற்பகுதியோடு சம்பந்தமற்ற புதிய மத்தியஸ்த சாத னம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது.

9. தே. தொ. உ. . மூன்று அங்கத்தவரிலிருந்து ஐந்து அங்கத்தவராக விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குப் புதிய கடமைகளும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. புதிய கட்டுப்பாடுகளுக்கமைய அஃது அரைகுறை நீதி வழங்கும் தாபன மாகவும் அமைந்துள்ளது.

தொழில் இயக்கத்தின் வருங்கால அந்தஸ்து

1959 ஆம் ஆண்டின் லாண்ட்ரம்–ஹிர்ப்பின் சட்டம் தொழிற் சங்கமும் முதலாளியும்சார்ந்த பணவிவகாரம் சம்பந்தமாகப் புதிய நிபந்தனைகளை விதித்திருக்கிறதென முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளோம். தே. தொ. உ. ச. அதிகாரஞ் செலுத்தாத இடங்களில் மாகாணங்கள் சட்டஞ் செய்ய உரிமை வழங்கியது. இரண்டாந்தரப் பகிஷ்காரத்தை நிராகரித்தது. சட்ட விரோதமான பொருள்கள்பற்றிய உடன்படிக்கையை வரையறுத்தது.

இந்தச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் தொழிற் சங்கங்களைப் பெரிதும் பாதிக்கு மெனத் தொழிலியக்கத் தலைவர்கள் தீர்க்கதரிசனம் கூறியபோதிலும் அத்தகைய ஆபத்து அவற்றுக்கு உண்டாகவில்லை. கூட்டுப் பேரத்தை அவை இப்பொழுதும் நடத்தி வருகின்றன. பல தே. தொ. உ. ச. தேர் தல்களில் பேரம் பேசும் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் அவை வெற்றிகள் பல வற்றைப் பெற்றுள்ளன. அச்சுத் தொழில் போனற தொழில்களில், தொழிற் சங்க அங்கத்தவரையே வேலைக்கமர்த்த வேண்டுமெனற நியதி நீக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், தொழிலாளர் எல்லாரும் தொழிற் சங்க அங்கத்தவராகவேயிருக்கிறார்கள். பலம் குறைந்த தொழிற் சங்கங்களை இந்தச் சட்டங்கள் பாதிக்கின்றனபோல்தெரிகிறது. (உதாரணமாக, தெற்கு மாகாணங்களில் தொழிற்சங்கம் தாபிக்க விரும்புதல்). ஆனால் பலமுள்ள சங்கங்களுக்கு இவற்றால் தீங்கு இடையாது.

இச்சட்டங்களை நிறைவேற்றியவர்கள் எதிர்பார்த்த நோக்கங்கள் நிறை வேறியதாகத் தெரியவில்லை. சட்டம் நிறைவேறியபின் சமாதானம் நிலவிய தெனக் கூறவும் முடியாது. 1959–60 இல் சரித்திரத்திலே காணுத நீண்ட வேலைநிறுத்தமொன்று உண்டானது. அது எஃகுத் தொழிலாளர் சம்பந்தமானது. இது பெரிய நட்டத்தை உண்டாக்கிற்று. நிர்வாகிகள் புதிய வேலை நிபந்தனைகளை ஏற்படுத்தலாமா என்ற பிரச்சினை சம்பந் தமாகவே இந்த வேலைநிறுத்தம் உண்டானது.

நாட்டின் பொருளாதார நன்மைக்கும், தேசத்தின் பாதுகாப்புக்கும் அவசியமான முகியத் தொழில்களில் வேலைநிறுத்தமுண்டாவதைப் பொதுசனமோ அரசாங்கமோ ஆதரிப்பதில்லை. இத்தகைய வேலை நிறுத் தங்கள் சமூகத்துக்குப் பெரிய நட்டத்தை உண்டாக்கும். "பொதுமக்களின் பாதுகாப்புக்கு விரோதமாக எவராவது எப்போதாவது, எங்கேயாவது வேலை நிறுத்தஞ் செய்யக் கூடாது" என பொஸ்டன் பொலிஸ் வேலைநிறுத்தஞ் சம்பந்தமாக 1919 இல் தேசாதிபதி கல்வின் கூலிட்ஜ் கூறி, வேலை நிறுத் தத்தைத் தடுத்துவிட்டார். இந்தக் கொள்கையே முக்கியமான தொழில்க ளில் இன்றும் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. சட்டம் எப்படியிருந்தாலும்,

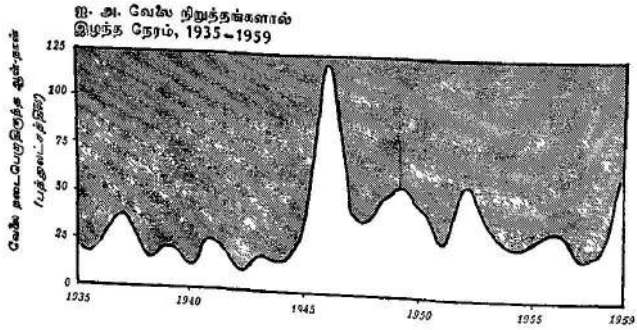
முக்கிய தொழில்களில் வேலைநிறுத்தம் காலவரையறையின்றி நிகழ்வதை அரசாங்கம் வழக்கமாக அனுமதிப்பதில்லை. நெருக்கடியான பிரதேசங்களில் வேலைநிறுத்தத்தைத தடுப்பதறகு டாவ்ட்–ஹார்ட்லிச்சட்டத்தை ஜனாதிபதிகளான ட்ரூமனும், ஐசன்ஹோவரும் பயன்படுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தமுண்டாயிற்று.

யுத்தத்துக்குப் பின்னிருந்த சம்பளத்திட்டம்.

யுத்த காலத்திலே யுத்தத்தொழிற் சங்கம் (யு. தொ. ச.) மணி நேரச்சம்பள விகிதத்தைச் சட்டப்படி நிலையுள்ளதாக்கிற்று. தொழிலாளர் மேலதிகமாக வேலைசெய்யத் தொடங்கியதால் சம்பளங்கள் உயரத் தொடங்கின. ஆனால் வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ந்துகொண்டே சென்றபடியாலும், உற்பத்திப்போக்கு உயர்ந்ததாலும் மணிநேரச் சம்பளவீதம் போதாதெனத் தொழிலாளர் எண்ணினர்.

யுத்தம முடிந்ததும் தொழிலாளருடைய கோரிக்கைகள் தலைகாட்டத் தொடங்கின. சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென எங்கும் கிளர்ச்சி நடைபெற்றது. அதிகப்படியாக வேலை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லாமற்போகவே தொழிலாளர் வருமானம் குறைந்தது. அதனால அவர்கள சம்பள விகிதத்தை 30 வீதமாக உயர்த்துமாறு கேட்டனர். அதன பயனாக எங்கும வேலைநிறுத்தமுண்டாயிற்று. நிலக்கரித் தொழில், எஃகுதொழில், இறைச்சித் தொழில் என்பவற்றிலே 1946 இல் வேலை நிறுத்தங்களுண்டாயின. படம் 4 இலே வேலைநிறுத்தம் சம்பந்தமான விபரம் காட்டப்பட்டுளளது.

போரையடுத்து உடனடியாக வேலைநிறுத்தங்கள் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தன.

படம 4. வேலை நிறுத்தங்களால் இழந்த நேரம் பததுலட்ச ஆள்–நாள் கணக்கில் அளவிடப்பட்டாலும், வேலை செயத மொத்தத் தொழில்நாளின் சதவீதமாக இதனைக் கணித்தால், அது ஒரு போதும் 1½ சதவீதமாக இருக்காது; சராசரியாக ஒரு சதவீததின அரைவாசிக்கும் குறைவாகவே காணப்படும். (மூலம் : அமெரிக்கத் தொழில் இணைக்களம்.)

ஈற்றில் முக்கிய தொழில்களிலே மணிநேரத்துக்கு 18½ சதவீதமாகச் சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டது. இந்த முறையைப பலதொழில்கள் பின் பற்றின. இதுவே சம்பள உயர்வில் முதற்படி. பின்னரும் பல படியாகச் சம்பள உயர்வு உண்டானது. இவ்வாறு யுத்தத்துக்குப்பின் புதியதொரு போக்கு நிலவியது. (1) சம்பள உயர்வு வேண்டுமென மேன்மேலும் கேட்கப்பட்டது. (2) முக்கியமான ஒரு தொழிலிலே ஒரு முறை பின்பற்றப் பட்டால், அதை மற்றத்தொழில்களும் பின்பற்றத்துவங்கின. (3) புதிய சம்பள உயர்வினால் உற்பத்திச் செலவும் விலைவாசிகளும் உயர்ந்தன. பின்னர் அடுத்தபடியாக மேலும் சம்பள உயர்வு வேண்டுமெனத் தொழி லாளர் கோரத் துவங்கினர். (4) 1950இற்குப் பின்னர் தொழிலாளர் தமக்கு இலைப்பாறற்சம்பள வசதி, காப்புறுதி, விடுமுறை, குடும்பத்துக்கு இலவச வைத்தியம் என்பவற்றைக் கேட்டனர். உறுதியாக்கப்பட்ட வருடாந் தச் சம்பளம் வேண்டுமென வால்டர் ரூதர் என்பவர் இளாச்சி செய்து பெற்றுக் கொண்டார். இது மோட்டார் தொழிலாளருக்குக் கிடைத்தது. இப்போது பெரிய தொழில்களில் 32 மணி நேர வேலைக்கு 40 மணிநேரச் சம்பளம் வேண்டுமெனக் கிளர்ச்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருகிறது.

சரித்திரபூர்வமாகப் பார்க்குமிடத்து நமது தேசிய உற்பத்தியில் வருடா வருடம் சராசரி இரண்டு அல்லது மூன்று வீத அதிகரிப்புக் காணப்படுகிறது. காசுச் சம்பள உயர்வு வருடாவருடம் 5 வீதமாக உயருமானால் அதனால் என்ன விளைவுகளுண்டாகும் ? உற்பத்திச் செலவு அதிகரிக்கலாம். அதனால் விலைவாசிகள் உயரலாம். இந்தவகையான ஏற்றம் பின்னர் ஓய்வில்லாமல் வளர்ந்து கொண்டே செல்லலாம். சம்பளம் உயர விலைவாசி உயரும் ; விலைவாசி உயரச் சம்பளம் மறுபடி உயரவேண்டி வரும். 1945–1947, 1950–51, 1956–60 என்ற ஆண்டுகளிலே மக்களை இடர்ப்படுத்திய பிரச்சினை இதுவே.

நமது பொருளாதாரம் விலைவாசிகளை ஒரே நிலையில் வைத்திருப்பதோடு, எல்லாருக்கும் வேலை வழங்குமா ? 1960 இல், சம்பள உயர்வு விலைவாசி களை உயர்த்திக்கொண்டு வருகிறது. இப்பிரச்சினை எல்லாராலும் பேசப் பட்டுவருகிறது. மேல்வரும் அத்தியாயங்களில் இப்பிரச்சினைபற்றி அடிக்கடி ஆராய்வோம்.

முடிவு. மேல் வரும் அத்தியாயங்களிலே பொதுப்படையான சம்பள விலைப் பிரச்சினை பற்றி ஆராய்வோம். இந்தக் கட்டத்திலே ஓர் எச்சரிக்கை அவசியம். யுத்தத்துக்குப் பின்னர் எங்கும் சம்பள உயர்வு உண்டான தெனப் பொதுப்படையாய்க் கூறிவிட முடியாது. பலதொழில்களில் சம்பளம் உயர்த்தப்படவில்லை. "சம்பள உயர்வினால் விலைவாசிகள் உயர்ந்தன" என்று கூறிக்கொள்ளக்கூடாது. "விலைவாசிகள் அதிகரித்துப் பணவீக்கமுண் டானபடியாலேதான் சம்பளங்கள் உயரவேண்டிவந்தன " என்று கொள்ளலாம்.

தொழிற் சங்கங்கள் சம்பளத்தை உயரச் செய்தனவா? விநியோக, தேவை விதிகளுக்கு, கூட்டுப்பேரம் பொருத்தமுடையதாயிருக்கிறதா? சம்பளங்களை உயர்த்துவதில் தொழிற் சங்கங்கள் வெற்றிபெறுமாஞல் எற்படும் விளைவுகளெவை? தேசிய வருமானம், அதன் செறிவு, விலை வாசிகள், உற்பத்தி என்பவற்றின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை ஆராய்ந்த பின்னரே இந்த வினுக்களுக்கு விடை கூறலாம். இந்த நூலின் இண்டாம் மூனறும் நான்காம் பகுதிகளிலும், முக்கியமாகச் சம்பளச் சிக்கனம் என்பதை விளக்கும் 28 ஆம் அதிகாரத்திலும் இவைபற்றிக் கடைசியாக ஆராய்வோம்.

சுருக்கம்

1. அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்திலே தொழிற்சங்கங்கள் முக்கியமான தோர் இடம் வகிக்கின்றன. அங்கத்துவரீதியிலும், செல்வாக்குச் செலுத்தும் வகையிலும் அவை முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. அவற் றின தற்கால அமைப்பு மூன்று அடிப்படையிலுள்ளது: (1) உள்ளூர்ச் சங்கங்கள் (2) தேசீயச் சங்கங்கள் (3) சங்கங்களின் சம்மேளனம். (அ. தொ. ச—தொ. தா. ச.). இவற்றில் முதலிரண்டுமே முக்கிய மானவை.

2. தொழிற்சங்கமொன்றை தே. தொ. உ. ச. தேர்தலில் பேரம்பேசும் பிரதிநிதியாக ஏற்றுக்கொண்டால், நிர்வாகிகளும், தொழிலாளர் பிரதி நிதிகளும் ஒன்றுகூடி, சம்பள விதிதம், வேலை நிபந்தனை, உற்பத்திப் பிரமாணம், தொழிற்சங்கச் செல்வாக்கு, சிரேட்டத்துவ உரிமை, குறை நிறைகளை விசாரிக்கும் நடவடிக்கை என்பனபற்றி ஒப்பந்தஞ் செய்து கொள்வர்.

3. 1880 இல் அமெரிக்கமுறையில் அரசியல் சார்பில்லாத சமட்டித தன்மை வாய்ந்த தொழிற்சங்கம் தாபிக்கப்பட்டது. 1933 ஆம் ஆண்டி லிருந்து தொ. தா. ச. வும் ஈற்றில் அ. தொ. ச. வும் விரைத்திறமை யுள்ள தொழிலாளரில் முற்றுய்த் தங்காமல் பெரிய தொழில்களிலுள்ள தொழிலாளர்களைச் சம்மேளனமாகச் சேர்த்தன.

4. 1930 ஆம் ஆண்டையடுத்த காலம்வரை தொழிற் சங்கங்களுக்கு எதிர்ப்பு இருந்து வந்தது. கடைசியில் அரசாங்கம் கூட்டுப்பேரஞ்செய் வதை ஆதரித்தது. (1935) வாணர் சட்டம் தொடக்கம், கைத்தொழில் நிலையங்களுக்கும் தொழிற் சங்கங்களமைக்கப்பட்டன. அதன் பயனுக, நாட்டிலே குழப்பங் குறைந்தது. ஆனல் கூட்டுப் பேரம் நடைபெற்றது. 1947 இன் பின்னர் காங்கிரஸ் தான் தொழிலாளரை அதிகம் ஆதரிப்ப தாக உணர்ந்து, டாவ்ட் ஹாட்லி சட்டத்தையும் லாண்ட்ரம்—கிரிப்பின சட்டத்தையும் இருபக்கத்திற்கும் சார்பாக நிறைவேற்றியது.

5. யுத்தத்தின் பின்னர் உண்டான ஒரு பிரச்சினை சம்பள உயர்வுக்கும் விலைமட்டத்துக்குமுள்ள சம்பந்தமாகும். வருடத்தில் உண்டாகும் 2 அல்

லது 3 வீத உற்பத்தி அதிகரிப்புக்கு மேலாகச் சம்பளம் படிப்படியாக உயருமானால், விலை மட்டம் பெரிதும் ஏறிவிடக்கூடும்.

ஆராய்ச்சிக்குரிய பிரச்சினைகள்

1. தொழிற்சங்க அங்கத்துவம் எத்துணை விரிவானது? தொழிற் சங்கங்கள் எப்போது அதிகரித்தன?

2. அமெரிக்காவின் தொழிலாளர் சங்கங்களைப் பற்றி விபரிக்க. தொழிற் சங்க இயக்கத்தின் வெவ்வேறு படிகளை விவரிக்க. உங்கள் பிரதேசத்தி லுள்ள பெரிய சங்கம் எது?

3. சாமுவல் கொம்பேர்ஸ் என்பவரோடு சம்பந்தப்பட்ட கொள்கை களையே அமெரிக்கத் தொழிற் சங்கம் பின்பற்றி வந்திருக்கிறது. அக் கொள்கைகள் என்ன? 1933 இன் பின்னரும் தொ. தா. ச. தோன்றிய பின்னரும் இந்தக் கொள்கைகள் எவ்வாறு மாற்றமடைந்தன? ஐரோப் பிய சமூகவாதக் கொள்கையைப் பின்பற்றி அமெரிக்கத் தொழிலாளர் ஏன் அரசியலில் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை?

4. தொழிலாளரும் முதலாளிமாரும் ஒருவரையொருவர் கடுமையாக எதிர்க்கும்பொழுது அனுசரிக்கும் தந்திரங்களைக் குறிப்பிடுக. மஞ்சள்நாய் ஒப்பந்தம், ஒப்பந்தத்துக்கு விரோதமாகத் தொழில் செய்ய உடன்படுபவன், வேலை செய்ய விடாது தடுத்துவிடல் என்பவற்றை விளக்குக.

5. சமாதானபூர்வமான கூட்டுப் பேரம் என்பதற்கு உதாரணந்தருக.

6. வாணர் சட்டத்துக்கு முனனும் பினனும், சட்டசபைகளும் நீதிமனறங் களும் எவ்வாறு தொழிலாளர் விடயததில் மனம் மாறின என்பதை விவரிக்க.

7. டாவ்ட் ஹாட்லி சட்டத்திலும் சமீபகாலச் சட்டங்களிலுமுள்ள முக்கிய மான நிபந்தனைகளைக் குறிப்பிடுக. இப்போது நீர் எவவிதமான மாற்றங் களை விரும்புவீர்?

8. பாதுகாப்புச் சீர்திருத்தச் சட்டம் உருவான வரலாற்றைக் கூறுக.

9. பொலீஸ்காரர் வேலைநிறுத்தஞ் செய்யலாமா? தபால் சேவகர்? பாற்காரர்? வேறெவரும்?

10. "சம்பளம் குறையக் குறைய அவற்றின் விகிதம் மாறுதிருக்கும்" இஃது உண்மையாயிருப்பது எதனால்?

11. பின்வருவனவற்றை ஆராய்க.

தேசீயத் தொழிற்சங்கம், அ. தொ. ச.—தொ. தா. ச. சமட்டி (சம்மேளனம்), கூட்டுப் பேரம் , நடுத்தீர்ப்பு.

வாணர்சட்டம் டாவ்ட்-ஹாட்லிசட்டம், லாண்ட்ரம்-கிரிப்பின் சட்டம், பிஷ் காரம் ; தடையுத்தரவு. வேலைநிறுத்தம், சம்பள உயர்வு விலைவாசிகளை உயர்த்துதல்.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

பொருளாதாரத்தில் அரசாங்கத்தின் பங்கு: செலவு, பிரமாணம், நிதி.

அரைவாசி நேரத்திற்கு அதிகமாக அரைவாசிக்கு அதிகமான பேர் கூறுவது சரியாயிருக்குமென்ற சந்தேகமே சனநாயகம்.

ஈ. பி. வைட்

தற்காலப் பொருளாதார ஆராய்ச்சியில், அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கை யைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி முக்கியமானதோர் இடத்தை வகிக்கிறது. அரசாங் கத்தின் செலவு பெரிதளவில் கூடியிருப்பதையும், பொருளாதார வாழ் வை நேரடியாக ஒழுங்குசெய்யும் முறை விரிவாக்கப்பட்டிருப்பதை யும் கொண்டு இதனை அறியலாம். இந்த அத்தியாயத்திலே அரசாங்கச் செலவுபற்றி ஆராய்வோம். அடுத்த அத்தியாயத்திலே அரசாங்க வரி பற்றியும் உள்ளூர் நிதி, மத்திய நிதி என்பனபற்றியும் ஆராய்வோம்.

அரசாங்கச் செலவின் வளர்ச்சி

முதலாவது உலக மகா யுத்தத்துக்கு முன்னர் மத்திய அரசாங்கத்தின் செலவும், மாகாண அரசாங்கங்களின் செலவும், தலத்தாபன ஆட்சி சம்பந்தமான செலவும் நமது தேசிய வருமானத்தில் பன்னிரண்டில் ஒரு பகுதிக்குச் சிறிது அதிகமாயிருந்தது. இரண்டாவது மகாயுத்தத்தின போது தேசிய வருமானத்தின் அரைப்பங்கை அரசாங்கம் செலவுசெய்ய வேண்டியதாயிற்று. ஒரு நூற்றாண்டின் மூன்றிலொருபங்கு காலத்திலே அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் செலவு 1913 ஆம் ஆண்டிலே 300 கோடி டொலராயிருந்தது; 1960 இல் 14,000 கோடி டொலராக உயர்ந்தது.

இந்த மாற்றம் யுத்தகாலத்துக்குரிய தற்காலிகமான வீளைவு எனக் கொள்ள முடியாது. ஒரு நூற்றாண்டுக்கதிகமாகவே தேசிய வருமானமும் உற்பத்தியும் உயர்ந்துகொண்டே வந்தன. மேலும் எல்லா நாடுகளிலும் அரசாங்கச் செலவு விரைவாக அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது. ஒவ்வோர் அவசரகாலத்திலும் (அதாவது யுத்தத்திலும், வியாபார மந்தத்திலும்) அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் அதிகரித்தன. அவசரகாலம் ஒவ்வொனறும் கழிந்தபின்னர் செலவுகள் பழையநிலைக்கு மாறுவதாகத் தெரியவில்லை.

செலவு யுத்தகால உச்சநிலையிலிருந்து இறங்கிவிட்டபோதிலும், பழைய 1000 கோடி டொலருக்கு இறங்கவில்லை. சில வருடங்களுக்கு முன்னர் தான் இந்த 1000 கோடி மிகப் பெரிய தொகையெனக் கருதப்பட்டது. எதிர்காலத்திற்கூட எந்தக்கட்சி ஆதிக்கத்துக்கு வந்தபோதிலும், அரசாங்கச் செலவு மேலும் ஏறிக்கொண்டே போகக்கூடிய தன்மை காணப்படுகிறது.

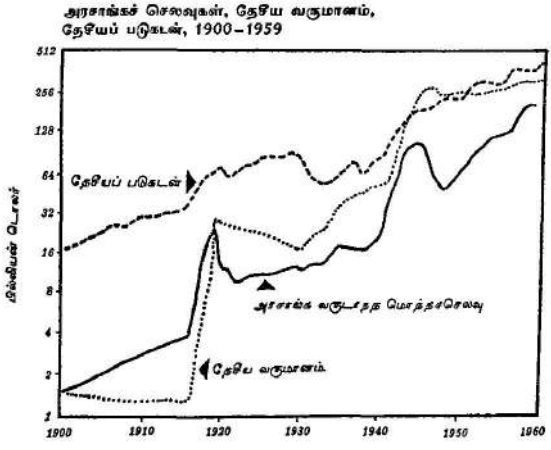
படம் 1, தேசிய வருமான வளர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட அளவில் அரசாங்கத்தின் செலவையும், சமட்டிக் கடனையும் சரித்திரபூர்வமாகக் காட்டுகிறது. அட்டவணை 1, வளம் மிகுந்த தேசங்களில் அரசாங்கம் அதிக செலவு செய்வதையும், வறிய நாடுகள் அவ்வாறு செய்யாதிருப்பதையுங் காட்டுகிறது.

பொது நிதி சம்பந்தமான தகவல்களிவை. சிலர் இவற்றையிட்டுத் துக்கப்படலாம். சிலர் இவற்றை விரும்பலாம். இவற்றிலிருந்து நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் அரசாங்கத்தின் பங்கு அதிகமெனபது தெரிய வருகிறது. தற்காலப் பொருளாதார நூல்கள பொதுநிதியை ஒரு மூலையில் ஒதுக்கிவிட்டு ஆராய்ச்சி நடத்த முடியாதென்பது இவற்றிலிருந்து விளங்குகிறது.

அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டின் வளர்ச்சியும் அரசாங்கம் ஒழுங்கு செய்யும் விதமும்.

அரசாங்கத்தின் கூட்டான செலவு அதிகரித்துள்ளமை ஒரு விடயம். அரசாங்கம் தேசிய உற்பத்திகளில் நேரடியாகத் தலையிடுவதோடு, பொருளாதார விடயங்களிலும் தலையிட்டுப் பல சட்டங்களைச் செய்துள்ளது. நிர்வாகக் கட்டளைகளையும் விதித்துள்ளது.

தேசியவருமானம் பெருகுவதை உத்தேசித்து அரசாங்கச் செலவும் அதிகரிக்கும் போக்குடையது:

படம் 1.—அரசாங்கச செலவினமானது, சமட்டி, மாகாணம, தலதாபனம என்பவறறின வருடாநதச் செலவையடககும். இஃது ஒரு வகையானது. விஇதப்படம், நீலக்குதது இடைவெளிகள் சதவீதங்களின மாறுதல்களைக் காட்டும். (மூலம: ஐ. அ. வர்த்தகத் திணைக்களம்.

வளமுள்ள செல்வமிக்க நாடுகளிலே தேசிய உற்பத்தியில் அரசாங்கத்தின் பங்கே மிகக்கூடுதலானது:

முன்னேறிய நாடுகள்.	யுத்தத்துக்குப் பின் சராசரிவரி வீதம்.	முன்னேறுத நாடுகள்.	யுத்தத்துக்குப் பின சராசரிவரி வீதம்.
பிரிட்டன்	35	இலங்கை	19
பிரான்சு	31	பிரேசில	18
கனேடா	27	பேட்டோரீகோ	17
மேற்கு ஜெர்மனி	27	இந்தோனீசியா	15
ஐக்கிய அமெரிக்கா	26	கொலம்பியா	10
அவுஸ்திரேலியா	25	மெக்சிகோ	10
ஜப்பான்	22	பாகிஸ்தான்	10
இத்தாலி	20	இந்தியா	8

அட்டவணை 1. அரசாங்கவருமானம் தேசிய உற்பத்தியில் ஒரு வீதமாக. முன்னேறுத நாடுகள் அதிக வரிவிதித்தகுறையவே செலவுசெய்யும். முன்னேறியநாடுகள் அப்படியில்லை. அதிக வருமானம் உண்டானால் முன்னரிலும் அதிகம் மற்றவர்களில் தங்கியிருக்கவேண்டி வரும். தனிப்பட்ட விடயங்களுக்கு அதிகம் செலவு செய்ய வேண்டியதில்லை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே அமெரிக்கா தலையிடாக் கொள்கையை அனுசரித்தது. இதையே கார்னல் "அராஜகமும் பொலீஸ் ஆட்சியும்" எனக் கூறினர். இதனால் பொருளாதார முன்னேற்றமுண்டானதோடு மனிதருடைய சுதந்தரம் பாதிக்கப்படவில்லை. இடைக்கிடை வியாபார நெருக்கடிகளும், திருப்பிப் பெறமுடியாத இயற்கைப் பொருள்களின வீண் அழிவும், மிக்க வறுமையும், மிக்க செல்வமும், சுயநலங்கருதிய கூட்டத்தினர் அரசாங்கத்தைத் தீய வழிகளில் நடத்துவிப்பதும், போட்டியை ஏகபோக உரிமை சிலசமயம் ஆட்சிசெய்வதும் ஆகிய இன்னோரன்ன விடயங்கள் நடைபெறறன.

"மிகக் குறைவாக ஆட்சியதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் ஆட்சியே சிறந்த ஆட்சி" என்ற கொள்கையில் இக்கால மனிதர்க்கு நம்பிக்கையில்லை. மத்திய அரசாங்கததுக்கும் தலத்தாபனங்களுக்கும் வழங்கப்பட்ட அரசியல் அதிகாரங்களுக்குத தாராளமாக வியாக்கியானங் கொடுக்கப்பட்டது. அதன் பயனாகப் பொதுமகனின நன்மை பாதுகாக்கப்பட்டதோடு பொருளாதார விடயங்களும் மேற்பாவை செய்யப்பட்டன. ரயில் பாதைகளும் ஏனைய பொது வசதிகளும் அரசாங்க ஒழுங்கின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. 1887 இற்குப் பினனர், சமட்டி மாகாண வியாபாரக்குழு என ஒரு சபை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது மாகாண எல்லைகளைத் தாண்டும் ரயில் போக்கு வரத்தை மேற்பார்வை செய்ய ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1890 இற்குப் பினனர் வியாபாரத்திலே ஏகபோக உரிமையைத் தடுப்பதற்காக ஷேர்மன் அனடி டிரஸ்ட் சட்டமும் வேறு சட்டங்களும் நிறைவேற்றப்படடன. வங்கித்தொழிலும் நன்கு மேற்பார்வை செய்யப்பட்டது. 1913 இன் பின்னர் பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி ஏற்படுத்தபபட்டது. அஃது ஏனைய வர்த்தக வங்கிகளுக்கு

உதவி செய்து அவற்றை மேற்பார்வை செய்து வழிநடத்தி வந்தது. 1933 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் வங்கியில் போட்ட பணங்களிற் பெரும்பகுதி பெடரல் டிபொசிட் இன்சூரன்ஸ் கோர்ப்டரேஷனால் காப்புறுதி செய்யப் பட்டது.

1900 ஆம் ஆண்டையடுத்த வருடங்களில் துப்புரவான உணவு—மருந்து சம்பந்தமான சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. வட்டிக்குப் பணங் கொடுப்போரின் கொடுமைகளைக் கட்டுப்படுத்தப் பல மாகாணங்களிலே சட்ட மியற்றப்பட்டது. 1929 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னும் பின்னும், பணவிவகாரங் கள் சம்பந்தமாக நடைபெற்ற ஊழல்களைத் தவிர்ப்பதற்காக பணச் சந்தைகளைக் கட்டுப்படுத்துஞ் சட்டங்களைப் பாதுகாப்புப் டரிவர்த்தனைக் கமி ஷன் முதலிய தாபனங்கள் மேற்கொண்டன.

சிறு பிள்ளைகளும் பெண்களும் வேலைசெய்யும் தொழிற்சாலைகளில் அவர்கள் நிலையைச் சீர்திருத்துவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டங்களைக் கோடுகள் ஆரம்பத்திலே அவ்வளவாக ஆதரிக்கவில்லை. காலப்போக்கிலே ஒரு காலத்தில் மிகத்தீவிரமான கொள்கைகளெனக் கருதப்பட்டவை மற் றொரு காலத்தில் சர்வசாதாரணமான கொள்கைகளெனவும், சில சமயம் பிற்போக்கான கொள்கைகளெனவுங்கூடக் கருதப்பட்டன. குறைந்த பட்சச் சம்பளச் சட்டம், தொழிலாளர் கட்டாய விபத்து நட்டஈட்டுச் சகாயச் சட்டம், கட்டாய வேலையின்மைக் காப்புறுதிச் சட்டம், ஓய்வுகாலப் பென்ஷன் சட்டம், ஆண், பெண், சிறுவர் ஆகியோர்க்குக் குறைந்தபட்ச வேலை நேரச் சட்டம், தொழிற்சாலை நிலை சம்பந்தமான சட்டம், கட்டாயக் கூட்டுப் பேரம், நியாயமான தொழில் உறவு என்பன சம்பந்தமான சட்டம் என்பவை சம்பந்தமாக மாகாண அரசும் பெடரல் அரசும் சட்டங்களை இயற்றின.

அரசாங்கம் தொழில் விடயங்களிலே பெரிதும் தலையிட்டமையை சரிவர அறிந்துகொள்வதானால், சரித்திரக்கண்கொண்டு விடயங்களை ஆராய்வது அவசியம். புதிய ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் இரண்டு பக்கத்திலும் பலமான அரசியல் உணர்ச்சியைத் தூண்டியது. குடியரசுக்கட்சியைச் சேர்ந்த தியடோர் ரூஸ்வெல்ட் கொண்டு வந்த " நியாயமான வழங்கல் " கொள் கைகள் இந்தக் காலத்திலே சர்வசாதாரணமானவையெனக் கொள்ளப்படும். இவை அந்தக் காலதில் மிகத் தீவிரமானவையெனக் கருதப்பட்டன. இன்று அமெரிக்க அரசாங்கம் 19 ஆம் நூற்றாண்டுக் கொள்கைகளை அனு சரிப்பது அசாத்தியம். நடந்தேறியவற்றை மறுபடி மாற்றுவது முடி யாத காரியம். ஓமார் கய்யாம் கூறியதுபோல,

" அசையும் விரல் எழுதிக்கொண்டே போகிறது ; எழுதிய பின் அசைந்து கொண்டே செல்கிறது. உங்கள் பக்தியோ, சாதுரியப் பேச்சோ, எழுதியதில் அரைவரியைக்கூட அழிக்க முடியாது. நீங்கள் விடும் கண்ணீர் முழு வதும் ஒரு சொல்லைக்கூட அழிக்கமாட்டாது. "

சனநாயகம் அது விரும்பும் வகையான ஆட்சியையே பெறும். குறித்த தோர் அரசாங்க அதிகாரத்தை விரிவாக்கியமை நல்லதா தீயதா, நமது ஆட்சி முறையில் உள்ள நல்ல அமிசங்களைப் பாதுகாத்துத் திருத்துவதில் அக்கறையுள்ளவர்களின் ஆதரவை அது பெறவேண்டுமா ? என்பவற்றைச் சரித்திரம் பிற்காலத்திலேதான் சிலசமயம் வெளிப்படுத்தும். கெடுதியில் கொண்டுபோய் விடக்கூடிய வழிகளும் நல்ல நோககத்தைக் கொண்டிருப் பதை நாம் அரசியற்றுறையிலும் வேறு துறைகளிற்போல காண்கிறோம்.

பழையவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று புதியவற்றுக்கு இடமளியா விட்டால் பழையதும் அழிந்துபோய்விடும். வளையாதபட்சத்தில் இரும்பு முறிந்துவிடும். நடைமுறையில் நிகழும் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப வளைந்து கொடுக்காத கெட்டியான பொருளாதாரக் கொளகை நின்று பிடிக்காது. விஞ்ஞானமும் தொழில் முறை நுணுக்கங்களும் பொருளாதார வாழ்வின் இயல்பான போக்குக்களை மாற்றுகின்றன. ஒரு பொருளாதாரத்திட்டம் தொடர்ந்து நல்ல பலன் தரவேண்டுமானால், நமது சமூகத்தாபனங்களும் கொள்கைகளும் புதியமாற்றங்களுககு ஏற்ற வகையில் மாறவேண்டும். சரித்திரக்கண்கொண்டு விடயங்களைப் பார்க்காவிட்டால் தீவிரவாதிகளோ, வைதீகக்கொள்கையினரோ இடைநடுவில் செல்வோரோ தமது நோக்கங் களை நிறைவேற்ற மாட்டார்.

அரசாங்க நடவடிக்கைகளைப் பொருளாதார முறையில் ஆராய்வதற்கு முன்னர், தற்போது என்ன நடக்கிறதென்பதைப் பற்றிய தெளிவானதோர் அறிவைப் பெற வேண்டும்.

சமட்டியரசு, தலத்தாபனம், மாகாண அரசு என்பவற்றின் கடமை.

அரசின் மொத்தச் செலவினத்தைப் பார்க்கும்போது அவை என் னென்ன நடவடிக்கைகளுக்காகச் செலவு செய்யபபட்டிருக்கின்றன என்று பிரித்துப் பார்க்கும்போதுதான் அவற்றின் தொடர்பைக் காணலாம். அத்துடன் அவை அரசின் எவ்வெதத்துறையைச் சேர்ந்தனவென்பதையும் பிரித்துணர்ந்து கொள்ளலாம்.

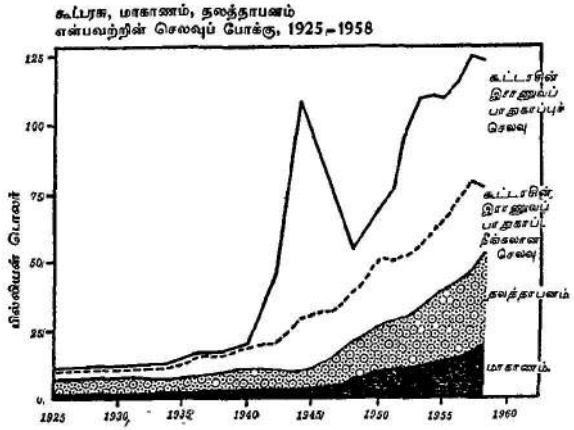
ஆட்சியில் மூன்றுபடியுண்டு. சமட்டியரசு, மாகாண அரசு, தலத்தாபன அரசு என்பன அவை. அரசாங்கச் செலவு சம்பந்தமாக இந்த மூன்று அரசுகளில், மாகாண அரசே முக்கியம் மிகக் குறைந்தது. அஃது இன்றும் உண்மையே.

முதலாம் உலக மாகாயுத்தத்துக்கு முனனர் தலத்தாபனமே மிகமுக்கிய மான ஆட்சியுடையதாயிருந்தது. சமஷ்டி அரசு தேசிய இராணுவப் பாது காப்புக்கும், பென்ஷனுக்கும், பழைய போர்களின் பயனுக உளடான வட்டிகளுக்கும் சில பொது வேலைகளுக்கும் பணம்கொடுத்தது. அத்துடன் நீதிபதிகளின் சம்பளங்களையும், காங்கிரஸ்காரரின் சம்பளங்களையும, அர சாங்க உத்தியோகத்தரின் சம்பளங்களையும் வழங்கிற்று. அதனுடைய வருமானம் பெருமபாலும் மதுவரி, புகையிலைவரி என்பவற்றிலிருந்தே

கிடைக்கிறது. அந்தக்காலத்திலே வாழ்வு எளியதாயிருந்தது. தலத்தாபனங்கள் பெரும்பாலான கடமைகளைச் செய்தன. வருமானத்திலே பெரும் பகுதியைத் தலத்தாபனமே வசூலித்தது. பெரும்பாலும் சொத்துடையவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தை வசூலித்தது.

முதலாவது உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர் எல்லாம் எவ்வாறு மாறின என்பதைப் படம் 2 காட்டுகிறது. மாகாண, தலத்தாபனச் செலவுகளைப் பார்க்குமிடத்துச் சமட்டி அரசே அதிக செலவுடையதாயிருக்கிறது.

இராணுவப் பாதுகாப்பு நீங்கலான சமட்டிச் செலவினத்தைக்காட்டிலும் தலத்தாபன மாகாணச் செலவினம் விரைவாக அதிகரித்துள்ளது.

படம். 2 பெரிய வியாபாரமந்தத்தின்போது சமட்டிச் செலவினம் விரைவாக உயர்ந்தது. யுத்தகாலத்தில் மேலும் உயர்ந்தது. இராணுவச் செலவு உயாவாகவேயிருந்து வருகிறது. ஆனால் பாடசாலை, சாகசடைக காலவாய், வீதியமைத்தல் என்ற தலத்தாபன ஆட்சி விடயங்களிலும் மாகாண ஆட்சி விடயங்களிலுமே செலவு அதிகரிக்கிறது. (மூலம் : ஐ. க. வாத்தகத்தினைகளம்.)

சமட்டி ஆட்சிச் செலவு.

உலகத்திலே மிகப் பெரியதொழில் அமெரிக்க ஆட்சி நிர்வாகம் எனலாம். அது மற்றெந்தத் தாபனத்தையும்விட அதிகமான தட்டச்சு யந்திரங்களையும், சீமேந்தையும் வாங்குகிறது. சம்பளப் பட்டியல் மிகப்பெரியதொகை. அது பட்டுவாடாச் செய்யும் பணம் வேறெந்த ஒரு தாபனமுஞ் செய்யாத அளவு பெரியது. சமட்டிச் செலவுத் தொகை இலட்சம், பத்து இலட்சத்தில் அடங்கவில்லை. கோடானுகோடியாக இருக்கும் இந்தக் கணக்குகளைச் சொல்வதால் எவரும் அவற்றின் தாற்பரியத்தை உடனே அறிந்துகொள்வதில்லை. வீட்டிலிருந்து ஒருமைல் தூரம் என்று சொல்லும்போது நாம் ஒரு கருத்தைக் கொண்டுள்ளோம. ஆனால் சூரியன் எமது உலகத்திலிருந்து

930 இலட்சம் மைலுக்கு அப்பாலுள்ளது என்றால் அதைப்பற்றி நாம் அதிசயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. அப்படியா என்று தலையை அசைத்து விடுவோம். பத்தாயிரம் இலட்சம் டொலர் செலவு என்று கூறும் பொழுது ஒவ்வோர் ஆணும், பெண்ணும், குழந்தையும் தலைக்கு ஆறு டொலர் கொடுக்க வேண்டியேற்படுகிறதென்னும்போது எங்களுக்கு ஓரளவு விளக்க முண்டாகிறது. சமட்டி ஆட்சிச் செலவு வருடத்தில் 8,50,000 லட்சம் டொலர் என்று கூறும்போது தலைக்கு 480 டொலர் ஆகிறது. அதாவது ஒரு வருடத்து வருமானத்தில் இரண்டு மாதச் சம்பளத்தைக் கொடுத்துவிடுவ தாகிறது.

1960 ஆம் ஆண்டு ஜூலை துவக்கம் 1961 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30 ஆந் தேதிவரையுள்ள 1961 ஆம் ஆண்டு பிஸ்கால் வருடத்தில் சமட்டி ஆட்சிச் செலவின் பல இனங்களுடைய முக்கியத்துவத்தை அட்டவணை 2 காட்டுகிறது.

முதல் நாலு வகைகள் கடந்த காலத்தில் நடந்த யுத்தங்களின் செலவையும் எதிர்கால யுத்தச் செலவுகளையும் காட்டும். சமட்டிச் செல வில் இந்த இனங்கள் $\frac{2}{3}$ ஐக் காட்டுகின்றன. அத்துடன் முன்னைய யுத்தகாலங்களில் உண்டான செலவுகளின் மட்டத்துக்கு மேலதிகமான செலவுகளையும் இது காட்டுகிறது. இவை மதிப்பீடுகள். சர்வதேச நெருக்கடி நிலை மாறினால் இவையும் மாறக்கூடும்.

இராணுவப் பாதுகாப்பு, சென்றகால யுத்தங்கள் என்பவற்றுக்காகவே சமட்டிச் செலவிற் பெரும் பகுதி செல்கிறது:

	மதிப்பு பத்தாயிரம் இலட்சம் டொலர	மொத்தத்தின் வீதம்
தேசியப் பாதுகாப்பு	45.6 டொ.	57
பழையயுத்தவீரரின பாதுகாப்பும் நலன்களும்	5.5	7
பொதுக்கடன வட்டி	9.6	12
சர்வதேசவிவகாரமும பணவிடயமும்	2.2	3
இயறகை வளம்	1.9	$2\frac{1}{2}$
விவசாயமும விவசாய சேவையும்	5.6	7
சமூகப்பாதுகாப்பு, நனமை, சுகாதாரம்	4.6	6
வர்த்தகம், வீடமைத்தல	2.7	3
வேறு, பொது அரசாங்க நிவாகம் உட்பட	2.1	$2\frac{1}{2}$
மொத்தசசெலவு :	79.8 டொ.	100

அட்டவணை 2. 1961 ஆம் பிஸ்கால் ஆண்டிலே ஏறபடக்கூடியதெனக கணக்கிடபபட்ட சமட்டி அரசின் செலவு. முதல் நாலு செலவினமும் முழுச் செலவினத்தின் 79 வீதமாகும். எனவே சமாதானகால சிவில் செலவு மொத்தத்தில் ஐந்திலொரு பகுதியாகும். யுத்தததுக்கு முந்திய காலமானால் விதம் மாறியிருக்கும். (மூலம் : பட்ஜெட் செயலகம்)

ஐந்தாவது செலவு வகையின் பெரும்பகுதி சென்லோறன்ஸ் கடற் பாதைத் திட்டம், ரி.வீ.ஏ. திட்டம் போன்றவற்றுக்குச் செலவு செய்யப் படுகிறது. ஏனைய செலவினங்கள் தாமாகவே விளக்கந்தருவன. விவ சாயிகட்கு உதவி செய்தல், சகாயந் தேவைப்பட்டவர், வயதுபோனவர், வலது குறைந்தவர் போன்றோர்க்கு உதவிசெய்தல், தொழில், கல்வி சுகாதாரம் என்பவற்றுக்குச் செலவு செய்தல் என்பன இவற்றில் அடங் கும். கடைசிச் செலவினத்துக்கு முன்னர் பெரிய வீதிகளைப் பரிபாலிப்பதும் உள்ளூர்ப் பாதுகாப்பும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

கடைசிச் செலவினத்திலே ஆட்சியை நடத்துஞ் செலவு, நீதிமன்றங்கள செலவு, நிர்வாகச் செலவு என்பன சேர்ந்துள்ளன. சமூட்டிச் செலவின் பெரும் பகுதியும் கடனும், யுததத்தாலும் கெடுபிடி யுத்ததாலு முண்டானதே. அவை வியாபார மந்தத்திலுலும் பொதுநல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிர்வகிப்பதிலுலும் ஏற்பட்டவையல்ல என்பதை அழுத்தமாகக் கூற வேண்டும்.

அரசாங்கத்தின் மாறும் கடமைகள்

கடந்த 25 வருடங்களாகப் பெரிய அரசியல் மாற்றங்களுண்டாகியிருக் கின்றன. பொருளாதாரத்தில் எத்தகைய பெரிய மாற்றங்களுண்டாயின? பரம்பரையான முதலாளித்துவத்திட்டத்திலிருந்து எவ்வளவு தூரம் விட யங்கள் மாறிவிட்டன? இவ்விஷயக்களுக்கு விடை தருவதாலுல் அரசாங் கத்தின் நடவடிக்கைகளை நாலு தலைப்பின்கீழ் ஆராய வேண்டும்.

1. நேர்முகமான கட்டுப்பாடுகள். அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடுகள் பெரு கின என்பதை நேரத்தோடு குறிப்பிட்டுள்ளோம். இந்தக் கட்டுப்பாடு களிலே பெரும்பாலானவற்றை "திட்டம்" எனறு கூறமுடியாது. இன்றும் அரசாங்கத்தின் பல நடவடிக்கைகள் சந்தை விலையை அனுசரித்தே நடை பெறுகின்றன. ஆனுல் அரசாங்கத்தின் தலையீடுபற்றிப் பொருளாதார முறையில் ஆராய்வது பினனர் விவாதிக்கப்பட வேண்டியதொனறு.

2. சமூக முறையில் நுகர்வு. அரசாங்கத்தின் செலவு அதிகரித்திருப்ப தைக்கொண்டு நமது தேசிய உறபத்திகளை தனிப்பட்ட முறையில் தனிப்பட்ட சொந்தப் பணதைக் கொடுத்து வாங்கி அனுபவியாமல் சமூக முறையில் அனுபவிக்கும் முறை பெருகியுள்ளது. ரயில் பாதையில் பிரயாணஞ் செய்வதற்கு விசேட கட்டணம கொடுப்பதுபோலப் பொது வீதிகளில் பிரயாணஞ் செய்வதற்கும் நாம் நேரடியாகக் கொடுக்காமல் வரி மூலம் பணம் கொடுக்கிறோம்.

சமூக முறையில் அனுபவிக்கும் பொருள்களும் பணிகளும், தனியார் துறையிலேதான் பெரும்பாலும் உற்பத்திசெய்யப்படுகின்றன. அரசாங்கம் ஒரு மருத்துவக் கட்டிடத்தையோ, தட்டச்சுயந்திரத்தையோ பணம்கொடுத்து வாங்கலாம்; ஆனுல் இவறறை உற்பத்தி செய்வோர் தனிப்பட்ட துறை யைச் சேர்ந்தவரே. உற்பத்திப் பொருள் விடயமாக அரசாங்கஞ் செய்யும்

செலவெல்லாம் இப்படிப்பட்டதே. பொதுவுடைமை வாதம் என்பதை ஆரம்பித்த பொதுவுடைமைவாதிகள் கருதியது இதுவன்று—தொழிற்சாலை, நிலம்[1] போன்றவற்றை அரசாங்கம் உரிமையாக்கி நடத்துதல் பற்றியதன்று.

3. அரசாங்கத்துறையின் உற்பத்தி. அரசாங்கத்தின் மூன்றாவது வகையான நடவடிக்கை, நேரடியாக அரசாங்கமே உற்பத்தி செய்தலாகும். சமீபகாலத்தில் இந்த வகையில் அதிக முயற்சி நடைபெறவில்லை. தபால், பாசல், அஞ்சல் என்பன அரசாங்கத்தின் கடமைகளாகவே பல காலமிருந்து வந்தன. எங்களுடைய தந்திச் சேவையையும், ரயில் சேவையையும் தனியாரே நடத்தி வந்தனர். விமான சேவையை அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டது. நகர சபைகள் தண்ணீர், வாயு, மின்சாரம் போன்ற சேவைகளை நடத்தி வந்திருக்கின்றன. ஆனால் தெலிபோன் சேவை அவை வசமில்லை.

ஓர் இடத்தில் எல்லைபோடுவதும் மற்றோர் இடத்தில் எல்லை போடாதிருப்பதும ஒரளவு பார்த்தால் சரித்திர சம்பந்தமான காரணம் பற்றியதெனக் கொள்ளவேண்டும். மற்றொரு வகையில் அவை மாற்றமடைவதே காரணமெனலாம். பொருளாதார நோக்குடன் பார்த்தால் இந்த வித்தியாசம் காரணமற்றதெனக் கூறவும் முடியாது. பொதுசன நனமைக்கான சேவைகளில் போட்டியிருக்ககூடாது. எனவே அவற்றைப் பொதுத்தாபனத்துக் குரிமையாக்கிப் பொதுத்தாபனத்தின் பரிபாலனத்தில் விட்டுவிடவேண்டும். ஆனால் சவர்க்காரம் போன்ற ஒரு பொருளின் உற்பத்தி அரசாங்கத்தின் கையிலிருக்கவேண்டுமென்று எவரும் நினைக்க மாட்டார்.

கடந்த 30 வருடமாக அரசாங்கத்துறையில் உற்பத்தி எவ்வளவுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை ஆராய்தல் நன்மை பயக்கும். 'நியூடீல்' கொள்கையின்கீழ் ஒரு துறையில் அரசாங்க உற்பத்தி பெருகிற்று. அதுவே நீர்வீழச்சி மினசாரத்துறையாகும். (உதாரணம் : தெனெசி பள்ளத்தாக்கு அபிவிருத்தி, வடமேற்கிலே பொன்வீல அணை, தென்மேற்கிலே ஹூவர் அணை, முதலியன). கனேடா, சுவீடன், பிரிட்டன் போல அமெரிக்காவிலே ரயில் பாதைகள், நிலக்கரிச் சுரங்கங்கள, எஃகுத் தொழிற்சாலைகள், விமானப் போக்குவரத்துக்கள், ரேடியோ, தொலைக்காட்சிச்சாதனம் என்பன அரசாங்கத்தின் பராமரிப்பில் இருக்கவில்லை.

தெனெசி பள்ளத்தாக்கு அபிவிருத்தியைச் சமவுடைமைவாதமென்று சொல்வதில் தவறில்லை. இத்தகைய திட்டங்கள் மிகச் சிலவே சமீபகாலத்தில் தோன்றியுள்ளன.

அணுசக்தித்திட்டம் நியூ டீல் கொள்கைக்குப் பிந்தியது. பழையதொரு சொல்லைப் புதிய கொள்கைக்குப் பயன்படுத்துவது எத்துணைப் பொருத்தமற்றது. பிரமாண்டமானதோர் அணுச்சகதித தொழிலை ஆரம்பித்து நடத்துவதற்கு ஜெனரல் மின்சாரத் தொழிலுக்கு அரசாங்கம் நிரந்தரமாக

1. பொதுவுடைமை, அபேதவாதம, பாசிச வாதம் என்பன பற்றி 37 ஆம் அத்தியாயத்திலே பார்க்க.

ஒரு சிறிய தொகையைக் கொடுக்கிறது. இதனைத் தனியார் துறைமுயற்சி யென்பதா? பொதுத்துறை முயற்சியென்பதா? ஜெனரல் மின்சாரத்தொழி லாளர் எல்லாரும் சிவில சேவையிற் சேராதபடியால் தனியார் துறையைச் சேர்ந்தவரே. ஆனால் பணம் முழுவதும் அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படு கிறது. பெரிய திடடங்களையெல்லாம அரசாங்கமே பரிசோதனை செயகிறது. அணுக்குண்டு, சலவாயுக்குண்டு, என்பன சமபந்தமான தொழில்களைத் "தீவிர சமவுடைமைவாதம்" எனச் சிலர் கூறலாம். (சமாதானகால அணுக்குணடுச் சக்திக்கு அரசாங்கம் தனது ஏகபோக உரிமையில் சிலவற்றை விட்டுக் கொடுக்கிறது. ஆனால் அவறறைப் பறறிய இரகசியத் தன்மை, உற்பத்தி உரிமை என்பவற்றைப் பொறுததவரை அவை பொது நன்மை யோடு சம்பந்தமுடையனவாயும், பொதுப் பரிபாலனத்தோடு தொடர்புடை யனவாயுமிருக்கும்.)

மூன்றுவது இனம், அரசாங்கம் தொழிலாளரையும் ஏனைய சாதனங் களையும் பயனபடுத்துவது சமபந்தமானது. இங்கே அரசாங்கம் பெருவாரி யான உத்தியோகத்தரை வேலைக்கமர்த்தியிருபபது கருததிற் கொளளத் தக்கது. இவர்களிற் பெருந்தொகையானோர் வாஷிங்டனிலுள்ள நிர்வாக அலுவலகங்களில் வேலை செய்கிறார்கள். வேறு பலர் பிரதேச ஆராயச்சிக் கூடங்களிலும், இராணுவ சேவைகள் முதலியவற்றிலும் பதவி வகிக்கிறார் கள். தனியார் துறைக்குப் போட்டியாக இவாகள் ஈடுபடாவிடடாலும், அவர்களுடைய சாதனங்களை அரசாங்கமே பயனபடுத்துகிறது. எமது தேசீயத் தேவைகளுக்கு எற்றவாறு அவை நல்ல முறையிலும, சரியான அளவிலும் சாதுரியமாகப் பயன்படுத்தபபட வேணடும்.

4. பொதுநலச் செலவுகள்.

1930 ஆம ஆண்டுகளையடுததுப் பெரிதும் விரிவடைந்த அரசாங்க முயற்சி யொன்றைப்பற்றிக் கடைசியாகக் குறிப்பிடுவோம். இது பொதுநலனுக் காக அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ள திட்டங்களைக் குறிக்கும். இதன பயனுக, தேவையுள்ளவர்க்கும் தகுதியுடையவர்க்கும் வாங்கும் சக்தி எவ்வித பிரதிபலனும் கருதாமல் வந்துசேரும். பழைய யுத்தவீரர், வயது முதிர்ந்தோர், வலதுகுறைந்தோர், பென்ஷன் பெறும் தொழிலாளர், அவர்கள குடுமபம், வேலையற்றோர் என்போரே இத்தகைய சகாயத்துக் குரியவர். இந்த நாலாவது செலவினம "மாறறச செலவினம்" எனப் படும். இதைப்பற்றி மேலே ஆராய்வாம். எமது தற்கால அரசியல் முறை சில சமயம் "பொதுநல அரசுமுறை" என அழைக்கபபடும்.

அரசாங்கத்தின் மாற்றச் செலவுகள்

பழைய போர்வீரனுககோ, உதவி தேவைப்படும் அசக்தருககோ கிடைக் கும் இந்த உதவிப பணம, பொருளாதார முறையில், ஒரு தபால ஊழி யருக்கோ, தட்டச்சு உற்பத்தி செயயும் ஒருவருக்கோ கிடைக்கும் சம்பளத் திலும் பார்க்க விதியாசமானது. என் வித்தியாசப்படுகிறதென்பதை நாம்

அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பின்னர் தேசிய வருமானம்பற்றி ஆராயும் போது, "மாற்றச் செலவினம்," தேசிய வருமானம் என்ற இனங்களை வகைப்படுத்தி அறியவேண்டி வரும்.

தபால் எழுதுவினைஞருக்கோ தட்டச்சு அடிப்போர்க்கோ, ஆயுத வகையையோ, தட்டச்சையோ உற்பத்தி செய்வோர்க்கோ கொடுக்கும் அரசாங்கச் சம்பளங்கள் தேசியவருமானம், உற்பத்தி என்பவற்றில் ஒரு பகுதியாகவே கருதப்படுகின்றன. ஏன்? எனெனில் அவை பணிவகைகளை உள்ளடக்கியிருக்கின்றன; உற்பத்திச் சாதனங்களையும் வேறு உற்பத்திப் பொருள்களையும் பயன்படுத்துகினறன. அவை அமெரிக்க மக்களுக்குக் கூட்டான நேரடியான அனுபவப் பொருள்களையும், மறைமுகமான அனுபவப் பொருள்களையும் வழங்குகின்றன. வரிமூலம் இடைக்கும் பணத்தைக் கொண்டோ, தபால் முத்திரைகளை விற்பதில் வேறு வகைகளினுலோ அவற்றுக்குரிய பொருள் வசூலிக்கப்படலாம். அரசாங்கம் அவ்வாறு இடைக்கும் பணத்தைப பொதுசன உபயோகத்துக்கான சேவைகளில் பயன்படுத்துகிறது. அவை தேசிய வருமானமே. ரயில் பாதைக் கம்பெனியொன்று, பொது மக்களுக்குப் பிரயாணவசதியளிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தும் பணமும் தேசிய வருமானத்தில் ஒரு பகுதியே.

குருடான ஒரு விதவைக்குக் கொடுக்கும் இளைப்பாறற்சம்பளப் பணம் வேறு வகையைச் சேர்ந்தது. சமூகநலனை வைத்து ஆராயுமிடத்து இது பயனுடைய ஒரு சேவையே. ஆனல் அது தேசிய உற்பத்தியிலோ, வருமானத்திலோ ஒரு பகுதியன்று. எனெனில் அந்த விதவை அந்தப் பென்ஷன் பணத்துக்கு ஈடாக அரசாங்கத்துக்கோ, பிரசைகளுக்கோ எவ்வித சேவையுஞ் செய்வதில்லை. உழைப்போ, நிலமோ, மூலதனமோ அவளால் வழங்கப்படவில்லை. இளைபபாறற்சம்பளம் அவளுடைய வாங்குஞ் சக்தியை அதிகரிக்கிறதென்பது உண்மையே; மேலும் தாராளமாக வாழ்க்கை நடத்தவும், மற்றவர்களிடமிருந்து பண்டங்களையும் சேவைகளையும் வாங்கவும் வசதியளிக்கிறதென்பதும் உண்மையே. இவ்வாறு அவள் வாங்கும் பண்டங்களும் பணிகளும், தேசிய வருமானத்திலும், உற்பத்தியிலும் ஒரு பகுதியே. ஆனல் அவை அவளுடைய முயற்சியாலுண்டானவையல்ல; மக்களும் தனிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளுமே அவற்றை உண்டாக்கும் எதுக்கள்.

இத்தகைய மாற்றுச் செலவுகள் சமீபகாலங்களில் பெரிதும் அதிகரித்து வருகின்றன. இவை வியாபார மந்தம் காரணமாகவும் அதிகரிக்கின்றன. ஆனல் முக்கியமான காரணம் அமெரிக்க மக்களுடைய மனச்சாட்சியெனலாம். எல்லாரும் ஓரளவு குறைந்தபட்சச் சுகாதார வசதியும் சக்தியுள்ள உணவும் பாதுகாப்புமுடையவராயிருக்க வேண்டுமென அமெரிக்க சமூகம் உறுதி கொண்டமையே இதற்குக் காரணம். பெற்றோரின் வறுமை காரணமாகவோ துரதிட்டவசமாகவோ, குழந்தைகள் நோயினல் துன்பப்படவேண்டியதில்லை. சத்திரசிகிச்சை செய்யவோ, தகுந்த கவனிப்புப் பெறவோ பணமில்லாத நிலையில் வறியவர் இளமையிலேயே இறந்துபோக வேண்

டியதில்லை ; வயது சென்றவர்கள் தமது கடைசிக் காலத்தை கடின சீவிய மாய் நடத்த வேண்டியதில்லை. இவ்வாறு அமெரிக்க சமூகம் திட்டமிட் டுள்ளது.

இத்தகைய செலவினங்கள் மூதலாளித்துவத்துக்கு மாருனவையா ? மூதல் எடுப்பில் இச் செலவுகள் பண்டங்களையோ பணிகளையோ நேரடியாக வாங்குவதில்லையென்பதை அறியலாம். ஆனல் இரண்டாம் எடுப்பில் அவை, சகாயம் பெறுவோரின் வாங்குஞ் சக்தியை அதிகரித்து அதன் மூலம் தனிப்பட்ட உற்பத்தியாளருக்கு உதவி செய்கினறன. **இந்த முறை யினல் தூண்டப்படும் உற்பத்தி தனிப்பட்ட விதத்தில் உற்பத்தி செய்ய வும் தனிப்பட்ட விதத்திலேயே நடைபெறவும்படுகிறது என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.**

இந்தச் செலவினத்துக்குரிய பணத்தை, தாட்பணத்தைப் பெருவாரியாக அடிப்படையாலோ, அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களைப் பிறப்பிப்பதாலோதான் பெற லாம். இல்லாவிட்டால் அதிகப்படியான வரிகளை விதிக்க வேண்டும். இத னலேதான் இது " மாற்றச் செலவு " எனப் பெயர் பெறும். செல்வர் வறியவரின் சகாயத்துக்காக உதவி செய்கிறார்கள். நியாயமான எல்லைக் குள் இவ்வாறு நடைபெறுமானல் பெரும்பாலோர் இதனைப் பொருத்த மானதொரு செயலென்றே கூறுவர்.

வரிமூலம் வருமானத்தை மறுபடி பகிர்தல்.

அரசாங்கத்தின் பொதுநலத்திட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு விடயத்தைக் குறிப் பிடவேண்டும். அரசாங்கம் பல இன மக்களிடையேயும் பல இனமான வரிகளை விதித்து அவற்றின மூலம் வருமானத்தை மக்களிடையே பல படப் பகிர்ந்துவிடுகிறது. அடுத்த அததியாயத்திலே வரிவிதித்தல் பற்றி ஆராய்வோம். தற்காலத்து அரசுகளிற் பெரும்பாலானவை வரி விதிக்கும் போது, செல்வாமீது அதிக வரியும், நடுத்தரவருமானத்துக்குக் குறைவாகப் பெறுவோர்மீது குறைவான வரியும் விதிக்கின்றன.

அரசாங்கம் நேரடியாக மாற்றஞ்செய்யும் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வில்லையென வைத்துக்கொள்வோம். தேசத்தின் இராணுவப் பாதுகாப்புக் கும், பிரசைகளின் நலனைப் பெருக்கும் திட்டங்களுக்கும் தேவையான பணத்துக்கு அரசாங்கம் தனவந்தர் மீதே வரிவிதிக்கிறதெனவும் கொள் வோம். வரி கொடுத்த பின் மிஞ்சும் வருமானம் பரவியுள்ள விடயத்தில் ஏற்படும் உயர்வு தாழ்வை இந்த வகையான வரிமுறை மாற்றவில்லையா ? அதாவது பலவிதமான வகுப்பினரும், உணவு, உடை, கார் என்ப வற்றில் செலவு செய்கின்ற, வரி கொடுத்து மிஞ்சிய வருமானஞ் செறிந் துள்ள முறையில் உள்ள சமமற்ற நிலையை மாற்றவில்லையா ?

மாற்றத்திட்டங்கள் ஒரு புறமிருக்க, தற்காலப் பொதுநல அரசுகளின் நடவடிக்கைகளில், பல வகையான வருமான இனங்களிடையேயுள்ள வித் தியாசங்களை மறைக்கும் நோக்கமாக ஏற்படுத்தும் வரி முறையையுஞ் சேர்த் துக்கொள்ள வேண்டும்.

செலவினங்களுக்கான பணத்தைத் திரட்டும் வழிவகைகளும் பிஸ்கால் கொள்கையைத் திரப்படுத்தும் வழிவகைகளும்.

அரசாங்கச் செலவுகளுக்கான பணம் எங்கிருநது வருகிறது ? அது மூனறு வழியாகக் கிடைககும். (1) வரிகள்[1] (2) வட்டிகொடுக்கும் கடன் பத்திரங் களைப் பிறப்பித்தல (3) நோடடுகளையும், நாணயஙகளையும் அடித்தல் ; இந்த வகையான நோட்டுக்களுககும் நாணயங்களுக்கும் அவற்றை வைத் திருப்போ வடடி பெறமாட்டார். சாதாரணமாக வரி விதித்தலே முக் கியமான ஒரு வழியெனலாம். ஆனால் இரண்டாவது மகாயுத்தத்திலே அரசாஙகம் கடனையும் பெற்றது. புரடசி யுத்தத்தின்போது கடதாசி நோட்டு மிகக முக்கியததுவம் வகித்தது.

வரிசம்பநதமான ஆராய்ச்சி அடுத்த அத்தியாயத்திலே ஆராயப்படும். நூலின இரணடாம் பகுதியிலே அரசாங்கம் வரியில் எவ்வளவு தூரம் தங்கியிருக்கிறது, கடன் பத்திரங்களில் எவவளவு தூரம் தங்கியிருககிற தென்பதை அறியலாம். தனது செலவினம், வரித்திட்டம் என்பவறறை அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் விருத்தி செய்யலாம், எவ்வளவு தூரம் குறைக்கலாமெனபதையும் அறியலாம். இவையெல்லாம் பொருளாதாரப் பரிபாஷையில் " பிஸ்கால் கொள்கை " எனப்படும். அதாவது பொதுவரிக் கொள்கை, செலவுக்கொளகை, செலவுக்குரிய வருமானத்தைப் பெறும வகைகள் என்பவைபறறிய கொள்கை எனப்படும். தேசிய வருமா னத்தை நிச்சயிக்கும் சக்திகளைப்பற்றியும், அச்சக்திகளின் உயர்வு தாழ்வுகளை நிச்சயிககும் சக்திகளைப் பறறியும் இரண்டாம பகுதியில் ஆராய்வோம். தற்காலப பொருளாதாரத்தைத் திரபபடுத்த உதவும் பிஸ்கால் கொள்கை யின் முக்கியததுவத்தைப் பற்றியும், பணவீக்கத்தைத் தடுபபதற்கும, வேலையினமை பரவுவதைத் தடுப்பதற்கும் அஃது எவ்வாறு பயனபடு மென்பதைப் பற்றியும் ஆராய்வோம். பத்தொனபதாம் அத்தியாயத்திலே இந்த வகையில் பிஸ்கால் கொள்கைபற்றிப் பார்க்கலாம்.

பொருளாதார சாத்திரததிலே பயிலும் சில ஆராய்சசி முறைகளைப் பயனபடுத்தி, இதுவரை நாம் குறிப்பிட்ட அரசாங்கத்திட்டங்களின் தன்மை களைப் பரிசீலனை செய்வோம்.

அரசாங்க நடவடிக்கை பற்றிய ஆராய்ச்சி.

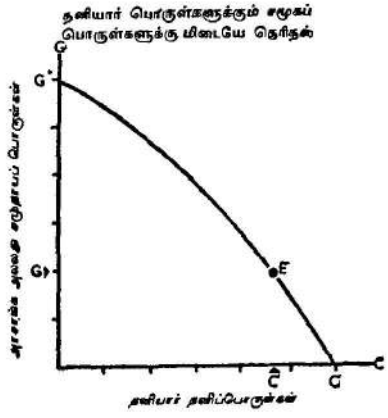
இரண்டாம் அதிகாரத்திலேயுள்ள உற்பத்தித் தகைமைக்கோட்டைப் பயன் படுத்திஙல் அரசாங்க நடவடிக்கையின தன்மைபற்றி அறிந்துகொள்ள லாம். படம 3 (அ) வரி கொடுத்து மிஞ்சிய வருமானத்தைக் கொணடு தனிப்படட பண்டங்களையும் சேவைகளையும் சொநத விருப்பப்படி குடும் பத்திலுள்ளோர் வாஙகுதல் (ஆ) யுத்தக் கபபல், பொலீஸார் சேவை

[1] நானவித வருமானமூலம் அரசாங்கத்துக்கு ஒரளவு பணம் கிடைககும். மேலதிக தளவாடஙகளை விறபதால ; முத்திரை விறபதால ; தண்ணீர், வாயு என்பவற்றை விறபதால ; பொதுநிலஙகளை விறபதால. அன்றியும் சிலநனகொடைகளும கிடைகக்லாம்.

சிவில் உத்தியோகத்தர் சேவை முதலியவற்றிலும் அரசாங்கத்தினூடாக நாம் கூட்டாய் நுகரும் பண்டம், பணி என்பவற்றிலும் அரசாங்கம் செலவிடுதல் ஆகியவற்றுள் எதனைச் சமூகம் தெரிவுசெய்கிறதென்பதைக் காட்டுகிறது.

செலவைக் குறைக்குமுகமாக வீண் செலவினங்களைக் குறைப்பது ஒரு வழி ; அரசாங்க நடவடிக்கைகளின் நோக்கைக் குறைப்பது இதனிலும் மாறுபட்ட மற்றொருவழி.

நமது பொருளாதாரம் E என்ற புள்ளியிலே காட்டப்பட்டுள்ளது. E, G இற்குப் பதில் C என்ற புள்ளிக்குச் சமீபமாயிருப்பது எதனால் ? C புள்ளியிலே நாம் நமது வளங்களில் 100 வீதத்தையும் தனிப்பட்ட தேவைகளை உத்தேசித்துத் தனிப்பட்ட வகையில் நுகர்வோம். G புள்ளியிலே நமது வளங்களில் 100 வீதத்தையும் சமூகதத்தின் தேவைக்காக விட்டுக் கொடுப்போம். இவ்வாறு E புளளியில் நமது பொருளாதாரம் C இற்குச் சமீபமாயிருப்பதற்குக் காரணம் 1960 இல் ஐக்கிய அமெரிக்கா தனது வளங்களில் $\frac{1}{5}$ பங்கை அரசாங்கத்துகும் $\frac{4}{5}$ பங்கைத் தனியார் நடவடிக்கைக்கும் ஒதுக்கிவிட்டுள்ளமையே. அதனாலேதான் E,G இற்குச் சமீபமாக இல்லாமல் C இற்குச் சமீபமாக அமைந்துள்ளது. (1900 ஆண்டுக்கு இபபடி ஒரு கோடு கீறுவதானால் அது தற்போதுள்ள கோட்டுக்கு உள்ளே அடங்கியிருக்கும். ஏனெனில் அமெரிக்கா அந்தக் காலத்திலே சிறிதாகவும் உற்பத்திக் குறைவுடையதாகவுமிருந்தது. தனியார்துறைப் பொருளாதாரத்தைக் காட்டும் இடைநிலையான அச்சுக்கு மிகச் சமீபத்திலே E புள்ளி அமைநதிருக்கும். அதனால் அரசாங்கம் பொருளாதாரதத்துறையில மிக அற்பமான பங்கே வகித்ததென்பதை அது பிரதிபலிக்கும்.)

படம் 3. பொருளகளிலும சேவைகளிலும தனியாரும் அரசாங்கமும் செய்யும செலவுகளுகிடையே தெரிவு செய்தலபறறிய காடடும சமூக உறபத்தி—இயல தகவு வளைகோட்டின் வழியே, E ஐப போனறதொரு புளளியில அமெரிக்கா அமைந்துளளது. தனிபபட விருப பங்களைத் திருததி செயவதில் மிகக கூடிய செலவு உணடாகிறது.

சட்டமன்றத்தின் தீர்மானப்படியே E என்ற புள்ளி இப்போது இருக்க வேண்டிய இடத்திலிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் மூனறு கீளையின் செலவு எவ்வாறமையுமென்பதையும அச்சட்ட மன்றமே தீர்மானிக்கிறது. E புளளியில் தனியார்துறைக்குரிய அமைப்பு என்ன ? அதுவும் அரசாங்கத்தின் கருத்துப்படியே அமைகிறதென்பது சிறிது சிநதிததால் புலனகும். அரசாங்

கமும் பின்வரும் விடயங்களில் மாத்திரமே கருத்துச் செலுத்த வேண்டும். (1) பொது நலத்துக்கான மாற்றுச் செலவை அரசாங்கஞ் செய்யும்போது தனியார் துறையிலுள்ள மக்கள் செலவு செய்யக்கூடிய வருமானம் எவ் வாறு பகிரப்பட வேண்டுமென்பதை அக்கைமாற்றம் நிச்சயிக்கிறது. இநதப் பணத்தையே அவர்கள சந்தையில் தமக்கு விருப்பமான பண்டங்களை வாங் குவதிற் செலவுசெய்வர். (2) நமது பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகள் செய்யும் வரிசம்பநதமான சட்டம், வரியை எவ்வாறு பலதரப்பட்ட மக்களிடையே பலவாறு விதிக்கலாமென்பதை நிச்சயிக்கிறது. இந்தத் தீர்மானங்கள் E இன் தனிப்பட்ட பணடங்களை மக்களிடத்தில் எவ்வாறு பகிர்ந்துவிடலா மென்பதையும் நிச்சயிக்கிறது. மாற்றுச் செலவு, வரி என்ற காரணங்கள் ஒரு புறமாக, தனிப்பட்டவர்களுடைய விருப்பு வெறுப்புக்களும், அதாவது சந்தையிலே வெளளைப் பானை வாங்குவதா, றை ரொட்டியை வாங்குவதா, பன்றியிறைச்சியை வாங்குவதா, மாட்டிறைச்சியை வாங்குவதா, மோட் டாரை வாங்குவதா, தோணியை வாங்குவதா என்ற விருப்பங்களைப் பொறுத்தும் தனியார் பண்ட நுகர்வு நிச்சயிக்கப்படலாம்.

சர்வதேச நெருக்கடி நீங்கிவிட்டது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அத னால் அரசாங்கச் செலவு பெரிதும் குறைக்கப்படுகிறது. அதனால் வரிகள் பெரிதும் குறைக்கபபடுகின்றன. அதனால் மக்களிடம் தம்மிட்டப்படி செலவு செய்ய அதிக பணம் மிஞ்சுகிறது. பொருளாதார எந்திரம் இலேசாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. தற்காலிகமான வேலையில்லாத் திண் டாட்டமோ நிரந்தரமான வேலையில்லாத திண்டாடடமோ காணப்படவில்லை யென்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்போது E என்ற புள்ளி தனியார் துறைச் செலவை நோக்கி அதிகமாகவும் சமூகச் செலவைநோக்கிக் குறைவாகவும் இறங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

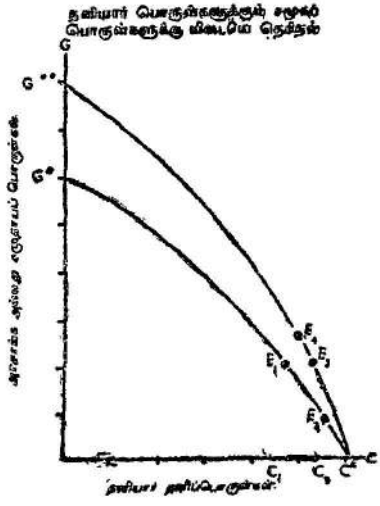
கல்பிரேய்த் எழுதிய 'செல்வச் செழிப்புள்ள' சமூகம் என்ற நூற்கருத் தைச் சமூகம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதென்று கொள்வோம். இனி, தனிப்பட்ட முறையிலே கார்களைப் பயன்படுத்துவதில்லை; நெடுஞ்சாலை, பூஞ்சோலை, பாடசாலை, வைத்தியசாலை என்பவற்றைக் கூட்டுமுறையில் பயன்படுத்து வோம் என்று அது நிச்சயிக்குமானால் E புள்ளி மேல் நோக்கி இடப் புறமாக உறபத்தித் தகைமைக் கோட்டில் நகரத் துவங்கும்.

அரசாங்கத்தில் வீண் செலவு.

நமது வரைபடம் பொதுவானதொரு மயக்கத்தைத் தெளியச் செய்கிறது. அரசாங்கச் செலவை இரண்டு புறம்பான வழிகளிற் குறைக்கலாம். முதலா வது, பிரசைகள் தமது பொதுக் கடமைகளைத் திறமையோடு நடத்துவிக்க முயற்சி செய்யலாம். இலஞ்சத்தை ஒழிக்கலாம. வீண் செலவுகளை நீக்கி விடலாம். திட்டங்களை நன்கு அமைக்கலாம். நிர்வாகத்தைத் திறமையோடு நடத்துவிக்கலாம். இதனை "தசையை வெட்டாமல் கொழுப்பை வெட்டுதல்" என்று வருணிப்பர்.

இரண்டாவதாக தற்போது அரசாங்கம் மேற்கொண்டுவரும் பல நடவடிக்கைகளைக் கைவிடச் செய்து அரசாங்கச் செலவைச் சுருங்கச்செய்யலாம். அரசாங்கம் புதிதாக வீதிகளைப் போடாமல் விடலாம்; காலநிலைபற்றிய அறிக்கையை வெளிப்படுத்தாதிருக்கலாம். ஆராய்ச்சிகளுக்கு முற்றுப்புள்ளியிடலாம். மண்ணரிப்பைத் தடுக்கும் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தலாம். இவ்வாறு பல திட்டங்களைக் கைவிடலாம.

அரசாங்கத்தில் நிர்வாகத்திறமை ஒரு விடயம்; அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளின் எல்லை மறறெரு விடயம்.

படம் 4. வீண்செலவைக் குறைத்து அரசாங்க நிர்வாகதிறமையை உயாததுவதால் உற்பத்தித் தகைமைகோடு பழைய G* இவிருந்து புதிய G** இற்கு மாறும். தனியார் பண்டங்களை அதிகம் தியாகஞ் செய்யாமல E_2 விலுள்ள பழைய அரசாங்க சேவையை அனுமதிகிறது. அரசாங்கத்தின் பலபட்ட சேவைகளைக குறைத்து வீணசெலவுகளைச் செய்யாமல விடடால் பழைய கோடு E3 இற்கு இறங்கும். E4 இலே புதிய செழிப்பு; புதிய மேலதிக பண்டங்கள; இவை தனியார் துறையையும் அரசாங்கத துறையையுஞ் சேர்ந்தவை.

படம் 4இல் இவ்விரு விடயங்களும் புறம்பாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. புதிய கோடான C* G** அரசாங்க நிர்வாகத்தின் திறமை வளர்வதால் உண்டான பலாபலனைக காட்டுகிறது. தனியார் துறையில் நாம் தியாகஞ் செய்த பொருள்களுக்குப் பதிலாக முன்னையிலும் அதிகமான அரசாங்கப் பண்டங்களையும் பணிகளையும் பெறுகிறோம். எனவே பழைய C* G** கோடு மேலே நகர்ந்து G* யை அடைகிறது. ஆனால் பழைய C** புள்ளியை மையமாகக் கொண்டு அக்கோட்டை மேலும செங்குத்தாக்கும் வகையில் அஃது அமைந்துள்ளது.

அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளை மாற்றுதிருக்க வாக்காளர் விரும்பினால் புதிய E_2 புள்ளி எங்கேயமையும்? E_2 பழைய E புள்ளிக்கு (இது இங்கே E_1 எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது) நேரே வலப்பக்கமாய் அமையும். அதே G_1 சமூக நுகர்ச்சி மட்டத்தில் இருக்கும். ஆனால் தனிப்பட்ட நுகர்ச்சி C_2 ஆக உயர்த்தப்படும். (பின்னணியில் இது பின்வருமாறு உருவாயிற்றெனலாம்: நிர்வாகத்தைத் திறமைப்படுத்தியதால் உண்டான சேமிப்பு,

வரிகளைக் குறைக்க வழி செய்தது. அந்த வரிக்குறைவின் பயனுக அரசாங்கம் விடுவித்த வளங்களையெல்லாம் மக்கள் பயன்படுத்த மேலதிக வருமானம் போதுமானதாயிருந்தது.)

மேலே கூறிய சந்தர்ப்பத்துக்குப் பதிலாக வேறொரு சந்தர்ப்பம் உண்டா இறதெனக் கொள்வோம். அதாவது அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளிற் சிலவற்றை நிறுத்துவதன் மூலம் அரசாங்கச் செலவு குறைக்கப்படுகிறது. எனவே நிர்வாகத்திறமையில் மாற்றமிருக்காது. புதிய கோடும் எற்படாது. பழைய C*G* கோட்டிலே நாடு வலப்பக்கமாக E_3 இற்கு நகர்கிறது.

மறறொரு சந்தர்ப்பத்தைக் கவனிப்போம். எலலாரும் நிர்வாகத் திற மையையே விரும்புகிறர்களென வைத்துக்கொள்வோம். புதிய கோடு அமைகிறது. ஆனல் வாக்காளர் புதிதாகக் கிடைத்த செல்வத்தைத் தனியார் துறைக்குப் பயன்படுத்துவதோடு மேலதிகமான சமூகத் தேவை களே எற்படுததவும் விரும்புகிறர்கள். இந்த இரண்டு இனத்துக்குமாக மேலதிக நிசவருமானத்தைச் செலவு செய்ய அவர்கள் விரும்பினல், கோடு மேலே உயர்ந்து வலப்பக்கமாக நகர்ந்து E_4 என்ற புள்ளியை அடையும்.[1]

இந்தப் பொருளாதார ஆராய்ச்சியால் நடைமுறைக்கொள்கை எவ்வாறு பயனடையும்? தனியார் துறையிலுள்ள திறமை அரசாங்க நிர்வாகத் திலுமுண்டென நிர்வாகத்தை ஆராயும் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். கணகருப் பரிசோதிக்கும் முறைகள் முன்னேறியிருக்கின்றன. பொது வேலை முறைகள் இயந்திரமயமாக்கப்பட்டுள்ளன. சிவில் சேவைப் பரீட்சைக்குத் தோறறி அதில தேறுவோர் நல்ல தகுதியுடையவராய்க் காணப்படுகின்றனர். எனவே அரசாங்கச் செலவிலே அதிகரிப்பு எற்படுவது நிர்வாகிகளின் திறமைக்குறைவினுலன்று; அரசாங்கம் புதிய பலதுறைகளில் புதிய புதிய வேலைகளை ஆரம்பித்திருபபதனுலேயே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. விஷய மறிந்தவர்களும், நல்லெண்ணமுடையவர்களுமான அறிஞர் பொதுத்துறை யிலும் தனியார்துறையிலும் திறமையை அதிகரிக்க வேண்டுமெனக் கரு துகிறர்கள. அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளது எல்லையை வரையறுக்கும் விஷயம விவாதத்துக்குரியதுமன்றித் தத்துவச் சார்புடையதுமாகும். வாக் காளரில பெரும்பான்மையோருடைய விருப்பத்துக்கு சனநாயக அரசாங் கம் இசைந்து செயல்புரிய வேண்டும்.

1. தேசிய வருமானத்தில 25 வீதத்துக்கு அதிகமாக வரி வசூலிக்கவோ செலவு செய்யவோ எந்த அரசாங்கமும் முற்படக்கூடாது. அவ்வாறு செயதால் நாட்டுக்குப பெரிய ஆபத்துணடாகுமென ஓர் அபிப்பிராயம் கூறப்படுவதைக்கேட்டிருப்பீர். ஐக்கிய அமெரிக்காவின இராணுவத்திடடம பொருளாதாரத்துக்கு எற்றபடியேயிருக்கிறதென்று கூறப்படுவதையும் கேட்டி ருபபீர். G இறகு, திட்டமான ஓர் எல்லையிருக்குமானல் உறபத்திக்கோடு E1 இல் ஒரு நிருப்ப மடைநது கிடைநிலையாய் இடப்பக்கமாகச் செலலும். இததகைய இடையூறுதல இருப்பதற்குச் சானறில்லே. E புள்ளியிலிருந்து வடமேறகே போனல பணவீககமுண்டாகுமென்பது வேறு விடயம. இரண்டாம் பகுதியைப் படித்த பின்னர் இநதககூற்றுச் சரியா என்பதை அறிந்து கொளளலாம்.

சமூகத் தேவைகளும் தனியார் தேவைகளும் : தீவிரமான முறையில் தலையிடாக் கொள்கை.

அரசாங்கம் பண்டங்களையும் பணிகளையும் என் பயன்படுத்த வேண்டுமென் பதற்குப் பொருளாதார சாத்திரம் என்ன காரணங் கூறமுடியும் ? முத லாவதாக, பூரணமான போட்டித் தாபனங்கள் மூலம் எந்த அளவிலும எல்லாப் பண்டங்களையும் திறமையாக உற்பத்தி செய்துவிடலாமென வைத்துக்கொள்வோம். இநதப் பண்டங்களெல்லாம பாண்துண்டுகளென் றும், அவற்றின் மொத்தத்தைப் பலவகைப்பட்ட தனியார் நுகர்ச்சிக்குரிய னவாகத் திட்டமாய்ப் பிரித்துவிடலாமென்றும் கொள்ளுவோம். எனவே நான் எவ்வளவு அதிகமாக நுகர்கிறேனோ அவ்வளவுக்குக் குறைவாகவே நீங்கள் மொத்தப் பொருளிலிருந்து நுகரவேண்டியேற்படும். மற்றவர் களுடைய நன்மையைக் கருதவேண்டுமென்ற எண்ணம் எவரிடமுமில்லை. எவரும் எவரிடத்தும் அழுக்காறு கொள்வதுமில்லை. எல்லார்க்கும் எலலா வளத்தையும், தொழிலாளரையும் பெறச் சமசந்தர்ப்பமிருக்கிறதென்றும் மற்றவர்களின் துணையின்றியே தமது அலுவலைத்தாமே பார்க்கும் சக்தி யிருக்கிறதென்றும் வைத்துக்கொள்வோம்.

மேலே கூறிய இந்த இலட்சிய நிலையெல்லாம் இருந்தாலுங்கூட கலப்புப் பொருளாதாரத்துக்குத் தேவையேதும் உண்டா ? அரசு என்பது எதற்கு ? சமூகம் என்ற பேச்சு எதற்கு ? அப்படியானால் உலகமானது தம்முள் தொடர்பில்லாத அணுக்களின் நிரையாகுமெனக்கூறலாம். இத்தகைய அரசாங்கமில்லாத நிலை தீவிரநிலையாகும்.

இத்தகைய நிலைமையிற்கூட மக்களிடையிலும், பிரதேசவாரியாகவும் தொழிலாளர் பிரிவு இருக்குமானால், 3 ஆம் 4 ஆம் அத்தியாயங்களிலும், இந்நூலின மூன்றும் பகுதியிலும் ஆராயப்பட்ட வீலைத்திட்டம் நடைமுறையி லிருக்குமானால், நேர்மையை நிலைநிறுத்தவும, உடன்படிக்கைகளை நிறைவேறறவும், கபட நடவடிக்கை, மிருகபலப் பிரயோகம் என்பவற்றை நிறுத்தவும், களவைத் தடுக்கவும், அந்நியர் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து தப்பவும், சொத்துச் சுதந்திரங்களுக்கு உத்தரவாதஞ் செய்யபபட்ட உரிமையைப் பாதுகாக்கவும் விரைவிலே அரசாங்க நீதிமனறங்களும் பொலீஸ்காரரும் ஏற்படுத்தபபடல் வேண்டும். ஆட்சி குறைந்தபட்சத்திலுள்ள தலையிடாக் கொள்கை இதுவெனலாம். மேலே கூறிய இலட்சிய நிலைகள் இருக்குமானால் இத்தகையதொரு நிலை மிகச் சிறப்பானதொரு முறையாகும்.

நிசவாழ்வில் சமூகத் தேவைகள்.

மேலே காட்டிய இலட்சிய நிலைகளை நிசவாழ்வில் முற்றுகக் காணமுடியாது. உயிர் வரலாறு, சமூக வரலாறு என்பவற்றை அனுசரித்து மனிதருடைய திறமை, சந்தர்ப்பங்கள், சொத்துரிமை எனபன பெரிதும் வித்தியாசபபடுகின்றன. பொருளாதார அறிஞர திட்டமாக வரையறுத்துக் கூறியபடி பூரணப் போட்டிக்கு மிகப் பெரிதான கூறுகளிலேதான் மிகத்

திறமையாக பலவகையான உற்பத்திகள் நடைபெற முடியும். வேறு பல குறைபாடுகளும் இந்த அழகிய காட்சியை மாசுபடுத்தலாம். இவையெல் லாம் இந்நூல் முழுமையும் ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன. சுதந்திரமுள்ள ஒரு சமூகம் செய்ய விரும்பும் முக்கியமான சமாதானங்களை விளக்கு முகமாக இந்நூலில் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டுள்ளது. பொதுச் செலவு எனற இந்த அதிகாரத்தின்கீழ், அரசாங்கம் என் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி மாத்திரம் ஆராய்வோம்.

தேசிய பாதுகாப்புப் பற்றிக் கவனிப்போம். ஒரு சமூகத்துக்கு அதன் பாதுகாப்பு மிக முக்கியமானது. பாண் என்ற தனியார் பண்டத்தைவிட தேசியப்பாதுகாப்பு என்ற பண்டம் எத்தனை வித்தியாசமானது. ஒரு தொகுதியிலுள்ள தனிப்பட்டவர்க்கு 10 பாண்களை எத்தனையோ விதமாக வும் பகிர்ந்து கொடுக்கலாம். ஆனால் தேசியப் பாதுகாப்பு எல்லாருக்கும் ஒரேவிதமாகவே இயல்பாக அளிக்கப்பட வேண்டியதொன்று. பிரசைகளில் பெரும்பாலோர் பாணை எவ்வாறு விரும்புவார்களோ அவ்வாறே பாதுகாப் பையும் விரும்புவர். இவர்களும் சிலர் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு ஓரளவுக்குத் தேவையானால் பாணைத் தியாகஞ் செய்யவிரும்புவர். சமாதானத்தை விரும்புஞ் சிலர், பாதுகாப்புச் செலவு தமக்கு உடன்பாடானதன்றென வாதாடுவர். வேறு சிலர் சமூகத்துக்கு இன்னலுண்டாகுமென வாதாடுவர். அத்தகையோருக்கு மேலும் அதிகஅளவான பாணை வழங்கிச் சமாதானப்படுத்தித் தேசியப் பாதுகாப்புச் செலவுக்கு வாக்களிக்கச் செய்து விடலாம்.

அரசியல் துறையில் வாக்களிக்காமலும், நிர்ப்பந்தப்படுத்தாமலும் தலையி டாக் கொள்கையானது பெரும்பான்மையோர் விரும்பும் தேசியப் பாதுகாப் பை வழங்குமா ? வழங்காது. நீங்கள் செலவு பண்ணுவதால் எனக்குப் பாதுகாப்புண்டாகுமென்று நான் அறிந்தால் நான் சந்தையில் வந்துநின்று 1 டொலர் செலவு செய்து எதற்காகப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று கேட்க வேண்டும் ? தேசபக்தி அவ்வாறு செய்யத் தூண்டலாம். ஆனால் அது நானும் எனக்கு அயலவனும் வாக்களித்த முறையால் வெளிப்படும். நமது பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகள் செய்த சட்டங்களுக்கு நாம் எவ்வாறு இணங்கினோம் என்பதையும் வெளிப்படுத்தும். ஆனால் நாளாந்தம் நாம் தனிப்பட்ட முறையிற் செய்யும் கொள்வனவுகளில் அது வெளிப்படாது.

தேசியப்பாதுகாப்பு என்ற உதாரணம் தீவிரமானதும், நாடக அமைதியுடையதுமாகும். இரவிலே காவல்செய்யும் பொலீஸ்காரன், நீதிமன்றத்திலே நீதியாசனத்திலிருக்கும் நீதிபதி , வெள்ளத்தாலுண் டாகும் அழிவைத் தடுப்பதற்காக ஒரு நதியை மறித்து அணைகட்டுதல் என்பனபோன்ற அரசாங்க நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கும்போது பொதுவான தோ அமிசத்தைக் காணலாம். தனியார் நன்மைக்குரிய பண்டத்திலும் பார்க்க சமூகத்துக்கு நன்மையளிக்கும் பண்டத்தினாலுண்டாகும் நன்மைகள் தனியொருவனுக்கு மாத்திரமன்றி அவனுக்குப் புறம்பான பலர்க்கும்

உரித்தாயிருக்கின்றன. ஒரு பண்டத்தைப் பகிர்ந்து போட்டி விலையில் விற்க முடியுமானால், அத்தகைய பண்டத்தால் எனையோர்க்கு எவ்வித நன்மையும் கிடையாதிருக்கும்பட்சத்தில் அத்தகைய பண்டத்தை அரசாங்கம் உற்பத்தி செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை.

என்னுடைய தொழிற்சாலைப் புகைபோக்கியிலிருந்து எழும் புகையானது காற்றை மாசுபடுத்தி மற்றவர்க்கெல்லாம் "புறப்பொருளாதார நட்டத்தை" உண்டாக்குகிறது. எனது தோட்டத்திலுள்ள பழச் செடிகளுக்கு மகரந்தச் சேர்க்கையுண்டுபண்ணுவதற்காகத் தேனீக்களை நான் வளர்க்கிறேன். ஆனால் அந்தத் தேனீக்கள் அயலாருடைய தோட்டத்துச் செடிகொடிகளுக்கும் மகரந்தச் சேர்க்கையுண்டாக்குகின்றன. இது "புறப்பொருளாதார நன்மை" எனப்படும். இவை புறப் பயன்கள். இவற்றைப் பற்றி 22 ஆம் அத்தியாயத்திலே விரிவாகக் கூறுவோம். புறப்பயனுள்ள அரசாங்க நடவடிக்கைகளுக்குரிய சில உதாரணங்களை இங்கே குறிப்பிடுவோம்.

வெளிச்சவீடு ஒன்றை உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். சில பாறைகள் கடலில் உண்டு என்பதைக் கப்பல்களுக்கு அறிவிப்பதற்காக இந்தக் கலங்கரை விளக்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.[1] அதனுடைய ஒளி எல்லாருக்கும் பயனுதவுகிறது. வியாபாரி ஒருவன் இதனைக் கட்டி அதிலிருந்து இலாபம் பெற முடியாது. எனெனில் அதைப் பயன்படுத்தும் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் வரி அறவிட முடியாது. இத்தகைய முயற்சியை அரசாங்கமே மேற்கொண்டு நடத்த வேண்டும். ஆபிரஹாம் லிங்கன் கூறியநிபந்தனையை அது நிறைவேற்றும் : "மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டியனவும் தனிப்பட்ட முயற்சியால் அவர்கள் நன்கு செய்துகொள்ளமுடியாதனவுமான தேவைகளை அரசாங்கம் செய்து நிறைவேற்ற வேண்டும்" என்பதே அவருடைய நிபந்தனை.

சோளம் சாகுபடி செய்வதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்துள்ளது. போட்டியாகச் சாகுபடியிலிறங்கியுள்ள விவசாயிகளில் எவராவது தனிப்பட்ட முறையில் அந்த ஆராய்ச்சியை நடத்தும் வசதியுடைய

1. நட் விக்செல் முதலிய 19 ஆம் நூறாண்டுப் பொருளியலறிஞரும், சமீபத்திலே The Theory of Public Finance (McGraw-Hill New York, 1959) என்றநூலை எழுதிய ரிச்சர்ட் எ. மஸ்கிரேவ் எனபவரும் கூறிய கருத்துக்களை இங்கே பெரிதும் பயனபடுத்தியுளளேன. வெளிச்சவீட்டு உதாரணததில, அதிலே வேலைசெய்வோரா, அதைப்பயனபடுத்துவோரிடமிருநது ஒரு விலையைப் பெறுமவிருப்பதனால் அது பொதுநனமைகுரிய சேவையாகிறது. வெளிச்சவீடு நடததும் நிவாஷி ரடார் மூலம அந்த வெளிச்சததைப் பயன்படுத்தும கபபல்களை இனஙகணடு அவறறிடம் வரியறவிடக்கூடியதாயிருந்தாலும, அது சமூகததுகு அதிக பயனுடையதாகாது. தனியார் பண்டம் போல சந்தையில நிச்சயிகக்பட்ட தனிபபட விலைகு இதனை விறகமுடியாது. எனி? மேலதிகமாக ஒரு கபபல் அந்த வெளிச்சத்தை பயன்படுத்த விடுவதால் சமூகத்துகு எவ்வித உபரிச் செலவுமுண்டாவதில்லை. வரிகொடுததனறிக கபபல்கள அநத வெளிசசததை பயனபடுத்தகூடாதென விதித்தால கபபல்கள் அங்கே வராதுவிடும். அது சமூகத்துக்குப் பெரிய நட்டமே. வெளிச்சவீட்டைகட்டி நடத்துவது சமூகத்துகுப்பயனுடையதானால், இதனை எல்லாரும பயனபடுததவிடுவதனால் சமூகம் பயனடையும.

வராயிருக்கமாட்டார். இருந்தும், இத்தகைய ஆராய்ச்சியால் விவசாயிகட்கும் சமூகத்துக்கும் பெரிய நன்மையுண்டாகும். இத்தகைய பொது நன்மைக் குரிய விடயத்தைத் தனிப்பட்ட துறையிலுள்ளவர் தமது சொந்தப் பணங்கொண்டு ஆக்கிப பொதுசன நுகர்வுக்குப் பயன்பட விடமுடியாது. ஆனபடியால் எல்லார்க்கும் பயன்தரும் இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளை அரசாங் கம் முன்வந்து செய்ய வேண்டும். அது சனநாயக ஆட்சி முறைக்கு ஏற்றதொரு நடவடிக்கையாகும்.

அரசாங்க நடவடிக்கை சம்பந்தமாகச் செய்த சுருக்கமான பொருளாதார ஆராய்சசி இவ்வளவில் முடிகிறது. இந்நூலின் மூன்றும் பகுதி அரசாங்கப் பணப்பிரச்சினைக்கு அப்பாறபட்ட விடயங்களை ஆராயும். அத்துடன் ஏகபோக உரிமையை மட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் எந்தக் கட்டத்தில் தனது தலையிடாக் கொள்கையை மேற்கொள்ளும் ? அவசியமான நேரத்தில் எவ்வாறு ஒழுங்குபடுத்தும், புறப்பொருளாதாரக் குறைகளையும் புறப் பொருளாதார நலைமைகளையும் தவிர்பபதற்கு, வரி விதித்தும், சகாய நிதி முதலியன உதவியும் எவ்வாறு முயறசி செய்யும்? என்பனபறறித் தீர்மானிக்கும். பொருளாதாரக கொள்கைகளையும் ஆராயும். அடுத்த அத்தியாயம் சமட்டி வரித்திடடங்கள், மாகாண வரித்திட்டங்கள், தலத்தாபனவரித் திட்டங் களை பறறிய பொதுப் பணம் சம்பந்தமான விடயங்களை ஆராயும். மாகாண அரசின் செலவு, தலத்தாபனங்களின் செலவு என்பனபற்றியும் அவறறுக்கும் சமட்டி அரசுக்குமுள்ள தொடர்புகள் பற்றியும் அந்த அத்தியாயத்தில் ஆராயப்படும.

சுருக்கம்.

1. அரசாங்கம் பொருளாதாரத்துறையில் நடத்தும் முயற்சி வளர்ந்து வரும் ஒரு விடயமாகும். சிக்கலானதும் ஒன்றிலொன்று தங்கியிருப்பது மான நமது சமூகத்தின் பலதரபபட்ட நடவடிகைகள் நேரடியான அரசாங்கக் கடடுபபாட்டின்கீழ் வந்து கொண்டிருக்கினறன.

2. உள்ளூர் மொத்த உறபத்தியின் பெரும்பகுதியும் வெளிநாட்டு உறபத்தியின் பெருமபகுதியும் கூடடு அரசாங்க நுகர்வுக்குப் பயனபடுத்தப் படுகின்றன.

3. தேசிய வருமானத்திலே பெரும்பகுதி வரிகள் மூலமும், பொதுநலத் திடடச் செலவுகள் மூலமும், பணக்காரரிடமிருந்து வறியவரிடம் திருப்பப் படுகிறது. இந்தப் போக்கு வேறுபடவில்லை.

4. அமெரிக்காவில் தொழில்களையும் சமூகத்தின் உற்பத்திச் சாதனங் களையும் அரசாங்கமே கொள்ளவேண்டுமெனற போக்கு உண்டாகவில்லை.

5. முதலாம் உலக மகாயுத்தம் நடைபெற்ற காலந்துவங்கி தலத் தாபனச் செலவுகளையும் மாகாண ஆட்சிச் செலவுகளையும்விடச் சமட்டி அரசின செலவு பெரிதும் கூடி விட்டது. 1930 இல் உண்டான வியாபாரமந் தத்தின்போது சகாயச் செலவுகளும், பொதுமராமத்துச் செலவுகளும்,

அவைபோன்ற ஏனைய செலவுகளும் சமட்டிச் செலவை 10 மில்லியன் டொலருக்கு உயர்த்திவிட்டது. இராணுவப் பாதுகாப்புச் செலவுகள் அதிகரித்த தாலும், பொதுக்கடன் வட்டி கொடுக்க வேண்டியதாலும், இழைப்பாறிய போர்வீரருக்குச் சகாயஞ் செய்யவேண்டியதாலும் யுத்த காலத்தையடுத்த செலவுகள் முந்திய செலவிலும் பார்க்கப் பலமடங்கு உயர்ந்துவிட்டன. (குறிப்பு:—வியாபாரமந்தத்தை எதிர்த்துப் போர புரிய வேண்டிய பெரிய சந்தர்ப்பம் எதுவுமேற்படாமலே இவ்வாறு செலவு உயர்ந்துள்ளது.)

6. இரண்டாம் அத்தியாயத்திலுள்ள உற்பத்தித்தகைமை அட்ட வணையைக்கொண்டு (அ) அரசாங்கத்தில் நிகழும் வீண்செலவைக் குறைத்தல் (ஆ) அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளைக் குறைத்தல் என்பவற் றால், எவ்வாறு அரசாங்கச் செலவைக் குறைக்கலாமென்பதை விளங்கிக் கொள்ளலாம். சமூகப் பண்டங்கள் ஒரு சமுதாயத்திலுள்ள பலரிடம் "புறநுகர்ச்சிப் பயன்" உடையனவாயிருக்கலாம். இவற்றுக்கு எதிரிடையாக தனியார் மாத்திரம் நுகரும் தனியார் பண்டங்களுண்டு. பொருளாதார ஆராய்ச்சி இவ்விரு வகைப் பண்டங்களிடையிலுமுள்ள பேதத்தை எடுத்துக் காட்டும். தேசீயப் பாதுகாப்பு, ஆராய்ச்சி, மண்ணரிப்புத்தடை, வெளிச்சவீட்டுப் பரிபாலனம், என்ற இன்னோரனன கருமங்கள் "புறப்பயன்" உடையனவாயிருந்தால், அவற்றை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டியதே.

ஆராய்ச்சிக்குரிய பிரச்சினைகள்.

1. கடந்த காலத்திலே அரசாங்கம் செய்யாத — இப்போது செய்து வருகின்ற — சில கருமங்களைக் கூறுக.

2. இன்றிலிருந்து 1970 வரை தேசீயவருமானத்திலே அரசாங்கத்துக் கிருக்கும் பங்கு எவ்வாறு அபிவிருத்தியடையும்? ஏன்? உமது விடையை எந்த அமிசங்கள் பாதிக்கின்றன?

3. அரசாங்கச் செலவு அதிகரிப்பதால் நிர்வாகத்திறமை குறைந்து விட்டதென எவ்வளவு தூரம் சொல்லலாம்? இவ்விடயத்தைச் சாத் திரமுறைப்படி எவ்வாறு ஆராயலாம்?

4. 30 வருடத்துக்கு முன்னர் அதிதீவிரக்கொள்கைகளாகக் கருதப் பட்டவை இன்று பிற்போக்குக் கொள்கைகளாகத் தெரிகின்றன. இஃது என்றுவது உண்மையாயிருந்ததா? எப்போதும உண்மையாயிருக்குமா? சாதகமான சந்தர்ப்பங்களையும் பாதகமான சந்தர்ப்பங்களையும எடுத்துக் காட்டுக.

5. "பண்டம், பணி என்பவற்றிலே அரசாங்கம் செலவு செய்வது சமூகப் பண்டங்களையே குறிக்கும். இவற்றிற்பல சந்தை மூலம் விலையாகும் தனியார் உற்பத்தியைச் சேர்ந்தவை." ஆராய்க.

6. "யுத்தகாலத்துக்கு முன்னிருந்த மட்டத்துக்கு சமப்படிச் செலவைக் கொண்டு வருவதானால் இராணுவச் செலவையும், இளைப்பாறிய யுத்தவீரர் செலவையும் குறைக்கவேண்டும்." ஆராய்க.

7. 'நியூ டீல்' என்ற கொள்கையின் சில நடவடிக்கைகள் எவை? அவற்றில் எவை, இன்று நடைமுறையில் இல்லாதவை ?

8. புனர்ப் பகிர்வு வரிமுறை என்பதற்கும், மாற்றக்கொடுப்பனவு என் பதற்கும் வரைவிலக்கணங்கூறி உதாரணந் தருக. நமது லோறன்ஸ் கோட்டில் இவற்றாலுண்டாகும் பயன்களைக் காட்ட முடியுமா ?

9. பின்வரும் கருத்துக்களை ஆராய்க.
அரசாங்கச் செலவும் வரியும்.
பொதுக்கடனும் வரவு செலவும்.
தலையிடாக்கொள்கையும் கட்டுப்பாடுகளும்.
பொதுநல அரசு.
பொதுவுடைமை.
மாற்றச் செலவு.
பிஸ்கால் கொள்கை.
தனியார் பண்டமும் சமூகப்பண்டமும்.
பாதுகாப்புப் பரிவர்த்தனைக் கமிஷன்.
மாகாண வியாபாரக் குழு.
தென்னைவி பள்ளத்தாக்கு அபிவிருத்தி.

பத்தாம் அத்தியாயம்

பொருளாதாரத்தில் அரசாங்கத்தின் பங்கு : கூட்டாட்சியின் வரித்திட்டமும் தலத்தாபனப் பண விடயமும்

வரி விதிப்பதற்குள்ள அதிகாரம்,..... அழிவு செய்வதற்கு ஏதுவான அதிகாரம் மாத்திரமன்று ; உயிரோடு வைத்திருப்பதற்கேதுவான அதி காரமுமாகும்.

ஐக்கிய அமெரிக்க உயர் நீதிமன்றம்.

இந்த அத்தியாயத்திலே பொதுநிதியை ஆராய்வதைத் தொடர்ந்து கூட்டாட்சியின் வரித்திட்டம் பற்றியும், மாகாண அரசு தலத்தாபன அரசு என்பவற்றின் செலவு பற்றியும் ஆராயப்படும். அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளைப் பல மட்டத்தில் ஒன்றுபடுத்தும்போதுண்டாகும் பிரச்சினை களைப் பற்றியும் சுருக்கமாக ஆராயப்படும். ஆரம்பத்திலே பொருளாதார அடிப்படை விடயங்களைக் குறிப்பிடுவது பயனுடையதாகும்.

வரி விதித்தல் பற்றிய பொருளாதாரத் தன்மை.

நிசச் செலவுகளுக்குப் பணம் ஒதுக்கல் : அரசாங்கத்தின் செலவுக்குப் பணம் வேண்டும். அத்தகைய பணத்தை வரிமூலமே அரசாங்கம் பெறு கிறது. ஒரு போர்க்கப்பலைக் கட்டவோ, வெளிச்சவீட்டை நடத்தவோ வேண்டிய பணம் அன்று ; பொருளாதார நிசமான வளங்களான உருக்கு, காவற்காரர் என்பனவே தேவை. அதாவது சமூகத்தில் அருந்தலாக உள்ள தொழி லாளர், நிலம் மூலதனப் பொருள்கள் என்பனவே அவசியம். எனவே வரி விதிக்கும்போது, மக்கள் சமூகத் தேவைக்கு அவசியமான வளங்களை எப்படிக் குடிமக்களிடமிருந்தும், அவர்களுக்குச் சொந்தமான தொழில் நிலையங் களிலிருந்தும் எடுத்து அரசாங்கப் பண்டங்களுக்கும், பணிகளுக்கும் வழங்க லாம் என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றனர் எனலாம்.

வருமானச் செறிவை மாற்றுதல். அரசாங்கம் தனிப்பட்டவரின் நன்மை யைக் கருதியும் செலவு செய்கிறது. அப்பணத்தைச் சமூகத்திலுள்ள தனிப்பட்டவர் தமது சொந்தத் தேவைகளுக்காகச செலவு செயவர். அரசாங்கம் ஒரு பகுதியினர்மீது வரிவிதித்து அபபணததை வேறொரு பகுதியினர்க்குப் பகிந்து கொடுக்கிறது. அவர்கள அபபணத்தைக்கொண்டு நிசப்பண்டங்களையும் பணிகளையும் வாங்குவர்.

நேரடியான பொதுநலச் செலவுகளில்லாவிட்டாலும, தலையிடாக்கொள்கை யின பயஙகை உண்டாகும் வருமானத்தை அரசாஙகம் பினவரும் வழிகளிற் பங்கீடு செய்கிறது. பொதுநலப்பண்டஙகளிலும் பணிகளிலும் செலவுசெய் யும் பணத்துககு யார் ஈடுசெய்வது என்பதை நிச்சயம் பண்ணும்போது

வாக்காளர், செல்வர்மீது கடுமையாகவும் வறியவர்மீது இலேசாகவும் விழக் கூடியவாறு வரி விதிப்பதை ஆதரிப்பார்கள். அவ்வாறே உற்சாகமுடையவர் மீது அதிக வரியும், சோம்பேறிகள்மீது இலேசான வரியும் விதிப்பர். நிலபுலமுள்ளவர்மீது அதிக வரியும், தொழிற்சக்தி உடையவர்மீது குறை வான வரியும் விதிப்பர். இவ்வாறு வரியானது தனியார் வருமானத்தின் செறிவைப் பாதிக்கிறது.

பழங்காலத்திலே அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் அதிகாரமில்லாதவர்மாட்டு, வசதியை முன்னிட்டு வரி விதித்தனர். 14 ஆம் லூயியின் சபையிலுள்ள ஒரு ராஜ சேவகன் வரி கொடாமல் தப்பிவிடலாம். ஆனால் மார்சேல்சி லுள்ள வியாபாரியோ, நோர்மண்டியிலுள்ள விவசாயியோ, கடுமையாக வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கலாம். வரி விதிப்பதற்கு நியாயமான ஒரு வழிகாட்டி எது, என ஆராய்ச்சியாளர் ஆராய முற்பட்டபோது எந்தக் கொள்கைகள் வெளியாயின ?

நன்மை—தியாகம் என்ற கொள்கைகள். மிக வாய்ப்பான வரிவிதித் தல் சம்பந்தமாகவுள்ள பல கொள்கைகளில் இரண்டு பெரிய இனங்களைப் பிரித்தறியலாம்.

அரசாங்க நடவடிக்கையின் பயனை மக்களுக்குண்டாகும் பயனை அனு சரித்த விதிதாசாரப்படி, ஒவ்வொருவரும் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்ற பொதுக் கருத்துண்டு.

விரும்பத்தக்கதொரு தியாகப் படத்தை உண்டாக்கக்கூடியவாறு வரி விதிக்கப்பட வேண்டுமென்றதொரு பொதுக் கொள்கையுமுண்டு. அதாவது சந்தையினால் நிச்சயிக்கப்படும் வருமானத்தின் உசிதமான புனர்ப்பங்கீடு என்று நல்ல சமூகம் கருதுமொன்றை நிறைவேற்றக்கூடிய விதமாக வரி விதிப்பு அமையவேண்டும் என்பதே அக்கொள்கை.

அத்தகைய பொதுக் கொள்கைகள் முக்கியமானவையே. விரும்பத்தக்க வரி அமைப்பு எது என்பதுபற்றிய கனமான முடிவுகளை அவை தட்டிக் கழிப்பதில்லை.

உதாரணமாக, சகாய வரிவிதிப்பை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்களும் நானும் எல்லாவகையிலும் சமமானவர்களாயிருந்தால், இராணுவசேவை, பொது வீதிகள், பொது அரசாங்க சேவைகள் என்பவற்றால் நாம் அடையும் பயனும் சமமாகவேயிருக்கும். எனவே நாமிருவேமும் ஒரே வகையான வரியையே கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறே புனர்ப்பங்கீட்டு வரி விதிப்பை எடுங்கள். நாமிருவேமும் எல்லா வகையிலும் சமமானவராயிருந்தால், நாமிருவேமும் தனித்தனி செய்யும் தியாகமுஞ் சமமாகவேயிருக்கும். அப்போது, எல்லாவகையிலும் சமமானவர் மீது சமமானவரி விதிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை சர்வசம்மதமானதாயிருக்கும்.

சமமானவர்க்கு சமதையும், சமமற்றவர்க்கு அசமதையும்.

சமமானவரைச் சமமாக நடத்தவேண்டுமெனற கொள்கை இறந்த காலததில் மூக்கியமூடையதாயிருந்தது. இபபோதும் மூக்கியமூடையதாயி ருக்கிறது. ஏ என்ற மனிதனும் பி என்ற மனிதனும் எல்லாவகையிலும் சமமானவர்கள். ஆனால் ஏயின் தலைமயிர் மாத்திரம் சிவப்பு. அந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு வரியை வித்தியாசப்படுததக் கூடாது. அல்லது ஏ, பிரதம மந்திரியின் நண்பனுகவோ, சனுதிபதியின் நண்பனுகவோ இருப்பதால் அவனை வரியிலிருந்து விலக்கிவிட முடியாது. மேலே கூறிய இந்தக் கூற்றை எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்க வேண்டிய தவசியம். வரிச் சட்டங்களிலே தப்பும் வழிகள் சில இருப்பதால் இவ்வாறு செய்வது மிக அவசியமாகும்.

சமமானவர்களுக்குச் சமமான வரிவிதிக்க வேண்டுமென்றல் சமமறற வர்க்குச் சமமற்ற வகையில் வரி விதிக்க வேணடுமல்லவா ? என்ற துணை முடிவும் அதனால் உண்டாகக்கூடிய பிரச்சினைகளும் தலைகாட்டுகின்றன.

பொதுநன்மை, தியாகம் என்ற அடிப்படையொன்றின் துணைகொண் டேனும் இத்துணை முடிவு சமூகத்தின் கொள்கைப் பிரச்சினைகளை உண்மை யில் தீர்க்கவில்லை.

எல்லாவகையிலும் பி என்பவனுக்கு ஒப்பானவன் என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால் பி யிடம் ஏ யிலும் பார்க்கப் பததுமடங்கு அதிகமான வருமானமும் சொத்துச்சுதந்திரமுமுண்டு. ஏயைப போலவே பியும் பொலீஸ் பாதுகாப்புக்கு ஒரேவகையான வரியைக் கொடுக்க வேண்டுமா ? அல்லது தனது வருமானத்தின் விகிதாசாரபபடி கொடுக்க வேண்டுமா? தனவநதருடைய நிலபுலங்களைப் பாதுகாப்பதிலேயே பொலீசார் அதிக நேரம செலவு செய்ய வேண்டும். பி செல்வனுனபடியால், தனது வருமானத்தின் விகிதாசாரபபடி வரி கொடுகக வேணடியதே நியாயம். இநநிலையில் நல்லமுறையில் எப்படி வரியைத் திடடபபடுத்தலாம் ? வறியவரிலும் பார்க்கத் தனவந்தரே வரி கொடுக்குஞ் சகதி அதிகமுடையவர. அத்துடன் தனவந்தர் ஒரு டொலர் கொடுப்பதால் தியாகம் அத்துணைப பெரிதனறு. வறியவரின தியாகமே பெரிது. வருமானத்தில் வித்தியாசமுடையவாகள் மீது எவவாறு வரி விதிகபபடவேணடும் என்ற பிரச்சினை இன்னும் தீர்ந்தபாடில்லை.

வரி விதிப்பதில் சில விட்டுக் கொடுப்பு.

இந்தக் கடினமான தத்துவப்பிரச்சினைகளைக் கடந்த நூறறுண்டிலிருந்த கலப்புச் சமூகம் தீர்ததுவைகக எவவாறு முயனறது ? அரசாஙகம் சகாயஞ் செய்ய வேண்டுமெனத தீவிரமாக வாதாடுவோரையோ, வருமானத்தைப் பூரணமாகப் புனர்ப்பங்கீடு செய்து செல்வரைத் தியாகஞ் செய்யச் சொல்ல வேண்டும் எனப் பெரிதும் வாதாடுவோரையோ திருப்திப்படுததாத காரிய சாத்தியமான பரிகாரஙகளை சனநாயக அரசாங்கங்கள் பொதுவாக மேற் கொண்டுள்ளன.

உள்ளூர் ஆட்சியிலும் தேசிய ஆட்சியிலும், நடத்தப்படும் பலவித பொதுச் சேவைகள் குறிப்பிட்ட ஒரு குழுவினரின் நன்மைக்கேயெனக் காணுமிடத்து அக்குழுவினர் பெறும் சராசரி வருமானத்தாலோ, வேறு தன்மை களாலோ அரசாங்க உதவிபெறவோ பெருதிருக்கவோ விசேட உரிமையற் றிருக்கும் பட்சத்தில், தற்கால அரசாங்கங்கள் சகாயமுறையான வரிவிதிப் பதையே விரும்பும். எனவே உள்ளூர் வீதியமைப்பதாலுல் அதற்குரிய செலவை உள்ளூர்வாசிகளே கொடுப்பர். பெட்ரோல் விற்பனையால் வரும் வரியை வீதிகளமைக்கவே நிர்வாகம் செலவு செய்யும். பாடசாலைகள் அமைக் கவோ, நூல்நிலையங்களமைக்கவோ செலவு செய்யாது.

முற்போக்கான வரியும் பிற்போக்கான வரியும்.

படிமுறையான வரி விதிப்பதில் அதிக நம்பிக்கையை அரசாங்கம் வைத்துள்ளது. அரசாங்கஞ் செய்யும் செலவுகளினுல் தான் அதிகபயன் பெறவில்லையெனக் கண்ட 20,000 டொலர் வருமானமுள்ள ஒருவன்மீது அதிக வரியும் 10,000 டொலர் வருமானமுள்ளவன் மீது குறைவான வரியும் விதிக்கப்படுகிறது. உயர்ந்த வருமானமுள்ளவன் அதிகமான வரி கொடுப்பது மாத்திரமன்றித் தனது வருமானத்திலிருந்து உயர்ந்த ஒரு பகுதியையும் வரியாகக் கொடுக்கிறான். இத்தகைய படிமுறையான வரித்திட்டம், வருமான விஸ்தாசார வரித்திட்டத்தோடு ஒப்பிட்டு வித்தியா சம் அறியக்கூடியதாயமைந்திருக்கிறது. "விஸ்தாசார வரித்திட்டத்திலே" ஒவ்வொருவனும், தனது வருமானத்தின் ஒரு விஸ்தத்தை எப்பொழுதும் கொடுக்க வேண்டிவரும். அந்த விஸ்தம் மாறுவதில்லை. படிமுறை வரியை "முற்போக்கு வரிமுறை" எனக் கூறுவர். முற்போக்கு என்று குறிப்பிடும்போது இது நல்ல முறையென்பதோ தற்காலப் போக்குக்கு உகந்ததென்பதோ கருத்தன்று. கூடிய வருமானமுள்ளவர்கள்மாட்டுக் கடுமையான வரியை விதிப்பதென்பதே அர்த்தம்.

முற்போக்கு வரியென்றுல் வருமனம் உயர, உயர, அதுவும் உயர்ந்து கொண்டே செல்லும். விஸ்தாசார வரி, குறித்த ஒரு விஸ்தத்தையே வரு மானத்திலிருந்து வரியாகப் பெறும். சிறிய வருமானத்தைக்காட்டிலும் பெரிய வருமானமாலுல் முற்போக்குவரி அதிக பணத்தை வசூல் செய்யும்.

பிற்போக்குவரியென்றுல் என்ன? வருமானம் அதிகரிக்க வரி குறைந்து கொண்டே போகும். சிறிய வருமானமாலுல் அதிகவரி வசூலிக்கப்படும். பெரிய வருமானமாலுல வரி குறையும். உதாரணமாக, பாலுக்கு வரி விதிக்கப்படுகிறதென்று கொள்வோம். இந்த வரி 20,000 டொலர் வரு மானம் பெறுபவரிலும்பார்க்க 10,000 டொலர் பெறுபவர்மாட்டு அரைப் பங்குக்கதிகமான பாரத்தைப் போடுகிறதாலுல் அது பிற்போக்கு வரியா கும். (கேள்வி : பழைய நல்ல வைன்மீது போடும் வரி பிற்போக்கானதா? விஸ்தாசாரமானதா? முற்போக்கானதா? என் முற்போக்கானது?)

நேரடியான வரி, மறைமுகமான வரி.

புனர்ப்பங்கீட்டு முற்போக்கு வரியானது, நேரடியான படிமுறை வரியினாலும் பூதல் வரியினாலுமுண்டாகிறது. விகிதாசாரவரியும் பிற்போக்கு வரியும், கலால் வரிமூலம் மறைமுகமாக விதிக்கப்படும் வரியாகும். ஒவ்வொரு வாக்காளர்மீதும் தலைவரிப்பணமாக 2 டொலர் வாங்குவது நேரடி வரியாகும். ஆனால் அது பிற்போக்கான வரி ; ஏனெனில் வரிப் பளு தனவந்தரைத் தாக்குவதில்லை; ஏழைகளையே அதிகம் தாக்கும். ஒரு சுருட்டின் மீது 75 சத வரி விதிப்பதும், திறமான பிரண்டி மீது 50 வீத வரிவிதிப்பதும் மறைமுகமான வரியானாலும், முற்போக்கான வரியென்றே கூற வேண்டும்.

இக்கால வரிமுறைகள் விட்டுக்கொடுத்துச் சமாதானஞ் செய்யும் இயல்புடையன. சகாயக் கருத்துக்கு ஓரளவு மதிப்புக் கொடுக்கின்றன. தியாகம், புனர்ப்பங்கீட்டுக் கருத்துக்களுக்கு ஓரளவு மதிப்புக் கொடுக்கின்றன. அரசியல், சமயோசிதம் என்பவற்றுக்கும் ஓரளவு மதிப்புக் கொடுக்கின்றன. சில வரிகளை உயர்த்தினால், அவை புனர்ப்பங்கீட்டுவாதிகட்கு எவ்வளவு சிறப்புடையனவாகக் காணப்பட்டாலும், மக்களுடைய சுதந்திரமான முயற்சிக்கும், சமூகத்தின் வளங்களைப் பயன்படுத்துவதில் உள்ள திறமைக்கும், பெரிதும் பங்கமுண்டாக்குகின்றன.

இத்தகைய பல விடயங்களை மேலே வரும் அத்தியாயங்களில் ஆராய்வோம். இப்போது தகவல்பூர்வமான ஆராய்ச்சியைப் பார்ப்போம்.

சமட்டிவரி விதித்தல்.

அட்டவணை 1 இல் பலவகைப்பட்ட இக்கால சமட்டி வரிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் முதலிரண்டு, தனிப்பட்ட வருமான வரியும், மரணவரியுமாகும். நன்கொடை வரியும் இதிலடங்கும. இவை அதிக வருமானமுள்ளவர்கள்மாட்டே அதிக பளுவையுண்டாக்கும். சம்பள வரி, விற்பனைவரி என்பன பிற்போக்கானவை. அவை தனவந்தருடைய வருமானத்தின் சிறு பகுதியையும் வறியவருடைய வருமானத்தின் பெரும் பகுதியையும் வசூலிக்கின்றன. கம்பெனி வரி இடைநடுவிலுள்ளது. ஒரு வழியில் அது முற்போக்கானதெனலாம். ஏனெனில் பெரும்பாலான பங்கு டொலர்கள் நடுத்தர வருமானத்துக்கு மேலுள்ளவரையே பாதிக்கும். ஆனால் பல ஏழை விதவைகளும், அநாதைகளும் பங்குமுதலுடையவராயிருக்கின்றனர். இருந்தும், மொத்தப்பங்கு முதலில் அவர்களுக்குள்ள பகுதி அத்தனைப் பெரிதனறு. வியாபாரக் கம்பெனிகள் மீது விதிக்கும் வரி மறுபடி விலை அதிகரிப்பில்போய் நிற்கும். அதனால் வியாபார இலாபத்தில் விதிக்கும் வரி பிற்போக்குடையதெனலாம.

எங்கள் சமஷ்டி அரசின வரித்திட்டம் 25 வருடத்துக்கு முன்னிருந்ததை விட இன்று முற்போக்குடையதாயிருக்கிறது. தலத்தாபனங்களிலும், மாகாணங்களிலுமுள்ள வரிதிட்டங்களைக காட்டிலும் முறபோக்குடையது.

தனிப்பட்ட வருமானவரியும் வியாபாரத்தாபனங்களின் வருமான வரியுமே சமட்டி அரசின் முக்கிய வருமானங்களாகும்.

	வரிவிதம்	வரவு 100 கோடியில்
முறபோகு	தனிப்பட்டவருமானவரி	43.7
	மரணவரி, நன்கொடைவரி	1.6
நடுத்தரம்	கம்பெனிவருமானவரி	23.5
பிற்போக்கு	சம்பளவரி	0.3
	உண்ணுட்டுப்பொருள்வரி	13.9
	புகையிலை, மது	5.2
	உறபததி, சில்லறை உணஞுட்டுப் பொருளவரி.. ..	5.7
	சுங்கவரி	1.4
	நாணிதவரி	1.6
	வேறுவரிகள	3.9
	மொத்த வரி	87.0
	கழிவு முதலியன	3.0
	மொத்தம	84.0

அட்டவணை 1. பிஸ்கால் வருடம 1961இற்கு சமஷடி அரசாடசியில வரவு மதிபபு வரி. சமஷ்டி வரி வருமானத்திலே நாலில மூனறு பஙகு இப்போது தனிப்பட்டவர் வருமான வரி மூலமும, வியாபாரக் கம்பெனி வருமான வரி மூலமுமே வருகினறன. தேசிய வருமானம மாறினால இவையும் மாறும. செலவத்தையும், வருமானத்தையும, புனர்ப்பங்கீடு செய்வ தறகும் பூதலவரி இககாலததில அதிகம தூணை புரிவதிலலை.

பலவகையான வரிகளையும் ஆராய்வது பயனுடையது.

விற்பனைவரி, உண்ணுட்டுப்பொருள் வரி

பிற்போக்கு வரிகள என்ற முறையில் இவைதாம் முன்னுக்கு நிறகும். இதைப்பற்றி நீண்டகாலம் விவாதம் நடைபெற்றது. சமட்டி நிதி சம்பந்த மாக ஒரு சமாதானம் செய்து கொள்ளப்பட்டது. பொது விற்பனை வரி எதுவும் நிறைவேற்றபபடவில்லை. ஆனால் சிகரெட், குடிவகை, அழகு சாதனங்கள், பிரயாணப் பொருள்கள் முதலியனமீது வரி விதிக்கப்பட் டுள்ளது.

சமூகப்பாதுகாப்பு, சம்பளப்பட்டியல், வேலை என்பனபற்றிய வரி

பெரும்பாலான தொழில்கள், இன்று சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரபபட்டுள்ளன. வயோதிப காலத்தில் இளைப்பாறியவர்க்கு அவர்கள் கடைசியாகப் பெற்ற சம்பளக் கணக்கைக் கொண்டு இளைப்பாறற் சம்பளம் வழங்கப்படும். அவர்கள் தமது வறுமையை எடுததுக்காட்டி இரந்து கேடக வேண்டியதிலலை. இந்த வசதிகளைப் பெறுவதற்காகத் தொழி லாளியும் முதலாளியும் 1961 இல் சம்பளத்தில் மூன்று வீதத்தை வரு டாந்தம் 4,800 டொலருக்குக் குறைவான சம்பளம் பெறுவோர் விடயத்தில் வரியாகக் கொடுத்தனர்.

இந்தச் சம்பளவரி வறியவர், மத்திய வகுப்பினர் என்போரைப் பாதிப் பதால் பிற்போக்கானதாகும். ஆனால் சமூகப்பாதுகாப்புச் சகாயக் கொடுப் பனவுகளைக் கவனிக்குமிடத்து பிற்போக்கு அத்துணை கடுமையானதன்று.

கம்பெனி வருமான வரி

கம்பெனிகள் தமது செலவுகளெல்லாவற்றையும் கொடுத்து வருடாந்த வருமானத்தைக் கணித்தபின், இவரும் இலாபத்திலே ஒரு பகுதியைச் சமட்டி அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். 1961 இல் ஒரு சிறிய கம்பெனி தேறிய வருமானத்தில் ஒவ்வொரு டொலரிலும் 30 சதத்தைச் சமட்டி நிர்வாகத் துக்கு வரியாகக் கொடுக்க வேண்டியேற்பட்டது. ஆனால் வருடத்தில் 25,000 டொலருக்கு மேலாக வருமானமிருந்தால் ஒவ்வொரு டொலரிலும் 52 சதத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்[1].

சமாதானகால வரிவிதிதம் மிக அதிகமென்றும், அதனாலே கம்பெனி கள் புதிய பயனுள்ள முயற்சிகளில் ஈடுபடப் பயப்படுன்றனவென்றும், அவ்வாறு புதிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டால் புதிதாகப் பலருக்கு வேலை கிடைத்திருக்குமென்றும் பலர் கருதுகிறார்கள். சிறியதொரு கம்பெனி வளரவேண்டுமானால் அரசாங்கம் அதனிடம் வரியாகப் பெறும் பணத்தை அது முதலீடு செய்ய விட்டுவிட வேண்டுமென இவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இவ்வாறு கருதுவோர், அரசாங்கமானது, கம்பெனிகள் பெறும் வரு மானத்திலேயும் பங்குஇலாபத்திலேயும் வருமான வரி விதிப்பது "இரட்டை வரியாகு" மெனக் கூறுகின்றனர். அவர்கள் கூறும் யோசனையாவது : கம்பெனி வரி விதிதங்களைக் குறைக்க வேண்டும். அல்லது பங்கு இலாபத் தில் வரியைக் குறைக்கலாம். அதாவது கம்பெனிகள் கொடுக்கும் வரியை உததேசித்துப பங்குதாரர்களின் இலாபவரியில் சலுகை காட்டலாம் என் பதே.

ஆனால் வேறொரு சாரார், கம்பெனிகள் மீது கடுமையான வரி விதிக்க வேண்டுமென்றும், பெரிய கம்பெனிகள் மீது அதிக வரி விதிக்க வேண் டுமென்றும், கூறுவர். அரசாங்கம் பெருந்தொகைப்பணத்தை வரிமூலம் வசூல் செய்ய வேண்டுமானால் தனிப்பட்ட வருமான வரிமூலம் அதைச் செய்ய முடியாவிட்டால், விற்பனைவரி, சம்பள வரி என்பவற்றிலும் பார்க்கக் கம்பெனிமீது வரி விதிப்பதே சிறந்ததெனக் கூறுவர். கம்பெனி கள் இலாபம் முழுவதையும் பங்காளிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதிலலை; ஒரு பகுதியை மறுபடியும் தொழிலில் முதலீடு செய்கின்றன என அவர்கள் எடுத்துக்காட்டுவர். கம்பெனிகளின் இலாபங்களில் தாம் கொடுக்க வேண் டிய வருமான வரிகளைப் பங்காளிகள், பல வகையான தந்திரங்களால்

1. யுததகாலஙகளிலே இநதநாடடிலேயும, வேறு நாடுகளிலும, "உபரிஇலாபவரி" மேலதிக மாகக கம்பெனிகள மீது விதிகக்பபடுவது வழகமக. இது மேற்படி வருமான வரியைவிடப் பிரத்தியேகமானது. உதாரணமாக 1951-53 இல் நிகழ்ந்த கொரிய யுத்தத்தின்போது சில கம்பெனிகள் டொலருக்கு 82 சத வட்டி கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அவைகளுக்கு மிஞ்சியது 18 சதமே.

தவிர்க்கப் பார்ப்பார்கள். அதை மேலே பார்ப்போம். இவர்களுடைய கருத்துப்படி கம்பெனிமீது அதிக வரி விதிப்பதால் பிரச்சினையை ஓரளவுக்குத் தீர்த்து விடலாம். ஆனால் பிரச்சினை மிகச் சிக்கலானது. அதை முற்றுக இவ்விடத்திலே தீர்க்க முடியாது.

தனிப்பட்டவர் வருமான வரி.

வசந்தகாலம் எல்லார்க்கும் துன்பத்தைக் கொடுத்து வந்தது. ஏனெனில் கடந்த வருட வருமானத்திலே கொடுக்க வேண்டிய வருமானவரியை இந்தக்காலத்திலேதான கொடுத்துத் தீர்க்க வேண்டியிருந்தது. அந்த வருமானம் அநேகமாக செலவாகி ஒழிந்திருக்கும். ஆனால் இப்போது நிலைமை மாறிவருகிறது. வரி முழுவதையும் முதலாளிகளே சம்பளம் கொடுக்கும்போது கழித்துக்கொண்டு கொடுக்கிறார்கள். எனவே வருடச் சம்பளம் செலவாகி முடிந்தாலும் வருமானவரி கொடுபட்டிருக்கும்.

300 இலட்சம் குடும்பத்தவர் 5,000 டொலர் வருமானமோ அதற்குக் குறையவோ பெறுகினறனர். வேறு சொத்து வருமானம் கிடையாது. இவர்கள முதலாளிகள கொடுத்த பற்றுச்சீட்டுக்களைக் காட்டிவிடவேண்டியதுதான். திறைசேரி அவாகள் கொடுக்க வேண்டிய வருமான வரியைக் கணக்கெடுத்து ஏதாவது அதிகபபடி வசூல் செய்யப்பட்டிருந்தால் திருப்பிக்கொடுத்து விடும். நியாயமான வருமானத்தையுடைய ஏனையோர் தருமக்கணக்கிலோ விசேட வைத்திய சிகிச்சைக்காகவோ அதிக பணம் கொடுக்காவிட்டால், ஒரு சின்னப் பத்திரத்தை நிரப்ப வேண்டியதுதான். உடனே வருமான வரியை விரைவாகக் கணித்துவிடலாம்.

நல்ல வருமானமுள்ளவர்கள் சிக்கலான நீண்ட பத்திரங்களை நிரப்ப வேண்டும்.

ஒவ்வொரு வருமான மட்டத்திலும் எவ்வளவு வரி கொடுக்க வேண்டுமென்பதை அட்டவணை 2 இல் பார்க்கலாம். (வரி விகிதங்கள் எப்பொழுதும் மாறிக்கொண்டேயிருக்கின்றன.)

(1) கோட்டிலே அட்டவணைப்படுத்திய வருமானத்தைப் பொறுத்து மக்கள் கொடுக்க வேண்டிய வரி, (2) கோட்டிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வறியவர்க்கு வரி குறைவாயிருப்பதையும் வருமானம் ஏற ஏற வரியும் ஏறிக் கொண்டிருபபதையும் காணலாம். வருமானம் 20 இலட்சம் டொலரைக் கடந்ததும் 87 வீதம் அரசாங்கத்துக்குச் செல்லும். (3) கோடு, தனியார் வருமானவரி எவ்வாறு படிமுறையாய் அமைந்திருக்கிறதென்பதைக் காட்டும். 3,000 டொலர் வருட வருமானமுள்ளவரிலும் பார்க்க 10,000 டொலர் வருட வருமானமுள்ளவரின் வரி அதிகம். அதாவது இது 19 வீதமும் 12 வீதமுமாகும். 10 இலட்ச வருமானமுடையவரின் வரி மேலும் அதிகரிக்கபபடுகிறது. 4 ஆவது கோட்டிலே உருசிகரமானதொரு விடயமுண்டு. இது மேலதிகமான ஒவ்வொரு டொலர் மீதுமுள்ளவரி. இது 20

வீதமான "சாதாரண வீதத்"திலே துவங்கி 10,000 டொலர் வரை அதிகம் உயரவில்லை. இஃது "இறுதிநிலை வரி அல்லது உபரிவரி". கடைசியாக இது 91 வீதத்தை அடைகிறது.

வருமானம் உயர வரியும் படிப்படியாக உயருகிறது:

அட்டவணை. 2.

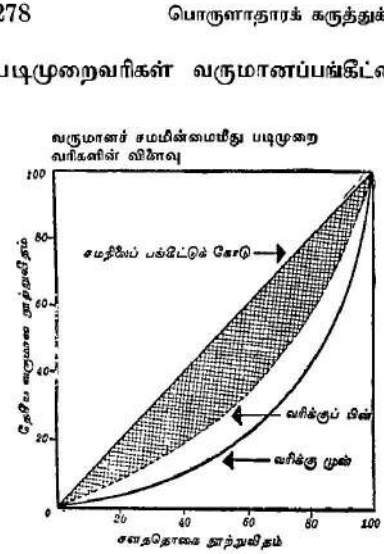
கழிவு கொடுப்பதற்கு முன்னுள்ள தேறிய வருமானம் (1)	தனிப்பட்ட வருமானவரி (2)	சராசரி வரி வீதம்-தூறது வீதத்தில் (3)[=(2)÷(1)]	இறுதிநிலை வரிவீதம் (உபரிடொலர் மீதுள்ள வரி) (4)	வரி கொடுத்த பின செலவு செய்யக் கூடிய வருமானம் (5) [=(1)=(2)]
டொலருகுகீழ்				
1,200	0	0	0	1,200
3,000	360	12	20	2,640
5,000	760	15.2	20	4,240
8,000	1,416	17.7	22	6,584
10,000	1,888	18.9	26	8,112
20,000	4,870	24.4	34	15,130
50,000	19,600	39.2	59	30,400
100,000	52,800	52.8	72	47,200
200,000	134,000	67	87	66,000
500,000	404,000	80.8	91	96,000
1,000,000	859,000	85.9	91	141,000
2,000,000	0.87 ×	87	87	0.13 ×
டொலருகுமேல	நிரல்(i)			நிரல்(i)

அட்டவணை 2. குழந்தையில்லாத தம்பதிகள பலவகை வருமானமட்டங்களிலே கொடுக்க வேண்டிய சமட்டி வருமானவரி, 1961. கல்யாணமாகாதவர் அதிகம் கொடுப்பார். பெரிய குடும்பமுடையவர் குறைவாகக் கொடுப்பர்.

(5) கோட்டில் வரி கொடுத்தபின் மிஞ்சும வருமானமுண்டு. அதிக வருமானம் அதிக பணத்தை மிச்சமாகக் கிடைக்கச் செய்யும். உயர்ந்த வருமானத்துக்கு வாரிசாயுள்ள ஒரு பெண் செலவுக்கு மேலும் அதிக பணத்தைப் பெறக்கூடியவளாயிருப்பாள். ஒவ்வொரு மேலதிக டொலரிலும் 91 சதத்துக்குமேல் அரசாங்கம் எடுக்கமாட்டாதென்பதை 4 ஆம் கோட்டிலே காணலாம. 35,000 டொலர் வருமானத்திலே ஒரு டொலரில் அரைப்பங்குக்கு அதிகமாக அஃது எடுக்கத் துவங்குகிறது—இது தம்பதிகளிடம். பிரமச்சாரி 17,500 டொலர் வரையில அவ்வாறு கொடுக்க வேண்டிய அவசியமேற்படுகிறது.

வருமானத்திலுள்ள அசமத்துவநிலையை வருமானவரி ஓரளவுக்குக் குறைக்கிறது. படம் 1 வருமானத்திலுள்ள அசமநிலையை, படிமுறையான வரி எவ்வாறு குறைக்கிறதென்பதைப் பெருப்பித்துக் காட்டுகிறது. லோறன்ஸ் படத்திலே அசமத்தைக் காட்டும் பரப்பு, எவ்வாறு குறைக்கப்பட்டுள்ளதென்பதைக் கவனிக்க.

படிமுறைவரிகள் வருமானப்பங்கீட்டைச் சமன்படுத்தும் போக்குடையன:

படம் 1. வரிகளுக்கு முன்னர் உள்ள அசமமான வருமானப பங்கீட்டைக காட்டுவது கறுபபுக கோடு. வரிகளுபபின மிஞ்சும பணததில முன்னரிலும் சமமான பங்கீட்டைக் கொணடுவருவது படிமுறைவருமானவரி எனபதை உடைநத கோடுகள் காட்டும்.

படிமுறைவரியானது கறுப்புக்கோட்டை உள்ளே உடைந்த கோடுவரை அதாவது 45° கோடுவரை தள்ளி விட்டது.

படிமுறைவரி, முதலீடு, செலவீடு.

வருமானவரியை உயர்த்துவதால் மக்களின் உற்சாகமும், புதிய முயற்சிகளில் ஈடுபடும் ஆர்வமும் குறைய மாட்டாவா? உற்சாகம் குறையுமா மாட்டாதா என்பதை நிச்சயிப்பது கடினம். வரியினுல் சில சமயம் உற்சாகம் கூடலாம். 10 இலட்சம் டொலர் வருமானத்தைப் பெறுவதற்குச் சிலர் மேலும் முயற்சிசெய்வர். பல வைதியர்களும், விஞ்ஞானிகளும், கலைஞரும், வியாபாரிகளும் தமது வேலையில் இன்பங்காணபவராய், தமது முயற்சியால் வரும் புகழ், ஆதிக்கம் என்பன காரணமாக 30,000 டொலருக்குச் செய்யும வேலையையே 100,000 டொலர் கொடுத்தாலும் செய்வர். வேறு சிலர் படிமுறைவரி காரணமாக அதிகம் வேலை செய்யாது ஒய்வு நேரத்தை விரும்புவர். இதனுல் வரும் பயனைக் கணிப்பது கடினம். இப்போது இவ்விடயத்தைக் குறிப்பிடுகிறோம். நாலாம் பகுதியில் அதை ஆராய்வோம்.

படிமுறை வரியானது ஆபத்துள்ள முதலீடுகளைப் பாதிக்கின்றது என்பதில் ஐயத்துக்கிடமில்லை. அரசாங்கம், வரி கொடுப்பவனைப் பார்த்து "சுல்தான் அல்லது பக்கிரி" என்று சொல்லுகிறது.

ஓர் உதாரணம்:

ஒருவன் ஒரு வருடத்தில் 200,000 டொலர் உழைக்கிறான். அடுத்த 3 வருடத்தில் அவனுக்கு உழைப்பில்லை. அவன் தம்பி 50,000 டொலர் வீதம 4 வருடமாய் உழைக்கிறான். வரிகொடுப்பதற்குமுன் அவ்விருவரதும் சராசரி வருமானம ஒரேவிதமாகவேயிருக்கிறது. ஆனல் தம்பி 4 வருடத்துக்கும் வருமான வரியாக 134,000 டொலர் கொடுக்கிறான்; அவனுக்கு மிஞ்சிய வருமானம் 66,000டொலர் ஆகும். (அட்டவணை 2 ஐப் பார்க்க.) ஆனல் அவன் அண்ணன் 78,400 டொலரையே வரியாகக் கொடுக்கிறான். (4 × 19600 டொலர்). அவனுக்கு வரி கொடுத்து மிஞ்சிய பணம் 121,600

டொலர் ஆகும். எனவே முயற்சியுள்ள தம்பியிலும் பார்க்க அண்ணனுக்கே வருமானம் அதிகரித்துள்ளது. படிமுறையான வரி தம்பியைப் பாதித்து விட்டது.

ஹார்வாட் வியாபாரக்கல்லூரியினர் செய்த ஆராய்ச்சியின் பயனாக, செல்வர் தற்போதுள்ள சட்டத்திலிருக்கும் குறைபாடுகள் காரணமாக, 50 வீதம் வரியைக்கொடுத்துத் தப்பிக்கொள்ளக்கூடியவராயிருப்பர். இதை நாலாம் பகுதியில் குறிப்போம். நியாயமாக அவர்கள் 87 வீதம் கொடுக்க வேண்டியவராவர். அவர்கள் அபாயம் நிறைந்த துறைகளில் முயன்று வரி குறைவான இலாபமுள்ள துறைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். வரியில்லாத நகர சபைக் கடன் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்கின்றனர். எண்ணெய்க்-கிணறு களைத் தோண்டிப் பார்க்கின்றனர். மரம் வளர்த்தல், இறைச்சிக்காக மாடுகளை வளர்த்தல் என்பவற்றில் ஈடுபடுகின்றனர். இவை வரிகுறைவான முதலீடுகள். ஆனால் கண்டனஞ் செய்வோர் பின்வருமாறு கேட்கின்றனர் :

50 வீதத்துக்கு அதிகமான வரிகளால் கிடைக்கும் தொகை ஒப்புக் கணக்குப்படி குறைவாயிருக்கும்போது 87 வீத உயர்வரி என்ற வேடிக்கை எதற்கு ? சமத்துவம் வேண்டுமெனபோரைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக, வரியிலிருந்து தப்பும் உபாயங்களை உபயோகியாத நல்லவர்களை மாத்திரம் தண்டிக்கிறோம்.[1]

படிமுறையான வரிகள் முதலீட்டையும் தொழில் வாயப்புக்களையும தேசிய வளர்ச்சியையும் பாதிக்கின்றன என்று எதிர்த்தால் அஃது எதிரிடையானபலனைக் கொடுக்கிறது. சிக்கனமான வாழ்வு நடத்தும் தனவந்தர்களிடமிருந்தே டொலர்களை அரசாங்கம வசூலிக்கிறது. பணத்தை உடனடியாகச் செலவு செய்வோர் வறியவர். படிமுறைவரியானது செலவிடும் சக்தியை உயர்மட்டத்தில் வைத்துக்கொள்கிறது. பணவீக்கம் ஏற்படும் உற்பாதங்களிருக்குமானால் அதனை மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் வைத்துகொள்ளும். இததகைய பாதிப்பு மொத்தச் செலவில் அதிகமாயிருக்கமாட்டாது.

படிமுறை வரியினால் உண்டாகும் பலவகைப் பயன்களைப் பொருளாதார சாத்திரம் சுட்டிக்காட்டுமேயன்றி நுட்பமாகக் கணக்கிடமாட்டாது. சமுதாயம் சம உடைமையுடையதாயிருக்க வேண்டுமா ? தனிப்பட்டவர்களின் முயற்சிக்குப் பெரிதாகவா, சிறிதாகவா உபகாரம் பண்ணவேண்டும் ? என்ற விடயங்களை ஒழுக்க முறையிலும், செலவின முறையிலும் ஆராய்ந்து முடிவுக்கு வரவேண்டியது வாக்காளர் கடமை.

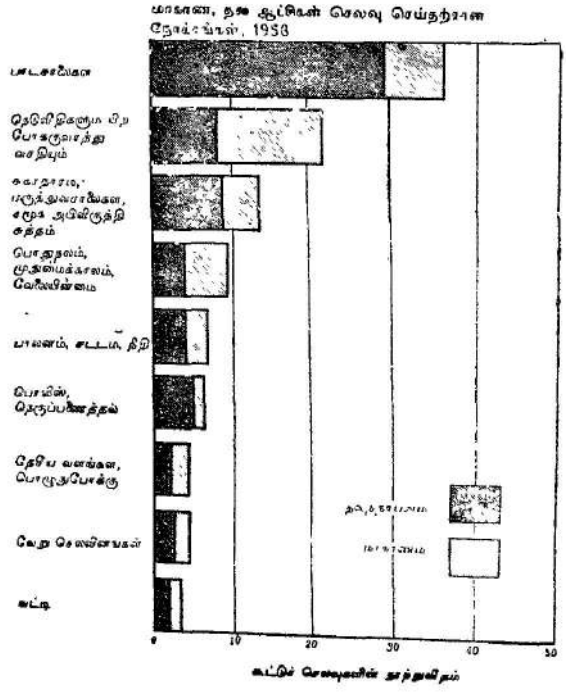
மாகாணச் செலவும், தல ஆட்சிச் செலவும்.

சமட்டி ஆட்சிச் செலவு ஒருபுறமிருக்க வேறு ஆட்சிச் செலவுகளை இனி ஆராய்வாம். சமடடி ஆட்சிச் செலவுகள் மாகாணத,தல ஆட்சிச்

1. அதிகவரி விதிக்கப்பட்ட வருமானங்களைக் கொண்டவரும முயறசிகளைக் கைவிட்டு இலேசான வரிகளுளள அபாயம் நிறைந்த முயறசிகளில தனவநதா ஈடுபடுவா. அப்போது உயர்வரி, அபாயம் நிறைந்த முயறசிகளில ஈடுபட மக்களைத் தூண்டும். அத்தகைய முயறசிகளை அரசாங்கமே 91 வீதம் பணமுமுதவி, விருதது செயயும.

செலவுகளிலும் எத்தனையோ மடங்கு பெரிதானலும், இவையும் தம்மள வில் முக்கியமான செலவுகளே. தல ஆட்சிகளும், மாகாணங்களும் எவ்வாறு பணத்தைச் செலவு செய்கின்றன என்று அறிவதற்கு படம் 2 ஐப் பார்க்க. இந்தச் செலவினங்களே விளக்க வேண்டியதில்லை. பாடசாலைச் செலவினமே மிகப் பெரிய செலவினம். அதுவும் தலவாரியாகவுள்ள செலவு பெரிதும் அதிகமாகும்.

மாகாண, தல ஆட்சிகளிலே பாடசாலைகளுக்கு அதிகம் செலவு செய்யப் படுகிறது.

படம் 2. சனபெருக்கத்தினால் மக்கள நகரங்களே விட்டுக் கிராமங்களுக்கு இடம பெயர்வ தால் மாகாண ஆட்சிச செலவும் தலத்தாபன ஆட்சிச செலவும் அதிகரித்துள்ளன. அதனல் இவ்விரண்டு ஆட்சிகளிலும் கடன அதிகரித்துளளது. (மூலம : குடிமதிப்புச் செயலகம்)

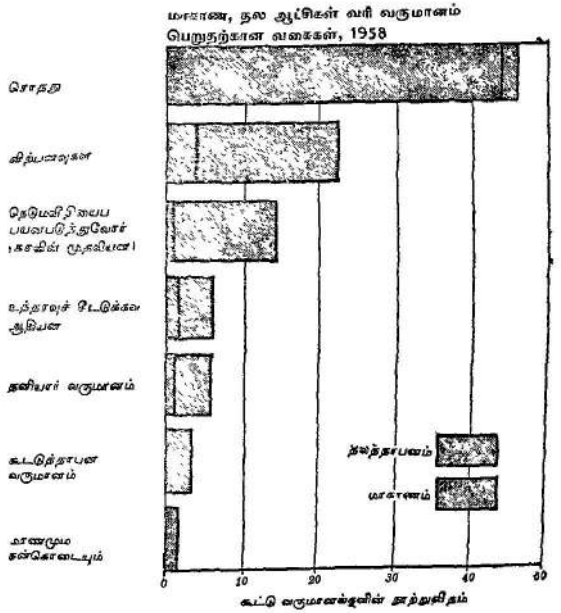
மாகாணவரியும் தலத்தாபன வரியும்.

இந்தச் செலவுக்குரிய நிதி எங்கிருந்து வருகிறதென்பதை அறிவதற்கு படம் 3 ஐயும் அட்டவணை 3 ஐயும் பார்க்க. இங்கே மாகாணவருமானம், தலவருமானம் என்பன காட்டப்பட்டுள்ளன. முன்னே வரியினங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்தோம். அவற்றை வைத்து ஆராயுமிடத்து மாகாணவரிகளும்

தலவரிகளும் பிற்போக்கான வரிகளாகக் காணப்படும். சில முக்கியமான வரிகள் பின்வருமாறு :

சொத்துவரி : மாகாண வருமானம், தலத்தாபன வருமானம் என்ப வற்றின் மொத்த வருமானத்தில் அரைப்பங்கு இந்த வரி மூலமே கிடைக்கிறது. தலத்தாபனங்களே சொத்துவரி விதிக்கின்றன என்பதை படம் 3 இலும் அட்டவணை 3 இலுமிருந்து அறியலாம்.

மாகாண, தல ஆட்சிக்குரிய நிதியில் நிச ஆதனச் சொத்துவரியே இன்னும் முக்கியமான இடம் பெற்றுளது,

படம் 3. தல், மாகாண ஆட்சிகளுக்குரிய வரிகளை பெரும்பாலானவை பிறபோக்கு வரிமுறை வகையினவாகும் ; இவை தேவைகள் அதிகரிப்பதற்கேற்ப எளிதில் விரிவடையவல்ல. (மூலம் : குடிமதிப்பீட்டுச் செயலகம்.)

சொத்துவரி முக்கியமாக அசையாத ஆதனத்துக்கும், நிலம், கட்டிடம் என்பவற்றுக்கும் விதிக்கப்படும். சில சமயம் தளபாடம், கடிகாரம், போன்ற பொருள்களுக்கும் விதிக்கப்படும். தலத்தாபனங்களில் வருட வரி விதிதம் ஒன்றுண்டு. மதிப்பிடப்பட்ட சொத்துப் பெறுமதி 1,000 டொல ருக்கு 55 டொலர் கொடுக்க வேண்டுமென்று பெரிய நகரங்களில் வரி விதித முண்டு. அதாவது என்னுடைய வீடு 10,000 டொலர் பெறுமதியுள்ள தாக மதிப்பிடப்பட்டால் நான சொத்து வரியாக 550 டொலர் கொடுக்க

வேண்டும். பல இடங்களிலே சந்தைப் பெறுமதியிலும் பார்க்க மிகக் குறைவாகவே சொத்து மதிப்பிடப்படுகிறது. எனது வீடும் அதைப்போன்ற வீடுகளும், 20,000 டொலர் பெறுமதியுடையதாயிருக்கலாம். ஆனால் அவை 10,000 டொலர் பெறுமதியுள்ளனவாகவே கொண்டு, வரி விதிக்கப்படும். எனவே எனது உண்மையான ஆதன வரி வீதம் 5.5 ஆகும். ஆனால் நிசமாக 2.8 வீதமே வரி கொடுக்கிறேன்.

சொத்துவரி மாற்ற முடியாதது. மதிப்பீடுகளும், வீதங்களும் சிறிது சிறிதாக மாறுமியல்புடையன. வியாபாரமந்த காலத்திலே, தாவரசொத்துக்களின் மதிப்பு வீழ்ச்சியுறும்போது வரி மிகப் பளுவுடையதாயிருக்கும். அதனால் வியாபார முறிவும், ஈட்டுப் பொருளை மீட்கும் உரிமையைப் பறிமுதல் செய்தலும், நிர்ப்பந்தமாக ஆதனததை விற்றலும் உண்டாகும். யுத்தகாலத்துக்குப் பின்னர் உண்டான பொருளாதார நிலையிலே வியாபாரம் பெருகியதால், சொத்து மதிபபீடுகளும் வரி விகிதங்களும் படிப்படியாக உயர்ந்து கொண்டன.

கொலோனியல் ஆட்சிக் காலத்திலே ஒருவனுடைய மொத்த வருமானமும், செல்வமும் தாவரச் சொத்தோடு சம்பநதப்பட்டனவாகவேயிருக்கும். அத்தகைய ஆதனத்தின்மீது விதிக்கப்படும் வரியின் பயன, விகிதாசாரப்படி விதிக்கும் வருமான வரியை ஒத்திருக்கும். இன்று எவ்வளவோ செல்வமும் வருமானமும் தாவரச் சொத்தோடு தொடர்பின்றியிருக்கும்போது சொத்து வரியானது வருமானததோடு சார்த்திப் பார்க்குமிடத்துப் பிற்போக்குள்ளதாய்க் காணப்படலாம். அதுவும் சிறிய சொத்துக்கள்மீது, பெரிய சொத்துக்கள்மீது விதிப்பதிலும்பார்க்க, அதிக வரி விதிக்கப்படுகின்றபடியால் அவ்வாறு தோன்றலாம்.

வீதிவரி. இந்த வரி இரண்டு வழியாக அரசாங்கத்துக்குக கிடைக்கிறது. ஒன்று ஒவ்வொரு கலன் பெட்ரோலுக்கும் விதிக்கும் வரி ; மற்றது கார், லொறி, சாரதிகள் என்போர்மீது விதிகசப்படுமு லேசென்ஸ் வரி. பல மாகாணங்களிலே வீதிகளிற் செலவு செய்வதிலும் பார்க்க இவ்வழியில் அதிகமான வரி வசூல்செய்யபபடுகிறது. மிஞ்சிய வருமானம் பள்ளிக்கூடங்களைப் பரிபாலிப்பதற்கும் வயோதிபர்க்கு இளைப்பாறற் சம்பளம் வழஙகுவதற்கும் பயனபடுததப்படுகிறது. சில கல்லூரிகள் பந்தாட்டப் போட்டிகளில் ஈட்டும் பணத்தை புத்தகம் முதலியன வாங்க உபயோகிக்கின்றன. அதுபோன்றதே இதுவும்.

வரிகொடுப்பவர் வீதிகளைப் பயன்படுத்துகிறார். ரயில் பாதையில் பிரயாணஞ் செய்வதற்கு டிக்கெட் வாங்குவது போலவே இந்த வரியும் கருதப்படுகிறது. இவ்வாறே தண்ணீர், மின்சாரம் என்ற வசதிகளுக்கும் வரி செலுததப்படுகிறது.

மாகாணங்கள் சமட்டி அரசிடமிருந்து உதவி நன்கொடை பெறுகின்றன. அதேசமயம் தலத்தாபன ஆட்சிகளுக்கு உதவியளிக்கின்றன.

வருமானம் வரும்வழி	மாகாணம்	தலத்தாபனம்
வரிகள்	14.9 டொலர் ..	15.5 டொலர்
ஆதனம்	0.5 டொலர் ..	13.5 டொலர்
வேறு	14.4 ..	1.9
சமட்டி அரசிடமிருந்து உதவி ..	4.5 டொலர் ..	0.4
மாகாண அரசிடமிருந்து உதவி ..	..	7.5
கட்டணம் முதலியன .. .	6.5 ..	7.5
தேறிய மொத்தம்	25.9 டொலர் ..	30.9 டொலர்

அட்டவணை 3. மாகாண அரசு, தலத்தாபன அரசு ஆகியவற்றின வரிகளும் வேறு வருமானங்களும், 1958 (ஆயிரம் கோடியில்). மாகாண வரிகளும தலத்தாபன வரிகளும அநேக மாக ஒரே விதமாயிருந்தபோதிலும தலத்தாபன வரிகள பெருமபாலும சொத்து வரிகளாக வேயிருப்பதைக் காணலாம. சமட்டி அரசு மாகாண அரசுக்கு வழங்கும உதவி நன்கொடை போல் இரட்டிப்பங்கு உதவியை, மாகாண அரசு தலத்தாபனங்களுக்கு வழங்குகிறது. (சூடி மதிபபீட்டுச் செயலகம.)

விற்பனைவரி.—சில்லறை விற்பனை வரிகளால் அதிக வருமானம் மாகாணங்களுக்குக் கிடைக்கிறது. பலசரக்குக் கடை, மருந்துக்கடை எனபவற றில் விற்பனையாகும் ஒவ்வொரு பொருள்மீதும் விதிதாசாரபபடி வரியுண்டு. (சிலசமயம் உணவு, மருந்து என்பவற்றின் மீது வரி விதிக்கபபடுவதில்லை.) இவற்றோடு மாகாணங்கள் மது, புகையிலையெனபவற்றின் மீது சமட்டி அரசின் வரியைவிடத் தாமும் வரி விதிபபதுணடு. சில நகரங்களும் இநதச் சட்டத்துக்கு உட்படுகினறன. புகையிலை புகைத்தல, மதுவருநதுதல் என பன ஒழுக்கங்கெட்ட செயல்களென்று பெரும்பாலான மக்கள் தெளிவில்லாத ஓர் உணர்வுடையவராயிருக்கின்றனர். எனவே இநதப் பொருளகள் மீது வரி விதிப்பதை, அரசாங்கம் ஒரு கல்லால் எறிநது இரண்டு பட்சிகளை விழுத்தியதுபோல எண்ணுகினறனர். அரசாங்கம் இவற்றால் வருமானத் தைப் பெறுகிறது. அத்துடன் கெட்ட பழக்கங்கள்மீது வரி விதிக்கப்பட் டுள்ளது என அவர்கள் நினைக்கினறனர். (இதிலேயுளள முரணபாட்டைக் கவனிக்க).

இதேவிதமான ஒழுகுகச் சார்பான மனக் கிளர்ச்சி வேறு பொருள்கள் விடயத்தில் உண்டாகாது. உதாரணமாக, ஒரு சோடி செருப்பு, ஒரு சவர்க் காரக்கட்டி, மெழுகுதிரி எனபன விடயத்தில் 5 வீத வரி கொடுக்கும் விடயத்தைச் சுட்டிக் காடடலாம். ஏழை, வறியவர் எனறு பாராமல் எல்லாரும் ஒரே வரி கொடுக்க வேணடியிருக்கிறது. வறியவர்கள் தமது வருமானத்திலே பெரும் பகுதியைச் செலவு செய்ய வேண்டியிருப்பதால், போகப் பொருளல்லாத பொருள்களுககு விதிகும் வரி பிறபோகு வரி யாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அதாவது உயாநத வருமானததில் அதிக

பங்கையெடாமல் குறைந்த வருமானமுள்ளவர்களின் வருமானத்தில் பெரும்பகுதியை வசூல் செய்கிறது.

சம்பள வரி, வியாபார வரி.—கம்பெனி நடத்துவதற்கும், தவறணை முதலியன நடத்தவும் லைசென்ஸ் வரி விதிக்கப்படுகிறது. சில மாகாணங்கள் கம்பெனியின் தேறிய வருமானத்துக்கு வரி விதிக்கின்றன. தொழில் நிலையங்களிலிருந்து வேறு வகையான பல வரிகளும் விதிக்கப்படுகின்றன.

சமூகப்பாதுகாப்புச் சட்டம் செல்லுபடியாகும் தொழில்தாபனங்களிற் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தின்மீது 3 சதவரி வசூல் செய்யுமாறு சமட்டி அரசு மாகாண அரசுகளை நிர்ப்பந்தப்படுத்தியுள்ளது. இந்த வரிமூலம் கிடைக்கும் வருமானம் தொழிலாளர் வேலையிழந்திருக்கும் காலங்களில் உதவி புரிவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

தனிப்பட்ட வருமானம், வழிவழிச் சொத்து வரி. மாகாணங்களில் அரைவாசி சமட்டி அரசைப் பின்பற்றிக் குறைந்த அளவில் வருமானவரி விதிக்கின்றன. ஒவ்வொருவருடைய வருமானத்துக்குத் தக்கவாறு வருமானவரி விதிக்கப்படுகிறது. சமட்டிப் பணவிடயம்பற்றி ஆராய்ந்தபொழுது இந்த வரிமுறையைப்பற்றி ஆராய்ந்தோம். இலிஞ்ஞெஸ் போன்ற சில முக்கியமான மாகாணங்கள் இத்தகைய முற்போக்கான வரியில் ஒரு துளியுந் தங்கியிருக்கவில்லை.

நாதி மித்திரர் நன்கொடையாகக் கொடுக்கும் ஆதனங்கள்மீது வழிவழிச் சொத்து வரி விதிக்கப்படுவது எல்லாருமறிந்த விடயம். இஃது இறந்த வரின் காணி பூமி மீது விதிக்கப்படும் வரியிலும் சிறிது வித்தியாசமானது. நன்கொடை மீது வரி விதிக்கப்படாவிட்டால், தனவந்தர் தாம் உயிரோடிருக்கும் காலத்திலேயே, தமது நிலபுலம் முதலியவற்றை எவ்வித வரியுமின்றித் தமது வாரிசுகட்கு எழுதிக் கொடுத்துவிடலாம். இதனல் அவர்கள் வரி கொடாமல் தப்பிவிடலாம்.

சொத்து வரி, வாரிசுவரி என்பன மாகாண அரசினும் சமட்டி அரசினும் நிலவும் வரியாகும். புளோரிடா போன்ற மாகாணங்கள், "வாரிசு"வரிக்குத் தப்பவேண்டுமென்றல் இங்கே வந்து கடைசிக்காலத்தைக் கழியுங்களென்று விளம்பரஞ் செய்வதைத் தடுப்பதற்காகச் சமட்டியரசு இந்தவரியை வசூல் செய்கிறது. இவ்வாறு வரி வசூல் செய்யும் மாகாணத்திற்குச் சமட்டி அரசு தனது வருமானத்தின் ஒரு பகுதியைக் கொடுத்து விடுகிறது. அத்துடன், மாகாண அரசின் வரிப்பற்றுச்சீட்டை, குடியானவரின் வரியில் ஒரு பகுதி செலுத்தப்பட்டதற்கு அத்தாட்சியாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. இருந்தாலும், மாகாணங்களிடையே இவ்விடயத்திற் பலவகையில் வித்தியாசமுண்டு.

சொத்து வரியும் வாரிசு வரியும் முற்போக்குவரிகளெனக் கருதப்படுகின்றன. ஏழைக் கைம்பெண்ணின் வாரிசுச் சொத்துக்கு வரிகொடையாது. இவ்விடயத்தில் அரசாங்கம் பலவகையான சகாயங்களைச் செய்கிறது. ஆனல் தன வந்தனது ஆதனத்தின்மீது முற்போக்கான வீதத்தில் வரி விதிக்கப்

படுகிறது. சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகள் இந்த வரிக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் பணக்காரர் என்றொரு வகுப்பாரை வளர விடாதுசெய்யலாமென்பது அவர்கள் கருத்து. 1961 இலிருந்து, " பிளவுபட்ட வருமான " உரிமையும், நன்கொடை உரிமையும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சிக்கலான தருமச் சொத்துக்களும், வரியில்லாத காப்புறுதிப் பொலிசிகளும் ஏற்படுத்த வசதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவையெல்லாம் மரணவரி வசூலை மிகக் குறையச் செய்துவிட்டன. (இது பெரிய பிரித்தானியாவிலும் நடைபெறுகிறது.)

வேறு வகையான சில்லறை வருமானங்களுமுண்டு. சில தலத்தாபனங்கள் வாயு, மின்சாரம் முதலியவற்றை விற்பனை செய்கின்றன. நெவாடா போன்ற இடங்களில் சூதாட்டம், குதிரைப்பந்தய ஆட்டங்கள் மீது வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஆதன வரியாகச் சொத்து உரிமையாளரிடமிருந்து வரி சேகரிக்கப்படுகிறது. இந்த வரியின் பயனுக அவர்கள் றேட்டு வசதியும் சாக்கடை வசதிகளும் பெறுகிறார்கள்.

அரசாங்கங்களிடையே பரஸ்பர உதவி நன்கொடையும், கடன்நிதியும்.

மாகாணங்கள் சமட்டி அரசிடமிருந்தும், தலத்தாபனங்கள் மாகாண ஆட்சியிடமிருந்தும் பண உதவி பெறுவது முக்கியமானதொரு வருமானமாகும்.

பலவகையான வருமானங்களுக்கு வழி செய்தபின், சமட்டி அரச மாகாண அரசுகட்கும் தலத்தாபனங்கட்கும் மேலதிகமாக நனகொடை கொடுத்து வருகிறது. இவை பெரும்பாலும் வீதியமைப்பதறகும், பொது நலக்கருமங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் கல்வி விருத்திக்குமேயாகும். நிச வருமானத்தில் மாகாணங்களுக்கிடையேயுளள விததியாசத்தை ஓரளவு இவை சமன்படுத்துகினறன. அதாவது சமட்டியரசு தெற்கேயுள்ள சில வறிய மாகாணங்களுக்குத் தாராளமாக நன்கொடையுதவுகிறது.

இவ்வாறே மாகாணத்திலுள்ள பல தலத்தாபனங்களுக்கும் நன்கொடை வழங்கப்படுகிறது. பிரதானமாக அப்பணம் பாடசாலைகட்கும் வீதியமைப்புக்கும், வேறு பொதுநன்மைக்குரிய விடயங்களுக்குமே (உதாரணமாக, சகாயம், வயோதிபர் பென்ஷன் முதலியன.) செலவு செய்யப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாகாணத்திலுமுள்ள வறிய பிரதேசங்களில் ஓரளவு நல்ல பாடசாலைகளும், வீதிகளும், இத்தகைய கொடைகளினால் தான் அமைக்கப்படுகின்றன. வாழ்க்கைத் தரமும் ஓரளவு உயர்த்தப்படுகிறது. இவ்வாறு நகரிலிருந்து நகர்ப்புறங்களுக்குச் செல்லும் தனவந்தர் மீது ஓரளவு வரிச்சுமை ஏற்றப்படுகிறது.

இத்தகைய உதவி நன்கொடைகள் கொடுக்கப்பட்டபோதிலும், கணிசமான அளவு பிரதேசங்கள் குறைந்தபட்ச வாழ்க்கை வசதிகளின்றியிருக்கின்றன.

இவையெல்லாவற்றையும் கணக்கிலெடுத்த பின்னர், மாகாணச் செலவுகளும் தலத்தாபனச் செலவுகளும், அவற்றின் வருமானத்துக்குச் சமமாயிருக்கின்றன என்று கூறமுடியாது. வித்தியாசம் புதிய கடன்வாங்குவதையும் பழையகடன கொடுப்பதையும் காட்டும். யுத்தகாலத்திலேயுண்டான செல்வப் பெருக்கு மாகாண வருமானத்தை அதிகரிக்கச் செய்தது. (பெட்ரோல் கட்டுப்பாடிருந்தபோதிலும்), புதிய பாடசாலைகளைக் கட்டவோ, வீதிகளையமைக்கவோ முடியாதிருந்தது. மேலும் சகாயமில்லாதவர்க்குச் சகாயமளிப்பதும் அவசியமில்லாதிருந்தது. அதன்பயனாக யுத்தகாலத்திலே மாகாணங்களிற் பெரும்பாலானவை வருமானத்தில் மிச்சம் பிடிக்கக்கூடியனவாயும், பழைய கடன்களைத் தீர்க்கக்கூடியனவாயுமிருந்தன.

யுத்தத்தின் பின்னர் மாகாணங்களும் தலத்தாபனங்களும் மறுபடியும் கடனைப் பெருக்கின. அவற்றின் செலவினங்கள் உயர்ந்துவிட்டன. புதிய பாடசாலைகளும், வீதிகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஓய்வு பெற்ற யுத்த வீரருக்கு அளிக்கும் நன்கொடைகளாலும் கடன் பெருகின. 1960 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளிலே மாகாணங்களும், தலத்தாபனங்களும் பணமுடைப்பட வேண்டிவரும்.

முதலாவது மகாயுத்தத்துக்கும் இரண்டாவது மகாயுத்தத்துக்குமிடையிலுள்ள காலத்திலே பெரும்பாலான மாகாணங்களும் தலத்தாபனங்களும், வியாபாரச் சக்கரவேகத்தைத் தணிக்காமல் தூண்டும் வகையில் கடனபட்டன. செல்வம் செழித்த 1920 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளிலே சமட்டி ஆட்சி தனது கடன்களை ஓரளவு கொடுத்துவரும் சமயத்தில் மாகாண அரசுகளும் தலத்தாபனங்களும், புதிய வீதிகளையும் பாடசாலைகளையும், உயர்ந்த விலைவாசிகளைக்கூடப் பொருட்படுத்தாது, அளவுக்குமிஞ்சிய செலவிலே கடடுவதற்குப் பிரமாண்டமான கடன் பெறுமுகமாகப் பத்திரங்களை வழங்கின. 1930 ஐ அடுத்து வியாபாரமந்தம் உண்டானதும், மாகாண அரசுகளும் தலத்தாபனங்களும் தமது நடவடிக்கைகளைத திடீரென நிறுத்திவிட்டு எஞ்சிய பணததைக் கொண்டு கடன்களைத் தீர்க்கத் துவங்கின. வியாபாரச் சக்கரத்தை மட்டுப்படுத்துவதில் தீவிர நடவடிக்கையெடுக்குமாறு மாகாணங்களையும் தலத்தாபனங்களையுங் கேட்பது பொருத்தமன்று. அவை நன்மை செய்யாவிட்டாலும், தீமையாவது செய்யாமல் விடலாம். வியாபாரம் மந்தமாயிருக்குங் காலங்களிலே முதலீடு செய்வதை நிறுத்த முடியாவிடடாலும், செழிப்பான காலத்திலே செலவு செய்ய உண்டாகும் ஆசையையாவது தடுக்கலாம். இவ்வாறு செய்வதால் செழிப்பை மேலும் தீவிரமாக்காதிருக்கலாம். இந்தப் புத்திமதியின்படி நடந்தால் அவற்றின் டொலாகளுக்கு அதிக பயனுண்டாவதோடு, திரமான நிலைமையை ஏறபடுத்தும் பிரசினை அவ்வளவு கடினமற்றதாகவுமிருகக்கும்.

முடிவு : வரி நிகழ்வின் எல்லை.

வரி, முதலிய வருமானங்கள்பற்றிய இந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவிலே சில எச்சரிக்கைகளைக் கவனிப்போம். தனிப்பட்டவர் வரிப்பளுவை எவ்வாறு

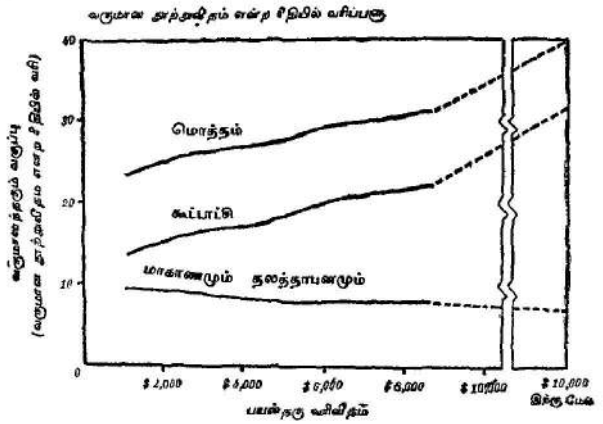
தாங்குவர் என்ற விடயத்தை வாக்காளர் நிச்சயிததுக்கொண்டாலும், பின்வரும் கடினமான பிரச்சினைகள் உண்டு. குறித்த ஒரு வரி கடைசியில் யாரால் கொடுக்கப்படும்? எவர்மீது வரிப்பளு விழவேண்டுமென்று ஆரம்பத்திலே நினைக்கப்பட்டதோ அவர்மீது அது விழுமா? எவர்மீது வரிப்பளு விழவேண்டுமென்று அரசாங்கம் நினைத்து வரியை விதித்ததோ அவர்மீதே அது விழுமென்று எவரும் கூறிவிடமுடியாது. அவர் அந்த வரிப்பளுவை, வேறெருவர்மீது தள்ளிவிடலாம். பொருளின் விலையை வரியளவுக்கு உயர்த்தி நுகர்வோர்மீது தளளிவிடலாம். அல்லது தாம் எவரிடம் பொருள்களை வாங்குகிறாரோ அவர்களிடம் அந்த வரியை யுந் தள்ளிவிடலாம். அதாவது அவர் வாங்கும் விலையைக குறைத்துக் கொடுக்கலாம்.

எனவே, பொருளியலறிஞா, வரியானது கடைசியில் யார்மீது பொறுக் கிறதென்பதை ஆராயவேண்டும் எனக்கூறுவர். அதாவது வரியின பளு கடைசியாக யார் வசம் தங்குகிறது; பொருள்களின் விலையை அது எவ்வாறு பாதிக்கிறது, சாதனவிலைகளை எவ்வாறு பாதிகிறது; வளங்களை ஒதுக்கும் விடயததை எவ்வாறு பாதிக்கிறது; மக்களுடைய பிரயத்தனங்களை எவ்வாறு பாதிக்கிறது; உற்பத்தி அமைப்பு, நுகர்வு அமைப்பு என்பவற்றை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதெல்லாம் இதிலடங்கும. எனவே வரியின் பலாபலன இலேசான பிரச்சினையன்று. அதைத் தீாததுவைப்பதற்குப் பொருளாதாரத்தின் உயர்தர உபகரணங்களின் துணைவேணடும்.

(உதாரணமாக, கோதுமைமீது விதிக்கப்பட்ட ஒரு வரி நுகர்வோனுக்கு அந்த அளவுக்கு விலையைக் கூட்டுகிறதா? அதன் பயனுக வரிப்பளு நுகர் வோர்மீது சுமத்தப்படுகிறதா? அலலது வரியானது விலையை அதில் அரைவாசியால் உயர்ததுகிறதா? அல்லது சிறிதுமே உயர்த்தவில்லையா? அதனால் வரிப்பளு ஒரளவு உற்பத்தியாளர்மீது சுமத்தப்படுகிறதா? கடலை விலை அதனால மாறுபடுகிறதா? இநத வரியினால் கோதுமை உற்பத்தி ஒரளவுக்கோ, முற்றுகவோ நின்றுவிடுகிறதா? வரியின் பயனுக பண வீலைவாசிகளும், சம்பள விகிதங்களும் மாறுவதோடமையாது வெவ்வேறு குடிமக்கள்மீது சுமததப்பட்ட பளுவுக்கு மேலதிகமாகவும் அது செல்லுகின்றதா?)

இந்தச் சிக்கலான பிரச்சினையை ஆராய்வதற்கு அவசியமான முக்கிய சாதனங்களைப்பற்றி இநநூலின் மூன்றும் நாலாம் பகுதிகளிற் கூறுவாம். முடிவான பயன்களைப் பற்றிப் பொருளியலா ஏகோபித்த முடிவுக்கு வரவில்லை. கம்பெனிமீது விதிகக்படும் வரி பெருமபாலும் நுகர்வோா தலையிலேயே சுமத்தப்படுகிறதெனச் சிலர் கருதுவர். சிலர் அது பெரும்பாலும் பங்குதாரர்மீதும் முதலாளிகள்மீதுமே விழுகிறதெனபர். சிலர் இரண்டு பக்கத்துக்கும் நியாயங் கூறுவர். சிலர் திருவுளச்சீட்டுப் போடுவர். சிலர் அறிய முடியாதென ஆத்திரப்படுவர்.

"வரிகளைச் செலுத்துவோர் யார்" என்ற வினவிற்கு நிபுணர்கள் விடைய ளிக்க முயலுகின்றனர்.

படம் 4. மாகாண தலத்தாபன வரிகளின தேய்வு முறையான பளுவைக் கவனிக்க. இது, சமட்டி வரிகளின ஓரளவான வளர்மீத முறைகளுக்கிய வரைகோடடினின்றும வேறுபட்டதாகும். (மூலம்: பொருளாதார அறிக்கை பறறிய கூட்டுகுழு, நவம்பர், 9, 1957.)

நமது வரிமுறை எவ்வளவு தூரம் முற்போக்குடையது, எவ்வளவு தூரம் பிற்போக்குடையதென்பதைப் படம் 4 காட்டுகிறது. அதை வகுத்த ரிச்சாட் ஏ. மஸ்க்ரேவும் அவருடைய கூட்டாளிகளும் இந்த வரிகளின் பயனைத் தனித்தனியாக அறிவதற்குப் பெரிதும் முயன்றுள்ளனர். இவை வரிப்பயனைக் கூடிய அளவு காட்டும். இந்த ஆராய்ச்சிகளைச் செயற்கை நிலையில் செய்யக்கூடிய சக்தி தமக்கு இல்லையெனவும் மஸ்க்ரேவ் கூறியுள் ளார். செயற்கை நிலையிலே ஆராய்ச்சி செய்வதானால் (1) வரியில் லாத நிலையில் விடயங்களை அளந்து காணவும் (2) பின்னர் வரியுள்ள நிலையில் விடயங்களை அளக்கவும் (3) கடைசியாக இந்த இரண்டு நிலைக்கு மிடையிலுள்ள வித்தியாசத்தைக் கவனிக்கவும் வேண்டுமெனவுங்கூறலாம்.

எப்படியானாலும், மாகாணத் தலத்தாபன வரிகள், சமட்டி வரிகளிலும் பார்க்கப் பிற்போக்கானவையெனவும், படம் 4 அதைக் காட்டும் எனவும் நிபுணர் கூறுவர்.

சுருக்கம்.

1. அரசாங்கம் தனது நடவடிக்கைகளைமேற்கொள்வதற்குத் தேவையான வருமானங்கள் வரி மூலம் திரட்டிக்கின்றன. வருமானப்பங்கீட்டை மாற்றக் கூடிய வகையில் அமைந்த பொதுநல மாற்றச் செலவுகளுக்கும் வரிகள் துணை செய்கின்றன. வரிகள் விதிக்கப்படும் விதமே சனங்களிடம் வருமானம் பங்கிடப்படும் முறையை நிச்சயிக்கிறது.

2. வரி விதிப்பதன் அடிப்படை நோக்கம் "நன்மை", "புனர்ப்பங்கீட்டி லுள்ள தியாகம்" என்ற இரண்டு கருத்துக்களையும் உடையது. வருமானத் திலும் ஆதனத்தின்மீதும் படிமுறையாக முன்னேறும் நேரடியான வரிகளுண்டு. அவற்றுக்கு எதிராகப் பிரதானமாகப் பண்டங்கள், பணிகள் என்பவற்றின்மீது விதிக்கப்படும் மறைமுகமான வரிகளுண்டு.

3. சமட்டி வருமானத்திலே, முக்காற்பகுதி தனிப்பட்ட வருமான வரி மூலமும் கம்பெனி வருமானவரி மூலமுங் கிடைக்கிறது. எஞ்சியது பிறபோக்கான வரிகளான சம்பளவரி, கலால்வரி முதலியன மூலம் கிடைக் கிறது. தனிப்பட்டவர் வருமானவரி முற்போக்கானது; அது வருமானத்தை செல்வரிடையிலும் வறியவரிடையிலும் புனர்ப்பங்கீடு செய்கிறது.

4. யுத்தகாலத்துக்குப் பின்னர் மாகாணச் செலவும் தலதாபனச் செலவும் உயர்ந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. செலவினங்களில் முக்கியமானவை கல்வி, வீதியமைப்பு, பொதுநலம, பொலீஸ், அரசாங்கப் பாதுகாப்புக் கருமங்கள் என்பனபற்றியவை.

5. தலத்தாபன வருமானத்தில் சொத்துவரி முக்கியமானது. மாகாண வரிகளில் விற்பனை வரியும் கலால் வரியும் முக்கியமானவை. யுத்தத் துக்குப் பிந்திய காலத்திலே மாகாணங்களும தலத்தாபனங்களும் வருமானத்துக்கு அதிகமாகச் செலவு செயதன. அதனால் அவற்றின் கடன்கள் அதிகரித்தன.

6. வீதியமைப்புக்கும சமூக நலனை விருத்தி செய்வதற்குமாக மாகாணங் களுக்குச் சமட்டி அரசு கோடிக்கணக்கான தொகையை நன்கொடையாகக் கொடுக்கிறது. கல்வி, வீதியமைபபு, பொதுநலசேவையென்பவற்றுக்கென மாகாண அரசு தலத்தாபனங்களுக்கு அதிகப்படியான உதவி செய்து வருகிறது.

7. வரியின பாதிக்கும் முறையென்பது, அதன் பளு எவ்வாறு பிரிக்கப் படுகிறதென்பதே. அதாவது வினைகளையும் எனைய பொருளாதாரவிடயங் களையும் அது எவ்வாறு மாற்றுகிறது என்பதாகும். எவர்மீது ஒரு வரி விதிக்கப்படுகிறதோ, அவர் அந்தப பளுவின் ஒரு பகுதியை முன்னுக்கோ பின்னுகோ தள்ளகூடும். நூலின் மூனறும, நாலாம் பிரிவிலே பொருளியல் உபகரணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றைக்கொண்டு இந்தக் கடினமான பிரச்சினையை ஆராயலாம்.

ஆராய்ச்சிக்குரிய விடயங்கள்.

1. வரிகளின் முற்போக்குக் கிரமப்படி பலவகையான வரிகளையும் அட்டவணைப்படுத்துக.

(1) சமட்டி (2) மாகாண (3) தலத்தாபன மட்டத்தில் அவையொவ் வொன்றினதும் முக்கியத்துவமென்ன ?

2. தொகைமுக்கியத்துவம்பற்றி மாகாண, தலத்தாபனச் செலவுகளை வகைப்படுத்துக. ஒன்பதாவது அத்தியாயத்திலே அட்டவணை 2 இல் காட்டிய சமட்டிச் செலவுவகைகளோடு அவற்றை ஒப்பிடுக.

3. மூன்று படிமுறை அரசாங்க மட்டத்திலும் அரசாங்கம் என்னென்ன கடமைகளைச்செய்ய வேண்டும்? வருமானம், உதவி நன்கொடை என்பன எவ்வாறு இவையிடையே பங்கீடு செய்யப்பட வேண்டும்?

4. அர்க்கன்ஸாவிலுள்ள ஒரு பிரசைக்கு உதவி செய்வதற்காக மசாசுசெட்சிலுள்ள ஒரு பிரசைமீது வரி விதிக்க வேண்டுமா? வேர்மண்டிலும், மாசாச்சுசெட்சிலும், மெக்ஸிக்கோவிலுமுள்ள பிரசைக்கு உதவி செய்ய அவ்வாறு செய்யலாமா?

5. "வரி விதிப்பதன் பயனுக மக்கள் புகைக்கும் தமது பழக்கத்தை விடமாட்டார். வறியவரும் புகைக்கும் பழக்கமுடையவர். சிகரெட்மீது விதிக்கும் வரி பாண்மீது விதிக்கும் வரியிலிருந்து வேறுபட்டதல்ல." இந்தக் கூற்று பொருத்தமுடையதா? இஃது உண்மையானால் அதை நிவர்த்திக்க என்ன செய்வீர்?

6. வைத்தியர், நியாயவாதி, ஆசிரியர், தட்டச்சாளர், பொறியியக்குநர், நச்சர் எனபோர் கொடுக்கும் வருமானவரியை அட்டவணை 2 ஐக்கொண்டு மதிப்பிடுக.

7. "அதிக குழந்தைகள, அதிக மோட்டார் எனபன தலத்தாபனம் செலவிடுவதும, கடன்படுவதும் அதிகமாவதைக் குறிக்கும்" இந்தக் கூற்றின் பொருள என்ன?

8. பின்வரும் கருததுக்களைபபற்றி ஆராய்க.
நனமை தியாகம் என்ற கருத்துக்கள்.
நேரடிவரி, மறைமுகவரி.
முறபோக்குவரி, பிற்போக்குவரி.
உதவிநன்கொடை, பொதுக்கடன்.
வரவுசெலவுசாந்த மேல் மிச்சமும், விழுக்காடும்.
வரியினால வரும் தாக்கம்.
வரிப்பயனைத் தள்ளி விடுதல்.

பதினெராம் அத்தியாயம்

தேசிய வருமானமும் உற்பத்தியும்

சப்பாத்து, கப்பல், மெழுகு,
கீரை – அரசர் எனப் பல
வகையான பொருள்களைப்பற்றியும்
பேசுவதற்கான காலம் வந்துவிட்ட
தெனக் கடல்யானை கூறிற்று.

— லூயிஸ் கரோல்.

எந்தப் பொருளாதார நூலிலும் முக்கியம் வகிக்கக்கூடியதொரு விடயத்தைப்பற்றி இப்போது ஆராய்வோம். அது தேசியவருமானத்தைப்பற்றியது. மூப்பது வருடத்துக்கு முன்னர் ஐக்கிய அமெரிக்கா தனது தேசிய வருமானத்தைப்பற்றிய புள்ளிவிபரங்களைச் சேகரிக்கவில்லை. 1930 இன் ஆரம்பத்தில் பெரிய வியாபார மந்தமுண்டானபோது நாம் மாதா மாதம் எமது நிலையைப்பற்றி வெறும் ஊகம் பண்ணினோம். தேசியப் பொருளாதார ஆராய்ச்சிநிலையமென்ற தனியார் தாபனத்தின் முயற்சியாலும், அந்நிய நாடுகளிலிருந்த சில அறிஞரின் முயற்சியாலும், தேசிய வருமானம் பற்றிய புள்ளிவிபரத்தின் அவசியத்தை அரசாங்கம் உணர்ந்தது. இப்போது வியாபாரப் பகுதியினர், இந்தப் புள்ளிவிபரங்களைச் சேகரித்து, வருடாந்த தேசியவருமானத்தை வெளியிடுகின்றனர்; சில சமயம் மூன்றுமாதத்துகொரு முறையும் சிலசமயம் மாதம் ஒருமுறையும் வெளியிடுகின்றனர். தேசிய வருமானத்தை எந்த ஆய்வாளரும் கருத்திலே கொளளாதிருக்கமுடியாது. அதனால்தான் ஐக்கியநாடுகள் தாபனம் அத்தகைய விபரங்களை எல்லா நாடுகளும் சேகரிக்கவேண்டுமென முயற்சிசெய்கிறது.

ஒரு பொருளாதாரத்தின் நடவடிக்கையை அளக்கும் அலகு.

தேசியவருமானமென்றாலென்ன ? ஒரு வருடகாலத்தில் ஒரு பொருளாதாரத்திலே பயன்படும் பண்டம, பணி என்பவற்றைப் பணமென்ற அளவு கொண்டு அளக்கும் அளவைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெயரே இது. தேசிய வருமானம் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக "தேசிய உற்பததி", "தேறிய தேசிய உற்பத்தி" (தே. தே. உ.)[1] (N N P) என்றெல்லாம் கூறப்படுகிறது.

பெரிய வியாபார மந்தம் என்பதன் அர்த்தமென்னவென்று பொருளியற சரித்திராசிரியரைக் கேட்டால், அவர் சுருக்கமாகக் கூறுவது இதுதான் :

1. இனனுஞ் சில பக்கங்களிலே தேறிய தேசிய உறபத்தி, மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி என்பவறறிடையே உள்ள விதியாசத்தை ஆராய்வோம். ஐக்கிய அமெரிக்க வியாபாரப்பகுதி "தேசிய வருமானம்" எனறு கூறுமபோது எதைக் கருதுகிறதெனபதையும் ஆராய்வோம்.

" 1929 இலுள்ள தே. தே. உ. 95.8 நூறுகோடி டொலரிலிருந்து 1933 இலுள்ள தே. தே. உ. 48.8 நூறு கோடி டொலராக இறங்கிவிட்டது. பண்டம், பணியெனபவற்றின் பணப்பெறுமதி அரைவாசியாக வீழ்ச்சியடைந்ததால் அமெரிக்காவிலே மக்கள் இன்னலனுபவித்தனர்; வங்கிகள் முறிந்தன. கலவரங்களுண்டாயின; அரசியல் குழப்பங்களேறபட்டன" என்று அவர் கூறுவார்.

சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், தேசிய வருமானம் அல்லது உற்பத்தி யெனபது பணம் என்ற அளவையினால அளந்து கணடதொகையாகும். அதாவது சமூகம் தன்னுடைய நிலம், உழைப்பு, எனைய மூலதன வளங்கள் என்பவறறைக கொணடு உறபத்தி செய்யும் அப்பிள், தோடம்பழம், எந்திரங்கள் எனபவற்றைப் பண அலகால் அளந்துகண்டதொகை எனலாம். தேசிய வருமானம் எனற கருத்து முதற்பிரிவிலே கண்ட முகவுரையாய மைந்த ஆராய்ச்சிக்கு ஒரு சுருக்கமெனக் கூறலாம்.

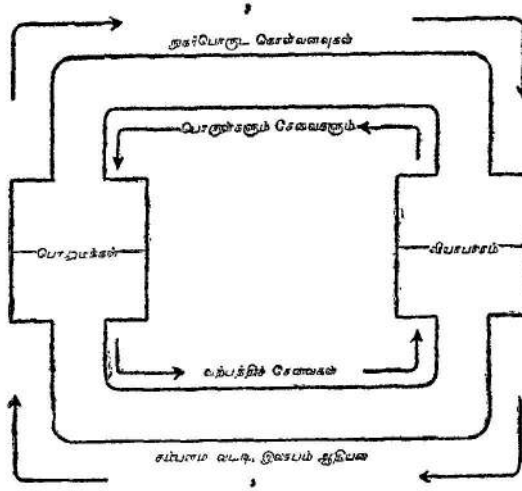
தேசிய உற்பத்தியை அளக்க இரண்டுவகை அலகு : பொருள்வருவாய் அல்லது வருமானவருவாய் : தேறிய தேசிய உற்பத்தியை எப்படி அளபபது ? (தே. தே. உ.) பொதுவான கருத்து இலேசானது. படம் 1 இலே அரசாங்கம் இல்லாததும், மூலதனச் சேர்க்கை இல்லாததும், தேறிய சேமநிதியிலலாததுமானதொரு பொருளாதாரத்திலே, டொலர் செலவின விருததமான ஓட்டம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

உற்பத்திப் பொருள் ஓட்டம்.—ஒவ்வொரு வருடமும் மக்கள அப்பிள், தோடம்பழம், பாண் போனற பொருள்களை நுகர்வதோடு, பல்சாரத்தியம், திரைப்படம காட்டுதல் போன்ற சேவைகளையும் பெறுகிறார்கள். பொதுமக்கள் இந்த நுகர்பொருள்களுக்குப் பணஞ் செலவு செய்கின்றனர். இது படம் 1 இல மேலேயுள்ள வளைவின் மூலம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

நுகர்பொருளில் செலவுசெய்யும் எல்லாவற்றையும் கூட்டி (N N P) தே. தே. உ. வைகாணகிறோம. எனவே வருடததில் கிடைக்கும் பண்டம், பணி எனபவறறின் கூட்டுத் தொகையே தே. தே. உ. வாகும். (தோடம்பழத்தின் விலை × தோடம் பழததின மொத்தத்தொகை) + (அப்பிளின் விலை × அபபிளின் தொகை) + ... சட சம்பந்தமான பலவகைப் பண்டங்கள், பணிகள் என்பவற்றை மதிப்பிடவும், தொகுத்துக் கூறவும் சந்தை விலையை என் பயன்படுத்தவேணடும் ? பலவகைப்பண்டங்கள, பணிகள் எனபவை, சார்புநோகஇல எவ்வாறு மக்களுக்குத தேவைப்படுகினறன என்பதைச் சந்தைவிலைகளே எடுத்துக்காட்டக்கூடியன. அதை நூலின மூனறாம பகுதியில் காட்டியுள்ளோம்.

தேறிய தேசிய உற்பத்தி அல்லது " சந்தைவிலைகளிலே கணிக்கப்படும் தேசிய வருமானம் " எனபதற்கு வரைவிலக்கணம் கூறுவதானால், சமூகத்

தே. தே. உ. (N N P) இன் அளவானது விலை வின் ஒட்டமாக அல்லது செலவின் ஒட்டமாக அளவிடப்பட்டுளது.

படம 1. மேல் வளைவிலே மகக்ள் நுகாபொருளில் தமது பணதைதச் செலவிடுகின்றனர். இதன ஒருவருடைதது மொத்தப பெருமகததை அளநதால், அது தே. தே. உ. (NNP) வையறிந்த தாகும். கீழ் வளைவிலே வருடத்தில உண்டாகும் செலவு அல்லது உழைப்பு காடடபபடடுள்ளது. இதுவே வியாபாரத்தலம் வெளியே கொடுககும் செலவு அல்லது உழைப்பு. இதில இலாபமும அடஙகும். தே. தே. உ. (NNP) வையளககும இநத இரணடு அளவும் ஒத்திருககவேணடும.

தின் பூரணபபடுத்தப்பட்ட உறபததிப் பொருள்களின் மொத்தப் பணமதிப் பீடு என்று கூறலாம்.[1]

வருமானம் வரும்வழி அல்லது உழைப்பு :—இதைப்போன்ற இலகு வானதொரு பொருளாதாரத்திலே தே. தே. உ. வைக கணிப்பதற்கு இரண் டாவது வழியொன்றுமுணடு. படம் 1 இல் உளள கீழ்வளைவை பார்க்க. பொதுசனத்துக்கு வியாபாரம் எதைக கொடுகிறது? அது சமபளம், வட்டி, வரி, இலாபம் எனபவறறைக் கொடுக்கிறது. என்? இந்தச் சாதன உழைப்புக்களே உறபத்திச் செலவுகள். உறபதியோட்டத்தின செலவுகள இவை. (குறிப்பு : இஙகே கணகுவழக்குப பார்பபோரைப் போலலலாது, பொருளியலறிஞர் இலாபததை உறபததிச் செலவாகவோ, உழைப்பு இனமாகவோதான் கருதுவா.)

[1] ஆரம்பததில் நாம கொநத இலகுவான விளக்கததில, சமூகத்தின பூரணமாக்கபபட்ட உற்பத்தி தனியா நுகர்வுகளும் செலவுகளும் என்று குறிபபிடடோம். அரசாஙகம பண்டங் களிலும் பணிகளிலும் செலவுசெய்யும் பணமுமாகும, தனியார் தேறிய முதலீடுகளும் இதிலே அடஙகும் என்பதை மேலே காணபோம.

புள்ளிவிவரங்களைத் தயார்செய்வோர் அத்தகைய வருடாந்தச் சாதன உழைப்புக்களை, அதாவது வருமானத்தை, கீழேயுள்ள வீலிலிருந்து கணிக்க முடியும். இவ்வாறு தே. தே. உ. (NNP) வைக்கணித்துக் கொள்ளலாம்.

தேறிய தேசிய உற்பத்தி என்பதற்கு இரண்டாவதொரு நோக்கின்படி வரைவிலக்கணங் கூறுவதானால், சமூகத்தில் பூரணமாக்கப்பட்ட பொருள்களின் உற்பத்திச் செலவான சாதன உழைப்பின் (சம்பளம், வட்டி, வரி, இலாபம்) மொத்தம் எனலாம்.[1]

இப்போது நாம் உற்பத்திப் பொருள் ஓட்டத்தைக்காட்டும் மேல்வீளைவைக் கொண்டும், உழைப்பு ஓட்டத்தைக் காட்டும் கீழ் வீளைவைக் கொண்டும் தே. தே. உ. (NNP) வைக்கணித்துக் கொண்டோம். இவற்றில் எது பெரியது? விடை: இரண்டும் சமம்.

இவ்வாறு சமமாயிருப்பது எதனால்? இதோ அதற்குக் காரணம்: இலாபத்தைக் கீழ்வீளைவிலே சேர்த்திருக்கிறோமென்பதை ஞாபகத்திற்கொள்க. இலாபமானது சம்பளம், வட்டி, வரி என்பவற்றோடு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது; இலாபம் என்றாலென்ன? அதாவது பொருள்களை (தோடம்பழம், அப்பிள், பாண்) விற்கும்போது, எனைய உற்பத்திச் சாதனச் செலவுகளைக் கொடுத்தபின் எஞ்சுவது. உழைப்புக்கள் மூலம் கீழ்வீளைவுப்பாதையானது பொருள் ஓட்டம் மூலம் மேல்வீளைவுப்பாதையோடு சரிசமனாயிருக்கும்பொருட்டு, எஞ்சியிருப்பது தானாக எந்த அளவை மேற்கொள்ளுமோ அதுவே இலாபம்.

கணக்கு வைப்பவர்களும், கணக்காளரும் பயன்படுத்தும் முக்கியமான சாதனமான "இரட்டைப்பதிவுமுறையிலே" இந்தத் தத்துவம் காணப்படுகிறது. கணக்கின் இரண்டுபக்கத்தையும் சரிக்கட்டுவதற்காகவே அவர்கள் இந்த முறையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இந்த இரட்டைப் பதிவுமுறை உலகில் ஒரு பெரிய கண்டுபிடிப்பு எனலாம்.

மீட்டுச் சொல்வதானால், தே. தே. உ. (NNP) அல்லது தேறிய தேசிய உற்பத்தியைப் பொருளின் ஓட்டம் என்ற முறையில் அளக்கலாம். அவ்வாறே, உழைப்பு ஓட்டமென்ற கீழ்வீளைவுமூலமும் புள்ளிவிபரஞ் சேகரிப்பவர் தமது மதிப்பீட்டுக்கான புள்ளிகளைச் சேகரிக்கலாம். இலாபமென்பதற்குப் பொருத்தமான வரைவிலக்கணம் கூறி, அதனைப் பொருளாதார உழைப்பும் உற்பத்திச் செலவுமெனக் கொண்டால் இரண்டுவகையான மதிப்பீட்டு வழிகளாலும், ஒரே தே. தே. உ. (NNP) ஐப் பெறலாம்.

1. *எமது இலேசான உதாரணத்தைக் கைவிடும்போது வரிகள் இங்கு சேர்க்கப்படும்.*

திகதி	கணக்கில	பணவடிவான தே.தே.உ. (NNP) ஆயிரங்கோடி நடைமுறை டொலர் (1)	விலைச்சுட்டி இலக்கம் (2)	1929 ஆம் ஆண்டில் வழங்கிய ஆயிரங்கோடி டொலரில் நிசமான தே.தே.உ. (3) $\left[=\frac{(1)}{(2)}\times 100\right]$
1929		96	100	$\frac{96}{100}\times 100=96$
1933		48	75	$\frac{48}{75}\times 100=64$

அட்டவணை 1. நிச தே.தே.உ. (NNP) ஐ மதிப்பிடும் மாநிரி. இரண்டாம கட்டத்திலுள்ள விலைச்சுட்டைப்பயன்படுத்தி (1) கட்டதை இறகி (3) கட்டதிலுளள நிசமான தே. தே. உ. ஐகாணலாம. (நொடி : 1933 இல விலையகொணடு 1929 இன நிச தே. தே. உ. 72 ஆயிரக்கோடி டொலர எனக காட்டமுடியுமா ? குறிப்பு : 1933 ஐ அடிப்படையாகக கொண்டால 1929 இன விலைசுடடென 133 1/3 ஆகும்.)

நிச தேசிய உற்பத்தியும் பணத் தேசிய உற்பத்தியும் : வீக்கத்தை இறக்குவதற்காக விலைச் சுட்டைப் பயன்படுத்தல்.

தே. தே. உ. (NNP) சந்தையின் பணவிலையை அளவுகோலாகக கொண்டு, பலவகையான பொருளகளை மதிப்பிட ஓர் அளவுகோலைப பயன்படுதது கிறது. ஆனல் தினமும விரிந்து கொடுக்கும ரப்பர் அளவுகோலைப பயனபடுத்துவதிலும் பார்கக மர அளவுகோலைப்பயன்படுத்துவதையே மக்கள் விரும்புவர்.

பணத்தை அளவுகோலாகக கொளளும்போது பொருளியலாளா தீாகக வேண்டிய பிரச்சினைகளில் இதுவுமொனறு. பணவீக்கமோ, இறக்கமோ விலைகளை ஏற்றியோ இறக்கியோ மாற்றக்கூடும். அல்லது பொருளியலாளர் கூறுகிறபடி "1929—1933 ஆம ஆண்டுகளுக்கிடையில் அல்லது 1939—1961 ஆம் ஆணடுகளுக்கிடையில் இருந்ததுபோலப் பணத்தின் விலை மாறும்."...

இதற்கு என்ன செயயலாம் ? நமது அளவுகோல அடிக்கடிமாறுவதை, பொருளியலாளர் விலைகட்குச் சுட்டிலக்கம் பயன்படுத்தி மாறறிக் கொள்ளலாம்.[1] 1929-1933 இன விடயஙகளை ஒத்துப்பார்த்தால், அது நடைமுறைப் பண தே. தே. உ. (N N P) இறக்கவிலைச் சுடடிலக்கத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தலாமென்பதையும், 1929 இன் மாறுவாங்கும் சகதி டொலர்கள் மூலம் அதை நிச தே. தே. உ. (N N P) ஆக எவவாறு மாற்றலாமென்பதையும் காட்டும். அட்டவணை1, 1929, 1933 ஆம் ஆண்டுகட்குரிய தே. தே. உ.

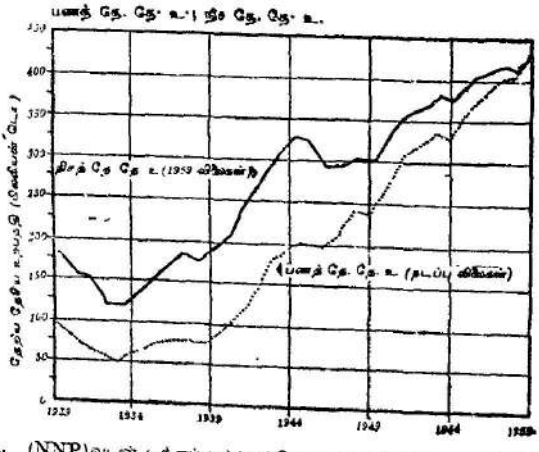
1. விலைகளு சுட்டிலக்கம் எவவாறு கழிகலலாமெனபதை 7 ஆம் அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடடோம்.

(N N P) தொகையை அண்மிய 96 ஆயிரங்கோடி, 48 ஆயிரங்கோடி டொலருக்குக் கொடுக்கிறது. அது பண தே. தே. உ. (N NP) அரைப்பங்கானதைக காட்டும். பண்டம், பணி என்பவற்றின்விலை வியாபாரமந்தத்திலே சராசரி 25 வீதம் வீழ்ச்சியுற்றதென அரசாங்கம் மதிப்பிடுகிறது. 1929 ஆம் ஆண்டை நூற்றுக்கு அடிப்படையாகக்கொண்டு 1933 ஆம் ஆண்டில் விலைச் சுட்டிலக்கம 75 என அரசாங்கம் கூறுகிறது. எனவே 1933 ஆம் ஆண்டுக் குரிய 48 ஆயிரங் கோடி தே. தே. உ. உண்மையில் 1929 இறகுரிய 96 ஆயிரங் கோடி டொலர் தே. தே. உ. இனமதிப்புக்கு அரைவாசி அதிக மதிப்புடைய தாயிருந்ததெனத் தெளிவாகிறது. அரைவாசிக்கு எவ்வளவு அதிகம் ?

அட்டவணை 1, விலைச்சுட்டிலக்கத்தால் பணத் தேசிய உற்பத்தியைப் பிரிப்பதால், நிசமான தே. தே. உ. (NNP) 1929 ஆம் மட்டத்திலிருந்து 2/3 பங்கே வீழ்ச்சியடைந்தது எனபதைக் காட்டுகிறது. 1929 ஆம் ஆண்டின் வாங்குஞ் சக்தியை டொலர் கணக்கில் வைத்துக் கணிக்கும்போது அது 64 ஆயிரங்கொடி டொலருக்கு வீழ்ச்சியடைநதது எனக் கூறலாம். ஆனால் பண தே. தே. உ. (NNP) காட்டும் அரை மட்டமான விழுக்காடு விலையளவு கோல் மாறியதாலுண்டான மயகமகமாகும்.

சரித்திரரீதியாக ஒவ்வொருவருடத்திலும், புழக்கத்திலிருந்த விலைகள், நிசமான டொலாகள் என்பவற்றில் கணிக்கப்பட்டபடியுள்ள பண தே. தே. உ. இன் வரலாறறைப் படம் 2 காட்டுகிறது.

உயர்ந்துசெல் விலைகளால் தேறிய தேசிய உற்பத்தி போலியாக வீக்கமடைந்ததைக் காட்டுவது :

பண தே.தே.உ. (NNP)வுடன் ஒத்துப்பார்க்கும்போது நிச தே.தே.உ. (N N P) வளர்ச்சியில் குன்றுவது எதனாலெனறால், விலை ஏறுவதனால என்க. 1959 ஆம் ஆண்டின வாங்கும் சக்தியை அடிப்படையாகக்கொண்ட டொலரில் நி அளவைக் கொடுக்க, பண தே.தே.உ. வை இறகுவதறகாக,நிச தே.தே.உ. 1959 இன் விலைச்சுட்டிலக்கத்தைப் பயனபடுத்துகிறது.
(மூலம் : ஐ.அ. வர்த்தகத் திணைக்களம்)

1959 ஆம் ஆண்டு டொலரில் கணிக்கப்பட்ட நிச தே. தே. உ. (N N P) ஒப்பு நோக்குவதற்காகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. பண தே. தே. உ. (N N P) வில் காணப்படும் பெருக்கம் போலி என்பதைக் குறித்துக்கொள்க. அது கடந்த 25 வருடமாக உள்ள பண அளவின் விலை வீக்கத்தினுண்டானது.

இடை நிலையிலுள்ள பொருள்களை " இருமுறை கணிப்பதைத் " தடுத்தல்

புழக்கத்திலுள்ள பணக்கணக்கை மறுபடியும் ஆராயுமபோது இடை நிலைப் பொருள்களை (இவை சம்பூரணமாக்கப்படாதபொருள்கள்) எவ்வாறு பைசல் செய்யவேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிடுவோம். அதன பயனுக எந்தப் பொருளையும் இரண்டாம், மூனறும், நாலாம் முறையாகத் திருப்பிக் கணக்கிடுவதைத் தடுக்கலாம்.

இடைநிலைப் பொருள்களைத் தவிர்த்தல்.—தே. தே. உ. (NNP) வில் பாலை க்கணக்கெடுக்க விரும்புகிறோம. ஆனால போறணையில் உள்ள மாவைக் கணக்கிலெடுப்பதைத த தடுக்கவேணடும். அதைத் தடுக்காவிட்டால் ஒரே பொருள் இரண்டுமுறை கணக்கில் சேர்ந்துவிடும். படம் 1 இலுள்ள 2 வளைவுப் படத்தைத் திருப்பிப்பாருங்கள். அங்கே பாண, சவரஞ் செய்யும் அலகு எல்லாம் காடடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அங்கே பாண செய்வதற்குரிய பதமான மாவோ, கோதுமையோ காட்டப்படவிலலை. அவை எங்கே ? இவை " வியாபாரம் " எனற கட்டத்தில அடக்கபபட்டுள்ளன. இவைதாம் இடைநிலைப் பொருள்கள். இவை பலவகையான உறபத்திக் கட்டங்களி லிருக்கின்றன. கடைசிகடடமே பூரணப்படுதத்பட்ட பொருளான பாண். இந்த இடைநிலைப் பொருள்களை முடிந்த பொருள்களோடு சோத்துக் கணக கிடுவதானால் ஒரேபொருள் பலமுறை கணகிலே சோக்கப்படடதாகிவிடும்.

இருமுறை கணக்கெடுப்பதைத் தவிர்த்தல்.—சில மானுக்கா பினவரு மாறு கூறுவா : " சிறிது கவனமாயிருந்தால, மேலவளவு வழிமூலம் தே. தே. உ. (NNP) ஐக் காணப்பார்க்குமபோது இடைப்பொருள்களைக் கணக்கெடுப் பது தவிர்க்கபபடலாம. ஆனால கீழ் வளவு முறையை அனுசரிக்குமபோது சில இடையூறுகளுண்டாகும். வியாபாரக் கம்பெனிகளின் கணகருகளிலி ருந்துதானே அரசாங்கத்தின வியாபார இலாகா வருமான அறிகைகளைப் பெறுகிறது. மாவரைப்போ விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் பணம, பாண் செய்வோர் மாவரைபபோருகளுக கொடுக்கும பணம், அபபக்கடைக்காரர் பாண சுடுவோருக்குக கொடுகும பணம் என்பனவெல்லாம் அவாகளுடைய கணக்கிலே சேர்கபபடலலையா ? இவவாறு பல உற்பததிகளட்டங்களைக் கடகும் பொருளகள் விடயதில, இரணடு, மூன்று, நாலு முறை கூட ஒரு பொருள் கணகிடப்படமாடடாதா ? "

இது நியாயமான கேளவிதான. இதற்குத் திருப்திகரமான பதில கொடுக் கலாம. கீழ்வளவு உழைப்பை அதாவது சாதனச் செலவு அளவுகளைக் கணகிடும் புள்ளிவிபரக கணக்காளன " பெறுமதி சேர்க்கபபட்ட " முறை யைப பயன்படுததுகிறனை.

"பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட" முறையிலே கீழ்வீலைவிலுள்ள சாதன உழைப்பு சம்பந்தமான கம்பெனி வருமான அறிக்கை காட்டும் எல்லாச் செலவுகளும் சேர்க்கப்படுவதில்லை. மற்றக் கம்பெனிகளிலிருந்து வாங்கிய பொருள்களும் சேவைகளும் தவிர்க்கப்படுகின்றன. ஏனெனில் இந்தச் செலவுக்கான டொலர்கள் மற்றக் கம்பெனிகள் அனுப்பிய கணக்கு களிலிருந்து தே. தே. உ. (N N P)இல் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும்.

உதாரணம்: பெப்டோ-இலிட்டர் கம்பெனி, எடிசன் கம்பெனியிடமிருந்து மின்சார சக்தியை வாங்குகிறது. இந்தச் செலவு "சேர்க்கப்பட்ட பெறு மதியில்" சேர்த்துக் கூட்டப்படவில்லை. ஏன் அப்படி? இது சம்பள மன்று; வட்டியுமன்று, வரியுமன்று, இலாபமுமன்று; பெப்டோ-இலிட்டர் உற்பத்திச் சாதனம் எதற்குமே, இ.ந்து ஒரு கொடுமானமன்று. அதனால் இது கீழ் வீலைவில் காணப்படாது வியாபாரக் கட்டத்துக்குள்ளேயே அடங் கியிருக்கும். அங்கே இதுவும் இத்தகைய செலவினங்களும், கவனமாகப் பெப்டோ பற்றுச்சீட்டுகளிலிருந்து கழிக்கப்படும். எஞ்சுவது என்ன? பெப்டோவின் சரியான பெறுமதி சேர்க்கப்பட்டமையே மிஞ்சும். இ.ந்து உண்மையில் அதன் சம்பளம், வட்டி, வரி, இலாபம் என்பனவாகும்.

இந்த மின்சக்தி, எடிசன் கம்பெனியால் உறபத்தி செய்யப்பட்டது. எடி சனிலுள்ள வட்டி, வரி, இலாபம என்பவற்றைப் பெறுவோரே இதனை உற்பத்தி செய்தனர். தே. தே. உ. (N N P)புள்ளிவிபரக் கணக்காளர் இந்த மின்சார நடவடிக்கையைக் கைவிட்டிருக்கமாட்டார். அவர் அதை எடிசன் கம்பெனிக்குள்ள மதிப்புச் சேர்க்கப்பட்டதாகக் கொள்வர். இது நடைபெற வேண்டிய முறையே. ஒவ்வொரு பொருளையும் ஒவ்வொருமுறை சேர்த் துக்கொள்வதே எமது நோக்கம. இரண்டு மூன்று முறை சேர்க்கும் நோக்கமில்லை.

அட்டவணை 2, பாண் உறபத்தியின் பல படிகள மூலம் விவசாயிகள், மாவரைப்போர், பாண்சுடுவோர், அதைவிற்பனை செய்வோர் ஆகியோரின் வருமான அறிக்கைகளில் காணும் இடைநிலைச் செலவுகளை மதிப்புச் சேர்க்கப் பட்ட முறையினால் எவ்வாறு கழிக்கலாமென்பதைக் காட்டுகிறது. அததுடன் அது பூரணமாய்ச செய்யப்பட்ட பாணின் தேறிய பெறுமானம், கீழ்வீலைவு சாதனச் செலவினம எனபவற்றிடையே நாம் விரும்பிய சமத்துவத்தையும் உண்டாக்குகிறது. இவறறையெல்லாம் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்:

இரண்டுதரம கணக்கிலே சேர்ப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக, தே. தே. உற பத்தியில் இடைநிலைப் பொருள்களைச் சேர்க்காமல் பூரணநிலையிலுள்ள பொருள்களையே சேர்க்கிறோம். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மதிப்புச் சேர்க்கப் பட்டதென்ற முறையைப் பின்பற்றி, மற்றக் கம்பெனிகளின் இடைப் பொருள உறபத்திக்கான செலவுகளைக் கழித்துவிடுவதால் இரட்டைக் கணிப்பு தவிர்க்கப்படுகிறது. சம்பளம், வரி, வட்டி, இலாபம் என்பன ஒரு முறையே கணக்கிலெடுக்கப்படுகின்றன.

தே. தே. உ. என்பது எல்லாக் கட்டங்களினதும் சேர்க்கப்பட்ட மதிப்பாகும்.

உற்பத்திக்கட்டம்	விற்பனவு ரசீது		இடைநிலைப் பொருள்களின் அல்லது மூலப்பொருள்களின் விலை		சேர்க்கபபட்ட மதிபபு (சம்பளம், இலாபம் முதலியன)	
	(1)		(2)		(3) = [(1) – (2)]	
கோதுமை ..	4	—	0	=	4	
மா	6	—	4	=	2	
சுட்ட பாண் ..	12	—	6	=	6	
விநியோகித்த பாண் ..	20	—	12	=	8	
	42	—	22	=	20	(சேர்க்கபபட மதிப்பு)

அட்டவணை 2. பாண் ரசீது, விலை, சேர்க்கப்பட்ட மதிப்பு : (ஒர் இறுத்தல் பாணுக்கு இத்தனை சதம் என்ற கணக்கில்). இரண்டுதரம் கணக்கில சேர்த்துக் கொள்ளாதிருப்பதற்காக ஒவ்வொரு கடடத்திலும் சேர்க்கப்பட்ட மதிப்பைக் கவனமாகக் கணிக்கிறேம். வேறு கம்பெனிகளிடமிருந்து அந தக் கட்டத்திலே வாங்கிய பொருள்கள், இடைநிலைப பொருள்கள் என் பவறறின் விலையைக் கழித்துக் கொள்ளுகிறேம். இடைநிலைப் பொருள்கள் முதலாம் கோட்டிலும் இரண்டாங் கோட்டிலுஞ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாங்கோட்டில் அவை எதிர்க்கணியமாகச் சேர்க்கப்பட்டதால் அவை ஒன்றையொன்று சமன்படுத்திவிடுகினறன.

இதை அறிந்துகொள்வது கடினமன்று. ஆனால பணப்பித்துப் பிடித்தபலர் இதை விளங்க முடியாதிருக்கின்றனர். அரசாங்கம் புதிய பணநோட்டுக்களை அச்சடித்து விநியோகஞ் செய்தாலன்றி, சநதையில் நில வும் விலை உற்பத்திச் செலவுக்குக் காணுதென இவர்கள் கருதுவர்.

தேறிய முதலீடு அல்லது மூலதனம் உண்டாக்குதல். மூலதனம் உரு வாதல், வளர்தல் என்பவற்றை இதுவரை நமது ஆராய்ச்சியில நாம புகுத்தாது விட்டுவிட்டோம். மக்கள் அப்பிள், தோடம்பழம், அபபம், என்பனவற்றை நுகர்வதற்கு விரும்புகிறார்கள் என்பதை மாத்திரமே கருத்தில் கொண்டோம். நடைமுறை வாழ்க்கையிலே மக்கள் தமது வருமானத்திலே ஒரு பகுதியை மிச்சம் பிடிக்கவும், முதலீடு செய்யவும் விரும்புவர். இப்போது அப்பம் சாப்பிடுவதற்குப் பதிலாக, புதிய எந்திரங் களை நிர்மாணித்து வருங்காலத்தில் அதிக அப்பம் சாப்பிடுவதற்கான வழி வகுப்பார்கள். அல்லது அரசாங்கம் அப்பத்தைச் சேகரிதது வைப்பதற் கான உதவியைச்செய்ய விரும்புவர். எனவே நுகர்வது மாத்திரமன்று ; மக்கள் மிச்சம் பிடிக்கவும் விரும்புகிறார்களென்பதை உணரவேண்டும். இத்தகைய சேமிப்பே மூலதனம் உண்டாக்குதல் அல்லது தேறிய முதலீடு எனப்படும்.

சமூகத்தின் உற்பத்தித் தகவை நுகர்வுக்குப் பயன்படுத்தாமல் மூலதன உற்பத்திக்கு மக்கள் செலவு செய்தால், பொருளியல் புள்ளி விவரம் சேகரிப்பவர், அத்தகைய மூலதனத்தை தே. தே. உ. (NNP) வின் மேல் வரவில் சேர்த்துவிட வேண்டுமென்று உணர்ந்துகொள்வர். எனவே முதலில் நாம் கூறிய வரைவிலக்கணத்தைப் பின்வருமாறு மாற்றவேண்டும்.

தேறிய தேசிய உற்பத்தி என்றால் நுகர்பண்டம், பணி என்பவற்றின் கூட்டுத் தொகையோடு தேறிய முதலீடும் சேர்ந்த தொகையாகும்.

நிலைபேறான மூலதனமுள்ள ஒரு பொருளாதாரத்திலே, நுகர்வு தே. தே. உ. இற்குச் சமனாயிருக்கும்

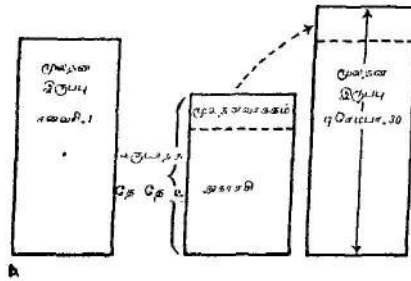
படம் 3 (அ). இங்கே மூலதனம் தேயத் தேய உடனே நிரப்பப்படுகிறது.

இந்தத் தேறிய முதலீட்டில் (அல்லது தேறிய மூலதனம் உருவாதலில்) (1) கட்டிடம், (2) தளவாடம், (3) கையிருப்பு என்பனவும் அடங்கும். இந்த முதலீட்டு முறையை உதாரணங்கொண்டு விளக்கலாம்.

சூனியமான தேறிய மூதலீடுள்ள ஒரேநிலையிலிருக்கும் சமூகம் : ஒரு பொருளாதாரம் வளாச்சியடையாவிட்டால அதன் மூலதனக் கையிருப்பு மாறாது. அதே கட்டிடங்கள், தளவாடங்கள் கையிருப்புச் சரக்குகள் இருந்து கொண்டேயிருக்கும். இந்த மூலதன அமிசங்கள் முடியமுடிய மறுபடி புதுப் பிகசப்படும். ஆனால் புதிதாக தேறிய வகையில் எதுவும் சேர்க்கப்பட மாட்டாது. அப்போது சமூகம் அதன் தேசிய வருமானம் முழுவதையும் நுகர்கிறதெனக் கூறவேண்டும். படம் 3 (அ) இல் இந்நிலைமை காட்டப் பட்டுள்ளது.

நேர்க்கணியமான தேறிய முதலீடுள்ள வளரும் சமூகம் : சாதாரணமாக சமூகம மூலதனத்தைப பெருகிகொண்டேயிருக்கும. பழையகட்டிடங் களுகும எந்திரங்களுகும் பதிலாகப் புதியவற்றை வைப்பதுமாத்திரமன்றி மேலதிகமான கட்டிடங்களையும்,எந்திரங்களையும் அது சேர்த்துக்கொள்ளுகிறது. அத்துடன் கையிருப்புச் சரக்குகளையும் (தோல், பாண், முதலியன.) பெருக்கு றது. இவவாறு அதனுடைய தேறிய முதலீடு நேர்க்கணியமானது. இது படம் 3 (ஆ) இல் காட்டப்பட்டுள்ளது. (மூலதனக் கையிருப்பு வருடத்துத் தேறிய முதலீட்டின் அளவுக்குப் பெருகியிருப்பதைக் கவனிக்க).

வளரும் மூலதனமுள்ள ஒரு பொருளாதாரத்திலே தே.தே.உ. (NNP) நுகர் விலும் அதிகமாகும். அந்த நேர்க்கணியமான மேலதிகம் தேறிய முதலீடாகும்.

படம் 3(ஆ). புதிய மூலதனம உருவாதல, மூலதனத் தேய்மானத்திலும் அதிகமாகும். மக்கள் நாளாந்த வருமானம் முழுவதையும் நுகாவதில்லே. வருங்காலத்தக்குமென மிச்சம் பிடிபபர். நிகழ்காலத்தில் நுகரும பொருளகளே உற்பத்திசெய்யக்கூடிய வளஙகளே மூல தனக் கையிருப்பை அதிகரிப்பதற்குத் திருப்பிவிடுவர்.

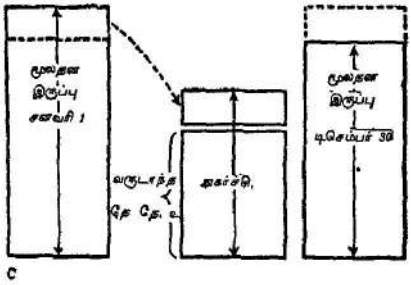
அதிகம் நுகரும் சமூகமும் எதிர்க்கணியமான தேறிய முதலீடும்: மூலதனத்தைக் கொண்டே ஒரு சமூகம் வாழ்க்கை நடத்தலாம். அப்போது அதன் முதலீடு எதிர்ககணியமாயிருக்கும். ஏனெனில், அது தனது கையிருப்புச் சரக்கை நுகர்ந்துகொண்டு, மூலதனப்பொருள் தேய்மானம் அடைவதை ஈடுசெய்யாமலிருக்கும். தேசியவருமானப் பரிபாஷையிற் கூறுவதானால, அதனுடைய நுகர்வு, அதன தே.தே. உறபத்தியை மிஞ்சிவிட்டது எனறு கூறவேண்டும்.

ஒரு வருடத்திலே உற்பத்திசெய்யாததை ஒரு சமூகம எவ்வாறு ஒரு வருடத்தில் நுகரும ?

ஆம் ; இல்லாத ஒனறை நுகரமுடியாதுதான். ஆனால இந்த வருடத்து விளைவை முற்றுக நுகர்ந்துவிடடு, அடுத்தவருடத்துக்கு விதைநெல்லுகூட வைக்காதிருக்கலாம். எனவே உறபத்திக்கு அதிகமாகவே நாம் இவவருடத்தில நுகர்கிறோம். யுத்தகாலத்திலே பெருமபாலான தேசஙகள இவ்வாறுதான செய்தன. தேசிய உற்பத்திககு அதிகமாகவே நுகர்ந்தன. பயன்படுத்திய மூலதனப் பொருளுக்கு அவை ஈடுசெய்யவில்லே. 1944 இல் தகரத்தில் அடைத்த பொருள்கள் எராளமாயிருந்தனவா ? அதைப் போர்வீரரும், பொதுசனஙகளுமுண்டனரா ? மூலதனத்தை நுகர்தல் என்பது இதுதானு ? இல்லே. இவ்வாறு மூலதனததை நுகர்வதானால் அநேக தேசங்கள் ஒரு மாதத்திலேயே பட்டினி இருக்க நேரிடும.

எதிர்க்கணியமான முதலீடு எனபது என்ன ? பொருளியலாளர் கூறுவது இதுதான : செலவானமூலதனப்பொருள்களுக்கு ஈடுசெய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட சாதனஙகளே நுகர்ச்சிப்பொருளகளேயே உற்பத்தி செய்ய ஒதுக்கிவிட்டு, அதன்பயனாக இயலபாக நுகரும் பொருள்களுககு மேலதிகமாக நுகர்தலே எதிர்க்கணியமான முதலீடாகும். இவவாறு நிகழ்ந்த எந்த வருடமுடிவிலும், மூலதனக் கையிருப்பு எவவாறிருக்குமென்பதைப் படம் 3 (இ) காட்டுகிறது.

தேய்கின்ற மூலதனமுள்ள பொருளாதாரத்திலே தேசிய தேறிய உற்பத்தியி னும் அதிகமாக நுகர்வு இருக்கும் :

C

படம் 3(இ). தேய்வுறும் மூலதனத்துக்கு ஈடுசெய்வதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட சாதனங்களே, நுகர்ச்சிப் பொருள்களே உற்பத்திசெய்வதிற் பயன்படுதலுவதால், மக்கள் தமது தேறிய உற்பத்திப் பொருளி லும் அதிகமாக நுகரலாம்.

தேறிய முதலீடு என்பது தேய்மானத்தைக் கழித்த மொத்த முதலீடு.

வருமானப் புள்ளிவிபரம் தயார்செய்யும் கணக்காளருக்குப் பொருளிய லாளர் ஒரு கடமையைக் கொடுத்துள்ளனர் : அதாவது, நுகர்ச்சி ஓட்டம் முழுவதையும் கணக்கிடுக; பின்னர் தேறிய முதலீட்டைக் கூட்டுக என்பதே. தேறிய முதலீடு பற்றிய சரியான கணக்கை அவர் எங்கே பெறுவார் ?

முதலாவது கையிருப்புக்களையும், பின்னர் அவற்றிலேற்பட்ட மாற்றங் களையும் கணக்கெடுக்கவேண்டும். கட்டிடம் தளவாடம் என்பவற்றிலே தேறிய முதலீட்டைக் கணக்கெடுப்பது அவருக்குக் கடினமாயிருக்கும்.

அவர், எல்லாக் கட்டிடங்களையும் எந்திரங்களையும் கணக்கில்போட்டு கையிருப்பு மாற்றத்தோடு கூட்டிக் கணக்கெடுக்கலாமே. அவர் அவ்வாறு தான் கணக்கெடுக்கிறார். ஆனல் கிடைக்கும் இலக்கம் மிகப் பெரியது; மொத்தக்கணக்கைக் காட்டுவது. இதை உணர்ந்து அவர் இதற்கு " மொத்த முதலீடு " என்ற பெயர்கொடுக்கிறார். " தேறிய முதலீடு " என்று கூறார்.

ஏன் " மொத்தம் " என்றசொல்லை உபயோகிக்கவேண்டும் ? புள்ளிவிவரக் கணக்காளர் இந்தச்சொல்லையே உபயோகிப்பர் ; அதாவது மூலதனத் தேய் மானத்துக்குக்கழிவு செய்யப்படவில்லையென்பதே இதன் அர்த்தம். (5 ஆம் அத்தியாயத்திலுள்ள கணக்கு அனுபந்தத்தை ஞாபகப்படுத்துக).

மனிதர் தொகையைக் கணக்கெடுக்கும் ஒரு புள்ளிவிபரக் கணக்காளர், இறப்பவரின் தொகையைக் கணக்கில் எடுக்காவிட்டால் அவரைப்பற்றி என்ன நினைப்பீர்கள் ? மொத்தப் பிறப்பை மாத்திரம் கணக்கிலெடுத்து இறப்பைக் கணக்கிலெடாமல்விட்டால், குடிசனப் பெருக்கத்தில் உண்டான மாற்றம் சரியாகக் கணக்குக்குவராது. இது பொருளியல் தளவாடங்கள், கட்டிடங்கள் ஆகிய விடயத்துக்கும் பொருந்தும். தேறியமாற்றம் என்பது மொத்தப் பிறப்பிலிருந்து (மூலதனம்) இறப்புக்களைக் (தேய்மானம்) கழித்தாலுண் டாகும். இதனைப் பின்வரும் வரைவிலக்கணத்தில் காணலாம்.

தேறிய முதலீடென்பது மொத்த முதலீட்டிலிருந்து தேய்மானத்தைக் கழித்தாலுண்டாவது.

படம் 3 இலே தேறிய முதலீட்டையும், மொத்த முதலீட்டையும் காட்டும் கணக்கீடுகளுண்டு. இவையிரண்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் தேய்மானமே. தேய்மானம் வருடாவருடம் சிறிது சிறிதாக உண்டாகும். அதனால்தான் தேறியமுதலீட்டில் அக்கறையுள்ள வியாபாரத் தீர்க்கதரிசிகள் மொத்த முதலீட்டுக் கணக்கீடுகளைப் பத்திரிகைகளிலும் உத்தியோகபூர்வமான புள்ளிவிபர அறிக்கைகளிலும் பார்த்துத் தமது கருமங்களை நடத்துவர்.

மொத்த தேசிய உற்பத்தியும் தேறிய தேசிய உற்பத்தியும் : தேறிய முதலீட்டுக்கணக்கை, தேய்மானத்தைக்கொண்டு கணிக்குமுன்னர், மொத்த முதலீட்டைக் கணித்துக்கொள்வது இலகுவாகும். இக்காரணத்தினாலேதான் ஐக்கிய அமெரிக்க வர்த்தக இலாகாவும், ஐக்கியநாடுகளும், தேறிய தேசிய உற்பத்தியைக் கணக்கிடுவதற்கு முன்னர் மொத்த தேசிய உற்பத்தியை முதலிற் கணக்கிட்டன. இந்த மொ.தே.உ. (GNP) எப்படியுண்டாகிறது ? வீனிய கடைசி உற்பத்திப் பொருள்களோடு மொத்த முதலீட்டை (தேய்மானம் உட்பட) கூட்டுவதால் உண்டாகிறதேயன்றி தேறிய முதலீட்டைக் கூட்டுவதாலன்று. மொத்த தேசிய உற்பத்திக்கும், தே.தே. உற்பத்திக் குமுள்ள பேதம் தேய்மானமாகும்.

தே. முதலீட்டைப்பெற மொத்த முதலீட்டிலிருந்து தேய்மானத்தைக் கழிக்கவேண்டும் :

முதலீட்டு அங்கங்கள்	1929	1932	1959
	டொலர்	டொலர்	டொலர
புதிய கட்டிடம் .. .	8.7 டொ	. 1.9 டொ. . .	40.3 டொ.
உற்பத்தியாளர் நிலையான தளவாடம் ..	5.8	.. 1.6	25.8
கையிருப்பின் மாற்றம்	1.7	—2.6 .	5.9
மொத்தத் தனியார் உள்நாட்டு முதலீடு .	16.2 டொ. . .	0.9 டொ.	72.0 டொ.
தேய்மானக் கழிவு அல்லது மூலதன நுகர்வு (மொ.தே.உ.—தே.தே.உ.)	—8.6	—7.6 .	—40.5
தேறிய தனியார் உள்நாட்டு முதலீடு ..	7.6	—6.7 ..	31.5
தேறிய வெளிநாட்டு முதலீடு ..	0.8	.. 0.2 .	—1.0
தேறிய தனியார் முதலீடு ..	8.4டொ.	—6.5 டொ. . .	30.5 டொ.

அட்டவணை. 3. மொத்த முதலீடும், தேறிய முதலீடும் (-ஆயிரம் கோடி டொலரில்). மொத்தத் தனியார உள்நாட்டு முதலீட்டிலிருந்து மூலதனத் தேயமானதைக் கழித்தால், தேறிய தனியார் உள்நாட்டு முதலீட்டைப் பெறலாம். இதனோடு தேறிய வெளிநாட்டு முதலீட்டைச் சேர்க்கலாம்.

தே.தே. உற்பத்தியைப் பெறுவதற்கு மொத்தத் தேய்மானம் எவ்வளவென்பதை அறிய வேண்டும். மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியிலிருந்து மொத்தத் தேய்மானத்தைக்கழித்தால் தே.தே.உ. ஐப் பெறுவது சுலபம் என்பதைப் படம் 3 காட்டுகிறது.[1]

தே.தே.உ. (NNP) சம்பந்தமான தகவல்கள் உத்தியோகபூர்வமான புள்ளி விபரங்கள்மூலம் வருடாவருடம் வெளியிடப்படுகின்றன. அவை பொதுவாக மொ.தே.உ. (GNP) இனைத்தான் பெரிதும் காட்டும். எனெனில் ஒவ்வொரு தவணைக்கும் விரைவாகவும், நுட்பமாகவும் தேய்மானத்தைக் கணிக்க முடியாது. பொருளியலறிஞர் தே.தே.உ. இனைப்பற்றியே பேசவிரும்பினாலும், மொ.தே.உ. தகவல்களைக் கொண்டே கணக்குப் போடுவதை நாடுவர். எனெனில் தே.தே.உ.வும் மொ.தே.உ.வும் நெருங்கிய தொடர்புடையன வாயிருப்பதால்.

பண்டம் பணி சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தின் செலவு :—இதுவரை அரசாங்கத்தை நாம் கணக்கிலே எடுக்கவில்லை. நுகர்வோரைப்பற்றிப் பேசினோம். ஆனால் மிகப் பெரிய நுகர்ச்சித்தலங்களான சமஷ்டி அரசு, மாகாண அரசு, தலத்தாபன அரசு என்பவற்றைப் பற்றிப் பேசாதுவிட்டுவிட்டோம். ஒரு தேசம் கூட்டாக நுகரும் கோடானுகோடி டொலர் மதிப்புள்ள பொருள்களைத் தே. தே. உ. (NNP) கணக்கில் எடுக்கவேண்டும். எவ்வாறு ?

ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஐக்கியநாடுகள் சங்கம் ஆகியவற்றின் வருமானப் புள்ளிவிபரக்கணக்காளர், மிக இலகுவான முறையைப் பின்பற்ற விரும்பினர். (1) நுகர்வுப்பொருளோடு (2) தேறிய முதலீட்டுப் பொருளையும், (3) பண்டம்பணியென்பவற்றில் அரசாங்கம் செலவு செய்த செலவையும் சேர்த்தனர். (அடுத்த அத்தியாயங்களிலே சிலவற்றில் (நு + மு + அ) என்ற வாய்பாடு வருவதைக் காணலாம். நு = நுகர்பொருள் ; மு = முதலீடு ; அ = அரசாங்கச் செலவு.)

இங்கே சில உதாரணங்களுண்டு : தே. தே. உ. (NNP) இல் அற்ப நுகர்வையும் தேறிய முதலீட்டையும் சேர்ப்பதுபோலவே போர் விமானங்களுக்கு அரசாங்கம் செலவு செய்யும் பணத்தையுஞ் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறோம். காலநிலைகணிக்கும் உத்தியோகத்தர், நீதிபதிகள், பொலீஸ்காரர், விமானச் சாரதிகள், நெருப்பணைக்கும் படையினர், விவசாய ரசாயன ஆராய்ச்சியாளர் என்போர்க்குச் செலவாகும் அரசாங்கப் பணமெல்லாம் சேர்க்கப்படுகிறது. (அரசாங்க வர்த்தக இலாகாவில் வேலை செய்யும் தேசிய வருமானப் புள்ளிவிவரந் தயார் செய்யும் கணக்காளருக்குக் கொடுக்கப்படும் தே. தே உ. இல் சேர்க்கப்படுகிறது).

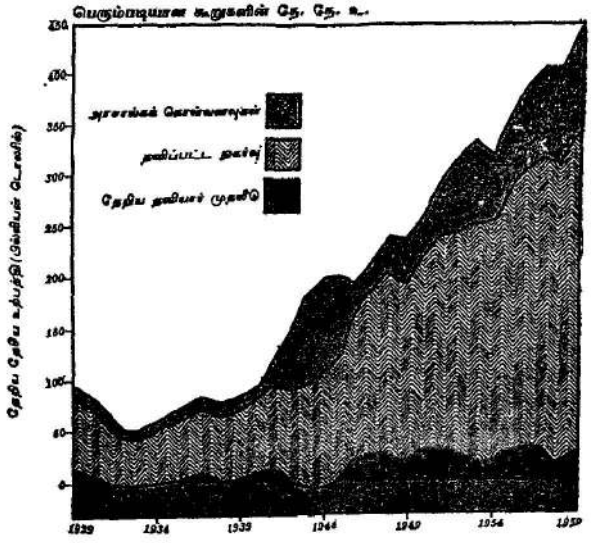
சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் அரசாங்க உத்தியோகத்தரின் சம்பளம் தட்டச்சு, துப்பாக்கி, ஆகாயவிமானம் முதலிய தளவாடங்கள் (இவை

1. மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் 11/12 பங்கு தே.தே.உ. ஆகும். மொ. தே. உற்பத்தியில் 1/12 பங்கு தேயமானமாகும்.

தனியார் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வாங்கப்படுகின்றன) என்பனவெல்லாம் அரசாங்கத்தின் செலவு என்ற இனத்திலே சேர்க்கப்படுகின்றன. படம் 4 தே. தே. உற்பத்தியையும் அதன் முக்கியமான கூறுகளையும் காட்டுகிறது.

மாற்றுக்கொடுப்பனவுகள் தவிர்க்கப்பட்டன.— அரசாங்கம் கொடுக்கும் ஒவ்வொரு டொலரும் தே. தே. உ. (NNP) இலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளதா? திட்டமாக இல்லை என்றே கூறவேண்டும். அரசாங்கத்திடமிருந்து வயோதிப காலப்பென்ஷன் எனக்குக் கிடைக்குமானால் அது "மாற்றுக் கொடுப்பனவு" என்று வழங்கப்படும். அது தே. தே. உ. இல் சேர்க்கப்படமாட்டாது. ஏன்? அது நடப்பு வருடத்து அரசாங்கச் செலவிலே சேர்ந்ததன்று. உங்கள் மாமிக்கு விதவைச்சகாயப் பணம் கிடைக்கிறதென்று வைத்துக்கொள்வோம். அதுவும் மாற்றுக் கொடுப்பனவிலேயே சேர்க்கப்படும். குருடர்க்குப் பென்ஷன், ஸ்பானியப்போர் வீரருக்குச் சகாயம், இதர சகாயப்பணங்கள் என்பனவெல்லாம் இந்த இனத்திலேயே சேர்க்கப்படும்.

நுகர்வு, முதலீடு அரசாங்கச் செலவுகள் என்பவற்றின் மொத்தத் தொகையே தே. தே. உ. ஆகும்.

படம் 4. தே.தே.உ. இல் நுகாவுப் பகுதி அதிகம். யுத்தகாலத்திலும் யுத்தத்துக்குப் பிந்திய காலத்திலுமே அரசாங்கச் செலவிலும் முதலீட்டிலும் அதிகரிப்பைக் காணலாம்.

அரசாங்க மாற்றுக் கொடுப்பனவு இனத்தில் மேலும் பல விடயங்களைச் சேர்க்கலாம்.[1] ஆனால் ஒரு பெரிய அமிசத்தை இங்கே குறிப்பிட்டு இதனை முடிக்கலாம். சமஷ்டிக் கடன்பத்திரங்களினால் கிடைக்கும் வட்டி பல வருடங்களுக்குமுன் தே. தே. உ. இற் சேர்க்கப்பட்டது. ஆனால் இன்று தேசங்கள் இதனை மாற்றுக் கொடுப்பனவிலே சேர்த்துக் கொள்வது வழக்கமாகி விட்டது. இ.·.து இப்போது அரசாங்கச் செலவிலே சேர்க்கப்படுவதில்லை. நடைமுறைப் பண்டங்கள் சேவைகள் என்பவற்றிற்குக் கொடுப்பனவாக இது சேர்க்கப்படாதபடியால் அரசாங்கச் செலவில் சேர்க்கப்படுவதில்லை.[2]

மாற்றுக் கொடுப்பனவுகளைக் கருத்தோடு திறைசேரி வரவு செலவுத்திட்டமானது கணக்கில் எடுக்கவில்லையெனக் கொள்ளக்கூடாது. 182 ஆம் பக்கத்திலே கண்ட திட்டத்தில் பின்வருவன உண்டு : அரசாங்க உபரி = வரி — அரசாங்கச் செலவும், மாற்றுக் கொடுப்பனவும். உத்தியோகபூர்வமான வரவு செலவுத்திட்டத்திலே கணக்குப் பதிவுச் செலவுகளுஞ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. வரவுசெலவுத்திட்டத்தைத் தேசியவருமானக் கணக்குகளோடு மயக்கக்கூடாது. அவை ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமுடையனவானாலும், தனிப்பட்டவை.

வரிகளை எவ்வாறு கருத்திற் கொள்வது. பொருள்களின் ஒட்டம் என்ற முறையைப் பயன்படுத்த தே. தே. உ. (NNP) இன நு+மு+அ (C+I+G) எனக் கணிக்கும்போது வரிகளைப் பற்றியோ அரசாங்கம் எவ்வாறு தனது பண நிலையைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ளுகிற தென்பதைப் பற்றியோ அக்கறை கொள்ள வேண்டியதில்லை. அரசாங்கம் வரிவிதித்தாலென்ன, வட்டியுள்ள கடன்பத்திரங்களைப் பிறப்பித்தாலென்ன வட்டியில்லாத பச்சைப் பத்திரங்களைப் பிறப்பித்தாலென்ன, புள்ளிவிபரக்காரர் அரசாங்கச் செலவைப்

[1]. ஒன்பதாவது அத்தியாயத்திலும் இங்கேயும் வழங்கப்பட்ட மாற்றுக் கொடுப்பனவு சற்றே மயக்கத்தையுண்டாக்கலாம். வேலையில்லாமலிருக்கும் எனது அயலார்க்குச் சகாயஞ் செய்வதற்காக என்மீது வரி விதிக்கப்பட்டால் அது மாற்றுக் கொடுப்பனவாகலாம். ஆனால் புதிதாக 20 டொலர் பத்திரங்களையடி.·தோ, கடன்பத்திரங்களை விற்றோ அவர்களுக்குச் சகாயம் செய்யலாம். சகாயக் கொடுப்பனவுகளைப் பொருளியலாளர் மாற்றுக் கொடுப்பனவு என்றே கூறுவர். அது எந்த வகையிலே சேர்க்கப்பட்டாலும் பரவாயில்லை.

[2]. தே.தே.உ. இல் அடங்கும் அரசாங்க இனங்களை எவ்வாறு கருத்திற்கொள்வதென்பது இன்றும் விவாதத்திற்குரிய விடயமாகவேயிருக்கிறது. உதாரணங்கள் : (1) அவை தனியார் பொருள்கள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனமைபோல அரசாங்க நடைமுறை நுகர்வுகள், அரசாங்கத் தேறிய முதலீடுகளென இரண்டாய்ப் பிரிக்கப்பட வேண்டுமெனச் சில நிபுணர் வாதாடுவர். தேறிய முதலீட்டில் புதிய கட்டிடங்கள், புதிய தளவாடங்கள், கையிருப்புக்கள் என்பன அடங்கும். சில தேசங்கள் இவ்வாறு செய்கின்றன. (2) சில நிபுணர் அவற்றின் ஒரு பகுதி "இடைப்பொருள்" என்றும் முடிவானபொருளன்றென்றும் கூறுவர். இவ்வாறு செய்வதால் இரண்டுமுறை கணக்கில் சேரும். அ·து எவ்வளவென்பதை மிகச்சில நாடுகளே மதிப்பிடத்துவங்கியுள்ளன. (3) வரியாலும், கடன்படுவதாலும், புதிய நோட்டுக்களை யடிப்பதாலும் அவைபற்றிய வரைவிலக்கணம் பாதிக்கப்படலாமெனச் சில நிபுணர் கருதுவர். இவ்விடயத்திலே கருத்தொற்றுமை யிடையாது. நிபுணரிடையே நிலவும் வாதங்களை ஆரம்ப நூலாகிய இத்தகைய நூலிலே எடுத்து ஆராய வேண்டியதில்லை.

பண்டம் பணி என்பவற்றுக்கு அரசாங்கம் செலவு செய்யும் செலவாகவே கணக்கிடுவர். இந்தப்பண்டமுஞ் சேவைகளும், அரசாங்கத்துக்கு உள்ள நிசச் செலவிலேயே மதிப்பிடப்படும். செலவுக்குரிய பணம் எங்கிருந்து வருகிறதென்பதைப் பற்றிய அக்கறையின்றியே இது நிகழும்.

மேல்வரிவுப் பொருள் இட்டப்பார்வையிலே, வரிகளைக் கவனிக்காதுவிட லாம். ஆனல் கீழ் வரிவு உழைப்பு அல்லது செலவுப்பார்வையில், அவற் றைக்கவனிக்காது விடலாமா ? கீழ்வரிவுப் பார்வையிலே எல்லா வரிகளை யும் கவனத்திலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

உதாரணமாக சம்பளங்களை எடுத்துக்கொள்க. எனது முதலாளி எனக் குக் கொடுக்கும் சம்பளத்தின் ஒரு பகுதியை அரசாங்கத்துக்கு வருமான வரியாக நான் கொடுத்துவிடவேண்டும். கீழ் வரிவுச் சம்பள அமைப்பிலே இந்த நேர்வரிகள் சேர்ந்துவிடுகின்றன. வட்டி வரி, இலாபம் என்பவற்றுக் குப் போடப்படும் நேரடியான வரிகளுக்கும் இவை பொருந்தும்.

ஒரு பாண்துண்டுக்கு சில்லறை வியாபாரிகளும் உற்பத்தியாளரும் கொடுக்கும் விற்பனைவரி முதலிய மறைமுகவரிகளை எடுத்துக் கொள்க. (அல்லது கோதுமை நிலை, மாநிலை பாண்சுடும் நிலையில் கொடுப்பவற்றைக் கவனிக்கலாம்.) இந்த மறைமுகவரிகள் 5 சதம் ஆகிறதென வைத்துக் கொள்க. சம்பளம், இலாபம், சேர்க்கப்பட்ட மதிப்பு இனங்கள் எல்லாமாகச் சேர்ந்து 20 சதமாகின்றன. இந்த 20 சதத்தில் எவ்வளவு நேரடிவரியாகக் கொடுக்கப்படுகிறதென்பதைப் பற்றி எங்களுக்கு அக்கறையில்லை. மேல் வரிவில் பாண் என்ன விலைக்கு விற்கப்படும். 20 சதத்துக்கா ? இல்லவே இல்லை. அது 25 சதத்துக்கு விலைப்படும். உற்பத்திச்சாதனச் செலவுகளுக்கு 20 சதம், 5 சதம் மறைமுகவரிகள்.[1]

தே. தே. உ. (NNP) இற்கும் மொ. தே. உ. (GNP) இற்கும் கணக்கிடும் கீழ்வரிவுச் செலவு நோக்கிலே வரிகளைச் சேர்ப்பது இயல்பு.

அரசாங்கம் இந்த விடயத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டபடியால் பூரண மானதொரு வரைவிலக்கணத்தைக் கொடுக்கலாம். மொ. தே. உ., தே. தே. உ. என்பன மூன்று பெரிய அம்சங்களின் கூட்டுத் தொகையாகும். அவை : தனிப்பட்டவர்கள் பண்டம்பணி என்பவற்றில் செய்யும் செலவு ; அரசாங்கம், பண்டம், பணி என்பவற்றில் செய்யும் செலவு ; முதலீட்டுச் செலவு என்ற இம்மூன்றின் கூட்டுத் தொகை. ஆனல் மொ. தே. உ. இலே சகல புதிய எந்திரங்களுக்கும், தளவாடங்களுக்குஞ் செல வாகும், மொத்த முதலீட்டுச் செலவுகளும், சோக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனல்

1. சேட இலாபம் என்பதைப்பற்றி நாம் வரைவிலக்கணம் கூறினேம். அதன்படி இது பொருந்தும். சேட இலாபம் உற்பத்திச் செலவாகவே கருதப்படுகிறது. வரியானது நுகர்வோர் தலையில் சுமத்தப்படுகிறதா அல்லது உற்பத்திச்சாதனச் செலவுகளோடு சேர்க்கப்படுகிறதா? வரி அங்கே சேர்க்கப்படாவிட்டால் சம்பளமும் ஏனைய பெறுபேறுகளும் உயர்ந்திருக்கும். 10 ஆம் அத்தியாயத்திலே சொல்லப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் 20 ஆம் அத்தியாயத்தில் ஆராயப் படுகின்றன.

தே.தே.உ. இல் தேறிய முதலீட்டுச் செலவுமாத்திரமே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது; தேய்மானமானது கழிக்கப்பட்டுள்ளது.

மொ. தே. உ. ஐயும் தே. தே. உற்பத்தியையும் மேல்வீளவு உற்பத்தி ஓட்டமாகவல்லாது கீழ்வீளவுச்செலவுத் தொகையாகக் கூறலாம். சம்பளம், வட்டி, வரி, இலாபம் என்ற சாதனங்களின் உற்பத்திச் செலவாகக் குறிப்பிடலாம். (மற்றக்கம்பெனிகளிடம் வாங்கும் இடைப்பொருள்களை இரண்டுதரம் கணக்கிலே எடாதவகையில் கவனமாயிருக்கவேண்டும்). மறை முகமான வர்த்தக வரிகளை (அதாவது பொருள் ஓட்டத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கான செலவுகளை) யும் சேர்க்கவேண்டும். மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி விடயமாலுல் தேய்மானச் செலவையுஞ் சேர்க்கவேண்டும்; தேசிய உற்பத்தியாலுல் இந்தச் செலவினத்தைச் சேர்க்கவேண்டிய தில்லை.

இந்த இரண்டு வரைவிலக்கணங்களும் ஒரேவகையான அளவையே வரைவிலக்கணப்படி கொடுக்கின்றன (அதாவது இரட்டைப் பதிவு முறை யை அனுசரிப்பதால்).[1]

அமெரிக்காவின் தே. தே. உ. (NNP) உம், மொ. தே. உ. (GNP) உம்.

கருத்துமுறைகளை நன்கு அறிந்துகொண்டபின்னர் நிசமான தகவல்களை இனி ஆராயலாம்.

பொருள் ஓட்ட நோக்கு : படம் 4 இன் இடப்பக்கத்தை முதலிற் பாருங் கள். அது, தே. தே. உ. இனை ஆராய, மேல்வீளவு பொருள் ஓட்ட நோக்கைக் காட்டும்.

உள்நாட்டு வெளிநாட்டு முதலீடுகளை வேற்றுமைப்படுத்தும் நாலு அம்சங்க ளுண்டு. இவற்றில் நுகர்வு, அரசாங்கச் செலவு, அவை வகுக்கப்பட்ட பிரிவுகள் என்பனபற்றி அதிகம் விளக்கவேண்டியதில்லை. வெளிநாட்டு வியாபாரம் பற்றிய விரிவான ஆராய்ச்சியை இந்த அத்தியாயத்தின் அநுபந்தத்திலும் 31 ஆம் அத்தியாயத்திலும் பார்ப்போம். எமது தேறிய வெளிநாட்டு முதலீடு, "நாம் இறக்குமதிசெய்யும் பண்டம், சேவை என்பவற்றிற்கு மேலதிகமாக நாம் நடைமுறையிலே ஏற்றுமதி செய்யும் பண்டம் பணிகளையே" குறிக்கும்.

1. புள்ளிவிவரம் கணிப்போர் பூரணமற்ற அறிக்கைகளைக் கொண்டே தமது அறிக்கைகளைத் தயாரிப்பர். சில தகவல்கள் உத்தேச மதிப்பீட்டின்பேரில் கொடுக்கப்படுகின்றன. "புள்ளிவிபர மூரண்பாடு" என்று உத்தியோகபூர்வமாகக் கூறப்படுவதைக் கொண்டு பார்க்குமிடத்து இரு வரைவிலக்கணங்களிற்பற்றிய உத்தேசம் சிறிது வேறுபடலாம். சம்பளம், வட்டி என்ற இனங் கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு உத்தியோகத்தர் தலைமைவகிப்பதுபோலவே "புள்ளிவிபர மூரண்பாட்டுக்கும்" ஒருவர் உண்டு. தகவல்கள் சரியாயிருந்தால் அவருக்கு வேலையில்லை யிருக்கும். ஆனால் வாழ்வில் எல்லாம் பொருத்தமாயிருப்பதில்லை. ஆனபடியால் அவர் விடயங்களைச் சரிக்கட்ட வேண்டிய அவசியமுண்டு. இது மிகக் கடினமான வேலை. சர்வதேசக் கடன் சம்பந்தமான கொடுப்பனவுப் பாகம் விடயம் 31 ஆம் அத்தியாயத்திலுண்டு. அங்கே "பிழை, தவறியவை" உண்டு.

தே. தே. உ. ஐயும் (NNP) மொ. தே. உ. ஐயும் (GNP) நிசமான இலக்கங்களோடு ஆராய்ந்து பார்க்க இரண்டுவழி :

படம் 4. தேறிய தேசிய உற்பத்தி 1959. நடைமுறை டொலர் ஆயிரங் கோடியில் இடப் பக்கம் பொருள் ஒட்டத்தைச் சந்தைவிலையில் அளக்கிறது. வலப்பக்கம் செலவு ஒட்டத்தைக் சாதன உழைப்பு + மறைமுகவரி) காட்டுகிறது. மொ. தே. உ. (தேய்மானம் சேர்ந்தது) உம் காட்டப்பட்டுள்ளது. முக்கியமான இலங்கள விளக்கிக் கொள்க. உடுக்குறிபோட்டது "புள்ளி விபரமூலங்கள்" கோடும். இது மேல்வரிவு, கீழ்வரிவுகளைச் சரியாக அளந்துகொள்ளாமை யால் உண்டானது."

பொருள் ஒட்ட நோக்கு		உழைப்பு செலவு நோக்கு	
தனிப்பட்டவர் நுகர்வு செலவு. ..	313.8டொ.	சம்பளமும் ஏனைய தொழிலாளர்செலவுகளும் ..	277.8
நெடும்பயன்தரு பொருள்கள் ..	43.4டொ.	தேறியவட்டி	16.4
குறுபயன்தரு பொருள்கள் ..	147.6	ஆட்களின் வாடகைவருமானம் ..	12.4
பணிகள்	122.8	மறைமுகவர்த்தகவரிகள், அவற்றைச் சரிக்கட்டல் முதலியன ..	41.9
பண்டம், பணி, என்பவற்றை அரசாங்கம்வாங்குதல் ..	97.1	கூட்டாய்ப்பதியாத கம்பெனிகளின் வருமானம் (சரிக்கட்டியது) ..	46.5
தேறிய தனியார் உள்நாட்டு முதலீடு	31.5	வரிக்குமுந்தியகம்பெனி இலாபம் (சரிக்கட்டப்பட்டது)	46.6
தேறிய வெளிநாட்டு முதலீடு (பண்டம்பணி என்பவற்றின் தேறிய ஏற்றுமதி) ..	—1.0	பங்குஇலாபம் ..	13.4டொ.
		பகுக்காத இலாம் ..	10.5
		கம்பெனி இலாபவரிகள்	23.2
		அறிவிக்கப்பட்ட இலாபம் (சரிக்கட்டாதது) ..	47.1டொ.
		கையிருப்பு மதிப்பு சரிக்கட்டியது ..	40.5
தேறியதேசிய உற்பத்தி ..	441.6டொ.	தேறிய தேசியவருமானம் ..	441.6டொ.
தேய்மானம் (அல்லது முதல் நுகர்வுக்குக்கழிவு) ..	40.5	தேய்மானம் (முதல் நுகர்வுக்குக்கழிவு)	40.5
மொத்தத்தேசிய உற்பத்தி ..	482.0டொ.	மொத்தத்தேசிய உற்பத்தி ..	482.0டொ.

தேறிய தனியார் உள்நாட்டு முதலீட்டைப் பற்றிச் சிறிது கூறவேண்டியது அவசியம். தேறிய மொத்தமாக 31.5 நூறு கோடி டொலர் முன்னர் கூறியபிரகாரமே இடைத்தது. மொத்தம் தனியார் உள்நாட்டு முதலீடான 72.0 இலிருந்து இவ்வத்தியாயத்தின் அட்டவணை 3 இல் கூறியபடி., தேய்மானமாக 40.5 கழிக்கப்பட்டது.

இடப்பக்கத்திலுள்ள நாலு அமிசங்களையும் கூட்டும்போது தே. தே. உ. ஆக 441.6 நூறுகோடி டொலர் இடைக்கிறது. நமது விளைவு இதுதான். 1959 இற்கு அமெரிக்காவின் பொருளாதார விளைவு பணக்கணக்கில் இதுவே.

கடைசியாக ஒரு விடயம் கவனிக்கப்படவேண்டும். தேய்மானத்தை மேற் படி இலக்கங்களோடு கூட்டினால் மொத்த தேசிய உற்பத்தியாகிய 482.0 நூறுகோடி டொலர் கிடைக்கும். இது பெரிதாக இருப்பது, மொத்த முதலீடு அடங்கியிருப்பதனாலாகும்.

கீழ்வரவுச் செலவுஒட்ட நோக்கம். இனி அட்டவணையில் வலப்பக்கம் நோக்குக. இங்கே சேர்த்த மதிப்பீட்டு இனங்களோடு வரிகளுஞ் சேர்க்கப் பட்டுள்ளன.

இவற்றுக்கு விளக்கம் கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். சம்பளமும் வேலை உபசரணைகளும் என்பவற்றில் வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லும் சம்பளம், ஓரப்பயன்கள், சம்பளவரி என்பன அடங்கும்.[1]

தேறியவட்டியும் அத்தகையதே. (அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களுக் குரிய வட்டிகள், இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. அத்தகைய வட்டி மாற்று இனமாகக் கருதப்படுமேயன்றி, அரசாங்கச் செலவாகவோ, தே. தே. உ. இன் ஒரு பகுதியாகவோ கருதப்படமாட்டாது.)

ஆட்களின் வரி வருமானம் பற்றி ஒரு விளக்கம் கூறவேண்டும். உமக்குச் சொந்த வீடிருந்தால் நீரே உமக்கு வரிகொடுப்பதாகக் கருதவேண்டும். இது "சாட்டுதல்" செய்யப்பட்ட ஓர் இனம். இதையும் கணக்கில்போட வேண்டியதே. ஏனெனில் தன் சொந்த வீடு சம்பந்தமான வாடகைக்கு ரசீது கொடுப்பதில்லை.

மேல்வரவோடு கீழ்வரவைச் சமன்படுத்துவதனால் கீழ் வரவில் மறைமுக வரிகளையுஞ் சேர்க்கவேண்டியதே. சம்பளம், வட்டி, வரி என் பவற்றில் நேரடியான வரிகள் அவ்வவ்வினங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இனி, இலாபம் என்ற விடயத்தை ஆராய்வோம். இதுவே கடைசி யாக வரவேண்டிய இனம். இலாபத்தில் இரண்டு வகையுண்டு. ஒன்று கம்பெனிகளின் இலாபம். மற்றது கம்பெனியாகப் பதிவுசெய்யப்படாத தொழில்களால் உண்டாகும் இலாபம். அதாவது முதலாளிகள், பங்காளிகள் தொழில்களால் வரும் இலாபங்கள். பதிவுசெய்யப்படாத தொழில்களால் உண்டாகும் (சரிப்படுத்தப்பட்ட[1]) இலாபம் பிந்தியவகை. இதில் விவசாயிகள் வருமானமும், தொழில்துறைகளில் உத்தியோகம்புரிவோர் வருமானமும் அடங்கும். 30 ஆம் அத்தியாயத்திலே இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளோம். மக்கள் செலவிடும் மூலதனம், நிலம், முயற்சி என்பவற்றுக்குக் கிடைக்கும் பிரதிபலனே இதிற் பெரும்பாகமாகும். ஆனால் புள்ளி விவரயியற்காரர் இதனை எல்லாம் இலாபத்திலே அடக்கிவிடுவர்.

[1]. தேசிய வருமானத்திலே சம்பளத்தின் பங்கு ஒரு நூற்றாண்டாக மாற்றமின்றியிருந் ததென்பதை இலண்டன் பொருளியற்கலாசாலையைச் சேர்ந்த காலஞ்சென்ற சேர். ஆர்தர் பௌலி எடுத்துக்காட்டினார். என் இது இப்படி என்பது எவருக்கும்புரியவில்லை. (இலை பத்தில் ஒரு பகுதி சம்பளக் கணக்கில் சேர்க்கப்பட்டதுடன் சமீபகாலத்தில் பௌலியின் கொள்கைக்கு மாறுக அது உயர்ந்துகொண்டும் வந்தது.)

கடைசியாக "கம்பெனி இலாபம், வரிகள் சரிக்கட்டப்படமுன்"[1] என்பது காட்டப்பட்டுள்ளது. அந்த இனத்தில் 46.6 நூறுகோடி டொலர் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது. அதில் இலாபவரி 23.2 நூறுகோடி டொலராகும். மிச்சம் இலாபப் பங்கீடாகும்; அல்லது பகிரப்படாத கம்பெனி இலாபமாகும். இந்தக் கடைசியமிசந்தான் தொழிலில் மறுபடியும் முதலீடு செய்யப்படும் பணம். அது "தேறிய கம்பெனிச் சேமப்பணம்" எனப்படும்.

மறுபடி வலப்பக்கத்திலே செலவு ஒட்ட நோக்கு தே. தே. உ. வாக 441.60 கோடி டொலரைக் கொடுக்கிறது. மொ. தே. உ. வும் 482.00 கோடி டொலரே. இது தேய்மானத்தைக் கூட்டியதாலுண்டானது.

ஒன்றேடொன்று தொடர்புள்ள மூன்று கருத்துக்கள்: பைசல்செய்யக் கூடிய வருமானம்; ஆளுக்குரிய வருமானம்; தேசிய வருமானம்.

தேசிய வருமானம் கணக்கெடுப்பதுபற்றிய அடிப்படை விடயங்களை அட்ட வணை 4 இல் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. விரிவான பொருளியல் விளக்கத்துக்கு அது போதும். அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்திலோ அதற்கு வெளியிலோ என்ன நடக்கிறதென்பதை மாதாமாதமோ தவணைக்குத் தவணையோ கவனமாக அவதானிக்கும் வர்த்தகராகவோ, பிரசையாகவோ, அரசியற்றலைவராகவோ நீர் இருந்தால் ஐக்கிய அமெரிக்க வர்த்தக இலாகாவும், அதைப்போன்ற உத்தியோகபூர்வமான தாபனங்களும் ஆராய்ந்து அறிவித்த வேறுமூன்று கருத்துக்களைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். பைசல் செய்யக்கூடிய வருமானம், ஆளுக்குரிய வருமானம், தேசிய வருமானம் (குறுகலான வரைவிலக்கணத்தோடு கூடியது) என்பன அவை. இவை மேலே தந்த தகவல்களை வேறுவிதமாக மாற்றி ஒழுங்கு செய்துள்ளன. அது பயனுடையதே.

பைசல்செய்யக்கூடிய வருமானம். தனிப்பட்டவர்க்கும் குடும்பத்த வர்க்கும் வருடத்தில் சொந்தச் செலவுக்கு எத்தனை டொலர் கிடைக்கும்? இந்தக் கேள்விக்கே பைசல் செய்யக்கூடிய வருமானம் பதில் கொடுக்க

1. "சரிப்படுத்தப்பட்ட" என்பது பின்வரும்வகையில், கையிருப்பு மதிப்பீட்டைச் சரிப்படுத்து வதைக் குறிக்கும்.

ஒரு வருடத்துள் பணவிலை மாறினால் இலாபத்தை அளக்கும் நமது அளவுஅலகு குறையுடையதாகும். குறிக்கப்பட்ட இலாபத்தின் ஒருபகுதி கையிருப்பில் மேற்குறிப்பே. (விலைவாசி அந்த வருடத்திலே விழுமானால் அது மேற்குறிப்பாகும்). வருடத்து நடைமுறை விலைவாசி மாற்றத்தைக்கொண்டே புள்ளிவிவரயியற்காரர் இலாபதின் மேலதிக அறிக்கை எவ்வளவிலிருக்கிறதென்பதை மதிப்பார். உதாரணமாக 1959 இல் விலைவாசிகள் ஏறின. கம்பெனி இலாபம் 4710 கோடி டொலராக அறிவிக்கப்பட்டது. அதிலிருந்து 50 கோடி டொலர் கையிருப்பு மதிப்பீட்டுச் சரிக்கட்டலுக்குக் கழிக்கவேண்டியிருந்தது. அப்பொழுது தான் 4660 கோடி டொலர் சரிக்கட்டப்பட்டதும் கருத்துள்ளதுமான தொகை கிடைகும். (1953 இல் விலைவாசிகள் விழுந்தபொழுது சரிக்கட்டல் நோக்கணியமாயிருந்தது). அறிவிக்கப் பட்ட இலாபத்துக்கு நூறுகோடி கூட்டப்பட்டது. இஃது என என்பதை விளக்க முடியுமா? பதிவு செய்யாதபங்காளர் கம்பெனி வருமானங்களில் இதைப் போன்றதொரு சரிக்கட்டல் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அது காட்டப்படவில்லை.

முனைகிறது. பொதுவாகக் கூறுவதானால் பைசல் செய்யக்கூடிய வருமானத்தைப் பெறுவதற்கு தே. தே. உ. (NNP) இலிருந்து நேர்முக வரிகளையும், மறைமுகவரிகளையும் கழிக்கவேண்டும். கொடுக்கப்படாமல் கம்பெனியின் சேமநிதியில் சேர்க்கப்பட்ட இலாபப் பங்குகளைக் கழிக்கவேண்டும். சமஷ்டிக் கடன் வட்டியைச் சேர்ந்த மாற்றுக் கொடுப்பனவுகளைக் கூட்டவேண்டும். இதனால் தேறும் பணம், உண்மையில் எமது செலவுகளுக்காக எமது கையில் மிஞ்சியிருக்கக்கூடிய பணமே.

பைசல் செய்யக்கூடிய வருமானம் பற்றியது மிக முக்கியமான தகவலாகும். இது இரண்டாம் பிரிவில் ஆராயப்படும். எனெனில் மக்கள் தம் முனைய நுகர்வுப் பொருள்களை வாங்குவதற்கும், சொந்த முறையில் சேமிப்பதற்கும் இந்த வருமானத்தையே பயன்படுத்துவர். சமீபகாலத்தில் மக்கள் தமது பை. வ. இல் 93 வீதத்தை நுகர்வுப் பொருள்கள் வாங்குவதிலும், 7 வீதத்தை மொத்தச் சேமிப்பிலும் செலவுசெய்தனர். கடைக்காரர் இந்த வருமானத்தையே கவனிப்பர். பணவீக்கத்தையோ, நுகர்பொருளில் குறைவாகச் செலவு செய்வதையோ கவனிக்குங் கொள்கை நிர்மாணிப்போரும் இதனையே கவனிப்பர்.

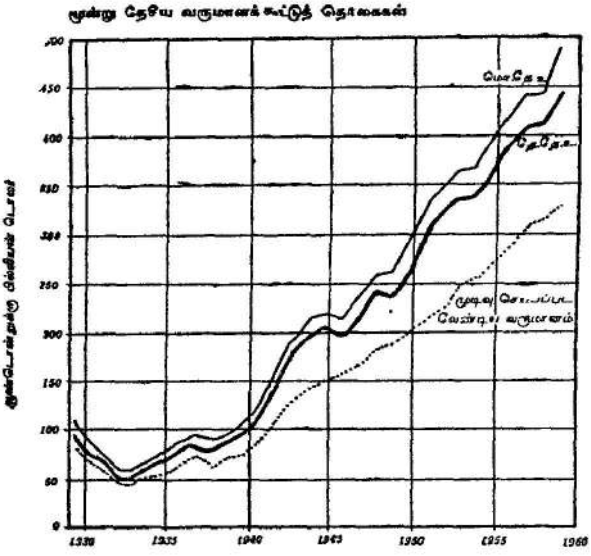
ஆளுக்குரிய வருமானம். பைசல் செய்யக்கூடிய வருமானம்பற்றிய தகவல் மூன்று மாதத்துக்கு ஒரு முறையே கிடைக்கிறது. ஆனால் மாதந்தோறும் தகவல் பெற விருப்புவோரின் நன்மைக்காக அரசாங்கம் "ஆளுக்குரிய வருமானம்" என்ற தகவலைப் பிரசுரிக்கிறது. பை. வ. போலவே ஆ. வருமானமும் தே. தே. உ. இலிருந்து கம்பெனிச் சேமநிதிகளை நீக்கிவிடுகிறது. மாற்றுக் கொடுப்பனவுகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறது. வரிகளையும் கழித்துவிட்டால் ஆ. வ. என்பது பை. வ. உக்குச் சமமாகும். சில வரிகளை மாதாமாதம் விரைவாகக் கணித்துவிடுவது கடினமான காரியம். ஆ. வ. சிறிதுகாலத்திலே சரியாகக் கணித்துவிடக்கூடிய சில வரிகளை நீக்கிவிடுகிறது. இவை கம்பெனி வருமானவரி; சம்பளவரிகளிற் சில என்பனவாகும். ஆ. வ. மக்களுடைய வருமானவரியை மதிப்பிடமுயலுவதில்லை. அதனால் பை. வ. இலிருந்து இது சிறிது வித்தியாசப்படுகிறது. இருந்தும், பை. வ. மாதாமாதம் கணிக்கப்பட்டால் மற்றக் காலங்களில் மாறும்வீதத்திலேயே அதுவும் மாறும் என எண்ண இடமுண்டு. ஆ. வ. இன் முக்கியத்துவம் அங்கேதானுண்டு. ஆ. வ. விரைவில் கிடைக்கக்கூடிய மாதமதிப்பீடு. பை. வ. உக்குப் பதிலாகப் பெறக்கூடிய சிறந்த பதில் அதாகும். ஒரு குடும்பத்தின் செலவு, சுகசேமம் என்பவற்றைக் காட்டக்கூடிய குறிப்பு இதுவெனலாம்.

குறுகிய வரைவிலக்கணம் கொண்ட தேசிய வருமானம். தே. தே. உ. மொ. தே. உ. முதலியவற்றையெல்லாம் குறிப்பதற்கு "தேசியவருமானம்" என்ற சொல்லை வழங்கிவந்தோம். இதுவே சாதாரணமாக எல்லாராலும் வழங்கப்பட்டுவருவது. ஐ. அமெரிக்க வர்த்தக இலாகா இதற்குக் குறுகிய வரைவிலக்கணமொன்று வழங்கியுள்ளது. இந்த வரை

விலக்கணப்படி தேசிய வருமானம் என்றால் மறைமுகவரிகளான கலால் வரி, சிகரெட் வரி, முத்திரை வரி, பெட்ரோல் வரி, விற்பனை வரி முதலியன வெல்லாம் நீக்கப்பட்ட தே. தே. உ. ஆகும். நேரடியான வரிகளும், கம்பெனிவருமானவரிகளும்[1] சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அத்தியாயத்தின் அனுபந்தத்திலே காட்டிய படம் 6 இல் இப்பலவகைக் கருத்துக் களிடையேயுள்ள தொடர்பு காட்டப்பட்டுள்ளது.

படம் 5 தேசிய வருமானம் சம்பந்தமான மூன்று முக்கியமான கருத்துக்களைக் காட்டுகிறது. அவை மொ. தே. உ., தே. தே. உ., பை. வ. என்பனவாகும். இவற்றின் போக்கு எவ்வளவு பொருத்தமுடையது; அவை பிரியுந் தன்மை எத்துணை மந்தமானது என்பவற்றையும் இது காட்டுகிறது.

வெவ்வேறு தேசிய வருமானக் கூட்டுத்தொகைகள் ஒன்றுகவே செல்லுமியல்புடையன

படம் 5. மொ. தே. உற்பத்தியில் 11/12 தே. தே. உ. ஆகும். வரி, கம்பெனிச் சேமிப்பு என்பன காரணமாக, மக்கள் பைசல் செய்யக்கூடிய வருமானம் மேலும் குறைவு. மூலம்: அமெரிக்க வர்த்தகத் திணைக்களம்.

1. தே. தே. உ. என்றால் சந்தைவிலையில் மதிப்பிடப்பட்ட தேசிய உற்பத்தி எனக் கூறக்கூடுமானாலும், இந்தத் தேசியவருமானத்தைச் சந்தைவிலையில் மதிப்பிடாது, மறைமுகவரி நீக்கிய சாதனச்செலவுப்படி மதிப்பிடப்பட்ட அந்த உற்பத்தியின தேறிய தேசிய உற்பத்திப் பொருள் எனலாம்.

அதனாலேதான் பெரும்பாலோர் மொ. தே. உ. ஐ மாத்திரம் கவனித்து விட்டு இடையிடையே பை. வ. ஐக் குறைநிரப்புவதற்காகக் கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

இந்த அத்தியாயத்தில் ஒரு பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி, நலம் என்பவற்றைக் கவனிக்கும் சாதனங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. நூலின் முதற் பிரிவில் ஆராயவேண்டிய விடயங்கள் இதில் முற்றுப்பெறுகின்றன. இரண்டாம் பிரிவுக்கு இஃது ஒரு முகவுரையாகும். தேசிய வருமானத்தின் போக்கு, மட்டம், சகடமாய் வரும் ஏற்ற இறக்கம் என்பவற்றை நிச்சயிக்கும் பிரமாண்டமான பொருளாதார சக்திகளே இரண்டாம் பிரிவு ஆராயும்.

சுருக்கம் :

1. தேறிய தேசிய உற்பத்தி அல்லது தே. தே. உ. என்பது உற்பத்திப் பொருளின் ஓட்டமே. இது நுகர்வுப் பொருள், தேறிய முதலீடு (உள்நாடு, வெளிநாடு), அரசாங்கம் பண்டம்பணிகளிற் செலவிடும் செலவு என்பவற்றை அடக்கியது. அதாவது தே. தே. உ. = நுகர்ச்சி + முதலீடு + அரசாங்கச் செலவு.

2. விலைக்குறியீடொன்றைப் பயன்படுத்துவதால் தே. தே. உ. வை இறக்கலாம். அதன்பயனாக ஒரு வருடத்து வாங்குஞ் சக்தியையனுசரித்து டொலர் கணக்கில் நிசமான தே. தே. உ. வை மிக்க பொருத்தமான அளவிற் காணலாம். நுகர்பொருள், முதலீட்டுப் பொருள், அரசாங்கப் பொருள் விலைகள் என்பவற்றுக்கான அத்தகையதொரு சராசரி விலைக்குறியீடு, மாறும் விலைமட்டங்களுக்கேற்ற அளவையலகுக்கு விட்டுக்கொடுக்க வழியாகும்.

3. எச்ச இலாபம் என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் கொடுக்கும் முறையைக் கொண்டு, தே. தே. உ. ஐ பொருளுற்பத்தியோட்ட அளவையால் அளப்பதைக் கீழ்வகுவுச் செலவு ஒட்ட அளவால் அளப்பதோடு சமனாக்கிவிடலாம். இது சாதன உழைப்பைப்பயன்படுத்தி, இடைப்பொருள்களே இருமுறை சேராதபடி, சேர்க்கப்பட்ட மதிப்பீட்டைக் கவனமாகக் கணிக்கிறது. வரிக்கு முந்தியசம்பளம், வட்டி, வரி, இலாப வருமானம் என்பவற்றைச் சேர்த்துக் கொண்டபின் அதனோடு மறைமுக வர்த்தக வரிகளையுஞ் சேர்க்கிறது. (தே. தே. உ. இல் அரசாங்கக் கடன்பத்திரவட்டி, பொதுநலப்பென்ஷன் வரவு என்பவற்றைச் சேர்ப்பதில்லை).

4. சமூகத்தின் வளத்தில் ஒரு பகுதியைப் புதிய கட்டடங்கள், தளவாடங்கள், கையிருப்புக்களைப் பெருக்குவதற்குப் பயன்படுத்தும் போது உண்டாகும் முதலீடு நேர்க்கணியமானதாகும். தேறிய முதலீடு, மொத்த முதலீட்டிலிருந்து தேய்மானத்தைக் கழித்தால் வருவது. தேய்மானத்தை அளந்தறிவது கடினம். எனவே மொத்த முதலீட்டை அளப்பதில் புள்ளிக் கணக்காளருக்கு அதிக நம்பிக்கையுண்டு ; தேறிய முதலீட்டை அளப்பதில் அத்தனை நம்பிக்கையில்லை.

5. மேலே காட்டிய காரணத்துக்காக உத்தியோகப் புள்ளி விபரக் கணக்குகள் தேறிய உற்பத்தியிலும் பார்க்க மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியை அதிகம் அழுத்தமாகக் கூறும். மொ. தே. உ. (GNP) = தே. தே. உ. (NNP) + தேய்மானம். தேய்மானம் மந்தமான போக்குடையது; அது மொ. தே. உ. இலிருந்து $\frac{1}{10}$ அதிகமாக மாறுவதில்லை. (இது தே. தே. உ. இல் $\frac{1}{11}$ ஆகும்). நடைமுறை விடயங்களுக்கு நாம் ஒன்றில் மொ. தே. உ. ஐப் பயன்படுத்தலாம்; அல்லது தே. தே. உ. ஐப் பயன்படுத்தலாம்.

6. பைசல் செய்யக்கூடிய வருமானம், ஆளுக்குரிய வருமானம், (குறுகிய வரைவிலக்கணமுடைய) தேசிய வருமானம் என்பன உத்தியோக பூர்வமான மூன்று மேலதிகஅளவைகளாகும். தே. வருமானம் என்பது தே. தே. உ. இலிருந்து மறைமுகவரி (பெட்ரோல்வரி, கலால்வரி, விற்பனை வரி) யை நீக்கிய எச்சமாகும். ஆள்வருமானம் என்பது மூன்று மாதத்துக்கு ஒரு முறை கிடைக்கக்கூடிய பைசல் செய்யக்கூடிய வருமானம் முதலிய இனத்தைச் சேர்ந்த வருமானங்களைப் போன்றது. ஆனால் இது மாதா மாதம் கிடைக்கக்கூடியது; எல்லாவரிகளையும் கொடுத்தபின்னர், கம்பெனியின் பங்கிடாத இலாபத்தையும் மாற்றுக்கொடுப்பனவுகளையும் ஒழுங்கு செய்தபின்னர் ஒவ்வொருவருக்கும் வேண்டிய செலவுகளுக்கு மிஞ்சக்கூடிய வருமானமாகும்.

தேசிய வருமானம் கணக்கிடுதல் பற்றிய விரிவான தகவல் இந்த அத்தியாயத்தின் அனுபந்தத்திற் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் சமீபகாலப் பொருளாதார சரித்திரத்திலிருந்து தெரிந்தெடுத்த சில தொகைகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பெடரல் ரிசர்வ் சங்கத்தின் முக்கியமான உற்பத்திக் குறியீடு மாதாந்தம் வெளியாகிறது. அதையும் கொடுத்துள்ளோம். வேலை வாய்ப்பு, வேலையின்மை சம்பந்தமான தகவல்களுமுண்டு. இந்தப் புள்ளி விவரங்கள்தாம் நாட்டின் பொருளாதார சுகநலத்தைக் காட்டக்கூடியன.

ஆராய்ச்சிக்குரிய பிரச்சினைகள் :

1. 1929 துவக்கம் 1933 வரை அமெரிக்காவிலே ஒரு பெரிய வியாபார மந்தமுண்டானது. இந்தவிபரத்தைப்பற்றி எந்தப் படத்தில் வாசித்தறியலாம்? யுத்தகால வியாபாரமலர்ச்சியை எந்தப்படத்திலே வாசிக்கலாம்? 1937–1938 இல் உண்டான வியாபாரப் பிற்போக்கை எதிலிருந்து அறியலாம்? அவ்வாறே 1948–1949, 1953–1954, 1957–1958 எனபவற்றில் நடந்த வற்றை எதிலிருந்து அறியலாம்? 5 ஆம் அட்டவணையைப்பார்த்து இந்த வறறத்தாழ்வுகளை அறிக.

2. 1 ஆம் படத்திலுள்ள இரு வளைவுப் பணஒட்டத்தை 43 ஆம் பக்கத்திலுள்ள வரைபடத்தோடு ஒப்பிடுக. சமூகத்திலே உள்ள எது, எப்படி, எவருக்கு என்ற பிரச்சினைகளை விலைத்திட்டம் எவ்வாறு தீர்க்கும் என்பதை 43 ஆம் பக்கத்திலுள்ள படம் காட்டுகிறது. அது "சிறிய அளவில்" உள்ள பொருளாதாரப் பிரச்சினையைக் காட்டும். படம் 1 இல் மொத்தச்

செல்வு—"பெரிய அளவு"—முந்திய படத்தோடு எவ்வாறு பொருந்துகிற தென்பதைக் காட்டுக.

3. "அப்பீலையும் தோடம்பழத்தையும் நீங்கள் கூட்டமுடியாது." பணம் அதைச்செய்யும் என்பதை விளக்குக.

4. சவரஞ்செய்தல் என்ற உதாரணம் பண்டம் பணி என்பவற்றின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டவே எடுத்தாளப்பட்டது. பணிகள் கொடுக்கும் நுகர்வுச்சேவைகளுக்கு பண்டங்கள் அவசியமென்பதை ஆராய்க.

5. படம் 2 இலே சமீபகாலப் பணமயமான தே. தே. உ. ஐயும் நிச தே. தே. உ. ஐயும் பென்சிலால் கீறி, குறையும் முறை எப்படியென்பதை மனத்தில் நினைவுபடுத்துக. அப்போது 1959 ஆம் ஆண்டிலிருந்து விலை வாசிகள் எவ்வாறு மாறின என்பதை உத்தேசமாகக் கொள்க. குடிசன மாற்றத்துக்கு எவ்வாறு குறைப்பை உண்டாக்குவீர்? பிரிட்டனில் 1959 இல் தே. தே. உ. 1890 கோடி பவுணுமிருக்க 1 பவுண்ணானது 3 டொலர் பெறுமதி யான பொருள்களை வாங்குமாலால், 1959 ஆம் ஆண்டின் அமெரிக்க டொலரில் பிரிட்டனின் தே. தே. உ. ஐ எவ்வாறு கூறுவீர்?

6. ரொபின்சன் குரூஸோ 1, 000 டொலர் மேல்வளவுப் பொருளை உற் பத்திசெய்கிறான். அவன் 750 டொலரைச் சம்பளமாகவும், 125 டொலரை வட்டியாகவும், 75 டொலரை வரியாகவும் கொடுக்கிறான். அவனுடைய இலாபம் என்ன? தே. தே. உ. ஐ மேல்வளவுமுறையிலும் கீழ்வளவு முறை யிலும் கணித்து, அவையிரண்டும் சமன் என்பதைக் காட்டுக.

7. குரூஸோ தனதுவிவசாய இலாகாவிலிருந்து 100 டொலர் பெறு மதியான தளவாடங்களைத் தனது கைத்தொழில் இலாகா வாங்கியிருப்பதாக அறிகிறான். விவசாய இலாகாவின் செலவுகளிற் பாதி சம்பளமாகவும் பாதி நில்வாடகையாகவுஞ் செல்கிறது. மதிப்பீடு சேர்க்கப்பட்ட தகவல்களைக்கணிக்க. இருமுறை கணித்தல் எடுப்பதைத் தவிர்க்க. இப்பொழுதும் தே. தே. உ. 1000 டொலர்தான்; உற்பத்திப் பொருள் ஒட்டத்தை அனுசரித்துப் பார்த் தாலென்ன, சாதனச் செலவு நோக்கை அநுசரித்துப் பார்த்தாலென்ன அது 1000 டொலரே. (குறிப்பு: இரண்டு கைத்தொழில்களெனக் கொள்க. தேய்மானத்தைக் கணக்கெடுக்கவேண்டாம்.)

8. சமீபத்திலே வெளியான பெடரல் ரிசேர்வ் அறிக்கை அல்லது நடைமுறைத் தொழில்கள்பற்றிய ஆராய்ச்சி (வர்த்தக இலாகா) என்பதை ஆதாரமாகக் கொண்டு அட்டவணை 4 ஐ 1959 ஆம் ஆண்டுக்குப்பிந்திய ஓர் ஆண்டுக்குக் கணக்கிடுக. இலாபம் சரிக்கட்டப்படுவதையும், கம்பெனியின் விடயங்கள் கவனிக்கப்பட்டிருப்பதையும் விளக்குக.

9. தே. தே. உ. (NNP) = நு + மு + மொ. (C + I + G) என்பதிலுள்ள மொ. ஐயும் அரசாங்க மாற்றுச்செலவு என்பதையும் பிரித்து வேற்றுமை கூறுக. பைசல் செய்யக்கூடிய வருமானத்தைப் பெறுவதற்கு தே. தே. உ. இலிருந்து வரிகளெல்லாவற்றையும் என் கழித்து மாற்றுக்கொடுப்பனவைச்

சேர்க்க வேண்டும்? பகிர்ந்து கொடுக்கப்படாத பங்காளர் இலாபத்தின் நிலையென்ன?

10. பின்வரும் கருத்துக்களைப் பற்றி ஞாபகப் படுத்துக: தே. தே. உ.; தே. தே. உ. (NNP) = நு + மு + மொ (C + I + G). 1963 ஆம் ஆண்டின் பணமயமான தே. தே. உ. நடைமுறை டொலரில்; 1963 நிச தே. தே. உ. 1959 ஆம் ஆண்டு டொலரில்.

இடைநிலைப் பொருள்; இரட்டைக்கணக்கு; மதிப்பீடு சேர்க்கப்பட்டது. மொத்த முதலீடு – தேய்மானம் = தேறிய முதலீடு.

மொ. தே. உ. – தேய்மானம் = தே. தே. உ. அரசாங்கமாற்றுக்கொடுப்பனவு. நேர்முகவரி; மறைமுகவரி. தேறிய வெளிநாட்டு முதலீடு = சகல நடைமுறை ஏற்றுமதிகள் – சகல நடைமுறை இறக்குமதிகள் (பண்டம், பணி). இணைக்கப்படாத தொழின்முயற்சியால் வரும் வருமானம்; தே. மு.; பைசல் செய்யக்கூடிய வருமானம்; ஆளுக்குரிய வருமானம் (பை.வ.)(ஆ.வ.).

அனுபந்தம்: உத்தியோகபூர்வமான தேசிய வருமானத் தரவு.

தேசியவருமானம் பற்றிய அடிப்படைத் தத்துவங்களை இந்த அத்தியாயத்தின் முக்கிய பகுதிகளிற் குறிப்பிட்டோம். சில விசேட அமிசங்களை இங்கே விளக்குகிறோம்.

சில நுட்பங்கள்: சில நுட்பமான மாதிரி அமிசங்கள் பின்வருமாறு:

1. வீட்டு மனையாள் செய்யும் பணிகள் தே. தே. உற்பத்தியிற் சேர்க்கப்படுவதில்லை. ஒருவன் தனது வீட்டு வேலைகளைப் பார்க்கும் ஒருத்தியைக் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்வானாலல் தே. தே. உ. இறங்கிவிடும்; அல்லது மனையாள் அயல்வீட்டானுடன் சேர்ந்து மாறிமாறி இருவீடுகளையும் இருவரும் வருடம் 4,000 டொலர் கூலியில் சுத்தஞ்செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டால் தே. தே. உ. 8,000 டொலராக உயர்ந்துவிடும். இவ்விடயம் தர்க்க ரீதியாக ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு இங்கே எடுத்துக்காட்டப்படவில்லை. ஆனால் மனையாள் செய்யும் பணிகளைப் பணக் கணக்கில் மதிப்பிடுவது முடியாத காரியம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவேயாகும். வீட்டிலே வேலைசெய்யும் பெண்களின் தொகை அளவுக்கு மிஞ்சி அதிகரிக்காவிட்டால், இந்த அமிசத்தைச் சேர்த்தாலென்ன, சேராது விட்டாலென்ன, தே. தே. உ. இன் உயர்வு தாழ்வில் அதிகம் வித்தியாசமுண்டாகாது[1]. பொருளியலிலே, பொருத்தமான அளவீடு செய்வது மிகமுக்கியமென்பதை இந்த உதாரணங்கள் காட்டுகின்றன. அளவையிலக்கணங்களுள் எந்த இலக்கணத்தை நீர் பயன்படுத்துகிறீர் என்பது முக்கியமன்று. எந்த இலக்கணத்தை அனுசரித்தாலும் அதையே மாற்றமின்றிப் பயன்படுத்தவேண்டும்.

1. இத்தகைய வேறுவிடயங்கள்: வீட்டுக்காய்கறித்தோட்டம், தானாகச் செய்யும் அலுவல்கள் என்பன.

2. பல அமிசங்களை இடைப்பொருள்வரிசையிற் சேர்ப்பதா, பூரண மாக்கப்பட்ட பொருளின் வரிசையிற் சேர்ப்பதா என்பது கடினசாத்திய மானவிடயம். உதாரணங்கள் : தச்சனுடைய சுத்தியலைப் பூரணமாக்கப் பட்ட நுகர்ச்சிப்பொருளாக மதிக்கமுடியாது. அப்பத்துக்குக் குழைக்கும் மாவைப்போல அ∴து இடைநிலைப்பொருள். தச்சன் கட்டும் அழகிய வீடுகள், நிர்மாணிக்கும் மேசைகள் என்பனவற்றின் செலவுக்குரிய பொருள்களில் ஒன்றுகவே சுத்தியல் கருதப்படும்.

தச்சனுடைய மேலங்கிகள் விடயமெப்படி? ஒரு வேலைத்தலத்திலி ருந்து மற்ற வேலைத்தலத்துக்குச் செல்லும் கார்ச்செலவு, வீட்டிலிருந்து வேலைத்தலத்துக்குச் செல்லும் கார்ச்செலவு, வாடிக்கைக்காரருக்கு அவன் வாங்கும் கோப்பி, அவன் குடிக்கும் கோப்பி, வாடிக்கைக்காரர் ஒருவரை அவன் பந்தாட்டத்துக்குக் கூட்டிச் செல்லும் செலவு, வாடிக்கைக்காரர் பந்தாட்டங்களை விரும்பும் ஒருவராயிருந்தால் அந்த அமிசம் ஆகியவற்றை எவ்வாறு கருதுவீர்?

இந்த அமிசங்களொவ்வொன்றும் சர்ச்சைக்குரிய விடயமாகும். இவை யொவ்வொன்றிலும் இடைநிலைவியாபாரச் செலவுகளுண்டு. ஒவ்வொன்றி லும் நுகர்வு அம்சங்களுமுண்டு. வரிவசூலிப்பவரும், தேசிய வருமானப் புள்ளிதிரட்டுபவரும் இந்த அமிசங்களைப் பற்றி ஏகமனதான அபிப்பிராயம் கொள்வதில்லை. எனவே அவர்களுடைய முடிவைக் குறித்து நாம் ஆட்சே பந்தெரிவிக்கலாம். (உதாரணம், வரிவசூலிப்பவர் பட்டினத்திலே வேலை செய்வதற்கான மொத்தச் செலவை மாற்றச் சம்மதிக்கமாட்டார். பட்டினத் துக்கு வெளியேயானால் சம்மதிக்கக்கூடும். வரி விதிக்கத்தகுந்த வருமானத்தி லிருந்தும் தே.தே.உ. இலிருந்தும் சுத்தியலைக் கழிக்கலாம். ஆனால் மேலங்கி விடயத்தில் அதை அணிவதால் காற்சட்டை மேற்சட்டைகள் விரைவில் நட்டமடையமாட்டாவென்பதைக் காட்டக்கூடுமானால் அவ்வாறு கழிக்கவேண் டியதில்லை. இவ்வாறே மற்ற விடயங்களும். தான்தோன்றித்தனமான முடிவுகளும், தன்னிச்சைப்படி செய்யும் முடிவுகளும் இத்தகையனவே.)

3. செய்தவேலைக்கோ, இடைத்த பண்டம் பணி என்பவற்றுக்கோ மறை முகமாக நன்கொடை போலக் கொடுக்கும் கொடுப்பனவுகள் தே. தே. உ. இல் சேர்க்கப்படமாட்டா. அவை அரசாங்க மாற்றக்கொடுப்பனவு போன் றனவை. தந்தை மகனுக்குக் கொடுக்கும் படிச்செலவும் இத்தகையதே. மூற்றத்திலுள்ள புல்லைவெட்டுவதற்கு மகனுக்குத் தந்தை கொடுக்கும் கூலி எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தது? தர்க்கமுறைப்படி அது, தே. தே. உ. ஐ சேர்ந்ததே. ஆனால் அவ்வாறு கணிக்கப்படுவது அரிது.

4. நான் பழைய ஓவியம் ஒன்றை வாங்கினாலோ, பழைய கார் ஒன்றை வாங்கினாலோ அ∴து இறுதியான விவகாரமன்று. ஆனபடியால் அது தே. தே. உ. இல் சேர்க்கப்படமாட்டாது. அவரும் நானும் சொத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொண்டோம். அவ்வளவுதான். நான் பணத்தைக் கொடுத்து அவருடைய ஓவியத்தை வாங்கினேன். எந்தவிதமான பொருளும் புதி

தாக உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை[1]. இது விசேடமான மாற்றுக் கொடுப்பனவு வகையைச் சேர்ந்தது[2]. இது முக்கியமானதொரு விடயத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இடைநிலைவியாபார டொலர் வருமானம் இறுதி நிலை வியாபார வருமானமாகிய தேசியவருமானத்திலும் மிக அதிகமென்பதே. படம் 1 இன் வளைவுகள் அந்தப்படத்திலடங்கிய வர்த்தக, பொதுசனக் கட்டத்தில் நடைபெறும் விவகாரங்களில் ஒரு பகுதியையே கொண்டுள்ளன.

விலைமாற்றங்களால் உண்டாகும் மூலதன இலாபங்களை தே. தே. உ. (NNP) இல் சேரவிடமாட்டோம். எனது போட்மோட்டார் கையிருப்பை அதிக விலைக்கு வியாபாரிகள் வாங்கினால் நான் பணக்காரனாகிவிட்டேன் என்று நினைத்துக்கொண்டு பை. வ. இல் அதிகமாகச் செலவு செய்ய நினைப்பேன். ஆனால் இந்த அதிட்டம் நடைமுறைப் பொருளியல் நடவடிக்கைகளால் உண்டானதன்று. அதனால் புள்ளிவிவரக்கணக்காளர் அதை தே. தே. உ. இல் சேர்க்கமாட்டார். இதே காரணங்களுக்காக, பங்குக் கம்பெனி இலாபங்களில் கையிருப்பு மதிப்பீட்டுச் சரிக்கட்டலை நடத்துவார்.

5. ஒருவர் எல்லைக்கோட்டு உதாரணங்கள் பலவற்றைக் கொடுக்கலாம். ஆனால் நாம் இன்னும் ஓர் உதாரணத்தை எடுத்துக்காட்டுவோம். தே. தே. உ. ஐ அளவிடும்போது பணமதிப்புக்காக நுகர்பொருள்களிலோ, மூதலீட்டுப்பொருள்களிலோ நாம் அக்கறைகொள்வதில்லை. பண்டங்கள் மூலம் சில "திருப்திகளும்" "நன்மைகளும்" "உளப்பாட்டு வருமானங்களும்" உண்டு. அவற்றை அளப்பதற்குப் பணம் பயன்படுகிறது. நுட்பமாக ஆராய்வதானால் ஒவ்வொருமுறையும் நான் ஓர் இசைத்தட்டைப் போட்டுச் சங்கீதத்தை அனுபவிக்குந்தோறும், அதன் பெறுமதி தே. தே. உ. இல் சேர்க்கப்பட வேண்டுமா ? கொள்கைப்படி பார்ப்பதானால் அ.·.து அப்படித்தான். பத்துச்சத நாணயத்தை ஒரு பொது இசைப்பெட்டியில் போடுவேனானால் அதுவும் தே. தே. உ. இல் சேரவேண்டியதே. ஆனால் வீட்டிலே அத்தகைய இசைப்பெட்டியில் போட்டு மகிழ்வதால் அது நேரடியாக தே. தே. உ. இல் சேரமாட்டாது.

இவ்வகையான உள்ளத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட மகிழ்ச்சி, அந்த இசைத் தட்டை எவ்வளவுதூரம் தேய்மானமடையச் செய்கிறேனோ அவ்வளவுக்கு மறைமுகமாக தே. தே. உ. இல் சேரும். பழைய இசைத்தட்டுகளை வீசிவிட்டுப் பதிலாகப் புதியவற்றை வாங்குவேனானால், என்னுடைய நுகர்வுப் பொருள் வாங்கும் அளவிலிருந்து என்னுடைய மகிழ்ச்சியின் அளவைப் பணத்தில் அளந்துவிடலாம். இந்த அளவை, பருமட்டான அளவாக வேயிருக்கும்.

[1]. இந்த வியாபாரம் புரோக்கர்மூலம் நடைபெற்றதாயிருந்தால் அவர்பெறும் கொமிஷன் தே. தே. உ இன் ஒரு பகுதியாகக் கணிக்கப்படும். அப்பம்சுடுவோர் ஒருவகையான உதவியைச் சமூகத்துக்குச் செய்வதுபோல புரோக்கரும் விலைப்படுத்துவோரும் ஒருவகையான உதவியைச் செய்வர். விற்போரையும் வாங்குவோரையும் ஒன்றுசேர்ப்பதே இந்த உதவி.

[2]. இந்த மாற்றுக்கொடுப்பனவு வேறு ; முன்னர் நாம் ஆராய்ந்த அரசாங்க மாற்றுக் கொடுப்பனவு வேறு.

புள்ளிக் கணக்காளர் இதை ஏற்றுக்கொள்ளுவார். ஒருவனுடைய வீட்டில் நுகரப்படுவதை ஆராய எமக்கு அதிகாரமில்லை. வீட்டுக்கென்று ஏற்பொருள்கள் வாங்கப்பட்டனவோ அவற்றை நுகர்பொருளாகவே கொள்வோம். இ.: தெல்லாம் நன்றுகவே நடக்கின்றன. ஆனால் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில்மட்டும் இது பொருந்தாது.

நெடும்பயன்தரு பொருள்களிலேதான் இப்போது நாம் நுகர்பொருள் வாங்கும் டொலர்களை அதிகமாகச் செலவு செய்கிறோம். நுகர்வைப் பணிகள், நெடும்பயன்தரு பொருள்கள், குறும்பயன்தரு பொருள்கள் என அட்டவணை 4 இலே காட்டினோம். அத்தகைய நெடும்பயன்தரு பொருள்களை வீட்டில் சேர்த்துத் தளவாடங்களை அதிகரிக்கின்றபோது, நமது அகச் சார்பான நுகர்வு, எங்கள் சில்லறைக் கொள்வனவுகளால் பெரிதுபடுத்திக் கூறப்படலாம். தளவாடங்கள் குறைந்துசெல்லும்போது எதிர்மாறான நிலைமை உண்டாகும்.

தூய்மைவாதிகளிற் சிலர் பின்வருமாறு கூறுவர்: "தே. தே. உ. இன் பணி நெடும்பயன்தரு பண்டம் என்பவற்றில் எவ்வளவு உண்மையில் வீட்டு நுகர்வாகப் பயன்படுகிறதென்பதைக் கணித்து அதை நுகர்விலே சேர்க்க வேண்டுமேயொழிய வருடத்தில் சில்லறையாக வாங்கியவற்றையன்று". வர்த்தக இலாகா இது செய்வது கடினமெனக் கூறுகிறது. ஆனால் சில விசேட காரியங்களுக்காகப் பொருளியலாளர், கார் நுகர்வு சம்பந்தமான தகவல்களை, பெட்ரோல் விற்பனைவைக் கொண்டும் மைல்தூரம் சென்ற பதிவுகளைக் கொண்டும் சேகரித்துள்ளனர். புதிய கார் விற்பனைகளைவிட இவை விசேடமான கணிப்புக்களாகும்[1].

சமூகம் விரைவாக முன்னேறுவிட்டால் இந்த இரண்டுமுறைகளும் ஒரே தன்மையுடையனவாகவேயிருக்கும்.

வருமானம் பற்றிய சர்வதேச அமிசங்கள்.

தேறிய வெளிநாட்டு முதலீடு எவ்வாறு உண்டானது என்பதைப்பற்றிச் சில தகவல்களை இந்த இடத்திற் கூறலாம்.

ஐக்கிய அமெரிக்கத் தேசிய வருமானம் என்று சொல்லும்போது, ஐக்கிய அமெரிக்காவில் வசிக்கும் நிரந்தரமான அமெரிக்கவாசிகளுக்கு வரும் வருமானம் அல்லது உற்பத்திப்பொருள் என்றே வைத்துக்கொள்வோம். இவர்களுடன் வெளிநாட்டிலே தற்காலிகமாக வசிக்கும் அமெரிக்கரும் சேர்க்கப்படுவர்.

1. ஒருவருடைய இல்லமே நெடும்பயன் தரும் நுகர்பண்டங்களுள் முக்கியமானது. அதைப் பற்றி உத்தியோகத்தர் பின்வரும் கொள்கையை அனுசரிக்கின்றனர். ஒரு வீட்டில் செலவு செயயப்படும் தொகையை அதன் நுகர்வாகக் கருதுவதில்லை. வீட்டைப் புறம்பாகவே மதிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் கார் முதலிய நெடும்பயன்தருபண்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் மூலதனக் கணக்கை அவை சம்பந்தமாக வைத்துக்கொள்ள உத்தியோகத்தர் அஞ்சுவர். எனெனில் அது கடுமையான வேலையாகும். அதற்குப் பதிலாகச் சில்லறைக் கொள்வனவுகளையே அண்ணளவாகக் கொள்வர்.

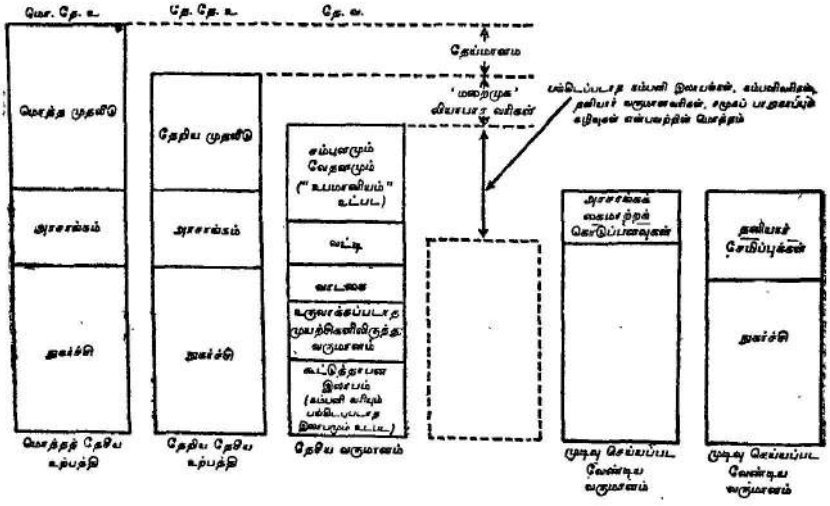
அமெரிக்காவில் வசிக்கும் ஓர் ஆங்கிலேயர்க்கு அமெரிக்காவில் ஓர் ஏக்கர் நிலம் உண்டு எனக் கொள்வோம். அந்த நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் இங்கிலாந்துத் தேசியவருமானத்திலே சேர்த்துக் கொள்ளப்படுமேயன்றி எங்கள் நாட்டுத் தேசிய வருமானத்திலன்று. அவ்வாறே பிரித்தானியக் கம்பெனிகளிலிருந்து அமெரிக்கருக்குப் பங்கு இலாபம் கிடைக்குமானால், அ.ஃ.து அமெரிக்க வருமானத்தின் ஒரு பகுதி யேயன்றி பிரித்தானிய வருமானத்தின் பகுதியன்று. சொத்துமூலம் கிடைக்கும் சேவையை நாம் வெளியூருக்கு ஏற்றுமதி செய்துள்ளோம்.

வருமானவிடயத்திலே சம்பந்தப்பட்ட வெளிநாட்டு விவகாரங்கள் மிகப் பாரதூரமானவையென்பது இதிலிருந்து தெளிவாகும். இவ்விடயத்தில் இறக்குமதி, ஏற்றுமதி, பங்கு இலாபம் முதலிய விடயங்களைக் கணக்கிலே சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். சர்வதேசப் பணப்பிரச்சினை இந்நூலின் ஐந் தாம் பகுதியில் ஆராயப்படும். ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கும், ஏனைய உலக நாடுகளுக்குமிடையில் உள்ள கடன் கொடுப்பனவு சம்பந்தமாக இத்தகைய அமிசங்களை அட்டவணைப்படுத்தலாம். இந்தக் கட்டத்தில் அந்த விவரங் களைக் குறிப்பிடவேண்டிய அவசியமில்லை. அவை பின்னர் விரிவாய் ஆராயப்படும். தே. தே. உ. இன் மூன்றாவது முக்கிய அம்சமான (அட்ட வணை 3 ஐப் பார்க்க) முதலீடுபற்றிய வெளிநாட்டு முதலீட்டின் தன்மையை விளக்குவதே எங்கள் நோக்கம். அதனைத் தனிப்பட்ட உள்நாட்டு முதலீட் டோடு சேர்க்கவேண்டும்.

வெளிநாட்டு முதலீட்டின் தேறிய தொகையை அறிவதானால் இறக்கு மதிக்கு மேலதிகமாக ஏற்றுமதி எவ்வளவு உண்டென்பதை மதிப்பிட வேண்டும்[1]. எனவே, (அ) ஐக்கணிக்கும்போது, எமது ஏற்றுமதி மொத்தத்தையும் (எந்திரம், கப்பல் முதலியன) வெளிநாடுகளில் எமக் கிருக்கும் உற்பத்திச் சாதனங்களால் வரும் உழைப்புக்களையும் (பங்கு இலாபம், வட்டி முதலியன) கூட்டவேண்டும். (ஆ) ஐ மதிப்பிடும்போது வெளி நாடுகளிலிருந்து நாம் இறக்குமதி செய்யும் மொத்தத்தையும், இந்நாட்டில் வெளிநாட்டார் வைத்திருக்கும் உற்பத்திச் சாதனங்களுக்கான உரிமைச் செல வையும் சேர்க்கவேண்டும். ஆ. விலும் பார்க்க அ. எவ்வளவு அதிக மாயிருக்கிறதோ, அதுவே எமது வெளிநாட்டு முதலீடு. ஆனால் 1959 இல் அ. விலும் பார்க்க ஆ. வே அதிகமாயிருந்தது. அப்போது, எமது தேறிய வெளிநாட்டு முதலீடு எதிர்க்கணியமாகும். உள்நாட்டு முதலீட்டினால், பலருக்கு வேலை கிடைப்பதோடு பொருளாதாரமும் விரிவடைகிறது. அவ்

1. இந்த அத்தியாயத்திலே தேறிய வெளிநாட்டு முதலீடு என வழங்கப்படுவது, வர்த்தக இலாகாவினால் "ஏற்றுமதிசெய்யப்படும் பண்டங்களினதும் பணிகளினதும் தேறிய தொகை யாகும்." வெளிநாடுகளுக்குச் செய்யும் உதவிசமபந்தமாக உண்டான மாற்றத்தினாலேதான இந்தப்பெயரில் மாற்றமேற்படுத்தப்பட்டது. இவவிடயம் 31 ஆம் அத்தியாயத்தில் ஆராயப் படும். இந்நூலிலே தேறிய வெளிநாட்டு முதலீடும், தேறிய இறக்குமதி ஏற்றுமதியும் ஒன்றெனற முறையிலேயே ஆராயப்படுகிறது.

உத்தியோகபூர்வமான தேசியவருமானத் தரவுகளிடையே உள்ள தொடர்பை எவ்வாறு காட்டுவது:

படம் 6. ஒரு கருத்திலிருந்து மற்றொன்றுக்குச் செல்லும்போது உண்டாகும் தொழிற் பாடுகளை இது காட்டும்.

வாறே வெளிநாட்டு முதலீட்டினாலும் தொழில்வாய்ப்பும் பொருளாதார விரிவுமுண்டாகின்றன.

உத்தியோகபூர்வமான புள்ளிவிபரங்கள்: தேசியவருமானம் அல்லது உற்பத்தி பற்றி ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கப்புள்ளிவிபரங்களின் தொடர்பு களைப் படம் 6 சுருக்கமாக விளக்குகிறது. இதைக் கவனமாகப் படிப்பதால் விளக்கம் கூடும்.

அட்டவணை 5 உம், தேசிய வருமானத் தகவல்களும் சேர்ந்து, வியாபாரி களும், உத்தியோகத்தரும் கருத்தோடு கவனிக்கும் மற்றை முக்கிய மான கூட்டு விடயங்களைக் காட்டுகின்றன.

அளந்து கணிக்கப்பட்ட சேமிப்பு, முதலீடு என்பவற்றின் ஒற்றுமை.

13 ஆம் அத்தியாயத்திலேயுள்ள சேமிப்பு, முதலீடு அட்டவணைகள் ஒன்றையொன்று வெட்டும் விடயத்தைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு இங்கே ஒரு விடயத்தை எடுத்துக் காட்டலாம். அதாவது தேசிய வருமானப் புள்ளி கணக்கிடுபவர், தாம் கணிக்கும் சேமிப்பு, முதலீட்டுக்குச் சரியென்பதைக் கூறுவார். அளந்த சேமிப்பும், அளந்த முதலீடும் இரட்டைப் பதிவுமுறை யாலுண்டான ஒற்றுமையாகும். அது வரைவிலக்கணத்தோடு ஒத்திருக் கிறது.

இவற்றின் சேர்க்கையிலிருந்து தேசத்தின் பொருளியல் நிலையை அறிந்து கொள்ளலாம்.

அட்டவணை 5. முக்கியமான பொருளியற் சேர்க்கைகள் : (வருமானத் தகவல் எல்லாம் நூறுகோடி நடைமுறை டொலரில் உண்டு). வருமானத் தகவலிலும் பார்க்க விடயங்களே நன்கு அறிவுறுத்துவன உற்பத்திக் குறிப்புக்கள் : ஹோஷ்யம் சொல்லுவோர் உற்பத்திக்கு குறிப்புகளையே பயன்படுத்துவர். அரசியல் தலைவர்கள் வேலையின்மைபற்றிக் கவலைகொள்வர்,

வருடம்	மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி	தேறிய தேசிய உற்பத்தி	தேசிய வருமானம்	வாசல்செல்சார்க்கூலி வருமானம்	வாசல்செல்சார் கூலிவருமானத்தின் விகிதமாகப் பிரிப்பு தேசிய வருமானம்	பண்டம் பணி என்பவற்றில் அரசாங்கம் செய்யும் செலவு மொ. தே. உ. யில் ஒரு விகிதமாக	தொழில் உற்பத்தியின் பெடரல் நிச்சய் குறிப்பு 1957—100	சிவில் தொழிலாளர் 1000 கணக்கில்	சிவில் தொழிலாளரோடு ஒப்பிடலில் தேசசாபபடியுள்ளவேலையற்றோர்
1929	104.4	95.8	87.8	83.1	5.0	8.1	39	49,180	3.2
1931	76.3	68.1	59.7	63.8	3.9	12.1	26	50,420	15.9
1933	56.0	48.8	40.2	45.7	— 1.4	14.4	24	51.590	24.9
1935	72.5	65.3	57.1	58.3	3.5	13.8	31	52,870	20.1
1937	90.8	83.0	73.6	71.0	5.3	12.9	40	54,000	14.3
1938	85.2	77.4	67.6	65.7	1.6	15.0	31	54,610	19.0
1939	91.1	83.3	72.8	70.4	4.1	14.6	38	55,230	17.2
1940	100.6	92.5	81.6	76.1	5.5	14.0	44	55,640	14.6
1941	125.8	116.8	104.7	93.0	11.9	19.7	56	55,910	9.9
1942	159.1	149.0	137.7	117.5	23.6	37.5	69	56,410	4.7
1943	192.5	181.6	170.3	133.5	24.7	46.0	82	55,540	1.9
1944	211.4	199.4	182.6	146.8	25.2	45.7	81	54,630	1.2
1945	214.6	201.0	181.2	150.4	19.1	38.8	70	53,860	1.9
1946	209.2	197.6	179.6	159.0	7.9	14.8	59	57,520	3.9
1947	234.3	221.3	198.2	170.1	2.8	12.1	65	60,168	3.6
1948	259.4	244.0	223.5	189.3	5.8	13.3	68	61,442	3.4
1949	258.1	240.8	217.7	189.7	4.5	15.6	64	62,105	5.5
1950	284.6	265.5	241.9	207.7	6.1	13.7	74	63,099	5.0
1951	329.0	307.0	279.3	227.5	7.8	18.4	81	62,844	3.0
1952	347.9	323.0	292.2	238.7	7.9	21.9	84	62,966	2.7
1953	365.4	338.9	305.6	252.6	7.9	22.7	91	63,815	2.5
1954	363.1	334.3	301.8	256.9	7.3	20.7	85	64,468	5.0
1955	397.5	365.5	330.2	274.4	6.4	19.0	96	65,848	4.0
1956	419.2	384.8	350.8	292.9	7.9	18.8	99	67,530	3.8
1957	442.8	405.3	366.9	308.8	7.7	19.5	100	67,946	4.3
1958	444.2	406.1	367.7	317.9	7.7	21.0	93	68,647	6.8
1959	482.0	441.6	399.6	337.3	6.9	20.2	105	69,394	5.5

தேசிய வருமானத்தின் உத்தியோகபூர்வமான புள்ளிவிபரங்கள் எவ்வாறு தொடர்பு கொண்டுள்ளன :

அட்டவணை 6. மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி, தேறிய தேசிய உற்பத்தி, தேசியவருமானம், ஆள்வருமானம், பைசல் செய்யக்கூடிய வருமானம். (நூறு கோடி டொலரில்). உத்தியோக பூர்வமான தகவல்களை இலகுவாக விளங்கிகொள்வதானால் இதனோடு 6 ஆம் படத்தையுஞ் சேர்த்துப் படிக்க. (ஐக்கிய அமெரிக்க வர்த்தக இலாகா).

அமிசங்கள்	1929	1933	1939	1945	1950	1956	1957	1958	1959
மொத்த தேசிய உற்பத்தி ..	104.4	56.0	91.1	213.6	284.6	419.2	442.8	444.2	482.0
கழிவு : மூலதன நுகர்வு (தேய்மானம்) ..	8.6	7.2	7.8	12.5	19.1	34.4	37.4	38.1	40.5
சமன் : தேறிய தேசிய உற்பத்தி ..	95.8	48.8	83.3	201.0	265.5	348.8	401.3	406.1	441.6
கழிவு : மறைமுகமான வர்த்தகவரி ..	7.0	7.1	9.4	15.5	23.7	35.7	38.2	39.4	42.6
வர்த்தக மாறறுக் கொடுபபனவு ..	0.6	0.7	0.5	0.5	0.8	1.6	1.8	1.8	1.8
புள்ளிவிபர முரண்பாடுகள் ..	0.3	0.9	1.2	4.5	-0.7	-2.4	-0.6	-1.7	-1.8
சேர்மானம் : அரசாங்க உதவி, அரசாங்க முயறறிகளின நடைமுறை உபரியில கழிவு	-0.1	0.0	0.5	0.8	0.2	1.0	1.0	1.1	0.6
சமன் : தேசிய வருமானம் ..	87.8	40.2	72.8	181.2	241.9	350.8	366.9	367.7	399.6
கழிவு : பங்காளர் லாபமும், கையிருப்பு மதிபபீடு சரிககடடலும	10.1	-2.0	5.7	18.4	35.7	42.0	41.7	37.4	46.6
சமூகக காப்புறுதிக்கட்டணம ..	0.2	0.3	2.1	6.1	6.9	12.6	14.5	14.8	17.3
கொடுதததபின மிஞ்சியுளள மேலதிகச் சம்பளம ..	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
சேர்மானம் : அரசாங்க மாற்றுக் கொடுப்பனவு ..	0.9	1.5	2.5	5.6	14.3	17.2	20.1	24.5	25.2
அரசாங்கம் கொடுத்த தேறிய வட்டி ..	1.0	1.2	1.2	3.7	4.8	5.7	6.2	6.2	7.1
பகுரு இலாபம் ..	5.8	2.1	3.8	4.7	9.2	12.1	12.6	12.4	13.4
வர்த்தக மாறறுக் கொடுப்பனவு ..	0.6	0.7	0.5	0.5	0.8	1.6	1.8	1.8	1.8
சமன : ஆள் வருமானம் ..	85.8	47.2	92.7	171.2	228.5	332.9	351.4	360.3	383.3
கழிவு : ஆள்வீதவரி ..	2.6	1.5	2.4	20.9	20.8	40.0	42.6	42.4	46.0
(பெடரல) ..	1.3	0.5	1.2	19.4	18.2	35.2	37.3	36.7	39.8
(மாகாணம, தலத்தாபனம) ..	1.4	1.0	1.2	1.5	2.6	4.8	5.3	5.7	6.2
சமன : பைசல் செயயக்கூடிய ஆள வருமானம (மாகாணம, தலத்தாபனம) ..	1.4	1.0	1.2	1.5	2.6	4.8	5.3	5.7	6.2
சமன : பைசல் செய்யக்கூடிய ஆள் வருமானம் ..	83.1	45.7	70.4	150.4	207.7	292.9	308.8	317.9	337.3
கழிவு : நுகர்வுச் செலவு	79.0	46.4	67.6	121.7	195.0	269.9	285.2	293.5	313.8
சமன : ஆளுக்காள சேமிபபு ..	4.2	-0.6	2.9	28.7	12.6	23.0	23.6	24.4	32.4

முதலீட்டை அளப்பதெப்படி? அரசாங்கத்தைக் கணக்கிலெடாமல் விட்டு விட்டால், முதலீடு மேல்வீளவில் நுகராமல் மிஞ்சியிருப்பதாகும். சேமிப்பை அளப்பதெப்படி? அரசாங்கச் சேமிப்பையும், பங்காளர் சேமிப்பையும் விட்டு விட்டால் சேமிப்பென்பது கீழ்வீளவில் உள்ள பைசல்செய்யக்கூடிய வருமானத்திலே, நுகராமல் மிஞ்சியிருப்பதாகும். அதாவது நுகர்வில் செலவாகாமல் எஞ்சியிருக்கும் தே. தே. உ. ஆகும். இதைச் சங்கிரகமாகக் கூறுவதானால்,

மு=மேல்வீளவு தே. தே. உ. – நு
சே=கீழ்வீளவு தே. தே. உ. – நு

இரண்டு வீளவுகளும் ஒரே தே. தே. உ. ஐக் கொடுக்கவேண்டும். என்பதை அறிவோம். எனவே மு≡சே : அளந்த சேமிப்புக்கும் முதலீட்டுக்கும் ஒற்றுமையுண்டு. கம்பெனிகளையும் அரசாங்கத்தையும் கணக்கில் கொண்டுவந்து விட்டால் எமது வேலை முடிந்துவிடும். முதலீடு முந்திய படியே இருக்கும். சேமிப்பை இப்போது மூன்றுகப் பிரிக்க வேண்டும். (1) தேறிய தனிப்பட்ட சேமிப்பு. இது மக்கள் தம்மிடமுள்ள பைசல் செய்யப்படக்கூடிய வருமானத்திலிருந்து சேமிப்பது. (2) தேறிய பங்காளர் சேமிப்பு. கம்பெனிகள் இலாபப் பங்கைக் கொடாது சேமிப்பது. (3) தேறிய அரசாங்க உபரிப்பணம் (அல்லது "சேமிப்பு"). பண்டம் பணம் என்பவற்றிலே செலவு செய்து மிஞ்சிய வருமானம். வரிகள் மூலம் கிடைத்த வருமானத்திலிருந்தே மேற்படி செலவைக் கழிக்க வேண்டும். செலவோடு மாற்றுக் கொடுப்பனவுகளையும் சேர்க்கலாம்.

அளந்த சேமிப்பு, அளந்த முதலீடு என்பவற்றை, இனி மூன்று சேமிப்பு வகைகளாகப் பிரித்து எழுதவேண்டும்.

மு≡தே. தனியார் சேமிப்பு + தேறியநுகர்வோர் சேமிப்பு
+ தேறிய அரசாங்கச் சேமிப்பு.

1. 311 ஆம் பக்கத்திலுள்ள ஆராய்ச்சியை, மறுபடி திருப்பிப் பார்த்து இந்தச் சமன்பாட்டைப் பரீட்சித்துக்கொள்ளலாம். அங்கே பை. வ., நு. சே. முதலியனவெல்லாம் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் பகுதி

தேசிய வருமானத்தையும் அதன் ஏற்ற இறக்கத்தையும் நிச்சயித்தல்

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்

சேமிப்பு, நுகர்வு, முதலீடு

மக்கோபரின் சமன்பாடு. வருமானம் வருடத்துக்கு
20 பவுண் : செலவு 19 பவுண் 19 சிலின் ஆறுபென்ஸ் = இன்பம்.
வருமானம் 20 பவுண் : செலவு 20 பவுண் ஆறுபென்ஸ் = துன்பம்
சார்ள்ஸ் டிக்கின்ஸ்.

தேசீய வருமானமென்றால் என்ன என்பதை விளங்கிக்கொள்வதற்கு இந்நூலின் முதலாம் பிரிவிலே அத்திவாரம்போடப்பட்டது. இனி அதனை மேலும் விரிவாக ஆராயலாம். தேசீய வருமானம் என் உயருகிறது? என் வீழ்ச்சியடைகிறது? பெரிது சிறிது என்று வித்தியாசப்படுத்தாமல் அஃது எந்தவொரு சமயத்திலும் எப்படியிருக்கும்?.

வருமான ஆராய்ச்சிபற்றிய இக்காலக் கொள்கையை அறிவதற்கு இந்த அத்தியாயம் ஒரு முகவுரையாகும். சேமிப்பு, முதலீடு என்ற பணச்சக் திகளின் கண்ணுமூச்சி விளையாட்டினால் நிச்சயிக்கப்படும் மொத்தச் செலவு மட்டத்தைப்பற்றித்தான் இங்கே முக்கியமாக வற்புறுத்தப்படுகிறது.

இந்த ஆராய்ச்சியின் பெரும்பகுதி ஆங்கிலப் பொருளியலறிஞரான ஜோன் மேனட் கேயின்ஸ் என்பவருடைய (இவர் 1946 இல் இறந்தார். அதற்கு முன் இவர் பிரபுப்பட்டத்தைப் பெற்றார்.) கருத்தைத் தழுவியதாலும், இந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படைத்தத்துவங்கள் பலவகைப் பொருளியலறிஞராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. கேயின்சின் குறிப்பிட்ட கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களும், ஆராய்ச்சியின் நுட்பமான விபரங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களுங்கூட, கேயின்சின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். இது கவனத்திற் கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான விடயமாகும்.[1]

இங்கு கூறப்படும் வருமான ஆராய்ச்சி பக்கச்சார்பில்லாதது. தனியார் முயற்சியை ஆதரிக்கவும், அதனை மட்டுப்படுத்தவும் இந்த ஆராய்ச்சியில் இடமுண்டு. அரசாங்கம் பிஸ்கால் விடயங்களை ஆதரிக்கவும், எதிர்க்கவும்

1. கேயின்ஸ் கணிதம், தத்துவசாத்திரம், இலக்கியம் என்ற பலதுறைகளிலே புகழ்பெற்ற ஒரு மேதை. இவற்றோடு, பெரியதோர் இன்சூரனஸ் கம்பெனியையும் நடத்தினார். இக்கி லாந்து வங்கியை நடத்தும்முறைபற்றி பிரித்தானிய இறைசேரிக்கு ஆலோசனை கூறினார். உலகப்பிரசித்திபெற்ற பொருளியற் சஞ்சிகையொன்றுக்கு ஆசிரியராய் இருந்தார். நாடகம், நாட்டிய நாடகம், என்பவற்றின இயக்குனராயிருந்தார். தமக்கும், கேம்பிரிட்ஜிலுள்ள கிங்ஸ்கல்லூரிக்கும் பணம் ஈட்டினார். 1936 இல் அவர் எழுதிய வேலைவாய்ப்பு, வட்டி, பணம் என்பவற்றின பொதுகொள்கை எனற நூல் இந்தநூற்றாண்டின் பொருளியல் ஆராய்ச்சியில் பெரியமாற்றத்தை உண்டாக்கிற்று. இந்நூல் நீண்டகாலத்திற்கு பிரமாணநூ லாயிருக்கும் தன்மைவாய்ந்தது.

இஃது இடமளிக்கிறது. சேமிப்பு, முதலீடு என்ற பரிபாஷைகளே ஐக்கிய அமெரிக்க வர்த்தகச் சங்கம், பொருளாதார அபிவிருத்திக் கமிட்டி, முதல் தேசிய நகரவங்கி போன்ற வியாபாரத் தாபனங்கள் உபயோகிக்கும்போது, கேயின்ஸ் பெரிய வியாபாரமந்த காலத்தில் கைக்கொண்ட சில கொள்கைகளில் உற்சாகத்தோடு ஈடுபட்ட சிறு தொகையினர் அவற்றுக்குக் கொடுத்த அர்த்தத்தில், அவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்று நினைக்கக்கூடாது.

சமீபகாலத்திலே அமெரிக்கப் பொருளியலாளரில் 90 வீதத்தினர் கேயின்ஸ் கொள்கையை ஆதரிப்பதுமில்லை; கேயின்சுக்கு எதிரான கொள்கையை ஆதரிப்பதுமில்லை. அவர்கள் பழைய கொள்கைகளிலும் புதிய கொள்கைகளிலும், எவை பயனுடையனவோ அவற்றை ஒன்று சேர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதனால் "புதிய பழம்பொருளியல்" ஒன்று உண்டாகியிருக்கிறது. இதன் அடிப்படைக் கொள்கைகளைப் பெரும்பாலோர் ஏற்றுக்கொண்டனர். தீவிர இடதுசாரிகளிற் சிலரும், தீவிர வலதுசாரிகளிற் சிலரும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

சேமிப்பு, முதலீடு நோக்கங்களிற் பிணக்கு.

எமது கைத்தொழிற் சமூகத்திலே சேமிப்பும் முதலீடும் பலவகையான மக்களால் பலவகையான காரணங்களுக்காகச் செய்யப்படுகின்றனவென்பது மிக முக்கியமானதொரு விடயமாகும்.

இஃது எந்தக்காலத்திலும் இவ்வாறிருந்ததில்லை. இன்றுகூடக் கமக்காரன் வயலை ஒருவன், விதைத்து அறுவடைசெய்வதற்குப் பதிலாக, வயலிலே தண்ணீர் தேங்கிநிற்காதபடி வடிகால் அமைப்பானுலல் அவன் சேமிப்புச் செய்வதோடு, முதலீடுஞ் செய்கிறான் எனக் கொள்ளவேண்டும். வருங்காலத்திலே அதிகமாக நுகர்வதன் பொருட்டு இப்போது நுகர்வதைக் குறைத்துக் கொள்ளுகிறான். அவனுடைய தேறிய நிசவருமானத்திலிருந்து நுகர்வைக் கழித்தால் சேமிப்புக் கிடைக்கும். அதனுடன் அவன் முதலீடுஞ் செய்கிறான். எப்படி? நிலத்தின் உற்பத்தித்தரத்தை உயர்த்த முயற்சிசெய்வதால் தேறிய மூலதனத்தை உருவாக்குகிறான்.

சேமிப்பு, முதலீடு என்ற இரண்டும் ஆதிகாலத்து விவசாயிக்கு ஒன்றுகவேயிருந்தன. அவற்றை நடைமுறையிற் கொண்டு வருதற்கான காரணங்களும் ஒன்றுகவேயிருந்தன. ஒருவன் நுகர்வைக் குறைப்பது (சேமிப்பது) எதற்காகவென்றால், வயலுக்கு வடிகால் அமைத்து முதலீடு செய்வதற்கே. முதலீடு செய்யச் சந்தர்ப்பம் இல்லாவிட்டால், அவன் சேமிப்புச் செய்யவேண்டுமென எண்ணியிருக்கமாட்டான். சேமிக்க நினைத்தாலும் அவனுக்கு வசதியிருந்திருக்கமாட்டாது.

இக்காலப் பொருளாதாரத்திலே, தேறியமூலதனம் அமைத்தல் என்னும் முதலீட்டைக் கம்பெனிகளே நடத்துகின்றன. ஒரு கம்பெனியோ சிறிய தொழிற்தாபனமோ முதலீடு செய்ய மிக்கவசதிகளைப்பெறுமானால், அவற்றின் சொந்தக்காரர் தமது உழைப்பிற் பெரும்பகுதியை மறுபடியும்

தொழிலில் ஈடுபடுத்தவே விரும்புவர். எனவே தொழில்முறையில் உண்டாகும் சேமிப்பு முதலீட்டிலேயே தங்கியிருக்கிறதெனக் கூறலாம்.

தனிப்பட்டவர், குடும்பத்தினர், வீட்டிலுள்ளோர் என்பவர்களும் சேமிப்புச் செய்கிறார்கள். தனிப்பட்ட ஒருவர் பலகாரணங்களுக்காகச் சேமிப்பைச் செய்யவிரும்புவர். வயது சென்ற காலத்தில் உதவவேண்டுமென்பதற்காகவோ எதிர்காலத்தில் ஒரு கார் வாங்கவேண்டுமென்பதற்காகவோ எதிர்காலத்தில் வரும் ஆபத்தான தருணங்களில் பயன்படுமென்பதற்காகவோ ஒருவர் சேமிப்பை மேற்கொள்ளலாம் அல்லது தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கோ, பேரப்பிள்ளைகளுக்கோ நிலபுலத்தை வாங்கிவிடவேண்டுமென்பதற்காகவோ சேமிக்கலாம். சிலர் உலோபியாகவிருந்துகொண்டு, பணத்தைச் சேமிக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தால் சேமிப்பர். அல்லது இன்சூரன்ஸ் கம்பெனிக்கு அளித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்காகச் சேமிக்கக்கூடும். அல்லது பணக்காரனாயிருக்கவேண்டும், அதனால் அதிகாரம் உண்டாகும் என்ற காரணத்தால் சேமிக்கலாம். அல்லது சிக்கனமாயிருப்பது ஒருவருடைய இயல்பாயிருக்கலாம்; அதற்குரிய உளவியற்காரணங்களை அவர் அறியமுடியாதவராயிருக்கலாம்.

காரணம் எதுவாயிருந்தாலும், முதலீட்டு வசதிகளில் சேமிப்புத் தங்கியிருக்கவில்லை. முதலீடு என்றசொல்லுக்குப் பொருளியல் ஆராய்ச்சிகளில் வழங்கப்படும் கருத்து, தினசரி வழக்கில் எப்பொழுதும் காணப்படுவதில்லை. "தேறிய முதலீடு" அல்லது மூலதன ஆக்கம் என்பது சமூகத்தின் நிகரமூலதனமாகிய தளவாடம், கட்டடம், கையிருப்பு என்பவற்றின் தேறிய விருத்தி என வரைவிலக்கணம் கூறியுள்ளோம். ஒரு துண்டு நிலத்தை வாங்கினால், அல்லது ஈட்டை மீண்டுகொண்டால் அல்லது ஆதனத்துக்கு உரிமைபெற்றால், சாதாரணமானவர் தாம் முதலீடு செய்து கொண்டதாகக் கூறுவார். பொருளியலறிஞர் இவற்றை மாற்ற அமிசங்களென்பர். ஒருவன் முதலீடுசெய்வது வேறொருவனிடமிருந்து அகற்றப்படுவதொன்றாகும். தேறிய முதலீடு என்பது நிகரமான புதிய மூலதனமாயிருக்கவேண்டும்.

இலாபகரமான நிக முதலீட்டுச் சந்தர்ப்பங்களில்லாவிட்டாலும், ஒருவர் சேமிக்கவிரும்புவார். நடைமுறையிலுள்ள ஈட்டையோ, சொத்தையோ வாங்கவிரும்புவார். தேவையானால் அவர் பணத்தைச் சேகரிக்க விரும்பினால் அவ்வாறு செய்யலாம்.

முதலீட்டின் மாறுந்தன்மை :—சேமிப்பும முதலீடும் வெவ்வேறு காரணங்களுக்காகத் தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படுகின்றன என்ற எமது கூற்று உண்மை. வியாபாரத்துறையிலேதான் தேறிய மூலதன ஆக்கம் உண்டாகிறது. இந்ததசாப்தத்துக்கு வருடம் வித்தியாசப்படும். தசவருடத்துக்குத் தசவருடம் மாறும். முதலீட்டு வசதிகள் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களிலே தங்கியிருக்கின்றன; புதிய பொருள்களிலே தங்கியுள்ளன; புதிய பிரதேசங்களில் தங்கியுள்ளன. புதிய சாதனங்கள், புதிய குடிசனத்

தொகை, உயர்ந்த உற்பத்தி விகிதம், உயர்ந்த வருமானம் என்பவற்றில் தங்கியுள்ளன. புதிய, உயர்ந்த என்ற விசேடணங்கள் வலியுறுத்தப் படுவதை நோக்குக. சமூகத்தின் வளர்ச்சியமிசங்கள் சலனமானவை; முன்னேறியே கூறிக்கொள்ள முடியாதவை. முதலீடு இந்த அமிசங்களிலேயும், பொருளாதாரத்துக்குப் புறம்பான நுண்தொழில்வளர்ச்சி, அரசியல், மக்களுடைய நலங்காண் சுபாவம், தீமைகாண் சுபாவம் என்பவற்றைப் பொறுத்துண்டாகும் அபிலாஷைகள், அரசாங்கவரி, செலவு, சட்டம்சார்ந்த கொள்கைகள் முதலியவற்றிலும் தங்கியுள்ளது.

முதலீட்டிலேயுண்டான இத்தீவிரமான மாற்றமே அடுத்ததாக வலியுறுத்தப்படவேண்டிய விடயமாகும். எமது கைத்தொழில்முறை பல அற்புதமான கருமங்களைச் செய்யக்கூடியதாயிருக்கிறது. பொருள்களுக்குத் தேவையிருந்தால் அவற்றை உண்டாக்கத் தொழிலாளர், ஆயுதம், அறிமுறை என்பவற்றை அது பெறக்கூடிய ஆற்றலுள்ளது. காலஞ் செல்லச்செல்ல செய்முறையில் திருத்தங்களுண்டாகும்.

ஆனால் அஃது எப்பொழுதுஞ் செய்ய முடியாத ஒரு விடயமுமுண்டு. பூரண வேலைவாய்ப்பு உண்டாகக்கூடிய சரி அளவான முதலீடு இருக்குமென்று அஃது உத்தரவாதஞ் செய்யமுடியாது. வேலையின்மையுண்டாகக் கூடிய அளவுக்கு அத்துணை குறைவான முதலீடோ, பண வீக்கத்தை உண்டாக்கக்கூடிய அளவுக்கு அத்துணை அதிக முதலீடோ இருக்குமென அஃது உத்தரவாதஞ் செய்யமுடியாது. பூரணமுதலீடு அல்லது பணம் செலவு செய்யும் சக்தி சம்பந்தமாக, சுயேச்சைக் கொள்கைவிடயத்தில் நிலைமையைக் காட்டக்கூடிய சாதனங்கிடையாது. பல தசவருடங்களாக முதலீடு மிகக் குறைவாயிருக்கலாம். அதனால் பணவாட்டம், நட்டம், மேலதிகமான ஆற்றல், வேலையின்மை, வறுமை என்பன உண்டாகும். வேறு ஆண்டுகளிலோ தசவருடங்களிலோ அதிக முதலீடு ஏற்படலாம். அதனால் பணவீக்கம் உண்டாகும் இதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் சாதுரியமான பில்கால் கொள்கையையும் (அதாவது வரி, செலவு என்பன பற்றியது) பணக் கொள்கையையும் (அதாவது பெடரல் ரிசர்வ், மத்திய வங்கி என்பனபற்றியது) பின்பற்றவேணடும்.

கெட்டகாலத்துக்கு ஈடுசெய்ய நல்லகாலம் உண்டாகுமா? விஞ்ஞானிகள் உரிய நேரத்திலே புதிய பொருள்களையும் உற்பத்தி முறைகளையும் கண்டு பிடிப்பார்களா? 1855 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் 1875 வரை உலகின் பல பாகங்களிலும் புகையிரதப்பாதைகள் போடப்பட்டன. அடுத்த இருபது ஆண்டுகளில் இத்தகைய முயற்சிகள் நடைபெறவில்லை. 1920 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளிலே மோட்டாரும், பொதுப் பயனுக்குரிய சாதனங்களும் பெரிய புரட்சியை உண்டாக்கின. 1930 ஐ அடுத்த வருடங்களில் பிளாஸ்டிக்கும் வானொலியும் மொத்த முதலீட்டில் குறிப்பிடத்தக்க முதலீட்டை ஏற்படுத்த

வில்லை[1]. யுத்தத்துக்குப் பிந்திய காலத்திலே, பல வருடமாக, மேலதிக மான முதலீடு செய்தோம். நுகர்வைக் குறைத்துச் சேமிப்பை உண்டாக்கி யதால் செலவையுஞ் சுருக்கிக்கொண்டோம்.

இத்தகைய திரமற்ற நிலைமை எப்பொழுதும் பணவாட்டத்தோடு நிற்க வில்லை. பொருளாதாரச் சரித்திரம், பணவீக்கத்தின் சரித்திரமே. 1961 ஆம் ஆண்டிலே கடுக்கண்ட ஒரு வயதுவந்தவர் விலைகள் இரண்டுமடங்காக அதிகரித்திருப்பதை உணர்வார். அரசாங்கம் விலையேற்றத்தைத் தடுப்பதற் கான கொள்கைகளை அனுசரித்தாலன்றி விலைவாசிகள் எறுமேயன்றி இறங்க மாட்டா.

1929 ஆம் ஆண்டில் இருந்த பொருளாதாரமோ, 1960 இல் இருக்கும் பொருளாதாரமோ தாமாகவே விலைவாசிகளைத் திரமாக வைத்திருக்க மாட்டா; பூரண வேலைவாய்ப்பையுங் கொடுக்கமாட்டா என்பதை யதார்த்த வாதிகள் உணரவேண்டும். விலைப்பொருளாதாரத்திலே திரமான நிலையை உண்டாக்கக்கூடிய சில அமிசங்களுண்டு. அந்த அமிசங்கள் செயற்படச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். அத்துடன் திரநிலையை உண்டாக்குவதற் கான தீவிரநடவடிக்கைகளையும் எடுக்கவேண்டும். வட்டிவிகித அமைப்புகள் முதலீட்டில் உண்டாகும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை மட்டுப்படுத்தக்கூடியன. இவ் விடயம் மேலேவரும் அத்தியாயங்களில் ஆராயப்படும். தற்காலத்துக் கலப் புப்பொருளாதாரத்திலே பல விலைவாசிகளை மாறுமலும், ஒட்டிக்கொண்டு மிருக்கச்செய்யும் தடைநிலைகளைப் பொதுநடவடிக்கைகளாலும், முன்னர் உண்டானது போன்ற அபரிமிதமான விலையேற்றங்களேற்படமாட்டா வென் னும் ஒரு பாதுகாப்பு மனோநிலையை உண்டாக்குவதாலும் மாற்றிவிடலாம்.

இதுவே முக்கியமான பொருளாதாரப்படிப்பினைகளிலொன்றாகும். முத லீடு செய்வதற்கான தூண்டுதலைப் பற்றிக் கூறுவதாலல், இந்த முறையில் எதையும் நிச்சயமாகக் கூறமுடியாது. அது தெய்வாதீனமே. நாம் அதிட்ட சாலிகளாக இருக்கலாம்; அல்லது நமக்கு துரதிட்டம் ஏற்படலாம்.

ஆனால் எல்லாவற்றையும் அத்திட்டத்தின் தலையில் போட்டுவிடவேண்டிய தில்லை. எமது பொருளாதாரமுறை சஞ்சலமின்றி நடைபெறுவதையும் உற்பத்தி பெருகுவதையும் பெரிதும் ஊக்கப்படுத்தக்கூடியமுறையிலே நியா யமான பொதுக் கொள்கைகளையும் தனியார் நடவடிக்கைகளையும் திட்டப் படுத்தலாம். வியாபாரத்திலேயுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை நூற்றுக்கு நூறு அகற்றிவிடமுடியாது. அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பவும் மாட்

1. 1930 ஐ அடுத்த வருடங்களிலே விஞ்ஞானத்துறையில் முன்னேற்றமுண்டானது. யுத்தகால உற்பத்திகள் இதைத் தெளிவாய்க் காட்டுகின்றன. சில விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப் புக்கள், தொழில் வாய்ப்புகளையும வாங்கும் சக்தியையும் பாதிக்கலாம். இது நீண்ட காலத்திலும் பிரதானமாகக் குறுகியகாலத்திலும் ஏறபடலாம். தொழில்முறையில மாற்றங் களுண்டாவதால் வாங்குஞ் சக்தியில் வாய்ப்பான மாறறமுண்டாகுமெனக் கூறமுடியாது. எந்நிலைமுற்போக்கினால் வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் உண்டாகாமல் நன்மையான பலன் ஏற்படுவது அரசாங்கத்தின பிஸ்கால்கொள்கையையும், பணக்கொள்கையையும் பொறுத் ததாகும்.

டோம். ஆனால் விலைவாசிகள் தலைகீழாக மாறுவதையும் வேலைவாய்ப்புக்களில் தீவிரமான ஏற்ற இறக்கமுண்டாவதையும் குறைப்பது நல்லது. அதைப்பற்றி மேல்வரும் அத்தியாயங்கள் ஆராயும்.

தேசியவருமானத்தின் சமநிலைமட்டத்தை முதலீடும், சேமிப்பும் நிச்சயிக்கின்றனவென்பதை அடுத்த அத்தியாயத்தில் ஆராய்வோம். நுகர்வு, சேமிப்பு, வருமானம் என்பவற்றைத் தொடர்புபடுத்தும் இரு முக்கியமான கோடுகளை முதலில் விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும். இவைதாம் "நுகர்வு நாட்டத் தொடர்பு" "சேமிப்பு நாட்டத் தொடர்பு" என வழங்கப்படும்.

சேமிப்பு நாட்டமும், நுகர்வு நாட்டமும்.

செல்வர், வறியவரிலும் பார்க்க அதிகமாகச் சேமிப்பார் என்பது எல்லாரும் அறிந்தவிடயம். மிக ஏழையாயிருப்போர் எதையுஞ் சேமிக்க மாட்டார். அதற்குப் பதில் அவர்கள் வரவுக்குமிஞ்சியே வருடாவருடம் செலவுசெய்வர். அதனால் ஒன்றில் அவர்கள் கடன்காரராவர்; அல்லது முன்னேயுள்ள சேமிப்புகளைச் செலவுசெய்வர். எனவே சேமிப்புக்கு முக்கியமானதொரு காரணம் வருமானம்.

அட்டவணை 1 இலே சேமிப்பு, நுகர்வு என்பவற்றைப் பற்றிய தகவல்களுண்டு. இவை 1950 ஆம் ஆண்டின் குடும்ப ஆராய்ச்சி அறிக்கையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது 7 ஆம் அத்தியாயத்தில் காட்டப்பட்டது. பைசல் செய்யக்கூடிய வருமான மட்டம் ஒவ்வொன்றையும் சேர்ந்த தேறிய சேமிப்பு 2 ஆம் கோட்டிலுண்டு. 4,000 டொலர் வருமானத்தில் வரவுஞ் செலவுஞ் சரி. இதற்குக் கீழே 3,000 டொலரிலும், 2,000 டொலரிலும் வருமானத்துக்கு அதிகமான செலவு உண்டு. (வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவு –110 டொலர் –170 டொலர் எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது). 4,000 டொலருக்கு மேலே நேர்க்கணியமான சேமிப்பு உண்டு.

3 ஆம் கோட்டிலே, ஒவ்வொரு வருமானமட்டத்திலும் நிகழும் நுகர்வு காட்டப்பட்டுள்ளது. இது "நுகர்வுநாட்டம்" எனப்படும். ஒவ்வொரு டொலரும் நுகர்வுக்கும் சேமிப்புக்கும் பயனுறுபடியால் இரண்டாம் கோடும் மூன்றாம் கோடும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையன. இவையிரண்டையும் கூட்டினால் முதலாம் கோடு வரும். (இதைப் பரீட்சித்துப்பார்க்க.)

நுகர்வின் மொத்தத் தொகை எவ்வளவு, சேமிப்பு மொத்தம் எவ்வளவு என்பதில் மாததிரம் பொருளாதார ஆராய்ச்சி அக்கறை கொள்ளவில்லை. ஒவ்வொரு மேலதிக டொலர் வருமானமும் எவ்வளவு மேலதிக சேமிப்பையும், நுகர்வையுங் கொண்டுவருகிறதென்பதிலேயும் அக்கறை கொண்டுள்ளது. உதாரணமாக 4,000 டொலர் வருமானம் 5,000 டொலராக மாறும்போது, 850 டொலர் மேலதிக நுகர்வுக்கும் 150 டொலர் மேலதிக சேமிப்புக்கும் பயன்படுகிறது. அதாவது 85 வீதம் நுகர்வும் 15 வீதம் சேமிப்புமுண்டாகிறது. (இந்தத்தொகைகள் எவ்வாறு கிடைத்தன? 4850 இலிருந்து 4,000 டொலரைக் கழித்தால் 850 உம்

150 இலிருந்து 0 ஐக் கழித்தல் 150 உம் கிடைக்கும். 5,000 டொலருக்கு மேலேயுள்ள மேலதிக டொலரின் நுகர்வு, சேமிப்பு விகிதம் 75, 25 வீதமாகவும், 64, 36 வீதமாகவுமிருக்கிறது. தனவந்தர் தமக்குக் கிடைக்கும் உபரி டொலர் ஒவ்வொன்றிலும் வறியவரிலும் குறைவாகவே நுகர்வார் என்பது நியாயமானதாக உமக்குப் படுகிறதா?[1]

சராசரிக்கு மேலதிகமான வருமானமுடைய குடும்பத்தவரே சேமிக்கிறார்கள்.

வரிகொடுத்தபின்மிஞ்சம் பைசல்செய்யக்கூடிய வருமானம். (1)	தேறிய வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவு(−) (2)	சேமிப்பு (+) நுகர்வு. (3)
2,000 டொ.	—170 டொ.	2,170 டொ.
3,000 ..	—110 ..	3,110 ..
4,000 ..	0 ..	4,000 ..
5,000 ..	+150 ..	4,850
6,000 ..	+400 ..	5,600
7,000 ..	+760 ..	6,240
8,000 ..	+1,170 ..	6,830
9,000 ..	+1,640 ..	7,360
10,000 ..	+2,150 ..	7,850

அட்டவணை 1. யுத்தத்துக்குப் பின்னர் குடும்பங்களில் நுகரவும் சேமிக்கவுமுள்ள நாட்டம். கடன்படாமல் சேமிக்கத் துவங்கக்கூடிய வருமானம் 4000 டொலராகக் காடடப்படடுள்ளது. இந்த உபரி டொலரில் எவ்வளவை இந்த வருமானமுள்ள மக்கள் நுகர்வில் செலவு செய்கின்றனர்? எவ்வளவை சேமிப்பில் ஈடுபடுத்துகின்றனர்?

சேமிப்பு நாட்டமும் நுகர்வு நாட்டமும் அநேகமாக ஒரேதன்மையாகவே யிருக்கும். விவசாயிகளிலும் பார்க்கத் தொழிலாளர் குறைவாகவே சேமிப்புச் செய்கின்றனர். தேசீய வருமானமும், வேலைவாய்ப்பும் சேமிப்பிலுலும் முதலீட்டிலுலுமே நிச்சயிக்கப்படுகின்றன. இதைச் சரிவர அறிந்துகொள்வதற்கு சேமிப்பையும் வருமானத்தையும் தொடர்புபடுத்தும் சேமிப்பு நாட்ட அட்டவணையைப் படிக்கவேண்டும். அதனுடன், நுகர்வையும் வருமானத்தையும் சம்பந்தப்படுத்தும் நுகர்வு நாட்ட அட்டவணையையும் ஆராயவேண்டும்.

1. வரவும் செலவும் சரியாயிருக்கும் மட்டத்துக்குக் குறைவான குடும்ப வருமானமிருக்கும்போது, சேமிப்பு எதிர்க்கணியமாயிருக்குமபோதுகூட உபரி டொலர் ஒவ்வொனறுக்கும் உபரி நுகர்வும் உபரி சேமிப்பும் உண்டெனபதை மாணவர் முதலில் விளங்கிக்கொள்ளக் கஷ்டப்படுவர். அட்டவணை 1 இன் இரண்டாம் கோட்டை முதற்கோட்டுடன ஒப்பிடுக. 1000 டொலரை 2000 டொலரோடு சேர்த்தால 3000 டொலராகிறது. உபரி வருமானம் நுகர்வை 2170 டொலரிலிருந்து 3110 ஆக உயரச் செய்கிறது. இதனால் 940 டொலர் இலாபமுண்டாவதோடு 60 டொலர் உபரி சேமிப்புமுண்டாகிறது.

நுகர்வு நாட்ட அட்டவணை விபரம்:

அட்டவணை 2 இந்த விபரங்களை வசதியான வகையிலே ஒழுங்குசெய்துள்ளது. தற்போதைக்கு 3, 4, 5, ஆம் கோடுகளைக் கருத்திலே கொள்ளவேண்டாம். நுகர்வுச் செலவு எவ்வாறு வருமான மட்டம் உயர உயர உயர்ந்து கொண்டு வருகிறதென்பதைக் கவனிக்க.

இந்தத் தொடர்பை உருவப்படம் மூலம் விளக்கமாகக் காட்டலாம். 338 ஆம் பக்கத்திலுள்ள படம் 1இல், 2ஆம் கோட்டிலுள்ள நுகர்வுச் செலவு முழுவதும் 1 ஆம் கோட்டில் உள்ள பைசல்செய்யக்கூடிய குடும்ப வருமானத்துக் கெதிராகப் புள்ளியிடப்பட்டுள்ளது. A, B, C, D, E, F, G, H என்ற வட்டங்களுக்கூடாகக் கோடு கீறப்பட்டுள்ளது.

இது நுகர்வுக்கோடு, நுகர்வு நாட்ட அட்டவணை, நுகர்வு நாட்டம் என்றெல்லாம் வழங்கப்படும். நுகர்வு அட்டவணை மூலாதாரமானதும் முக்கியமானதுமானதொரு கொள்கையாகும். அதன் பொதுக் குணங்களை ஆராய வேண்டியது அவசியம்.

படம் 1 இலே காட்டப்பட்ட 45° கோட்டை முதலிற் பார்த்தால் அதன் தன்மைகள் விளங்கும். நிலைக்குத்தான நுகர்வு அச்சு இடைநிலையான வருமான அச்சு அளவுக்கே கீறப்பட்டிருப்பதால் 45° கோட்டிலுள்ள எந்தப் புள்ளியும் பின்வரும் இலேசான தன்மையை உடையதாயிருக்கும். அதனுடைய குறிக்கப்பட்ட நுகர்வுச் செலவு குறிக்கப்பட்ட பைசல் செய்யும் வருமான மட்டத்துக்கு 100 விகிதசமமுடையதாயிருக்கும். (நிலைக்குத்தான அளவிலிருந்து இடை நிலையான அளவுக்கு ஒரு புள்ளியை அளக்கவேண்டும்). 45° கோட்டில் இல்லாத ஒரு புள்ளி இரண்டு அச்சிலிருந்தும் சம தூரமுடையதாயிருக்கமாட்டாது என்பதைக் கண்ணால் பார்த்தே ஓரளவு அறிந்து கொள்ளலாம்.

சமநிலைப்புள்ளி. 45° கோட்டிலிருந்து நமது நுகர்வுச் செலவு வருமான மட்டத்துக்குச் சமமானதா, கூடியதா. குறைந்ததா என்பதை அறியலாம். நுகர்வுக் கோட்டிலே 45° இல் வெட்டும் புள்ளி குடும்பங்களின் வரவுஞ் செலவுஞ் சரியாக இருப்பதைக் காட்டும். இந்தச் சமநிலை B இல் உண்டு. இங்கே நுகர்வுச் செலவு பைசல்செய்யக்கூடிய வருமானத்துக்குச் சமமாயிருகிறது. குடும்பம் கடன்படவுமில்லை. மிச்சம்பிடிக்கவுமில்லை. நுகர்வுக் கோட்டிலே வேறு எந்த இடத்திலும் குடும்பம் சமநிலையிலிருக்கமுடியாது. B இற்கு வலப்புறத்திலே கோடு 45° இற்குக் கீழே செல்கிறது.

படம் 1 இலுள்ள அம்புகள் இடைநிலைத் தூரத்திலும் (பைசல்செய்யக் கூடியவருமானம்) குத்து நிலைத்தூரம் (நுகர்வுச்செலவு) குறைவு என்பதைக காட்டுகிறது. குடும்பம் தனது வருமானமெல்லாவற்றையும் செலவு செய்யாவிட்டால், அது மிச்சத்தைச் சேமிக்கவேண்டும். 45° கோடு, சேமிப்பதையுஞ் சேமிக்கப்படும் தொகையையும் காட்டுகிறது. தேறிய சேமிப்பை நுகர்வு நாட்டக்கோட்டின் 45° கோடுவரை அம்புக்குறி போட்டிருப்பதைக் கொண்டு அளக்கலாம்.

அவ்வாறே B புள்ளிக்கு இடப்புறத்திலே 45° கோட்டிலிருந்து நமது குடும்பம் இப்போது வரவுக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்கிறதென்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவு குடும்பத்தின் தேறிய கடனாகும். அதை இரண்டு கோடுகளுக்குமிடையிலுள்ள குத்து நீலத்தூரத்தைக் கொண்டு அறியலாம்.

முக்கியமான நுகர்வு வருமானம், சேமிப்பு வருமானம் முதலிய ஒழுங்கு களை நாங்கள் குறிப்பிடும் விதம் :

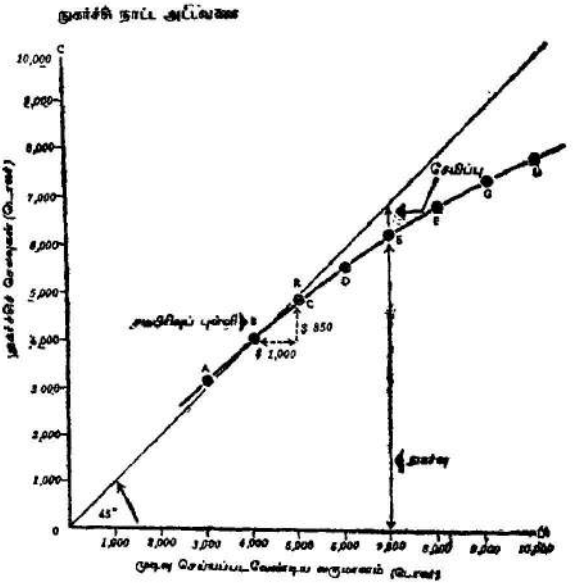
	வரிகொடுத்தபின் மிஞ்சும் பைசலாகக் கூடிய வருமானம் (1)	நுகர்வுச் செலவு (2)	இறுதிநிலை நுகர்வுநாட்டம் (இ.நு.ந.) (3)	தேறிய சேமிப்பு (4) [= (1) − (2)]	இறுதிநிலைச் சேமிப்பு நாட்டம் (இ.சே.நா.) (5)
A.	3,000டொ	3,110டொ		−100டொ	
			$\frac{890}{1000} = .89$		$\frac{110}{1000} = .11$
B.	4,000	4,000		0	
			$\frac{850}{1000} = .85$		$\frac{150}{1000} = .15$
C.	5,000	4,850		+150	
			$\frac{750}{1000} = .75$		$\frac{250}{1000} = .25$
D.	6,000	5,600		+400	
			$\frac{640}{1000} = .64$		$\frac{360}{1000} = .36$
E.	7,000	6,240		+760	
			$\frac{590}{1000} = .59$		$\frac{410}{1000} = .41$
F.	8,000	6,830		+1,170	
			$\frac{530}{1000} = .53$		$\frac{470}{1000} = .47$
G.	9,000	7,360		+1,640	
			$\frac{490}{1000} = .49$		$\frac{510}{1000} = .51$
H.	10,000	7,850		+2,150	

இந்தச் சேமிப்பு நாட்டக்கோடு படம் 1 இலிருந்து கிடைக்கிறது. 45° கோட்டுக்கும் நுகர்வு நாட்டக்கோட்டுக்குமிடையேயுள்ள தூரமே இது. படம் 1 இலே A என்ற ஒரு புள்ளியில் குடும்பத்தின் சேமிப்பு எதிர்க்கணியமானதென்பது நுகர்வு நாட்டக்கோடு 45° கோட்டுக்கு மேலே கிடப்பதால் தெரிவிக்கப்பட்டது. படம் 2 இதனை நேரடியாகக் காட்டுகிறது. அவ்வாறே குடும்ப வருமானம் B புள்ளிக்கு அப்பாற் செல்லும்போது நேர்க்கணியமான சேமிப்பு உண்டென்பதையும் காட்டுகிறது.

சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் :

நுகர்வு நாட்டம் 45° மேலேயிருந்தால் குடும்பம் கடன்படுகிறதெனலாம். நுகர்வு நாட்டமும் 45° உம் ஒன்றையொன்று சந்திக்கும்போது வரவுஞ் செலவுஞ் சரியாகின்றன. நுகர்வு நாட்டம் 45° இற்குக் கீழே செல்லுமானால் குடும்பம் சேமிக்கிறது. நுகர்வுநாட்டம், 45° கோடு என்பவற்றுக்கிடையிலுள்ள வித்தியாசத்தை அளந்து சேமிப்பையும் கடனையும் கணித்துக்கொள்ளலாம்.

இரண்டாவது நுகர்வு நாட்டத்தைக் காட்டும் கணரேகை

படம் 1. A.B.C.D. ... வரைடாகச் செல்லும் கோடே நுகர்வு நாட்டக் கோடாகும். எந்த ஒரு புள்ளியிலுமுள்ள சரிவு—இது முக்கோணமாயிருக்கும்—இ. நு. நா. ஆகும். 45° கோடு சமநிலையைக் காணவும் சேமிப்பைக் காணவும் உதவும். எப்படி? அட்டவணை 1, 2 பார்க்க.

சேமிப்பு நாட்டக்கோடு :

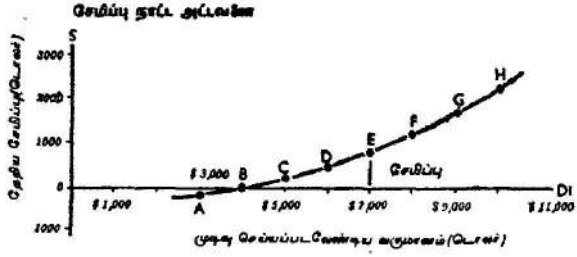
படம் 1 இலுள்ள நுகர்வுக்கோட்டிலிருந்து ஒரு புதிய கோடான சேமிப்பு நாட்டக்கோட்டை வரைந்து கொள்ளலாம். இது சேமிப்பு அட்டவணை என்றும் அழைக்கப்படும்.

இது படம் 2 இலே காட்டப்பட்டுள்ளது. இடைநிலையான அச்சிலே பைசல் செய்யக்கூடிய வருமானம் காட்டப்பட்டுள்ளது. நிலைக்குத்தாகக் குடும்பத்தினர் செலவு செய்யாமல் மிச்சம் பிடிப்பதை இதிற் காட்டுகிறோம்.

இது தேறிய சேமிப்பு. இது நேர்க்கணியமாகவோ எதிர்க்கணியமாகவோ இருக்கலாம்.

முதலாவது அட்டவணை : நுகர்வு–நாட்ட அட்டவணையைக் காட்டும். இரண்டாவது அட்டவணை : நுகர்வு நாட்டத்தையும் சேமிப்பு நாட்டத்தையும் காட்டும். வருமானத்தின் நுகர்வுபடாத பொலரும் சேமிப்பிலே சேரும். மேலதிக வருமானம் ஒவ்வொரு பொலரும் மேலதிக நுகர்விலோ மேலதிக சேமிப்பிலோ சேரும். இவையிரண்டும் இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம், இறுதிநிலை சேமிப்பு நாட்டம் என்ற இரண்டு முக்கியமான கொள்கைகளாகும்.

மூன்றாவது, நுகர்வுக் கோட்டைப் போன்றதே சேமிப்புக் கோடும்

படம் 2. வருமானத்திலிருந்து நுகர்வைக் கழிக்க சேமிப்பு வரும். 45° துணைக்கோட்டிலிருந்து நுகர்வுக்கோட்டைக் குத்துநிலையாய்க் கழிக்க இதுவரும். சமபிரிவுப புள்ளி B, 4,000 டொலர் மட்டத்திலே படம் 1 இல் உள்ளதுபோல உண்டு. என்? இ. சே. நா. வை கோட்டின் வீழ்வில் எந்தப் புள்ளியிலும் அளக்கலாம். இ. சே. நா. + இ. நு. நா. = 1. எக்குமா? (அப்படியிருந்தால் நல்லதே!)

இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம்.—மேலதிகமாக ஒரு டொலர் வருமானம் கிடைத்தால் நுகர்வுக்காகச் செலவுசெய்ய அதில் எவ்வளவை மக்கள் விரும்புவார் என்ற விடயத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி அடுத்த அத்தியாயத்திலே கூறுவாம். பொருளியலறிஞர் இந்தக் கருத்திலே அதிக அக்கறை காட்டி "இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம்" என அதற்கு விசேடமான தொரு பெயரையுங் கொடுத்துள்ளனர். (இறுதிநிலை என்ற சொல்லைப் பொருளியலறிஞர் "மேலதிக" என்ற பொருளிலே பயன்படுத்துவர். எனவே இறுதிநிலைச் செலவு என்றால் மேலதிகமான ஓர் அலகு உற்பத்திப் பொருளை ஆக்குவதற்கான மேலதிகச் செலவாகும். இறுதிநிலைப் பயன் என்றால் மேலதிகப் பயன்; இறுதிநிலைவருமானம் என்றால் மேலதிக வருமானம் என்றிவ்வாறு பொருள் கொள்ளலாம்).

அட்டவணை 2 இலே காணும் 3ஆம் கோட்டில் மேலதிக நுகர்வு நாட்டத்தைக் கணக்கிடும்முறை காட்டப்பட்டுள்ளது. B இற்கும் C இற்குமிடையிலே 100 டொலரில் வருமானம் அதிகரிக்கிறது. அதாவது 4000 டொலரிலிருந்து

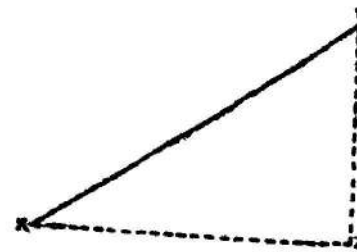
5000 டொலருக்கு வருமானம் அதிகரிக்கிறது. நுகர்வு எவ்வளவு அதிகரிக்கிறது? 4000 டொலரிலிருந்து 4850 டொலராக உயர்கிறது. அதாவது 850 டொலர் அதிகரிக்கிறது. எனவே மேலதிக நுகர்வு, வருமானத்தில் 85 வீதமாகும். மேலதிகமான ஒவ்வொரு டொலர் வருமானத்திலும் 85 சதம் நுகர்வுக்குச் செலவாகிறது. 15 சதம் சேமிக்கப்படுகிறது. எனவே மேலதிக நுகர்வு நாட்டம் B—C இற்கு இடையில் 85 ஆகும். இது 2 ஆம் அட்டவணையில் உள்ள 3 ஆம் கோட்டுடன் பொருந்துகிறது.

மற்றைய வருமானமட்டங்களிடையேயுள்ள இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டத்தையும் இவ்வாறே இலேசாகக் கணக்கிட்டுவிடலாம். அட்டவணை 2 இல் வறியவருடைய நுகர்வு நாட்ட இறுதிநிலை 89 இல் துவங்குகிறது. கடைசியாக உயர்வருமானமட்டத்திலே அது ·49 ஆகக் குறைகிறது.

எண்ணளவாக இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டத்தைக் கணிக்க நாம் அறிந்து கொண்டோம். இதனுடைய கேத்திரகணிதத் தாற்பரியமென்ன? நுகர்வுக் கோட்டுச் சாய்வு விகிதத்தின் சரிவு எண்ணளவாக அளக்கப்பட்டுள்ளது என்பதே[1]. படம் 1ஐ மறுபடியும் பாருங்கள். B, C என்ற புள்ளிகளுக்குக்கீழே ஒரு முக்கோணமுண்டு. B இலிருந்து வலப்பக்கமாக அந்தக் கோட்டில்நிற்க 1000 டொலர் நகர்ந்தால் 850 டொலர் வரை உயரச் செல்லவேண்டும். இது எண்ணளவான 850 டொலர் 1000 டொலர் சாய்வைக் கொடுக்கும். அதாவது 85 வீதச் சாய்வு என்க. **குறிப்பு:** உயர்வருமானமூள்ள சந்தர்ப்பங்களிலே, இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் தாழ்வாயிருந்தால், குடும்பநுகர்வுக்கோடு மேலேயிருந்து பார்க்குமிடத்துச் சற்றே குவிவானதாயிருக்கும்.

இறுதிநிலைச் சேமிப்பு நாட்டம்.—இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டத்தோடு இரட்டையாகச் செல்வது இறுதிநிலைச் சேமிப்புநாட்டம் (இ.சே.நா.). ஒவ்வோர் உபரி டொலர் வருமானத்திலும் நுகர்வுக்குப் போனதைவிட சேமிப்புக்குச் செல்லும பகுதி இ.சே.நா.தாகும். இ.நு.நா. வும் இ.சே.நா. வும் என் இரட்டைகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

ஒவ்வொரு மேலதிக டொலர் வருமானமும் உபரி நுகர்வாகவோ, உபரிசேமிப்பாகவோ இருக்கவேண்டியதால், இ. நு. நா. ·85 ஆனால்

1. XY என்ற கோட்டின எண்ணளவான சரிவு என்னும்போது ZY என்ற நீளத்துக்கும் XZ என்ற நீளத்துகுமுளள எண்ணளவான விகிதத்தையே கருதுகிறோம்.

இ. சே. நா .15 ஆகும். (இ. நு. நா. ·6 ஆனால் இ. சே. நா. என்ன வாகும்? ·99 ஆனால் அஃது என்னவாகும்? அட்டவணை 2 இன் (3) (5) ஆம் கோடுகளை ஒப்புநோக்கினால் எந்த வருமானமட்டத்திலும் இ. நு. நா.வும் இ.சே. நா.வும் சேர்ந்து 1 ஆகும்; அதற்குக் கூடவோ குறையவோ ஆகாது என்ற பொதுக்கருத்துச் சரியென்பது உறுதியாகிறது.[1]

வரைவிலக்கணங்களை மறுபடி ஆராய்தல்.

இதுவரைகண்ட பிரதான வரைவிலக்கணங்களைக் குறிப்பிடுவோம்.

1. நுகர்வு நாட்ட அட்டவணை அல்லது நுகர்வுக்கோடு நுகர்வுமட்டத்தை வருமானமட்டத்தோடு தொடர்புபடுத்தி அட்டவணையிலோ கோட்டிலோ காட்டுகிறது.

2. சேமிப்பு நாட்ட அட்டவணை அல்லது சேமிப்புக்கோடு வருமானத்தோடு சேமிப்புக்குரிய தொடர்பைக் காட்டுகிறது. சேமிக்கப்படுவது நுகரப்படாததே.

சேமிப்பும் நுகர்வும் இரட்டைகள். அதாவது சேமிப்பு + நுகர்வு = பைசல்செய்யக்கூடியவருமானம்.

3. "சமநிலைப்புள்ளி" என்பது சேமிப்பு பூச்சியமாயுள்ள வருமான மட்டம். அதற்குக் கீழே எதிர்க்கணியமான சேமிப்பு உண்டு. அதற்கு மேலே நேர்க்கணியமான சேமிப்புண்டு. வரைகோட்டுப்படி சமநிலையானது 45° கோடு நுகர்கோட்டை வெட்டும் இடத்திலுண்டு. அல்லது சேமிப்புக்கோடு கிடைநிலையான அச்சை வெட்டுமிடத்திலுண்டு. இது வியாபாரக் கம்பெனியின் சமநிலைப்புள்ளி (25 அத்தியாயம்) யோடு மயங்கிக் கொள்ளக்கூடியது.

4. இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் என்பது (இ.நு.நா.) உபரி டொலர் உண்டாக்கும் உபரி நுகர்வுத் தொகையாகும். இது வரைகோட்டிலே நுகர்வுக் கோட்டின் சரிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. உயர்சாய்வான சரிவு, உயர்ந்த இ. நு. நா. வையும், மட்டமான சரிவு குறைந்த இ. நு. நா. வையும் காட்டும்.

5. இறுதிநிலைச் சேமிப்பு நாட்டம் (இ.சே.நா.) உபரி டொலரினால் உண்டாக்கப்பட்ட உபரிசேமிப்பாகும். இதுவே சேமிப்புக்கோட்டின் சரிவாகும். நுகரப்படாத ஒவ்வொரு டொலரின் பாகமும் சேமிக்கப்படுவதால் இறுதி நிலை சேமிப்பு நாட்டம் = 1 − இ. நு. நா. ஆகும். இது ஒருபோதும் மாறமாட்டாது. எனவே இ. நு. நா. வைக் குறைக்கும் குடும்பவருமான

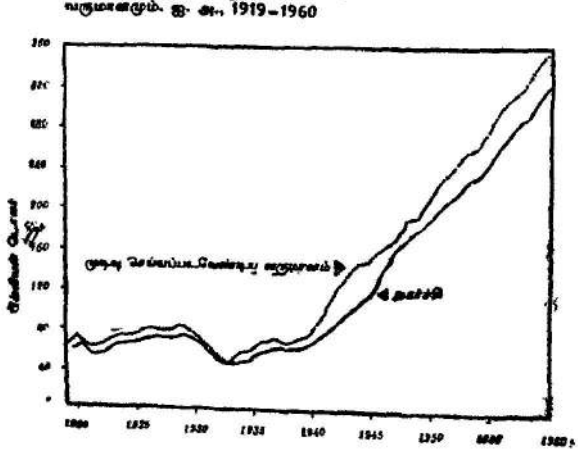
1. சேமிப்பு நாட்டக்கோட்டுச் சரிவின் எண்ணளவான உயர்சாய்வை படம் 2 இல் பார்த்து உறுதிப்படுத்தலாம். அது இ. சே. நாட்டத்தின் கேத்திரகணித முறையான கூறாகும். நுகர்வுக் கோட்டுக்கு எதிர்மாறான வகையே சேமிப்புக்கோட்டுக்கு உண்டாகும். இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம் விழுந்தால் இறுதிநிலைச் சேமிப்பு நாட்டம் உயரும். ஒவ்வோர் உபரி டொலரும் ஒன்றில் நுகர்வாகவோ உபரிச் சேமிப்பாகவோ இருக்கும். அதனால் நுகர்வுக் கோடோ, சேமிப்புக்கோடோ எங்காவது 45° உயர்சாய்வுடைய சரிவாயிராது. இது வரைவிலக்கணப்படி 1 சரிவுடையதாகும். இங்கே நாம் இறுதிநிலை நாட்டத்தையே ஆராய்கிறோம். எனவே A என்ற புள்ளியில குடும்பம் வருமானத்துக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்கிறது. இவ்வுண்மை, A புள்ளியில உபரிடொலரின் இறுதி நிலை நுகர்வு நாட்டம் 1 இற்குக் குறையுமெனபதை மாறாது.

ஏற்றம் இ. சே. நா. வை உயர்த்தும். இதனால் நுகர்வுக்கோடு மேலிருந்து குவிவானதாகவும் சேமிப்புக்கோடு குழிவுள்ளதாகவுமிருக்கும்.

சமூகத்தின் சர்வநுகர்வுக் கோடு.

இதுவரை பலவகை வருமானமுள்ள குடும்பங்கள் வெளிப்படுத்தும் நுகர்வுப் படங்கள் பற்றி ஆராய்ந்தோம். ஒரு தேசத்தின் வருமானத்தை எது தீர்மானிக்கிறதென்பதை ஆராய்வதானால் குடும்பச்செலவு அட்டவணையினின்று சிறிது வித்தியாசமான நுகர்வு நாட்ட அட்டவணையில் நாம் அக்கறை கொள்ளவேண்டும். தேசிய நுகர்வு நாட்ட அட்டவணையொன்றில் நாம் அக்கறை கொள்ளவேண்டும்; அது மொத்த நுகர்வை மொத்த பைசல் செய்யும் வருமானத்தோடு தொடர்புசெய்யும் அட்டவணையாய் இருக்க வேண்டும்.[1]

4 ஆவது, தேசிய நுகர்வு தேசிய வருமானத்தையனுசரித்துச் செல்லுமென்பது

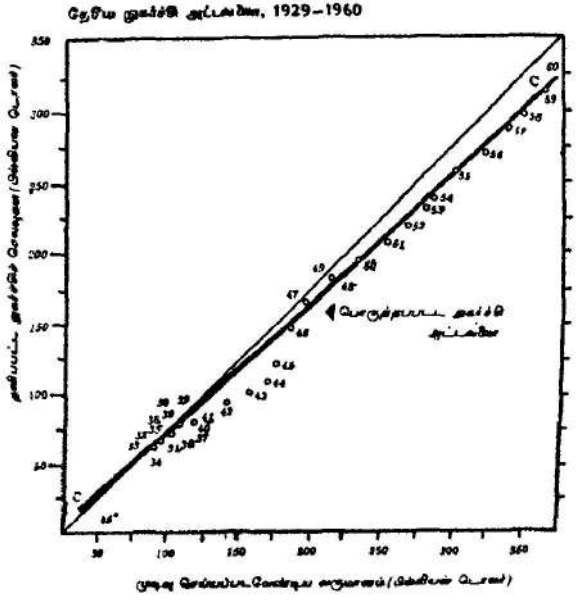
படம் 3. யுத்தகாலத்திலே பொருள் அருந்தலும், பொருள் கட்டுப்பாடும் நிலவியதால சேமிப்பு எத்தனை அதிகமாயிற்று என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளலாம். (மூலம்: ஐ. அ. வர்த்தக சுத்திணைக்களம்).

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் செலவழிக்கக்கூடிய வருமானம் உயரும்போது எல்லா நுகர்வுச் செலவுகளும் எவ்வாறு மாறுகின்றன என்பதில் நாம் அக்கறை கொண்டுள்ளோம்.

1. பைசல் செய்யும் வருமானமாவது வரிகளைக் கொடுத்தபின் மிஞ்சும் மக்கள் வருமானமாகும்.

மொத்த நுகர்வை நிச்சயிப்பது மொத்த வருமானம் மாத்திரமன்று. ஆனால் அது மிக முக்கியமானதொரு காரணமென்பதைப் பொது அறிவும், புள்ளிவிபரங்களுமெடுத்துக் காட்டுகின்றன. நுகர்வு பைசல்செய்யக்கூடிய ஆண்டு வருமானத்தை எவ்வாறு அனுசரித்துச் செல்லுகின்றது என்பதை படம் 3 இல் பார்க்கலாம். யுத்தகாலந்தான் விதிவிலக்கான காலமாகும். அக் காலத்திலே பொருள்கள் கிடைப்பது அருமை. அத்துடன் அவை கட்டுப் படுத்தவும்படுகின்றன.

5 ஆவது, தேசிய நுகர்வுக்கோடு—புள்ளி விவரமுறையில்

படம் 4. நுது (CC) கோடு சமானதான காலப் புள்ளி விவரக் கோட்டை ஒத்திருக்கிறது. இதன் இ. நு. நா. சவிவு, 92 என்பதைப் பரீட்சித்துப் பார்க்கமுடியுமா ?

அதனால் சேமிப்பு நாட்டம் அதிகம். 1929–1960 ஆம் ஆண்டுகட்குரிய நுகர்வு, பைசல்செய்யக்கூடிய வருமானம் என்பவற்றின் தொடர்பை "சிதறு வரிப்படம்" மூலம் படம் 4 காட்டுகிறது. ஒவ்வொரு வருடத்துக்குமுரிய அளவை ஒவ்வொரு புள்ளியும் காட்டுகிறது. புள்ளிகள் சிதறிக்கிடக்கும் தன்மை குறிப்பிட்ட ஒரு வகையைக் காட்டவில்லை. அதனால் நேர்க்கோடாக நுகர்வுக் கோடு கீறப்பட்டது. பொருத்தப்பட்ட நுகர்வுக்கோட்டிலே திருத்தமாகத் தகவல் புள்ளிகள் விழாமல், அதனையடுத்தே அமைகின்றன. பௌதிக சாத்திரத்தைப்போல பொருளாதார சாத்திரம் திருத்தமான சாத்திரமல்ல வென்பதை இது காட்டுகிறது.

நிபந்தனைகள் : வருமானம் நிச்சயிப்பது சம்பந்தமான கொள்கையை ஆராய்வதற்கு இப்போது வசதிகளேற்பட்டுவிட்டன. அடுத்த அத்தியாயத்திலே பயன்படுத்தக்கூடியவையும் நுகர்வு, சேமிப்பு என்பன சம்பந்தமான வையுமான கருத்துக்களைக் கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்துள்ளோம்.

தேசிய நுகர்வு அட்டவணையானது, நாட்டிலுள்ள குடும்ப நுகர்வு அட்டவணைகளின் கூட்டுத் தொகையாக இருக்கவேண்டும். குடும்ப நுகர்வு அட்டவணை பூரணமாக நம்பத்தகுந்ததாயிருந்தாலும், தேசிய நுகர்வுக் கோட்டிலே மொத்த நுகர்வுபற்றிய புதிய புள்ளியைப் பெறுமுன் அதிக வருமானம் பங்கிடப்பட்டுள்ள நிலையைப்பற்றிச் சிறிது அறிந்துகொள்ள வேண்டும். மேலதிகவருமானம் உபரிவருமானப் பங்கீட்டோடு சம்பந்த முடையதாயிருந்தால், நுநு (CC) என்ற தேசிய நுகர்வுக் கோட்டில் நாம் நகர்ந்து கொண்டிருப்போம். இக்கோடு மாறமாட்டாது.

குடும்ப நுகர்வுத்திட்டத்தையும் தேசிய நுகர்வுத்திட்டத்தையும் தொடர்பு படுத்துவதானால் வருமானப் பங்கீட்டைவிட மற்றொரு விடயத்தைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக, எனது வருடவருமானம் 5,000 டொலரிலிருந்து 40,000 டொலர் ஆகிறதெனக் கொள்வோம். 40,000 டொலர் வருமானமுள்ளவர்கள் செலவுசெய்து சேமிப்பது போலவே எனது வரவுசெலவும் அமையுமா ? அஃது அவசியமில்லை. ஆரம்பத்திலே நான் புதுப் பணக்காரன்போலப்[1] பலவகையான நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவேன். குடும்ப நுகர்வுக்கோட்டைக் கொண்டு தேசிய நுகர்வு அட்டவணையை நிச்சயிப்பது கடினமென்பதற்கு மூன்றாவது காரணம் "ஊரோடு ஒத்தோடுதல்" என்ற விடயமாகும். 50 வருடத்துக்கு முன்னர் உங்களுக்கு 2,000 டொலர் வாங்கும் சக்தியிருக்குமானால் அஃது உங்களைச் சமநிலைக்கு மேலே வைத்திருக்கும். சீவியம் சுகமாக நடைபெறும். ஆனால் இன்று பெரும்பாலோர்க்கு அந்த மட்டத்துக்கு மேலே வருமான முண்டு. மனிதன் சமூகமாக வாழும் ஒரு மிருகமானபடியால் மற்றவர்களுடைய நுகர்வைப் பார்த்தே ஒருவர் தமது வாழ்வைத் திட்டப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார். ஆனபடியால் இன்று 2,000 டொலர் வருமானத்தைக் கொண்டு ஒருவர் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு மிகவும் இன்னற்படுவார். ஒருவருடைய நுகர்வு, மற்றவர்களுடைய வருமானங்களிலும் நுகர்விலும் தங்கியிருப்பதால், தேசிய நுகர்வு அட்டவணை குடும்ப நுகர்வு அட்டவணைகளின் கூட்டுத் தொகையென்று கூறமுடியாது. ஒவ்வொரு தசவருடத்திலும் வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்பதால் நுகர்வு அட்டவணையும் மாறும். எனவே படம் 4 இல் கோட்டை 1900 வருடத்துக்கோ 1999 வருடத்துக்கோ தள்ளிவிடுவது மடமையாகும். இது சரித்திரத்தைப்பற்றிய சுருக்கமான வருணனையாகுமேயன்றி, நுகர்வு நடவடிக்கைபற்றி வங்கிப் பொருளியல்

1. ஜேம்ஸ் எஸ். டுசென்பெரி, மில்டன் பிரீட்மன், பிரான்கோ மோடிக்லியானி போன்ற பொருளியல்களைச் செய்த ஆராய்ச்சிப்படி, வருமானத்திலே ஒரு விதம் உயருமானால், நீண்டகால நுகர்வுச் செலவில் அதிகரிப்புண்டாகுமென்றே சொல்லலாம்.

றிஞர் ஒருவர் அடுத்த வருடத்து நுகர்வைக் கணக்கிடப் பயன்படுத்தும் சிறந்த ஊகமாக இருக்க முடியாது.

வேறு பல முக்கியமான நிபந்தனைகள் வாசகர் மனத்திலே தோன்றலாம். விலைமாறுந்தோறும், குடிசனத்தொகை அதிகரிக்குந்தோறும் தேசிய நுகர்வு அட்டவணை மாறும். இந்த மாற்றத்துக்கு ஈடாக ஆள் வீத நுகர்ச்சி, வருமானம் என்பவற்றைக் கடந்த அத்தியாயத்திலே ஆராய்ந்த பணவாட்ட விலைக்குறியீடு மூலம் புள்ளி விபரநிபுணர் நிசமான வகையில் விளக்கலாம். நுகர்வு நாட்டக்கோடு மாறுவதற்கு வேறு பல காரணங்களையும் காட்டலாம். உதாரணமாக இரண்டாவது மகாயுத்தத்தின் பின்னர் பல பொருளியலறிஞர் பிழையானதொரு தீர்க்கதரிசனத்தைக் கூறினர். யுத்தத்துக்குப் பின்னர் மக்களிடத்திலே அரசாங்கக் கடன்பத்திரம், வங்கி வைப்பு என்பனபோன்ற பலவகையான திரவச் சொத்திருந்ததென்பதை அவர்கள் கருத்திலே கொள்ளவில்லை. இக்காரணத்தினாலும், இதுபோன்ற காரணங்களினாலும், நுகர்வு அட்டவணை, பலர் முன்னரே அறிந்து கூறியதினும் உயர்ந்த மட்டத்திலிருந்தது.

சமூக சாத்திரங்கள் விடயத்தில் நறுவிசாக ஒன்றையுங் கூறிவிடமுடியாது. நுகர்வு நாட்டக்கோடு, விநியோகத் தேவைகோடு, என்பனபோன்ற சாதனங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இவை தவறின்றியிருக்கமாட்டா ; காலப் போக்கில் இவை மாற்றமடையக்கூடியனவாகும்.

சுருக்கம் :

1. சேமிப்பிலேயும், முதலீட்டிலேயும் ஈடுபடும் மக்கள் பல நோக்கங் கொண்டு செயல் புரிகின்றனர். ஆகையால், அரசாங்கம் சரியானபணக் கொள்கையையும், பிஸ்கால்கொள்கையையும் வகுத்துப் பொருளாதாரத்தை உறுதிப்படுத்தவும், உறுதிப்படுவதற்காக அது தனது அந்தரங்க நடைமுறைகளை இயற்கையாகவே பலப்படுத்தவும் உதவாவிட்டால், இக்காலத்துக் கலப்புப் பொருளாதாரம் பணவீக்கத்தையோ வியாபார மந்தத்தையோ உண்டாக்கக்கூடும்.

2. நுகர்வு, சேமிப்பு என்பவற்றை நிச்சயிக்கும் சாதனம் வருமானமாகும். நுகர்வு நாட்டம் என்பது நுகர்வையும் வருமானத்தையும் தொடர்புபடுத்தும் அட்டவணையாகும். ஒரு டொலர் வருமானம் ஒன்றில் நுகர்வாகவோ சேமிப்பாகவோ இருக்கும். ஆனபடியால் சேமிப்பு நாட்டக்கோடு, நுகர்வு நாட்டப்படத்தின் மறுபக்கமாகும்.

3. குடும்பநுகர்வு நாட்டம், குடும்பச் சேமிப்பு நாட்டம், தேசிய நுகர்வு நாட்டம், தேசியச் சேமிப்பு நாட்டம் என்பவற்றின் தன்மைகள் 250 ஆம் பக்கத்திலே காட்டப்பட்ட வரைவிலக்கணங்கள் பற்றிய சுருக்கமான ஆராய்ச்சியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அடுத்த அத்தியாயத்திலுள்ள வருமான நிர்ணயம் பற்றிய ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்வதற்குமுன் இவற்றை நன்முக விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

4. (அ) பைசல் செய்யக்கூடிய வருமான மட்டம் ஒவ்வொன்றினதும வருமானப் பங்கீட்டை அறிந்துகொண்டால்,

(ஆ) குறுகிய காலத்திலும நீண்டகாலத்திலும ஒரே வகையான நுகர்வு மாதிரியையும், வருமானமாதிரியையும் குடும்பததினா பின்பறறுவார் களானுல்,

(இ) ஒருவனுடைய நுகர்வு மட்டம அவனுடைய அயலவரின் வருமான மடடததாலே பாதிகபபடுகிறதெனபதைக் கருததிலே கொள்ளாதுவிட்டால்,

(ா) விலேமட்டங்கள, குடிசனததொகை, கூடடுச சேமிப்பு, வரி என்பன வறறைக கருத்திலே கொளளாதுவிட்டால, குடும்ப நுகர்வு அட்டவணைகளே ஒனறு கூட்டுவதனுல், தேசிய நுகாவு நாடட அடடவணையைத் தயார் செய்து விடலாம.

மொதத நுகாவுச செலவு பைசலாகக்கூடிய மொத்த வருமானததிலுண் டாகும மாறறங்களேயனுசரிதது மாறுகிறதெனபது புள்ளி விபரங்களால் அறியக்கூடியதாயிருகிறது. அடுதத அததியாயத்திலே காணும வரு மானம நிச்சயிககும ஆராயசியில் நுகர்வு நாடடக் கருத்தைப பயன்படுததும போது இககருதுகோளில் அதிக நம்பிக்கை வைககக்கூடாது.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினுக்கள்.

1. மக்கள் சேமிபபதறகான காரணங்களிற சிலவற்றைக் கூறுக. மக்கள் தமது சொத்துகளே எனன வடிவில் வைத்திருகிறார்கள்? சிலவறறைக் குறிபபிடுக.

2. அடடவணை 1 இல இறுதிநிலே நுகர்வு நாட்டம், இறுதிநிலைச் சேமிபபு நாட்டம எனபன எவ்வாறு கணிக்கப்படடன? **A, B,** எனபவறறுக் கிடையிலுள்ளதை உதாரணததால விளகுக. "மேலதிகமான" என்ற தறகு "இறுதிநிலே" எனற சொல் பொருந்துமா? இ. நு. நா.+இ.செ. நா.=1 எனபது எனன எபபொழுதும பொருந்தும என்பதை விளக்குக.

3. நான எனது வருமானம் முழுவதையும நுகாவில் செலவிடுகிறேன். எனனுடைய நுகாவுக்கோட்டையும, சேமிபபுககோட்டையுங் கீறுக.

4. சமநிலேத்தானம் நியூயோர்க்கிலும, மிசிசிபபியிலும ஒன்றுகவேயி ருக்க முடியுமா? உமது சமூகத்தில் சமநிலேததானம எது? எதிர்க்கணிய மான தேறிய சேமிபபு எவ்வாறு ஒருவனுக்குக கிடைக்கக்கூடுமெனபதறகுச் சில சந்தாபபங்களேக காடடுக.

5. "நுகர்வுக கோடடையலுசரித்து நுகர்விலும்பார்க்க வருமானம் மாறுதலடைகிறது." என? இது சேமிப்புவிடயத்தில் நுகர்விலும பார்க்க உணமையானதெனபதைக காட்டுக.

6. தேசிய நுகர்வு நாட்ட அட்டவணையைப் பெறுவதற்கு குடும்பங்களின் நுகாவு நாட்ட அடடவணைகளேக கூடடிக கணககெடுப்பதானுல எனன நிபந்தனைகளேக் கருததிலேகொளளவேணடும. வருமானததிலேயுளள

அசமநிலையின் தன்மையை அதிகரிததால, 40,000 கோடி டொலர் பைச லாக்க கூடியவருமானத்தில் நுகர்வுகுச செலவான தொகைக்கு என்ன நடக்கும்? சேமித்த தொகைக்கு எனன நடக்கும? 40,000 கோடி டொலரில வரி உயர்ந்தால் எனன நடகுமு? மக்களிடம அதிக அரசாஙகக் கடன் பதிரமும வஙகிவைபபும இருக்குமானுல் 4,000 கோடியிலுள்ள சேமிப்பை அஃது எவ்வாறு பாதிகுமு?

7. பின்வரும் கருத்துக்குகளை மறுபடி நினைவுசெய்க.
தேறிய முதலீடு, மாற்று முதலீடு.
சேமிப்பு நோக்கமும சலனமான முதலீடு செய்யும முடிவும்.
நுகர்வு, சேமிப்பு அடடவணைகள்.
நுகர்வு நாட்டம்.
சேமிப்பு நாட்டம்.
இறுதிநிலை நுகாவு நாட்டம்.
இறுதிநிலைச சேமிப்பு நாட்டம.
சமநிலைபபுள்ளியும் 45° கோடும்.
வரிகொடுததபின்னுளள வருமானம்;
அல்லது பைசல்செய்யக்கூடிய வருமானம.
தேசிய நுகர்வு அடடவணை.
குடும்ப நுகர்வு அட்டவணை.
ஆளுக்குரிய நிச அட்டவணைகள்.

பதின்மூன்றும் அத்தியாயம்

வருமான நிருணயக் கொள்கை

நுகர்வு நாட்டத்தையும், புதிய முதலீட்டு வீதத்தையும் கொடுத்தால், சமநிலையோடு ஒத்துப்போகக்கூடிய தொழில் வாய்ப்பு மட்டம் ஒன்றே யொன்றுகத்தானிருக்கும்.

—ஜே. எம். கீன்ஸ் (1936)

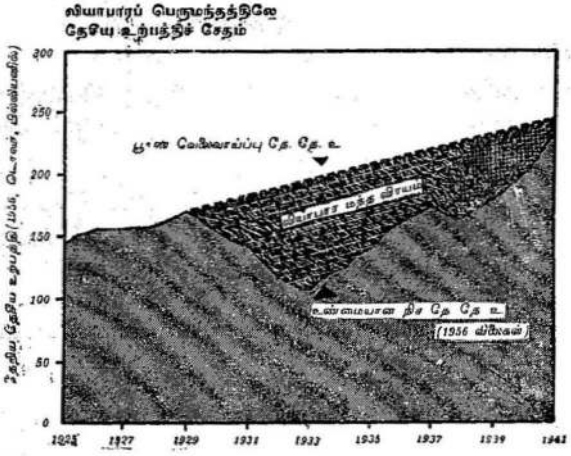
வருமானம், தொழில்வாய்ப்பு என்பவற்றில் ஏற்ற இறக்கம் உண்டாவதற்குரிய முக்கிய காரணம் முதலீடு என்பதைப் பொருளியலறிஞர் எல்லாரும் ஒத்துக் கொள்ளுகின்றனர். விலைவாசிகள் உயர்வதோ, நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் தாண்டவமாடுவதோ எல்லாம் முதலீட்டுமட்டத்தையே பொறுத்ததாகும். இதை நாம் மேலே காண்போம்.

வருமானம் நிர்ணயித்தல் என்ற பிரச்சினையின் முக்கியத்துவத்தை நாம் அதிகம் அழுத்தமாகக் கூறவேண்டியதில்லை. கடந்த சில தசாப்தங்களாக மிக அதிகமான பொதுப்பணத்தேவையினாலும், பொருள் குறைபாடுகளாலும், விலையேற்றத்தினாலும் தேசங்கள் மிகவும் இன்னலுற்றன. யுத்தத்துக்கு முன்னர் ஏற்பட்ட பெரிய வியாபார மந்தத்தின்போது வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் மிகப் பெரிய அளவிலே நிலவிற்று. அதை நிவர்த்திசெய்ய அரசாங்கம் பெருந்தொகைப்பணத்தைச் செலவு செய்ய வேண்டியிருந்தது. அந்த வியாபாரமந்தத்தின் செலவு பதினாயிரம் கோடானுகோடி டொலரில் அரைவாசிக்குச் சற்று அதிகமாயிருந்ததென்பதை படம் 1 காட்டுகிறது. இந்தச் செலவு தொழிலாளரையும் எந்திரங்களையும் பயன்படுத்தாமையால் பொருளுற்பத்தியில் உண்டான நட்டமாகும். அந்த வியாபாரமந்தத்தினால் உண்டான பொருளாதாரச் செலவு இரண்டாவது மகாயுத்தத்திலே செலவு செய்த சகல பொருளாதார வளங்களுக்கும் சமமானதெனக கூறினால் மிகையாகாது.

(அ) வருமானத்தின் சமநிலை மட்டத்தை நிர்ணயித்தல்.—சென்ற அத்தியாயத்திலே, சமூகத்துக்குரிய நுகர்வு நாட்டப்படத்தையும் சேமிப்பு நாட்டப்படத்தையும் இலகுவாக்கிக் காட்டினோம். பல குடும்பங்களிடையே நிலவும் சிகனம், வருமானப் பங்கீடு முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே அவை வரையப்பட்டன. இதை ஆரம்பத்திலே மேலும் இலகுவாக்கி, வரியில்லையெனவும், பகுக்கப்படாத கம்பெனி பங்குலாபங்களில்லையெனவும், மாற்றுச் செலவு இல்லையெனவும், சிக்கலைத் தரக்கூடிய எவ்வகை அரசாங்கச் செலவுமில்லையெனவும் வைத்துக்கொள்ளுவோம். எனவே தேறிய தேசிய உற்பத்தி, பைசல் செய்யக்கூடிய வருமானம் என்பவற்றைப் பற்றித் தற்போது பகுத்தறிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசிய

மில்லை. "வருமானம்" என்னும்போது இரண்டுவகை வருமானத்தை யும் குறிப்பிடலாம். விலைமட்டத்திலுள்ள மாற்றங்களையும் இப்போது நாம் கணக்கில் எடுக்காது விட்டுவிடுவோம்.

பெரிய வியாபார மந்தத்தில் உண்டான செலவு யுத்தகாலச் செலவுக்குச் சமனாகிறது:

படம் 1. வருணந்நீட்டிய பகுதி, 1930 இல் நாம் உற்பத்தி செய்ததற்கும், நமது பொருளா தாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடியதாயிருந்ததற்குமிடையிலுள்ள இடைவெளியைக் காட்டுகிறது. யுத்தத்துக்குப் பிந்திய காலத்தில் இந்த அறிவு அரை திரிலியன் டொலருக்கு அதிகமாயிருந் தது.

படம் 2 இல் உள்ள நுகர்வுக் கோட்டின் ஒவ்வொரு புள்ளியும், சமூகம் பைசல் செய்யக்கூடிய அந்த வருமான மட்டத்திலே நுகர்வதற்கு எத்தனை விரும்பும் என்பதைக் காட்டுகிறது. அந்த வருமான மட்டத்திலே அஃது எவ் வளவைச் சேமிக்கும் என்பதை சேமிப்புக் கோட்டின் ஒவ்வொரு புள்ளியும் எடுத்துக் காட்டும். இந்த இரண்டு கோடுகளும் சம்பந்தமுடையன என்பதை ஞாபகத்திலிருத்துக. நு + சே (C+S) = வருமானம். எனவே நுநு (CC) கோடும் சேசே (SS) கோடும் இரட்டைகள்; இரண்டுஞ் சேர்ந்து 45° கோட்டை அடையும்.

சேமிப்புக் கோடும் முதலீட்டுக் கோடும் சந்திக்குமிடத்தில் எவ்வாறு வரு மானம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது?

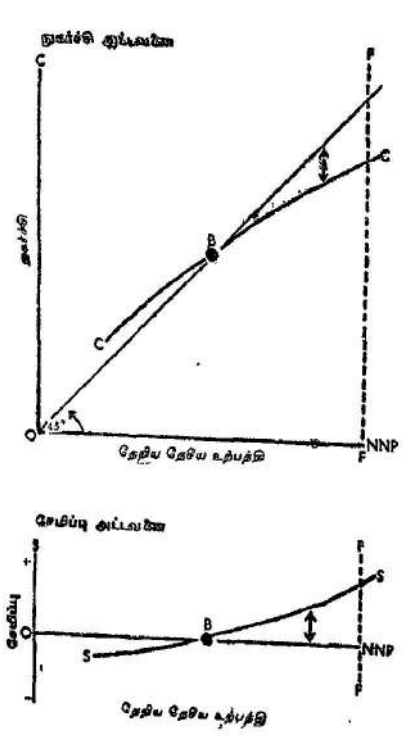
சேமிப்பும், முதலீடும் வித்தியாசமான பல காரணங்களிலே தங்கி யுள்ளன என்பதைக் கண்டோம். சேமிப்பு ஒருவகையில் தன் "செயலற்ற" நிலையில் வருமானத்தில் தங்கியுள்ளது. மாறுமியல்புள்ள முதலீடு, வளர்ச்சிக்குரிய "தன்னியல்பான" சாதனங்களில் பெரும்பாலும் தங்கி யுள்ளது.

தேற்றிய முதலீடு தே. தே. உள்மட்டத்தை அனுசரிக்காமல் ஒருவருடத்துக்கு 2,000 கோடி டொலராயிருக்கும் என முதலில் வைத்துக்கொள்வோம். இதன் தாற்பரியமென்ன ? தே. தே. உ. வுக்கு எதிராக முதலீட்டுக் கோடொன்றைக் கீறினால், அது இடையான கோடாயிருக்கும். அஃது எப்பொழுதும் இடையான அச்சுக்குமேலே ஒரே தூரமுடையதாகவேயிருக்கும். படம் 3 ஐப் பார்க்க. முதலீட்டுக் கோடு 11 எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அது, சேசே (SS) சேமிப்புக்கோட்டிலிருந்து பிரித்துக்காட்ட அவ்வாறு காட்டப்பட்டுள்ளது:

சேமிப்புக் கோடும், முதலீட்டுக்கோடும் ச (E) இல் வெட்டுகின்றன. இது OM இற்குச் சமமான தே. தே. உ. (NNP) மட்டத்துக்கும் சமமாகும்.

தேசிய வருமானம் நாடும் சமநிலை, சேமிப்பு முதலீடு ஆகிய கோடுகள் சந்திக்கும் இடமேயாகும். நாம் கற்பித்துக் கொண்ட நிலைமைகளில் வேறு எந்த வருமான மட்டமும் நிலைபெற்றிருக்கமாட்டாது. இந்த முக்கியமான தத்துவத்தை இனி விளக்குவாம்.

சமூகத்தின் தேசிய வருமானம் அதன் நுகர்வையும் சேமிப்பையும் நிர்ணயிக்கின்றது

படம் 2. நு. நு. (CC) என்பது நுகர்வு நாட்டம். சே. சே. (SS) சமூகத்தின் சேமிப்பு நாட்டக்கோடு. இவை ஒன்றோடொன்று சம்பந்தமுடையவை. சமபிரிவுப்புள்ளியான B மேற்படத்திலே நு. நு. (CC) 45° கோட்டை வெட்டுமிடத்திலுண்டு. கீழ்ப்படத்திலே சே. சே. (SS) இடையான அச்சை வெட்டுமிடத்திலுண்டு. நிலைக்குத்தாய்க் கீறப்பட்ட அம்புகள் என் சமம் என்பதை விளக்க முடியுமா ? F என்ற இடையிட்ட கோடு பூரண வேலைவாய்ப்பாகும். தே. தே. உ. (NNP) இனைக் காட்டும். அந்த மட்டத்திலே என்ன நுகர்வும், சேமிப்பு முண்டென்பதைக் குறிப்பிடுக. இரண்டு கோடுகளையும் பிரித்தறிவதன் பொருட்டு வளைவு சற்றே அதிகரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

சமநிலைவருமானம், முதலீடும், சேமிப்பும் வெட்டும் ச (E) என்ற புள்ளியில் **என்** இருக்கவேண்டும் என்பதை ஆராய்வோம். அதற்கு மூன்று உதாரணங்களைப் பார்ப்போம். முதலாம் உதாரணத்திலே சமநிலை வருமானம் ச (E) இலேயே இருக்கிறது. இங்கே முதலீட்டுக்கோடு மு.மு(II) அதாவது வியாபாரக் கம்பெனிகளில் முதலீடு செய்ய விரும்பும் முதலீட்டுக் கோடு சே.சே (SS) இனை, அதாவது, குடும்பங்கள் சேமிக்க விரும்பும் கோட்டை வெட்டுகிறது. இதனால், எல்லாரும் தாம் வழக்கப்படி செய்துவந்ததையே செய்ய விரும்புவர். உற்பத்திப் பொருள்கள் கம்பெனியில் வந்து குவிய மாட்டா. கையிருப்புச் சரக்குகளும் உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடியமுறையில் மடமடவென்று விற்பனையாக மாட்டா. எனவே உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு வருமானச் செலவு என்பன ஒரேநிலையில் நிற்கும். தே.தே.உ (NNP) இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ச (E) என்ற தானத்திலேயே நிற்கும். இதை உண்மையில் சமநிலையென்று கூறலாம்.

இரண்டாவது உதாரணம் சமநிலைவருமானம் முதலில் தே. தே. உ., ச (E) இலும் பார்க்க உயர்ந்த தானத்தில் ச (E) க்குக் கீழக்கே உயர்ந்த வருமான மட்டத்தில் காணப்படும். இங்கே சே.சே.(SS)கோடு, மு.மு. (II)கோட்டுக்கு உயர் வாயிருக்கும். இந்த நிலை மாறுதிருக்க முடியாதா ? இல்லை. ஏனெனில் **அந்த** வருமான மட்டத்திலே, குடும்பங்கள் சேமிக்கின்றன. நுகர்விலே செலவு செய்யாதுவிடுகின்றன. வியாபாரக் கம்பெனிகள் முதலீடு செய்வ தற்கு எவ்வளவு விரும்பவில்லையோ அவ்வளவுக்கு குடும்பங்கள் செலவு செய்வதைக் குறைக்கின்றன. அதனால் கம்பெனிகள் சரக்கை விற்பனை செய்யாது அடுக்கி வைத்திருக்க வேண்டியேற்படும் ; வாங்குவோர் தொகை குறையும். இவ்வாறு வேண்டாத சரக்கில் முதலீடுசெய்ய அவர்கள் விரும்பமாட்டார். இதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு மார்க்கமென்ன ? உற் பத்தியைக் குறைக்கலாம். தொழிலாளரை வேலையிலிருந்து நீக்கலாம். இதனால் தேறிய தேசீய உற்பத்தி கீழே இறங்கும். அதாவது 3 ஆம் படத்திலுள்ளபடி மேற்கு நோக்கிச்செல்லும். இத்தகைய அசமநிலையுண் டானால் இத்திட்டம் எங்கு போய் நிற்கும் ? ச (E) தானத்தை மறுபடியும் அடைந்தாலேதான். அதுதான் சமநிலை சந்திக்கும் கோடு. இங்கே மாறுதலுக்குரிய நிலைமை மாறிவிடும்.

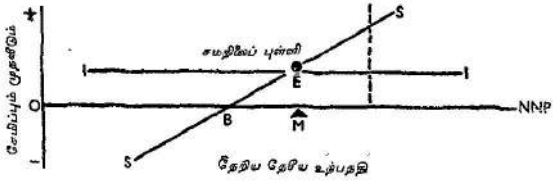
மூன்றுவது உதாரணத்தை வாசகர் நன்றாக அறிந்து கொள்ளவேண் டும். தே.தே.உ. சமநிலைக்குக் கீழேயிருந்தால் அதனை ச (E) தானத்துக்குக் கிழக்கே தள்ளுவதற்குப் பலமான சக்திகள் உண்டாக்கப்படும். (குறிப்பு : வியாபாரக் கம்பெனிகள் கருதிய முதலீட்டுக்குக் கீழே, குடும்பங்கள் கருதிய சேமிப்பு விழுமானால், உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்கு அதிகமாக நுகர்வு ஏற்படும். இதன் அர்த்தமென்ன ? கம்பெனிகள் உற்பத்தியிலும்பார்க்க அதிகமாகப் பொருள்களை விற்பனை செய்யவேண்டியேற்படும். தாம் குறை வாக முதலீடு செய்கிறோம் என்பதை வியாபாரிகள் உணர்ந்துகொண்டால் அவர்கள் என்ன செய்வர் ? உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் தொழிலாளரை

அதிகமாக அமர்த்தவும் விரும்புவர். இது, இத்திட்டம் ச(E) தானத்தையடை வதற்காக பின்னுலே கிழக்குத்திசையாய் நகரும் என்பதை நிதர்சனப் படுத்துகிறது.)

தேசிய வருமானத்தின் சமநிலை நிர்ணயித்தலைப் பின்வரும் சமவழிகளிற் காட்டலாம்.

முதலாவது, சேமிப்பு, முதலீட்டுக் கோடுகள் இடைவெட்டும்போது:

சேமிப்பும் முதலீடும் வருமானத்தை நிச்சயிக்கும் விதம்

படம் 3. ச. (E) எனற புள்ளியிலே முதலீட்டுக் கோடும் சேமிப்புக்கோடும் வெட்டுகின்றன. சமநிலை அந்தத் தானத்தில் இருப்பதற்குக காரணம் தே. தே. உ. (NNP) இன் வேறெந்த மட்டத்திலும் குடும்பங்கள் விரும்பும் சேமிப்பு, கம்பெனிகள் விரும்பும் முதலீட்டுக்குச் சமனுயிருக்க மாட்டாது.

இந்த மூன்று சந்தர்ப்பங்களும் ஒரே முடிவுக்கு ஒருவரை இட்டுச் செல்கின்றன.

சேமிப்பும், முதலீடும் சந்திக்கும் இடம் ச. (E) என்றே கூறலாம். அதுதான் தேசிய வருமானத்தின் சமநிலைப்புள்ளியாகும். வேறு புள்ளிகளிலானுல், குடும்பங்கள் விரும்பும் சேமிப்புக்கள், கம்பெனிகள் விரும்பும் முதலீட்டுக்குச் சமனுக மாட்டா. இந்த முரண்பாட்டினுல் சமநிலையடையும் வகையில் வியாபாரிகள் தமது உற்பத்தியையும், தொழிலாளரையும் மாற்றவேண்டிய அவசியமிருக்கும்.

மேலே தொடர்ந்து ஆராய்ச்சியை நடத்துமுன்னர் ஓர் எச்சரிக்கை அவசியம். ச (E) போன்ற சமநிலை மட்டம் மாருது நிற்கக் கூடியது. ஒவ்வொரு சமநிலைப்புள்ளியிலும் ஏதாவது உயர்நிலை அவசியமுண்டெனவுங் கூற முடியாது. படம். 3 இலே புள்ளியிட்ட கோட்டைப் பார்க்க. இது பூரண வேலைவாய்ப்பு வருமான நிலையைக் காட்டும். காட்டப்பட்ட ச (E) சம நிலை யானது, F இன் பூரணவேலைவாய்ப்புக்கு என்ன தேறிய தேசிய உற்பத்தி யுண்டோ அதற்குக் குறைவான தே. தே. உ. (NNP)மட்டத்திலேயே உண்டு என்பதைக் கவனிக்க.

பெரிய வியாபார மந்தமுண்டானுல், முதலாளித்துவ முறையிலே, பெரிய வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் உண்டாகும். அப்போது சமநிலை குறைந்த முதலீட்டுக் கோட்டிலிருப்பதைக் காணலாம். அத்தகையதோர் ஆழ

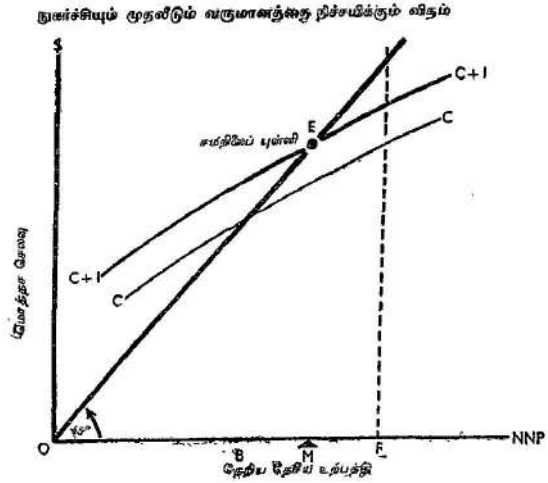
மான வேலையின்மைச் சமநிலை நல்லதென எவரும் நினைத்துவிடக் கூடாது. பொருளாதாரமுறையானது கோடுகளைப் புதிய சமநிலை விரும்பத் தக்க மட்டத்திலே கிடைக்குமாறு தள்ளிவிடும் வகையில் அரசாங்கம் அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும்.

நுகர்வு, முதலீடு என்பவற்றுல் வருமானத்தை நிச்சயித்தல்.

சேமிப்பு முதலீட்டுக்கோடுகள் சந்திப்பதைக்கொண்டு வருமானத்தை நிச் சயிக்கும் முறையை விட, இரண்டாவது முறையொன்றுண்டு. கடைசியாகக் கிடைக்கும் முடிபு ஒன்றே. ஆனல் இந்த இரண்டாவது முறையைப் பின்பற்றினுல் வருமானம் நிச்சயிக்கும் கொள்கையில் நமக்குள்ள நம் பிக்கை அதிகரிப்பதோடு விளக்கமும் கூடும்.

இந்த இரண்டாவது முறை நுகர்வு+முதலீட்டுமுறை எனப்படும். இது சேமி ப்பு + முதலீட்டுமுறையன்று. நு+மு (C+I) முறை,[1] சேமிப்பு நுகர்வுக்கோடு கள் இரட்டையாயிருக்கும் தன்மைகளைப் பயன்படுத்துகிறது. எனவே சேமிப்பு

2 வது, 45° கோட்டிலே நு+மு கோடு இடைவெட்டும்போது:

படம் 4. மு. மு. (II)இனை நு. நு. (CC)வோடு சேர்த்தால் நு+மு (C+I) கோடு வரும். இது மொத்தச் செலவைக காட்டும் (E) ச வில் அது 45° கோட்டை வெட்டுகிறது. சேமிப்பு முத லீட்டுப் படத்திலே கண்ட சமநிலையை இது காட்டுகிறது. (இந்தப் படத்துகரும் படம் 3 இற்குமுள்ள ஒப்புமைகளைப் பார்க்க. நு. நு. (CC) இற்குச் சேர்க்கப்பட்ட முதலீடு படம் 3 இலுள்ள மு. மு. (II)இற்குச் சரி. Bஉம் Fஉம் இரண்டு படத்திலும் ஒரே இடத்தில் வருகின்றன. ச (E) குறுக்கு வெட்டும் அவ்வாறே நிகழ்கிறது.)

1. இதில் அரசாங்கத்தையும் கொண்டுவந்தால் நு+மு என்ற வாய்பாடு நு+மு+அ எனவாகும்.

முதலீட்டுமுறை, எந்தச் சமநிலைவருமானத்துக்கு இட்டுச் செல்கிறதோ, அதே சமநிலைவருமானத்துக்கே இந்த முறையும் இட்டுச் செல்லும். 3 ஆம் படத்துக்குக் கீழே 4 ஆம் படத்தைக் குத்து நிலையாக வைத்துப் பார்த்தால் இரண்டுபடத்திலும் ச (E) தே.தே. உ. (NNP) இன் சமநிலையில் விழுவதைக் காணலாம்.

நு+மு (C + I) முறையானது மொத்தச் செலவிலே கருத்தைச் செலுத்துகிறது. அதாவது நுகர்வுப் பொருள்கள், முதலீட்டுப் பொருள்கள் முதலிய எல்லாவற்றுக்கும் ஆகும் மொத்தச் செலவைக் கருத்திலே கொள்கிறது. நு+மு (C + I) முறையானது குடும்பங்கள் நுகரவிருக்கும் செலவின் நு.நு. (CC) நுகர்வுக்கோட்டை வியாபாரக் கம்பெனிகள் விரும்பும் முதலீட்டு மு.மு.கோட்டுடன் குத்துநிலையாகச் சேர்க்கிறது.

செலவு செய்ய விரும்பிய இருவகைத் தொகைகளும் உற்பத்திப் பொருளுக்குச் சமனாக இருந்தால்தான் சமநிலையுண்டாகும்.

நு+மு (C + I) கோடு எதனைச் சந்தித்தால் இந்தச் சமநிலையைக் காட்டும்? படம் 4 இலே 45° பயனுள்ள கோடொன்று காணப்படுகிறது. இது நமது குறுக்கே வெட்டும் தானத்தைக் காட்டும். 45° கோடானது, இடையான அச்சிலே காட்டப்பட்ட வருமானத்துக்கு ஈடானதொரு தூரத்தை நிலைக்குத்தான திசையிலே காட்டும் தன்மையுடையது. தேசிய உற்பத்தியை உண்டாக்குவதற்கான உற்பத்திச் சாதனங்களை வாங்கக் கம்பெனிகள் செய்யும் செலவைக் காட்டக்கூடியவாறு 45° கோடு அற்புதமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவை மறுபடியும் அதே தொகை ஆட்களை வேலைக்கமர்த்தவும், அதே மட்டம் தே.தே.உ. இனை உற்பத்தி செய்யவும் விரும்பினால் அந்த உற்பத்திச் சாதனங்களைத் திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாயிருக்க வேண்டும்.[1] நு+மு (C + I) வருமானமுறை நிர்ணயத்தைப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்.

விரும்பிய மொத்தச் செலவின் நு+மு (C + I) கோடும் மொத்த உற்பத்தியின் மதிப்பைக் காட்டும் 45° கோடும், ஒன்றையொன்று வெட்டும் இடத்திலே தேசிய வருமானத்தின் சமநிலைமட்டம் உண்டு. இந்தச் சமநிலையான "ச" ("E") சேமிப்பு முதலீட்டுச் சமநிலையோடு சரியாக ஒத்திருக்கிறது. இஃது எதனாலென்றால் நுகர்வுக் கோடும், சேமிப்புக்கோடும் இரட்டைகள் போல இணைந்திருப்பதால்.

[1] இந்த முறையானது இந்த இடத்தில குறுக்கே வெட்டாவிட்டால எதிர்பாராதவகையில் சரக்குக் கையிருப்பாயிருக்கும் அல்லது முதலீடில்லாமலிருக்கும அல்லது எதிர்பாராத இலாபமுண்டாகும் அல்லது நட்டமுண்டாகும். அதன் பயனாக சமநிலையுண்டாகாது. அதற்குப் பதிலாக உற்பத்தியை விரிவடையச் செய்யவோ, குறுக்கவோ புதிய தீர்மானங்கள் தொடர்பாகச் செயயப்படும். வீலையை ஏற்றவோ இறக்கவோ தீர்மானங்கள் செய்யப்படும. எனவே இம்முறையானது சமநிலையில்லாது நகர்ந்து சென்று சமநிலைத்தானத்திலே சந்திக்கும். சமநிலை மிகமோசமாயுள்ள காலத்திலும் அளந்த சேமிப்பும் அளந்தமுதலீடும் சமனாகவேயிருக்கும். இது சிலர் எதிபாராத நட்டத்தையோ இலாபத்தையோ பெறுவதாலும், எதிர்பாராத முதலீடு அல்லது சேமிப்புப் பெறுவதாலும் உண்டாகிறது.

இப்பிரிவிலே நு+மு (C+I) முறையானது அரசாங்கச் செலவையும் பிஸ் கால் கொள்கையையும் ஆராய மிக அனுகூலமானதென்பதைக் காணலாம். அது நு+மு+அ (C+I+G) முறையை இலேசாகக் காட்டும்.

வருமானம் நிர்ணயித்தலே எண்கணித முறையில் எடுத்துக்காட்டல்: மூன்றுவது புனர்க்கூற்று.

வருமானத்தின சமநிலைமட்டம், சேமிப்புக்கோடும் முதலீட்டுக் கோடும் சந்திக்குமிடத்திலுண்டு. ஏன் அப்படியென்பதற்கு, மேலும் காரணங்களை ஆராயக் கருத்துள்ள வாசகர் விரும்பலாம். வருமானத்தை வேறு மட்டத்துக்குத் தள்ளும் சக்திகள் எவை ?

இந்த முக்கியமான விடயத்தை, எண்கணித உதாரணத்தால் விளக்கலாம். அட்டவணை 1 இல் சேமிப்பு நாட்டம் பற்றிய ஓர் இலேசான மாதிரிப்படம் உண்டு. எதையும் சேமிக்க வறுமையான தேசத்தின் சம நிலைவருமான மட்டம் 24,0000 கோடி டொலராகக் கொள்ளப்படிருக்கிறது. ஒவ்வொரு 3,000 கோடி டொலர் மாற்றத்திலுலும், 1,000 கோடி சேமிப்பும், 2,000 கோடி நகர்வும் உண்டு. அதாவது இங்கே இறுதி நிலை நுகர்வுநாட்டம், மாறுதலொகையாகவும் அது $\frac{2}{3}$ பங்காகவுங் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இறுதிநிலைச் சேமிப்பு நாட்டம் $\frac{1}{3}$ ஆகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இக்காரணத்தால் 358 ஆம் பக்கத்திலுள்ள படம் 5 இல் காணப்படும் சேமிப்புநாட்டக்கோடான சே. சே. (SS) நேர்கோடாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இது மிக இலேசாக்கப்பட்ட ஒரு கோடு.

முதலீட்டைப் பற்றி நாம் என்ன கொள்ளலாம் ? தன்னியல்பாக நிரந்தரமாய் நிலைநாட்டக்கூடிய முதலீட்டு மட்டம் அட்டவணை 1 இல் நாலாங் கோட்டில் காட்டிய 2,000 கோடி டொலராகும்.

(5)ஆம்,(6) ஆம் கோடுகள் நிச்சயமானவை. சம்பளம், வட்டி, வரி, இலாபம் என்பவற்றுக்கு கம்பெனிகள் தேசிய உற்பத்தியின் ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் செய்யும் மொத்தச் செலவு 5 ஆம் கோட்டிலே காட்டப்பட்டுள்ளது. இது 1 ஆம் கோட்டில் உள்ள தே. தே. உ. ஆகும். அதுவே கோடு 5 இல் மறுபடியும் திருப்பிக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் மேல்வரவு அளவுகளும், கீழ்வரவு அளவுகளுஞ் சமனாயிருக்குமென்று 11 ஆம் அத்தியாயத்திலே காட்டியுள்ளோம்.

ஆறுவது கோடு, காலப்போக்கில் வியாபாரத்தாபனங்கள் நுகர்வுக்கான திட்டமிட்ட செலவாகவோ, தன்னியல்பான செலவாகவோ எவ்வளவு தொகையைத் திரும்பப் பெறுகின்றன என்பதையும் அதேபோல முதலீடாக எவ்வளவைத் திரும்பப் பெறுகின்றன என்பதையும் காட்டும்.

வியாபாரக் கம்பெனிகள் தற்காலிகமாக, நுகர்வோர் வாங்கக்கூடிய தற்கு அதிகமான பொருள்களை உற்பத்தி செய்தால், அவை சாதனங்களிலும், கையிருப்புச் சரக்குகளிலும் முதலீடு செய்ய வேண்டிய மூல தனத்தை, விற்பனை செய்யமுடியாத பொருள்களைச் சேர்த்துவைப்பதிலேயே

3 ஆவது, சமநிலை நாட்டம் எண்கணித வாய்பாட்டால் காட்டப்படும்போது:

தே. தே. உ. பை. வ. என் பவற்றின் மட்டம்	அட்டவணைப் படுத்திய திட்டப்படுத்திய நுகர்வு	அட்டவணைப் படுத்திய திட்டபடுத்திய, அல்லது நிறுத்தக் கூடிய சேமிப்பு	அடவணைப் படுத்திய திட்டபடுத்திய அல்லது நிலைநிறுத்தக் கூடிய முதலீடு	தே. தே. உற்பத்தி வர்த்தகம் அடைந்த செலவு	திட்டப்படுத்தி யும் வியாபாரத்துகருத் செய்ய யதுமான திரும்பக் கூடிய செலவு	வருமானப் போகு
(1)	(2)	(3) [=1 – 2]	(4)	5) = 1	(6) = 2 + 4	(7)
360டொ.	320டொ.	40டொ.	20டொ.	360டொ. >	340டொ.	சுருக்கம்
330	300	30	20	3330 >	320	,,
300	280	20	20	300 =	300	சமநிலை
270	260	10	20	270 <	280	விரிவு
240	240	0	20	240 <	260	,,
210	220	–10	20	210 <	240	,,

அட்டவணை 1. சேமிப்பினாலும் முதலீட்டினாலும் வருமானம் நிர்ணயித்தல். (ஆயிரங்கோடி டொலரில்). வாணநதீட்டாத கோடு தே. தே. உ. இன் சம நிலையைக் காட்டுகிறது. இது வியாபாரிகள் தொடர்ந்து முதலீடு செய்ய விரும்பும் 2,000 கோடி டொலர். இது குடும்பங்கள் உத்தேசித்த சேமிப்புகளுக்கு சமன். (மேலேயுள்ள கோடுகளிலே கம்பெனிகள், எதிர்பாராத கையிருப்பில முதலீடு செய்ய நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படும். அதன் பயனாக உற்பத்தியை அவை குறைத்து தே. தே. உ. (NNP) இனைச் சமநிலைக்குக் கொண்டுவரும். கீழ்க கோடுகளில் உள்ள விரிவு காடடும அமபுகளுறிகளையும் அவ்வாறே விளக்குக).

செலவு செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படும். அதனுடன் இலாபம் குறையக் கூடும். மொத்த விற்பனை வருமானம் சே. சே. (SS), மு. மு. (II) இற்கு மேலேயிருப்பதால், அவை தமது முயற்சிகளைக் குறைக்கப் பார்க்கும். அத்துடன் தே. தே. உ. வீழ்ச்சியடையப் பார்க்கும். எதிர்நிலையாக மு. மு. (II), சே. சே. (SS) இலும் அதிகமாகும்போதும், கையிருப்புக்கள் தன்னிச்சையின்றிக் குறைந்து, இலாபம் அதிகரிக்கும்போதும் வேலை வாய்ப்பு அதிகரிக்கும். உற்பத்தி பெருகும் ; தே. தே. உ. அதிகரிக்கும்.

கம்பெனிகள் விற்பனை செய்வதற்கும் மேலதிகமான செலவில் தற்காலிகமாக உற்பத்தி செய்தால், தமது முயற்சிகளைச் சுருக்கப் பார்க்கும். அப்போது தே. தே. உ. வீழ்ச்சியடையும். ஆனால் உற்பத்திச் செலவுக்கு அதிகமாக ஊதியங் கொடுக்குமானால், அவை உற்பத்தியை அதிகரிக்கும். தே. தே. உ. வும் அதிகரிக்கும்.

மூன்றாம் கோட்டினுள்ள அட்டவணைப்படுத்திய சேமிப்பு, 4 ஆம் கோட்டிலுள்ள அட்டவணைப்படுத்திய முதலீட்டுக்குச் சரியாயிருந்தாற்றான் வியாபாரக் கம்பெனிகள் தொடர்ந்து கூட்டுச் சமநிலையிலிருக்கும்; இப்போது நடைமுறையிலுள்ள மொத்த உற்பத்தி மட்டத்தை வைத்துக்கொள்வதற்கு

அவற்றின் விற்பனைகள் போதுமானவையாயிருக்கும். தே. தே. உற்பத்தி அப்போது பெருகவும் மாட்டாது, சுருங்கவும் மாட்டாது.

இதே விடயம் 5 ஆம் படத்திலும் காட்டப்பட்டுள்ளது. தே. தே. உ. (NNP) இனை இரண்டு வகையில் வாசிக்கலாம். ஒன்று இடையான அச்சில் வாசிப்பது. மற்றது அதே அச்சிலிருந்து நிலைக்குத்தாக 45° துணைக்கோடுவரை வாசிப்பது. சே. சே. (SS) சேமிப்புக் கோட்டைக் காட்டும். மு. மு. (II) சதாகால மும் நிலை நிறுத்தக்கூடிய முதலீட்டு மட்டத்தைக் காட்டும். படத்திலே நுகர்வையுங் காணலாம். சேமிக்காத வருமானம் நுகரப்படுவதால் நுகர்வு எப்போதும் சேமிப்புக் கோட்டுக்கும் 45° கோட்டுக்குமிடையிலுள்ள தூரமாகும்.

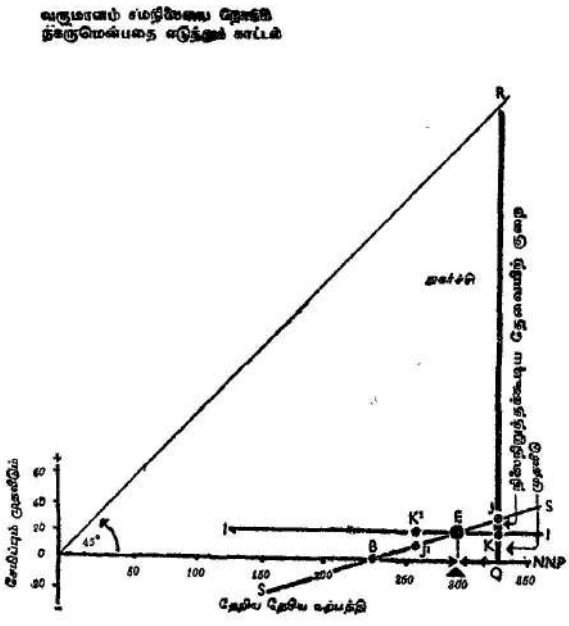
அட்டவணை 1 இல் எண்கணிதமயமாகக் காட்டியவற்றை உறுதிப்படுத்த 5 ஆம் படத்தைப் பயன்படுத்தலாம். 300 பில்லியன் டொலரில் சேமிப்பும் முதலீடும் வெட்டும் சமநிலைமட்டத்துக்குமேல் எந்த வருமானமும் அதிக காலம் நிலைத்திருக்காது. வெட்டும் ச (E) புள்ளிக்கு வலப்புறத்தில், கம்பெனியின் விற்பனையிலும் பார்க்க உற்பத்திச் செலவு அதிகரிக்கும். அது நுகர்வு, முதலீடு என்ற வடிவங்களில் அதிகரிக்கும்.

வரைப்படமுறையில் இது பின்வருமாறு காட்டப்பட்டுள்ளது : கம்பெனி வெளியே கொடுக்கும் 45° கோடு வரை, அதாவது Q விலிருந்து R வரையிலுள்ளது. ஆனால் கம்பெனி மறுபடியும் பெறக்கூடிய தொகை சுயாதீனமான முதலீடாயுள்ள QK உம் நுகர்வான JR உம ஆகும். இங்கே JK என்ற ஓர் இடைவெளியுண்டு. இப்போது வியாபாரம் தருமசங்கடமான நிலைமையை அடைகிறது. கொஞ்சக்காலத்துக்கு விலைகளைக குறைக்காமல் கையிருப்பை அடுக்கி வைத்திருக்க முடியும். ஆனால் அந்த நிலை சமநிலையன்று. ஆனபடியால் அது நெடுநாளைக்கு நிலைத்திராது. அலலது கொஞ்சக் காலத்துக்குப பொருள்களின் விலையைக் குறைத்துத் தேவையான செலவுத் தொகைக்குக் குறைவாக விற்க முடியும். ஆனால் அந்த நிலையும் நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்கமாட்டாது.

சமநிலைமட்டத்துக்குமேல் வருமானத்தை நிரந்தரமாய் வைத்திருக்க முடியாதென்பது தெளிவாகிறது. இந்தச் சமநிலைமட்டமானது, பொது மக்கள் சேமிக்கவிரும்பும் மட்டமாகும்; இம் மட்டத்துடன் கம்பெனிகள் முதலீடு செய்ய விரும்பும் மட்டம் சமமாகிறது. J K போன்ற ஒரு இடைவெளி தொடர்ந்து இருக்குமானால் வாய்ப்புக்குறையும். தேறிய தேசிய உற்பத்தி மறுபடியும் சமநிலைக்குச் செல்லும். அப்போது அங்கே இடைவெளி யிருக்கமாட்டாது. எனவே Q உக்குக் கிட்டவுள்ள அம்பு இடப்புறமாக மறுபடியும் சமநிலையையே நாடுகிறது.

சமநிலை வெட்டுக்கு இடப்புறமாக, எந்தத் தானத்திலும் வருமானம் உயரலாம் என்பதற்கு இதைப்போலவே வாதிக்கலாம். வியாபாரச் செலவையும், வியாபாரம் மறுபடி திரமாக எதனைத் திரும்பப் பெறுமென்பதையும் காட்ட படத்தில் குறிப்பிடுக. J'K' இலுள்ளது போல வாய்ப்பான இடைவெளியுண்டென்பதைக் காட்டுக. ஒன்றில் நல்ல விற்பனவு இருக்கும்

4 ஆவது, அட்டவணையின் வரைப்படம் தேசிய வருமான நிர்ணயிப் பைக் காட்டும்போது:

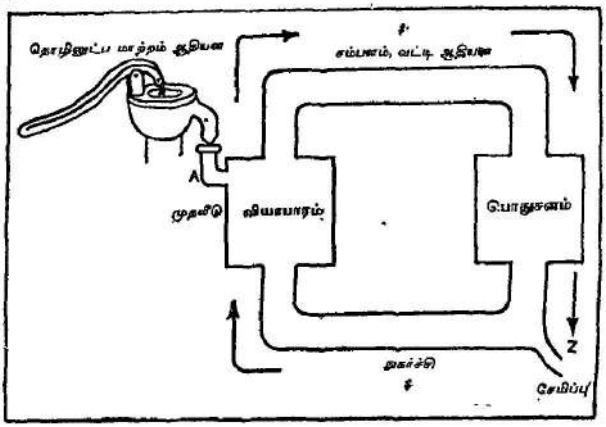
படம் 5. சேமிப்புக்கும் முதலீட்டுக்குமிடையில் ச (E) இலேதான் இடைவெளியில்லே. J K இல் காட்டப்பட்ட இடைவெளி கம்பெனிகள் உற்பத்தி செய்வதைக் குறைக்கச் செய்யும். மேற்கு நோக்கிய அம்பு தே. தே. உ. (NNP) இனே ச (E) இன் சமநிலேக்குத் தள்ளுவது இதனுலேதான். J. 'K' இலுள்ள இடைவெளி விற்பனவு அதிகமாயிருப்பதால் வர்த்தக தாபனங்களின் கையிருப்புக் காலியாவதைக் காட்டும். கிழக்கு நோக்கியுள்ள அம்பு கம்பெனி கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கியதன பயனுய் தே. தே. உ. (NNP) ஐ கிழக்கே தள்ளுகின்றன வென்பதைக் காட்டும்.

அல்லது கம்பெனிகள் தற்காலிகமாக விலேயை உயர்த்தி உபரி இலாபத் தைப் பெறக்கூடும். இரண்டு வழியிலும் அவை தொழிலே விரிவாக்கி உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டிவரும். அப்படிச் செய்யும் போது வருமா னம் அதிகரித்துச் சமநிலேயை அடையும்[1].

[1] J K இல் காட்டப்பட்ட (6) ஆம் கோட்டிலிருந்து 5 ஆம் கோட்டைக் கழித்ததாலுண் டாவதான இடைவெளியைக் குறிக்கப்பட்ட வருமானப் புள்ளிகள் காட்டமாட்டா? என் ? எனெனில் இவை மக்களுடைய அட்டவணேயிற் காணும் இடைவெளிகள். இவை காட்டும் மட்டங்கள் நிலேத்திருக்கமாட்டா. வருமானம் எப்படியிருந்தபோதிலும் சேமிப்பு, முதலீடு என்பவற்றின் அளவிடக்கூடிய புள்ளிவிபரம் ஒன்றே. சரக்குக் கையிருப்புப் பராதீனமாக உயர்ந்து செல்லும்போது முதலீடும் சேமிப்பும் ஒத்திருப்பது பராதீனமாக உண்டான

வருமானம் நிர்ணயிக்கும் விடயத்திலுள்ள முக்கியமான அமிசங்களை 6 ஆம் படம் இலேசானமுறையில் ஒன்றுபடுத்தியுள்ளது. சேமிப்பும் முதலீடும் இல்லாவிட்டால், வருமானமானது பொதுமக்களிடமிருந்து வியாபாரத் தாபனங்களுக்கும், வியாபாரத்தாபனங்களிலிருந்து பொதுமக்களுக்குமாக மாறிக்கொண்டேயிருக்கும். மேலே வியாபாரத்தாபனங்கள் சம்பளம், வட்டி, வரி, இலாபம் என்பவற்றை பணி, மூலப்பொருள் என்பவற்றுக்குக் கூலியாகப் பொது மக்களுக்குக் கொடுக்கின்றன. கீழே அந்த வியாபாரத்தாபனங்கள் உதவும் பொருள், பணி என்பவற்றுக்கு ஈடாகப், பொது மக்கள் நுகர்பொருளுக்கான செலவைக் கொடுக்கிறார்கள்.

சலனமுள்ள முதலீடு, தேசியவருமானத்தைக் கூட்டவும் குறைக்கவும் செய்கிறது.

6 ஆம் படம்—முதலீட்டுக்குழாயின் கைப்பிடியை ஓயாமல் இயக்கிக்கொண்டிருப்பவை தொழில் நுட்பமாற்றங்களும், சனப்பெருக்கமும், இவைபோன்ற வேறு சலனபூர்வமான சாதனங்களுமாகும். முதலீட்டில் உண்டாகும் மாற்றங்களையனுசரித்து, வருமானம் உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் கொள்வதுண்டு. Z இலுள்ள உத்தேச சேமிப்பு A இலுள்ள உத்தேச முதலீட்டோடு சமனுயிருக்குமிடத்துத்தான் நிலைநிறுத்தக் கூடிய சமநிலைமட்டம் உண்டாகும்.

பொதுமக்கள் தமது வருமானத்திலே கொஞ்சத்தை மிச்சப்படுத்த விரும்புவது இயற்கை. அது Z என்ற துவாரத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. எனவே நுகர்வுப்பொருள்களின் விற்பனவு வியாபாரத்தாபனங்கள் கொடுக்கும் சம்பளம், வட்டி, வரி, இலாபம் என்பனவற்றுக்குச் சமனுயிருக்க முடியாது. என் ? எனெனில் சேமிக்கப்படும் பணம், நுகர்பொருள்களை விற்பனை செய்த பணங்களோடு சேர்ந்து, வியாபாரத்தாபனங்களுக்கு மறுபடி திரும்பிவிடுவதில்லை.

முதலீட்டின் விரிவு என்பதை வர்த்தக இலாகாப்புள்ளி விபரக்காரர் கவனிப்பதில்லை. ஆனால் வருமானத்தை நிர்ணயிக்கும் முயற்சியில் அகக்கறை கொண்ட நாம் அட்டவணைகளில் அக்கறையுடையோம்.

இந்தச் சேமிப்பினால், நாட்டில் வேலையின்மையும், வியாபாரமந்தமும், உண்டாகுமென்று சில கற்றுக்குட்டிகள் சொல்லலாம். இது தவறான கொள்கையாகும். நல்ல இலாபந்தரக்கூடிய முதலீட்டுச் சந்தர்ப்பங்களிருக்குமானால், கம்பெனிகள் 100 வீதம் நுகர்வுப் பொருள்களே உற்பத்தி செய்யாமல் புதிய முதலீட்டுச் சாதனங்களுக்கான சம்பளம், வட்டி, முதலிய செலவுகளுக்கும் தமது பணத்தைச் செலவிடும். எனவே சமூகம் சுகமாக வாழவேண்டுமானால், அச்சமூகம் பெறும் வருமானத்தில் ஒருபகுதியையே வர்த்தகத் தாபனங்கள் உற்பத்தி செய்யும் நுகர்பொருளுக்குச் செலவு செய்யவேண்டும். அந்தப்பகுதி, நடைமுறை நுகர்பொருளின் உற்பத்திச் செலவுக்கான தொகையாயிருக்க வேண்டும். கம்பெனிகள் இலாபகரமாக முதலீடு செய்யக்கூடிய அளவுக்கு அதிகரிக்காமல், பொதுசனம் சேமிக்குமானால், அதனால் தேசிய வருமானத்துக்கு எவ்வித இன்னலுமேற்படாது.

படம் 6 இலே A யிலுள்ள வருமானப்பெருக்கோடு முதலீட்டு வெள்ளம் சேரக்கூடியவாறு இறைக்கப்படுகிறது. குழாயின் கைப்பிடியை (1) புதிய நுண்கலைக்கண்டுபிடிப்புகள் (2) சனப்பெருக்கம் (3) இயக்குஞ் சாதனங்கள் என்பன அருட்டுகின்றன. முதலீட்டுக்குழாய் விரைவாகவும் நிதானமாகவும் வேலைசெய்கிறபோது தேசிய வருமானம் உயர்வாகவும் நிலைநாட்டக்கூடிய சமநிலையிலுமிருக்கிறது. அப்போது Z இலுள்ள சேமிப்பு A யிலுள்ள முதலீட்டுக்குச் சமனாகிறது.

சேமிப்பு எப்பொழுதும் கெடுதியையே உண்டாக்கும் என்ற வாதம் தவறு என்பதை இது காட்டுகிறது. இதனோடு மற்றுமொரு தப்பபிப்பிராயம் நிலவுகிறது. (இக்காலத்துக் கலப்புப்பொருளாதாரத்திலே சேமிப்பும் முதலீடும், வருமானம் அதிகம் உயரவோ, மிகத் தாழவோ விடமாட்டா என்பதாகும்). சிலர் வங்கிக்கொள்கை, பிஸ்கால் கொள்கை என்பவற்றைக் கணக்கிலெடாமல் Z இலுள்ள குழாயை A இலுள்ள குழாயுடன் இணைக்கும் பெருந்தவற்றைச் செய்கின்றனர். இவ்விடயம் பற்றிப்பல ஆராய்ச்சி நூல்கள் எழுதப்பட்டன. ஆனால் கடந்த சில தசாப்தங்களாகவே இவ்விரு தீவிரவாதங்களில் உண்மை பொய்களைப் பிரித்தறியக்கூடியவராயிருந்தனர். அடுத்த 100 பக்கங்களிலே இந்த முக்கியமான விடயம் பற்றியும், வருமானம், வங்கித் தொழில், வியாபாரச்—சக்கரக்கொள்கை என்பவற்றோடு அது கொண்டுள்ள தொடர்புபற்றியும் ஆராயப்படும்.

(ஆ) முதலீடும், வருமானமும்.

" பெருக்குமெண் "

வருமான நிர்ணயம் சம்பந்தமான தற்காலக் கொள்கையின் முக்கியமான அமிசங்களைப்பற்றி இதுவரை ஆராய்ந்தோம். முக்கியமான நிபந்தனைகள் பலவற்றைப்பற்றி, (உதாரணமாக, வருமான ஆராய்ச்சியை அரசாங்கப் பணக்கொள்கை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பது போன்ற) ஆராய

வேண்டியிருக்கிறது. நுணுக்கமான ஆராய்ச்சிகள் இப்போதைக்குத் தேவை யில்லை. ஆ பிரிவில் வெளிநாட்டு முதலீட்டுச் சலனங்களுக்கும், வருமானங் களுக்குமுள்ள தொடர்புகளைப்பற்றி ஆராய்வோம்.

தனிப்பட்ட முதலீடு அதிகரித்தால், வருமானம் எவ்வாறு அதிகரிக்கும்; முதலீடு சுருங்கினால், வருமானம் எவ்வாறு சுருங்கும் என்பவற்றைப் பற்றி முதலிற் காட்டுவாம்.

இது நூதனமானதொரு விடயமன்று. முதலீடு, தேறிய தேசீய வரு மானத்தின் ஒருபகுதி என்பதை முன்னரே அறிந்துள்ளோம். ஒருபகுதி யின் மதிப்பு உயர்ந்தால், முழுவதன் மதிப்பும் உயருமென்பதை நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

தேறிய முதலீடு அதிகரிக்குமானால், தேசீய வருமானம், பெருக்கல் தொகையால் அதிகரிக்கும். அதாவது அதிகரிப்புப் பன்மடங்காகும். முத லீட்டு டொலர் மிக்க சக்திவாய்ந்ததும், இரட்டைவரியுடையதுமான டொலரா யிருக்கும்.

முதலீட்டினால் இவ்வாறு வருமானத்திலுண்டாகும் பெரும் பாதிப்பு "பெருக்குமெண்" கொள்கையெனப்படும். "பெருக்குமெண்" என்பது ஒவ்வொரு முதலீட்டுச் செலவிலும் உண்டாகும் அதிகரிப்பினால் வரு மானத்தில் எத்தனை அதிகரிப்புண்டாகிறதென்பதைக் காட்டும் எண்குண கத்தைக் குறிக்கும். இந்தப் பரிபாடைச் சொல்லை விளக்கச் சில உதா ரணங்களைக் கூறுவாம். முதலீடு 5 பில்லியன் டொலராக அதிகரிக்கப்பட் டால் வருமானம் 15 பில்லியனாக உயரும்போது பெருக்குமெண் 3 ஆகும். வருமானத்திலே உண்டான அதிகரிப்பு 20 பில்லியன் டொலரானால் பெருக் குமெண் 4 ஆகும். அதிகரித்த முதலீட்டைப் பெருக்கெண்ணினால் பெருக்கி னால், வருமானத்திலுண்டான மாற்றத்தை அறியலாம்.

பெருக்குமெண் ஒன்றுக்குமேலாக இருக்குமென்பது இதுவரை நிரூபிக் கப்படவில்லை. உதாரணமாக நான் ஒரு 1,000 டொலர் கொட்டகை போட இதுவரை வேலையிலமர்த்தப்படாத சாதனங்களைக் கூலிக்கு அமர்த்துகிறேன். இதனால் தேசீய வருமானமும் உற்பத்தியும் முதலாந்தரமுதலீட்டிலும் அதிகமாக இரண்டாந்தரத்தில் அதிகரிக்கும். ஏன் ?

நான் வேலைக்கமர்த்தும் தச்சரும், மரவியாபாரிகளும் 1,000 டொலர் வருமானத்தை மேலதிகமாகப் பெறுவர். அவ்வளவில் விடயம் முடிய வில்லை. எல்லாரும் $\frac{2}{3}$ நுகர்வு இறுதிநிலை நாட்டமுள்ளவராயிருந்தால், அவர்கள் நுகர்வுப்பொருள்களை வாங்க 666.67 டொலர் செலவு செய்வர். இந்த நுகர்வுப்பொருளை உற்பத்தி செய்வோருக்கு, 666.67 மேலதிக வருமானமுண்டாகும். அவர்களுடைய இறுதிநிலை நுகர்வுநாட்டமும் $\frac{2}{3}$ ஆக இருந்தால் அவர்கள் 444.44 டொலர் அதாவது 666.67 டொலரில் $\frac{2}{3}$ ஐச் செலவு செய்வர். (1,000 டொலர் இன் $\frac{2}{3}$ இன் $\frac{2}{3}$). இவ்வாறே இது தொடர்ந்து செல்லும். ஒவ்வொருவரும் தமது மேலதிக வருமானத் தில் $\frac{2}{3}$ ஐச் செலவு செய்வர்.

எனவே 1,000 டொலர் முதலீட்டினால், இரண்டாந்தர நுகர்வுச் செலவுகள் சங்கிலித்தொடர்போலச் செல்லுகின்றன. ஆனால் இத்தொடர் போகப் போகக் குறைந்து கொண்டே போகும். மொத்தம் முடிவானதொரு தொகையிருக்கும். கூட்டல் விருத்தியினாலும் பெருக்கல் விருத்தியினாலும், நாம் பின்வரும் முடிவைப் பெறுகிறோம்.[1]

$$\left.\begin{array}{l} 1{,}000.00 \text{ டொலர்} \\ + \\ 666.67 \\ + \\ 444.44 \\ + \\ 296.30 \\ + \\ 197.53 \\ + \\ \cdots \end{array}\right\} = \left\{\begin{array}{l} 1 \times 1{,}000 \text{ டொலர்} \\ + \\ \frac{2}{3} \times 1{,}000 \text{ டொ.} \\ + \\ \left(\frac{2}{3}\right)^2 \times 1{,}000 \text{ டொ.} \\ + \\ \left(\frac{2}{3}\right)^3 \times 1{,}000 \text{ டொ.} \\ + \\ \left(\frac{2}{3}\right)^4 \times 1{,}000 \text{ டொ.} \\ + \\ \cdots \end{array}\right.$$

2,999.9,999 டொ.
அல்லது
3,000டொ.

$$\frac{1}{1-\frac{2}{3}} \times 1{,}000 \text{ டொ.}$$ அல்லது
$3 \times 1{,}000$ டொ.

இ. நு. நா. $\frac{2}{3}$ ஆக இருந்தால், பெருக்கல் எண் 3 ஆகும் என்பதை இது காட்டுகிறது. முதற்றர முதலீட்டுக்கணக்கிலே 1 உம் இரண்டாந்தர நுகர்வுப்புனர்ச்செலவுக்கணக்கில் 2 உம் ஆகக் கூடியதே இத்தொகை.

இ. நு. நா. $\frac{3}{4}$ ஆனால் பெருக்குமெண் 4 ஆகும். $1+\frac{3}{4}+(\frac{3}{4})^2+(\frac{3}{4})^3+\ldots$ சேர்ந்தால் மொத்தம் 4 ஆகும். இ. நு. நா. $\frac{1}{2}$ ஆனால் பெருக்குமெண் 2 ஆகும். பெருக்குமெண்ணின் அளவு இ. நு. நா. இன் அளவைப்பொறுத்துள்ளது. அல்லது இரட்டைக்கருத்தான இ. சே. நா. பற்றிக் குறிப்பிடலாம். இ. சே. நா. $\frac{1}{4}$ ஆனால் இ. நு. நா. $\frac{3}{4}$ ஆகும். பெருக்குமெண் 4 ஆகும். இ. சே. நா. $\frac{1}{3}$ ஆனால் பெருக்குமெண் 3 ஆகும். இ. சே.நா. $\frac{1}{X}$ ஆனால் பெருக்குமெண் X ஆகும்.

[1] முடிவில்லாத பெருக்கல் விருத்திவாய்பாடு :—$1+r+r^2+r^3+\ldots+r^n+\ldots=\frac{1}{1-r}$

இது இ. நு. நா. r 1 இற்குக் குறைவாயிருக்கும் பட்சத்தில் என்க. அது வீளகோடாக பெருக்குமெண் வாய்பாட்டில் மாறினால் பழையதற்கும் புதியதற்குமிடையிலுள்ள வருமான மட்டத்திலே இ. நு. நா. ஐப் பயன்படுத்தவேண்டும்.

பெருக்குமெண் எப்பொழுதும், இ. சே. நா. இன் தலைகீழாகுமென் பதை இதுவரை வாசகர் அறிந்திருக்கலாம். எனவே எமது பெருக்குமெண் வாய்பாடு (வரியும் கம்பெனிச் சேமிப்பும் கணிக்கத்தக்கவையன்றுஞல்)

$$\text{எப்போதும் வருமான மாற்றம்} = \frac{1}{\text{இ. சே. நா.}} \times \text{முதலீட்டு மாற்றம்}$$

$$= \frac{1}{1 - \text{இ. நு. நா.}} \times \text{முதலீட்டு மாற்றம்.}$$

வேறொருவகையிற் கூறுவதாஞல், பிரத்தியேக நுகர்வுச் செலவு எவ்வளவு அதிகமோ, பெருக்குமெண்ணும் அவ்வளவு அதிகமாயிருக்கும். ஒவ்வொரு செலவுமுறையிலும், மேலதிகச் செலவில் எத்துணை சேமிப்புண்டோ அவ் வளவுக்குப் பெருக்குமெண் சிறிதாயிருக்கும்.

பெருக்குமெண்ணை வரைகோட்டில் காட்டுதல்

பொது அறிவு, எண்கணிதம் என்பவற்றைக் கொண்டு இதுவரை பெருக்கு மெண்பற்றி விளக்கினேம். வருமானம் பற்றிய எங்கள் சேமிப்பு, முதலீட்டு ஆராய்ச்சி, அதே முடிபைக் கொடுக்குமா ? இதற்கு விடை உடன்பாடாகவே யிருக்கும். அட்டவணை 1 இல் கண்டபடி, இ. சே. நா. $\frac{1}{3}$ ஆக, புதிய சில கண்டுபிடிப்புக்களினுல், மேலும் 10 பில்லியன் முதலீடு செய் யச் சந்தர்ப்பங்களுண்டாகின்றனவென்று வைத்துக்கொள்வோம். இது முன்னைய 20 பில்லியன் முதலீட்டுக்கு மேலதிகமானதாகும். முதலீட்டில் அதிகரிப்புச் சமநிலை தே. தே. உ. (NNP) இனை 300 பில்லியனிலிருந்து, 330 பில் லியனுக உயர்த்திவிடும். இதுவும் நமது முன்னைய ஆராய்ச்சியின்படி பெருக்குமெண் சரியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாற்றுன்.

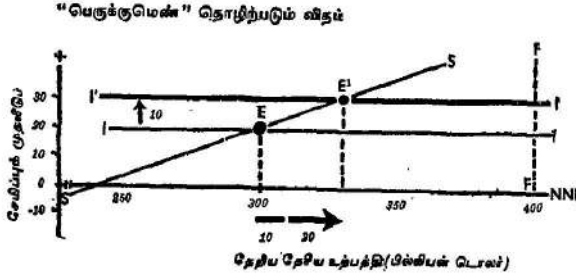
7 ஆம் படம் இந்த முடிபை உறுதிப்படுத்துகிறது. நமது பழைய முதலீட்டுக்கோடான மு.மு. (II) 10 பில்லியன்டொலர் அதிகரித்தபடியால் மு.'மு'. (I'I')என்ற இடத்துக்கு உயர்ந்துள்ளது. சேமிப்பும் முதலீடும் புதிதாக வெட்டும் இடம் ச' (E')ஆகும். வருமானம் முதலீட்டிலும் பார்க்க மூன்று மடங்கு அதிகரிக்கிறது. இ. சே. நாட்டம் $\frac{1}{3}$ ஆஞல், சேமிப்பு ஒப்பளவில் தட்டையாகவேயிருக்கும். இதுவே இத்தகைய அதிகரிப்புக்குக் காரணம். வெள்ளை அம்பு காட்டுவது, இடைநிலையாயுள்ள வருமானத்தூரம் நிலைக்குத்தாயுள்ள முதற்படிச் சேமிப்பு முதலீட்டிலும் பார்க்க மூன்றுபங்கு அதிகமாகும் என்பதையே. இதிலுள்ள முரண்பாடு இரண்டாந்தர நுகர் வுப்புனர்ச் செலவைச் சேர்ந்ததாகும்.

சுருக்கமாகக் கூறுவதாஞல், புதிய முதலீட்டுக்குச் சமனுகச் சுயாதீன மான சேமிப்புண்டாவதாஞல், வருமானம் அதற்கேற்றவாறு அதிகரிக்க வேண்டும். இ. சே. நாட்டம் $\frac{1}{3}$ ஆக 10 பில்லியன் டொலர் புதிய

சேமிப்பை உண்டாக்க வருமானம் எவ்வளவு உயரவேண்டும்? 30 பில்லியன் டொலரால் உயர வேண்டும்.[1]

சேமிப்பையும் முதலீட்டையும் காட்டும் படம் பலவழியிற் பயன்படும்:

1 ஆவது, ஒவ்வொரு முதலீட்டு டொலரையும் மூன்று டொலர் வருமானமாகப்பெருக்கிக் கொள்ளலாம்.

படம் 7. புதிய முதலீடு முமு (II), மு'மு' (I'I') இங்கு உயருகிறது. 1 டொலர் முதலீட்டு அதிகரிப்புக்கு மூன்று டொலர் வருமான உயர்வுண்டு. (இடையான வெள்ளை அம்பு மேலே முதலீட்டதிகரிப்பைக் காட்டும் அம்பிலும் 3 மடங்கென்பதைக் கவனிக்க. ஒவ்வொரு முதலீட்டுக்கும் 2 நுகர்வுப் புனர்ச் செலவுண்டு என்பதைக் காட்ட, அஃது இரண்டாக வெட்டப் பட்டுள்ளது).

சிக்கனம் அல்லது நுகர்வுக்கோட்டிலேற்படும் மாற்றம் வருமானத்தை எவ்வாறு பாதிக்கிறது.

முதலீடுகள் வருமானங்களைப் பாதிக்கின்றனவென்பதைக் கண்டோம். இனி, சிக்கனத்தைப் பற்றி ஆராய்வோம். சிக்கனம், சேமிப்புக்கோட்டை மேலே நகரச் செய்யாதா? புதிய சேமிப்புக்கோடான சே'சே' மாற்றமில்லாத முமு ஐ புதிய ச' சமநிலைத் தானத்திலே வெட்டமாட்டாதா? இதனல் தேசியவருமானம் குறையமாட்டாதா?

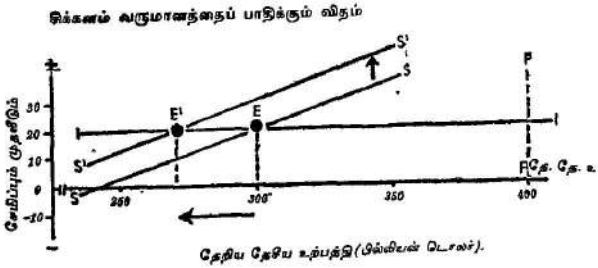
இம்மூன்று கேள்விக்கும் ஆம் என்பதே விடை. சேமிப்புக்கோடு மேலே உயருமானல் (அதுவே நுகர்வுக்கோடு கீழே நகர்வதுமாகும்) முதலீட்டில் மாற்றம் எதுவுமில்லாத பட்சம் வருமானத்தின் சமநிலை மட்டத்தைக் கீழே இறக்கிவிடும். இது படம் 8 இல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பொது அறிவைக் கொண்டு இதற்குக் காரணத்தை அறிந்து கொள்ளலாம். மக்கள் தமது வருமானத்திலிருந்து குறைவாகவே நுகர்வார்

[1] 1 ஆம்அட்டவணை (பக்கம் 262) இந்தவிடையை உறுதிப்படுத்தும். 4 ஆம் கோட்டிலே, நாம் 20 பில்லியன் முதலீட்டுக்குப் பதிலாக 30 பில்லியனை வைக்கிறோம். பழைய சமநிலைமட்டத்தை விட்டுப் புதிய சமநிலைமட்டம் ஒரு நிரைமேலே செலகிறது. பெருக்குமெண் கீழேயும் செயற்படும். முதலீட்டில் 1 பில்லியன் டொலர் வீழுக்காடு உண்டானல் சங்கிலித் தொடர் போல முடிவில்லாத வகையில் எதிர்க்கணியமான அமிசங்களுண்டாகும். இது கடைசியாக 3 பில்லியன் வீழுக்காடுள்ள சமநிலைவருமானத்திலுண்டாகும்.

களாலும், வியாபாரிகள் விரும்பி முதலீடு செய்யாவிட்டால், விற்பனை குறையும். உற்பத்தியைக் குறைக்க வேண்டும்; எவ்வளவு குறைப்பது? வியாபாரம் முதலீடு செய்வதற்கு அதிகமாக மக்கள் சேமிக்காமலிருக்கக் கூடியவாறு தேசிய வருமானத்தை அழிக்கும் அளவுக்கு அதனைக் குறைக்கவேண்டும்.

2 ஆவது, சிக்கனத்தில் மாற்றம், நுகர்வில் மாற்றம் என்பவற்றால் வருமானம் பெருக்க முறையில் மாறும்.

படம் 8. எந்த வருமான மட்டத்திலும் குறைவாக நுகரவேண்டுமென்ற சிக்கனவிருப்பம் சேமிப்புக்கோட்டை மேலே உயர்த்தும். முழு (II) மாறுமலிருக்கும்போது இந்நிலையில் சமநிலை (E') தானத்தில் விழும். ஏன் ? ஏனெனில் வருமானம் விழவேண்டும். மக்கள தாம் வருமையுடையவராவதை உணர்ந்து வியாபாரம் முதலீடு செய்யும் அளவுகளுக சேமிக்கப் பழகவேண்டும.

ஆனால் இது சொல்லாமலே தெரியக்கூடிய ஒரு விடயமாயிருக்கலாம். ஆனால் படம் 8 இல் இதனிலும் ஆச்சரியமானதொரு விடயம் தெளிவாகிறது. சேமிப்புக்கோட்டிலே 1 டொலர் மேலே நகரத்துவங்கியினால் 3 டொலர் வருமானம் நட்டமாகிறது. அவ்வாறே சேமிப்பில் 1 டொலர் கீழ் நோக்கிச் சென்றால் நுகர்வுக் கோட்டிலே 1 டொலர் மேல் நோக்கி நகரும். இதுவும் பெருக்குமெண் 3 டொலர் வருமான உயர்வைக் கொண்டு வரும்; சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், முதலீட்டு டொலர்கள் அதிசக்திவாய்ந்தவை. அவை வருமானத்தைப் பெருக்குமெண்ணால் அதிகரிக்கத் தக்கவை. நுகர்வு டொலர்களும் அவ்வாறே பெருஞ் சக்தி கொண்டவை. நுகர்வு நாட்டத்திலும், சேமிப்பு நாட்டத்திலும் உண்மையான மாற்றத்தை உண்டாக்கக் கூடியவையானால், அவை அதிசக்திவாய்ந்தவையே.

இவ்வாறு, பல உதாரணங்களைக் காணலாம. இ பிரிவிலே வரிகளைக் குறைப்பதால் நுகர்வு அதிகரிப்பதும், நுகர்வு உண்டாக்கும் மாற்றத்துக்கு மிக அதிகமாகவருமானத்தை உண்டாக்குவதும் விளக்கப்படுகிறது. மற்றோர் உதாரணத்தை எடுக்கலாம். பிராங், டபிள்யூ. டௌசிக் என்ற ஹார்வாட் பொருளியல் போராசிரியர், சென்ற தலைமுறையிலே உண்டான

வியாபாரமந்தத்தின்போது குறைவாக எல்லாரும் சேமிக்க வேண்டுமென்றும், நுகர்பொருள்களை வாங்க நன்முகச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்றும் வாஷிங்டனியிற்பிரசங்கஞ் செய்தார். அவருடைய கருத்தென்னவென்றால், நுகர்பொருளிலே பணத்தைச் செலவு செய்தால், மக்களுக்கு வேலை கிடைக்குமென்பதும், வருமானம் அதிகரிக்குமென்பதுமேயாகும். நுகர்வுப்பொருள்களிலே புனர்ச்செலவு செய்வதால் இரண்டாம் முறையாக வேலையும் வருமானமும் கிடைக்குமென்றும், பெருக்குமெண் விகிதத்தில் இது தொடர்ந்து செல்லுமென்றும் அவர் எண்ணியிருக்க வேண்டும். வருமான நிர்ணயம் பற்றிய இக்காலக் கொள்கைகளை அறியுமுன்னரே இவ்வாறு இவர் கருதினார்.

அடுத்த பந்தியில் ஆராயப்படும் "சிக்கனம் பற்றிய முரண்பாடு" சம்பந்தமாய் ஓர் உதாரணத்தைக் கொள்ளலாம். பின்வரும் சங்கிரகம் அதை விளக்க உதவும்.

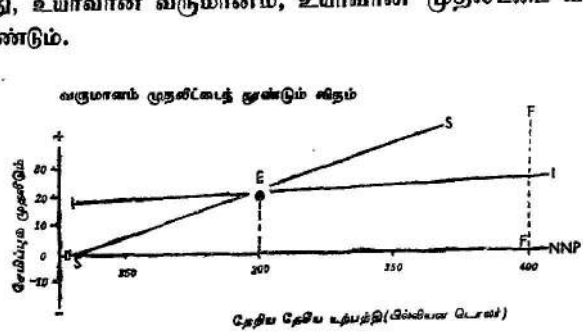
திட்டப்படி வகுத்த முதலீடு நிரந்தரமாயிருந்தால், சேமிப்புக்கோட்டிலே மேல்நோக்கியுள்ள மாற்றம் தேசிய வருமானத்தை அழிக்கும். அதே சமயம் நுகர்வுக்கோடு கீழ்நோக்கி விழும். வீழ்ச்சியடையும் வருமானம், மக்கள் விரும்பும் சேமிப்பை முதலீட்டுச் சந்தர்ப்பங்களோடு சமமாக்கும் வரை வீழ்ந்து கொண்டிருக்கும். எனவே சேமிப்பதற்குச் செய்யும் முயற்சி சில சந்தர்ப்பங்களில் அதிக சேமிப்புக்கு இடங்கொடாமல், தேசிய வருமானத்தையே குறைக்கக்கூடும்.

முதலீடுசெய்யத் தூண்டுதலும், சிக்கனம் பற்றிய முரண்பாடும்.

தேறிய முதலீட்டை இதுவரை நாம் தேசிய வருமானத்துக்கு முற்றும் புறம்பான, தனிப்பட்ட, அமிசமாகவே எப்பொழுதும் கருதிவந்தோம். எமது முதலீட்டுக் கோடுகளெல்லாம் கிடைநிலையான கோடுகளாகவே கீறப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் மட்டம் எப்பொழுதும் ஒரேயளவாகவேயிருந்தன. தே. தே. உ. ஐக் கணக்கில் எடுக்காது விட்டன. இந்த முறையில் இலேசாக்கும் கொள்கையை நாம் இனிச் சற்றுக் கைவிடலாம்.

எந்திரங்களின் தகுதியைக்கொண்டு ஆராயுமிடத்து, உற்பத்திப் பொருள்களின் விற்பனவு உயர்வாயிருந்தால், அந்தத் தொழிலுக்கு அதிபன் தனது எந்திர சாதனங்களைப் பெருப்பிக்க வேண்டுமென்றே கூறுவான். குறுந்த வேளையில், (அதாவது ஒருமுதலாளி தனது மாறுபட்ட வருமான மட்டத்துக்கேற்றவாறு முதலைச் சரிப்படுத்த அவகாசம் ஏற்படுவதற்கு முன்னர்) 9 ஆம் படத்திலுள்ள முழு கோட்டை, உயரும் வேளைகோடாகக் கீறுவது நியாயமானதாகும். வேலைவாய்ப்புக் கிடைப்பதிலும், தேசிய உற்பத்தியிலும் விருத்தியுண்டானால், தேறிய உற்பத்தியும் அதிகரிக்க இடமுண்டு.

3 ஆவது, உயர்வான வருமானம், உயர்வான முதலீட்டை வியாபாரிகள் பெறத்தூண்டும்.

படம் 9. மூமு (II) கோடு கிடைநிலையாயிருக்குமென்பதை நாம் எற்பதில்லை. இப்போது மூமு (II) மேலாகச் சரிந்து செல்கிறது. இது தாழ்வான தே. தே. உ. (NNP) இல உத்தேச முதலீடு 20 பில்லியனுக்குக் குறைவென்பதையும் உயர்வான தே. தே. உ. (NNP) இல் 20 பில்லியனுக்கு அதிகமென்பதையும் காட்டும். சமநிலை ச (E) இல் அதாவது சே. சே. (SS), மூமு (II) வெட்டுமிடத்தில் உள்ளது.

9 படத்தில் முன்போலவே தேசிய வருமானத்தில் சமநிலை சேமிப்புக் கோடும் முதலீட்டுக் கோடும் வெட்டும் ச (E) இல் இருக்கும். சேசே (SS) கோடு மூமு (II) கோட்டைக்கீழேயிருந்து வெட்டும்போது வியாபாரிகளின் நடவடிக்கை பொருளாதாரத்தை மறுபடியும் சமநிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிடும்.[1]

ஊக்கப்படுத்திய முதலீடு என்றால், தேசிய வருமானத்தை அதிகரிக்கும் எதுவும் முதற்பொருள் முயற்சிகளுக்குப் பயனுடையதென்பதே. தேசிய வருமானத்துக்கு ஊறு செய்யும் எதுவும் இத்தகைய முயற்சிகளுக்குப் பாதகமாயிருக்கும்.

சிக்கனம், நுகர்வு என்ற இரட்டைகள் சம்பந்தமான பழைய மூரண் பாட்டைப் பற்றிப் புதிய விளக்கத்தை இது கொடுக்கிறது. நுகர்வுக்கு அதிக நாட்டமிருக்குமானால்—அதாவது சேமிப்புக்குக் குறைவான நாட்டமிருந்தால்—பொருள்கள் அதிகம் விலையாவதோடு, முதலீடும் அதன்மூலம் அதிகரிக்கும். வருமானம் அதிகரிக்கும் காலங்களில், சிக்கனத்தில் அதிக நாட்டமிருப்பது பணவீக்கத்தைக் குறைக்கும். வியாபாரமந்தமுள்ள காலத்திலே, சிக்கனம் அந்த மந்தத்தை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்து, நிசமான தேறிய மூலதனம் சமூகத்தில் உண்டாவதைக் குறைக்கும். எனவே நுகர்வு அதிகரித்தால் முதலீடும் அதிகரிக்கும். இவை ஒன்றுக்கொன்று மூரணானவையல்ல.

1. இரண்டு கோடுகளும் எதிர்ப்பக்கமாக வெட்டினால் 5 ஆம் படத்திலுள்ள அம்புகள் வெளியே காட்டியபடியிருக்குமன்றி உள்ளே காட்டியபடியிரா. அப்போது சமநிலை தளம்பும். பொருளாதாரம் இரண்டு பக்கமும் குறுக்குவெட்டுகு அயலாக அலையும். உதாரணமாக, முட்டையை எடுத்துக் காட்டலாம். முட்டை பக்கத்தில் கிடந்தால் அது நிலையான சமநிலையிலிருக்கும். சிறிது அசைத்தாலும அது சமநிலைக்கு வந்துவிடும். நுனியில் நிற்கும் முட்டை நிலையற்ற சமநிலையிலிருக்கிறது. சற்றே தொட்டுவிட்டால் போதும் அது நிலைதவறிவிடுகிறது.

நூதன்மான இந்த முடிவு "சிக்கனமுரண்" எனச் சிலசமயம் சொல்லப்படுகிறது. சிக்கனம் நல்லதெனக் கூறவே நாம் பழக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அதனால் புதிய இக்கருத்து முரண்போலத் தோன்றும். பழைய சிந்தனையாளரெல்லாம் சிக்கனம் எப்பொழுதும் நல்லதெனக் கூறிவரப் புதிய சிந்தனையாளர், வியாபார மந்தமுள்ள காலங்களில் சிக்கனம் கூடாதெனக் கூறுவது நூதனமாயிருக்கலாம்.

வாலாயமான பழைய கொள்கைகளை ஒருபொழுதுக்கு மனத்திலிருந்து அகற்றிவிட்டு, இந்த முரண்பாட்டை விஞ்ஞான ரீதியில் விருப்புவெறுப்பின்றி நடுநிலையில் ஆராய்வோம். இரண்டு விடயங்களை மனத்திலிருத்தினால் விடயம் தெளிவாகும்.

முதலாவது, தர்க்கசாத்திர சம்பந்தமான "சேர்க்கைப்போலி" யைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஒவ்வொருவர்க்கும் தனித்தனி நல்லதான ஒரு விடயம் அவர்கள் எல்லாருக்கும் ஒருசேர எப்போதும் நல்லதாயிருக்க முடியாது. சில சந்தர்ப்பங்களிலே தனிப்பட்ட சிலர்க்குப் பயனுடைய செயலாகக் காணப்படும் விடயம் சமூகத்தைப் பொறுத்த அளவில் மதியீனமானதாயிருக்கலாம். உதாரணமாக ஒவ்வொருவரும், தமது தனிப்பட்ட சேமிப்பை அதிகரிக்க முயன்றால் மேலே கூறப்படும் சந்தர்ப்பங்களிலே சமூகத்திலுள்ள அனைவரது நிசமான சேமிப்பும் குறைய வழியுண்டாகும். "முயன்றால்" "நிசமான" என்ற சொற்களைக் கவனிக்க. முயல்வதற்கும், நிசமான சேமிப்புச் செய்வதற்குமிடையில், நமது பூரணமற்ற கலப்புப் பொருளாதாரத்திலே, மக்கள் வேலையின்றியும் குறைந்த வருமானத்தோடுமிருந்தால், எவ்வளவோ வித்தியாசங்களுண்டாகலாம்.

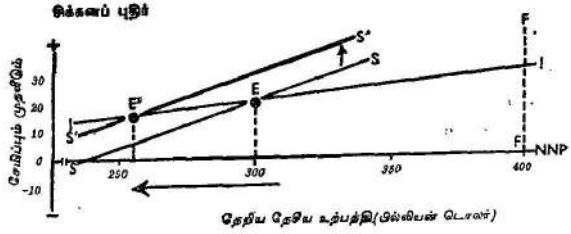
சிக்கனமென்ற புதிரை விளங்கிக்கொள்வதற்கு மற்றொரு குறிப்பு, தேசிய வருமானம் மந்தமான மட்டத்தில் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை அறிவதே. நாம் பூரண வேலைவாய்ப்புடையவராயிருந்தால், நடைமுறை நுகர்வுக்கு எவ்வளவு தேசிய உற்பத்தியைப் பயன்படுத்துகிறோமோ, அவ்வளவுக்குக் குறைவாகவே மூலதன ஆக்கத்துக்குக் கிடைக்கும். உற்பத்தி எப்பொழுதும் கூடியபட்ச மட்டத்திலிருக்குமானால், பழைய சிக்கனக் கொள்கை முற்றும் பொருத்தமுடையதாயிருக்கும். தனிப்பட்டவரைப் பொறுத்தவரையிலும் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் பொருத்தமாயிருக்கும். புராதன விவசாயச்சமூகங்களிலே, அந்தக் கொள்கை பொருத்தமுடையதாயிருந்திருக்கும். முதலாம், இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலங்களிலும் அது பொருத்தமாயிருந்திருக்கும். வியாபாரப் பெருக்கக் காலங்களிலும் பணவீக்கக் காலங்களிலும் அஃது உண்மையாயிருந்திருக்கும். அதாவது மக்கள் சிக்கனத்தை அனுட்டித்தால், நுகர்வைக் குறைப்பதால் முதலீடு அதிகரிக்கும்.

ஆனால் புள்ளி விபரக்குறிப்புக்களின்படி பூரண வேலைவாய்ப்பும், பணப் பெருக்கத்தேவை நிபந்தனைகளும் நமது தேச சரித்திரத்திலே இடையிடையேதாம் நிலவியிருக்கின்றன. காலப்போக்கிலே, பெரும் பகுதியில் மூலப்

பொருள்கள் வீணுக்கப்பட்டன ; ஓரளவு வேலையின்மையிருந்தது. தேவை, முதலீடு, வாங்குஞ்சக்தி என்பவற்றிலும் குறைபாடிருந்தது. நிலைமை இவ்வாறிருந்தால் எல்லாட் தலைகீழாக மாறலாம். ஒரு காலத்திலே சமூகச்சீலமாயிருந்த ஒன்று. மற்றொரு காலத்தில் சமூக ஒழுக்கக்கேடாக லாம். தனிப்பட்ட ஒருவர் விடயத்திலே பொருத்தமாய்த் தெரிந்த ஓர் உண்மை, அதாவது கூடிய சிக்கனம் கூடிய சேமிப்பையும் செல்வத்தையும் கொண்டுவருமென்பது, சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே முற்றும் தவருகக் காணப்படலாம்.

வேலையின்மை நிலவிய காலத்திலே சேமிக்க முயலல் சேமிப்பைக் கூட்டுவதிலும் பார்க்கக் குறைக்கலாம். சேமிக்கவிரும்புபவர் நுகர்வைக் குறைக்கிறார். முன்னரிலும்பார்க்க இப்போது வாங்குஞ்சக்தி குறைகிறது. அதனால் யாரோ ஒருவருடைய வருமானம் குறைகிறது. எனெனில் ஒருவன் செலவு செய்வது மற்றொருவனுக்கு வருமானமாயமையும். ஒருவன் சேமிப்பதால் வேறொருவனுக்கு ஆதாயமே இல்லாமற் போகிறது.

4 ஆவது, அதிகம் சேமிப்பதற்கு முயன்றல், அது குறைவான நிசச் சேமிப்பையும் முதலீட்டையுமுண்டாக்கும்.

படம் 10. சே.சே. (SS) மேலே சே'சே' (S'S') இறகு நகர்வதால் வருமானம் குறைகிறது. வருமானம் குறைவதனால் முதலீட்டில் ஒருபகுதி குறைகிறது. அதனால் நாம் தென்மேற்காக மூழு (II) சாய்வுக் கோட்டில் நகர்கிறோம். F என்ற பூரணவேலைவாய்ப்பு மட்டத்திலே பொருளாதாரம் நலிந்தால், சிக்கன அதிகரிப்பின் பலாபலன் வேறுவிதமாயிருக்கும்.

ஒருவன் அதிக பணத்தைச் சேகரிப்பதில் முயன்றலினால் யாரோ ஒருவன் அந்தப் பணத்தால் வரும் பயன அனுபவியாது வறுமைப்படு கிறான் என்பதே கருத்து.

தடுக்க முடியாத வேலையின்மை நிலவுமானால் நுகர்வும், முதலீடும் ஒன்றோடொன்று போட்டியிடாமல், ஒன்றுக்கொன்று அனுசரணையாயிருக் கலாம். ஒன்றுக்குத் துணையாயிருப்பது மற்றதுக்கும் துணையாயிருக்கலாம். நுகர்வைக்குறைத்துச் சேமிக்க முயன்றல் வருமானம் குறையும் ; வருமானங் குறையவே நினைத்தபடி சேமிக்கமுடியாது போகும். முதலீடு செய்வதற்கு மேலாக ஒருவர் சேமிக்க முடியாத நிலைமையுண்டாகும். மேலும் குறைந்த

வருமான மட்டங்களிலே மூலதனப் பொருள் குறைவாகவே தேவைப்படும். அதனால் முதலீடு உண்மையில் குறைவாகவேயிருக்கும். (சிக்கனப்புதிர் ஆபத்தான பயனைக் கொடாதவகையில் நம்து பொருளாதாரத்தைச் செயற்படுத்தப் புத்திசாலித்தனமான கொள்கைகளை அரசாங்கமும், தனிப்பட்ட முயற்சியாளரும் கைக்கொள்ளவேண்டும்).

படங்கள் 8, 9 என்பவற்றை 10 ஆம் படத்தோடு சேர்த்துவைத்து இந்தப் புதிரைப் பொது அறிவு கொண்டு ஆராய்வாம். சேமிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பம் சிக்கனத்தை அதிகரிக்கும். அதனால் சேசே (SS) கோடு மேலே சே'சே' (S'S')வரை நகரும். புதிய குறுக்குவெட்டுத்தானமான ச(E) வருமான குறைவைக்காட்டுகிறது. முதலிடாமலிருக்கத்தூண்டப்படுவதால், வருமான இறக்கம் முதலீட்டில் இறக்கத்தைக் கொண்டுவரும். எனவே வருமானமும், முதலீடும் உண்மையிற் குறைந்துவிட்டன. வியாபார மந்தமான காலங்களில் அதிகம் சேமிக்க முயல்வதால் உண்மையில் குறைவாகவே சேமிக்கப்படுகிறது.[1]

இந்த உண்மையானால் இது முக்கியமானதொரு படிப்பினையாகும். வியாபார மந்தமுண்டாகுங் காலங்களிலே, சிக்கனத்தை மேற்கொள்ளுமாறும், வியாபாரமலர்ச்சியை மறுபடியுமுண்டாக்கச் சேமிப்பை மேற்கொள்ளுமாறும் மக்களைக் கேட்பது நல்ல கொள்கையன்று. இதனால் ஏற்படக்கூடிய பலாபலன், பணவாட்டம் மேலும் மோசமான நிலை அடைவதே. அப்படியான காலங்களில் வாடிக்கையாகக் கூறப்படும் நியாயங்கள் மறுபுறமாக மாற்றப்பட்டுவிடும். மூலதனப் பொருள்கள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டோரைச் சார்ந்த பொருளியலாளர், மக்கள் சிக்கனத்தை மந்த காலங்களில் மேற்கொள்ளக்கூடாதென்றும், அதனால் நுகர்வு அதிகரிக்க வழிதேடவேண்டுமென்றும், வருமானத்தைக் குறைக்கக்கூடிய சேமிப்பு முயற்சியிலீடுபடக்கூடாதென்றும் வாதாடுவர். அப்பொழுதுதான் கனத்த மூலதனப் பொருள்கள் விற்பனையாவதோடு அவற்றின் உற்பத்தியில் முதலீடு செய்வதும் அதிகரிக்கும்.[2]

1. 270 ஆம் பகுதியிலே சங்கிரகம் எனற பந்தியின் முடிவில பினவருமாறு பெனசிலால் எழுதலாம் : "சேமிக்கச் செய்யும் முயறசி சில சமயம் உணமையான சேமிப்பைக குறைக்கலாம்". ஊக்கப்படுத்திய முதலீடு பெருகுமெனனைப் பெரிதாக்கும். ஊககப்பட்ட நுகர்வுச் செலவுத் தொடா இரண்டாவது முறையாக உண்டாவது போலவே ஊககபபட்ட முதலீட்டுச்செலவுத் தொடரும் உண்டாகும்.

2. பூரணவேலைவாய்ப்புள்ள நிலைமைகளில் இவ்வாறு விவாதிப்பது பொருந்தாதென்பதை மேலே கண்டோம். சிக்கனம் சில வருமானத்தைக குறைப்பதால வட்டிவீதத்தைக் குறைக்கும். அதனால முதலீடு அதிகரிகக்லாம. அல்லது சம்பளம், விலைவாசி என்பவற்றைக் குறைத்து மக்கள் தேடிய பணத்தின் வாங்குஞ்சக்தியை அதிகரிகக்லாம். அதனால் ஆரம்பச்சிக்கனம் பாழாகலாம். இவ்றறை விரிவாகப் பின்னா ஆராய்வோம். நமது தாய்மையறற கலப்புப் பொருளாதாரததிலே இவை பெரிய வியாபாரமந்தமுளள காலங்களில் முகியமற்ற பிரசசினைகளாகும்.

இக்காலப் புதுமுறையிலமைந்த பழம்பொருளியல் தொகுமுறைக் கொள்கை சிக்கனப்புதிரிலுள்ள அச்சந்தரும் அமிசங்களை நீக்குவதை மேலே காண்போம்.

பணவாட்ட இடைவெளி.

பெருக்குமெண் என்பது இரண்டு பக்கமும் கூருள்ள வாள். உமக்குச் சார்பாகவும் வெட்டும், உமக்கு எதிராகவும் வெட்டும். நாம் முன் கண்டது போல முதலீட்டை விரிவாக்கவுஞ் செய்யும். முதலீட்டிலே குறைவு உண்டானால், அதை எதிர்க்கணியமாகவும் பெருக்கும். உதாரணமாக, முதலீட்டு வாய்ப்பு 10 பில்லியன் டொலரால் வீழ்ச்சியடைந்தால், தேசிய வருமானம் மூன்று மடங்கு அதாவது 30 பில்லியன் டொலரால் வீழ்ச்சியடையும். தேறிய முதலீடு பூச்சியமாக இறங்கினால், வருமானம் தேறிய சேமிப்பைச்செய்ய முடியாதவகையில், சமூகம் வறுமையடையவேண்டிவரும்.

தேசியவருமானத்தின் சமநிலை மட்டம் என்று நாம் குறிப்பிட்டதில், பிரத்தியேகமான நன்மை எதுவும் இல்லையென்பதை இது மறுபடியும் ஞாபகப்படுத்துகிறது. முதலீடு குறைவாயிருந்தால் வருமானத்தின் சமநிலை மட்டத்தில் அதிக வேலையின்மையும், தேசிய மூலப்பொருள்கள் விரயமும் காணப்படும். நல்லதென நாம் முயலக்கூடிய தேசிய வருமான மட்டம், பூரணவேலைவாய்ப்பைக் கொடுக்கக்கூடியதே. பூரணவேலைச் சேமிப்பு அளவுக்கு முதலீட்டு வசதிகள் இருந்தாற்றான் பூரண வேலைவாய்ப்புள்ள நிலையை நாம் அடையலாம்.

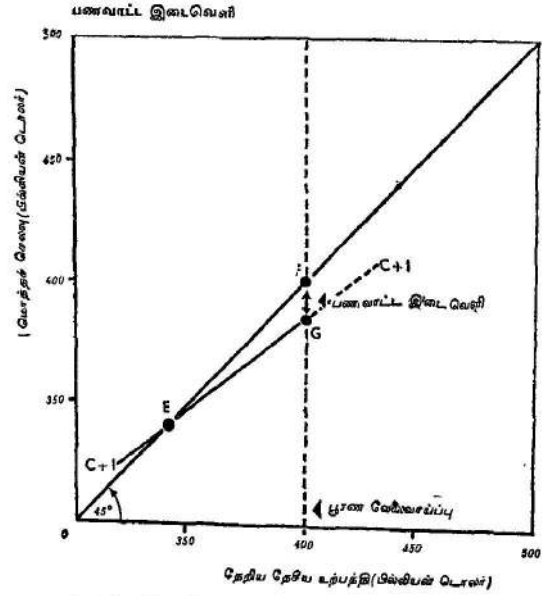
பூரணவேலைச் சேமிப்பு உண்டாவதற்கு அனுசரணையாகத் தனிப்பட்ட முதலீடோ, அரசாங்கக் கொள்கைகளோ நெறிப்படுத்தப்பட்டாலன்றி, நாட்டிலே பூரணவேலை வாய்ப்பு இருக்கமாட்டாது. அப்பொழுது "பணவாட்ட இடைவெளி" உண்டாகும் என்பர். அதன் அளவை, முதலீட்டிலுண்டாகும் குறைபாட்டை பூரணவேலைச் சேமிப்போடு ஒப்பிட்டு அளந்தறியலாம்.

படம் 3 இலுள்ள பணவாட்ட இடைவெளியை, பூரண வேலைவாய்ப்புள்ள வருமானமட்டமான F இல் சேமிப்புக்கோட்டுக்கும் முதலீட்டுக் கோட்டுக்குமிடையிலுள்ள செங்குத்தானதூரம் என அறிந்து கொள்ளலாம். அல்லது படம் 11 இல் உள்ளது போல பணவாட்ட இடைவெளியை, நுகர்வு + முதலீட்டு வரைகோட்டில் கீறிக் காட்டலாம். உதாரணமாக, பூரணவேலை வாய்ப்பு வருமானம் 400 பில்லியன் டொலர் எனக்கொள்வோம். இந்த வருமான மட்டத்திலே நுகர்வும் முதலீடும் (நு + மு) சேர்ந்து 380 பில்லியனாகிறது. இது G என்னும் இடத்திற் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால் 20 பில்லியன் பணவாட்ட இடைவெளி G இற்கும் F இற்கும் இடையிலே காணப்படுகிறது. எனவே பூரண வேலைவாய்ப்பில் நாம் இருக்கமுடியாது. அப்போது என்ன நடைபெறுகிறது ? வருமானம் 20 பில்லியன் டொலரால்

வீழ்ச்சியடையுமா? இல்லை. ஆதியில் கண்ட பணவாட்ட இடைவெளியிலும் பலமடங்கு அதிகமாக வருமானம் விழும். வீழ்ச்சியடையும் ஒவ்வொரு டொலர் வருமானத்திலும் $\frac{2}{3}$ டொலர் நுகர்வுக்குக் கழிக்கப்பட்டால் வருமானம் ஆதியிலிருந்த பணவாட்ட இடைவெளியிலும் மூன்று மடங்காக வீழ்ச்சியடையும் (11 ஆம் படத்திலேயுள்ள EG) புள்ளியைப் பார்க்க)[1].

பூரணவேலைவாய்ப்பில் உண்டாக்கப்பட்ட C + I (நு + மு) செலவு, பூரண வேலைவாய்ப்பு தே. தே. உ. (NNP) இலிருந்து வித்தியாசப்பட்டால் அதை நாம்:

1 ஆவது, செலவுக்குறைபாட்டை "பணவாட்ட இடைவெளி" என்போம்.

படம் 11. பணவாட்ட இடைவெளி எப்பொழுதும் பூரணவேலைவாய்ப்பின் தே. தே. உ. (NNP) மட்டத்திலேதான் அளக்கப்படும். அது 45° கோட்டுக்கும் நு + மு (C + I) கோட்டுக்கும் இடைப்பட்ட தூரம். அதாவது FG ஆகும். அத்தகைய பணவாட்ட இடைவெளி வருமானத்தைப் பெருக்குமெண்முறையிலே குறைக்கும். C பின்னர் அரசாங்கம் புகுத்தப்பட்டபின் நு + மு (C + I) என்பதை நு + மு + அ (C + I + G) எனக் குறிப்பிடலாம்.

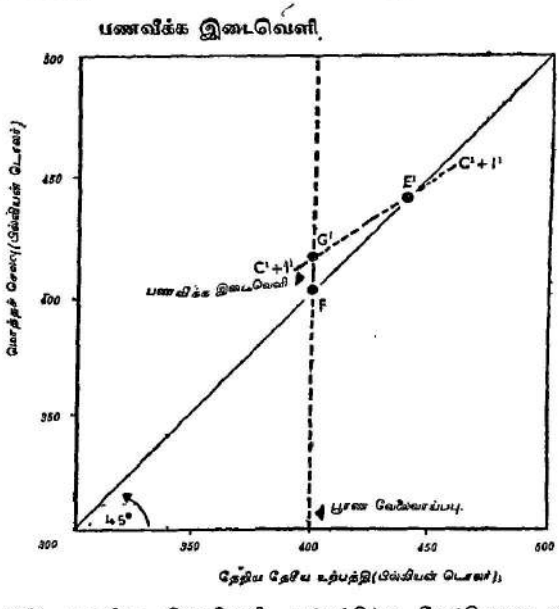
1. இதைப்பற்றி என்ன செய்யலாம்? அரசாங்கத்தை இதிலே சேர்க்காமல் விட்டால் ஒன்றில் முதலீட்டை அதிகரிக்க வேண்டும்; அல்லது நுகர்வை அதிகரிக்கவேண்டும். பூரணவேலைவாய்ப்பு இருக்கவேண்டுமானால் முதலீட்டு மட்டமும் நுகர்வுக்கோட்டு மட்டமும் எவ்வளவுக்கு மேலே உயரவேண்டும்? தேவையான 60 பில்லியன் வருமானத்தினால் உயரவேண்டுமா? இல்லை. பெருக்குமெண்ணிருப்பதால், பணவாட்ட இடைவெளியை நீக்குவதானால் நு + மு (C + I) கோடு அந்த இடைவெளியளவான தூரம் மேலே நகரவேண்டும்; இடைவெளியின் பெருக்குமெண்ணலன்று.

விலைவீக்கமுறை.

பணவாட்ட இடைவெளிக்குப் பதிலாக, பணவீக்க இடைவெளியுண்டாகலாம். பூரண வேலைச் சேமிப்பிலும் திட்டப்படுத்தப்பட்ட முதலீடு அதிகமானால், உற்பத்திக்கு மேலாகத் தேவை உண்டாகும். அதனால் விலைவாசி ஏறும். படம் 12 இலே பணவீக்க இடைவெளியை நீலைக்குத்துத் தூரமாக எவ்வாறு அளக்கலாமென்பது காட்டப்பட்டுள்ளது. புதிய (நூ′ + மு′) 45° கோட்டுக்கு மேலேயுண்டு. அது பூரணவேலைவாய்ப்பு மட்டம். அதன் இடைத்தூரம் FG. இது 15 பில்லியன் டொலர் பணவீக்க இடைவெளியாகும்.

இனி என்ன நடைபெறும்? உற்பத்தி 45 பில்லியன் டொலராக உயர்வதால் (ச′) இல் புதிய சமநிலை உண்டாகுமா? இல்லை. எல்லாருக்கும் பூரணமாக வேலைகிடைத்துவிட்டது. தொழிற்சாலைகள் சாத்தியமான அளவு உற்பத்தி செய்கின்றன.

2 ஆவது, மேலதிகச் செலவை "பணவீக்க இடைவெளி" என்போம்.

படம் 12. FG′ பணவீக்க இடைவெளி. உற்பத்திக்கு மேலதிகமாக மக்கள் வாங்க முயல்வதால் விலைவாசி ஏறுகிறது. (எல்லா விலைகளும் மாறிச், செலவுக்கோடு மேலே நகரும். எனவே ச′ (E′) இனி எளிதிற் பெறக்கூடிய சமநிலைத் தானமாகக் கொள்ளக்கூடாது.)

பூரண வேலைக்கோடான நீலைக்குத்துக் கோடு F (பூ) இற்கு வலப்புறத்திலுள்ள பிரதேசம் கற்பனைப்பிரதேசம். அது, நாம் உற்பத்தி செய்ய

விரும்புவது எது என்பதைக் காட்டும். நம்மால் சாத்தியமாகக்கூடிய உற்பத்தியைக்காட்டாது. பணவீக்க இடைவெளி பணவாட்ட இடைவெளிக்கு நேர் எதிரானதால், வேலை, உற்பத்தி என்பவற்றில் அதன் தாக்கம் நிறைதே வித்தியாசமுடையது. பணவாட்ட இடைவெளி, உற்பத்தியை இடப் பக்கம் நகரச் செய்யும். நகரச் செய்து பூரணவேலைமட்டத்தின் பாதிமட்டத்துக்கு அல்லது முக்கால் மட்டத்துக்கு இறங்கச் செய்யும். ஆனால் பணவீக்க இடைவெளி, வேலைவாய்ப்பை வலப்பக்கமாக 150 வீதத்துக்கு அதாவது கூடிய பட்ச வேலைவாய்ப்பின் 150 வீதத்துக்கு உயர்த்தமாட்டாது. உடைந்த கோடான பூரணவேலைக்கோட்டின் வலப்பக்கத்தில், மிகத்தூரம் பொருளாதாரம் உண்மையில் நகரமாட்டாது.

வாங்கும் சக்தியின் உயர்வு, விலையதிகரிப்பை உண்டாக்கும். அதனால் பணவீக்கமுண்டாகும். கட்டாய விலைமாற்றத்தால் தேசிய பண வருமானம் உயரும். ஆனால் நிசமான தேசிய உற்பத்தி அதனுடைய பூரண வேலை மட்டத்துக்கு மேலே செல்லாது. பணவீக்க இடைவெளியிருக்கும் வரை விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டேயிருக்கும்.[1] அதாவது முதலீட்டுத் தேவையும், நுகர்வுத் தேவையும் வீழ்ச்சியடையும்வரை அல்லது அரசாங்கம் சரியான கொள்கையை அனுசரித்துப் பணவீக்கத்தை மாற்றும்வரை, விலைவாசிகள் ஏறிகொண்டேயிருக்கும்.

இக்கால வருமான ஆராய்ச்சி, வியாபார மந்தம்பற்றிய பொருளாதாரமன்று. பணவீக்கம் எவ்வாறுண்டாகிறது ; அதை எவ்வாறு நீக்கலாம் என்பனபற்றி அந்த ஆராய்ச்சியால் கண்ட உண்மைகளைக் கொண்டு நிவிர்த்தி காணலாம். இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின் போதும், அதன் பின்னரும், கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டபொருள்களின் விலை உயராமல் தடுப்பதற்காக எத்துணை வரி அவசியம் என்பதைக் காட்ட பணவீக்க இடைவெளிபற்றிய கருத்து அவசியமாயிற்று. வருமான ஆராய்ச்சி சம்பந்தமான அடிப்படை அமிசங்களை விளங்கிக்கொள்ளாவிட்டால் பாராளுமன்றத்திலும், பத்திரிகைகளிலும் விவாதிக்கப்படும் முக்கியமான பொருளாதார விடயங்களை விளங்கிக்கொள்ளமுடியாது.[2]

(இ) வருமானம் நிர்ணயிப்பதில் பில்கால் கொள்கை.

பணவீக்க இடைவெளியோ, வாட்ட இடைவெளியோ பெரும்படியாக இருக்கும்போது, விலையேற்றத்தைத் தடுக்கவும், வேலையில்லாத் திண்டாட்

1. உயர்ந்த விலையோடு இந்த நிகழ்ச்சி நின்றுவிடாது. புதிய உயர்விலைமட்டம் சப்பிளையையும் தேவையையுஞ் சமநிலைப்படுத்தாது. ஆனால் வியாபாரிகள் பெறும் உயர்விலைகள் வேலை செய்வோருக்கோ, சொத்துரிமையுடையவருக்கோ உரித்தான வருமானமானபடியால் தேவை மேலும் உயரும்; அதனால் விலைகளும் உயரும்; தொழிலாளர் வாழ்க்கைச்செலவு அதிகரிப்பதால உயர்ந்த சம்பளம் கேட்பர் ; அதனாலும் பணவீக்கம் ஏறிக்கொண்டேயிருக்கும். (பணவீக்கம் பற்றிய இந்தக் கொள்கையை 1939 இல் கேய்ன்ஸ் பிரபு எடுத்து விளக்கினார்.)

2. பணவீக்கம் பற்றிய ஆராய்ச்சியை மேலும் இரண்டாம் பகுதியிலும் ஆராயும் பகுதியிலு முள்ள அத்தியாயங்களிற் காண்க.

ட்டத்தைக் குறைக்கவும் அரசாங்கத்தின் உதவி கோரப்படுகிறது. வரிக் கொள்கைகளும், அரசாங்கச் செலவுக் கொள்கைகளும் பிஸ்கால் கொள்கை யென வழங்கப்படும். இந்த பிஸ்கால் கொள்கையினால் வருமானத்தின் சமநிலை மட்டம் மாறும். எனவே இந்தக் கட்டத்திலே நாம் அரசாங்கப் பிஸ்கால் கொள்கையை எமது ஆராய்ச்சியில் வெளிப்படையாகப் புகுத்தி, வருமான நிர்ணயம் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகிறதென்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கத் தலையீட்டினால் எத்தகைய சமநிலை உண்டாகும் என்பதை அறிவதற்கு இப்போது நு + மு + அ (C + I + G) என்ற செலவுக் கோடு விடயமாக ஆராயப்போகிறோமென்பதை நீங்கள் இதுவரை ஊகித்திருக் கலாம்.

வரி வகைகள் ஒரே நிலையில் இருப்பதாக வைத்துக்கொண்டு, அரசாங்கத் தலையீடு செலவை எவ்வாறு பாதிக்கிறதென்பதை ஆரம்பத்தில் ஆராய்வது சுலபம். வரிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டால் பைசலாகக் கூடிய வருமானம் தேறிய தேசிய வருமானம் என்பவற்றிடையேயுள்ள வித்தியாசத்தை அசட்டை செய்ய முடியாது. ஆனால் வரிகள் நிரந்தரமானவை எனக் கொண்டால், அவை எப்பொழுதும் ஒரே வகையான தொகையினூற்றான் வித்தியாசப் படும். அத்தகைய வரிகளைக் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு, கூட நு நு (C C) நுகர்வுக்கோட்டை ம.ப.வ. (DI) இலும்விட தே. தே. உ. (NNP) இலேயே கீறிவிடலாம்.

தேறிய தேசிய உற்பத்தி மூன்று பகுதிகளையுடையதென 11 ஆம் அத்தியாயத்திலே கண்டோம். அதாவது,

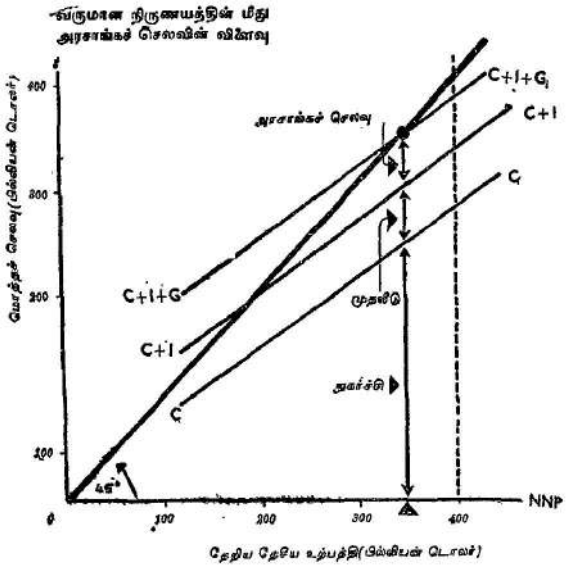
∴ தே.தே.உ (NNP) = நுகர்வுச் செலவு + தனிப்பட்ட தேறிய முதலீடு + பண்டம் பணி என்பவற்றிலே அரசாங்கம் செய்யும் செலவு.

$$= \text{நு} + \text{மு} + \text{அ} \ (C + I + G)$$

எனவே, 13 ஆம் படத்திலுள்ள 45° கோட்டுவரைப்படத்தில், நுகர்வுக் கோட்டிலே, தனிப்பட்ட முதலீட்டையும் அரசாங்கச் செலவையும் மேலே பதிக்கவேண்டும். ஏன்? தனிப்பட்ட புலக்கமிரத வீதியமைப்பைப் போன்றதே பொதுவீதியமைத்தலும்; இலவச நூல் நிலையத்தைப் பரிபாலிப்பதற்குச் செலவு செய்யும் கூட்டு நுகர்வுச் செலவு, சினிமா முதலிய தனிப்பட்ட நுகர்வுச் செலவைப்போலவே வேலை வாய்ப்புக்களைப் பாதிக்கும்.

தே. தே. உ. இன் ஒவ்வொரு மட்டத்திலும், செலவு செய்ய வசதியுள்ள முழுத்தொகையைக் காட்டும், நு+மு+அ (C+I+G) கோட்டைக் காண்கிறோம். தேசிய உற்பத்தியின் சமநிலை மட்டத்தை வாசிப்பதற்கு, 45° கோட்டை வெட்டும் தானத்தை நாடவேண்டும். தே தே. உ. சமநிலை மட்டத்திலே, எல்லாப் பண்டங்களிலும் தேசத்தவர் செலவிடவிருக்கும் முழுத்தொகை, இந்தப்பண்டங்களை உற்பத்தி செய்யச் செலவாகும் தொகைக்குச் சமமா யிருக்கும்.

தேசிய வருமானத்தை நிர்ணயிக்கும் விடயத்திலே, நுகர்வு, முதலீடு போலவே அரசாங்கச் செலவுகள், செயற்படும்.

படம் 13. நுகர்வுச்செலவு, முதலீட்டுச் செலவோடு நாம் இப்போது அரசாங்கம் பண்டம், சேவை என்பவற்றில் செலவு செய்வதையும் கூட்டியுள்ளோம். இஃது எமக்கு நு+மு+அ (C+I+G) என்ற கோட்டைத் தருகிறது. ச (E) புள்ளியில் இக்கோடு 45° கோட்டை வெட்டுகிறது. அதுவே சமநிலை. (அ (G) கூடினால் அல்லது குறைந்தால் என்ன நடக்கும், வருமானத்திலுண்டாகும் பெருக்குமெண் மாற்றங்களைக் குறிப்பிட முடியுமா ?)

தனிப்பட்ட முதலீட்டைப் போலவே அரசாங்கச் செலவும் வரிகளைக் கணக்கில் எடுக்காதுகவனித்தால், வருமானத்தைப் பெருக்குமெண்முறையில் பாதிக்கும் என்பதை படம் 13 காட்டுகிறது. ஏனென்றால் அரசாங்கத் திடமிருந்து முதல் வருமானம் பெறுவோராகிய வீதியமைப்போரும் நூல் நிலையக்காரரும் சங்கிலித்தொடர்போன்ற மறிவினைகளை உண்டாக்கிவிடு கிறார்கள்.[1]

1. சேமிப்பு-முதலீடு வரைபடம் 45° கோட்டுவரைப்படம் கொடுக்கும் விடையையே தரும். அரசாங்கச் செலவில் அதிகரிப்பு உண்டாகுமானால், வரிகள உயர்த்தப்படாதவரை, அரசாங்கத்துக்குப பற்றுக்குறையுண்டாகிறது. தேறிய சேமிப்புத் தனிப்பட்ட முதலீட்டோடு அரசாங்கப் பற்றுக்குறைக்குச் சமமாயிருக்கும். மும (II) கோட்டின் மேலே பற்றுக்குறையையுஞ் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறோம். அதன் பயனுப்ப் புதிய வருமானச் சமநிலை மட்டம் சேசே (SS) கோட்டின் வெட்டுத்தானத்தில் கிடைக்கிறது. இதனினும் விரிவான ஆராய்ச்சிகளிலே ஊக்கிய முதலீடோ அரசாங்கச் செலவோ, (அதாவது மாறிய வருமான மட்டத்தாலுண்டாவது) பெருக்குமெண்ணில் எவ்வாறு பிரவேசிக்கிறதென்பதைக் காட்ட படம் 13 ஐப் பயன்படுத்துவோம். நு+மு+அ (C+I+G) கோட்டிலே ஓர் அலகு மேலே செல்வதால் உண்டாகும் இறுதியான வருமான மாற்றம் எப்பொழுதும் $1 \div (1-k)$ ஆகவேயிருக்கும். இங்கே K ஆனது நு+மு+அ (C+I+G) கோட்டின் சாய்வு ஆகும். இதனை இறுதிநிலைச் செலவு நாட்டமெனலாம்.

மேலதிகமாக அரசாங்கம் 10 பில்லியன் டொலரைச் செலவு செய்கிற தென வைத்துக்கொள்வோம். அதை 13 ஆம் படத்திலே காட்டுவதாலும் நு+மு+அ (C+I+G) ஐ, நு+மு+அ′ (C+I+G′) என மாற்றுக. அப்போது புதிய ச′ (E′) தே. தே. உ. (N.N.P.) இன் பெருக்குமெண் அதிகரிப்பைக் காட்டும்.

வரியும், நுகர்வுக் கோடு கீழ்நோக்கிச் செல்லலும்.

சமநிலை தே. தே. உ. (NNP) மட்டத்தில், வரிகள் உண்டாக்கும் தாழ்வுப் பலாபலன்களை இனி ஆராய்வோம். அரசாங்கம் தனது (1) செலவுகளை நிரந்தரமாக வைத்துக்கொண்டு, (2) எப்படியிருந்து வரியாக அதிகம் எடுக்குமாலும் என்ன நடக்குமென்பதைப் பொது அறிவைக் கொண்டு நாம் உணரலாம். இதற்கு வரைகோடு தேவையில்லை. மேலதிக வரி யென்றால், எமது பைசலாகக்கூடிய நிச வருமானம் குறைவென்று பொருளாகும். பைசலாகக்கூடிய வருமானங் குறைந்தால் நுகர்வுப் பொருள்களைக் குறைப்போம். முதலீடும், அரசாங்கச் செலவும் ஒரே அளவிலிருக்குமாலும், நுகர்வுச் செலவைக் குறைப்பதால், தேறிய தேசிய உற்பத்தியும் வேலை வாய்ப்பும் குறையும்; அல்லது முன்பே வீக்க இடைவெளியிருந்தால், புதிய இவ்வரிகள் அந்த இடைவெளியை நிரப்பி, மேலதிகமான வீக்க விலைவாசிகளை நீக்கிவிடும்.

எமது வரைப்படம் இதை நிரூபிக்கும். மு. + அ (I+G) மாறவில்லை. இப்போது வரிகள் அதிகரித்ததால், பைசலாகக்கூடிய வருமானம் குறையும்; ஆலால் நுகர்வுக்கோடு கீழே இறங்கும். எனவே நு+மு+அ (C+I+G) கோடு கீழ் நோக்கி நகரும். இது 45° கோட்டை வெட்டும் புதிய தானம் தே. தே. உ. இன் தாழ்வான சமநிலை மட்டத்திலேயிருக்கும்.

படம் 14, நுநு (CC) கோட்டை வரி ரசீதுகள் எவ்வாறு கீழ்நோக்கி நகரச் செய்கின்றனவென்பதைக் காட்டும்[1]. உதாரணமாக, மக்கள் $\frac{2}{3}$ இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டமுள்ளவரெனக் கொள்வோம். 30 பில்லியன் வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதலால் பைசல் வருமானம் தே. தே. உ. இற்குக் கீழே 30 பில்லியன் டொலரால் வீழ்ச்சியடைகிறது. நுகர்வும் 30 பில்லியன் டொலரால் வீழ்ச்சியடையுமா? இல்லை $\frac{2}{3}$ இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டமிருப்பதால் நுகர்வு 20 பில்லியலாகவே வீழ்ச்சியடையும். தனிப்பட்ட சேமிப்பு எஞ்சிய 10 பில்லியலாக வீழும்.

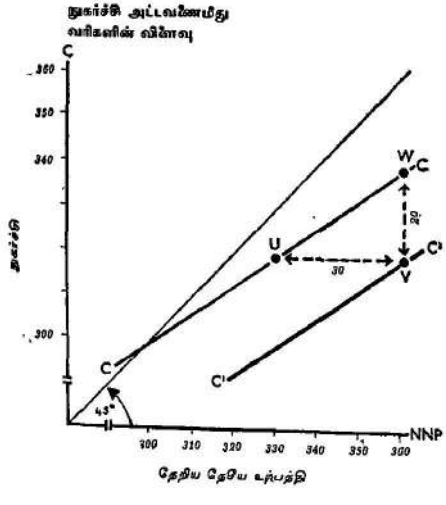
(குறிப்பு: பொது அறிவிலும் உடனே அறிய முடியாத ஒரு விடயம் இப் போது தெளிவாயுள்ளது. மு+அ (I+G) இலே உண்டாகும் 20 பில்லி யன் டொலர் உயர்வை ஈடுசெய்ய 20 பில்லியனுக்கு அதிகமாக வரி

1. 14 ஆம் படத்திலே நுநு (CC) மாறுவதை வீழ்ச்சியாகவோ, வலப்பக்கம் நகர்வதாகவோ கொள்ளலாம். வலப்பக்க நகர்வு வரியின் முழுத்தொகைக்குச் சரி. ஏன்? தே. தே. உ. இன் சம்பந்தப்பட்ட பைசல் வருமானத்தைப் பெறவும் U இலே காட்டிய நுகர்வைப் பெறவும் தே. தே. உ. இன் V இலிருந்து முழுவரியையும் கழிக்கவேண்டும். விரிவான ஆராய்ச்சிகளில் இந்நிலைமைகட்கு நிபந்தனைகளுண்டாகும்.

திரட்ட வேண்டும். இதன் கருத்தென்ன ? (1) பூரணவேலை வாய்ப்புப் பொருளாதாரத்தோடு அரசாங்கத்தின் இராணுவப் பாதுகாப்புச் செலவு கூட்டப் பட்டால் (2) வரவு செல்வைச் சரிக்கட்டுவதற்காகத் தேவைக்கதிகமான அளவு வரிகளை உயர்த்தவேண்டும். அப்பொழுதுதான் வீக்க இடைவெளியைத் தவிர்க்கலாம்).

மோசமானதொரு வியாபார மந்தத்தைப் போக்குவதற்கு, வரிகளைக் குறைத்தல் அவசியமென்பதை விளக்க மேலே கூறிய நியாயங்களை அடிதலைமாறிக் கூறவேண்டும். ஒவ்வொரு டொலர் வரிக்குறைப்பும் நு. நு. (CC) இனை உயரமாக இடப்புறம் நகரச் செய்யும். அதனால் மக்களுடைய பைசல் வருமானம் ஒவ்வொரு டொலராக அதிகரிக்கும். அதனால் ஆரம்ப நுகர்வுச் செலவு ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு டொலரால் உயரும். டொலர் டொலராக வரிகளைக் குறைப்பதால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் குறையும்; அரசாங்கம் டொலர் கணக்கில் செலவை உயர்த்துவதாலும் இத்தகைய நிலையே உண்டாகும். செலவுத்திட்டத்திலும் பார்க்க இத்தகைய திட்டம் அதிகமான வரவு செலவுப் பற்றுக்குறை உடையதாயிருக்கும். மேலும் அரசாங்கத்துறையை விடத் தனியார் துறையிலேதான் பொருளாதார விரிவு உண்டாகிறதென்பதும் தெளிவாகிறது.

உயர் வரிகள் பைசல் வருமானத்தையும் நுகர்வையும் வெட்டும்

படம் 14. வரி உயர்ந்தால் நுகர்வுக்கோடு நுநு (CC) இறங்கும். எவ்வளவு ? 30 பில்லியன டொலர் வரி 10 பில்லியன் சேமிப்பு டொலரையும் நுகர்வு 20 பில்லியன டொலரையும் வெட்டும். (இ. நு. நா $\frac{2}{3}$) வரி நுகர்வை 30 பில்லியன் டொலர் வலப்பக்கமாகவும் 20 பில்லியன் டொலர் மேலாகவும் நகர்த்தும். அதாவது UV = 30 VW = 20 (நுநு(CC) இறங்குவதால் நு ÷ மு ÷ அ (G ÷ H ÷ A) உம் இறங்கும். படம் 13 இல் அங்கே வரி உயர்வினால் ஏற்படும் வருமான வீழ்ச்சியைக் காட்டுக.)

சேமிப்பு—முதலீடு ஆராய்ச்சிக்கு நிபந்தனைகள்.

இந்த அத்தியாயத்திலே ஆராயப்படும் வருமான நிர்ணயம் பற்றிய கொள்கை பலம் பொருந்திய ஆயுதமாகும்[1].

[1] வரிகளைப் போலவே கூடுதல் சேமிப்பையும் வரவுமுறையில் கையாளலாமென்பதை விரிவான ஆராய்ச்சிகள் காட்டும்.

வியாபாரச் சகரத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளை இது தெளிவுபடுததுகிறது. வெளிநாடுக் கடன் (இதுவும மொதத்த தேறிய முதலீட்டின் ஒரு பகுதி) உள்ளூர் வருமானத்தையும, வேலை வாயப்பையும் எவவாறு பாதிகிறது எனபதையுந தெளிவாகுகிறது. பண வீக்கத்தையும் வேலையின்மையையும போக்குவதற்கு அரசாஙகத்தின் பிஸ்கால கொள்கை எவவாறு உதவு மென்பதையுங காடுகிறது. இவ்விடயஙகளெலலாம எதிர்வரும அததியா யஙகளிலே ஆராயபபடுகின்றன.

சேமிப்பு, முதலீடு என்று கிளிபபிள்ளைபோலச் சொலலிகொணடிருந தால பொருளியலறிஞராகிவிட முடியாது. இநதக கோடுகள் காடடும விடயஙகளுகுப் பின்னல பல கருமஙகள் நடைபெறுகின்றன. அடுதத அத்தியாயததிலே வாத்தகசசக்கர வரலாறு ஆராயபபடும. அதன் பின்னர் பணம், வஙகி எனபன ஆராயபபடும. வடடி வீதம், கடன் மாறறஙகள் எனபன முதலீடடுக கோடடை எவ்வாறு மாறச் செய்கினறன எனபவை பின்னர் தெளிவாகபபடும.

அரசாஙகக கடனபததிரஙகளையும், வேறு செலவஙகளையும பொதுசனம அதிகமாக வைதிருகுமானல நுகாவுகோடு மேலே உயரலாம. வாழ்க கைததரம, (புதிய பொருளகளின உறபத்தியாலும, வாததக விரமபரங களாலும) உயாநதால் நுகாவுகோடு முன்போல மேலே உயரும.

முதலீடு எபபோதும் தனனுரிமையுடைய காரணமென்றும, நுகாவு வரு மானததிலே தஙகியுள்ள செயறபாடுக காரணமென்றும நினைபபது விட் யததை மிகச சுலபமாகுமொரு நிலையாகும. அஃது உணமையே. குறுகிய காலததிலே சில தேறிய முதலீடுகள வருமான மாறறததால ஊகபபடடன வாகலாம. மேலும வடடிச செலவினாலும, கடன்படுவதிலுளள சகாயங களினாலும முதலீடடுப போகில மாறறமுணடாகலாம. மேலும வருமானம நிலையாய நினறாலும, நுகாவு சில சமயம தானாகவே மாறக கூடும். சேமிபபு முதலீடடோடும 45° கோட்டு வரைபபடஙகளோடும ஆராயநதால நுகர்விலும சேமிபபிலும உளள மாறறஙகள தேசிய வருமானததிலே பெருகுமெண்மயமான பலாபலனக காடடுமெனபதை அறியலாம. முத லீடடு மாறறஙகளில உள்ள பெருகுமெண பலாபலன போனறதே இதுவும் எனலாம.

சுருக்கம்.

அ. வருமானம் நிச்சயித்தல். மகளை பணத்தைச சேமிக விருமபும் நோகஙகள பெருமபாலும, கமபெனிகள முதலீடு செயய விருமபும் நோகஙகளிலும பாரக விதியாசமானவை. புதிய சனப்பெருகம புதிய பிரதேசம, புதிய கணடுபிடிபபுகள், புதிய ருசிகள போனற வளர்ச்சி அமிசங்களிலேயே தேறிய முதலீடு தஙகியிருகிறது. நுகாவும சேமிப்பும், தேசிய வருமானததை அனுசரிததுக் கிறப்பட கோடுகளுகு ஏறபவே செயறபடுகினறன.

2. மக்கள் சேமிக்க விரும்புவதும், தொழில்தாபனங்கள் முதலீடு செய்யவிரும்புவதும் ஒன்றுக்கொன்று இணக்க முள்ளதாக்கப்படுவது வருமானத்திலேயுண்டாகும் மாற்றங்களிலுலேயே. வருமானத்தின் சமநிலை மட்டம், சேமிப்பு, முதலீடு இரண்டும் ஒன்றையொன்று வெட்டும் தானத்திலேயே இருக்க வேண்டும். அதாவது, நுகர்வு முதலீட்டுக்கோடும், 45° கோடும் வெட்டுமிடத்திலிருக்கவேண்டும்.

3. சமநிலை மட்டத்துக்கு மேலே வருமானங்கள் தற்காலிகமாக இருக்குமாலுல், உத்தேச உற்பத்திச்செலவைப் பெறக்கூடிய விலைகளில் உற்பத்தி செய்த பொருள்களையெல்லாம் வியாபாரத்தாபனங்கள் விற்கமுடியாதிருக்கும். சிறிது காலத்துக்கு உற்பத்திச் சரக்கு விலைப்படாமல் குவிந்து கொண்டேயிருக்கும் அல்லது இலாபம் இல்லாது விலையாகும். ஆலுல் நாளடைவிலே வேலை வாய்ப்பும், உற்பத்தியும் சமநிலைமட்டத்தை அடைந்துவிடும். குடும்பத்தவர் தாமாக நினைத்து, வியாபாரத்தாபனங்கள் சுயேச்சையாக முதலீடு செய்யும் அளவுக்குச் சேமித்தால், அந்த வருமானத்தையே மாருமல் நிலைநிறுத்த முடியும்.

4. சுருக்கமாகக் கூறுவதாலுல் முதலீடே வருமானத்தை மாற்றும் சக்தியுடையது. நிலைநிறுத்தக் கூடிய முதலீட்டு மட்டத்துக்கு, சுயேச்சைச் சேமிப்போ, திட்டப்படுத்திய சேமிப்போ தம்மைச் சரிபடுத்தும்வரை முதலீடு வருமானத்தை எழவும் விழவுஞ் செய்யும். இது விடயத்தை இலகுவாக்கிக் கூறியவாறுகும்[1].

(ஆ) முதலீடும் வருமானமும்

5. முதலீடும், (தானுக உண்டாகும் தனிப்பட்ட கோட்டு மாற்றமும்) வருமானத்திலே பெருக்குமெண் பாதிப்புடையனவாகும். முதலீடு மாறினுல் தேசிய வருமானத்திலும் அதே அளவான பிரதம மாற்றமுண்டாகிறது. ஆலுல் இந்தப் பிரதம வருமானத்தைப் பெறும் மூலதன-பொருள் தொழிற்றுபனங்களில் உள்ளோர் அதிகமான உழைப்பு வருமானத்தைப் பெறுவதால் அவர்கள் இரண்டாம்படியான நுகர்வு, வேலைவாய்ப்பு வசதிகளைச் சங்கிலித்தொடர்போல உண்டாக்கிவிடுகிறார்கள். மேலதிகமாக வரும் ஒவ்வொரு டொலர் வருமானத்திலும் $\frac{2}{3}$ பங்கை ஒருவர் நுகர்விலே எப்பொழுதும் செலவு செய்தால் பெருக்குமெண் தொடரின் மொத்தம்

$$1+2/3+(2/3)^2+\ldots\ldots\frac{1}{1-2/3}=3 \text{ ஆகும்.}$$

1. மக்கள் மேறகொண்டு நிலைநிறுத்த விரும்பும் சேமிப்பும், வியாபாரத் தாபனங்கள் நிலைநிறுத்த விரும்பும் முதலீடும் சமமாயிருக்கும் நிலையே தேசிய வருமானத்தைத் திரமாய் நிற்கச் செய்யும் சமநிலையாகும். இந்தச் சமன்பாடு வேறு ; 11 ஆம் அத்தியாயத்தின் அனுபந்தத்தில் ஆராய்ந்த ஒவ்வொரு வருமானமட்டத்திலும் அளந்த சேமிப்பும், முதலீடும் வேறு.

பெருக்குமெண்ணுவது முதலீட்டின் அதிகரிப்பையோ, குறைவையோ பெருக்கிக் காட்டுவதால் முன்னும் பின்னும் வேலை செய்யும். இலகுவான பெருக்குமெண் இறுதி நிலைச்சேமிப்பு நாட்டத்தின் மறிவினைத் தொகைக்குச் சமமாயிருக்கும். இதற்குக் காரணம் சேமிப்பிலே ஒரு டொலர் மாற்றத்தையுண்டாக்க வேண்டுமானால் வருமானத்திலே ஒரு டொலருக்கு அதிகமான மாற்றமிருக்க வேண்டும் என்பதே.

6. சமூகம் முழுவதற்குமாக அதிகமாகச் சேமித்துக் கொள்வது ஒரு விடயம். அவ்வாறு சேமிக்க முயல்வது மற்றொரு விடயம். "சிக்கனத்தின் முரண்" என்பது எடுத்துக்காட்டுவதுபோல் சிக்கனத்திலே அதிகரிப்பு உண்டானால், முன்னே குறைந்து போன வருமானம் மேலும் குறையும். முதலீடு மேலும் தூண்டப்படுவதன் பலனாக, தேறிய முதலீடு குறைந்து போகும். வேலைவாய்ப்புப் பூரணமாகவோ, மாறுமலோ இருந்தாற்றான் நுகர்வும் முதலீடும் போட்டியாக நிக்கும். அப்பொழுதுதான் தனிப்பட்ட தருமங்கள் சமூகத் தருமங்களாகும்.

வியாபாரமந்தமான காலங்களில் தேசாபிமானியாயிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டு, எவரும் தமது பணத்தை வீண் விரயஞ்செய்யக்கூடாது. அதற்குப் பதிலாக பொருத்தமான தேசீயக் கொள்கைகள் மூலம் நாம் உயர்ந்த வேலைவாய்ப்புண்டாகக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

7. சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், நாம் பணவீக்க இடைவெளியையும் பணவாட்ட இடைவெளியையும் தவிர்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் பூரண வேலைச்சேமிப்பும், முதலீடும் வீக்கமின்றிச் சமன்படும். பணவாட்ட இடைவெளியை அல்லது பணவீக்க இடைவெளியை அளக்கும்போது, அது பூரணவேலை வருமானத்திலே சேமிப்பு முதலீடு என்ற கோடுகளுக்கிடையேயுள்ள குத்துநிலை வேறுபாடாக அமையும். அதுவே நு + மு (C + 1) இற்கும் (இது நு + மு + அ (C + 1 + G) ஆக அரசாங்கம் சேர்ந்ததும் மாறும்) 45° கோட்டுக்குமிடையேயுள்ள குத்துநிலைத்தூரமாகும்.

இ. பிஸ்கால் கொள்கையும் வருமான நிர்ணயமும்.

8. அரசாங்கச் செலவில் அதிகரிப்பு-அதாவது வரிகள், முதலீடுகள் மாறுமல் இருக்கையில், தேறிய முதலீட்டைப் போலவே, தேசீய உற்பத்தியிலும் விளைவை உண்டாக்கும். நு + மு + அ (C + 1 + G) என்ற கோடு 45° கோட்டை வெட்டிக்கொண்டு புதியதொரு சமநிலையை அடையும்.

9. முதலீடும் அரசாங்கச் செலவும், மாறுமலிருக்கையில் வரிகளிலே அதிகரிப்புண்டானால் தேசீய உற்பத்தியின் சமநிலைமட்டம் இறங்கிவிடும். தே. தே. உ. (N.N.P.) இற்குச் சார்பாகக் கீறப்பட்ட நுகர்வுக்கோடு கீழ்நோக்கி வலப்பக்கமாக வரிகளால் நகர்த்தப்படும். மேலதிகமான வருமானமாயுள்ள டொலர்களில் ஒரு பகுதி சேமிப்புக்குச் செல்வதால், நுகர்விலே ஏற்படும் டொலர் வீழ்ச்சி, புதிய வரிகளிலும் பார்க்க அதிகமாயிராது. எனவே, குறிக்கப்பட்டதொரு வீக்க இடைவெளியையோ, வாட்ட

இடைவெளியையோ சமாளிப்பதற்கு, வரிவிதிப்பில் பெரிய மாற்றமேற் படுத்த வேண்டியிருக்கும்.

10. வருமான நிர்ணயத்தைப் பற்றிய இலேசான கொள்கையில் உள்ள அடிப்படை உண்மையையும், அதற்குத் தேவையான நீபந்தனைகளையும் அறிவதிலேதான் பொருளியற் சாத்திரம் தங்கியிருக்கிறது. தேசிய வரு மான மட்டங்களை நிர்ணயிக்கும் கோடுகளில் வட்டி வரிவிதங்களும் எனைய காரணங்களும் எவ்வாறு மாறறத்தையுண்டுபண்ணுகின்றன என்பதைப் பின்னருள்ள அத்தியாயங்களிற் காண்போம்.

18 ஆம், 19 ஆம் அத்தியாயங்களிலே, அரசாங்கப் பணக்கொள்கையும், பிஸ்கால் கொள்கையும் ஆராயப்படும். அதற்கிடையிலே வியாபாரச் சக்க ரம், பணம், வங்கிக் கொள்கை, வட்டி என்ற இன்னோரன்ன விடயங்களைப் பற்றி ஆராய்வோம்.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினாக்கள்

1. சேமிப்பு முதலீட்டுப் படமும், 45° கோட்டுப்படமும் (அல்லது C + I) தேசிய வருமானம் எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றனவென்பதைக் காட்டுவதற்குரிய இரண்டு வழிகளாகும். இவ்விருவழியையும் விவ ரிக்க. இரண்டும் சமன் என்பதைக் காட்டுக. இவற்றில் நீர் எதை விரும்பு கிறீர்?

2. அட்டவணை 1 ஐ தேறிய முதலீடு (அ) 40 பில்லியன் டொலருக்குச் சமம் எனக் கொண்டும் (ஆ) 50 பில்லியன் டொலருக்குச் சமன் எனக் கொண்டும் புனரமைப்புச் செய்க. தேசிய வருமானத்திலேயுண்டாகிய வித்தியாசமென்ன? முதலீட்டிலேயுண்டான மாற்றத்திலும் இது பெரிதா சிறிதா? ஏன்?

3. (1) பொது அறிவு (2) பெருக்குமெண்ணைப் பற்றிய எண்விருத்தி (3) பெருக்கு விருத்தி என்பவற்றைச் சில கட்டங்களில் கூறுக. இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம்—0.9 ; 0.8 ; 0.5, ஆக இருக்கும்போது அதன் வெவ் வேறு பெருக்குமெண்கள் யாவை ?

4. படம் 3 இலே, வாட்ட இடைவெளியை எவ்வாறு அளக்கலாம் ? 4 ஆம், 5 ஆம் படத்தில் எவ்வாறு அளக்கலாம் ? அட்டவணை 1 இல் எவ்வாறு அளக்கலாம். வீக்க இடைவெளியைக் காட்டப் படங்களை எவ்வாறு மாற்றுவீர்?

5. சிக்கனதுக்குச் சார்பாகவும் எதிராகவுமுள்ள காரணங்களைக் கூறுக. (அ) தனிப்பட்டவர் கருத்து, சமூகத்தின் கருத்து என்பவற்றை ஆராய்க. (ஆ) வியாபார மலர்ச்சி, மந்தம் என்பவற்றை ஆராய்க.

6. (அ) அரசாங்கச்செலவு, (ஆ) வட்டிகள் (இ) ஏற்றுமதி வியாபாரம் இறக்குமதியினும் அதிகமாயிருத்தல் (அதாவது வெளிநாட்டுத் தேறிய நேர்க்கணிய முதலீடு) என்பவற்றுல் வருமானத்திலேற்படும் விளைவுகள் யாவை?

7. "பிஸ்கால் கொள்கையின் நோக்கம் பணவீக்கம், பண வாட்டம் என்பவற்றுலுண்டாகும் இடைவெளிகளை நீக்கிவிடுவதே. நு + மு + அ (C + 1 + G) மிக அதிகமாலுல் பணவீக்க இடைவெளியுண்டாகும். வரிகளை உயர்த்துவதலுல் நு^{1} + மு^{1} + அ^1 (C^1 + 1^1 + G^1) என்ற புதியகோட்டைக் கீழே இறக்குகிறேம். இதலுல் வீக்க இடைவெளியை நீக்குகிறேம்". இதை விளக்குக. வாட்ட இடைவெளியை நீக்க வரிகளுக்கு என்ன செய்வீர்? அரசாங்கச் செலவுக்கு என்ன செய்வீர்?

8. பின்வரும் கருத்துக்களைப் புனராலோசனை செய்க.

முதலீடு, சேமிப்பு, நுகர்வுக்கோடுகள்; 45° கோடுகள்.

சமநிலைக்குறுக்கு வெட்டு; சமநிலைமட்டத்தை அடையாவிட்டால் உம்மை இயக்கும் சக்திகள்; முதலீட்டு பெருக்குமெண் வலு; சேமிப்பு மாற்றம் நுகர்வுமாற்றத்தால் வருமானத்திலே பெருக்குமெண் பலாபலன்; தூண்டல் முதலீடு; சிக்கன முரண்; (C + 1 + G) நு + மு + அ கோடு; பிஸ்கால் கொள்கை; நுநு (CC) இலும் ச (E) இலும் வரியினுலுண்டாகும் பயன்; பணப்பெருக்க இடைவெளி; பண வாட்ட இடைவெளி; ஒன்றுசேர்ந்த பணவீக்கம்; ஆராய்சிக்கு நிபந்தனைகள்.

பதினென்காம் அத்தியாயம்

வர்த்தகச் சக்கரமும் முன்னரே உய்த்துணர்தலும்

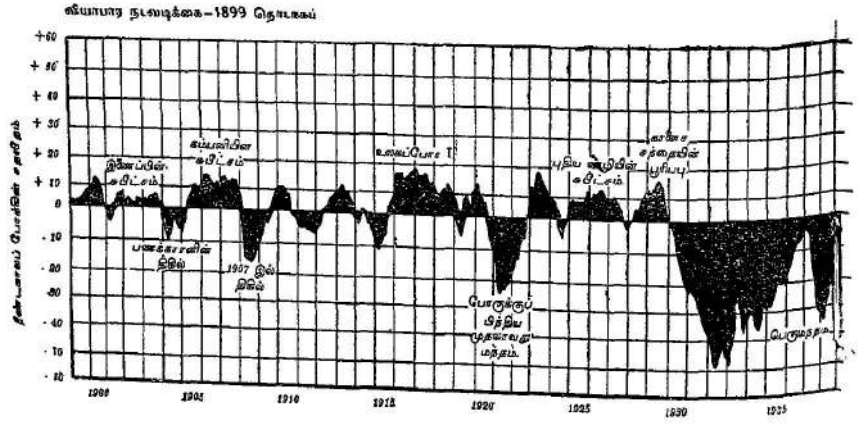
புரூட்டஸ் ! எங்கள் இரகங்களிற் குற்றத்தைப்
போடாதே, எங்களிலேதான் குற்றமுண்டு.
– வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர்.

நாங்கள் சேமிப்பு, முதலீடு என்பவற்றின் சமநிலையாகிய தேசிய வருமானத்தை நிர்ணயிக்கும் பொருளாதாரச் சக்திகளைப்பற்றி இதுவரை ஆராய்ந்தோம். தேசிய வருமான மட்டம், எவ்வாறு உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் சலனப்படுகிறதென்பதையும், பொருளியலறிஞர் எதிர்காலத்தைப்பற்றி எவ்வாறு முன்னேறியே தீர்க்கதரிசனம் கூறக்கூடியவராயிருந்தனரென்பதையும் பற்றி ஆராயவிரும்புகிறோம். பொருளியலில், திட்டமான கொள்கைகள் இருக்கும் ; பின்னர் அனுபவத்தில் காணும் தகவல்கள் கவனமாக ஆராயப்படும்.

கூபீட்சமும், வியாபார மந்தமும்

வியாபாரம் எப்பொழுதும் ஒரேநிலையிலிருப்பதில்லை. சுபீட்சத்தின் பின்னர் மந்தமும் அதனால் திகிலும் உண்டாகும். தேசிய வருமானமும், வேலைவாய்ப்பு நிலையும், உற்பத்தியும் வீழ்ச்சியடையும். விலைவாசிகளும், இலாபங்களும் வீழும். மக்கள் வேலையின்றித் திண்டாடுவர். இந்தநிலை அடித்தளத்தையடைந்த பின்னர் மறுமலர்ச்சியுண்டாகும். இந்தப் புன

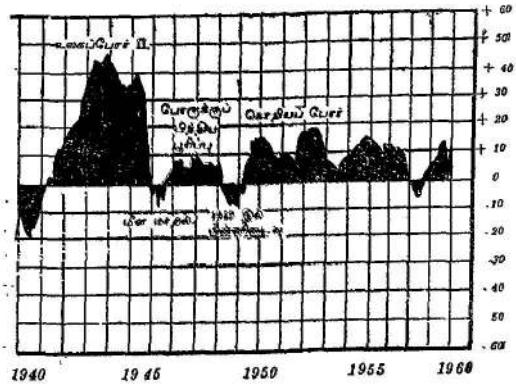
வியாபாரச் சக்கரங்கள் அமைதி பெறுகின்றனவா ?

ருத்தாரணம் விரைவாக உண்டாகலாம்; அல்லது மெதுவாக உண்டாகலாம். அஃது அரைகுறையாக இருக்கலாம்; அல்லது பலமுடையதாய்ப் புதியதொரு வியாபார மலர்ச்சிக்கேதுவாகலாம். இந்தப் புதிய சுபீட்சம் நீண்டகாலம் ஒரேநிலையாக இருக்கலாம். பொருள்களுக்கு விரைவான தேவையுண்டாகலாம்; வேலை வாய்ப்பு நிறைய இருக்கலாம்; விலைவாசிகள் நன்றாயிருக்கலாம். வாழ்க்கைத்தரம் உயரலாம். அல்லது; விலைகளும் வியாபார ஊகங்களும் மடமடவென்று உயர்ந்து பணவீக்கமுண்டாகலாம்; அதன்பின்னர் மந்தமுண்டாகலாம்.

கடந்த ஒன்றரை நூற்றாண்டாக, உலகத்துக் கைத்தொழில் நாடுகளிலே ஏற்பட்ட வியாபாரச் சக்கரம் சுருக்கமாக இதுவே. அந்தக் காலந்தொட்டுப் பரஸ்பரத் தொடர்புள்ள பணப் பொருளாதாரமானது, அதற்குமுன், சுய தேவையைப் பூர்த்திசெய்யக்கூடியதாயிருந்த வியாபார சமுதாயத்துக்கு முந்தி நிலவிய சமுதாயத்துக்குப் பதிலாக, அதன் தானத்தைப் பெற்றது.

வியாபாரச் சக்கரங்கள் இரண்டு, எக்காலத்திலும் ஒரேவிதமாக இருப்பதில்லை. இருந்தும், இரண்டுக்குமிடையிலே பொதுத்தன்மைகள் பலவுண்டு. இரண்டும் வித்தியாசமில்லாத இரட்டைப் பிள்ளைகள் அல்ல. எனினும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவையெனச் சுட்டியறியலாம். இறந்தகாலத்து வியாபாரச் சக்கரங்களோ, எதிர்காலத்து வியாபாரச் சக்கரங்களோ நிகழும் பருவத்தைப்பற்றிக்கூற சந்திரனின் போக்கு, பெண்டியூலத்தின் சலனம் என்பனவற்றைப் பற்றிக் கூறுவதற்குப் பயன்படும் வாய்பாடுகளைப்போல, திட்டமான வாய்பாடுகள் கிடையா. இவை தொற்று நோயைப் போலவும், பருவங்களின் நிலையில்லாத்தன்மைபோலவும், குழந்தையின் தட்பவெட்ப நிலையிலேற்படும் மாற்றம்போலவுமிருக்கின்றன. தொழில் வாய்ப்பையும் உற்பத்தியையும் நல்லமட்டத்தில் வைத்திருக்கவும், முன்னேற்றமான பொருளாதாரத்தை நிலைநிறுத்தவும் ஏற்பட்ட பொருளாதாரப் பிரச்சினை

படம் 1. இப்போது 20 வருடமாகக் குறிப்பிடத்தக்க மந்தங்கள் உண்டாகவில்லை. ஆனால் எமது சரித்திரத்தில் அவ்வாறே எப்போதுமிருந்ததில்லை. (மூலம்: ஹிலிலண்ட் ட்ரஸ்ட் கோ :)

ரின் மற்றோர் அமிசமே வியாபாரச் சக்கரமாகும். முன்னுரையாகக் கூறப்பட்ட குறிப்புக்களிலிருந்து இது தெரியவரும்.

வியாபாரச் சக்கரத்தை அளந்து முன்னறிந்து கூறல்

படம் 1 இலே, வியாபாரச் சக்கரம் நிகழ்வதை நிச்சயமாகக் கூற முடியாத தன்மையால், எமது பொருளாதாரம் எத்தணைச் சீர்கேட்டை அவ்வப்போது அடைந்ததென்பதைக் காணலாம். இவை நமது வரலாற்றில் கண்ட நிகழ்ச்சிகள். 1929 ஆம் வருடத்துக்குப் பின்னர் உண்டான பெரிய மந்ததைப்போல நட்டத்தை உண்டாக்கியது வேறெதுவும் கிடையாது. இங்கிலாந்து, ஜேர்மனி முதலிய தேசங்களிலும் மிகக் குறைவான வேறுபாடுகளோடு இத்தகைய வியாபாரச் சக்கரச் சுழற்சி காணப்பட்டது. ஆனல் வயதால் மிகக் குறைந்ததும், வீறுள்ளதுமான அமெரிக்கா போன்ற ஒரு தேசத்திலே, மற்றத் தேசங்களைவிட அதிகமான வேலை யில்லாத் திண்டாட்டமும், வேலையின்மையிலே பெரிய தாரதம்மியமும் காணப்பட்டது நூதனமே. 1933 இல் எமது வேலையில்லா வீதம் ஜேர் மனியின் வீதத்தோடு போட்டியிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், இந்த நிலைமை உண்டானது மட்டுமல்ல; அதற்கு எத்தனையோ ஆண்டுகட்கு முன்னரும், நம்மிடம் குறிப்புகள் உள்ள காலம் தொட்டு இவ்வாறே நடந்து வந்திருக் கிறது. கடந்த 20 வருடங்களாகத்தான் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமில்லாதிருந்து வருகிறது.

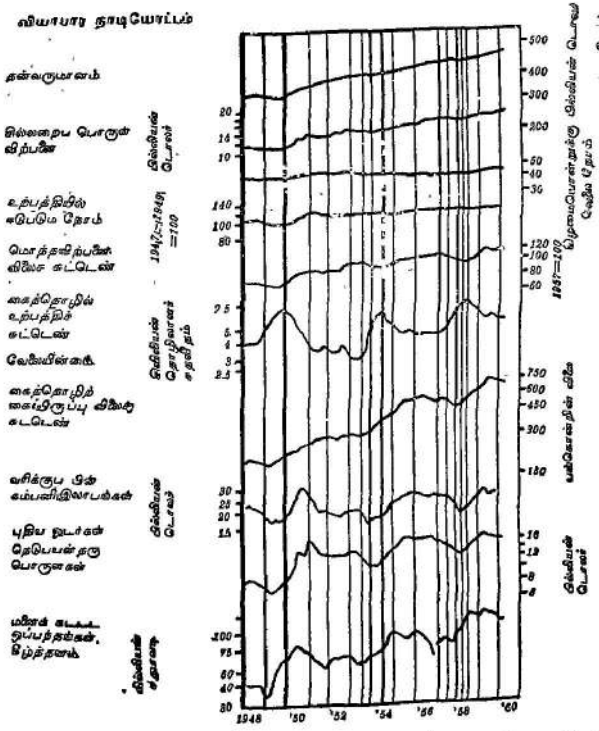
படம் 2 இலே, சமீபகாலத்துப் பொருளாதாரப் "பருவத்தொடர்" பல ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. உற்பத்தி, வேலை வாய்ப்பு, வருமானம், பங்குச்சந்தைவிலைகள், வீடுகட்டல் என்பவற்றி லெல்லாம், பரந்து அடித்துக்கொண்டிருக்கும் வியாபாரச் சக்கரத்தின் நாடி ஓட்டத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். பொருளாதாரப்பற்றில்லாத விவாகம், பிறப்பு, சத்தில்லாத உணவு போன்ற விடயங்கள் பற்றியும் தரவுகள் கொடுக்கப்பட்டால், அவற்றிலேகூட வியாபாரச் சக்கரத்தின் ஆதிக்கத்தைக் காணக்கூடியதாயிருக்கும். அரசியல் தேர்தல்கள்கூட வியாபாரச் சக்கரத் தையே பின்பற்றுகின்றன.

பொருளியலறிஞர், பிரசைகள் என்றவகையிலே, மொத்த வேலை வாய்ப்பு, மொத்த உற்பத்தி, மொத்த (நிச) தேசிய வருமானம் என்ப வற்றிலுண்டாகும் ஏற்றதாழ்வுகளிலே முதறகண் அக்கறையுடையவரா யிருக்கிறோம. ஆனல் பல நாடுகளிலே பல தசாபதங்களைப் பொறுத்தவரை யில் அந்தத தகவல்களைப் பெறுவது துர்லபம். பலவகையான இரண்டாந் தரத் தொடர்களிலே சில நிபுணர் அக்கறையுடையவராயிருக்கின்றனர். அதாவது பங்குவிலைகள், மொததவிலைகள், இலாபங்கள், உருக்கு உற்பத்தி முதலியவற்றில் அவர்கள் அக்கறையுடையவராயிருக்கின்றனர். புள்ளி விபரம் தயாரிப்போர், வார்ப்பிரும்பு உற்பத்திபோன்ற பருவத் தொடர்களை வியாபாரச் சக்கரத்துக்கு அறிகுறியாகக் கொள்வர். சில சமயம் மின்சார உற்பத்தி, வங்கியில் மாற்றப்பட்ட பணப்பெறுமதி முதலிய பல தொடர்

களின் சராசரியை எடுத்து அவற்றை ஒன்று சேர்த்து, வியாபாரச் சக்கரத்தின் போக்கை அறிகிறார்கள். படம் 1 அத்தகைய வியாபார முயற்சியின் அறிகுறியாகும்.

இப்போதைக்கு, நாம் தகவல்களையும் புள்ளிவிபரங்களையுமே எடுத்துக் கொள்வோம். பின்னர் தகவல்கள் காட்டிக்கொண்டிருக்கும் விரிவான மாதிரிப் போக்குகளை விளக்குதற்கு சுருதுகோள்களையும் விளக்கமாயமைந்த கொள்கைகளையும் உருவாக்கலாம். இவை, மாதம், மாதம் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை விளக்குவனவாயமையாது போகலாம்.

பொருளாதார நடவடிக்கைகளிற் பல ஒன்றுகவே மேலுங்கீழும் இயங்குகின்றன.

படம் 2. இருண்ட வண்ணமான பகுதிகள் சுருங்கும் நிலையையும், ஒளி வண்ணமான பகுதிகள் விரிவடையும் நிலையையும் குறிக்கின்றன. முதலீட்டைப் போன்று பெரும்பாலு மூள்ள மேற் வளைகோடுகள் பெரிதளவில் ஏற்றவிறக்கங்களைக் காட்டுவதைக் கவனிக்க. "விரைவாகத் திரும்பும் வளைகோடுகளை" நீர் கண்டு கொள்ள முடியுமா? (மூலம்: அ. வர்த்தகத் திணைக்களம்).

பருவபூர்வமான மாற்றங்களுக்கும், புதிய போக்குக்களுக்கும் ஏற்ற புள்ளி விபரத் திருத்தம்

நீண்டகாலப் போக்குச் சிலவற்றையும், பருவமயமான மாதிரிகளையும் புள்ளிவிபரத் தகவல்களிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டும். இவை தேவையற்றவை. அத்துடன் குழப்பத்தையுண்டாக்குபவை. 1957 ஆம் ஆண்டு நவம்பரிலிருந்து டிசெம்பர்வரை, சியர்ஸ் ரோபக்கின் விலைகள் உயருமானால் 2 ஆம் படத்திற் காட்டிய 1957 இன் பின்னடைவு இல்லை யென்று கூறமுடியாது. கோடையில் கேப்கொட் ஓட்டல்களில் நெருக்க முண்டாவது போல, கிறிஸ்மஸ் காலங்களிலே சில்லறை வியாபாரம் உயர் கிறது. முந்திய வருடத்து மாதிரிகளை ஆராய்ந்து பருவகாலமாற்றங்களைப் புள்ளிவிவர ஆராய்ச்சிக்காரர் தவிர்க்கப்பார்க்கிறார். வருடத்திலே ஒவ் வொரு மாதச் சராசரி விற்பனையிலும் 150 வீதம் அதிகமாக, ஒவ்வொரு டிசெம்பரிலும் பொருள் விலையாகிறதெனவும், ஒவ்வொரு ஜனவரியிலும் 90 வீதமே விலையாகிறதெனவும் கண்டால், ஒவ்வொரு மாதத் தரவுகளை யும் எடுத்து டிசெம்பர் விற்பனைகளை 1.5 ஆல் பிரிப்பார்; ஜனவரி விற் பனைகளை .9 ஆல் பிரிப்பார். அவ்வாறே அடுத்தடுத்த மாதங்களுக் கும் செய்வார். இவையெல்லாம் முடிந்தபின்னர் பண்டசாலை விற்பனை களைப் பருவத்தொடர் முறையில், "பருவச்சரிக்கட்டல் செய்து" கணிப் பார். இவை நாம் எதிர்பார்த்த முடிவுகளையே காட்டும். அதாவது 1957 ஆம் ஆண்டின் கடைசி மாதங்களிலே விற்பனை குறைந்துகொண்டே வந்ததென்பதாகும். ஏனெனில் நவம்பரிலும் பார்க்க டிசெம்பரிலே நடைபெற்ற விற்பனை அதிகரிப்பு, பருவகாலத்துக்குரிய வழக்கத்திலும் குறைவாயிருந்தமை என்க.

மின்சாரசக்தி நுகர்வு போன்ற சீக்கிரம் வளர்ந்துவரும் பருவத்தொடர் போன்ற ஒன்று, காலப்போக்கில் எவ்வாறு உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் செல்லு கிறதென்பதை ஆராயும்போது, இதைப்போன்றதொரு பிரச்சினை எழு கிறது. மின்சாரசக்தி உற்பத்தி எந்த ஒரு பின்னடைவிலும் குறையவில்லை. ஆனால் அந்தத் தொடரில் பின்னடைவு மறைந்துவிடவில்லை. அது பருவத் தொடரில் வளர்ச்சிவீதம் குறைந்து செல்லும் போக்கில் தனதுநிகழ்ச் சியைக் காட்டிக்கொள்ளுகிறது. நாம் மிருதுவானதொரு போக்குக் கோட்டை மின்உற்பத்திப் படத்துக்கூடாகக் காட்சியிலே அல்லது புள்ளிவிபர வாய் பாடுமூலம் கீறுவோமானால், தரவு போக்குக் கோட்டுக்கு மேலும் கீழுமாக வளைந்துகொண்டிருப்பதிலே விற்பனைச் சக்கரத்தைக் காண்போம். போக் குக் கோட்டிலிருந்து நேர்கூத்தான மாற்றங்களை அளந்து புறம்பான தொரு படத்திலே கீறினால் வியாபாரச் சக்கரத்தின் தெளிவான படத்தைப் பெறுவோம். இப்போது அதைப் பார்ப்போம்.

சக்கரத்தின் நாலு அமிசங்கள்

வியாபாரச் சக்கரம்பற்றி முன்னர் எழுதியவர்கள் தொகைபற்றிய தக வலில்லாதபடியால், 1720 இல் உண்டான "தென்கடற்குமிழி" 1837 இல்

உண்டான வியாபார அதிர்ச்சி, 1873 இல் உண்டான ஜே. குக் அதிர்ச்சி, 1893 இல் உண்டான கிளெவ்லண்ட் அதிர்ச்சி, 1907 இல் உண்டான செல்வர் அதிர்ச்சி, 1929 ஆம் ஆண்டு, ஒக்டோபர் 29 இல் உண்டான பிரசித்தி பெற்ற "கறுத்தச்செவ்வாய்" பங்குச் சந்தைமுறிவு என்பனபற்றித் தாரதம்மியமறியாமல் எழுதிவிட்டனர். பின்வந்த ஆசிரியர்கள் வியாபாரத்தில் இரண்டு அமிசங்களைப் பற்றிப் பேசினர். ஒன்று சுபீட்சம்; மற்றது மந்தம்; அல்லது உயர்ச்சி வீழ்ச்சி என்றபடி. இவை உச்சம், நீசம் என்ற இரு தன்மைகளுடையனவென்றும், இவைதாம் மாறும் அவதிகள் என்றும் கருதினர்.

வியாபாரம் திருந்திக்கொண்டுவரும் ஒவ்வொரு பருவமும், பூரண வேலை வாய்ப்புக்கு எம்மை இட்டுச் செல்லவேண்டியதில்லை என்பது இன்று உணரப்படுகிறது. 1932-1933 பள்ளத்திலிருந்து எழும்பும் அறிகுறிகள் 1930 ஐ அடுத்த தசாப்தத்தில் காணப்பட்டன. ஆனால் நாம் இந்தப் பருவத்தை உண்மையான சுபீட்சக் காலமென்று சொல்லமுடியாது. இலாபங் கருதாத தேசீயப் பொருளாதார ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் நெடுங்காலத் தலைவராயிருந்து காலஞ்சென்ற வெஸ்லிசி. மிச்செல் என்பவர் பிரயோகித்த பரிபாஷைகளே இப்பொழுது எங்கும் பிரயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன[1].

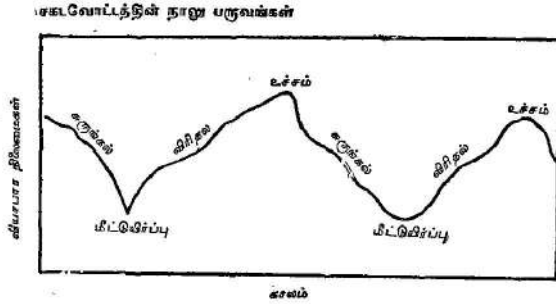
இந்த வியாபாரச் சக்கரத்தை நாலு அமிசங்களாக மிச்செல்லும் வேறு பல பொருளியலாளரும் பிரிக்கிறார்கள். இவற்றில் மிக முக்கியமான இரண்டு அமிசம் "விரிவுப்" பருவமும் "சுருக்கப்" பருவமுமாகும். விரிவுப்பருவம் முடிய சுருக்கப்பருவம் "உச்சத்திலு" ண்டாகும். விரிவுப் பருவம் அத்துடன் முடிவடையும். அதேபோல பள்ளம் என்ற மறுமலர்ச்சிப் பருவத்திலே சுருக்கம் முடிவடைந்து விரிவுப்பருவம் உண்டாகும். படம் 3 இலே காட்டியதுபோல இந்த நாலு அமிசங்களும் மாறிமாறி வரும். வியாபார முயற்சி உச்சமாகவோ நீசமாகவோ இருப்பதைப்பற்றி இப்போது எவரும் வற்புறுத்துவதில்லை. வியாபார முயற்சி எழுவதிலும் விழுவதிலும் சம்பந்தப்பட்ட இயக்க அமிசங்களைப் பற்றியே வற்புறுத்தப்படுகிறது.

வியாபாரச் சக்கரத்தின் ஒவ்வோர் அமிசமும் அடுத்த அமிசத்தில் போய் முடியும். ஒவ்வோர் அமிசமும் வெவ்வேறு பொருளாதார நிலைமைகளையுடையதாயிருக்கும். எனவே அவற்றை விளக்குவதற்கு வெவ்வேறு கருதுகோள்கள் வேண்டும். மேலும் பகுத்தாராய்ந்து கருதுகோள்களை வகுக்குமுன்னர் தகவல்களை மேலும் சேர்த்துக் கொள்வோமாக.[2]

1. W. C. Mitchell Business Cycles: The Problem and Its Setting (National Bureau of Economic research New York 1927).
அவர் பிரயோகித்த பின்னடைவு என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக உச்சம் என்ற சொல் வழக்கத்தில் வந்துள்ளது.

2. உதாரணமாக விரிவு காலத்திலே வேலை உற்பத்தி, விலை, பணம், சம்பளம், வட்டிவீதம், இலாபம் என்பன உயரும். சுருக்க காலத்திலே இவை சுருங்கும்.

வியாபாரச் சக்கரம், வருடத்துப் பருவச் சக்கரம்போன்றது

படம். 3. சகரவிரிவு, சக்கரச் சுருகத்தைத் தொடர்ந்துவரும். இடையே சந்திகள் உண்டு. உச்சங்கள் எல்லாவறறிலும் சுபீட்சம உண்டாவதில்லை. அதாவது வேலையினமை மிக அற்ப மாக இருக்கும்நிலை எற்படுவதில்லை. மறுமலர்ச்சி எற்படும் பள்ளங்களில் சில சந்தர்பங்களி லன்றி, மற்றப்படி இநத நாடகளிலே வியாபாரமந்தமோ, விழுக்காடோ உண்டாவதில்லை.

வழக்கமாய் நிகழும் வியாபாரச் சக்கரங்கள் எவ்வளவு நாட்களுக்கு நிலைக்கும் ? எத்தனை சிறிய சிறிய சக்கரங்களை எண்ணவிரும்புகிறீரோ அதிலேதான் இது தங்கியிருக்கிறது. பெரிய சக்கரங்கள் 8–10 வருடம் நீடிக்கும். 1920 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளில் சுபீட்சமுண்டானதென்றும், 1930 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளிலே மந்தமுண்டானதென்றும் எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்வர். இவ்வாறே எனைய பெரிய வியாபாரச் சக்கரங்களைப் பற்றியும் கூறலாம். பொருளாதாரப் படங்களிலே காணும் சிறிய வியாபாரச் சக்கரங் களைப் பற்றி எல்லாப் பொருளியலறிஞரும் அக்கறை காட்டுவதில்லை. 1924 இலும், 1927 இலும் வியாபாரத்தில் சற்றே இறக்கமேற்பட்டது. எனவே 1920 ஐ அடுதத ஆண்டுகளை மூன்று தனிப்பட்ட சிறிய சக்கரங்களென்று கூறுவதா ? அல்லது பெரிய சுபீட்சப் பருவமென்று வருணிப்பதா ? 1948–1949, 1953–1954, 1957–1958, 1960–1961 ஆகிய ஆண்டுகளிலே நாம் சற்றுப் பின்னிடைவடைந்தோம். இவற்றையும் சக்கரங்களென்பதா ?

இந்நூல் போன்ற ஆரம்ப நூலிலே, பெரிய வியாபாரச் சக்கரங்களைப்பற்றி அக்கறை கொள்வதே நல்லது. ஹார்வாட்டைச் சேர்ந்த, அல்வின் ஹான் சன் எனபவர் தரும் சுருக்கமான விபரத்தை நாம் எற்றுக்கொள்ளலாம்.[1] அது பின்வருமாறு :—

பெரிய வியாபாரச் சக்கரம் ஏறக்குறைய 8 வருடத்துக்குச் சற்று அதிக மாகவே நிலைத்துவந்ததென்பது அமெரிக்க அனுபவமாகும். 1795 துவக் கம் 1937 வரை ஒவ்வொன்றும் 8.35 வருடம் நிலைத்த 17 வியாபாரச் சக்கரங்கள் நிகழ்ந்தன. பெரிய உச்சங்களிரண்டு நிகழ்வதற்கிடையில்

1. Alvin H. Hansen. Fiscal Policy and Business Cycles (Norton, Newyork 1941) PP. 18–24.

இரண்டு சிறிய உச்சங்கள் நிகழ்வது வழக்கம். எனவே சிறிய சக்கரம் பெரிய சக்கரத்தின் காலத்தில் அரைப்பங்கு காலமே நிகழும் என்பது தெளிவு. 1807 துவக்கம் 1937 வரை 37 சிறிய சக்கரங்கள் ஒவ்வொன்றும் சராசரி 3.5 வருடம்வரை நிகழ்ந்துள்ளன. கட்டடச் சக்கரம் 17, 18 வருடம்வரை நிகழ்ந்துள்ளது. இது பெரும்பாலும் பெரிய வியாபாரச் சக்கரத்தின் இரண்டு பங்கு காலமாகும். பெரிய வியாபாரச் சக்கரம் நிகழ்ந்ததும் அடுத்த நிகழ்வின்போது கட்டடமுயற்சியிலும் ஒரு மலர்ச்சி யுண்டாவது அமெரிக்க அனுபவமாகும். அடுத்த பெரிய சக்கர மறுமலர்ச்சி யின்போது கட்டட முயற்சியில் மந்தமேற்படும். கட்டட முயற்சியில் மந்தநிலை எற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் காலப்பகுதி நீண்டதாயிருக்கும். பின்னர் மறுமலர்ச்சி உண்டாகும்போது கட்டட முயறசியிலுண்டான மந்தநிலையால் எற்பட்ட பலாபலன்கள் அதற்குத் தடையாயிருக்கும்.

நீண்ட அலைகள் ?

சிலபொருளியலறிஞர், நீண்டவரலாற்று நோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஒரு வியாபாரச் சக்கரம் நீண்ட அலைபோன்றதெனவும் அது 50 வருடம் நீடித்திருக்குமெனவும் கூறுவர். உதாரணமாக, 1815 இல் முடிவுற்ற நெப்போலியன் சண்டைகளுக்குப் பின் துவங்கி, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலம்வரை விலைகளிறங்கின ; இடர்ப்பாடுளள கால மாகவே யிருந்தது. 1850 இன் பின்னர் அவுஸ்திரேலியாவிலும், கலி போணியா வினும் தங்கச் சுரங்கங்களை வெட்டத் துவங்கினர். அதன் பயனுகவும், சிவில் யுத்தம், கிரிமியாயுத்தம் என்பன காரணமாகவும் விலைகள் உயரத் துவங்கின. 1873 வியாபார மந்தத்தின் பின்னர், விலைகள் நெடுங்காலமாக வீழ்ச்சியடைந்து, 1890 இல் ஆபிரிக்காவிலும், அலாஸ்காவிலும் தங்க உற்பத்தி அதிகரிப்பு உண்டானதால் மறுபடியும் உயரத்துவங்கின. இந்தப் புதிய அலையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மக்கின்லியும் குடியரசுக் கட்சி யும் அதிகாரத்துக்கு வரக்கூடியதாயிற்று.

இநத நீண்ட அலையானது தங்கக் கண்டுபிடிப்பு, புதிய ஆராய்ச்சிகள் அரசியற் போர்கள் என்பவற்றின் பயனுகச் சரித்திரத்திலே தற்செயலாக உண்டாகும் நிகழ்ச்சியா என்பதைக் திட்டமாகக் கூறமுடியாது[1].

வியாபாரச் சக்கரம் பற்றி அறிய முதல் அடையாளம்: மூலதனம் உருவாதல்

ஹான்சன் கட்டடம் அமைப்பது விடயமாக அழுத்திக் கூறுவதிலிருந்து வியாபாரச் சுழல் எவ்வாறுண்டாகிறதென்பதற்கு முதல் அறிகுறி காட்டப் படுகிறது. வியாபாரச் சுழலிலே ஒரு சில பொருளாதார மாற்றப்பொருள் கள் வேறெருருவகை மாற்றப்பொருள்களிலும் அதிகமான உயர்வு தாழ் வுடையன. உதாரணமாக வார்ப்பிரும்பு உற்பத்திக்கான கோட்டை சிகரெட் நுகர்வுக் கோட்டுக்குப் பக்கத்திலே கீறினுல், சிகரெட்டில் வியாபாரச் சுழல்

1. இவ்விடயத்தில அக்கறையுள்ளவர், J. A. Schumpeter எழுதிய **Business Cycles** என்ற நூலின் 6-ஆம், 7 ஆம் அத்தியாயங்களைப் பார்க்கலாம்.

இருப்பதை நாம் கவனிக்கமுடியாது. வார்ப்பிரும்பு வியாபாரத் தொடரில் வியாபாரச் சுழலைவிட வேறெதனையுங் காணமுடியாது. ஏன் ? ஏனெனில் சிகரெட் குறுநிலைப்பயன்தரு நுகர்வுப் பொருள். நல்ல காலத்திலும் கெட்ட காலத்திலும் மக்கள் ஒரே அளவான சிகரெட்டையே புகைப்பார்கள். வார்ப்பிரும்போவென்றால் நெடுங்காலப் பயன்தரும் பலவகை மூலதனப் பொருள்களில் ஒன்று. இரும்பு எந்திரஞ் செய்யவும், நெடுங்காலப்பயன்தரும் எந்திரங்கள் செய்யவும், தொழிற்சாலை, வீடு என்பன கட்டவும், மோட்டர், ரயில் கழுவும் எந்திரம் போன்ற நெடுங்காலப் பயன்தரும் நுகர்பொருள் களைச் செய்யவும் பயன்படுகிறது.

இத்தகைய நெடுங்காலப் பயன்தரும் பொருள்களின் தேவை அடிக்கடி மாறும். கெட்ட காலத்தில் அவற்றை வாங்காமலே பின்போட்டுவிடலாம். நல்ல காலத்தில் எல்லாரும் 10 வருடத் தேவையை வாங்கி அடுக்கிவைக்க விரும்புவர். எனவே வாணிபச் சூழலின்போக்கு எப்படியிருக்கிறதென்பதை அறிவதற்கு முதல் அறிகுறி நெடும்பயன்தரும் முதல்வகைப் பொருளிலே தான் உண்டு. அதிலேதான் மிக அதிகமான சுழலும்தன்மை காணப் படும்.

படம் 2 ஐத் திருப்பிப்பார்க்க. மூலதனவகைப் பொருள்களுக்கும், குறுகிய காலப்பயன்தரும் பொருள்களுக்குமிடையிலுள்ள நொடிப்பு வித்தி யாசத்தை அறியலாம். கடைசியாயுள்ள பருவத் தொடர்கள், நெடும்பயன் பொருள், மூலதன வகைப் பொருள் என்பவற்றின் பல இனங்களைக்காட்டு கின்றன. நுகர்வுப் பொருள்களுக்கும் இவற்றுக்குமுள்ள மாற்றத்திலுள்ள வீச்சைக் கவனிக்க. இவற்றில் பெரும்பாலானவை வருமானத்தையனுச ரித்து அதிக மாற்றமில்லாமலியங்குகின்றன. நுகர்வு இயக்கங்கள் வியா பாரச் சுழலின் பயனாகவேயுண்டாகின்றன ; அவை ஏதுக்களல்லவென்று நினைக்கத்தோன்றும். ஆனால் நெடும்பயன்தரும் பொருள்களின் இயக்கமே மூலாதாரமானதொரு வகையில் முக்கிய காரணமென்று கூறுவதற்கு நல்ல சான்றுகளுண்டு.

சேமிப்பு, முதலீட்டுத் திட்டங்கள் எவ்வாறு பொருந்தும்

மூலதன முதலீட்டுமுறை மிக முக்கியமானதென்பதைப் புள்ளிவிவர ஆராய்ச்சி முடிபுகள் ஆதரிக்கின்றன. கடந்த அத்தியாயத்திலே எடுத்துக் காட்டிய வருமானம் நிர்ணயிக்கும் கொள்கைகள், பொருளாதார சரித் திரத்தை அறிந்து கொள்ள உதவுகின்றன. ஞாபகத்திலே வைப்பதற்காகச் சில விடயங்கள் இங்கு காட்டப்படுகின்றன.

1. போர்கள், பொருளாதாரத்தைச் சிதைக்கும் ஏதுவாகவே எப்பொழுது மிருந்துவருகின்றன. அவை எவ்வாறு தமது பொருளாதாரப் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன ? அவை நு+மு+அ (C+I+G) திட்டத்தில் உள்ள

அ (G) பிரிவில் பலமாற்றங்களே உண்டாக்குகின்றன. இதனால் உற்பத்தியிலும், வருமானங்களிலும் பெரிய மாற்றங்களுண்டாகின்றன.

2. யுத்தத்துக்குப் பிந்திய காலங்களில் உண்டாகும் சிறிய சுழல்களிலே, சரக்கு முதலீட்டிலே பெரிய முறையில் நொடிப்புக்களுண்டாகலாம். விரிவுக் காலங்களிலே, சரக்கு முதலீடு நேர்க்கணியமாயிருக்கும். ஏனெனில் வியாபாரிகள் தமது கையிருப்பைக் கூட்டிக்கொள்ளவும், விற்பனவுமட்டத்துக்கு அவற்றைச் சரிக்கட்டிக்கொள்ளவும் விரும்புவர். சரக்குச் சேர்ப்பதில் வியாபாரிகள் நேர்க்கணியத்தைவிட்டு எதிர்க்கணியத்துக்கு மாறத் துவங்கினால், நு + மு + அ (C + 1 + G) அட்டவணையிலுள்ள அ (1) என்ற பகுதி இறங்கி விடுகிறது. அதனால் உற்பத்திக்கோடு துண்டிக்கப்படவே, வேலைநேரச் சராசரி குறைகிறது. சிலருக்கு வேலையில்லாமற்போகிறது. சம்பளம், இலாபம் எல்லாம் வீழ்ச்சியடைகின்றன. இவையெல்லாம் தே. தே. உற்பத்தியைக் குறைக்கும்; அல்லது அதனைச் சாதாரணப்போக்கில் வளரவிடாமற் தடை செய்யும்.

3. புகையிரதவீதி அமைப்பதிலும், கட்டுவதிலும், பெரிய அலைகள் உண்டாகும்போது, நு + மு + அ (C + 1 + G) என்பதிலுள்ள மு (1), அட்டவணை முழுவதையும், அதனுடைய சம நிலையையும் மந்தமாகப் போகச் செய்யும். ஆனால் பரப்பு விரிவாயிருக்கும்.

4. காலத்தையனுசரித்து நுகர்வுக்கோடு மாறுதென்று கூறுவது, விடயத்தை மிகவும் இலேசாக்குவதுபோலாகும். ஆனால் வருமானத்தையனுசரித்த சேமிப்புப் போக்குப் பெரும் காலப் பகுதியில் மாறுதிருந்ததென சைமன் குஸ்நெட்ஸ் என்பவரும், ரேமண்ட் கோல்ட்ஸ்மித் என்பவரும் தாம் செய்த ஆராய்ச்சியில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். வருமானத்திலிருந்து சேமிக்கப்பட்ட தொகை கடந்த ஒரு நூற்றாண்டிலே மாறுதிருக்கிறதென்பதே அவர்களுடைய ஆராய்ச்சி முடிபாகும். மோட்டர்களுக்கும், வீடுனைய நெடுங்காலப்பயன்தரும் பொருள்களுக்கும் நுகர்வோரின் தேவை ஏற்படுங் காலங்களே, நுகர்வைத் தன்செயலற்ற, முன்னேறியே அறியக்கூடிய சக்தியாகக் கொள்ளமுடியாத சந்தர்ப்பமாகும். உதாரணமாக, அமெரிக்கர் 1955 இல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பெரிய கார்களே விரும்பியதால், 1954 இல் உண்டான வியாபாரப் பின்னிடைவிலிருந்து விரைவில் மீளக்கூடியதாயிற்று. நுகர்வுக்கோடான இந்த நுநு (CC) கோட்டில் உண்டான மாற்றம் நு + மு + அ (C + 1 + G) குறுக்குவெட்டுகளிலும் மாற்றத்தை உண்டாக்கும்.

வியாபாரச் சக்கரம் சம்பந்தமான சில கொள்கைகள்

வருமானக்கோடு ஏன் மாறுகிறதென்பதை விளக்க வியாபாரச் சக்கரம் பற்றிய 12 இற்கு அதிகமான கொள்கைகளே ஆராய்ச்சி மாணவர் அட்டவணைப்

படுத்துவர்.[1] ஒவ்வொரு கொள்கையும் ஒவ்வொரு போக்குடையது. ஆனால் இவற்றைக் கூர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்து தகவல்களுக்குப் பொருந்தாத வற்றையும், நியாயத்துக்குப் பொருத்தாதவற்றையும் விலக்கிவிட்டால், இந்தக் கொள்கைகளில் மிகச் சிலவே மிஞ்சும். இவற்றில் பெரும்பாலானவை, வற்புறுத்திக்கூறப்படும் விடயங்களிலே தான் வித்தியாசப்படுகின்றனவன்றி வேறன்று. வியாபாரச் சுழல் ஏற்படுவதற்குக் காரணம், மொத்தத் தேறிய முதலீட்டில் ஏற்படும் நொடிப்பேயெனச் சிலர் கருதுகின்றனர். வேறு தொழில்நுட்பக் கண்டு பிடிப்புக்களிலுண்டாகும் நொடிப்புக்களும், உற்பத்தியிலுண்டாகும் புதிய மாற்றங்களுமே தேறிய முதலீட்டின் மூலம் உற்பத்தியைப் பாதிக்கின்றனவென்பர் சிலர். நமது வங்கிகளில் வைப்புப் பணம் உண்டாக்கும்முறை முதலீட்டை விரிவடையவும் சுருங்கவுஞ் செய்கிறது; அதனால் வியாபாரத்திலே பூரிப்பும், முறிவும் உண்டாகின்றன என்பார் இன்னொரு சாரார்.

இவை மூன்று வேறுபட்டகொள்கைகள் போலத் தோன்றலாம். உயர்தரப் பாடநூல்களிலே இவற்றை மூன்று ஆசிரியரின் கொள்கைகளாக விரித்தெழுதுவர். ஆனால் இவை மூன்றும் ஒரே போக்கின் மூன்று அமிசங்களாகும். இம்மூன்று கொள்கைகளிடையேயும் பூரண ஒற்றுமையுண்டென்பது இதன் பொருளன்று. இவற்றைப் பற்றி எழுதும் ஆசிரியர்களும் தமது கொள்கைகளைப் பற்றி அழுத்தமாகக் கூறும்போது சில முக்கியமான வேற்றுமைகளை எடுத்துக்காட்டமாட்டார்கள் என்பதுமில்லை.

அகக்காரணங்களும், புறக்காரணங்களும்

பலவகைப்பட்ட இக்கொள்கைகளையும் இனப்படுத்துவதற்காக முதலில் அவற்றை முதற்படிப் புறக்கொள்கைகளென்றும், முதற்படி அகக்கொள்கைகளென்றும் பிரிக்கலாம். புறக்கொள்கைகளின்படி வியாபாரச் சுழலுக்குக் காரணம், சூரியனில் புள்ளிகள் விழுதல், போர், புரட்சி, அரசியல் நிகழ்ச்சிகள், தங்கச் சுரங்கம் கண்டுபிடித்தல், சனப்பெருக்கம், சனக் குடியேற்றம், புதிய தேசங்களையும், வளங்களையும் கண்டுபிடித்தல், விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புகள், உற்பத்தி முதலியவற்றில் புதிய மாற்றங்கள் என்பனபோன்ற பொருளாதாரத்துக்குப் புறம்பான அமிசங்களாகும்.

[1] பிரசித்தமான சில கொள்கைகளாவன : (1) பணக்கொள்கை. இது வங்கிக் கடன் விரிவதனாலும் சுருங்குவதனாலுமே வியாபாரச் சுழல உண்டாகிறதெனக்கொள்ளும் (ஹோட்ரீ முதலியோர்). (2) புதுவது காணும் கொள்கை. ரெயில்ரோட்டுப்போன்ற புதிய கண்டுபிடிப்புக்களால உண்டாகும் வியாபாரப பூரிப்பு. (ஷும்பீட்டர், ஹான்சென் முதலியோர்) (3) உளவியற கொள்கை. நனமைகாணும் இயல்பை அல்லது தீமைகாணும்இயல்பை மக்களிடையே பரப்புவதாலுண்டாவது. (பீகு, பேஜெட் முதலியோர்) (4) குறைநுகர்வுக் கொள்கை. பணக்காரரிடத்தும், சிக்கனமுடையவரிடதும் அதிக வருமானம் போய்ச்சேருகிறது. அதனால முதலீடுசெய்வது குறைகிறது. (ஹெப்சன், பொஸ்டர், காச்சிங்ஸ முதலியோர்) (5) அதிக முதலீடுக்கொள்கை. இதன்படி அதிகமுதலீட்டினால பின்னிடைவுண்டாகினறதென்பர் (ஹேயெக் மிசெமுதலியோர்) (6) சூரியனில் புள்ளிவிழுதல்—காலநிலை—விளைவுகொள்கைகள (ஜிவோனஸ், மூர்).

அகக் கொள்கைகள், பொருளாதார அமைப்புக்களுள்ளேயே காரணங்கள் காண முற்படுகின்றன. அக்காரணங்கள் தாமாகவே வியாபாரச் சுழல் களையுண்டாக்கும். அதன்விளைவாக எற்படும் ஒவ்வொரு வியாபார விரிவும் பின்னர் பின்னிடைவையுண்டாக்கும். பின்னிடைவின் பின்னர் சுருக்க முண்டாகும். ஒவ்வொரு சுருக்கமும் மறுபடி மலர்வையும், விரிவையு முண்டாக்கும். அஃது ஓரளவு ஒழுங்குடனும், திரும்பித்திரும்பி வரும் முறையிலும், முடிவில்லாத வகையிலும் உண்டாகும்.

சூரியனிலுண்டாகும் புள்ளிகள்தாம் வியாபாரச் சுழலுக்குச் காரணம் என்ற கொள்கையை நீங்கள் நம்புவதானால், அகக் கொள்கை, புறக் கொள்கை என்பவற்றின் வித்தியாசங்களைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள லாம். ஆனால் பொருளியல்றிஞருட் செல்வாக்குள்ள எவரும் இந்தக் கொள்கையை ஆதரிப்பதில்லை. இந்தக் கொள்கையிற்கூட சூரியன் புள்ளிகள் வியாபாரச் சுழலை எவ்வாறுண்டாக்குகின்றன என்பதை ஆராயும் போது, பொருளியலின் அக அமைப்பைப்பற்றிப் பேசவேண்டியேற்படு கிறது. ஆனால் சுழலுக்குக் காரணம் எத்திசையிலுள்ளதென்பதை எவரும் சந்தேஇக்கமாட்டார். அல்லது பொருளியல் அமைப்புத்தான் சூரியன் புள்ளியை உண்டாக்குகிறதென்றும் வாதிக்கமாட்டார். ஆனால் போர், அரசியற் சம்பவங்கள், குடிசனப் பெருக்கம், தங்கச் சுரங்கம் கண்டுபிடித்தல்போன்ற புறக்காரணங்களை ஆராயும்போது, அக்காரணங் களுக்கேற்பப் பொருளாதார அமைப்பு பாதிக்கப்படவில்லையா என்ற கேள்வி எழும். இதனால் அகக் காரணம், புறக்காரணம் என்பன அத்துணை வித்தியாசமுடையன என்று கூறமுடியாத நிலையுண்டாகும். காரியம் காரணத்தைச் சென்றடைவது சம்பந்தமான இத்தகைய விளைவுகள் நம்மைப் பரம்பரைப் பொருளியல் எல்லைக்கு வெளியே இட்டுச் சென்றுவிடு கிறது. இதனாற்றான் அகக் காரணம் புறக்காரணமென்ற வித்தியாசங் காட்டப்படுகிறது.

தூய அகக்கொள்கைகள் : சூரியன்புள்ளி போன்ற மட்டமான புறக் கொள்கைபோலவே, மட்டமான் அகக் கொள்கைக்கும் ஓர் உதாரணத் தைக் காட்டலாம். எந்திரம் முதலிய நீண்டகாலப் பயனுள்ள பொருள் களெல்லாம், 8 அல்லது 10 வருட வாழ்வுடையனவாயிருந்தால் வியா பாரச் சுழற்சியையும் 8 அல்லது 10 வருடத்துக்கு வைக்கலாம்; அப்போது அச்சுழறசிக்குரிய காரணம் அதுதானென விளக்கலாம். எதோ ஒருவகையிலே வியாபாரப் பூரிப்பு உண்டாகுமானால், அதே வயதுடைய புதிய மூலதனப் பொருள்கள் பெருகலாம். சிலகாலஞ்சென்ற பின்னர், இந்தப் பொருள்கள் தேய்ந்து போவதற்குமுன், அவற்றை மாற்று வதற்குத் தேவையுண்டாகாது. அதனால் வியாபாரமந்தமுண்டாகும். 8, 10 வருடத்துக்குப் பின்னர் மூலதனச் சாதனங்களெல்லாம் திடீரென்று தேய்வடையும். உடனே அவற்றுக்குப் பதிலாக வேறு பொருள்களை வாங்கவேண்டிவரும். அதனால் பணவீக்கப் பூரிப்புண்டாகும். இதனால்

வியாபாரச் சுழல் ஒன்று பூரணமாக ஏற்படும். பின்னர் மந்தமும் அதையடுத்துப் பூரிப்பும் ஒவ்வொரு பத்துவருடமும் உண்டாகும். எனவே தானுக உண்டாகும் "புனர்மாற்றம் செய்யும் அலை" யின் பயனுக அக வியாபாரச் சுழற் கொள்கை ஒன்று வேறு சார்பின்றியேயுண்டாகும்.

எல்லாச் சாதனங்களுக்கும் ஒரேவயது கற்பிக்கமுடியாது. ஒரே நாளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட காரகள் ஒரே நாளில் புனர் மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வரமாட்டாது. எனவே சாதனச் செலவுகள் ஒரே நேரத்தில் உண்டாகமாட்டா ; பற்பல பருவங்களில் உண்டாகும். அதனுல் புனர் மாற்றச் செலவின் உச்சம் பலம் குன்றியதாய் நிகழும். உள்நாட்டு யுத்தத்துக்கு 25 வருடத்துக்குப் பின்னர், பிறப்புவிகிதத்தில் விழுக்காடு உண்டாவதை எவரும் கவனித்திருக்கலாம். ஆனுல் மேலும் ஒருதலை முறை சென்றபின்னர் இந்த விழுக்காடு உண்டாயிருக்கமாட்டாது. இன்று அதைப்பற்றிய அறிகுறியே காணமுடியாது. புனர்மாற்ற அலைகள், மீட்டிய வீணையின் தந்தி போன்றவை. அதனுல் உண்டான சத்தம் மெல்ல மெல்லப் போயடங்கிவிடும். அது புதிய குழப்பம் உண்டாகும்வரை அடங்கியே கிடந்துவிடும்.

தானுக உண்டாகும் சட சம்பந்தமான தூய நொடிப்புக்களை உராய்வு குறைக்குமென்பது பௌதிக விதிகளினுல் உத்தரவாதஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது. சமூகவிஞ்ஞான சாத்திரங்களிலே, சத்திக்காப்பு என்ற விதி இடையாது. இருந்தால் அது கொள்வனவுச்சத்தி உண்டாவதைத் தடுக்கும். தானுக உண்டாகும் சுழல் சம்பந்தமான புனர்மாற்ற அலையிலும் பார்க்கப் பொருத்தமான உதாரணமாக, மாறுட்டக் குணமடைவதற்கு முன் மனிதன் மாறி மாறி அடையும் மகிழ்ச்சி நிலையையுந் துக்கநிலையையும் எடுத்துக் காட்டலாம். இத்தகைய அகக் கொள்கையை நாம் தவிர்த்துவிடமுடியாது. மேலும் இக்கொள்கை இருந்த இருப்பில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத் தக்கது மன்று. ஏனெனில் அஃது அதிகம் விளக்கமாகவுங் காணப்படவில்லை ; மிக அதிகமாக விளக்குவதாயுந் தெரியவில்லை.

புறக்காரணங்களையும் அகக்காரணங்களையும் ஒன்று சேர்த்தல்

வீணை நரம்பிலே ஒரு சுரத்தை உண்டாக்கினுல் அஃது அதிர்வடைகிறது. இஃது அகக் காரணத்தாலுண்டாவதா ? புறக்காரணத்தாலுண்டாவதா ? இரண்டு காரணங்களாலுந்தான். சுரத்தை உண்டாக்கியமை புறக்காரணம். வீணை நரம்பு மறுவினை நிகழ்த்தியமை அகக் காரணம்.

இவ்வாறே வியாபாரச் சுழலும் பொம்மைவண்டிபோன்றதே. தள்ளினுல் ஓடும் ; தள்ளாவிட்டால் நிற்கும். ஆடுங் குதிரை அல்லது ஊஞ்சல் பொருத்தமான உவமை. ஒருமுறை தள்ளிவிட்டால் ஊஞ்சல் அசைந்து அசைந்து சிறிதுசிறிதாக வேகங் குறையும். குதிரையும் அப்படியே. அதன் பாரம், உருவம் என்பனவற்றைப் பொறுத்து, அஃது ஆடி நிற்கும் வேகம் அமையும். இவ்வாறே பொருளியலிலும் புதிய

உற்பத்திமுறைக்கான நுண்தொழில் முறைகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டால் பொருளாதாரம் தன்னுடைய உள்ளமைப்புக்கேற்றவாறு அந்தவெளிக் காரணங்களே ஏற்று மாறுதலடையும். வியாபாரச் சுழலே விளக்குவதற்கு அகக் காரணங்களும் புறக்காரணங்களும் அவசியமாகும்.

இன்றைய பொருளியலறிஞருட் பெரும்பாலானோர் அகக் காரணம், புறக்காரணம் இரண்டையும் சேர்த்து ஆராயவே விரும்புவர். பெரிய வியாபாரச் சுழல்களே விளக்கும்போது முதலீடு அல்லது மூலதனம் சார்ந்த பொருள்களில் உண்டாகும் நொடிப்புக்களே விசேடமாகக் குறிப்பிடுவர். (1) தொழில் நுட்பம் சம்பந்தமான கண்டு பிடிப்புக்கள், (2) குடிசன விருத்தி, புதிய நிலங்களின் சேர்க்கை போன்ற புறக்காரணங்களிலேதான் முதலீட்டு நொடிப்புக்களுக்கான ஆரம்ப எதுக்களுண்டு. இந்தப் புறக் காரணங்களோடு அகக்காரணங்களையுஞ் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ் வகைக் காரணங்கள் முதலீட்டிலே ஆரம்பமாற்றங்களே உண்டாக்கக்கூடியன வாயிருக்கும். அதாவது மூலதனப் பொருள்கள் உற்பத்தியில் மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டால் அவர்கள் தமது வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை நுகர்வுப் பொருள்கள் வாங்குவதிலே செலவிடுவர். அதனால் வியாபார வட்டாரங்களில் சுறுசுறுப்பு ஏற்படும். அதனால் அவை வங்கியிற் பணங் கடனெடுக்கும்; பங்குச் சந்தைகளிலே புதிய கடன்களே வாங்கும்.

அத்துடன் பொதுப்படையான வியாபார நிலை முதலீட்டைப் பாதிக்கும். நுகர்பொருள்கள் அதிகம் விற்பனையாகுமானால் வியாபாரிகள் புதிய புதிய தொழில்களைத் துவக்க முற்படுவர். வியாபாரச் சுழல் ஒரு புறம் நிகழ மற்றொரு புறத்தில் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்கள் உண்டாகும். ஆனால் அவற்றை எவ்வளவு தூரம் பொருளாதாரத்துக்குப் பயன்படப் பிரயோகப் படுத்தலாமென்பது வியாபாரநிலைகளைப் பொறுத்ததாகும். யுத்தத்துக்கு முந்தியதை விட 50 விகிதம் அதிகமாகத் தேசியவருமானம் உயருமானால் அதன் பயனைப் புதிய எந்திரங்கள், சரக்குகள், கட்டடங்கள் என்ற வகையில் மூலதனம் அதிகரிக்கும். எனவே பிரதானமாகக் குறுகிய காலநிலையில், முதலீடு ஒருவகையில் வருமானத்துக்கு எதுவாகவும் பயனை மிருக்கும்.

நீண்டகால நிலையில், வருமானம் எவ்வளவு அதிகமாயிருந்தபோதிலும், மூலதனப் பொருள் இருப்பு உயர்ந்ததொருமட்டத்துக்குச் சரிக்கட்டப்பட்டுக் கொண்டுவர புதிய முதலீடுகள் பூச்சியமட்டத்துக்கு இறங்கும். இதைத் தடுப்பதற்கு (1) வருமானம் வளரவேண்டும், (2) தொழில் நுட்பமுறைகள் வளரவேண்டும், (3) வட்டிவிகிதங்கள் குறைந்துகொண்டேயிருக்கவேண்டும். இவற்றில் முதலாவதாக, விற்பனவு வருமானம் என்பன உயர்வதால் முதலீட்டுத் தேவை எவ்வாறு ஊக்கப்படுத்தப்படும் என்பதைக் காட்டும் முறைக்கு "துரிதக்கொள்கை" என்று பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. வியாபாரச் சுழற் கொள்கைகளிலே முடிவான கொள்கைகளைக் கூறுமிடத் தில் இதை ஒரு முக்கிய அமிசமாக எல்லா ஆசிரியரும் குறிப்பிடுவர்.

இந்த அகச் சுழல் அமைப்புமுறை மற்றக் காரணங்களை எவ்வாறு பாதிக்கிறதென்பதை இப்போது ஆராய்வோம்.

துரிதக் கொள்கை

இந்தக் கொள்கையின்படி சமூகத்துக்குத் தேவையான மூலதனம், அது தளபாடமாயிருந்தாலென்ன, சரக்காயிருந்தாலென்ன, வருமான மட்டத்திலேயும், உற்பத்திமட்டத்திலேயுமே தங்கியிருக்கிறது என்பதாம். கையிருப்புள்ள மூலதனத்தோடு மேலதிகமாகச் சேர்ப்பதானால், (இதைத் தேறிய முதலீடு என்பர்) வருமானம் உயர்ந்தாற்றான் செய்யலாம். இதன் பயனாக சுபீட்சநிலை நீங்கிவிடும். நுகர்வுப்பொருள்களின் விற்பனவு குறைந்து, முன்னைய மட்டத்திலும் குறைவாகவே விற்கப்படும்.

எண்கணித முறைப்படி ஓர் இலகுவான உதாரணத்தைக் காட்டலாம். ஒரு நெசவு ஆலையுண்டென வைத்துக்கொள்வோம். அதன் மூலதனச் சாதன இருப்பு வருடாந்த துணி விற்பனவின் பத்துமடங்காக எப்போதும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.[1] எனவே அதன் வருடவிற்பனவு 60 இலட்சம் டொலராகச் சிலகாலமாக் இருந்துகொண்டுவந்தால், ஐந்தொகைக் கணக்கிலே 600 இலட்சம் டொலர் மூலதனச் சாதனம் காட்டப்படும். அதில் பற்பல காலத்தில் வாங்கப்பட்ட 20 எந்திரங்கள் காணப்படலாம். இவற்றில் ஒவ்வொரு வருடமும் ஒவ்வோர் எந்திரம் பழுதடைவதற்குப் பதிலாகப் புதிதாக வைக்கப்படும். புதிதாக வைக்கப்பட்டது தேய்மானத்துக்குச் சமனானபடியால், தேறிய புது முதலீடோ சேமிப்போ ஆலைக்குக் கிடையாது. மொத்த முதலீடு வருடமொன்றுக்கு 30 இலட்சமாகச் செய்யப்படுகிறது. இது வருடத்தில் புதிதாக வைக்கப்படும் ஓர் எந்திரத்துக்குச் சமனாகும். (விற்பனவில் எஞ்சிய 30 இலட்சம் டொலர் சம்பளம், பங்கு இலாபம் என்ற இனங்களுக்குச் செலவாகும்). அட்டவணை 1 இன் முதற் பருவம் இதைக் காட்டும்.

நாலாம வருடத்திலே விற்பனவு 50 சத விகிதம், அதாவது 60 இலட்சம் டொலரிலிருந்து 90 இலட்சம் டொலருக்கு உயரும். அப்போது எந்திரங்களும் 50 சத வீதம் உயரும். அதாவது 20 இலிருந்து 30 எந்திரங்களாக உயரும். நாலாம் ஆண்டிலே 11 எந்திரங்கள் வாங்கவேண்டும். அதாவது 10 புதிய எந்திரங்களும், பயனற்றதாய்ப் போனதொன்றுக்குப் பதிலாக வைக்கப்படும் புதியதொன்றும் வாங்கவேண்டும்.

விற்பனவுகள் 50 வீதம் உயர்ந்துவிட்டன. எந்திர உற்பத்தி எவ்வளவு உயர்ந்தது? 1,000 வீதத்தில்! நுகர்விலோ, முதலீட்டு மட்டத்திலுள்ள வேறு இறுதி அமிசங்களிலோ உண்டான மாற்றத்தின் வேகமான பாதிப்பினாலே தான் இதற்கு துரிதக் கொள்கையென்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1] விடயத்தை இலேசாக வைத்திருப்பதற்காக நாம் இந்த வீதத்தை 10 : 1 வைத்துள்ளோம். வட்டிவீதத்திலும், எந்திரத்திறமையைப் பயன்படுத்தல் அளவிலும் உள்ள மாற்றங்களை கணக்கிலே எடுக்காதவிட்டுவிடுகிறோம். வாசகர், சர்க்குமாற்றம் தளவாடமாற்றங்களை ஆராய்ச்சியிற் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

ஐந்தாம் வருடத்திலும், ஆறும் வருடத்திலும் விற்பனவுகள் 30 இலட்ச டொலரால் உயர்ந்தால், நாம் பிரதிவருடமும் 11 புதிய எந்திரங் களைத் தருவிப்போம்.

இதுவரை துரிதக் கொள்கை எவ்வித இடர்ப்பாட்டையுங் கொடுக்க வில்லை. நுகர்வுப் பொருள் விற்பனைகளில் மிதமான அதிகரிப்புண்டான தின் பயனாக, அது முதலீட்டுச் செலவில் பெரிய அதிகரிப்பையுண்டாக்கி விட்டது. இப்போது நாம் புலியின் வாலைப் பிடித்துக்கொண்டோம். முதலீடு நிலையில் நிற்பதானால் நுகர்வு அதிகரிக்கவேண்டும். நுகர்வு மிக்க வேகத்திலே வளர்வது நிற்குமானால்—அது 7 ஆம் வருடத்திலே 150 இலட்சம் டொலர் மட்டத்திலே நிற்குமானால்—தேறிய முதலீடு பூச்சிய மாகிவிடும். மொத்த முதலீடு 1 எந்திரக் கணக்குக்கு விழுந்துவிடும். (அட்டவணை 1 பார்க்க.) அதாவது விற்பனவிலே பூச்சிய வீதம் வீழ்ச்சி யானால், மொத்த முதலீட்டில் 90 வீதம் வீழ்ச்சியுண்டாகும். தேறிய முதலீட்டி லே 100 வீதம் வீழ்ச்சியுண்டாகும் (1 ஆம் அட்டவணையிலே, மூன்றும் பருவத்தைப் பார்த்து நாலாம் பருவுத்தை நிரப்புக).

துரிதக்கொள்கை இரண்டு திசையிலும் செயற்படும். விற்பனவு 150 இலட்சம் டொலருக்குக் கீழே விழுந்தால், மொத்த முதலீடு பூச்சியமாக இறங்கிவிடும். பழைய எந்திரங்கள் விற்கும் சந்தையில் கம்பனி தனது எந்திரங்களிற் சிலவற்றை விற்று, முதலீட்டைக் குறைக்க விரும்பும்.

ஓரமைப்பின் வளர்ச்சிவீத மாற்றங்கள் அதன் முதலீட்டு மட்டத்திலும் மாற்றங் களை உண்டாக்குமென்பதை வேகவளர்ச்சித் தத்துவம் காட்டுகிறது.

அட்டவணை 1. வேகவளர்ச்சித் தத்துவ விளக்கம். (10 இலட்சம் டொலரில்)

காலம்	வருடாந்த விற்பனவு	மூலதனக் கையிருப்பு	தேறியமுத லீடு.தே.மு	மொத்த முதலீடு மொமு (தே. மு. தேய்மான புதுப் பித்தல்)
முதற்பருவம்				
முதலாவருடம்	.. 6 டொ.	.. 60 டொ...	0 டொ...	1 எந்திரம் 3 டொ. படி. = 3 டொ.
இரண்டாம்வருடம்	.. 6	.. 60 ..	0 ..	1 ,, 3 ,, ,, = 3 டொ.
மூன்றும்வருடம	.. 6	.. 60 ..	0 ..	1 ,, 3 ,, ,, = 3 டொ.
இரண்டாம் பருவம்				
நாலாம் வருடம்	.. 9 டொ.	.. 90 டொ...	30 டொ...	(1+10) எந்திரம் 3 டொ.படி. =33 டொ.
ஐந்தாம் வருடம்	..12	..120 ..	30	..(1+10) எந்திரம் 3 டொ.படி. = 33 டொ.
ஆறும் வருடம்	..15	..150 ..	30	..(1+10) எந்திரம் 3 டொ.படி. = 33 டொ.
மூன்றும் பருவம்				
ஏழாம் வருடம்	..15 டொ.	..150 டொ...	0 டொ...	1 எந்திரம் 3 டொ. படி. =3 டொ.
நான்காம் பருவம் (வாசகர்பூரணமாக்குக)				
எட்டாம் வருடம்	. 14.7 டொ...	டொ.— ..	3 டொ...	—எந்திரங்கள் 3 டொ. படி. =3 டொ.

முற்றுக இல்லாது போகாவிட்டாலும், உயர்ந்த மட்டத்திலிருந்து விறபனவுகள் குறைந்துகொண்டு வருகிறபடியால் ஒரு வியாபார மந்தம் உண்டாகலாம்.

எந்திர உற்பத்தித் தொழில்களிலே உற்பத்தி குறைக்கப்பட்டால் அவற்றின் வருமானம் குறைய, அவை உணவு, உடை என்பவற்றில் செலவு செய்வதைக் குறைக்கும். அதனால் செலவினங்களில் மேலும் பெருக்குமெண் மாற்றங்களுண்டாகும். இது புடைவை விற்பனவு வளர்வதையே கடைசியாக நிறுத்தச் செய்யும், அல்லது குறைந்துபோகச் செய்யும். இதனால் தேறிய வருமானத்திலே மேலும் விழுக்காடு உண்டாகும். இதனால் நாம் மீளமுடியாத சிக்கலில் சிக்கிக்கொள்வோம். துரிதக்கொள்கையும், பெருக்குமெண்ணும் பரஸ்பரம்செயற்படுவதால் கூட்டான வீக்கமோ, வாட்டமோ வளர எதுவாகும்.

நமது உதாரணத்திலே, எந்திரங்களைத் திருட்டாந்தமாகக் காட்டினோம். இதனால் சரக்குமுதல் "பின்னிடைவுகளில்" துரிதக்கொள்கை பொருந்தாதென்பது பொருளா? அவை சமீபத்தில் முக்கியமாகக் கருதப்பட்டனவல்லவா? (1920–1921, 1937–1938, 1948–1949, 1953–1954,, 1957–1958) அப்படியன்று. மூலதனப் பொருள்களின் கையிருப்பு ஓரளவின் விற்பனவுக் காலத்துக்கு, ஏதோ ஒருவீதத்தில் பொருத்தமுடையதாயிருக்கும். குறுகியகாலச் சரக்குச் சுழலை விளக்க இக்கொள்கை பயனுடையதாகும்.

துரிதக்கொள்கையிலே, பொருளாதாரத்தைத் திரமற்றதாக வைத்திருக்கக்கூடிய சக்திவாய்ந்த சாதனமுண்டென்பதைக் கண்டுகொள்வது சுலபம். விற்பனவுகள் மேலுங் கீழும் அசைந்துகொண்டிருந்தால் துரிதக்கொள்கை இந்த நொடிப்பைத் தீவிரமாக்கலாம். மேற்போக்கிலே, அது தேறிய முதலீட்டை ஊக்கப்படுத்தும். கீழ்க்போக்கிலே அதே அளவு முதலீட்டுக்குறைவை உண்டாக்கும். நெடுந்தவணையில் இம்முறையானது குடிசனத்தொகை பெருகுங்காரணமாகவோ உயர்ந்த நிசவருமானத்தினாலோ வளர்ச்சியடையுமானால், துரிதக்கொள்கை தூண்டுதல் செய்யும் சாதனமாகவே பெரிதும் உதவும். தேசிய வருமானம் உயர்ந்தால் மூலதனம் வளரும்; அதன் பயனாக துரிதமான முதலீட்டுத் தேவையுண்டாகும். அப்போது வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் குறையும்.

தொழில் முயற்சியைப் பற்றி முன்னேறியே கூறுதல்

தொழில் முயற்சியாளர் முதலீடு செய்யும்போதும், உற்பத்திபற்றித் தீர்மானங்கள் செய்யும்போதும், வருங்காலத்தைப் பற்றி ஊகித்துக் கொள்ள வேண்டும். அடுத்த வருடம் வியாபாரமந்தமுண்டாகுமென்று அவர்கள் நினைப்பார்களானால், முதலீட்டை இப்போது குறைக்கவிரும்புவர். ஆனால் இன்னும் நாலு மாதத்திலே விலைகள் உயருமென்று எதிர்பார்ப்பார்களானால், உடனேயே தளவாடம், உற்பத்திச்சாதனம் என்பவற்றைப் பெருக்க அவர்கள் கொள்வனவுகளைச் செய்வதில் முனைந்து நிற்பர்.

ஊகவியாபாரிகளும் அவ்வாறே சாதாரண சரக்குகளை வாங்கி வியாபாரஞ் செய்து இலாபம் பெறுவதற்காக வருங்காலத்தைப் பற்றியறிய விரும்புவர். அரசாங்கக் கொள்கைகளை உருப்படுத்துவோர் அடுத்த வருடத்துத் தேசிய் வருமானக் கணக்கை முன்னேறியே அறிந்து கொள்ள விரும்புவர். ஏனெனில் அதைச் சமாளிப்பதற்கான பிஸ்கால் நடவடிக்கைகளையும் பண நடவடிக்கைகளையும் அப்போதுதான் மேற்கொள்ள முடியும். புள்ளியியலாளரோ, பொருளியலாளரோ சரியானபடி தீர்க்கதரிசனம் கூறமுடியாதிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஊகம் சில சமயம் முற்றும் பிழையாகிப்போகிறது. இருந்தும், மக்கள், அவர்களால் இயலக் கூடியதைச் செய்யும்படி கூறுகின்றனர். ஏன் ? எவ்வித தீர்க்க தரிசனமும் இல்லாதபோதும், அதிலேயே ஒரு தீர்க்கதரிசனம் அடங்கியுள்ளது. தேர்ச்சிபெற்ற புள்ளியியலாளரைவிட பொருளியலறிவில்லாதவரே நெடுந்தவணைச் சராசரித் தீர்க்கதரிசனம் கூறுவது இயல்பு. மிகச் சிறந்த தீர்க்கதரிசிகள் என்ன முறையைக் கையாளுகிறார்கள் ? இதுபற்றி இலேசானதொரு விவரணை கொடுக்க முடியாது. இருந்தாலும் வழக்கத்திலுள்ள சில சாதாரண முறைகள் பின்வருமாறு :—

1. அவர்கள் தேசிய வருமானக் கணக்கெல்லாவற்றையும் மிக நுட்பமாக ஆராய்வர். மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியை ஒவ்வொரு தவணையும் ஆராய்வர். தனிப்பட்டவர் வருமானத்தை ஒவ்வொரு மாதமும் ஆராய்வர். புதிய கட்டடம், தளவாடம் வாங்குதல், குறுந்தவணைச் சரக்குப் போக்கைப் பற்றிய முக்கியமான ஆராய்ச்சி, எதிர்பார்க்கும் அரசாங்கச் செலவுகள், வரிகள் என்பனபற்றிய மதிப்பீட்டு ஆராய்ச்சி என்பன நடைபெறும். மேலும் அவர்கள் வீலைப்பட்டியல்களை ஆராய்வர் ; பெடரல் ரிசர்வ் சபையில் மாதாந்த உற்பத்திப் பட்டியலை ஆராய்வர் ; வேலையற்றோர் சம்பந்தமான மாதாந்த அறிக்கையையும் ஆராய்வர்.

மேலும், பண்டசாலை விற்பனவு அறிக்கையை வாரந்தோறும் ஆராய்வர் ; சங்கிலித் தொடர் பண்டசாலை, தபால்—ஓடர் விற்பனவு என்பவற்றை மாதாந்தம் ஆராய்வர். அதோடு ஒவ்வொருமாதமும் கொடுக்கப்படும் புதிய ஓடர்களும், சரக்குநிலைகளின் உற்பத்தி, விற்பனவு என்பவற்றிலுண்டாகும் மாற்றங்களும் மாதாமாதம் ஆராயப்படும்.

2. இரண்டாவது மகாயுத்தம் ஆரம்பித்த காலந் துவங்கி, முதலீடு சம்பந்தமான தகவல்களைப் பலதாபனங்கள் சேகரித்தன ; பொருள் கொள்வனவு செய்யுந் தாபனங்களும் தமது அபிப்பிராயங்களை அறிக்கை மூலம் வெளிப்படுத்தின. இவையெல்லாம் ஆராயப்பட்டன.

நுகர்வோர் சம்பந்தமாகவுஞ் சில ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டன. நுகர்வோர் பொருள்களை வாங்கும் மனநிலையிலிருக்கிறார்களா ? செலவு செய்வது பற்றி அவர்களுடைய நோக்கமென்ன என்பதுபற்றியெல்லாம் மிச்சிகன் தொகுதி ஆராய்ச்சி நிலையம் பலதகவல்களைச் சேகரித்து வெளிப்படுத்திற்று.

பொதுவாக வியாபாரிகள் விடயத்திலே "டன் அன்ட் பிராட்ஸ்ரீட்" என்ற தாபனமும், "போச்சூன்" என்ற பத்திரிகையும் வருங்கால, நிகழ்கால நிலைமைகளைப்பற்றி அபிப்பிராயம் சேகரித்தன. ஐரோப்பாவிலே இத்தகைய அபிப்பிராயச் சேகரிப்பு முன்னேற்றமடைந்துள்ளது.

3. எதிர்கால மாற்றங்களைப் பற்றி அண்ணளவாக ஊகிப்பதற்கு நு + மு + அ "(C + 1 + G)" மாதிரிகளைச் சிலர் உண்டாக்குவர். பலதரமான விடைகளை அவர்கள் கொடுப்பார்கள்.

4. பல்வேறுவகைப்பட்ட பருவத்தொடர்கள்—படம் 2 இலே கண்டவாறு —உயர்கின்றனவா, தாழ்கின்றனவா என்பதை ஆராய்ந்து மேற்படி ஊகங்களை அவர்கள் உறுதிப்படுத்துவர்.

ஒருவாரத்துக்கு வேலைசெய்யும் சராசரி நேரம், பங்கு விலைகள், கட்டடப் பரிசுவழங்கல், வழங்காமை, புதிய ஒடர்கள் என்பன உயர்வதைவிட்டு வீழ்ச்சியடைகின்றனவா? இவை முக்கியமான சில அறிகுறிகளாகும்.[1]

சாதகமாகவும் பாதகமாகவுமுள்ள நியாயங்களைச் சொல்லி முடித்தபின்னர், ஒரு விடயம் தெளிவாகிறது. பெரிய கம்பெனித் தலைவர்கள் தீர்மானங்களைச் செய்வதற்கு உதவியாகத் தீர்க்கதரிசிகள் இருக்கிறார்களென்பது ஒத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. "இந்த வருடமும் அடுத்த வருடம்போலவே யிருக்கும்" என்று தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லும் தீர்க்கதரிசிகளைப் போலல்லாமல் இவர்கள் சிறப்புடையவர்கள் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். இதனாலேதான் கம்பெனி, பொருளியற் பிரிவினரை விரும்புகிறது. எந்த நாட்டரசாங்கத்துக்கும் பொருளியற் பிரிவு அவசியமாகும்.

சுருக்கம்:

1. வியாபாரச் சக்கரம் என்பது பல நாடுகளிலுமுள்ள, பல்வேறு பொருளாதார வாழ்வின் உயிர்நாடியாகும். தேசியவருமானம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், உற்பத்தி, விலைகள், இலாபம் என்பவற்றின் இயக்கங்கள் ஒழுங்கானவையல்ல; கோல்களின் போக்கைப்போல அவற்றை முன்னேறியே சொல்லிவிடமுடியாது. பெண்டியூலத்தின் அசைவைப்

1. வியாபாரம் மேற்நோக்கிச் செல்வதற்கு ஒருசில மாதங்களுக்கு முன்னர் அதைக் காட்டக்கூடிய புள்ளிவிபரத்தொடரைக் காண்பதற்கு மக்கள் முயன்று வந்தனர். தீர்க்கதரிசனம் கூறுவதற்கு இத்தகைய முதன்மையான சூசகம் மிகப் பயனுடையதே. ஆனால அத்தகைய பூரணவழிகாட்டியைக் காண்பது துர்லபம். ஜியோபிரே மூர், ஆதர். எப். போன்ல என்பவர்கள் தேசியப்பொருளாதார ஆராய்ச்சி நிலையத்திலே; மேலே கூறியதொடர்களிற் சில, வியாபாரத்திருப்பங்களை முன்கூட்டியே அறிவிக்கவும், அவை நிகழ்ந்து விட்டனவென்பதை நிரூபிக்கவும் உதவுகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். தீர்க்கதரிசிகள் இந்தச் சூசகங்களை மாத்திரம் நம்பி விடயங்களை நிச்சயிக்கமுடியாது. 1952 போன்ற பருவங்களிலே அவை பிழையான சூறிப்புக்களைக் கொடுத்தன: எனைய விரிவுக்காலங்களில் சூசகங்கள் விரைவாக வீழ்ச்சியடைந்து பின்னர் ஈடாடத்தொடங்குகின்றன. அத்னால் அவற்றின பயன் குறைவுடையதாகின்றது; இத்தொழில்நுட்பங்களில் மேலும் முன்னேற்றஞ் செய்யப் பொருளியலறிஞர் விரும்புவர். காரியக்கெட்டியான தீர்க்கதரிசிகள் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி மதிப்பை இத்தகவல்களால் நிறைவுடையதாக்குவர்.

போல முன்னரே நிர்ணயித்துவிடமுடியாது. வியாபாரப் போக்கை முன்னரே யூகித்தறியக்கூடிய திட்டமான முறையுங் கிடையாது .

2. விரிவு, உச்சம், சுருக்கம், மறுமலர்ச்சி என்ற நாலு பருவங்களையும் ஆராய்ச்சிக்காக வேறுபடுத்தலாம். இவற்றைப் பருவகால நொடிப்புக்கள், நீண்டதவணைப் போக்குகள் என வித்தியாசப்படுத்தலாம். இதன் பயனாக உண்டாகும் 8–10 வருடப் பெருஞ் சுழல், குறுங்காலச் சிறிய சுழல், நீண்டகாலக் கட்டடச் சுழல் என்பனவெல்லாம் பொருளியலறிஞராலும், புள்ளியியலறிஞராலும், சரித்திராசிரியர்களாலும் நுட்பமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

3. இச்சுழல்களை விளக்குவதற்கு கொள்கைகளை அமைக்குமிடத்து, முதலீடான அல்லது நீண்ட பயனுள்ள மூலதனப் பொருள்களமைவதில் உள்ள நொடிப்புக்கள் விரிவாயிருப்பது ஓர் அறிகுறியைக் காட்டும். இந்த விடயத்தில் பெரும்பாலான பொருளியலாளர் உடன்பட்டாலும், புறச் சாதனங்கள், அகச்சாதனங்கள் என்பவற்றை அழுத்திக்கூறும் விதத்தில் வித்தியாசப்படுகின்றனர். அங்கே ஒருபுறத்திலே, புதுக் கண்டுபிடிப்புக்கள், குடிசனப் பெருக்கம், புதுநிலம் சேர்தல், தங்கச் சுரங்கங் கண்டுபிடித்தல், அரசியல் சண்டைகள் என்பனவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. மறுபுறம் பொருளியலாளர், முதலீட்டு வாய்ப்புக்களில் உள்ள இந்தப் புற மாற்றங்கள், எவ்வாறு பொருளாதாரப் பெருக்குமெண் விளைவுகளாலும், வங்கிகளின் கடன்முறைகளாலும், மக்களிடையே உண்டாகும் நல்லது காணல், தீயதுகாணல் என்ற மனப்பான்மைகளாலும், தீவிரமான மாற்றங்களையும் மட்டங்களையுமுண்டாக்கும் தூரிதக் கொள்கையாலும், வருமானம் முதலீட்டிலே உண்டாக்கக்கூடிய புனரூட்டவிளைவுகளாலும் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை அழுத்திக் கூறுகின்றனர்.

4. தீர்க்கதரிசனம் கூறுவது இன்னும் சரியான முறையில் அமைய வில்லை. நீண்டதவணைச் சராசரியை அனுசரித்துக் கூறப்படுபவை தேசிய வருமானம், அது சம்பந்தமான புள்ளிவிபரம் என்பன சம்பந்தமாக ஓரளவு பொருத்தமுடையனவாயிருக்கின்றன. அவை பெரும்பாலும், அரசாங்க ஆராய்ச்சி அறிக்கைகள், நுகர்வோர், வியாபாரிகள் ஆகியோர் உத்தேசங்கள் என்பவற்றிலே தங்கியுள்ளன. அவை நு + மு + அ (C + I + G) உத்தேசங்களை, முக்கியமான அறிகுறிகளால் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

பின்வரும் அதிகாரங்களில், வரலாற்று வர்த்தகச் சுழலின் கடுமையை மட்டுப்படுத்துவதற்குரிய சாதனங்கள் ஆராயப்படும்.

வினாக்கள்

1. வியாபாரச் சக்கரம் என்றாலென்ன ? அதை எவ்வாறு அளப்பது ?

2. இந்த நாட்டிலேயுள்ள வியாபாரச் சுழலின் வரலாற்றைக் கூறுக.

3. சுழலின் பல பருவங்களை வருணிக்க. நீங்கள் இப்போது எந்தப் பருவத்திலிருக்கிறீர்கள் ?

4. சுழல்பற்றிய கொள்கைகளுள் எதை நீர் பெரிதும் விரும்புகிறீர்? ஏன் ?

5. துரிதக்கொள்கை பற்றி இரண்டு பக்கத்தில் விளக்கந்தருக. அது பெருக்குமெண்ணோடு எவ்வாறு தொழிற்படுகிறதென்பதை உம்மால் யூகிக்க முடியுமா ?

6. வியாபார நடவடிக்கையின் எதிர்காலத்தை முன்னேறியே அறிந்து கூறுவது ஏன் முக்கியமானது ? தினுசான வியாபாரங்களை உதாரணங் காட்டி விளக்குக. தீர்க்கதரிசனம் கூறுவதெப்படி ? எவ்வளவு நம்பிக்கை யோடு அதைச் செய்யலாம்?

7. பின்வரும் கருத்துக்களை ஆராய்க :
வியாபாரச் சுழல்,
நெருக்கடி,
பின்னிடைவு,
புனர்மாற்ற அலை,
சூரியன்புள்ளி,
திருப்பம்,
பருவம்,
துரிதக்கொள்கை,
தீர்க்கதரிசனமுறைகள்,
பருவத்திருத்தங்களும் போக்குத்திருத்தங்களும்,
அகக்கொள்கைகளும் புறக்கொள்கைகளும்,
முக்கியமான ஆதரிச அறிகுறிகள்.

பதினேந்தாம் அத்தியாயம்

விலைகளும் பணமும்

செலாவணி விடயம் பத்தாயிரத்தில் ஒருவருக்குத்தான் விளங்கும். அத்தகையவரை நாம் தினமுஞ் சந்திக்கிறோம்—

கின் ஹபாட்

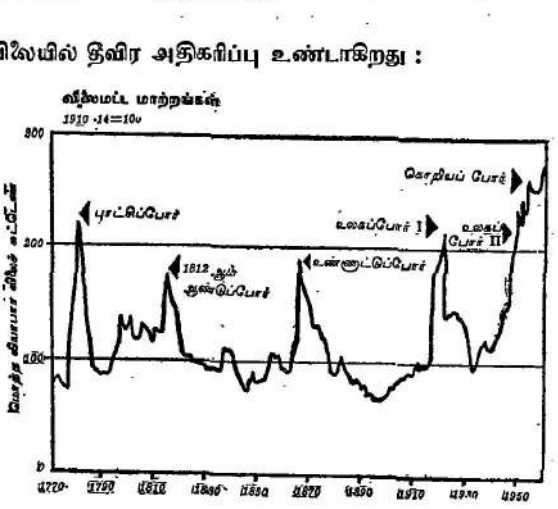
சேமிப்பு, முதலீடு என்ற கணக்கிலே, அதாவது நுகர்வு அமிசங்கள், முதலீட்டு அமிசங்கள், அரசாங்கச் செலவு அமிசங்கள் என்ற வகையில், பண வருமானம் எந்தச் சக்திகளால் சுருங்குகின்றது, விரிகின்றது என் பதை ஆராய்தல் சுலபமென்று இக்காலப் பொருளியலறிஞன் உணர் கிறான். இதை முந்திய அத்தியாயங்கள் காட்டின. பணவீக்க இடை வெளியிலன்றி, மற்றும்படி பெரும்பாலும் உயர்ந்த வேலைவாய்ப்புக் கிட்டுகையன்றி, விலைமட்டங்கள் அதிகம் மாற்றமடையமாட்டாவென்று கரு தித் கொண்டோம். விலைமட்டமாகிய அளவுகோலிலேயுண்டாகும் மாற்றங் களுக்கேற்பச் சரிப்படுத்தப்பட்ட டொலர் கணக்கில் எல்லா அட்டவணைகளும் காட்டப்பட்டன என்று முன்னரே கருதிக்கொண்டோமென்றும் கொள்ள லாம். நுகர்வு—சக—முதலீடு—சக—அரசாங்கச் செலவு என்ற அட்டவணை யில் உண்டாகும் ஒரு மாற்றம் தொழில் வாய்ப்பையும் உற்பத்தியையும் பெருக்குமென இதுவரை எண்ணப்பட்டு வந்தது.

இப்போது நாம் விலைமட்டத்தில் ஏற்படும் மாற்றம் பற்றிக் கவனத்தைச் செலுத்தப்போகிறோம். பெரிய யுத்தம் நடைபெறும் காலங்களிலே விலை கள் ஏறுவது ஏதலால்? துள்ளல் பணவீக்கத்தில் விலைகள் கோடிக் கணக்கில் உயர்வதும், சீர்க்குலைந்த நாடுகளிலே கப்பற்கணக்கில் பச்சை நோட்டுக்கள் அடிக்கப்படுவதும் ஏதலால்? நு+மு+அ (C+I+G) செலவு ஒரு பொருளாதாரத்தைப் பூரணவேலைவாய்ப்புக்கோ உயர்ந்த மட்டமான வேலைவாய்ப்புக்கோ நிலைநிறுத்துவதற்குமுன் விலைகள் உயரத் துவங்குவதேன்? தற்காலக் கலப்புப் பொருளாதாரத்தில் மேற்பார்வைக்கு அதிக எந்திர உற்பத்தி வாய்ப்பும் மந்தமான தொழில் சந்தையும் உள்ள காலத்தில் விலைகளும் சம்பளமும் ஏறுவது ஏதலால்?

இந்த மூலதாரமானதும் சிக்கலானதுமான பிரச்சினைகளைப் பின்வருந் திட்டப்படி ஆராய்ந்தால் பயனுண்டு. இந்த அத்தியாயத்திலே முதலாவ தாக, விலைமட்ட மாற்றங்கள் சம்பந்தமாகவும், அவற்றால் உண்டாகும் விளைவுகள் பற்றியும் தகவல்கள் தருவோம். அதன் பின்னர் பண விநியோகம் சம்பந்தமான கருத்தை ஆராயலாம்; நெடுந்தவணை விலைகள் சார்பாக அது பொதுவாய் எத்தகைய போக்குடையதென்பதை ஆராய்வோம். ஈற்றிலே முக்கியமான "பணத்தின் அளவுக் கொள்கை" ஆராயப்படும். பருமட்டான தூய்மையற்ற நிலையில் இந்தப் பண அளவுக்கொள்கையை

ஆராய்ந்தால் அது வங்கி முறைபற்றியும், பெடரல் ரிசேர்வ் வங்கியின் பணக்கொள்கைகள்பற்றியும் ஒரு காட்சியை அளிக்கும். அதை மேல்வரும் அத்தியாயங்களில் ஆராய்வோம். நமது தற்காலக் கலப்புப் பொருளாதாரத்தில் பரம்பரையான மேலதிக டொலர்செலவுசெய் தினுசுப் பணவீக்கத்தை ஊரும் பணவீக்கத்தோடு சேர்த்து ஆராய்வதா, இல்லையா, என்ற வாதத்துக்குரிய பிரச்சினை ஆரும் பகுதியிலே மதிப்பிடப்படும்.

போரினால் விலையில் தீவிர அதிகரிப்பு உண்டாகிறது :

படம் 1 : யுத்தத்துக்குப் பிந்திய காலங்களில், விலைகள் அவ்வளவு குறையவில்லை. கடந்த யுத்தத்தின் பின்னா குறிப்பிடத்தக்க வீழ்ச்சி ஏற்படவில்லை. கடந்த 60 வருடமாக விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டே வருகின்றன.

அ. விலைகள்

விலைகளின் பழைய நடத்தை.—மொத்த விலைகளின் சரித்திரபூர்வமான ஏற்ற இறக்கங்களை படம் 1 இல் காணலாம்.[1] ஒவ்வொரு யுத்த காலத்திலும் திட்டமானதொரு விலையுச்சமுண்டு. முதற்பார்வையிலே பொதுவாக உயர்வோ தாழ்வோ புலப்படுவதில்லை. படம் 2 இலுள்ள நுகர்வோர் விலைப் படம், இந்நூற்றாண்டிலே விலைகள் செல்லும் போக்கைக் காட்டுகிறது. விலைவாசிகள் பொதுவாக உயர்ந்து கொண்டே சென்றன.

1. விலைகளின் சராசரி சுட்டிலக்கத்தைக் கணிப்பதிலேயுள்ள கொள்கை சம்பந்தமான பிரச்சினைகளையும் புள்ளிவிபரம் சம்பந்தமான பல பிரச்சினைகளையும் 7 ஆம் அத்தியாயத்திலே கண்டோம். எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அண்ணளவான விலைகளைப் பெறுவது கடினம், அன்றியும் பல விலைகளையும் எவவாறு பாரப்படுத்துவதென்பதும் ஒரு பிரச்சினை. மேலும் செல்வனுடைய வாழ்க்கைச்செலவு வறியவனுடைய செலவிலும் வேறுவிதமாக மாறும். மரகதி சாப்பிடுபவருடைய செலவும் அவ்வாறே மாமிசம் சாப்பிடுபவரின் செலவைப் போல் மாறும். இருந்தும், பலவேறு சுட்டிலக்கங்களும் ஒரேவகையிலேயே மாற்றமடைவது நூதனம்.

டொலரின் மதிப்பு அதன் வாங்குஞ் சக்தியால் அளக்கப்படுவதனால் இந்தச் சந்ததியினரம்பத்திலே அரைவாசியாகக் குறைந்து விட்டது.

எதிர்காலத்தின்தீய சகுனமாயமைந்த ஒரு முக்கியமான விடயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது இரண்டாவது மகா யுத்தத்தின் பின்னர், விலைகள் எவ்வகையிலும் குறையவில்லை. முதலாவது மகாயுத்தத்தில் அவை குறைந்ததுபோல இச்சமயம் குறையவில்லை. சம்பளங்களும், விலைகளும் கீழே இறங்கவில்லை. வியாபார மந்தம் உண்டாகாமல் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் விரைவான நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. நல்ல காலத்திலே விலைகள் உயர்ந்து, கெட்ட காலத்தில் அதிகம் வீழ்ச்சியடையாமலிருந்தால் அவற்றின் நெடுந்தவணைப்போக்கு எத்தகையது? விளைவே, விடையையும் அளிக்கும்.

பணவீக்கம், பணவாட்டம், வகுப்புக்களிடையே வருமானத்தை மறுபடி பகிர்தல் ஆகியவை

பண்டம், உற்பத்திச் சாதனம் என்பவற்றின் விலைகள் பொதுவாக உயரும் பருவத்தையே பணவீக்கம் என்கிறோம். விலைகளெல்லாம் வீழ்ச்சியடையும் பருவத்தையே வாட்டம் என்கிறோம். பணவீக்கத்திலேயோ, பணவாட்டத்திலேயோ எல்லா விலைகளும் ஒரே திசையிலோ ஒரே விகிதத்திலோ நகர்வதில்லை. சார்பு விலைகளின் மாற்றங்களாலும், மொத்தச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றங்களாலும், வீக்கமும் வாட்டமும் (1) பொருளாதார வகுப்புக்களிடையே வருமானம் பங்கிடப்படுவதையும் (2) மொத்த உற்பத்தியையும், திட்டமான வழியில் மாற்றுகின்றன.

எதிர்பாராத வீக்கம், திரமான வருமானமுடையவருக்கும் கடன் கொடுத்தவர்க்கும் பாதகமாக, கடன் பெற்றவரையும் இலாபம் பெறுவோரையும் நன்மைபெறச் செய்கிறது. வாட்டம் இதற்கு எதிர்மாறான தன்மையை உண்டாக்குகிறது.

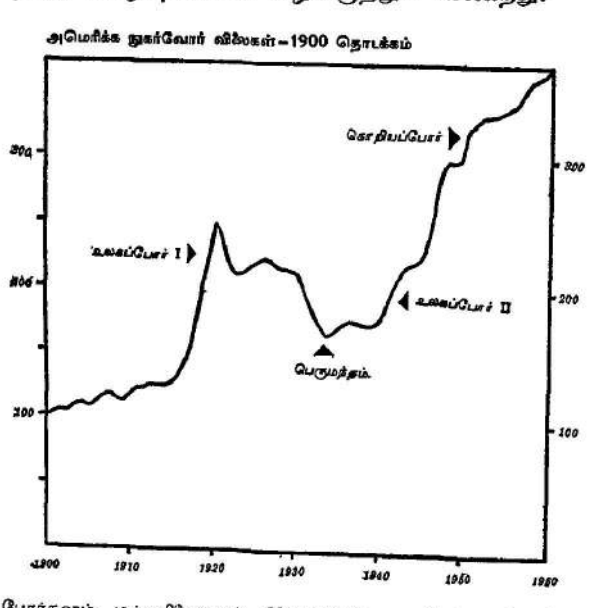
உதாரணமாக, நீர் 1,000 டொலரை இன்று கடன் கொடுக்கிறீர் என்றும், ஒருவருடத்தின் பின்னர் அந்தத் தொகை திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டு விடுமென்றும் வைத்துக் கொள்வோம். அதற்கிடையில் விலைவாசிகள் இரட்டிப்பாக உயர்ந்துவிட்டன. அப்போது உம்மிடம் கடன் பெற்றவர் உமக்கு நீர் கொடுத்த, வாங்குஞ் சக்தியில் ½ பங்கையே திருப்பிக் கொடுப்பார். விலைகள் நூறுயிரங்கோடி மடங்கு அதிகரித்தால் கடன் கொடுத்தவர்களின் பணப்பெறுமதி முழுவதும் சூனியமாகி விடும். 1920–23 இல் ஜெர்மனியில் உண்டான பணவீக்கத்தின்போது இவ்வாறு நடந்தது. ஜெர்மன் சர்வகலாசாலைக் காப்புறுதிப் பணங்களுக்கும், உயிர்க்காப்புறுதிப் பணங்களுக்கும் இது நடந்தது.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர், ஈட்டுப்பங்கில் வருடம் 5 வீதம் பெற்ற ஓர் அமெரிக்கன், தனது டொலரின் நிச வாங்குஞ் சக்தி அவ்வளவு குறைந்ததால் வாழ்க்கை நடத்தவே இடர்ப்பட்டான்.

1949 இல் 75 டொலர் வாங்கிய அமெரிக்க அரசாங்கச் சேமிப்புப் பங்குகள் 1959 இல் 100 டொலர் வரை கொடுத்தது. ஆனால் 1949 ஆம் ஆண்டில் 75 டொலருக்கு 1959 ஆம் ஆண்டின் 100 டொலரிலும் பார்க்க அதிக வாங்குஞ் சக்தியிருந்தது. முதலாவது உலக மகாயுத்தத்தின் போதும், அதன் பின்னரும் அமெரிக்க விலைகள் தக்க அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தப் படவில்லை. வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ந்தபடியால், ஓரளவு திரமான வருமானமுள்ள ஆசிரியர், தபாற் சேவகர், கணக்குவைப்போர் முதலியோர் வாழ்க்கை நடத்த வருமானம் போதாது இடர்ப்பட்டனர்.

குறிப்பிட்ட ஓய்வுப் பணம் பெற்றோ, காப்புறுதி வருமானத்தைக் கொண்டோ, வட்டியைக் கொண்டோ வாழ்க்கை நடத்தும் வாழ்விழந்த பெண்கள், யுத்தத்துக்கு முந்திய 50 சதம், இன்றைய டொலரிலும் பார்க்க அதிக வாங்குஞ் சக்தி பெற்றிருந்ததால் அதே இன்னல்நிலையை அனுபவிக்கின்றனர். மிக்க நிர்வாகத் திறமையமைந்த பெரிய தொழிற் சாலைகளில் வேலை செய்யுந் தொழிலாளர், தொழிற்சங்க நடவடிக்கை மூலம் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதைச் சமாளித்துக் கொள்வர். ஆனால் உணமைச் சம்பளம் போதாதிருப்பதைப் பலர் உணர்வர்.

விலைவாசி நமது வாழ்வுக்கூடாக வழிவகுத்துச் செல்கிறது.

படம் 2. போர்களும், மந்தநிலைகளும் விலைவாசிகளை ஏற இறங்கச் செய்கின்றன. ஆனால் இந்த நூற்றாண்டிலே பொதுவான விலைப்போக்கு மேலேறியேயுள்ளது.

ஆனால் நிசச் சொத்திலோ, சாதாரணப் பங்குகளிலோ மாவுமூட்டை களிலோ தனது பணத்தை முதலீடு செய்யும் ஒருவன், பணவீக்கக் காலத்திலே அதிக இலாபத்தைப் பெறுவான். விற்பனவுத் தொகை அதிகரிக்கும். வியாபாரிகள் பொருள்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கும் விற்பனவு செய்வதற்குமிடையிலே விலைகள் ஏறிவிடும். நிலையான செலவு களும், பொதுச் செலவுகளும் மாறுதிருக்கும். மாறிச் செலவுகளும் ஏறும்; ஆனால் விலைகளைப் போல ஏறமாட்டா. இக்காரணங்களால் இலாபம் அதிகரிக்கும். வாழ்க்கைச் செலவுக்கு அதிகமாகவே அது அதிகரிக்கும். பெரும் பண வீக்கம் நிலவுங்காலங்களிலே எந்த மடையனும் பெரிய பணக்காரனாகலாம்.

பணவாட்டக் காலத்திலே, விடயம் எதிர்மாறாக விருக்கும். கடன் கொடுப் போரும் நிலையான வருமானம் பெறுவோரும், படுகடன்காரர், இலாபம் பெறுவோர் ஆகியோர் நட்டமடையும் வகையில் தாம் நயம் பெறுவர். கொடுகடன்காரன் கொடுத்த கடனைத் திருப்பி வாங்குமுன்னர் விலைகள் வீழ்ந்துவங்கினால், அவருக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகமாகவுள்ள பணம் கிடைக் கும். வியாபாரி ஒருவன் பொருளை வாங்கி விற்பனவு செய்வதற்கிடையில் விலை வீழ்ச்சியடைந்தால் அவனுக்கு நட்டமுண்டாகும்.

பள்ளிக்கூட ஆசிரியையின் மெய்ச் சம்பளம் உயரும். பூரிப்புக்காலத் திலே சாதாரணப் பங்குகளை வாங்காது தனது பணமெல்லாவற்றையும் பாதுகாப்புறுதியுள்ள அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களிலே முதலீடு செய்த ஒரு கைம்பெண் இப்போது நல்ல இலாபம் பெறுவாள். தேசிய வருமானம், வரி அறவீடு என்பவற்றை அனுசரித்துப் பொதுக் கடன் உயர்வதை அரசாங்கமும் உணர்கிறது. தலையணையுறைக்குள்ளே பணத்தைப் புதைத்து வைத்துக்கொண்டு அதன்பேரில் எவ்வித வட்டியும் பெறுத ஒருவன், தனது பணத்தின் உண்மை மதிப்பு, விலை வீழவீழ, தினமும் அதிகரிப் பதை உணர்கிறான். வருடத்தில் பத்துவீதம் விலைகள் வீழுமானால், அவனுக்குப் பத்துவீதம் வட்டி கிடைக்கிறது. ஆனால் வியாபாரி ஒருவன், ஒருவனுக்கு உத்தியோகம் வழங்குவானானால், தனது முதலைக் கூட மீட்கமுடியாத நிலையில் இருப்பான். இலாபத்தைப் பற்றிப் பேசவேண்டிய தில்லை.

பணவீக்கத்தின் பயனாக வயதுபோனவர்களுடைய வருமானம், வாலிபர் கைக்கு வந்துவிடுகிறதென்று தற்கால ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். ஒருவர் 25 ஆவது வயதில் தனது 70 ஆவது வயதுக்குப் பயன்படுமென ஒதுக்கி வைக்கும் டொலர், வாங்குஞ் சக்தியில் குறைவடைகிறது. வருடத்திலே சராசரி 3 வீதமாக விலைகள் ஏறினால் 45 வருடமாகச் சேமிப்பிலிருந்த டொலரின் உண்மையான வாங்குஞ் சக்தி அரைவாசியாகி, மேலும் அந்த காலத்தில் மறுபடியும் அரைவாசியாகிவிடும்.

உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றை விலை மாற்றம் எவ்வாறு பாதிக் கிறது? விலைவாசிகள் ஏறினால், வேலைவாய்ப்புக்கள் உயர்ந்துவிட்டன

என்றே பொதுவாகக் கருதப்படும். மிதமான பணவீக்கத்தின்போது தொழில் எந்திரத்தின் சக்கரங்கள் நன்முக எண்ணெய்போடப்பட்டிருப்பதால், உற்பத்தித் தகுதிக்கேற்றனவாயிருக்கும். தனிப்பட்டவர் முதலீடு துரிதமாயிருக்கும்; வேலை நிறையக் கிடைக்கும். எனவே வியாபாரிகளோ, தொழிற் சங்க அதிகாரிகளோ மிதமான பணவாட்டம், மிதமான பணவீக்கம் என்பவற்றைப் பற்றிப் பேசும்போது, பணவாட்டமே பணவீக்கத்திலும் பார்க்க ஆபத்தானதெனக் கூறுவர். நிலையான வருமானமுள்ள பிரிவினர்க்குண்டாகும் நட்டம், எஞ்சிய மக்களுக்குண்டாகும் இலாபங்களிலும் குறைவே. அரைகுறையான, நிலைவருமானமுள்ள தொழிலாளர்கூட, சிறப்பான வேலைவாய்ப்புக்கள் அதிகமிருப்பதாலும், நல்ல ஊதியம்பெறுவதாலும், நன்மையடைவர். கடன் கொடுப்போர் புதியகடன் பத்திரங்களில் வட்டிவீதம் அதிகரிப்பதால், தமக்குண்டாகும் நட்டங்களைச் சரிப்படுத்திக் கொள்வர்.

பணவாட்டத்தின்போது தொழில்வாய்ப்புக் குறைவதாலும், மூலதனம் பயன்படுத்தப்படாமையாலும் சமூகத்தின் மொத்தச் சுபீட்சம் குறையும். எனவே இலாபம் பெறுவோர், நட்டமடைவோர் அடையும் நட்டத்திலும் குறைவாகவே இலாபத்தைப் பெறுவர். ஆனால் மோசமான மந்தமுண்டானால், கொடுத்த கடனை அறவிடமுடியாதிருக்கும் கொடுகடன்காரர் உட்பட எல்லோருமே இன்னலடைவர்.

வேலையில்லாக் காலங்களிலே விலைவாசிகள் சற்றே ஏறினாலும், நுகர்விலும், முதலீட்டிலும் பணத்தைச் செலவு செய்வது நல்லதாகும் என்பது மேலே கூறியவற்றால் விளக்கம்பெறும். மோசமான மந்தநிலையால் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, தனிப்பட்டவரோ, அரசாங்கமோ செலவு செய்வது பணவீக்கத்தையுண்டாக்குமென்று எவரும் கூறார். உண்மையிலே அதிகப்படியான செலவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும். அப்போது வேலைவாய்ப்புக்களுண்டாகும்.

ஆனால் பூரணவேலையும், பூரண உற்பத்தித் தகவும் அடைந்தபின்னர், மேலும் பணவிரயஞ் செய்வது, விலைவாசிகளை உயர்த்த உதவும் வீண் முயற்சியாகும்.

பாயும் பணவீக்கம்.—வருடத்துக்கு 2 சத வீதத்துக்குள்ளே விலைவாசிகளின் உயர்வை அடக்கி வைக்கக்கூடுமானால் அதைப்பற்றி அக்கறைகொள்ள வேண்டியதில்லை. ஆனால் விலை உயரச் சம்பளங்களும், உற்பத்திச் செலவும் உயர, அதனால் மேலும் விலை உயர்வேண்டிய நிலை உண்டாகுமானால் அப்போது பாயும் பணவீக்கம் உண்டாகிவிட்டதென்பது கருத்து. 1920–23 இலே ஜெர்மனியிலும், சமீபத்திலே சீனாவிலும் ஹங்கேரியிலும் விலைவாசிகள் விரைவாக ஏறின. அது நன்மையானதன்று. அதனால் உற்பத்தியும், சமூக அமைப்புமே நிலைகுலையும். பணத்துக்கு மதிப்பில்லாதுபோகவே, குடிசனத் தொகையிலே பெரும் பகுதியாருடைய செல்வம் அழிகிறது. கடன்காரர் கடன்கொடுப்போரை நாடுகின்றனர். அவர்களுக்கு மதிப்பிழந்த

பணத்தைக்கொடுத்து தமது கடமைகளைத் தீர்க்கப் பார்க்கின்றனர். யூக வியாபாரஞ் செய்வோர் இலாபமடைவர். விலையேறுமுன் துணிமணி களை வாங்கிவிடவேண்டுமென்று விரும்பும் வீட்டு மனேயாள் கணவனின் சம்பளத்தையுங் கொண்டு கடைக்கு விரைகிறாள். ஆனால் அந்தச் செய் கையே விலைவாசிகளை விரைவாய் ஏற்றிவிடுகிறது. தென்மாகாணத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் பண வீக்கத்தின்போது பின்வருமாறு கூறினர் :—

சட்டைச்சாக்கிலே பணத்தோடு செல்வோம். கடகம் நிறைய உணவுப் பொருள்களோடு வீடு திரும்புவோம். இப்போது கடகம் நிறையப்பணங் கொண்டு போகிறோம். சட்டைச்சாக்கிலே உணவுப்பொருள்களைக் கொண்டு வருகிறோம். பணத்தைவிட மற்றெல்லாப் பொருள்களும் அருந்தலாகிவிட் டன. விலைவாசிகள் தலைதடுமாறிக் கிடக்கின்றன. உற்பத்தி சீர்குலைந்து விட் டது. ஒரு நாடகம் பார்க்கும் பிரவேசச்சீட்டின விலை கொடுத்து முன்பெல் லாம் ஒரு நேர உணவு பெற்றோம். இப்போது அதே உணவின் விலை 20 மடங்கு அதிகரித்துவிட்டது. வியாபாரம் தம்பித்துவிட்டது. எனெனில் என்னவிலை போடுவதென்று எவருக்குந் தெரிவதில்லை. அதனால் எல்லா ரும் பொருளைப் பதுக்கிவைக்கப் பார்க்கிறார்கள். கடதாசிப் பணம் கெட்டது என்று அதைப் புழக்கத்திலிருந்து கலைத்துவிட முயற்சிசெய்கின்றனர். கடதாசிப்பணம் உலோக நாணயத்தைப் புழக்கத்திலிருந்து விரட்டி விடுகிறது. இதனால் மறுபடியும் பண்டமாற்றுமுறை அரைகுறையாகவாவது வந்து விடும்போலிருக்கிறது.

யுத்தகாலத்திலோ, புரட்சி, யுத்தம் என்பவற்றாலுண்டாகும் விளைவுகளி னாலோ உண்டாகும் பணவீக்கத்தைவிட வேறுகாலங்களில் உண்டாகும் பண வீக்கத்துக்கு இப்போது நம்மிடம் சில உதாரணங்கள் உண்டு. இக்காலத் தில் விலைகள் சிறிதுசிறிதாக உயர்ந்துவிடுமென்பதே பெரிய பயம். அவ்வாறு விலை மேலே உயர்ந்து ஊர்வது கடைசியாகத் தாவிப்பாய்தலாகி விடுமா ? இதற்குத் திட்டமான பதில் கூறமுடியாது. இன்றைய பொருளி யல் நிபுணர்கள் இத்தகையதொரு வீக்கம் உண்டாக நியாயமில்லையென்றே கூறுவர். ஆனால் விலையேறும் என்பதை அவர்கள் எதிர்பார்க்கவே செய்வர்.

முதலாவது உலக யுத்தத்தின் பின், விலைவாசிகள் உயர்ந்தபொழுது, சில பொருளியல் அறிஞர் " விலைவாசிகளும், சம்பளமும் உயராவிட் டால் பூரணவேலை நிலையை அடையமாட்டோம். விலை நிர்ணயிக்கும் சபையொன்றை ஏற்படுத்தினாலன்றி, பூரணவேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தவும், விலைவாசிகளை நிலையாக நிறுத்தவும் முடியாது ", என்று கூறினர். இந்தக் கருத்து நியாயமானதென 1936–1937, 1945–1948, 1956–1958 ஆண்டுக ளுக்குரிய அனுபவங்கள் காட்டின. ஆனால் 1951–1955 ஆண்டுகளில் வேலை வாய்ப்பு மிகவும் குறைவாயிருந்தது. மொத்த விலைகள் வீழ்ச்சியடைந்தன : வாழ்க்கைச்செலவு நிலையாயிருந்தது. தொழில்முயற்சியில் சுதந்திரமிருக்க வேண்டும் ; அரசாங்கம் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கக்கூடாது என்று நாம்

விரும்புகிறோம். எனவே பூரண வேலைவாய்ப்பு, திறமை சுதந்தரம் என் பவற்றோடு கூடி இயங்கமுடியுமா என்பதைப் பற்றி அச்சமடையவேண் டியதில்லை.

நெடுந்தவணை விலைப்போக்கின் நோக்கம்.

வியாபாரச் சுழலின் அபரிமிதமான போக்கு மிதப்படக்கூடிய பூரண வேலைவாய்ப்புள்ள முற்போக்கான பொருளாதாரமே நாமெல்லாம் விரும் புமொன்றாகும். வியாபாரச்சுழல் பூரிப்பிலிருந்து நெருக்கடிக்குப் போய், பின்னர் மந்தநிலையடையும்போதுண்டாகும் பணமதிப்பின் பித்தலாட்டத்தை மட்டுப்படுத்தவே நாம் விரும்புகிறோம். நெடுந்தவணை விலைப்போக்கைப் பொறுத்தவரையில், பலவேறு பொருளியலாளரும் நல்லதெனக் கொள் ளும் மூன்றுவகையான திட்டங்களுண்டு.

1. **விலைகள்-சராசரியாக-நிலையாயிருக்கவேண்டும்.**—காலப் போக்கிலே, குடிசனப் பெருக்கத்தாலும், மூலதனம் உருவாகுவதாலும், உற்பத்தித் தொழில்நுட்ப மாற்றங்களாலும், டொலர் செலவுகளின் மொத்தம் அதி கரிக்கும். காலப்போக்கிலே உற்பத்தியிலுண்டாகும் அதிகரிப்பிலுல் பணச் சம்பளமும், மெய்ச்சம்பளமும் உயரும்.

2. **விலைகள் மெதுவாக உயரவேண்டும்.**—உயர்வேலைவாய்ப்பு, உற்பத்தி வளர்ச்சியினாலும் பெருக்கத்தாலும் உயரும். அப்போது மொத்த டொலர் செலவு விலைகளிலும் பார்க்க அதிகமாக உயரும். பணச் சம்பளங்களும் நிதானமாக உயர்ந்துகொண்டே போகும். வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப் பதால் மெய்யான கூலியில் அதிகரிப்பு அதிகமில்லை.

3. **விலைகள் கிரமமாக வீழ்ச்சியடையவேண்டும்.**—பணச்சம்பளமும், சொத்து வருமானமும் பெரும்பாலும் நிலையாகவேயிருக்கும்; மாறாது. விஞ்ஞானசார்ந்த தொழில்நுட்ப முறை மாற்றங்களால் உண்டாகும் உற்பத்திப் பெருக்கம் விலையைக் குறைக்கிறது. பணச் சம்பளம் நிரந்தர மாக மாறாதிருந்தாலும், நிசச் சம்பளம் ஏறிக்கொண்டேயிருக்கும். விலை யிலே ஏற்படும் அத்தகைய வீழ்ச்சி வியாபார நடவடிக்கைகளைக் குறைக்க வேண்டியதில்லை. அது, முன்னர் செலவிலுண்டான குறைவுகளால் ஏற்பட்ட தாலுல், வியாபாரிகள் ஏங்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

வேலையின்மையைக் குறைந்த அளவில் இருக்கும்படி செய்துவிட்டால், மூனாறு உபாயங்களும் உதவலாம். விலைவாசிகளின் போக்கை முன்னே றியே அறிந்துகொள்ளவும், எல்லாவகையிலும் அதனைச் சரிப்படுத்தக் கூடியதாயும் இருந்து, பொருளாதார அமைப்பும் தங்குதடையின்றிச் செல் லக்கூடியதாயிருந்தால், எந்த உபாயத்தையும் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் மூன்றுவது உபாயத்தின் கீழ் உயர்ந்த வேலைவாய்ப்பை எற்படுத்தக்கூடா தென்பதைத் தற்காலக் கலப்பு பொருளாதாரத்தின் வரலாறும், ஆராய்ச் சியும் தெளிவுபடுத்துகின்றன. நிலையான விலையோ, படிப்படியாய் மெது வாக உயரும் விலைவாசிகளோ உள்ள காலத்திலேதான், முதலாளித்துவ

முன்னேற்றத்தின் நல்லகாலம் நிலவியிருக்கிறது. இக்காலத்திலே எவ்வித அரசியற் குழப்பமுமுண்டாகவில்லை. ஸ்பானியாவின் புதிய உலகத்தில் கண்டுபிடித்த தங்கச் சுரங்கங்களின் பயனாக விலைகள் உயர்ந்துகொண்டு சென்ற பொழுதுதான் முதலாளித்துவமும் முன்னேற்றமடைந்தது. இதை எவராவது திட்டமிட்டுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் பண அமைப்புக்கள், விலை உயர்ந்த உலோகங்களிலேதங்கியிருந்தன. அத்துடன் கொலம்பஸ் அந்த நேரத்திலே விலை உயர்ந்த உலோகங்கள் நிறைந்த புதிய உலகத்தைக் கண்டுபிடித்தார்.

பெரிய அளவில் பொருளியல் ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்கான சாதனங்களைச் சிவர அறிந்துகொள்ளும்வரை, இந்த விடயத்தை இவ்வளவில் நிறுத்துவோம்.

(ஆ) பண விநியோகமும், அது புழக்கத்தில் வரும் வேகமும்.

விசேடமான பொருளாதாரம், பண்டமாற்றுக்குப் பதிலாகப் பணத்தையே பயன்படுத்துமென்று மூன்றும் அத்தியாயத்திலே கண்டோம். தற்காலப் பரிவர்த்தனைச் சாதனம் பணமே. விலைகளும் கடன்களும் இந்தப் பிரமாண அலகிலேதான் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பணத்தின் போக்கையும் கொடுகடன்முறையையும் கட்டுப்படுத்தினால், அரசாங்கமும் பெடரல் ரிசேர்வ் அமைப்பும், சேமிப்பு, முதலீடு என்ற செலவுவகைகளிடையேயுள்ள சம நிலையைப் பாதிக்கலாம். பணவீக்கத்தைக் குறைப்பதும், மந்த நிலை ஏற்படாமல் தடுப்பதும் இப்போது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும்.

மூன்றுவகையான பணம் : சிறு நாணயம் ; நோட்டு ; வங்கிவைப்பு.

தினசரிப் புழக்கத்திலுள்ள முக்கியமான பணவகைகளை அட்டவணைப் படுத்துவாம் : அவை சிறு நாணயம், நோட்டு, வங்கிவைப்பு என்பனவாகும். சிறு நாணயங்கள் சில்லறைக் கருமங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும். அவை செம்புச்சல்லி, பித்தளை 5 சதக்குத்தி, வெள்ளிக்காசு, அரைரூபாய், ஒரு ரூபாய் எனபன. இவை "சிலை" மாற்று நாணயம். சிறுவர் இவைகளை மிக மதிப்புள்ளவை என்று நினைக்கக்கூடும். ஆனால் அவை அதிக தொகையைக் காட்டமாட்டா. ஒரு சமூகத்தின் பதின்மூன்றிலொருபங்கு காசு நாணயமே இவ்வாறு இருக்கிறது. இவை அடிக்கப்பட்ட உலோகத்தின் மதிப்பு இவற்றின் மதிப்பிலும் மிகக் குறைவாயிருப்பதால் இவை "குறியீட்டுப்பணம்" எனப்படும்[1]. இவற்றின் உலோகமதிப்புக்கு மிக அதிகமாகவே இந்த நாணயங்கள் மதிப்பிடப்படுகின்றன. எனெனில் அவை வேறுவகையான பணமாக மாற்றப்படலாம். உதாரணமாக

1. சர்வாதிகாரி ஒருவர் நோட்டுப் பணத்துக்குப பதிலாக அதன் மதிபபுள்ள உலோகத்தில் பணத்தை அடித்து விநியோகஞ் செயவாரானால் அவருகுகுப் பணவிடயம் தெரியாதெனறுறிறது. பிளாட்டினம் அலலது வெள்ளி உலகச் சந்தையிலே மதிப்பு உயர்ந்திருக்குமானால், மக்கள் உலோக நாணயங்களை உருக்கி விற்றுவிடுவார்கள். நாணயங்கள் மிக மலிவான உலோகத்தினால் செய்யப்பட்டபடியினாலேதான் அவற்றை எவரும் உருக்கி மாற்றிக்கொள்வதில்லை.

ஒரு டொலர் 20 ஐந்து சதங்களாக மாற்றப்படலாம். மலிவான உலோகத்தாற் செய்யப்பட்ட நாணயங்களை, எவரும் எவர்மாட்டும் நிர்ப் பந்தப்படுத்திப் புகுத்திவிடுதல் கிடையாது. பொதுமக்களுக்கு இந்த நாணயங்கள் அதிகந் தேவைப்படுவதில்லை. சிகரெட், புதினப்பத்திரிகை முதலிய சில்லறைப் பொருள்கள் வாங்கவே அவை தேவைப்படுகின்றன.

கடதாசிக் காசு உலோகக் காசிலும் மிக முக்கியமானது. கடதாசி நோட்டிலே அரசியல் தலைவர் ஒருவரின் படம் இருக்கும். நோட்டின் பெறுமதி எழுதப்பட்டிருக்கும். அரசாங்க உத்தியோகத்தர் ஒருவரின் ஒப்பம் காணப்படும். ஒவ்வொரு நோட்டின் இலக்கமும் அதிலே பொறிக்கப் பட்டிருக்கும்.

ஒரு டொலர் நோட்டைக் கவனித்துப் பார்த்தால், "வெள்ளிச்சான்றிதழ்" என்ற சொற்கள் அதில் அச்சடிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இதன் அர்த்தமென்ன? ஐக்கிய அமெரிக்கத் திறைசேரி ஒரு வெள்ளிடொலரை உங்கள் கணக்கிலே போட்டுவைத்திருக்கிறது. அதை விரும்பியநேரம் நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதே பொருள். ஆனால் முன்னே எடுத்துக்காட்டியவாறு, ஒரு வெள்ளி டொலரில் உள்ள வெள்ளி உலோகம் ஒரு டொலர் பெறுமதியுள்ளதன்று. அதன் பெறுமதி மிகக் குறைவான தே. எனவே வெள்ளிவேண்டுமானால், மக்கள் டொலர் நோட்டைக் கொடுத் துச் சந்தையிலே வாங்கவிரும்புவார்களன்றித் திறைசேரிக்குப் போய் மாற் றமாட்டார்கள். அமெரிக்க அரசியல், வரலாறு என்பவற்றை அறிந்தவர்கள் சில கடதாசி நோட்டுக்கள் வெள்ளிச் சான்றிதழ்களென வழங்கப்படுவதை அறிவர். அஃது எதனாலென்றால், வெள்ளிச் சுரங்கமுள்ள மேற்குப் பிரதேசங்களிலிருந்துவரும் சில செனேட்டர்கள், சுரங்கத்திலெடுக்கப்பட்ட வெள்ளியில் ஒரு பகுதியை, நாணயஞ் செய்ய அரசாங்கம் வாங்கவேண் டுமென வாதாடிவெற்றிபெற்றதனாலேயே. அதனால் அரசாங்கம் வெள்ளிக் குக்கொடுக்கும் உதவியைத் தொடர்ந்து கொடுத்துக் கொண்டேவந்தது. இல்லாவிட்டால் வெள்ளிக்குப்பணம் சம்பந்தமான எவ்வித முக்கியத்துவமும் எற்படிருக்கமாட்டாது. பல நாடுகளிலே மிகச் சிறிய நாணயங்களிற்கூட வெள்ளியில் இப்போது அடிப்பதில்லை. கீழைத்தேசங்களிலும் அதனை நாணயமாக உபயோகிக்கும் வழக்கம் குன்றிவிட்டது.

பத்து டொலர் நோட்டையோ வேறு நோட்டையோ ஆராய்ந்துபாருங்கள். அதிலே "பெடரல் ரிசர்வ் நோட்டு[1]" என்று எழுதியிருக்கும். டொலர் நோட்டைப்போலவே, இந்த நோட்டிலும் "பொதுக்கடன், தனிப்பட்டகடன் எனற எல்லாக் கடன்களுக்கும் சட்டபூர்வமாகச் செல்லுபடியாகும்" என்று

[1]. நியூ இங்கிலாந்தைத் தவிர மற்றும் நாடுகளில் 2 டொலர் நோட்டு துரதிட்டமெனக் கருதப்பட்டது. இந்த நோட்டுக்கள் உள்நாடு யுத்தகாலத்தில் அடிக்கப்பட்டவை, அவை ஐக்கிய அமெரிக்க நோட்டுகள் எனவும் வழங்கப்படும். சில 5 டொலர் நோட்டுக்களாயிருக்கும். சில நோட்டுக்களிலே "பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி நோட்டு" எனவும் எழுதப்பட்டிருக்கும். சில நோட்டுக்களில் "நாஷனல் வங்கி நோட்டு" எனக் காணப்படும். இவை பழைய நோட்டுக்கள். புழக்கத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டுவருகின்றன.

எழுதப்பட்டிருக்கும். மேலும், ஐக்கிய அமெரிக்கத் திறைசேரியிலோ, வேறு எந்த பெடரல் ரிசர்வ் வங்கியிலோ, சட்டபூர்வமான பணமாக இதை மாற்றிக் கொள்ளலாமென்ற வார்த்தைகளுங் காணப்படும். இதன் அர்த்தமென்ன? பழைய நோட்டுக்களுக்கும் புதிய நோட்டுக்கள் கொடுக்கப்படுமென்பதே.

அமெரிக்கச் செலாவணியிலுள்ள நோட்டுக்களும், நாணயங்களும் இன்று சட்டபூர்வமான பணமாகக் கருதப்படுகிறன. அதைப் பணமாக நாம் ஒப்புக்கொள்வது எதனாலென்றால் அரசாங்கம் அவ்வாறு கட்டளையிட்டுள்ளது என்பதாலேயே. அன்றியும் நாமெல்லாம் அதைப் பணமாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

1933 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் பிறந்ததினப் பரிசாகச் சிறுவர்க்கு 5 டொலர், 10 டொலர் தங்கக் குத்திகளைக் கொடுப்பது வழக்கம். தங்கத்துக்குப் பதிலாகச் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டுவந்தன. அச்சான்றிதழ்களைத் தங்கமாக அமெரிக்க திறைசேரியில் மாற்றலாம். ஆனால் 1933 இல் காங்கிரஸ் தங்கத்தின் வாங்கும் விலையை 21 டொலரிலிருந்து 35 டொலராக உயர்த்தியபொழுது, நாட்டிலுள்ள தங்கம் எல்லாம் வாங்கப்பட்டன. டொலர் மதிப்பிழந்தால் 67 வீத இலாபத்துக்கு தங்கத்தைப் புதைத்துவைத்திருப்போர் இலாபம்பெறுதபடி செய்யவே, அரசாங்கம் இந்த உபாயத்தை மேற்கொண்டது. அதே நேரத்திலே எல்லாத் தங்கச் சான்றிதழ்களும் வாபஸ்பெறப்பட்டன. இந்தச் சான்றிதழ்களுக்குத் தங்கத்தை மாற்றிக்கொடுக்கவேண்டியதில்லையென்றும், காசு நோட்டுக்களையே கொடுக்கலாமென்றும் அரசாங்கம் விதித்தது. சில மறதிக்காரர் தம்வசமுள்ள தங்கச் சான்றிதழ்களைத் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் இவைகளைத் திருப்பி வங்கிக்கு மாற்றக்கொண்டுவரப்பட்டால் புழக்கத்திலிருந்து அவை நீக்கப்பட்டு, பதிலாக வேறு நோட்டுக்கள் பிறப்பிக்கப்படும்[1].

பணத்தின் தன்மையை அறிவதற்கு, இந்தத் தங்கச் சான்றிதழ்களைக் கணக்கிலேயெடுக்காமல் விடுவது நல்லது. முன்பெல்லாம், புழக்கத்திலுள்ள பணத்துக்குச் சமானமான தங்கம், இருப்பிலிருந்ததென்று கருதப்பட்டது. இக்கால மாணாக்கருக்கு இது தவறென்பது தெரியும். தங்கமார்க மாற்றமுடியுமானால் பணத்திற்குக் கூடிய மதிப்புண்டு என்று சகல நிபுணரும் அறிவர். தங்கப் பவுணை காசாக்கும் பயன் இல்லாவிட்டால், அந்த உலோகத்துக்கு அதிகமதிப்பு இருக்கமாட்டாது. தென்னாபிரிக்கா

[1]. தங்கத்திலே கொடுக்கவேண்டுமெனச் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தங்களைக் கோடு செல்லுபடியாகாததாக்கிவிட்டது. டொலர்மூலமாகவே கொடுப்பனவு செய்யவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டது. இல்லாவிட்டால் கொடுகடன்காரருக்கு 67 வீத இலாபமும் படுகடன்காரருக்கு 67 வீத நட்டமுமுண்டாகும். ஆனால் பெடரல் றிசேர்வ் வங்கிகள் இப்பொழுதும் விசேட தங்கச் சான்றிதழ்களை வைத்திருக்கின்றன. இவ்விடயம் 17 ஆம் அத்தியாயத்திலே ஆராயப்படும்.

விலே தங்கச் சுரங்கத் தொழிலில் ஈடுபடுவோர் இத்துணைச் செல்வரா யிருக்கமாட்டார்கள்[1].

அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் பணத்தின் பெறுமதியைப் பெரிதும் பாதிக்கலாம் என்ற எண்ணத்தால், சிலர் தங்கப் பணத்திலே அதிக நம்பிக்கை வைப்பதுண்டு. நமது மொத்தப் பண விநியோகம் எத் துணைப் பெரியதாயிருக்குமென்பதைத் தங்கம் நிச்சயிக்கிறது. மேல்வரும் அத்தியாயங்களிலும், நூலின் ஐந்தாம் பிரிவிலும் இதைப் பற்றி ஆராய்வோம். இந்த 20 ஆம் நூற்றாண்டுப் பொருளாதாரத்திலே தங்கம் வகிக்கும் உண்மையான பங்கு இங்கேதான் உண்டு.

பணவிநியோகம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டாலேதான், அதற்கு மதிப்பு உண்டு. நாணயம் எல்லேயில்லாது பெருகி இலவசமாய்க் கிடைக்கக் கூடியதாய்ப் போகுமானால், மக்களிடம் பெருவாரியாகப் பணமிருக்கும். அதனால் விலேகளும், சம்பளங்களும் எல்லேயின்றி உயர்ந்துவிடும். இதனாற்றான் பணம் சம்பந்தமான அதிகாரமும், வங்கி சம்பந்தமான அதிகாரமும் தனிப்பட்டவர் கையிலேயில்லாமல், எப்பொழுதும் அரசாங்கத்தின் கையிலே வைக்கப்பட்டுள்ளது.

செக்மூலம் பெறக்கூடியவாறு பணத்தை வங்கியிற் போடுதல்.

மூன்றாவது இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவகைப் பணமும் உண்டு. பொருளியலறிஞர் இதனையும் பணம் என்றே கூறுவர். இது "வங்கிப்பணம்" எனப்படும். இது வங்கியிற்போட்டுக் கேட்டநேரத்தில் திருப்பி எடுக்கப்படும் பணம். எனக்கு 1000 டொலர் வங்கியிலிருந்தால், அது பணமாகவே கருதப்படும். ஏனெனில், நான் அந்த வங்கியில் செக்கு எழுதி, எனது செலவுக்கான பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். நான் வங்கியில் போட் டிருக்கும் வைப்பு ஒருவகையான பரிவர்த்தனைச் சாதனமாகும். கேட்ட நேரம் அதைத் திருப்பிப் பெறலாம். அது "ஒரு நியம மதிப்பாகவும்", "கணக்காகவு"மிருக்கிறது.

பணத்தின் முக்கியத் தன்மைகள் வங்கி வைப்புக்குமிருப்பதால், அதனைப் பணமெனக் கூறுவதில் தவறில்லே[2].

[1]. கடதாசிக் காசின் பிரமாணத்தையும், மொத்தச் செலவுச் சக்தியையும் சுருக்கவோ விரிவாக்கவோ இறையையுடையதானால் மாத்திரமே, தங்கம் விலேயைப் பாதிக்கும். இதை ஐரோப்பிய நிதியமைசாகள் கருத்திற் கொள்ளாதுவிட்டனர். எனவே முதல் மகா யுத்தத்தின் பினனர் உண்டான வீக்கத்தை நிறுத்துவதற்காக அவர்கள் கடதாசி நோட்டை யடித்துத் தங்கத்தைப் பகிரங்கச் சந்தையில் வாங்கினர். இதனால் கருதியதற்கு மாறுக வீக்கம மேலும் பலமடங்கு அதிகரித்தது. எனவே அவர்கள் தங்கத்தைக் கொடுத்து நோட்டுகளே வாங்கி தேவையில்லாததை எரிக்கவேண்டிய அவசியமுண்டாயிற்று. அப்போது தான் வீக்கம் நின்றது.

[2]. எனது வங்கியிருப்புப் பணமெனவே கருதப்படும். நான் எழுதும் செக்குகள் பணமல்ல. இவை பணத்தின் செலவை அதாவது பணம் கைமாற்றப்படுவதைக் குறிக்கும். கையிருப்பே தொகையைப் பொறுத்தவரையில் பணமாகும்.

மூன்றும் அத்தியாயத்திலே பணத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்தபொழுது புழக்கத்திலுள்ள பணத்திலும்பார்க்க வங்கிப் பணம் தொகையளவில் முக்கியமெனக் கண்டோம். எனெனில் விவகாரங்களிற் பெரும் பகுதி செக்மூலமே நடைபெறுகின்றது. செக் என்றால் இலேசாகத்தபாலிலே போடலாம்; கொடுப்பனவுகளை அண்ணளவாகக் கொடுக்கலாம்; பற்றுச்சீட்டுப் பெறுவது எளிது; களவு போனாலோ, தவறவிட்டுவிட்டாலோ பாதுகாப்புண்டு; இக்காரணங்களாலேயே வங்கிப் பணம் பெருவழக்கிலுள்ளது. அட்டவணை 1 இலே மூன்றுவகைப் பணத்தின் தொகை அளவான முக்கியத்துவம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

நீர்மைச் சொத்து அல்லது "சமீபப்பணம்".

அட்டவணை 1 இலே பணத்தின் மொத்தத்தோடு "சமீப பணத்தின்" மொத்தமும் காட்டப்பட்டுள்ளது. பிரங்கச் சந்தையிலே பணத்துக்கு நேரடியாக விற்கவோ, உடனடியாக மாற்றிவிடவோ கூடிய அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்கள், சேமிப்புக் கையிருப்புகள் என்பன "சமீபப்பணம்" என்ற வகையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய நீர்மைச் செல்வப் பொருளினங்கள் பணத்தின் இயல்புகள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளன. உமது மாதாந்தச் செலவைக் கடன்பத்திரங்கள்மூலம் நீர் கொடுத்துக் கழிப்பதில்லை. எனவே அத்தகைய இனத்தைப் "பணம்" என்று நாம் குறிப்பிடத் தயங்குகிறோம். விரைவாய் மாற்றக்கூடிய இத்தகைய சொத்து உங்களிடமிருக்கிறதென்பது, உங்களுடைய செலவு செய்யும் பழக்கங்கள், அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்கள் வைத்திருப்பதிலும் பார்க்க வங்கிக் கையிருப்பு இருந்தால் எப்படியிருக்குமோ அப்படியேயிருக்குமென்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. உங்களிடம், கேட்டவுடன் திருப்பிப்பெறக்கூடிய 10,000 டொலர் கையிருப்பும், நும் சகோதரனிடம் 5,000 டொலர் உடனடியாகப் பெறக்கூடிய கையிருப்பும், 5,000 டொலர் தவணையில் பெறக்கூடிய கையிருப்பும் இருந்தால் உமது சேமிப்பு, நுகர்வுக் கோடுகள் மிக வித்தியாசமுடையனவாயிருக்குமா? சமமான வருமானம் கிடைக்கும் காலத்தில் உம்மிலும் பார்க்க அதிக விஞ்தமான சேமிப்பை அவர் செய்யக்கூடியவராயிருப்பாரா?

இக்கேள்விகட்குத் திட்டமான விடைகள் கொடுத்துவிட முடியாது. ஆனால் இதுமாத்திரம் தெளிவு. அதாவது அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களும் சேமிப்புக கணக்குகளும், செலாவணிக் கையிருப்பு, உடன்மாற்றும் கையிருப்புப் போன்ற பணங்களினாலுண்டாகும் பலாபலன்களையே உடையனவாயிருக்கின்றன. அதனாலேதான் பொருளியலறிஞர் இத்தகைய நீர்மைச் சொத்துக்களைச் "சமீபப்பணம்" என்று வழங்குவர்[1].

[1]. நீர்மைச் சொத்துக்களிலிருந்து நடைமுறைப் பொறுப்புகளைக் கழித்துவிடுவது தர்க்க ரீதியானதே. வருமானமும, தேறிய தகைமையுமே அவர்களுடைய செலவை நிச்சயிக்கும் முக்கியமானதொரு விடயமாகும்.

செலவோடு நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்ட பொருள்கோவையில், எந்தவோர் இடத்தையாவது திட்டமாக வரையறுத்துக் கூறுவது கடினமானபடியால், பண விநியோகத்திற்குத் திட்டமாக வரைவிலக்கணங் கூறமுடியாது. அஃது ஓரளவுக்கு ஒருவரின் ருசியைப் பொறுத்ததேயன்றி விஞ்ஞானப்போக்கான அவசியத்தைப் பொறுத்ததன்று. கேட்டவுடன் மாற்றக்கூடிய கையிருப்புக்கள், பணம் என்ற கணக்கில் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் கணிக்கப்படவில்லை. இன்று எல்லாப் பொருளியலறிஞரும், அதனைப் பணமாகக் கருதுவர். செக் கணக்குச் செலாவணியைச் சிக்கனமாக்குகின்றது. அது செலாவணியின் தொகையில் ஏற்றத்தை உண்டாக்கும் பணியையும் செய்கிறது. பணவிநியோகத்தை அளக்கும்போது வட்டியுள்ள சேமிப்புக்

எங்கள் மொத்தப் பணவிநியோகத்தில் நான்கில் மூன்றுபங்கு, தேவையான வைப்புக்களாக இருக்கின்றன.

பணவகை	மார்ச்சு 1939	மார்ச்சு 1960
நில்லறை (வங்கிக்குப் புறம்பான) :		
நில்லறை நாணயம் (பென்னியும் கல்லியமும) ..	0.2 டொலர்	0.5 டொலர்
வெளிநாணயம்)	0.4	1.8
	.6 டொலர்	$ 2.3
நோட்டுக்கள் (வங்கிக்குப் புறம்பான) :		
பெடரல் ரிசேர்வ் நோட்டு	4.3 டொலர்	26.8
வெளிச்சானறிதழ் ஐ. அ. நோட்டுக்கள் ..	1.6	2.4
வேறு செலாவணி (இப்போது புழக்கத்திலிருந்து அகற்றப் படுகின்றன	0.3	0.2
	6.2 டொலர்	$ 29,3
வங்கிப்பணம் :		
எல்லாவங்கியிலுமுள்ள தேவையான கையிருப்பு (அரசாங்கக் கையிருப்பு முதலியன தவிர்க்கப்பட்டன) ..	26.1	108.8
மொத்தப் பணம்	32.9 டொ.	$ 140.4
நிட்டிய பணம் (மதிப்பீடு)		
தவணைக் கையிருப்பு, சேமிப்புக் கையிருப்பு (பரஸ்பர சேமிப்பு வங்கி, தபாறசேமிப்பு, சேமிப்புக் கடன்தாபனம் என்பன).	30.0 டொ.	$ 158.2
இ.அ. கடன்பத்திரம் :		
தனிப்பட்டோரும், வியாபாரிகளும் வைத்திருப்பவை. (வங்கி, இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி முதலியன தவிர்க்கப்பட்டன) ..	12.0 டொ.	$ 91.8
மொத்தம் " சமீபப பணம் "	42.0 டொ.	$ 250.0

அட்டவணை 1. ஐ. அமெரிக்காவின் பணமும் சமீபப் பணமும். (பிலியன் டொலரில்).

கையிருப்புக்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமெனப் பல பொருளியலறிஞர் வாதாடுவர்[1].

யுத்தத்துக்கு முன்னர் இருந்ததிலும் பார்க்கப், பலமடங்கு அதிகமாக மதிப்பைப் பலவகைப் பணங்களும் பெற்றிருக்கின்றன என்பது, அட்டவணை 1 இலே தெரிகிறது. எனவே எந்தக் கருதுகோள் பயன்படுத்தப்பட்டதென்பதைப் பற்றி நாம் அக்கறைகாட்டவேண்டியதில்லை. இலேசாக இருக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்திலும், இந்த நூலிலே சாதாரண வழக்கத்தை அனுசரித்து மொத்தப் பண விநியோகத்துக்குப் பின்வருமாறு வரைவிலக்கணம் கூறுவோம். பணம் என்றால் வங்கிக்கு வெளியே புழக்கத்திலுள்ள நாணயமும், செலாவணியுமாகும். இத்துடன் செக்மூலம் பெறக்கூடிய கையிருப்பையும் சேர்க்கலாம். (இந்த இனத்திலே செய்யவேண்டிய பல மாமூலான சரிக்கட்டல்கள் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன).

பணப்புழக்க வேகம்

டொலர் தே. தே. உ. வளரும்போது பணமும் வளரும் என்பது சரித்திர சம்பந்தமான உண்மை. யுத்தத்துக்கு முன்னிருந்ததிலும் இப்போது பணம் 5 மடங்கு அதிகமாயிருக்கிறது. டொலர் தே. தே. உ. முன்னிலும் பார்க்க 5 மடங்கு அதிகமானதாயிருக்கிறது. இது வெறும் சரித்திரம் மாத்திரமன்று. தற்போதைய மட்டமான ½ டிரிலியன் டொலர் தொகையிலிருந்து தே. தே. உ. கால்நூற்றாண்டிலே ஒரு டிரிலியனுக உயருமாலல் பணம் இன்றையிலும் பார்க்க இரண்டு மடங்கு அதிகமாகும். பணத்தில் உண்டாகும் மாற்றந்தான், தே. தே. உ. வில் உண்டாகும் மாற்றத்துக்குக் காரணமா அல்லது இஃது எதிர்மறையானதா என்பதை அறியுமுன்னரே இந்தக் கூற்றை உறுதியாகக் கூறிவிடலாம்.

இவற்றுக்கிடையே தொடர்பு என் இருக்கவேண்டும் ? வீணைய ஐந்தொகை எட்டில் உள்ள சொத்துக்களைப்போலவே, பணத்தை விரைவில் அளந்து விடலாம். வருடாந்த டொலர் வருமான ஓட்டமே தே. தே. உ. ஆகும். இரண்டு தேதிகளுக்கிடையிலுள்ள காலப்போக்கோடு சம்பந்தமுள்ள வருமானக் கூறுறுக்களிலிருந்தே அதை அளந்துகொள்ளலாம்.

இருவேறு பருமன்களிடையேயுள்ள விகிதங்களை வருணிப்பதற்குப் புதிய தொரு கருதுகோளை மேற்கொள்ளலாம். அது வருடாந்தப் பணப்புழக்க வேகம் எனப்படும். அதனை " வே " (V) என்று குறிப்பிடுவோம்.

வேகம் என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் : வருமான விவகாரங்களை நிறைவேற்ற வருடத்தில் பண இருப்பு மாறிக்கொண்டிருக்கும் விகிதமே பணவேகம் அல்லது வருமானவேகம் எனப்படும். பண இருப்பு மிக

[1]. அரசாங்கக் கடன்பத்திரம் போன்று இட்டிய பணத்தையும் சேர்க்கச் சில அறிஞர் விரும்புவர். அவர்கள் இதைப் பயனுள்ள பல விநியோகம் என்பர்.

மெதுவாகவே மாறிக்கொண்டிருக்குமானால், வருட வருமான டொலர் செலவு குறைவாயிருக்கும். அப்போது வே (V) குறைவாயிருக்கும். தே. தே. உ. ஓட்டத்துடன் ஒப்பிடும்போது மக்கள் ஒவ்வொருமுறையும் குறைவாகவே பணத்தை வைத்திருப்பார்களானால், வே (V) உயர்ந்துவிடும். பலவகைத் தாபனங்களிடையிலும், வருமானப் பிரிவுகளிடையிலும் பங்கீடு செய்யப்படும் பணத்தின் சார்புப் பிரிவீட்டைப் பொறுத்தும், பண நிலையங்களிலும் பழக்கவழக்கங்களிலும் மனப் போக்குக்களிலும், எதிர் பார்ப்புக்களிலும் உண்டாகும் மாற்றத்தைப் பொறுத்தும் காலப் போக்கிலே வே (V) இன் அளவு மாறலாம். ஆனால் இம்மாற்றம் திடீரென உண்டாகவேண்டியதில்லை ; தீவிரமாக எற்பட வேண்டியதில்லை ; முற்றுக எதிர்பார்க்க முடியாததாயிருக்க வேண்டியதில்லை. இக்காலப் பொருளி யலாளர், முதலீடு, சேமிப்பு (அல்லது நு + மு + அ C + I + G) என்ப வற்றின் போக்கை ஒற்றுமைப்படுத்தி ஆராய்ந்து, பணம், இருப்பு முதலிய மாறுபடும் பொருள்களுக்கும், வேலைவாய்ப்பு, உற்பத்தி, வருமான ஓட்டம் என்பவற்றுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்புகளுக்குப் பொருத்தமான தராத ரத்தைக் கொடுப்பர். பணப்புழக்கவேகம் சம்பந்தமான இந்த வரைவிலக் கணம் பின்வரும் வாய்ப்பாட்டைக் கொண்டது.

$$V \equiv \frac{NNP}{M} \equiv \frac{p_1q_1 + p_2q_2 + \cdots}{M} \equiv \frac{\text{Sum } pq}{M} \equiv \frac{Pq}{M}$$

குறிப்பிட்டதொரு வருமான வேகத்துக்கு வரைவிலக்கணம்கூற எந்த வருமானத்தின் (NNP, GNP, NI, – – –) மொத்தத் தொகையைப் பயன்படுத்துவதென்பதை விரும்பியபடி தெரிந்துகொள்ள இடமுண்டு. இங்கே P என்பது சராசரி விலைமட்டத்தைக் குறிக்கும். விலைமட்டத்துச் சுட்டிலக்கத்தோடு அஃது எறியுமிறங்கியுங்கொள்ளும். Q நிசமான தேசிய உற்பத்தியைக் குறிக்கும். இதைப் புள்ளியியற்படி, முன்னர் குறித்த விலைச்சுட்டிலக்கத்தால் தே. தே. உ. வை வாட்டுதல் முறையில் கணிக்க வேண்டும்.

இதை விளக்கக்கூடிய உதாரணமொன்றைக் காண்போம். அட்டவணை 1 இன்படி 1960 இன் ஆரம்பத்தில் பணம் 140 பிலியன் டொலராயிருந்தது. தே. தே. உ. (N.N.P) உம் மொ. தே. உ. (G.N.P.) உம் அப்போது வருடாவருடம் 460 பிலியனுகவும் 500 பிலியனுகவுமிருந்தன. எனவே 460 ஐ 140 ஆல் பிரித்தால் 3.3 வருடாந்த வருமானவேகம் கிடைக்கிறது. இதன் கருத்தென்ன ? ஒவ்வொரு பண அலகும், தே. தே உ. (N.N.P.) விவகாரத்துக்கு வருடம் மூன்று முறைக்குச் சிறிது அதிக மாகவே பயனபடுத்தப்பட்டதென்பதாகும். வேறெருவகையிற் கூறுவதா னால், வருடத்திலே எதோ ஒரு முறையில் மக்கள் 4 மாதச் சராசரி வரு

மானத்தை வைத்திருந்தார்கள் என்பதாகும். [மொ. தே. உ. (G.N.P) விவகாரங்களுக்கு வே (V) ஆனது வருடத்தில் 3.6 ஆகும்[1] என்பதை ஆராய்க].

பரிவர்த்தனையின் தொகைச் சமீகரணம்.

பணப்புழக்கத்தின்வேகம் என்ற கோட்பாட்டைப் பொருளியலாளர் ஏற்படுத்திய பின்னர், "பரிவர்த்தனையின் தொகைச் சமீகரணம்" என்ற புதியதொரு சர்வசமனை உண்டாக்கும் முறையிலே அதனுடைய வரைவிலக்கணத்தை மறுபடி ஒழுங்குபடுத்தலாம்.

$$MV \equiv PQ$$

இதிலே M ஐ முந்திய வரைவிலக்கணத்திலே கண்ட வலப்பக்கப் பகுதியெண்ணிலிருந்து, மற்றப் பக்கத்துப் பகுதியெண்ணுக்கு மாற்றுகிறோம். வே (V) இற்குக் கொடுத்த வரைவிலக்கணப்படி இப்புதிய சமீகரணத்து இடப்பக்கம் தே. தே. உ. (N.N.P) க்குச் சர்வசமனையிருக்கின்றது. தே. தே. உ. (N.N.P) யே நடைமுறைவருமானம் அல்லது வருடத்து உறபத்தியாகும். ஆனால் P, Q, என்பவற்றுக்கு நாம் கொடுத்த வரைவிலக்கணப்படி வலப்பக்கமும் தே. தே. உ. (N.N.P) இற்குச் சரிசமனாகும். (உதாரணம் : தே. தே. உ. (N.N.P.) இல் ஒரேயொரு பொருள்தானிருக்கிறதெனக் கொள்வோம். அதாவது 1 பிலியன் கடகம் நிறைந்துள்ள பாண் ஒவ்வொன்றும் 5 டொலர்வீதம் விற்கப்படுகிறது. அப்போது $N.N.P \equiv PQ = 5$ பிலியன் டொலர் ஒரு வருடத்தில்; ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்களிருந்தால் அந்த $P \times q$ பொருளகளையெல்லாம் ஒன்றுகக் கூட்டுகிறோம். அவற்றில் q க்கள் மாறுதிருந்து, P க்களெல்லாம இரட்டித்தால், P குறிக்கும் சராசரி விலைமட்டம் இரட்டிக்கும். அப்போது நமக்கு 5 பிலியன் டொலர் தே. தே. உ. (N.N.P) இற்குப் பதிலாக 10 பிலியன் டொலர் தே. தே. உ. (N.N.P) கிடைக்கும்[2].)

வரைவிலக்கணச் சமன்பாடுகளெல்லாம் இரண்டு கோட்டுச் சமன்பாட்டால் காட்டாமல் மூன்றுகோட்டுச் சமன்பாட்டினால் (≡) காட்டப்பட்டுள்ளன. தருக்கநூலார் "கூறியது கூறல்" என்பதைக் காட்டுவதற்கே இந்தவகை

1. பொருளியலாளர் சிலசமயம் எல்லா விவகாரங்களுக்கும் (ஒன்றிலிருந்து மற்றதுக்கு மாற்றுதல், இடைநிலைப்பொருளகள் முதலியன) (v) ஐக் கணிப்பர். நியூயோர்க் நகரத்துக்கு வெளியேயுள்ள நகர வங்கிக கையிருப்பு வருடத்தில் 26 முறையும், நியூயோர்க் நகரத்திலுள்ள வங்கிக்கையிருப்பு வருடதில் 60 முறையும் மாறுகின்றனவென்று வங்கி செகரு விவகாரப் புள்ளிகளை ஆராய்ந்தவாகள கூறுவர். இத்தகைய வேகத்தொகை வருமானவேகத்திலும அதிகமாகும்.

2. இந்தச சமீகரணத்துக்குச் சிலா பின்வருமாறு விளக்கங் கொடுபபர். ஒவ்வொரு வருமான விவகாரமும் பற்றுச்சீட்டு $P \times q$ உடையது. அது வலப்பகதிலுள்ள Pq மொத்தத்தைக் கொடுக்கும். ஆனால் அத்தகைய விவகாரங்களிலே M தான் பயனபடுகிறது. ஒரு வருடத்திலே எவ்வளவு? அது சராசரி வருடவேகத்தைக் கையிருப்பு M ஆல் பெருக்கிய அளவாகும். எனவே பெறுமதி பெறுமதிக்குச் சரி. இரண்டு பக்கமும் சமனுகவேயிருக்கும்.

யான சமன்பாட்டுக் குறியீடு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது இக்கூற்றுக்கள் பொருளின் தன்மையைப் பற்றி எந்தவிதமானதொரு கருத்தையும் தெரிவிக்கவில்லை. ஐக்கிய அமெரிக்கா நாளைக்குப் பண்டமாற்றுமுறையை அனுசரித்தாலென்ன, அதனுடைய NNP பத்து மடங்காக உயர M ஆனது அரைப்பங்காக மாறினாலென்ன, மேலே கூறிய கூற்றுக்கள் வரைவிலக்கணப்படி சரியாகவேயிருக்கும். பரிவர்த்தனைச் சமன்பாடு கூறியது கூறலாயிருந்தபோதிலும் அது பயனற்றதென எண்ணக்கூடாது. பொருளாதார அனுபவ பூர்வமான தொடர்புகளை உணர்த்தக் கூடிய காரணங்களை தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சிக்காகப் பிரித்துக்கொள்வது பயனுடையதாயிருக்கலாம் அல்லது, பயனற்றதாயிருக்கலாம். நு+மு+அ (C+1+G) அட்டவணைகளாலே வருமானம் நிச்சயிக்கப்படும் தன்மையைக் கவனமாக வருணிப்பதையும், அவை வங்கிக்கொள்கை மாற்றங்களால் எவ்வாறு தொடர்பு பட்டிருக்கின்றன என்பதை விளக்குவதையும், பரிவர்த்தனைச் சமன்பாட்டிலே காணும் பரிமாணக் கணக்கிலே அல்லது எதிர்முறையிலே குறிப்பிடலாம்.

பணம், விலையென்பவற்றின் கணியக்கொள்கை.

பரும்படியான கணியக் கொள்கை.—1960 ஆம் ஆண்டின் M, 1939 ஆம் ஆண்டின் M இனும் 5 மடங்கு அதிகமானால், "பணம் விலையென்பவற்றின் பரும்படியான கணியக்கொள்கை" யையுடையவர் 1960 ஆம் ஆண்டு விலைமட்டம் P, 1939 ஆம் ஆண்டு விலைமட்டத்தினும், 5 மடங்கு அதிகம் எனத் தீர்க்கதரிசனங் கூறக்கூடும். பண விநியோகத்துக்கு நேர் விகிதத்திலே விலைமட்டம்போகும் என்ற பரும்படியான கருதுகோளை, விலைமட்டங்கள் இந்தக்காலவெல்லையில் இரட்டித்தமை, என்ற உண்மை நிராகரிக்கின்றது. எண்கணிதமுறைப்படி பரும்படியான கணியக் கருதுகோளை எழுதுவதானால் $P = kM$ என்று எழுதவேண்டும். இங்கே k என்பது நேர்க்கணியமான விகிதசமமாறிலி; இது பயன்படுத்தப்படும் அலகுகளிலே தங்கியுள்ளது. P யும் M உம் ஒரே அடிப்படை வருடத்தில் 100 சுட்டிலக்கத்தால் அளக்கப்பட்டால, k யை 1.0 ஆக மாற்றலாம்; அல்லது விட்டு விடலாம். இங்கே இரண்டுகோட்டுச் சமன்பாட்டுக்குறியீடே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. காரணம் இந்தச் சமன்பாடு திட்டமாகச் சரியெனக் கூறக்கூடியதன்றென்பதைக் காட்டுவதற்கும், இது பயனுள்ள அனுபவசாத்தியமான கருதுகோளென்பதைக் காட்டுவதற்கும், இக்கருதுகோளைப் பயன்படுத்தி சரியான தீர்க்கதரிசனங்களைக் கூறலாமெனப் பல காலமாக நம்பியிருந்ததாலும், இதன் உண்மையை நிகழும் சம்பவங்களோடு வைத்து ஆராய்ந்து கண்டுகொள்ளலாமென்பற்கு மாகவே எனலாம்.

பரும்படியான கணியக்கொள்கையிலடங்கிய கருத்து இலேசானது. M இல் (M என்பது பணம்) ஆயிரம் மடங்கு அதிகரிப்பை அரசாங்கம் உண்டாக்கினால், பாய்ச்சல் பணவீக்கம் உண்டாகும்; அதனால் P என்னும் விலைவாசிகள் ஆயிரம் மடங்கு உயரும். இந்தக் கருத்து பரும்படியான

தாயிருந்தாலும் பயனுடையதே. 1921–1923 இலே, ஜெர்மனியில் பண வீக்கம் உண்டானபோது, ஜெர்மன் மத்திய வங்கியின் தலைவர், விலைவாசிகள் கோடிமடங்கு உயர்ந்தமை கடதாசிநோட்டுக்களை அடித்தபடியினால் தான் என நினைக்கவேண்டாமென அர்த்தமற்ற பேச்சைப் பேசினார்" "விலைக்கும் (P), பணத்துக்கும் (M) உயர்ந்து உயர்ந்து செல்வதில் போட்டியேற் பட்டுள்ளது. நாடு போரில் தோல்வியடைந்துவிட்டது. அதனால் வெளிநாட்டி லும், உள்நாட்டிலும் சீரழிவுண்டாகிவிட்டது. சனங்களுடைய வேண்டு கோளுக்கிணங்கி நான் இதைச் செய்யவேண்டியேற்பட்டது" என்று அவர் சொல்லியிருந்தால் நாம் அவரோடு அனுதாபப்பட்டிருக்கலாம். பொருள் கள் குறைவாயிருக்க அவற்றுக்குத் தேவை மிக அதிகமாயிருக்குமானால் விலைவாசிகள் வானத்தை நோக்கி உயர்வதில் அதிசயமென்ன! விலைக் கும் பணத்துக்குமுள்ள தொடர்பைக் காட்டும் பருமட்டான கணியக் கொள்கை ஆரம்ப நிசையிலுள்ள ஒரு கொள்கையாயிருந்தாலும் பயனு டையதே. புதிய உலகத்திலே தங்கம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபின் ஐரோப்பாவி லும், ஸ்பெயினிலுமுண்டானவை போன்றநீண்ட தவணை விலைப் போக்குக் கள், தீவிரபணவீக்கம் என்ற நிகழ்ச்சிகளை வருணிக்க இந்தக் கொள்கை பயனுடையதாகும். சனநாயக சமுதாயத்துக்குச் சகிக்கமுடியாத ஒரு பாரத்தைப் பாய்ச்சல் பணவீக்கம் உண்டாக்குமாதலால், பருமட்டான கணியக் கருதுகோளை அடிக்கடி மக்களுக்குச் சொல்லிவைப்பது நன்று.

திருத்தமுற்ற கணியக் கொள்கை.

பருமட்டான கணியக் கொள்கையை ஆதரிப்போர் மிகச்சிலரே. முதலீடு, வேலை வாய்ப்பு, உற்பத்தி, விலை என்பனபோன்ற பெரிய பொருளியல் விடயங்களைப் பணம் பெரிதும் பாதிக்கும் என்ற உண்மை, அந்தக் கொள்கையில் உள்ள குறைபாடுகளால் மாற்றமடையமாட்டாது.

செலவுசெய்யும் மொத்தத் தொகையை, பணக்கொள்கை பெரிதும் பாதிக்கும் என்பதை அடுத்த சில அத்தியாயங்கள் விளக்கும். 10, 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்த ஆராய்ச்சியை V, M என்ற வாய்ப்பாடு மூலம் விளக்குவது வழக்கத்திலில்லாவிட்டாலும், இன்று இலேசாக அவ் வாறு செய்துவிடலாம். சமீபகாலமாக சில திறமைமிக்க அமெரிக்கப் பொருளியலாளர் கணியக்கொள்கையில் மறுபடியும் அக்கறை காட்டி வருகின்றனர். எனவே பலவற்றிலும் நன்மையெனக் கண்டவற்றை ஒன்று சேர்த்து திருத்தமுற்ற கணியக் கொள்கையொன்றின் அடிப்படைகளை ஆராய்வது நன்று. ஒவ்வொரு கொள்கையாளரும் விரும்பும் மதங்களை எவ்வாறு ஒன்றுபடுத்தலாமென்பதைப் பின்னர் ஆராய்ச்சிக்கு விட்டு விடலாம்.

இக்காலப் பொருளியலறிஞர்களில் சிக்காகோவைச் சேர்ந்த மில்டன் பிரீட்மன் போன்றவர், M 5 மடங்கு உயர விலை (P) இரட்டித்தால் அதை யிட்டு ஆச்சரியப்படமாட்டார். நிசமான உற்பத்தி ஒரேவிதமாக இருந்தால் தான் – அதாவது உயர் வேலை வாய்ப்பு மட்டத்தில் இருந்தால் – M க்கும்

P க்கும் நேரடியான தொடர்பு இருக்கும். M க்கும் P க்கு மல்ல, M க்கும் NNP க்குமே தொடர்பிருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார் கள். V என்ற பணவோட்டத்தின் வேகம் மாறுதிருக்குமென ஒரளவுக்குக் கூறிவிடலாமென்ற கருதுகோளிலேதான் இந்த நம்பிக்கை நீலேபெற்றிருக் கிறது. இந்தவேகம் நியாயமான அளவு நீலேயாயில்லாவிட்டாலும், கிரம மாக முன்கூட்டியே சொல்லக்கூடிய மாற்றங்களுக்குட்பட்டதாயிருக்கும்.

1939 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் M இலும் பார்க்க NNP விரைவாக உயர்ந்துகொண்டு சென்றது உண்மையேயானலும், இந்தவேகம் படிப்படி யாக உயர்ந்ததொன்றே. 1939 ஆம் ஆண்டு மந்தமான வருடமாயும், குறைந்த வட்டியும், மிகத் தாழ்ந்த V யும் உடையதாயுமிருந்தபடியால், இந்த வேகப்படிவு எதிர்பார்க்கப்பட்டதே சரித்திரக்கண்கொண்டு பார்க்குமிடத்து நெடுந்தவணையிலே V யானது கீழ் நோக்கியிறங்கும் போக்கைக் காட்டிக்கொண்டது. நிசமான வருமானம் வளரவளர V கீழே இறங்கிக் கொண்டிருந்தது. குறுந்தவணையில் V யின் போக்கு நேர்மாறு யிருந்தது. உற்பத்தியும், நிசவருமானமும் உயர, V யும் குறுந்தவணை யில் உயரும் போக்குடையதாயிற்று. குறுந்தவணையில் உற்பத்தி குறைய V யும் வீழ்ச்சியடைந்தது.

திருந்திய கணியக் கொள்கைவாதி V யானது இயற்கையில் நிலே பேரு னது; அது மாறுதது என்று நம்புவதாகக் கூறமுடியாது. M ஐக் கட்டுப்படுத்தினல், NNP ஐயும் பெரிதளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தலாமென் பதே அவனுடைய கோட்பாடு. அதனல் V யில் உண்டாகும் மாற்றம், ஒன்றில் மிக அற்பமாயிருக்கும்; அல்லது டொலர் NNP ஆனது M திசையிலேயே நகரும் என ஒருவர் நிச்சயமாகச் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு, முன்கூட்டியே தீர்க்கதரிசனம் கூறக்கூடியதாயிருக்கும். பண் பைப் பொறுத்த அளவில் இது இக்கால வருமான நிர்ணயக்கோட் பாட்டோடு பொருத்தமுடையதாயிருக்கிறது. M இலேயுள்ள மாற்றங்கள், NNP இல் எத்தகைய மாறறங்களே எவ்வளவுக்கு உண்டாக்கும் என் பதை, எவ்வளவு நம்பிக்கையுடன் முன்னேறியே கூறலாம் என்ற ஒரு விடயமே விவாதத்துக்குரியதாய்விடும்[1].

1. பணக் கொள்கையினுலோ, வேறு வகையினுலோ வீக்கததை உண்டாக்கும் எதுக களால், டொலா NNP மிக உயருமானல், விலேவாசிகள உயரும் போக்குண்டாகும் என்ற விடயதிலே பொருளியலறிஞரிடதது அப்பிராய ஒற்றுமையுண்டு. நமது கலப்புப் பொருளாதாரத்திலே நெகிழாத்தனமைகள் எவ்வளவுதூரம் சம்பளங்களேயும, விலேவாசிகளே யும் மந்தமான காலங்களிலே உயாமட்டதில வைத்து, வேலேவாய்ப்பும், உற்பத்தியும் டொலா NNP மொத்ததுடன் வீழக்கூடியதாயும், டொலர் NNP தனது பயனைக் கீழநிலேச் சம்பளங்களுகும் கீழ்நிலே விலேவாசிகளுக்கும சுவறச் செயயாதிருகக் கூடியதாக இருககும் வகையில் வைத்திருக்கினறன எனபதிலேதான் அபிப்பிராய ஒறறுமைகுறைவு இருகின்றது. மேலதிக டொலா தேவையின வீககப்பயனகளுக்கெதிராக விலேயைக் குறைகும் செலவு-தாக்கு அமைப்புமுறையின் முக்கியம்பற்றி இன்றும் விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இரணடு கருத்துக்களிலும் எவ்வளவு உண்மையுண்டென்பதை இந்நூலின் பிற்பகுதியில் ஆராய்வாம்.

எனவே, எதிர்வரும் அத்தியாயங்களிலே செய்யப்படும் பலவகையான ஆராய்ச்சிகளும் மிக முக்கியமானவை. அதாவது பெடரல் சேமவங்கி அதிகாரிகள் தமது சேம வைப்புக்களை மாற்றுங்காலங்களில், வர்த்தக வங்கிகள் எவ்வாறு M என்ற தேவை—வைப்பை உண்டாக்குகின்றன, பெடரல்ரிசர்வ் வங்கி போன்ற மத்திய வங்கியொன்று எவ்வாறு செயற் படுகின்றது, வருமான நிர்ணயிப்போடும், பிஸ்கால் கொள்கையைத் திரப்படுத்துவதோடும் எவ்வாறு பணக்கொள்கை பொருந்துகிறது என்ற விடயங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளெல்லாம் அங்கு காணப்படுகின்றன.

சுருக்கம்.

அ. விலை வாசிகள்.

1. முதலீட்டைப் பெருக்குவதாலும், வேறு வகையான செலவுத்தானங் களையுண்டாக்குவதாலும், வேலைவாய்ப்பிலும் உற்பத்தியிலும் மாத்திரமே மாற்றங்களுண்டாகுமென்று நினைப்பது தவறு.

விலைமட்டங்களிலே மாற்றம் உண்டாவதையும் எதிர்பார்க்கலாம். விலை வாசிகளும், சம்பளங்களும் (வீக்கம்) உயர்வது எதனால் என்பதும், அதனால் உண்டாகும், பலாபலன்களும், விலைவாசிகளில் ஏற்படும் பொதுப படையான வீழ்ச்சியும் (அதாவது வாட்டம்) பொருளியல் ஆராயும் முக்கிய பிரச்சினைகளுட், சிலவாகும்.

2. யுத்த காலத்திலேதான் விலைவாசிகள் ஏற்ற இறக்கத்தைக் காட்டு கின்றன. இது சரித்திரபூர்வமான உண்மை. ஆனால் இந்த நூற் றாண்டிலே விலைவாசிகளின் போக்கு, ஒருவழிப் போக்கையுடையதாகவே காணப்படுகிறது. இரண்டாவது மகாயுத்தத்தின் பினனர், விலைவாசிகள் விழவில்லை. நீண்டகால வேலையின்மையையோ, மென்மையான வியாபார நிலைமையையோ, விலை வீழ்ச்சியையோ இக்காலத்துக் கலப்புப் பொருளா தாரம் அனுமதிக்கமாட்டாதென்பதையே இது சுட்டிக்காட்டுகிறது போலும்.

3. பணவீக்கமும், வாட்டமும் சமன்பாடுடையவகையாக இருப்பதில்லை. எல்லாவிலைகளும் சம்பளங்களும் ஒரேவகையான வீதத் தொடர்போடு எவருக்கும் சகாயம் புரிந்தோ, இனனல் உண்டாக்கியோ நகர்வன வல்ல. முன்னரெல்லாம் பணவீக்கம் கொடுகடன்காரருக்கும், இலாபம் விரும்புவோருக்கும், ஆபத்தைப் பாராத யூகவியாபாரிகட்கும் வாய்ப்புடைய தாயிருந்தது. வீக்கம் படுகடன்காரருக்கும், நிலையான வருமானமுள்ள வர்க்கும், பெண்ஷன்காரருக்கும், வைதீகப் போக்கும் பயமும் உள்ள முத லீட்டுக்காரருக்கும் இன்னலுண்டாக்கிறது. இந்த நிலைமையால் இனனல டைந்தோர் பெரும்பாலும் வயதானவர்களேயன்றி இளைஞர்களல்லர்.

4. குறிப்பிட்ட நிலையானதோர் உற்பத்தியில, பணவீக்கம் புனர்ப் பங்கீட்டுப் பயனைக் கொடுக்கக்கூடியதாயிருப்பதுமல்லாமல், முதலாளித்து வத்தின் சரித்திரத்திலே காணப்படும் மிதமான பண வீககம், மிதமான பணவாட்டம் செய்வதைக் காட்டிலும் வேலைவாய்ப்பை உயர்மட்டத்திலே

வைத்திருப்பதோடு, வியாபாரத்தைச் சுறுசுறுப்பாகவும், வைத்திருக்கிறது. ஆனால் வீக்கத்தின் காரணம் முக்கியமானது. மந்தமான விலையேற்றம் சில சமயம் தீவிரமானதாகவும் பாய்ச்சலுடையதாகவும் மாறலாம். விலை வாசிகளின் உயர்வைப்பற்றித் திருத்தியோடிருப்பது ஆபத்தானதென் பதையே இது காட்டுகிறது.

இந்த நடைமுறைகளை முன்னேறியே அறிந்திருந்தாலும், அவை மாற்ற மின்றியிருந்தாலும் நெடுந்தவணை மாதிரிகளிலே அதிக வித்தியாசமிருக்க மாட்டாது. (i) விளைதிறனோடு, பணச் சம்பளமும் நிசச் சம்பளமும்உயரும்; விலை தளம்பாதிருக்கும். (ii) விலைவாசிகள் மிதமாக உயரும் பணச் சம்பளமானது, நிசச் சம்பளத்திலும், விளைதிறனிலும் பார்க்க விரைவாக உயரும்; (iii) விலைவாசிகள் மிதமாக வீழ்ந்துசெல்லும்; பணச் சம்பளம் தளம்பாமலிருக்கும் நிசச் சம்பளம், நூகர்வோனின் ஒவ்வொரு டொலரும் அதிகமதிகமாகப் பொருள்களை வாங்குவதால் உயர்ந்தும்செல்லும். பல சம்பளவிதங்களும், கீழ் நோக்கிய சரிக்கட்டல்கள் தேவைப்படும்போது விலைகள் ஓரளவு நெகிழ்ந்துகொடாமலுமிருக்கும் விலைவாசிகளும் உள்ள இக்கால கலப்புப் பொருளாதாரத்தில், மூன்றாவது நிபந்தனை சாத்தியமா எனப் பல பொருளியலறிஞர் ஐயப்படுவர். ஆனால் இஃது அரசியற் பொருளாதாரஞ் சம்பந்தமான மிக முக்கியமான பிரச்சினையாகும்.

ஆ. பண விநியோகமும் பணப் புழக்கவேகமும்.

5. குறிநாணயம், கடதாசிநாணயம், கேட்டவுடன் பெறும் வைப்பு என் பனவே M என்று சொல்லப்படும் பணம். அவற்றோடு நீர்மைச்சொத்து எனப்படும் சமீபப் பணம், சேமிப்பு வைப்பு அல்லது பருவ வைப்பு, (இவை வட்டி ஈயும். விரும்பின நேரம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்) அரசாங் கக் கடன்பத்திரம், (இதனை நடப்புச் சந்தையைப் பொறுத்துள்ள விலையில் விரைவாகக் காசாய் எவரும் மாறறிக் கொள்ளலாம்) என்பனவும் மிகமுக் கியமான பணங்கள். பணத்துக்கு எத்தகைய வரைவிலக்கணம் கூறினு லும், கடந்த தசாப்தங்களிலே பணம் பெருகிவிட்டதென்பது உண்மை. விசேடமாக 1939 ஆம் ஆண்டு மட்டத்தைவிட மிக அதிகமாகப் பெருகி விட்டது.

6. (வருமான) பணப்புழக்க வேகம் என்பது டொலர் தே. தே. உ. NNP இற்கும் M இற்கு முள்ள வீதமாகும். V என்பது நிலையான எண்ணுயில்லாவிட்டாலும், அதனுடைய போக்குச் சில ஒழுங்கைப்பின் பற்றும். அதனுடன் அது முன்னேறியே மதிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியது. $V \equiv \text{NNP}/M \equiv \text{PQ}/M$ என்ற வரைவிலக்கணத்திலிருந்தே $MV \equiv \text{PQ}$ என்ற பரிவர்த்தனையின் கணியக்கொள்கைச் சமன்பாடு பிறக்கிறது.

7. பணம், விலை என்பனபற்றிய பருமட்டான கணியக் கொள்கை P யை M க்குக் கண்டிப்பாக விகிதசமமானதெனக்கருதிற்று. அமிதப் பணவீக்கத்திலும், சில நெடுந்தவணைப்போக்கை விபரித்தலிலும் இந்த அபிப்பிராயம் பயனுடையதாயிருந்தாலும், இந்தப் பருமட்டான வடிவத்தில்

எந்தப் பொருளியலறிஞரும் இதனை இன்று ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார். பணத்தின் விநியோகத்தையும், முதலீடு செய்யும் படுகடன்காரருக்கு அது கிடைக்கக்கூடியதாயிருப்பதையும், அந்தக் கடனுக்கான வட்டிச் செலவுகளையும் பாதிக்கக்கூடிய அரசாங்க நடவடிக்கை, நுகர்வு + முதலீடு + அரசாங்கச் செலவு என்பவற்றைப் பெரிதும் பாதித்து, அதன்பயனாக விலைமட்டத்தையும் சம்பளமட்டத்தையும் பாதிக்கும் என்பதைப் பலரும் இன்று ஒத்துக் கொள்வர். எனவே திருத்தமான கணியக் கொள்கையை ஆதரிப்போரும், தேசியவருமானக் கொள்கையாளரும், வங்கி, பிஸ்கால்கொள்கைகள் சம்பந்தமான விடயங்களடங்கிய பின்வரும் அத்தியாயங்களில் அதிக சிரத்தையெடுக்கவேண்டும்.

ஆராய்ச்சி வினாக்கள்.

1. பணவீக்கம் உண்டாகுமென்று கண்டால் உம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள நீர் என்ன செய்வீர்? தாவும் பணவீக்கம், மிதமான பணவீக்கம் என்பன நிகழும்போது நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றை அட்டவணைப் படுத்துக.

2. "தே. தே. உ. (N.N.P) யில் தொழிலாளரின் பங்கு அதிகம் மாறுத படியால், தொழில் உற்பத்தியில் உயர்வுண்டானால்தான் நிசச் சம்பளம் உயரும். *W* பணத்திலுண்டாகும் அதிகரிப்பு, உற்பத்தி அதிகரிப்புகளிலும் வேகமானதாயிருந்தால் பணம் **P** யை உயர்த்தும்". இந்தத் தரவைக் கொண்டு 306 ஆம் பக்கத்திலே கண்ட மூன்று உதாரணங்களிலும் **P** யும் *W* யும் எவ்வாறு மாறுமென்பதைக் காட்டுக.

3. உமது வகுப்பிலுள்ள சகபாடிகள் வசமுள்ள பலவகைப்பணத்தை அட்டவணைப்படுத்துக. செக்குக் கணக்கில் வங்கி வைப்பை எவ்வாறு கணிப்பது?

4. "கிட்டிய பணம்" என்றாலென்ன? விளக்குக. அந்தப் பெயர் உண்டானது எப்படி? இரட்டையர் இருவருக்கு ஒரேவருமானமும் சொத்து முண்டு. ஒருவருக்குச் சொத்திலே பாதி பணமாயும் மற்றப்பாதி அரசாங்கக் கடன்பத்திரமான திரவப்பணமாயுமிருக்கிறது. மற்றவருடைய சொத்திலே 9/10 பணமாயும் 1/10 அரசாங்கக் கடன்பத்திரமாயுமிருக்கிறது. அவர்களுடைய நுகர்வுநாட்டம் அதிகம் வித்தியாசமுடையதாயிருக்குமா?

5. 100 பில்லியன் நோட்டுக்களை அடித்துப் புழக்கத்திலேவிட்டால் விலை வாசிகளுக்கு என்ன நடக்கும்? பருமட்டான கணியக் கொள்கையில் ஓரளவு உண்மையுண்டா? $MV \equiv PQ$ என்பதை மதிப்பிடுவதில் பருமட்டக்கணியக் கொள்கையாளர்க்கும் திருந்தியகணியக் கொள்கையாளர்க்கும் உள்ள வித்தியாசமென்ன?

6. செக்குகள் என் அடிக்கடி உபயோகிக்கப்படுகின்றன? என் மேலும் அதிகமாக உபயோகிக்கப்படவில்லை. **AT&T** பங்கை, பங்கு 90 டொலர் வீதம் நீர் வாங்கிவிட்டீர்; அதற்குரிய விலையைச் செக்மூலம் கொடுத்து விட்டீர்

என வைத்துக்கொள்க. அந்தச் செக்கின் சரித்திரத்தை ஆராய்க. உம் தரகர் 1000 மைலுக்கப்பால் இருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்க.

7. பின்வரும் கருத்துக்களை மறுபடியும் நினைவுகூர்க. பணவீக்கம், அபரிமிதப் பணவீக்கம், பணவாட்டம், நுண்தொழில்முறை, விலைகுறைப்பு, விலைமட்டப்போக்குகளின் தொழில்வாய்ப்புப் பயனும் புனர்ப்பங்கீடும், நிசச்சம்பளம், பணச்சம்பளம்; பின்னநாணயம், குறி நாணயம், பரிவர்த்தனை அமைப்புக்கள், கேட்டதும் பெறக்கூடிய வைப்பு, பருவ வைப்பு, கிடடியபணம், வேகவரைவிலக்கணம், பரிவர்த்தனைச் சமன்பாடு, $MV \equiv PQ$, பரும்படியான கணியக் கொள்கை.

பதினைரும் அத்தியாயம்

வங்கித்தொழின் முறையும் வைப்பு உண்டாக்குதலும்

வங்கிக்காரன் கவனிக்கவேண்டியதொரு விதி
ஒருவனுக்குப் பணந் தேவையில்லாத பட்சத்திலே
யன்றி மற்றப்படி அவனுக்குக் கடன் கொடாதே.

—ஒக்டென் நாஷ்.

ஒரு சமூகத்தினுடைய பணவிநியோகத்தின் ஓர் அமிசம் அதனுடைய வங்கிவைப்பு. அதன் முக்கியத்துவம் முன்னரே ஆராயப்பட்டுள்ளது. இந்த அத்தியாயத்திலே, மேலும் அந்த ஆராய்ச்சி இரண்டு தனிப்பிரிவாக ஆராயப்படுகிறது. முதற்பிரிவிலே இக்கால வங்கிமுறையைப் பற்றியும் அஃது எவ்வாறு தொழிற்படுகிறதென்பதைப் பற்றியும் சுருக்கமாக ஆராய்வோம். இக்கால வர்த்தக வங்கி படிப்படியாக "பின்னப் பணச் சேம நிதியை" மட்டும் வைப்புக்கு ஈடாக வைத்திருக்கத் தொடங்கியதென்பதை அதில் எடுத்துக் காட்டுவோம். இரண்டாம் பிரிவிலே, வங்கிகள் எவ்வாறு வங்கி வைப்பை "உண்டாக்குகின்றன" என்பதை இலேசாகவுந் தெளிவாகவும் ஆராய எத்தனிப்போம். இதுவே நமது பண விநியோகத்தின் மிக முக்கியமான அமிசம்.

அ. இக்கால வங்கி அமைப்பு எவ்வாறு தொழிற்படுகிறது? அதன் தன்மை எத்தகையது ?

வங்கித்தொழிலின் இக்கால அந்தஸ்து.

செக்கு வைப்பு முறையை இன்று அனுசரிக்கும் 13,000 வங்கிகள், ஐக்கிய அமெரிக்காவிலுண்டு. இவற்றில் மூன்றிலொரு பங்கே தேசிய வங்கிகள். ஏனையவை அரசாங்க அதிகாரத்தின் கீழ் இயங்குகின்றன. எல்லாத் தேசிய வங்கிகளும் பெடரல் ரிசர்வ் அமைப்பில் அங்கத்துவம் பெற்றுள்ளன. அத்துடன் அரசாங்கத்தின் பெரிய தாபனங்களெல்லாம் ரிசர்வ் வங்கியின் உறுப்புக்களே. வங்கிகளில் பாதிக்குமேற்பட்டவை பெடரல் ரிசர்வ் முறையில் சேராதனவாக இருந்தும், அவற்றின் வைப்பு மொத்தத்தில் 1/7 ஆனபடியால், அவை அளவில சிறிய வங்கிகளேயாகும்.[1] மேலும் 1933 ஆம் அண்டு துவக்கம் அநேகமாக எல்லா வர்த்தக வங்கிகளும், (அரசாங்க, தேசியவங்கிகள்) பெடரல் டிபொசிட் இன்சூரன்ஸ் கோர்ப்பரேஷனில் தமது வைப்பைக் காப்புறுதி செய்துள்ளன. பெ. டி. இ. கோ. 10,000 டொலர் வரை ஒவ்வொரு வைப்புக்கும் காப்புறுதியளிக்கிறது.

[1]. பூரணவளர்ச்சி பெறுத உறுபபுகளான பல அரசாங்க வங்கிகள பெடரல ரிசர்வ் செக்குதீர்வக அமைப்பிலே சேர்நதுளளன. அதனல் மறற வங்கிகளின்பேரில் எழுதப்பட்ட செக்குகளை பட்டுவாடாச் செயய அவை ரிசர்வ் வங்கியைப பயன்படுத்துகினறன.

இங்கிலாந்திலும் கனேடாவிலும் சில பெரிய வங்கிகள் நூற்றுக்கணக்கான கிளைகளோடு முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றன. ஆனால் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலே தனிப்பட்டவையும், ஒப்புநோக்குமிடத்துச் சிறியவையுமான உள்ளூர் வங்கிகள் பலவுண்டு.[1] எவரும் சிறிய தொகைப்பணத்தைக் கொண்டு ஒரு வங்கியை ஆரம்பிக்கக்கூடிய நிலை அமெரிக்காவிலே சமீபகாலம் வரையிருந்துவந்தது. வங்கிகள் முறிவதும், அதனால் பணம் போட்டவர்கள் நட்டமடைவதும் மிக இன்னல் விளைத்து வந்தமை அமெரிக்க சரித்திரத்திலே காணப்பட்டது ஆச்சரியமன்று. 1915 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்த வங்கிகளில் பாதி அளவுதான் இன்று முறிவடையாதிருக்கிறது. வியாபார மலர்ச்சி நிலவிய 1929 ஆம் ஆண்டிலேகூட அதாவது பெரிய வியாபார மந்தம் ஏற்படுவதற்கு முன்னரே 2,000 இலட்சம் டொலர் மொத்த வைப்புள்ள 659 வங்கிகள் முறிந்து போயின. பெ. டி. இ. கோ. ஆரம்பித்த காலந்தொட்டு வங்கி முறிவு மிக அருமையாகவே ஏற்பட்டது.

வர்த்தக வங்கிகளின் பிரதானமான பொருளியற் கருமம், கேட்டவுடன் திருப்பிக் கொடுக்கும் வைப்புக்களை வைத்திருப்பதும், அவை பேரில் எழுதப்படும் செக்குகளுக்குப் பணம் கொடுப்பதுமேயாகும். இரண்டாவது பெரிய கருமம், உள்ளூர் வியாபாரிகளுக்கும், விவசாயிகளுக்கும், கைத்தொழிலில் ஈடுபடுவோர்க்கும் பணம் கடன் கொடுப்பதாகும்.

வேறு பல பணத்தாபனங்களோடு போட்டியிட்டுக்கொண்டு வங்கிகள் வேறு பல கருமங்களையுஞ் செய்கின்றன. சேமிப்பு அல்லது பருவ வைப்பு என்பவற்றை வங்கிகளே வைத்திருக்கின்றன. கேட்டவுடன் திருப்பிக் கொடுக்கும் வைப்புக்களைப் போலன்றி இவை வட்டி கொடுக்கின்றன. பணத்தைப் போட்டு 30 நாளைக்குப் பின்னரே அதைத் திருமப எடுக்கலாமென்பது கொள்கையளவிலிருந்தாலும், பணம் போடுவோர் விரும்பிய நேரம் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியவராயிருப்பர். வியாபார வங்கிகள் இத்தகைய கருமத்தைச் செய்வதால், நாட்டின் சில பகுதிகளில் பருவ வைப்பை மாத்திரம் ஏற்றுக்கொள்ளும் "பரஸ்பர சேமிப்பு வங்கி"களோடு போட்டியிடுகின்றன. நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும், அவை கூட்டுறவுக் கட்டடச் சங்கங்களோடும் கடன் சங்கங்களோடும், பெடரல் சேமிப்புச் சங்கங்களோடும் போட்டியிடுகின்றன. இவை தபால் பணக் கட்டளை, பிரயாணிகள் செக்கு என்பவற்றை விற்பனை செய்வதால் தபாற் கந்தோருடனும், மேற்கு யூனியனோடும் போட்டியிடுகின்றன. தருமச் சொத்து, தோட்டம் என்பன விடயமாக அவை பரிபாலனம் நடத்துவதால், முதலீட்டு ஆலோசனைச் சபைகளோடும், தத்துவ உரிமை பரிபாலிப்போரோடும், வனைத் தருமகர்த்தாக்கள் சபைகளோடும் போட்டியிடுகின்றன.

1. நியூயோர்க் நகரிலே சேஸ் நாஷனல் வங்கிக்குப் பல கிளைகளிருப்பது போல, கலிபோனியாவிலே, அமெரிக்க வங்கிக்குப் பல கிளைகள் எங்கும் உண்டு. மினெசோட்டா, விஸ்கொன்சின் ஆகிய சமஸ்தானங்களிலே சில கம்பெனிகள் பல வங்கிகளைப் பரிபாலிக்கின்றன. பல கிளையுள்ள வங்கிகளைச் சட்டம் தடைசெய்வதற்குக் காரணம் "பெரும் நிதி" விடயத்தில் அமெரிக்காவுக்குள்ள அவநம்பிக்கையாகும்.

தனிப்பட்டவர்களுக்கும், வியாபாரிகட்கும் பணம் கடன் கொடுக்கும் விடயத்திலே, நிதிக் கம்பெனிகளோடும், நடைமுறை மூலதனத்தைக் கம்பெனிகளுக்கு வழங்கும் தாபனங்களோடும் வங்கிகள் போட்டியிடுகின்றன. கடன் பத்திரங்கள், ஈடுகள், ஈட்டுப்பங்குகள் என்பன வாங்கும் விடயத்திலும், இன்சூரன்ஸ் கம்பெனிகளோடும், ஏனைய முதலீட்டினரோடும்[1] வங்கிகள் போட்டியிடுகின்றன.

எனவே வர்த்தக வங்கிகள் மாத்திரமே நமது நிதித்தாபனங்களென்று கூற முடியாது. "வங்கிப்பணம்" எனப்படும் செக்கு வைப்புப் பணத்தை அதாவது பரிவர்த்தனைச் சாதனமாக இலேசாய்ப் பயன்படுத்தக்கூடிய வைப்பைத் தரக்கூடியவை இவையொன்றே யென்பது வர்த்தக வங்கிகளின் வரைவிலக்கணத்தாலே தெரியவரும். இங்கேதான் வங்கிகளின் பிரதான முக்கியத்துவமும், முதன்மையான பொருளியல் நலமும் தங்கியுள்ளன.

வங்கிகளின் இரண்டாவது பெரிய கருமம், அவை கடன் வசதிகள் உதவுதல். அவை வியாபாரிகட்கும், குடும்பத்தவர்க்கும் குறுகிய தவணைக் கடன் கொடுக்கின்றன. அவை நெடுந்தவணை ஈட்டுக்கடன் கொடுக்கின்றன. இடைப்பருவக் கடன்களைப் பருவக்கடனை ஒருவருடத்துக்கு மேற்பட்ட காலத்துக்குக் கொடுக்கின்றன. இதுவும், வங்கிகள் பருவந்தோறுமே கடன் வழங்கவேண்டுமென்ற பழைய கருத்துக்கெதிராக வழங்குகின்றன.

பெடரல் ரிசர்வ் முறை அமைக்கப்பட்டமை.

1913 ஆம் ஆண்டிலே காங்கிரஸ், பெடரல் ரிசர்வ் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. அதற்கு சனாதிபதி வில்சன் கைச்சாத்திட்டார். 1907 இல் திகில் உண்டானமையும், அதனால் வங்கிகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் மறைந்தமையுமே எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு முடிவைக் கொண்டு வந்தன. தனிப்பட்டவர் வங்கித்தொழில் நடத்துவதை அமெரிக்கர் வெறுத்தனர். அஃது அராஜகமான, நிலையில்லாத தொழில் என எண்ணினர். 6 வருடமாகக் கிளர்ச்சி செய்தும், குடியரசுக்கட்சியும் சனநாயகக் கட்சியும் விவாதங்கள் நடத்தியும் முடித்தபின்னர், பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதைப் பெரிய வங்கிகளும், வங்கிக்காரர் சங்கங்களும், எதிர்த்தன.

நாடு 12 பெடரல் ரிசர்வ் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பிரிவிலும் ஒரு பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி தாபிக்கப்பட்டது. பெடரல் ரிசர்வ் அமைப்பில் உறுப்புக்களாயுள்ள வாத்தக வங்கிகளே ஆரம்ப மூலதனத்தை வழங்கின. எனவே பெயரளவில் ஒவ்வொரு பெடரல் ரிசர்வ் வங்கியும், உறுப்புக்களான வங்கிகளுக்குச் சொந்தமான கூட்டுத்தாபனமாகும். இவையெல்லாம் 7 அங்கத்தவரைக் கொண்ட பரிபாலன சபையினால் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சபை வாஷிங்டனிலுள்ள பெடரல் ரிசர்வ்

[1]. மசாச்சுசெட்ஸ், கொனெக்டிகட், நியூயோர்க் ஆகிய இடங்களிலே சீவிய காப்புறுதிப் பத்திரங்களைக்கூட சேமிப்பு வங்கிகள் விற்கின்றன.

அமைப்பைச் சேர்ந்தது. இதனையே பெடரல் ரிசர்வ் சபையெனப் பொதுவாகக் கூறுவர்.

12 அங்கத்தவரைக் கொண்ட வெளிச்சந்தைக் கமிட்டியொன்றுண்டு. 12 பிரிவுக்கும் பிரதிநிதிகளாயுள்ள 5 பிரதிநிதிகளும் 7 பேரைக் கொண்ட பரிபாலனச்சபையும் இதன் அங்கத்தவராவர். இக்காலப் பணக்கொள்கையை நிர்வாகஞ் செய்வது இந்தக் கமிட்டியே. அதனால் "அமெரிக்காவிலுள்ள தனிப்பிரசைகளில் மிகச் செல்வாக்குள்ளவர்கள்" இந்தச் சபையினரேயெனக் கூறுவது வழக்கம்.

பெடரல் ரிசர்வ் முறையின் இக்கால நிலைமைகளைப் பின்வருமாறு சங்கிரகமாகக் கூறலாம். வாஷிங்டனிலுள்ள பெடரல் ரிசர்வ் சபையும், 12 பிரதேச பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிகளுமே அமெரிக்க மத்தியவங்கியாகும். இக்காலப் போக்குடைய நாடுகளிலெல்லாம், அத்தகைய மத்திய வங்கி உண்டு. உதாரணமாக, இங்கிலாந்து வங்கி, பிரான்சு வங்கி, ஜெர்மனியிலுள்ள டொச்சே பண்டெஸ்பாங்க் என்பனவெல்லாம் அத்தகைய வங்கிகளே. அரசாங்கம் தனது விவகாரங்களை நடத்தவும், வர்த்தக வங்கிகளைத் தொடர்புபடுத்திப் பரிபாலிக்கவும், தேசத்தின் பணச்சப்பிளை, கடன் நிபந்தனைகள் என்பவற்றை ஒழுங்குபடுத்தவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட வங்கியே மத்திய வங்கியாகும்.

பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி, வர்த்தகவங்கிகளுக்குச் சொந்தமான கூட்டுத் தாபனமானலும் அஃது அரசாங்க ஏஜென்சியே. அது காங்கிரசுக்கு நேரடியாகப் பொறுப்புள்ளது. அதன் இலாபம் பெரிதோ, பொதுசன நலன் பெரிதோ என்ற பிரச்சினை எழும்போதெல்லாம், பொதுசன நலனே பேணபபடும். அங்கத்துவ வங்கிகள் அதனிடமிருந்து மாறுதபங்குகளை பெயரளவுக்குப் பெறுகின்றன. பெடரல் வங்கி நல்ல இலாபத்தை ஈட்டுகிறது. ஆனால் ஒரு தொகைக்கு மேலதிகமான இலாபமெல்லாம் ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கத்தையே சேரும். பெடரல் ரிசர்வ் அதிகாரிகள் அதாவது பிரதேச வங்கி உத்தியோகத்தரும், வாஷிங்டன் வங்கி உத்தியோகத்தரும் தமது வங்கியின் பங்குதாரர்களான அங்கத்துவ வங்கிகளைத் தமது செய்கைகளை நடத்துவிப்பனவாய் நினைப்பதில்லை. ஆனால் பெடரல் வங்கியை அரசாங்கத் தாபனமாகவோ, அதற்கிணையான தாபனமாகவோ தான் கவனிப்பர். (எனவே பெடரல் பகிரங்கச் சந்தைக் கமிட்டி அங்கத்தவர் தனிப்பட்ட பிரசைகளல்லர்; அவர்களுடைய சம்பளம் பெடரல் அரசாங்கத்திடமிருந்து வருவதில்லை).

நீண்ட தவணைக்கு வங்கியின் ஆள்பதிகளாயிருக்கும்படி சனாதிபதி நியமனங்களைச் செய்வார். ஆனால் சபையானது, காங்கிரசிறகுப் பொறுப்புள்ளதாகவே யிருக்கும்; நிர்வாகக் கிளைக்கு அடங்கி நடப்பதாயிராது. அமெரிக்கமுறை பிரிட்டனில் நடைபெறும் முறையிலும்பார்க்க வித்தியாசமுடையது. பிரிட்டனிலே இங்கிலாந்து வங்கி தேசியமயமாக்கப்பட்டுவிட்டது. மந்திரிசபையின் அதிகாரத்துக்கு அடங்கியது. ஆனால் அது வெளிப்படை

யாக்த் தனது ஆட்சேபத்தைத் தெரிவிக்கும் உரிமையுடையது. அதனுடன் மந்திரிசபையின் கொள்கைகளுக்குத் தனது கொள்கைகளையும் ஏற்றதாக அமைக்கும். 1951 இலே திறைசேரிக்கும் பெடரல் வங்கிக்குமிடையில் ஏற்பட்டதோர் உடன்படிக்கையின்படி, ட்ரூமன் நிர்வாகத்தின்போது திறைசேரி, பெடரல் வங்கியின் நடவடிக்கைகள்பற்றிப் பெரிதும் நெருக்க முண்டாக்கிற்று. ஆனல் சமீபகாலத்திலே, காங்கிரசின் விருப்பத்துக்கேற்ற படி நடப்பதே தனது கடமையென்பதை பெடரல் வங்கி உணர்ந்துவிட்டது.

வங்கித்தொழில் ஒரு தொழில். மற்றத் தொழில்களைப் போலவே, வங்கித் தொழிலும் ஒரு தொழில். வர்த்தக வங்கி ஒப்பளவில் மிக இலேசான தொழில் நிறுவனமாகும். வங்கி தனது வாடிக்கைக்காரரான, வைப்புக்காரர், கடன்காரர் என்போருக்குச் சில சேவைகளைச் செய்கிறது. அதற்குக் கூலியாக அது சில பெறுவனவுகளை ஏற்றுக்கொள்கிறது. அப்பெறுவனவுகள் பலவடி விலிருக்கும். பங்குதாரர்க்கு இலாபமுண்டாக்கவும் அது முயல்கிறது.

வங்கியின் ஐந்தொகையிலே சொத்து, பொறுப்பு, மூலதனச்சொத்து என்பன காட்டப்பட்டுள்ளன. சிற்சில மாற்றங்களைத்தவிர, மற்றப்படி வங்கியின் பிரசுரிக்கப்பட்ட ஐந்தொகை, வேறுதொழில்களின் ஐந்தொகை யைப் போலவேயிருக்கும். ஒரு வகையில், அதனினும் இலேசானதாய்க் காணப்படும்.

அட்டவணை 1 இலே காட்டப்பட்ட, திரப்படுத்தப்பட்ட வங்கி ஐந்தொகை யிலேயுள்ள முக்கியமானதோர் அமிசம், வங்கியின் பொறுப்புக்களில் பெரும்பகுதி, கேட்டவுடன் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடியதாயிருப்பது. அதா வது அந்த வைப்புகளைச் செக்கு மூலம் திருப்பியெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இத்தகைய பொறுப்புக்களைப் பணம் என்று கூறுவது, பொருளியலாள ருக்குச் சற்றே மயக்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய விடயமே. வங்கியாளர் இதையிட்டு அக்கறை கொள்வதில்லை. நெடுங்காலமாக இது ஒப்புக்கொள் ளப்பட்டதொரு விடயமாக இருந்து வருகிறது. வங்கிவைப்பாளர் எல்லாரும் ஒரே நாளில் தாம் போட்ட பணங்களைத் திருப்பி எடுத்துக்கொள்ளும் நிலைமையிருந்தாலும், அது நிகழக்கூடிய காரியமன்றென்பதை அவர் களுணர்வர். ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு பகுதியினர் பணத்தை வங்கியிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ள, மற்றெருபகுதியினர் பணத்தைப் போடுகின்றனர். வளர்ச்சியடையும் ஒரு பொருளாதாரத்திலே, எடுப்பதிலும் பார்க்க வைப்புச் செய்யும் பணமே அதிகமாயிருக்கும்.

எந்த ஒரு கணத்திலோ, எந்த ஒரு நாளிலோ, எந்த ஒரு வாரத்திலோ, இஃது உண்மையாயிருக்க மாட்டாது. போடப்படும் பணத்திலும் பார்க்க எடுக்கப்படும் பணம் அபூர்வமாகவே அதிகமாயிருக்கும். ஒரு நாணயத்தைச் சுண்டி எறியும்போது தலைமேலாகச் சில சமயம் தொடர்ந்து விழலாம்; எப்பொழுதும் விழாது. பணம் எடுப்போர் தொகை அதிகரிக்கலாமென்ற எண்ணத்திலேதான் வங்கியாளர் காசாக ஓரளவு பணத்தை வைத்திருப் பதோடு, அண்மையிலுள்ள பெடரல் ரிசர்வ் வங்கியிலே "சேமவைப்பாக"

வும் ஒரு தொகைப் பணத்தை வைத்திருப்பர். இந்த வைப்பு, வங்கியின் மொத்த வைப்பிலே மிக அற்பமானதொரு பின்னமாகும். பெருந்தொகையானவர் சீவியக்காப்புறுதி செய்தால், வங்கியாளர் தமது வங்கியைப் பெரிதாக்கிக் கொள்வார்; பணம் போடுவோர் தொகையும் அதிகரிக்கும். அதன் பயனுக சேமப்பணவைப்புக் குறைவாயிருக்கலாம்.

பொற்கொல்லர் தாபனங்களிலிருந்து வங்கிகள் எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்தன.

மேலே கூறிய விடயங்களெல்லாம் தெரிந்தவிடயங்களென இக்கால வங்கியாளர் கருதுவதால் அவர்கள் அவற்றைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை. வர்த்தகவங்கிமுறை, புராதன காலத்துப் பொற்கொல்லருடைய வழக்கத்திலிருந்தே உண்டானது. ஆதியில் மக்கள் தமது தங்கம், ஆபரணம் முதலிய விலையுள்ள பொருள்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பதற்காகப் பொற்கொல்லர்வசம் ஒப்படைத்தனர். ஆதியில் இந்த இடங்கள் சிப்பங்கள் வைக்கும் அறைகள் போலவும், பண்டசாலைகள் போலவுமிருந்தன. வைப்புக்காரர், தமது தங்கத்தைப் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கு அங்கே கொடுத்தனர். அதற்குப் பற்றுச்சீட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. பின்னர் அந்தப் பற்றுச்சீட்டைக் காட்டி அடைக்கலப்பொருளைப் பெற்றனர். பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொடுத்தமைக்காக ஒரு சிறு தொகை வாடகை கொடுக்கப்பட்டது.

எமது பணச்சப்பிளையில் பெரும்பகுதி கேட்டவுடன் திருப்பிக் கொடுக்கும் வைப்புக்களாகும்.

சொத்து		பொறுப்பும் தேறிய பெறுமதியும்	
	டொலர்		டொலர்
சேமிப்பிலுள்ள பணம்	.. 2.0	மூலதனக் கணகளு	.. 16.3
சேமப்பணம் (0.3 டொலர் உயரி பணம்)	.. 18.1	கேட்டவுடன் திருப்பிக் கொடுக்கும் வைபபு	.. 130.5
கடன், கழிவு	.. 94.8	பருவவைப்பு	.. 54.2
ஐக்கிய அமெரிக்ககடன் பத்திரம்	.. 46.8	ஏனைய பொறுப்பு	.. 4.7
ஏனைய கடன் பத்திரங்கள்	.. 16.3		
ஏனைய சொத்துக்கள்	.. 27.7		
மொத்தம்	.. 205.7 டொ.	மொத்தம்	.. 205.7 டொ.

அட்டவணை 1. சகல உறுப்பு வங்கிகளினதும் திரப்படுத்தப்பட்ட ஐந்தொகை. ஜனவரி 1, 1960. (பில்லியன் கணகளில்). நிசர்வ் மிச்சமும், கேட்கும்போது திருப்பிக் கொடுக்கும் வைப்புமே, பின்னர் ஆராயப்படும் பொருளாதார ஆராய்ச்சிக்கு முகியமான இரண்டு அமிசங்களாகும். சட்டநியதிகளுக்காகவே நிசர்வ இவ்வளவு ஒதுக்கப்படுகிறது. பணத்தை எடுக்கவிரும்புவோர்க்குக கொடுப்பதற்கென அஃது அவ்வளவாக ஒதுக்கப்படவில்லை. (இடைதத வழி: பெடரல் நிசர்வ் புதினம்).

பணத்தை ஒருவர் விரும்புவதற்குக் காரணம் அதைக் கொண்டு அவர் ஏதாவது வாங்கக் கூடியதாயிருப்பதே. மற்றும்படி பணத்துக்காக எவரும் பணத்தை விரும்புவதில்லை. பணத்துக்கு அநாமதேயமானதொரு குண முண்டு. ஒரு டொலர் நாணயத்தை மற்றொரு டொலர் நாணயத்துக்காக மாற்றிக்கொள்ளலாம். சுத்தமானதொரு தங்கக் கட்டி மற்றோர் அதே அளவான கட்டிக்குச் சமமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம். ஒருவர் கொடுத்த தங்கக் கட்டியையே மறுபடி அவரிடம் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய அவசி யமில்லை. அதற்கு அளவான தங்கத்தைக் கொடுக்கலாமெனப் பொற்கொல் லர் எண்ணினர். எனவே வாடிக்கைக்காரர் தாம் கொடுத்த குறிப்பிட்ட பெறுமதியுடைய தங்கத்திற்காகவோ பணத்திற்காகவோ ஒரு பற்றுச்சீட்டைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

முதலாவது பொற்கொல்லர் வங்கியில், கேட்டவுடன் கொடுக்கும் வைப்பின் அளவுக்கு ரொக்கம் சேமிக்கப்பட்டிருந்தது.

சொத்து			பொறுப்பும் தேறிய மதிப்பும்		
		டொலர்			டொலர்
பணம்	..	.. 1,000,000	மூலதனம், உபரி	..	50,000
கடன, முதலீடு	..	.. 50,000	கேட்டவுடன் கொடுகேகும் வைப்பின் பொறுப்பு	..	1,000,000
மொத்தம்		.. 1,050,000 டொ.	மொத்தம்	..	1,050,000 டொ.

அட்டவணை 2. முற்கால வங்கியின் ஐந்தொகை.

பணத்தின் இந்த "அளமதேயத்தன்மை" முக்கியமானது. இன்றைய வங்கிக்கும், களஞ்சியசாலைக்குமுள்ள வித்தியாசம் இங்கேதான் தெரி கிறது. நான் எனது பெட்டியைப் பெரிய மத்திய புகையிரத நிலையத்திலே களஞ்சியசாலையிற் பாரங்கொடுக்கிறேன். சிறிது நேரத்தின் பின்னர் தெரு விலே ஒருவர் அதே பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு செல்வதைக் காண் கிறேன். உடனே நான் செய்யக்கூடியது ஒன்றுதான். எனது நியாய துரந்தரரிடம் சொல்லிப் புகையிரதக்கம்பனி மீது வழக்குத் தொடர்வதே. 10 டொலர் நோட்டிலே எனது கையெழுத்தையிட்டு அதை வங்கியிலே போடுகி றேன். பின்னர் அதே நோட்டை வேறோர் அந்நியர் கையில் காண்பேனனுல், வங்கிமீது வழக்குத் தொடரமாட்டேன். வங்கி மனேஜரைக் குறை சொல்ல மாட்டேன். வங்கி என்னுடைய நோட்டின் மதிப்புக்குச் சமமான பணத் தைத் திருப்பித் தருவதாக மாத்திரமே என்னோடு பொருந்திக் கொண்டது.

இக்கால வர்த்தக வங்கிகளின் ஆரம்பத்தானமாயிருந்த பொற்கொல்ல ரின் களஞ்சியசாலையை மறுபடியும் ஞாபகத்தில் இருத்துவோம். அந்தச் சாலைகளின் ஐந்தொகை எவ்வாறிருக்கும்? பெரும்பாலும் அட்டவணை 2 ஐயே ஒத்திருக்கும். வங்கிகள் பொற்கொல்லர் தொழிலை இப்போது செய்வதில்லை. மக்களுடைய பணங்களைப் பாதுகாப்பாகச் சேமித்து வைத்துத்

திருப்பிக் கொடுப்பதே அவற்றின் முயற்சி. பழங்காலத்தில், 10 இலட்சம் டொலர் வங்கியின் பாதுகாப்புத் தானங்களிலே சேமித்து வைக்கப்பட்டன. இம்முழுத் தொகையையும் அது பணச் சொத்தாக வைத்திருக்கிறது. இந்தத் தொகைக்குச் சமனுக நடப்பு வைப்புப் பொறுப்பு, அதே தொகை யளவுக்குப் போட்டு வைகைகப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரியான முயற்சிக்கு வேறெந்த விதமான சொத்தும் தேவையில்லை. அலுவலகமும், பாதுகாப்பு அறையும் மாத்திரமே தேவை. ஆனால் வங்கிச் சொந்தக்காரர் 50,000 டொலரை முதலீடு செய்து அதை வட்டிக்குக் கொடுக்கலாம். கடன் பத்திரங்களைக்கூட வாங்கலாம். சொத்துப் பக்கத்திலே இத்தொகை கடன் முதலீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் எழுதப்பட்டுள்ளது. இது வலப் பக்கத்திலே மூலதனம், உபரிக்கணக்கு என்றவாறு எழுதபபட்டுள்ளது.

இது மிகப் புராதனநிலை. இந்நிலையிலே பொருளியலாளர்க்கு வங்கி களில் விசேட அக்கறை உண்டாகவில்லை. இந்த முதலீடுகளும் மூலதன அமிசங்களும் வங்கி வைப்போடு எவ்வித தொடர்பும் பெறவில்லை. வங்கிக் கடன்களும், முதலீடுகளும் மதிப்பற்றனவாகப் போய்விட்டால், பங்குதாரர் தலையிலேதான் நடடம் விழும். அவர்கள்தாம் இலாபத்தைக் கருதி இந்த ஆபததை மேற்கொண்டவாகள். வங்கிவைத்திருக்கும் 100 வீதப் பணச் சேமநிதியிலிருந்து, வைப்பாளர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடலாம். அப்பொழுதுகூட வங்கியின் எழுத்துச் செலவு முதலிய செலவுகளை வாடிக்கைக்காரரிடமிருந்து பெற்று விடலாம். பணத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான இந்த வாடகைக் கூலி, வைப் பாளர் எவ்வளவு காலம் பணத்தை வங்கியில் வைத்திருந்தார் என் பதையும் வைப்பாளர் வங்கியில் பாதுகாப்பிற்காக எவ்வளவு சராசரிப் பணம் வைத்திருந்தார் என்பதையும் அதைக் கணக்கு வைப்பதற்கு எழுது வினைஞர் எவ்வளவு தரம் வேலை செய்தார் என்பதையும் பொறுத்தது.

இத்தகையதொரு வங்கியின் தொழிற்பாடுகளிலே பொருளியலாள னுக்கு அக்கறை இடையாது. வங்கிப் பணம் என்பது இருசாராரின் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. வங்கியானது வைப்புப் பணத்தை ஏற்றுத் தனது வைப்பிலே வைத்துப் பின்னர் அவர் கேட்கும்போது கொடுக்க விருப்ப முள்ளதாயிருக்க வேண்டும்; வைப்பாளர் வங்கியிலே தமது பணத்தைப் போட்டுவைக்க விருப்பமுள்ளவராயிருக்க வேண்டும்.[1] நாணயமாகவும், நோட்டாகவும் வங்கிப்பெட்டியில் சேமித்து வைப்பதன் மூலம், புழக்கத் திலிருந்து வாபஸ் செய்யப்பட்ட பணத்துக்கு வங்கிப் பணம் சமனுயிருக்கும். இந்தவகையான வங்கி நடவடிக்கையில் மக்களுக்கு என்ன அக்கறை? பொதுமக்கள் தமக்குச் சொந்தமாயுள்ள டொலர் நோட்டுக்களிலே சில வற்றை பத்துச்சதக் காசுகளாக மாற்ற நிச்சயித்தால், அவர்களுக்கு என்ன அக்கறை உண்டாகுமோ அத்தகைய அக்கறையேயன்றி வேறெவ்வகை

1. செக்குமூலம் கொடுப்பனவைச் செய்யும் வசதியேற்பட்ட பின்னர் வைப்புப் பணத்தைத் திரவப்பணமாகவே பொருளியலாளர் கருதினர்.

அக்கறையுமில்லே. எனவே வங்கி முறையானது செலவிடுதலிலும், வீலே வாசிகளிலும் எவ்வித மாற்றத்தையுமுண்டாக்குவதில்லே என்ற முடிபுக்கு ஒருவர் வரலாம். மொத்தப் பணம் கூடுவதுமில்லே, குறைவதுமில்லே.

இக்காலப் பின்னச்சேம வங்கித்தொழில் ; புராதனப் பொற்கொல்லர்—வங்கியாளர் பற்றி மறுபடியும் ஆராய்ந்தால் இக்கால வங்கி எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்ததென்பதைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம். பழங்காலப் பொற் கொல்லன் சற்றே சாமர்த்தியமுள்ளவனுயிருந்தால் ஒருவிடயத்தை உடனே அறிந்திருப்பான். அதாவது அவனிடம் வைப்புக்கு வரும் பொருளெல்லாம் திருப்பிக் கேட்டவுடன் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருந்தாலும், அவையெல் லாம் ஒரே நேரத்திலே வாபஸ்பெறக்கூடியனவல்ல என்பதை உணர்வான். காசு போட்டவர்களுடைய வைப்பையெல்லாம் ஒரே நேரத்திலே திருப்பிக் கொடுப்பதானுல் 100 வீதம் இருபபு இருக்கவேண்டும் என்பதை அவன உணர்ந்தாலும், தனது வங்கி நடைமுறை வங்கியாயிருந்தால் அதனுலேன இருப்புப் பணம் வைத்திருக்க வேண்டியதில்லே என்பதை உணர்வான். பணம்போட்டவர் எடுக்கும்போது அந்தக் குறைப்பைப் புதிதாகப் போடப் படும் பணம் நிரப்பிக கொண்டேயிருக்கும். 2 வீதத்துக்குக் குறைவான பெட்டிப் பணம் மாத்திரம் களஞ்சியத்திலிருந்தால் போதுமானது. இத னைப் பெட்டிப் பணம் எனலாம்.[1]

முதலில் இது நிசமாகவிருக்குமா என்று அவன் சந்தேகித்திருக்கலாம. பினனர் போட்டிக்குத் தொழில் நடத்தும் வேறொரு வங்கியிலே ஒரு கள்ள எழுதுவினைஞன் அந்த வங்கியின் சமப்பணத்தில் 95 வீதத்தைக் களவாடிக கொண்டு போனதும், அப்பணம அடுத்த 50 வருடமாக மீட்கப் படவில்லேயென்ற செயதியும் அவனுக்கு ஞாபகம் வந்திருக்கும். எவருமே வங்கியின் பாதுகாப்பு நிலேயத்தின் பிற்பகுதிக்குப்போய்ப் பணம் எடுத்துக் கொண்டுவந்து வைப்பாளருக்குக் கொடுததது கிடையாது. எனெனில் நடப்பு வருமானத்திலிருந்தே எல்லாக் கொடுப்பனவுகளேயுங் கொடுக்கக் கூடியதாயிருந்தது. இநத வருமானங்கள் பாதுகாப்பு நிலேயத்தின முற் பகுதியிலேயே வைக்கபபட்டிருக்கும்.

புதுதியுள்ள வங்கியாளனென்றல் தன்னிடம் ஒபபடைக்கப்பட்ட பணத் தின் ஒருபகுதியைக்கொண்டு இலாபம் சம்பாதிக்ககூடிய கடன்பத்திரம் முதலியவற்றை ஆரம்பத்திலே சிறிது கவனமாக வாங்கத் தொடங்கு

1. வைபபாளாக்குச செக்குமூலம அல்லது நோட்டுமூலம் பணத்தைக கொடுக்கமுடியு மானுல், பெடடிக்காசு வைத்திருக்கவேண்டிய அவசியமில்லே. கடனுகளும் முதலீட்டுக்கும் விதிகளும் வடடியை நிதானமான முறையிலே சரிக்கடடினுல் மற்ற வங்கிகளிடமிருநது பெறும் செக்குகளும், தன்னிடம் கொடுக்கபபட்ட வைப்பும, ஒரு வங்கி தன கொடுபபனவுகளுக்குச சமமான வையாயிருகக்கூடியவாறு செயயலாம். தற்காலிகமாக வங்கியானது பெருவாரியாகக கொடுப பனவு செயயவேணடியிருந்தால, சிலமணிநேரத்துக்கோ சிலநாட்களுகளுகோ மறற வங்கிகட்குக் கொடுக்கவேண்டிய பணதைச் செக்காகவிக கொடுக்கலாம். அதறகிடையில் அதன் சொத்தில் ஒருபகுதியைப பணமாக்கவோ, வெளியேறும பணத்துக்கு ஏறற அளவு வருமானத்தைப் பெறும் முறையில் தனது வியாபாரத்தைச் சுருக்கியோ கொள்ளலாம்.

வான். அப்பொழுது எல்லாம் சரியாகவே நடைபெறும்; கேட்டபோது வைப்பாளருக்குப் பணம் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். வங்கியும் சற்றே இலாபம் பெற்றுள்ளது. தான் செய்யும் முயற்சிகளை வைப்பாளரிடமிருந்து மறைத்துவைபபதற்கு அவசியமில்லையென வங்கியாளன் நினைக்கத் துவங குகிறன். வைப்பாளன் வங்கியாளனுக்கு முறையிடத் துவங்குவானுல், வங்கியாளன் பினவருமாறு கூறுவான்; "உங்கள் பணம் பாதுகாப்பாக இருக்கிறது. நான் செய்யும் முயற்சிகள் உங்களுக்கு உடன்பாடில்லாவிட்டால் நீங்கள் போட்ட பணத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம்; புதியமுறையாகிய பின் னமான ரொக்கச்சேமஇருப்பு வைத்திருப்பதால் நான் உங்களிடம் வாங்கும் சேவைக்கூலி குறைக்கப்பட்டுள்ளது தெரியவில்லையா? மேலும் எனது தொழில்முயற்சியின் பயனுய் உள்ளூர்க் கைதொழிலாளர் என்னிடம் கடன் பெற்றுத் தமக்குத் தேவையான ஆயுதங்கள், கட்டடங்கள், மூலப் பொருள்கள் என்பவற்றை வாங்கிப் புதிய கைத்தொழில்களை விருத்தி செய்கிறார்கள். இவ்வாறு நான் உண்டாக்கும் மூலதனம் நுகர்வோருக்குப் பலவகையில் துணைபுரிகிறது. அவர்கள் குறைந்தவிலையிலே பொருள்களை வாங்கக்கூடியவராயிருக்கிறார்கள். அன்றியும் புதிய வேலைவாய்ப்புக்களு முண்டாகும்"

எனவே தம்மிடம் வைக்கப்பட்ட வைப்புக்களில் பெரும்பகுதியை வங்கிகள் இலாபந்தரக்கூடிய சொத்துக்களில் முதலீடு செய்வதும் மிகச் சிறிய ஒரு பகுதியையே இருப்புப் பணமாக வைத்திருப்பதும் நூதனமன்று. வியாபா ரத்தில் உயர்ந்த அளவு நாணயமிருக்குமானுல், வங்கி முகவர் கடன் கொடுப்பதிலும், முதலீடு செய்வதிலும் நிதானமாயிருப்பார்களானுல், வைப புக்களுக்கு ஈடாக 2 வீதக் கையிருப்புக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை.

முதலீடுகளிலே வங்கியாளர் எதாவது தவறு செய்வாரானுல் என்ன நடக்கும்? முதலீடுகளிலே எப்போதும் எதாவது ஆபத்துண்டாவது சகசமே. எனவே கடும்நட்டமுண்டாகாதபடி வங்கியாளர் தமது பணங் களைப் பல வகையான முதலீடுகளிலே போடலாம். எல்லாவற்றையும் ஒரே முதலீட்டிலே போட வேண்டியதில்லை. மேலும் வைதீகப் போக்கு டைய வங்கிகள் வசம் ஏராளமான பங்கு மூலதனமிருக்கும். கேட்டவுடன் கொடுக்கும் வைபபுக்களில் 10 வீதத்துக்குச் சமமாக மூலதனப் பங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். அப்போது வங்கியின் சொத்து எல்லாம் இலாபம் ஈட்டும் முதலீடுகளில் இல்லாத பணமாக இராமல், இலாபமீட்டும் முதலீடு களாகவேயிருந்தாற்கூட, வங்கியின் முதலீட்டில 10 வீதத்துக்கு மேலாக வைப்பாளர் நட்டமடையமாட்டார். சாதாரணமாக வங்கி உயர்ந்த கடன பத்திரங்களையும், ஈட்டுப்பத்திரங்களையும், வியாபாரக் கடன்களையும் பெற்றுக் கொள்ளுமானுல் இந்தப் பாதுகாப்பே போதுமானது.

வங்கி நிர்வாகம் வங்கி வைப்புக்களின் போக்கைக் கவனித்துக் கொண்டே வரவேண்டும். வைப்புக்கள் காலப்போக்கிலே தேய்ந்து கொண்டு போகின்

றனவா என்பதை நிச்சயப்படுத்துவதற்கு இஃது அவசியம். அஃது அப்ப படியாயிருக்குமானால், வங்கிவைப்பாளர் போட்ட பணத்தைக் கேட்ட நேரங் கொடுக்கும் முறையில், வங்கியின் முதலீடுகள் பணமாகப் படிப்படியாய் மாற்றக்கூடிய முதலீடுகளாயிருக்க வேண்டும்.

வங்கியின் தொழில் விருத்தியாகிக்கொண்டேயிருந்தாலும், புத்தி யுள்ள வங்கி நிருவாகிகள், தற்காலிகமாக வைப்பாளர் ஒரே நேரத்தில் பணத்தைத் திரும்பப பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யக்கூடிய நிலைமையைச் சமாளிக்கத தயாராயிருக்க வேண்டும். அத்தகைய நிலைமைகளைச் சமாளிப் பதற்காகக் கையிலே பணத்தை வைத்திருப்பது இலாபகரமானதன்று. எனெ னில் கையில் பணமிருப்பதால் எவ்வித இலாபமுமில்லை. எனவே விரைவாகப் பணமாய் மாற்றக்கூடிய கடன்பத்திரங்களிலே இரண்டாந்தரச் சேமப்பண மாக ஒரு தொகையை முடக்கி வைத்திருக்கலாம். குறுகிய தவணை அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்கள் இந்த வகையில் உதவும். இத்தகைய கடன்பத்திரங்கள் 90 நாட்களில் அல்லது 12 மாதங்களில் திருப்பிக் காசாக மாற்றப்படும் இயல்புடையன. மேலும் மதிபபிலே அதிகம் வித்தி யாசமுடையனவல்ல. எனவே 90 நாளைக்குப் பின்னர் புதிய பத்திரங் களை வாங்காமலிருக்கலாம். நீண்ட தவணை அரசாங்கக் கடன் பத்திரங் களையும் சாதாரண காலங்களில் குறித்த ஒரு சதவீதை விலைக்கு வேறொரு வருக்கு மாற்றி விடலாம். எனவே, இத்தகைய நெடுந்தவணைப் பத்திரங் கள் கூட நீர்மையுடையன. இவை முதிர்வடைய 30 வருடமெடுக்கலாம். முக்கியமான விடயம், பத்திரம் முதிர்வடைய எவ்வளவு காலம் எடுக்கு மென்பதன்று. வெறொரு முதலீட்டில், அதை எவ்வளவு இலேசாக மாற்றிவிடலாமென்பதே முக்கியம். 90 வருடத்தின் பின் முதிர்வுள்ள பாது காப்பான பரிவர்த்தனைக் கடன்பத்திரமொன்று இலேசாக விற்கக்கூடியதா யிருந்தால், அது 90 நாளில் முதிர்வடையக்கூடியதும், இலேசாக மாற்ற முடியாததுமான பத்திரத்திலும் பார்க்க நீர்மையுடையதெனலாம்.

சட்டபூர்வமான சேமநிதித் தேவைகள்.

நல்ல வங்கித்தொழிலுக்குத் தேவையான மேற்படி விதிகள் நன்கு புரியக்கூடியவையும் இலேசானவையுமாகும். கொள்கையளவில் இவற்றை விளக்குவது சுலபம். ஆனால் நடைமுறையிலே கொண்டுவருவது கடினம். வாழ்விலும் இது பொருந்தும். சொல்வது சுலபம்; செய்து காட்டுவது கடினம்.

வளர்ந்து வரும் ஒரு வங்கியை எந்தவொரு கம்பனியோடும் ஒப்பிடும் போது வங்கி வைத்திருக்கும் சேமப்பணம் மிக அற்பமாயிருக்கக் காணலாம். பணநிலைமை நன்றாக இருக்கும்போது கையிருப்பிலே 100 வீதம் சேமப் பணம் வைத்திருக்கவேண்டிய அவசியமுமில்லை. அவ்வாறே சொற்பச் சேமப்பணம் வைத்திருப்பதிலும் தவறில்லை.

ஆனால் சாதுரியமுள்ள இக்கால வங்கியாளர், தமது வங்கிச் சொத்தின் நியாயமான ஒரு பகுதியை இலாபம் ஈட்டாத பணமாக வைத்திருப்பர். இது சட்டத்தேவையுமாகும். கேட்கும்போது திருப்பிக் கொடுக்கும் வைப்புக்களில் ஆறிலொரு பகுதியோ ஏழிலொரு பகுதியோ இலாபமீட்டாத வங்கிச் சேமநிதியாய் வைத்திருக்கப்படல்வேண்டும். அங்கத்துவ வங்கிகள் இத்தகைய சட்டபூர்வமான கையிருப்புக்களை பிரதேச பெடரல் வங்கியிலே தான் போட்டு வைத்திருப்பது வழக்கம். ஆனால் சமீபகாலமாக வேறொரு முறை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. டிமாண்ட் வைப்பில் ஒரு சிறு வீதத்துக்கு மேலதிகமாக, பாதுகாப்பு அறையிலே வைக்கப்பட்ட பணத்தைத் தனது சேமப்பணமாக மதிக்குமாறு பெடரல் வங்கி தனது அங்கத்துவ வங்கிக்கு அனுமதி கொடுத்துள்ளது (இவ்வாறு 1960 ஒக்டோபரில் பிரதேச வங்கியொன்று தனது டிமாண்ட் வைப்பின் 2½ வீதத்துக்கு மேலதிகமாயுள்ள நிலவறைக்காசைக் கையிருப்புப் பணமாகக் கொள்ளலாம். ஆனால் நகரத்து வங்கியொன்று வைப்பின் 1 வீதத்துக்கு மேலான அத்தகைய பணத்தையே சேமக் கையிருப்பாகக்கொள்ள முடிந்தது. நவம்பருக்குப் பின்னர், நிலவறைப் பணம் எல்லாவற்றையும் சேம இருப்பாகக் கொள்ளுமாறு வங்கிச்சபை அனுமதிகொடுத்தது. மேல்வரும் அட்டவணைகளிலே நிலவறைப் பணத்தைப் பெரும்பாலும் சேமநிதி என்ற அடைப்பிலேதான் காட்டுவோம்).

அட்டவணை 3 இலே தேவையான சேம விகிதம் காட்டப்பட்டுள்ளது. வங்கியைப் பொறுத்து, அவை பருமட்டாக டிமாண்ட் வைப்பில் ஆறில் ஒரு பகுதியாகவேயிருக்கும். 1/5 ஆகுமானால், கணக்குப்போடுவது இலேசாகும். எனவே பெரும்பாலும் 20 வீதச் சேமவிகிதத்தையே நாம் குறிப்பிடுவோம்.

வங்கியின் இருப்பிடத்திற்கேற்றவாறு ரிசர்வ் பணத்தேவைகள் மாற்றமடைகின்றன.

தேவையான சேமநிதி விகிதம்

வங்கியின் தனமை	கேட்டவுடன் கொடுக்கும் வைப்பு	பருவவைப்பு
மத்திய ரிசர்வ் நகர வங்கி (நியூயோர்க், சிக்காகோ)	16½	5
ரிசர்வ நகரவங்கி (பெரியதும் மத்தியமானதும்)	16½	5
வேறு உறுப்பு வங்கிகள்	12	5

அட்டவணை 3. பெடரல் ரிசர்வ் அங்கத்துவ வங்கிகட்கு சட்டபூர்வமான சேமநிதி விகிதம் ஜனவரி 1961. மத்திய ரிசர்வ வங்கிக்கும், ரிசர்வ நகரவங்கிக்குமுள்ள விதியாசம இப்போது இலலாமற போய்விட்டது. இருவகை வங்கிகடகும ஒரேவகையான விகிதம விதிகபபட்டுளளது. கிராம வங்கிகட்கு 7 துவககம 14 வீதமும, ஏனைய வங்கிகட்கு 10 துவககம் 22 வீதமும் சேமநிதி வைகக காஙகிரஸ், வங்கிச சபைகக உரிமை வழஙகியுளளது).

பெடரல் ரிசர்வ் வங்கியில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் வங்கிகளின் போக்கைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகவே சட்டபூர்வமாகச் சேமப்பணவிகிதம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. முக்கியமில்லாதனவும் பெடரல் ரிசர்வ் வங்கியமைப்பில் அங்கத்துவம் வகிக்காதனவுமான வங்கிகள், இவ்வாறு பெருந்தொகையான சேம நிதியைக் கையசம் வைத்திருக்கமாட்டா. எல்லா வங்கிகட்கும் சேமிப்புப் பணம் பற்றி ஒரேவிதமான சட்டமிருக்கவேண்டுமெனப் பலபொருளியலாளர் கருதுகின்றனர். அங்கத்துவம் வகிக்காத வங்கிகள் மொத்தவைப்பிலும் முக்கியத்துவம் பெற்றால், சட்டபூர்வமான சேமநிதி ஒழுங்குக்கு அவை உட்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

அட்டவணை 3 எல்லா பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிகளும் வைத்திருக்கவேண்டிய சேமநிதி விகிதத்தைக் காட்டுகிறது. இந்தச் சட்டபூர்வமான விகிதத்தை விளக்கவேண்டியதவசியம். வங்கிப் பணத்தை பெடரல் ரிசர்வ் சபை பரிபாலிக்கும் அமைப்பிலே இது மிக முக்கியமானதொன்றாகும்.

புவியியல் ரீதியான பழைமை நிபந்தனைகள்

ஒரு நகரத்தின் பருமனைப் பொறுத்து அங்குள்ள வங்கியின் சேமப் பணவிகிதம் ஏன் பாதிக்கப்படவேண்டும்? பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி ஆரம்பிக்கப் படுமுன்னர் சிறிய நகர வங்கிகளின் சேமப்பணத்தை நகர வங்கிகளே கையேற்று வைத்திருந்தன. நெருக்கடியேற்பட்ட காலங்களிலே சிறிய வங்கிகள் நகரத்து வங்கிகளிலிருந்து பணத்தை வாபஸ் செய்தன. எனவே பெரிய நகரங்களான நியூயோர்க், சிக்காகோ ஆகியவற்றிலமைந்த வங்கிகள் அதிக விகிதமான சேமநிதியை வைத்திருக்கவேண்டியது அவசியமாயிற்று.

அநதக் காலம் மலையேறிவிட்டது. இன்று பெடரல் ரிசர்வ் வங்கியே அதிகமான சேமப்பணத்தை அங்கத்துவ வங்கிகளின் பேரில் வைத்திருக்கிறது. நியூயோர்க், சிக்காகோ நகரங்களிலுள்ள வங்கிகளிலே அதிகப்படியான சேமப்பணம் இருக்கவேண்டுமெனற நியதி அகற்றப்பட்டுவிட்டது. எல்லா அங்கத்துவ வங்கிகளும் ஒரேவிகிதமான சேமப்பணத்தையே வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற ஒழுங்கு நாளடைவில் உண்டாகலாம். ஆனால் அஃது எதிர்காலத்தில் விரைவில் ஏற்படுமெனக் கூறமுடியாது.

சட்டபூர்வமான சேமப் பணவிகிதம் அதிகமா ?

வைப்புக்கு ஈடாக வைத்திருக்கும் சேமப்பணத்தில் ஒரு பகுதியைக் கடன் பத்திரம் வாங்கவும் கடன் கொடுக்கவும் பயன்படுத்தினால் அதிக இலாபம் பெறலாமேயெனப் பல வங்கியாளர் ஆவலோடு கருதுகிறார்கள். அவர்கள் றும் நியாயம் பின்வருமாறு :—

சட்டபூர்வமான சேமப்பணமாக வைத்திருக்குமாறு விதிக்கப்படும் பணம் ஒரு செம்புச்சல்லியைக் கூட இலாபமாகக் கொடுப்பதில்லை. அப்போது அவ்வளவு பெருந்தொகைப் பணத்தை எதற்காகச் சட்டபூர்வமான சேமப் பணமாய் வைத்திருக்கவேண்டும்? நமது பாதுகாப்புக்கு 1/6 வீதம் தேவையில்லை. பணத்தை வாபஸ் செய்வோர் அவ்வளவு வாபஸ் செய்வ

தில்லே. புள்ளிவிபரங்களிலிருந்து இது தெரிகிறது. நிலவறையிலே தேவைக் கான குறைந்தபட்ச பணம் உண்டு. அப்படியில்லாவிட்டாலும், எமக்கு அதிக சேமநிதி தேவைப்பட்டால், சில அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களே உடனடியாக விற்றோ, பெடரல் ரிசர்வ் வங்கியைக் கேட்டோ அதைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் வேறொரு வங்கியிலிருந்து தற் காலிகமாக அத்தொகையைக் கடனுகப் பெறலாம். சட்டபூர்வமான சேம நிதியாக ஐந்து அல்லது பத்து வீதமிருந்தாலே போதும். வைப்புக்கள் கூட காப்புறுதி பண்ணப்பட்டுள்ளபடியால் இது போதுமானதே.

இவ்வாறு கூறும் வங்கியாளரின் பேச்சு ஓரளவில் சரியானதே. பல வருடங்களுக்கு முன்னர் மூன்று வகையான வங்கிகளுக்கும் சட்டபூர்வமான சேமநிதிவிகிதம் 13, 10, 7 வீதமாயிருந்தது. இது டிமாண்ட் வைப்புக்கே உரியது. பருவ வைப்புக்கு 3 வீதமாயிருந்தது. 1930 ஆம் தசாப்தத்தின் நடுப் பகுதியில் இந்த விகிதங்களே இரட்டிக்குமாறு காங்கிரஸ் வங்கிச்சபைக்கு அனுமதி வழங்கியது. வங்கிச்சபை உசிதப்படி இந்த உரிமையைப் பயன் படுத்தப் படிப்படியாக முயன்றுவந்தது.

சட்டபூர்வமான சேமப்பணத்தை வங்கிச் சபை ஏன் உயர்த்திற்று? மேலும் அதை உயர்த்துவதற்குக் காங்கிரசின அனுமதியை ஏன் கேட்டது? பணம் போட்டவர்கள் தேவையானபோது அப்பணத்தைத் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்வதற்கு வசதிபண்ணவே, சட்டபூர்வமாக இவ்வாறு சேமப்பணத் தொகையை உயர்த்தினுர்களா?

இல்லே, நிச்சயமாக இல்லே. வைப்புக்களுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பதும், அவற்றை நீர்மையுடையனவாக்குவதும், கேட்டவுடன் திருப்பிக் கொடுக் கக்கூடியதாக்குவதும் சட்டபூர்வமான சேமநிதியின் பிரதான நோக்கமன்று. பின்னர் நோக்கமெனன? அங்கத்துவ வங்கிகள் உண்டாக்கக்கூடிய வங்கிப்பணமான டிமாண்ட் வைப்பின் தொகையை, பெடரல் ரிசர்வ் அதிகாரிகள் கட்டுப்படுத்த உதவுவதே, அந்தச் சேமநிதிகளின் முக்கிய கடமையாகும். குறிப்பிட்ட சேமநிதித்தொகையை விதிப்பதன்மூலம், வங்கி வைப்பின் வளர்ச்சியை பெடரல் வங்கி கட்டுப்படுத்த முடியும். இஃது எவ்வாறு தொழிற்படுகிறதென்பதை இந்த அத்தியாயத்தின் இரண்டாம பகுதியிலும் அடுத்த அத்தியாயத்திலும் ஆராய்வோம்.

வங்கிகளுக்கு அரசாங்கம் துணை புரிகிறது.

பெரிய வியாபாரமந்தத்துக்கு முன்னர் இருந்ததிலும் பார்க்க வங்கிகள் இனறு பாதுகாப்புடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. சட்டபூர்வமான சேமநிதி காரணமாக இந்த நிலே எற்படாவிட்டால், வேறு எக்காரணத் தால் இஃது உண்டானது?

மறுபடியும் ஒரு வியாபார மந்தமுண்டாகி வங்கிகள் திகிலடைந்து தமது பணங்களேயெல்லாம் காலி செயயும் நிலேயுண்டானுல், அதற்குப் பாதுகாப்பாக அரசாங்கம் துணை செய்யுமென்பதை நாம் உணர்ந் துள்ளோம்.

பின்ன வீதத்தில் சேமநிதியுள்ள வங்கிகள், அதாவது வைப்புப் பணத்துக்குச் சமமான பணத்தைச் சேமநிதியாக வைத்திருக்காத வங்கிகள் ஒரு கணநேர அறிவித்தலின் பேரில் தமது வைப்புக்களையெல்லாம் காசாக மாற்ற முடியாதிருக்கும். எனவே பின்னவீதச் சேமநிதியுள்ள வங்கிகள் அரசாங்க உதவியின்றி இயங்கமாட்டா. மறுபடியும் ஒரு வங்கி முறிவு ஏற்படக்கூடிய திகில் மக்களிடத்து உண்டாகுமானால் காங்கிரசும், சனாதிபதியும், திறைசேரிக் காரியதரிசியும், பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிச் சபைத் தலைவரும் தகுந்த நடவடிக்கையெடுப்பர். "திகிலடைந்த மக்கள் தாம் போட்ட பணத்தையெல்லாம் வங்கியிலிருந்து எடுத்து விட முற்படுவாரானால் நமது அரசியற் சட்ட உரிமையைப் பயன்படுத்தி நெருக்கடியை நிவிர்த்தி செய்வதற்குப் போதுமான அளவு நோட்டை அச்சடித்து விடுவோம்" என்று சொல்வர்.

1930 ஆம் ஆண்டிறுதிப்பத்தில் இவ்வாறு சொல்லியிருந்தால், சரித்திரம் வேறுவிதமாயிருந்திருக்கும். நாட்டிலே பரபரப்பையும், பயத்தையும், முதலாளித்துவமுறைக்கு ஒரு நெருக்கடியையுமுண்டாக்கிய வங்கி முறிவுகள்[1] ஏற்படாமல் தடுத்திருக்கலாம்.

அமெரிக்காவிலேயுள்ள இரண்டு அரசியற் கட்சியையுஞ் சேர்ந்த மக்கள், வங்கிகளுக்கு அரசாங்கம் துணைசெய்யுமானால், வங்கி பற்றி எவ்வித திகிலு முண்டாகாதென்பதை உணர்ந்துள்ளனர். சங்கடம் வந்தால் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று தயாராயிருப்பதால் சங்கடம் ஏற்படாதிருக்கும் என்ற உண்மையை எடுத்துக் காட்ட இது நல்ல உதாரணமாகும்.

ஒவ்வொரு வங்கியையும் பாதுகாக்கும் முறை.

நாடு முழுவதையும் பாதிக்கும் விதமாக வங்கிகளிலுள்ள பணம் காலியாகக் கூடிய ஆபத்து வராமல் அரசாங்கம் தடைசெய்யுமென்ற காரணத்தால், வங்கியாளர் தமது வங்கியின் பாதுகாப்பைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளாமலிருக்க முடியாது. தனிப்பட்ட வங்கிகளின் வைப்புக்களைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்தோடு சமீப காலங்களில் பல முக்கியமான சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. நடப்பது நடக்கட்டுமென்ற மனோபாவனையோடு தொழில் புரியும் வங்கிகளின் திரமற்ற நிலைமையை மாற்ற அரசாங்கம் படிப்படியாக எடுத்துவந்த நடைமுறைகள் பின்வருமாறு :—

1. வங்கி அமைத்தல், தொழில் நடத்தல் என்பவற்றைக் கட்டுப்படுத்தல். மாகாண அதிகாரிகளும், பெடரல் அதிகாரிகளும் பல தசாப்தங்களாக வங்கிகளை அமைக்கும் விடயம்பற்றி நிபந்தனைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். அதாவது ஒரு வங்கிக்கிருக்கவேண்டிய குறைந்தபட்ச மூலதனம் முதலியன பற்றியவை அவை. வங்கிப் பரீட்சகர் காலத்துக்குக்காலம் வங்கிச்

1. 1930-33 இலே 8,000 வங்கிகளில் 5 பில்லியன் டொலருக்கு முறிவுண்டானது. எல்லா வங்கிகளையும் முறியாமல் வைத்திருப்பதற்காக பிராங்லின் ரூஸ்வெல்ட் "வங்கி விடுதலை"ப் பிரகடனஞ் செய்தார். பொதுசன நம்பிக்கை மறுபடியும் உண்டாகும்வரை விடுதலை நிலைக்கச் செய்தார்.

சொத்துக்களை ஆராய்ந்து, வங்கியின் பெறுமானம் முதலியவற்றை உறுதிப்படுத்துவர். நோயைத் தீர்ப்பதிலும் பார்க்க, அதை வராமல் தடை செய்வதே நல்லதென அவர்கள் எண்ணுவர்.

2. பெடரல் ரிசர்வ் முறையை அமைத்தல்.—கெடுபிடியேற்பட்ட காலங்களிலே, வங்கிகள் முறிவடையாதவாறு அரசாங்கத்தின் பணச் சக்திகள் அனைத்தையும் பயன்படுத்த ஆயத்தமாய் நிற்கும் அவசரகாலக் கடமையுள்ள மத்திய வங்கியொன்றை அமைப்பதே அடுத்தபடியாகும். இத்தகைய வங்கியின் மிக முக்கியமான கருமங்களிலொன்று பணச் சப்பிளையை பரிபாலிப்பதும் கடன்வசதிகளை ஏற்படுத்துவதுமாகும்.

3. வங்கி வைப்புக்களை, அரசாங்கத்தில் காப்புறுதி செய்வது. அரசாங்க வங்கிச் சீர்திருத்தங்களிலே, முக்கியமானதொன்று சமீப காலத்தது. 1933 இல் உண்டான வங்கி நெருக்கடியின் பின்னர் எல்லா வங்கிவைப்புக்களையும் பாதுகாப்பதற்காக F. D. I. C. நிறுவப்பட்டது.[1] பெடரல் ரிசேர்வ் முறையைச் சேர்ந்த வங்கிகளெல்லாம் இதிலே சேரவேண்டியது கடமை. மாகாண வங்கிகளிற் பல, இதில் அங்கம் வகித்தன. இந்த வங்கியின் வாடிக்கைக்காரருக்குப் பூரணபாதுகாப்பு 10,000 டொலர் வரைக்கும கொடுகபப்படும். இது வங்கி முறிந்தாலும் கொடுக்கப்படும். வங்கிகள் இதற்காக வைப்புத் தொகையை அனுசரித்து ஒரு தொகைப்பணம் கொடுக்கும்.

இந்த ஒழுங்கு மிகப் பயனுடையது. இனிமேல் வங்கிகளை மூடுவதானால் வங்கிப் பரீட்சகரின் யோசனைப்படியோ அரசாங்கத்தின் யோசனைப்படியோ தான் மூடலாம். வைப்பாளரின் கெடுபிடிக்கிணங்க வங்கிகள் மூடப்பட மாட்டா. வங்கிகள் தமது கீர்த்தி குறைந்துவிடுமென்று பயப்படவேண்டிய ஆபத்து இனிமேலிருக்காது.

(ஆ) வங்கி வைப்புக்களை உண்டாக்குதல்.

வங்கிகள் பணத்தை உண்டாக்க முடியுமா ? "வங்கிவைப்புக்கள் பன்மடங்காக விரிதல்" என்ற முறைசார்ந்த கடன் பண அமிசம் மிக ருசிகரமானது. அதை இனி ஆராய்வாம். காற்றிலிருந்து பணத்தை உண்டாக்கும் தந்திரம், வங்கிகளுக்கு உண்டெனப் பலர் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் இஃது எவ்வாறுண்டாகிறதென்பதைச் சிலரே அறிவர்.

வங்கிவைப்புக்களை உண்டாக்குவதில் எவ்வித மந்திரமோ, தந்திரமோ கிடையாது. வங்கிக்கணக்குகளுக்கு என்ன நடக்கிறதென்பதைப் படிப்படியாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். வைப்பு உண்டாக்கலில் மிக இலேசாக

[1]. 1961 இல் F. D. I. C. வங்கிகளிலே 1000 இலட்சம் வைப்பாளர் இருந்தனர். வைப்பாளரில் 97 வீதம் 10,000 டொலர் எல்லையிலுளளவர். இவர்களில் 98 வீதத்தினர் முற்றுய்க காப்புறுதி செய்திருந்தனர்.

விளக்கிவிடலாம். அதைப் பற்றி உலாவிவரும் தவறான விளக்கங்களை விளங்குவதற்குக் கடினமானவை.

தவறான இந்த விளக்கங்களின்படி, வைப்புச் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு டொலருக்கும், சாதாரண வங்கி மனேஜர்மார் பல டொலரைக் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள்; அதுவும், பவுண்டன்பேனாவினால் இந்தக் கருமத்தைச் செய்துவிடுகிறார்கள். காரியக் கெட்டிகளான வங்கியாளர் இந்தக் கதையைக் கேட்டு அதிர்ச்சியடைவர். தாமும் அவ்வாறு செய்தாலோ என விரும்புவர். தன்னிடம் இல்லாத பணத்தை ஒருவன் முதலீடு செய்ய முடியாதென்பதை எல்லா வங்கியாளரும் அறிவர். கடன் பத்திரத்தை வாங்குவதிலோ, கடன் கொடுப்பதிலோ முதலீடு செய்யும் பணம் வங்கியை விட்டு விரைவில் வெளியேறிவிடுகிறது.

எனவே, வங்கியாளர் மற்ற அந்தலைக்குச் செல்கின்றனர். வங்கி அமைப் பினால் பணததை உண்டாக்க முடியாதென அவர் சில சமயம் வாதாடுவர். "எங்களிடமுள்ளதைத் தானே நாம் முதலீடு செய்யலாம்; நாம் ஒன்றை யும் புதிதாக உண்டாக்குவதில்லை. சமூகத்தின் சேமிப்புப் பணத்தை நாம் தொழிற்படுத்துகிறோம்" என்பது அவர்களுடைய வாதம். இவ்வாறு கூறும் வங்கியாளரின் வாதம் தவறுடையது. இது சேர்க்கைப் போலி யின பாற்படும். ஒரு சிலவற்றைப் பொறுத்தவிடயத்தில் உண்மையானவை; எல்லாவற்றையும் சோத்துப் பார்க்குமிடதது உண்மையாகச் சிறிய வங்கிகள் தனித்தனி செய்ய முடியாததை வங்கியமைப்புத் தானாகச் செய்துவிடும். ஆரம்பத்திலே அதனிடம் போடப்பட்ட பணத்துக்குப் பன்மடங்கு அதிக மாகக் கடன்களையும் முதலீடுகளையும் பெருக்கலாம். ஆனால் சிறிய வங்கிகள் தம்மிடம் போடப்பட்ட பணத்தின் ஒருசிறுபகுதியையே கடன் கொடுக்கக் கூடியனவாயிருக்கும்.

வங்கியமைப்பும், பொதுமக்களும் தம்முள் வங்கிவைப்பிலே ஒரு டொலர் வைப்புக்கு 5 டொலரை உண்டாக்க முடியும். அஃதெவ்வாறென்பதை இனி ஆராய்வாம்.

வைப்புக்கள் எவ்வாறு உண்டாக்கப்படுகின்றன: வங்கி முதற் கட்டம். 1,000 டொலரை ஒருவர் வங்கியிலே போடுவதற்குக் கொண்டு வருகிறார்.[1] புராதனகாலத்திலே பொற்கொல்லர் செய்ததுபோல போட்ட காசுக்குச் சமனான காசை வைத்துக்கொண்டு முதலீடு செய்வதானால், 1,000 டொலர் வைப்பில் எவ்வித உபரிபபணத்தையும் உண்டாக்க முடியாது. வைப்பாளர் 1,000 டொலர் நோட்டைக் கொடுத்து வைப்பு உண்டாக்கலாம்.

1. இந்தப் பணததை வைப்பாளர் வெளிநாட்டிலிருநது கொணடுவநதார். அலலது புதைததுவைத்திருந்ததை எடுத்துககொண்டு வநதார். அலலது ஒரு கடன பத்திரத்தை பெடரல ரிசாவ் வஙகிக்கு விற்றுப் பணத்தைக கொண்டுவநதா என்று கொள்வதே சலபம்.

முதலாவதாக : வங்கியின் அசல் ஐந்தொகையில் புதிய வைப்பு ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

	சொத்துக்கள் டொலர்		பொறுப்புக்கள் டொலர்
ரிசர்வ் ..	.. +1,000	வைப்பு	.. +1,000
மொத்தம்	.. +1,000	மொத்தம்	.. +1,000

அட்டவணை 4a. அசல் வங்கியின் ஆரம்ப நிலை.

வங்கியின் ஐந்தொகையிலே, டிமாண்ட் வைப்பைப் பொறுத்தவரையில் ஏறபடும் மாறறம் அட்டவணை **4a** யில் காட்டியபடியேயாகும்.[1] வங்கியானது இந்த வைப்பை மாத்திரம் உண்டாக்கவில்லை. வாடிக்கைக்காரர் வைப்பைப் போடடுவைக்க விரும்பவேண்டும். வாடிக்கையாளர் தமது பணத்தை வங்கியிலே போட ஆயத்தமானால் வங்கி அவருடைய செக் புததகக் கணக்கை ஏற்றுக் கொள்ள ஆயத்தமாயிருக்கும். வங்கியும், பொது மக்களுமாகச் சோநது 1,000 டொலர் வங்கிப் பணத்தை உண்டாக்கினர். இதுவே வைப்பு. ஆனால் அங்கே பண்மடங்கு விருத்தி அதாவது 1 இற்கு 5 போன்ற அதிகரிப்புக்கிடையாது. வங்கிகள் 100 வீதம் சேமநிதியை வைததிருந்தால், வங்கிப் பணம் அதிகரிபபது புழக்கத்திலுள்ள நாணயம் குறைவதனால் சமனுக்கப்படுகிறது.

100 வீதச் சேமநிதியை வங்கிகள் வைத்திருக்க வேண்டியதில்லையெனக் கொளவோம். சட்டப்படி 20 வீதம் சேமநிதி வைக்கவேண்டியிருக்கிற தெனவும் கொள்வோம். (வங்கி விரும்பினால் அதிகமான சேமநிதியை வைக்கலாம். ஆனால் பாதுகாப்புள்ளதும், சிறந்த வட்டி கொடுக்கக்கூடிய அரசாங்கக் கடன்பத்திரஙகளோ, வேறு கடன் கொடுக்கும் இலாபகரமான வசதிகளோ இருக்குமானால், வங்கிச் சட்டம் விதிப்பதற்கு அதிகமான சேமநிதியை வங்கியில் வைத்துக்கொண்டிருப்பது இலாபகரமானதன்று).

அப்போது வங்கி என்ன செய்ய வேண்டும்? அது தனது கடன்களையும், முதலீடுகளையும் 4,000 டொலரினால் அதிகரிக்கலாமா? அதனால் அட்டவணை **4b** யில் காட்டியுள்ள மாதிரி அதன் ஐந்தொகை மாறுமா? மாறாது. மொத்தச் சொத்துக்கள், மொத்தப் பொறுப்புக்களுக்குச் சமனாகின்றன. மொத்த வைப்பில் 20 வீதம் பணச்சேமநிதியிருக்கவேண்டுமென்னும் சட்டத்தேவை பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டும்.

1. இலேசாயிருப்பதறகாக நமது அட்டவணைகளிலெல்லாம் ஐந்தொகையில் உள்ள மாற்றம் மாத்திரமே காடடப்படும். கணிதத்தை இலேசாக்குவதற்காக ரிசர்வ் விஷயத்தை ஆக்கியுள்ளோம். இது 3 ஆம் அட்டவணையில் காணப்படும் சட்டபூர்வமான விஷயத்திலும் சிறிது கூடுதலே. 5 க்கு 1லிருவு எனகாவது காடடப்பட்டால் கவனமான வாசகர் 1 க்கு 6 அலலது 7 வீத விரிவைக் கருததிலே கொளளலாம். முக்கிய குறிப்பு : கடன், முதலீடு என்பவற்றை வங்கியாளர் "முதலீடுகள்" என்று குறிபபிடுமபோது தமமிடமுள்ள கடன்பத்திரஙகளையே குறிபபிடுவர். (C+1+G) என்ற வாய்ப்பட்டிலேயுள்ளதும் சமூகத்துக்குரிய மூலதன அமைப்புமான முதலீட்டை அவர்கள் குறிப்பதில்லை.

உண்மைதான். ஆனால் வங்கி இலாபம் பெறக் கருதி முதலீடு செய்வதற்குப் பணத்தை எவ்வாறு பெற்றது? கடன் பத்திரத்தை வாங்க அஃது ஒரு செக்கை எழுதிக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அல்லது வாக்குறுதிப் பத்திரம் கொடுத்தவருக்கும் அவ்வாறே செக் மூலம் பணத்தைக் கொடுத்திருக்கவேண்டும். அந்தச் செக்கைப் பணமாக மாற்றுவதில்லையென அவர் வாக்குறுதியளிப்பாரானால், வங்கியானது தான் விரும்பியதெல்லாவற்றையும் பணத்தைக் கொடாமலே வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

இரண்டாவது : அப்படியானால் வைப்பைக் காட்டிலும் நாலு பங்கு அதிகமான பணத்தை வங்கி கடனாகக் கொடுக்க முடியாது.

சொத்துகள்		டொலர்	பொறுப்புக்கள்		டொலர்
சேமநிதி ..	..	+1,000	வைப்பு ..	..	+5000
கடனும் முதலீடும்	..	+4,000			
மொத்தம்	..	+5,000	மொத்தம் ..	..	+5,000

அட்டவணை 4b. தனிச் சிறிய வங்கிக்குச் சாதகியப்படாதநிலை.

6 வீத வட்டியில் கடன்பட்டுப் பணத்தை எவரும் வங்கியில் போட்டு வைக்கவிரும்பமாட்டார். கடன்பட்டவர் பணத்தைத் தொழிலாளருக்குக் கூலி கொடுக்கவும், தளவாடம், மூலப்பொருள் என்பன வாங்கவும் பயன்படுத்துவர்; அல்லது வாகனம் வாங்கப் பயன்படுத்துவர். எனவே கடன்பட்ட பணத்தை வங்கி விரைவில் பணமாகக் கொடுத்தே தீரவேண்டும். அந்த வங்கி, நகரிலோ, மாவடத்திலோ, மாகாணத்திலோ, நாட்டிலோ உள்ள பல வங்கிகளிலே ஒன்றாக இருந்தால், அதிலிருந்து மீளப் பெறப்பட்ட பணத்தில் ஒருபகுதிதான் அதற்கு மறுபடி வேறொரு வாடிக்கைக்காரரின் வைப்பாக வந்து சேரும்.

தனது முதலீடுகளை விரிவாக்கிக் கொள்ளும் ஒரு வங்கியின் பண இழப்பு எப்போது தெளிவாகத் தெரியவருமெனறால், உள்ளூரில் கடன் கொடுப்பதைவிட கடன் பத்திரத்தை வாங்கும் பொழுதெனலாம். எனது பொஸ்டன வங்கி அரசாங்கக் கடன் பத்திரத்தை வாங்கும்போது, அந்தப் பத்திரத்தை விற்பவனுக்கு அந்த வங்கியிலே பற்றுவரவு இருக்கிறதென்பது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியம். அத்தகைய சாத்தியக் கூறு மிகக் குறைவு. ஒரு வேளை அவன் நியூயோர்க் நகரைச் சேர்ந்தவனாயிருக்கலாம்; அல்லது அமேஸ், அயோவா ஆகிய தேசங்களைச் சேர்ந்தவனாயிருக்கலாம். எனவே கடன பத்திரம் வாங்கிய காசு முழுவதையும் வெளியே கொடுத்துத் தீர்க்கவேண்டுமென்பதை வங்கி அறிந்திருக்கும்.

வங்கி தனது பணத்தைச் செலவுஞ் செய்ய வேண்டும்; செலவு செய்யாமலுமிருக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையுண்டாகக் கூடாது. நியூ இங்கிலாந்து வங்கி கடன்பத்திரம் வாங்கவும் வேண்டும்; அதற்குரிய செலவைக்

கொடாமல் வைத்திருக்கவும் வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட முடியாது. தனிப்பட்ட ஒரு வங்கி செய்யக்கூடியதொரு தவறான கருத்தை அட்டவணை 4b கொடுக்கிறது.

அப்படியானால் அட்டவணை 4a கதையின் முடிவைக் கூறுகிறதா? வங்கியானது 100இற்கு 100 சேமநிதி வைத்திருக்கும் பொற்கொல்லர் வங்கி போலிருக்க வேண்டுமா? இல்லவே இல்லை. பணச் சேமநிதிக்கு 5 மடங்கு அதிகமாக வைப்பை உயர்த்துவது வங்கிக்கு இயலாத கருமம். ஆனால் வைப்பின் ஐந்திலொரு பகுதியாகப் பணச் சேமநிதியைக் குறைத்து விட அதனால் முடியும். இது மிக இலேசாகச் செய்யக்கூடிய கருமம். கடன் பதிதிரம், வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்தல், ஈட்டுக்குக் கொடுத்தல் போன்ற வற்றில் 800 டொலரை அது முதலீடு செய்யலாம். இரண்டொரு நாளில் இதற்குரிய பணம் வங்கியிலிருந்து காசாகக் கொடுக்கப்பட்டுவிடும். ஏனெனில் இரண்டொரு நாளில் இதற்குரிய செக்குகள் வங்கிக்கு மாற்றுவதற்காக வந்துவிடும். அதற்குரிய ஐந்தொகை அட்டவணை 4c இலே காட்டப் பட்டுள்ளது.[1]

முதல் வங்கியைப் பொறுத்தவரையில், எல்லாம் சரியாய்ப் போய் விடுகிறது. வைப்புக்கு ஈடான சட்டபூர்வமான சேமநிதியிருக்கிறது. மேலும் வைப்பை உண்டாக்கப் பொதுசனம் விரும்பினாலன்றி வங்கிஇதற்கு மேலொன் றையுஞ் செய்ய முடியாது.

மூன்றாவது : அது செய்யக்கூடியது வைப்பில் $\frac{1}{5}$ பங்கைக் கடன் கொடுப்பதாகும்.

சொத்துக்கள்		பொறுப்புக்கள்	
சேமநிதி	..+ 200 டொலர்	வைப்பு	..+1,000 டொலர்
கடன், முதலீடு	..+ 800 டொலர்		
மொத்தம	..+1,000 டொலர	மொத்தம்	..+1,000 டொலர்

அட்டவணை 4c. அசல வங்கியின நிதி நிலைமை

தனிப்பட்ட சிறிய வங்கியைப் பற்றி மற்றொரு விடயத்தையுங் கவனிக்க வேண்டும். அது பணத்தை உற்பத்தி செய்துள்ளது. எப்படி? வைப்புக் களில் 200 டொலரையே பணக் கையிருப்பாக வைத்துக்கொள்ளுகிறது. பொதுசனத்தின் மொத்தப் பணத்துடன் 1,000 டொலரை வங்கிப்பணமாக அ°்து அதிகரித்துள்ளது.

1. வாடிக்கைக்காரருக்கு வங்கி 800 டொலர் கடன் கொடுத்து அதை அவர்கள் வைப்பிலே வைத்திருந்தால், கொஞ்சகாலத்துக்கு வங்கியில் 1800 டொலர் வைப்பு இருக்கும். ஆனால் கடன் பட்டவர் பணத்தைச் செலவு செய்வார்; பணத்தைபபெறுரோர் உள்ளூர் வாடிக்கைக்காரரானால் பணததை அசல் வங்கியிலே வைப்பாகப் போடுவர். இல்லாவிட்டால் அப்பணம் அட்டவணை 4 C இலுள்ளபடியே காணப்படும.

நாலாவது : அசல் வங்கியிலிருந்து கடன்பட்ட பணம் வேறு வங்கிகளிலே வைப்பாக வைக்கப்படும்

	சொத்துக்கள்		பொறுப்புக்கள்
வைப்புக்கள்	.. +800 டொலர்	வைப்பு	.. +800 டொலர்
மொத்தம்	.. +800 டொலர்	மொத்தம்	.. +800 டொலர்

அட்டவணை 4d. இரண்டாம் தலைமுறை வங்கிகளின் ஆரம்பநிலை.

இவ்வாறு அதனுடைய முயற்சியினால் பணச்சப்பளையில் தேறிய அதிகரிப்பு 800 டொலர் உண்டாயிருக்கிறது.

மற்ற வங்கிகளிலே உண்டாகும் மாற்றங்கள்

ஆனால் வங்கிகளெல்லாம் அமைதியாகத் தமது கருமத்தைச் செய்து கொள்ளாத துவங்குவதற்கு இன்னும் அவகாசம் ஏற்படவில்லையெனலாம். கடனபத்திரங்களை விற்றவர்களும், வங்கியிலிருந்து பணத்தைக் கடன் பட்டவர்களும் தமது கைவசமுள்ள பணத்தை வேறு வங்கிகளிலே போடு வர் ; அல்லது வேறெவர் கையிலோ அப்பணத்தைக் கொடுப்பர். அவர்கள் அதை வேறு வங்கியிலே போடுவர். நமது முதல வங்கி 800 டொலரை வேறு ஒருவங்கிக்கு வழங்குகிறது. இந்த வேறு வங்கியை இரண்டாந் தலைமுறை வங்கியென்று கூறுவோமானால் அவற்றின் ஐந்தொகை அட்ட வணை 4d இலுள்ளபடி காணப்படும்.

இத்தகைய வங்கிகள் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் சிதறிக் கிடக் கின்றன. (இரண்டாந்தலைமுறை வங்கியின் ஒரு சிறுபகுதி நமது முதல் வங்கியாயுமிருக்கலாம். ஏனெனில் அது பிறப்பித்த செக்கிலே சில, அத னுடைய வைப்பாளர் கையிலேயே சிக்கியிருக்கலாம்). இந்த வங்கிகளுக்கு அவற்றிலே போட்ட டொலர்கள் வேண்டிய டொலர்களைப் போலத்தானிருக்கும் ; எமது ஆதி வைப்புப் போன்றேயிருக்கும். இவை, வைப்புத் தொடரொன் றில் இரண்டாமிடத்தை வகித்து வருவது இவற்றுக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவை இலாபஞ் சம்பாதிக்காத பணத்தை அதிகமாக வைத்திருக்கின்றன. இதை, அவை நன்கு உணர்ந்திருக்கின்றன. 800 டொலர் வைப்புக்குச் சேமநிதியாக 5 வீதம் அதாவது 160 டொலரே வைத்திருக்க வேண்டும். எனவே 640 டொலர் வீலையுள்ள கடன் பத்திரங்களையோ முதலீடுகளையோ அவை வாங்கலாம். எனவே சில தினங்களிலே அவற்றின் ஐந்தொகை அட்டவணை 4e யிலே கண்ட சமநிலையைப் பெற்றுவிடும்.

இரண்டாந் தலைமுறை வங்கி விடயம் அவ்வளவில் அமைக. அவைகூடப் பணத்தை உண்டாக்கியுள்ளன. ஆதியிலிருந்த 1,000 டொலர் புழக்கத் திலேயிருந்து வந்தது. அதை வங்கியிலே போட்டதும் முதற்றலைமுறை வங்கிக்கு 1,000 டொலர் வைப்பையும், இரண்டாந்தலைமுறைகளு 800 டொலர் வைப்பையும் உண்டாக்கிற்று. மொத்தப் பணம் அதிகரித்துள்ளது. இவ் வளவில் கருமம் முடியவில்லை. காரணம், இரண்டாந்தலைமுறை வங்கி

ஐந்தாவது : இரண்டாந் தலைமுறை வங்கி புதியவைப்புத் தொகையின் 4/5 ஐக் கடனுக்குக் கொடுத்துவிடும்

சொத்து			பொறுப்பு	
சேமநிதி	+ 160 டொலர்	வைப்பு	+ 800 டொலர்	
கடன், முதலீடு	+ 640 டொலர்			
மொத்தம்	800 டொலர்	மொத்தம்	800 டொலர்	

அட்டவணை 4e. இரண்டாந் தலைமுறை வங்கியின இறுதிநிலை.

கடன், முதலீடு என்பவற்றில் ஈடுபடுத்தச் செலவு செய்த 640 டொலர் புதியதொரு வங்கியாகிய மூன்றாந்தலைமுறை வங்கிக்குச் செல்லும் என்பதே. வாசகா தமது ஐந்தொகையை நிரப்பக்கூடியவராயிருக்க வேண்டும். (அட்டவணை 4f ஐப பார்க்க). 640 டொலரில் 4/5 ஆன 512 டொலரைச் சேமநிதியாக மூன்றும் தலைமுறை வங்கி தொடக்கத்திலே கொண்டதா யிருக்கும். இந்த நிதியைக் கடன் கொடுப்பதிலும் முதலீட்டிலும் செலவிட்ட பின்னர்தான் மூன்றாந் தலைமுறை வங்கிகள் அட்டவணை 4g யில் உள்ள சமநிலையைப் பெறும்.

ஆறாவது. மூன்றாந்தலைமுறை வங்கியிலும் அவ்வாறே.

சொத்து		பொறுபபு	
சேமநிதி	+	வைப்பு	+
கடனும் முதலீடும்	-		
மொததம்	+	மொததம்	+ 640 டொலர்.

அட்டவணை 4f. மூன்றாந்தலைமுறை வங்கியின் ஆரம்பநிலை.

சொத்து			பொறுப்பு	
சேமநிதி	+ 128 டொலர்	வைப்பு	+ 640 டொலர்	
கடன, முதலீடு	+ 512			
மொத்தம்	+ 640 டொலர்	மொத்தம்	+ 640 டொலர்	

அட்டவணை 4g. மூனறாந்தலைமுறை வங்கியின் இறுதிச்சமநிலை.

வங்கி வைப்பின் மொத்தம் இப்போது 1,000, +800, +640 டொலர் அல்லது 2,440 டொலர் ஆகும். இது முதல்வைப்பின் $2\frac{1}{2}$: 1 வீதமாகும். நாலாந்தலைமுறை வங்கி 640 டொலரில் 4/5 வீத வைப்புடையதாயிருக்கும்; அதாவது 512 டொலர் வைப்புடையதாயிருக்கும். ஐந்தாம் தலைமுறை வங்கி 512 டொலரில் 4/5 அல்லது 409.60 டொலர் வைப்பும், ஆறும் தலைமுறை வங்கி 409.60 டொலரில் 4/5 வைப்புடையதாயுமிருக்கும். 25 ஆவதுதலைமுறை வங்கி 1 பென்னியுடையதாயிருக்கும்.

கடைசித் தொகை எவ்வளவாயிருக்கும்? டொ. 1,000, + டொ. 800, + டொ. 640, + டொ. 512 + டொ. 409.60 + ... ? கணிதமுறைப்படி கணித்தால் 4,999.999 டொலர் கிடைக்கும். கடைசியிலே 5,000 டொலர் வரை வைப்புண்டாக்குவதாலுண்டாகும் பூரண பலாபலனை அட்டவணை 4h காட்டுகிறது. இதே விடையைப் பொது அறிவினாலும் அட்சர கணிதத்தாலும் பெறலாம்.[1]

வைப்புக்கு 20 வீத சேமநிதி விகிதத்தினும் அதிகமாக சேமநிதியை வங்கியமைப்பிலே எந்த வங்கியும் வைத்திராத பட்சத்தில் வைப்புண்டாக்கும் முறை முடிவடையுமென்பதைப் பொது அறிவு அறிவுறுத்துகிறது. முன்னர் நாம் காட்டிய உதாரணங்களிலெல்லாம் சேமிப்பு நிதியானது வங்கிமுறையிலிருந்து நழுவவில்லையென்பதையும், ஒரு வங்கிக் கூட்டத்தி

ஏழாவது: இந்தச் சங்கிலித் தொடர்மூலம் வங்கிமுறையானது மொத்த வைப்புக்களை ஆதியில் இருந்த புதிய சேமநிதிக்கு ஐந்து மடங்கு சமனுள்ளவையாகச் செய்கிறது:

வங்கிநிலை	புதியவைப்பு	புதியகடன், முதலீடுகள	சேமநிதி
முதல்வங்கிகள்	.. 1,000.00$..	800.00$..	200.00$
2 ஆம் தலைமுறை	.. 800.00 ..	640.00 ..	160.00
3 ஆம் தலைமுறை	.. 640.00 ..	512.00 ..	128.00
4 ஆம் தலைமுறை	.. 512.00 ..	409.60 ..	102.40
5 அம் தலைமுறை	.. 409.60 ..	327.68 ..	81.92
6 ஆம் தலைமுறை	.. 327.68 ..	262.14 ..	65.54
7 ஆம் தலைமுறை	.. 262.14 ..	209.72 ..	52.42
8 ஆம் தலைமுறை	.. 209.72 ..	167.77 ..	41.95
9 ஆம் தலைமுறை	.. 167.77 ..	134.22 ..	33.55
10ஆம் தலைமுறை ..	.. 134.22 ..	107.37 ..	26.85
முதல் 10 தலைமுறைவங்கிகள் மொத்தம்	.. 4,463.13$..	3,570.50$..	892.63$
எஞ்சிய தலைமுறை மொத்தம் ..	.. 536.87 ..	429.50 ..	107.37
வங்கி முறைக்குள்ள மொத்தம்	.. 5,000.00$..	4,000.00$..	1,000.00$

அட்டவணை 4h. வங்கிமுறைமூலம் வங்கிவைப்புக்களின் பன்மடங்குப் பெருக்கம். (7 ஆம் தலைமுறைதுவக்கம், எல்லாத்தரவுகளும் இரண்டு தசம இடத்துக்குத் திருத்தப்பட்டுள்ளன.) ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும், சிறிய வங்கியொவ்வொன்றும், பின்வருமாறு பணத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. கடைசியாக வைத்திருக்கும் சேமநிதியிலும் 5 மடங்கு அதிகமான வைப்புடையதாயிருக்கிறது.

[1] அட்சரகணிதமுறைப்படி அறிவது பின்வருமாறு :— டொ. 1000 + டொ. 800 + டொ. 640 + ...

$= \text{டொ. } 1000\,[1 + 4/5 + (4/5) + (4/5)^3 + \ldots\ldots] = \text{டொ. } 1000\left(\frac{1}{1 - 4/5}\right) = \ldots \text{டொ.} 1000 \times 5$

= 5000 டொலர்.

லிருந்து மற்றொரு வங்கிக் கூட்டத்துக்குச் சென்று கொண்டிருந்ததென் பதையும் கண்டோம். முதல் தலைமுறை வங்கி, இரண்டாம் தலைமுறை வங்கி என இவ்வாறு 100 ஆம் தலைமுறை வங்கிவரையுள்ள எல்லா வங்கிகளுக்கும் ஒருசேரவுள்ள ஐந்தொகை 4*i* யில் கண்ட அட்ட வணைப்படி இருந்தாறறுன் எல்லாவங்கிகளும் சமநிலையிலிருக்கும். புதிய வைப்பின் தொகை 5,000 டொலருக்குக் குறைந்தால், 20 வீத விகிதம் கிடைக்காது. அதனால் ஓரிடத்திலும் சமநிலையேற்படமாட்டாது.

முன்னர் சாத்தியமற்றதெனக் கருதப்பட்ட அட்டவணை 4*b* யை அட்டவணை 4*i* யுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தனிமையில் ஒரு வங்கி செய்ய முடியாததை முழுவங்கி அமைப்பும் செய்துவிடுமென்பதை அறியலாம். ஆரம்பப் புதிய வைப்பில் 5 மடங்காக அது தனது வைபவைப் பெருக்கலாம். ஒன்றுக்கு ஐந்தாக வங்கிப்பணம் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளது. வைப்பாகப்பெற்ற பணத்தில் ஒரு பகுதியையே ஒவ்வொரு வங்கியும் முதலீட்டிலோ, கடன் கொடுப்பதிலோ செலவு செய்கிறது.[1]

எட்டாவது : தனிப்பட்ட வங்கியொன்று தனியாகச் செய்யமுடியாத கருமத்தை எல்லா வங்கிகளுமாகச் சேர்ந்து செய்யமுடியும்.

சொத்துக்கள்		பொறுப்புகள்	
சேமநிதி	+ 1,000 டொ.	வைப்பு	+ 5,000 டொ.
கடன், மூதலீ			
கேள்	+ 4,000		
மொத்தம	+ 5,000 டொ.	மொத்தம்	+ 5,000 டொ.

அட்டவணை 4 *i*. எல்லா வங்கிகளினதும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட ஐந்தொகை. இ.ஃ.து எல்லாவங்கிகளினதும் கடைசி நிலையைகாட்டும்.

வைபபின் பன்மடங்கு பெருக்கத்தை உண்டாக்குபவர் யார்? மூன்று கட்சியினர் இதில் சேர்கின்றனர். ஒன்று பொதுசனம். அது வங்கியிலே தமது பணத்தை வைப்பாக வைக்கிறது. வங்கிகள் இந்த வைப்பிலே ஒரு பகுதியையே பணமாகச் சேமநிதியாய் வைத்திருக்கின்றன.[2] பொதுமக்களும், தனிப்பட்ட படுகடன்காரரும், வங்கிகள் தம்மிடமுள்ள மேலதிகமான

[1] ஒவ்வொரு சிறியவங்கியும் 1 : 1/5 விகிதமாகவே புதுப்பணத்தையுண்டாகியிருக்கிறது. 5 : 1 விகிதத்திலன்று.

[2] புழகத்திலுள்ள கடதாசிக காசுகளிலும் பார்க்கப் பல மடங்கு அதிகமாகவே வங்கிவைபபுகளிருகின்றன. இதில் எவ்வித முரணபாடுமில்லை. அரசாங்கக் கடன்பத்திரம், நிலசொத்து எனபவறறுகளும் இது பொருந்தும். வைப்புக்கள் எண்பவை வங்கிகள் வாடிக் கையாளாகளுக கொடுகவேண்டிய கடனே. காசு வங்கியில் விடபபடும், ஆனால் அ.ஃ.து அவ்வங் கியிலேயே தங்கியிருப்பதில்லை. ஒரு டொலர் அதன சிலியகாலத்திலே பல வங்கிகளில் கிடநதிருகும. அவவாறே பொருள் பண்டங்களோ வாங்க அது பல முறை பயன்பட்டிருக்கலாம். இககாலப் பணவகை மூனறிலே, வங்கி வைப்பு முக்கியமானதொனறு. அளவைப்பொறுத் தமடடில அது மிக முக்கியமானது.

பணத்தைக் கடன் கொடுக்கவும் வேறு இலாபம் தரக்கூடிய முயற்சிகளில் ஈடுபடுத்தவும் வங்கிக்கு உறுதுணைபுரிகின்றனர். நாலாவது பிரிவு ஒன்றும் உண்டு. அதுவே மத்தியவங்கி. வங்கிமுறைக்கு வரக்கூடிய புதிய சேமிப்பு நிதி எவ்வளவாயிருக்கலாமென்பதைத் தனது நடவடிக்கைகளால் இது நிச்சயிக்கிறது. இந்த விடயம் அடுத்த அத்தியாயங்களிலே விளக்கப்படும்.

பயந்தாங்கொள்ளிக் கைம்பெண்ணொருத்தி தனியொருவங்கியிலிருந்து எப்பொழுதும் 1,000 டொலரை எடுத்து வீட்டிலே புதைத்து வைப்பாளானால் என்ன நடக்குமென்பதைக் கிரமப்படி ஆராய்ந்து, கொடுகடன் பணம் எவ்வாறு உண்டாக்கப்படுகிறதென்பதைப்பற்றி நீங்கள் ஏற்கனவே கொண்டுள்ள அறிவைப் பரீட்சித்துப் பாருங்கள். (1) வங்கி 1,000 டொலர் காசையிழப்பதோடு 1,000 டொலர் வைப்பையும் இழக்கிறது. ஆனால் இந்த வைப்புக்கீடாகச் சேமநிதியாய் வங்கியிலே வைத்திருந்த பொருள் 2,00 டொலர்தான். இது 20 வீதம். எனவே வேறு வைப்புக்களுக்கீடாக வங்கி வைத்திருந்த சேமநிதிகளையும் இப்போது அந்தப் பெண்ணுக்கு அந்த வங்கி கொடுக்க வேண்டிய நிலையேற்படுகிறது. எனவே சட்டபூர்வமாக வங்கி வைத்திருக்கவேண்டிய மொத்தச் சேமநிதித் தொகை குறைந்து விடும். அதனால் சட்டபூர்வமான குறைந்தபட்சத்தொகையிலும் சேமநிதி குறைந்துவிடுகிறது. (2) எனவே 800 டொலர் பெறுமதியுள்ள முதலீடுகளை விற்கவேண்டி வரும் அல்லது 800 டொலர் கடனெடுக்கவேண்டும். முதற்றலைமுறை வங்கி சமநிலையிலிருப்பதனால் அட்டவணை 5 a யிலுள்ளபடி காணப்படவேண்டும்.

ஒன்பதாவது ; வைப்புக் கொடுக்கப்பட்டவுடன் பன்மடங்கு ஒடுங்குதல் ஏற்படும்.

சொத்துக்கள்		பொறுப்புக்கள்	
சேமநிதி	– 200 டொ.	வைப்பு	– 1,000 டொ.
கடன், முதலீடு	– 800		
மொத்தம்	– 1,000 டொ.	மொத்தம்	– 1,000 டொ.

அட்டவணை 5a. அசல் வங்கிவைப்பை இழக்கும பொழுதுள்ள சமநிலை

ஈட்டுப்பத்திரங்களை விற்கும்போது, அசல் வங்கியானது இரண்டாம் தலைமுறைவங்கிகளிலிருந்து 800 டொலரை உறந்து கொள்கிறது. அவை தம்முடைய நடவடிக்கையால் கடன்பத்திரம, கடன் ஈடு முதலியவற்றைப் பணமாக மாற்றவேண்டும். அதனால் மூன்றாந்தலைமுறை வங்கிப் பணத்தை உறக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. இவ்வாறே இந்த நடவடிக்கைகள் கடைசியில் வங்கி அமைப்பிலேயே 5,000 டொலர் வைப்பை நாசமாக்கி வங்கி இலாபம் அடையும் 4,000 டொலர் சொத்தையும் அழிக்க ஏதுவாயிருக்கிறது. மாணவக்கன் எல்லாப் படிகளையும் ஆராயவேண்டும் ; அதாவது அட்டவணை 5b, 5c.....முதலியன.

முதலில் 1,000 டொலரை வங்கியிலே போட்டால், 10 வீதச் சேமநிதி யையே அவை இருப்பாக வைத்திருக்கும்போது, 10,000 டொலர் வைப்பு உண்டாகும் என்பதை எடுத்துக் காட்டக்கூடியதாயிருக்க வேண்டும். 1920 இல் இவ்வாறுதான் நடைபெற்றது. அட்டவணை 3 இலுள்ள சேமநிதி விகிதம் சராசரி 20 வீதத்துக்குக் குறைவாயிருப்பதால், 5 : 1 இலும் பார்க்க 6 : 1 விகிதமே பொருத்தமுடையதென்பதை நீங்கள் எடுத்துக் காட்டலாம்.

"ஏகபோக உரிமை வங்கி": மேலே கூறிய நடைமுறைகளிலெல்லாம் வங்கிகளிலிருந்த பணம் வெளிப்பட்டு நிலத்திலே புதைக்கப்படவுமில்லை; புழக்கத்திலே வரவுமில்லையென்பதை நாம் கருதிக் கொண்டோம். வங்கிகள் பிறப்பித்த செக்குகளும் தமது வங்கியொன்றுக்கே போய்ச் சேரும் என்ற நிலையை அவை உணர்ந்தன.

நிலைமை இவ்வாறிருக்கையில், ஏகபோக உரிமையுள்ள ஒரு வங்கி பல கிளைகளை வைத்துக்கொண்டு, சிறு சிறு வங்கிகள் செய்ய முடியாத கருமங்களையெல்லாஞ் செய்ய முடியும். அதனுடைய ஐந்தொகை அட்டவணை 4b, 4i என்பவற்றிலே காணும் நிலைமையை அடையலாம். ஈடு, கடன் என்பவை கொடுக்க அந்த வங்கி தாராளமாகச் செக்குகளைப் பிறப்பிக்கலாம். ஏனெனில் அந்தப் பணங்கள் திரும்பவும் அதே வங்கியையே வந்து சேரும் என்பது உறுதி. எனெனில் அஃது ஏகபோக உரிமையுள்ள வங்கியாகும்.[1]

எல்லா வங்கிகளும் ஒரேநேரத்திலே விரிதலும், ஒடுங்குதலும்.

பல தலைமுறைகள் மூலம், வங்கிகள் விரிவின் எல்லையை எவ்வாறு அடைகின்றன என்பதை முந்திய பிரிவில் கண்டோம். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் செக்குகளைப் பைசல் செய்வதற்கும், தீர்மானங்கள் செய்வதற்கும், பாதிக்கிழமையை விட்டுக் கொள்வோமானால் 5 துவக்கம் 8 கிழமைவரை இந்த நடைமுறைசெயற்பட்டு ஒரு டசின்தரம் சுற்றிவர அதனை விட வேண்டும்.

ஒவ்வொரு வைப்பு டொலரும் எவ்வாறு சுழன்றுகொண்டு வருகிறதென்பதை அறிய வேண்டிய அவசியமில்லை. எனெனில் பணத்தைப் புதைத்து வைக்கும் முயற்சியில் மந்தமேற்படுமானால் எல்லா வங்கிகளையும் அது பாதிக்கும். அவையெல்லாவற்றிலும் காசு போடப்படும். முதலில் சேமநிதியிலே உபரியான தொகையுண்டாகும். எல்லா வங்கிகளும் ஒருமிக்கக் கடன்பத்திரங்களை வாங்கவும், கடன் கொடுக்கவுந் தொடங்கிவிடும்.

1. இங்கிலாந்து போனற நாடுகளிலே, "பெரிய 5" கூட்டமான கிளை வங்கிகள் இருக்கின்றன. கனேடாவில் சில பெரிய வங்கிகளுளது. கலிபோர்னியா போன்றநாடுகளில், பன்மடங்கு கிளை வங்கிகளுண்டு. இந்நாடுகளிலே, சடபூர்வமான உபரி சேமநிதிகளு அதிகமாகக் கடன் கொடுக்கமுடியும். எனெனில் இவ்வாறு கடன் கொடுக்கும் பணத்திலே பாதி தமமிடம் அடுத்த தலைமுறை வங்கிகளிலிருந்தாவது வருமென அவை எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் இத்தகைய வைபவுகள் ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கு முகியமல்ல இவற்றைப பற்றி ஞாபகப் படுத்துவது ஆரம்பமாணாக்கர்க்கு மயக்கத்தை உண்டாக்கலாம.

சிறியதொரு தனிவங்கி, கடன்பத்திரங்களை வாங்கச் செக்கை எழுதுகிறது. இந்தச் செக்குகள் வேறு வங்கிகளிலே மாற்றப்படுவதால் இந்த வங்கியின் காசு வெளிச்செல்லுகிறது. ஆனால் எல்லா வங்கிகளும் ஒரே நேரத்திலே செக்கை எழுதவேண்டி ஏற்படும்போது அவை எல்லாம் புதிதாகக் காசைப் பெறுகின்றன. எனவே சேமநிதியை எந்த வங்கியும் இழக்க வேண்டியேற்படாது. எனவே ஒவ்வொரு வங்கியும் தனது சேமநிதி நிலையை ஆபத்துக்குள்ளாக்காதவரை, தனது கடனகளையும் முதலீடுகளையும் ஆனந்தமாக விரிவுபடுத்தலாம். வைப்புக்கும் காசிருப்புக்கும் 5 : 1 வீதம் இருக்கும்வரை இவ்வாறு செய்யலாம். இந்த நிலையை அடைந்துவிட்டால், பணம் உண்டாக்கும திறமையின் எல்லையை வங்கிகள் அடைந்துவிட்டன என்று சொல்லலாம்.

எல்லா வங்கிகளும் ஒரே நேரத்திலே வங்கியிலிருந்து எடுக்கும் ஒவ்வொரு டொலர் சேமநிதிக்கும் 5 : 1 ஆகக் காசை மடக்கும் முறையை இவ்வாறே விளங்கிக் கொள்ளலாம்; இதனை ஏகபோக உரிமையுள்ள வங்கி எவ்வாறு சுருக்குமென்பதையும் காட்டலாம்.

இரண்டு நிபந்தனைகள். சிறந்த நிலைமையை அடையவேண்டுமானால் இரண்டு நிபந்தனைகள் வேண்டும். 1,000 டொலர் புதிய சேமநிதி வங்கியில் போடப்பட்டால், அது கடைசியாக வங்கி வைப்பை 5,000 டொலராக அதிகரிக்கும். எல்லாப் புதுப்பணங்களும் வங்கிகளிலேயே தங்குகின்றன. அதாவது ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் எதாவதொரு வங்கியில் இருநது கொண்டிருக்கும். எவ்வித "உபரி சேமநிதியுமில்லாமலே" ஒவ்வொரு வங்கியும் "கடன் கொடுத்தபடி"யிருக்கலாம்.

1. கைமாறும் பழக்கத்தில் நழுவுதல். வைப்பு விரிவிலே செக்கைப் பெறும் ஒருவர் தமது பணத்தை ஒரு வங்கியிலே விட்டுவிடாமல், புழக்கத்திலே புகுத்தவோ, மறைத்து வைக்கவோ பார்க்கலாம். மலர்ச்சிக் காலத்திலே வைப்புக்கள் பெருகும்போது, பென்னி நோட்டு என்ற வகையிலுள்ள நாணயங்களுக்கு அதிக தேவை ஏற்படலாம். அதிகரித்துள்ள சில்லறை விவகாரங்களுக்கு இவை அவசியமே.

பணத்தை அவ்வாறு வாபஸ் பெறுவதன் பலாபலன் இலேசானவை. வங்கியிலே 1,000 டொலர் இருந்தால் புதிதாக 5,000 டொலர் வைப்பு உண்டாகும். வங்கிக்கு வெளியே 200 டொலர் புழக்கதில் நழுவிவிடுமானால், 800 டொலரே வங்கியிலிருக்கும்போது புதிதாக உற்பத்தி செய்யப்பட்ட வைப்பு 4,000 டொலராகும். (800×5). வங்கியிலே எவ்வளவு புதிய வைப்புக்கள் நிலையாக இருந்தாலும், வங்கித்தொழில் 5: 1 வீதத்தில் பெருக வசதியுண்டு.

2. சாத்தியமான மேலதிக சேமநிதி. வியாபார வங்கிகள் சட்டபூர்வமான சேம விகிதத்தை அனுசரிக்கின்றன என்ற எடுகோளை மனத்திற் கொண்டே பண்மடங்கு வைப்பு ஆக்கம் நடைபெறும்தன்மையை வருணித்தோம். சட்டபூர்வமான இருப்புக்கு அதிகமாகச் சேமநிதியை வங்கிகள் வைத்

திருபபதில ஆடசேபமிலலே. உதாரணமாக, புதிதாய் 1,000 டொலா வைபபைப பெறும அசல் வஙகி, 800 டொலரை உபரி சேமநிதியில் வைததிருகக்லாம். அபபோது வைபபுப் பனமடஙகு பெருகுவதில்லே. சட்ட பூவமான சேமநிதிககு அதிகமாக 5 வீதம வஙகிகள வைததிருநதால் வைபபுப பினவருமாறு விரிவடையும் $[1+\frac{3}{4}+(\frac{3}{4})^2+\ldots\ldots]$. ஆனால வைபபு விரிவடைதல 5 : 1 வீததுக்குப் பதில 4 : 1 வீதமிருகுமானால வைபபுப பெருகுகம $[1+4/5+(4/5)^2+\ldots.]$ என நடைபெறும.

1930 ஆம ஆணடைத தொடாநத தசாபததின கடைபபகுதியில, சட்ட பூவமான சேமநிதிககு மேலதிகமான சேமநிதி கணிசமான தொகையா யிருநதது. எனெனில வஙகியாளா கடனகொடுபபதறகுப போதிய தூணடு தலகளிருககவிலலே. அரசாஙகக கடனபதிரங்களும ஒருவீததின 1/8 வடடியே கொடுததன. அந்தக காலதில பெடரல வஙகி, வஙகிததொழி லுககு 1,000 டொலா புதிய வைப்புக கொடுததிருககுமானால, அதில அரைப பகுதியோ முககாறபகுதியோ சேமநிதியில போயக கிடநதிருக்கு ட. இநதக காலத்தில மேலதிக சேமநிதிககு இடமிலலே. எனெனில் வைப புககே பலவகையான உபயோகஙகள வஙகிகள ... கிராம வங்கிகள சேமநிதிகளை அதிகமாக வைதி ... விளஙகவிலலே.

கடனுககு எவவளவு வட்டி பெறலாமெனற காரண ... வாகள எதிபாராத விதமாகத தமது பணஙகளை எடு ... மாடடாரோ எனற எணணமுமே சேமநிதி எவவ ... வேணடுமெனற வஙகியாளா பிரசசினையைத தோமானிககினறன. வஙகிகளின இதறகான விவகாரஙகள, குறுந்தவணை வடடி வீதம் அதிகம குறைநதால மிக முகயமான கடடததை அடையும. நீர ஒரு வஙகியாளா எனறு வைததுககொளவோம. 10 இலட்சம் உபரிடொலரக காசாக வைத்திருப பதனால உமது உழைபபுநிலை மாறறமடையாதெனக கொளவோம. உம்து உபரிசேமநிதியைப பைசல் செயதுவிட நீர் விருமபுவீரா ? பெரும பாலும அபபடி விரும்பமாட்டீர். இலாபம சமபாதிகக கூடிய சந்தர்ப பஙகள உணடாகுமானால், உமது வருமானமில்லாச சேமப்பணததை முத லீடுகளிற புகுத்தி பஙகுதாராகளுககு நலல இலாபம தேட முயலுவீர.

காலபோகதிலே வஙகிகளின உபரிசேமநிதி மாறலாம. இதைப பிரதான மாக நினைவுகூரவேணடும. 5 : 1 எனற வீதததிலோ வேறு வீதத்திலோ சேமபபணததை வைததுப பணததை உணடாகக்லாமெனபதில பூரணமான உணமையோ, எநதிரபூர்வமான பொருத்தமோ இடையாது.

வைபபு உணடாகுவதை, தானாக இயஙகுநதனமையுடையதெனக கொள் ளகூடாது. அதறகு நானகு சாதனஙகள தேவை. வஙகிகள எப்படியும புதிய சேமநிதிகளைப பெறவேண்டும். அவை அசசேமிபபுகளை பயனபடுத தாது வைததிருகக்மல் கடன கொடுகக்வும கடன பதிரஙகளை வாஙகவும

விரும்பவேண்டும். கடன் வாங்கவும் பத்திரங்களை விற்கவும் யாராவது விரும்பவேண்டும். கடைசியாக பொதுமக்கள் வங்கியிலே தமது பணத்தைப் போட்டு வைக்க விருப்பமுடையவராயிருக்க வேண்டும்.

சுருக்கம்

அ. இக்கால வங்கித்தொழில்முறை

1. அமெரிக்க வங்கிமுறையிலே சிறுசிறு அலகு வங்கிகள் உண்டு. அவற்றுக்குத் தேசீய அரசாங்கமோ மாகாண அரசாங்கமோ உரிமை வழங்கும். அரைவாசிக்குக் குறைந்தவை, பெடரல் ரிசர்வ் வங்கியின் உறுப்புக்களானலும் மொத்த வைப்பிலே 6/7 பங்கு அங்கத்தவர் கேட்கும் போது கொடுக்கக்கூடிய வைப்பாகும்.

2. வர்த்தக வங்கிகளின் கடமை மிகப் பல; இவை பரஸ்பர சேமிப்பு வங்கி, கூட்டுறவுக் கட்டட, கடன் கொடுக்கும் வங்கி, நிதிவசதி செய்யும் வங்கி, காப்புறுதிக் கம்பெனி என்பவை செய்யும் கடமைகளைக் கூடச் செய்கின்றன. வங்கிச் செக்குகளைப் பணமாகக் கொடுப்பதிலும் சேர்ப்பதிலும் வர்த்தக வங்கிகள் மிக முக்கியமான பொருளாதாரத் தொண்டைச் செய்கின்றன. நமது பணவினியோகத்தின் அல்லது பரிவர்த்தனைச் சாதனத்தின் முக்கியமானதோர் அமிசம், தேவைப்படும்போது கொடுக்கத்தக்க, அவை வைத்திருக்கும் வைப்புக்களாகும். கடன் பெறுவதற்கு அவை உகந்த இடங்களாகும்.

3. பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிகள் பிரதானமாக (அ) அங்கத்துவ வங்கிகளையும், (ஆ) நாடெங்கும் பரவியிருக்கும் 12 பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிகளையும், (இ) வாசிங்டனில் நிர்வாக அதிகாரிகள் சபையையும் (அல்லது பெடரல் ரிசர்வ் சபை) உடையனவாகும்.

பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிகள் அங்கத்துவ வங்கிகளுக்கு உரிமையான கூட்டுத் தாபனங்களாகவே பெயரளவில் இருந்தபோதிலும், அவை பெடரல் அரசாங்கத்தின் கிளைகளாகும். அவற்றுக்கு விசாலமான அதிகாரங்களுண்டு. வங்கி இலாபங்களிலும் பார்க்கப் பொதுசன நன்மையிலேயே அவை அதிக சிரத்தையுடையன. இவை காங்கிரசுக்கே பொறுப்புடையன. இருந்தாலும் இவற்றின் நடவடிக்கைகளெல்லாம் திறைசேரிக்கும், நிர்வாகக் கொள்கைகளுக்கும் உட்பட்டவை. பொதுமக்களிடையே திகிலுண்டாகும் காலங்களிலே, வங்கி முறை செயலற்றுப்போகாதபடி, தமது அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துவது ரிசர்வ் வங்கிகளின் கடமையாகும். பூரணவேலை வாய்ப்பும், திரமான விலைவாசிகளும் ஏற்படக்கூடியவாறு நிலைமையை உண்டாக்குவதும் அவற்றின் கடமையாகும்.

4. தற்காலவங்கிகள், பொற்கொல்லரின் பழைய (தொழிலகம்) பொக்கிஷசாலையைப் பின்பற்றியே உண்டாகி வளர்ந்தன. அந்தப் பொக்கிஷசாலைகள் விலையுயர்ந்த திரவியங்களைச் சேமித்து வைப்பதற்குப் பயன்பட்டன. வைத்த பணத்துக்குச் சமமாக 100 வீதம் சேமநிதியை வைத்தி

ராமல் எவ்வளவோ குறைவாக வைத்துக்கொண்டு, எஞ்சிய பணத்தை கடன் பத்திரங்களிலும் கடன்கொடுப்பதிலும் முதலீடு செய்து, வட்டி வாங்கும் பழக்கமுடையவாயின.

5. வங்கியிலே பணம் போடுவோர் ஏககாலத்திலே தமது பணத்தை வாபஸ் செய்ய விரும்பினால், வங்கி வைப்பில் ஒரு சிறு பகுதியையே சேமிப்பாக வைத்திருக்கும் வங்கிகளெல்லாம் முறிந்துவிடக்கூடும். அத்த கைய நிலைமையைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் தனது அவசரகால அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தத் தயாராயிருக்க வேண்டும். அரசாங்கம் அவ்வாறு செய்யுமென்பதை அறிந்தவுடன் மக்கள் தமது பணத்தை வாபஸ் பெறமாட்டார்கள்.

அங்கத்துவ வங்கிகள், வைப்புப் பணத்தின் ஒருவிகிதத்தைச் சட்ட பூர்வமான சேமநிதியாக வைத்திருக்க வேண்டும். இந்தப் பணத்தை பிரதேச ரிசர்வ் வங்கியிலோ, பணப்பெட்டியிலேயோ வைத்திருக்கலாம். இந்தச் சட்டபூர்வமான சேமநிதிகள் வைப்புக்களைப் பாதுகாப்பதற்கல்ல ; பெடரல் ரிசர்வ், வங்கிவைப்புக்களையும் மொத்தப் பண விநியோகத்தை யும், சரியான செலவுகளுக்குப் பொருத்தமான முறையிலே கொடுகடன் நிலைமைகளையும் கட்டுப்படுத்துவதற்காகும்.

6. அரசாங்கக் கட்டுப்பாடும், பரிசோதனையும், பெடரல் ரிசர்வ் முறையும், பெடரல் வைப்புக் காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனம் உத்தரவாதஞ் செய்யும் வங்கி வைப்பும் இல்லாவிட்டால், நமது சிறு அலகு வங்கிமுறை நடை பெறுது. இநதச் சீர்திருத்தங்கள் தனிப்பட்ட வங்கிகளின் பாதுகாப்பைப் பெரிதும் சீர்திருத்தியுள்ளன.

(ஆ) வங்கிவைப்புக்கள் உண்டாக்குதல்.

7. வங்கியிலுள்ள கேட்ட நேரம் பெறக்கூடிய வைப்புகள் பரிவர்த்தனைச் சாதனமாகவும், பெறுமதிக்களஞ்சியமாகவுமிருக்கின்றன. எனவே அவை பணமாகக் கருதப்படுகின்றன.

8. எல்லா வைப்புக்கள் விடயத்திலும், வங்கிகள் 100 வீதம் பணச் சேமநிதியை வைத்திருந்தால், நாணயத்தைப் புழக்கத்திலிருந்து அகற்றி, வங்கிமுறையிலே போடும்போது புதிய பணம் ஆக்க முடியாது போகும். ஒரினப் பணத்துக்கு வேறோரினப் பணத்தை 1 : 1 வீதத்தில் மாற்றும் நிலைதானுண்டாகும்.

9. வைப்புக்களுக்கீடாக 100 வீதம் பண ஒதுக்கல்களை இக்கால வங்கிகள் வைத்திருப்பதில்லை. 1961 இலே, பெடரல் ரிசர்வ் அங்கத்தவர் டிமாண்ட் வைப்புக்களில் 1/6 பங்கையோ அதற்குக் குறைவாகவோ சட்டபூர்வமான சேமநிதியில் வைத்திருக்க வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டது. இது ரிசர்வ் வங்கி தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் நகரத்தைப் பொறுத்ததாய்த் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இதன்பயனாக, வங்கிமுறை முழுமையாக—அதாவது அரசாங்கக் கடன் காரர், தனிப்பட்ட கடன்காரர், வைப்பு வைக்கும் பொதுசனம் எல்லாரும் உட்பட—வைப்புப்பணம் 6 : 1 ஆக ஒவ்வொரு டொலருக்கும் உண்டாக்கு கின்றது. (அதாவது புழக்கத்திலிருந்து எடுத்து வேறு ஒரு வங்கியில் வைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு டொலருக்கும் 6 : 1 என்றவாறு.) வேறொரு வகையாகக் கூறுவதானால், நாம் உதவிய இலேசான உதாரணங்களின்படி இது 5 : 1 எனலாம்.

10. ஒவ்வொரு சிறிய வங்கியும் தனது கடன்களையும் வைப்புக்களையும் விரிவாக்குவதற்கு எல்லையுண்டு. வைப்பாளரிடமிருந்து பெற்றதற்கு அதிக மாக அது கடன்கொடுக்கவோ முதலீடு செய்யவோ முடியாது. கிடைத்த திலும் பார்க்க 4/5 க்கு அதிகமாகவே கடன் கொடுக்கலாம். கையிலி ருக்கும் பணத்திலும் பார்க்க 5 மடங்கு அதிகமாக வைப்பு உண்டு. பணம் குறைந்துகொண்டு போவதனால் இந்நிலையுண்டாகிறதேயன்றி, வைப்பு அதிகரிப்பதனாலன்று. ஆனால் வைத்திருக்கும் 1/5 ஆக உள்ள ரிசர்வுக்கு 1 அலகு வங்கிப்பணத்தை இட்டு உண்டாக்குகிறது.

11. ஒவ்வொரு சிறிய வங்கியும் விரிவடையமுடியாவிட்டாலும், வங்கி முறை முழுவதும் ஒருசேர விரிவடையலாம். வெளித்தொடர்பில்லாத ஒரு சமூகத்திலே நிலவும் ஏகபோக உரிமையுள்ள வங்கியை ஆராய்ந்தால் இது விளங்கும். இத்தகைய வங்கி எழுதும் செக்கு எப்போதாவது அதற்கே திரும்பி வந்துவிடும். எனவே அது தன்னுடைய முதலீடுகளையும் வைப்புக் களையும் விரிவாக்கும் திறமைக்குள்ள ஒரே ஒரு கட்டுப்பாடு, வைப்புக்களாக 1/5 பண ரிசர்வ் வைத்திருக்கவேண்டுமென்பதே. (வங்கியின் சொத்து பொறுப்பு என்பனவெல்லாம் இரட்டைப் பதிவுமுறையிலிருக்கும்). வைப்புக் கள் புதிய காப்பொதுக்கல்களில் 5 மடங்காகும்வரை பெருகினால், ஏகபோக உரிமை வங்கி மேலும் வைப்புக்களை உண்டாக்கமாட்டாது. அப்ப டிச் செய்வதானால் அதிக காப்பொதுகல்களைப் பெறவேண்டும்.

12. இக்கால அமெரிக்காவிலே ஏகபோகவுரிமை வங்கி கிடையாது. ஆனால் 5 : 1 ஆக வங்கி வைப்பு பெருக்கம் உண்டாகும். புதிதாக 1,000 டொலர் வைப்புப் பெறும் புதிய வங்கி, புதிதாகப் பெற்ற இந்தப் பணத்திலே 4/5 பகுதியைக் கடன் கொடுப்பதிலும், முதலீடு செய்வதிலும் செலவழிக்கிறது. இந்த 1,000 டொலரில் 4/5 பகுதி இரண்டாவது தொகுதி வங்கிகளுக்கு வைப்பாகச் செல்கிறது. அவை 1/5 பகுதியைக் காசாக வைத்துக்கொண்டு 4/5 ஐப் புதிய முதலீடுகளிற் போடுகின்றன. அவை இந்நடவடிக்கையின் பயனாக, மூன்றாவது தொகுதி வங்கிகளுக்கு ஓரளவு பணம் கிடைக்கச் செய்கின்றன. இம்மூன்றாவது தொகுதி வங்கிகள் 1,000 டொலரின் 4/5 இன் 4/5 வைப்பைப் பெறுகின்றன. இவ்வாறு இந்தச் சங்கிலித்தொடர் குறைந்து குறைந்து செல்லும். இவ்வாறு தொடர்ந்து வைப்புப்பெறும் வங்கிகளை ஆராய்ந்தால் புதிய வைப்புக்கள் பின்வருமாறு அமைவதைக் காணலாம்.

$$1{,}000 \text{ டொ.} + 800 \text{ டொ.} + 512 \text{ டொ.} + \ldots\ldots\ldots\ldots\ldots$$
$$= 1{,}000 \text{ டொ.} \times [1 + 4/5 + (4/5)^2 + (4/5)^3 + \ldots\ldots\ldots\ldots]$$
$$= 1{,}000 \text{ டொ.} \left(\frac{1}{1-4/5}\right) = 1{,}000 \text{ டொ.} \left(\frac{1}{1/5}\right) = 5{,}000 \text{ டொ.}$$

புதிதாக வைப்புப் பெற்ற 1,000 டொலரில் ஒவ்வொரு டொலரும் வங்கி முறையிலே எங்காவது உள்ள 5 டொலரைத் தாங்கிநிற்றன், வைப்பு விருத்தி கடைசி எல்லையை அடையும். அப்பொழுது அவ்வங்கிமுறை கடனுக்குட்பட்டதாகிவிடும். புதிய காப்பொதுக்கல்களைப் பெறும்வரை அது புதியவைப்புக்களை உண்டாக்கமுடியாதிருக்கும்.

13. நடைமுறையிலே 1000, 800, 640 டொலர் என்ற தொடரிலே யுள்ளவை பூரணமாகச் செயற்பட்டொழியும்வரை, தாமதித்துக்கொண்டி ருக்கவேண்டியதில்லை. அதே சமயத்திலே, புதிய காப்பொதுக்கல்களைப் பெறு வதற்குப் பல வங்கிகளுக்கு வசதியேற்படும். கிட்டுமானவகையில் சமநிலையளவில் விருத்தி செய்வதற்காக அவற்றின் கடன்களும் முதலீடுகளு மிருக்குமானால், அவற்றின் கொடுப்பனவுகள் ஒன்றையொன்று சமன் படுத்திவிடக்கூடும். எனவே ஒவ்வொன்றும் பணத்தை இழக்கமாட்டாது. வங்கிகள் எலலாமாக ஒருசேர 5 : 1 எல்லைக்கு விரைவாய்த் தமது உழைப்புச் சொத்துக்களையும், வைப்புக்களையும் பெருக்கிக்கொள்ளும்.

14. மேலே கூறிய ஆராய்ச்சிக்குச் சிறிய தொரு நிபந்தனையாக, வங்கி முறையிலிருந்து வங்கிக்கு வெளியே புதிய பண ரிசர்விலுள்ள பணத்திலே சிறிது புழக்கத்துக்குப் போய்விடும். முன் காட்டிய உதாரணங்களிற் போல, 5,000 டொலர் புதிய வைப்பு உண்டாக்கப்படுவதிலும்பார்க்க, அதனிலும் சிறிது குறைவாக நாங்கள் வைத்திருக்கலாம். இந்த வித்தியாசம், வங்கி முறையிலேயிருந்து வாபஸ்பண்ணப்பட்ட தொகையைப் பொறுத்ததாகும்.

சில வங்கிகள், சட்டபூர்வமான ரிசர்வ்களிலும் பார்க்க அதிகமான ரிசர்வ வைத்திருக்கலாம். செழிப்பான காலங்களிலே நகரத்திலுள்ள வங்கிகள், உபரி ரிசர்வ்களை வைத்திருப்பதில்லை. ஏனையவங்கிகள், வட்டி வீதததையும், ஏனைய முன்னெச்சரிக்கையான அபேட்சைகளையும் கருத்திலே கொண்டு, பலவகையான தொகைகளை உபரி ரிசர்வாக வைத்திருக்கலாம். எனவே 5 : 1 விகிதமோ, வேறு திரமான விகிதமோ விதிப்பதில் தானுக எற்படும் தன்மை எதுவுங் கிடையாது.

வங்கிமுறையிலே இருக்கும் சட்டரீதியான ரிசர்விலும் 5 மடங்கு அதிகமான வைப்புக்களிருப்பதைபபற்றி இந்த அத்தியாயத்திலே ஆராய்ந்தோம். மொத்தப் பணவிநியோகத்தை விரிவாக்க விரும்பினால் பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிகள், வங்கிச் சேமநிதிகளை உயர்த்திவிடமுயலும் என்பதை 17 ஆம் அத்தியாயத்தில் ஆராய்வோம். பணத்தின் அளவு சுருங்கவேண்டு மானால், பெடரல் ரிசர்வ் அதிகாரிகள் செயல்வேகத்தை நிறுத்தி விடுவார் கள். வங்கி அமைப்பில் புதிய சேமநிதிகளை உண்டாக்குவதை விடுத்து,

உள்ள சேமநிதிகளிலிருந்து எடுக்கத் துவங்குவார்கள். இவ்வாறு செய்யும் போது ஒன்றுக்கொன்றுக அன்றி, ஒன்றுக்கு ஐந்தாகப் பணத்தைக் குறைப்பர். இதை மேலே காட்டிஞேம்.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினுக்கள்

1. உங்கள் பிரதேசத்திலுள்ள வங்கி அமைப்பை விவரிக்க. வங்கிச் சேவைகளே அட்டவணைப்படுத்துக. இத்தகைய சேவைகளே வேறு எந்தத் தாபனஞ் செய்கிறது. உள்ளூர் ஐந்தொகைகளே ஆராய்க. வெவ்வேறு அமிசங்களே விளக்குக. உள்ளூர் செக்குகள் எவ்வாறு பைசல்செய்யப்படு கின்றன ?

2. எல்லா வங்கிகளும் 100 வீதம் சேமநிதி வைத்திருக்கின்றன என்று கொள்வோம். அவை எவ்வாறு வித்தியாசப்படும் ? சட்டரீதியான சேமநிதி செய்யும் கடமையென்ன ? உபரி சேமநிதியென்றல் என்ன ?

3. 10 வீத ரிசர்வ் விகிதமுண்டெனக் கொள்க. பன்மடங்கு வங்கிப் பெருக்கத்தை 4*a*, 4*i* இரட்டிப்பு அட்டவணைகள் மூலம் ஆராய்க. இந்த முறையைக் கீழிருந்து மேலாகவும் ஆராய்க.

4. வங்கியாளர், வைப்புக்களே உண்டாக்குகின்றனரா ? யார் உண்டாக்கு கின்றனர் ? புதிய வைப்பையும் புதிய சேமநிதிகளையும் வங்கியாளர் ஒருவர் பெற்றால், அவர் கடன்காரரை எப்பொழுதும் பெறமுடியுமா ? தமமிடமுள்ள அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களே அவர் மேலும் எப்பொழுதும் பெருக்க முடியுமா ? எவ்வாறு அதை அவர் செய்வார் ?

5. "வங்கிகள் வைப்பாளரிடமிருந்து பூச்சிய வீதத்திலோ, குறைவான வீதத்திலோ வட்டிக்குப் பணத்தைக் கடனுகப் பெற்று, அதை உயர்வட்டி தரும் கடன்களுக்கோ, முதலீடுகளுக்கோ கொடுக்கின்றன. வட்டி வீதத்தி லுள்ள இலாபத்தைக்கொண்டு, தமது நிர்வாகச் செலவைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ளுகின்றன ; நமது பண நடவடிக்கைகட்கு மலிவான சாதனங்களே யுண்டாக்குகின்றன. அத்துடன் தமது பங்குதாரர்களுக்கு, சொத்துக்கள் சம் பந்தமாய் இலாபமீட்டும் திறன் குறையக் கூடிய அபாயங்களுக்காக உபகாரஞ் செய்கின்றன. சமூகத்தின் சேமிப்புக்களே நல்ல உள்ளூர் முயற்சிகளில் முதலீடுசெய்யும் திறமைமிக்க ஒருமுறையாய் அவை அமைகின்றன. இதி லுஞ சிறந்ததொரு முறையை வெறுமை கற்பனை செய்ய முடியாது. வைப்பாளர் நட்டமடையாமலும், வங்கிகள் உளவியற காரணங்களால் முறிந்து போகாமலும் சமீபகாலத்தில் அரசாங்கம் சீர்திருத்தங்களால் பாதுகாப்பளித்திருப்பதும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது". இக்கூற்றை நிதானமாக ஆராய்க.

6. "எனது வங்கிக் கணக்குகள் வரவுசெலவு சரியாக இருக்கின்றன. எனது வங்கிக்குப் பணவைப்பாளர் கொண்டுவரும் சேமிப்புக்களே நான் முதலீடு செய்வோருக்குக் கொடுத்துவிடுகிறேன. வங்கியாளன் பணத்தை

உண்டாக்குவான்; கேட்கும் நேரம் கொடுக்கும் வைப்பை உண்டாக்குவான் என்று யார் கூற முற்படுவார்?" நீர் கூறுவீரா?

7. "சிறந்த வருமானத்தைப் பெறக்கூடியதாக வங்கியாளர் கடன் கொடுக்க முடியுமானால் பெடரல் வங்கி புதிய சேமநிதிகளை வரையறையின்றி உண்டாக்க வேண்டும். அப்போது புதிய பணமாகிய M புதிய பொருளாகிய Q உடன் சமனாகும். அப்போது விலைகள் உயரமாட்டா. சமூகம் நிரந்தரமாக உயர்ந்த தேறிய தேசிய உற்பத்தியைப் பெறும்". 1913 இல் பெடரல் வங்கியைத் தாபித்தோர் இந்தக் கொள்கையை ஆதரித்தனர். நு + மு + அ (C + I + G) கோடுகள் ஏறியுமிறங்கியும் வரும் நிலையில் உள்ள உலகத்திலே M இன் நெகிழ்ச்சி எங்கே ஆபத்தையுண்டாக்கும் என்பதை ஆராய்க.

8. பின்வரும் கருத்துக்களின் பொருளை ஞாபகப்படுத்துக. தேசிய, மாகாண வங்கிகள், அங்கத்துவ வங்கிகள், பெடரல் வைப்பு காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபன வங்கிகள் (FDIC), கவர்ணர் சபை, 12 பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிகள், பெடரல் வங்கி, வங்கி ஐந்தொகை, பொற்கொல்லரும் பின்னல ரிசர்வ் வங்கியும், சட்டபூர்வமான ரிசர்வ் நிபந்தனைகள்; ஏகபோக உரிமையுள்ள வங்கிக்கு வைப்பு உண்டாக்குதல்—பல சிறு வங்கிகள் முறை இவற்றிடையுள்ள தாரதம்மியம்; உபரிசேமநிதி, பன்மடங்கு வைப்பு உண்டாக்குதலுக்கான நிபந்தனைகள்.

பதினேழாம் அத்தியாயம்

கூட்டாட்சியொதுக்கம், மத்தியவங்கி என்பனவற்றின் பணக்கொள்கை

உலகம் தோன்றிய காலந்தொட்டு இதுவரை
மூன்றுபெரிய நூதன கண்டுபிடிப்புக்கள் தோன்றின;
நெருப்பு, சக்கரம், மத்தியவங்கி என்பனவே அவை.

—வில் ரோஜேர்ஸ்.

கூட்டாட்சியொதுக்க வங்கியென்பது ஒரு மத்தியவங்கி. அது வங்கியாளர்க்கும், அரசாங்கத்துக்கும் வங்கியாயமைகிறது. ஒவ்வொரு மத்திய வங்கிக்கும் மூக்கியமானதொரு கடமையுண்டு. பொருளாதாரத்துக்கு அவசியமான பணம், கடன் என்பவற்றை விநியோகம் செய்வதில் கட்டுப்பாட்டையுண்டாக்க அது நடவடிக்கையெடுக்கிறது. தொழில் முயற்சிகள் சீரழிந்து, வேலைபெறுவது கடினமாகும்போது, பெடரல் ரிசர்வ்சபை பணத்தையும் கடனையும் விரிவாக்க முயலும். ஆனால் செலவு அதிகரிக்கும் அறிகுறியிருந்தால், விலைகள் ஏறி, வேலைவாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கும்போது பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி (இதனை வங்கியாளரும் நிதிப்பத்திரிகையாளரும் சுருக்கமாக பெட் எனக்கூறுவர்) அதிகாரிகள் முன்வந்து பணத்தையும், கடன்வசதிகளையும் சுருக்குவர். ரிசர்வ்சபையின் தலைவரான வில்லியம் மக்செஸ்னி ஜூனியர் கூறியதுபோல "பெடரல் வங்கியில் அடிக்கும் பொருளாதாரக் காற்றுகளுக்கு எதிராக நிற்கவேண்டியது எமது கடமையாகும்" எனக் கூறவேண்டும்.

மத்தியவங்கியின் கடமை இதுவே. பணத்தையும் கடன்வசதியையும் பெருக்கவோ, சுருக்கவோ பெடரல்வங்கி பயன்படுத்தும் சாதனங்களை இந்த அத்தியாயத்திலே ஆராய்வோம்.

பணம் செலவு செய்யப்படுவதைக் கட்டுப்படுத்தப் பணக்கொள்கை என்ன செய்கிறது.

ரிசர்வ் வங்கி அதிகாரிகள் பொதுமக்கள் செய்யும் செலவை எவ்வாறு கட்டுப்படுத்துகிறார்கள் ? அவர்கள் கையாளும் முறைகளின் ஐந்து படிகள் பின்வருமாறு :—

1. வர்த்தகவங்கிகளும் அங்கத்துவவங்கிகளும், தமது சொத்துக்களுக்கும் வைப்புக்களுக்கும் ஆதாரமாகச் சேமநிதிகளை வைத்திருக்கவேண்டுமென முந்திய அத்தியாயத்திற் கூறினேம். (இந்தச் சேமநிதிகள் மிக மூக்கியமானவையாதலால் இச்சொல்லை இனித் தடித்த எழுத்துக்களிலே எழுதுவோம்.)

பணவிடயத்திலே தடைபோட பெட் (பெட் என்பது பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி என அறிந்துகொள்க) வங்கிச் சேமநிதிகளை (இதை ரிசர்வ் என்றும் எழுதுவோம்) குறைக்கப்பார்க்கும்.

2. வங்கி ரிசர்விலே குறைக்கப்படும் ஒவ்வொரு டொலருக்கும் மொத்த வங்கிப்பணத்தில் 5 : 1 சுருக்கம் உண்டாகும். (அதாவது மொத்தத் தேவை வைப்புக்களில்) பின்னமான சேமநிதிவைத்திருக்கும் வங்கிமுறையிலே பன்மடங்கு வைப்பு ஆக்குதல் பற்றி ஆராய்ந்தபொழுது சென்ற அத்தியாயத்திலே இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டோம்.

3. மொத்தப் பணத்திலே சுருக்கமுண்டானால் கடன் வசதி "இறுக்க" மாகும்; அதாவது கடன்வசதிபெறுவது அருந்தலாயிருக்கும். பணம் (M) குறைந்தால் வட்டிவீதம் அதிகரிக்கும். அவ்வாறே பணம் (M) குறைவாயிருந்தால்கடன் எடுப்பதும் கடினமாயிருக்கும்.

ஈட்டுக்குப் பணம் கடன்பெறுவோர் அதிகம் வட்டிகொடுக்கவேண்டியேற்படும். புதிய பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டவும் புதிய றோட்டுக்களை அமைக்கவும் தலத்தாபனங்கள் விரும்பினால், அவற்றுக்கும் வட்டிவீதம் அதிகரிக்கும். புதிய எந்திரசாலைகளைக் கட்டவும், தளவாடங்களை வாங்கவும், புதிய பொருள்களை வாங்கவும் விரும்பும் முயற்சியாளருக்கும் வட்டிவீதம் அதிகரிக்கும்.

கடனுக்குப் பணம் எடுப்பது கடினமாகும்போது வட்டிவீதம் கூடும்; அதனால் உற்பத்திச் செலவும்கூடும். உதாரணமாக, நீர் ஒரு வீடுகட்ட வேண்டியிருந்தால் வட்டிவீதம் 5 இலிருந்து 6 ஆக உயருமானால், அஃது உம்மைச் சிந்திக்கச்செய்யும். உமது வங்கியாளரும் உற்சாகமிழந்தவராகக் காணப்படுவார். 25,000 டொலர் பெறுமதியான வீட்டை நீர் வாங்காமல் 18,000 டொலர் வீட்டையே வாங்கப்பண்ணுவார்.

4. கடன்படுவது செலவுத்தானமாயிருப்பதுமன்றி அருந்தலாகவுமிருப்பதால், தனிப்பட்டவர்களும் அரசாங்கமும் முதலீடு செய்வது குறைந்து கொண்டுபோகும். மு (I) கோட்டிலும் அ (G) கோட்டிலும் என் இத்தகைய இறக்கம்?

புதிதாக ஓர் எந்திரத்தை வாங்கவோ, ஒரு வீட்டைக் கட்டவோ, பொருள்களை வாங்கவோ பணம் வேண்டும். வட்டிவீதம் அதிகரித்தால் கடன்படுவது கடினம். எனவே முதலீடு குறையும். அரசாங்க விடயங்களும் அப்படியே. அது மத்திய அரசாங்கமானாலென்ன, தலத்தாபன அரசாங்கமானாலென்ன புதிதாக றோட்டு அமைப்பதை விட்டு, பழைய றோட்டையே திருத்தியமைக்கும். பள்ளிக்கூடத்துக்கு தேகாப்பியாச அரங்கும், புதிய நூல் நிலையமும் கட்டத் திட்டம்போட்டவர்கள் அத்திட்டத்தைக் கைவிடவேண்டிய அவசியமுண்டாகும்.

5. கடன் வசதியிலும் முதலீட்டுச் செலவிலும் விழுக்காடு உண்டானால் மு + அ (I + G) கோட்டில் இறக்கமுண்டாகும். அதனால் வருமானச் செலவு

வீழ்ச்சியடையும், அதனால் விலைகளும், உத்தியோகங்களும் பாதிக்கப்படும். 13 ஆம் அத்தியாயத்திலே காட்டிய பெருக்குமெண் ஆராய்ச்சியின்படி முத லீட்டிலே இத்தகைய வீழ்ச்சியுண்டானால், வருமானச்செலவை அது பெரி தும் பாதிக்கும் எனக் கண்டோம்.

பணவீக்கத்துக்குரிய காரணத்தை "பெட்" அறிந்தமுறை சரியானால், பண வருமானத்தில் வீழ்ச்சி ஏற்படுத்துவதே அதற்கு வைத்தியர் சொன்ன நிவர்த்தியாகும். பணவீக்க இடைவெளியைக் குறைப்பதில் "பெட்டின்" நடவடிக்கை சித்தியடைந்தது. பெடரல் வங்கித் தலைவர்கள் தமது நட வடிக்கைகள் நல்ல பலனைக் கொடுத்தமைபற்றித் தம்மைத்தாமே புகழ்ந்து கொள்ளலாம்.

நினைவுபடுத்தல்: இந்த ஐந்துபடிமுறையான மாற்றம் மிக முக்கிய மானது. ஆரம்பத்திலே பெடரல் வங்கி வர்த்தக வங்கிகளின் சேமநிதியை 5 : 1 ஆக மாற்றுகிறது. பின்னர் மொத்தப் பணத்திலே மாற்றமுண்டா கிறது. அதனால் கடன்வட்டி உயர்வதோடு கடன்பெறுவது கடினமாகிறது. அதன்பயனாக, தனிப்பட்டவர் முதலீட்டுச் செலவிலும், அரசாங்கத்துறை முதலீட்டுச் செலவிலும் மாற்றமுண்டாகிறது. ஈற்றிலே பணவருமானத் திலே பலமடங்கு மாற்றமுண்டாகிறது.

மேலே காட்டியமுறை, பெடரல் வங்கி வியாபார நடவடிக்கையைச் சுருக்கமுனைந்தபொழுது உண்டாகும் நிலையுடன் சம்பந்தப்பட்டது. பெடரல் வங்கி வியாபார நடவடிக்கையை விரிவாக்கவிரும்பும்பொழுது என்ன நடக்கு மென்பதை நீர் விவரிக்கமுடியுமா ?

நாட்டின் பொருளாதாரத்திலே இலேசான மந்தமுண்டாயிருப்பதாகக் கொள்வோம். நீர் கமிட்டித் தலைவர் என வைத்துக்கொள்வோம். நீர் மேற்கொள்ளக்கூடிய விரிவு நடவடிக்கைகளைக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு எவ்வாறு விளக்குவீர் ? விபரமாக இந்த நடவடிக்கைகளைத் திருப்பிச் சொல்லுவீரா? பெடரல் வங்கி சேமநிதிகளை விரிவாக்குகிறது. உறுப்புவங்கிகளில் டிமாண்ட் வைப்புகக்கள் 5 : 1 ஆகப் பெருக்குகின்றன. சமூகத்தின் பணம் (M) பெருகி யிருப்பது, பணம் பெறுவது மலிவானபடியால்; அதாவது கடன்பத்திரம், ஈடு முதலியவற்றுக்கு வட்டிகுறைந்துவிடுகிறபடியால். முதலீடு செய்வதற் கும் அரசாங்கச் செலவுக்கும் கடன் எடுப்பது இலேசாகிவிட்டது. அதனால் மு + அ (I + G), நீண்டகாலப் பயன்தரும் நுகர்வுப்பொருள் (C) என்ப வற்றில் பெருக்கமுண்டாகிறது. ஈற்றிலே நு + மு + அ (C + I + G) கோட்டிலே நகர்வினாலேற்படும் பெருக்குமெண் விளைவுகளினால் வருமானம், வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றிலும், ஒரு சமயம் விலைமட்டத்திலும் மாற்றமுண்டா கிறது.

பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிகளின் ஐந்தொகை :

பணக்கொள்கை இயங்கும் தன்மையைத் தூரதிருஷ்டிக்கண்ணோடி கொண்டு ஆராய்ந்துவிட்டோம். இனி அதன் இயக்கத்தை நுணுக்கமாக ஆராயலாம். பெடரல் ரிசர்வ் கொள்கையைப் பூதக் கண்ணோடி கொண்டு

ஆராயவேண்டியதில்லை. அது பணம், வங்கிவிடயம் என்பவற்றின் இடைக்கால அறிவுக்கிரமமாகும். வங்கிச் சேமநிதிகளைப் பாதிக்கும் வகையில் பெடரல் வங்கி என்ன சாதனங்களைப் பயன்படுத்துகிறது என்பதைப் பற்றி ஒருபொது நோக்கைப் பெறவேண்டும்.

12 ரிசர்வ் வங்கிகளின் கூட்டான ஐந்தொகையை அட்டவணைப் படுத்திக் காட்டும் அட்டவணை 1 ஐப் பார்க்க. முதலாவது சொத்து பெரும்பாலும் தங்கச் சான்றிதழ்களாயிருப்பதைப் பார்க்கலாம். அதாவது திறைசேரி, பெடரல் வங்கிக்கு அனுப்பிய பற்றுச்சீட்டு. இது தன் களஞ் சியசாலைக்கு வந்த தங்கத்தைப்பற்றியது. எஞ்சிய சொத்துக்கள், ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கப் பங்குகளைப் பற்றியவை. இந்த அமிசத்தின் தாற்பரியம் பற்றி விரைவில் விளக்குவோம். சிறு கழிவுகள், கடன்கள், உண்டியல் அங்கீகாரங்கள் என்ற வகையைச் சேர்ந்த அமிசங்களிலே பிரதானமாக அங்கத்துவ வங்கிகளுக்குரிய கடன்களும், முற்பணங்களும் அடங்கும். இத்தகைய கடன்களுக்கு பெடரல் வங்கி விதிக்கும் வட்டி, "கழிவு வட்டி" எனப்படும். இது 12 ரிசர்வ் வங்கிகளிலும் அநேகமாக ஒரே வீதமா யிருக்கும்.

வலப்பக்கத்திலே, வழக்கமான மூலதனக் கணக்குக்கள் உண்டு ; அங்கத் துவ வங்கிகள் ஆரம்பத்திலே போட்ட மூலதனமும், திரண்ட உபரியும் இதில் சேரும். திரண்ட உபரியானது இத்தகைய இலாபகரமான தொழி லுக்கு அதிகமாயிருக்கும். ஆனல் ரிசர்வ் வங்கி தனது உபரி இலாபம் முழுவதையும் திறைசேரிக்குக் கொடுத்துவிடுகிறபடியால், அந்த நிலை உண்டாவதில்லை.

எமது பணச்சப்பினையானது பெடரல் ரிசர்வ் நோட்டுக்களிலும், வைப்புக் களிலும் தங்கியிருக்கிறது.

அட்டவணை 1. 12 பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிகளின் கூட்டான ஐந்தொகை. 1960 ஜூன் 30. (பிலடெல்பியன் கணக்கில்) (அ) உழைப்பால் வரக்கூடிய சொத்தைக் கடப்படுத்துதல் (அரசாங்கக் கடனபதிரம், பங்குகள் எனபன). பெடரல் வங்கி (ஆ) தனது பொறுபபுக்களையும் கட்டுப்படுத் துகிறது (வைபபுகளும பெடரல் ரிசர்வ் நோட்டுகளும). அதன்பயனுக (இ) பொருளாதாரத் தின் பணச் சட்பினையை (நாணயம், கேட்டவுடன் கொடுகரும வைப்புக்கள்) கடப்படுத்தல.

சொத்துக்கள்		பொறுப்புக்களும் தேறியபெறுமானமும்	
தங்கச்சான்றிதழும் எனைப்பணமும்	19.7டொ.	மூலதனக் கணக்கு	1.3டொ.
ஐ. அமெரிக்க கடன பத்திரம்	26.5	பெடரல் ரிசர்வ் நோட்டு	27.5
கழிவு, கடன், அங்கீகாரம்	0.3	வைபபு: அங்கத்துவவங்கிசேமநிதி	17.9
நானுவித சொத்துகள் (பிரதான மாக வசூலாகாத அமிசங்கள்)	5.9	ஐ. அமெரிக்க இறைசேரி	0.5
		வெளிநாட்டுப் பொறுபபுகள்	0.7
		நானுவித பொறுப்புக்கள்	4.5
மொத்தம்	52.4டொ.	மொத்தம்	52.4டொ.

பெடரல் ரிசர்வ் நோட்டுக்களே பெடரல் வங்கியின் முக்கியமானபொறுப் புக்கள். இவைதாம் நாம் சட்டைப் பையிலே கொண்டு திரியும் பத்து டொலர் நோட்டும் ஐந்து டொலர் நோட்டுமாகும். இவை ஐ. ஓ. யூக்கள். இவற்றுக்கு பெடரல் வங்கி வட்டிகேட்பதில்லை. காங்கிரஸ், நோட்டடிக்கும் இந்த விசேட சலுகையைப் பெடரல் வங்கிக்குக் கொடுத்துள்ளது.

வைப்புப் பொறுப்புக்கள் பற்றி, அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்க வைப்புக்கள், வெளிநாட்டு மத்திய வங்கி வைப்புக்கள், நாணயித வைப்புக்கள் எல்லாம் இதிலே சேர்ந்துள்ளன.

அங்கத்துவ வங்கிகள் தமது சேமநிதி இருப்புக்களைப் பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிகளிலே வைப்பாகக் கொண்டிருக்கும். இது மிக முக்கியமானவிடயம். பொக்கிஷசாலையில் சொற்ப பணத்தோடு இவையுஞ் சேர்ந்து, பன்மடங்கு வைப்பு ஆக்கத்தை உறுப்புவங்கிகள் உண்டாக்க உதவும் சேமநிதியென நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டனவெல்லாம் இவையே.

பெடரல் வங்கி, அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களையும் தள்ளுபடிச் சொத்துக்களை யும் வைத்திருக்கும் முறையை மாற்றுவதன்மூலம் வியாபார வங்கிகளிலே யுள்ள சேமநிதிகளில் மாற்றங்களையுண்டாக்கலாம். இதன் பயனாக நாம் முன்னே கூறிய ஐந்துபடிமுறையைத் தூண்டலாம். அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களும் தள்ளுபடிகளும் சேர்ந்து "ரிசர்வ் வங்கிநாணயம்" எனக் கொள்ளப்படும். இந்தவிடயத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகள் பெட ரல் வங்கி நாணயத்தைப் பெருக்கவோ சுருக்கவோ விரும்புகின்றனவென்ப தைக் காட்டும். ஆதலால் அவதானிகள் பத்திரிகை அறிக்கைகள்மூலம் இதைக் கவனித்து வருவர். (பின்னால் 2 ஆம் படத்திலே முக்கியமான இந்த ஐந்தொகை அமிசங்கள் சமீபகாலத்திலே எவ்வாறு மாற்றமடைந்தன என்பதை அறியலாம்).

பெடரல் ரிசர்வ்வங்கியின் விரகறிந்த பணக்கொள்கைகள்

பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி தனது ஐந்து படிக்கிரமத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு மூன்று முக்கியமான சாதனங்களை வைத்திருக்கிறது. அவை வரிசைக் கிரமப்படி பின்வருமாறு :—

(1) பகிரங்கச் சந்தைநடவடிக்கைகள்

(2) தள்ளுபடிவீதக கொள்கை

(3) அங்கத்துவவங்கிகளின் சட்டபூர்வமான சேமநிதிநிபந்தனைகளை மாற்று தல்.

பெடரல் வங்கி சில சமயம் வேறும் நான்கு சிறிய சாதனங்களைப் பயன் படுத்துவதுண்டு. அவையாவன :

(4) ஒழுக்க உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடுதல்.

(5) பங்குகளை வாங்கச் செய்யும் கடன்சம்பந்தமான எல்லைக் கோட்டு நிபந்தனைகளைப் பொறுக்கியெடுத்துக் கட்டுப்படுத்தல்.

(6) ஸ்தாபன ஒப்பந்தம்போன்ற நுகர்வோர் கொடுகடன் விடயமாய்ப் பொறுக்கியெடுத்த கொடுகடன் கட்டுப்பாடு செய்தல்.

(7) வீட்டு அடமான ஒப்பந்த நிபந்தனைகள் சம்பந்தமாகத் தேர்ந்த கட்டுப் பாடு செய்தல். கடைசி இரண்டு அதிகாரங்களையும் காங்கிரஸ் 1952 இலும் 1953 இலும் கைநெகிழவிட்டது.

பணக்கொள்கையின் மூன்று பெரிய சாதனங்களை ஆராயலாம்.

பகிரங்கச்சந்தை நடவடிக்கை : அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களைப் பகிரங்கச் சந்தையிலே (பிரதானமாக நியூயோர்க் நகரில்) வாங்குவதனாலும் விற்பத னாலும் ரிசர்வ் வங்கி அதிகாரிகள் அங்கத்துவ வங்கிகளின் சேமநிதிகளை இறுக்கலாம் அல்லது இளக்கிவிடலாம். இந்தப் பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக் கையே, பெடரல் வங்கியின் முக்கியமான திர நிலையுண்டாக்கும் சாதனம். பகிரங்கச் சந்தைக் கமிட்டி அடிக்கடி சந்தித்து அரசாங்கக் குறுந்தவணைக் கடன்பத்திரங்களை வாங்கி, சேமநிதியை மேலும் வங்கிமுறையில் புகுத்து வதா, அல்லது பத்திரங்களை விற்றுக் கருமங்களை இறுக்கிக் கொள்வதா என்பதை நிச்சயிப்பது வழக்கம். இது நிரந்தரமாக நிகழ்வதொன்று.

பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கை சேமநிதிகளை எவ்வாறு மாற்றுகிறது என்பதை அறியவேண்டுமானால், பணவீககம் உண்டாகியிருப்பதாகப் பெடரல் வங்கி நினைக்கிறதென வைத்துக்கொள்வோம். வங்கியின் பகிரங்கச் சந்தைக் கமிட்டி இரகசியக் கூட்டமொன்றைக் கூட்டும். வாஷிங்டன் அங்கத்தவரும், நியூயோர்க் அங்கத்தவரும் கூறும் யோசனைகளை எல்லாரும் கருத்தோடு கேட்பர். "நாம் 1 பில்லியன் டொலர் மதிப்புள்ள அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களை விற்போம்; அதனால் சேமநிதிகளும், கடன்வசதிகளும் சுருங்கும்" என்ற பிரேரணை பிரேரிக்கப்பட்டு ஏகமனதாக நிறைவேற்றப் படும்.

நியூயோர்க் வங்கியின் பிரதிநிதி எழுந்து "3 வீத அரசாங்க நெடுந் தவணைப் பத்திரங்களை விற்றுலென்ன? இவற்றுக்கு இன்னும் 38 வருட ஆயுளுண்டு. சந்தையிலே அவற்றை விற்கும்படி கட்டளையிட்டால் அவற்றின் விலை 90 இலிருந்து 88 ஆக இறங்கிவிடும். அத்தகைய கடன்பத்திரங்களுக்கு இரண்டு உயர்வான வட்டியாகும். எல்லாக் கடன்பத்திரங்களுக்கும் உபரியான நெடுந்தவணை வட்டிவீதம் உண்டாகும். இது நிச முதலீட்டைக் குறைக்கும். அதுவே எமது நோக்கம்" என்று கூறலாம்.

வாஷிங்டன் வங்கிப்பிரதிநிதிகள் இதை ஆட்சேபிக்கலாம். நியூயோர்க் குக்கும் வாஷிங்டனுக்குமுள்ள பழைய சண்டை இது. வாஷிங்டன் "இல்லை; 1953 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் குறுந்தவணை அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்கள் கணக்கிலே நமது பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கையை நடத்த ஒப்புக் கொண் டுள்ளோம். நெடுங்கால வட்டி, குறுங்காலவட்டி ஆகிய விவகாரத்தைப் பகிரங்கச் சந்தைக்கே விட்டுவிடுவோம்" என்று சொல்லலாம். வாஷிங் டனும் நியூயோக்கும் இவ்வாறு மாறுபட்டால் ஈற்றிலே யார் வெற்றி

பெறுவார் ? பகிரங்கச் சந்தை விற்பனவு உண்டியல் கணக்கில் முடிவடைய லாம் (90 நாள் அரசாங்கக் கடன்பத்திரம்). யாருக்கு அந்த உண்டியல் விற்கப்பட்டது ? யாருக்குந் தெரியாது. அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களில் வியாபாரஞ் செய்பவை (இவற்றில் பெரியபுள்ளிகள் ஐந்து ஆறு உண்டு) வாங்குவோர் பெயரைச் சொல்லமாட்டா. ஆனால் அவை பிரதானமாக காப்புறுதி கம்பெனியாகவோ, பெரிய வியாபாரக் கம்பெனியாகவோ, வர்த்தக வங்கிகளாகவோ இருக்கலாமென நீங்கள் ஊகிக்க இடமுண்டு.

கடன்பத்திரங்களை வாங்குபவர் செக் மூலம் பணம் கொடுப்பார். பெடரல் வங்கி அந்தச் செக்கை அங்கத்துவ வங்கிக்கு அனுப்பும். அந்த வங்கி சேமநிதிக் கையிருப்பை பெடரல் வங்கியில் இழக்கும். அட்டவணை 2, பெடரல் சேமநிதி ஐந்தொகையை எவ்வாறு கடையாக இது தாங்கு மென்பதைக் காட்டுகிறது. பகிரங்கச் சந்தைவிற்பனவு பெடரல் வங்கியின் சொத்துக்களையும் பொறுப்புக்களையும் குறைத்துவிட்டது. (ஆரம்பத்திலே அஃது அங்கத்துவ வங்கிச் சேமிப்பிலும் குறைவுண்டாக்கிவிட்டது. டிமாண்ட் வைப்புக்கள் பத்திரம் வாங்குவோருக்குச் செல்லுபடியாயின).

இது பகிரங்கச் சந்தைவிற்பனைகளின் சக்தியை குறைத்துக் கூறுவதா கிறது. 1 பில்லியன் டொலர் அரசாங்க உண்டியல் விற்பனை, சமூகத்தின்

பகிரங்கச் சந்தை விற்பனவு சேமநிதியைக் குறைத்து, வைப்பை 5 : 1 ஆகக் குறைக்கிறது :

முதலில் இந்தமாற்றம் பெடரல் ரிசர்வ் வங்கியின் ஐந்தொகையிற் காணப்படும்.

பெடரல் ரிசாவ் சொத்துக்கள் ..		பெடரல் ரிசர்வ் பொறுப்புக்கள்	
ஐக்கிய அமெரிக்க சொத்துகள்	— 1.0டொ.	அங்க வங்கிகள் ரிசர்வ்	— 1.0 டொ.
மொத்தம்	— 1.0 டொ.	மொத்தம்	— 1.0 டொ.

ஈற்றிலே இந்த மாற்றத்தை அங்கத்துவ வங்கி ஐந்தொகையிற் காட்டல்.

அங்கத்துவவங்கி சொத்துக்கள		அங்கத்துவவங்கிப் பொறுப்புக்கள்	
சேமநிதிகள் ..	— 1.0 டொ.	டிமாண்ட் வைப்புகளை	— 5.0டொ.
கடன், முதலீடு	— 4.0		
மொத்தம்	— 5.0 டொ.	மொத்தம்	— 5.0டொ.

அட்டவணை 2. பெடரல் ரிசாவ் வங்கி, அங்கத்துவ வங்கி என்பவற்றின் ஐந்தொகையில் மாற்றம். (பில்லியன கணக்கில்.) பகிரங்கச் சந்தைவிறபனவு 1 பில்லியன டொலர் சேமநிதியை நாசம் பண்ணினால் 5 பில்லியன டொலர் டிமாண்ட் வைப்புக் குறையும். அங்கத்துவவங்கிகள் கடனபெறுவதோடு தமது முதலீடுகளை (அதாவது தமது ஈடுகளை) 4 பில்லியன்வரை விற்கவேண்டும்.

பண விநியோகத்தை 5 : 1 ஆகக் குறைத்ததாக முடியும். ஏன்? அதற்குரிய காரணங்களை முந்திய அத்தியாயத்திலே எடுத்துக்காட்டியுள்ளோம்.

1 பில்லியன் டொலரால் சேமநிதி குறைகிறது. இதனால் 5 : 1 கணக்கில் வைப்புக்கள் குறையத் தொடங்கும். அட்டவணை 2 பகிரங்கச்சந்தை நடவடிக்கை மூலம் சேமநிதி குறைக்கப்பட்டபின் உண்டான நிகழ்ச்சியைக் காட்டுகிறது. ஆற்றிலே டெரல் வங்கியின் பகிரங்கச் சந்தை விற்பனவு, 5 : 1 வீதமான சுருக்க அழுக்கத்தை வங்கி வைப்புக்கள் மீது போட்டுவிட்டது.

பகிரங்கச் சந்தை நடவடிகையை நீர் நன்கு அறிந்துகொண்டீரா என்பதைப் பரீட்சிப்பதற்கு, எதிர்ப்போக்கான நிகழ்ச்சிமுறையை ஆராய்க. வருமானங்களும் உத்தியோகங்களும் மிகக் கீழானமட்டத்தில் இருப்பதாகக் கொள்க. அப்போது பகிரங்கச் சந்தைக்கமிட்டி என்ன செய்யவிரும்பும்? அரசாங்க உண்டியல்களைப் பகிரங்கச் சந்தையிலே வாங்கி அங்கத்துவ வங்கிகளின் சேமநிதியை உயர்த்துமா? அதனால் பணத்தை (M) 5 : 1 விகிதத்தில் அதிகரிக்குமா? அதன் பயனாகக் கடன் வசதியை மலிவாக்கி இலேசாகப் பெறச் செய்து, முதலீட்டை உயர்த்தி நு + மு + அ (C + I + G) ஐ உயரச்செய்து தே. தே. உ. (NNP) யை பன்மடங்கு அதிகரிக்குமா?

தள்ளுபடி வீதக் கொள்கை—இரண்டாவது சாதனம் : டெரல் ரிசர்வ் வங்கிகள் அங்கத்துவ வங்கிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதுமுண்டு. இவற்றை நாம் "தள்ளுபடிகள்" என்போம். டெரலின் தள்ளுபடிகள் வளர்ச்சியடையத் துவங்கினால், வங்கிகள் டெரல் வங்கிகளிலிருந்து கடன்வாங்குகின்றன. இவை வங்கிச் சேமநிதியை வளரச்செய்கின்றன. அவற்றினுடைய தள்ளுபடிகள் விழத் துவங்கினால் வங்கிச் சேமநிதிகள் சுருங்கத் துவங்கும்[1]

ஆனால் டெரல் வங்கி தான் விரும்பியபடி வங்கிவீதத்தை ஏற்படுத்த முடியாது. தள்ளுபடிகளைப் பெருக்கவேண்டுமானால் வியாபாரிகளை அனுப்பி அவ்வாறு செய்ய முடியாது. வங்கிகள் தன்னிடம் வரும்வரை அது

1. டெரல் ரிசர்வ வங்கிமுறை ஆரம்பிக்கப்பட்டபொழுது தள்ளுபடிக்கொள்கையே மிக முக்கியமானதெனக் கருதப்பட்டது. அங்கத்துவ வங்கிகள் வாடிக்கைக்காரின் புறநோட்டுகளை ரிசர்வ் வங்கிகளுக்கு அனுப்பிப் புதுக்காசாக மாற்றி "புனர்தள்ளுபடி" செய்யப்பண்ணுவதே இதன நோக்கமாகும். இந்த முறையைப் பின்பற்றுவதால் நம்பிக்கையான விவசாயிகட்கும், வியாபாரிகட்கும் பணம் கொடுப்பதற்கு அயலண்டையிலுள்ள வங்கிகளுக்கு வசதியுண்டாகும் என எண்ணப்பட்டது. ஆனால் அஃது அப்படி நிகழவில்லை. அதற்கு இரு காரணங்களுண்டு. முதலாவதும் மிக முக்கியமானதுமான காரணம், பழுதற்ற பொருளாதார நிலைமையுண்டாக வேண்டுமானால், நலல காலத்தில் விரிந்தும் மந்தமான காலத்தில் சுருங்கியும் போகக்கூடிய பணச் சப்ளை இருப்பது விரும்பத்தக்கதன்று. இது வியாபாரச் சக்கரங்களையும் பணவீக்கத்தையும் ஊக்கப்படுத்துவதாகும். இரண்டாவது, வாடிக்கைக்காரின் புறநோட்டிலும் பார்க்க அரசாங்கக் கடனபத்திரங்களின் அடிப்படையில் டெரலிலிருந்து பணத்தைக் கடன்பெறுவதை வங்கிகள விரும்புகின்றன. 1935 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் கடன் பெறுவது பெரும்பாலும் அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களினடிப்படையிலேயே நடைபெற்றது. அதனால் தான் முன்னர் நாம் வழக்கிய "புனர் தள்ளுபடி வீதம்" என்பதைவிடு இப்போது "தள்ளுபடிவீதம்" எனப் பேசுகிறோம். (இங்கிலாந்திலே வங்கிவீதம் எனவே கூறுவர்).

காத்திருக்கும். அது தள்ளுபடி வீதத்தை அறிவிக்கலாம். பன்னிரண்டு பிரதேசங்களிலும் அந்தவீதமே அனுட்டிக்கப்படும்.

தள்ளுபடியென்னும் கடன் கொடுப்பதை அதிகரிக்க விரும்பினால் அது வட்டிவீதத்தைக் குறைக்கலாம். கடன் கொடுப்பதை இறுக்கமாக்க விரும்பினால் வட்டிவீதத்தை உயர்த்தலாம். கடன்கொடுக்கும் கொள்கை விடயத்தில் பெடரல் வங்கி தானாக முயற்சியெடுக்கக்கூடாது. அது காத்திருந்து பார்க்கலாம்; தள்ளுபடிசெய்யலாம். தனது வட்டிவீதத்தைக் கவர்ச்சியுடையதாக்கலாம். ஆனால் தான் நினைத்த அளவுக்குக் கடன் கொடுப்பதைத் திட்டப்படுத்தமுடியாது. பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கைகளிலேதான் அது முன்னுக்குவந்து தன் போக்கில் நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம். ஆனால் தள்ளுபடி செய்யும் அதிகாரத்தின் சக்தியைக் குறைத்து மதிப்பிடக்கூடாது. கடன் கொடுக்கும் அதிகாரத்தைத் துர்ப்பிரயோகஞ் செய்யக்கூடாதென்பதை அது நன்கு உணரும். இந்த நிதியை, அது எப்பொழுதும் பயன்படுத்தக்கூடாது. கடன் கொடுக்கும் சக்தியைக் குறைக்கும் அதிகாரம் பெடரல் வங்கிக்கு உண்டு. அஃது இல்லை என்பது கடன் மறுப்பதன்மூலம் உண்டாகிறது.

தள்ளுபடி வீதத்தை மாற்றுதல்: பெடரல் வங்கி தான் கொடுக்கும் கடனுக்கு விதிக்கும் வட்டிவீதத்தை நியூயோக்கிலும், சிக்காகோவிலும், பொஸ்டன் மாகாணத்திலுமுள்ள வங்கியாளரெல்லாம் கவனித்தபடியேயிருப்பர். உதாரணமாக, வியாழக்கிழமை வட்டிவீதம் உயர்த்தப்பட்டால் பங்குகளும், பத்திரங்களும் மலியத்துவங்கும். அமெரிக்க வட்டிவீதம் இலண்டன், பாரிஸ் வட்டிவீதங்களையும் முதலீடுகளையுங் கூடப் பாதிக்கும்.

இவ்வாறு பெடரல் வங்கி வட்டியை உயர்த்தினால், "பணவீக்கமுண்டாவதாகக் கவர்ணர்சபை நினைக்கிறதுபோலும்" என்று சந்தையை அறிந்த பலர் சொல்லக்கூடும். வட்டிவீதத்திலேயுள்ள மாற்றங்களும், கடன்வசதியிலுண்டான இறுக்கம்பற்றிய குறிப்புக்களும் கடன்வசதிச் சந்தையைப் பாதிக்கலாம்.

பெடரல்வங்கி இலேசான கடன்வசதியை விரும்பினால், மேலே கூறிய கிரமம் அடிதலைமாறி நடக்கும். சந்தையிலே தென்படும் இலேசான தன்மையைப் பிரதிபலிக்கக்கூடியவாறு வட்டிவீதம் குறைக்கப்படுகிறது. 1957 ஆம் ஆண்டின், நவம்பர் லியாழகிழமைக்குப் பின்னர் அதாவது வட்டிவீதம் 3½ இலிருந்து 3 ஆகக் குறைக்கப்பட்ட நாட்டொடங்கிப் பங்குகளும், பத்திரங்களும் விலையேறின[1].

1. தள்ளுபடிக கிரமத்தைப் பற்றிய கண்டனங்களும் அதைச் சீர்திருத்துவதற்கான முறைகளும் அனுபந்தத்திலே காட்டப்படுள்ளன.

சேமநிதி நிபந்தனைகளை மாற்றுதல் : அருமையாகப் பயன்படுத்தும் தீவிர மான ஆயுதம்.

அங்கத்துவ வங்கிகளிலே போடப்பட்ட வைப்புக்கு ஈடாக அவை வைத்திருக்க வேண்டிய சட்டபூர்வமான சேமநிதி விகிதத்தை உயர்த்தவோ, தாழ்த் தவோ, பெடரல் ரிசர்வ் சபைக்குக் காங்கிரஸ் அதிகாரம் வழங்கியுள்ளது. மிகுவிரைவாகக் கடன்வசதியை இறுக்கமாக்கப் பெடரல் வங்கி விரும்பினால், நகரத்து வங்கிகளுக்கும் கிராமத்து வங்கிகளுக்குமான சேமநிதி விகிதத் தைப் பல சதவீதம் 22 வரைக்கும் 14 சதவீதத்துக்கும் உயர்த்தலாம். கடன்வசதியை மேலும் இறுக்கமாக்க விரும்பினால் இந்த எல்லைகளுக்கு மேலே உயர்த்துவதற்கு உரிமை தரு மாறு பெடரல்சபை, காங்கிரஸைக் கேட்கும்.

கடன்வசதியை இலேசாக்க விரும்பினால் மேலே சொன்னதற்கு மாறுகச் செய்யலாம். அதாவது சட்டபூர்வமான சேமநிதி விகிதத்தைக் குறைக்க லாம். மேன் மேலும் குறைத்து 10, 7 என்ற விகிதத்துக்கு இறங்கும் வரை செய்யலாம். இவற்றுக்குக் குறையப்போவதானால் காங்கிரஸ் புதிய சட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றவேண்டும்.

சேமநிதி விகிதங்களை மாற்றுவது, மிகச் சக்திவாய்ந்த ஆயுதம். ஆன படியால் அது மிக அருமையாகவே பயன்படுத்தப்படும். சில வருடங்களுக் கொருமுறைதான் இந்த மாற்றம் உண்டாகும். பிரிங்கச் சந்தை நடவடிக் கைகளிற் கையாள்வதுபோலத் தினமும் மாற்றமேற்படுவதில்லை.

சேமநிதி விகிதத்திலே அதிகரிப்பு உண்டாக்குவதால் கடன் வசதிகள் எவ்வாறு இறுக்கமடைகின்றன? 20 வீத விகிதம் தேவையென விதிக்கப் பட்டதன் காரணமாக, வங்கிகள் 5 : 1 விகிதம் வைப்பை ஆக்கிக்கொண் டன. உபரி சேமநிதி கணிக்கத்தக்க அளவு இல்லை என வைத்துக்கொள் வோம். பெடரல் வங்கி கடன்வசதியை இறுக்கப்பார்க்கிறது ; காங்கிரஸ் சேமநிதி விகிதத்தை 25 வீதம் உயர்த்த உரிமையளிக்கிறது எனவும் வைத்துக்கொள்வோம். பிரிங்கச் சந்தை நடவடிக்கைகள் மூலமோ கடன் கொடுக்கும் கொள்கைமூலமோ வங்கிச் சேமநிதிகளை மாற்ற அஃது ஒன்றுஞ் செய்யாதிருந்தபோதிலும். அங்கத்துவ வங்கிகள் தமது கடன்களையும், மூதலீடுகளையும் பெரிதும் சுருக்கிக்கொள்ளவேண்டும்—அத்துடன் வைப்புக் களையுஞ் சுருக்க வேண்டும். ஏன் ?

ஏனெனில், வங்கிவைப்புகள் இப்போது 4 : 1 வீதத்திலேயிருக்குமன்றி 5 : 1 வீதத்திலிருக்கமாட்டா, எனவே எல்லா வைப்புக்களிலும் $\frac{1}{5}$ விழுக்காடு உண்டாகும்.

இந்தக் குறைப்பு விரைவில் பயன்தரத்துவங்கும். அதாவது 25 வீதம் இருக்கவேண்டுமென்று சபை புதிய சட்டத்தைச் செய்யுமானால் சேம நிதிவிடயத்திலே எல்லாவங்கிகளும் குறைவுடையனவாயிருக்கும். எனவே அவை தமது கடன்பத்திரங்களிற் சிலவற்றை விற்றும், கொடுத்த கடன்களை அறவிட்டும் நிலைமையைச் சரிக்கட்டவேண்டும். கடன்பத்திரம் வாங்குவோர்

சேமநிதி நிபந்தனைகளை உயர்த்தினால் அங்கத்துவ வங்கிகள் சுருங்கும்.

முன்னர் 1 : 5 விகிதம் நிலவியபோது

அங்கத்துவ வங்கிச் சொத்துக்கள்		அங்கத்துவவங்கிப் பொறுப்பு	
சேமநிதி ..	20 டொ.	கேட்டவுடன் கொடுக்கப்படும்வைப்பு	100 டொ.
கடன், முதலீடுகள்	80		
மொத்தம்	100 டொ.	மொத்தம்	100 டொ.

பின்னர் 1 : 4 விகிதம் நிலவியபோது

அங்கத்துவ வங்கிச்சொத்துக்கள்		அங்கத்துவ வங்கிப் பொறுப்புக்கள்	
சேமநிதி ..	20 டொ.	கேட்டவுடன் கொடுக்கப்படும் வைப்பு	80 டொ.
கடன், முதலீடு ..	60		
மொத்தம்	80 டொ.	மொத்தம்	80 டொ.

அட்டவணை 3. சட்டபூர்வமான சேமநிதித் தேவைகள் $\frac{1}{5}$ இலிருந்து $\frac{1}{4}$ ஆக உயர்ந்ததனால் உண்டாகும் விளைவு. அதே சேமநிதியடிப்படை இப்போது 5 : 1 ஐ அல்லது 4 : 1 ஐத் தாங்குகிறது. இடைக்காலத்திலே என்ன நடக்கும் ?

தமது டிமாண்ட் வைப்புக்களைப் பயன்படுத்துவர். கடன் எடுத்தவர்கள் தமது கடன்களைக் கொடுப்பதற்காகத் தமது டிமாண்ட் வைப்புக்களை எடுத்துக் கடனை அடைப்பார்கள். சேமநிதியிலும் பார்க்க வைப்பை 5 மடங்கிலிருந்து 4 மடங்காக்கிய பின்னர்தான், இந்த நிகழ்ச்சிகள் ஒரு முடிவுக்கு வரும்.

இந்தமாற்றத்தின் பின்னர், வங்கிகளின் கூட்டு ஐந்தொகை எவ்வாறிருக்குமென்பதை அட்டவணை 3 காட்டுகிறது. இவ்வளவு சிறிய காலத்திலே இவ்வளவு பெரியமாற்றம் மிக உயர்ந்த வட்டிவீதத்தை உண்டாக்கும் ; அத்துடன் கடன்வசதிகளை இல்லாமற் செய்யும் ; முதலீட்டையும் உள்ளூராட்சிமன்றங்களின் செலவையும் பெரிதும் குறைக்கும். தேசிய வருமானமும், தொழில் வசதிகளும் பெரிதும் குறையும். ஆனபடியால் சேமநிதித் தேவைகளை மாற்றுவதாகிய இந்தச் சக்திமிக்க ஆயுதம் மிக அருமையாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றது[1].

1. 1936–1937 இலே சேமநிதித் தேவைகள பெரிதும் உயர்த்தப்பட்டன. ஆனால் அந்தக் காலத்திலே வங்கிகள " உபரி சேமநிதியை " (அதாவது சட்டத்தினபடி தேவைபபட்ட அளவுக்கு அதிகமாக வெறும் பணத்தை) வைத்திருந்தன. கடன கொடுபபதிலோ, கடன்பத்திரங்களை வாங்குவதிலோ அவை முதலீடு செய்யவில்லை. சட்ட நிபநதனைப்படி, சேமநிதியை உயர்த்துவதால் பணத்தைக் குறைக்கும் நடவடிக்கை நடைபெறவிலலை ; வட்டிவீதங்கள எறும் முறையும் நடைபெறவிலலை. இன்று அந்நிலை வேறுகலாம். இன்று திடீரெனறு வங்கிகளின் சேமநிதிநிலையைப் பிதுக்கினால, வங்கிகள் கடனுக்குப் பணத்தை எடுககும். வட்டிவீதம் உயர்ந்திருந்தாலும் கவனியாது.

இந்த ஆயுதம், சமீபகாலத்திலே, தேவையான சேமநிதி விகிதங்களை முக்கியமாகக் குறைக்க, மூன்று வங்கிகளையும் ஒரே தன்மையாக்கவும், வளரும் நமது தேசியப் பணவருமானத்தோடு ஒத்து நிற்கக்கூடியவாறு மொத்தப் பணச் சப்பிளையை நிலைநாட்டத் தேவைப்படும் சேமநிதிகளை வங்கிகள் வளர்க்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. வியாபாரம் மந்தமான காலத்திலேயே இத்தகைய சேமநிதித் தேவைகள் குறையக்கூடும் என்பது எக்காரணத்தால் என்பதை நீர் விளக்கமுடியுமா? இந்தக் குறைப்பு கடன்வசதியை எவ்வாறு இலேசாக்கி, பணத்தை (M) அதிகரிக்கச் செய்து, வருமானதையும் முதலீட்டையும் விரிவடையச் செய்யுமென்பதை நீர் விளக்குவீரா?

சிறிய ஆயுதங்கள்: குணமயமானகட்டுப்பாடும் தொகைமயமானகட்டுப்பாடும்

அறவொழுக்கத்தை எடுத்துக்கூறி மக்களைச செயற்படுத்துவதுமொன்று. வங்கிகள் தாம் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்யாதுவிட்டால் ரிசர்வ் வங்கி அதிகாரிகள் தமது அதிருப்தியை அறிவிப்பர். உடனே வங்கியாளரை அழைத்து மனந்திறந்துபேசுவர். சமூக நலனுக்காகத் தொண்டுசெய்ய வேண்டுமென்பதை உணர்த்துவர். எதிர்காலத்துக்குரிய கடன்வசதியேற்பாடு பற்றி எச்சரிக்கை செய்வர். வங்கிப் பரிசோதகர் கருத்தோடு கணக்குப் புத்தகங்களை ஆராய்வர்.

போட்டிமனப்பான்மையுள்ள வங்கியாளர், இத்தகைய எச்சரிக்கைகளுக்கு எடுபடமாட்டார் எனப் பல பொருளியலறிஞர் கூறுவர். குறுகிய கால நடவடிக்கைகளில் இவ்வாறு ஒழுக்க நெறியை எடுத்துக்கூறுவதால் ஓரளவு பயனுண்டு. பெடரல் வங்கியிலே கடன்பெறவேண்டிய நிர்ப்பந்தமிருக்கும் போது இது நிகழ்வதுண்டு. வங்கியாளர்கூட ஏனைய மக்களைப் போல பொதுசன அபிப்பிராயத்துக்கு அடிபணியவேணடியவரே.

தேர்ந்த, குணமயமான கட்டுப்பாடு

தேர்ந்த குணமயமான கடன் வசதிக்கட்டுப்பாட்டுடன் தொகைமயமான தும், வங்கிச் சேமநிதிகளைப் பாதிப்பதும், கடன்வசதி இறுக்கத்தைப் பாதிப் பதுமான கடன்வசதிக்கட்டுப்பாடு ஒப்பிடப்படுகிறது. தொழிலின் விரிவான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்பார்வை செய்தும், மத்திய திட்டம் வகுத்தும் செயலாற்றும் நாடுகளிலே, தேர்ந்த கடன்வசதிக் கட்டுப்பாடு மிகமுக்கியமானதாயிருக்கும். அந்நாடுகளிலே ஒரு வீட்டைக் கட்டுவதானால் அனுமதிபெறவேண்டும். புதியதொரு பங்கு விற்பனையையோ, கடன்பத்திர விற்பனையையோ துவக்குவதற்கும் அனுமதி பெறவேண்டும்.

வங்கிகளை, பெரும்பாலும் இங்கிலாந்திலுள்ளது போன்ற பெரிய வங்கிகளை திறைசேரித் தலைவர் அழைப்பார். எற்றுமதித் தொழிலுக்கு ஆதரவளிக் கும் முறையில் கடன்கொடுக்கவேண்டுமென்றும், தேவைகளுக்கு ஆதரவ ளிக்கவேண்டுமென்றும் கிறிஸமசுக்கு முன்னர் மொத்தக்கடன்களை 10 வீதத்தால் குறைத்து விடவேண்டுமென்றும் அவர் அவற்றுக்குக்கூறுவர்

எல்லைக்கோட்டுத் தேவைகள்.—இத்தகைய தேர்ந்த கடன்வசதிக்கட்டுப் பாடுகள் மிகச் சக்திவாய்ந்தனவாயிருக்கலாம். வீலைவாசிகள் விடயமாகத் தலையிடுவது, சமாதான காலத்தில், அமெரிக்காவில் வழக்கமில்லை. ஆனால் ஒரு புறநடைமாத்திரமுண்டு. எல்லை நிபந்தனைகளை விதிக்கப் பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிக்கு உரிமையுண்டு. அதன்படி மக்கள் சாதாரண பங்குகளையும் முன்னுரிமைப் பங்குகளையும் எவ்வளவுக்கு வாங்க உரிமையுண்டென்று அது விதிக்கும். இதன்படி 1961 ஆம் ஆண்டிலே நான் 30 வீதம் தரகரிடம் கடன்பட்டுக்கொண்டு, எனைய 70 வீதத்தை என் செலவிலே போடலாம். 1958 இலே நான் 50 வீதம் கடன் படலாம்.[1]

தவணைக் கட்டணத்தின்மீது கட்டுப்பாடு. இவையிரண்டையும்விட பெடரல் வங்கி தவணைக்கட்டண ஒப்பந்தங்களுக்கு எல்லை விதிக்க உரிமையுடைய தாயிருந்தது. கொரியா யுத்தம் நடந்தகாலத்திலே, கார், வீட்டுத் தள வாடம் முதலிய பொருள்களை வாங்கும் காலத்தில் ஒரு தொகை வரியாக விதிக்கப்பட்டது. இதை "W விதி" என்றனர். கடனுக்கு வாங்க உத்தேசித்துள்ள பொருள்கள்மீதும் வரி விதிக்கப்பட்டது. இந்த W விதி மிகப் பயனுடையதாயிருந்தது. பிரிட்டன் முதலிய நாடுகளிலும் இது மிக்க பயனுடையதாய்க் காணப்பட்டது. கொரிய யுத்தம் முடிந்ததும் மக்கள் இதனை வெறுத்தனர். எனவே பெடரல் வங்கிக்கிருந்த இந்த அதிகாரம் வழக்கிறந்துபோகவிடப்பட்டது.

ஈட்டு நிபந்தனைகள்மீது கட்டுப்பாடு

ஈட்டுக்குப் பணம் வாங்குவோர் கொடுக்கவேண்டிய நிபந்தனைகள், எத்தனை வருடங்களிலே தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்பவற்றை பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி தீர்த்துக்கொள்ளலாமெனக் காங்கிரஸ் அதற்கு அதிகாரம் வழங்கியிருந்தது. இந்த "X விதி"யானது வங்கிச் சபைக்கு வீடு கட்டுஞ் செலவு சம்பந்தமாக அதிகாரம் வழங்கிற்று. தவணைப் பணவீதத்தை உயர்த்தித் தவணைகளைச் சுருக்குவதனால் சபை வீடு கட்டுந்தொழிலைக் கட்டுப்படுத்த லாம். இதற்கு எதிர்மாறுகச் செய்யுமானால் வீடுகள் அதிகம் கட்டப்பட லாம்.

1953 இல் இந்த உரிமையையும் காங்கிரஸ் வழக்கொழிந்துபோகச் செய் தது. இந்த அதிகாரத்தை இழப்பதை பெடரல் வங்கி பொருட்படுத்த வில்லை. ஆனால் வெறும்வெளியை நிரப்பாமல் இருப்பது இயற்கைக்கு விருப் பமான விடயமன்று. இந்த அதிகாரத்தை மத்திய வங்கிசெலுத்தாவிட்டால்

1. 1929 ஆம் ஆண்டு பூரிப்புச் சந்தையில் இவ்விதவிதி ஒன்றுமிருந்ததில்லை. ஒருவர் ஒரு பங்குவிலையில் 70, 80, 90 வீதத்தைகூடக கடனபடலாம். எனவே முறிவு ஏற்பட்டதும தரகர், மேலும் எல்லையைக கூட்டுமாறு வாடிக்கைக்காரருகுத் தொலைபேசிமூலம் அறிவித்தனர். பங் குகளின விலைகுறைவதை அடைப்பதற்கே இந்த எல்லைகோரப்பட்டது. பல வாடிக்கைக்காரருக்கு அவ்வாறு செய்ய வசதி ஏற்படவில்லை. இதன் விளைவாகத் தரகர்மார் பங்குகளை விற்றனர். எறகனவே பங்குகள் விலை குறைந்திருந்தன. அதனாலே இந்தப் பங்குகளும விலையாகவே பெரிய வியாபார மந்தமுண்டானது.

வேறு எதாவது ஒரு தாபனஞ் செலுத்தும். எனவே வீடு கட்டும் முயற்சிக்கு அரசாங்கம் உதவியளித்து வருகிறது. "வெட்டரன்ஸ் நிர்வாகம்" என்ற தாபனம் (VA) ஈட்டுக் கடன்களுக்கு உத்தரவாதமளிக்கிறது. "பெடரல் ஹௌசிங்" தாபனமும் (F. H. A.) இவ்வேலையைச் செய்கிறது. "பன்னி மாய்" என்ற தாபனம் அதாவது பெடரல் நாஷனல் மோட்கேஜ் சங்கம், ஈடுகளை வாங்கிக் கடன்வசதி செய்கிறது. இந்த அரசாங்கத் தாபனங்கள் பெடரல் வங்கியோடு எவ்வித தொடர்புங் கொண்டிருக்கவில்லை. இருந்தும் அவை, நீர் எதிர்பார்ப்பதையே செய்துதருகின்றன; ரிசர்வ் வங்கிச் சபைகளுச் சாதகமில்லாதவற்றைச் செய்கின்றன. இவற்றின் படிப்பினையென்ன? கடன்வசதிச்சந்தையின் சில பிரிவுகளில் அக்கறை கொண்டே அரசாங்கம் தனது கொள்கைகளை வகுக்கிறது. அப்படியான சந்தைகளில் வட்டிவீதம் தன்விருப்பப்படி தனது மட்டத்தைக் கண்டு கொள்ள அரசாங்கம் விடுவதில்லை. வீடுகட்டுதல், சிறுகைத்தொழில் என் பவற்றை அரசாங்கம் ஊக்கப்படுத்துவதிலும், பங்கு வகவியாபாரம் போன்ற வற்றைத் தவிர்ப்பதிலும் முயன்று வருகிறது.

சர்வதேசத் தங்க நடமாட்டம் : மற்றொன்றுவிரித்தல்

அதிகாரிகள் விரும்பிய பிரகாரம் வங்கிச் சேமநிதிகளை மாற்றும் நோக்கத்துடன் பெடரல் ரிசர்வ் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளிலேதான் மொத்தப் பணத்தின் எல்லாப் போக்கும் தங்கியிருக்கிறதென்ற அனுமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே இதுவரை பேசினோம். நமது (M) பணத்தைப் பாதிக்கும் மற்றொரு வெளிச்சக்தியுமுண்டு. அதுவே தங்கநடமாட்டம். இது ஒன்றில் இறக்குமதியாயிருக்கலாம் அல்லது ஏற்றுமதியாயிருக்கலாம். பெடரல் வங்கி எந்த நடவடிக்கையை எடுக்காவிட்டாலும், தங்க நடமாட்டம் பணத்தில் (M) மாற்றத்தை ஓர் அர்த்தத்தில் உண்டாக்குகின்றது என்று சொல்லலாம். ஆனால் பெடரல் வங்கியின் பணக்கொள்கை சம்பந்தமான மூனறு ஆயுதங்களும், தேசிய நலனுக்கு மாறுனவகையில் M இலே ஏற்படும் மாற்றங்களை நிவர்த்திசெய்ய, அதிகாரிகளுக்குத் துணைபுரியும் எனபதையும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

இந்நூலின் ஐந்தாம் பிரிவில் சர்வதேச வர்த்தகம்பற்றி விரிவாகக் கூறுவோம். இங்கே தங்க ஒட்டம்பற்றிய வங்கிவிடயங்களை மாத்திரம் சுட்டிக் காட்டுவோம். அமெரிக்க வியாபாரிகள் ஏராளமான பொருகளை ஏற்று மதி செய்கிறார்களென்றும், அவை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும் பொருளிலும்பார்க்க அதிகமென்றுங் கொண்டால், வெளிநாட்டார் எங்களுக்குத் தங்கமாகக் கொடுப்பார்கள். அதனால் நமது வங்கிகளிலே வைப்பு 5 : 1 ஆன வீதத்தில் பெருகும். நாம் முன்னர் கொடுத்த உதாரணங்களிலே, இதை ஒரு விதவை புதிய சேமநிதியை அங்கத்துவவங்கியில் போட்டுவைக்கக் கொண்டுவரும் தன்மையாகக் காட்டினோம். ஆனால் இதற்கு மாறுகச் சமீபகாலங்களிலே நடந்ததுபோல, அமெரிக்கா ஏற்றுமதியிலும் பார்க்க இறக்குமதியில் அதிகஞ் செலவுசெய்கிறதென்று கொண்டால்,

அது தங்கத்தை இழக்கும். அதனால் சேமநிதி குறையும். பெடரல் ரிசர்வ் சபை, இதனை நிவர்த்திசெய்ய நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் M இக்கு என்ன உண்டாகும் ? பணச் சப்பீனா 5 : 1 வீதம் சுருங்கிவிடும்.

பழைய தங்க அளவைத்திட்டம்.—1933 ஆம் ஆண்டின் முன்னர் தங்க நடமாட்டம் இலேசாக அளந்துகொள்ளப்பட்டது. இங்கிலாந்திலே 1914 ஆம் ஆண்டின் முன்னர் இருந்ததுபோலவே அமெரிக்காவிலும் தங்க நாணயம் இருந்தது. வியாபாரம் நடத்துவதற்கு நாணயங்கள் அத்தனைப் பொருத்தமுடையனவாயில்லாதபடியால் நாம் தங்கச் சான்றிதழை வழங்கினோம். இவை திறைசேரியால் வழங்கப்பட்ட களஞ்சியசாலைப் பற்றுச் சீட்டான நோட்டுக்களாகும். இவை அழகாகத் தங்கநிறத்திலும் கறுப்புநிறத்திலும் அச்சிடப்பட்டன. இவை 10 டொலர், 20 டொலர் மதிப்புள்ள தங்கத்துக்குச் சமானமாயிருந்தன.

1933 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் அமெரிக்கா, இறக்குமதியிலும் பார்க்க அதிகமான ஏற்றுமதியைச் செய்து, தங்கக் கட்டியாகப் பணத்தை இறக்கு மதிசெய்தபொழுது, என்ன நடந்தது? இந்தத் தங்கக் கட்டிகளைத் திறை சேரியிலே கொடுத்துத் தங்க நாணயத்தையோ, தங்கச் சான்றிதழையோ பெறுவர். ஏற்றுமதி வியாபாரி இவற்றை வர்த்தக வங்கிக்குக் கொண்டு போய் நாலுவகையாயுள்ள பன்மடங்கு விரியும் வைப்புக்களில் ஒன்றிலே முதலீடு செய்வார். (இது 5 : 1 ஆயில்லாமல் 10 : 1 ஆயிருந்தது. ஏனெனில் 1936 இக்கு முன்னர் அங்கத்துவ வங்கிகள் சட்டபூர்வமான சேமநிதி வீதத்தை வைப்பில் பத்திலொன்றாக வைத்திருக்க வேண்டியிருந்தன. அமெரிக்கா உபரி இறக்குமதிக்காகத் தங்கத்தை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தபொழுது, வைப்புக்கள் 10 : 1 ஆகச் சுருங்கினவென்பதை நீங்கள் காட்டலாம்.)

1933 இலிருந்து.—இன்று விடயங்கள் சற்றே வித்தியாசமுடையனவாயிருக்கின்றன. புது டீல் காங்கிரஸ், ஓர் அவுன்ஸ் தங்கத்தின் விலையை 21 டொலரிலிருந்து 35 டொலராக உயர்த்தத் தீர்மானித்தபோது, நாட்டிலுள்ள தங்கம், தங்கச் சான்றிதழ் எல்லாவற்றையும். வாபஸ் செய்தது. (நாணய விடயத்தில் காங்கிரசுக்குள்ள இந்த உரிமையை உயர்தர நீதி மன்றம் சரியென ஒத்துக்கொண்டது.) 21 டொலர், ஓர் அவுன்ஸ் என்ற நிலையில காங்கிரஸ் தங்கத்தை வாபஸ் செய்தமை தங்கம் வைத்திருப்போர் பின்னர் இலாபம் பெறுது தடுப்பதற்காகவே. எதிர்காலத்திலே காங்கிரஸ், தங்கத்தின் விலையை உயர்த்திவிடக்கூடாதென்ற எண்ணத்தினால், அமெரிக்கர் உள்ளூரில் தங்கத்தை வைத்திருக்கக்கூடாதெனறு சட்டம் விதித்தது. ஆபரணம், பற்கட்டு, பழைய நாணயம் எனபவற்றிலடங்கிய தங்சம் இதற்குப் புறநடையாக்கப்பட்டது.

ஆனால் இறக்குமதியிலும்பார்க்க நாம் ஏற்றுமதியை அதிகமாக்கித் தங்கத்திலே அவற்றுக்கு விலையைப் பெறுவோமானால், திறைசேரி அந்தப் பணத்தைப் புதிய நாணயமாக மாற்றும். ஆனால் இப்போது அஃது அவ்

வாறு தங்க நாணயமாகவோ, தங்கச் சான்றிதழாகவோ மாற்றுவதில்லை. அது பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிக்கு அனுப்பி, அதன்மூலம் அந்தவேலைகளைச் செய்விக்கிறது.

அந்த நடவடிக்கை பின்வருமாறு நிகழ்கிறது. வெளிநாடுகட்கு ஏற்று மதி செய்த பொருள்களின் விலையாகக் கிடைத்த தங்கத்தை நீர் நியூ யோர்க் பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அது, ஓர் அவுன்ஸ் தங்கத்துக்கு 35 டொலர் வீதம் மாற்றிக் கொடுக்கும். இது செக் மூலம் கிடைக்கும். தங்கச் சான்றிதழாகக் கிடைக்காது. தங்கச் சான்றிதழைப் பொதுமக்கள் வைத்திருப்பது குற்றமாகும். நீர் இந்தக் செக்கை வங்கி யிலே போடலாம். உமது வங்கி அதைப் பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிக்கு அனுப் பும். அஃது உமது அசல் தங்கத்துக்குச் சமமான புதிய சேமநிதியைப் பெறும். 1933 இக்கு முந்திய உதாரணத்தைப் போல தங்கத்திலுல் ஆரம் பிக்கப்பட்ட புதிய சேமநிதி, பன்மடங்கு விரியும் வைப்பை உண்டாக்கும்.

பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி, இந்தத் தங்கப்பவுணை என்ன செய்கிறது? அஃது ஓர் ஏஜெண்டாகவேயிருக்கிறது. தான் பெறும் தங்கத்தை அது திறைசேரிக்கு அனுப்ப, திறைசேரி கென்டக்கியிலுள்ள நொக்ஸ் கோட்டை யில் சேமித்து வைக்கிறது. அதற்குப் பதிலாகப் பெடரல் வங்கி மேலே ஐந்தொகையிற்கண்ட தங்கச் சான்றிதழ்களைப் பற்றுச்சீட்டாகப் பெறு கிறது. இவ்வளவில் விடயம் முடிவடைகிறது.[1]

பணக்கொள்கைவிடயத்தில் தங்கம் மட்டுப்படுத்தும் ஒரு சாதனம்

நமது பணச்சப்பிளையைச் சர்வதேசத் தங்கப் போக்குவரத்து எவ்வாறு பாதிக்கிறதென்ற ஆராய்ச்சி இவ்வளவில் முடிகிறது. பெடரல் பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கைகள் எதிர்த்திசையாகச் செயற்படுவதால், அந்தச் சர்வதேசப் பாதிப்புக்கள் மாற்றப்படலாம். சர்வதேசத் தங்கப் போக்கு களின் பாதிப்புகளை ஈடுசெய்வதற்கு, எல்லா நாட்டிலும் மத்திய வங்கிகள் நடவடிக்கை எடுப்பது இயல்பே. 1933 இன் பின்னர், கால் நூற்றாண்டாக ஐக்கிய அமெரிக்காவில் அவ்வளவு தங்கம் இருந்தபடியால் அது தனது கொள்கையைத் திட்டப்படுத்தும்போது சர்வதேசக் கொடுக்கல்களைப் பற்றிச் சிறிதும் அக்கறைகாட்டாமலிருந்தது.

சர்வதேச வியாபாரம் பற்றி ஐந்தாம் பாகத்திலே நாம் ஆராயும்போது இந்தநிலை இப்போது இல்லை என்பதைக் காண்போம். உள்ளூரிலே பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், முதன்முதலாக விரிவாக்கல் பற்றிய உள்ளூர்த்

1. பெடரல் வங்கி சொத்தைப் புதிதாகச் சேர்த்துக்கொண்டதோடு பொறுப்பையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டது. (எது?) அரசாங்கம் தங்கத்தைப் பெற்றுகொண்டு தங்கச்சான்றிதழைப் பிறப் பிக்கிறது. வங்கிகளுக்குப் புதியசேமநிதி கிடைக்கிறது. 4 : 1 கடனும், முதலீடுகளும், 5 : 1 டிமாண்ட் வைப்புப பொறுப்புகளும்.

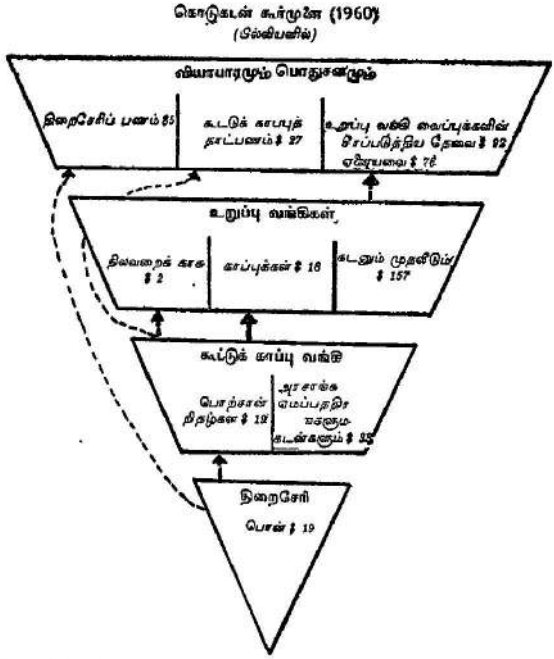
திரப் படுத்தும் கொள்கையை அனுசரிப்பதற்காக, பெடரல் ரிசர்வ் வட்டி வீதங்களைக் குறைக்கவிரும்பினால், அது பின்வரும் விடயத்தைக் கவனித்தல் வேண்டும். வெளிநாட்டு வட்டிகளுக்கேற்றவாறு உள்ளூர் வட்டிகளைக் குறைத்தால், பல அந்நியநாட்டார் தமது முதலீடுகளை உயர்ந்த வட்டியுள்ள வேறு சந்தைகளில் முதலீடு செய்யவிரும்புவர். அதனால் நமது நாட்டிலிருந்து தங்கம் வெளிநாடுகளுக்கு அதிகமாகச் செல்லும். நம்மிடம் இன்னும் தங்கம் இருந்த போதிலும், இவ்வாறு தங்கம் வெளியே போவதைக் கவனியாதிருக்கமுடியாது. குறுந்தவணை வட்டிவீதத்தைவிட, நீண்டதவணை வட்டிவீதங்களைப் பெடரல் வங்கி நேரடியாகப் பாதிக்கக் கூடியதாயிருந்தாலொழிய, வருங்காலத்திலே நாம் புதியதொரு யுகத்தை அடைவோம். அப்போது பணக்கொள்கைகளைத் திரப்படுத்துவதிலும் பார்க்கப் பிஸ்கால் கொள்கைகளைத் திரப்படுத்துவதிலேயே நாம் அதிக கவனஞ் செலுத்தவேண்டிய அவசியமேற்படும்.

கடன் வசதிக் கூர்முனைக் கோபுரம்

வர்த்தக வங்கி, அல்லது அங்கத்துவ வங்கிகளுக்கும் பொதுமக்களுக்கு மிடையிலுள்ள தொடர்பை படம் 1 தொகுததுக் காட்டுகிறது. இந்த வங்கிகளுக்கும் பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிகளுக்குமுள்ள தொடர்பும், ரிசர்வ் வங்கிகளுக்கும் திறைசேரிக்குமுள்ள தொடர்பும் அதிற் காட்டப்பட்டுள்ளன. கூர்முனையின் அடியில் அமெரிக்கத் திறைசேரியின் கையிருப்பாயுள்ள தங்கம் காட்டப்பட்டுள்ளது. இது மிக அற்பம். 19.3 பில்லியன் டொலர் மதிப்புள்ளது (1960 இல்). இந்தத் தங்கத்துக்கு ஈடாக பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிகளிலே தங்கச் சான்றிதழ்களுண்டு.

திறைசேரியிலிருந்து கூர்முனை வழியாக மேலே சென்றால், பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிகள்: இவற்றின் மொத்தப் பொறுப்பும் சொத்தும் 52 பில்லியன் டொலர். எனவே பெடரல் ரிசர்வ் வங்கியின் தங்கச் சான்றிதழ் மொத்தப் பொறுப்பில் $\frac{3}{8}$ ஆகும். பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிகள் தமது நோட்டு, வைப்புப் பொறுப்பு என்பவற்றில் 25 வீதத்தைத் தங்கச் சான்றிதழாக வைத்திருக்கவேண்டுமென்பது சட்டபூர்வமான தேவை. பெடரல் ரிசர்வ் வங்கியின் தங்கச் சேமநிதி வேறு, அங்கத்துவ வங்கிகள் வைத்திருக்கவேண்டிய 1 : 5 வீதம் வேறு. பெடரல் வங்கி, விரிவாக்கும் நோக்கத்தோடும் சுருக்கும் நோக்கத்தோடும் சுதந்திரமாகச் செயற்படவேண்டுமானால், அது சட்டபூர்வமான சேமநிதி வீதத்துக்கு மேலே சேமநிதியை வைத்திருக்கவேண்டும். தங்கத்தை இழந்துவருதலால் பெடரல் வங்கி இந்தச் சட்டபூர்வமான சேமநிதி விகிதத்தை அணையும்போது, காங்கிரஸ் சட்டம் நிறைவேற்றிச் சட்டபூர்வமான விகிதத்தைக் குறைக்கும் அல்லது இலலாமற் செய்துவிடும். மகாயுத்தகாலத்திலே இவ்வாறே நடைபெற்றது.

பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி நமது நாணயங்களையும் வங்கிச் சேமநிதிகளையும் வழங்குகிறது.

படம் 1.—பெடரல்ரிசர்விலே 25 வீத தங்கச் சேமநிதியிருக்கவேண்டுமென்ற கட்டுப்பாட்டைக் காங்கிரஸ் ஒரு சட்டத்தின்மூலம் நிராகரிக்குமானால் கூர்மூனையின் அடியிலுள்ள தங்கத்தை முற்றாக நீக்கிவிடலாம். (இரண்டாவது உலகமகாயுத்ததின்போது இந்த விகிதம் 40 இலிருந்து 25 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. அவ்வாறே தேவையானால் 15, 5, 0 வீதங்களாகவும் குறைக்கலாம்).

இதனால் இரண்டு வழியிலும் சுதந்திரத்தைப் பெடரல் வங்கி பெறலாம்.[1] தங்கச் சான்றிதழ்களைவிட, ரிசர்வ் வங்கிகள் குறுந்தவணை அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களிலும், முதலீடுகளிலுமாக 33 பில்லியன் டொலரை ஒதுக்கியிருக்கிறது.

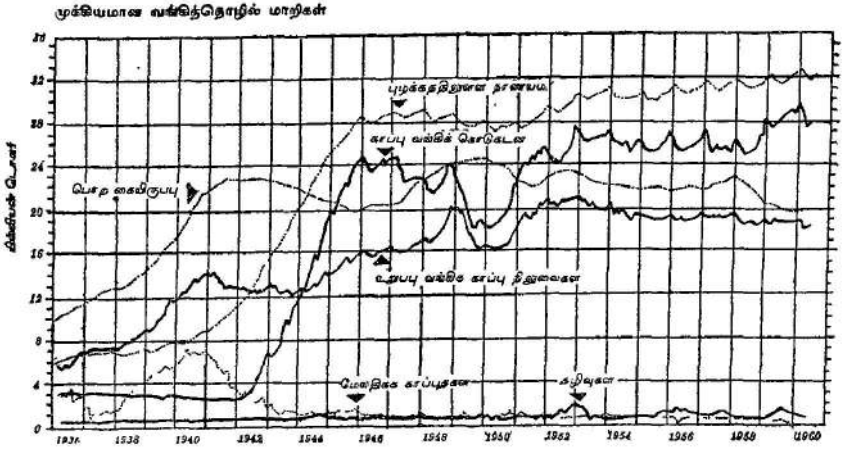
1. 1913 இலே பெடரல் வங்கிமுறையைத் தாபித்தவர்கள் இந்தத் தங்கச் சேம நிதி அவசியமென்று எண்ணினர். 1920 இலே சேமநிதி வைப்பு 35, 40 விகிதமிருக்கவேண்டுமென்று சட்டமிருந்தது. பெடரல் வங்கி அந்த விகிதத்துக்குக் மேலே போகலாமென்பதை அறிந்த காங்கிரஸ், சட்டபூர்வமாக விகிதத்தைக் குறைத்தது. அப்போது உண்டான விலை வாசி வீழ்ச்சிக்கு இந்த விகிதகுறைப்பும் ஒரு காரணமாக எண்ணப்பட்டது. இன்றைய கடனவசதிக் கோபுரத்தைப் பார்த்தாலும் பெடரல் வங்கித் தாபகர் பின்வருமாறு கூறலாம் : ஒவ்வொரு டொலர்த் தங்கமும் 20 :1 வைப்புப் பெருக்கத்தை உண்டாக்கலாம். அதாவது பெடரல் வங்கியின 4 : 1 தரத்திற்கு அங்கத்துவ வங்கிகள 5 : 1 தரமாகப பெருகும். இது மயகமானதென்பதை அறிவோம். எனெனில பெடரல் வங்கி அதனுடைய 1 : 4 விகிதத்துக்குக் கடடுப்படுவதிலலை. ஒவ்வொரு டொலர் தங்கமும் 5 :1 வைப்புப் பெருகத்தையே

மொத்தச் சொத்துக்களுக்கு ஈடாக ரிசர்வ் வங்கிகளுக்குள்ள மிக முக்கிய மான பொறுப்பு அவற்றின் நோட்டுப் பணமாகும். இந்தப் பணத்திலே பெரும் பகுதி பொதுமக்கள் கையிலுண்டு; ஒரு சிறு பகுதி வங்கிகளின் ரொக்கப் பெட்டியிலுண்டு.

ரிசர்வ் வங்கிகளின் மற்றெரு பொறுப்பு, அங்கத்துவ வங்கிகளின் சட்டபூர்வமான சேமநிதி வைப்பு. இந்த 18 பில்லியன் டொலர் பணத் துக்கு மேலே பொதுசனங்களின் செக்குப் பணமுண்டு.

யுத்தகாலத்திலும் யுத்தத்துக்குப் பிந்திய காலத்திலும் நிலவிய நிதி : கடன்வசதிப் பிரமிட் அசலனமானதொரு படத்தை எமக்குக் காட்டு கிறது. சமீபகாலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை அறியவேண்டுமானால் படம் 2 ஐப் பார்க்க.

"ரிசர்வ் வங்கிக் கொடுகடன்" எமது பணச் சப்பிளையை எவ்வாறு நிச்சயித்தது.

படம் 2.—புழக்கத்திலும், சேமநிதியிலுமுள்ள பணம், ரிசர்வ் வங்கிக்கடன் வசதியை மிக நுணுக்கமாகப் பின்பற்றுகிறது. தங்க ஒட்டப்போக்கானது நீலமையைப பாதிப்பதற்குப் பெடரல் வங்கி விடவில்லை. சேமநிதிவளர்வதைப் பெடரல் வங்கி சமீபகாலத்திலே கடுப்படுத்தி வந்திருக்கிறது. (1957 இல் அது கடன்வசதியை இலகுவாக்கியது. ஏன்?)

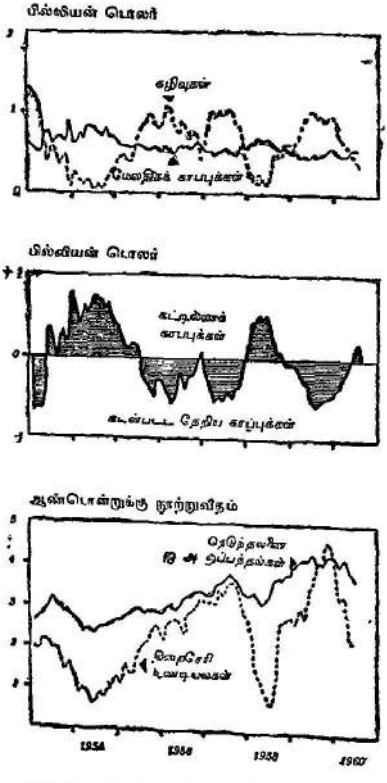
அதிலே பெடரல் ரிசர்வ் சஞ்சிகையில் பிரதிமாதமும் வெளியாகும் பொருளாதார மாற்றங்களில் முக்கியமானவை குறிக்கப்படுகின்றன.

உண்டாகும். அதையும் சமன்படுத்த விரும்பினால் அந்தப் பெருக்கமும் உண்டாகாது. அமெரிக்கா சாவதேசத் தங்க நியமத்திலே இருப்பது இந்த 25 வீத விதியைப் பாதிக்காது. அபூர்வமாக எற்படக்கூடிய அவசரகாலநிலே ஒருசமயம் எம்மைத்தங்க நியமத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிடலாம்.

முடியிலே புழக்கத்திலுள்ள பணத்தைக் காணலாம். யுத்தகாலத்தின் போது அது வளர்ந்து, இதுவரை சிறிது சிறிதாக வளர்ச்சியுற்றுளது. அதே படத்தில் டிமாண்ட் வைப்புக்களைக் காட்டமுடியாது. அவை மிக அதிகம். ஆனால் அவையும் இதே பொதுமாதிரியையே காட்டுகின்றன.

அங்கத்துவ வங்கிகளின் சேமநிதிகளும் இதேமாதிரியையே காட்டுகின்றன. இந்தச் சேமநிதிகள் எவ்வாறு மாறுகின்றனவென்பதை விளக்குவதே நமது முக்கியமான கடமை. தங்க இருப்பு எவ்வாறு நடக்கிற

படம் 3. வங்கிகளின் சேமநிதி நிலைகளைப் பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி கட்டுப்படுத்துதல்.

படம் 3. கழிவு, உபரி சேமநிதிகளு அதிகமானால் தேறிய சுதந்தரச் சேமநிதி எதிர்கணிய மாகும். (அது கடனபட்ட தேறிய சேமநிதியாகும்) இதன தாற்பரியமெனனவென்றால், கடன் வசதி இறுகமாகவும் வட்டி வீதம் அதிகமாக வுமிருகிறதென்பதே;

தென்பதில் இந்தவிளக்கம் ஓரளவு தங்கியிருக்கிறது. ஆனால் அஃது அதிக அளவிலன்று. நமது தங்க இருப்பிலே உண்டாகும் ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சேமநிதி மாற்றங்களாகக் காட்டுவதற்குப் பெடரல் வங்கி அனுமதியாது.

சேமநிதியை விளக்குவதானால் ரிசர்வ் வங்கியின்கடன் வசதியைப் பற்றிக் கவனிக்கவேண்டும். அதாவது பெடரல் வங்கியிலுள்ள அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களையும், வட்டிக் கழிவுகளையும் பார்க்கவேண்டும். 1957 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் ரிசர்வ் வங்கிக் கடன்வசதியை நமது தங்க நட்டத்துக்குச் சமனாக உயர்த்தப் பரிரங்கச் சந்தைக்கொள்வனவுகளைப் பெடரல் வங்கி எவ்வாறு செய்துவந்ததென்பதையும், அதன்பயனாக அங்கத்துவ வங்கிகளின் சேமநிதிகளை விழாமல் எவ்வாறு பாதுகாத்துவந்ததென்பதையும் அறிந்திருப்பீர். 1955–1960 இல் ஏற்பட விருந்த பணவீக்க ஆபத்தை எதிர்க்க இதுவே கங்கணங்கட்டிக் கொண்டிருந்தது.

கழிவுத் தொகை அளவை 3 ஆம் படத்திலே காண்க. அவற்றின்

மொத்தம் அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களோடு ஒப்பிடும்போது குறைவாகவே யிருக்கிறது. ஆனால் அவை வருடத்தில் நடந்த பகிரங்கச் சந்தைவிற்பனவு அல்லது கொள்வனவுகளிலும் பார்க்க அதிகமான மாற்றத்தை ஒவ்வொரு வருடமும் ஏற்படுத்துகின்றன. குறுந்தவணையில், இந்தக் கழிவுகள், பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கைகளுக்கு விரோதமானவையாகும். 1952 இல் பெடரல் வங்கி கடன வசதியை இறுக்கமுயன்றபோது கழிவுகள் அதிகரித்ததைப் பார்க்கலாம். எனவே சில பொருளியலறிஞர் கழிவுக் கொள்கையைப் பற்றிக் கொஞ்சம் கண்டிப்பாகவேயிருப்பார்கள். ஆனால் ஆதரவாளர் " கழிவு வசதி ஒரு பாதுகாப்பு ; இல்லாவிட்டால் பகிரங்க விற்பனவுசம்பந்தமாய் பெடரல் வங்கி இறுக்கமானதொரு கொள்கையை வைத்திருக்கமுடியாது. காருக்கு பிரேக் இருப்பதால் அதை விரைவாகச் செலுத்த ஒருப்படுவதுபோலவே கடன் வசதியிருப்பதால் பெடரல் வங்கி பகிரங்கச் சந்தைக்கொள்கையிலே கண்டிப்பாக இருக்கமுடிகிறது" என்று கூறுவர்.

3 ஆம் படத்தின் மேற்பகுதியிலே காட்டியபடி உபரி சேமநிதி சமீப காலத்திலே மிக அற்பமே[1]. கடன்வசதிகள் உபரிச் சேமநிதிக்கு அதிகப் பட்டால் பணம் இறுக்கமாகிவிடும். தேறிய சுதந்திரச் சேமநிதி எதிர்க் கணியமாயிருக்கும்.

3 ஆம் படத்தில் முக்கிய கருத்தான தேறிய சுதந்திரச் சேமநிதி காட்டப்பட்டுள்ளது. பணம் இறுக்கமாயிருக்கும்போது அஃது எதிர்க்கணியமா யிருக்கும். வட்டிவீதம் அதிகரிக்கும். பின்னர் பெடரல் வங்கி கடன் வசதியை இளக்கினால் அது நேர்க்கணியமாகும். 1960 இலே வியாபாரத்தின் கதி மந்தமானபொழுது, வட்டிவீதத்தைக் குறைப்பதற்காகப் பெடரல் வங்கி பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கையைப் பெருக்கிற்று. இதனால் கடன் வசதி பெருகிற்று. மொத்தப் பணம் பல மாதமாக இறங்கியபின், ஏறத் துவங்கிற்று. (3 ஆம் படத்தின் மூன்று பிரிவுகளையும் பார்க்க).

அடுத்த அத்தியாயத்திலே ஆளப்படும் பணக்கொள்கை, வருமான நிர்ணயம் என்பவற்றுக்கிடையேயுள்ள தொடர்பு பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு இங்கே அடியிட்டுள்ளோம். நமது வங்கிமுறையில் ஏற்படுத்தவேண்டிய சில திருத்தங்கள் பற்றி இந்த அனுபந்தத்திலே குறிப்பிடுவோம்.

சுருக்கம் 1. பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி மத்தியவங்கியாகும். அது வங்கியாளரின் வங்கி. சமூகத்தின் பண விநியோகத்தை அது கட்டுப்படுத்தும்.

1. ஆனால் 1930 ஆம் தசாப்தத்தின நடுப்பகுதியில், உபரிசேமநிதி மிக அதிகமாயிருந்தது. தங்கம் ஏராளமாக இறக்குமதியாயிற்று. ஆனால் வங்கிகள் கடனகொடுபதில் கவனமாயி ருந்தன. அதனால் பன்மடங்கு விருத்தியுண்டாகவில்லே. உபரிசேமநிதிகள் குவிந்தன. பணவீக்க மூண்டாகுமென்று பயந்த வங்கிச்சபை இந்த உபரி சேமநிதியானது வைபபுபபெருக்கத்தை உண்டாக்குமெனப் பயந்தது. எனவே சேமநிதியை இரட்டிக்கச்செய்து, உபரிச் சேமநிதியைக் கட்டுப்படுத்திற்று. வியாபாரப்பூரிப்புள்ள காலத்திலே வங்கிகள் உழைக்கக் கூடிய சொத்துக் களைக் காண முடியுமென்பதால் உபரிச் சேமநிதி அதிகம் உண்டாவதில்லே.

2. அதனுடைய ஐந்து படி செயல்முறை பின்வருமாறு : அது வங்கிச் சேம நிதிகளைச் சுருக்கும் ; அது மொத்த வைப்புக்களிலே பன்மடங்கு சுருக்கத்தையுண்டாக்கும். அதனால் கடன் ஒறுப்பாகும் (உயர்ந்த வட்டிவீதம்); அதனால் தனிப்பட்ட முதலீட்டுச் செலவும் பொதுமுதலீட்டுச் செலவும் குறையும் ; அதனால் பண வருமானமும், விலைகளும் தாழ்க்கணிக்கும்.

3. பெடரல் வங்கி பயன்படுத்தும் வலிமை மிக்க ஆயுதங்களாவன : (1) பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கைகள் (2) கழிவு வட்டிவீதக் கொள்கை (3) சட்டபூர்வமான சேமநிதி நிபந்தனைகளை மாற்றுதல். மத்தியவங்கிகள் சில சமயம் பயன்படுத்தும் சிறிய ஆயுதங்களாவன ; அறநெறிகூறி வழிப்படுத்தல், எல்லைக்கோட்டுக் கடன்படுதல் மீது தேர்ந்த கட்டுப்பாடு, தவணை விற்பனை, ஈடு என்பனவாகும்.

4. பெடரல் வங்கி அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களைப் பகிரங்கச் சந்தையிலே விற்றல், அதனுடைய சொத்துக்களையும் பொறுப்புக்களையும் குறைப்பதோடு, அங்கத்துவ வங்கிகளின் சேம நிதிகளைக் குறைப்பதன் மூலம், வைப்புக்கான அடிப்படையையுங் குறைக்கிறது. பணக்கொள்கையை ஆராயும் ஒவ்வொரு மாணவரும் தினசரி செயற்படும் பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கைகளை அறிந்திருக்கவேண்டும்.

5. கடன்வசதிக் கூர்முனைக் கோபுரம் காட்டும் பணம் சம்பந்தமான முக்கிய விடயங்களை இந்த அத்தியாயத்தில் ஆராயப்பட்டமுறையில் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்; அல்லது மாறும் சேமநிதி, பணம் என்பன சம்பந்தமான அசலைப் படங்களைக் கொண்டு விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

ஆராய்வதற்குரிய வினாக்கள்

1. நீர் எந்த பெடரல் ரிசர்வ் மாவட்டத்தில் வசிக்கிறீர் ? உமது இல்ல வங்கி எவ்வளவு தூரத்திலுண்டு ?

2. ரிசர்வ் வங்கிகளின் சமீபகால ஐந்தொகையிற் காணும் அமிசங்களை விளக்குக.

3. ஒரு குகையிலே தங்கத்தைக் காண்கிறீர். அதன்பின் நடப்பவற்றைக் கிரமமாக விளக்குக.

4. " பணச்சப்பிளையைக் கூட்டவோ குறைக்கவோ சமிக்கை கொடுக்கும் பாரமானியாக நாம் தங்கத்தைப் பயன்படுத்தியபடியால் தங்கப்போக்கு வரத்து விலைகளைப் பாதிக்கின்றது. தங்கநியமம் முட்டாட்டனமான திட்டமே. ஆனால் பணவீக்கத்தையுண்டாக்கும் கடதாசி நோட்டுக்களையடித்து விடும் ஊழலநிறைந்த சட்டசபையில் நம்பிக்கை வையாமல், குறைவுள்ள தங்கத்திட்டத்திலே நம்பிக்கை வைப்பது நல்லதே ". இக்கூற்றை ஆராய்க.

5. 1 பில்லியன் டொலர் பகிரங்கச் சந்தைக்கொள்வனவினால் உண்டாகக் கூடிய விளைவுகளை ஆராய்க.

6. சேமநிதி நிபந்தனைகளை இரட்டிப்பதால் உண்டாகும் விளைவுகளை ஆராய்க. அரைவாசியாகக் குறைப்பதால் உண்டாகும் விளைவுகளை ஆராய்க.

7. ரிசர்வ் வங்கி அதிகாரிகள் உபயோகிக்கும் பணக் கட்டுப்பாட்டு ஆயுதங்களை அட்டவணைப் படுத்துக. அவை (1) M ஐக் கட்டுப்படுத்த எத்துணைப் பலம் உடையன ? (2) வட்டிவீதத்தைக் கட்டுப்படுத்த எத்துணைப் பலம் வாய்ந்தவை ? (3) விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த எத்துணைப் பலம் வாய்ந்தவை ? (4) வேலைவசதி, வசதியின்மை என்பவற்றைக் கட்டுப்படுத்த எத்துணைப் பலம் வாய்ந்தவை ?

8. ரிசர்வ் சபையின் 1939 ஆம் ஆண்டின் பின்வரும் கூற்றை ஆராய்க : " வியாபாரம், தொழிற்றுறை, விவசாயம் என்பவற்றுக்குக் குறைந்தவட்டியில் பணத்தைக் கொடுக்கப் போதிய சேமநிதியை வங்கிகள் வைத்திருக்கின்றனவா என்பதைக் கவனித்துக்கொள்ளப் பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிக்கு முடியும் ; ஆனால் மக்கள் பணத்தைக் கடன்வாங்கச் செய்ய முடியாது. அத்துடன் வங்கிகள் கடன்கொடுப்பதாலும், முதலீடு செய்வதாலும் உண்டாகும் வைப்புக்களைப் பொதுமக்கள் செலவு செய்யப்பண்ணவும் முடியாது ".

9. 1961 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்திலிருந்து வந்துள்ள பணக்கொள்கையை ஆராய்க.

10. குணவியல்புள்ள தேர்ந்த கட்டுப்பாடு, அளவியல்புள்ள கட்டுப்பாடு என்ற இவற்றின தாரதம்மியங்களை ஆராய்க.

11. பின்வரும் கருத்துக்களைப் புனராலோசனை செய்க.

5 படிவிளைவு, வட்டிவீதம், கடன்சேமநிதியும் உபரி சேமநிதியும் சட்டபூர்வமான சேமநிதி நிபந்தனைகள்; கடன்வசதி கிடைப்பதும் அதன செலவும் ; அறநெறியொழுக்கங்கூறி வழிப்படுத்துதல் ; X விதியும் தங்கச் சான்றிதழும் ; கடன்வசதி ; கடன்வசதிக் கூர்முனைக்கோபுரம். பெடரல் ரிசர்வ் நோட்டு. தேறிய சுதந்திரச் சேமநிதிகள். பகிரங்கச் சந்தைக் கொள்வனவும், விற்பனவும் ; தேறிய கடனபட்ட சேமநிதிகள்.

அனுபந்தம்

வங்கித்தொழில் முறையைச் சீர்திருத்தும் சில யோசனைகள்

நமது வங்கிமுறை பூரணமானதென்று சிலர் கருதினாலும், பலர் அது எமது தேவைக்குப் போதுமானதென எண்ணுகின்றனர். சிலர் பின்வரும் சீர்திருத்தங்களிற் சிலவற்றைச் செய்வது நல்லதெனக் கருதுகின்றனர்.

கழிவுவட்டிச் சீர்திருத்தம். பெடரல் வங்கி பகிரங்கச் சந்தை விற்பனவுகள் மூலம் கடன்வசதியை இறுக்கும்போது வட்டிவீதம் உயர்கிறதென்பதைப் படம் 3 இல் கண்டோம். இதன்விளைவாக சேமநிதிகளின் வீழ்ச்சியை வங்கிகள் தடுக்கின்றன. ஒருவகையிலே வட்டியந்திரமுறை பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கைகளைப் பலப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அவற்றுக்கு மாறுக

வேயிருக்கின்றது. தற்போதைய வங்கிமுறையை ஆதரிப்போர், வட்டி செயற்படும் முறை தற்காலிகமானதொரு பாதுகாப்பை உதவுவதால் பெடரல் வங்கி பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கைகளிலே பெரிதும் ஈடுபடலா மெனக் கூறுவர். ஆனால் பகிரங்கச் சந்தை நடைமுறைகளுக்குப் பாதகமாக வட்டிச் செயற்பாடுகள் செல்லும் அளவைக் குறைக்கச் சில பொருளிய லாளர் சில சீர்திருத்தங்களைக் குறிப்பிடுவர். அவர்கள் கூறும் நியாயங்கள் சில பின்வருமாறு :—

1. வட்டிச் சலுகையை முற்றுக நீக்கிவிடுக. பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கை களில் மாத்திரம் தங்குக. அங்கத்துவ வங்கிகள் பெரிய சேமநிதிகளை வைத்திருக்கவிரும்பினால் அதற்கு ஒழுங்குசெய்யவேண்டும். விவசாயம், தொழில், வியாபாரம் முதலியவற்றுக்குப் பணம் கடன் கொடுக்கும் வசதி எப்போதுமிருக்கவேண்டுமென்ற 1913 ஆம் ஆண்டுக் கருத்து இன்று செல்லுபடியாகாது. ஏனெனில் அப்படியானால் பண விநியோகம் நெகிழ்ச்சியுடையதாயிருக்கும். அதனால் உற்பத்தி, வேலை வாய்ப்பு, விலை வாசி என்பவற்றில் சக்கரபூர்வமான ஏற்றத்தாழ்வுண்டாகும். இவ்வாறு அவர்கள் நியாயங்கூறுவர்.

இந்தக் கொள்கையிலுஞ் சிறிது வித்தியாசமானது வட்டியை முற்றுக நீக்காமல், பெரிய அவசரநிலையுண்டானால் மாத்திரம் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாகும். இந்தக் கொள்கைப்படி தற்போதுள்ள குறுந்தவணை வட்டிவீதத்தினும் 2 அல்லது 3 வீதம் மேலாக தண்டனைமட்டத்தை உண்டாக்கி வட்டிவிதிக்குமாறு கூறுகிறது. அப்படி யானால் புத்தியுள்ள எந்த வங்கியாளனும் வட்டி விதியாமல் "பெடரல் நிதிச் சந்தையில்" கடன் பெறுவான். இச்சந்தையிலே ஒவ்வொரு வங்கியும் தனது உபரிசேமநிதியை வெந்தீதிலே ஒவ்வொருநாளும் தமக்கிடையே விற்றுக்கொள்ளும். இல்லாவிட்டால் அவர் தமது திறைசேரிப்பத்திரங்களை விற்பர்.

2. ஒவ்வொரு வாரமும் அல்லது நாளும் கழிவுவீதத்தைத் திறை சேரிச் சுதந்திரச்சந்தை உண்டியல் வீதத்துக்கு மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சிபார்சை அனுசரித்து, 1956 துவக்கம், கனேடா மத்தியவங்கி கழிவுவீதத்தைச் சுதந்திரச்சந்தை உண்டியல்வீதத்தினும் $\frac{1}{4}$ வீதம் அதிக மாகச் சரிக்கட்டிக்கொண்டுவந்தது. (இதற்கு ஒரு சிறு மாற்றுமுண்டு. அதா வது பெடரல் வங்கியானது உண்டியல் வீதம், கழிவுவீதம் இவற்றிடை வாரா வாரம் உண்டாக்கும் வித்தியாசத்தை, பொருளாதாரத்துக்குச் சரியான பண இறுக்கத்தைக் கொடுக்கும் வகையில், வட்டிவீதத்தை உற்சாகப்படுத்தவோ, தளர்த்தவோ வேண்டுமென்பதைக் கொண்டு மாற்றுதல்.)

3. அங்கத்துவவங்கிச் சேமநிதிகளுக்குப் பெடரல் வங்கி குறிக்கப்பட்ட கழிவு வீதத்திலே வட்டிகொடுக்கச் செய்தல்.

கழிவுவீதத்திலே வங்கிகள் சுதந்திரமாகப் பணத்தைக் கடன்படவும், கடன்கொடுக்கவும் செய்தால், உண்டியல்வீதமும், குறுந்தவணை வட்டி

வீதங்களும் பெடரல் வங்கியின் விருப்பத்துக்கு உடனே தங்களைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளும். பின்னர் பெடரல் வங்கி சமூகத்தில் பணம் இறுக்கமாயிருக்க வேண்டுமா நெகிழ்வாயிருக்க வேண்டுமா என்பதை உத்தேசித்து வட்டி வீதத்தை நிச்சயித்துக்கொள்ளும். 1960 இலே யேலைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் ஜேம்ஸ் தோபின் இவ்வாறு ஒரு யோசனையைக் கூறினர்.

இங்கே கூறிய யோசனைகளுக்குச் சார்பாகவும், மாறுகவும் எவ்வளவோ கூறலாம். கழிவுவீதத்தை சந்தையை நுணுக்கமாக அனுசரிக்கும் முறையில் அடிக்கடி மாற்றினால் ஏழிய, கழிவுசெய்யும் முறையிலுண்டாகும் விபரீதங்களை மாற்றும்முறையிலே பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கைகளைத் தீவிரமாக அனுசரித்தாலொழிய மற்றும்படி முக்கியமான நன்மைகளை இந்தச் சீர்திருத்தங்கள் மூலம் பெறமுடியாவெனப் பல பொருளியலாளர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். கழிவுவீதத்திலே உண்டாகும் மாற்றங்களை பெடரல் சேமநிதியின் நோக்கங்களுக்கு அறிகுறியாகப் பயன்படுத்தலாம். கழிவுகளின் போக்கிலிருந்து, பெடரல் வங்கி சந்தை இறுக்கத்தின் நிலையை அறியக்கூடியதாயிருக்கும். சிலர் இதனை ஒத்துக்கொள்வதில்லை.

பகிரங்கச் சந்தைச் சீர்திருத்தங்கள்

1953 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி அதிகாரிகள், குறுந் தவணை அரசாங்க உண்டியல் சம்பந்தமான பகிரங்கச் சந்தை விவகாரங் களில் மாத்திரம் ஈடுபட்டனரேயன்றிப் பல காலங்களில் பூர்த்தியடையும் அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களை வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் ஈடுபடவில்லை. பழையவழக்கத்திலிருந்து மாறிய இந்தக் கொள்கை "உண்டியல்மாத் திரம்" கொள்கை எனப்படும். (ஏனெனில் அவசரகாலங்களிலும், விசேட சந்தர்ப்பங்களிலும் சில சமயம் பெடரல்வங்கி தனது விதிக்கு விலக்காக நடக்கும். அதாவது இதனை "வழகமாக உண்டியல்" அல்லது "முன் னுரிமையாக உண்டியல்" என்று கூறும்).

"உண்டியல் மாத்திரம்" என்ற கொள்கைக்குச் சார்பாகப் பல நியாயங் கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. முக்கியமான காரணம் தத்துவக்கொள்கை சார் பானது. அதாவது சுதந்திரச்சந்தையே வட்டிவிகிததிட்டத்தை முன்மா திரியாக அமைக்கவேண்டும். மத்திய வங்கி, வங்கிச் சேமநிதிகளையும் பணத்தையும் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்பதே. பின்னர் கூறப்பட்ட கார ணங்கள், அரசாங்கக் கடன்பத்திர வியாபாரிகள் விரிவான சந்தையை ஏற் படுத்துவது சம்பந்தமானவை. பெடரல் வங்கி ஒருவகையான முதிர்ந்த கடன் பத்திரங்களை வாங்கவோ விற்கவோ போகிறதென அறிந்த கூகவியா பாரிகளுக்குச் சலுகைசெய்யாதிருத்தல்; குறுநதவணை உண்டியல்விகிதங் களைக் கட்டுப்படுத்துவதால் நெடுந்தவணை உண்டியல்விகிதங்களையும் பெட ரல்வங்கி கட்டுப்படுத்துகிறதென்ற முரணான வாதம்; இவை போன்ற வேறு வாதங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இக்காலச் சனநாயக அமைப்புள்ள கலப்புப் பொருளாதாரத்துக்கு "உண்டியல் மாத்திரம்" கொள்கை நல்லகொள்கையன்றென அறிமுறை

வல்ல பொருளியலறிஞரிற் பெரும்பாலோர் கருதுகின்றனர். ஆரம்பத்திலே நியூயோர்க் பெடரல் வங்கி, வாஷிங்டன் "உண்டியல்மாத்திரம்" என்பதை எதிர்த்ததுபோல, இக்கால மத்தியவங்கியானது காங்கிரசின் விருப்பத்தை அனுசரித்து வீலைவாசிகளை திரமாக்குவதற்கும், உயர்ந்த வேலைவாய்ப்புக்களை உண்டாக்குவதற்கும் ஏற்றவகையில், கடன்வசதிக் கொள்கையை அனுசரிக்கவேண்டியது அதன் கடமை என நினைக்கின்றனர். அரசாங்க நிர்வாகப் பிரிவுக்கும் மத்திய வங்கிக்கும் எத்தகைய தொடர்பு இருக்க வேண்டும் என்ற அரசியல் விவகாரங்களை நீக்கிவிட்டு, சந்தையிலுள்ள நீண்ட தவணைக் கடன்பத்திரங்களுக்கும் குறுந்தவணைக் கடன்பத்திரங்களுக்கும் இடையில் பங்கிடப்படும் தன்மையை மாற்றுவதால், திரப்படுத்தும் கொள்கை அதிக சக்திவாய்ந்ததாயமையுமெனப் பொருளியல் நிபுணர் பொதுவாக அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். ஏனெனில் நீண்ட தவணைக் கடன் பத்திரங்கள், குறுகியவகையிலே வரைவிலக்கணங் கூறப்பட்ட பணத்துக்குத் தூரத்திலிருக்கின்றன. அத்துடன் அவற்றின் வட்டிவீதங்கள் நீண்ட தவணை முதலீட்டு நடவடிக்கைகளைப் பாதிப்பதில் நேரடியாக முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்றன. ஏனெனில் நெடுந்தவணை முதலீட்டு நடவடிக்கைகளே வேலை, வருமானம் என்பவற்றை ஏறவும் இறங்கவுஞ் செய்கின்றன. பணவீக்கம் உள்ள காலத்திலே மத்தியவங்கியும் திறைசேரியும் தம்முள் (மற்றநிலைமைகள் மாறுதிருந்தால்) (1) நீண்டகாலக் கடன் பத்திரங்களின் மேல்மிச்சமாயுள்ளவற்றின் விகிதத்தை அதிகரிக்கமுயலும். (2) அதனால் அவற்றின் வீலையைக் குறைக்கும். (3) நீண்டகால வட்டி வீதத்தை அதிகரித்து கட்டடத்துக்கும் தளவாடத்திலே முதலீடு செய்வோருக்கும் பணம் கிடைப்பதை அருமையாக்கி வீலைகளைக் கூட்டும். (4) மக்களுடைய மூலதனச் சொத்துக்களின் மதிப்பைக் குறைத்து அவர்கள் நடப்பிற் செலவுசெய்வதைத் தடுக்கும். மந்தகாலத்திலே மற்றவையெல்லாம் மாறுதிருக்கும்போது நு + மு + அ (C + I + G) அட்டவணையை மேலே உயர்த்த வேண்டியதால், மேலே கூறிய முறையை மாற்றி, குறுந்தவணைக் காலக் கடன்பத்திரங்களைப் பிறப்பிக்கவேண்டும். "உண்டியல் மாத்திரம்" என்ற கொள்கை மேலே கூறிய முறையின் முக்கியத்தை ஒன்றில் மறுக்கிறது அல்லது இத்தகைய பிரச்சினைகளை யெல்லாம் அரசாங்க நிர்வாகப் பிரிவு கடன்நிர்வாகக் கொள்கைப்படி தீர்க்கலாமென்று கருதுகிறது[1]. இதில் மத்தியவங்கி தலையிடவேண்டியதில்லை. ஒரு பொது நிர்வாகத் தாபனத்திலிருந்து மற்றொரு நிர்வாகத்தாபனத்துக்குக் கடமைகளை மாற்றுவதால் தனிப்பட்டவரின் சுதந்திரம் சம்பந்தமான தத்துவப் பிரச்சினைகள் பாதிக்கப்படவில்லை. கடன்நிர்வாகம் பொருளாதாரத் திர

[1]. கடன்நிர்வாகப் பிரச்சினை, திரநிலைக்கொள்கை நோக்கில் வைத்துப் பார்க்கும் போது, புதிய கடனபத்திரங்கள் பிறப்பித்தலுடனே பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பதுடனே எவ்வித சம்பந்தமுமுடையதன்று. ஆனால் அது மிஞ்சி நிற்கும் கடனின் நெடுந்தவணைக் குறுந்தவணை முதிர்வு அமைப்பைப் பற்றியே அக்கறையுள்ளது. Quarterly Journal of Economics, Vol. LXXIV No. 3 (August 1960) PP. 341–373

நிலைக்கு முக்கிய தொண்டைச் செய்யாத ஒரு காலக்கட்டத்தில், "உண்டியல் மாத்திரம்" என்ற கொள்கை நிலவியமை தற்செயலாக ஏற்பட்டதொரு பொருத்தமன்று.

நெடுந்தவணை வட்டிவீதம், குறுந்தவணை வட்டிவீதம் என்பவற்றிடையேயுள்ள வித்தியாசத்தை பெடரல் வங்கி நேரடியாகப் பாதிக்கமுடியுமானால், பணக்கொள்கையின் சக்திபெரிதும் பயனுடையதாயிருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் (உதாரணம், 1961 ஆம் ஆண்டு தங்கப் பிரச்சினையும், பின்னிறக்கமும்) உண்டென "உண்டியல்மாத்திரம்" கொள்கையைக் கண்டிப்போர் எடுத்துக்கூறுவர். பெடரல் வங்கி தன்னுடைய கால்களுக்கே கட்டுப்போடுகிறது; அதனால் தன் அதிகாரத்தைக் குறைத்துக்கொள்கிறது; அதனால் சனநாயக அமைப்பிலுள்ள சமூகங்களின் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்த வழி கோலுகிறது. சஞ்சலமற்ற பொருளாதார நிலையையும், வீணுகக் கிடக்கும் மூலவளங்களை நல்லமுறையில் பயன்படுத்தலையும் இலக்காகக் கொண்டகொள்கைகளை ஏதோ ஒரு வழியில் கடைப்பிடிக்க இந்தச் சமூகங்கள்முயலும்.

மத்திய வங்கிகளுக்குள்ள உசிதாசாரப்படி நடக்கும் உரிமையை ஒழித்தல்.—வேறு பல சீர்திருத்தங்களும் சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ளன.[1] பின்னச்சேமநிதி வங்கிமுறையை ஒழிக்குமாறு சிலர் கூறுவர். 100 வீத ரிசர்வ் வங்கிமுறை அரசியல்வகையில் அபூர்வமானதொன்று. எனவே அத்தகைய நிலையைப்பற்றி இங்கே ஆராயவேண்டியதில்லை.

பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிமுறையை ஒழித்துவிடவேண்டுமென்றும் யோசனை கூறப்பட்டது. இதற்குப் பதிலாகத் தங்க நாணய முறையை அனுசரிக்கலாம்; அல்லது அரசாங்க உத்தியோகத்தரின் உசிதாசார மதிப்புக்குவிடாதும் அரசியலமைப்பை அனுசரித்ததுமான அரசாங்கமுறைப்படி அரசாங்கமே எல்லாப் பணத்தையும் சப்ளைசெய்யும் முறையை அனுசரிக்கலாம். "சட்டப்படி விதியமைப்பதன்றி மனிதருடைய அபிப்பிராயப்படியன்று" என்பதே இக்கொள்கையின் இலட்சியம். அரசியல்முறையில் இத்தகைய தொரு மாற்றம் ஏற்படுவது அசாத்தியம். ஆனபடியால் இதைப்பற்றி இங்கு ஆராயவேண்டியதில்லை.

இத்தகைய தீவிரமான சீர்திருத்தங்களுக்குப் பதிலாக, பெடரல் ரிசர்வ் அதிகாரிகள் காற்றடிக்கும் திசையை அறிந்து, அதற்கு எதிராக நிற்கும்

[1] தேவையான சேமநிதிவிகிதத்தைப் படிப்படியாக பெடரல் வங்கி உயர்த்தவேண்டுமெனவும் இதறடோக அரசாங்கக கடன்பத்திரங்களைப் பிரசுகச் சந்தையில் வாங்க வேண்டுமெனவும் காங்கிரஸிலுள்ள சிலர் எண்ணுவர். பொதுக்கடன கணக்கினால வங்கிக்கும் வேறு தாபனங்களுகுகும் செனமதியாகும வடடிவீதம், இதனால குறையும். இதனால் பெடரல் வங்கியின் உழைப்பு (அதாவது நிறைசேரிக்கு ஈற்றில் செல்லுபடியாவது) கூடுமென்றித் தலிப்பட்டதாபனங்களின் உழைப்பன்று. வங்கி உழைப்பின் சரியான மட்டமெனவென்ற நோகுகத்தை அடிப்படையாகக கொண்டே, நாளடைவில் உண்டாகக்கூடிய M இன் வளாச்சித் திட்டத்தையும் கடன்வசதி இறுக்கத்தையும உண்டாக்கக்கூடியவகையில் இவை யெல்லாவறறையும் செய்யலாம். இநதமுறையை அடிதலேயாகமாற்றினால் வங்கி உழைப்புக்களுக்கு உதவிபுரியலாம். ஆனால பணவாட்ட முண்டாகாது பார்த்துகொளள வேண்டும்.

வகையில் முடிபுகளைச் செய்யாதிருக்கவேண்டுமென ஒரு யோசனை கூறப் பட்டது. பெடரல் ரிசர்வ் அதிகாரிகள் பின்வரும் அறிவுறுத்தல்களை மேற் கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர்.

அரசாங்கச் செலவிலும், நுகர்விலும், முதலீட்டிலும் ஏற்படக்கூடிய மாற்றங்கள் எப்படியிருந்தாலும், அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல், சட்டப் படி விதிக்கப்பட்ட பணம், வருடம் 3 வீதத்திலே வளரக்கூடியவாறு பெட ரல் வங்கி நடக்கக் கட்டளையிடப்படவேண்டும்.

இந்தவிதி தத்துவரீதிப்படி முக்கியமானதென இதனையுண்டாக்கியோர் கருதினர். எனெனில் இஃது அரசாங்கம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் தலை யிடு வதைக் கட்டுப்படுத்துவதோடு மனிதர் செய்யும் விதிகளுக்கன்றிச் சட்ட விதிகளுக்கு முக்கியத்துவமும் கொடுக்கிறது. அதற்கு மேலும் விசேடமான தொரு சகாயமுண்டு எனக் கருதப்படுகிறது. இந்தத் தத்துவ நன்மை ஒருபுறமிருக்க, இந்தவிதி நாட்டின் பொருளாதாரத்துக்குச் சஞ்சலப்படாத தொரு தன்மையைக் கொடுக்கிறது. பண அதிகாரிகள் இப்போது பின்வரக் கூடியதைப் பற்றி முன்கூட்டியே அறிந்துகூறவும், அந்த நிலையை மாற்று வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவும் அவர்களுக்கிருக்கும் குறுகிய திறமை, பொரு ளாதார முறையைப் பாதிக்குமேயன்றி அதற்கு உதவிபுரியமாட்டாது என இந்தக் கொள்கையை ஆதரிப்போர் எடுத்துக் காட்டுவர்.

இக்காலப் பொருளியலாளருட் பெரும்பாலோர் (இவர்களில் இந்நூ லாசிரியரும் ஒருவர்) இம்முறை அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்துக்கு ஏற்ற தன்றெனக் கருதுவர். இப்போதுள்ள முறை நிறைவற்றதாயிருந்தாலும், புதிய இம்முறையிலும் பார்க்கச் சிறந்தது. மேலும் சனநாயக சமூகத்தில் இத்தகையதொரு முறையை எவரும் விரும்பமாட்டார். இதனால் உண்டா வது தீமையேயன்றி நன்மையன்று. ஆனால் இந்தப் புதிய முறை நல்ல தென அபிப்பிராயப்படும் பொருளியல் நிபுணருமுளர்.

விவாதத்துக்குரிய இத்தகைய விடயங்களைக் கணக்கிலெடுத்து ஆராய்ந் தாற்றான் இக்காலப் பொருளியல் பற்றிய முழுக் காட்சியையும் பெற முடியும். பொருளியலாளர் நல்லெண்ணத்தோடு தமது அபிப்பிராய வேற் றுமையைக் காட்டுவர். இப்பிரச்சினைகளில் அடங்கிய நன்மைதீமைகளைக் கண்டறிய ஆராய்ச்சிகளைச் செய்வர். எத்தகைய ஆராய்ச்சியை நடத்திஞலும் இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்குப் பூரணமான தீர்வு காணமுடியாது. இவ் வளவு அபிப்பிராய ஒற்றுமை அவர்களிடம் காணப்படுவதே பெரிய நூத னம். அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளும் விடயம் மிக அதிகம்; வேறுபடும் விடயமோமிக அற்பம்.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்

பண ஆராய்ச்சியையும், வருமான ஆராய்ச்சியையும் இணைத்தல்

இச்சந்தர்ப்பத்திலே நோட்டுக் காசு மேலும் தேவையென்று கூக்குரல் கேட்டது. 1723 இலே அடித்த சிறிய நோட்டுத் தொகை, வியாபாரத்தைப் பெருக்கிற்று; வேலைவாய்ப்புகளை உண்டாக்கிறது; குடிசனத் தொகையை அதிகரிக்கச்செய்தது. பழைய வீடுகளிலெல்லாம் சனங்கள் நிறையக் குடியிருப்பதையும் புதிய வீடுகள் கட்டப்படுவதையுங் கண்டேன். அதனால் இந்த நோட்டுப் பணம் நன்மை பயக்கிறதென்பதை அனுபவ வாயிலாகக் கண்டேன். ஆனால் நோட்டை அடிப்பதற்கும் ஓர் எல்லையுண்டு. அதனை அதிகம் அடித்தால் ஆபத்துண்டாகும்.

—பெஞ்சமின் பிராங்லின்

சேமிப்புக்கோடும், முதலீட்டுக்கோடும் ஒன்றையொன்று வெட்டும்போது வருமான மட்டத்தை அறியக்கூடியதாயிருந்ததென்று 13 ஆம் அத்தியாயத்திலே கண்டோம். பெடரல் ரிசர்வ் கொள்கை மாற்றம் எவ்வாறு சமூகத்தின் பண நிலையை மாற்றும் என்பதைக் கடந்த சில அத்தியாயங்களிலே ஆராய்ந்தோம்.

இந்த அத்தியாயத்திலே இந்த இருவகை ஆராய்ச்சிகளையும் இணைக்கப் போகிறோம். வருமான நிர்ணயம் என்ற இக்காலக் கொள்கையோடு பண ஆராய்ச்சி நன்றாகப் பொருந்தக்கூடியதாயிருக்கிறது. நிலைமையைத் திரப்படுத்துவதற்கு இது முதற்படி. அதாவது மத்திய வங்கிப்பணைக் கொள்கையும் அரசாங்கப் பிஸ்கால் கொள்கைகளும் (அதாவது பொதுச் செலவு, வரிவிதித்தல், அதனால் உண்டாகும் வரவு செலவுப் பற்றாக்குறை அல்லது மேல்மிச்சம் ஆகியன ஆகும்.) நியாயமான விலைவாசிகளும், உற்பத்தித் திறமைகளைப் பயன்படுத்துதலும் உள்ள முற்போக்கான பொருளாதார நிலையை அடைய, இந்தப் பணக்கொள்கையையும், பிஸ்கால் கொள்கைகளையும் இணைப்பது அவசியம்.

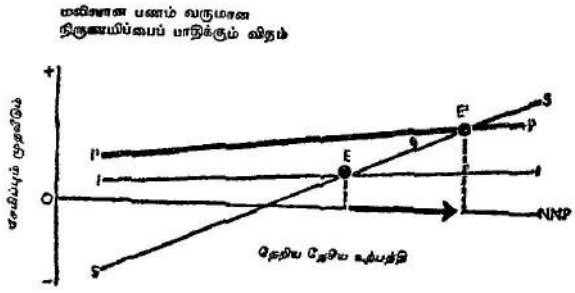
தினமாக்கும் கொள்கைகள் எவ்வாறு செயற்படுகின்றன; ஒன்றோடொன்று எவ்வாறு இணைகின்றன என்பதை இந்த அத்தியாயம் எடுத்துக்காட்டும். பிஸ்கால் கொள்கை சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை விபரமாக ஆராயும் வேலை, இரண்டாம் பிரிவின் கடைசி அத்தியாயத்தில் மேற் கொள்ளப்படும்.

பணக்கொள்கை பிரதானமாக முதலீட்டுக் கோட்டையே பாதிக்கும்: வரை படங்கள்

மலிவான பணக்கொள்கை எவ்வாறு செயற்படுகிறது என்பதை, வருமான ஆராய்ச்சிக்குரிய சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி படம் 1 காட்டுகிறது.

வட்டி வீதம் குறைவதாலும், கடன்வசதி அதிகரிப்பதாலும் முதலீட்டி லுண்டாகும் இறுதியான உயர்வைக் கவனிக்க. இது மொத்தப் பணம் பன்மடங்கு உயரும்போது நிகழும்.

முதலீட்டுக் கோட்டை உயர்த்துவதற்காக மத்தியவங்கி கடன்வசதியை இலேசாக்கும் :

படம் 1.—வங்கிகளுக்கு அதிக சேமிப்புநிதியை வழங்குவதாலும, வட்டி வீதத்தைக் குறைத்துக் கடன்வசதியை அதிகரிபபதாலும், பெடரல வங்கி முதலீட்டுக் கோட்டை உயர்த்தி, வருமானத்தைப பன்மடங்காகப் பெருக்குகிறது.

(இதே கருமத்தை 13 ஆம் அத்தியாயத்திலே, காட்டிய நு+மு+அ (C+I+G) என்ற வாய்பாட்டைப் பயன்படுத்திக் காட்டலாம். 372 ஆம் பக்கத்திலேயுள்ள 11 ஆம் படத்தில் காட்டப் பட்ட பணவாட்ட இடைவெளியை நீக்க, விரியும்பணக் கொள்கையொனறு செயற்படலாம். முமு (II) கோட்டிலே மலிவான பணத்தினால் தூண்டப்படும தலத்தாபன முதலீடுகளும் அரசாங்கமுத லீடுகளும் இதில அடக்கப்படல்வேண்டும். படம் 1 இல் இநத விடயங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன.)

உதாரணமாக, நமது பொருளாதாரம் பணவீக்க இடைவெளியையுடைய தாயிருக்கிறதெனக் கொள்வோம். இதனால் சேசே (SS) முமுவேலைவாய்ப்பின் மடடத்து வலப்பக்கத்தில் முமுவைச் (II) சந்திக்கிறது எனவும் கொள்வோம். விலைவாசிகள் ஏறுமல் வருமானத்தை விரும்பியமட்டத்துக்குக் கொண்டு வர சுருங்கும பணக்கொள்கை எவ்வாறு துணைசெய்யுமென்பதைக் காட்ட முடியுமா[1] ?

[1]. பணக்கொள்கையானது முதலீட்டைப் பாதிப்பதோடு சேமிப்பு ,நுகர்வு ஆகிய பகுதி விருநதும் சிறிது உதவிபெறுமெனச் சிலபொருளியலறிஞர் எதிர்பார்த்ததுண்டு. உயர்ந்த வட்டி வீதம சேமிபபை விருதி செய்து நுகர்வைக குறைக்குமென அவர்கள் எதிபார்த்தனர். அதாவது படம் 1 இலுளள சேசே (SS) ஐ வடடிவீத உயர்வு மேலே தள்ளிவிடுமென எண்ணினர். இதனால் முமு (II) கீழே இறஙகுவதாலுண்டாகும் பயனைத் திரபபடுத்தலாமெனவும் நினைத்தனர். ஆனால் இநதப பயன்கள அதிகம வலியுடையனவல்லவெனறும் இவற்றை அதிகம் கணக்கில் கொளளமுடியாதெனறும் 29 ஆம அததியாய ஆராய்சசியும் அனுபவமும் தெளிவாக்கு கினறன. (வடடி வீதம் எறுவதால சேமிபபுக் குறையலாம்.) கடனவசதி இழகுவதால மக்களு டைய சொத்தல மதிபபு அதிகரிகக்லாம ; தவணை வீதம் கடனைத திருப்பிக கொடுக்கவிரும்பும் நுகாவோருக்குக கடனவசதியை அதிகரிகக்லாம். இனறுளள பொருளியலாளர் முமு (SS) கோட டிலே அவவாறு மாறறமுணடாவதை முகியமனறெனக்கருதுவர்.

வருமான நிருணயிப்பிலே பணத்தின் செல்வாக்கு : சொற்கள்

பெடரல் ரிசர்வ் பணக்கொள்கையானது வருமானம், தொழில் வாய்ப்பு, விலைவாசிகள் என்பவற்றைப் பெருக்க, எவ்வாறு தொழில்புரிகிறதென் பதைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

1. பகிரங்கச் சந்தைக் கொள்வனவுகளாலும், வேறு வகையான பெரிய சாதனங்களாலும் பெடரல் வங்கி பணச் சப்பிளையை அதிகரிக்கிறது. (வங்கிச் சேமநிதியையும் பன்மடங்கு வைப்புப் பெருக்கத்தையும் ஞாபகப்படுத்துக).

2. பணத்தின் சப்பிளையைப் பெருக்கும் முறை, கடன்பத்திர விலைகள் உயர்த்தப்படுவதை உணர்த்தும். எனெனில் பெடரல் வங்கியும், அங்கத்துவ வங்கிகளும், பொதுமக்களும் தமது புதிய பணத்தை அத்தகைய கடன் பத்திரங்களை வாங்கவே பயன்படுத்துவர். கடன்பத்திர விலைகள் மிக உயர்ந்தாலும், கடன் பத்திர உழைப்புக்கள் அதிகம் குறைக்கப்பட்டு, புதிய பணத்தை வங்கிகளும் மக்களும் வைத்திருக்கச் சம்மதமுடைய வாய்ச் செய்யும்வரை மாத்திரமே, மக்கள் இந்தப் புதிய பணத்தை அகற்றச் செய்யும் முயற்சியை எதிர்ப்பர். இந்த முறையினால், கடன்பத்திர வட்டிகள் மாத்திரம் குறைக்கப்படவில்லை. புதிய பணத்தைப் பெற்ற வங்கிகள் அதிகம் கடன் கொடுக்க விரும்பும் ; அதனால் வட்டிவீதம் வீழ்ச்சியடையும் ; கடன்வசதி இலேசாகும் ; ஈட்டு வட்டிவீதங்களும் குறை யும் ; ஈட்டுக்குப் பணம்பெறுவதும், பணக் கம்பெனிகள் பணம் பெறுவதும் இலேசாகும். அபாயம் அதிகமுள்ள ஈடுகளுக்கும் அவை இலேசாகக் கடன்கொடுக்கத் துவங்கும் வியாபாரக் கம்பெனிகள். புதிய கடன்பத்தி ரங்களைப் பிறப்பிப்பது இலேசாகும். புதிய சாதாரணபங்குகளை விற்பனவு செய்வதும் அவற்றுக்கு இலேசாகும். புதிய இயந்திரங்களை அமைக்கவும், முதலீட்டுத் திட்டங்களை அமைக்கவும் கம்பெனி நிர்வாகிகள் மறுக்க மாட்டார்கள்.

இங்கே கூறிய விடயங்களையெல்லாம் சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் வட்டி வீத அமைப்பு வ (i) வீழ்ச்சியடையும் ; அதனால் கடன்வசதி இலேசாகும் எனக் கூறலாம்.

3. கடன்வசதி இலேசாக, புதிய முதலீடுகளானவை வ (I) பெருகும். முன்னர் அவசியமில்லாதிருந்த எந்திரம் இப்போது கொள்வனவு செய்யப் படும். விடுதிச்சாலையும், கிராமத்துப் புதிய சாய்ப்புக்கடையும் பணவசதியைப் பெறும். கணவன் தன்வங்கியிலே இலேசான நிபந்தனையில் ஈட்டுக்குப் பணம் வாங்கி வீடுகட்டத் துவங்குவான். வீடு கட்டி வாடகைக்குக் கொடுப்போர் வீடுகளைக்கட்டி வாடகைக்குக் கொடுப்பர்.

வட்டிகுறைவதால் உண்டாகும் இந்தச் செலவுத்தானவாய்ப்புக்கள் ஒரு புறமிருக்க, மக்களின் சொத்துக்கள், அதாவது கடனபத்திரங்கள், நிலம்,

மூலதனச் சொத்துக்கள் என்பனவற்றின் விலை, வட்டிவீழ்ந்ததால் ஏறியுள்ளது.[1]

இப்போது மக்களிடம் அதிகம் செல்வமிருப்பதால் முதலீடு செய்யத் துணிகின்றனர். முழு II கோட்டுடன் அவர்களுடைய CC கோடும் மேலே உயர்கிறது. மத்திய அரசின் முதலீட்டுச்செலவும் தலத்தாபன முதலீட்டுச் செலவும், நகரசபைக் கடனபத்திர வட்டிவீதம் குறைந்தால், அதிகரிக்கலாம் என்பதையும் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்க.

4. C+I+G கோடு மேலேக்கி உயரும்போது NNP யின் குறுக்கு வெட்டுத் தானத்தில் உயர்வு உண்டாகும். இதுவே இந்த முறையில் உள்ள கடைசிப்படி.

சுருக்கம்! பணக்கொள்கை வருமான நிர்ணயத்தைப் பாதிக்கும். இந்த நாலுபடிகளையும் பின்வரும் காரணச் சங்கிலித் தொடராயுள்ள வாய் பாட்டின் மூலம் குறிப்பிடலாம்.

M உயர்ந்தால் $\rightarrow i$ தாழ $\rightarrow$ I உயர $\rightarrow$ NNP உயரும்.

இங்கே M = பணம் ; i = வட்டி

I = முதலீடு; NNP = தேறிய தேசிய வருமானம்.

(இந்தச் சங்கிலியின் தொடர்களை எதிர்மாறி அமைத்தால் பணத்தின் குறுக்கத்தைக் காணலாம்.)

பணத்தின் ஆராய்ச்சி, வருமான நிர்ணயம் என்பவற்றின் இணைப்பு இப்போது பிரதானமாக நிறைவேற்றப்பட்டது. இதை இவ்வளவில் விட்டுவிட்டு, பிஸ்கால் கொள்கை எவ்வாறு செயற்படுகிறது என்பதை இவ்வாறே வருணிப்போம்.

பணத்தின் (M இன்) அதிகரிப்பும், வட்டியின் இறக்கமும், என்பவற்றுக் கிடையேயுள்ள தொடர்பைககூர்ந்து ஆராய்வதற்குச் சிலவாசகர் அனுபந்தத்தைப் பார்க்கலாம். இதனை இக்காலப் பொருளியலறிஞர் "நீர்மைத் தேர்வு" என்பர். குறைக்கப்பட்ட வட்டிக்கும், அதிகரிக்கப்பட்ட முதலீட்டுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்பை அவர்கள் அறியவும் விரும்புவர். இது "வட்டி—முதலீட்டுத் தேவைக்கோடு" (அல்லது சில நவீனப் பொருளியலாளர் "இறுதிநிலை முதலீட்டுத் திறன் தொடர்பு" எனபர்) என்பதாகும். இந்த இரு தொடர்புகளின் செயற்பாட்டைப் பணப் புழக்கத்தின் வீச்சுக்குரிய செயற்பாடு என்பர். (15 ஆம் அத்தியாயம் இதனை V என்றது.) இந்த விடயத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியும், நவீன வருமான நிர்ணயக் கொள்கையானது பழங்கொள்கைகளோடு எவ்வாறு பொருத்தப்படுகிறது என்பதைப்பற்றிய செய்தியும் அனுபந்தத்திலுண்டு.

[1]. 4 ஆம் அத்தியாயத்திலுள்ள 5 ஆம் படத்தைப் பார்க்க. 29 ஆம் அத்தியாயத்திற் காணும் மூலதனம்பற்றிய ஆராய்ச்சியும் இதைப்பற்றிக் கூறும்.

பிஸ்கால் கொள்கையும் வருமான நிர்ணயமும்

நடைமுறைச் செலவைப் பாதிப்பதற்கு மத்திய வங்கியைவிட மற்றெருரு பெரிய மார்க்கம் அரசாங்கத்துக்குண்டு. பிஸ்கால் கொள்கையின் ஓர் அமிசமாக அது தன்னுடைய செல்வுகளைப் பெருக்கலாம். புதிய ரோட்டுக் களையும் பாடசாலைகளையும் அமைக்கலாம்; அரசாங்க நிர்வாகிகளை நிய மிக்கலாம்; இராணுவச் செலவைப் பெருக்கலாம்; இவ்வாறு பத்து நூறு பயனுள்ள கருமங்களையோ, பயனில்லாத கருமங்களையோ செய்து மொத் தச் செலவைப் பெருக்கலாம். இதை, படம் 1 இலுள்ள சேமிப்பு முதலீட்டு வரிப்படம் மூலம் காட்டலாம்.

வருமானச் சமநிலையைக் காட்டுவதற்குப் பதில்வழியாக நாம் பயன் படுத்திய நு + மு + அ (C + I + G) அட்டவணையிலுள்ள (அ) (G) யின் மேலேக்கிய உயர்வாக இதைக் காட்டலாம். படம் 2 இலுள்ள முதல் வரைப்படம் அரசாங்கச் செலவான (அ) (G), வருமானப் பெருக்கத்தை உண்டாக்குமென்பதைக் காட்டுகிறது.

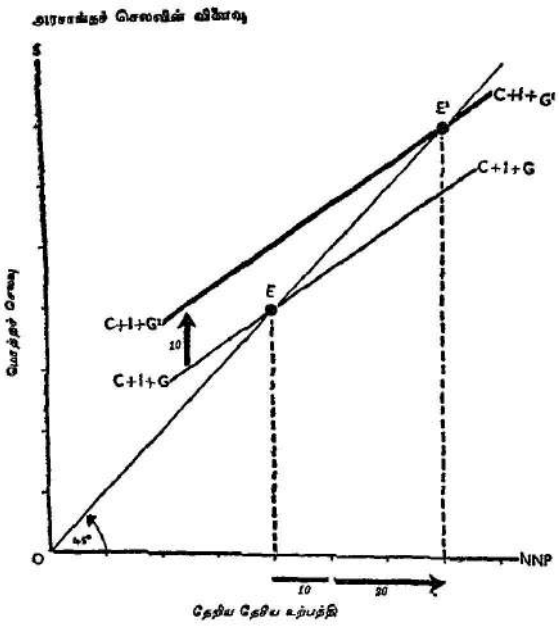
இதேவகையான வரைப்படத்தின்மூலம் பிஸ்கால் கொள்கையின் மற்றப் பக்கத்தையும் காட்டலாம்—அதாவது வரி வசூலில் உள்ள மாற்றம் அ.·.தா·கும்.[1] NNP ஐ உயர்த்துவதற்குப் பிஸ்கால் அதிகாரிகள் வரிகளை வெட்டுவர். இதனால் மக்களிடம் உள்ள பைசல்செய்யக்கூடிய வருமானம் அதிகரிக்கும். மேலதிக வருமானத்திலிருந்து நுகர்வதற்கு அவர்கள் நாட்டமுடையவ ராயிருப்பதால், அவர்கள் அதிகம் நுகர்வர்.

படம் 2 இலேயுள்ள இரண்டாவது வரைப்படத்திலே மேலதிக நுகர்ச் சியை எவ்வாறு காட்டலாம்? குறைக்கப்பட்ட வரிகளின் பலாபலனை தே. தே. உ. (NNP) கசு எதிராகப் போடப்பட்ட நுநு (CC) கோட்டின் மேலெழுச்சியாகவும், (நு + மு + அ) (C + I + G) அட்டவணையின பெரிய அமிசமாகவும் காட்டலாம். வரி குறையக் குறையப் பைசலாக்கக்கூடிய வருமான மட்டத்தைப் பெற, தே. தே. உ. (NNP) மட்டம் ஒவ்வொன்றி லும் குறைவாகவே கழிப்போம். ஒவ்வொரு தே. தே. உ. (NNP) ககும் பொருத்தமான உயர்ந்த பைசல்வருமானத்துக்கும் உயர்ந்த நுகர்ச்சியைக் காட்டவேண்டும்.—அதனால் CC கோடு உயர்கிறது. இனி பிஸ்கால் கொள் கையின் விளைவைச் சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

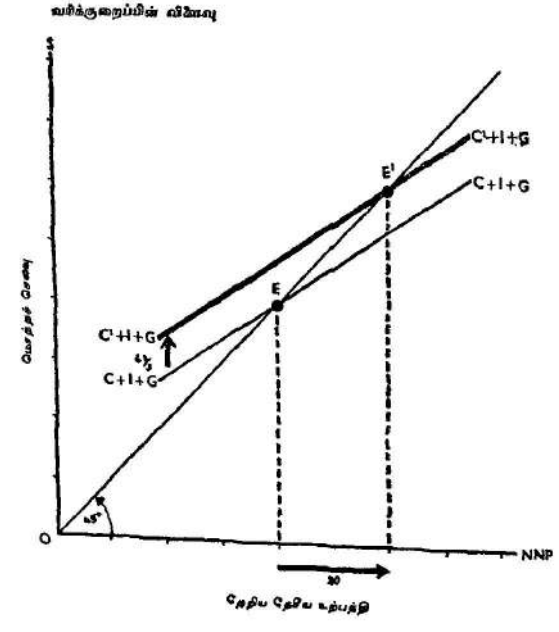
நு + மு + அ (C + I + G) யின் அஅ (GG) பிரிவை உயர்த்துவதால் உயர்த்தப்பட்ட அ (G) வருமானத்தை உயர்த்தும். வரி குறைக்கப்பட்டால் நு + மு + அ (C + I + G) யின் அஅ (CC) பகுதி உயரும். இவையிரண்டுஞ் சேர்ந்து (இதுவே பற்றுக்குறைப் பணமிடுதல் அல்லது வரவு செலவு உபரியில்

1. இங்கே 13 ஆம் அத்தியாயத்திலுள்ள ஆராய்ச்சியே மறுபடியும் கூறப்பட்டுள்ளது. இதுதனிப்பட்டவருமானவரியின பயனைச செல்வனே ஆராய்கிறது. மறைமுகவரி முதலியவற்றின் சிக்கலான ஆராய்ச்சியையும், முதலீட்டை வரி எவ்வாறு பாதிக்கும் என்பதையும் ஆரம்ப நூல்களிற் காண்க.

அரசிறைக் கொள்கையென்றால் அரசாங்கச் செலவும் வரிக்கொள்கையுமாகும்.

படம் 2.—அரசாங்கச் செலவின உயர்வு நு+மூ+அ (C+I+G) ஐ நு+மூ+அ′ (C+I+G′) கு உயர்த்தும். ச′ (E′) உயர்ந்த வருமானத்தைக் காடடும்.

வரிகளைக் குறைப்பதாலும் வருமானத்தில் இத்தகைய விளைவு உண்டாகும். குறைந்த வரி வசூலினால், பயன்படுத்தக்கூடிய வருமானத்தை தே. தே. உ. (NNP) யிலிருந்து பெறலாம. இதனால் நுகாவுக கோடு உயரும். புதிய நு′+மூ+அ (C′+I+G) கோட்டின் படி ச (E) யிலிருந்து ச′ (E′) கசுச் செல்லுறோம். அ (G) அதிகரிபபிலும் வரிக் குறைபபுப் பலனீனமானது. என்? நுநு (CC) ஐ உயர்த்துவதறகு வரிக்குறைபபுச சேமிக்கப் படுகிறதேயன்றிப் பயன்படுததபபடவிலலை. 10வரி வெட்டு, நுநு (CC) ஐ $2/3 \times 10 = 6\ 2/3$ வரை உயர்த்தும். MPC 2/3 ஆகவிருந்தால் இவ்வாறு ஏற்படும்.

குறைத்தல்) நு+மு+அ (C+I+G) கோட்டை மேலும் உயர்த்தும். அத்துடன் சமநிலைவருமானம் உயரும். சுருங்கும் பிஸ்கால் கொள்கையின் போது, கோடு கீழேயிறங்கும்.

இணைவு செயற்படுதல் : நுண்தொழில் வேலையின்மை ?

தற்கால வருமான ஆராய்ச்சி, பண ஆராய்ச்சியென்பவற்றை நடத்துவ தற்குப் பயன்படும் சாதனங்கள் எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன என்பதை விளங்குவதற்கு, அவற்றை இக்காலப் பெரும் பிரச்சினை ஒன்றை ஆராயப் பயன்படுத்துவோம். தற்கால நாகரிகத்தின் பிரதான அமிசங்களிலொன்று எந்திர இயக்கம். மனிதர் உதவியின்றித் தாமாக இயங்கும் இயந்தி ரங்கள் பெருகியுள்ள காலம். இந்தப் புதிய கைத்தொழிற் புரட்சி மனித சாதிக்குப் பயனுடையதா ? அல்லது நாசகாரணமா ? சுருக்கமாகக் கூறுவ தானால், தற்காலப் பொருளாதாரத்தில் அது பெருவாரியான வேலையின் மையை உண்டாக்காதா ?

உண்டாக்காது என்பதே நமது இச்சாதனங்கள் தரும் பதில். புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் புதிய தொழில் வாய்ப்புக்களையுண்டாக்கினாலும், பழைய தொழின்முறைகளை அழித்துவிடுகின்றன என்பதே பழைய கொள்கையாளர் கருத்து. இக்கருத்து விடயம் விளங்காததன்மையால் உண்டானபடியால் அத்துணை வலிவுடையதன்று. அனுபவம் சில சமயம் அதனோடு பொருந் திற்று ; சில சமயம் பொருந்தாதுபோயிற்று. சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், பலன் அதிட்டத்தில் தங்கியதாயிற்றெனலாம். ஆனால் இக்கால அறிஞர் இதிலும் பார்க்க நன்மை நோக்குடைய பதிலையே கொடுப்பர். தானுயிர்ங்கு தல் என்பதன் தாற்பரியம் என்ன ? 1947 இலே டெல்ஹாடர் என்பவர் இச்சொல்லை உருவாக்கினர். இவர் போர்ட் மோட்டார் கம்பெனியின் உப தலைவர். " முற்போக்கான உற்பத்தி முறைகளிடையே உதிரிப் பகுதிகளைத் தன்னியக்கமாகப் " பைசல்செய்வதற்கு இச்சொல் அவரால் உபயோகிக்கப் பட்டது. அதே காலத்தில் நிர்வாக எஞ்ஜினியரான ஜோன் டீபோல்ட் என்பவர் இந்தச் சொல்லைச் சுருக்கிவிட்டார்.

இச்சொல்லுக்கு வேறு பல பொருள்களுமுண்டு. மின்சக்தியால் கணக் கிடும் கணக்கு எந்திரங்கள், பலவகையிலே பதிவு வைக்கும் வேலைகளைச் சுருக்கிவிட்டன ; பல இலட்சம் மடங்கு விரைவாக்கியும்விட்டன. ஓர் எந்திரம் 100 பெண்கள் செய்யும் வேலையைச் செய்கிறது. சதுரங்கம்போன்ற விளை யாட்டுகளைக்கூட எந்திரங்கள் விளையாடும்.

தொழில் செய்வோருக்குப் பதிலாக எந்திரம்

தானுக இயங்கும் எந்திரமுறை பெரியதொரு சக்தி. அது முன்னே அறியப்பட்டதுதான். இதனால் உற்பத்தி பெருகும். இல்லாவிட்டால் இதை எவரும் தாபிக்கமாட்டார். தொழிலாளரின் மொத்தத் தேவையை இது குறைக்குமா ? அதனால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமுண்டாகுமா ? 1930 ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்த வருடங்களில் ஏற்பட்ட வேலை மந்தத்தின்

போது, இந்தத் தன்னியக்க எந்திரப் பேச்சு வருவதற்கு முன்னரே தொழில்நுட்ப வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் உண்டாகும் என்ற பய மிருந்தது. மறுபடியும் அதே பயத்தை உண்டாக்கி, இக்கால மனிதன் பழைய பட்டிக்காடாகிவிடுவானோ என்று ஏங்கவேண்டுமா ?

ஒரு காலத்தில் அதிசயமான மதிநுட்பமுடைய சிறுவனென்று புகழ் பெற்ற நோபேட் வீனர் என்ற கணித நிபுணர் " சைபர்னெட்டிக்ஸ் " என்ற சொல்லை உருவாக்கினர். இது மூப்பன் என்ற பொருளையுடையது. அவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :— " வருங்காலத்துத் தொழிற்சாலை இக்காலத்துக் கணக்குப் போடும் எந்திரம்போன்ற ஒன்றினால் ஆட்டி வைக்கக்கூடியதாயிருக்கும். ஒரேவகையான வேலையைத் திருப்பித் திருப் பிச் செய்யும் தொழிலாளிகட்கு இனித் தேவையுண்டாகாது. இடைக்காலம் ஒன்று ஏற்படும். அதில் பெரிய தடுமாற்றமும் மயக்கமும் உண்டாகும். நீண்டகாலத் தேய்மானத்தைக் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளாமல், உடனடி யாக இலாபத்தைத் தரக்கூடியனவாய்த் தோன்றும் புதிய பல ஆயுதங் களைத் தொழிற்சாலைகள் கொண்டிருக்கும். இந்நிலை வேலையில்லாத் திண் டாட்டத்தை உண்டாக்கும். இந்த வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் 1930 இலுண் டானதிலும் மிகப் பிரமாண்டமானதாயிருக்கும்."[1]

முன்னேக்கம் : உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்க, உற்பத்திப் பொருள்கள் அதிகரியாதுவிட்டால், வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் உண்டாகும். பெரிய வியாபார மந்தத்தின்போது உற்பத்தித் திறன் அதிகரித்தால், விரும்பிய படி உற்பத்திப் பொருள்கள் அதிகரிக்கமாட்டாவென்றும், மொத்தப் பொருள் உற்பத்தி அப்படியேயிருக்குமென்றும் மக்கள் நம்பினர். இந்தக் கருத்தின்படி பின்வருமாறு யோசிக்கத் தோன்றும் : " வேலையில்லாது திண் டாடும் தொழிலாளர் தமது வேலைகளை எவ்வாறு இழந்தனர்? எந்த எந்திரம் இவர்கள் வேலையிழக்கச் செய்தது ? " என்றிப்படிப் பல.

இக்காலத்து வருமான நிர்ணய ஆராய்ச்சியாளர் பயன்தரக்கூடிய வேறெரு மாக்கத்தைப் பின்பற்றுவர். " வேலையிழந்தோர் அவ்வா றிழந்தமைக்குரிய காரணம் ஒருபுறமிருக்க, அவர்களுக்குப் புதிய வேலைகள் இல்லாதிருப்பது ஏன் ? அவர்களை மறுபடியும் வேலைக்கமர்த்துவதற்குப் புதிய டொலர் வாங்கும் சக்தியை உண்டாக்க, எத்தகைய பிஸ்கால் கொள்கையும், பணக்கொள்கையும் தேவை, " என்று கேட்பார்.

சாச்செல்பேஜ் என்ற பேஸ்பந்து விளையாட்டு வீரர் ஒரு முறை " பின்னால் ஒருபோதும் பார்க்கவேண்டியதில்லை ; யாராவது உன்னை முந்துவதற்கு வரலாம் " என்று சொன்னர். பொருளியல் விடயத்திலும் இது நல்ல தொரு புத்திமதி. உயர்ந்த அளவு வேலைவாய்ப்பை உண்டாக்கும் வழி களைப் பார்க்கவேண்டும். இது திறமைவாய்ந்ததொரு நோக்கம்.

[1] Nobert Wiener, The Human Use of Human Beings (Cambridge, Newyork 1950) PP. 180, 181, 186, 188, 189.

புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் மக்களிடை வேலையின்மையை உண்டாக்குகின்றன என்ற கொள்கையாளரைப் பற்றி அக்கறைகொள்ளவேண்டியதில்லை. பணவீக்கமில்லாத உயர்ந்த வேலைவாய்ப்பு உண்டாக்குவதானால், சரியான அளவில் பணக்கொள்கையும், பிஸ்கால் கொள்கையும் அனுசரிக்கப்படவேண்டும்.

உயர்வேலை வாய்ப்புச் சமநிலை சம்பந்தமான வரைகோட்டுப் புனரமைப்பு:

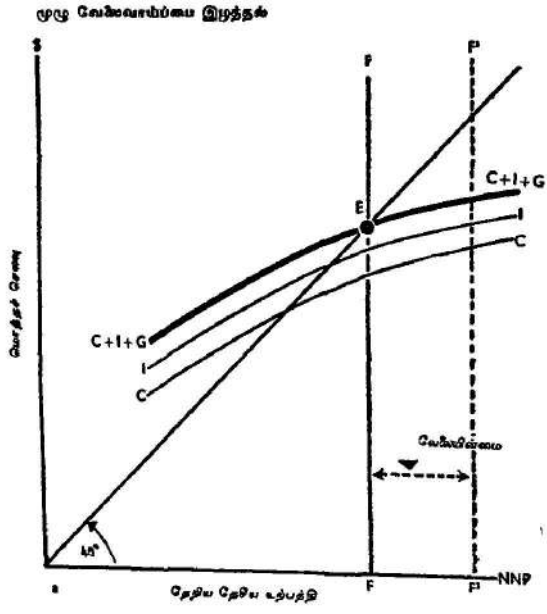
இத்தகைய பயனுள்ள முறையைப் பயன்படுத்துவதானால் நாம் நுகர்வு + முதலீடு + அரசாங்கச் செலவு என்ற வாய்பாட்டைப் பயன்படுத்தி C + I + G 45° துணைக் கோட்டைவெட்டும் இடத்திலுள்ள வருமானச் சம நிலையை எதிர்பார்க்கலாம். படம் 3 இதை எடுத்துக் காட்டும்.

தன்னியக்கிகளால் தொழிலாளர் 30 வீதம் மேலதிக உற்பத்தியைப பெறுகிறார்களென வைத்துக் கொள்வோம். இதன் தாற்பரியமென்ன வென்றால், பூரண வேலைவாய்ப்புள்ள தொழிலாளர் சமூகம் உண்மையான தேசிய உற்பத்தியை 30 வீதம் அதிகரிக்கிறதென்பதாகும். எனவே 3 அ படத்திலுள்ள FF என்னும் பூரணவேலைக்கோடு வலப்பக்கமாக 30 வீதம் F'F' க்கு நகர்கிறது. அதமப்போக்கான பின்வரும் விதத்தில், நாம் சிலவற்றைக் கருதுகோளாகக் கொள்ளலாம். (1) அரசாங்கம் G என்ற தனது செலவை முன்னிருந்தபடியே விட்டுவிடுகிறது. புதிய எந்திரங்கள் மலிவாகவும் குறுகியகாலத்தில் பயனற்றுப்போகக் கூடியனவுமாயிருப்பதால் தேயமானச் செலவைக் கொண்டு இவற்றை வாங்கலாம். அதனால் (2) தேறிய முதலீடான I முன்னிலும் அதிகமன்று ; கடைசியாக, தன்னியக்கிகளால் பொருள்கள் மலிவாகின்றனவேயன்றிப் புதுவகையான பொருள்களில் ஒரு விருப்பம் மக்களுக்கு உண்டாவதில்லை. அதனால் (3) பைசல் வருமானக் கணக்கில் நுகர்வு நாட்டமும், சேமிப்பு நாட்டமும் முன்னிருந்தபடியே இருக்கும்.

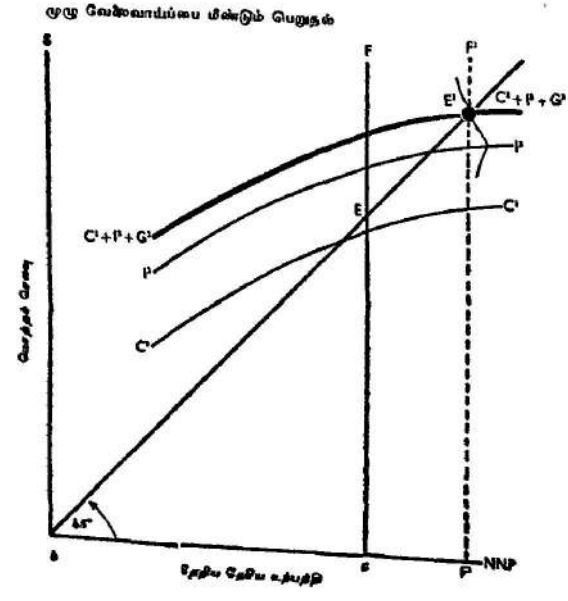
சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், தன்னியக்கியின் பயனாக நு + மு + அ (C + I + G) என்ற அட்டவணையில் உள்ள அமிசங்கள் எதுவும் மாறவில்லை. முன்னர் வெட்டிய (E) தானத்திலேயே இந்தக் கோடு வெட்டுப்படும். இந்த ச(E) தானம் முன்னர் பூரண வேலைவாய்ப்புள்ள சமநிலையுடையதாயிருந்தது. இப்போது அது 30 வீத வேலையின்மையைக் குறிக்கிறது. குடிசனங்களிற் பெரிய பின்னப் பகுதியொன்று வேலையில்லாதிருக்கிறது. வேறு பலர் ஒரு நேரமே வேலை செய்கின்றனர். நிலைமை இதுவானால், தொழிற் சங்கங்களும் அரசாங்கமும் வேலை நேரத்தைக் குறைக்கவும், புதிய முறைகளையும், எந்திரங்களையும் நடைமுறையிற் கொண்டு வராமற் செய்யவும் அவர்கள் இளர்ச்சி செய்வர்.

இந்த அசமநிலையைக் கூடச் சீர்திருத்தலாம். அது பின்வருமாறு :— இந்த மந்தநிலையைச் சரிப்படுத்துவதானால் பெடரல் வங்கி கடன்வசதியை மலிவாக்கலாம்; அதனை இலேசாகப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாய்ச் செய்யலாம்.

தன்னியக்கியின் முன்னரும் பின்னரும் உள்ள வருமான நிருணயத்தைக் காட்டும் படங்கள்.

படம் 3a. புதிய கண்டு பிடிப்புகள் 30 வீதத்தி னால் விளைதிறனைக் கூட்டி னால், FF 30 வீதம வலப் பக்கமாக F'F' க்கு நக ரும. C, I, G என்பன மாறுவிட்டால் குறுக்கே வெட்டும் இடம் E ஆக வேயிருக்கும் ; ஆனால் இப்போது 30 வீதம வேலையின்மை உண்டு.

படம் 3b. விரியுந்தன் மையுள்ள பணக் கொள் கை முதலீட்டை உயர்த் தும். விரியும் அரசிறைக் கொள்கை வரி வீதத் தைக் குறைத்துப் பைசல் செய்யகூடிய வருமா னத்தை உயாத்தி, நுகர்ச் சிக்கோட்டை மேலோங் கச் செய்யும். பூரணவே லைச சமநிலை E' எனற தானத்தில் புனரமைப் புச் செய்யப்படும். C'+ I'+G' என்பது சரியான அளவுக்கு மேலே நகர்ந்து விடும்.

(பிரங்கச் சந்தைவிலகாரம், சேமநிதி நிபந்தனைகளைக் குறைத்தல், வட்டி வீதத்தைக் குறைத்தல் என்பவற்றை ஞாபகத்திலே கொள்ளவேண்டும்). மூ (I) அட்ட வணைக்கு இ.ந்து என்ன செய்யும்? அதனை மேலே ஏறச்செய்யும். முன்னர் பூரணவேலைவாய்ப்பு நிலையிற் காணப்பட்ட கடுமையான வரி விதிப்பை இப்போது குறைக்க வேண்டும். இதனால் மக்களுடைய பைசல் வருமானம் அதிகரிக்கும். நுகர்வுச் செலவு அதிகரிக்கும்; நு + மு + அ (C + I + G) அட்டவணையின் (C) பிரிவை மேலே உயர்த்தும். (இதனால் I மேலும் நகர்த்தப்படலாம்). நேரடியாக அரசாங்கச் செலவை உயர்த்தாமல் நாம் நு + மு + அ (C + I + G) கோட்டை மேலே கூடிய அளவுக்கு உயர்த்தலாம். எனவே புதிய C′ + I′ + G′ கோடு 45° கோட்டை E′ என்ற புதிய பூரணவேலை வாய்ப்புத் தானத்தில் சந்திக்கும். பொதுமராமத்து வேலையாலோ, வேறு வகையால் G இன் விரிவாக்கலை உண்டாக்கியோ C + I + G ஐ குறித்த ஒரு மட்டத்துக்கு உயர்த்தலாம். அதுவும் மக்கள் C, I என்பவற்றை விடப் பொதுச் சேவையை அதிகம் விரும்பினாலேதான்.

இத்தகைய மேனோக்கிய மாற்றங்கள், பூரணவேலைவாய்ப்புச் சமநிலையை மறுபடி எவ்வாறு உண்டாக்குகின்றன என்பதை படம் 3b காட்டுகிறது. நாசந்தருவதாய்த் தோன்றிய எந்திரத்தை, உண்மையில் நன்மை தரக் கூடியதொன்றுகச் சரியான கொள்கையின் பிரகாரம் மாற்றிவிட்டோம். இப்போது மக்கள் 30 வீதம் அதிகமான உற்பத்திப் பொருள்களை அனுப விக்கிறார்கள். அவர்கள் குறுகிய நேரத்துக்கு வேலை செய்து, திங்கட் கிழமையில் வேலை செய்யாது, மற்றவர்களுக்கு வேலையைப் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டிய நிலை எற்படவில்லை.

தன்னியக்கியோ, புதிய கண்டுபிடிப்போ தனனிச்சைப்படி முதலீட்டைப் பெருக்கி, நுகர்ச்சியை மக்கள் உயர்த்தச் செய்யும் நிலைமையைக் காட்ட, அதே படத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தலாமென்பதைப்பற்றி நிச்சயமா யிருக்க வேண்டும். விரும்பிய E′ சமநிலை எவ்வாறு தானாக உண்டாகு மென்பதைக் காட்டலாம். உமது அதிகாரங்களைப் பரீட்சைசெய்வதற்கு, தன்னியக்கி அதிக முதலீட்டையும் நுகர்ச்சிச் செலவையும் உண்டாக்கும் நிலையை ஆராய வேண்டும். பணவீக்க இடைவெளியை நீக்கிப் புதிதா யுண்டாகும் C + I + G என்ற கோட்டைச் சரியான குறுக்கீட்டுக்குக் கொண்டு வர, சுருங்கும் தன்மையுள்ள பணக்கொள்கையும் பிஸ்கால் கொள்கையும் தேவையென்பதைப் பின்னர் காட்டவேண்டும்.

புதிய வைதிக இணைப்பு

பழைய வைதீகப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் இக்காலத்துக்குப் பொருந்தாதவையென ஆராய்ச்சியாளர் கண்டனம் தெரிவித்தனர். பாணுக் காக வரிசையில் நிற்போரையும், வீதியில் அப்பிள் விற்போரையும் பார்த்து விட்டு, இவர்கள் "அருந்தலைப்பற்றி ஏன் பேசுகிறீர்கள்? திறமையைப் பற்றி எதற்கு? வளர்ச்சியைப்பற்றி ஏன்? நிதானத்தைப்பற்றி எதற்கு? விநியோகம், தேவை என்ற சாதனங்களைத் தூரவீசி விடுங்கள். சந்தைவிலை

பற்றிய அழகிய கொள்கைகளைத் தூரவீசுங்கள் ; நாம் புதிய யுகத்தில் இருக்கிறோம். இங்கே எல்லாம் தலைகீழாக இருக்கிறது. சேமிக்கமுயற்சி செய்தால் முதலீடு இல்லாமற் போகும். புயற்காற்றினாலோ, யுத்தத்தினாலோ அழிவுண்டாவது நல்லது. அதனால் வேலையில்லாதவர்க்கு வேலை கிடைக்கும். பசியினால் வாடுவோருக்கு உணவு கிடைக்கும் " என்று கூறுவர்.

தற்காலப் பொருளியலறிஞர் இவையெல்லாவற்றுக்கும் என்ன பதில் கூறப்போகிறார் ? அவர் சொல்வது " பழைய கொள்கைகளைக் கண்டிப்பது பொருத்தமானதே. இந்தக்கொள்கைகள் எல்லாவற்றையும் நுணுக்கமாக ஆராயவேண்டும். பழங்கொள்கைகள மிக இலேசானவை. 19 ஆம், 20 ஆம் நூறாண்டு வாழ்வுக்கு அவை கணக்குப்போடவில்லை. உமது அனுமானங்கள் பிழையானவை. இது அனுபவத்தாலும் தர்க்கரீதியான ஆராய்ச்சியாலும் தெரிகிறது. ஆனபடியால் அவற்றைக் கைவிடுங்கள் ; வியாபார மந்தத்தை அரசாங்கங்களும், மத்தியவங்கிகளும் போக்கடிக்குஞ் சக்தி வாயந்தவை. இது சுதந்திர அரசாங்கம் நடைபெறும் நாடுகளிலெல்லாம் அனுபவத்திலே கண்டதொன்று. பிஸ்கால் கொள்கை (செலவும், வரிகளும்) என்ற சாதனமுண்டு. அதனுடன பணக்கொள்கைச் சாதனமுமுண்டு ; இதனால (பகிரங்கச் சந்தைவிவகாரம், வட்டிவீதக கொள்கை, சட்டரீதியான சேமநிதி வீதக்கொள்கை) தேசிய வருமானதையும் வேலை வாய்ப்பையும் நிர்ணயிக்கும கோடுகளை நகர்த்தலாம். நோய்வந்தால் அமைதியாக நாம் அதை ஏற்றுக கொள்வதிலை. அதுபோலவே பெரிதளவான வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியதிலை. இது இப்படியானால் பழையகொள்கைகளை மறுபடியும் பயன்படுத்தலாம் என்பதை அறிவீர்.

இது தைரியமான பதில் ; பொருத்தமானதுங்கூட. சஞ்சலமான நிலைமை ஏற்படாதவாறு தடுக்க எம்மால இப்போது முடியுமென நாம் இறுமாப்புக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. 14 ஆம் அத்தியாயத்திலே காட்டிய வியாபாரச் சக்கரத்தின் மிக மோசமான வீழ்வுகள், முதலாளித்துவத்தை ஆதியிலிருந்தே நசித்துவநதன. இந்நிலை இப்போது மலையேறிவிட்டது. இருந்தும் வியாபாரச் சகரம் ஒழிந்துவிட்டதெனக் கூறமுடியாது. சிறிய கையிருப்புச் சரக்கு சம்பநதமான ஏறறத்தாழ்வும், யுத்தம் சமாதானம் என்பவற்றிடையேயுணடாகும இடைக்கால மாற்றமும் ஒருவகையான வியாபார மலர்ச்சியிலிருந்து மற்றொருவகையான மலர்சியுண்டாவதைக் குறிப்பனவாகும். ஆனால வித்தியாசம் இதுதான் : காலாகாலமாயுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுக்குரிய தனமை இருந்துகொண்டேயிருக்கும். ஆனால் முன்னையைப் போலப பெரிய வியாபார மந்தமும், பணவீக்கமும் பெரிதளவில் வளரவிடமாட்டோம். நமது வங்கிகளை முறியவிடமாட்டோம். பணவரட்சியும் வங்கிமுறிவும் ஏற்பட்விடமாட்டோம்.

சனநாயக முறைக்குரிய அரசியல் நெருக்கங்கள், வியாபார மந்தம் ஏற்படவிடமாட்டா என்பது உண்மையே. இதே நெருக்கங்கள் சிறிய பணவீக்கத்தைத் தடுக்கமுடியுமா ? வருடத்தில் இரண்டொரு வீதமாயிருக்கும்

மிதமான பணவீக்கத்தை பிஸ்கால்கொள்கையும் பணக்கொள்கையும் மாற்றிஞலும் அவை பயன்படுத்தப்படுமா ?

ஈற்றில், 36 ஆம் அத்தியாயத்திலே, 1960 இல் உண்டாகக் கூடிய புதிய பிரச்சினைகளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியில் இந்தப் பிரச்சினையும் ஆராயப்படும். எமது கலப்புப் பொருளாதாரத்திலே புதுவிதமானதொரு பணவீக்கமுண்டா ? இரண்டாம் பிரிவிலே ஆராயப்பட்ட மொத்தத் தேவைச் சாதனங்கள் கணக்கில் விளங்கக்கூடிய வீக்கம் மட்டுமன்று ; தவழும் வீக்கத்தை உண்டாக்கக் கூடிய செலவு உயர்த்தும் சக்திகளை ஆராய்வதுமான ஒன்றுகும்.

சுருக்கம்

1. மத்திய வங்கியின் பணக்கொள்கையானது சேமிப்பு, முதலீடு என்ற அட்டவணைகளை அதாவது நுகர்வு + முதலீடு + அரசாங்கச் செலவீடு என்ற மொத்த அட்டவணையை நகர்த்தும் முக்கியமான வழியாகும்.

2. காரணகாரியச் சங்கிலித்தொடர் பண அதிகரிப்பில் ஆரம்பித்து, குறைவான வட்டிவீதம், அதிக கடன்வசதி, அதிக முதலீட்டுச்செலவு வரை செல்லும் (இதில் சில சமயம் அதிக தலத்தாபனச் செலவும், நுகர்வுச் செலவுஞ் சேர்க்கப்படலாம்). இவற்றால் வேலை வாய்ப்பும், வருமானமும் அதிகரிக்கும். சில சமயம் விலையும் அதிகரிக்கும். $M \rightarrow i \rightarrow I \rightarrow NNP$ என்பதே இதன் வாய்பாடு. இது விரிவுக்கும் குறுக்கத்துக்கும் பொருந்தும். (பெரிய வியாபார மந்தமுண்டான காலத்திலே, மேலதிகமான சேமநிதியிருக்கும்போது வட்டிவீதம் மிகக் குறையும். அது மேலும் குறைக்க முடியாத நிலையிலிருக்கும். முதலீடு குறையும். கடன்வசதியும் செலவு இறக்கமும் இருந்தாலும் எவரும் முதலிட விரும்பமாட்டார். அப்போது பெடரல் ரிசர்வ் செயற்பாடு மிகக் குறைவாயிருக்கும். நிலை நிறுத்தற்கொள்கைகள் திடமாகக் கைகொள்ளப்பட்டால் இத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் மிக அருமையாகவே உண்டாகும்).

3. பிஸ்கால் கொள்கையென்பது, அரசாங்கத்தின் வரிவிதிப்பும் செலவுக் கொள்கையுமாகும். செலவுக்கோட்டை மாற்றுவதனால் இதுவும் வருமான நிர்ணயததைப் பாதிக்கும். பணி, பண்டம் என்பவற்றிலே அதிகம் செலவு செய்வதால் $C+I+G$ என்ற அட்டவணையின் G அமிசம் நேரடியாக உயரும். அதன்பிரகாரம் சமநிலை வெட்டும் உயரும். வட்டிகள் மாறுமுறையிலே செயற்படும். குறைக்கப்பட்ட வட்டிவீதம் CC கோட்டை இடப்பக்கமாயும், மேலேயும் நகர்த்துவதால் $C+I+G$ என்ற கோடு மேலே உயரும். அதிகரித்த வட்டிவீதம் எதிரான சுருக்கும் பலனையுண்டாக்கும். இரண்டு வழியிலும் வட்டிமாற்றம் அரசாங்கச் செலவு மாற்றங்களிலும் பார்க்கக் குறைவான சக்தியுடையதாயிருக்கும். MPC ஆனது 2/3 ஆக இருந்தால் பைசல் வருமானத்திலே உண்டாகும் ஒரு டொலர் மாற்றம் நுகர்வுச் செலவிலே 2/3 டொலராகவேயிருக்கும்.

4. தன்னியக்கியின் பயனுக, தொழிலாளரின் தேவை குறைவாயிருக்கும் போதும், டொலர் தேவை வேறிடங்களில் பெருகாதிருக்கும் அதி அதமமான சந்தர்ப்பங்களிலுங்கூடத் தற்காலப் பொருளாதாரம் எவ்வாறு உயர் வேலை வாய்ப்புச் சமநிலையைப் புனருத்தாரணஞ் செய்யப் பிஸ்கால்கொள்கைகளையும், பணக்கொள்கைகளையும் பயன்படுத்தலாமென்பதைப் புதிய தொழில் நுட்பக் கண்டுபிடிப்புக்கள் காட்டுகின்றன, என்பது முக்கியமான ஓர் உதாரணமாகும்.

5. அடிக்கடியுண்டாகும் வியாபார மந்தங்களையும், அபரிமிதமான பணவீக்கங்களையும் ஒழிப்பதற்கு, இக்காலச் சனநாயக அரசுகள் பிஸ்கால் கொளகை, பணக்கொள்கை, அரசியல் அதிகாரம் என்ற சாதனங்களைப் பயனபடுத்துகின்றன. இந்தச் சாதனங்களை வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்துவதால் பின்வரும் அத்தியாயங்களிலே ஆராயப்படும் பழைய விலைக் கொள்கைகள பொருத்தமுடையனவென்பதைக் காட்டிப் புதிய வைதீக இணைப்பு உண்டாக்கபபடுகிறது.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினுக்கள்

1. இறுக்கமான பணக்கொளகை, பிஸ்கால் கொள்கை என்பவற்றைக் காட்டக் கூடியவாறு படம் 1 ஐயும் 2 ஐயும் திருப்பிக் கீறுக.

2. "மோசமான வியாபாரமந்தமுள்ள காலங்களிலே $M \to i$; $i \to I$ என்ற தொடர்பு பலமற்றதாயிருக்கும்" இதை ஆராய்க.

3. 1970 இல் தன்னியக்கியால் உண்டாக்கப்பட்ட பணவாட்ட இடைவெளியை ஒழிக்க (அ) பிஸ்கால் கொள்கையை மாத்திரம் பயன்படுத்துக. (ஆ) பணக் கொள்கையை மாத்திரம் பயன்படுத்துக (இ) இரண்டையும் சேர்த்துப் பயன்படுத்துக. எந்தமுறை மந்தமான வளர்ச்சிக்கு வழி வகுக்கும் (அதாவது வருங்காலத்துக்கு மிகக் குறைவான மூலதன ஆக்கத்தையுண்டாக்கும்) ?

4. "பிஸ்கால் அதிகாரமும், பண அதிகாரமும் ஒரிடத்தில் அமைய வேண்டும். அல்லது இரண்டும் ஒன்று சேரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒன்றின் கருமத்தால் உண்டாகும் பலன் மற்றதின் செயலால் பாதிக்கப் படலாம்". இக்கூற்றை ஆராய்க.

5. ஒரே நேரத்திலே வட்டியும் அ (G) வும் அதிகரித்தால், வருமானத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றையொன்று ஒழித்துவிடும். படம் 2 ஐப் பயன்படுத்தி இதைத் தெளிவுபடுத்துக. கடினமான வினு : 370 ஆம் பக்கத்திலேயுள்ள சிக்கலான ஆராய்ச்சிமுறையை விளங்கமுடியுமா ? அதாவது டொலருக்கு டொலர் அ (G) விலுள்ள மாற்றங்கள் வரிகளிலுள்ள மாறறங்களிலும் பார்க்கச் சக்திவாய்ந்தவை. அதனல் சமன்செய்யப்பட்ட வரவு செலவுத்திட்டத்திலுள்ள அ (G) சிறிது விரிவுடையதாயிருக்கும்.

6. புதிய வைதீக இணைப்பு என்றல் என்ன ? விளக்குக. நிபந்தனையிடுக.

7. பின்வரும் கருத்துக்களை மறுபடி ஆராய்க.

நு + மு + அ (C + I + G) நகர்வு ; M → i → 1 → NNP
பணக்கொள்கையால் ; இடமாக நுநு (CC) நகர்வு
வரிசெலவு ஆகிய மாற்றங்களால் ; வரிகுறைத்தல்
தன்னியக்கி ; வேலைவாய்ப்பு ; புதிய வைதீக இணைப்பு

அனுபந்தம் : பணம், வருமானம் என்பவற்றை நிருணயிக்கும் சாதனங்கள்

பணம், வட்டி, முதலீடு, வருமானம், விலைகள், பணப்புழக்கத்தின் வேகம் என்பன தம்முள் எவ்வாறு தொடர்புபெற்றிருக்கின்றன என் பதைப்பற்றிய சுருக்கமான ஆராய்ச்சியே இது. வேலையின்மை ஒருபோதும் இருக்க மாட்டாதென்ற வைதீகக் கொள்கைகளும், கெய்ன்சின் வியாபார மந்தம் பற்றிய கொள்கைகளும் இத்தகைய ஆராய்ச்சியின இருகோடி களாகும். நமது பொருளாதாரம் எவ்வாறு செயற்படுகிறது, கொளகைச் சாதனங்களின் சக்தி எத்தணையது என்பவறறைப் பற்றிய மிக யதார்த்த மான வருணணை எத்தகையதெனப் பெரும்பாலான பொருளியலறிஞர் கருதும் விடயங்கள் இந்த இரண்டு கோடிகளுக்குமிடையிலே எங்கோ ஓரிடத்தில் அமையும்.

இங்கே, பின்வரும் முறையில் விடயங்கள் ஆராயப்படும். நீர்மை விருப் பத்தொடர்புகள், முதலீட்டின் இறுதிநிலைத்திறன் (அல்லது முதலீடு— வட்டித்தொடர்பு), செலவுக்கோட்டில் உண்டாகும் மாற்றம், டொலர் செல வில் பெருக்கெண் பலாபலன், வேகத்தொடர்புகள், வைதீக மாதிரிகள், "செலவு உந்தல்" அல்லது "விற்பனையாளர் வீக்கம்" என்றமாதிரிக ளோடு ஒப்பிடல்பற்றிய இறுதிப் பொதுக் கருத்துக்கள்.

நீர்மை விருப்பம் : பணமும் வட்டியும்

பணத்தை அதிகரித்தால், அது பலவகையான விளைவுகளை உண்டாக்கும். இது அஃது எவ்வாறு செய்யப்பட்டதென்பதைப் பொறுத்து உண்டாகும். ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமையும் ஒவவோர் ஆட்களுக்கும் ஒரு புதிய 20 டொலர் பத்திரத்தை அனுப்புவதன்மூலம் பெற்ற 1 பில்லியன் டொலர் பணத்தினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் வேறு. பெடரல் ரிசர்வ், பகிரங்கச் சந்தைக்கொள்வனவுமூலம் பெறும் 1 பில்லியன் டொலரினால் உண்டாகும் விளைவுகள் வேறு. இது திறைசேரிக் கடன்பத்திரங்களை விற்ப தால் உண்டாவது. இது பணந்தான். பணச்சார்பான நிரவச் சொத்தான திறைசேரிப் பத்திரங்களை விற்பதால் உண்டானது. சார்புப்பணத்தின் கணக் கில் உண்டாகும் இப்பணம் உயரும்போது, அது நுகர்வோனையோ முதலிடு வோனையோ பாதிக்க மாட்டாது. வட்டி வீதங்களையும் சமூகத்திலுள்ள நீர்மை மட்டத்தையுமே பாதிக்கும்.

நாலாம் அத்தியாயத்திலுள்ள 5 ஆம் படத்தில் காட்டப்பட்ட விநியோகம், தேவை என்ற முறையின்படி அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களுக்கு அதிகம் கிராக்கி ஏற்பட்டால் அவற்றின் சந்தைவிலை அதிகரிக்கும். அதுவும் நீண்ட தவணைப்பத்திரங்களென்றால் மேலும் விலை அதிகரிக்கும். ஒரு பத்திரத்தின் (1) விலை எறிஞல், (2) ஒரலகு காலத்துக்கு அ.ந்து உதவும் சுருங்கிய டொலர் தொகை இருந்தபடியேயிருந்தால், அப் பத்திரம் உழைக்கக்கூடிய வட்டி வீதத்துக்கு என்ன ஆகிறது? ஒரு பத்திரத்தின் சந்தைவிலை உயர்ந்தால் அதன்வட்டிவீதம் வீழ்ச்சியடையும்.

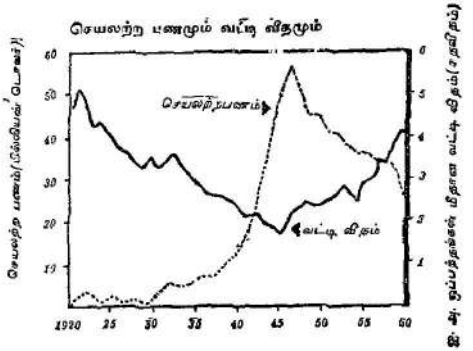
மற்றவிடயங்கள் சமனுகவிருக்கும்போது, பணச்சப்பிளையில் அதிகரிப்பு உண்டானுல், வட்டிவீதத்தில் கீழ் நோக்கிச் செலுத்தக்கூடிய பாதிப்பு உண்டாகும். இதனுல் கடன்வசதி இலேசாகும். நீர்மைவிருப்பத் தொடர்பு பற்றி இவ்வளவுதான் இங்கே நாம் கூறக்கூடியது.

நீர்மைவிருப்புப்பற்றி மிக இலகுவாக்கப்பட்ட ஒரு தோற்றத்தை 4 ஆம், 5 ஆம் படங்கள் தருகின்றன. விளக்கத்திறகாக, மொத்தமான பணம் இரண்டு பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது "உயிர்ப்புள்ள பணம்"; "உயிர்ப்பில்லாத பணம்". எனவே சாதாரண வருமான விவகாரங்களுக்கு முன்னையது தேவைப்படும். அதற்கென நாம் குறைந்த பட்சப் பணத்தையுடையவராய்ப் பணத்தைச் சொத்தாக வைத்திருப்பதிலும் பார்க்க அகற்றிவிட விருப்பமுள்ளவராயிருத்தல் வேண்டும். இத்தகைய உயிர்ப்புள்ள பணம் வருடாந்த வருமானத்திலே ஒரு பின்னமாகும். இதைப்பெரும்படியாக 1930 இக்கு முன்னிருந்த பணக்கையிருப்பைக் கொண்டு கணக்கிடலாம். அக்காலத்தில் பணத்தை வைத்திருப்பதிலும் பார்க்க நல்ல வட்டிதரும் முதலீடுகளிற் போடுமாறு தூண்டப்பட்டது. இந்த முதல்அபிசததைக கணக்கிட்டபின்னர், புள்ளி இயலறிஞர் உயிர்ப் பில்லாத பணத்தின் விபரத்தைத் தருவார்[1].

குறைந்த வட்டி வீதமும், உயர்ந்த செயலில்லாத **M** உம் ஒன்றுகவே இணைந்து செல்லும் எனபதைப் படம் 4 காட்டுகிறது. இத்தகைய தொடர்பு ஒழுங்காக வரும் இலேசாக்கப்பட்ட வடிவத்தை, 5 ஆம் படம் காட்டுகிறது. பல தசாப்தங்களாக உண்டான மாற்றங்களையும், சிதறுதல்களையும் அது கணக்கில் எடுக்கவில்லை.

1. மொத்தப பணத்தை கேயின்ஸ் எனற ஆசிரியர் "விவகார டிமாண்ட்" எனறும் "ழுக டிமாண்ட" எனறும் இருவகையாகப் பிரிபபர். இகில மற்றோர் அங்கமாக "தற்காப்பு டிமாண்ட" என ஒன்றுமுண்டு. பண வருமானம + வட்டி வீதம எனற இரண்டின் மொத்தமே மொத்த டிமாண்ட எனச் சில புளளியியலாளர் கூறுவர். இரண்டு டைமெனஷன் வரைக் கோடுகளு இத்தகைய பிரிவு வசதியாயிருகதும. பலவகையான துறைகளிலிருந்து தொகுக் கப்பட்ட ஒரு கொள்ளையானது பணடிமாணடை வருமானம், வீலைகள், வட்டிவீதங்கள் என்ப வற்றின தொழிலாகவே கருதும். இஙகே குறிகபபட்ட பிரிவு விளக்கங் கொடுப்பதற்காக மாத்திரமே செய்யப்பட்டது.

$M \rightarrow i$ தொடர்பு பற்றி இந்த அத்தியாயத்திலே கூறப்படும் விடயத்தை, இத்தகைய ஒரு வளைகோட்டை அனுசரித்த ஒரு போக்கினால் காட்டலாம். மத்திய வங்கியின் ஆழ்ந்த மந்தத்தாலுண்டாகும் சக்திக்குறைவில் நம்பிக்கையுடையவர்கள் அத்தகையதொரு மந்தமான காலத் தவணைக்கு

படம் 4.

இடைநிலையான கோட்டைக் கீறுவர். அப்போது பெடரல் வங்கி. எந்த வகையில் M ஐ மாற்றினாலும், வட்டிவீதம், கடன்வசதி எனபவற்றின் அமைப்பில் ஏற்படும் பிரதிபலன மிகக் குறைவாகவேயிருக்கும். M இக்கும் i இக்குமுள்ள தொடர்பு பலமற்றதாகவேயிருக்கும்.

இறுதிநிலை வினைத்திறன் அல்லது வட்டி—முதலீட்டுக் கோடு.

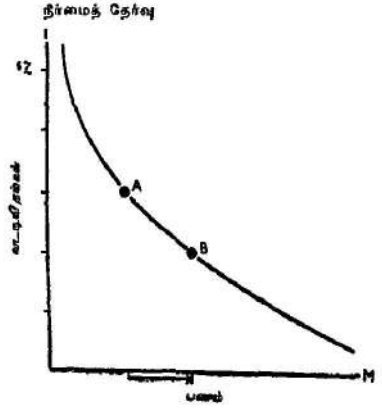
கட்டிட அமைப்பு, தளவாடம், கையிருபபுச் சரக்கைப் பொருக்குதல் என்பவற்றிலே முதலீட்டுச் செலவின அதிகரிப்பை உண்டாக்குனை, கடன் வசதி அதிகரிப்பும் குறைந்த வட்டிவீதமுமாகும். இவற்றுக்கிடையேயுளள தொடர்பு "இறுதிநிலை முதலீட்டுத்திறன" என வழங்கபபடும். 5 ஆம் படத்திலே i ஐ இறுக்கமாகுவதால் I அதாவது முதலீடு குறைவதைக் காணலாம்.

5 ஆம் படத்திலே, பெடரல் வங்கி M ஐ ஓரங்குலம் வலைப்பங்கமாய் நகர்த்தியதால் முதலீட்டில் அதாவது I இல் உண்டாகும் பலனை 6 ஆம் படத்தில் அவதானிப்பதற்காகவே 5 ஆம படமும் 6 ஆம் படமும் அந்தப் பக்கத்திற் காட்டப்பட்டுள்ளன. இத்தசைய விரிவுகொள்கை i ஐக் குறைக்கும். இவ்வாறு குறைந்த i யுடன் ஆரும் படத்துக்குச் சென்றால், முதலீடு I அதிகரிப்பதைக் காணலாம்.

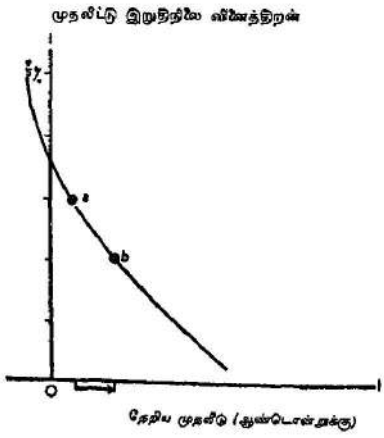
வேலை, வருமானம், விலைகள் என்பவற்றில் பெருக்கம்

இந்தச் சங்கிலியிலுள்ள கடைசித் தொடர் 13 ஆம் அத்தியாயத்திலும் ஏனைய அத்தியாயங்களிலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. M இன் பெருக்கம் நு + மு + அ

(C + I + G) செலவில் பெருக்கத்தை உண்டாக்குவதால் தே. தே. உ. (NNP) வில் மேல் நோக்கி உயர்வு உண்டாகும். எனவே புதிய M புதிய 1 பில்லியன் முதலீட்டை உண்டாக்குமானால் NNP ஆனது 1 பில்லியனுக்கு அதிகமான பெருக்கத்தைப் பெறும். இது மேலும் செலவு செய்யத்தூண்டப்படுவதால் உண்டாவதாகும்.

படம் 5.

படம் 6.

புதிய வேலைகளையும், புதிய உற்பத்திகளையும் புதிய தே. தே. உ. (NNP) எவ்வளவு தூரம் பிரதிபலிக்கும்? இந்தமுறையிலே எவ்வளவுதாமதம் முனைனர் இருந்ததென்பதிலேதான இதற்குப் பதில் தங்கியுள்ளது. வேலையின்மை அதிகமாகவும், திறமை அதிகமாகவும் இருக்குமானால், அலகுச் செலவுகளிலும், விலைகளிலும் அதிகரிப்பில்லாமல் புதிய உற்பத்திப்பொருள்களை ஆக்கிக் கொள்ளலாம். அப்போது விரிவெல்லாம் உண்மையான பொருள்களாகவே யிருக்கும். மிக உயர்ந்த வேலைவாய்ப்பு இருக்கும்வகையில் திட்டம் செயற்பட்டால, தே.தே.உ. (NNP) மொத்தத் தேவையில் உண்டான புதிய அதிகரிப்பு, பொருள்களின் விலையேற்றத்திலும் தொழிலாளர்போன்ற உற்பத்திசாதனங்களிலும் சுவறும். புதிய செலவு (அ) முதலீட்டாளர் நமபிகையின சுயேச்சையாயுண்டானதொரு மலர்ச்சியினாலோ (இறுதி நிலைத்திறனகோடு வலபபக்கமாய் நகர்வதால் காட்டப்படும் 6 ஆம் படத்தில் காணலாம்), (ஆ) பெடரல் வங்கியின் பணக்கொள்கையாலோ, (இ) விரியும் பிஸ்கால் கொள்கையாலோ (இதுவிரியும் வரிப்பக்கத்தால் அல்லது குறைக்கப் பட்ட வரிப்பக்கத்தால் உண்டாகும்) எற்பட்டதானால், விலைக்கும் பொருள் அளவுக்கும் P + Q இடையில் புதிய டொலர் செலவு விகிதத்தில் வித்தியாசமிருக்குமென்று நினைக்கவேண்டியதில்லை.

வேகத்தின் போக்கு

$M \rightarrow i \rightarrow I \rightarrow NNP$ என்ற தொடருக்குப் பதிலாகச் சிலர் $M \rightarrow MV \equiv NNP$ எனறு எழுதலாம்.

M இலே அதிகரிப்பு உண்டானால், டொலர் தே.தே.உ (NNP) ஐ அ.·.து அதிகரிக்கச் செய்யும் என்பதையே இது காட்டுகிறது. $P \times Q$ பெருக்கத்தால் உண்டாகக் கூடிய பலாபலன்களும் அதில் அடங்கும். ஆனால் V இலே அதாவது வேகத்திலே மாற்றம் ஏற்படுத்தப்படுமானால் இந்த அதிகரிப்பு உண்டாகாது[1].

சில நிகழ்ச்சிகளின் தொடர்பை ஆங்கிலத்திலும் கொடுக்கலாம், பிரெஞ்சிலும் கொடுக்கலாம். அதுபோலவே இவையும் பலவகையான முறையிலே கூறப்படும் விவரணமாகும். ஆதலால் பொருளைப் பற்றியோ சொற் பிரயோகத்தைப் பற்றியோ நிதானமானவர்கள் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார். ஆனால் குறித்த ஒரு பரிபாஷையை விரும்புவோர் நிச உலகைப் பற்றிய சில கருதுகோள்கள் வேறு சிலவற்றைக் காட்டிலுஞ் சிறந்தன வென்று கருதுவர். MV ஐப் பயன்படுத்த விரும்புவோர் V இன் நடத்தை பற்றி நன்கு அறிந்தவராயிருப்பவர். பலவகைப் பதில் நிலைமைகளில் V நடந்துகொள்ளும் முறையையும் அறிந்தவராயிருப்பர். நு + மு + அ (C + I + G) வாய்பாட்டை விரும்புவோரிலும், அவர்களுக்கு மேற்கூறிய வாய்பாட்டில் அதிகப்பிரியமுண்டு. இன்றுள்ள பொருளியலறிஞரில் பெரும்பாலோர் கடைசியான வாய்பாட்டையே ஆதரிக்கிறார்கள். ஆனால் இவ்விடயத்தில் ஒன்றுதான் நல்லது, மற்றது கெட்டதெனத் திடமான அபிப்பிராயங் கொள்ள வேண்டியதில்லை. V என்னும் வேகவழிதான் சிறந்ததென அதனை ஆதரிப்போர் நன்றாக ஆராய்ந்து நிரூபிப்பாரானால் பயனுடைமை வாதிகள் அதைப் பயன்படுத்தப் பின்வாங்கமாட்டார்.

வைதீகக் கொள்கையாளர் வில்லை நெகிழ்ச்சி.

எந்தக் கொள்கையாளரின் பரிபாஷையை உபயோகிப்பதென்பது பிரச்சினையன்று. அஃது அத்தனை முக்கியமானதன்று. தொல்லையுண்டாக்காததும், சந்தைவிலை நெகிழ்ச்சியுடையதுமான ஒரு முறைக்கும், கலப்புள்ளதும் அமெரிக்காவிலும் ஏனை மேலைத்தேசங்களில் நிலவுவதுமான யதார்த்த உலகுக்கு மிடையிலுள்ள தாரதம்மியமே அடிப்படை முக்கியத்துவமுடையது. ஒரு திசையிலே செலவு செய்யப்படாதது தானாகவே மற்றொரு திசையிற் செலவு செய்யப்படும். ஆகையால் வேலையின்மை ஒருபோதும் ஏற்படமாட்டாதெனப் பல வைதீகக் கொள்கையுடைய பொருளியலறிஞர் கருதினர்.

1. பரிசுத்தச் சந்தை நடவடிக்கைகளில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏறபட்டபினனர் V மாறுதிருக்குமெனச் சில கொள்கையாளர் கருதுவர். வேறுசிலர் இத்தகைய எடுகோள தேவையில்லையென எண்ணுவர். முனனரெல்லாம் குறுநதவணமேலோட்டங்கள் M, V என்பவறறை ஒனறுபடுத்தினவென்ற காரணத்தால், இநத அனுபவத்தை முன்கூட்டியே கூறமுயலவர். பரிசுத்தச்சந்தை விவகாரம் நிகழ்ந்த சூழ்நிலையை அனுசரித்துச் சிக்கலான கருதுகோள்களைச் சிலர் ஏறபடுத்துவர்.

சே என்பவர் வகுத்த விதி.

பிரெஞ்சு எழுத்தாளரான சே என்பவர் 1803 இல் உருவாக்கிய இக் கொள்கை, தெளிவாக உரைக்கப்படாதபடியால் பல விவாதங்களுக்கு இடம் அளித்தது. மதிப்புத்தொடர்புகள் எல்லாம் சார்புடையவாதலால், அமித உற்பத்தி சாத்தியமில்லையென சேயும், ஏனை வைதீகக் கொள்கை யாளரும் கருதினர். இவ்வகையில், சப்பாத்துகள் கரண்டிகளுக்குச் சமனாக ஒரு சார்பு விலையில் குறிக்கப்படலாமென எடுத்துக் காட்டினர். தொழி லாளி ஒருவன் சேமிக்கும் பணம், யந்திர உற்பத்தித்தொழில்களில் வேலை யாட்களை அமர்த்துவதிற் செலவு செய்யப்படும். அவன் அப்பணத்தை உணவு முதலிய தேவைப்பொருள்களை உற்பத்திசெய்வோரிடத்திற் செலவு செய்வதன் மூலம் அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பான் என்பது அவர்களுடைய கொள்கை. நெகிழ்ச்சியுடைய மூலதனச் சந்தையில் நிலவும் வட்டிவீதம் (பூரணவேலை வாய்ப்பில்) சேமிப்பும் முதலீடும் சந்திக்கும் மட்டத்தையே நாடும் எனறு அவாகள் ஒரு தெளிவற்ற கொள்கையுடையவராயிருந்தனர். பணச் சட்டளம் அதிகம் இறங்குமானால், வேலைசெய்ய விருப்பமுள்ள ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் அது வேலை வாய்ப்பை உண்டாக்கும் என அவர்களும் அவாகளுடைய அனுதாபிகளும் எண்ணினர்.

1800 இக்குப் பின்னர், சிறு சிறு காலங்களில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மிக அதிகமாயிருந்தது. சில சமயங்களில் நீண்ட காலம், வேலையில் லாத்திண்டாட்டமிருந்தது. மேலும் வேலைக் குறைவுமிருந்துவந்தது. எலிவே சேயின்விதியை மீறிச் செல்லவேண்டுமெனச் சில பொருளியலறிஞர் கருதினர்; நெகிழ்ச்சிவீலை, சட்டளம் என்பவறறைப் பற்றி அவ்விதியிலடங் கிய சில தாற்பரியங்களை மறுத்தனர் அல்லது அந்தவிதியைக் கைவிட்டு வேறு கருதுகோள்களைக் கொண்டு கருமங்களை ஆற்றவிரும்பினர். 20 வருடங்களின் முனனர் இந்தவகையான ஆராய்ச்சி பயனுதவிற்று. இன்றும் பயனுதவுகிறது. ஆனால் இதற்குப் பதிலாயுள்ள கொள்கைகளும் இதலைபோ பிழைகளின்றி எறபுடையனவாகச் செய்யப்பட்டுவிட்டபடியால் இவற்றிடையே அதிகவேறுபாடு காணமுடியாது. கேம்பிரிட்ஜ் சர்வகலாசாலையைச் சோர்ந்த எ. சி. பீகு என்ற ஆசிரியர் முதலில் கேய்ன்சுடைய கொள்கை களை முறைமை கோட்பாடுகளென எணணினர். பின்னர் தமது பழைய கருத்துக்களைக் கேய்னசின் கருத்துகளோடு இணைத்துவிடலாமெனக் கண்டார். அவர் இணைத்த முறை பின்வருமாறு :—

பிகு விளக்கம். நாணயங்களும், கெட்டுப்போகாத நோட்டுக்களுமுள்ள நாணய முறையிலே M என்ற ஒன்று இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். பூரண வேலைவாய்ப்புமட்டத்தின் இடப்பக்கத்திலே சே.சே. (SS) உம் முழு (II) உம் வேறுவேறாதல் வேலையினமை ஆரம்பத்தில் உண்டாகிறதென வைத்துக் கொள்வோம். கடன்பத்திரச் சந்தையிலும் ஈட்டுச் சந்தையிலும் வட்டி விகிதம் சமனிலை இருப்பதாகக் கொள்வோம். ஏலக்காரர் விதியோகம், தேவைக்குச் சமனாயிருப்பதாகக் காண்கின்றனர். இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு வங்கிக்

கொள்கைகளோ பணக்கொள்கைகளோ பிரயோகிக்கப்படவில்லையென விடயத்தை இலேசாக்குவதற்காக வைத்துக்கொள்வோம்.

சேயின் ஆதரவாளரான அனுபவசாலிகள் சிலர், பின்வருமாறு வாதிப்பர் : "இந்தச் சமநிலையில் ஒரேயொரு தவறுதானிருக்கிறது. நிகழும் வேதன ஒழுங்கின்படி வேலைசெய்ய விரும்பும் தொழிலாளருக்கு வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. இது யதார்த்தமானதாய் இருக்கிறதோ இல்லையோ, நியாயத்தை உத்தேசித்து தொழிற்சந்தைக்கு ஓர் எலக்காரர் இருப்பதாக நீர் கற்பனை செய்துகொள்ளவேண்டும். பணக் கணக்கிலே கூறப்படும் அவருடைய சம்பளத்தை விழ விட்டுவிடவேண்டும். எனெனில் தொழிலாளர் சப்பிலே அதிகமாகிவிட்டது."

பீகு இந்தக் கருத்துக்கு உடன்படுகிறார். சம்பளவிகிதத்தை வீழ்ச்சியடைய விட்டுவிடுகிறார். பணச் சம்பளம், உற்பத்திச் செலவில் முக்கியமானது. இவ்வாறு சம்பளம் வீழ்ச்சியடையவிடுவதால் எல்லாவிலைகளும் பெரிதும் வீழ்ச்சியடையும். அதை நூலின் மூன்றும், நாலாம் பகுதிகளில் ஆராய்வாம். இவ்வாறு விலைகளும் சம்பளங்களும் வீழ்ச்சியடைந்தால் சேசே (SS) உம் முமு (II) உம் வெட்டும் நிலைமைக்கு என்ன நடக்கும் ? உதாரணமாக என்னிடம் முன் ஒரு எக்கர் நிலமும், ஒரு யந்திரமும், 100 டொலர் பணமும் இருந்தனவென்று வைத்துக்கொள்வோம். (எனக்கு ஈட்டுக் கடனே ஐ. ஓ. யூ. கடனே இருந்திருக்கலாம். இது பணத்திலே கொடுக்கவேண்டிய கடன். ஆனால் சமூகத்தைப் பொறுத்ததவரையில் இத்தகைய தனிப்பட்ட பணப்பொறுப்புக்களும் சொத்துக்களும் ஒன்றையொன்று சமன்படுத்திவிடலாம். இந்தப் படத்தில் அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்கள் கணக்கில் இல்லையென்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்).

சம்பளங்கள் முன்னையிலும் ஆயிரம் மடங்கு குறைந்துவிட்டன என்று வைத்துக்கொள்வோம். விலைகளும் முந்தியவிலையிலும் பார்க்க .001 அளவு குறைகின்றன. எல்லாம் மதிப்பில் வீழ்ச்சியடைகின்றன. ஆனால் என்னுடைய 100 டொலர் உண்டியல், 100 டொலர் உண்டியலாகவேயிருக்கிறது. ஆனால் நான் முன்னர் 100,000 டொலர் பெறுமதியுள்ளதற்கு இப்போது அதிபதியாயிருக்கிறேன். நான் ஓர் இலட்சாதிபதி !

பணத்திலோ உண்மை வகையிலோ முன்னிருந்தபடியேயிருக்கும் வருமான மட்டத்திலிருந்து, நுகர்வுக்கும் சேமிப்புக்கும் அதே அளவைச் செலவு செய்வேனே ? இல்லை. நான் தனவந்தன்தான். பொருளாதார முறையிலுள்ள கெட்டியான பணத்தின் அதிகரித்த வாங்குந் திறனால் உண்டான நிசச் செல்வத்தின் பயனைப் (இது விலை வீழ்ச்சியினாலும் சம்பள வீழ்ச்சியினாலும் உண்டாவது), நுநு (CC) கோடுகள் மேலே ஏறும்; சேசே (SS) கோடுகள் கீழ் நோக்கி விழும். முமு (II) கோட்டிலே விலை மட்ட மாற்றத்தின் சாதகமான விளைவுகள் இல்லாவிட்டாலும், பணச் சம்பளத்தையும், விலைகளையும் கீழே இறக்கினால், பூரண வேலைவாய்ப்பு நிலை கருத்தளவிலாவது நிறைவேற்றப்படும். நிரூபணம்.

இத்தகைய "கடும் பணவிலைவினால்" கருத்துலகில் மாத்திரம் நிலவும் வைதீகக் கொள்கைகளே பீகு நிரூபித்தார். இதனையே இன்றைய பொருளியலறிஞர் "பீகுவிளைவு" என அவருடைய பெயரால் வழங்குவர். கலப்புள்ள முதலாளித்துவச் சமூகத்திலே சம்பளங்களைக் கீழே இறக்கு வதிலுள்ள இடர்ப்பாடுகளே பீகு காரியவாதியானபடியால் உணர்ந்துகொண்டார். கடனால் உண்டான பணவாட்டத்தினால், வங்கிமுறிவு, களகம், வியாபார மந்தம, புரட்சி என்பவற்றைக கண்ணுரக் கண்டுகொண்டு வாழ்ந்த பீகு, முதலாளித்துவ முறையில் நிலவும் வேலையின்மையை நீக்குவதற்குத் தாம் தமது முறையைச் சிபார்சு செய்யமுடியாதெனக் கூறிவிட்டார். டொலர் M ஐப் பெருக்குவதனால் இதை அவர் செய்ய விரும்பியிருக்கலாம். இந்நூலின் இரண்டாம் பாகத்திலே கூறப்பட்ட பொதுக் கருத்துக்களை அவர் ஆதரித்தார். "வேகம்" என்ற சொல்லை அவர் அடிக்கடி பிரயோகிக்கவிரும்பியதால், சொல்லும் அதன் பொருளும் அவருக்கு அதி முக்கியமாகத் தெரியவில்லை என்பது தெளிவாகும்.

வைதீகமுறையில் திருத்தமற்ற கணியக் கொள்கை

உள்ள பணத்துக்கு ஏற்றவிதமாக விலைகள் இருக்கவேண்டும் என்ற திருத்தமற்ற கணியக் கொள்கையை இத்தருணம் ஞாபகத்திலே கொள்ளலாம். இதனபடி M ஐ இரட்டித்தால் P யும் இரட்டிக்கும். யதார்த்த உலகில் உள்ள பலவகையான நிலைமைகளுக்கிடையில் அதாவது நிலையான விலைகள், வியாபாரமலர்ச்சி, மந்தம் என்று இத்தகைய பல மாற்றங்களுக்கிடையில், மேலே கூறிய கணியச் கொள்கையானது விடயங்களை முன்கூட்டியே அறிவிக்க வாய்பபான முறையன்று. ஆனால் பீகு முதலியோர் பயன்படுத்திய உண்மையான வைதீகமுறையைப் பயனபடுத்தினால் திருத்தமற்ற இந்தககணியக் கொள்கையிலே சில உண்மைகளிருப்பதைக் காணலாம. இககொள்கை முன்னேறியே ஹேஷ்யம் கூறும் தன்மைகளைக் கொண்டிருபபதற்குரிய காரணததை, அதாவது பணவீக்கம் அதிகமுள்ள காலங்களிலும், சில நீண்டகாலத் தவணைகளிலும் அத்தகைய தன்மைகளைக் கொணடிருப்பதறகுரிய காரணத்தை, நாம் அறியலாம்.

பீகு காட்டிய சமநிலையை ஞாபகத்திலிருத்துங்கள். அதன்படி பூரண வேலைவாய்ப்பின்போது சமூகம் முதலீடு செய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஒருவன் சேமிக்ககூடியவகையில்தான தனவந்தன என நினைக்கலாம். அவனுடைய 100 டொலர் உண்டியல் 10 டொலர் உண்டியலாயிருக்கும் போது எல்லாவிலைகளையும் பத்திலொன்றுகக் குறைத்திருந்தால் சமநிலை மறுபடியும் பழைய நிலைக்கு மாற்றிவிடப்படும். சார்புவிலைகளும் சம்பளங்களும் முன்போலவே யிருக்கும். எல்லாச் சடப்பொருள்களும், முதலீடுகளும் முன்போலவேயிருகும். M ஐ பத்திலொன்றுக வெட்டினால் P யும் அவ்வாறே வெட்டப்படுகிறது.

இந்தச் சுருக்கமான மாதிரியில் திருத்தமற்ற கணியக் கொள்கை அமைந்துள்ளது. பரிவர்த்தனைச் சமன்பாடான $MV \equiv PQ$ இல் Q

அல்லது V மாறுவதற்குக் காரணமில்லை. எனவே $P = kM$ என்றாகும். இதில் k ஆனது V/Q என்ற வீதமாகும். இதன் மேலெண்ணும் அடியெண்ணும் இந்தக் கற்பிதமான உதாரணத்தில் மாறுதிருக்கும். ஆனால் யதார்த்த உலகில் அஃது எப்படியும் மாறியிருக்கலாம்.

இந்த நீண்ட தவணைப் பூரண வேலைவாய்ப்பு உதாரணத்திலே, M இல் உண்டான சமனுக்கிய மாற்றத்தினால் வட்டிவீத மாற்றம் உண்டாகாது. இரண்டு பென்சாயிருந்தது ஒரு பென்சானதுபோல், எல்லாவிலைகளும் சம்பளங்களும் ஒரே விகிதத்தில் மாறினால், டேவிட் ரிக்கார்டோ கூறியது போல 1000 பென்சுக்கு 50 பென்சாக 5 வீதத்தில் வட்டிகொடுத்த சொத்து, இப்போது 500 பென்சுக்கு 25 பென்சு வீதம் 5 வீதம் வட்டிகொடுக்கும்.

யதார்த்த உலகம் நமது கற்பனையுலகத்திலும், அதிகம் வித்தியாசமுடையதன்று. குறுந்தவணையில் விசேடமாக இவையிரண்டிற்கும் வித்தியாசமுண்டு. நெடுந்தவணையில் விலைகள் ஒழுங்குபடுத்தபபட்டு ஏனைக் குழப்பங்கள் ஒழுங்காகிவிட்டால் எமது கருத்துலக உதாரணம் பெரிதும் பொருத்தமுடையதாயிருக்கும். அத்தகைய மாதிரியில் பொருத்தமற்றவற்றை பொருத்தமுள்ளனவோடு எவ்வாறு பொருத்தலாம்; அவற்றை நிகழ்ச்சிகளோடும் கொள்கைகளோடும் பொருத்தி எவ்வாறு விளக்கலாமென்பதிலேயே பொருளியற்கலை தங்கியிருக்கிறது.

செலவு உந்தும் பணவீக்கம் அல்லது விற்பனையாளர் பணவீக்கம்

1960 இல் பொருளியலறிஞரால் ஆராயப்பட்ட மிக முக்கியமான விடயங்களில் ஒன்று சாத்தியமாகக கூடிய விலை வீழ்ச்சியாகும். இது பெரிதளவு வேலையின்மையிருக்கும்போதும், உபரியான திறமையிருக்கும்போதும், நு + மு + அ (C + I + G) அல்லது MV தொடாபுகளில் உள்ள விசேட பணவீக்க இடை வெளியினால் உண்டாவதாகத் தோற்றமளிக்காது. விலையில் உண்டாகும் "தேவை இழுப்பு", அதற்கு முரணுயுள்ள "செலவு உந்தல்" ஆகிய சொற்கள் இந்த ஆராய்ச்சிக்குதவும் பதங்களாகும். இவ்வாராய்ச்சியின் பிற்காலப் போக்குக்குப் பின்னணியாகச் சில சொற்களைக் கூறலாம்.

தொழிற்சந்தையிலும் வேறு சந்தைகளிலும் குறைவுணடெனக் கொண்டு ஆராய்ச்சியைத் துவங்குவோம். பலகாரணங்களினால் சம்பளவிகிதங்கள் கீழ்நோக்கிச் செல்வதைப்பொறுத்தவரையில், சார்பளவில் நெகிழ்ச்சியற்றிருக்கின்றன என்றும், அதனால் பீகு விளைவுகள் கருத்திற்கொளளத் தக்கனவாயமையவில்லை என்றும் கொள்வோம். தொழிற் சங்கங்களின் தலையீடின்றியே, முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் சம்பளவிகிதங்களை அமைத்துக்கொள்ளுகின்றனர் என்றும் வைத்துக்கொள்வோம். இந்தச் சம்பளவிகிதம் தொழிலாளர் உலகில் உள்ள வேலையின்மை மட்டத்துக்கு அற்பமாக மறிவினைசெய்யக்கூடிய வருடாந்த வீதத்தில் பணக் கணக்கில் உயர்கிறதெனக்கொள்வோம். தீவிரமான உதாரணமொன்றைக் கொடுப்ப

தானால், எங்கும் வருடத்திலே ஒரு மணித்தியாலத்துக்கு 5 சதவீதம் சம்பளம் உயர்வதாகக் கொள்ளலாம். இது, அனுபவிருதியினாலும் இயல்பாக ஏற்படும் அதிர்வினாலுமே உண்டாகிறது. ஈற்றில் தொழிலாளர் உற்பத்தி விடயத்தில் நுண்தொழில் சீர்திருத்தம் வருடத்துக்கு 3 சதவீதம் உண்டாகிறதெனக் கொள்வோம்.

இதன் விளைவென்ன ? மொத்த தே.தே.உ. (NNP) இல் தொழிலாளரின் பங்கை $\frac{2}{3}$ ஆக வைத்திருக்கக் கூடியவாறு வியாபாரம் பொதுவாகத் தனது விலைகளை அமைக்குமானால், அதன் விளைவாக உண்டாகும் விலை தீர்மானிக்கப்பட்டதாகிவிடும். வருடம் 5 வீதம் சம்பளவிகிதம் வளருமானால் விலைகள் வருடம் 2 வீதம் அதிகரிக்கும். எஞ்சிய 3 வீதம் நிச உற்பத்தியின் தொழில் நுட்ப அதிகரிப்பு எனலாம். (எனவே நிசச் சம்பளம் 3 வீதமாகவே உயரும். விரும்பிய 5 வீதமாக உயரமாட்டாது. உயரும் P ஆனது குறைவுக்கு ஈடாகும். $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{4}$ பிரிவு மாறுதிருக்குமானால், நிச லாபம் 3 வீதத்தால் உயரும் என்பதையும் கவனத்திலெடுக்கவேண்டும்).

இதுவரை சேமிப்பைப்பற்றியோ, முதலீட்டைப்பற்றியோ M, V என்பவற்றின் நடத்தையைப்பற்றியோ நாம் ஒன்றுங்கூறவில்லை. வீக்க இடைவெளி பூச்சியமாகவும், வாட்ட இடைவெளி பூச்சியமாகவும் இருந்தால், இந்த மாதிரியிலும் விலைகள் வருடத்தில் இரண்டுவீதமாகவே ஏறும். வருமான நிர்ணயம் நு + மு + அ (C + I + G) மாதிரி ஆகவோ MV மாதிரி யாகவோ இருந்தாலும் நமது வருமான நிர்ணயக் கொள்கை பொருத்த முடையதாகவேயிருக்கும். ஆனால் இதைக்கொண்டு P ஐ நிச்சயிக்க முடியாது. அது Q வை நிச்சயிக்க உதவும் கொள்கையாகவே முடியும்.

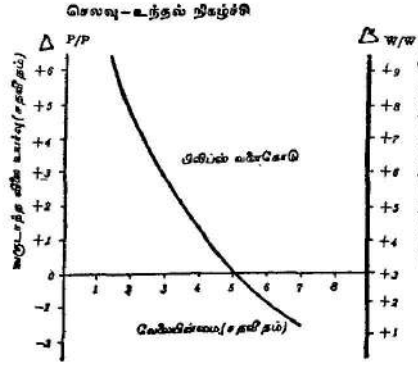
உயர்ந்த விலை மட்டத்திலே, 13 ஆம் அத்தியாயத்திலே காட்டிய பணவீக்கத்தைத் தீர்மானிக்கும் வீக்க இடைவெளி, பூச்சிய இடைவெளியை யுண்டாக்கக் கூடியவாறு மேலே சமனுக உயருமானால், வருடம் 3 வீதமாக நிசமான Q உயரும். அப்போது நமது பூரண வேலை வாய்ப்பு, உற்பத்தி தொழில்நுட்பமுன்னேற்றங்கள் காரணமாக வளரும். ஆனால் P யின் புதிய உயர்மட்டம், கோடுகள் நேர்த்தியாக மேலே உயரமாட்டாவென்பதையும் அதற்குப் பதிலாக பணவாட்ட இடைவெளியோடு குறுக்கே வெட்டத் துவங்குமென்பதையும் காட்டுமானால் செலவு உந்தும் நடவடிக்கை வேலையின்மையை உண்டாக்குவதுடன் நிசமான Q ஆனது தொழில் நுட்பமுறையிலே சாத்தியமான 3 வீதத்திலும் பார்க்க மெதுவாக வளரவுஞ்செய்யும். மூன்றுவது உதாரணமாக M கண்டிப்பாக நிலைமாறுதிருக்க, P யின் ஏற்றம் V யின் ஏற்றத்தோடு சமவாயமாயிருக்க, அது போதிய அளவு பெரிதாயிருந்தால் செலவு உந்தலை அதிகரிக்கக்கூடியவாறு "தேவை–இழுக்கும்" வீக்கம் உண்டாகலாம். அதாவது புதிய செலவுக் கோடுகள் வீக்க இடைவெளியை உண்டாக்கக்கூடிய அளவு மேலே உயர்ந்திருக்கும். நாம் பூரணவேலை வாய்ப்புடன் ஆரம்பித்தால் நிசமான Q, டொலர் தே.தே.உ. (NNP) வில் ஏற்படும் விலை அதிகரிப்பை அனுசரித்து விரைவாக உயர்ந்திருக்கமாட்டாது.

எனெனில் உற்பத்தியிலும், உற்பத்திப் பொருளிலும் 3 வீத வளர்ச்சியே சாத்தியப்படும்.

செலவு உந்தலின் மிக இலேசான கொள்கையையே இது விவரிக்கிறது. இதற்கு விற்போர் வீக்கம் என்ற பெயர் பொருத்தமுடையதாயிருக்கும். இலாப வீதத்திலும் பார்க்கச் சம்பளவீதத்திலே உயர் விகிதமான உற்பத்தி ஏது இருக்கவேண்டியதில்லை ; மேலும் இந்தச் செயல்முறை ஒரு பக்கப் போக்கான நெருக்கடியிலுலன்றி, எல்லா விலேவாசிகளும், சம்பளங்களும் கடைசியாக நிச்சயிக்கப்படும் தாபன அமைப்புக்களின் பரஸ்பர நடவடிக்கை யால் உண்டாகும். இஃது உற்பத்தியாளன, தொழிலாளி, நுகர்வோன் ஆகியோரின் உளவியல், மன உறுதி என்பவற்றல் நிச்சயமாகும்.

இத்தகையதோர் இலேசான மாதிரியில் நியாயபூர்வமாக எவ்வித தவறுமில்லே. ஆனல் அதன் கருதுகோளே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இத் தகைய கருதுகோள் யதார்த்த உலகுக்கு உதவாதெனச் சிலர் கூறுவர்; யதார்த்த உலகுக்குப் பொருத்தமான மாதிரி வைதீகமுறையேயாகுமென எடுத்துக்காட்டுவர். மற்றையோர், இந்தக் கருதுகோளே முற்றுக ஏற்றுக் கொள்ளுவர். நடுவிலேயுள்ள ஒரு சாரார் அதை யதார்த்த உலகுக்கு ஏற்றவகையில் திருத்திக்கொள்ள விரும்புவர்.

படம் 7 பிலிப்ஸ் விளக்கப்படம் எனப்படும். இஃது இலண்டன் பொருளி யற் கல்லூரி ஆசிரியரான எ. டப்ளியூ. பிலிப்ஸ் என்பவரால அமைக்கப் பட்டது. மிதமான செலவு உந்தல் மாதிரியைக் காட்டக்கூடியது.

படம் 7.

கிடைநிலேயான அச்சிலே, வேலேயின்மையின் விகிதம் உண்டு. (இடப் பக்கக் குத்துநிலே அளவுச் சட்டத்தில் வருடத்துக்குள்ள விகிதமாற்றம் சராசரி விலேயில் அட்சர கணிதமுறையில் கொடுக்கபபட்டுள்ளது. வலக கைக்குத்துநிலே அளவுச் சட்டத்தில் ஒரு மணிநேரத்துக்குரிய பணச்

சம்பளத்தின் விகித மாற்றம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டு அளவுச் சட்டங்களும், வருடத்துக்குரிய உற்பத்தி அதிகரிப்பில் விதித்த தொகையிலேயே வித்தியாசப்படும். (வருடத்தில் 2 சதவீத விலைமாற்றம் சம்பளத்திலே 5 வீத மாற்றத்துக்கு நிகராயிருக்கும்; இது உற்பத்தி வருடத்தில் 3 வீதமாக வளர்ந்து, அதன் பயனைத் தொழிலாளரும் மற்றையோரும் பழைய விகிதத்திலே பங்கிடக்கூடியதாக இருக்கும்போது தான்).

வேலையின்மையின் மட்டத்தை உயர்த்துவதால், விலைகள் ஏறுவதைத் தடுக்கலாம் அல்லது மட்டுப்படுத்தலாம் என்பதை மேலே காட்டிய "பிலிப்ஸ் கோடு" அதன்கீழ் நோக்கிய வளைவினால் காட்டுகிறது. நியாயமான அளவு வேலை வாய்ப்பும் விலையேற்றமும் வேண்டுமா அல்லது நியாயமான அளவு திரமான விலையும், வேலையின்மைப் பெருக்கமும் வேண்டுமா என்பதைச் சமூகம் நிர்ணயித்துவிடவேண்டும். இதில் எந்தவகையான இணக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதைச் சமூகம் நிர்ணயிப்பது தர்மசங்கடமானது.

MV, C+I+G முறைகள் இன்றும் அரங்குக்கு வெளியே நடைமுறையிலுண்டு. P×Q என்ற வீளைவுப் பயனைத் தனித்தனி அம்சங்களாகப் பிரிப்பதற்கு பிலிப்ஸ் கோடு அவசியம். இலகுவான அமைப்புள்ள வைதீகவாதிகளின் உலகில் பிலிப்ஸ்கோடு குறைந்தபட்ச வேலையின்மை மட்டத்திலே குத்துநிலைகோடாயிருக்கும். Q அப்போது பூரணவேலை வாய்ப்பைக் காட்டும். P ஆனது, மொத்தப் பணச்செலவு எவ்வாறு நிச்சயிக்குமோ அந்தமட்டத்தில் சுதந்தரமான தொழிற்சந்தையில் நீந்திக் கொண்டிருக்கும். வியாபாரமந்தமுள்ள, எல்லைப்பட்ட வேலையில்லா மாதிரியில், சம்பள விகிதங்கள் கிழ்நோக்கிச் செல்லும் நகர்தலில் நெகிழாதிருக்க, பூரணவேலை வாய்ப்பு எற்படும்வரை செலவுகள் மேலே உயராதிருக்கும்போது, பிலிப்ஸ் கோடு இடைநிலை அச்சாகவேயிருக்கும்; இது குறைந்தபட்ச வேலையின்மை உண்டாகும் வரையிருக்கும்; பின்னர் வைதீக முறையிலுள்ளதுபோல் குத்துநிலையாக மேலே பீறிக்கொண்டு செல்லும்.

பலவகையான கலப்புப் பொருளாதாரத்துக்குப் பிலிப்ஸ் கோடு பலவிதமாயிருக்கும்; இது அவ்வவற்றின் தாபன அமைப்பு, உளநூல் நோக்கு என்பவற்றைப் பொறுத்து வித்தியாசப்படும். 1950 இல் மேற்கு ஜெர்மனியின் கோடு மேலே காட்டிய எல்லைபபட்ட உதாரணங்களைப் போலிருந்தது. அமெரிக்க, பிரித்தானிய, சுவீடிஷ் கோடுகளைப் போல இருக்கவில்லை. எனவே பின்னர் கூறப்பட்ட தேசங்களிலே பணவீக்கத்தின் செலவு-உந்தல் நகர்வுகளைப் பற்றிய பேச்சு இருந்துவந்தது.

இக்கால வாழ்வு சம்பந்தமான முக்கியப் பிரச்சினையொன்றைப் பின்வருமாறு கூறலாமெனப் பல பொருளியலறிஞர் கருதுகின்றனர். திறமையற்ற நேரடிச் சம்பளத்திலும், விலைக்கட்டுப்பாடுகளிலும் அவசியமின்றித் தங்கியிராமல் கலப்புப் பொருளாதாரம் தனக்கு பிலிப்ஸ் கோட்டை

எவ்வாறு உண்டாக்கும்? அதாவது, விலை நகர்வை அதிகம் உண்டாக்காமல் உயர்வேலைவாய்ப்பை உண்டாக்கும் பிலிப்ஸ் வளைகோட்டை எவ்வாறு உண்டாக்கலாம்? 25 ஆம் அத்தியாயத்திலே ஆராயப்பட்டது போன்ற நம்பிக்கை விரோதச் சட்டம் உதவுமா? தொழிற்சங்க எதிர்ப்பினால் முடியுமா? உற்சாகமூட்டுவதால் முடியுமா? தொழிலாளர் சலனத்தைத் திருத்துவதற்குத் திட்டம் போடுவதால் முடியுமா? பணவீக்க அபேட்சைகளையும், கோரிக்கைகட்காகச் சண்டித்தனமாய்ப் பேரம்பேசும் சுபாவத்தையும் மாற்றத் தற்காலிகமாகப் பெரிய வேலையின்மையை உண்டாக்குவதால் முடியுமா?

இது, 1960 இல் உண்டான மிக முக்கியமானதும் மிகச் சிக்கலான துமானதொரு பிரச்சினையாகும்.

அனுபந்தத்துக்குச் சுருக்கம்.

1. பணசப்பிளை, வட்டி என்பவை சம்பந்தமான பொதுக் கோட்டுக்குக் கொடுத்த பெயர் நீர்மைத் தெரிவு என்பதாகும். இது போன்ற மற்றெரு தலைகீழான கோடு i யினால் அளக்கப்பட்ட செலவையும், கடன் வாய்ப்பையும் முதலீட்டுச் செலவோடு தொடர்புபடுத்துகிறது. (எதிர் காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய பெரிய வியாபாரமந்தத்திலே கடைசியாகக் காட்டிய கோடு குத்துநிலையாகவும், முந்திய கோடு கிடைநிலையாகவுமிருக்குமானால் பணக்கொள்கை தனது வழக்கமான சகதியை இழந்துவிடும்).

2. மேலே கூறப்பட்ட காரணகாரியத்தொடர்பை MV எனற பரிபாஷையிற் கூறலாம். ஆதியில் M இல் உண்டான மாற்றங்களை முற்றுய் மாற்றுதவகையில் V யிலே மாற்றங்களை ஏற்படுத்தலாமென ஒருவர் எதிர்பார்த்தால், M இல் ஏற்படும் மாற்றம் தே.தே.உ. (NNP) வில் மாற்றத்தை யுண்டாக்குமென்று கூறிவிடலாம்.

3. பிணக்கமில்லாத பூரணமான வைதீக உலகில், நெகிழ்ச்சியற்ற கெட்டியான பணம் இருக்கும்போது, சேயின் விதியை நிரூபிக்கமுடியுமென பீகு 1940 இல் வாதாடினர். கொள்கைக்காகவும், யதார்த்தமான விவரணத்தைக் கொடுப்பதற்காகவும், உயர் பணவாட்டத்தைப் பயன்படுத்தி "பீகு விளைவை" உண்டாக்க அவர் விரும்பவில்லை. அப்படியான ஒரு பூரணவேலைவாய்ப்பு மாதிரியைத் தர்க்க பூர்வமான எல்லைக்குத் தள்ளிவிடுவதால் திருத்தமற்ற கனியக கொள்கையைத் (இக்கொள்கையில் P ஆனது M இற்கு ஏற்றவிதசமமாயிருக்கும்) திரப்படுத்தலாம். (புறநீர்மையான நிசமாற்றங்கள் ஏற்பட்டால்தான், விதித சமததின் அளவு மாறும்).

4. வைதீகப் போக்கற்ற செலவு உந்தல் அல்லது விற்பனையாளர் பணவீக்கமாதிரியிலேதான், கொள்கை பற்றிய சங்கடங்கள் உண்டாகும். தாபண ரீதியாகச் சம்பளமட்டமும் விலைமட்டமும் நிச்சயிக்கப்பட்டால், வேலையின்மை இருந்துகொண்டிருக்கும். மாறுத வேலையின்மையில், சம்பள விகிதங்களை உயரச் செய்வது P உயர்வதற்கு வழிவகுக்கும். தேவை

உந்தல் வகைசார்ந்த பணவீக்க இடைவெளி இல்லாதபோதும் இது நிகழும். தேவை உந்தல், செலவு உந்தல் என்ற இரண்டு அமிசங்களு மிருநதாலும், பூச்சிய பணவீகக இடைவெளியை உண்டாக்கும் நோக்கத் தோடு செயயப்படும் பணக்கொள்கையும், பிஸ்கால் கொள்கையும் விலை யூர்வதைத் தடுககமாட்டா. இதை நிறுத்துவதற்கு பலவகையான மட்ட முள்ள வேலையின்மை தேவைப்படும். இது வருடத்து விலை விகித மாற்றத்தையும், வேலையின்மை விகிதத்தையும் இணைக்கும் பிலிப்ஸ் கோட்டிலே, எத்துணை ஒரு நாடு அபாக்கியமுடையதாயிருக்கும் என்பதிலே தங்கியிருகிறது.

ஆராயசிககுரிய பிரச்சினைகள்.

1. பின்வரும் கருத்துக்களைப் புனராலோசனை செய்க :
உயிரபுள்ள பணம ; உயிர்ப்பில்லாத பணம்.
நீர்மைத்தெரிவுக் கோடு
இறுதி நிலைதிறன் அலலது வட்டி–மூதலீட்டுக்கோடு
சேயின விதியும வைதீகப் போக்குடைய மாதிரிகளும்
பீகு விளைவுகளும் திருத்தமறற கணியக்கொள்கையும்.
செலவு உநதல அலலது விற்பனையாளர் பணவீக்கம்.
பிலிபஸ கோடும் கொளகைபற்றிய தர்மசங்கடங்களும்.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

அரசிறைக் கொள்கையும் பணவீக்கமற்ற பூரண வேலைவாய்ப்பும்

சக்தியும், விருப்பமும், வேலை வேண்டுமென்ற நாட்டமுமிருப்போர்க்குப் பயனுள்ள வேலைவாய்ப்புக்களைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமைகளை உண்டாக்கவும், பரிபாலிக்கவும், பெடரல் அரசாங்கம் தன்னிடமுள்ள காரியபூர்வமான எல்லாச் சாதனங்களையும் உபயோகித்துக் கூடிய பட்சவேலையையும், உற்பத்தியையும், வாங்குஞ் சக்தியையும் உண்டாக்குவது, அதனுடைய கடமையும், அதனால் தொடர்ந்து கைக்கொள்ளப்படும் கொள்கையுமாகுமென்று காங்கிரஸ் பிரகடனஞ் செய்கிறது.

—1946 ஆம் ஆண்டின் வேலைவாய்ப்புச் சட்டம்

சேமிப்பு, முதலீடு என்பவற்றின் போக்கை, தேசிய வருமானத்தினுடைய மட்டத்தையும், வேலைவாய்ப்பினுடைய மட்டத்தையும் நிச்சயிக்கும் என்பதை முந்திய அத்தியாயங்களிற் கண்டோம். முதலீடும் வேறு செலவுகளும், வருடாவருடம் பெரும்பாலும் உயர்ந்தும், தாழ்ந்தும் வருவதைக் கண்டோம். வியாபாரச் சக்கரம் முன்னரெல்லாம் எவ்வாறு துன்பகாரமானதாயும், வீண் முயற்சியாயுமிருந்த தென்பதை வரலாறு காட்டும். பொருளியலில், நிலையற்றதன்மை ஏற்படுவதையும் அடிக்கடி வியாபார மந்தமுண்டாவதையும் பணவீக்கமேற்படுவதையும் தடுத்தாலன்றி, அமெரிக்காவில் நிலவும் சுதந்திரமாக முயறசி செய்யும் நிலை ஆபத்துக்குள்ளாகுமென்பதை எல்லோரும் இன்று ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர்.

பொருளாதாரத்துக்கு ஏற்பட்டுள்ள நோயைப் பரீட்சை செய்தோம். அதற்குள்ள பரிகாரமென்ன? அதற்கு ஒரு தனிப்பட்ட விடை கொடுக்க முடியாது. பொருளாதாரம் சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளுக்கும் தனியொரு சர்வரோக நிவாரணியைக் காண்பதரிது. நிலையானதும், உயர்ந்த வேலை வாய்ப்பை உதவக்கூடியதுமான சம்பளக் கொள்கையையும் வீலைக் கொள்கையையும், வியாபாரமும், தொழிலும், விவசாயமும் மேற்கொள்ள வேண்டும். சஞ்சலநிலையைத் தணிப்பதற்கு, வட்டிக்கொள்கை பணக் கொள்கை எனபவற்றின் மூலம் பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி பெரிதும் உதவலாம். இந்த நடவடிக்கைகளெல்லாம் பயனபடுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில், பொது பிஸ்கால் கொள்கை என்ற ஆயுதத்தையும் திறம்படப் பயன்படுத்தவேண்டும். (பிஸ்கால் கொள்கை யென்பது அரசாங்கத்தின் வரிக்கொள்கையும், செலவுக் கொள்கையுமாகும்) பிஸ்கால் கொள்கை சர்வரோக சஞ்சீவியன்று. ஆனால் அஃது எந்த ஒரு பொருளாதாரத் திட்டத்திலும் முக்கிய பங்கை வகிக்கிறது.

இந்த அத்தியாயத்திலே ஆராயப்படும் விடயங்களில் கருத்து வேற்றுமை நிறைய உண்டு என்று எச்சரிக்க வேண்டும். பலவகையான பிஸ்கால் கொள்கைகளின் குறைபாடுகள், நன்மை தீமைகள் எல்லாம் ஆராயப் படுகின்றன. ஆனால் இன்றைய பொருளியல் அறிவு போதாத நிலையில், பிஸ்கால் கொள்கைகளின் பாதக சாதகங்களைப்பற்றிப் பொருளியலறிஞர் ஏகமனதாக அபிப்பிராயந் தெரிவிப்பர் என எதிர்பார்ப்பது வீண். விடயத் தைப்பற்றிய புறவயமான ஆராய்ச்சியை நடத்திக் காட்டினால், ஒவ்வொரு வரும் விடயங்களைத் தாமாகத் தொகுத்து ஆராய்ந்து சுய அபிப்பிரா யத்தைக் கொள்ளலாம்.

அ. குறுகியதவணை அரசிறைக் கொள்கையும் நெடுந்தவணை அரசிறைக் கொள்கையும்

(1) வர்த்தகச் சக்கரம் மேலும் கீழும் ஏறி இறங்குவதைத் தடுப்ப தற்கும் (2) அபரிமிதமான பணவீக்கமோ பணவாட்டமோ நிகழாமல், வளர்நது வரகூடிய உயர்வேலைவாய்ப்புள்ள பொருளாதாரத்தை நிலை நிறுத்த உதவுவதற்கும் அரசாங்கம் வரிவிதிப்பதையும் அரசாங்கம் செலவு செய்வதையும் உருவாக்கும் விதத்தையே நேர்க்கணியமான பிஸ்கால் கொள்கையென்போம்.

பிஸ்கால் கொள்கை மிகச் சக்திவாய்ந்ததோர் ஆயுதமென்பதை யுத்தகாலம் தெளிவு படுத்திற்று. அணுக்குண்டுபோல அது மிகச் சக்தியும் அபாயமும் நிறைந்தது. ஆனபடியால் அதனோடு மக்களோ அரசாங்கங் களோ சேட்டைபண்ணக்கூடாதெனவும், அதை ஒருபோதும் பயன்படுத்தாது விடுவது நன்மைபயக்குமெனவுஞ் சிலர் வாதிப்பர். ஒரு நாட்டிலே வைசூரி பரவிக் கொண்டிருக்குமானால் அதைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்காமல் எவரும வெறுமனே பார்த்துக்கொண்டு இருக்கமாட்டார். அது போலநாட்டிலே வியாபார மந்தம் தாண்டவமாடும்போது பிஸ்கால் கொள் கையை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளாதிருக்காது. இதற்கு வேறு வழியிலலை. பொருளாதாரமுறையில சரியான வழியில் பிஸ்கால் கொள் கையை மேற்கொள்ள வேண்டும. நாசத்திற்கு எதுவான வழிகளில் அதைப் பயனபடுத்தக் கூடாது. எந்த அரசாங்கமும் எதாவதொரு பிஸ்கால் கொள்கையை மேற்கொள்ளும். அதன் நோக்கம் நிறைவேறினாலென்ன நிறைவேறாவிட்டாலென்ன. உண்மையான காரியமென்ன வென்றால், மேறகொள்ளும் பிஸ்கால் கொள்கை பயனுடையதாயிருக்க வேண்டு மென்பதே.

அரசிறைக் கொள்கையின் கடமை

பிஸ்கால் கொள்கையும், பணக்கொள்கையுமில்லாவிட்டால் குறித்த ஒரு வருடத்தில் பொருளாதார அமைப்பில் பணவாட்ட இடைவெளியுண்டா கலாம். தனிப்பட்டோர் நுகர்வும் முதலீட்டுச் செலவும் போதிய வேலை வாய்ப்பை உண்டாக்க முடியவில்லை யென்று வைத்துக்கொள்வோம். இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் ?

தனிப்பட்டோர் முதலீட்டைத் தூண்டுவதற்கு வியாபகமான பணக்கொள்கையை பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி பயன்படுத்தும். அதனுடைய முயற்சிகள் விரும்பிய பயனைக் கொடுக்கவில்லையானால் அதனால் ஏற்படும் பணவாட்ட இடைவெளியைச் சமாளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு பிஸ்கால் அதிகாரிகளுக்கு உண்டாகும். பொருளாதாரம் மறுபடியும் நிலையான பூரணவேலைவாய்ப்பைப் பெறக்கூடிய முறையில் வரிகளையும், அரசாங்கச் செலவுக் கொள்கைகளையும் மேற்கொள்வதற்கு காங்கிரசுக்கும், சனாதிபதிக்கும் இஃது ஒரு சமிக்கையாகும்.

தனிப்பட்டவர் முதலீடும், நுகர்ச்சித் தீர்மானங்களும் பணவீக்க இடைவெளியைப் பொருளாதாரத்தில் உண்டாக்கப் போகின்றனவெனக் கண்டால் மேலே கூறியது போன்ற நடவடிக்கையை எடுப்பது அவசியமாகும். விலை ஏற்றம் ஒருபுறமிருக்க முதலாளிகள், இல்லாத தொழிலாளரைத் தேடியலையும் நிலையுண்டானால், பணவீக்க இடைவெளியைக் குறைப்பதற்காக பெடரல் வங்கி சுருக்கும் கடன்வசதித் திட்டங்களை ஆரம்பிக்கும். சேமிப்பு–முதலீடு அல்லது நு + மு + அ (C + I + G) குறுக்குவெட்டுக்கள், பணவீக்க இடைவெளியை இன்னும் உண்டாக்கினால் காங்கிரசும், சனாதிபதியும் பணவீக்கமில்லாத உயர் வேலைவாய்ப்புச் சமநிலையை உண்டாக்க உயர்ந்த வரிவீதங்களையோ குறைந்த பொதுச் செலவுத்திட்டங்களையோ, இரண்டையுமோ நடைமுறையிற் கொண்டு வரமுயலல் வேண்டும்.

சுருக்கம் : உயர்ந்த வேலைவாய்ப்பும், வளர்ச்சியுமுள்ள பொருளாதாரத்தை விலை ஏற்றமில்லாத வகையில் உண்டாக்குவதே நாட்டின் **வரி,** பொதுச் செலவு என்பவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட பிஸ்கால் கொள்கை, நிலைமையைத் திரமாக்கும் பணக்கொள்கையுடன் சேர்ந்து நடத்தும் முயற்சியின் நோக்கமாகும். ஆனால் இப்பொருளாதாரத்தில் ஏற்றம் இருக்காது. "வீசிக் கொண்டிருக்கும் பொருளாதாரக் காற்றுக்கு எதிராகச் சாய்ந்து கொள்வதே" பிஸ்கால் அதிகாரிகளதும் பண அதிகாரிகளதும் வழக்கம். ஆகவே தனிப்பட்ட முயற்சியாளரின் தொடக்கச் சக்திகளுக்குச் சாதகமான பொருளாதாரச் சூழலை உண்டாக்கி, அவர்களுடைய முயற்சி வெற்றி பெற நல்ல சந்தர்ப்பங்களை உண்டாக்குவதே இவர்களுடைய இச்செயலின் குறிக்கோள்.

நமது முக்கியமான "நிர்மாண நிலையாக்கி"

அரசாங்க உத்தியோகத்தர் கருத்தோடு நிலைமையை ஆராய்ந்து, எதிர்காலத்தில் உருவாகக்கூடிய நிலைமைகளை முன்னேறியே சரியாக அறிந்து, தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு முயன்றுலன்றி பிஸ்கால் கொள்கை, பொருளாதாரத்தைத் திரமாக்கத் துணைசெய்யமாட்டாதென்ற எண்ணம் மேலே கூறிய விடயங்களைப் படிப்போர் மனத்தில் உண்டாகலாம். திட்டமான தீர்மானங்களை உண்டாக்கவும், மாற்றவும் செய்யும் இத்தகைய "உதிதாசாரமான பிஸ்கால் கொள்கைகள்" எல்லாம் முக்கியமானவையே. ஆனால் நமது கருமங்களில் அவை ஒரு பகுதியே.

இன்றைய பிஸ்கால் முறையில், தானுகவே நிலைமையைத் திரப்படுத்தும் தன்மைகள் அடங்கியுள்ளன. சனுதிபதி வெள்ளை மாளிகையில் இருந்தா லென்ன, இல்லாவிட்டாலென்ன, இந்த பிஸ்கால் முறை நமது பொருளா தாரத்தைத் திரமான நிலையில் வைப்பதற்கு இரவு பகலாகத் தூண புரிந்து கொண்டேயிருக்கிறது. 1966 இல் காங்கிரஸ் கூடும் தவணை யில்லாதபோது, வியாபார மந்தமொன்று ஏற்படுமானுல், அதைத் தடுப்ப தற்குச் சக்தியுள்ள சுயம்புவான சக்திகள் உடனே செயற்படும். இதற்குக் கமிட்டிக் கூட்டங்கள் தேவையில்லை. மக்கள் தமது விவேகத்தைக் கூடப் பயன்படுத்த வேண்டியதில்லை.

அந்தரங்கமாய்ச் செயற்படும் இந்த நிலைநிறுத்திகள் எவை? அவை முகியமாகப் பின்வருமாறு :—

1. வரி வசூலிப்பில் சுயமான மாற்றங்கள்.

பெடரல் வட்டிமுறையானது தனிப்பட்ட வருமானத்திலும், சமூக வருமா னத்திலும் தங்கியிருக்கிறதென்று 9 ஆம், 10 ஆம் அத்தியாயங்களிலே கண்டோம். நிலைநிறுத்தி விடயத்தில் இதன் தாற்பரியமென்ன? வருமானம் வீழ்ச்சியடையத் துவங்குமுன்னர், காங்கிரஸ் வரிவிதங் களிலே மாற்றங்களை எற்படுத்துமுன்னர் அரசாங்கத்தின் வரிவசூலும் விழுந்துவிடுகிறது (இன்று NNP யில் ஏற்படும் 10 பில்லியன் டொலர் வீழ்ச்சியினுல் வரிவசூல் 3½ பில்லியனுக வீழ்கிறது).

வருமானம் வீழ்ச்சியடைந்தால், வரியைக் குறைக்கவேண்டும். இதுவே அதற்குப் பரிகாரம். எனவே நமது தற்கால வரிமுறை மகத்தானதும் விரைவானதுமான நிர்மாண நிலையாக்கியாகும். (வரிகள், வருமானம் உயர்வதையும் குறைவதையும் தடுக்கும் நிலையாக்கிகளாகும்).

ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னிருந்த பொருளியலறிஞர், வரி வருமானம் நிலையாயிருத்தல் நல்லதென எண்ணினர். வரி வசூல்கள் தேசிய வருமானத்தை அனுசரித்து உயர்வதும், தாழ்வதுமான இக்காலப் போக்கை அவர்கள் ஆட்சேபித்திருப்பர். உண்மை இதற்கு எதிர்மாருனதெனப் பெரும்பாலோர் இன்று கருதுவர். வியாபாரப்பூரிப்பை அடக்குவதற்கு, வரவுசெலவுதிட்ட மிகுதிப்பாடு அவசியமென அவர்கள் நினைக்கின்றனர். மிகுதிப்பாட்டை இரண்டுவகையில் உண்டாக்கலாம். அரசாங்கச் செலவைக் குறைப்பதால்? ஆம்; அத்துடன் வரிவசூல அதிகரிப் பதாலும் அவ்வாறு செய்யலாம். சுதந்திரமான தனிப்பட்டவர் முயற்சி என்ற வகையில் பார்க்குமிடத்து வரிமாற்றங்கள் வைதீகக் கொள்கையையே காட்டும். எமது இக்கால வரிமுறை சுயமான நெகிழ்ச்சியுடையதாயும் பணவீக்கக் காலத்திலே வரிவசூல் உயரக்கூடியதாயும் வியாபாரமந்தக் காலங்களில் வீழ்ச்சியடையக் கூடியதாயுமிருப்பது நமது நல்லதிட்டமே. பொருளாதாரத்தை நிலையாக்கவும், வியாபாரச்சக்கரத்தை மிதமாக்கவும் இது மிகப் பலம் வாய்ந்ததொரு சாதனமாகும்.

2. வேலையின்மைக்குச் சகாயம், ஏனைய பொதுநலக் கடமைகள். கடந்த 25 வருடமாக நாம் வேலையின்மைச் சகாயத்துக்கான விசாலமானதோர் அமைப்பைச் செய்துகொண்டோம். தொழிலாளர் நோயுற்றால் இந்தச் சகாயநிதியிலிருந்து அவர்களுக்குப் பணம் வழங்கப்படுகிறது. மறுபடியும் அவர்கள் வேலைக்குப்போகத் துவங்கினால் சகாயப்பணம் கொடுக்கப்படமாட்டாது. தொழில்வாய்ப்பு உயர்நிலையிலிருந்தால், வேலையின்மைச் சகாயநிதி சம்பந்தமான வரிகள் பெரிதும் உயரும். வியாபாரமலர்ச்சியுள்ள காலத்திலே, வேலையின்மைச் சேமநிதி பெருகி, அதிக செலவு செய்வதைத் தடுக்கும். வேலை குறைவான காலங்களிலே சேமநிதிகளிலிருந்து வேலையற்ற தொழிலாளருக்குச் சகாயப்பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் நுகர்ச்சி குறையாமலிருப்பதோடு வியாபார வீழ்ச்சியையுந் தடைசெய்யலாம்.

சமூகப் பாதுகாப்பு முறைக்கு வெளியேயுள்ள ஏனைய பொதுநலத் தொண்டுகள், பொருளாதாரத்தை நிலையாக்கக்கூடியதும் சுயமானதுமான வியாபாரச் சக்கரத்துக்கெதிரான தன்மையைக் காட்டும்.

3. விவசாயச் சகாயத்திட்டங்கள்.

விவசாயத்துக்குத் துணை செய்யக்கூடிய பல சம நிலைத்திட்டங்களும் நிர்மாண நிலையாக்கிகளாகவே துணை செய்கினறன. இவற்றைப்பற்றி இந் நூலின் மூன்றும் பாகத்தில் குறிப்பிடுவாம். டொலர் செலவு குறைய, விவசாயப் பொருள்களின விலை வீழ்ச்சியடைந்தால் பெடரல் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு டொலர் உதவிசெய்து மேலதிகமானவற்றைத் தானே சேர்த்துக் கொள்ளுகிறது. பணவீக்கம் உண்டாக ஆயத்தமாகும் போது, விலைகள் உயரத்துவங்க, அரசாங்கப் பண்டசாலைகள் பொருள்களை வெளியே கொடுத்து டொலர்களை எடுத்துக்கொள்ளும். இதனால் எவ்வித இயக்கமும் உண்டாகாதபடி பாதுகாப்பளிக்கப்படுகிறது.[1]

4. கூட்டுச்சேமிப்பும் குடும்பச் சேமிப்பும்.

எல்லாம் அரசாங்கம் செய்யும் நன்மையென்றுங் கூறமுடியாது. நமது தனிப்பட்ட தாபனங்களிலும் நிர்மாணநிலையாக்கிகளுண்டு. குறுந்தவணையிலே கம்பெனிகளின் வருமானம் மாறினாலும், அவை இலாபப் பங்கை மாற்றாது வைத்திருக்கும். இதனால் அவை சேமிப்புக்கள் நிர்மாண நிலையாக்கிகளாய்த் தொண்டு புரிகின்றன.[2] குடும்பங்கள் தமது முந்திய வாழ்க்கைமட்டத்தை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு புதிய மட்டத்துக்கு ஏறுமல் இருக்கும்வரை, அவையும் பொருளாதாரத்தை நிலைப்படுத்தத்

[1] மூலப்பொருள்களின் விலையை ஏற்றினால் சமநிலை வாய்பாடுகளும் சஞ்சல நிலையை உண்டாக்கலாம். சமநிலைவாய்பாடுகள் எல்லாக காலங்களிலும விநியோகத்தை எவ்வளவுக்குக் கட்டுப்படுத்துகின்றனவோ, அவ்வளவுக்கு அவை வருமானத்தைப் புனர்ப்பகிடு செய்கின்றனவேயன்றி அதனை நிலைப்படுத்துவதில்லை.

[2] கூட்டுமுதலீடு கூட்டுச்சேமிப்புகளு எவ்வளவு தூரம் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கு இந்த நிலையாக்கிச் செல்வாக்கு எதிர் பலனுடையதாக்கப்படுகிறது.

துணைபுரிகின்றன. (அதிக வருமானம் கிடைத்ததும் அதிக செலவைச் செய்ய முயலும் அளவுக்கோ, பொருளாதார நெருக்கடியுண்டாவதைக் கண்டு நுகர்வைக் குறைக்க முயலும் அளவுக்கோ அவை பொருளாதார திரத்தன்மைக்குத் தடைவிளைவிக்கின்றனர்).

வேறு சில நிலையாக்கிகளையும் குறிப்பிடலாம். ஆனால் முக்கியமானவை இவையே[1].

சுயமான நிலையாக்கிகளின் குறைபாடுகள்.

சுயமான நிலையாக்கிகளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியை முடிக்கும் முன்னர் இரண்டு விடயங்களை அழுத்தமாகக் குறிப்பிடவேண்டும். முதலாவது நிர்மாண நிலையாக்கிகள்தாம் நமது முதற்பாதுகாப்பு ; ஆனால் நிலைமாறுமையைப் பூரணமாக நிலை நிறுத்துவதானால் இவை மட்டும் போதாது. இரண்டாவது உசிதாசாரமான வேறு திட்டங்களைவிட்டு, இவற்றிலேயே நம்பிக்கை வைத்தல், ஒழுக்கம், தத்துவம் என்பன சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை உண்டாக்குகின்றன.

இவற்றைக் கவனிப்போம். தே.தே.உ. (NNP) இன் மேலதிகமான ஒவ்வொரு டொலரிலுமிருந்து ஒரு பின்னப்பகுதியை வரிகள் சுயமாக எடுத்துக் கொள்ளும் போக்கின் அர்த்தமென்ன ? பெருக்கியின் பருமன் குறைக்கப்படுகிறதென்பதேயாகும். முதலீட்டிலேயுள்ள ஒவ்வொரு டொலர் வீச்சும், அது புதிய கண்டுபிடிப்புக்களால் உண்டானதென்றுலென்ன, வேறுவகையில் உண்டானதென்றுலென்ன, திரமற்றநிலைமையை உண்டாக்கும் தன்மையைக் குறைக்குமேயன்றி, அதனை முற்றுக அழித்துவிடாது. இத்தகைக் குழப்பங்களின் விளைவு தே.தே.உ. வில் மூன்று நான்கு மடங்கு பெருகுவதற்குப் பதிலாக வரிகளின் சுயமான நிலையாக்கும் விளைவினால் இப்போது பெருக்கிவிளைவு 1.5 மடங்கோ 2 மடங்கோதான் இருக்கும்.[2]

பொருளாதாரத்திலுள்ள எவ்வகையான ஏற்ற இறக்கத்தையும் ஓரளவுக்குக் குறைக்க நிர்மாண நிலையாக்கி உதவும் ; ஆனால் உண்டாகும் குழப்பத்தை முற்றுகத் துடைத்துவிடமாட்டாது. அதைப் பிஸ்கால் நடவடிக்கையும், பணநடவடிக்கையும் உசிதம் போலச் செய்யக்கூடிய நடவடிக்கைமூலம் செய்யவேண்டும்.

சில சீர்திருத்தவாதிகள் மனிதர் தலையிட்டுக் கொள்கைகளை நிச்சயிப்பதை விரும்பமாட்டார். அவர்கள் " சட்டத்துக்கமைந்த அரசாங்கம் மனித

1. வீவே வருமானம் என்பன மாறும்போது, வரிவிதங்களையும் மாற்றக்கூடியவாறு காங்கிரஸ் சட்டம் இயற்றவேண்டுமென்றும் அதன்மூலம் நிலையாக்கிகளை ஆதரிக்கவேண்டுமென்றும் பல நிபுணர் ஆலோசனை கூறுவர். காங்கிரஸ் இதை விரும்பவில்லை.

2. இலேசான பெருக்கிவாய்பாடான 1/(1 – MPC) இல் MPC ஐ .65MPC ஆகக் குறைக்கவேண்டும். எனெனில் NNP யின் ஒவ்வொரு டொலரிலும் .35 வரியாகச் செல்கிறது. .65 மாத்திரமே பைசல் வருமானத்துக்குப் போகிறது. MPC இவ்வாறு குறைவதால் பெருக்கியை அது எவ்வாறு பாதிக்கும். 3.0 1 =(1-2/3) என்ற பெருக்கியில் அது 2/3 ஐ .433 இக்குக் குறைக்கிறது. கடைசிப்பெருக்கியை 1.8 ஆகவே விடுகிறது.

ருடைய அரசாங்கமன்றென " வாதாடுவர். அவர்கள் சுயமாக இயங்கும் விதிகளையும் இயந்திரப்போக்குக்களையும், மனிதருடைய தீர்மானமின்றியே இயங்கக்கூடியவாறு அமைக்கவேண்டுமென வாதாடுவர்.

இப்போது எல்லாம் சுயமாக இயங்கும் எந்திரமொன்று விமானத்தை ஓட்ட, விமானச்சாரதி நித்திரை கொள்ளமுடியும். ஆனால் அசாதாரணமாக ஏதாவது உண்டானால், சாரதி பொறுப்பேற்கலாம். மனிதனைப் போல இயங்கக்கூடிய வளைந்து கொடுக்கும் எந்திரமொன்று இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. சமூகத்துறையிலும் இப்படித்தான். மனிதருடைய உசிதாரக் கொள்கையின் உதவியின்றியே அரசியல் திட்டத்தை எந்தத் தேசமும் இன்னும் மேற்கொள்ளவில்லை.

உசிதாசாரமான பிஸ்கால் கொள்கை.

உசிதாசாரமான பிஸ்கால் கொள்கையின் பிரதானமான கருவிகள் (1) பொதுமராமத்து வேலைகளையும், எனைச் செலவுத்திட்டங்களையும் மாற்றுதல் (2) மாற்றுச் செலவுத்திட்டங்களை மாற்றுதல் (3) காலத்துக்குக் காலம் சுழற்சியாக வரிவீதங்களை மாற்றுதல்.

பொதுமராமத்து வேலைகள். வியாபார மந்தத்தை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தபொழுது, வேலையற்றோருக்கு வேலை உதவும் நோக்கமாகப் பொது முதலீட்டுத்திட்டங்களிலே வேலையாரம்பித்தது. இத்திட்டங்கள் பெரும்பாலும் விரைவாய் அமைக்கப்பட்டன. மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடு இவை செய்யப்பட்டபடியால் திறமையற்றனவாயிருந்தன. உதாரணம் : வீதியமைத்தல் ; வேலையை நீட்டிப்பதற்காக இத்தகைய வேலைகட்கு குறைந்தளவு எந்திரத்தை பயன் படுத்துதல். இலைசேர்த்தல் ; வியாபார மந்தகாலத்திலே வேலைத்திட்ட நிர் வாகிகள் சங்கத்தைச் சேர்ந்த சகாயத் தொழிலாளர் இவ்வேலையைச் செய் வர். கருத்தோடு திட்டமிடப்படாதவையும், பயன்படாதவையுமான பொது வேலைத்திட்டங்களை உண்டாக்குதல். மற்றொரு கற்பனை வேலைத்திட்டமுண்டு; அதாவது வேலையற்றோருக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக, அவர்களைக்கொண்டு குழிவெட்டுவித்துப் பின்னர் அவற்றை மூடச் செய்தல்.

இவ்வாறு கருத்தின்றி அமைக்கப்பட்ட பயனற்ற பொதுவேலைகள் மூலம் ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மீட்கக்கூடிய ஒரு நிலை ஒரு தற்கால அரசுக்கு ஏற்படமாட்டாது. அந்தக்காலம் மலையேறிவிட்டது. இம்மாதிரி யான வேலைக்காக வேலையை உண்டாக்கும் கொள்கையை இன்று எவரும் ஆதரிக்கமாட்டார். குறுங்கால வியாபாரமந்தமானால் அதைப் போக்குவ தற்குப் பொருளியலாளர் தற்காலிகமாக வரிகளைக் குறைப்பர். பொது வேலைகளைப் பெருக்கமாட்டார்.

வியாபார மந்தத்தைப் போக்கடிக்கப் புதிய பொதுவேலைகள உண்டாக் கும் கொள்கையை இப்போது எவரும் ஆதரியாது விடுவது ஏதனால்? ஒரு தபாற்கந்தோரைத் தொழிற்படச் செய்வதற்குப் பலகாலம் எடுக்கும்.

வீதியமைப்பதும் அப்படித்தான். சேரி ஒழிப்புத் திட்டமும் அப்படியே. திட்டங்களை அமைக்கவேண்டும்; நீல அறிக்கையைத் தயார் செய்யவேண்டும். நிலத்தைக் கொள்வனவு செய்யவேண்டும். உள்ள கட்டிடங்களை, இடிக்கவேண்டும். புதிய கட்டிடங்களையும் வீதிகளையும் அமைக்கவேண்டும். இதற்கெல்லாம் குறைந்தது 5 வருடமாவது செல்லும். தொழிலாளர், தளவாடம் எனபவற்றில் திட்டம்போட்ட பணத்தில் பெரும்பகுதி செலவாவ தற்கு 2½ வருடமாவது செலலும். வியாபாரமந்தம் ஒரு வருடம் நீடிக்கிற தென்று வைத்துக்கொள்வோம். அதன் பின்னர் இரு வருடத்துக்கு நிலை யான அபிவிருத்தி உண்டாகிறது. மூன்றுவது வருடத்திலே, தேவை குறைவாக இருந்த நிலையிலிருந்து தேவை அதிகமாயிருக்கும் நிலைக்கு வநததும, வியாபாரமந்தத்தை நீக்கவெனறு கருதி அரசாங்கம் செலவுகளைக் கூட்டும நிலை தோன்றும். சஞ்சல நிலைமையை இந்த பிஸ்கால் கொள்கை அதிகரிக்குமேயன்றிக் குறைக்கமாட்டாது.

இதனால் பொதுவேலைகளைச் செய்யக்கூடாதென்பது பொருளன்று. சேரி ஒழிப்பு, நகரச் சீர்திருத்தம், வீதியமைத்தல், பொதுக்கட்டிட அமைப்பு என்பன அவசரமான சமூக நடவடிக்கைகள். அவற்றை விரைந்து நடத்த வேணடும். ஆனால் குறுகிய காலத் திரமான நிலையை நிறைவேற்றும் நோக்கதுடன போட்ட திட்டமாய் அவற்றைக கொள்ளக் கூடாது. அவை நிறைவேறவேணடும், திறம்பட அமையவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், நீணடகாலம தேவையானால், நீண்ட காலம் எடுத்து அவற்றைச் செய்ய வேணடும.

வியாபார மநதமுள்ள காலம் உண்டாகலாம். செய்யப்பட வேண்டுமென பொதுமகள் முடிவு நிச்சயித்த ஒரு பொதுச் செலவுத் திட்டத்தை முனபோடவேணடியேறபடலாம். இம்மாதிரியான விரும்பத்தகுந்த பொது மராமதது வேலைகளுக்குத் தெளிவான நீல அறிக்கையைத் தயார் செயதல் பயனுடையது. இதற்குச் சிறிது பணம் செலவானாலும் உரிய காலததுக்கு முன்னர் ஒழுங்கு செயலதும் காலப்போக்கோடு ஒத்ததாக வைத்திருப்பதும் பிஸ்கால கொள்கையை வகுப்பதற்குத் துணையாயிருக்கும். வர்த்தக மந்திரியாகவும், சனாதிபதியாகவுமிருந்த ஹெபேட் ஹூவர் பல காலமாக இதனை வலியுறுத்தினர். 1931 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் இந்த நோக்கத்தை நிறைவேறறுமுகமாகச் சட்டமியற்றி வந்துள்ளோம்.

பொதுநலன் கருதிய செலவுகள்.

வேலையில்லாதவர்களுக்குச் சகாயமுதவுதல், ஓய்வுப்பென்சன் முதலிய வைபோன்ற பொதுநல வேலைத்திட்டங்கள் சுயமான நிலையாக்கிகளாய்த் தொழிற்படுவதை நாம் கவனித்துள்ளோம். இவை வருமானம் வீழ்ச்சி யடையும்போது சுயமாக உயரும்.

இத்தகைய நிர்மாண நிலையாக்கிகளைத் தவிர, பொருளாதாரத்தை மேலும் நிலையாக்கக்கூடிய மாறறச் செலவுத் திட்டங்களை அரசாங்கம்

உசிதாசாரப்படி ஏற்படுத்தலாம். பணவீக்கமுள்ள காலங்களிலே இராணுவத்திலிருந்து ஒய்வு பெற்றோருக்கு உதவி நன்கொடை கொடுப்பதை நிறுத்திவிட்டு, மந்தமான காலங்களில் அதைச் செய்யலாம். விவசாயிகளுக்கு சமநிலைக் கொடுப்பனவுகளைக் குறைக்க அரசாங்கம் விரும்பினால், வியாபாரமலர்ச்சிக் காலத்தில் அவ்வாறு செய்ய காங்கிரஸ் எதிர்பார்க்கலாம். நீண்டகாலமாக வேலையின்மை இருந்துவந்ததால், நிலைமை சீர்குலைவதை மட்டுப்படுத்த பெடரல் அரசாங்கம், மாகாண அரசாங்கங்கள் கொடுத்து வரும் துன்ப நிவாரணப்படிக்கு உதவி புரியலாம். தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கும் வேலையில்லாக் காலங்களிலேயே இந்த வேலைத்திட்டத்தின் குறைபாடு தெரியும். இத்தகைய காலங்களிலேதான், வேலையின்மைச் சகாய உதவியின் பெருக்கத்தினாலும், வேலைச் சலனத்தினாலும் குறைந்த பட்சமான தீமைகளுண்டாகும்.

பொதுநலத்திட்டங்களைக் குறுந்தவணை நிலையாக்கி விடயங்களுக்குப் பயன்படுத்துவதிலுள்ள பெரிய குறை, நல்ல காலம் வந்த பின்னர் இத்திட்டங்களை நிறுத்த முடியாதிருப்பதே.

வட்டி வீதங்களை மாற்றுதல்.

வியாபார மந்தம் சிறிது காலத்துக்கே நிலைக்குமென நம்புவதற்கு நல்ல நியாயமிருக்குமானால், பைசல் வருமானம் வீழ்ச்சியடையாமல் தடுப்பதற்கு வருமான வரிவீதங்களில் தற்காலிகமான வெட்டையேற்படுத்துவது நல்லது. வரியைச் சம்பளத்திலேயே கழித்துக்கொண்டு கொடுக்கும் வழக்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில், காங்கிரஸ் அல்லது நிர்வாக அதிகாரபீடம் வட்டிவீதத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று தீர்மானிக்குமானால், முதலாளிமார் தொழிலாளிகளின் சம்பளத்திலிருந்து குறைவாகவே கழிக்க வேண்டிய அவசியம்வரும். பணவீக்க இடைவெளியுண்டாகும் நிலையைத் தவிர்க்கவேண்டுமானால் வட்டிவிகிதத்தைக் குறைக்கலாம்.

வட்டிவீதத்தை குறைப்பதானால் காங்கிரசுக்கு அதிக காலம் பிடிக்கும். வட்டியை உசிதாசாரப்படி மாற்றும் முறையிலே மற்றொரு குறைபாடு முண்டு. ஒருமுறை வரிவீதத்தைக் குறைத்தால் ஜனநாயக ஆட்சியில் மறுபடி அதைக் கூட்டுவது கடினமாகும். வேலையின்மைக்கெதிராக யுத்தஞ் செய்வதென்றால் மக்களைத் திருப்புவது சுலபம். பணவீக்க இடைவெளிக்கெதிராக யுத்தஞ்செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினால் அல்லது பூரணவேலைவாய்ப்புக்கு அதிகமான நிலைக்கெதிராய்ப் போர் புரிவதற்கானால் மக்களைத் திருப்புவது கடினம்.

பற்பல பிஸ்கால் திட்டங்களுண்டு. அவற்றை ஆராயுமிடத்து நன்மையுமுண்டு தீமையுமுண்டு. கடந்த 30 ஆண்டாக அமெரிக்காவிலே அடிக்கடி உண்டாகும் வியாபார மந்தமும், சஞ்சலமான பொருளாதார நிலைமையும் பெரிதளவில் குறைக்கப்பட்டுவிட்டன. 1912 இல் வில்லியம் ஹோவாட் ராப்ட் என்பவர் சனாதிபதியாய் வந்தபொழுது பெடரல் நிதிவிடயம்

1800 இல் இருந்த மாதிரியே இருந்தது. இந்த நூற்றாண்டிலாரம்பத்தில் அது வேறு நிலையிலிருந்தது.

பற்றாக்குறை நிதி ஒழுங்கும் மேலதிக நிதி ஒழுங்கும்: தேக்கம், மலர்ச்சி, நிர்மாணவளர்ச்சி ஆகியன.

வீக்க இடைவெளி உண்டானால், அதை நீக்க சுருக்கும் பிஸ்கால் கொள்கையை அனுசரிக்கவேண்டும். உயர்ந்த வரி விகிதமும், செலவுக் குறைப்பும் நிகழுமானால் வரவு செலவுத்திட்டத்தைச் சரிக்கட்ட முடியாது. பணவாட்ட இடைவெளியை நீக்கப் பார்த்தால் வரவு செலவுத்திட்டம் பற்றாக்குறைத் திட்டமாகவே முடியும்.

வியாபார ஏற்றத்தாழ்வு சாதாரண மட்டத்தையனுசரித்திருக்குமானால், எவரும் அதிகம் கவலை கொள்ளமாட்டார். மலர்ச்சிக் காலத்திலுள்ள மேலதிக மிச்சம், மந்தகாலத்திலுள்ள குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்யும். ஒவ்வொரு வருடமும் அல்லது மாதமும் வரவு செலவு சமனாயில்லாவிட்டாலும் வர்த்தகச்சக்கர கால எல்லையில் அது சமனாகிவிடும். பொதுக் கடன் விடயத்தில நூதனமான உயர்வோ, தாழ்வோ ஏற்படமாட்டாது. இந்த வியாபாரச் சக்கரம் இரமப்படி ஒழுங்காயிருக்குமென்று எவ்வாறு நம்புவது? ஹார்வாட்டைச் சேர்ந்த அல்வின் ஹன்சென் என்பவர் கூறியதுபோல அமெரிக்காவில் "நூதனமான தேக்கம்" உண்டானாலென்ன? அதாவது (1) சனப்பெருக்கம் மெதுவாக அதிகரித்தல் (2) எல்லைநிலங்கள் பராதீனமாதல் (3) கூட்டுச்சேமிப்பு அதிகரித்தல் (4) மூலதனப்பண்டங்கள் குவிதல (5) மூலதனத்தைச் சேமிக்கக்கூடிய புதிய கண்டுபிடிப்புகளை (அதாவது சேமிப்புக் கோடுகள் சம்பந்தமான குறைந்து செல்லும் முதலீட்டுக் கோடுகள்) என்பன நீண்டகாலமாக உண்டாகும் நிலையே "நூதனமான தேக்கம்" ஆகும். இத்தகைய பணவாட்ட இடைவெளிகளை நீக்குவதற்கு அமைக்கப்பட்ட ஊக்கமுள்ள பிஸ்கால் கொள்கை எப்பொழுதும் பற்றாக்குறையை உண்டாக்கமாட்டாதா? அது பொதுக்கடனில் ஒரு நூதன வளர்ச்சியாயிருக்கமாட்டாதா?

எதிர்நிலையாக குடிசனத்தொகை அதிகரிக்கிறதென்றும், புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் அதிகரிக்கின்றனவென்றும், முதலீடு பூரணவேலைவாய்ப்புச் சேமிப்பைச் சம்பந்தப்படுத்திப் பார்க்கும்போது பொதுவாக அதிகமாயிருக்கிறதென்றும் கொள்வோம். இந்நிலை தொடர்ந்திருக்குமானால், ஊக்கமுள்ள பிஸ்கால் கொள்கைக்கு உரிய பட்ஜெட் தேவைப்படாதா? இத்தகைய "நூதன மலர்ச்சி" பொதுக் கடனில் நூதன இறக்கத்தைக் காட்டமாட்டாதா?

1960 ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்து மூன்றாவது சாத்தியக் கூறென்று ஏற்பட்டிருக்கலாம். சனநாயக ஆட்சி தனது வளர்ச்சியைத் தூண்டுவதிலேயே கருத்தாயிருக்கிறதெனக் கொள்வோம். பிரதிநிதிகள் சபையின் பயனுக இயங்கும் அரசாங்கம் தனது பூரண வேலைவாய்ப்பு வருமானத்தின் பகுதி

யை நுகர்ச்சியில் ஈடுபடுத்தாமல் மூலதன ஆக்கத்தில் ஈடுபடுத்துகிறதெனக் கொள்வோம். அரசாங்கம் இலேசான கடன் வசதிகளை உண்டாக்கியோ வேறு கொள்கைகளைப் பின்பற்றியோ தேறிய முதலீட்டைத் தூண்டுகிற தென வைத்துக்கொண்டால், பணவீக்கத்தைக் குறைக்கக்கூடியவாறு உபரி டொலர் செலவைத் தடுக்க நுகர்ச்சிச் செலவை எவ்வாறு குறைக் கலாம்? இறுக்கமான பிஸ்கால் கொள்கை அனுசரிக்கப்படவேண்டும்; வரி வீதங்களை உயர்த்த வேண்டும்; இறுதி நிலைச் செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டும். இதன்பயனாக பட்ஜெட் உபரியை ஏற்படாமல் உண்டாக்கலாம்.

பொதுக்கடன் சம்பந்தமாயெழும் பிரச்சினைகளைச் சரிவர ஆராயாமல் பிஸ்கால் கொள்கை போன்ற முக்கியமான விடயத்தை ஆராயமுடியா தென்பது இப்போது தெளிவாகிறது.

அ. பொதுக்கடனும் இக்கால பிஸ்கால் கொள்கையும்.

இரண்டாவது மகாயுத்தத்தின் பயனாக பெடரல் அரசாங்கம் 250 பிலிய னுக்கு (1 பிலியன் = 10,000 இலட்சம் அல்லது 100 கோடி) அதிகம் பொதுக் கடன் உடையதாயிற்று. இந்தக் கடன் வகையினாலுண்டான பொருளா தார விளைவுகளெவை? இதோடு போலிப்பிரச்சினைகள் எவையேனும் சேர்ந்தி ருக்கின்றனவா? இந்த மூலாதாரமான அரசியல் பிரச்சினையை ஆராயும் போது, பொருளாதாரத்துக்குப் புறம்பான முக்கிய அமிசங்கள் எவற் றைக் கணக்கில் எடுக்கவேண்டும்?

ஒரு சிறு வியாபாரியின் கடன் விடயத்திலே எது உண்மையோ, அது அரசாங்கக் கடன் விடயத்திலும் பொருந்தும் என்று முன்னேறியே கருதிக் கொள்ளும் விஞ்ஞானத்துக்கு மாறான பழக்கத்தை, பொதுக்கடன்பளுவை ஆராயும் போது தவிர்க்க வேண்டும். இவ்வாறு பிரச்சினையை முன் னேறிய தீர்மானிப்பது அமைப்புப் போலி என்ற குற்றத்துக்குட்படுவ தாகும். மேலும், அது பொதுக்கடன் சம்பந்தமான உண்மைப் பளுவைப் பிரித்துக்காண்பதை விடுத்து விடயத்தை மயங்கவைத்துவிடும்.

பொதுக்கடன் சம்பந்தமான சிக்கல்களைச் சரியாக அறிந்து கொள் வது ஆரம்ப அறிவுள்ளவர்க்குக் கடினமாகும். தற்காலப் பொருளிய லாளர் இவவிடயத்தில் மிகக் கவனமாயிருக்கின்றனர். ஆனால் சாதா ரண மக்கள் இப்பிரச்சினையை ஆராய்வது ஒருவிதம். பொருளியல் நிபு ணர்களுடைய ஆராய்ச்சி வேறு விதமாகும்.

யுத்தகாலப் பொதுக்கடன் தோன்றும் விதம்.

இங்கே நாம் ஆராயும் விடயம் என்ன என்பதைப்பற்றித் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளவேண்டும். பிஸ்கால் கொள்கைகளிலும், பணக் கொள் கைகளிலும் ஏறக்குறைய அதிகம் தங்கியிருப்பதால் உண்டாகும் விளைவு களைப்பற்றி முந்திய அத்தியாயங்களிலும் ஆராய்ந்தோம், பிந்திய அத்தி யாயங்களிலும் விபரமாய் ஆராய்வோம். இப்போது அது பிரச்சினையன்று.

யுத்தத்தின் பயனாக அமெரிக்காவின் பொதுக்கடன் 250 பில்லியனுக்கு அதிகமாயிற்றென்பதே சாதாரண பிரசையின் பிரச்சினையாகும்.

இரண்டாவது உலகமகாயுத்தம் அமெரிக்காவிலே பின்வரும் முறையில் நிகழ்ந்தது. கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களை நேரடியாகக் கட்டுப்படுத்துவதும் மட்டாகப் பகிர்ந்து கொடுப்பதும் வாயிலாக, 1941–45 இல் நுகர்ச்சிப்பொருள்கள் குறைந்தபட்ச மட்டத்துக்கு அரசாங்கத்தால் திட்டப்படுத்தப்பட்டன. குடிமக்கள் அதிகமாக வேலை செய்தனர். அதிக நேரமும் வேலை செய்தனர். வயோதிபரும், பெண்களும் அதிகமாக வேலையிலீடுபட்டனர். பொருள்கள், முதலீடுகள் என்பன நேரடியாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. குடிமக்களுடைய முதலீடு பெரிதளவிற் குறைக்கப்பட்டது. எந்திரம், தொழிற்கருவி முதலியன புதுப்பிக்கப்படவில்லை. சரக்குக்கையிருப்பு குறைந்தது. இத்தகைய நேரடியான கட்டுப்பாடுகள் இல்லாமலே தற்காலப் பூரண யுத்தத்தைச் செய்யலாமென்பது உண்மையானலும், அவ்வாறு நடைபெறவில்லை. எல்லாப் பண்டங்களும் மிதமாகப் பங்கிட்டுப் கொடுக்கப்பட்டன. வருமானத்தில் சிறிதளவு உயரியோ, விலையில் சிறிய மாற்றமோ தொகையளவில் அதிக விளைவையுண்டாக்காது என்பதை மக்கள் உணர்ந்திருந்தனர்.

குறித்த ஒரு காலத்திலே யுத்தத்தில் வெற்றி பெறக்கூடிய அளவு குறைந்தபட்ச மூலதனப் பண்டங்களே இருந்தன. 1945 ஆம் ஆண்டின் வாரிசாகப் பெற்ற இந்த நிலையை, யுத்தத்துக்குப் பணம் உதவக்கூடிய சாத்தியமான வேறு முறைகளால் மாற்றமுடியாது. உதாரணமாகத் தேசியக் கடனுக்குக் காரணமாயிருந்த யுத்தகாலப் பற்றுக்குறைப் பண ஒழுங்குகளில் நம்பிக்கை வைக்காமல், உயர்ந்த உபரிகளை விதித்து நிலைமையைச் சரிக்கட்டல் அத்தகைய ஒரு முறையாகும்.

யுத்தத்தை விரைவாக நடத்தி அதில் வெற்றிகாணும் நோக்கம் காரணமாகவே, யுத்தத்துக்குப் பின்னர் மூலதனப் பொருள்களில் (தளபாடம், எந்திரம், தொழில் நிலையம், சாதனங்கள், வீடு, சரக்குகள், நுகர்வோரின் நெடுபயன் பொருள்கள்) குறைவு ஏற்படவேண்டியதாயிற்று. இந்த யுத்தம் எங்கள்மேற் சுமத்தப்பட்டது. நாம் செய்யவேண்டியதைச் செய்தோம். அதற்குக் கழிவிரக்கப்படவில்லை. மூலதனப் பொருள்கள் குறைந்தமைக்கு யுத்தமே காரணம். 1938 இல் ஒரு சுழல்காற்று நியூஇங்கிலாந்திலேயுண்டானது. அ∴து இழைத்த கெடுதியை நமது காடுகளில் இன்றுங் காணலாம். அந்தக் கெடுதியை நிவர்த்தி செய்யப் பல முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. அந்த முயற்சியை நாம் வேறு விடயங்களுக்காகப் பயன்படுத்தியிருந்தால், இன்று பொது நன்மைக்குரிய பல விடயங்களை நிறைவேறறியிருக்கலாம். இந்த யுத்தமும் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் புயல் போன்றதே.

1938 ஆம் ஆண்டிலுண்டான புயலுக்கும், பொதுக்கடனுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை. மேலே காட்டிய எளிதான யுத்தப் பணமுறையமைப்பிலே யுத்தப்பளுவும் அத்தகையதாகவேயிருக்கும். யுத்தத் தொழிலாள

ருக்கு வரிப்பற்றுச்சீட்டுக்களை வெட்டிப்போட்டுக் கொடுத்தாலென்ன, அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களைக் கொடுத்தாலென்ன, நோட்டுப் பணத்தைக் கொடுத்தாலென்ன, மூலதனப் பொருள்களின் இழப்பு எம்மோடிருந்த படியேயிருக்கும். யுத்தகாலக் கட்டுப்பாடுகள் நீங்கியதும் மூன்று மடங்கு அதிகரிக்கும்.

யுத்தத்தினாலுண்டாக்கப்பட்ட பொதுக்கடனால் எவ்வித விளைவுகளுமுண்டாகமாட்டாவா? சில விளைவுகளுண்டென்பதுண்மையே. போலி விளைவுகளிலிருந்து உண்மையான விளைவுகளைச் சாவதானமாகப் பிரித்தறிந்து கொள்ள வேண்டும். உண்மையான விளைவுக்கு ஓர் உதாரணம் பின் வருமாறு :—

இரட்டைகளில் ஒருவரான ஜேன் டே யுத்த காலத்திலே மிகக் கடுமையாக உழைத்தார். மற்றவரான ரோஸ் உழைக்கவில்லை. நமது அரசாங்கம் பற்றுக்குறைப் பண ஒழுங்கை மேற்கொண்டபடியால், ஜேனுக்கு 1945 இல் கடன் பத்திரங்கள் கிடைத்தன. வரிப்பற்றுச்சீட்டுக்கிடைக்கவில்லை. 1945 துவக்கம் ஜேனுக்கு நுகர்வுப் பொருள் ரோசிலும் பார்க்க அதிகம் கிடைத்தது. ஜேனுக்கு வட்டியும் முதலும் கொடுப்பதற்காக ரோசு மீது அதிக வரி விதிக்கப்படுகிறது. படிப்பினை : ஒரே வயதையோ வேறு வயதுப் பிரிவையோ சேர்ந்தவரிடையே மாற்று விளைவைப் பொதுக்கடன் திட்டமாக உண்டாக்கும்.

1. வெளிநாட்டுக் கடனும் உள்நாட்டுக் கடனும்

வெளிநாட்டுக் கடனால், அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்துக்கு அ.·.து ஒரு கட்டுப்பாடாகவும் பெரிய பளுவாயுமிருக்கும். வெளிநாட்டுக் கடனுக்கான வட்டி கொடுக்கவும், முதலிலே ஒரு பகுதியைக் கரைக்கவும் விலையுயர்ந்த பண்டங்களையும் பணிகளையும் நாம் வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவேண்டி வரும். தேசிய வருமானத்திலே, பத்துவீதத்தை இவ்வாறு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டியிருந்தால் கடன் பளுவுடையதாகவே கருதப்படல் வேண்டும். அதனால் அமெரிக்க மக்கள் முன்னரிலும் கடினமாகவும், நீண்டநேரமாகவும் வேலை செய்ய வேண்டிய அவசியமேற்படும்.

உள்ளூர்க் கடன் விடயத்திலும் சில பொறுப்புக்களுண்டு. ஆனால் உள்ளூர்க்கடன் பளுக்கள் வெளிநாட்டுக் கடன் பளுக்களைவிடத் தன்மையாலும், தொகையாலும் வித்தியாசமானவை.[1] பொதுக்கடன் பற்றிய பொருளாதாரத்தை அறிந்துகொள்வதானால், இதுவே மிக முக்கியமானதும்

[1] வெளிநாட்டுக் கடன் எவ்வாறு உண்டாகிறது? யுத்தகாலத்திலே நாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து பண்டங்களை இறக்குமதி செய்திருக்கலாம். அதற்கு விலை கொடுக்கவேண்டும்; அல்லது அது வெளிநாட்டு முதலீடுகள் மூலம் ஏற்படலாம். அதைப்பற்றி ஐந்தாம் பகுதியில் ஆராய்வோம். நமது வளங்களை அபிவிருத்திசெய்ய வெளிநாட்டார் மூலதனப் பொருள்களைக் கொடுத்திருந்தால் எமது NNP அதிகரிக்கும். வெளிநாட்டுக் கடனால் உண்டாகும் வட்டி, பங்கீட்டுலாபம் என்பவற்றைக் கொடுக்கப் போதுமானதாயிருக்கலாம். இருந்தும் பொதுக்கடன் இருக்கும்வரை நாம் வறுமைப்பட்டவரே. ஆதியில் இருந்த வெளிநாட்டு முதலீட்டுக்குச் சேத

முதலிற் படித்துக் கொள்ள வேண்டியதுமான பாடமாகும். உள்ளூர்க் கடனிலுள்ள வட்டியை அமெரிக்கர், அமெரிக்கருக்கே கொடுக்கிறார்கள். அதனால் பண்டம் பணிகள் நேரடியாக நட்டப்படுவதில்லை. வரியிலிருந்து நேரடியாகக் கடன்வட்டி கொடுக்கப்பட்டால், பைசலாகக்கூடிய வருமானத்தில் நேரடியான நட்டம் எதுவுமேறபடாது. பீட்டர் என்பவர் கைவிடுவதைப், போல் என்பவர் பெறுகிறார். சில சமயம் கைவிடுபவரும், பெற்றுக் கொள்பவரும் ஒரே ஆட்களாயிருக்கலாம்.

பிரித்தானியர் பெரிய உள்ளூர்க் கடனாலும் பயப்படுவதில்லை. சிறிய வெளியூர்க் கடனைனறால் சஞ்சலப்படுவர். அதற்கு இதுதான் காரணம். வெளியூர்க் கடன் நாட்டை வறுமைப்படுத்தும். சரித்திரத்தில் இதுவரை கண்டறியாத மிகச் செலவையுண்டாக்கிய இரண்டாவது மகாயுத்தத்தில், மிக அற்பமான மூலதனத்தளவாட நட்டத்தோடும், குறைந்த வெளி நாட்டுக் கடனோடும் அமெரிக்கா தப்பிக் கொண்டது.

காலப் போக்கில் கடன்பட்டுப் பொருளாதாரப் பளுவை மாற்றிக் கொள்ளுதல்

" யுத்தத்தை நடத்துவதற்காக வரி விதிக்காமல் கடன் பெறுவோ மானால், பொருளாதாரப் பளுவை வருங்காலச் சந்ததியார தலையில் போட்டு விடுகிறோம. வட்டியையும் முதலையும் அவர்களே கொடுக்க வேண்டிய அவசியமேற் படுகிறது ". இத்தகைய கூறறை அடிக்கடி கேட்கிறோம். இதில் வெளிநாட்டுக் கடன், உள்நாடடுக் கடன் பற்றிய வேறேரு மயக்கம் காணப்படு கிறது. வெளிநாட்டுகடன பற்றியோ மூலதன ஆக்கத்தைக் குறைக்கும் கடனபறறியோ இவவாறு கூறுவது பொருந்தும. ஆனால் உள்நாட்டுக் கடன்பறறி இவ்வாறு கூறுவது தவறாகும்.

இனறைய யுதததத்தை நடத்துவதானால், எதிரிமீது இக்கால ஆயுதங் களைப் பயன்படுததவேண்டும் ; டொலர் உண்டியல்களையும், வருங்காலப் பண்டம் பணிகளையும் பயன்படுத்த முடியாது. நடுநிலை தாங்கும் நாட்டிட மிருந்து போர்ப்பொருள்களைக் கடனகப் பெற்றுக்கொண்டு நம் பிள்ளை களும் பேரபபிள்ளைகளும் பண்டம் பணிகளாக அவற்றுக்கு ஈடுகொடுப் பாகனெனறு உறுதிகூறினால வெளிநாடடுகடன் பொருளாதாப் பளுவை எம்சநததியார்மீது சுமதது மெனறுகூறி விடலாம.

ஆனால் நமக்குப் பொருள்களைக் கொடுக்க, வெளிநாடுகள் சம்மதிக்க வில்லையெனக் கொள்வோம். சிவில மூலதன ஆக்கம் முற்றுக ஒதுக்கப்

முனனாக்காகமுபறயில வெளிநாடடுகடனை நீகவிடடால எமககு நல்லதே. இவற்றைப் பறறிய பினனர் சாவதேச வாதத்தக, அபிவிருத்தி எனபனபறறி ஆராயுமபோது கூறுவாம். யுததம சமபநதமாகக் கூறுமிடதது எமது சொநத மூலதனததைத் தேய்த்துகொள்ளாமல் வெளிநாடடிலிருந்து கடவாஙகத தோனிதனாலோம் என வைததுக கொளவோம். இவ்வாறு வெளிநாடடில் கடனபட்டால் 1945 இல் எநத நிலையிலிருநதோமோ அதே நிலை யிலேதான இருப்போம. நமது வெளிநாடுகே கடனுக்கு உளளூர் உயரி மூலதனப பொருள் சமனுயிருந்திருகுகும. J. M. Buchanan : Public Principles of Public Debt (Irwin, Homewood III, 1958) எனற நூலைப் பார்க்க.

பட்டு விட்டதென்றும், யுத்த முயற்சிக்கு மேலும் பொருள்கள் தேவை யென்றும் வைத்துக்கொள்வோம். பெருகிய செலவினங்களைச் சமாளிக்கும் நோக்கமாக வரிகளை அதிகரிக்க காங்கிரஸ் விரும்பவில்லையெனவும் கொள் வோம். அல்லது மக்களுடைய செலவினங்களைக் குறைத்து, அதன்மூலம் மிஞ்சும் பணத்தை அது யுத்த முயற்சிக்குச் செலவிடும். அதனால் விலைவாசி கள் கட்டுப்படும். அப்போது அரசாங்கம் பற்றுக்குறை வரவு செலவை யுண்டாக்கிக் கடன் பளுவை அதிகரிக்கும்.

"உள்நாட்டுக் கடன், யுத்தப்பளுவைப் பிற்காலச் சந்ததிக்கு விட்டுவிடும். ஆனால் வரி விதித்தால் அது இக்கால மக்களையே பாதிக்கும்" என்று எவ்வாறு கூறுவது?

இல்லை. இக்கால மக்களே தமது வளங்களைப் பயன்படுத்தி யுத்தப் பொருள்களை உண்டாக்குவர்.

மாற்றுவதால் உண்டாகும் பளு

யுத்தம் முடிந்து பல தசாப்தங்களின் பின்னர், அந்த யுத்தத்துக்காகப் பட்ட பொதுக்கடனை, வட்டியும் சில சமயம் முதலுமாகக், கொடுத்துத் தீர்ப்பதற்கு எமது வருங்காலச் சந்ததியினர் மீது வரி விதிக்கப்படும். அந்த வரியைக்கொண்டு, கடன்பட்ட வேற்றுநாட்டவரின் வருங்காலச் சந்த தியினர் கடனைத் திருப்பிப் பெறுவார்கள். இத்தகைய சமகாலத்தவரின் பளு மாற்றம் முக்கியமானதே. ஆனால் விடயம் அவ்வளவில் முடியவில்லை. இன் னும் பல தசாப்தங்களின் பின்னர், நாம் முன்னர் குறிப்பிட்ட ஜேன் டே உயிரோடிருக்கலாம். இரண்டாவது மகாயுத்தத்திலே யுத்த முயற்சியில் பெரிதும் ஈடுபட்ட ஜேன் டேயின் கடன் பத்திரத்துக்கே இந்தத் தொழிலாளி கொடுக்கும் வரி போய்ச் சேரலாம். படிப்பினை : வெளிநாட்டுக் கடனின்றியோ யுத்தகால மூலதன ஆக்கத்தை மாற்றுமலோ, பொதுக் கடனுனது மாற்ற வினைவுகளையுடையதாய், யுததகாலத்தில் பிறவாத குடிமக்களின் வரியை யுத்தத்தில் வேலை செய்த ஒருவருக்குச் சுவறச் செய்யலாம்.[1]

1. American Economic Review (Sept. 1960, PP. 701—706) எனற சஞ்சிகையிலே பிறின்ஸ்டனைச் சேர்ந்த டபிள்யூ. ஜி. போவன், ஆர். ஜி. டேவிஸ், டி. எச். கொப் என்பவர்கள் இவ்விடத்தைப்பற்றிக குறிப்பிட்டுளளனர். ஜேன்டே 1955 இலே இறந்துபோயிருந்தாலும் 1945-55 இல அவன தனது கடன பத்திரங்களை விறறு அதிகம நுகர்நதிருக்கலாம் எனவும் இநத உபரி நுகர்வின பளுவை 1955 இக்குப் பினனர் பிறநதவராலும் தாங்கலாமென்றும, (1) 1945-55 இலே தாழ்வான முதலீடு இருப்பதால 1955 இக்குப் பின்னர் குறைவான மூலதன இருப்பு உண்டாகுவதாலும (2) யுதததநதுக்குப் பிநதிய தொழிலாளராயுள்ள ஓர் இடைநிலைசசந்ததியை, வயோதிபத்தில 1980 ஆம் வருடத்தொழிலாளர் பொதுக்கடனுக்குக் கொடுக்கும் வட்டி மூலம் ஆதரிப்பதாலும (இந்த இடைநிலைச் சந்ததியார 1945-55 இல் வேலை செய்தவராயும ஜனிடமிருந்து அநதக் கடனபத்திரதைத் தமது சேமிப்பைக் கொண்டு வாங்கியவராயுமிருப்பர்) இதைச் செய்யலாமென்றும் அவர்கள் தமது ஆராய்சியில் குறிப் பிட்டுள்ளனர்.

" நாமே நமக்குக் கொடுத்துக் கடனைத் தீர்க்கிறோம் ".

உள்நாட்டுக் கடனை அமெரிக்கரே, கொடுத்து அமெரிக்கரே திரும்ப அறவிடுகிறார்கள் என்றால், யுத்தகாலத்திலே 250 பில்லியன் டொலர் கடன் பத்திரங்களை அரசாங்கம் பிறப்பித்ததால், மக்கள் தனவந்தராகி விடுகிறார்கள், நுகர்வை அதிகரிக்கிறார்கள் என்று சிலர் நினைப்பதற்குக் காரணமென்ன? நாடு முழுவதற்குமுள்ள வரவு செலவு ஐந்தொகையைத் தயார் செய்தால், உள்நாட்டுக்கடன் என்பது போலியான செல்வத் தைக்காட்டுமென்பதையும், சொத்தும் பொறுப்பும் சமனுயிருக்கு மென்பதை யும் அறிவோம்.

சுத்த நிதிச் சொத்துக்கள் முக்கியமான விளைவுகளை உண்டாக்குகின்றன. அரசாங்கக் கடன்பத்திரம் வைத்திருப்போர் ஐந்தொகை தயாரிக்கும்போது அதையும் ஏனைய சொத்துக் கணக்கிலே சேர்த்துக்கொள்வர். அரசாங்கத் தின் வருங்கால வட்டிக்கொடுப்பனவுகள், கடன் தீர்வைகள் என்பவை சம்பந்தமான தொகைகளைத் தமது நடப்புப் பொறுப்புக்களில் எவரும் சேர்த்துக்கொள்ள மாட்டார். இந்த வரிகளிலே தம்முடைய பங்கு எவ்வளவென்பதை மதிப்பிடக்கூட ஒரு வழியைக் காணமாட்டார். இதன் விளைவாக, உள்நாட்டுக் கடனை மக்கள் சொத்தாகவே கருதுவர்; பொறுப் பாகக் கருதமாட்டார். கடன் பத்திரமாக ஒருவர் பணத்தைச் சேமித்து வைத்திருந்தால் அதை அவர் விற்பனை செய்யலாம் அல்லது காசாக மாற்றலாம். இந்தச் சேமிப்பினால் அவர் முன்னிலும் தனம்படைத்த வராகவும், பாதுகாப்புடையவராகவும் தம்மைக் கருதுவார். அதன் பயனாக நடப்பு வருமானத்திலிருந்து அதிகம் நகர முயல்வார்.

கடன் நிர்வாகமும் பணக்கொள்கையும்

கொடுபடாத பெரிய பொதுக்கடனிருக்குமானால் அது வட்டிவீதத்தைப் பாதிப்பதோடு வியாபாரச் சக்கரத்தை மாற்றவும் பயன்படும். முதலீட்டுப் பணத்தை அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்கள் வாங்குவதில் செலவிட்டால், தனிப்பட்ட படுகடன்காரர் விடயத்தில் வட்டி உயரும் எனச் சில எழுத்தாளர் கருதுவர். பெடரல் கட்சி ஆதரவாளரான அலெக்ஸாண்டர் ஹமில்டன் இதற்கு மாறான அபிப்பிராயமுடையவர். நியாயமான அளவு பொதுக் கடனைச் சரியாக நிர்வாகஞ் செய்தால் அது மக்களுக்குப் பெரிய வரப்பிர சாதமாகும்; ஏனெனில் அது நம்பிக்கையுள்ள சொத்தாக வியாபாரி களுக்கு வருமானத்தைக் கொடுப்பதோடு, சிறிய இலாபத்துக்கு வர்த்தகஞ் செய்யவும் துணைபுரிகிறதென அவர் கருதுகிறார்.

அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களை விடயத்திலே வட்டிவீதத்தைப் பாதிக்கக் கூடிய நடவடிக்கை எடுக்கப் பெடரல் வங்கிக்கு அதிகாரமுண்டு. இதைக் கடந்த இரண்டு அத்தியாயங்களிலும் விளக்கினோம். எனவே கடனின் பயனாக வட்டி வீதத்தில் உயர்வு தாழ்வுண்டானால், அதைப் பங்குகள் சந்தைக் கொள்வன வாலும், விற்பனவாலும் சரிப்படுத்திக் கொள்ளலாம். பெரிய பொதுக்கடன்

பெடரல் வங்கியின் அதிகாரத்தை அதிகரித்தபோதிலும், திட்டமான பணக் கொள்கையையும் வட்டிக் கொள்கையையும் வங்கி நடைமுறையிற் கொண்டு வருவதற்குத் தடையாயிருக்கும்.

பல திசையிலுமிருந்துவரும் தேவையின் விளைவாகப் பணவீக்கம் உண்டாலும், கடன் வசதி நிலைகளை இறுக்கமாக்கி, வட்டி வீதங்களை உயர்த்துவது பணக் கொள்கையின் கடமையாகும் என முன்னர் கண்டோம். வங்கிகளும் பொதுமக்களும் பெருந்தொகையான கடன் பத்திரங்களை வைத்திருக்கும்போது, கடன் வட்டிச் செலவுகளைக் குறைப்பதற்காக அரசாங்க மீடம் கடன் வசதியை இலகுவாக்கப் பார்க்கும். அரசாங்கக்கடன் பத்திரங்களின் விலை வீழ்ச்சியடையாதிருந்தால், வட்டி வீதங்களை இறுக்க முடியாது. மக்களும் வங்கிக்காரரும் தமது கடன்பத்திரங்களைக் காசாக மாற்றி நுகர்பொருள் வாங்கவும், முதலீட்டுச் செலவு செய்யவும் பயன் படுத்துவர். 1945–51 இலேயிருந்த பெரிய கடன், வியாபாரச் சுழலைக் கட்டுப்படுத்தும் பணக் கொள்கையைச் செயற்படாமல் தடை செய்திருக்கும். அதன் பயனாக பிஸ்கால் கொள்கைமீது அஃது அதிக பளுவைப் போட்டிருக்கும்.

1951 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் இஃது அத்தனைப் பெரிய பிரச்சினையாயிருக்கவில்லை. திறைசேரியும் பெடரல் ரிசர்வும் செய்துகொண்ட ஒழுங்கினபடி, எதிர்த்துச் சுழலக்கூடிய பணக்கொள்கையை மேற்கொள்ள பெடரல் ரிசர்வ் வங்கிக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டது. அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களிலே ஒரு விசாலமான சந்தையிருப்பதால், திரப்படுத்தக் கூடிய பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கைகளை அது பரவலாக நிகழச் செய்கிறது. கடன் நிர்வாகத்தைத் திறைசேரி செய்வதாலும், பலகாலங்களில் முதிரும் கடன் பத்திரங்களிலே பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கையெடுக்கும் கொள்கையாலும் இக்காலமுறையின் திரமான தன்மையை உயர்த்தலாம்.

வட்டிமாற்றத்தால் ஏற்படும் உண்மையான மறைமுகப்பளு

பொதுக்கடன் சம்பந்தமான வட்டிச் செலவை வரிமூலம் கொடுத்தால், பணம் ஒருவரிடமிருந்து மற்றவருக்கு மாறும். வெளிநாட்டுக்கடன் விடயமாக உள்ள நேரடியானபளு இதில் இடையாது. ஆனால் எவ்வித பளுவும் உண்டாகாது என்ற முடிவுக்கும் நாம் வரமுடியாது. இதிலே மறைமுகமானதொரு பளுவுண்டுதான். அது மிக முக்கியமானது. முதலாவதாக பணம் ஒருவர் சட்டைச்சாக்கிலிருந்து மற்றவருடைய சாக்குக்குச் சென்றாலும், அவரவர் அணிந்திருக்கும் சட்டை வெவ்வேறு மனிதருக்குரியதே.[1] இப்போதுள்ள தேசீயக் கடன், பரவலாக எல்லார் தோளி

[1]. இவ்விடயத்தை முந்திய அடிக்குறிப்புக்களோடு தொடாபுபடுத்தலாம். 1938 இலேயுண்டான வியாபாரமந்தத்தின்போது செய்யபபட்ட பறருக்குறை நிதியொழுங்கினால் இக்காலக் கடனில்ஒரு தொகை பிலலியனடொலர் சேரும். ஆனால் 1938 இலே ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்த தங்கமும், உளநாட்டு உபரிசசேமநிதியும் மிக அதிகமாயிருந்தபடியால், பணக்கொள்கை மூலம் முதலீட்டைத் தூண்டுவது முடியாத காரியமாயிருந்தது. எனவே ஒன்றில் பற்றாக்குறை

லும் தங்கியிருக்கிறது. எனெனில் ஒவ்வொருவருக்கும் நேரடியாகவோ, வங்கி வைப்புக்களமூலமோ, இன்சூரன்ஸ் மூலமோ பங்கு உண்டு. கடன் பத்திர வட்டிபெறுவோர் சராசரியாகக் குறைந்த வருமான மட்டத்தி லுள்ளவர்களல்லர் என்று புள்ளிவிபரத்தால் அறிகிறோம். நமது பிஸ் கால் திட்டத்திலே பொதுக்கடன்மீதுள்ள வட்டியானது பிற்போக்கான அமிசமென்று விமர்சகர் கூறுவர். அதாவது வறியவர்களே உறிஞ்சிப் பணக்காரருக்குக் கொடுக்கும் திட்டமென்பதே அவர்கள் கூறும் அபிப்பிரா யம். அது தீமையானால் அவசியமானதொரு தீமையென்றும், பொதுக் கடன் என்றால் அதைக் கௌரவமாகத் தீர்த்துவைப்பதற்கு அஃது அவசிய மென்றுங் கூறப்படுகிறது.

ஒரு வருமானப்படியிலுள்ளவரிடமிருந்து பணவை மற்றொருவருமானப் படியிலுள்ளவரிடம் மாற்றி விடுவது மாத்திரம் எமது இப்போதுள்ள பொதுக்கடனில் முக்கியமான மறைமுகப்பளுவன்று. வேறொரு முக்கிய மான விடயம் உண்டு; பீட்டரிடமிருந்து பெறும் வரிப்பணத்தை அதே பீட்ட ரின கடன் பத்திரம் மீதுள்ள வட்டியைக் கொடுப்பதற்குப் பயன்படுத்துவது பொருளாதாரத்தில் பெரிய மறைமுகப்பளுவையுண்டாக்கும். மக்களு டைய பொருளாதாரப் போக்கை, வரிவிதித்தல ஓரளவு குழப்பிவிடுகிறது. பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்னர் வீட்டுவரி, யன்னல்களின் தொகையைக் கொண்டே நிச்சயிக்கப்பட்டது. அதனால் மக்கள் யன்னல் இல்லாமல் வீடுகட்டினர். அப்போது அரசாங்கம் யன்னல்மீதுள்ள வரியை உயர்த்தி விட்டது. அதன்பயனாக முந்திய வரியையே அரசாங்கம் அறவிடக்கூடியதா யிற்று. மக்களுடைய வருமானத்தில் அதிக வரிவிதித்தால் மக்கள் ஒன் றில் வேலைசெய்வதைக் குறைப்பர்; அல்லது கடுமையாக உழைத்துத் தமது பழைய வாழ்க்கைதரத்தைக் குறையவிடாது பாதுகாப்பர். இதி லும் முக்கியமான வேறொரு விடயம்: கம்பெனி வரிகளையோ தனிப்பட்டவர் வருமான வரியையோ உயர்த்துவதால் மக்கள் தமது முதலை ஆபத்தான முயற்சிகளில் முதலீடு செய்யப பின்வாங்குவர். இதன் விளைவாகத் தொ ழில் துட்பமுறைகள் முன்னேறமாட்டா. வேலைவாய்ப்புக்கள் குறையும்.

இப்படிப் பேசுவதெல்லாம் குதர்க்கம்; உள்நாட்டுக் கடனில் வரிகள ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவருக்கு மாற்றப்படுவதால் தேறிய வரிப்பளு கிடையாது; ஒவ்வொருவரும் அவரவர் வரிப்பங்குக்கு ஏற்றவாறு கடன் பத்தி ரம் வைத்திருக்கிறர், அதன் விளைவாகக் கொடுக்கப்படும் வரி அவரவருக்கே கொடுக்கபபடுகிறதெனவுஞ் சிலர் வாதிக்கலாம். இது தவறான கூற்று. ஒருவன கொடுக்கும் வரியும், அவன் பெறும் கடன் பத்திர வட்டியும் சமமாக இருந்தாலும, பொருளாதாரக் கருத்துபபடி அவை சமமல்ல.

அல்லது குறைவான வேலைவாயபபும் மிகக் குறைவான மூலதன ஆக்கமும் எனறேயிருந்தது. அந்த வருடத்திலிருந்து கடனானது பளுவாயில்லாமல், அதிகம் மூலதனப்பொருளாத தரக கூடிய பளுவற்ற தொன்னாயிருந்தது. ஆனால மாற்றத்திலுண்டான குறைபாடு இருந்து கொண்டே யிருக்கும்.

இது சரியே ; ஏனெனில் எல்லாருக்கும் பொருத்தமான சில விடயம் தனிப்பட்டவர் விடயத்திலே பொருத்தமாயிராது. உதாரணமாக, எல்லா அமெரிக்கரும் வருடாவருடம் 4500 டொலர் வருமானம் பெறுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஒவ்வொருவரிடமும் அரசாங்கக் கடன் பத்திரமாக 25,000 டொலர் பெறுமதியுண்டெனக் கொள்வோம். இது 2 வீதவட்டியில், 500 டொலர் வருமானத்தைக் கொண்டுவரும். இந்த வட்டியைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் இப்போதுள்ள வரிகளைவிட மொத்தம் 5000 (4500 + 500) டொலர் மீது பத்துவீத வட்டி விதிக்கிறதென வைத்துக் கொள்வோம். முன்னெல்லாம் நான் எனது 4500 டொலரில் கடைசி டொலரை உழைக்க அரசாங்கம் உபரிவேலைச்சம்பளம் கொடுத்தது. இப் போது அரசாங்கம் கடைசி டொலரிலே மற்றொரு கடைசி "டைம்" காசை எடுத் துக் கொள்ளுகிறது. என்னைப்போலவே மற்ற ஒவ்வொரு அமெரிக்கனும், உபரிவேலை செய்வதால் பயனில்லையென எண்ணுவான். எனது வேலை நேரத்தில் மூன்றிலொரு பகுதியை வெட்டிவிட்டால் எனக்கு 3500 டொலர் வருமானமே கிடைக்கும். வரியானது தேசிய முயற்சியையும் உற்பத்தி யையுங் குறைத்துவிடுகிறது.

இந்தக் கட்டத்திலே இந்த வாதத்தில் நம்பிக்கையில்லாத ஒருவர் "அதனாலென்ன ? நீர் செய்வதுபோல மற்றவர்களும் தமது வேலை நேரத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளட்டுமே. அப்போது உபரிவீதம் பத்திலி ருந்து பதினைந்தாக உயர்த்த வேண்டிவரும். அப்பொழுதுதான் கடன் பத்திர வட்டி வீதத்தை முற்றுக அறவிடலாம்" என்று கூறுவர். அஃது உண்மையே. இப்படிப் போகுமானால் தேசியப் பிரயத்தனம் மேலும் குறையும். மக்கள் அபாயமான முயற்சியில் முதலீடு செய்ய மேலும் தயங்குவர். அதனால் வரி வீதத்தை உயர்வட்டி வீதத்துக்கு உயர்த்த வேண்டி வரும். இஃது எதனால் உண்டாகிறது ? வட்டி அளவுக்கு வரியை உயர்த்தாமலிருக்க அரசாங்கத்தால் முடியாது. இருந்தும், தனது சிறிய சொந்த வட்டிக்கொடுப்பனவு எந்த வகையில் போனாலும், தன்னைப் போன்ற ஒரு சிறிய ஆள் எதைச் செய்தாலும், தனது முயற்சியால் தனது வரியை மாற்றலாமென்பதை ஒவ்வொருவனும் உணர்ந்திருப்பான்.

மேலே கூறிய உதாரணம், விடயத்தை மிக இலகுவாக்கி உள்ளூர் வரிப் பளுமாற்றத்தாலுண்டாகும் தீமைகளை மிகைப்படுத்திக் கூறுகிறது. வரி ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி வகையில் தீமையுடையது. நமது வரிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. பொதுக்கடன் வட்டி கொடுப்பதற்காக, மேலும் உயர்த் தினால் அது பெரிதளவுக்குத் தீமையுடையதாகும்.

வங்கிகள், சர்வகலாசாலைகள், கைம்பெண்கள், மற்றும் உதவி பெறு வோர்க்குக் கிடைக்கும் வட்டிக் கொடுப்பனவின் நல்ல விளைவுகளை நாம் கவனியாது விட்டுவிட்டோம். பொதுகடன் இல்லாவிட்டால் அல்லது வட்டி வீதங்கள் கண்டபடி வீழ்ச்சியடைந்தால் (1) தருமத்தாபனங்கள், தருமச்சொத்துமூலம் வரும் வட்டியினாலன்றி, பொதுமக்களுடைய நேரடி

யான உதவியாலும் தனிப்பட்டோருடைய நடைமுறையான பண உதவிகளாலுமே நடைபெறவேண்டும். (2) சமூகப் பாதுகாப்பும், வருடாந்த உபகார வேதனங்களும் வட்டிபெறுவோரின் இடத்தை வகிக்கவேண்டும். (3) அரசாங்கக் கடன்பத்திர வட்டியைவிட வங்கிகள் தமது சேவைச் செலவுகளே அதிகம் நம்பியிருக்கவேண்டும்.

தனிப்பட்ட முதலீட்டினலுண்டாகும் விளைவுகள்

கடனென்றல் மக்கள் உள்ளத்திலே மிக்க உணர்ச்சியுண்டாவது இயற்கை. இதைத் தட்டிக் கழிக்க முடியாது. பாலுணர்ச்சி, சமயம் என்பனபோலவே பகிரங்கக் கடனைப்பற்றியும் நாமெல்லாம் பேசுவதற்கு ஆசைப்படுவோம். இப்போதுள்ள மட்டத்தில் நூறிலொன்றுகவோ, பத்திலொன்றுகவோ, ஐந்திலொன்றுகவோ பொதுக்கடன் வந்துவிட்டால் உலகம் அழிவதற்குக் காலம் வந்துவிட்டதெனப் பலர் தீர்க்கதரிசனம் சொல்வதுண்டு. உலகம் அந்த வருடத்தில் அழியாவிட்டால் அடுத்தவருடம் அழியுமெனத் தீர்க்க தரிசனம் கூறுவர்.

இத்தகைய போக்குத் தனிப்பட்டவர் முதலீட்டைப் பாதிக்காலம். உதாரணமாக வியாபார மந்தமுள்ள காலங்களிலே அரசாங்கச் செலவோ பற்றுக்குறையோ, வாங்குஞ் சக்திக்கு அதிகம் கூட்டமாட்டா என்று சிலர் வாதிக்கலாம். தனிப்பட்டவர் முதலீடு எப்பொழுதும் ஒரே மட்டத்திலிருக்குமென்றுகொண்டால், பொதுச் செலவு வருமானத்திலும் வேலைவாய்ப்பிலும் சாதகமான முதனிலை விளைவுகளே உண்டாக்கும். அன்றியும், வருமானத்தை நுகர்வுக்கு மறுபடி செலவு செய்வதால், பெருக்கித் தொடரான சாதகமான இரண்டாம்நிலை விளைவுகளுமுண்டாகும். ஆனல் அரசாங்கம் செலவு செய்வதாலோ, பற்றுக்குறையாலோ தனிப்பட்டவர் முதலீடு அச்சுறுத்தப்பட்டால் என்ன நடக்கும்?

இது ஒருவேளை நடக்கலாம். வியாபாரிகள் பின்வருமாறு கூறலாம் "வெள்ளைமாளிகையில் உள்ள அந்த மனிதன் கண்டபடி செலவு செய்யும் போது நாம் திட்டமிட்ட சிறிய தனியார் முதலீட்டைக் கூடக் கைவிட வேண்டியதுதான்". அல்லது பொதுநல வேலையிலீடுபட்ட தனிப்பட்ட கம்பெனி, அரசாங்கம் அந்த வேலைகளைத் தானே செய்துவிடக் கூடுமென அஞ்சி, தனது முதலீடுகளைக் குறைக்கலாம். அல்லது அரசாங்கம் செலவு செய்வது சில்லறைக் கடையில் பண்டங்களை வாங்குவதற்கு மக்களுக்குப் பணத்தைக் கொடுக்கிறது. இதன் பயனுக வியாபார மந்தகாலத்திலே வியாபாரிகள் கையிருப்பிலுள்ள மேலதிகமான பொருள்களை உடனே விற்றுவிடுவர். அதனல் உற்பத்தியைப் பெருக்க வழிசெய்யாவிட்டால், அரசாங்கச் செலவினல் எவ்வித பயனும் விளையாதுபோகும். தனியார் உற்பத்தியில் முதலீடு செய்யாது விடுவீர். அதனல் பெருக்கி விளைவு அப்படியே தம்பித்துப் போய்விடும்.

அரசாங்கச் செலவினால் ஏற்படக்கூடிய பாதகமான விளைவுகளே இவை. ஆனால் சாதகமான விளைவுகளுமுண்டு. அதனால் தனியார்துறையில் முதலீடுகள் பெருகலாம். நடைமுறையிலேயே உற்பத்தி குறைவாயிருக்கும்போதும் எந்திரங்களின் ஆக்கத்திறன் அபரிமிதமாயிருக்கும்போதும், எந்த ஒரு முயற்சியாளனும் புதிய மூலதன ஆக்கத்திலிறங்கமாட்டான். அரசாங்கத்திற்குச் சில்லறை விற்பனையைத் தூண்ட முடியுமானாலும், நுகர்வுப்பொருள்களின் உற்பத்தியையுந் தூண்டமுடியுமானாலும், முயற்சியாளர் தமது தளபாடங்களைப் புதுப்பிக்கவும், புதிய தொழிற்சாலைகளைக் கட்டவும் உற்சாகம் பெறுவர். அவற்றுக்கான பணச்சக்தியும் உண்டாகும்[1]. சிலசமயம் பொதுக் கடனைப் பற்றியும், பற்றாக்குறை பற்றியுமுண்டாகும் உளவியல் சம்பந்தமான பயம் பணவீக்கத்தை உண்டாக்கலாம். அஃது ஒருசமயம் பிஸ்கால் சம்பந்தமில்லாத காரணங்களால் தோன்றிதாகவுமிருக்கலாம்.

தனியார் முதலீட்டை இவ்வாறு விரியச் செய்தும் சுருக்கியும் கொள்ளக் கூடிய போக்குகளிருக்கும்போது நாம் உண்மையான தகவல்களையே ஆராய்சிக்கு வழிகாட்டியாய்க் கொள்ளவேண்டுமேயன்றி வெறும் தர்க்கத்தை ஆதாரமாகக் கொள்ளக்கூடாது. தனியார் முதலீடு, தேசிய வருமான மட்டத்தை அனுசரித்தே செல்லும். புள்ளிவிவரங்கள் இந்த உண்மையையே காட்டுகின்றன. பொருளாதாரச் சாத்திரத்திலே நமக்குத் தேவையான நிலைகளை உண்டாக்கிப் பரிசோதனைசெய்து முடிவு காண்பது முடியாத காரியமாகும். காகிதப்புத்தகமே பல்லவியை எழுப்பும்; முயற்சி செய்யச் சுதந்திரமுள்ள சமூகத்தில் அவ்வாறுதானிருக்க முடியும்.

கடன்பற்றிய தொகை சம்பந்தமான பிரச்சினை

நமது தற்காலப் பொதுக்கடனின் முக்கியத்துவத்தை மதிப்பிடுவதானால் தகவல்களை ஆராயவேண்டும். வட்டி எமது தேசிய வருமானத்தையெல்லாம் விழுங்கிவிடுகின்றதா? மொத்த வட்டிக்கொடுப்பனவுகள் (தனியார் துறையும் பொதுத்துறையும் சேர்ந்து) சென்ற ஆண்டுகளில் கொடுப்பனவுகளோடு எவ்வளவு ஒத்திருக்கின்றன ; மற்ற நாட்டுக் கொடுப்பனவுகளோடு எவ்வளவுக்கு ஒத்திருக்கின்றன? என்பவற்றை அறியவேண்டும். முன்னேறியே காணக்கூடிய எதிர்காலப் போக்குகள் எவ்வாறிருக்கும்?

இக்காலக் கடன், சென்ற வருடங்களோடு எவ்வாறு இருக்கின்றது, வேறு தேசக் கடன்களோடு எவ்வாறு இருக்கின்றது, என்பவற்றை விளக்கவே அட்டவணை 1 தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது. தேர்ந்தெடுத்த காலங்களில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடுகளில் உள்ள தேசியக் கடன்களையும், அவை தேசிய வருமானத்துக்கும், வட்டிக் கொடுப்பனவுக்கும் எவ்விதம் தொடர்புள்ளவை என்பதையும் அந்த அட்டவணை காட்டுகிறது. 1959 இல், எமது தேசியக் கடன் 290 பில்லியன் டொலராகும். அஃது எமது 1 வருடத்

[1] இதற்கு ஓர் உதாரணம் 14 ஆம் அத்தியாயத்திற் கொடுத்துள்ளோம். அங்கே முதலீட்டுத் தூண்டல், விற்பனை அதிகரித்தல் எனபவை சமபந்தமான தூண்டல கொள்கை ஆராயப்பட்டது.

தேசிய வருமானத்தில் மிகக் குறைவாகும். கடன் வட்டி எமது தேறிய தேசிய உற்பத்தியில் 2 வீதமேயாகும். இங்கிலாந்திலே 1818இலும் 1923 இலும் 1946 இலும் தேசிய வருமானத்தைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமான உள்ளூர்க் கடன் இருந்ததைக் கவனிக்கலாம். இந்தக் கடன் மீதுள்ள வட்டி, தேசிய வருமானத்தின் விகிதமாகப் பார்க்கும்போது மிக அதிகமானதே. எனினும் உலக மகா யுத்தத்துக்கு முந்திய நூற்றாண்டே இங்கிலாந்தின் மிகச் சிறப்புவாய்ந்த நூற்றாண்டாயிருந்தது. அதிகாரத்திலும், செல்வப் பெருக்கிலும் அதுவே சிறந்த நூற்றாண்டாயிருந்தது. இருந்தும் அதனுடைய தேசியக் கடன் அதிகம் குறையவில்லை. ஆனால் தேசிய வருமானம் அதிகரிக்க அதிகரிக்கக் கடனும் வட்டியும், ஒப்பீட்டளவில் ஒன்றுமே இல்லையென்று சொல்லும்படி குறைந்துபோயின.

திவிரமாக முன்னேறும் பொருளாதாரத்துக்கு வளரும் கடனுல் ஆபத்தில்லை

அட்டவணை 1 : தேசிய வருமானத்தோடு சார்த்திக் கணக்கிட்ட தேசியக் கடனும் வட்டியும். 1930 சார்ந்த ஆண்டுகளிலே மக்களைச் சஞ்சலப் படுத்திய 40 பில்லியன் டொலர் கடன், பின்னர் உண்டான வருமானத்தோடு சார்த்திப் பார்க்குமிடத்துச் சிறிதாய்த் தோன்றுகிறது.

(இடைதந வழி: Economic Almanac, U.S. Department of Commerce; U.S. Treasury; United Nations; Colwyn Report; statistical Abstract of United Kingdom.)

வருடம்	தேசியக் கடன்	தேசியக் கடனின் வட்டி	தேசிய வருமானம்	தேசிய வருமான வருடங்களில் கடன் அளவு [= (2) ÷ (4)]	தேசிய வருமானத்தின் விகிதமான வட்டி [÷ 100 = (3) ÷ (4)]
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
ஐக்கிய அமெரிக்கா (பில்லியன் கணக்கில்)					
1959	290.9 டொ.	9.20 டொ.	399.6 டொ.	0.7	2.3
1945	278.7 ..	4.10 ..	181-2 ..	1.5	2.3
1939	47.6 ..	1.19 ..	02.5 ..	0.7	1.6
1929	16.3 ..	0.73 ..	87.4 ..	0.2	0.5
1920	23.5 ..	1.06 ..	68.4 ..	0.3	1.5
1916	1.2 ..	0.02 ..	38.7 ..	0.0+	0.0+
1868	2.6 ..	0.13 ..	6.8 ..	0-4	2.0
பிரித்தானியா (பத்துலட்சக் கணக்கில்)					
1959	28,511 ப.	840 ப.	18,904 ப.	1.5	4-4
1946	23,774 ..	472 ..	8,411 ..	2.8	5.6
1923	7,700 ..	271 ..	3,800 ..	2.0+	7.1
1913	656 ..	17 ..	2,300 ..	0.3	0.7
1818	840 ..	31 ..	400 ..	2.1	7.7

இந்தப் புள்ளி விபரங்களையும் ஆராய்ச்சிகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு, தேசீயக் கடன் இன்றும் மகத்தானதொரு பிரச்சினையா என்பதையும் இராணுவப் பாதுகாப்பு அணுக்குண்டு, வேலையின்மை, பணவீக்கம் என்பவற்றிலும் அது முக்கியமானதா என்பதையும் வாசகர் தாமாகவே நிச்சயித்துக் கொள்ளலாம். எதிர்காலத்தில் உற்பத்தி தொடர்ந்து அதிகரிக்குமா? வேலை நிறுத்தம், பணவீக்கம் என்பனவற்றை உண்டாக்கல், தொழிலாளியும் முதலாளியும் கூட்டுபேரத்தினால் ஒற்றுமைப் படுவார்களா? என்ற பிரச்சினைகளே தேசீயக் கடனிலும் முக்கியமான பிரச்சினைகளாகும்.

பொருளாதாரத்திலே வளர்ச்சி. கடன் வளர்ச்சியைப் பட்சபாதமின்றி ஆராயும்போது, நாம தவிர்க்க வேண்டியதொரு தவறுண்டு. ஐக்கிய அமெரிக்காவின் நிசமான தேசீய உறபத்தி எப்பொழுதும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கு மொன்றாகும் என்பதை மறக்கக்கூடாது.

நமது சனத்தொகை பெருகுகிறது. உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் வேலைநேரத்திறமையோ, புதிய தொழில் நுட்பமுறைகளோ அவ்வளவுக்கு தளர்ந்துவிட்வில்லையெனத் தெரிகிறது. "தேக்கவாதிகளும்", "மலர்ச்சி வாதிகளும்" இந்த விடயத்தை ஒப்புக்கொள்வர். 1790 இலே பெரிய கடனைக் போலத் தோன்றியது, இன்று அவ்வளவு பெரிய கடனைகத் தெரிவதில்லை. நமது புத்திரரால் பெரிய கடனைக் கருதப்படுபவை எங்களுடைய பௌத்திரருக்குப் பெரிய கடனைக தெரியமாட்டது.[1]

இங்கிலாந்தும் பிரான்சும், முதலாளித்துவமுறை உருவாகிய இக்கட்டான காலத்திலும், கைத்தொழிற்புரட்சியேற்பட்ட காலத்திலும், தசாப்தம் தசாப்தமாகவும், நூற்றாண்டு நூற்றாண்டாகவும் ஏறக்குறைய அரைவாசிக காலம் பட்ஜெட்டைச் சமன்படுத்திக்கொண்டு இடையூறின்றி ஆட்சி நடத்தக் கூடியன வாயிருந்ததற்குக் காரணம் இதுவே. இக்காரணத்தினாலேதான் நிசத் தேசீய உற்பத்தி வருடாவருடம் 3 அலலது 4 வீதமாக அதிகரிக்கும் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் 25 வருடத்தில் பொதுக்கடன் 250 பில்லியன் டொலராக உயர்ந்தாலும், கடன்பளு வீதம் அதிகரியாதிருக்கிறது.

அரசாங்கம் செலவு செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையில் நம்பிக்கையுடையவர் வருடாவருடம் 10 பில்லியன் டொலர் சராசரி பற்றுக்குறையை எதிர்பார்க்கலாம். அதன்பின்னர்தான் அவர் காசுநோட்டடித்தல், வட்டியில்லாத கடன் பத்திரங்களைப் பெடரல் சேமவங்கிகட்கு விற்றல் போன்ற

[1] இரண்டாவது மகாயுத்தம் முடிவுறறபினனர் உணடான தசாபதம் சிறந்ததோர் உதாரணமாகும். 1945 இலே பொதுக்கடன வருமானததில 1.5 தரமாயிருந்ததது. கெடுபிடியுத்தமிருந்த போதிலும் வருமானம அதிகரித்தது. அதன்பயனக 12 வருடத்தில் இந்தவீதம் அரைவாசியாகக் குறைந்தது. அரசாங்கத்தாபனங்களினாலோ, பெடரல சேமவங்கியினாலோ கொள்ளப்படாத கடனபகுதியில கவனஞ் செலுத்துவது பலவகையாலும் பயனுடையதாகும். இந்தத் தேறிய கடன் 1945 இலிருந்து 1960 வரை 227 பில்லியன் டொலரிலிருந்து 205 பிலலியல் டொலராகக் குறைந்தது.

அவைதீகமான பண உபாயங்களில் ஈடுபடுவார். இந்தவகையான உபாயங்களில் ஈடுபடுமுன்னர், அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களின் வட்டிவீதத்தைக் கீழிறக்கிவைத்திருத்தல் போன்ற பழக்கமான தந்திரங்களே உபயோகிக்க இடமுண்டு. இது, விடயத்தை மிதமாக்கும் பிரச்சினையைக் கிளப்புகிறது.

பற்றுக்குறைச் செலவிலே பழகிவரும் ஒரு தேசம், நமது வாழ்நாள் முழுவதும், அதன் பின்னரும் இத்தகைய கொள்கையைப் பின்பற்ற முடியுமா? இதற்குத் தடையாயிருக்கக் கூடியது, நிதிவிடயமன்றென்பது, வங்கி தொழிற்படும் முறையையும் வருமானத்தை நிர்ணயிக்கும் முறையையும் ஆராய்வோர் உணர்வர். இத்தகைய தடை அரசியல் வடிவிலிருக்கும். அத்தகைய கொள்கையின் விளைவுகள், அது பணவீக்கத்துக்குரிய பொருளாதாரத்தையோ பணவாட்டத்துக்குரிய பொருளாதாரத்தையோ, சார்ந்திருக்கிறதென்பதையே பொறுத்ததாகும். செலவு பரவலாக விரியக்கூடியதென்ற அரைகுறையான உண்மையைத் தேர்தல்தொகுதிகளும், காங்கிரசும் அறிந்துகொண்டு, அவசியமற்ற செலவு விரிவைத் தடுப்பதற்கு மக்கள் விரும்பாத வரிகள் தேவைப்படுமென்பதை மறந்துவிட்டால், நெடுந்தவணையில் விலைவாசிகள் ஏறக்கூடும்.

நம்நாட்டிலும், வேறுநாட்டிலும், உள்ள பொதுக்கடன்பற்றிக் கருத்துடன் ஆராய்ந்தோம். அதன் பளு சம்பந்தமான பொருளாதாரக் கொள்கைகளைக் கவனமாக ஆராய்ந்தோம். திட்டமான சில பிரச்சினைகளுண்டென்பதையுணர்ந்து கொண்டோம். ஆனால் உண்மையான பழு எது உண்மைய பளு எது என்பதைப்பற்றிச் சாதாரண மக்கள் மயக்க முடையவராகவே காணப்படுகின்றனர்.

நமது பொருளாதாரம் சம்பந்தமான பல முக்கிய பிரச்சினைகளுண்டு. பணவீக்கம், வியாபாரமந்தம், சனநெருக்கமும் சுகாதாரப்பாதுகாப்பும், போதிய அளவு வளர்ச்சி, சர்வதேசக் கடன், முதலிய பல பிரச்சினைகள் உண்டு. இவை சாவதானமான பிஸ்கால் கொள்கையோடும், பணக் கொள்கையோடும் தொடர்புடையன. நியாயமான ஒரு மனிதனின் ஆராய்ச்சியின்படி, பாரதூரமான பிரச்சினைகளுள் ஒன்றுக தற்கால அளவில் உள்ள பொதுக் கடன் முதலிடத்தைப் பெறமாட்டாது.

முடிவு: பெரிய நவவைதிக இணைப்பு

1946 ஆம் ஆண்டு வேலைவாய்ப்புச் சட்டத்திலே, வேலை வாய்ப்பு நிலையை உயர்ந்த மட்டத்திலே வைத்துக்கொள்வதும், வியாபாரச் சுழல் காரணமாக உண்டாகும் சஞ்சல நிலையைத் தணிப்பதும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பெனக் காணப்பட்டது. ஆனால் நியாயமான விலைமட்டத்தை நிலைநிறுத்துவதும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பென விளக்கமாக ஒரு திருத்தம் அந்தச் சட்டத்தில் இடம் பெறவேண்டுமெனப் பலர் யோசனை கூறியுள்ளனர். இத்தகைய சட்டம் பிரகடனஞ் செய்யப்படாவிட்டாலும், இக்காலக் கலப்புப் பொருளாதாரத்தில் வாழும் மக்கள், தமது அரசாங்கங்கள் வேலைவாய்ப்பை உயரமாகவும், வளர்ச்சியைப் பலமுள்ளதாகவும், விலைவாசியை நிலை

யாகவும் வைத்திருக்கக்கூடியவாறு பொருளாதாரக் கொள்கைகளை அனுசரிக்க வேண்டுமென விரும்புவது உலகெங்கும் காணப்படும் வழக்கமாகும்.

இரண்டாம் பகுதியிலே பெரிய பொருளாதாரத்தை அளக்கும் ஆயுதங்கள் தரப்படுகின்றன. அதாவது வருமானங்கள், விலைவாசிகள் என்ப வற்றின் மட்டங்களையும், போக்குகளையும் பலவகையான கோடுகள் எவ்வாறு நிச்சயிக்கின்றன ; பணவீக்க இடைவெளி, பணவாட்ட இடைவெளி என் பவற்றைத் தவிர்க்கப் பணக்கொள்கையும் பிஸ்கால் கொள்கையும் அந்தக் கோடுகளை எப்படி நகர்த்துகின்றன; இவற்றால் வளர்ச்சி எவ்வாறு தூண் டப்படுகிறது—என்ற விடயங்களை அறிவதற்குரிய சாதனங்கள்இவை. வளர்ச்சி, தேவை, செலவு உந்தும் பணவீக்கம் என்பன போன்ற இக்கால வாழ் வோடு சம்பந்தப்பட்ட விசேட பிரச்சினைகள் ஆறும் பகுதியில் விபரமாக ஆராயப்படும்.

நமது பெரிய பொருளாதார ஆராய்ச்சியின் பயனுக்கிடைத்த தளரா நோக்கியல்புடைய முடிபுகளோடு இவ்வத்தியாயத்தை முடிக்கலாம். நடப்பது நடக்கட்டுமென்று விடும் தலையிடாக் கொள்கையானது இலட்சியபூர்வமான திரநிலையை உண்டாக்கும் என்ற வைதீகக் கொள்கையை இது காட்டவில்லை; தற்கால உலகுக்கு வைதீகக் கொள்கைகள் பொருந்தா என்ற யுத்தத் துக்கு மூந்திய தளர்நோக்கியல்பையுங் காட்டவில்லை. "நவ வைதீக இணைப்பு" என்று கூறக்கூடிய ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்து இப்பகுதியை முடிப்பாம். உயர்-தொழில் வாய்ப்பு உற்பத்திச் சாத்தியக்கூறுகள் பல விருந்தால், சமூகம் அவற்றில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் ; சிக்கனம் சம்பந்தமான முரணுரைகளும், சேர்க்கைப் போலிகளும் தனிப் பட்ட ஒழுக்கம், சமூக ஒழுக்கம், தனிப்பட்ட ஒழுக்கக்கேடு, சமூக ஒழுக்கக் கேடு என்பவற்றுக்கிடையே பிரிவினையை உண்டாக்க விடக்கூடாது என்ற சிறிய பொருளாதாரம் சம்பந்தமான கருத்துக்களைத் திரப்படுத்தும் முறை யில் பொருளாதாரச் சூழ்நிலையிருக்கக்கூடியவாறு செய்ய, பணக்கொள்கை யும், பிஸ்கால் கொள்கையும் உதவும் என்பதைக் காட்டுவதே இந்த நவ வைதீக இணைப்பாகும்.

நவ வைதீக இணைப்பு : பணக் கொள்கையையும், பிஸ்கால் கொள்கை யையும் பொருத்தமான முறையில் பலப்படுத்துவதன்மூலம் நமது கலப்புத்தொழின்முயற்சி முறையானது வியாபார மேலதிக மலர்ச்சியையும், வியாபார மந்தத்தையும் தடுக்க முடியும். அவ்வாறு செய்து முற்போக் கான நல்ல வளர்ச்சியை அடையலாம். இந்த அடிப்படைக் கொள்கையை அறிந்துவிட்டால், சிறிய பொருளாதாரம் சம்பந்தமாக ஆராய்ந்த பழைய வைதீகக் கொள்கைகளில் உள்ள முரண்பாடுகள் மறைந்துவிடும். பழைய விலைக்கொள்கைகளின் அடிப்படைத் தவறுவங்களை, இக்கால வருமான

நிர்ணய ஆராய்ச்சிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. எனவே, சிறிய பொருளாதாரத்துக்கும் பெரிய பொருளாதாரத்துக்குமிடையிலுள்ள பிளவு தீர்ந்ததெனப் பொருளியலறிஞர் கருதுகின்றனர்[1].

தேசிய வருமானமும் தொழில் வாய்ப்பும் எவ்வாறு விபரமாக நிர்ணயம் பெறுகின்றன என்பதை மூன்றும் பாகத்திலே ஆராயலாம்.

சுருக்கம்

குறுகியகால பிஸ்கால் கொள்கையும், நீண்டகால பிஸ்கால் கொள்கையும்

1. தனியார் முதலீடும், நுகர்வுச செலவும் வீக்க இடைவெளியையோ வாட்ட இடைவெளியையோ உண்டாக்குனல், எஞ்சிய இடைவெளியைச் சமன் படுத்தி விலைவாசிகளைத் திரப்படுத்தவும் உயர்ந்த வேலைவாய்ப்பையுண்டாக்கவும் பிஸ்கால் கொள்கையோடு பணக்கொள்கையும் முயலவேண்டும்.

இந்த பிஸ்கால் சாதனங்கள் வரிவிதிப்போடும் செலவோடும் சம்பந்தப்பட்டவை.

2. தறகாலப் பொருளாதாரத்திலே, முக்கியமான "நிர்மாண நிலையாக்கி" களுண்டு. காலோசிதமான நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்காமலே வரி அறவீடுகள், வருமானத்திலுல் தாமாக மாறுகின்றன. அதலுல் பெருக்கியின் அளவு குறையும். அதன் பயனுகக் குழப்பம் எதுமிருந்தால, அதில ஒரு பங்கு குறைந்துவிடும். (தொழிலில்லாக காலத்திலே வழங்கபபடும் சகாயம், அதுபோன்ற வேனய பொதுநலச் சகாயங்களுக்கான பொருள் மாறறங்களும் வருமானங் குறையக் குறையத் தாமாக உண்டாகின்றன; அத்துடன் விவசாய உதவித்திட்டங்கள், கம்பெனிகள், நடப்பு வருமானததிலிருந்து பங்குலாபத்தின் ஒரு பகுதியை மாத்திரம் வழங்குதல் என்பனபோன்ற நடவடிக்கைகளாலும் இந்த விளைவுகளுண்டாகும்.

3. ஒரு பொருளாதாரத்திலேற்படும் திரமற்ற நிலைமைகளைத் தாமாக உண்டாகும் நிலையாக்கிகள் முழருகச சமப்படுத்துவதில்லையாதலால், சமயோசிதமாகச் செய்யக்கூடிய சில திடடங்களுமுண்டு. குறுகிய காலப் பொருளாதார மந்தத்தைப் போக்கடிப்பதறகு, பொது மராமத்து வேலைகளும் அவைபோன்ற பயன்தரக் காலமெடுக்கும் பண்டம் பணிமீது செய்யும் செலவுகளும் ஏறறவையல்ல. மாற்றுச செலவு, வரி விகிதம் என்பன பற்றிச் சமயோசிதமான நடவடிக்கை எடுப்பதில, அரசியலைக் கணக்கிலெடாவிட்டால், குறுந்தவணை நெகிழ்வு அதிகமுண்டு.

[1] தளர்வில மனநிலையோடு உருவாக்கப்பட இந்தக கொள்கைகளுப் பல நிபந்தனைகளைப் போடலாம். ஆனுல் கடநத தசாப்தங்களில் உண்டான நிகழ்ச்சிகளும, சர்வகலாசாலைகள், தொழிற்சாலைகள், அரசாங்கம எனபன நடத்திய நீண்ட ஆராயச்சிகளும் நாம் தோலை விட்டு விட்டுச சுளையையே கவனிக்கவேண்டுமென்ற எமது கொள்கைக்கு ஆதரவளிக்கின்றன.

4. அரசாங்க வரவு செலவுத்திட்டம் ஒவ்வொரு வருடமும், ஒவ்வொரு மாதமும், சமன் செய்யப்படவேண்டுமென்ற கொள்கையை மக்கள் கைவிட்ட போது, வியாபாரச் சக்கரத்தவணையில் அது சமன்செய்யப்பட்டுவிடுமென முதலில் நினைத்தனர்; அதாவது வியாபாரமலர்ச்சிக்கால உபரிவருமானம், மந்தக்காலத்துப் பற்றுக்குறையைச் சமன்செய்யுமென எண்ணினர். ஆனால் இன்று, செல்வவிருத்தி எவ்வளவு வருடத்துக்குண்டோ, அவ்வளவு உபரி வருமானம், வியாபாரமந்த காலத்துப் பற்றுக்குறையை ஈடு செய்வதென்பது தற்செயலாக எற்படலாமேயன்றி அதைப்பற்றி நிச்சயமாகச சொல்வதற்கில்லை.

தனியார் சேமிப்பும், முதலீடும், பணவாட்ட இடைவெளியையுண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கும்போது " நிலைத்தேக்கம் உண்டாகும். அப்போது பொதுக் கடனை அதிகரிக்கச் செய்துதான் பிஸ்கால் கொள்கை பணவீக்கமில்லாத உயர்ந்த வேலைவாய்ப்பை உண்டாக்கும். மற்றவர் நம்புவதுபோல் நிலைத்த மலர்ச்சியிலே தேவைகள் அதிகரிக்க பணவீக்க இடைவெளியுண்டாகு மானால், உற்சாகமூள்ள பிஸ்கால் கொள்கை அதிகபணம் மிஞ்சும் நிதி நிலைமையையுண்டாக்கும். அதனால் தேசீயக் கடன் அபூர்வமாகக் குறை யும். அபிவிருத்தியடையும் நிலைமைக்கு எற்ற வேலைத்திட்டத்தைச் சிபார்சு செய்யப் பொருளியலாளரில் பெரும்பாலோர் தயாராயிருப்பதால், வருங் காலத்தில் என்ன நடக்குமெனபதைப்பற்றித் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்ல வேண்டியதில்லையெனக் கருதுவர். மேலும் நெடுந்தவணை உபரி நிதி ஒழுங்கு இருந்தால், நெடுந்தவணைக்கடன் வசதி இலேசாகும்; மூலதன ஆக்கத்துக்கு விசேட தூண்டுதல் உண்டாகும். அதன்பயனாக கலப்புப் பொருளாதாரம், முதலீட்டுத் திசையிலும் வேகவளர்ச்சித திசையிலும் உயர்வேலைவாய்ப்பு உற்பத்தியை நகர்த்தவும், நடப்பு நுகர்வுக்கு அப்பால விலக்கவும் உதவும்.

ஆ. பொதுக்கடனும் தற்கால பிஸ்கால் கொள்கையும்

5. நாட்டுப் பிரசை ஒவ்வொருவரும் தலையிலே பாராங்கல்லைத தூக்கிச் செல்வது போன்ற பளுவைப் பொதுக்கடன் தேசத்தினமீது சுமத்தமாட்டாது. மூலதன ஆக்கத்தைக் குறைக்கக்கூடிய கொளகைகளை எந்த அளவுக்கு நாம் இப்போது மேற்கொள்ளுகிறோமோ, அவ்வளவுக்கு உற்பத்திச் சாத்தி யக் கூறுகள் பாதிக்கப்படலாம். மூலதன ஆக்கததைக் குறைததால், வரும் காலச் சனததியாருக்குக் குறைவான மூலதனப் பண்டங்களே கிடைக்கும். தற்காலிகமான நுகர்வையுத்தேசித்து, வெளிநாடுகளிலிருந்து எவ்வளவுக்கு கடன்பட்டுக்கொண்டு வருங்காலச் சந்ததியார் வட்டியும், முதலையும் திருப்பிக் கொடுப்பார் என்று உறுதி கூறுகிறோமோ அவவளவுக்கு அந்தச் சந்ததி மீது ஒரு நிகரப்பளுவை உண்டாக்குகிறோம். அது அவர்கள் உற்பத்தி செய்ய்கூடிய பொருள்களில் ஓர் இறக்கத்தை உண்டாகும். பிறசந்ததியார் யாருக்கு உள்ளூர்க் கடனை எவ்வளவு தூரம் சுமையாகவிட்டு, மூலதன இருப்பில் அவர்களுக்கு இயல்பாகச் சேரவேண்டியதற்கு மேலாக, எவ் வித மாற்றமுஞ் செய்யாமல் விடுகிறோமோ, அவ்வளவுக்கு உள்ளூர்

மாற்ற விளைவு உண்டாகும். இதனால் சமூகத்திலேயுள்ள ஒரு பகுதியினர், மற்றொரு தொகுதியினரிலும் பார்க்க அதிகமான உற்பத்திப் பொருள்களைப் பெறுவார்கள். வெளிநாட்டுக் கடனிலுள்ளதுபோன்ற நிகரப்பழு இந்த மாற்றத்தால் ஒரே நேரத்தில் உண்டாவதில்லை. ஆனால் பல வயதுக் கட்டங்களிலுள்ளவரிடையே இம்மாற்றத்தால் முக்கியமான விளைவுகளுண்டாகலாம்; ஒவ்வொரு சந்ததியாரின் வாழ்நாளிலும் சில விளைவுகளுண்டாகலாம்; இது நுகர்பொருள்களில் எவ்வளவை, எந்தக் காலங்களில் அவர்கள பெறுவார் என்பதைப் பொறுத்ததாகும். மேலும் பீட்டர் மீது வரி விதித்து அதை அறவிட்டு போலுக்குக் கொடுக்கவும், அதே பீட்டர்மீது வரிவிதித்து அதை அறவிட்டு அவருக்கே கொடுக்கவும் திட்டமான செலவுகளுண்டாகும். இவற்றால் பொருளுற்பத்தியிலும் திறமையிலும் தடையுண்டாகலாம். இதை, வெளிநாட்டுக்குப் பொருள் எற்றுமதி செய்வதோடு குழப்பிக்கொள்ளக் கூடாது.

இததகைய நிசமான விளைவுகளை விட உளப்பாங்கான விளைவுகளுமுண்பாகும். அதனால் மக்கள் செய்யும் செய்கைகளை நிசமானவையெனக் கொள்ளவேண்டும். மேலும் சமூகத்திலேயுள்ளவர்களிடம் குறைவாயிருப்பதை விடக் கூடக் கடனபத்திரங்களிருப்பதால், அவர்கள் சேமிக்கவும், வருமானத்திலிருந்து நுகரவும் கொள்ளும் நாட்டம் நிசமாகப் பாதிக்கப்படும். ஒவ்வொருவரும் தம்மிடமுள்ள அரசாங்கக் கடன்பத்திரத்தைச் சொத்தாகவே கருதுவர். இந்தக் கடன்பத்திர நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வருங்காலத்தில் விதிக்கப்படும் வரிகளைப் பற்றி, நடைமுறைச் சொந்தப் பொறுப்பாக அவர் கருதுவதில்லை. இருந்தும் அந்தக் கடன்சேவைக்குச் சமனான வரியைச் சமூகத்தவர் எல்லாரும் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாகும். (அவருடைய நோக்கின்படி. இது தர்க்கத்துக்கு மாறுனதன்று; எனெனில் அவர் கொடுக்கவேண்டிய வரிவீதங்கள் அவர் கொண்டுள்ள சொந்தக்கடன்பங்குடன் தொடர்புடையதன்று.) கூடிய அளவு கடன் நிர்வாகத்திலும், பகிரங்கச் சந்தை நடவடிக்கைகளாலும், நமது பொதுக் கடன் பொது நிலையாக்கித் திட்டங்களின் சக்தியை உயர்த்தக் கூடியதாயிருக்கும் (வட்டிவீதம் உயருமானால் அரசியல் பாங்கான எதிர்ப்புக்களையும் அஃது உண்டாக்கும்).

பிரச்சினையின் சிக்கலை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே, இந்தச் சுருக்கத்தைச் சற்றே நீடித்துள்ளோம். கடன்கள், பொருளாதார அமைப்பைப் பாதிப்பது உண்மை. எனினும் அந்த விளைவுகள் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் எடுத்து இயம்பும் வகையை முக்கியமாகச் சேர்ந்தனவல்ல.

தேசிய வருமானம், வட்டிச் செலவு என்பன சம்பந்தமாக யுத்தத்துக்குப் பிந்திய பெடரல் கடனின் அளவு எவ்வளவு என்பதைப் பொதுப்படையாக அறிந்திருப்பது முக்கியமாகும். அப்போது தான், நிகழ்காலத்தை, இறந்த கால நிலையையும் எதிர்கால நிலையையும் வைத்து அளவிடக்கூடியதா யிருக்கும். பொருளாதாரத்தை முற்றாக எடுத்து, அதன் வளர்ச்சியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டே கடன் வளர்ச்சியை அளந்து கொள்ளவேண்டும்.

6. பூரண வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் (அல்லது உயர்ந்த) வேலைவாய்ப்புத் திட்டம், தனது இலட்சியமாக மிகக் குறைந்த மொத்தச் செலவு மட்டத்தையோ மிக உயர்ந்த செலவு மட்டத்தையோ வைத்திருக்க மாட்டாது. அப்போதுதான் சேமிப்புக்கோடும், முதலீட்டுக்கோடும் பூரணவேலைவாய்ப்பில் ஒன்றையொன்று வெட்டும். 1946 இலே கொண்டு வரப்பட்ட வேலைவாய்ப்புச் சட்டம், நமது குடியரசின் முக்கியமானதொரு கொள்கையைக் காட்டுகிறது. அதாவது வேலைவாய்ப்புக்களை உண்டாக்குவதும், அது சம்பந்தமான கொள்கையை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் நிர்வாக எந்திரத்தையும், காங்கிரஸ் நிர்வாக எந்திரத்தையும் அமைப்பதும் அரசாங்கத்தின் கடமையென்பதை அஃது உறுதிப்படுத்துகிறது.

7. வியாபாரமலர்ச்சி, மந்தம் என்பவற்றால் உண்டாகும் மோசமான விளைப்பாடுகளைச் சமன்படுத்தப் பணக்கொள்கையையும் பிஸ்கால் கொள்கையையும் உபயோகித்துப் பயன்பெறலாம். எனவே தனிப்பட்டவர் ஒழுக்கம், சமூக ஒழுக்கம் என்பனபற்றியோ, மந்தமான பொருளாதாரம் சம்பந்தமான பல்வேறு முரண்பாடுகளைப்பற்றியோ நாம் பயப்படத்தேவையில்லை. பெரிய பொருளாதாரமட்டத்தில் வருமானத்தை நிர்ணயிக்கும் தற்காலச் சாதனங்களை வாலாயப்படுத்துவதால், விலை நிச்சயித்தல், அருந்தல் என்பன, சிறிய பொருளாதார மட்டத்திலேயுள்ள வைதீகக்கொள்கைகளின் அடிப்படை உண்மைகளை உறுதிப்படுத்தக்கூடியனவாயிருக்கும். இதுவே மனத்தளர்ச்சியில்லாத நோக்குக் கொண்ட " நவ வைதீக இணைப்பாகும் ".

ஆராய்ச்சி வினாக்கள்

1. " பிஸ்கால் கொள்கையை எந்த நாடும் தவிர்க்க முடியாது. இன்றுள்ள பொருளாதாரத்தில் அரசாங்கம் இத்தகைய முக்கியமானதொரு பகுதியாயிருந்தும், நடுநிலை பிஸ்கால் கொள்கை என ஒன்றுக்கு வரைவிலக்கணம் கூறுதல் முடியாத காரியமாகும். பணவீக்கம், பணவாட்டம் என்பவற்றைத்தடுக்கும் நோக்கமாக ஒரு தீவிரமான பிஸ்கால் திட்டத்துக்குப் பதிலாக அத்தகையதொரு கொள்கையை ஏன் ஆதரிக்க வேண்டுமென்பதற்குக்காரணங் காட்டுவதே கடினமானதாகும் ". இக்கூற்றை நுணுக்கமாக ஆராய்க.

2. நிர்மாண நிலையாக்கிகளை அட்டவணைப்படுத்துக. அவை எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன என்பதைக் காட்டுக.

3. வியாபாரச் சக்கரத்தில், இப்போது என்ன கட்டத்திலிருக்கிறீர் ? எந்த வரிக்கொள்கைகளும், செலவுக் கொள்கைகளும் பொருத்தமுடையனவாய்க் காணப்படும் ? பலவகையான வரிகளின் ஒப்பியலான முக்கியத்துவத்தை, பணவீக்கம், வேலையின்மை என்பவற்றை நீக்கப் பண்பு முறையாக எவ்வாறு மாற்றுவீர். (வருமானவரி விதிதங்கள், விதிவிலக்கு விற்பனை வரிகள், சொத்துவரிகள்).

4. 1870 இன் ஆரம்பத்திலிருந்து 1890 இன் மத்திய பகுதிவரை வியாபார மந்தங்கள் அதிகமாகவும் நீண்டகாலத்துக்கு நீடித்துமிருந்தன. வியாபாரவளர்ச்சிகள் குறுகிய காலத்தனவாய்ப் பலமற்றனவாயிருந்தன. விலை மட்டம் குறைந்து கொண்டு சென்றது. எத்தகைய நெடுந்தவணைப் பிஸ்கால் கொள்கை, அந்த 25 ஆண்டில் அனுசரிக்கபபட்டிருகக வேண்டும்? முதலாம் உலகமகாயுத்தத்துக்குச் சிறிது முந்திய அடுத்த 20 வருடகாலத்துக்கும் இதே விடையைத் தான் கொடுப்பீரா? (அதாவது விலைவாசிகள் உயர்ந்து, சுபீட்சம் கொழித்த காலத்துக்கு).

5. 1840 இல் மக்கோலே என்ற சரித்திர அறிஞர் கூறிய பின்வரும் கூற்றை ஆராய்க :—

அந்தச கடன் வளர்ந்துவந்த ஒவ்வொரு கட்டத்திலும தேசத்தவர் ஆற்றுமையாலும் மனச்சஞ்சலத்தாலும் ஓலமிட்டனர். அப்போது அறிஞர், வங்கிமுறிவும் கெடுதியுமுண்டாகப் போவதாக உறுதியாகக் கூறினர். இருந்தும் கடன் வளர்ந்து கொண்டே சென்றது. ஆனல் வங்கி முறிவோ, கெடுதியோ வந்து சேரவில்லை.

கெடுதி வருமெனத தீர்க்கதரிசினம் கூறியவர்கள் இரண்டுவகையான மயக்கத்துக்கு ஆளானுகள். தனிப்பட்ட ஒருவர் மற்றொருவரிடம் கடன் பட்ட நிலைமையையே சமூகம் அதன் ஒருபகுதியிடம் கடன்பட்ட நிலைமையுடன் ஒப்பிட்டனர். விஞ்ஞானவளாச்சியால் உண்டான முற்போக்கை அவர்கள் கணக்கிலெடுக்கவில்லை. மக்களுடைய தனிமுயற்சியையும் கணக்கிலெடுக் கவில்லை. கடன் வளர்ந்துகொண்டு போவதையே கணடனர். வேறு விடயங்களும் உடன் வளர்ந்ததை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை.

6. "கடன்பளு" எனபது சிக்கலானதொரு பொருளாதாரப் பிரச்சினை. இஃது என் என்பதைச் சுருக்கமாக ஆராய்க.

7. "நவவைதீக இணைப்பு" என்பதை விளக்கி ஆராய்க.

8. பின்வரும் கருத்துக்களை ஆராய்க :—

பணவீக்க இடைவெளி.
பணவாட்ட இடைவெளி.
வரி வருமானம், வரி விகிதம்.
பண்டம், மாற்று என்பவற்றில் அரசாங்கத்தின செலவு.
நிர்மாண நிலையாக்கிகளும், குறைக்கப்பட்ட பெருக்கியும்.
உசிதாசாரமான கொள்கைப் பிரச்சினைகள்.
உள்ளூர்க்கடன், வெளிநாட்டுக்கடன்.
நிசமான மறைமுக உள்ளூர்க்கடன்பளு அல்லது மாற்றவிளைவுகள்
கடன்/வருமான விகிதங்கள் இன்றும் நேற்றும், நாளைக்கும் இங்கேயும், வெளிநாட்டிலும்.
நூதனதேக்கம், மலர்ச்சி, கடன் போக்கு.
1946 ஆம் ஆண்டு வேலை வாய்ப்புச் சட்டம், நவவைதீக இணைப்பு.

மூன்றும் பகுதி

இருபதாம் அத்தியாயம்

விநியோகம், தேவை என்பவற்றுல் விலையை நிருணயித்தல்

எல்லாப் பொருளும் தங்கத்தினுலும் வெள்ளியினுலும் செய்யப்பட்டதாலுல் வெண்கலப் பாத்திரத்தை விரும்புவது இயற்கை. எல்லாம் பட்டும் பீதாம்பர முமாயிருந்தால் பருத்தித்துணிக்கு விலை அதிகரிக்கும்.

—கில்பேட், சுலிவன் என்போர் எழுதிய "கொண்டொலியர்ஸ்" என்ற நூலிலிருந்து.

இந்நூலின் முதலாம் பாகத்திலே, தற்காலப் பொருளாதார அமைப்பைப் பற்றியும், தேசியவருமானத்தைப்பற்றியும் விவரித்தோம்.

இரண்டாம் பாகத்தில் வருமானம் நிர்ணயிப்பது சம்பந்தமாக உள்ள இக்காலக் கொள்கையைப்பற்றி ஆராய்ந்தோம். வருமானங்கள் ஏன் ஏறியும் இறங்கியும் இருந்தன ; எப்படி ஏறியும் இறங்கியுங்கொள்ளுகின்றன என்பதைக் கண்டோம். பணமும், வங்கித் தொழிலும் எவ்வாறு வருமான ஆராய்ச்சியுடன் பொருந்துகின்றன என்பதையும் கண்போம். அத்துடன் கூட்டு அமைப்பைச் சுமாரான செயற்படுநிலையில் எவ்வாறு அரசிறைக் கொள் கையும், பணக்கொள்கையும் வைத்திருக்கின்றன என்பதையும் கண்டோம்.

மூன்றும் நாலாம் பகுதிகளிலே பின்வரும் முக்கியமான பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஆராய்வோம். பண்டங்களின் விலைகள் எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படு கின்றன. தேசியவருமானத்தின் கூட்டுத்தொகுதி பல பிரிவானபண்டங் களாகவும், பணிகளாகவும் பிரிவதை எது நிர்ணயிக்கிறது ? பழைய பாடநூல்களிலே "மதிப்பும் விலையும்" என வழங்கப்பட்ட விடயமே மூன்றும் பகுதியில் இவ்வாறு ஆராயப்படுகிறது. நாலாம் அத்தியாயத் திலே சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்ட விநியோகம், தேவை என்பனபற்றிய சாதனங்களைப்பற்றி இங்கே விரிவாய் ஆராய்வோம். உற்பத்திச் சாதனங் களின் விலையை என்ன நிர்ணயிக்கிறதென்பதை நுணுக்கமாக நாலாம் பகுதியில் ஆராய்வோம். கூலிகள் என் உயருகின்றன ? என் பொருளாதாரத்தில் நில வாடகைப்பங்கு இப்படியும் அப்படியும் நகரு கிறது ? வட்டியை என்ன நிர்ணயிக்கிறது ? உத்தியோகத்தர் சம்பளத் தோடு ஒத்துப்பார்க்கும்போது அரைகுறைத் திறமையாளர் கூலிகள் என் உயருகின்றன ? நாலாம் பாகத்திலேயுள்ள "வருமானச்செறிவு" என்ற தலைப்பில் ஆராயப்படும். இந்த அத்தியாயத்தில் ஆராயப்படும் விநியோகம், தேவை என்ற சாதனங்கள் இதனை விளக்குவதில் மிக முக்கியமான பங்கை வகிக்கின்றன. (ஐந்தாம் பகுதியிலே ஆராயப்படும் சர்வதேச

வர்த்தகப்பிரச்சினைகளை விளக்குவதற்கு விநியோகம், தேவை எனப்படும் சாதனங்கள் இன்றியமையாதன. ஆறும் பகுதியில் ஆராயப்படும் நடை முறைப்பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை விளக்குவதற்கும் அவை அவ சியமாகும்.)

அண்டப்பொருளாதாரமும் பிண்டப்பொருளாதாரமும்

பொருளாதாரத்தை இந்தவகையில் ஆராய்வது பிண்டப்பொருளாதாரம் எனப்படும். அண்டப்பொருளாதாரமான பெரிய பொருளாதாரத்திலிருந்து பிரிப்பதற்காகவே இது பிண்டப்பொருளாதாரமெனக் கூறப்படுகிறது. அண்டப்பொருளாதாரம் எல்லா வருமானங்களையும், வேலைவாய்ப்புக் களையும், விலைமட்டங்களையும் அடக்கியதாகும். ஆனால் பிண்டப்பொரு ளாதாரம முக்கியமில்லாத சிறிய விபரங்களைப்பற்றிக் கூறுகிறதென எண்ணவேண்டாம். அண்டம் பிண்டங்களின் சேர்க்கையே. பில்லியன் கணக்கிலேயுள்ள டொலர்களைப்பற்றிப் பேசுவதாற் பயனில்லை. மக்களுக்குத் தேவையான ஆயிரமாயிரம் பண்டங்கள் பணிகள் அவர்கள் பெறக் கூடியனவாயிருக்கவேண்டும். பெரியதொரு தேசிய வருமானமிருந் தாலும, மக்களிடையில் அது திட்டமின்றி நினைத்தபிரகாரம் செறிந்திருக் குமானால், சிலரிடம் அளவுகணக்கின்றி அதிகமாகவும், சிலரிடம் மிகக் குறைவாகவும் பரவியிருக்குமானால், அதனால் என்ன பயன் ?

அண்டப்பொருளாதாரத்துக்கும், பிண்டப்பொருளாதாரத்துக்குமிடையில் எவ்விதமாறுபாடுங் கிடையாது. இரண்டும் மிக முக்கியமானவை. ஒன்றைப் பற்றி அறிந்துகொண்டு மற்றதை அறியாமலிருந்தால் உங்களுடைய படிப்பு அரைகுறையானதென்பது தெரியும். எது முதலில் வருகிறதென்பதை நாம் கூறமுடியாது. சில நூல்கள் ஒன்றை முதலிலே கூறும் ; வேறு சில மற்றதைக் கூறும். அண்டப் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி ஆராய் வனவறறையும் தேசியவருமான நிர்ணயத்தைக் கற்பிப்பதற்கு முன் சந்தைவிலைவாசிகளைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களில் 40 சத வீதத்தினர் மாத்திரமே பயன்படுத்துகின்றனர்.

இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னால், அண்டப் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி நமது சமூகம் சரிவர அறிந்திருக்கவில்லை. அதனால் பிண்டப் பொருளாதாரத்துக்கு மகன் குறைவாகவே முக்கியத்துவம் அளித்தனர். வியாபாரமந்தமேற்பட்டதால் பல கோடிக்கணக்கானோர் உணவின்றி வாடினர். அப்போது ஆட்டிறைச்சியும், மாட்டிறைச்சியும், விலைப்பொருத்த முடையனவாயிருந்தனவா, என்று பார்ப்பதில யார் கவனஞ் செலுத்தினர்? அரைகுறை பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளரின் கூலிக்கும் உத்தியோகம் பார்ப்போர் கூலிக்குமுளள தாரதம்மியத்தை வேலையில்லாது திரிவோர் தொகை பெருகியுள்ள நிலையில் யார் கவனித்தார்கள்.

இன்று இந்த நிலைமைகளெல்லாம் மாறிவிட்டன. அண்டப்பொரு ளாதாரப்பிரச்சினைகளை இப்போது மக்கள் சரிவர அறிந்துகொண்டனர்.

எனவே பிண்டப் பொருளாதாரத்தின் வைதீகப் பிரச்சினைகளில் அவன் மறுபடியும் அக்கறைகொண்டுள்ளமை இயற்கையே.

விநியோகம் தேவை என்பவற்றின் அடிப்படைகள்பற்றிய ஆராய்ச்சி

எதை உற்பத்திசெய்வது ; எவ்வாறு பண்டங்களை உற்பத்திசெய்வது ? எவருக்காக உற்பத்திசெய்வது ? என்பவற்றை எந்த ஒரு கலப்புப்பொருளாதாரத்திலும், நிச்சயப்படுத்துவதற்கு விலை நிர்ணயிக்கும்முறையும் சந்தைமுறைகளும் எவ்வாறு துணைபுரிகின்றன என்பதை மூன்றும் அத்தியாயத்திலே கண்டோம். நாலாம் அத்தியாயத்திலே விநியோகம் தேவை என்பவற்றின் அடிப்படைக் கருத்துக்களை ஆராய்ந்தோம். இலக்க அட்டவணைக் கணக்கிலும், கோடுகள் ஒன்றையொன்று வெட்டும் முறையிலும் அவை வருணிக்கப்பட்டன. அந்தவிடயங்களை மறுபடியும் மனத்திலே பதித்துக்கொள்ளுதல்வேண்டும்.

விநியோகம், தேவை என்பவற்றின் சாதனங்களைச் செயறபடுத்திப்பார்ப்பதே இங்கே நாம் மேற்கொள்வது. விலைவாசிகளில் குறுந்தவணையிலும், நெடுந்தவணையிலும் மாறுதல் உண்டாவதை விளக்க இவை எவ்வாறு உதவிபுரிகின்றன என்பதைக் காட்டுதல் ; போட்டிவிலையை ஒரு வரி எவ்வாறு பாதிக்கும் என்பதை முன்னரே அறிந்து கூற உதவிபுரிதல் ; விநியோகம், தேவை என்பவை சம்பந்தமான விதிகளில் தலையிடும் கொள்கைகளை மதிப்பிடுதல் என்பனவும் நாம் மேற்கொண்டுள்ள கடமைகளாகும். பொருளாதாரம் நிறைவேற்றும் அடிப்படைக்கடமைகளை எத்துணைத் திறமையுடன் செய்கிறது. இந்தத் திறமையில் அடிப்படையில் சந்தைவிலை எதைச்சாதிக்கிறதென்பதை அடிகடி நாம் ஆராயமுயல்வோம்.

மூன்றும் பகுதி முழுவதிலும், படிப்படியாகப் புதிய பொருளாதாரச் சாதனங்களை அறிமுகஞ் செய்வோம். பழைய சாதனங்கள் சிறிது சிறிதாக அபிவிருத்திசெய்யப்படும். ஆனால் அந்தச் சாதனங்கள்மீது வாசகர்மயங்கி விடக்கூடாது. அந்தச் சாதனங்களைத் தற்காலப் பொருளாதார வாழ்வின் வளத்துக்கேற்றபடி பயனபடுத்திப்பார்க்கவேண்டும். அதிலேதான் அந்தச் சாதனங்களின் கவர்ச்சிதங்கியிருக்கிறது. இக்காலப் பொருளாதார உலகையும் வருங்காலப்பொருளாதார உலகையும் ஆராய்வதற்கு ஒரு திட்டமான முறையில்லாவிடால், அவற்றை எவரும் விளங்கிக்கொள்ளமுடியாது. இது அனுபவத்தாற் கண்டவிடயம். பொருளாதார ஆராய்ச்சிக்குரிய அடிப்படைச்சாதனங்களை நனருக அறிந்துகொண்டால் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை முறையை அறிந்துகொள்வது வித்தியாசமானதாயிருக்கும். தலைமுறைதலைமுறையாகவுள்ள மாணக்கரின் அத்தாட்சி இதுவே.

68 ஆம் பக்கத்திலுள்ள விநியோக, தேவைப்படத்தைப்பார்த்தால் **P** என்ற சமநிலை **DD, SS** என்ற போட்டிக் கோடுகள் ஒன்றையொன்று வெட்டுமிடத்தில் தோன்றுகிறதென்பதை அவதானிக்கலாம். சமநிலைக்கு

மேலேயுள்ள பிறழ்வு அதிவிநியோக நிலையை உண்டாக்கி, அது மறுபடி சமநிலைக்குக் கொண்டுபோகிறது. P யானது சமநிலைக்குக் கீழே வீழ்ந்தால், அதிக தேவைநிலையை உண்டாக்குகிறது. அது P யை உயர்த்திச் சமநிலையை மறுபடி உண்டாக்க உதவும்.

69 ஆம் பக்கத்திலுள்ள படம், விநியோகத்திலே மாற்றமுண்டானால் (இது விளைவு எதிர்பாராமல் மோசமடையும்போது உண்டாகலாம்) சமநிலை விலையான P யை அதிகரித்து சமநிலைத் தொகையான Q வைக் குறைக்கும். புதிய E, வெட்டுத்தானம் நகர்த்தப்படாத தேவைக்கோட்டில் சற்று உயரத்தில் காணப்படுகிறது. குறைவான விளைவிலிருந்தோ பொதுவான விநியோக நிலையிலிருந்தோ மேலதிக நுகர்வை வெட்டக் கூடிய அளவு அதிக உயர்விலுள்ளது. கீழ் நோக்கி நகரும் தேவை விதி என்ற முக்கியமான கொள்கையை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

(அதாவது விலை மலியும்போது மக்கள் அதிகம் வாங்குவர்; விலை யேறும்போது அவர்கள் குறைவாக வாங்குவர் என்ற கொள்கையைக் காட்டும் முகமாக தேவைக்கோடு தென்கிழக்காக இறங்கிச் செல்லும்) 69 ஆம் பக்கத்திலேயுள்ள மற்றப்படம், தேவைக்கோடு மேலேநோக்கிவலப்பக் கமாகச் சென்றால் சமநிலை P உண்டாகும் என்பதைக் காட்டுகிறது.

(அ) தேவை விநியோகம் என்பவற்றின் நெகிழ்ச்சி

அதிக விளைவாலோ வேறு காரணத்தாலோ விநியோகம் அதிகரித்தால், விலையிறங்குமென்பதை எவரும் அறிவர். 67 ஆம் பக்கத்திலே குறிப்பிட்ட ஆங்கில அறிஞர் 17 ஆம் நூற்றாண்டிலே இதைப்பற்றிக்கூறியது வியப்பன்று. ஆனால் அதே கிரெகெரிங், வெளிப்படையாகத்தெரியாத மற்றொரு விடயத்தைப்பற்றியுங் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது விளைவு நல்லாயிருக்குங்காலங்களிலே, விவசாயிகளை ஒன்றுசேர எடுத்துப்பார்க்கும் போது, அவர்களுடைய மொத்த வருமானம் விளைவுகுறைவான காலத்திலும் பார்க்கக் குறைவுடையதாயிருக்கும் என்பதே. இது அவர்தமது ஆராய்ச்சி யின் பயனைக் கண்ட முடிவு. உயர்ந்த விவசாய Q வானது குறைந்த $P \times Q$ வுடன் சேர்ந்து வருவது இயற்கை. விவசாயப் பிரச்சினை எழும் போதெல்லாம் ஐக்கிய அமெரிக்க சனாதிபதிகள் ஒவ்வொருவரும் தீர்க்க வேண்டிய பிரச்சினை இதுவே. இதனை விளங்கிக்கொள்வதற்கும், 23 ஆம் அத்தியாயத்தில் காணும் விவசாயப் பிரச்சினைகளை ஆராய்வதற்கும், இந்த அத்தியாயத்திலே புதியதும் முக்கியமானதுமானதொரு பொருளாதாரக் கருத்தை—ஆராயவேண்டும். அது "தேவையின் நெகிழ்ச்சி" என்பதாகும்.

தேவையின் நெகிழ்ச்சி

வாங்கிய பொருளின தொகை (Q) அதன் (P) விலைமாற்றத்துக்கு ஏற்றபடி மாறும்போது அந்தமாற்ற அளவுக்கேற்றவாறு பலவகைப் பொருள்களும் மாறும். கோதுமையின் (P) விலையில் 1 வீத வெட்டு உண்டானால் அதன் தொகை (Q) 1 வீதத்துக்கு மிகக் குறைவாகவே

உயரும். வெறன்றி போட்டின் P விலையிலே 1 வீத வெட்டு உண்டானால் Q 1 வீதத்துக்கு அதிகமாக உயரும். P இரட்டிப்பானால் Q அரைவாசியாகக் குறையும் பொருள்கள் இந்த இரண்டு வகைக்கும் இடைப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவை.

இந்த மூன்று இனத்தையும் இனம்காண்பதற்காக ஏற்பட்டதொரு கருதுகோள்தான் தேவைநெகிழ்ச்சி. எனவே கோதுமை Q குறைந்த வீதமறிவினையுடையதாயிருக்கும்போது தேவை "நெகிழ்ச்சியற்ற" இனத்திலேசேர்க்கப்பட்டது. இது முதலாம் இனம். இரண்டாமினத்திலே அதிக வீதமறிவினையுடையது. அது "நெகிழ்ச்சித் தேவை"யுடைய இனத்திலே சேர்க்கப்பட்டது. மூன்றுவது இனம் எல்லைக் கோட்டைச் சேர்ந்தது. அதற்கு "ஒற்றைநெகிழ்ச்சித்தேவை" என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் வரைவிலக்கணம் வருமாறு :— இதிலே பிரதானமாகக் கவனிக்கவேண்டிய விடயம், வாங்குவோர் விற்போருக்குக் கொடுக்கும் மொத்த டொலர் வருவாயாகும். நூகர்வோர், ஒவ்வொன்றும் மூன்று டொலர்விலையில் 5 அலகை வாங்கினால், மொத்த வருவாய் என்ன ? அது 3 டொலர் P மாத்திரமன்று. அல்லது 5 அலகு Q மாத்திரமன்று. மொத்த வருமானம் விலை × தொகை. அதாவது P × Q தேவைக் கோட்டிலேயுள்ள ஒவ்வொரு தானத்துக்கும் மொத்த வருமானத்தை எண்கணிதப்பெருக்கல் மூலம் கணித்துக்கொள்ளலாம். அல்லது தேவைக் காட்டிற் காட்டப்பட்ட அதே தானத்திலிருந்து கணித்துக்கொள்ளலாம். P யிலே வீழ்ச்சியுண்டானால் Q வில் தேவைக்கோட்டை அனுசரித்து ஏற்றம் உண்டாகும். அப்போது மொத்த வருமானம் மாறும் ; அது எவ்வாறுண்டாகிறதென்பதைக் காட்டுவதில் தேவை நெகிழ்ச்சி முக்கியமானது.

தேவை நெகிழ்ச்சிக்கு வரைவிலக்கணம்

சந்தைவிலை P யில் மாற்றமுண்டாகும்போது பொருள்களின் அளவான Q என்ற தொகையில் உண்டாகும் மாற்றத்தின் அளவைக்காட்ட ஏற்பட்டதே இந்தக் கருதுகோள். இது வீதமாற்றத்திலே பிரதானமாகத் தங்கியுள்ளது. Q, P, என்பவற்றை அளக்கப் பயன்படுத்தும் அலகுகளில் சாராதது. நெகிழ்ச்சிபண்புச் சார்புடையது. அது மூன்று மாறுபாடான பிரிவுகளிலே ஒன்றுக்குக் காணப்படும்.

P × Q என்ற மொத்த வருமானத்தை அதிகரிக்கக்கூடியவாறு, P யிலே வெட்டுண்டாகி Q உயருமானால் நாம் தேவை நெகிழ்ச்சியுடையதென்று கூறுவோம். அதாவது தேவையின் நெகிழ்ச்சி ஒன்றுக்கு அதிகம் என்கிறோம்.

P யிலே உண்டாகும் வெட்டு, Q வில் சரிசமனான உயர்வை உண்டாக்கி மொத்த வருமானமான P × Q வில் எவ்வித மாற்றமுமுண்டாக்காது விட்டால், அதனை ஒற்றைத் தேவைநெகிழ்ச்சி அல்லது தேவை நெகிழ்ச்சி

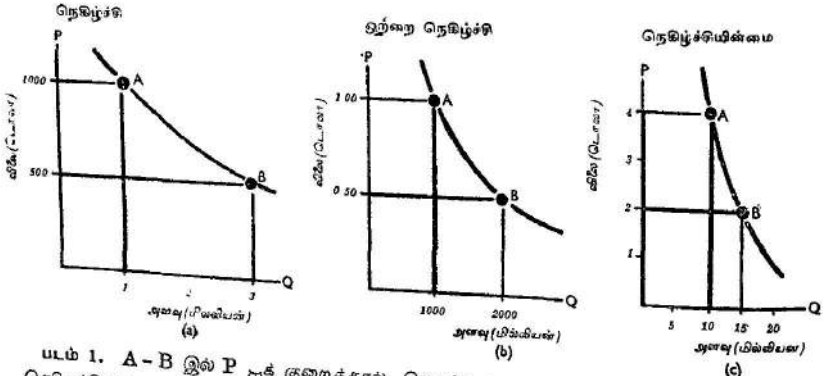
ஒன்றுக்குச் சமமானதெனக் கொள்ளுகிறோம். P யில் வீதவெட்டு Q வில் மிகச் சிறிய வீத அதிகரிப்பை உண்டாக்கி மொத்த வருமானமான $P \times Q$ வை விழச்செய்யுமானால் நெகிழ்ச்சியற்ற தேவையெனக் கூறுகிறோம். அதாவது தேவை நெகிழ்ச்சி ஒன்றுக்குக் குறைவானதெனக் கூறுகிறோம். (இது பூச்சியத்துக்குக் குறைவானதன்று).

படம் 1 இல் மூன்று இனங்களைப் பற்றியும் ஒரு உதாரணம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் P ஆனது Aஇல் இருந்து B வரை அரைவாசியாக்கப்பட்டது. P இல் மிக அற்பமான வீதமான மாற்றத்தைக் கணக்கெடுத்தாலும் இந்த அளவு மாறாது. முதலில் நாம் எல்லைக்கோட்டு உதாரணமான ஒற்றைத் தேவை நெகிழ்ச்சியை ஆராய் வோம்.

படம் 1 (b) இலே Q வை இரட்டித்தால் P அரைவாசியாகும். ஆனால் வசூல் செய்யப்பட்ட மொத்த வருமானம் மாறவில்லை. நீள்சதுரமான சிலபகுதிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதால் இதை வரைப்படமுறையிலே காட்டலாம். எப்படி ? விலையும், தொகையும் கோட்டிலே எந்தத் தானத்திலும் வைத்து அறிந்துகொள்ளலாம். $P \times Q$ என்ற பெருக்கற்றொகையான வருமான மொத்தத்தை எவ்வாறு அறிவது ? நீள்சதுரத்தின் பரப்பளவு, அடிப்பகுதியை உயரத்தால பெருக்கினால் கிடைக்கும்.

A எனற குறித்த ஒரு தானத்தில், மொத்த வருமானம், அதை மையமாகக்கொண்ட இரண்டு அச்சுக்களால் உருவான நீள்சதுரத்தின் பரப் பளவால் தெரியவரும். (நிறந்தீட்டப்பட்ட நீள்சதுரம் Q என்ற அடித்

மூன்று இனங்கள் பற்றிய தேவை நெகிழ்ச்சி

படம் 1. A – B இல் P ஐக் குறைத்தால், மொத்த வருமானச் செல்வகத்தை, தேவை நெகிழ்ச்சியுடையதா, ஒற்றை நெகிழ்ச்சியுடையதா, நெகிழ்சியற்றதா, என்பதை அனுசரித்து, உயர்த்துகிறோம், அல்லது மாற்றமினறி வைத்திருக்கிறோம், அல்லது குறைத்துவிடுகிறோம். P இன் நூற்றுவீத மாறறம் ஒவ்வொனறுக்கும் எற்றவாறு Q இன வீதம் மாறும. அதை அனுசரித்தே நெகிழ்ச்சி உண்டாகும.

தளத்தையும், P என்ற உயரத்தையும் உடையதோ என்பதைப் பரிசோதித்துப் பார்க்க) விலையை வெட்டிக்குறைத்து தேவைக்கோட்டிலிருந்து கீழே இறங்கும்போது ஒவ்வொரு புள்ளியையும் மையமாகக் கொண்ட செவ்வகப்பரப்பளவு எவ்வாறு மாறுகிறதென்பதைக் கவனித்தால், நெகிழ்ச்சியினத்தின் எந்தவகையை அந்த ஒவ்வொரு இயகமும் நிகர்க்குமென்பதை அறியலாம்.

நடுப்படத்திலே பரப்பளவில் எவ்விதமாற்றமும் உண்டாவதில்லை. அதற்குக் காரணம் அடியும் உயரமும் மாற்றமடைந்துகொண்டு பரப்பளவைமாறவிடாது தடுக்கின்றன. இது நெகிழ்ச்சித் தேவை ; நெகிழ்ச்சியற்றதேவை என்பவற்றிலுல் உண்டாகவில்லை. ஒற்றை நெகிழ்ச்சித் தேவையின் எல்லைக் கோட்டு நிலைமையேயாகும்.

படம் 1. a தேவை, நெகிழ்ச்சியைக் காட்டுகிறதென்பதையும், நெகிழ்ச்சி ஒன்றிலும் அதிகம் என்பதையும், P குறையும்போது மொத்த வருமானம் உயருகிறதென்பதையும் வாசகர் உணரலாம். படம் 1 C நெகிழ்ச்சியற்ற தேவையைக் காட்டும். இதிலே நெகிழ்ச்சி ஒன்றுக்குக் குறைவு. (விளைவு சிறிதாலுல் விவசாயிகளின் மொத்த வருமானம் உயரும் என்று ஹெரெகெரிங் கூறிய கூற்றுக்கு எந்தப்படத்தை உதாரணமாகக் காட்டலாம். முதலாம் உலகமகாயுத்தகாலத்திலே ஹென்ரிபோட்டின் T மொடல்கார்கள் விலைகுறைந்தால், அதிகமாக விற்றிருக்குமென்ற கொளகையை எந்தப்படம் எடுத்துக்காட்டும். ஊகஞ் செய்து பதில் கூறவேண்டாம்). இரண்டு எச்சரிக்கைகள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. நெகிழ்ச்சி, தேவைக்கோட்டில் கேத்திரகணிதம் போல மட்டமாயிருக்கும் நெகிழ்ச்சியற்றதன்மை தேவைக்கோட்டிலே செங்குத்தானதன்மையைக் காட்டுமெனவும் பொருளியலாரம் பமாணுக்கர் கருதுவர். இது விடயத்தை மிக இலகுவாக்குவதாகும். குத்து நிலையான கோடு என்றுல் நெகிழ்ச்சி பூச்சியமெனபதைக் காட்டும். கிடை நிலையான கோடு என்றுல் நெகிழ்ச்சிக்கு எல்லையில்லையெனபதைக் காட்டும் என்பது உண்மையே. எனினும் படம் 1 (b) கோட்டை அனுசரித்து நெகிழ்ச்சி ஒரேவிதமாக இருந்தாலும் அதனுடைய செங்குதானதன்மை மாறும் என்பதை எச்சரித்துக்காட்டுகிறது.

தேவைக்கோடு நேர்கோடாயிருக்கிறதென வைத்துக்கொள்வோம். அதனுடைய சரிவு அல்லது செங்குத்து எங்கும் ஒரேதன்மையாயிருக்கிறது. அதனுடைய நெகிழ்ச்சியும் எங்கும் ஒரேதனமையா ? மொத்தவருமானத்தைக் கணக்கிட்டால், இது திட்டமாக இல்லை என்றே கூறவேண்டிவரும். உயர்ந்த விலைவிதத்திலிருந்து இறங்க இறங்க வருமானம் அதிகரிக்கும். இதன் அர்த்தமென்ன ? அதன் நெகிழ்ச்சி ஒன்றிற்கு அதிகமென்பதாகும். அரைவழி தூரத்தில் அதன் நெகிழ்ச்சி சரியாக ஒன்றாகும் ; ஏனெனில் அப்போது மொத்த வருமானம் உயர்நதபட்சமாயிருக்கும். குறைந்தவிலைமட்டத்திலே, அதனுடைய தேவை நெகிழ்ச்சியற்றதாகும்.

நெகிழ்ச்சியை எண்ணளவில் அளத்தல்—விரித்தல்

விலையை அனுசரித்துப் பொருளின் தொகை சதவீதத்தில் தெரிவிக்கும் தன்மை நெகிழ்ச்சியாகும். மொத்த வருமானம் எவ்வாறுகாட்டிக்கொள் ளுகிறதென்பதை உணர்த்துவதும் நெகிழ்ச்சி; அது நெகிழ்வு நெகிழ்வின்மை, ஒற்றையலகு நெகிழ்வு என மூன்றுவகைப்படும். இவை பண்புகள்; இவற்றை எண்முறையில் எவ்வாறு அளந்தறிவது தேவைநெகிழ்ச்சி 1.0, 2.3, .5, 1/3 என்றெல்லாம் கூறுவதன் அர்த்த மென்ன? தேவைக்கோடொன்றிலே உள்ள விலைத்தானங்களிரண்டிற்கிடை யிற்காணும் E என்பதன் நெகிழ்ச்சிக்குணகத்தின்வரைவிலக்கணமொன் றைக் கொடுக்கிறேம். நெகிழ்ச்சிக்குணகம் $E = \frac{\text{Q உயர்ந்துள்ள சதவீதம்}}{\text{P யில் குறைக்கப்பட்ட சதவீதம்}}$

P, Q என்பவற்றை அனுசரித்துள்ள போக்குகள் எதிர்த்திசைகளி லுண்டு. இதற்குக் கீழ் நோக்கிச் சரியும் தேவைவிதியே காரணம். சதவீதங்களின் உபயோகத்தையும் கவனிக்கவேண்டும்.

சதவீதமாற்றங்கள் சம்பந்தமாக, எப்பொழுதும் சிறிது மயக்கமுண்டு. வியாபாரி ஒருவன் 15 சதத்துக்குப் பாணை வாங்கி 25 சதத்துக்கு விற்கிறானென்று வைத்துக்கொள்வோம். 66 2/3 சதவீத உயர்வு 10 ஐ கீழ்த்தளமான 15 உடன் தொடர்பு செய்ததனால் உண்டானதா? அல்லது 40 வீத மாற்றம் 10 ஐ உயர்தளமான 25 உடன் தொடர்பு செய்ததனாலா? எந்தப்பதிலும் சரியென்றோ பிழையென்றோ சொல்லிவிடமுடியாது, இந்த மாற்றங்கள் 100 இலிருந்து 99 ஆகவோ, 100 இலிருந்து 101 ஆகவோ வித்தியாசம் 1/100 ஆகவோ 1/99 ஆகவோ இருந்தால் அவற்றைக் கணக்கிலெடுப்பது அவசியம். சிறியமாற்றங்களானால் சதவீத மாற்றங் களே எவ்வாறு கணிப்பதென்பதைப்பற்றி அக்கறையில்லை. பெரிய மாற்றங் களானால், அது பெரிய வித்தியாசத்தைக் காட்டும். எனவே ஒருவிடைதான் சரியெனக் கொள்ளமுடியாது.

இதை எவ்வாறு நிச்சயிப்பது? விலை மாற்றத்தை இரண்டு P க்களில் (உயர்ந்த, குறைந்த விலை) எதனோடும் தொடர்புபடுத்தாது விடுவதே நன்று. சராசரிக்குத் தொடர்புபடுத்தலாம். 101 இலிருந்து 99 இக்குக் குறைவது 2/99 என்பதன் மாற்றமா அல்லது 2/101 என்பதன் மாற்றமா? நமது சம்பிரதாயத்தின்படி இரண்டின் மாற்றமுமல்ல. நாம் அதை 2/100 இன் மாற்றமென்போம். எனென்றால் 99, 101 என்பவற்றின் சராசரி $\frac{(99+101)}{2} = \frac{200}{2}$ 100 ஆகும். அட்டவணை 1 இல் உதாரணங் களும், நிரப்பவேண்டிய இடங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நெகிழ்ச்சிக் கணக்கைக் காட்டும் உதாரணங்கள் :—

அட்டவணை I (மூலம் : படம் 1a, 1b, 1c என்பவற்றிலிருந்து, கோதுமை, சினிமா – டிக்கெட், கார், முதலியவற்றின் தகவல்)

	கோதுமை		கார்		சினிமா – டிக்கெட்		கார்	
விலை, டொலர் ..	4.00	3.00	1,000	500	1.01	0.99	500	250
அளவு, பத்துலட்சம்	10	12	1	3	990	1,010	3	4
மொத்தவருமானம், பத்துலட்சம் டொலரில் ..	40	36	1,000	—	—	—	—	—
நெகிழ்ச்சி இனம்	நெகிழ்ச்சியின்மை		நெகிழ்ச்சி				நெகிழ்ச்சியின்மை	
நெகிழ்ச்சிக் குணகம் E. ..	$\frac{2/11}{1/(3.5)}$	7 / 11	—	= —	— = 1.00		$\frac{1/(3.5)}{250/375}$	3 / 7

இந்தத் தரவுகளை படம் 1 உடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். கார்விடயத்தில் இரண்டு வகையான நெகிழ்ச்சியுண்டு. அவற்றிலிருந்து நெகிழ்ச்சியானது, தேவைக்கோட்டின் ஒவ்வொரு வீச்சுக்கும் பொருத்திப் பார்க்கவேண்டுமென்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறது. தேவைக்கோட்டிலே[1] பெரும் பாலானவை உயர்விலையிலே நெகிழ்ச்சியுடையனவாய் ஆரம்பித்துக் குறைவான விலையில் நெகிழ்ச்சியற்றனவாகின்றன. இடை நடுவில் உயர்பட்சமானதொரு மொத்த வருமானத்தானத்தை அடைகின்றன. இது ஒற்றை நெகிழ்ச்சியாகும்.

1. சதவீதமான மாற்றங்கள் கண்களுக்குத் தெரியக்கூடியதாயிருப்பதற்காக, இரட்டைமடக்கையில் அல்லது விதப்பதநிரத்தில் தேவைக்கோடொன்றை குறிக்கமுடியுமென்பதை உயர்தரக்கணித ஆராய்ச்சிகள் அங்கீகரிக்கின்றன. இத்தகைய இரு புள்ளிகளை ஒரு நேர்கோட்டினால் இணைப்பதால், மடக்கை அல்லது சதவீதமாற்றம் சம்பந்தப்பட்ட சாய்வை அளவிடலாம், அப்போது அத்தகைய சாய்வுக்குரிய எண்பெறுமானத் தலைமேற்நிலையாக E ஐக் கணிக்க முடியும். மேற்கூறிய கணித ஆராய்ச்சிகள் தனிப்புள்ளியான A இல் E ஐ எங்ஙனம் கணிக்கும்? அவை, A இல் இரட்டைமடக்கை வளைகோட்டைத் தொடும்படியாக ஒரு வரைகோலை வைகருமாறு கூறுகின்றன. பின், அந்தப்புள்ளியில் E ஐப பெறுவதற்காக, வரைகோலுக்குரிய எண்ணுக்குரிய சாய்வு பற்றிய தலைகீழ்நிலையை அவ்வாராய்ச்சிகள் அளவிடுகின்றன. இதனால் நுண்கணித அளவீடுகள செய்ய வேண்டிய அவசியமேற்படுவதில்லை ; ஆனால், இது கணித அடிப்படையில் பினவரும் எல்லைக்குச் சமனாகவிருக்கிறது.

$$\Delta\frac{Q}{Q}\div\Delta\frac{P}{P}=P=\frac{P\Delta Q}{Q\Delta P}=\frac{P}{Q}\frac{dQ}{dP}$$

இதில் ΔP ஆனது பூசியத்துகுச் செல்கிறது ; அதனுடன ΔQ வும எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது ; சதவீதமாற்றங்களைக் கணிப்பதற்கு P ; Q (அல்லது அவற்றின் சராசரிகள்) என்பவற்றில் எத்தனை அளவை எடுத்து நாம் பயன்படுத்தினாலும் அது பற்றி அக்கறையில்லை.

ஒழுங்கான பத்திரத்தில் நேர்கோடாகவுள்ள தேவைக் கோடொன்றிலுள்ள எந்தவொரு புளளியையும் பொறுத்தவரை புள்ளிக்குக்மேலேயுள்ள கோட்டினுடைய நீளதுதுக்கும் புள்ளிக்

விநியோக நெகிழ்ச்சி

தேவைவிடயத்தில் என்ன செய்தோமா அதையே விநியோக விடயத்திலும் செய்யலாம். போட்டிவிலையான P யின் வீத அதிகரிப்பிலுல் விநியோகிக்கப்பட்ட Q வின் சதவீத அதிகரிப்பை உணர்த்தவே பொருளியலறிஞர் "விநியோக நெகிழ்ச்சி" (சப்ளை நெகிழ்ச்சி) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவர். (சப்ளைகோடு உயரும்போது P யில் அதிகரிப்புண்டெனக் கூறுவோமேயொழிய P யில் வீழ்ச்சியுண்டெனக் கீழ் நோக்கிச் செல்லும் தேவைக்கோட்டைப் போலக கூறமாட்டோம்.)

சந்தைக்கு மீன்கொண்டுவரப்படுகிறது. அது கெட்டுப் போகக்கூடிய பொருள். என்ன விலைக்குப் போகுமோ அந்தவிலைக்கு அதைவிற்று விடவேண்டும். சப்ளைசெய்யப்பட்ட தொகை இவ்வளவென நிச்சயிக்கப் பட்டுள்ளது. இது நெகிழ்ச்சியற்ற செங்குத்தான சப்ளையாகும். இடையான சப்ளைகோடு இருக்குமாஞல், P யிலே ஏற்படும் அற்பகுறைப்புகூட Q வைப்பூச்சியமாக்கிவிடும். P யில் அற்ப உயர்வு உண்டாஞலும் சப்ளை எல்லையின்றி அதிகரிக்கும். அப்போது நாம பூரணமான நெகிழ்ச்சி சப்ளையின் பக்கத்திலிருக்கிறோம். இந்த இரு எல்லைகளுக்குமிடையே Q விலுள்ள அதிகரிப்பு வீதம் அதை உண்டாக்கிய P யின் வீத அதிகரிப்பில் முறையே கூடியிருக்கிறதா என்பதை அனுசரித்து சப்ளை நெகிழ்ச்சியுடையது, அல்லது நெகிழ்ச்சியற்றதென்று கூறுவோம்[1].

சப்ளை நெகிழ்ச்சி, தேவை நெகிழ்ச்சிபோல அத்துணைப் பயனுடையதன்று, எனெனில் தேவை நெகிழ்ச்சி மொத்த வருமானத்துக்கு என்ன

குமேலேயுளள கோட்டினுடைய நீளத்துக்குமுள்ள விகிதத்திலிருநது கிடைத்ததாக, புள்ளியிலுளள இநதத் தலலியமான கணமான E ஐக காட்டமுடியும. ((1) இநத உண்மையை எவவாறு பயனபடுததுவது? (2) எநதவொரு தேவைககோட்டிலுமுளள ஒரு புளளியில கணமான நெகிழ்ச்சியைப் பெறுதறகு, (3) இரட்டை மடகைப்பதிரத்தைவிட ஒழுங்கான பத்திரத்தில் குறிதத தேவைக்கோடடைத தொடுவதான ஒரு வரைகோலை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது? ஆகியவை சமபநதமான விடயஙகளை நீஙகி ஊகித்துக்கொளளை முயற்சிக்கலாம். 1 ஆம் படத்திலுளள புளளிகளை முயறசிகக).

[1]. விநியோக நெகிழ்ச்சி E இன் ஓர் எண்குணகத்தை இவவாறு வரைவிலக்கணஞ் செய்யலாம் : E_2=(Q லில் சதவீதமான மாற்றம்) (P இல சதவீதமான மாறறம). மூன்று நோகோட்டு விநியோகவளைகோடுகளை 2 ஆம் படம் காட்டுகிறது ; A இல மூலத்தானதத்திலுடே செல்லும கோடு சரியாக 1.0 நெகிழ்ச்சியுடையது. ஒனறுக்கும் குறைந்த நெகிழ்ச்சிக்குணகமுடையதாய நெருகுத்தான வளைகோடு நெகிழ்ச்சியற்றிருகிறது. ஒன்றுக்கும அதிகமான நெகிழ்ச்சிக குணகமுடையதாய தட்டையான வளை கோடு நெகிழ்சியுடவிருகிறது. (உணமையில விநியோகவளைகோடு பினனேக்கி வளையுமாஞல்—இப்படி நிகழுமென்பதை நாம் பின்னர் படிப்போம —இங்கு வரைவிலக்கணப்படுததப்பட்டபடியான விநியோக நெகிழ்ச்சி உண்மையில எதிர்க்கணியமாகிவிடும். மேலும், வளைவுடைய எந்தவொரு விநியோகக் கோட்டையும் பொறுத்தவரை அதனுடைய தொடுகோட்டு வரை கோடுடன் ஒரு நேர்கோட்டை வரைவதன்மூலமும், 2 ஆம படத்திலுள்ள எந்த வளைகோட்டை அது ஒத்திருப்பதுபோல் தெரிகிறதென்பதைக் காண்பதன் மூலமும் ஒரு புள்ளியிலே அதனுடைய நெகிழ்ச்சியை நாம் கணிக்கலாம்.

நடக்கிறதென்பதைக் காட்டுகிறது. எனினும் முக்கியமானதொரு தகவலை சப்ளை நெகிழ்ச்சி விவரிக்கத் துணைபுரிகிறது.

தற்காலிகமானதொரு நிலையிலிருந்து, குறுந்தவணைக் காலத்துக்கும் நெடுந்தவணைக் காலத்துக்கும் நகரும்போது, சப்ளை செய்யப்பட்டதொகையினை, விலை மாற்றம் அதிக மதிகமாகப் பாதிக்கத் துவங்கும். உயர் விலைக்கான சரிக்கட்டல்கள் எல்லாம் செய்யப்பட்ட பின்னர் நெடுந்தவணையில் சப்ளை நெகிழ்ச்சி அதிகமாகிறது. குறுந்தவணைக் காலத்தில் அது அப்படியில்லை.

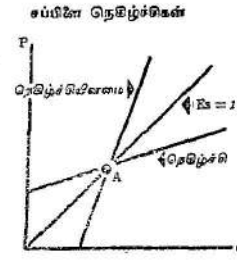
தற்காலிகமான குறுந்தவணைச் சமநிலையும், நெடுந்தவணைச் சமநிலையும்.

இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே கேம்பிரிட்ஜ் சர்வகலாசாலையில் ஆசிரியராயிருந்த அல்பிரட் மார்ஷல் என்னும் புகழ்பெற்ற பொருளியலறிஞர் சப்ளை, தேவை எனப்படும் இச் சாதனங்களை உருவாக்க உதவி புரிந்தார். இப்பிரச்சினையில் காலம் என்ற அமிசத்தைப்பற்றி அவர் வலியுறுத்திய விடயத்தை ஆராய்ந்தால், நமது அறிவைப்பெருக்குவதோடு சமநிலைபற்றிய தெளிவையும் பெறுவோம்.

அவர் மூன்றுவகையான கால எல்லைகளைக் குறிப்பிடுகிறார்.

1. நிலையான சப்ளை உள்ளபோதுண்டாகும் தற்காலிகச் சமநிலை.
2. குறுந்தவணைச் சமநிலை இருக்கின்ற எந்திரங்களிலுள்ள கம்பெனிகள் அதிகம் உற்பத்தி செய்தல்.
3. நெடுந்தவணைச்சமநிலை (சாதாரணகாலவிலை)

இக்காலத்தில் கம்பெனிகள் பழைய எந்திரங்களையும் சாதனங்களையும் கைவிட்டுப் புதியவற்றை உண்டாக்குதல்; புதிய கம்பெனிகள் முயற்சியை மேற்கொள்ளுதல்; பழையவை தொழிலைவிட்டு விடுதல் என்பன நிகழும்.

படம். 2

மீன்போன்ற சீக்கிரம் கெட்டுப்போகக்கூடிய பண்டத்தின் தேவை **dd** யிலிருந்து **d'd'** ஆக உயர்கிறதெனக் கொள்வோம். விநியோகஞ்செய்யப்பட்ட மீனின் அளவில் மாற்றமில்லாவிட்டால், தேவை அதிகரிக்கும்போது மீனின் விலை எறிவிடும். இது படம் 3*a* யில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இங்கே நிலையான சப்ளை கோடு **Sm**, **Sm** புதிய தேவைக்கோடான **d'd'** வரை செல்கிறபோது உயர்வானதும், தற்காலிகமானதுமான புதிய சமநிலை, விலை **E'** இல் காட்டுகிறது. மீனுக்குத் தேவை அதிகரித்தபடியால் விலை அதிகரித்தது.

சந்தையிலே உயர்ந்த விலை நிலவும்போது, மீன்பிடிகாரர் அதிகம் பேரை வேலைக்கமர்த்துவர். அதிகம வலைகளையும் பயன்படுத்துவர். புதிய

மீன்பிடிவள்ளங்களைக் கட்டமுடியாவிட்டாலும் பழைய தற்காலிகச் சமநிலையில் நிலவாத அளவு அதிகமான மீனைச் சந்தைக்குக் கொண்டுவருவர். படம் 3b இலே S_8S_8 குறுந்தவணைப் புதிய சப்பளைகோடு காட்டப்பட்டுள்ளது. புதிய தேவைக்கோட்டை அது E″ இல் வெட்டுகிறது. இது குறுந்தவணைச் சமநிலைப்புள்ளியாகும். தற்காலிகமான E′ விலையிலும் இந்தச் சமநிலைவிலை சிறிது குறைவான தாகும். ஏன்? குறுந்தவணையிலே, கைவசமுள்ள மீன்பிடிவள்ளங்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்தியதால் உண்டான மேலதிக மீன் விநியோகத்திலுலேயே இது உண்டாயிருக்கிறது. 3 C படத்திலே, நெடுந்தவணை இறுதிச் சமநிலை அல்லது "சாதாரண" விலை காட்டப்படுகிறது"

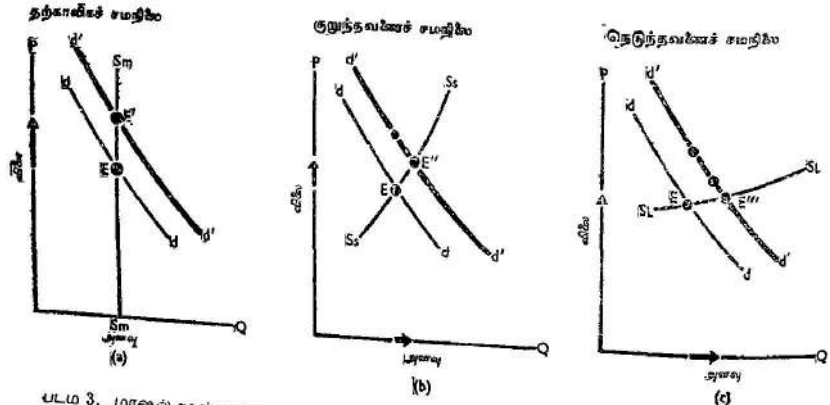
பலகாலமாக அதிக விலை நிலைபெற்றுவந்தபடியால், கப்பல்கள் புதிதாகக் கட்டப்பட்டதோடு தோச்சிபெற்றபுதிய மாலுமிகளும் தொழிலில்

மூன்று காலங்களிலும் தேவை அதிகரிப்பின் விளைவாக விலைகள் மாறும்.

1 ஆவது. புதிய தற்காலிகமான சமநிலையை உயர்த்துகிறது. அதனால மாறுதநிலையிலுள்ள சபபிளையைப்பங்கீடு செய்ய வேண்டியதாகிறது.

2 ஆவது. குறுநதவணைச் சமநிலை, உள்ள உறபத்திசாதனங்கள மூலமே சபபிளையை அதிகரிக்கச் செய்கிறது.

3 ஆவது. புதிய உற்பத்திச சாதனங்களும, வசதிகளும் மாறும்போது சாதாரண நெடுநதவணைச்சமநிலையுணடாகும். விலை கடைசியாக உற்பத்திச் செலவுக்குச் சரிக்கட்டப்படும்.

படம் 3. மாஷல் மூன்று பருவதததைக் குறிப்பிடுகிறார். இவை சப்பிளை அமிசங்கள் (a) விலையோடு சரிக்கட்டல்களைச செய்யக காலம் இல்லாத பருவம் (b) விலையோடு தொழிலாளர, எனைய மாற்ற மடையும் சாதனங்கள் என்பன சமபந்தமான சில சரிக்கட்டல்களைச் செயதல் (c) எல்லாச் சாதனங்களை, எலலா உற்பத்திச செலவுகளை சமபந்தமாகவும் விலையோடு பூரண சரிக்கட்டல செய்தல் எனபவற்றில் இவை தங்கியுள்ளன. (S_L S_L இன் மேற்செல்லும் போக்கும் இதனை "அதிகரிக்கும உறபத்திச் செலவு" என்ற இனத்தில சேர்க்கும். இது அடுத்த பக்கத்தில் ஆராயப்படும "மாறு உற்பத்திச் செலவு" விடயத்தில் S_L S_L எப்படியிருக்கும்? சிறிய தொழிலிலே என மாறு உறபத்திச செலவு இருக்க வேண்டும்?)

ஈடுபட்டனர். நெடுந்தவணை சப்ளைக் கோடான $S_L S_L$, $d'd'$ என்ற தேவைக் கோட்டை E″ என்ற தானத்திலே வெட்டும்போது கடைசிச் சமநிலை அதாவது புதிய தேவைமட்டத்துக்கு எல்லாப் பொருளாதார நிலைமைகளும் சரிக்கட்டப்பட்டபின் ஏற்படும் சமநிலை காணப்படுகிறது.

நெடுந்தவணைச் சமநிலை விலையானது குறுந்தவணைச் சமநிலை விலை போல உயர்வானதன்று. தற்காலிகச் சமநிலை விலை அளவு உயர்வானது மன்று. ஆனால் தேவை குறைவாயிருந்தகாலத்திலே நிலவிய விலையிலும் சற்று உயர்வானது. மீன்பிடித்தொழில் தனக்கே உரிய உற்பத்திச்சாதனங் கள் ஒன்றையும பயன்படுத்தாதுவிட்டால், அல்லது அது மிகச் சிறிய தொழிலாயிருந்து மற்றப் பொருளாதாரத்துறையிலிருந்து அவற்றின் விலைகள் உயர்த்தாமல் தனக்குத் தேவையான, அதாவது தனது முந்திய உற்பத்தித் தொகையைத் திரும்பத்திரும்ப உண்டாக்கக்கூடிய சாதனங்கள் எல்லாவற்றையும் பெறக்கூடிய தாயிருந்தால் அது மீனுக்குரிய புதிய தேவையை நெடுந்தவணை உற்பத்திச் செலவையோ, விற்கும் விலையையோ அதிகரிக்காமல் பூர்த்திசெய்யக் கூடியதாயிருக்கும். அச்சந்தர்ப்பத்திலே நெடுந்தவணை சப்ளைக்கோடு கிடைநிலையாயிருக்கும். அப்போது மாஷல் அதை "மாறுச்செலவு" க்குரிய இனமாகக் கொண்டிருப்பார். ஆனால் மீன்பிடித்தொழிலின் கப்பல்களும் வலைகளும், தொழிலாளரும் வேறு தொழிற்றுறைகளில் ஈடுபடாதிருக்கவேண்டுமானால் சாதனச்செலவுகளை உயர்த்தவேண்டும். அப்போது $S_L S_L$ நெடுந்தவணை சப்ளை கோடு சற்றே உயர்ந்து செல்லும். இது படம் 3 C யில் காட்டப்பட்டுள்ளது. "உற்பத்தி விலை அதிகரிப்பு" என இதனை மாஷல் வருணிப்பார். நியாயமான அளவு பெரிய தொழில்களிலே காணப்படும் சாதாரண நிலைமை இது என்று அவர் கொள்வார்.

இதனை வாசகர் பரீட்சித்துப்பார்ப்பதானால் தேவைக்கோடு dd இக்கு இறங்குகிறதெனக்கொண்டு அவ்வாறு செய்யலாம். புதிய தற்காலிகப் போக்கில் என்ன நடக்கிறது. குறுந்தவணையில் என்ன நடக்கிறது. பல சப்ளைகோடுகளில் அடங்கியுள்ள காரணங்களை 22 ஆம் அத்தியாயத்தில் விபரமாய்க் காணலாம்.

(ஆ) சப்ளை தேவை என்பவைசம்பந்தமான பிரயோகங்களும் நிபந்தனை களும்.

எந்தக் காலத்திலும், மற்றப் பொருள்கள் மாற்றமில்லாதிருக்கும்போது சப்ளைகோடும் தேவைக்கோடும் தனித்தன்மையோடு விளங்கும். ஆனால் மற்றப் பொருள்கள் சமனுயிருக்கமாட்டா. ரேயன் விலைகுறைந்தபடியால் பருத்தியின் தேவை பல ஆண்டுகளாகக் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தினால் பெட்ரோலியத்தை மலிவாக உற்பத்தி செய்யக்கூடியதாயிருப்பதால், பெட்ரோலியச் சப்ளை அதிகரித்துள்ளது. ஆனால் உற்பத்திச் செலவுகளும், மக்களுடைய ருசிகளும் மாற, வருமானங்கள் மாற, போட்டிப்பொருள்களின் விலைகள் மாற, (உ–ம். தேயிலை,

கோப்பி) கூட்டுப்பொருள்கள் (உ–ம். தேயிலைக்குச் சீனி) மாற நமது சப்ளைத் தொகைகளும் மாறும். இந்நிலையிலே நுகர்வு, உற்பத்தி, விலை என்பவற்றில் உண்டாகும் விளைவுகள் என்ன? அதை இப்போது ஆராய்வோம்.

பொருளியலைப் படிக்கத் துவங்குவோர் பொதுவாக உண்டாகும் ஒரு தவறைப்பற்றிக் கவனமாயிருக்கவேண்டும். தேவை அதிகரித்தல் வேறு; தேவைப்பட்டதொகை அதிகரித்தல்வேறு. தேவை அதிகரிப்பு என்பது முழுக்கோடும் வலமாக மேலே உயர்தல்; எனெனில் ஒரே விலையில் இப்போது அதிகம் வாங்கப்படுகிறது. தேவைப்பட்டதொகை அதிகரித்தல் என்பது அதே தேவைக்கோட்டிலே குறைந்தவிலைக்கு நகர்தல. தேவையென்னும் போது தேவைக்கோடு முழுவதையுமே குறிக்கிறோம். சப்ளை என்னும் போது சப்ளைக்கோடு முழுவதையுமே குறிப்பிடுகிறோம். தேவையில் அல்லது சப்ளையில் "அதிகரிப்பு" என்றால் குறித்த அக்கோடு வலமாகத் திரும்பு தலையே குறிப்பிடுவோம். தேவைக்கோட்டிலே ஒரு தானத்தைக் குறிப்பிடும் போது குறித்த ஒரு விலையில் "வாங்கிய தொகையையோ" "தேவைப்பட்ட தொகையையோ" குறிப்பிடுகிறோம். அதேகோட்டையனுசரித்து நகர்வு உண்டானால் "விலைமாறறத்தால் உண்டான தேவைத் தொகையில் மாற்றம்" என்று அர்த்தம். இது தேவைக்கோட்டில் எவ்விதமாற்றத்தையும் குறிப்பிடாது. இந்த எச்சரிக்கையின் அவசியம் சற்று நேரத்தில் விளங்கும்.

வரிவீதம் :

கோதுமையின் கருதுகோள் முறையான தேவை, சப்ளைக் கோடுகள் நாலாம் அத்தியாயத்தின் மூன்றும் அடவணை 3 ஆம் படம் என்பவற்றைக் கொண்டு கோடு முழுவதற்குமான மாற்றமொன்றை எடுத்துக் காட்டலாம். இவற்றின்பயனாகப் புசல் ஒன்றுக்கு மூன்று டொலராகச் சமநிலைவிலையேற்பட்டது.

இந்தச்சமநிலையைக் குழப்பக்கூடிய புதியதொரு அமிசத்தை இப்போது புகுத்துவோம். அரசாங்கம் விற்பனை வரியொனறைக்கோதுமை மீது விதிக்கிறதென வைத்துக்கொள்வோம். உற்பத்தியாளர் விற்பனை செய்யும் ஒவ்வொரு புசல்கோதுமைக்கும் ஒரு டொலர் வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்தவரியின் கடைசி விளைவு என்ன? இவ்வரியை முற்றுக உற்பத்தியாளர் தாம்கொடுக்கவேண்டுமா? அல்லது ஒரு பகுதியை நுகர்வோர் கொடுக்கலாமா? நமது சப்ளை, தேவைக்கோடுகளே இதற்குப் பதில் தரவேண்டும்.

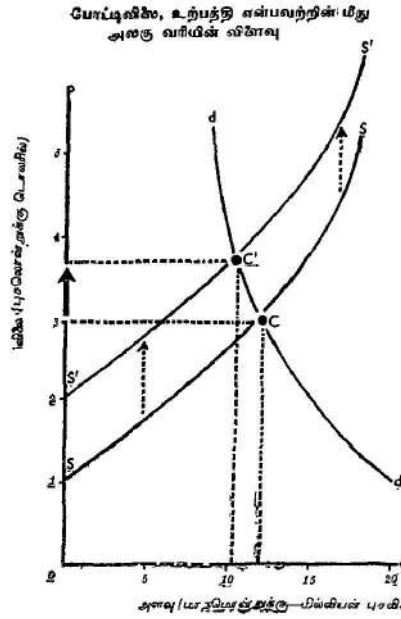
நுகர்வோரின் தேவைக்கோடு மாறவேண்டியதற்குக் காரணமில்லை. 3 டொலர் விலையிலே நுகர்வோர் 120 லட்சம் புசல் கோதுமையை வாங்கியே தீருவர். உற்பத்தியாளர் வரிகொடுக்கவேண்டியிருந்ததென்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. அதில் அவர்கள் அக்கறை காட்டவும்மாட்டார்.

ஆனால் சப்ளை கோடு முழுவதும் மேலேக்கி இடப்புறமாக உயர்கிறது. இடப்புறமாக உயர்வதற்குக் காரணம் வரியின் பயனுக ஒவ்வொருசந்தை விலையிலும் உற்பத்தியாளர் குறைவாகவே சப்ளைசெய்வர். உயர்வது எதனு லென்றால் 120 லட்சம் அலகைச் சந்தைக்கு உற்பத்தியாளர் கொண்டு வருவதானால் முன்னிருந்த 3 டொலரைவிட 1 டொலர் அதிகமான விலையைக்கொடுக்கவேண்டும். இதுவே 1 டொலர் வரியாகும்.

நாலாம் அத்தியாயத்திலேயுள்ள அட்டவணை 3 இல் காணப்படும் 3 ஆவது கோட்டிற்கண்டதுபோன்ற புதியதொரு சப்ளைக் கோட்டை மாணவர் புதி தாகப் போட்டு நிரப்பவேண்டும். ஆனால் விலை மாத்திரம் 1 டொலரால் அதிகரிக்கப்படவேண்டும். இங்கே 4 ஆம் படத்தில் தேவைக்கோடான *dd* மாற்றப்படவில்லை. ஆனால் SS என்ற சப்ளைக்கோடு எங்கும் 1 டொலரால் உயர்த்தப்பட்டதால் S′S′ என்ற புதிய சப்ளைக்கோடு தோன்றுகிறது.

புதியசமநிலைவிலை எங்கேயுண்டு. புதிய தேவை சப்ளைக்கோடுகள்வெட்டும் தானத்திலேதான் இதற்கு விடையுண்டு. அல்லது S′S′ உம் *dd* யும் சந்திக்கும் C′ இல் உண்டு. சப்ளைகுறைந்ததால் விலை கூடிவிட்டது, வாங்கிய தொகையும் விற்றதொகையும் குறைந்துவிட்டன. வரைப்படத்தைக் கவன

கோதுமை மீதுள்ள வரி, நுகர்வோர் மீதும் உற்பத்தியாளர் மீதும் சுமத் தப்படுகிறது :

படம் 4. ஒரு டொலர் வரி, S′S′ ஐக் கொடுப்பதற்காக எல்லாவிடமும் 1 டொலர் வரை SS ஐ உயர்த்துகிறது. இது புதிய சமநிலையில C′ இல் *dd* ஐ வெட்டுகிறது. அதில் நுகர்வோருக்குரிய விலை பழைய C சமநிலைக்குமேல 2/3 டொலராக அதிகரித்தும், உறபத்தியாள ருக்குரிய விலை 1/3 டொலராகக குறைந் தும் இருகின்றது. தடித்த வெள்ளை அம்புகள் P இலும் Q இலும் உள்ள மாறறத்தைக காட்டுகின்றன. (SS சார் பினடிப்படையில் *dd* மிக நெகிழ்ச்சி யுடையதாயும் தட்டையாயும் இருந்தால், ஒரு டொலர் வரியிற் பெரும்பகுதி உற் பத்தியாளர்மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும்.)

மாகப் பார்த்தால் புதிய சமநிலைவிலை மூன்று டொலரிலிருந்து 3 2/3 டொலராக மாறியுள்ளதைக் காணலாம். கொள்வனவும் விற்பனவும் சமநிலையிலுள்ள புதிய சமநிலை உற்பத்தி மாதம் 120 இலட்சம் புசலிலிருந்து 106 இலட்சம் புசலாகக் குறைந்துவிட்டது.

இந்த வரி யாரால் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு பகுதியை விவசாயிகளே கொடுக்கிறார்கள். எனெனறால் இப்போது அவர்கள் மூன்று டொலருக்குப் பதிலாக 2 2/3 (3 2/3 – 1) டொலரே பெறுகிறார்கள். நுகர்வோனும் ஒரு பகுதியைக் கொடுக்கிறான். எனென்றால் உற்பத்தியாளன் பெறும் விலை ஒரு டொலர் அளவால் வீழ்ச்சியடையவில்லை. நுகர்வோன் இப்போது 2 2/3 டொலரோடு 1 டொலர் வரியையுஞ் சேர்த்து 3 2/3 டொலர் கொடுக்கிறான். நுகர்வோருக்குக் கோதுமை மிகத் தேவைப்படுகிறபடியால் வரியிலே 2/3 வீதத்தைக் கொடுக்கின்றனர். உற்பத்தியாளர் வரியில் 1/3 வீதத்தைக் கொடுக்கின்றனர்[1]. மேலே கூறிய கருத்தை விளங்குவதற்கு சப்பிளை எதிர் மாறிச் செல்லும் சந்தர்ப்பமொன்றை ஆராய்தல் நன்று. ஒரு புசல்மீது அரசாங்கம் 1 டொலர் வரிவிதிப்பதைலிட்டு ஒரு டொலர் சகாயப்பணத்தை உற்பத்தியாளர்க்கு உதவட்டும். SS ஐ புதிய S″ S″ கோட்டுக்கு இறக்கட்டும். dd யுடன் அது வெட்டும் C″ எங்கே? புதியவிலை என்ன? புதிய தொகை என்ன? உற்பத்தியாளருக்கு இந்தச் சகாயத்தில் எவ்வளவு செல்லும்? நுகர்வோருக்கு எவ்வளவு செல்லும்?

பொதுப் போலிக் கொள்கை :

இவ்வளவில் மாணாக்கர் சப்பிளை, தேவை, என்பவற்றை நன்கு அறிந்திருப்பார். வரிபோட்டால் அது நுகர்வோர் கொடுக்க வேண்டிய விலையை உயர்த்தும். பின்வரும் ஒரு கருத்துப் பத்திரிகைகளிலும் மேடைப்பேச்சுக்களிலும் காணப்படுகிறது.

ஒரு பொருள்மீது வரிவிதித்தால் அது நுகர்வோர் கொடுக்கவேண்டிய தாய் முதலிற் தோற்றலாம். ஆனால் விலையேறினால் தேவை குறையும். தேவைகுறைந்தால் விலையிறங்கும். எனவே, வரியினால் விலை ஏறும் என்று நிச்சயமாய்க் கூறமுடியாது[2].

[1]. வரிப்பிரசினையைத் தீர்க்க மறறொரு முகியமான வழியுண்டு. நுகர்வோர் தாம் வரியை முதலிறகொடுக்கினறனர் என்று கொண்டால் dd கோடடிவிருந்து 1 டொலரை (ரூபாவும் கழிகக்லாம். புதிய d′d′ புதிய Q வில் SS ஐ வெட்டும். அதே 2 2/3 டொலர், 3 2/3 டொலா விலைகளே நிலவும். இநத விலைகளெல்லாம் கருதுகோள் முறையானவை என்பது சொலலாமலே விளஙகும்.

[2]. H. D. Hendrson எழுதிய Supply and Demand (Cambridge, London, 1922) எனற நூலில இநதப் "போலி நியாயம நன்றுக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கருத்தை மறறொரு விதமாகக் கூறலாம். "விலை ஏறத் தேவை குறையும்; தேவைகுறைய விலை இறங்கும். விலை இறஙகத் தேவை கூடும். அபபோது விலை ஏறும். விலை உயரத் தேவை குறையும். இவவாறே ஓயாமல விலை ஏறியும் இறஙகியுங்கொண்டிருக்கும்." இநதவகை யான நியாயத்திலுள்ள தவறறை மாணாககர் கண்டுகொள்ளவேண்டும்.

வரியின் ஏற்றத்தால் விலை ஏறுமா? பத்திரிகைக்காரரும், அரசியல் வாதிகளும் "இல்லை" என்பர். இது சொல் மயக்கத்தாலுண்டாவது. மேலேயுள்ள பந்தியிலே தேவை என்ற சொல்லுத் தப்பான அர்த்தத்தில் பிரயோகிக்கப்படடுள்ளது. மாறுத கோட்டையனுசரித்த போக்கு உண்டாவ தைக், கோட்டில், முழுதாகவே உண்டாகும் நகர்வுடன் மயங்கக் கூடாதென மாணுக்கர்க்கு எச்சரிக்கை செய்துள்ளோம். இதற்குச் சரியானவிடை பின்வருமாறு :—

வரியினுல் நுகர்வோர் அதிகவிலைகொடுப்பர். ஆனுல் உற்பத்தியாளா பெறும் விலைகுறையும். விலைகளின வித்தியாசம் அரசாங்கத்துக்குச் செல் லும். உயர்ந்த விலையானுல் நுகர்வோர் பொருளைக் குறைவாகவே வாங்கு வர். உற்பத்தியாளரும் விலைகுறைந்ததால் குறைவாகவே பொருளை உற்பத்தி செய்வர். புதிய சப்ளை, தேவைக்கோடுகள் சந்திக்குமிடத்தில் கொள்வனவும் விற்பனவும் சமனுகவேயிருக்கும். அதனுல் விலையில் மேலும் மாற்றமுண்டாகாது.

சப்ளை, தேவைவிதி மாற்றமுடியாததா ?

போட்டிவிலையும், போட்டித் தொகையும் சப்ளை, தேவை, என்பவற்றைக் கொண்டே நிச்சயிக்கப்படுகிறது. தங்க உற்பத்தியிலும் யுத்தநிலைமையிலும் விலைகள் தங்கவில்லையா? உண்மையில் விலையானது இத்தகைய பல அமிசங்களிலேதான் தங்கியிருக்கிறது. இவ்வமிசங்கள் சப்ளை, தேவை என் பவற்றுக்குப் புறம்பாயுள்ள மேலதிகக் காரணங்களன்று. சப்ளை, தேவை என்பவற்றினூடாகச் செயற்படும், அல்லது அவற்றை நிச்சயிக்கும் பல வகைக் காரணங்களோடு சேர்ந்தவை. உதாரணமாக புதிய தங்க உற்பத்தி எல்லாருடைய வருமானத்தையும் உயர்த்தினுல் தேவைக்கோட்டை அது மாற்ற, விலைகள் உயரும். எனினும், போட்டிவிலைகள் சப்ளை தேவை என்பவற்றுலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன, என்பது இப்போதும் உண்மை யானதே.

அப்படியானுல் உற்பத்திச் செலவும் விலையை நிர்ணயிக்க ஒரு ஏதுவா காதா? சப்ளை, தேவை என்பவற்றேடு இதையும் மூன்றுவது காரண மாகக் கருதக்கூடாதா? உற்பத்திச் செலவு சப்ளையை எவ்வளவுதூரம் பாதிக்கின்றதோ அவ்வளவுதூரமே போட்டி விலையை உற்பத்திச் செலவு பாதிக்கிறது. கடவுள் வானத்திலிருந்து அன்னத்தைச் செலவின்றி, ஆனுல் குறித்த அளவுக்கு வழங்குவாரானுல் அதன் விலை பூச்சியமாயிருக்க மாட்டாது. தேவைக்கோடும் சப்ளைக்கோடும் சந்திக்குமிடத்திலேதான் அதன் விலையுண்டு. ஒரு ஊசியின் தலையில் தேசியகீதத்தை அச்சடிக்க 50,000 டொலர் செலவானுல், அதைவாங்க ஒருவருமில்லாவிட்டால் அதை உற்பத் திசெய்யமாட்டார்கள். அப்போது அதற்கு 50,000 டொலர் விலையுமிருக்க மாட்டாது. இல்லாத ஒரு பொருளுக்குச் சந்தைவிலை என்பதொன்று இருக்குமா?

விலையை நிர்ணயிப்பதற்கு உற்பத்திச் செலவு அவசியமில்லை யென்பது இதன் கருத்தன்று. போட்டி நிலையில் அது மிக முக்கியம். சப்ளையை அது எவ்வாறு பாதிக்கும் என்பதைக் கொண்டே அதன்முக்கியத்துவம் புலனாகும். வியாபாரிகள் இலாபம் பெறுவதற்காகவே உற்பத்திசெய்வர். உற்பத்திச்செலவுகளைத் தீர்க்கக்கூடிய அளவு விலையைப் பெறுவிட்டால் அவர்கள் அதை விரும்பமாட்டார். ஆனால் விளைவு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது போட்டிநிலையை அவர்கள் ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது. உற்பத்திச் செலவுக்கு அனுகூலமான விலை கிடையாவிட்டால் அவர்கள் எதிர்காலத்திலே பொருளை உற்பத்திசெய்யமாட்டார். எனவே சப்ளை உற்பத்திச் செலவில் தங்கியுள்ளது. அதுவும் மேலதிக உற்பத்திச் செலவில். விலையும் அதிலேயே தங்கியிருக்கிறது. (22 ஆம் அத்தியாயத்திலே இதன் விபரங்களைக் காணலாம்.)

விலை, உற்பத்திச்செலவுக்குச் சமன் என்று கூறுமிடத்து எது எதற்கு ஏதுவாயுள்ளதென்பதைக் கூறமுடியாது. உற்பத்திச் சாதனம் விசேட தன்மையுடையதாயிருக்கும் பட்சத்தில் (உதாரணம் பந்துவிளையாடல், ஒபரப்பாட்டுக்காரர், முந்திரிசெய்கைபண்ணும் நிலம்) விலையே உற்பத்திச் செலவை நிர்ணயிக்கும்; நெல்லுவிலை அதிகமானால் வயல் நிலமும் ஒறுப்பாயிருக்கும். வீட்டுவாடகை குறைந்தால் வீடுகட்டும் நிலமும் மலிவாயிருக்கும். இரண்டாவது மகாயுத்தத்தின்போது மசாச்சுசெட்சிலுள்ள பாற் பண்ணைக்காரர், பால்மாட்டின்விலை அதிகரித்திருப்பதால் பால் விலையைக் கூட்டித் தருமாறு விண்ணப்பஞ்செய்தமை இந்த உண்மையை அறிந்திராதபடியினாலேயே. அவர்களுடைய விண்ணப்பத்துக்கு இணங்கியிருந்தால் மாட்டின்விலை பாலின்விலைக்குப் பின்னால் தொடர்ந்து உயர்ந்து செலவதைக் கவனித்திருப்பர்[1].

விலைவாசிகளை, சப்ளை, தேவை என்பவற்றைக் கொண்டுமட்டும் விளக்க முடியாது. விலையைச் சார்ந்த பல்வேறு காரணங்கள், சக்திகள், சாதனங்கள் என்பவற்றை விவரிப்பதற்கும், ஆராய்வதற்கும் அவை பயனுள்ள பகுப்புக்களாகும். சப்ளை, தேவை என்பவை முடிவான விடைகளாயிருக்காது ஆரம்பவினாக்களாகவேயிருக்கின்றன. நமது வேலை இப்பொழுதுதான் ஆரம்பமாகிறது.

பொருளியலில் ஆரம்ப அறிவைப் பெற்ற சிலர், சப்ளை தேவை என்ற விதியை மாற்றமுடியாது. அரசாங்கம் அதிற்தலையிட்டு ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாதெனக் கூறுவர்.

இத்தகைய அபிப்பிராயத்தை உண்டாக்கக்கூடிய பொருளாதாரத்தைப் படிப்பதிலும், படியாமல் விட்டுவிடுவது நல்லது. அரசாங்கம் விலைவாசி

[1]. உற்பத்திச்சாதனமொன்று சப்ளைவிடயத்தில் நெகிழ்ச்சியற்றிருந்தால், அதனுடைய செலவு விலையினால் நிச்சயிக்கப்படும். விலை அதனை நிச்சயிக்கமாட்டாது. அதன் பயனைப் "பொருளாதாரவாடகை" எனபர். அத்தியாயம் 22 இன அனுபந்தத்தையும் 27 ஆம் அத்தியாயத்தையும் பாக்க.

கீளைப் பாதிக்கக்கூடிய நடவடிக்கை எடுக்கலாம். சப்ளை அல்லது தேவை என்பனவற்றில் தலையிடு விலையைப் பாதிகக்லாம். பணவீன உறபததி யைக் கட்டுப்படுத்தும் அரசாங்கத்திட்டங்கள் சபளையக குறைபபதால் எவ்வாறு விலையையும், வருமானததையும உயாததுகிறதென்பதை 23 ஆம் அதியாயததிலே ஆராய்வோம். அரசாங்க விறபனை அமைப்புகளை, இதத கைய திட்டங்களை உலகெஙகும் அனுசரிக்கினறன. பிரேசிலிலே கோபபியின விலையை உயாத்துவதற்காக கோபபியை எரித்துவிடுவாகள. 1920 இல் பிரிட்டன செயறகைமுறையில், ரப்பரின விலையைக கடடுபபடுததிறறு. இது "ஸடீபினசன கொளகை" எனபபடும். சீனி இபபொழுதும சர்வ தேசகக்டுப்பாடடினகீழ் இயஙகுகிறது.

இந்த அரசாங்கஙகள சபளை, தேவை விதியை மீறவிலலை ; அநத விதியை அனுசரிததுக் கொணடே தமது கருமத்தைச் செயதன. அரசாங்கததினிடம் இரகசிய ஆயுதஙகளோ தநதிரஙகளோ இலலை. அரசாங்கததின விடயததில பொருததமானது தனிபபட்டவர் விடயததிலும பொருததமே. சநதையில் விரயஞசெய்யப் பணமுளளவரும, சநதையிற சேரவிடாமல வைததிருக்கக கோதுமையுளளவரும கோதுமையின் விலையைப் பாதிகரும் யோக்கியதை யுடையவராவர்.

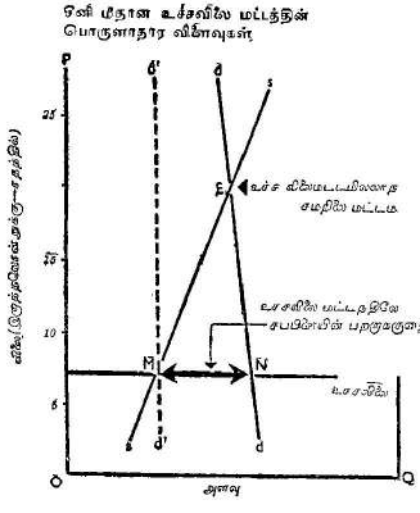
நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ, தொழிலாளா சபளையக கடடுப் படுத்துவதனமூலம் தொழிறசஙகஙகள கூலியைப பாதிகக்லாம். விசேஷ உறபததிப பொருள் உளளவர், விளமபரமமூலம தமது பொருளுகுரிய தேவையை அதிகரிகக்லாம. அலலது சபளையக கடடுபபடுதது, உறபததிச் செலவுகரு, மேலதிகமான செலவுகரும் கூடுதலாக விலையை உயாததலாம. தனிபபட்ட உறபத்தியாளர் தொகை அதிகரித்து, அவாகள விறபனை செய்யும பொருளின விலைகளை பாதிகககூடிய அளவு முகியதுவ முடையவர்களாலல, அவாகள பூரணபபோட்டியாளராயிலலாமல, எக போக உரிமையும் போடடியும் சோநத, ஒருவகையிலடஙகககூடியராவா. அதாவது 25 ஆம அத்தியாயததிலே சுடடிக்காடடபபட்ட பூரணமறறபோட்டி நிலையிலிருப்பா. இவாகளுடைய போகதை ஏகபோக உரிமையும போட்டியுஞ் சேர்ந்த ஒரினததின போகதாகக கொணடு ஆராயவேண்டும.

சட்டத்தால் நியமிக்கப்படும் விலைகள் :

சப்ளை, தேவை எனபவறறின போக்கில தலையிடும ஒரு முக்கிய விடய முணடு. அதனவிளவுகளை ஆராயவதவசியம. அரசாங்கம் சில சமயம் உயர்நதபட்ச விலையையோ, குறைநதபடசக கூலியையோ சட்டப்படி நிய மிக்கும. வாழகைபபொருளகள சமபந்தமான, உயா விலைமட்டமொனறு, யுத்தகாலததில அரசாங்கததால விதிக்கபபடடது. 1960 இல தொழிற் சாலைவேலையாட்களுகு ஒருமணிநேர வேலைகுக குறைந்தபட்சக் கூலி 1 டொலர் என விதிகபபடடது. சட்டப்படி இயறறபபடும இந்தத தலை யீடுகள, முன்னேகுறிப்பிட்ட அரசாங்க நடவடிகைகளிலும் பார்க்க விதி யாசமானவை. அவை சப்ளை தேவை என்பனமூலம் தொழிற்படுவன.

சீனிசசந்தையை உதாரணமாக எடுகலாம. இது சபளை தேவை சமபந்த மான சாதாரணகோடடினபடி இயஙகுவது. இககோடடின தனமையை இநத அததியாயததில அடிககடி சநதிததுளளோம். சீனியின விலை ஒரு இறுததல 7 சததுககு (சில்லறை) மேலே போகக கூடாதென அரசாஙகம விதிகிறதெனறு வைததுககொளவோம. இதனை அரசாஙகம, விலை நிலையாககும கநதோ மூலம செயகிறதெனக் கொள்வோம. (OPS) மககள, வருமானம அதிகரிததபடியாலோ உறபத்திகுனறிய தாலோ சபளை குறைநது சீனிககு அதிக தேவையுணடாகிச் சமநிலைவிலை 20 சதமாயிறறெனவும, அரசாஙகம தலையிடாதிருநததெனவுஙகொள வோம். இதனால சீனியுறபததியாளா நலல லாபம பெறுவா. வறியவா அதிகம விலைகொடுததுச சீனி வாஙகவேணடியேறபடும. இதனால வாழ்க கைச் செலவு ஏறும். அதனால தொழிலாளா அதிக கூலிகேடபா. அதை யனுசரிததுப் பல சிக்கலகளுணடாகும்.

சட்டமுறையான உச்சவிலை, பங்கீடு இன்றியே தேவை, சப்பிளை என்பவற்றுக் கிடையில் ஓர் இடைவெளியை உண்டாக்கும் :

படம் 5. சட்டபூர்வமான உச்ச விலை மட்டமிலலாவிடடாலும் விலை E க்கு உய ரும செயறகை உசசவிலைமட்டததில சபபிளையும தேவையும சமனாவதிலலை. குறைநத சபபிளையைப் பகிரிடுவதறகும பயனபடு தேவையை d'd' ககுக கொண டுவருவதறகும பொருததம பஙகீடு செய யுமொருவழி வகுககவேணடும.

எனவே நிலைமையைச் சமாளிபபதறகாக அரசாஙகம காஙகிரசின தூணை யோடும விலைநிலையாககும கநதோரின தூணையோடும விலையைக கடடுப படுததும. சீனி கூடியவிலை, பழைய விலையான இறுததல 7 சதமெனறு விதிகும. MN எனற கோடு சடடபூர்வமான உச்ச விலையைக குறிகும. இபபோது எனன நடகும ?

சடடபூர்வமான மடடவிலையில சபளையும தேவையும சமனாவதிலலை உறபததியாளர் விநியோகனை செயவதிலுமபாரக்க ஆயிரக்கணககில அதிக

மான இருத்தல் சீனி, நுகர்வோருக்கு அவசியம். இது MN எனற இடைவெளியினுல் காட்டப்படுளளது. இநத இடைவெளிமிக அதிகமான படியால கடைகளிலோ உறபததித தாபனங்களிலோ இததேவையை நிரப் பக்கூடிய அளவு சீனி இருகமாட்டாது. சீனி இலலாமலே சிலா காபபி சாபபிடவேணடிவரும. சடடபூரவமான உசச விலையிலலாவிடடால இந்தச் சிலா சீனி இலலாது சாபபிடாததைவிட 8 சதமோ 9 சதமோ அதறகுக கூடவோ கொடுத்துச சீனியை வாஙகுவா. அததியாயம 4 படம 3. இலே காட்டியவாறு MN க்குச செலலுததான ஒரு அம்பைபபோடடு இநத நிலையைக காட்டலாம். இந்த அம்பு 20 சதச் சமநிலை விலைவரையும் உயரும. நுகாவோா அதிகவிலைககு வாஙகுவதே சடடவிரோதமானது. வாஙகுபவர் அதிக விலைகொடுத்தாலும், விறபவா அதை ஏறகக் கூடாது. எனவே சீனிப பங்கிடடை நடததவேணடியேறபடுகிறது. முதலில இதை "முதலவநதவர்க்குக் கொடுபபது" எனற முறையில நடததலாம. அபபொழுது இதறகுமேல ஒருவருககுக் கொடுபபதிலலையெனறு விதி வைகக்லாம; அல்லது எல்லையினறியே முதலவநதவருககு விறகலாம. எனவே எலலாரும் நேரததை வீணகுகிக கியூ வரிசையில நினறு சாமான் வாஙகவேணடியேறபடும. ஆனால கியூவில நிறபவரெலலாருககும சீனி கிடைப்பதில்லை. சிலர் சீனியில்லாமலே வீடுதிருமபவேணடியேறபடும.

விலையநதிரம தடைசெய்யப்படுகிறது. பணமிருநதாலும் பொருளகிடைபப திலலை. முதலவநதவாக்குக் கிடைகிறது. அல்லது வேறு பலகாரணஙகளால பொருள் கிடைகிறது.

இதனுல் எவருககும் சந்தோஷம கிடையாது. சீனிவிறபவா சஙகடபபடு வார் நியாயததைச் செய்யவேணடுமெனற உணாசசியிலலாதபடசததில நிலைமை தாஙகமுடியாததாகிவிடும். சில சமயம் களள வாணிபம ஆஙகாஙகு தோனறும்.

சப்பிளமட்டத்துக்குத் தேவை இறஙகும்வரை, விலையை ஏறவிடுவது அரசியறகாரணஙகளுககும, சமூகக்காரணஙகளுககும ஏறறதனருலல மிஞ்சியிருக்கும ஒருவழி கூப்பன அல்லது புளவிப பங்கீடடுமுறையே.

இதைச் செய்தால் மக்கள ஆறுதலடைவர். ஏனெனில் விற்பனையாளர் வாஙகவநதவாகளைத் தூரததிவிடத தேவையிலலை.

வாஙகுவோா சபளை குறைவாகவிருநதாலும் தமககு ஏதோ ஒரளவு கிடைக்குமெனத திருபதிபபடலாம். ஆனால ஒரு சிலர் பங்கீடடில பழியைப் போடுவா. கூப்பன புள்ளிகளை ஏன அரசாஙகம அதிகரிகக்கூடாதெனறு கேடபா. இது நிலைமையை மோசப்படுததுவதால, இவாகள பழஙகாலதது அரசரைபபோனறவர். அதாவது கெடடசெயதியைககொணடுவரும சேவகரைககொலைசெய்யும் அரசரைபபோனறவா. இவாகளைப் பறறி எவரும அக்கறைகொளளவேணடியதிலலை.

சப்ளை, தேவை விடயததில் கூடபன எவவாறு தொழிறபடுகினறது. விலை நிலையாகும் கநதோர், $d'd'$ இகுத தேவைககோட்டை இறகும

அளவுக்குக் கூப்பனை அடிக்கும். இங்கே சப்பிளையும் புதிய தேவையும் மட்டவிலையில் சமனுகும். கூப்பனை அதிகம் அடித்தால் தேவை வலப் பக்கமாகவே அதிகம் சாயும்; அதனுல் பழைய இடர்ப்பாடுகள் முன்னையி லும் சற்றுக்குறைவாக இருந்துகொண்டேயிருக்கும். கூப்பனைக் குறைவாக அடித்தால் சீனி சப்பிளை அதிகரிக்கும். அப்போது சீனிப் பங்கீட்டைக்கைவிடும் அறிகுறிதோன்றும்.

மக்கள் எவ்வாறு சாதாரணமாக நடப்பர் என்பதை நன்கு அறிவதானுல் பைத்தியகார ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகவேண்டும். யுத்தகாலத்திலே விலையந்திரம் சீர்கெட்டுப்போவதைக் கவனித்தால், அது சாதாரண காலத் தில் செயற்படும் விசித்திரமான தன்மை விளங்கும். பொருள்கள் எப்பொழுதும் தேவைக்கு வேண்டிய அளவு நிறைந்திருப்பதில்லை. அருந்தலான பொருள்களை விலையானது பங்கீடு செய்யப்பண்ணுகிறது. அதிக நுகர்ச்சியிருந்தால் விலை உயர்ந்து அந்த அதிகரிப்பை நீக்குகிறது. அத்துடன் உற்பத்தியையும் பெருக்குகிறது. விலை வீழும் போது நுகர்வு அதிகரிக்கிறது; உற்பத்தி குறைகிறது; அதிக கையிருப்பைக் குறைக்கிறது.

சப்பிளை தேவைகளில், ஏகபோக உரிமை தலையிடல்.

பொருளாதாரத்தை அமைப்பதற்கு ஒருவழி போட்டி நிலையில் சப்பிளையையும் தேவையையும் அமைத்தல். இஃது ஒரு வழியேயன்றி ஒரேயொரு வழியன்று. ஒருசிலர் ஏகபோக உரிமையைப்பெற்றுல், விலைவை அவர்கள்போட்டிச் சமநிலையிலிருந்து அப்புறப்படுத்திவிடுவர். ஏகபோக உரிமையாளர் உற்பத்தியை குறைத்து விலையை உயரச்செய்யலாம். சப்பிளை, தேவை என்பவற்றில் அவ்வாறு தலையிடுவது நல்லதா? ஏகபோக உரிமையாளன் மற்றவர்களை விட மிகத்தகுதியுடையவனுயிருந்தால அல்லது மறறவர்களிலும்பார்க்க அதிக பணத்தேவையுடையவனுயிருந்தால் அவன் விலையை உயர்த்தியதை ஆதரிக்கச் சிலர் முன்வரலாம். அல்லது அவன் தனது பணத்தைத் தருமத்துக்கோ விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கோ பயன்படுத் துவானுயிருந்தால், தனவந்தரின் பணத்தை வாங்கி ஏழை எளியவர்க்குக் கொடுத்துதவுகிறனெனச் சிலர் அவனை ஆதரிக்கலாம்.

ஆனுல் ஏகபோக உரிமை விரும்புவோர், மற்றவர்களிலும் சிறப்பான பண்புடையவரென்று கூறிவிடமுடியாது. பொதுக் கைங்கரியங்களில் அரசாங்கமே ஈடுபடவேண்டுமன்றித் தான்தோன்றிகளான ஏகபோக உரிமையாளரல்லர். வரிமூலம கிடைக்கும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை அரசாங்கமே பொதுக் கருமங்களிற செலவு செய்யவேண்டும்.

எனவே போட்டி நிலையிலுள்ள சப்ளை தேவை முறையில் தலையிடுவது சில அபூர்வமான சந்தர்ப்பங்களிலன்றி மற்றும்படி கெடுதியையே உண்டாக்கும்.

ஏகபோக உரிமைச் சார்பான தலையீட்டினுல், உற்பத்தி அவசியமின்றிக் குறையும், அதனுல் பொருள்கள் அருந்தலாகி, விலை அதிகரிக்கும்.

மேலும் ஏகபோக உரிமையினால் தனிப்பட்ட சிலரிடம் செல்வம்போய்ச் சேரும். வருமானம் சரியாகப் பகிர்ந்து கொள்ளப்படமாட்டாது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் உற்பத்திக் குறைவு மிக முக்கியமானவிடயம். வருமானப் பங்கீட்டில் ஏற்படும் உயர்வு தாழ்விலும் பார்க்க இதுவே மிக முக்கியமானது. ஏகபோக உரிமையாளரின் செல்வத்தை வரி விதித்து அபகரித்தாலென்ன[1]? வருமானப் பங்கீட்டுத் தாரதம்மியத்தில் உள்ள குறையை நீக்கிவிடலாம். ஆனால் பொருள்களுக்கு அருந்தல் இருந்துகொண்டேவரும். உற்பத்திசெய்யக்கூடிய சக்தி இருந்தும் உற்பத்தி பெருகமாட்டாது.

ஏகபோக உரிமையை மக்கள் வெறுக்கின்றனர். எனவே சப்ளை தேவை அமைப்பில் அது தலையிடுவது தீமையையே உண்டாக்கும் என்பதை விவரிக்கத் தேவையில்லை.

சப்ளை, தேவைகளில் அரசாங்கத் தலையீடும் வேறு தலையீடுகளும்

சப்ளை, தேவை அமைப்பில் அரசாங்கம் தலையிடலாமா? ஆம்; அரசாங்கம் பொதுநன்மையை உத்தேசித்தே தலையிடும். ஆனபடியால் அத்தலை எதிர்ப்பு அதற்கு இருக்கவேண்டியதில்லை.

மக்களுக்கு எது நன்மையானது, எது தீமையானதென்பதை அரசாங்கம் அறியக்கூடிய நிலையிலிருந்தால் அதன் தலையீடு நிலைமையைச் சீர்திருத்த முடியும். உதாரணமாக அபின் விடயத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இந்தவிடயத்தில் நுகர்வோனைச் சிறுபிள்ளையாகவோ, பைத்தியக்காரனாகவோ, நல்லதுகெட்டது தெரியாதவனாகவோதான் அரசாங்கம் நடத்தும்.

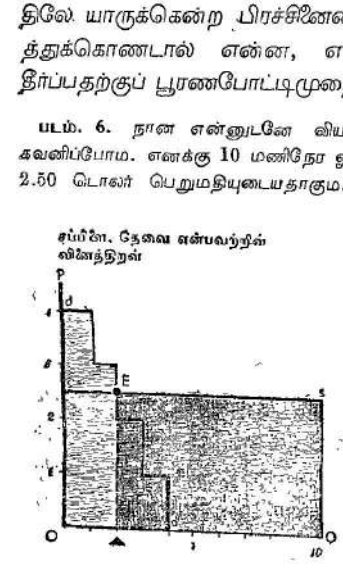
ஆனால் பெரியகார் விடயத்திலோ, சிகரட்விடயத்திலோ நுகர்வோன் எப்படியும் நடக்கட்டுமென்று அரசாங்கம்விட்டுவிடும். நுகர் வோனுக்குச் சுதந்திரம் வேண்டும். ஆனபடியால் விளம்பரங்கள் என்னவகையான சுவையை உண்டாக்குகின்றனவோ அத்தவகையில் அவன் செல்லச் சுதந்திரம் மளிக்கப்படுகிறது.

ஆனால் சந்தையில் விற்பனை செய்வோரும் வாங்குவோரும் மிகக் தனவந்தராகவோ, ஏழைகளாகவோ விசேடமாகத் தகுதியுடைய வராகவோ தகுதியற்றவராகவோ இருக்கும்பட்சத்தில் விடயம் சிக்கலுடையதாகிறது.

1: ஏகபோக உரிமையாளர் தொகை கூடி விலை உயர்ந்தால் எனை நடக்கும்? தொழின் முறைகளைத் தம்முள் அவாகள் பங்குபோடுவர். ஆனால் அதிகலாபததை எவரும் பெறமாட்டார். அப்போது வருமானப் பங்கீட்டிலுள்ள நீய தனமைகள் அகன்றுவிடும். ஆனால் விலைவாசிகள் இறங்கமாட்டா. தொழிலமுறைகளில் வீணவிரயமுண்டாகும். பூரண மற்றபோட்டியைப்பற்றி 25 ஆம் அதிகாயத்திலே கூறுமபோது இவவிடயத்தை மேலும் விரிவாய் ஆராய்வோம்.

தனது சொந்த ஒழுக்கநியதிகளை மக்கள் தலையிலே ஏற்றுமதல் பொருளியலாளர் பின்வருமாறு கூறுவர் :—

வருமானச் செறிவைத் திருத்துவதற்குப், போட்டி சப்ளைதேவை யந்திரத்தில் தலையிடுவது திறமையற்றமுறையாகும்[1]. என்ன வகையான வருமானச் செறிவை நீர் ஏற்படுத்தவிரும்புகிறீரோ, அதை வரிமுறையை அனுசரித்துத் திறம்படச் செய்யலாம். அதைவிடுத்து ஒரு தனிச்சந்தையில் தனிப்பட்ட ரொபின் ஹூட்முறையைப் பின்பற்றவேண்டியதில்லை. சமூகத்திலே யாருக்கென்ற பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வரி விதிப்பதை அனுசரித்துக்கொண்டால் என்ன, எப்படி என்ற பிரச்சினைகளைத் திறம்படத் தீர்ப்பதற்குப் பூரணபோட்டிமுறையை (அது நிலவுமானால்) அனுசரிக்கலாம்.

படம். 6. நான என்னுடனே வியாபாரஞ் செய்யும ஓர் இலகுவான சந்தர்ப்பத்தைக் கவனிப்போம. எனக்கு 10 மணிநேர ஒய்வு உண்டு ; இது சரியாக எனக்கு மணியொனறுக்கு 2.50 டொலர் பெறுமதியுடையதாகும. நான் ஒவ்வொரு மணிநேர வேலைக்கும் அல்லது தியாகஞ்செய்த ஒய்வுகளும 1 Q அலகு உற்பத்தி செய்யமுடியும். முதலாவது Q அலகு சரியாக எனக்கு 4 டொ. பெறுமதியுடையதாயும், அடுத்தடுத்த Q அலகுகள் முறையே 3 டொ., 2 டொ., 1 டொ., 0 டொ., பெறுமதியுடையன வாயுமிருக்கின்றன எனக் கொள்வோம். 6 ஆம் படம் Q இககு எனது சப்பிளையுந் தேவையையுங் காட்டுகினறது. E இல சமநிலை இருகிறது ; அதில 2 Q ஐ சரியாக நான் நுகாகிறேன். அவறறிலிருந்து 4 டொ. + 3 டொ. "திருப்தியை" நான பெறுகிறேன். (மெல்லிய நிழலிடுக காட்டப்பட்டுள்ளது) ; மேலும் எனது ஒயவில் எஞசியுள்ள 8 மணியிலிருந்து 8 மடங்கு 2.50 டொலரைப் பெறுகிறேன். (இருண்ட நிழலிட்டுக காட்டப்பட்டுள்ளது) ; அல்லது மொத்ததில் 27 டொ. திருப்தியைப் பெறுகிறேன் (பரப்பளவு மொத்ததாற் காட்டப்படடுள்ளது). நாம் 1 மணி மிகக் கூடுதலாகவோ மிகக குறைவாகவோ வேலை செய்வதில் உனடாகும் துடை எனது திருப்தியில் 50 சதததை அழித்துவிடும் என்பதை நாம எடுத்துக் காட்டமுடியும். இனடாவது மணிநேரத்தில எதிர்ப்டும இடைஞசல எனது திருப்தியில் 1.50 டொலரை அழித்திலிடும. இபபடியாக மேலும் உன்டாகும இடைஞசல் ஒவ்வொனறினாலும் மேன் மேலும் பளுவான இழப்பு ஏறபடும் ; dd இககும SS இககுமிடையே முரன்பாடு வளர்நதுகொண்டு வருதல் எடுத்துக காட்டுவதுபோல இநத இழபபு வரவரப் பெரிதாகிக கொண்டுபோகும்.

[1] வாங்குவோரும், விறபோரும் வித்தியாசமானவர்கள். அவர்கள் வருமானமும் தகுதியும் வெவவேறாக இருக்கலாம. இவைகள், போட்டிச் சமநிலைப் புள்ளியில, பொருளியற் பிரசசினைகளைத நாத்துவைப்பதற்குச் சிலபஙகீட்டுத் திறனுள்ள தனமைகள் இருகினறன எனற உணமையை மறைக்கின்றன. நான எனனுடன வியாபாரம செய்வதாகக கொள்வோம். மணிக்கு 2 50 டொலர் பெறுமதியான 10 மணித்தியால ஒய்வு நேரம் எனக்குணடு. ஒய்வு நேரததைத் தியாகஞசெய்து ஒவ்வொரு மணியும் Q அலகு உற்பத்தி செய்வோம். முதலாவது Q அலகு 4 டொலர் பெறுமதியாகும். ஆனால அடுத்த Q அலகுகள் முறையே 3, 2, 1, 0, டொலர பெறுமதியாக இருகும். படம 6. Q இன் சப்ளை தேவை என்பவறறைக் காடடுகினறது. சமநிலைE, 2 Q நுகரும் இடததில் இருக்கும். எனகு 2 அலகுகளால 4 + 3 டொலரும், மிசச ஒய்வு நேரததால 8 × 2.50 டொலருமாக 27 டொலர் பெறுமதியான

ஆனால் இது முழுவதும் விவாதத்துக்குட்பட்ட விடயங்கள். இதற்கு ஒரு விடைகிடையாது. உலகிலுள்ள எல்லாத் தேசங்களிலும் விலை விடயத்தில் பல முனையில் தலையீடு உண்டு. உதாரணம் : வீட்டு வாடகைகள் கட்டுப் படுத்தப்படுகின்றன. இரத்ததானம் முதலில் இலவசமாகப் பெறப்படுகிறது (ஏன் ?) வைத்தியர் செல்வரிடம் அதிக பணம் வாங்குவர் ; வறிய வரிடம் குறைவாக வாங்குவர். செல்வர் பணத்திலிருந்து வறியவருக்கு இவ்வாறு சகாயஞ்செய்யப்படுகிறது. (ஏன் இத்தகைய தனிப்பட்ட வரி முறை?) அரசாங்கம் பால்முதலிய உணவுப்பொருள்களுக்குச் சகாயஞ் செய் கிறது. விவசாயத்துக்கு அரசாங்கம் செயயும் உதவிகளைப்பற்றிப் பின்னர் கூறுவோம். போட்டியில் ஏகபோக உரிமையின் பூரணமற்ற தன்மைகள் என்ற விடயங்கள் பற்றியும் பின்னர் ஆராய்வோம்.

கருக்கம்

(அ) சப்ளை, தேவை என்பனபற்றிய நெகிழ்ச்சி

1. பிண்டப்பொருளியலின் அடிப்படைப் பிரச்சினை, சந்தை விலையமைப்பு எவ்வாறு பொருளியலின் மூன்று பிரிவுகளான என்ன, எப்படி, யாருக்கு என்பவற்றைச் சமாளிக்கிறது எனபதே. ஒவ்வொரு போட்டிச் சந்தையிலும் என்ன நடக்கிறது என்பதை நாலாம் அத்தியாயத்திலுள்ள கோடுகள் விளக்கும்.

2. விலையைக் குறைத்தால், மொத்த வருமானத்துக்கு என்ன நடக் கிறதென்பதிலேயே தேவை நெகிழ்ச்சி தங்கியுள்ளது. விலை குறைப்பு மொத்த வருமானத்தை அதிகரிக்கச் செய்யுமா ? குறையச் செய்யுமா ? மாற்றமில்லாமலிருக்கச் செய்யுமா எனபதிலேயே தேவை, நெகிழ்ச்சியு டையதா, நெகிழ்ச்சியற்றதா, ஒரலகுடையதா என்பது தங்கியுள்ளது. தேவை நெகிழ்ச்சியின், எண்குணகம், தொகையிலுண்டாகும் வீத அதிகரிப்பை விலைக்குறைவின் வீதத்தால் பிரிக்க உண்டாவது.

3. சந்தைவிலை P, குறித்த ஒரு வீதத்தால் உயர்த்தப்பட்டபோது, கொடுக்கப்பட்ட சப்ளை Q வின் விழித மறிவினையை அளப்பது சப்ளை நெகிழ்ச்சி.

4. மாஷல் கால அமிசத்தை வலியுறுத்தினார். (அ) நிலையான சப்ளை யின் தற்காலிகமான சமநிலை (ஆ) மாறுத தொழிற்சாலை, கம்பெனி என்பவற்றின் மாறுகின்ற உற்பததி சம்பந்தமான குறுந்தவணைச் சமநிலை. (இ) கம்பெனிகள் தொழிற்சாலைகள் என்பவற்றின் தொகையும் எனைப் பொருளியல் நிலைமைகளும், புதிய தேவைமட்டத்துக்குத் தமது கருமங் களைச் சரிக்கட்டிக்கொண்டபோது உள்ள சாதாரண விலையின் நீண்ட தவணைச் சமநிலை.

திருப்தி இடைக்கும். நாள் வேலை செய்யாவிட்டால் முதல் மணியில் 50 சதம் இழப்போம். அடுத்தடுத்த மணிகளில் நாள் இழப்பவை கூடிக் கொண்டே போகும். இது dd, ss, என்பவற்றிற்கிடையேயுள்ள வித்தியாசத்திலிருந்து தெரியும்.

(ஆ) சப்ளை, தேவை என்பவற்றின் பிரயோகமும் நிபந்தனைகளும்

5. சப்ளை, தேவை என்ற சாதனம், சப்ளை, தேவையாகிய கோடுகளில் தனித்தனி அல்லது ஒன்று சேர ஒரே நேரத்திலுண்டாகும் நகர்த்துதலின் விளைவுகளை ஆராய உதவுகிறது. "தேவையில் அதிகரிப்பு", (தேவைக் கோடு முழுதாகவே வெளிப்புறமாக நகர்தல்), விலை குறைவதால், "தேவைப் பட்ட பொருளின் தொகையில் அதிகரிப்பு" (அதாவது மாறுத ஒரு கோட்டில் கீழ் நோக்கிய நகர்வு) என்பனபற்றிய மயக்கங்களை ஆரம்ப மாணாக்கர் தவிர்க்கவேண்டும்.

6. ஒரு பொருளின் ஓர் அலகுகு இத்தனை டொலர் வரியென்று விதித்தால், அது புதியதொரு சமநிலைக் குறுக்குவெட்டை உண்டாக்கும். அவ்வரியை, நுகர்வோர் ஓரளவு தாங்குவர். அது சப்ளைக்குச் சார்பாக, தேவை எத்தனை நெகிழ்ச்சியற்றதாயிருக்குமோ அத்தனை அளவினதா கும்.

7. விலையை, ஆயிரம் சக்திகள் பாதிக்கின்றன. ஆனால் சுதந்திரமான போட்டிச் சந்தையிலே, அவை சப்ளை தேவை என்பவற்றுக்கூடாகவே செயற்படுகின்றன. உதாரணமாக, உற்பத்திவிலை போட்டிவிலையை, சப்ளை யைப் பாதிப்பதன்மூலமே பாதிக்கும். வேறுவகையிலன்று

8. சப்ளையில் அல்லது தேவையில் மாற்றங்களைச் செய்து விலையில் அரசாங்கம் மாற்றத்தையுண்டாக்கும். சிலவேளைகளிலே போட்டிசசந்தை யில் தலையிடக்கூடிய சட்டங்களையும் விதிக்கும். அந்த குணங்களில் சப்ளை யும் தேவையும் சமனுயிருக்கமாட்டா. சில உற்பத்தியாளரோ, நுகர்ப வரோ, சட்டபூர்வமான விலையில் வாங்கவோ விற்கவோ முடியாது, கூடிய விலையில் விவகாரஞ்செய்ய விரும்பலாம். இதனால் ஏற்படும் குறைபாடு களைச் சட்டபூர்வமாக நீக்குதல் (அதாவது பங்கீடு செய்து) நீக்காவிட்டால், குழப்பமும் கள்ள வாணிபமும் உண்டாகலாம்.

9. சப்ளை தேவைகளில் தற்காலிகமாகவும், ஒரு தலைமுடிபாகவுமுள்ள தலையீடு பெரும்பாலும் கெடுதியை உண்டாக்கும். உதாரணமாக, எக போக உரிமை சார்பான தலையீட்டை எடுத்துக்கொள்வோம். இங்கே எற் படக்கூடிய தீமை அதிகமன்று. வருமானச் செறிவு அத்தனைக் குழப்ப முடையதாகாது. இங்கே சமூகம் வாங்கும் சக்தியுடையதும், தேவைப்படு வதுமான பொருளில்லாமலே சமாளிக்கவேண்டியேற்படுகிறது. விரும்பிய வாறு வருமானத்தைப் பங்கீடுபண்ணவோ, வேறு வகையான சமூக நலனை மனத்திற்கொண்டோ அரசாங்கம் சப்ளையிலும் தேவையிலும் தலையிடுமானால், இத்தகைய திறமையற்ற முறையைப் பிரயோகிப்பதில் செலவுவகை மறைந்திருக்கும். மேலும் விரும்பிய அதேபயனை வரி முறையைப் பயன்படுத்துவதாலும், சந்தைவிலைத் திறமையைப் பாது காப் பதாலும் நிறைவேற்றலாம்.

ஆராய்ச்சிக்கான வினாக்கள் :

1. கோதுமைத் தேவையை என்ன அமிசங்கள் அதிகரிக்கும்; சப்ளையை எவை அதிகரிக்கும்?

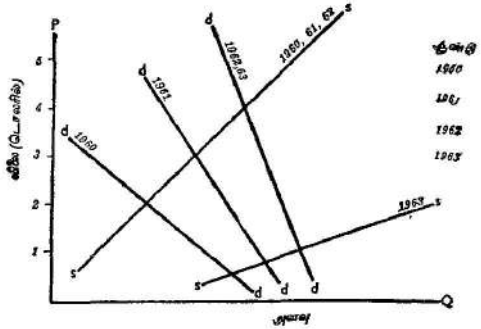
2. நெகிழ்ச்சியற்ற தேவை பின்வருபவற்றில் எவைக்கு உண்டு :— வாசனைத் திரவியம், உப்பு, பென்சிலின், சிகரெட், ஐஸ்கிரீம், சொக்லேட்ஐஸ்கிரீம் ; ஏன்?

3. தேவை நெகிழ்ச்சியுள்ள தாயின் (நெகிழ்ச்சியற்ற தாயின், ஓரல கையனு சரிதததாயின்) விலை P உயர்ந்தால் மொத்த வருமானத்துகு என்னநிகழும்? இம்மூன்று வகைகளிலும், உயர்ந்த தொகையால் (Q) உண்டாகும் விளைவென்ன?

4. "நெகிழ்ச்சியான தேவை என்றால் நெகிழ்ச்சியான சப்ளை என்பதே அர்த்தம். ஏனெனில் கோடுகள் ஒன்றையொன்று வெட்டும்" இந்தக் கூற்றைக் கண்டிக்க.

5. மாஷலின் முக்காலத் தவணைகளையும், அவற்றின் சமநிலைகளையும் விளக்குக.

6. பல வருடங்களுக்கான கோதுமையின் தேவை, சப்ளைக் கோடுகளைக் காட்டும் கீழேயுள்ள படத்தை ஆராய்க. பின்னர் பக்கத்திலுள்ள அட்டவணையை நிரப்புக. அது நாலு வருடத்துக்குமான கோதுமை விலையைத் தனித்தனியே காட்டுகிறது. (குறுக்கே வெட்டும் புள்ளிகளிலிருந்து தேவை சப்ளை நெகிழ்ச்சியை மதிப்பிடுவது கடினம் என்பதைக் கவனிக்க).

7. தேவை நெகிழ்ச்சியற்றதாயிருக்கும்போது விற்பனைவரி பெரும்பாலும் நுகர்வோரையே பாதிக்கும். தேவை நெகிழ்ச்சியுடையதாயிருந்தால் அதற்கு எதிர்மாறாயிருக்கும். சப்ளை மிக நெகிழ்ச்சியுடையதானால் (SS கோடு போல அது இடைநிலையாயிருக்கும் போது) என்ன நடக்கும்? சப்ளை பூரணமாக நெகிழ்ச்சியற்றதானால் என்னவாகும்?

8. பைப் முதலியன இணைப்போருக்குச் சட்டபூர்வமான உயர்வான, குறைந்தபட்சச் சம்பளம் விதிகப்பட்டால் அது அத்தகைய வேலையி லீடுபட்டோரிடை என்ன விளைவையுண்டாக்கும்?

9. பின்வரும் கருத்துக்களை மறுபடி நினைவிலிருத்துக :
அண்டப் பொருளாதாரம், பிண்டபபொருளாதாரம் ; மொத்த வரு மானம், $P \times Q$; நெகிழ்ச்சியுள்ள, நெகிழ்ச்சியற்ற, ஒற்றையலகான நெகிழ்ச்சியுள்ள,
சப்பிளை நெகிழ்ச்சி,
மாஷலின் முக்காலத்தவணை,
தேவையும், தேவைப்படும்தொகையும்,
ஒரு கோட்டையனுசரித்த மாற்றமும், அக்கோட்டின் நகர்வும், வரிவீதம்,
உற்பத்திச்செலவு, சப்பிளை, விலை
சப்ளை, தேவைக்கோடுகளைப் பாதிக்க அரசாங்கம் எடுக்கும் நட வடிக்கைகள்,
பங்கீடும் விலை நியமித்தலும்
ஏகபோகமான உரிமையாளர் உற்பத்தியைக் குறைத்தலும், வரு மானப் பங்கீட்டை ஏகபோக உரிமையாளர் மாற்றுதலும் நல்ல நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் சப்பிளை, தேவை என்பவற்றிலே தலை யிடும்போது தியாகஞ் செய்யக்கூடிய திறமைகள்.

இருபத்தொன்றும் அத்தியாயம்

தேவை, பயன் என்பவை சம்பந்தமான கொள்கை

ஒன்றிலும் நன்மை காணுதவன் யார்? பொருள்களின் விலையை அறிந்தவனும், அவற்றின் மதிப்பை அறியாத வனுமே அவன்.

ஒஸ்கார் வைல்ட்

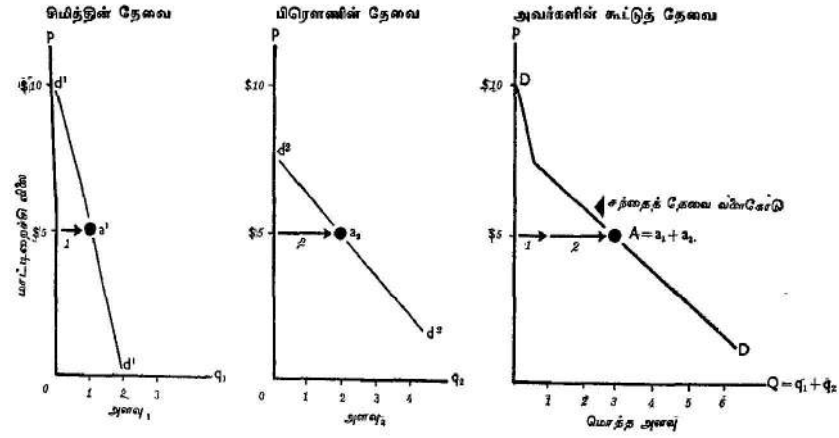
போட்டிச்சந்தையிலே விலையானது சப்ளை, தேவை என்ற கோடுகளால் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. ஆனால் தேவை அட்டவணைக்குப்பின்னால் இயங்கும் பொருளாதாரத் தத்துவமென்ன, சப்ளை அட்டவணைக்குப் பின்னால் இயங் கும் பொருளாதாரத் தத்துவமென்ன? இந்த அத்தியாயத்திலே சந்தைத் தேவை அட்டவணைக்குப் பின்னால் இயங்கும் பொருளாதாரக் கொள் கைகளைச் சுருக்கமாக ஆராய்வோம். சப்ளை அட்டவணை சம்பந்தமான பொருளாதாரக் கொள்கைகளை அடுத்த அத்தியாயத்திலே சுருக்கமாக ஆராய்வோம்.

தனிப்பட்ட தேவைகளைக் கூட்டினால் சந்தைத் தேவையுண்டாகும்

மாட்டிறைச்சிக்குச் சந்தையில் இருக்கும் தேவையை அறிவதற்குச் சமூ கத்திலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் தேவைப்படும் அப்பொருளின் தேவை யின் மொத்தத்தைக் காணவேண்டும். ஒவ்வொரு நுகர் வோனுக்கும் ஒரு தேவைக்கோடு உண்டு. அதை இறைச்சிவிலைக்கு எதிராகக் குறிக்கலாம். இது பொதுவாக வலப்பக்கமாய்க் கீழே சரியும். அதாவது வடமேற்கிலிருந்து தெனகிழக்காகச் சரியும். நுகர்வோரெல்லாரும் ஒரே வகையான தேவையுடையவராய் இருக்கிறார்களென்று வைத்துக் கொள் வோம். உதாரணமாக 10 லட்சம் நுகர்வோர் இருக்கிறார்களெனக் கொண்டால் சந்தைத் தேவைக்கோடு தனிப்பட்டவர் தேவைக்கோட்டை 10 லட்சம் முறை பெருப்பித்த கோடாகவேயிருக்கும்.

ஆனால் மக்கள் எல்லாரும் ஒரேமாதிரி இருப்பதில்லை. சிலருக்கு வரு மானம் அதிகமிருக்கும் சிலருடைய வருமானம் குறைவாக இருக்கும். சிலர் மாட்டிறைச்சியையே விரும்புவர். வேறுசிலர் காய்கறியையோ பன்றியிறைச் சியையோ விரும்புவர். ஒவ்வொரு நுகர்வோரின் கோட்டையும் உபயோகித்துச் சந்தைத் தேவைக்கோட்டைப் பெறுவதானால் என்ன செய்யவேண்டும். குறிப்பிட்டதொரு விலையிலே ஒவ்வொரு நுகர்வோனும் நுகரும் பொருளின் மொத்தத்தைக் கணிக்கவேண்டும். இந்த மொத்தத்தை சந்தைத் தேவைக்கோட்டில் ஒரு தானமாக அமைக்கவேண்டும். அல்லது நமக்கு விருப்பமானால் நாலாம் அத்தியாயத்திலே கண்டபடி தேவை அட்டவணையில் மொத்தத்தைக் குறிப்பிடுவோம்.

சந்தைத் தேவையைப் பெறுவதற்கு, நுகர்வோரின் தேவைவளைகோடுகளை ஒன்று சேர்ப்போம்.

படம். 1. 5 டொலா போன்ற ஒவ்வொரு விலையிலும் ஒவ்வொருவருக்கும் தேவைப்படும தொகையை இடைநிலையாகச் சோப்போம். இவ்வாறு சந்தைத் தேவைத் தொகையைப் பெறுவோம.

சுருக்கம் : தனிப்பட்டவர் தேவையை ஒவ்வொருவிலையிலும் கூட்டினால் கடைசியாகச் சந்தைதேவைக்கோடு கிடைக்கும். (படம் 1 தேவைக்கோடுகள் எல்வாறு கிடைநிலையாகச் சேர்க்கப்படுகின்றனவென்பதைக் காட்டும்).

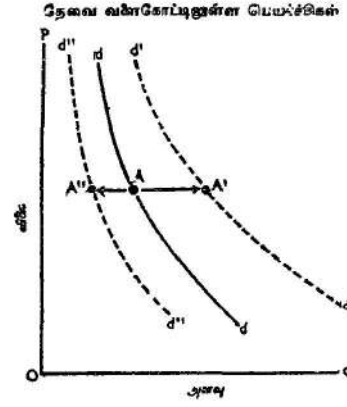
வருமானமாற்றத்தாலும், வேறு மாற்றங்களாலும் தேவை நிலைமாறுதல்

விலைமாற்றமின்றி வேறு மாற்றங்களால் தேயிலையின் தேவையில் மாற்றமுண்டாகலாம். பணவருவாயில் மாற்றமுண்டானால் நாம் வாங்கும் பொருளகளை அதிகமாக வாங்குவோம். இவ்வுண்மை வரலாற்று அனுபவத்தாலும், வரவுசெலவு ஆராய்ச்சிகளாலும், நமது சொந்த நடத்தைகளாலும் கண்டறிந்த உண்மையாகும். வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்களில் அதிக அதிகரிப்பு உண்டாகாது. ஆனால் போகப் பொருள்களிலேதான் அதிக அதிகரிப்பு உண்டாகும். மலிவுப்பொருள்கள் பலவற்றைக் கைவிட்டுவிட்டு விலையுயர்ந்த உணவுப் பொருள்களை வாங்க நாட்டமுண்டாகும்.

தேவைக்கோட்டுக் கணக்கில் இந்தமாற்றத்தின் அர்த்தமென்ன ? ஒரு பொருளின் விலை இறங்கினால், அது எவ்வளவு கொள்வனவில் அதிகரிக்கிறதென்பதை வரைப்படமுறையில் காட்டுவதே தேவைக்கோடு. ஆனால் வாங்கும் பொருளின் அளவு, மற்றப்பொருள்களின் விலைகளில் மாற்றமுண்டானாலும் மாறும்; நுகர்வோன் வருமானத்திலுண்டான மாற்றத்

திலும் மாறும். ஆனால் இத்தகைய மாற்றங்களுண்டாவதில்லை யென்ற கருத்தைக்கொண்டுதான் தேவைக்கோடு கீறப்படுகிறது. ஆனால் மற்ற அமிசங்கள் மாறினால் என்ன நடக்கும்? அப்போது தேவைக்கோடு முற்றும் வலப்பக்கமாகவோ இடப்பக்கமாகவோ நகரலாம்.

வருமானத்தில் மாற்றத்தினாலோ, வேறு பொருள்களின் விலை மாற்றத்தினாலோ தேவை வளைகோடு நிலைமாறலாம்.

படம் 2. உயர்ந்த வருவாய் *dd*, ஐ *d'd'* ஆக மாற்றும். (இதைவிளக்குக. வருவாய் குறைந்தால் *dd*, *d"d"* ஆக மாறும். இதையும் விளக்குக.) கோப்பிவிலை அதிகரித்தால், தேயிலையின் *dd*, *d'd'* ஆக மாறும். (கோப்பி விலையிறங்கினால் என்ன நடக்கும்? எலுமிச்சை விலை அதிகரித்தால் எனனவாகும்? மக்களுடைய உருசியில் மாற்றமுண்டானால், அல்லது குடிசனம் பெருகினால், அல்லது விலைகள் எதிர்காலத்தில் மாறும் என எதிர்பார்த்தால், *dd* கோட்டில் மாற்றமுண்டாகலாம்.

படம் 2 அத்தகைய மாற்றங்களைக் காட்டுகிறது. வருமானத்தைக் குறித்த ஒரு அளவாக்கி, மற்றப் பண்டங்களின் விலைகளும் மாறுதிருக்குமானால் நுகர்வோரின் தேயிலைத் தேவைக் கோட்டைக் கீறிவிடலாம். விலையும், தொகையும் A என்ற தானத்திலிருப்பதாகக் கொள்ளலாம். இப்போது அவனுடைய வருவாய் அதிகரிக்கிறதெனக் கொள்வோம். தேயிலையின் விலை மாறுவிட்டாலும், அவன் முன்னையிலும் அதிகமாகவே தேயிலை வாங்குவான். அப்போது தேவைக்கோடு வலப்பக்கமாய் *d'd'* க்கு நகரும். A, A′ க்கு மாறும். அது அவன் கொள்வனவு செய்யும் தேயிலையின் அளவில் உண்டானமாற்றத்தைக் காட்டும். அவனுடைய வருமானம் விழுமானால் அவன் வாங்கும் தேயிலை குறையும். இது *d"d"*, A" என்பவற்றால் காட்டப்படுகிறது.

தேவைக்கோடு வருமானத்தில் மாத்திரம் தங்கியிருக்க வில்லை. தேயிலைப்பானஞ் செய்வது நாகரிகமாகக் கருதப்பட்டால் தேயிலைக்குத் தேவையுண்டாகும். அதனால் கோடு வலப்பக்கமாக நகரும்; தேயிலை குடிப்பதை மக்கள் பெரிதாக மதியாவிட்டால் தேவைகுறையும். ஒரே அளவு தேயிலையையே ஒவ்வொருவரும் பயன்படுத்திவந்தாலும், குடிசனம்பெருகினால் பொதுவாகச் சந்தைத் தேவை அதிகரிக்கும். வியாபாரப் பூரிப்பு உண்டாகப் போவதாக மக்கள் நினைத்தால் அவர்கள் தமது கொள்

வனவை அதிகரிக்கலாம். விலைமலிவாயிருக்கும் பொழுதே வாங்கி வைத்துவிடவேண்டுமென்பது அவர்களுடைய நோக்கம்[1]. வேறு காரணங்களாலும் தேவைக்கோடு நகரலாம்.

தேவையின் குறுக்குத் தொடர்புகள்

தேயிலையின் விலை ஏறினால், அதை வாங்குவோர் தொகை குறையும். அதனால் வேறுப் பொருளகளை வாங்கும் அளவும் குறையும். தேயிலை விலை ஏற்றத்தினால் லெமன்போன்ற பண்டத்துக்குந் தேவைகுறையும். அதாவது லெமனின் தேவைககோட்டைக் கீழே இறக்கிவிடும். அத்துடன் கோப்பியின் தேவையும் அதிகரிக்கும். ஆனால் உப்பின் தேவையை அது பாதிக்கமாட்டாது.

இதனால் நாம் தேயிலையும் கோப்பியும் போட்டிப் பொருளெனக் கூறுகிறோம். அவை ஒன்றுக்கொன்று ஈடானவை ; பதிற்பொருள்கள். தேயிலையும், லெமனும் ஒன்றுக்கொன்று துணையானவை. அனுபானங்கள். தேயிலையும் உப்பும் தனித்தனிப்பொருள்கள். மாட்டிறைச்சிக்குப் பன்றியிறைச்சி ; வான்கோழிக்கறிக்குப் புளிக்குழம்பு ; காருக்குப் பெட்ரோல், எண்ணெய்க்கு நிலக்கரி என்பவற்றின் தொடர்புகளை வாசகர் அறிந்து கொள்ளலாம்.

மற்றப் பொருள்களின் விலை மாறுவதால் உண்டாகும் விளைவை எடுத்துக்காட்டுவதற்கும் படம் 2. ஐ நாம் பயன்படுத்தலாம். கோப்பியின் விலை இறங்கினால், நமது நுகர்வோர் குறைவாகத் தேயிலையை வாங்குவார். தேவைக்கோடு *d"d"* க்கு நகரும். லெமனின் விலை வீழ்ச்சியடைந்தால் என்னவாகும். மாற்றம் மிக அற்பமாகும். அல்லது சூனியமாகும். ஏதாவது மாற்றமிருந்தால், அது தேயிலையில் அதிக கொள்வனவாகவேயிருக்கும். *dd* யானது வலதுபக்கமாக நகரும். எனிப்படி நிகழ்கிறது. கோப்பி தேயிலைககுப் போட்டியான பொருள். லெமன் அதற்கு அனுபானம். அதாவது அதற்குத் துணையான பொருள்[2].

குறைந்து செல் இறுதிநிலைப் பயன் விதி.

கீழ்நோக்கிச் சரியும் தேவைவிதி மிக முக்கியமானது. ஆனபடியால், அதன் பொருளாதார அடிப்படையை ஆராயவேண்டியது அவசியமாகும். கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்குள் பொருளியலாளர் " இறுதி நிலைப் பயன் என்ற மூலாதாரமான கருத்தைக் கண்டுபிடித்தனர். இதை ஆராய்ந்ததனையனால தேவைக்கோட்டை அமைக்கவும், அதன் தன்மைகளை விளக்

1. இனறு பத்திரிகையில் தேயிலை விலையேறப்போவதாய்ச் செய்தியிருக்குமானால் நான் உடனே தேயிலையை அதிகமாக வாங்கமுற்படுவேன். விலையேறினால் நான் தேநீர் அருந்துவதைக் குறைப்பேன். விலையிறங்கினால் தேநீர் குடிப்பதை அதிகரிப்பேன.

2. பொருளின விலை தவிர்ந்த ஏனைய காரணங்கள் மாறும்போது தேவைக கோட்டில் நகர்வு ஏற்படும். பொருளின விலை மாறுவதால் தேவைக் கோட்டை அனுசரித்து மாறறமுண்டாகும் கோட்டை அனுசரித்த மாற்றதிற்கே கீழ்நோக்கிச் செல்லும் தேவை விதிபொருந்தும்.

கவும் கூடியதாயிருந்தது. அந்தக் கொள்கைகளின் அடிப்படைக் கருத்துக்களே மாத்திரம் இங்கே குறிப்பிடலாம். விரிவான ஆராய்ச்சிக்கு வேறு நூல்களையே பார்க்கவேண்டும்.

நுகர்வோன் என்ற முறையில் உமக்குத் திருத்தியைக் கொடுக்கக்கூடிய பொருளையே நீர் வாங்குவீர். இதனைப் "பயன்" என்கிறோம். ஒரு பொருளின முதல் அலகு உமக்கு மனவியல்சார்பானதொரு பயனைக் கொடுக்கிறது. இரண்டாவது அலகை நீர் நுகர்கிறீர் எனக் கற்பனை செய்க. இரண்டாவது அலகு மேலதிகமான பயனைக் கொடுப்பதால் உமது பயனின் மொத்தம் அதிகரிக்கிறது. அதேபொருளில் மூன்றும், நாலாம் அலகுகளைச் சேர்த்தாலென்ன ?

ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னால் பொருளியலாளர் குறைந்துசெல் விளைவு விதியைப் போலத் தொனிக்கும் ஒரு முக்கியமான விதியைப் பிரகடனம் செய்தனர். தொடர்ந்து தொடர்ந்து பொருளை உள்ளிடுவதால் உண்டாகும் மேலதிக உற்பத்திப்பொருளைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதிலும் பார்க்க (அத்தியாயம் 2, அட்டவணை 2ஐப் பார்க்க) இந்தவிதி ஒரு பொருளை மேலும் மேலும் சேர்ப்பதால் உண்டாகும் மனவியல் சார்ந்த பயனின் போக்கைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இதைச் சொல்லால் விபரிக்கலாம் ; இலக்கத்தால் விபரிக்கலாம் ; இரண்டுகோடுகளாலும் விளக்கலாம்.

குறைந்துசெல் இறுதிநிலை விளைவு விதி.

ஒரேபொருளை அதிகமாக நுகரும்போது உமது மொத்தப்பயன் (மனவியற்சார்பானது) அதிகரிக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் "இறுதிநிலைப் பயன்" எனற சொல்லால் ஒரு பொருளின் "மேலதிகக் கடைசி அலகினால் உண்டாகும் மேலதிகப் பயனைக் குறிப்பிடுவோம். அதே பொருளைப் புதுப்புதிதாகச் சேர்க்கும்போது உமது மொத்தப் பயன் மந்தம் மந்தமாகவே பயன்படும் ; எனெனில் ஒரே பொருளை மேலும் மேலும் அடுக்குவதால் அதிற் கருத்துக்கெட்டுக் கொண்டு வரும். மொத்தப் பயனில் ஏற்படக்கூடிய அதிகரிப்புக் குறையும்போக்கைப் பொருளியலாளர் பின் வருமாறு குறிப்பிடுவர் :—

ஒரு பொருளின் நுகர்வு அதிகரிக்கும்போது, அதனுடைய இறுதிநிலைப் பயன் (அதாவது அப்பொருளின் கடைசி அலகினால் பெறும் மேலதிகப் பயன்) குறைந்துகொண்டு வரும்.

அட்டவணை 1இல் கோடு (1) குறித்த பொருளின் நுகர் தொகையைக் காட்டுகிறது. (2) ஆவது கோடு நுகரும்பொருளின் மொத்தப் பயன் அதிகரித்தாலும் அது இறக்கமான அதிகரிப்பையே காட்டுகிறது. கோடு (3) ஒரு பொருளின்கடைசி அலகு ஒன்று அதிகரிகக்பட்டால், விளையும் மொத்தப்பயனின் அதிகரிபபாக இறுதிநிலைப்பயனை அளக்கிறது. அட்டவணையிற் காணப்படும் இறுதிநிலைப்பயன்கள் குறைந்து செல்வது குறைந்து செல் இறுதிநிலைப்பயன்விதியை விளக்குகிறது. படம் 3 இலே, இடது

பக்கத்திலுள்ள படத்திலே மொத்தப் பயன் குறைந்தகதியில் அதிகரிப்பதைக்காணலாம். வலதுபக்கத்துப் படத்திலே இறுதிநிலைப்பயன்கள், அதாவது பயனின் அதிகரிப்புக்களே (பயன்னின் மொத்தமன்று) காணலாம். குறைந்து செல் இறுதிநிலைப்பயன் விதி என்றால் படம் 3b யிலுள்ள தொடர்புகள் அதாவது படம் 3a யிலுள்ள மொத்தப் பயன்தொடர்புகள் மேலிருந்து பார்க்கும்போது குவிந்திருக்கும். ஏனெனில் மொத்தப்பயனின் வளர்ச்சி குறைந்துகுறைந்தே செல்லும்.

மேலதிகமாக ஒரு பொருளை நுகரும்போது உண்டாகும் மனப்போக்கை அவதானித்த, சென்ற தலைமுறையைச் சேர்ந்தபொருளியலாளருக்குக் குறைந்துசெல் இறுதி நிலைப்பயன் விதி பொருத்த முடையதாகத் தெரிந்திருக்கலாம். சென்ற நூறாண்டின் அகநூலறிஞர் செய்த ஆராய்ச்சிகளும் இந்த உண்மையை உறுதிப்படுத்தியிருக்கலாம்.

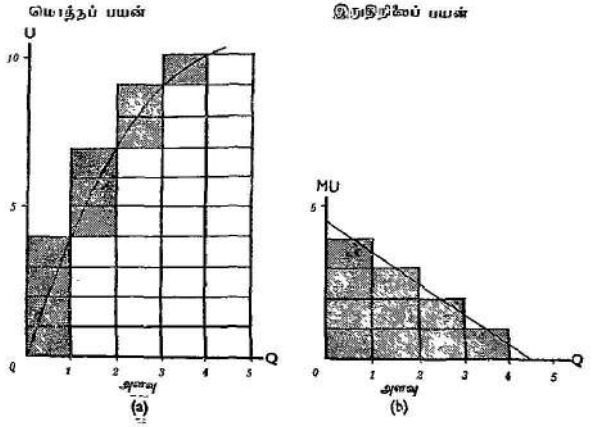
உதாரணமாக ஒருவனுடைய கண்ணைக் கட்டிவிட்டு உள்ளங்கையை நிமிர்த்தியபடி கையை நீட்டச் சொல்லுங்கள். உள்ளங்கையிலே ஒரு பாரத்தை வையுங்கள் அது அவனுக்குத் தெரிந்துவிடும். பின்னர் மேலும் அதிக பாரத்தை ஏற்றிவிட்டுக் கடைசியில் ஆரம்பத்திலே ஏற்றிய அளவு பாரத்தை ஏற்றினால் அவனுக்கு அது தெரியாமலிருக்கலாம். அதாவது மொத்தப்பாரம் எவ்வளவு அதிகமோ, அவ்வளவுக்கு அவன் கடைசியாகச் சேர்க்கும் உபரிப்பாரத்தை உணரமாட்டான்.

இலக்கங்களாலும், வளை கோடுகளாலும் குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப் பயன் விதியைக் காட்டலாம்.

ஒரு பொருள் நுகரப்பட்ட அளவு (1)	மொத்தப் பயன் (2)	இறுதிநிலைப பயன் (3)
0	0	
		4
1	4	
		3
2	7	
		2
3	9	
		1
4	10	
		0
5	10	

அட்டவணை 1. மொத்தப்பயன் நுகர்வோடு உயர்ந்தாலும் அது குறைந்துசெல் வேகத்திலேயே உயருகிறது. இதன அர்த்தமென்ன? இறுதிநிலைப்பயன் (அதாவது பெருவின் கடைசி உபரி அலகு ஒவ்வொன்றினாலும் உண்டாகும் உபரிப் பயன்) குறைந்துகொண்டே போகுமென்பதே.

ஒலி, ஒளி, முதலிய புலனறிவுகள் கூட இத்தகைய குறைந்துசெல் பயனைக் கொடுப்பதை உணர்ந்த பழைய பொருளியலாளர் பொருளாதாரத் துறையில் உள்ள இந்த விதி பொருத்தமுடையதென நம்பினர்[1]. குறைந்து செல் இறுதிநிலைப்பயன் விதியை இலக்கங்களினூலோ கோடு கவினூலோ காட்டலாம்.

படம் 3. ஒவ்வொரு புதிய அலகினாலும் விளையும் மேலதிகப் பயனைத் தடித்த படிகள் காட்டுகின்றன. மொத்தப்பயன குறைந்துசெல வீதத்தில் அதிகரிக்கிறது என்பதை வலப் பக்கத்திலுள்ள இறுதிநிலைப்பயனின குறைந்துசெல படிகள் காட்டுகின்றன. அலகுகளின் அளவைக குறைத்தால், மொத்தப் பயனிலுளள படிகள் அழுத்தமாக்கப்பட்டு, மொத்தப்பயன் கறுத்த கோடாகிக் காட்சியளிக்கிறது. இறுதிநிலைப்பயன இப்போது (a) யிலுள்ள கோட்டின் வீழ்வோடும (b) யில காட்டிய இறுதிநிலைபயனோடும் ஒத்திருக்கிறது. இது மேற்நோக்கிச் சரிந்து செலகிறது.[2]

[1] பண்டத்தேவைகோடடை விளகக, பயனை அளக்கும் சரியானமுறை முக்கியமான தலைவென்பதை இக்காலத் தலைமுறையினர் உணர்ந்தனர். சிலர் உள்முக ஆராய்ச்சியைப் பயன்படுத்துவர். இரண்டாம் தொப்பியின் இறுதிநிலைப்பயன் முதலாம் தொப்பியின இறுதி நிலைபயனிலை அரைவாசியாகும். பொருளியலாளர பெரும்பாலும் இன்று "சமநோக்குக் கோடுக "ளையே பயனபடுத்துவர. இதனைப்பற்றி இந்த அதிகாரத்தின் கடைசியிலுள்ள அனுபந்தத்தைப் பார்கக. இவற்றில் எதாவது ஒருமுறையை அனுசரித்து சதுரத்தாலைக் கோட்டின் பொருத்தன்மைகளை நிலை நாட்டலாம்.

[2] (3) ஆம கோட்டிலுள்ள இறுதிநிலைப் பயன்களின் மொத்தம் குறித்த ஒரு புள்ளிக்கு மேலே கணகெடுத்தால் 2 ஆம் கோட்டிலுள்ள மொத்தப்பயனோடு சமனாயிருக்கும்.

$(4+3+2=9$ இது 2 ஆம் கோடடிற் காட்டப்படடுள்ளது. $4+3$ எதைக் கொடுக்கும்?) படத்தைப பாத்துக கணிக்குமிடத்து, இறுதி நிலைப்பயன் கோட்டின் மேலுள்ள பகுப்படம 3a யிற காட்டபபட்டுள்ள மொத்தப பயன கோட்டுக்குச் சமனாயிருக்கவேண்டும். நமது சமன்பாடு குறித்த ஒரு அளவுமட்டத்திலேயே செய்யப்படுகிறது. இவற்றிலிருந்து மொத்தப் பயன், இறுதிநிலைப்பயன்களின மொத்தத்துக்குச் சரியாயிருக்குமென்பது தெரிகிறது.

குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப்பயனும் தேவைப்போக்கும் : மற்றொன்று விரித்தல்

படம் 3 b யிலுள்ள கோடு (படிகள்) கீழ் நோக்கிச் செல்லும் தேவைக் கோடுபோலத் தெரிகிறது. ஆனால் அது அப்படியனறு. அது இறுதி நிலைப்பயனின் மனவியறசார்பான அளவைக் காட்டுகிறதேயன்றி புறவய மான சந்தைவிலையின டொலர் சதம காட்டவில்லை. இருந்தும் இந்த இருகோடுகளுக்குமிடையே ஒரு சம்பந்தமுண்டு. கீழ் நோக்கிச் செல்லும் தேவையை குறைந்துசெல்லும் இறுதிநிலைப பயன்விதியிலிருந்து பொரு ளியலாளர் சில நியாயமான நிபந்தனைகளின்கீழ் நிரூபிக்கலாம். இந்த இரண்டு தன்மைகளையும் ஒன்றுகக் காணவும் முடியும்.

இதனைப் பின்வருமாறு விளக்கலாம். உதாரணமாகச சீனி வாங்குகி றோம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இறுதிதல் 4 சதந்தான் நடப்புச் சந்தைவிலை. அந்த விலையில் ஒரு வாரதுகுகு 1. 2.....5 இறுத்தல் வாங்குவதா? அல்லது ஒன்றும் வாங்காமல விடுவதா? இறுத்தல் 1 சத வீதம் நான் எவ்வளவு வாங்குவேன். 6 சதவீதமும் 20 சதவீதமும் எவ் வளவு வாங்குவேன்.

சீனி எனக்கு அத்தனை முக்கியமான பொருளன்று. ஈற்றில் எவ்வளவு சீனி தேவைபபட்டாலும ஒரு டொலருக்குமேல் சீனி வாங்க மாட்டேன். எனது வாராந்தச் சம்பளம் 200 டொலரானபடியால் இந்த ஒரு டொலர் மிக அற்பசெலவே. இந்த அற்ப செலவைக் கொடுக்கும் சீனியை எவ் வளவு வாங்கவேண்டுமென்று நான் நிச்சயப்படுத்தினாலும், மற்றப்-பொருள்கள் விடயத்தில் நான் செலவுசெய்யும் கடைசி பென்னியினால் உண்டாகும் மேலதிகப் பயனில் அல்லது இறுதி நிலைப்பயனில் அதிக மாற்றமிருக்கப்படமாட்டாது. எனவே எனது கடைசி டொலரினால் உண்டா கும் இறுதிநிலைப்பயன், ஏறக்குறைய ஒரேமாதிரியாகவேயிருக்கும் ; சீனி பற்றி நான் என்ன முடிபுசெய்தாலும் இது மாறுது. (ஒரு உதாரணத்தால் இதை விளக்கலாம். கடலின் நீர் மட்டத்தை, விரிகுடா ஒன்றினுள்ள நீர் மட்டத்திலேற்படும் மாற்றம், மாற்றமாட்டாது. சீனி விடயமும் அந்த விரிகுடாவிடயம்போன்றது. எனது வருமானத்தின் பெரும்பகுதியைக் கொண்டு நான் வாங்கும ஏனைப் பொருள்கள் கடல்போன்றவை.)

பயனுடைமையை அளக்கும் நிரந்தர அளவுகோல் பணமே.

சீனியின் இறுதிநிலைப் பயனைப்பற்றி நினைக்கும்போது பணம் என்ற அளவுகோல் கைத்துள்ளது. அதனால் அந்தப்பயனை எடுத்துக்கூறலாம். இந்த விடயத்தில் இறுதிநிலைப்பயனை அளக்கக்கூடிய இயல்பான அலகு பென்னி அல்லது டொலரே. அவற்றின் இறுதிநிலைபபயனைச் சீனித் தேவைத் தீர்மானங்கள் மிக அற்பமாகவே மாற்றக்கூடும்.

அட்டவணை 1 இலுள்ள இலக்கங்களையும், படம் 3b யிலுள்ள இறுதி நிலைப் பயன்கோட்டையும் பார்க்க. பயன் அளவிடப்படும் அலகுகள் பண

அலகான "சதம்" அல்லது "பென்னி" யாயிருக்கும். முதல் இருத்தல் சீனி நாலு சதம் மதிப்புள்ள பயனை உண்டாக்குகிறது. 2 இருத்தல் சீனி எல்லாமாகா 7 சதம் மதிப்புள்ள பயனை உண்டாக்குகிறது. இரண்டாவது இருத்தல் சீனியைச் சேர்த்தபொழுது ஒரு இருத்தலுக்கு 3 சதம் பெறுமதியான பயனையே கொண்டுவந்தது. இது குறைந்துசெல் இறுதி நிலை விதிக்கு ஒத்ததாகக் காணப்படுகிறது. எனெனில் முதல் இருத்தலின் பெறுமதியான 4 சத இறுதிநிலைப்பயன் இரண்டாம் இருத்தலில் குறைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு கூடிய அலகு சீனியும் இறுதிநிலைப்பயனைக் குறைத்துக்கொண்டே வருகிறது. அது நமது புதிய அலகான பண அலகினால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

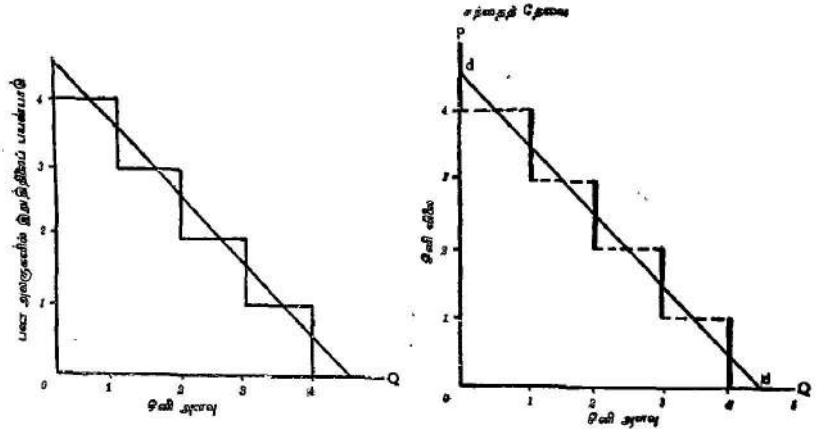
இப்போது அட்டவணை 1 ஐப் பயன்படுத்தி சீனிக்கான எனது தேவைக் கோட்டைப் பெறலாம். ஓர் இருத்தல் 10 சதவீதமாகக்கூட நான் ஒரு இருத்தல் சீனியையாவது வாங்கத் தயாராயிருப்பேனா? இல்லை. ஏனெனில் 1 ஆம் அட்டவணைப்படி அதனால் எனக்குக் கிடைக்கும் இறுதிநிலைப் பயன் 4 சதமே. எனவே சீனி மூலம் கிடைக்கும் 4 சதப் பயனுக்காக 10 சதப் பயனைவிட்டுக் கொடுப்பது மடமை. எனவே 10 சதத்தில் நான் சீனியை வாங்கமாட்டேன்.

என்ன விலையிலே சீனியை வாங்குவேன்? ருத்தல் $3\frac{1}{2}$ சதம் எப்படி? அட்டவணைப்படி முதல் அலகு சீனியால் எனக்குக் கிடைக்கும் பயன் 4 சதப்பயனே. எனவே அதற்கு $3\frac{1}{2}$ சதம் கொடுக்க நான் பின்னிற்க மாட்டேன். இரண்டாம் அலகைப் பெறுவதெப்படி? இரண்டாம் அலகினால் எனக்குக் கிடைக்கும் இறுதிநிலைப்பயன் 3 சதமே. எனவே நான் அந்த வகையில் சீனி வாங்கமாட்டேன். $3\frac{1}{2}$ சதத்தில் நான் ஒரு அலகே வாங்குவேன்; கூடவுமில்லை; குறையவுமில்லை.

இதே ஆராய்ச்சிப்படி எனது தேவைக் கோட்டைக் கீறுவது சுலபம். 4 சதத்துக்கு மேலே நான் எதையும் வாங்கமாட்டேன். 4 சதத்துக்கும் 3 சதத்துக்குமிடையில் ஒரு வாரத்துக்கு ஒரு அலகு சீனியே வாங்குவேன. மூனறு சதத்துக்கும் இரண்டு சதத்துக்குமிடையில் நான் 2 அலகே வாங்குவேன்; 2 சதத்துக்கும் 1 சதத்துக்குமிடையில் நான் மூன்று அலகை வாங்குவேன்; 1 சதத்துக்கும் 0 சதத்துகுமிடையில் சரியாக 4 அலகுகள். விலை பூச்சியமாக இறங்கினால்தான ஒரு வாரத்துக்கு 4 அலகுக்குமேல் சீனி நுகர்வேன். 4 சதத்தில் ஓர் அலகை வாங்கவோ ஒன்றையும் வாங்காமல்விடவோ எனது மனம் நாட்டங்கொள்ளாது. 3, 2, 1 சத விலைகளில வாங்குதல் வாங்காமல் விடுதல் என்பதுபற்றி நொது மலாக இருப்பேன்[1].

[1]. சதம், அலகு என்பவற்றைப் பிரித்தல சமபநதமாக ஒரு பிரச்சினையுண்டு. $3\frac{1}{2}$, $2\frac{1}{2}$ சதவிலையெனறு கூறுவதைமீடுச சஞ்சலப்படவேணடாம். $3\frac{1}{2}$ சத விலையில நான ஒரு இருத்தல் சீனியை ஒருவாரத்துக்கு நுகாவேன் எனறால், இரணடுவாரத்துகொருமுறை நான 7 சதத்துக்கு 2 இருத்தல வாஙகுகிறேன எனபதே ஆத்தம; ஆனால ஒரு ருத்தலேயே ஒருவாரததுகக நுகாவேன். இவ்வாறே $2\frac{1}{2}$ சதம் $3\frac{1}{2}$ -சதம் என்பவற்றையும் விளக்கலாம்.

குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப் பயன் கீழ்நோக்கிச் செல்லுந் தேவையை விளக்கப் பயன்படும்.

படம் 4. ஒரு பொருளின்மீதுள்ள செலவு, மற்றப் பொருள்கள்மீதுளள செலவின் இறுதிநிலைப் பயனைப் பாதிக ஆற்றலினறி மிகச் சிறியதாயிருந்தால பயனையும், இறுதிநிலைபபயன, வனைகோட்டையும் பண அலகுகவிலே எடுத்துககூறலாம். அபபோது dd தேலவ வனைகோட்டின் சரிவை இறுதிநிலைப்பயன் வனைகோடடோடு ஒப்பிடலாம. P=1½ சதம், Q=3 என்பன என்பதை விளக்குக.

4 ஆம் படத்திலே மேலே தரப்பட்ட தேவைக்கோடு பற்றிய தகவல்களைச் சுருக்கிக் காட்டுவதோடு தேவைக்கோடு படியாயிருந்தாலென்ன வரியாயிருந்தாலென்ன, இறுதி நிலைக்கோடாக நேரடியாய்க் கொள்ளலாம் என்பதைக் காட்டுகிறது. இது விசேடமான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், அதாவது மற்றப் பொருள்கள்மீது செலவு செய்யப்பட்ட வருமானத்தின் இறுதி நிலைப்பயன், சிறிய ஒரு பொருள்மீது செலவு செய்யப்படும் சிறு தொகையில் உண்டாகும் மாற்றங்களால் மாறாது எனக் கொள்வது நியாயமானதே. இததகைய சந்தர்ப்பத்திலே இறுதிநிலைப்பயனைக் குறிக்கும் அலகுகளை அளக்கும்போது அவை பண அலகாயிருக்கவேண்டும்; அப்போது இரண்டு கோடுகளும் ஒன்றாகவே காணும்[1]. நுகர்வோனுக்குத் திருப்தி கொடுக்கக் கூடியதாயிருக்கும். இதைப்பின்வறுமாறு குறிப்பிடலாம்.

1. சினியின் இறுதிநிலைபபயன கோடு, சினியிலேயே தஙகியுள்ளது. மற்றப் பொருள்களின் மாற்றஙகள் இதைபபாதிகாது என்ற கருதுகோவிலேயே இந்த உதாரணம் தஙகியிருகிறது. இவ்வாறு தனிதது நிலலாவிடடால மேலே கூறிய ஆராச்சியை மாறறிவிடவேண்டுமெனபதை மார்ஷல ஒத்துக்கொணடிருப்பார். துணைப்பொருளாகளாகவும், போடடிபபொருள்காளாகவும உள்ள பொருள்களே இனப்படுத்த வேண்டுமென மாஷல் விரும்பியிருபபார்; அதாவது உறசாகமளிக்கும் பணங்கள் அவருடைய Q வாக இருக்கலாம் (இதில சினியும் சேரும்). இந்த இனத்திலே செலவு சிறிதாகவும், இனத்தின் பயன மற்ற இனஙகளோடு சோராது தனித்திருந்தால மேலே கூறிய ஆராச்சி பொருத்தமுடையதென எண்ணியிருபபார்.

இறுதிநிலைப் பயன்கோட்டின் தன்மை தேவைக் கோட்டின் இறங்கும் தன்மையோடு எவ்வாறு தொடர்புறலாம்; பிந்தியது முந்தியதோடு எவ்வாறு தொடர்புறலாம் என்பதைப்பற்றி ஆரம்ப நூலுக்குப் போதிய அளவு குறிப்பிட்டுள்ளோம்[1].

நியாயபூர்வமாகத் தெரிதல் முறை

நுகர்வோனெருவன் தனது வருமானத்தைப் பயன்முறையாக அல்லது சுபீட்சமாய் வாழும் வகையாக இருப்பதற்குப் பலவகை விலையுள்ள பொருள்களில் செலவு செய்வானுனல் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய அடிப்படைச் சமநிலைத்தன்மை என்ன? அவன் வாங்கும் கடைசி மூட்டை, அவன் வாங்கும் கடைசி இறைச்சித்துண்டின் இறுதி நிலைப்பயனுக்குச் சமனுயிருக்குமென அவன் எதிர்பாக்க முடியாது. ஆட்டிறைச்சித் துண்டு மூட்டையிலும் பார்க்க விலையுள்ளது. ஏலகு இரண்டு மடங்கு விலையுள்ள பொருள் விலைகுறைந்த பொருளிலும் பார்க்க இரு மடங்கு அதிகமான இறுதிநிலைப் பயனைக் கொடுக்குமென்பது நியாயமானதே.

சுருக்கமாகக் கூறுவதானுல் விலைக்கு ஏற்ற வீதத்தில் இறுதிநிலைப் பயனைக் கொண்டு வரக்கூடியதாக ஒவ்வொரு பொருளையும் அவன் நுகரக் கூடியவாறு ஒழுங்கு செய்வானுனல் அத்தகைய சமநிலையே **குறைந்து செல்லும் இறுதிநிலைப்பயன் கீழ் நோக்கிச் செல்லும் தேவையை விளக்கப் பயன்படுகிறது.**

இறுதிநிலைப்பயன் விலைக்கேற்ற விகிதத்திலிருக்குமானுல் ஒவ்வொரு பொருளின் இறுதிநிலைப்பயனையும் விலையினுல் பிரித்தால் வரும் வீதங்கள் சமமாயிருக்கவேண்டும். இதை Mu/P இறுதி நிலைப்பயன் விலை வீதம் என்போம். இதுவே ஒரு பொருள் மீது நுகர்வோன் செலவு செய்யும் ஒவ்வொரு டொலர் மீதும் பெறும் இறுதிநிலைப்பயனுகும். கடைசி இறுதி நிலையைப் பெறுவதானுல் ஒவ்வொரு பொருளின் டொலர் இறுதிநிலைப் பயனும் ஒத்திருக்க வேண்டும். அடுத்த பிரிவில் இந்தக் கொள்கையை வலியுறுத்துவோம்.

இறுதிநிலை சமநிலைத்தன்மை : ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் டொலர் இறுதி நிலைப்பயன் சமனுயிருக்க வேண்டும்.

நிலைத்த வருமானமுள்ள நுகர்வோன் பல பொருள்கள் விடயத்திலும் குறிப்பிட்ட சந்தை விலைக்குப் பொருள்களை வாங்கவேண்டியிருந்தால் உயர்ந்தபட்சச் சமநிலைப்பயனை அல்லது திருப்தியைப் பெறுவதானுல் பின் வரும் நிபந்தனை நிறைவேறவேண்டும்.

1. குறிப்பிட்டபொருளின் செலவு தட்டிக்கழிக்கக்கூடியதலலாததாயிருந்தால் எனன நடக்கும் (அதாவது முனகூறிய உதாரணப்படி குடாவிலுள்ள நீர் சமுத்திரத்தின மட்டத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவு அதிகமாயிருந்தால் எனன நடக்கும்) என வினவுவோர் அனுபநதத்தினடியிலுள்ள குறிப்பைப் பார்க்கலாம்.

ஒரு டொலருக்குச் சம இறுதிநிலைப் பயன்கள் பற்றிய விதி

சீனி போன்ற ஒவ்வொரு பொருளும், உப்புப் போன்ற வேறெரு பொருளுக்குச் செலவு செய்யப்படும் டொலரி (அல்லது பென்னி)ன் இறுதி நிலைப்பயன எவ்வளவோ அவ்வளவுக்கு அதன்மீது செலவிடும் டொலர் (பென்னி)ன் இறுதிநிலைப்பயன் இருக்கும் அளவு நுகரப்படும். ஒரு டொலர் பெறுமதியான ஒரு பொருள் அதிக இறுதி நிலைப்பயனைக்கொடுக்க முடியுமானால், ஒருவன் ஏனைப் பொருள்களில் செலவு செய்யும் பணத்தை எடுத்து இதில் செலவு செய்வது லாபமுடையதாகும். அதுவும் ஒரு டொலரின் குறைந்து செல் இறுதிநிலைப் பயன் விதி அதன் டொலர் இறுதி நிலைப்பயனைச் சமனுக்கும் அளவுக்கே செலவு செய்யலாம். சாதாரண மட்டத்துக்குக் குறைவான டொலர் இறுதிநிலைப்பயனை ஒரு பொருள் கொடுக்குமானால், சாதாரண மட்டத்துக்கு செலவு செய்யப்படும் கடைசி டொலரின் இறுதிநிலைப்பயன் மறுபடியும் ஏறும் வரையும் குறைவாக வாங்க வேண்டும்.[1]

நுகர்வோன் சமநிலை சம்பந்தமான இந்த மூலாதார நிலையை விலை, இறுதி நிலைப்பயன்கள் என்பவற்றின் கணக்கில் பல பொருள்களுக்கும் பின்வருமாறு எழுதலாம் :

$$\frac{\text{இ.ப. (M.}u\text{) பொருள் 1}}{\text{வி (P)}_1} = \frac{\text{இ.ப. (M.}u\text{) பொருள் 2}}{\text{வி (P)}_2} = \frac{\text{இ.ப. (M.}u\text{) பொருள் 3}}{\text{வி (P)}_3}$$

..... = ஒரு டொலர் வருமானத்துக்குரிய சாதாரண இ. ப. (M.u)

இந்த வாய்ப்பாட்டைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதிலும், இதன் தாற்பரியத்தை தர்க்க ரீதியாக அறிந்துகொள்வதே முக்கியம். இந்தச் சமநிலை நிபந்தனையை, பொது அறிவைக் கொண்டு சமாதானங் கூறிக் கொள்வது அவசியம் ; அவ்வாறு சொல்லக்கூடிய சமாதானம் பின்வருமாறு : சீனியின் இறுதிநிலைப் பயன் அதன் விலையிலும் பார்க்க இரண்டு மடங்கு ஆகவும், உப்பின் இறுதி நிலைப்பயன் அதன் விலையிலும் மூன்று மடங்காகவு மிருக்குமபோது நான் என் சமநிலையிலிருக்க முடியாது. எனெனில் உப்பிலே செலவிடப்படும் கடைசிப்பண அலகு சீனியிலே செலவிடப்படும் கடைசிப்பண அலகிலும் அதிக இறுதிநிலைப்பயனைக் கொடுக்கிறது. குறைந்த இறுதிநிலைப் பயனைத் தரும் சீனியிலே செலவிடும் பணத்திலொரு பகுதியை அதிக இறுதி நிலைப்பயனைத் தரும் உப்பில் செலவிட்டால் என்ன நடக்கும். இந்த இரண்டு இறுதிநிலைப்பயன்களுக்குமிடையிலுள்ள

1. பொருளாதாரத்திலே சில இடங்களில் அலகுகளைப பிரிக்கமுடியாது. இதமுக்கியம். காடிலலாக கார்கள பயற்றஙகொடடைபோனறனவலல. அவை பிரிக்கமுடியாதவை. அதில ஒரு காரைவாஙகலாம். இரண்டை எதறகு ? முதறகாரின் இறுதிநிலைபபயனை அதன் விலை யினுல் பிரித்தால அது வேறு பொருளகளிலே செலவு செய்யும் டொலர்களின் இறுதிநிலைப பயனுககு அதிகமாகும். எனவே நான காரையே வாஙகுவேன. இரண்டாவது காரின இறுதிநிலைபபயன் குஙறவு. ஆனபடியால அதை வாஙகமாட்டேன. பொருளைப் பிரிக்கமுடியாத போனுல் சமநிலைக்குரிய சமன்விதியைச் சமனில-விதியெனமாறறலாம்.

வித்தியாசத்தை நான் பெறுவேன். எனவே நான் மாற்றத்தை உண்டாக்கிப் புதிய நிலையை மறுபடியும் ஆலோசனை செய்வேன். கடைசியாக உப்புவாங்குவதில் நான் செலவு செய்த டொலர் மேலும் உப்பு வாங்குவது கடைசியாக உப்பு வாங்குவதில் நான் செலவுசெய்த டொலரிலிருந்து இறுதிநிலைப்பயனைக் குறைத்துவிட்டது. (குறைந்து செல் இறுதி நிலைப்பயன் சம்பந்தமான அடிப்படை விதியை ஞாபகப் படுத்துக) நான் குறைவாகச் சீனி நுகர்வதானது அதிற் செலவு செய்யும் பணத்தின் இறுதிநிலைப்பயனை உயர்த்திவிட்டது. இவ்வாறு நான் சமநிலையை அணுகிக்கொண்டு வருகிறேன். பூரண சமநிலை அடையும்வரை நான் சிறிது லாபம் பெற்றுக் கொண்டே வருவேன். இது சமநிலைக்குத் திட்டமாக அவசியமான ஒரு நிபந்தனையாகும்.-அதாவது நான் திருப்திப்பட்டுக்-கொண்டு மேலே செல்லவிரும்பாமலிருக்கும் நிலை-அதாவது ஒவ்வொரு பொருளிலும் செலவு செய்யும் ஒவ்வொரு டொலர் விடயததிலும் இறுதி நிலைப்பயன் சமமாயிருக்கவேண்டும்[1].

பணம்செலவு செய்யும் விடயத்துக்கு மாத்திரமே இது பொருத்தமாயிருக்கவேண்டியதில்லை. உதாரணமாகப் பரீட்சைக்கு ஆயத்தஞ் செய்ய உமக்கு ஓரளவு மணித்தியாலங்களேயுண்டெனறு வைத்துக்கொள்வோம். உமது சராசரிப் புள்ளியை அதிகரிப்பதே உமது நோக்கமானால் உமது நேரத்தை எவ்வாறு பகிர்ந்து கொள்வது? ஒவ்வொரு பாடத்துக்கும் சமமான மணித்தியாலத்தைச் செலவு செய்வதினாலா? இல்லை. ஒரே இறுதிநிலைப் பயனை நீர் ஒவ்வொரு பாடத்துக்கும் செலவு செய்த கடைசி நிமிடத்திலிருந்தும் பெறக்கூடிய வகையில் நீர் சரித்திரத்திலிருந்து ரசாயனத்துக்கும், ஜெர்மனிலிருந்து பொருளாதாரப் பாடத்துக்கும் மாறலாம்[2]. இதே இறுதிநிலை விதிப்படி உமது விடுமுறை காலத்தையும் சிறந்த முறையிற் பயன்படுத்தலாம். நமது இறுதி நிலைச்சமநிலை நிபந்தனை பொருளாதார விதிமாத்திரமன்று ; அது தர்க்க விதியுமாகும்.

பதிலீட்டு-வருமான-விளைவுகள்

இறுதிநிலைப்பயன் என்ற விதி தேவை குறைந்துசெல் விதியை நிரூபித்து விட்டது. இதே விடயத்தை மற்றொருவகையில் பார்க்கும்போது இறுதி நிலைப்பயனின் பேச்சே நேரடியாக எழுவதில்லை. ஆனால் அது விரும்பிய பயனைக் கொடுக்கிறது. தொகை விலை என்பவை ஒன்றையொன்று பாதிக்

1. பயனை இலக்கக்கணக்கிலே அளவிடுகிறோமா வேறு விதமாயளவிடுகிறோமோ எனபதைப் பொருட்படுத்தாமலே இந்தச சமநிலை நிபந்தனையின உணமையை நிரூபிக்கலாம். தேவை நிர்ணயங்களால் ஒரு பொளவியின அலலது டொலரின இறுதிநிலைபபயன மாறினாலும் இது மாறுது. சார்பான இறுதிநிலைப் பயனே அவசியம.

2. எல்லாப் பாடங்களிலும் 89 புள்ளியைப் பெறக்கூடியவாறு நீர படிக்க வேண்டுமென பதன்று. உமது சராசரி 93, 92, 90, 81 எனற மடடங்களில உமது சராசரி உசசநிலையடையலாம. ஆனால் ஒவ்வொரு இறுதிநிலை மணிநேரமும் ஒவ்வொரு பாடத்துக்கு ஒரு மட்டத்தின $\frac{1}{10}$ புள்ளியை அதிகரிக்கலாம்.

கும் முறை பெரிதா சிறிதா என்பதை நிச்சயிக்கும் அமிசங்களைப்பற்றிய தன்மையையும் காட்டுகிறது.

பதிலீட்டு-விளைவு

விலை ஏறும்போது பொருளின் நுகர்வு குறையுமென்பதை விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. மற்றப் பொருள்களின் விலை ஏறாமல் தேயிலை அருந்தலாகிவிட்டதென்பது அர்த்தம். எனவே ஒருவர் தமது வாழ்க்கைத் தரத்தை மலிவாக நிலைநிறுத்தவிரும்பினால், தேயிலைக்கான வேறுபொருள் களைப் பயன்படுத்தவேண்டும். தேயிலையைக் குறைவாக வாங்கிக் கோப்பி, கொக்கோ முதலியவற்றை அதிகமாக வாங்கலாம். சினிமாச் சீட்டு, நாடகச் சீட்டிலும் மலிவானால் அதையே மக்கள் அதிகம் நாடுவர். வியாபாரிகளும் இந்த யுக்தியையே கையாள்வர். ஒறுப்பான பொருள்கள் விலையாகாவிட்டால் அவர்கள் மலிவான பதிற் பொருள்களை உற்பத்திசெய்து சந்தையில் விடுவர். இவ்வாறு பதிற்பொருளை உற்பத்தி செய்வதால் தேவையான அளவு பொருளை, மலிவான செலவில் உற்பத்திசெய்கிறான்.

வருமான விளைவு

இரண்டாவதாக, உமது காசு வருமானம் நிரந்தரமானதாயிருந்தால் ஒரு பொருளை, அதுவும் நீர் அதிகமாக வாங்கும் ஒரு பொருளை அதிக விலையில் வாங்குமாறு நிர்ப்பந்தமுண்டானால், அது வருமானத்திலே விழுக்காடு ஏற்பட்டமாதிரியோ, வாங்குஞ் சக்தி குறைந்தமாதிரியோ இருக்கும். நிசவருமானம் குறையுமானால் இப்போது நீர் தேயிலையைக் குறைவாகவும் ஏனைப் பொருள்களைக் குறைவாகவுமே வாங்கவேண்டிய நிலையுண்டாகும். விலையேறிய பொருள் "இலக்கமான" தினிசாயிருந்தாலொழிய, மற்றும்படி உமது வருமானம் குறையுமானால் அந்தப் பொருளை குறைவாகவே வாங்க முயற்சிசெய்வீர்[1]. சம்பந்தப்பட்ட பொருள், நுகர்வோன் என்ற அமிசங்களை அனுசரித்து இந்த விளைவுகளின் அளவு முக்கியத்துவம் வித்தியாசப்படும். சில சந்தர்ப்பங்களிலே இவற்றின் விளைவாக உண்டாகும் தேவைக்கோடு மிக நெகிழ்ச்சியுடையதாயிருக்கும். உதாரணமாக ஒரு பொருள்மீது நுகர்வோனொருவன் அதிக பொருள் செலவு செய்தானுக்கும்; அத்துடன் அப்பொருளுக்குப் பதிலீடு செய்ய வேறு பொருள்கள் வசதியாயிருக்குமாயினும் சாப்பாட்டுராமன் ஒருவன் விடயத்

1. வருமானப பதிலீட்டு விளைவுகள் தேவையின் கீழ் நோக்கிய சரிவை விளக்குவதோடு இந்த விதிக்குப் புறநடையானதொரு மிக அருமையாக நிகழும் நிகழ்ச்சியையும் விளக்குகிறது. 1845 இல் நிகழ்ந்த அயர்லாந்துப பஞ்சத்திலே உருளைக்கிழங்கின் விலை மிக உயர்ந்தது. மாமிசம் சாப்பிட வழியில்லா ஏழைகள் உருளைக்கிழங்கை அதிகமாகச் சாப்பிட்டிருப்பார்கள். ஏனெனில் அவர்கள உயிர் வாழ்வதற்கு உருளைகிழங்கு மிக அவசியமாயிற்று. சாதாரணமாக வறிய ஒருவரின் வருமானம் உயர்ந்தால் உருளைக்கிழங்கு சாப்பிடுவது குறையும் ஆனால் இந்தச சந்தர்ப்பத்திலே குறைவான பொருளான உருளைக் கிழங்கின் பதிலீட்டு விளைவு வேண்டுமெனறே தவருன முறையிற்செல்லும் வருமான விளைவால் மாற்றப் பட்டுவிட்டது.

தில் மாட்டிறைச்சி பதிலீட்டுப் பொருளாகலாம். ஆனால் உப்புப் போன்ற ஒரு பொருள் விடயத்தில் நுகர்வோர் அதிக பணஞ் செலவுசெய்ய வேண்டியதில்லை. மேலும் அதற்குப் பதிலாக வேறு பொருள்களை இலேசாகப் பயன்படுத்தமுடியாது. அன்றியும் முக்கியமான வேறு பொருள்களுக்கு அனுமானமாக இது மிகச் சொற்பமாகவே தேவைப்படும். அப்போது தேவை நெகிழ்ச்சியற்றதாகும்.

மதிப்பின் முரண்பாடு

"தேசங்களின் செல்வம்" (The Wealth of Nations) (1776) என்ற இக்காலப் பொருளாதாரத்தின் ஆதி நூலை எழுதிய அடம்ஸ்மித் என்பவரைக் கஷ்டப்படுத்திய பிரசித்தமான பிரச்சினையை விளக்குவதற்கு மேலே காட்டிய கொள்கைகள் துணைபுரிகின்றன. தண்ணீரில்லாமல் உயிர்வாழ முடியாது. அது மிகப்பயனுள்ள பொருள். அதன் விலை ஏன் மிக மலிவாயிருக்கிறது? ஆனால் வைரக்கல் வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமன்று. அதற்கேன் அவ்வளவு விலையுண்டு. இவைதாம் அவர் எழுப்பிய பிரச்சினை.

இன்று பொருளாதாரத்தைப் படிக்கத் துவங்கும் மாணவரே இந்தக் கேள்விக்கு விடை கூறிவிடுவர். "தண்ணீர் சம்பந்மான தேவைக்கோடும், சப்ளைக்கோடும் மிகக் குறைவான விலையிலே வெட்டுகின்றன. ஆனால் வைரத்தின் விடயம் அப்படியன்று. அது உயர்விலையிலேதான் வெட்டுகிறது."

இந்தப் பதில் பொருத்தமுடையதே. அடம் ஸ்மித் இந்தப் பதிலைக் கூறிக்கொள்ளமாட்டார். ஏனெனில் சப்ளைக்கோடும் தேவைக்கோடும் அந்தக் காலத்திலே கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. அதற்கு 75 வருடம் செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஆனால் விடயம் தெரிந்துபோனதும் அடம் ஸ்மித் "தண்ணீர் சம்பந்தப்பட்ட சப்ளை, தேவைக்கோடுகள் குறைந்த விலையில் ஏன் ஒன்றையொன்று வெட்டுகின்றன" என்று கேட்கத் துவங்குவார்.

இதற்குப் பதில் கூறுவது இலேசு. இரு பகுதிகளாகக் கூறலாம். (1) வைரக்கல் எடுப்பது மிக அருமை; மேலதிகமாக அவற்றைப் பெறுவதானால் அதிக விலைகொடுக்கவேண்டும். தண்ணீர் இலேசாகவும் அதிகமாகவும் கிடைக்கும். உலகில் பல பாகங்களிலே இதை மலிவாகப் பெறலாம்.

நூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த பொருளியலறிஞர்கூட முதலிற் கூறிய விடயத்தை நியாயமெனக் கூறி அவ்வளவில் ஆராய்ச்சியை விட்டிருப்பர். தண்ணீர் வைரத்திலும் பார்க்கப் பயனுள்ளதென்பதையும், இவற்றின் விலைகளையும், அவர்கள் பொருத்திப் பார்ப்பதற்கு அறியாதிருந்திருப்பர். இந்தப் புதிரை அடம்ஸ்மித் அவிழ்க்கமுடியாதுபோனார். ஒரு பொருளின் பயன்படு மதிப்பு வேறு—அதாவது பொருளாதார நன்மைக்கு அது உதவும் பங்கு வேறு—அப்பொருளை விற்பனை செய்வதால்

வரக்கூடிய பணவருவாயான பண்டமாற்று மதிப்பு வேறு, என்று அவர் கருதினார். ஒரு பொருளின் இறுதிநிலைப் பயன், மொத்தப் பயன் என்பவற்றிடையேயுள்ள வேறுபாட்டைக் காண அவருக்குத் தெரியவில்லை.

இன்று நாம் பின்வரும் விடயங்களின் செலவு விடயங்களையும் சேர்த்து ஆராய்வோம்.

(2) தண்ணீரின் மொத்தப் பயன் அதனுடைய விலையையோ தேவையையோ நிச்சயிக்கவில்லை.

சார்புடைய இறுதிநிலைப்பயனும் கடைசியாகவுள்ள சிறிதளவு நீருமே அதன் விலையை நிச்சயிக்கும். என்? எனெனில் அந்தக் கடைசி அளவை, மக்கள் வாங்கலாம். வாங்காமலும் விடலாம். இறுதிநிலைப் பயனுக்கு அதிகமாகத், தண்ணீருக்கு விலையிருக்குமானால், அந்தக் கடைசி அலகை விற்கமுடியாது. அந்தக் கடைசி அலகின் பயனுடைமை மட்டத்தை அடையும் விலையிறங்கவேண்டும். தண்ணீரின் ஒவ்வொரு அலகும் வேறு ஒரு அலகு அளவு போலவேயிருக்கும். போட்டிச் சந்தையிலே ஒரு விலைதானிருக்கும். அதனால் ஒவ்வொரு அலகும் பயன்மிகக் குறைந்த கடைசி அலகும் விற்பனையாகிறதோ, அந்தவிலைக்கு விற்பனையாகவேண்டும். (பொருளாதார மதிப்புக் கொள்கையை இலேசாக விளங்கிக்கொள்வதானால், வால்தலையை ஆட்டுகிறது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டால் போதும், இறுதி நிலைப் பயனிலே கருத்தைச் செலுத்தவேண்டுமேயன்றி மொத்தப் பயனில் அன்று.)

ஒரு பொருள் எவ்வளவு அதிகமாயிருக்கிறதோ, அதனுடைய கடைசிச் சிறு அலகில் அதன் அளவு அதிகரிக்க அதிகரிக்க மொத்தப் பயனும் அதிகரிக்கும். எனவே பெருந்தொகையான தண்ணீருக்கு விலை அற்பமாவதன்காரணம் தெரிய வருகிறது. காற்று மிகப் பயனுள்ள பொருளானாலும் அது என் இலவசப் பொருளாய் விளங்குகிறது என்பதன் கருத்தும் தெளிவாகிறது. கடைசி அலகுகள் எல்லா அலகுகளின் மதிப்பையும் கீழே இறக்கிவிடுகின்றன.

நுகர்வோர் எச்சப்பாடு.

மொத்தப் பொருளாதார மதிப்பு அல்லது பொருளின் வருமானம் (விலை × தொகை) என்பதைப் பதிவு செய்யும் கணக்குமுறை "மொத்த நலன்" ப்பதிவுசெய்யும் அளவு முறையோடு வித்தியாசப்படுகிறது என்பதை மேலே போந்த ஆராய்ச்சி வலியுறுத்தும். காற்றின் மொத்தப் பொருளாதார மதிப்புப் பூச்சியம். பொது நலத்துக்கு அது உதவும் பங்கு மிக அதிகம். அதுபோலவே ஒரு பொருளின் உற்பத்தித் தொகையை அதிகரித்தால் சமூகத்தின் நலத்தை அதிகரிக்கிறோம். ஆனால் கோதுமை போன்ற தேவை நெகிழ்ச்சியில்லாத பொருளானால் ஓரளவு பொருளாதார மதிப்பையும் நாசமாக்குகிறோம்.

மொத்தப் பயனுடைமை, மொத்தச் சந்தை மதிப்பு என்பவற்றுக்கிடையே ஒரு இடைவெளியுண்டு. இந்த இடைவெளி எச்சப்பாடாகும். இது நுகர்வோனுக்குக் கிடைப்பது. எனெனில் அவனுக்கு எப்பொழுதும் "தான் கொடுப்பதிலும் அதிகமாகவே கிடைக்கும்."

விற்பனையாளனுடைய செலவில் நுகர்வோன் நன்மையடைகிறனென்று சொல்லவுமுடியாது. பண்டமாற்றிலே ஒருவருக்குக் கிடைக்கும் லாபத்தினால் மற்றவருக்கு நட்டம் உண்டாவதில்லை. சத்தியை உற்பத்திசெய்யவோ அழிக்கவோ முடியாது. அது போலல்லாது வியாபாரம் பங்குபற்றும் எல்லாருக்கும் நன்மையை உண்டாக்கும்.

இந்த எச்சப்பாடு எவ்வாறு உண்டாகிறது? நுகர்வோன்வாங்கும் ஒவ்வொருபொருளின் அலகுக்கும் அப்பொருளின் கடைசி அலகின் பெறுமதியளவுக்கே அவன் விலைகொடுக்கிறான். ஆனால் நமது அடிப்படை குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப்பயன்பாட்டு விதியின்படி முதல் வாங்கும் அலகுகள் கடைசி அலகுகளிலும் பார்க்க அவனுக்கு மதிப்புடையன. எனவே முன்புவாங்கிய அலகுகள் ஒவ்வொன்றிலும் அவனுக்கு எச்சப்பாடுண்டாகிறது. அவனுக்கு நன்மையில்லாதவகையில் வியாபாரம் நடந்துமிச்சப்பாடு உண்டாகுமானால் அவன் வாங்குவதை நிறுத்திவிடுவான்.

இரக்கமற்றதொரு விற்பனையாளன் நுகர்வோனைப் பார்த்து "இந்தப் பொருளை வாங்குவதானால் சிறிது அதிக விலைகொடுத்து மொத்தமாக வாங்கு; அல்லது ஒன்றுமே கிடையாமற் போகும்" என்று கூறலாம். நுகர்வோன் இல்லாமற் போவதிலும் சிறிது அதிகவிலையைக் கொடுத்து வாங்குவான். எனவே நுகர்வோன் மிச்சப்பாடு ஓரளவு பெறுவானென்பதற்கு இஃதோர் அத்தாட்சியாகும்.

நுகர்வோன் மிச்சப்பாடு என்ற கொள்கை சரியான சமூகத் தீர்மானங்களைச் செய்யச் சில சமயம் தேவைப்படும். புதிய தொரு இலவீதியை அமைக்க 1,00,000 டொலர் செலவாகுமென்றுவைத்துக்கொள்வோம். அது எல்லாரும் இலவசமாகப் பயன்படுத்துவதானபடியால் வருமானத்தைக்கொண்டு வரமாட்டாது. வீதியைப்பயன்படுத்தும் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கும் பயனும் நுகர்வோன்மிச்சப்பாடாகும். (1,000 பேர் அந்த வீதியைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று கருதுவோம். அவர்கள் அத்தனை பேரும் ஒரேவகையான பயனையே பெறுகிறார்களெனக் கொள்வோம்.) அந்த வீதியினால் ஒவ்வொருவரும் 100 டொலர் நுகர்வோர் எச்சப்பாட்டை அனுபவிக்கின்றனர். அதனால் அவர்கள் அந்த வீதியை அமைப்பதால் அவர்களுக்குப் பயன்கிடையாதென எண்ணி அதைக் கைவிடுவர்.

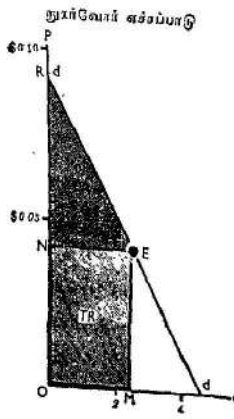
நுகர்வோர் எச்சப்பாட்டைக் கணிப்பதற்குப் பல நுட்பமான வழிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன[1]. ஆனால் அவற்றைப்பற்றி இங்கே ஆராய்வேண்டிய அவசியமில்லை. இக்காலத்துத் திறமைவாய்ந்த சமூகத்தின் குடிமக்கள் மிக அதிஷ்டசாலிகள். குறைந்த விலையில் அவர்கள் பல பொருள்களை வாங்கும் வசதியுடையவராயிருக்கின்றனர்.

ஒருவன் தனது பொருளாதார உற்பத்தித் திறனைப் பற்றியோ அவனின் நிச உழைப்பைற்றியேயோ கர்வங்கொள்வானானால், சற்றே தன்னுள் சிந்திப்பானாக. அவனை ஆதி மனிதர்வாழும் பாலைவனத்தீவுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள் - எனக் கருதிக்கொள்வோம். அவனுடைய பண உழைப்பைக்கொண்டு அவன் எவ்வளவு பொருளை வாங்குவான்? மூலதன யந்திரம், வளமுள்ள மூலப்பொருள்கள், தொழிலாளர், பரம்பரையாக வரும் தொழில் நுட்ப அறிவு என்பன இல்லாமல் அவன் பொருள்களை எவ்வாறு உற்பத்தி செய்வான்?. நாம் ஆக்குவதற்கு உதவிசெய்யாத பொருளாதார உலகின பயன்களை இப்போது அனுபவிக்கிறோம் என்பது தெளிவு.

தொழின் முயற்சித் தலைவர் ஒருவர் தாம் தமது தொழிலைக்கட்டி எழுப்பி நல்ல நிலைக்கு வந்துவிட்டதாக நினைக்கலாம். ஆனால் தொழில் பயிற்சியுடைய தொழிலாளர், யந்திரம், சந்தை, சமாதானம், ஒழுங்கு என இப்படிப்பட்ட பெரியதோர் அமைப்பை அவன் கண்முன்னே கண்டு பயன் படுத்தினன். அதைக்கோடிக்கணக்கான மக்களும் பலதலை முறையினரும் கட்டியெழுப்பினர்கள். இந்தச் சமூக அமைப்பை அகற்றிவிட்டால் நாம் ரொபின்சன் குரூசோவின் நிலையைக் கூட அடையமாட்டோம். கிழங்கும் காட்டுக்கனியும், சாப்பிட்டு வாழ்ந்த காட்டு மிராண்டிகள் நிலையையே அடைவோம்.

சுருக்கம் :

1. நுகர்வோர் எல்லாருக்குமான சந்தைத் தேவைகோடு ஒவ்வொரு நுகர்

படம் 5.

1. பயனுடைமையை அளப்பதற்குப் பணம் அளவுகோலாயிருக்கும் விசேசந்தர்ப்பத்தில் நுகர்வோர் எச்சப்பாட்டை இலேசாக அளசகலாம். படம் 5, படம் 4 இலுள்ள கறுத்த தேவைக் கோட்டை எடுத்துக்காட்டுகிறது. நுகர்வோன் OM சீனியை ஒவ்வொன்றும் ON விலைக்கு வாங்குகிறபோது அவன் மொத்த வருமானமாக செங்கோணமான OMEN ஐக் கொடுக்கிறான். ஆனால் அந்தச் சீனி மொத்தப்பயனைக் கொடுக்கிறது (இது பணக்கணக்கில்) இது OMER இனால் காட்டப்பட்டது. NER என்ற முக்கோணம், நுகர்வோர் எச்சப்பாடாகும். விலை குறைந்தால் இது பெரிதாகும்.

வோரினதும் தனிப்பட்ட தேவைக்கோடுகளெல்லாவற்றையும் இடைநிலை யாகக் கூட்டுவதால் உண்டாகும். தேவைக்கோடு பல காரணங்களை முன் னிட்டு நகரலாம்; உதாரணம்: வருமானம் உயர்ந்தால் வலப்பக்கமாக நகரும். அதனால் தேவை அதிகரிக்கும். போட்டிப் பொருளின் அல்லது பதிற்பொருளின் விலை ஏறினால் (தேயிலைக்குப் பதிலாகக்கோப்பி, முதலியன) தேவையில் அதிகரிப்புண்டாகும். அனுபானமான ஒரு பொருளின் விலை ஏறினால் (உதாரணமாக தேயிலைக்கு அனுபானமான லெமன்) எதிர் விளைவுண்டாகும். அதாவது *dd* கோடு கீழ் நோக்கி இடப்பக்கமாக நகரும். மக்களுடைய உருசிகள் மாறுவதாலும், சனத்தொகை மாறு வதாலும், அபேட்சைகள் மாறுவதாலும் தேவைகள் ஒன்றில் அதிகரிக் கலாம்; அல்லது குறையலாம்.

2. கீழ் நோக்கி நகரும் தேவை விதியை விளக்குவதற்காகவே மொத் தப் பயனுடைமை இறுதிநிலைப்பயனுடைமை என்பனபற்றிய கருதுகோள் ஆராயப்பட்டன. ஒரு பொருளைப் புதிய இறுதிநிலை முறையில் சேர்ப்பதால் ஒவ்வொரு சேர்க்கையுடனும் மொத்தப் பயனுடைமை உயரும்; ஆனால் வளர்ச்சிவீதம் குறைந்து செல்லும் என்ற விடயத்தை வேறு விதமாக வும் கூறலாம். ஒரு பொருளின் தொகையோடு சமமான பொருளைச் சேர்த்தால் அதனுடைய இறுதிநிலைப்பயன் (இது ஒரு தொகையின் கடைசி மேலதிக அலகைச் சேர்ப்பதால் உண்டாகும் பயனுடைமையின் அதிகரிப்பாகும்) குறைய முற்படும்.

3. பணத்தின் இறுதிநிலைப் பயனுடைமை மாறுதிருப்பதாகக் கொள் ளும் விசேடசந்தர்ப்பத்திலே பயனுடைமைபற்றிய உளவியல் அலகுகளை நீக்கிவிடலாம். பின்னர் பணமென்ற அளவுகோலைக்கொண்டு இறுதி நிலைப்பயனுடைமைடைத் தேவைக்கோடாகவே மாற்றிவிடலாம். இவ்வாறு பழைய பொருளியலாளர் கருதினர். குறைந்துசெல் தேவை விதியின் உண்மையை அவர்கள் குறைந்து செல் இறுதிநிலைப்பயன்விதியிலிருந்து நேரடியாக நிரூபிக்கக்கூடியதாயிருந்தது. (அலகுகளைப் பிரிக்கமுடியாதிருந் தால், விசேடமான சில சந்தர்ப்பங்களிலன்றி மற்றும்படி, காலப் போக்கி லுள்ள சராசரிகளைக் கணக்கெடுப்பதன்மூலமும், இறுதிநிலைப் பயனுடை மைப்படிகளை தொடர்கோடாக மட்டமாக்கிவிடுவதன்மூலமும், சரிப்படுத்தி விடலாமென அவர்கள் எண்ணினர்).

4. பணமானது பயனுடைமையை அளப்பதற்குத் திரமான அளவுகோலா யிருந்தாலென்ன இல்லாவிட்டாலென்ன, தேவைச்சமநிலைக்கு ஒரு மூலதார மான இறுதிநிலை நிலைமை அவசியமென்பதைப் பழைய பொருளிய லாளரும் புதிய பொருளியலாளரும் ஒத்துக்கொள்வர். ஒவ்வொரு பொருளி லுஞ் செலவு செய்யும் ஒவ்வொரு டொலருக்குமுரிய இறுதிநிலைப் பயன் களைச் சமன்படுத்தினால்தான் நுகர்வோன் தனது நன்மையை உச்ச நிலைக் குக் கொண்டுவரமுடியும். (ஒரு அவுன்ஸ் 25 டொலர் விலையுள்ள வாசனைப் பொருளின் இறுதிநிலைப்பயன் 10 சதப்பானத்தின் இறுதிநிலைக்கு ஒப்பா

காது. ஆனால் அவற்றின் இறுதிநிலைப்பயனுடைமைகள் ஓர் அலகின் விலையால் பிரித்தால் அவை சமனாயிருக்கும். அதாவது அவற்றின் கடைசி டொலரின் இறுதிநிலைப் பயனுடைமை).

இது தர்க்கசாத்திர அடிப்படைக் கொள்கையாகும். இது தேவைவிதிக்கு அப்பாற்பட்டது. எல்லைக்குட்பட்டதொரு பொருட் தொகையைப் பலவகையான பயன்களுக்கு ஒதுக்கவேண்டியிருந்தால், ஒரு வகைப் பயன்படுத்தலாலுண்டாகும் இறுதிநிலைப்பயன் மற்றொரு பயன்படுத்தலாலுண்டாகும் இறுதிநிலைப்பயனுக்கு அதிகமானதாயிருந்தால் அதிக பயன்தரும் பயன்படுத்தலுக்கே பொருளை அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டும். ஆனால் இறுதியில் சமநிலையுண்டாகும்வரை இது தொடர்ந்திருக்கலாம.

5. இறுதி நிலைப்பயன்பாட்டுக் கருத்தை வெளிப்படையாகப் பயன்படுத்தாமல் கீழ் நோக்கிச் செல்லும் தேவை எக்காரணங்களால் உண்டாகிறதென்பதைப்பற்றிப் புதிய கருத்துக்களை அறியலாம். விலையேற்றத்திலுண்டாகும் விளைவுகளை (1) பதிலீட்டு அமிசம் (2) வருமான அமிசம் எனறு பிரித்து அவற்றைக் காணலாம். ஒரு பொருளின் விலை ஏறினால், ஒரேமட்டமான நலத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு அருந்தலான பொருளுக்காக வேறு பதிற்பொருளைப் பயன்படுத்தலாம். பதிலீட்டுப் பொருளை நுகர்வதால் உண்டாகும் நுகர்வுக் குறைவைப் பலப்படுத்துவது வருமான விளைவாகும். குடும்ப வருமானம் சூறையுமானால் ஒருவர் குறித்த ஒரு பொருளைக் குறைவாகவே வாங்குவார். விலை ஏறினால் நிச வருமானம் அல்லது வாங்குஞ் சக்தி குறையும். இதனால் நுகர்விலே மேலும் குறைவு உண்டாகும். எனெனில் நுகர்வோனுடைய நிச வருமானம் குறைந்துவிடுகிறது.

6. அடம்சிமிதின் மதிப்பு முரண்—அதாவது மனித நலத்துக்கு முக்கியமான ஒரு பொருள் அதிலும் முக்கியம் குறைந்தபொருளிலும் பார்க்கக் குறைவானவிலைகளே விற்பனையாகிறதென்பது—இறுதிநிலைப் பயனுடைமை என்ற கருதுகோளினால் விளக்கம்பெறுகிறது. ஒரு பொருள் அருந்தலாயிருந்தால்—அதனை நிச்சயிப்பவை விலையும் சப்ளைநிலைமைகளுமாகும், அது அப்பொருளுக்குரிய சந்தைத் தேவையோடு கலந்துவிடுகிறது. இது அதன் இறுதிநிலை அலகின் பயனுடைமையைக் கொண்டு நிச்சயிக்கப்படும். (அல்லாது அப்பொருளின் மொத்தக் கையிருப்பின் பயனுடைமையாலன்று).

7. சந்தைவிலையாவது இறுதிநிலைப்பயனுடைமையினாலேயே நிச்சயப்படுத்தப்படுகிறது. மொத்தப் பயனுடைமையாலன்று. இது நுகர்வோர் எச்சப்பாடு என்ற கருதுகோளினால் விளக்கம்பெறுகிறது. இறுதிநிலை அலகு எவ்வளவு பயனுடையதோ அந்த விலையையே நாம் ஒவ்வொரு அலகுக்கும் கொடுப்பதால் முந்திய அலகுகளெல்லாவற்றிலும் நாம், நுகர்வோர் மேலதிகத்தைப் பெறுகிறோம். இது குறைந்த விலையில் நாம் பொருள்வாங்குவதாலுண்டாகும் பயனுடைமையைக் காட்டுகிறதேயன்றி எகபோக உரிமையாளர் எமக்கு மொத்தப் பொருள் என்ன பெறுமதியைக் கொடுக்குமோ அவ்வளவையும் கொடுக்குமாறு கேட்கும் நிலையையன்று. நுகர்வோர் எச்சப்

பாடு என்பதைத் தொகைப்படுத்திக் கூறமுடியாவிட்டாலும், பல சமூக விடயங்களைத் தீர்மானிப்பதற்கு இது பயனுடையதாகும். உதாரணமாக ஒரு வீதியையோ பாலத்தையோ போடும் விடயத்தில் இதுதீர்மானம் பலனுடையதாகும்.

மற்றெருவிடயம், நுகர்வோன் புள்ளிவிவரங்களிலோ, கணனரேகைக் கணக்குகளிலோ வல்லவனுயிருக்கவேண்டியதில்லே. இந்த அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட தேவை நடத்தையோடு அவனின் நுகர்வு பொருந்தியிருக்கவேண்டியதில்லே. அவன் தனது முடிபுகளிற் பெரும்பாலானவற்றைத் தன்னேயறியாமலே பழக்கவாக்னேயாற் செய்யலாம். அவனுடைய ருசிகளும் செய்கைகளும் கூடிய அளவுமாறுமலிருக்குமாஞல், முன்னெல்லாம் அவன் தனக்கு அத்தியாவசியமாய் வேண்டப்பட்ட பண்டம் பணிகளே பெறுமலிருப்பதற்கு என்ன தவறுகள் பொறுப்பாயிருந்தனவோ அவற்றை மறுபடி செய்யாதிருக்கவேண்டும். அத்துடன் வாங்கும் நடத்தையில் அவன் தாறுமாறுகள் மாற்றங்களேயுண்டாக்கக்கூடாது. பலர் இவ்வாறு செய்வாராஞல் நமது விஞ்ஞானக் கொள்கை பிரத்தியட்ச நிகழ்ச்சிகளோடு பொருத்தமுடையதாயிருக்கும். விஞ்ஞானத்தாலுண்டாகும் பயன் அதுவே.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினுக்கள்

1. அதிகமதிகமான மக்களின் தேவைகளே கிடைநிலேயாய்க் கூட்டினுல் கூட்டான சந்தைக்கோடு அதே அளவுமட்டத்தில் தட்டையாகிக்கொண்டே போகும். அதே அளவில் விலேயைக் குறைத்தால் வாங்குவோர் தொகை கூடுமேயன்றிக் குறையாதென்பதை இது காட்டுகிறது. எவ்வாறு ?

2. இறுதிநிலேப்பயனுடைமை, மொத்தப் பயனுடைமை என்பவற்றிடையேயுள்ள வித்தியாசத்தை விளக்குக. குறைந்துசெல் இறுதுநிலேப்பயன் விதி என்பதை விளக்குக. இலக்கம் படம் எனபவற்றுல் விளக்குக

3. "சமநிலேயிலே எல்லாப பொருள்களின் இறுதிநிலேப் பயனும் சரிசமனுயிருக்கவேண்டும்" இது அர்த்தமற்ற பேச்சு. ஏன் ? இதை அர்த்த முள்ளதாகத் திருத்தி எழுதுக. எழுதி விளக்குக.

4. இறுதிநிலேப்பயன் கொள்கையைப் பயன்படுத்த நீர் விரும்பவில்லே ; அல்லது பயனே அளப்பதற்குப் பணம் நல்லதோர் அளவுகோல் என்ற கொள்கையை பயன்படுத்தவிரும்பவில்லே என வைத்துகொள்வோம். (1) பதிலீட்டு விலேவு (2) வருமான விலேவு என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி கீழ் நோக்கியிறங்கும் தேவைவிதியை எவ்வாறு நிரூபிப்பீர்.

5. சினிமாப் பார்ப்பதை நிறுத்தாமலிருப்பதற்காக நீர் எவ்வளவு ஈடுசெய்ய ஆயத்தமாயிருப்பீர் ? சினிமாப் பார்ப்பதறகு ஒரு வருடம் எவ்வளவைச் செலவு செய்வீர் ? நுகர்வோர் எச்சப்பாட்டைக் கணிக்க.

6. பின்வரும் கருதுகோள்களேப் பற்றி ஞாபகப்படுத்திக் கொள்க : சந்தைத் தேவை–தனிமனிதர் தேவை.

வருமானத்திலும் வேறு காரணங்களாலும் உண்டாகும் தேவை மாற்றம் ;
பதிலீட்டுப் பொருள்.
அனுபானப் பொருள்.
தனிப்பொருள்.
குறைந்துசெல் பயனுடைமைவிதி.
வருமானவிளைவு, பதிலீட்டு விளைவு.

குறைந்துசெல் தேவைவிதிக்கு எவ்வாறு சமாதானங் கூறலாம். ஒவ்வொரு பொருளிலும் செலவு செய்யும் கடைசி டொலரின் இறுதி நிலைப் பயனைச் சமன் செய்தல்.

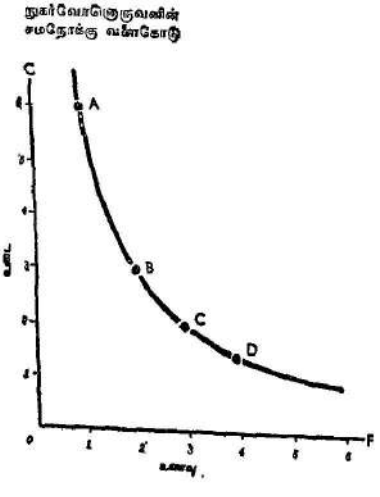
இறுதிநிலைப்பயன் மொத்தப்பயன் முரண்பாடு நுகர்வோர் எச்சப்பாடு.

அனுபந்தம்: நுகர்வோர் சமநிலை பற்றிய கேத்திரகணித ஆராய்ச்சி

சம பயனுடைய உணவு—உடைச் சேர்க்கைகள் "சமநோக்குடையவை";

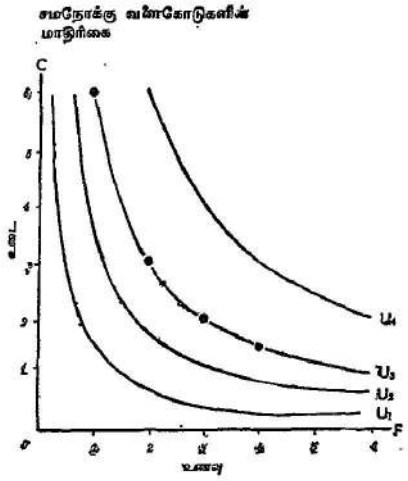
	உணவு	உடை
அ	1	6
ஆ	2	3
இ	3	2
ஈ	4	1½

அட்டவணை 2. சமநோக்குச் சேர்க்கைகள். ஒரு பொருளிலிருந்து அதிகம் பெறுதல், மற்றொன்றிலிருந்து ஒளவை விட்டுக் கொடுப்பதால ஈடு செய்யப்படும். நுகர்வோன் அ இலுள்ள நிலைமையை, B, C, D எனற ஒன்றிலுள்ள நிலைமையை விரும்புவது போலவே விரும்புவான்.

படம் 6. சமதிருப்தியளிக்கும் உணவு—உடைச் சேர்க்கைகளை ஒப்பமான சமநோக்கு வளைகோடாக (அல்லது "சம பயன்பாட்டு உருவரையாக") றேலாம். பதிற் பொருள் விதிக்குப் பொருந்த இது மேலிருந்து குழிவு உடையதாக இருக்கும். அவ்விதி கூறுவதாவது : ஒரு பொருளிலிருந்து அதிகம் பெறும்போது, அதன் "பதிற் பொருள் விகிதம்" அல்லது "சம நோக்குச் சரிவு" குறைந்து விடும்.

ஒவ்வொரு புள்ளியும் பல சமநோக்கு வளைகோடுகளுள் ஒன்றிலே தங்கியுளது:

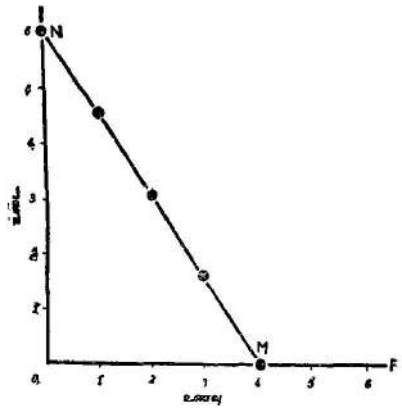

படம் 7. U_1 U_2 U_3 U_4 என்று குறிப்பிடப்பட்ட வளைகோடுகள், சமநோக்கு வளைகோடுகளைக் குறிக்கின்றன U_3 படம் 6 இன் வளைகோடாகும்.

மாறுத வருமானமும் சந்தை P இன் வருமானமும் எல்லைக்குட் பட்ட நுகர்ச்சி இயல் தகவுகளைக் குறிக்கும்.

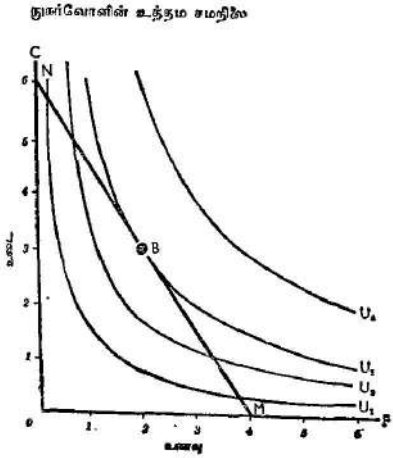
உணவு		உடை
4	..	0
3	..	1½
2	..	3
1	..	4½
0	..	6

அட்டவணை 3. மாற்றுரை நுகர்ச்சி இயல் தகவுகள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டங்களுக்காய செலவுகள் அனைத்தும் (§ 1.50 F + §1C) 6 டொலர் வருமானமும் வரையம் ஆகும்.

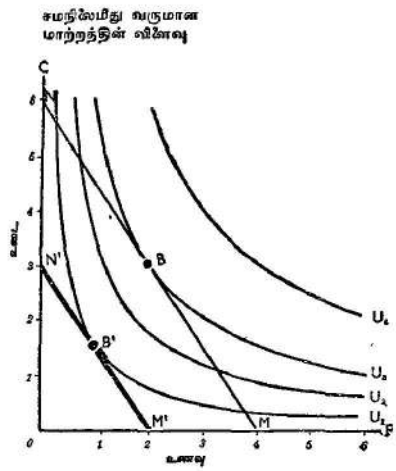
படம் 8. MN, நுகர்வோனின் நுகர்ச்சி—இயல் தகவுக் கோடாகும். உணவு, உடை விலைகள் முறையே 1.50 டொலர், 1 டொலர் ஆகவிருக்கும்போது அவன் தினமும் 6 டொலர் செலவழிப்பானெனில், இக்கோட்டில் எந்தப் புள்ளியையும் அவன தெரிந்து கொள்ளலாம. (என் அதன் சரிவு 1.50 டொலர்–1 டொலர்—3–2 அல்லது 1.5 என்றுகிறது ?)

நுகர்வோன் மிகவுயர்ந்த திருப்தி மட்டத்தை அடையுமிடத்தே சமநிலை உண்டாகிறது :

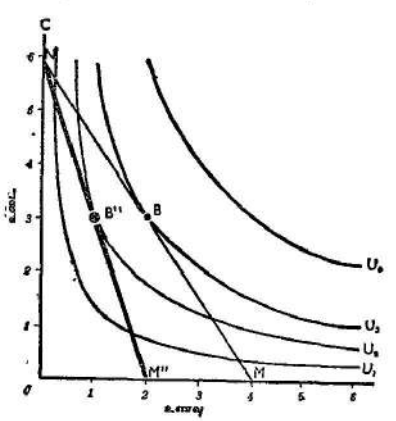

படம் 9. B இல், நுகர்வோன தனது வருமானத்தைக் கொண்டு அடையக் கூடிய மிகவுயர்ந்த சமநோக்கு வளைகோட்டை அடைகிறான. மிகவுயர்ந்த சமநோக்குக் கோட்டுடன் நுகர்ச்சி–இயல் தகவுக கோட்டின தொடுதகவை B குறிகின்றது (என் ? சாய்வுகள் சமமற்றவையாயிருந்தால், NM உம உருவரை U உம் ஒனறையொனறு வெடடும : நாம் மிகவுயர்ந்த திருப்தி மடடங்களுக்குச செல்ல முடியும்). தொடுதகவுப புள்ளி B இல, "பிரதியீட்டு விகிதம்" விலை விகிதம் விஉ/விஉடை இறகுச் சமனாகிறது. அதாவது எலலாப் பொருள்களதும் இறுதி நிலைப் பயன்கள அவறறின விலைகளுடன விகிதசமமாய் இருக்கின்றன ; ஒவ்வொரு பொருளின மீதும் செலவிடும கடைசி டொலரின் இறுதிநிலைப் பயன்கள் சமனாக்கப்படுகினறன என்பதே இதன பொருள். இவ்வத்தியாயத்தில் இது பற்றி எலலே எடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

வருமானம் அல்லது ஒரு P மாறுகிறபோது புதிய சமநிலை உண்டாகிறது :

படம் 10. *வருமான மாற்றமொன்று நுகர்ச்சி—இயல்தகவுக் கோட்டைச் சமாந்தரமான வழியில் நகர்த்துகிறது. இப்படியாக, வருமானத்தைப் பாதியாகவி, 3 டொலருக்குக் கொண்டுவருவதால* **NM, NM″** *இற்கு நகர்த்தப்படுகிறது. மேலும் B′ இறகுச் சமநிலையைத் தளருகிறது. (பெருகும் வருமானம் சமநிலைக்கு யாது செய்யும் எனக் காட்டுக).*

படம் 11. *உணவு விலையில் உண்டாகும் ஓர் அதிகரிப்பினால் நுகர்ச்சி—இயல்தகவுக் கோடானது* **NM** *இலிருந்து* **NM″** *இற்குச் சுழல்கிறது. புதிய தொடுதகவுச் சமநிலை* **B″** *இலிருக்கிறது ; குறைந்த உணவும், கூடுதலான அல்லது குறைவான உடையும் கிடைக்கின்றன.* **(உடையில் ஒரு விலைமாற்றத்தை நீர் செய்ய முடியுமா ?)**

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

செலவும் விநியோகமும்

விநியோகவிடயத்தில் உற்பத்திச் செலவு எவ்வித விளைவையும் உண்டு பண்ணுவிட்டால் போட்டிவிலையையும் அது பாதிக்கமாட்டாது.

—ஜோன் ஸ்டுவர்ட் மில்.

தேவைக்கோடு சம்பந்தமான இறுதிநிலைப் பயன் ஒன்றைவிட மற்றொன்றைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கான காரணம், என்பனபற்றிச் சென்ற அத்தியாயத்திலே கூறினேம். இதில் விநியோகம் கோட்டின் பின்னணியான உற்பத்திச் செலவின் அடிப்படை விடயங்கள் ஆராயப்படும். இறுதிநிலைப்பயன்போல இறுதிநிலைச் செலவும் மூலாதாரமானதொரு விடயமாகும். இந்தக் கட்டத்திலே விடயத்தைச் சிக்கலாக்கக்கூடாது. நுட்பமான சில கருத்துக்களை 24 ஆம் அத்தியாயத்தின் பின்னர் குறிப்பிடுவோம். அந்த அத்தியாயத்திலே கம்பெனியின் பொருளாதாரக் கொள்கைபற்றிக் கருத்தோடு ஆராய்வோம். இந்த அத்தியாயத்தில் அடிப்படை விடயங்கள் சிலவற்றைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவோம்.

சகல கம்பெனிகளின் சப்ளையையும் கூட்டிச் சந்தைச் சப்ளையை அறிதல்.

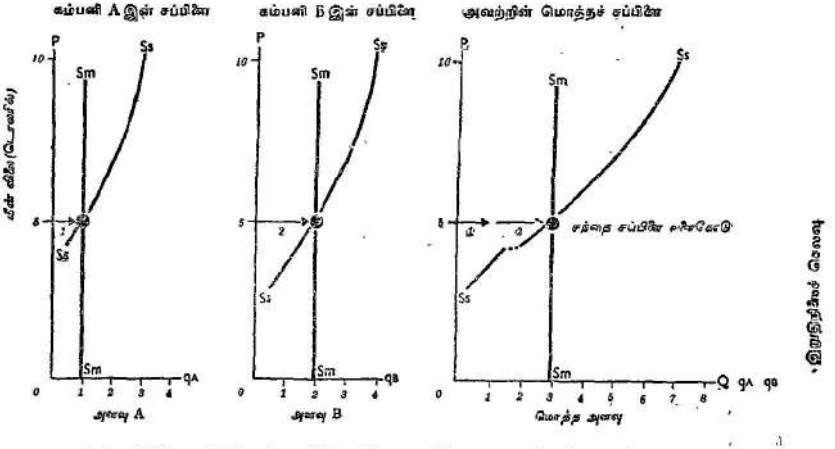
மொத்தச் சந்தைத் தேவையை அறிவதற்குத் தனித்தனித் தேவைகளைக் கூட்டினேம். இது 21 ஆம் அத்தியாயத்தின் படம் 1 இலிருந்து அறியப்பட்டது. சப்ளை (விநியோக) விடயத்திலும் இவ்வாறே அறியவேண்டும்.

மீன்சந்தையை எடுத்துக்கொள்வோம். இது போட்டியுள்ளது. ஒவ்வொரு சந்தைவிலைமட்டத்திலும் எவ்வளவு மீன் விற்பனைக்கு வரும். A என்ற கம்பெனி குறித்த ஒரு விலைக்குக் குறித்த ஓரளவு மீனைச் சந்தைக்குக் கொண்டுவரலாம். அதே விலையில் B என்ற கம்பெனி குறித்த ஒரு தொகையைக் கொண்டுவரலாம். C என்ற கம்பெனி மற்றொரு தொகையைக் கொண்டுவரலாம். இவ்வாறே மற்றக் கம்பெனிகளும் குறிப்பிட்டதொரு சந்தைவிலை P யில், சந்தைக்குக் கொண்டுவரப்படும் மீனின் தொகையான Q அந்தவிலைக்கு கம்பெனிகள் சந்தையில் கொண்டுவந்து விநியோகிக்கும் q தொகைகளின் மொத்தமேயாகும். வேறொரு விலை சம்பந்தமாகவும் இதே நிலைதானுண்டு.

சுருக்கம்: ஒரு பொருளின் மொத்த சப்ளை கோடான SS ஐப் பெறுவதானால் அப்பொருளை உற்பத்திசெய்து விநியோகஞ் செய்யும் ஒவ்வொரு வரினதும் சப்ளைத் தொகையைக் கிடைநிலையாகக் கூட்டவேண்டும்.

படம் 1 இல். இரண்டு கம்பெனிகள் விடயத்தில் இது காட்டப்பட்டுள்ளது. கம்பெனிகளின் தற்காலிகமான போக்கு S_m S_m கோடுகளுக்கு, உற்பத்தியிலே மாற்றம் உண்டாக முடியாத மிகக் குறுகிய தவணையில் உண்டாகும் நெகிழ்ச்சியற்ற சப்ளையென வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒரு கைத்தொழிலின் பணச் சப்ளை (S_m S_m) யைப் பெறுவதாலுல், P என்ற ஒரேவிலையில் உள்ள எல்லாக் கம்பெனிகளின் தற்காலிக சப்ளை எல்லாவற்றையும் கிடைநிலையாகக் கூட்டவேண்டும். குறுந்தவணை என்றால் ஒரு கம்பெனி திட்டம் போட்ட மாறுத சில உற்பத்தியைச் செய்வதற்குரிய காலம். இக்காலத்தில் S_s S_s கோட்டை அனுசரித்து, அதிக உற்பத்தி செய்ய, மாற்றக்கூடிய உற்பத்திச் சாதனங்களை மாற்றலாம். அந்தக் குறுத்தவணையிலே உள்ள குறிப்பிட்டதொரு தொகையான கம்பெனிகளின், குறுந்தவணை சப்ளைக்கோட்டைக் கிடைநிலையாகக் கூட்டுவதால், கைத்தொழிலின் S_s S_s சப்ளைகோடு கிடைக்கும். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும்

சந்தைச் சப்ளையைப் பெற எல்லாக் கம்பெனிகளின் சப்ளை வளைகோடுகளையும் நாம் கூட்டவேண்டும் :

படம் 1. 5 டொலர் போன்ற விலைகளில், ஒவ்வொரு கம்பெனியும் கொடுக்கும் தொகைகளைக் கூட்டிச் சந்தையில் விநியோகமாகுந் தொகையைக் கணக்கெடுக்கிறோம். ஒரேமாதிரி 1,000 கம்பெனிகளிருந்தால் சந்தைச் சப்ளை கோடு ஒரு கம்பெனியின கோடு போலவேயிருக்கும் ; ஆனால் ஆயிரம் மடங்கு, 3 ஆம் படத்திலுள்ள கிடைநிலையான அளவை அதிகரிக்கவேண்டியேற்படும். கிடைநிலை அளவில் மாற்றம் உண்டாக்காவிட்டால், கூட்டுச் சப்ளை தனித் தனிக கம்பெனிகளின் சப்ளையிலும் மட்டமாகவே காணபடும். (குறிப்பு : கிடைநிலை அச்சு மூன்றிலும் குறிகப்பட்ட அளவுகள் பல்லாயிரகணகான மீனக குறிபபிடும். 1, 2, 3 என்பன ஒவ்வோராயிரம் மீப்பாவைக் குறிக்கும். நிலைக்குத்தான விலை அசசு ஒவ்வொரு மீப்பாவினதும் டொலா விலையைக் குறிக்கும்.)

கொடுத்த மொத்தத் தொகை, தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் சப்ளை செய்யச் சித்தமாயிருக்கும் தொகையின் கூட்டுத்தொகையையே காட்டும்[1].

கம்பெனிகளிடையே உற்பத்தி நிலை வேற்றுமைகள்.

ஒரேதொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் கம்பனிகள் தம்முள்பெரிதும் வித்தியாசப்படுகின்றன. என்பதையும் படம் 1 காட்டுகிறது. 5 டொலர் விலையில் A கம்பெனி உற்பத்திசெய்வதில் இரண்டு பங்கு தொகையை B கம்பெனி உற்பத்திசெய்யத் தயாராயிருக்கிறது. போட்டித் தொழில்கள் பலவற்றிலே சிறிய போட்டியாளரிலும் நூறுமடங்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய கம்பெனிகள் தோன்றுவது இயற்கை.

மொன்டானாவிலுள்ள கூட்டுறவு விவசாயக் கம்பெனி பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தில் கோதுமை பயிரிடலாம். 25 ஏக்கர் உள்ள ஓர் குடும்ப விவசாயப் பண்ணையின் விளைவுடன் ஒப்பிடும்போது அதன் தாரதம்மியந் தெரியும். மொன்டானா பண்ணை பெரிதாலும், மொத்தக் கோதுமை உற்பத்தியை ஒப்பிடும்போது அது ஒரு சிறு பிரிவாகவே தோன்றும். எனவே போட்டியில் அதனால் ஏகபோக உரிமை நிலைநாட்டமுடியாது.

B யானது A யிலும் பார்க்க அதிசமாகப் பொருளை உற்பத்தி செய்வதோடமையாது விலை மிக இறங்கியகாலத்திலும் அது ஓரளவு உற்பத்தி செய்யக்கூடியதாயுமிருக்கிறது. ஆனால் A உற்பத்தியைக் கைவிட்டுவிடலாம். மீனின விலை அதிகம் விழுந்துவிடுமானால் பழைய வள்ளங்களில் மீன்பிடிபோர் மீன்பிடித்தொழிலை விட்டுவிடலாம். அதனால் அவர்களுக்கு நட்டமுண்டாகாது. உண்டாகக்கூடிய நட்டத்தைத் தடுக்கலாம். (படம் 1 இலுள்ள S_2 S_3 கோடு விலை மிகக்குறைவானதும் திடீரென நினைவிடுவதைக் கவனிக்கலாம்) A கம்பெனிகள் கூட நல்ல லாபம் அடையக்கூடிய வாறு விலை அதிகரிக்குமானால், திறமைமிக்க B கம்பெனிகள் பெருவாரி லாபம் பெறும்.

உற்பத்திச் செலவிலே உண்டாகும் இத்தகைய வித்தியாசம் விவசாயத்திலும், சுரங்கத் தொழிலிலும் பெரிதும் காணக்கூடியதாயிருக்கும். நல்ல வளமுள்ள நிலமானால், விலை குறைந்தாலும், உற்பத்தியைவிடாமற் செய்யலாம். வளமற்ற நிலமானால் விலை இறங்குமாயின் ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது.

[1]. இத்தகைய கூட்டுமுறை, 20 ஆம் அத்தியாயத்தில் படம் 3 இல் காட்டிய மார்ஷலுடைய நீண்டகால சப்ளைக்கோட்டுக்கும் பொருந்தமாட்டாதா ? பொருந்தும். ஆனால் நீண்டதவணை விலைமாறாமல், கைதொழில செயயும கமபெனிகளின் தொகையை மாற்றக்கூடாது. விலை இறங்கியபடியிருந்தால் நீண்டதவணையிலே சிலகமபெனிகள தொழிலில் இருக்கமாட்டா என்பதை அறிவோம். விலை எறியபடியிருந்தால புதிய கம்பெனிகள் போட்டியிலிறங்கும். நீண்டதவணையிலே கம்பெனிகளின் தொகைமாறாதிருக்கமாட்டாது. அதனால் கூட்டு முறையைப் பிரயோகிப்பது முடியாதகாரியம். விரைவில், தொழில முயற்சியில விலையானது மாறுமபோது கம்பெனியின்கோடு மாறுவதனால் வேறுசில பிரச்சினைகளைச் சந்திக்கநேரிடலாம்.

இயற்கைவளம் இல்லாத சந்தர்ப்பங்களிலும், இதே குறை பாடுகளைக் காணலாம். மைப் அடிக்கும் வேலைக்குரிய கூலி விகிதம் குறைந்தாலும் திறமையுள்ள தட்டச்சுவல்லுநர் விரைவாக அடித்துத் தமது சீலியத்தை நடத்தக்கூடியவசதியைப் பெறுவர். ஆனால் விரைவாக அடிக்கமுடியாதவர் தட்டச்சு அடிக்கும் முயற்சியைவிட்டுவிட்டு வேறு தொழிலைப் பார்க்க வேண்டியேற்படும். திறமையான நிர்வாகிகளையுடைய கம்பெனிகள் போட்டி யில் குறைந்த உற்பத்தியுடைய கம்பெனிகளோடு நின்றுபிடிப்பர். எல்லாம் ஒரேசந்தைவிலையையே பெற்றபோதிலும், உற்பத்திச் செலவில் வித்தியாசப் படலாம்.

இந்தவேற்றுமைகளின் தாற்பரியத்தைப் பொருளாதாரம் அறியாதவர் கள் உணரமாட்டார். உதாரணமாக முதலாம் உலகயுத்தத்தின் போது ஏனைய பொருள்களைப் போலவே செம்பினவிலை அதிகரித்தது. செம்புக்கு அப்போது அதிக கிராக்கியிருந்தது. விலை உயரவே முன்னெல்லாம் கட்டாதென்று கைவிடப்பட்ட சுரங்கங்களை மறுபடி வேலை செய்யத் துவக்கி னர். சாதாரணமாகக் கட்டாதெனக் கைவிட்டவர்களை மறுபடியும் செம்பு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு லாபம்பெற்றார்களெனரல், ஏனையவரின் இலாபம் அதிகமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

அக்காலத்து விலைக் கட்டுப்பாட்டதிகாரிக்கு இது புதிராயிருந்தது. செம் பின் விலையைக் குறைத்தால் அதன் உற்பத்திகுறையும் ; விலையை அதிகம் கூட்டினால் திறமைமிக்க உற்பத்தியாளருக்கு அதிக இலாபம் உண்டாகும்.

கம்பெனிகள் தோன்றுவதும் மறைவதும்.—"புற எல்லை"

விலை எறினால் புதிய கம்பெனிகள் தோன்றும், பழையவை நிலையாக நிற்கும். இதைக் குறிப்பதற்குப் பொருளியலாளர் ஒரு பரிபாஷைச்சொல்லை உபயோகிப்பர். குறிப்பிட்ட விலையில் உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கவிரும் பும் கடைசிச் கம்பெனிகளை, அவர்கள் அவ்விலையில் உள்ள "இறுதிநிலைக் கம்பெனிகள்" எனபர், இந்தக் கம்பெனிகள் இறுதிநிலையின் எல்லையி லிருப்பன. பழைய பொருளியல் நூல்கள் "இறுதிநிலைச்செலவு" என ஒரு சொல்லையும் பயன்படுத்தின. அதற்கு நாம் வேறு பொருள் கொண்டுள் ளோம். அவர்கள் கொண்ட கருத்தாவது, நயமுமில்லை நட்டமுமில்லை யென்று கொண்டிருக்கும் கம்பெனிகள் இவை கையும் கணக்குஞ் சரி யென்றிருப்பவை[1].

[1]. பழையபொருளியல நூல்களில சநதைவிலையானது அததகைய இறுதிநிலை உற்பத் தியாளரின் உறபத்திவிலைகளுக் சமன் எனக குறிப்பிட்டன. வேறுசிலர் போட்டிவிலையானது இறுதிநிலை உற்பததியாளரின உற்பத்திசசெலவினுல நிசமயிக்கப்படுமென்றனர். ஆனால் இநதவிலைமட்டந்தான் இறுதிநிலை உறபத்தியாளரை உண்டாக்குகிறதென்பதை அவர் மறநது இவவாறு கூறுவர். உற்பத்திச் செலவு விலைகளுக் சமனுகாது. பல தொழில்களில் முழுச்செலவுக்குக் குறைவாக உற்பத்திசெய்யும் புது முயற்சியாளரையும் காணலாம். இவர்கள் ஈறறில் ஒதுங்கிவிடுவர். சில புதியவர்கள தொழிலைவிட்டுச் செல்லும் கம்பனிகள் அளவு உறபத்தியை உண்டாக்குவர். இவர்களுக்கேற்படும் நட்டம் நுகர்வோர் எச்சப்பாட்டுக்கு உதவுகிறது எனலாம்.

பழைய கருத்துக்களே இங்கே ஆராயவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் அவற்றைப் பற்றிய தவறான கருத்துக்களிருப்பதால் அவற்றைத் திருத்துவது அவசியமாகும். முதலாளிமுறையைக் கண்டிக்குஞ்சிலர் பொருளாதார நிகழ்வைப்பற்றிப் பின்வருமாறு தவறான கருத்தைக் கொடுப்பர்.

போட்டி திறமையுடையதெனச் சிலர்வாதாடுவர். என்ன முட்டாள்தனம்! விலையானது குறைந்தசெலவுசெய்யும் திறமையுள்ள உற்பத்தியாளரால் நிச்சயிக்கப்பட்டில்லை. உயர் செலவு செய்யும் இறுதிநிலை உற்பத்தியாளராலேயே நிச்சயிக்கப்படுகிறதென்று தமது பாடநூல்களிலேயே அவர்கள் எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். நமது இலட்சிய உலகில் போட்டிச் சந்தையை ஒழிப்போம்; குறைந்த செலவு செய்யும் உற்பத்தியாளரின் செலவுக் கேற்றவகையில், நாம் விலையைச் சமன்படுத்துவோம்.

சமூக அமைப்பை மாற்றுவதனால், குறைந்த தராதரமுள்ள சுரங்கங்களில் செப்புத்தாது அதிகரிக்கமாட்டாது. அல்லது நிலத்தின் வளம் பெருகமாட்டாது. புதிய சமூக அமைப்பினால் உற்சாகமாக வேலை செய்வதற்கும், கல்வியை விருத்திசெய்வதற்கும் புதிய ஊக்கம் பிறக்கலாம். ஆனால் இயற்கை வளத்தை மாற்றுவது கஷ்டம். சுரங்கங்களையெல்லாம் ஒரேவகையில் திறம்பட நிர்வாகஞ் செய்யமுடியாது. ஒன்றில் மற்றது திறம்பட நிர்வாகஞ்செய்யப்படுகிறதாயிருக்கவும் முடியாது. சமூகம் விலைத் திட்டமொன்றை ஏற்பட்டுத்தி அல்லது வேறு யுக்திகளை அனுசரித்து உள்ளதைக் கொண்டு சமாளிக்கக்கூடியதாயிருக்கவேண்டும். அதைப் பற்றிமேலே ஆராய்வோம்.

போட்டித்தொழில்களிலே நல்லது எது, தீயது எது, என்பதை மதிப்பிடும் போது ஒரு விடயத்தைக் கருத்திலே கொள்ளவேண்டும். பூரணப்போட்டியில் ஒவ்வொரு விலை மட்டத்திலும், உற்பத்தியாளரைக்கவர்ச்சிசெய்தோ, கைவிடச்செய்தோகொண்டிருக்கும் "புற எல்லை" ஒன்று உண்டு. இந்தச் சுதந்திரம், அதாவது நீனைத்தநேரம் தொழிலில் இறங்கவும் அதை விடவும் உள்ள சுதந்திரம், திறமைக்குமிக அவசியம். போட்டி முயற்சியாளர் எவரும் மேலும் தமது தொழிலை முன்னேற்றுவதற்கான முயற்சியிலீடுபடாமற் சும்மாலிருக்கமுடியாது. புதியவழிகளைக் காணவேண்டும். புதிய முறைகள் கண்டுபிடிக்கப்படுவதால் தொழில் நுட்பமுறைகள் மாறுகின்றன. அறிமுறைகளில் ஆராய்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. புதிய அறிவுகள் பரப்பப்படுகின்றன. தொழிலாளர் சம்பளம், நிலத்தின் விலை, ஏனைய உற்பத்திச் சாதனங்களின் விலை என்பன மாறியுள்ளன. எனவே புதிய வழிகளில் உற்பத்தியை மாற்றுவது உசிதமாகும். குறைந்த செலவில் உற்பத்திசெய்துவந்தவர், புதிய போட்டிகளால் சந்தைவிலை மிக இறங்குவதைக் காணலாம். அவர் இறுதிநிலை உற்பத்தியாளர் தகைமைக்கு

இறங்கவுங்கூடும். அல்லது "மேலதிக இறுதிநிலை" உற்பத்தியாளராகலாம். அதனால் அவர் தமது யந்திரங்கள் தேய்மானமானதும் தொழிலைக்கைவிடவேண்டியவராவார்.[1]

போட்டிவிலையானது சப்ளை தேவை என்பன பொருந்தும்போதே நிச்சயிக்கப்படுகிறது. நெடுந்தவணை விநியோகக் கோட்டின் தன்மையை நிச்சயிக்கும் ஒரு காரணம் கம்பெனிகள் தொழிலில் புகுதல், விடுதல் என்பதைப் பொறுத்தது. "புற எல்லை" பற்றிப் பொருளியலாளர் குறிப்பிடும்பொழுது தொழிலில் இறங்குவதையும், அதிலிருந்து வெளியேறுவதையுமே குறிப்பிடுகின்றனர். சந்தைகள் எவ்வாறு இயங்குகின்றன என்பதை வருணிப்பதற்கு மாத்திரமன்றி அவை எவ்வளவு தூரம் திறம்படச் செயலாற்றுகின்றன என்பதை மதிப்பிடவும் இது முக்கியமானதாகும். நுகர்வோர் தேவையில் அதிகரிப்பு உண்டாகி சந்தைவிலை உயர்ந்தால் உயர் செலவு உற்பத்தியாளர் அருந்தலை அகற்றத் தொழிலில் இறங்குவது சமூகத்தின் நன்மைக்கு அவசியம். விலை உயர்வதால் குறைந்த செலவு உற்பத்தியாளர் தொழிலில் ஈடுபடுவதால் பாதகமில்லை.

ஒரு கம்பெனியிலேயே பலவகை உற்பத்தி : இறுதிநிலைச் செலவின் உண்மையான வரைவிலக்கணம்.

குறுந்தவணையிலும் நெடுந்தவணையிலும் ஒரு கம்பெனி விநியோகஞ் செய்யும் தொகை விலையை அனுசரித்து வித்தியாசப்படும். இது மூலாதாரமானதொரு விடயம். புதியதொரு கம்பெனி சந்தேக எல்லையிலிருக்கும்போது விலை ஏற்றத்தினால் உற்பத்தியை அதிகரிக்கலாம். அது புற எல்லை. தற்போதுள்ள கம்பெனிகள் மேலதிகமாக உற்பத்தியைச் செய்வதற்கு விலையில் ஏற்றமுண்டாவது அவசியமே. இதனால் பழைய பொருளியலாளர் "அகவெல்லை" ஒன்றைப்பற்றித் திட்டமில்லாது பேசிக் கொண்டார்கள். இந்த அக எல்லை ஒவ்வொரு கம்பெனிக்குள்ளும் உள்ளது. வெளி எல்லையுள்ள கம்பெனிகள் வேறுவகையைச் சேர்ந்தவை.

சப்ளையில் நிகழும் அகவேறுபாடுகளை விளக்குவதானால், செம்புச் சுரங்க உதாரணத்துக்கு மறுபடியும் போவோம். ஒரு கம்பெனிக்குள்ளே பலவகையான உற்பத்திப்பொருள்களிருக்கலாம். அவற்றை ஒவ்வொரு சந்தைவிலைக்கும் உற்பத்தி செய்வது லாபகரமாயிருக்கலாம். உதாரணமாக ஒரு சுரங்கத்தில் பல வாசல்களிருக்கலாம். மேல் தளத்திலேயுள்ள வாசலில் நல்ல உலோகக் கனியிருக்கலாம். இதனைக்குறைந்த விலையிருந்

1. இவருக்கு வளமுள்ள நில மிருக்கிறதெனவு வைத்துக்கொள்வோம். சிக்கனமில்லாத முறையில் விவசாயஞ்செய்து அவர் கிடைக்கக்கூடிய நல்ல விளைவையும் அறக்கிறார். டொலர்விலையில் அந்நிலம் அவரிலும்பார்க்க மற்றவர்களுக்கு அதிக மதிப்புடையதாகக் காணப்படுகிறது. நிலத்தை வில்லாமலோ வாடகைக்குவிடாமலோ இருப்பாரானால், தம்மு சொந்தப்போகத்துக்காக நிலத்தைவிற்றுக் கூத்தியும் குடியுமாயிருப்பவரையொத்தவராவார். விவேகமும் திறமையுமுள்ள ஒருவாலிபன் ருசியற்றவேலையிலோ தேயந்துகொண்டேபோகும் தொழில்முயற்சியிலோ இருப்பானானால் அவனும் தனது திறமைகளை வீண் விரயஞ்செய் பவனேயாவான்.

தாலும் வேலைசெய்விப்பது நட்டமன்று. கீழேகுறைந்த கனியுள்ள சுரங்க மிருக்கலாம். அதை சமகாலத்தில் வெட்டிவேலைசெய்வதாலும் விலையை ஏற்றவேண்டும். போட்டிச் சந்தையிலே சுத்தஞ்செய்த செம்பு சுத்தச் செம்புதான். சுலபமாக எடுக்கக்கூடிய செம்பும், கஷ்டமாக எடுத்த செம்பும் விலைப்படும் விலை ஒன்றுதான்.

உயர்ந்தவிலையிலே அதிக தொகையை ஒரே கம்பெனியில் உற்பத்தி செய்யலாம். இது சுரங்கவிடயத்தில் இலகுவாகத் தெரிகிறது. ஆலை போட்டித் தொழில் முறைகளெல்லாவற்றிலும் இது காணப்படுகிறது. விலை உயர்ந்திருந்தால் வறிய விவசாயி செளிப்பில்லாத நிலத்திலும் பயிர்செய்வான். அத்துடன் நல்ல காணியிலும் அவன்விளைவை அதிகரிக்க முயறசிசெய்வான். அதற்கு அவன் விலையுள்ள பசளையைப் பயன்படுத்து வான். அதிக தொழிலாளரை ஏற்படுத்துவான்; விலையுள்ள யந்திரங் களைப் பயனபடுத்துவான். இந்தப் புதிய செலவை அவன் முன்னர் செய்திருக்கமாட்டான். மீன் விலை அதிகரித்தால் அதிகமான பேரை நியமித்து மீன்பிடிக்க முயற்சி நடைபெறும். முன்னர் எல்லாம் இலாபமற்ற தெனக் கைவிடப்பட்ட தூரக்கடலிற் கூட மீன பிடிக்கத் தலைப்படுவர்.

விலை ஏறினால் புதிய கம்பெனிகள் உற்பத்தித்தொழிலில் ஈடுபடும். இது படம் 1 இல் காட்டப்பட்டது. இதனால் சப்ளை அதிகரிக்கும். உயர் செலவில் உற்பத்திசெய்யும் A கம்பெனிகள் உற்பத்தியில் இறங்குமாறு தூண்டப்படலாம். இதனால் குறைந்த செலவில் உற்பத்திசெய்யும் B கம்பெனிகளின் உற்பத்திக்கு இது அனுசரணையாயிருக்கும். ஒரு கம்பெனிக் குளளேயே அதிகவிலையிருக்கும்போது மேலதிக உற்பத்தி தூண்டப்படலாம் என்பதை படம் 1 மேலும் காட்டுகிறது. ஒவ்வொரு கம்பெனியின் சப்ளைக் கோடும் வலப்பக்கமாகச் சரிந்து வடகிழக்குத் திசையாக மேலே செல்வதைக் காணலாம்.

இந்தக் கட்டத்திலேதான் பொருளியலாளன் முக்கியமானதும் புதிய துமான எல்லைச் செலவு என்ற கருதுகோளைக் கொண்டுவருகிறான். கம்பெனியின் சப்ளைக் கோட்டின் உருவத்தை அதாவது—விலையேற்றம் இறக்கம் என்பவற்றை அனுசரித்துக் கம்பெனியின் உற்பத்தி அகவயமாய் வேறுபடுவதற்குக் காரணமென்ன எனபதை விளக்குவதே இந்தப்புதிய கருதுகோளின் நோக்கம். கம்பெனியின் போட்டிச் சப்ளைக்கோட்டை நிர்ணயிக்கும் முக்கிய விடயம் இறுதிநிலைச் செலவுக்கோடாகும்.

இறுதிநிலைச் செலவின் விளக்கம்

செலவு விடயமாகப் பொருளியலாளரிடையே பல கருதுகோள்களுண்டு. 24 ஆம் அத்தியாயத்திலே முக்கியமான கருதுகோள்கள்கருத்தோடு விளக்கப்படும். ஒரு கம்பெனி எகபோக உரிமையுடையதாயிருந்தாலென்ன பூரணப் போட்டியுடையதாலுலென்ன, பூரணமில்லாதபோட்டிச் சந்தையில் விற்பனை செய்வதாயிருந்தாலென்ன சமநிலையில் உயர் லாபநிலை எது

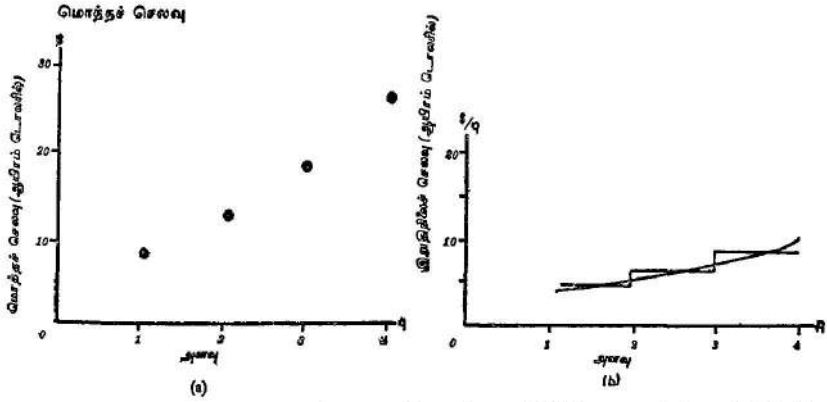
என்பதைக் காட்டுவதே இதன் நோக்கமாகும். இங்கே எல்லை உற்பத்திச் செலவு என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்குவோம்.

மிக மலிவான செலவில், மேலதிக அலகு ஒன்றை உற்பத்திசெய்வதற்கான, மேலதிகச் செலவே எல்லைச் செலவாகும், உதாரணமாக மீனின் எல்லை உற்பத்திச் செலவென்றுலென்ன ? 1000 பீப்பா மீன உற்பத்தி செய்யும், மொத்தச்செலவிலிருந்து 999 பீப்பா மீன உற்பத்திசெய்யும் மொத்தச் செலவைக் கழிக்கும்போது உண்டாகும் செலவெனலாம். முன்னெல்லாம் இறுதிநிலைச் செலவு என்பதற்கு " மேலதிகச் செலவு "

இறுதிநிலைச் செலவை எண்களில் அல்லது வளைகோடுகளிற் காட்டலாம்.

அட்டவணை 1. 1 இலிருந்து 2 அலகுக்குப் போகும்போது 4,200 டொலர் இறுதிநிலைச்செலவு உண்டாகிறது. 2 ஆவது கோட்டிலுள்ள மொத்தங்களுக் கிடையேயுள்ள வேறுபாடுகளாக மேலதிகச் செலவுகளைக் கணித்தால், 3 ஆம் கோட்டிலுள்ள இறுதிநிலைச் செலவைக் காணலாம்.

உற்பத்தி Q (1)	மொத்தச் செலவு TC (2)	இறுதிநிலைச் செலவு MC (3)
1	$ 8,000	
		$ 4,200
2	12,200	
		5,800
3	18,000	
		8,000
4	26,000	

படம் 2. படத்திலேயுள்ள ஒரு மொத்தச செலவுப் புள்ளியிலிருந்து அடுத்த புள்ளிக்குப் போகும்போது இறுதிநிலைச செலவின் படிகளை அறிகிறோம். நமது அலகுகளைத்தொடர்ந்து பிரிக்க முடியுமானால இறுதிநிலைச் செலவு எவ்வாறிருக்குமெனபதை முறிவிலாத கோடு காட்டுகிறது. (புத்திசாலித்தனமாக நிர்வாகம் நடத்தும கம்பெனிக்குத் தேவையான தொழில்நுட்ப அறிவு, தொழிலாளர் செலவு, பொருளகளின் செலவு, ஏனைய உற்பத்திச் செலவுகள் எனபவற்றைக் கொடுத்தால், அது மொத்தச் செலவைக் குறைவாக வைத்துக் கொள்ளும். சாதனமொன்றின் செலவுகூடினால் மொததச் செலவுவளைகோடு மேலே உயரும். அதனால கம்பெனியின இறுதிநிலைவளைகோடும் மேலே உயரும்.)

"மீதிச்செலவு" "மிகைச்செலவு" என்றெல்லாம் வழங்கப்பட்டது. பொருளியலிலே இறுதிநிலையென்று வருமிடங்களிலெல்லாம், மேலதிக என்ற விசேடணத்தைப் பயன்படுத்துவது பொருத்தமுடையதாகும். எனவே இறுதிநிலைப் பயன என்றால் மேலதிக பயனுகும். இறுதிநிலைப் பொருள் என்றால், மேலதிக பொருளாகும். 12 ஆம் 13 ஆம் அத்தியாயங்களிலே நுகர்வின் இறுதிநிலை நாட்டம் எனபதற்கு மேலதிக வருமானத்தின் பயனுக உண்டாகும் மேலதிக நுகர்வுப் பொருள் எனறே குறிப்பிட்டோம். இறுதிநிலைச் செலவு எனறால் கூடுதலான உற்பத்தியின் அலகு ஒவ்வொன்றுக்கும் உண்டாகும் மேலதிக செலவேயாகும். இறுதிநிலைச் செலவுக்கு ஓர் உதாரணத்தை, இலேசாக்கப்பட்ட இலக முறையிலும், வரைப்படமுறையிலும், படம் 1 உம், 2 உம், காட்டுகின்றன. 3 ஆம் கோட்டிலுள்ள இறுதிநிலைச் செலவுத்தரவுகள் இரண்டாம் கோட்டிலுள்ள மொத்தச் செலவுகளைக் கழித்து வந்தனவே. இதிலிருந்து மேலதிக அலகு ஒன்றை உற்பதிசெயவதற்கான இறுதிநிலைச் செலவைமதிப்பிடலாம். ஒவ்வொரு உற்பத்தி மட்டத்துக்கும் ஒவ்வொரு இறுதி நிலைச் செலவு உண்டு. ஒரு அலகிலிருந்து மற்றொரு அலகுத் தொகையை உற்பத்திசெய்ய 4,200 டொலர் மேலதிகச் செலவானால் 2 அலகிலிருந்து 3 அலகுத் தொகையை உற்பத்திசெய்ய 5,800 டொலர் மேலதிகச் செலவாகும்.[1] எனவே 2 ஆம் படதில் உள்ள இறுதிநிலைச் செலவுக்கோடு உயருங்கோடாகும். மொத்தச் செலவு உயரவேண்டியது அவசியமே. எனெனில் நேரடியான இறுதிநிலைச் செலவு ஓரளவு செலவு செய்யாமல் மேலதிக உற்பத்தியை உண்டாக்கமுடியாது. மேலும் MC (இ. செ.) கோடு உயர்ந்தால் மொத்தச் செலவு அதிக விகிதத்திலே உயரும். இதன் கருத்தென்னவென்றால் மேலிருந்து பார்க்கும்போது இது குவிவாகவும், மொத்தப் பயனுடைமையிலிருந்து பார்க்கும்போது எதிர்மாறுகவுமிருக்குமென்பதே.

2b படத்திலுள்ள மிருதுவான கோடு நாம் பழகிய கோடுபோலத் தெரியலாம். இநத இறுதிநிலைச் செலவுக் கோடு படம் 1 இலுள்ள B கம்பெனியின் சப்ளைக்கோட்டின் S_3 S_4 போலக்காணப்படுகிறது. இது தற்செயலாக எற்பட்டதன்று. B கம்பெனியின் சப்ளைக்கோட்டை உண்டாக்கத் தேவையான இறுதிநிலைச் செலவைச்சரியாகக் காட்டக்கூடியவாறே படம் 1 இன் செலவுத் தகவல் தயார்செய்யப்பட்டது. படம் 3 இல் 2b படத்திலுள்ள இறுதிநிலைச் செலவுக்கோடு பொருத்தமான அளவுக்குக் கீறப்பட்டுள்ளது.[2]

[1]. இறுதிநிலைச் செலவு வேறு, ஒரலகின சராசரி உறபத்திச செலவு வேறு. பிந்தியது AC எனறு வழங்கப்படும். இதனை 24 ஆம் அதியாயத்திலே, "மொத்தச் செலவை q அலகின மொத்த தொகையாற் பிரித்தபோது" உண்டாவதெனக் குறிப்பிடுவோம். $q = 3$, AC = டொலர் 12,800/3 = டொ 4,266 2/3 ஓர் அலகு. இது 3 ஆம் கோட்டிலுள்ள இறுதிநிலைசெலவு MC யிலும் வித்தியாசமானது.

[2]. ஒரு பீப்பா மீனின் இறுதிநிலைச் செலவின் டொலர் பெறுமதி 1000 பீப்பா அலகின் இறுதிநிலைச் செலவில் ஆயிரத்தில் ஒரு பகுதியாக அமைக்கப்படடுள்ளது. படம் 1 இலே யுள்ள அலகுகளின கருத்து இநதப் பெரிய அலகே எனக்கொள்ளவேண்டும்.

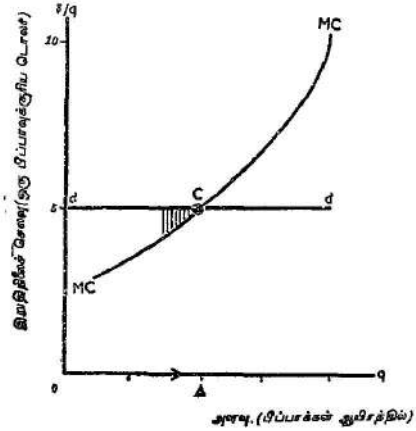
இறுதிநிலைச் செலவுக்கும் போட்டிச் சப்ளைக்கோட்டுக்குமுள்ள ஒற்றுமை :

படம் 3 இலுள்ள MC (இ. செ.) கோடு, கம்பெனியின் இறுதிநிலைச் செலவுக் கோடாகவும் சப்ளைக்கோடாகவும் அமைந்து இரண்டு கடமைகளைப் புரிகிறது. போட்டிக் கம்பெனி B சந்தைவிலையான 5 டொலருக்குத் தனக்குவிரும்பிய தெல்லாவற்றையும் விற்றால் (படம் 3 இலுள்ள தேவைக்கோடான dd யில் அது எங்கு வேண்டுமானாலும் செல்லச் சுதந்திரமுண்டு) MC கோட்டிலே குறுக்கு வெட்டு உண்டாகும் C என்ற தானத்தில் உற்பத்தி செய்யவிரும் பும். இந்தத் தானத்திலே கம்பெனியின் இறுதிநிலைச் செலவு 5 டொலர் விலைக்குச் சமனுள்ளதாயிருக்கும். இதைப் பொருளியலறிஞரான நாம் பின்வருமாறு எழுதுவோம். MC (இ. செ.) = P (விலை) கம்பெனியின் சமநிலை நிபந்தனை அதனுடைய சப்ளைக்கோட்டிலிருக்கும்.

உச்ச இலாபத்தை விரும்பும் உற்பத்தியாளன் ஒருவன் MC (இ. செ.) = P என்ற தானத்துக்கு சப்ளை தொகை q வைக் கொடுக்க விரும்புவார் ? C என்ற தானத்திலே தொகை q 2 ஆயிரம் பீப்பா. C க்குச் சற்று இடப்பக்கமாக q வானது 1999 (ஆயிரம்) ஆகும். உற்பத்தியாளன் C ஐ விரும்புவது ஏதலால். அவன் தன்னைப் பின்வருமாறு கேட்கலாம் :

நான் ஒரு மேலதிக பீப்பாவை உண்டாக்கி விற்பனை செய்தால் அதனால் எத்தனை டொலர் மேலதிக வருமானம் எனக்கு உண்டு ? மேலதிக

இறுதிநிலைச் செலவுத் தரவுகள், சப்ளை மதிவினைகளைப்பற்றிய தகவலைக் கொடுக்கும்.

படம் 3.—இலாபத்தை உச்சமாக்க விரும்பும் போட்டிக் கம்பெனி MC — P புள்ளிகளில் அன்றி வேறு தானங்களிலே சப்ளைவழங்கினால் இலாபத்திற் சிறிதளவு இழக்கும். உயர்ந்த dd, குறைந்த dd என்பவற்றை வரைந்து MC வளைகோடே கம்பெனியின் ss வளைகோடு என்பதைக் காட்டுக.

பீப்பாவுக்கு நான் சந்தைவிலை 5 டொலர் பெறுகிறேன். ஆனால் என்னுடைய மேலதிகச் செலவு என்ன? C க்கு இடப்பக்கமாக எங்கும் எனது இறுதி நிலைச் செலவு 5 டொலருக்குக் குறைவு. எனவே C க்கு நகர்ந்து போய்மேலதிக உற்பத்தியைச் செய்தால் மேலதிகமாக ஓரளவு லாபமுண்டு.

இக்காரணத்தினாலே அம்பு C யை நோக்கி வலப்பக்கமாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. 5 டொலர் விலையில் உச்சலாபம் விரும்பும் போட்டிக் கம்பெனி C க்கு அதிகமாகச் சப்ளை செய்யமாட்டாது, என்பதை வாசகர் ஆராயலாம். மேலதிக உற்பத்தி அலகு ஒவ்வொன்றும் 5 டொலரை வருமானமாகக் கொண்டு வருகிறது. C க்கு அப்பாலுள்ள ஒவ்வொரு அலகும் 5 டொலர்க்கு அதிகமான செலவைச் செலவு செய்யும். உயரும் கோடு இதனையே குறிப்பிடும். எனவே MC (இ. செ.) = P என்ற C க்கு மேலே போனால் கம்பெனி நிகரவருமானத்தில் ஒரு சிறு தொகையை இழக்கும்.[1] வாசகர் சந்தைவிலையை வேறொரு மட்டத்துக்குப்படம் 3 இல் புதிய இடைநிலையான கோட்டைக் கீறி மேலேசொன்ன நியாயங்களைக் காட்டி சப்ளை நிலைமையும் MC (இ. செ.) கோட்டில சப்ளைக்கோடு வெட்டும் தானத்திலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாமென வாதிக்கலாம். இப்போது போட்டிச் சப்ளை கம்பெனி சம்பந்தமான இந்த முக்கிய விடயத்தைப்பற்றிப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்.

விலை மாற்றங்களைக் கவனியாமல், உச்சலாபம் கோரும் போட்டிக் கம்பெனியொன்றின் செலவுக்கோட்டைக் கீற அறிவும் திறமையுமிருக்குமானால் உயர்ந்து செல்லுமகோடே ss சப்ளைக்கோடாயுமிருக்குமென்பதை அறிவோம். அக்கம்பெனி சந்தைக்குக் கொண்டுவரும் தொகை முழுவதும் இறுதிநிலைச் செலவுக்கோட்டிலேயே விழும்.

இறுதிநிலைப்பயனுடைமைக்கோடு, சில சந்தர்ப்பங்களிலே நுகர்வோர் சந்தைத் தேவைக்கோட்டுக்குச் சமமானதாயிருக்கும் எனபதை உணர்ந்தவர்கள் கம்பெனியொன்றின் இறுதிநிலைச், செலவுக்கோடு, சந்தைச்சப்ளைக் கோட்டுக்குச் சமனுக்கப்படலாமென்பதைக் காட்டினால் அதிசயப்படமாட்டார்.

இறுதிநிலைச் செலவுவிலை விசேடம் : மற்றொன்று விரித்தல்.

சமூகத்தின் நன்மையில் எவ்வித அக்கறையுமில்லாத அந்தமேற்படி இறுதிநிலைச் செலவுக் கருதுகோளை மிக முக்கியமானதொரு கருத்தாக விஞ்ஞானி ஒருவர் கொள்வர். ஆனால்மனிதருடைய சுபீட்சத்தையும், திறமையுள்ள தொரு விலைமதிபபிடும் திட்டத்தையும் கருத்திலே கொண்ட ஒருவரின் நிலை என்ன? விலையை இறுதிநிலைச் செலவோடு சமன்படுத்துவதை அவர் சுவாரசியமாகக் கவனிப்பார். அதை ஆராயும்போது பின் வரும் விடயம் நிதர்சனமாகும்.

[1] MC க்கும் dd க்கு மிடையில் நிலைக்குத்தான கோடுகளைக் கீறினால் மேலதிக உற்பத்தியாலுண்டாகும் நட்டத்தைக காடடும் முகோணங்களை ஆகலாம். C க்கு இடதுபக்கமாயுள்ள முக்கோணங்கள் மிக அற்பமாக உற்பத்திசெய்வதாலுண்டாகும் மேலதிக நட்டத்தைக் காட்டும்.

பண்டங்களின் விலைகள் இறுதிநிலைச் செலவுக்குச் சமமாஞல்தான், பொருளாதாரமானது அருந்தலான வளங்களையும் எல்லைக்குட்பட்ட தொழில் நுட்ப அறிவையும், பயன்படுத்த உச்சநிலையான உற்பத்தியைப் பெறும். தொழில் முயற்சியின் ஒவ்வொரு ஊற்றும் தனது உயரும் இறுதிநிலைச் செலவை வேறெருரு ஊற்றின் இறுதிநிலைச் செலவோடு சமன்படுத் தினுலேதான்—ஒவ்வொரு இ. நி. செலவும் பொதுவிலைக்குச்சமமாகச் சரிக்கட்டப்படும் நிலைகளில் இது சகசம். தொழில் முயற்சி தனது மொத்த உற்பத்தித் தொகையைக் குறைந்தபட்ச மொத்தச் செலவில் உற்பத்திசெய் யமுடியும்.

சம இறுதிநிலைச் செலவுக்கொள்கை எவ்வகையான சமூகத்துக்கும் பொருத்தமானது. போக்குவரத்துச் செலவுகள் உட்பட்ட இறுதிநிலைச் செலவுகளைச் சமன்படுத்தக்கூடியமுறையில் சோவியத் யூனியனின் கோதுமைச் செய்கை எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஊக்கப்படுத்தப்படாவிட்டால், அந்நாட்டி லுள்ள பொருளாதாரத் திட்டக் குழுவினர் கோதுமை எனைப்பண்டங்கள் என்பன விடயத்திலே, தாம் விரும்பிய நிறைவைப் பெறமாட்டார். இதற்கு கைவசமுள்ள மூலவளங்களைத் திறம்படப் பகிர்ந்து ஒதுக்கவும் வேண்டும். இந்த உண்மையை அவர்கள் உணர்ந்து வருவதை அவர்களுடைய பொருளாதாரச் சஞ்சியை முதலியவற்றிலே காணலாம்.

சுபீட்சப் பொருளாதார நூல்களிலே இந்த விதியைப்பற்றிக் கடினமான நிருபணங்கள் கொடுக்கப்படும். மூலாதாரப்பிரமாணங்கள் தவருயிருக்கும் போது உண்டாகக் கூடிய புறநடைகளையும் அவை காட்டுகின்றன. இந்த உயர்நிலை முடிவை நிறுவுவதற்குத் தேவையான நியாயங்களைச் சுருக்கமாக இங்கே கூறுவோம். அது பின்வருமாறு :—

ஒரு கம்பெனியிலிருந்து அல்லது இடத்திலிருந்து கூடிய இறுதிநிலைச் செலவுடன் பொருள் உற்பத்திசெய்யப்படுகிறதென்று வைத்துக்கொள் வோம். மற்றெருரு கம்பெனியோ, இடமோ குறைவான இறுதிநிலைச் செலவுடன் உற்பத்திசெய்கிறதெனவும் கொள்வோம். உயர் இறுதிநிலைச் செலவுள்ள இடத்தில் உற்பத்தி செய்வதைச் சிறிது நீக்கி குறைவான இறுதிநிலைச் செலவுள்ள இடத்தில் அந்த மேலதிக உற்பத்தியைச் செய்கிறோம். அதனுல் எங்களுக்கு லாபம் உண்டென்பது உறுதி. ஏன் ? இந்த இரண்டு இறுதிநிலைச் செலவுக்குமிடையில் உண்டாகும் இந்த வித்தியாசம் சமூகத்துக்கோ, தொழிற்துறைக்கோ லாபமாகும். இந்த மாற்றத்தைச் செய்தபின் நிலைமையை மறுபடி ஆராய்ந்து பார்ப்போம். MC யான இறுதிநிலைச் செலவுகள் இப்பொழுதும் சமமற்றிருந்தால் அந்த நடவடிக்கையை மேலுஞ் செய்வோம். ஈற்றில் எந்தவகையிலிருந்து உற்பத்திசெய்யப்பட்டாலும் இறுதிநிலைச் செலவு ஒரு பொருளுக்கு சமனுயிருப்பதைக் காண்போம். அப்போது குறைந்தபட்ச மொத்தச் செலவுகள் விடயத்தில் சமநிலையுண்டாகிறது. ஏனெனில் இறுதிநிலைச் செலவு வேற்றுமைகளைப் பயன்படுத்துவதால் எதனையும்சேமிக்க முடியாத நிலையை அடைவோம்.

மேலே காட்டிய நியாயங்கள் பணக் கணக்கிலே பேசப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர், தொழில், குதிரைச்சக்தி, அருந்தலான நிலக் கனிப்பொருள்கள் முதலியவற்றைச் சேமித்தல் என்ற வகையிலே மேற்படி காரணங்களைத் திருப்பிக் கூறலாம். ஒரு கம்பெனி தனது பொருளுற்பத்தியின் மொத்தத் தொகையை எவ்வாறு தனது பலவேறு யந்திரத் தாபனங்களிடையே பகிர்ந்து ஒதுக்கலாம் என நிச்சயிக்கும் நிலைமைக்கும் பொருந்தும். குறித்த ஒரு தொகைக் கம்பெனிகட்கோ, பல கம்பெனிகட்கோ இது பொருத்த முடையதாகும்.

இறுதிநிலைச் செலவுக்கு இந்த விசேடத் தன்மையிருப்பதால் எந்தவகையானதொரு தாபனத்திலுமுள்ள திறமையின்மையை அளப்பதற்கு இதனைப் பயன்படுத்தலாம். பூரணப்போட்டித் தொழின் முயற்சிகள் முற்றுக இல்லாவிட்டாலும், இன்றுள்ளதைப் போலன்றி மிக அருமையாயிருந்தாலும், இறுதிநிலைச் செலவு என்ற கருதுகோளுக்கு வரைவிலக்கணம் கூறுவதாலும் அதை ஆராய்ச்சிசெய்வதாலும் அதிக பயனுண்டாகும்.

மொத்தச் செலவும், குறுந்தவணை மூடும் நிலைமைகளும்

போட்டி சபீன பற்றிய வருணனையைக் கவனிப்போம். குறுந்தவணை என்றால் கம்பெனியின் சில தளவாடம், வளம், கடமைகள் என்பன எல்லைப்படுத்தப்பட்டகாலம் என்பதை முன்னரே அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்தக் கால எல்லைக்குள்ளேயே தொழிலாளர் மூலப பொருள்கள் முதலிய மாற்றக்கூடிய உற்பத்திச் சாதனங்களைக் கூடுதலாகவோ குறைவாகவோ கம்பெனி பயன்படுத்தி உற்பத்தியை மாற்றப் போதுமான காலமாகும். இந்தக் காலம் எல்லாக் கைத்தொழில்களுக்கும் பொதுவான குறிப்பிட்டதொரு காலமன்று. ஒரு தொழின்முறைகளுக்குள்ளேயே பலவகைப் பருவமடங்கிய குறுந்தவணையைப்பற்றி நாம் கேள்விகள் கேட்கலாம். மிகக் குறுகியதொருகாலத்திலே பல தீர்மானங்களைக் கைவிட வேண்டியதாகும். அதனால் உண்டாகும் இறுதிநிலைக் கோடு நிலைக்குத்தான நெகிழ்ச்சியற்ற கோடாகலாம். அல்லது நீண்டகாலவத்துக்கு உற்பத்தியைச் செய்யவிடலாம். அதனால் தளவாடங்கள் தேயவோ, புதியவற்றை நிறுவவோ இடங்கொடுத்து இறுதிநிலைச் செலவை நீண்ட தவணையில் ஏற்படக்கூடியவாறு மட்டமாகவோ செய்யலாம். அந்நிலையில் கம்பெனியின் நிர்வாகம் சம்பந்தமான நிலையான தன்மைகளுக்கு அன்றி வேறு எவ்வகையான நிலையான தன்மைகளுக்கும் இடம் இருக்கமாட்டாது.

குறுந்தவணைத் தீர்மானங்களைச் செய்யும் ஒரு கம்பெனியை எடுத்துக் கொள்வோம். அதற்கு " நிலையான " ஒரு செலவு உண்டு. குறுந்தவணையில் மாறுதனவென்று கொள்ளப்பட்ட கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்படும் நிலையான செலவுகளின் மொத்தமான வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. உதாரணங்கள் : கடன்பத்திரவட்டி, வாடகை, பொதுச் சம்பளங்கள், விசேடத் தொழில் உரிமைக்கான வரிகள், முதலியன வாகும். இவை தவிர்ந்த வேனய மொத்தச் செலவுகள் " மாறுஞ்

செலவுகள்" எனப்படும். உற்பத்தியோடு மாறும் செலவுகளின் மொத்தம் என்பது இதற்கு வரைவிலக்கணம். உதாரணம்: மூலப்பொருள்களின் செலவு, உற்பத்தித் துறையில் வேலைசெய்வோருக்குரிய சம்பளம், முதலியன. இவைபற்றிய விபரம் 24 ஆம் அத்தியாயத்திலே ஆராயப்படும்.

கீழ்நோக்கிச் செல்லும் விலை உண்டாகும்போது ஒரு கம்பெனி என்ன செய்யும்? அது உற்பத்தியை முற்றுக நிறுத்தலாம். அப்போது அதற்கு உண்டாகக் கூடிய நட்டமென்ன? வருமானம் பூச்சியம். நிலையான செலவு மாறவில்லை. உற்பத்தி நிறுத்தப்பட்டது. அதனால் வரும் நட்டம் நிலையான செலவோடு சமனுயிருக்கும். மாறும் செலவுக்குக் குறைவாகவே வருமானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு விலை குறையுமானால், கம்பெனியானது உற்பத்தியை நிறுத்தித் தொழிலை மூடிவிடவிரும்பும். நிலையான செலவுக்கு அதிகமாகவே நட்டம் உண்டாகுமானால் அது உற்பத்தியை ஏன் தொடர்ந்து நடத்தவேண்டும்? எனவே பின்வரும் விதி:

மூடும் அவத்தை

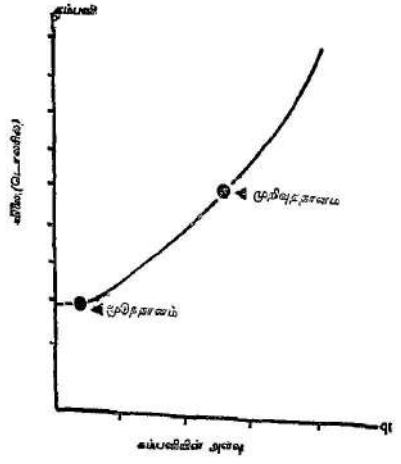
உற்பத்தியால் மாறும் செலவு மாத்திரம் இடைக்கக்கூடியவாறு சந்தை விலை மிகக் குறைவாயிருக்குமானால், கம்பெனி தனது தொழிலை மூடிவிட வேண்டிய நிலை உண்டாகும். அந்தக் கட்டத்துக்குக் கீழே கம்பெனி எதையும் உற்பத்திசெய்ய மாட்டாது. அந்தக் கட்டத்துக்கு மேலேயுள்ள விலை **P** *யில் அது குறுந்தவணை இறுதிநிலைக்கோட்டை அனுசரித்தே உற்பத்தி செய்யும்.* **MC** *(இ.செ.)* = **P** *கட்டங்களில் கம்பெனி நிலையான செலவை நிரப்பக்கூடிய வருமானத்தைப் பெறும். அதனால் நட்டம் குறைக்கப்படும்; (இந்தக் கருத்திலே லாபம் உச்சமாக்கப்படும்).*

மூடும் கட்டத்தைக் காட்டும் தானம் படம் 4*a* இல் காட்டப்பட்டுள்ளது **MC** (இ.செ.) கோடானது அந்தத் தானத்துக்குக் கீழேயும் தொடர்கிறது. ஆனால் நமது படங்களிலே அந்த **MC** (இ.செ.) இன் அவசியமற்ற கோடு காட்டப்படவில்லை. அவசியமற்றதென்று கூறுவது எதனலென்றால், கம்பெனி தொழிலைக் கைவிடுமானால் மிச்சம்பிடிக்கக்கூடிய மாறும் செலவிலும் குறைவாகவே பொருள்களை விற்பதால் $(P \times q)$ வருமானம் கிடைக்குமானால், உற்பத்தியைத் தொடர்ந்து நடத்தமாட்டாது என்பதனலேயே. ஆனால் குறுந்தவணையிலே கோட்டின் தடித்த பகுதியில் உற்பத்திசெய்யும். இது நீண்டதவணைச் செலவுகளைச் சரிக்கட்ட முடியாவிட்டாலும் இதுநிகழும். அதனுடைய நிலையான செலவுகள் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். அதனால் நியாயத்தை ஆராய்ந்து கருமம்செய்யும் கம்பெனி, நிலையான செலவுகளிருந்துகொண்டேயிருக்குமென்பதால், நட்டத்தை மிகக் குறைந்த அளவுக்குக் குறைக்கலாம் என எண்ணும். எனவே மாறும் செலவுக்குச் சிறிது அதிகமாக அது பெறுமானால் அது **MC** (இ.செ.) = **P** என்ற மட்டத்தில், அதாவது நட்டத்தை மிகக் குறைந்த அளவுக்குக் குறைக்கக்கூடியவகையில் உற்பத்தியைச் செய்யும்.

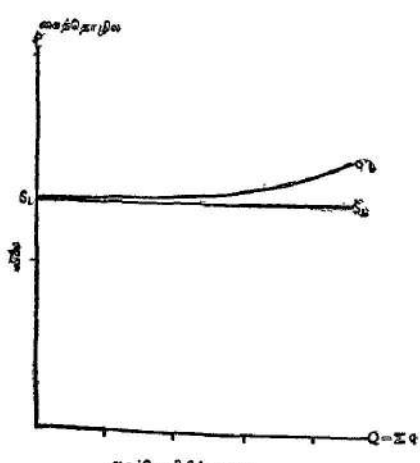
மொத்தச் செலவும், நெடுந்தவணை முறிவு நிலைகளும்

நிலையான சில செலவு நிபந்தனைகள் ஏற்படுமானால் குறுந்தவணையிலே MC (இ.செ.) கோட்டை அனுசரித்து மூடும் புள்ளிக்கு மேலே நான் உற்பத்திசெய்ய விரும்புவேன். எனது செலவுகள் எல்லாவற்றுக்கும் ஈடுசெய்யவருமானம் இல்லாவிட்டாலும் பாதகமில்லை. எனது MC (இ. செ.) கோட்டிலுள்ள உயர்புள்ளி ஒன்றிலேதான் எனது செலவுகளெல்லாவற்றுக்கும் ஈடுசெய்யக் கூடிய வருமானத்தைப் பெறுவேன். குறுந்தவணை முடிந்த பின்னர் (1) பழைய கட்டுப்பாடுகளை மறுபடியும் புதுப்பிப்பதற்கும் (2) புதியதொரு தொழிலைத் துவகிப் புதிய கடப்பாடுகளை உண்டாக்கவும் எனக்குரிய பழைய நெடுந தவணைச் சுதந்திரத்தை மீட்டுக்கொண்டு தொழிலிலே தொடர்ந்து இருப்பதற்கு இது அவசியமாகும்.

அப்போது நெருக்கடியானதொரு முறிவுக்காலம் உண்டாகும். இதற்குக் கீழே நீண்டதவணை P நிலைத்திருப்பதாலும் நான் இந்த முயற்சியிலே

படம் 4a.—P ஆனது மாறும் செலவுகளை மாத்திரம் ஈடுசெய்யக் கூடியதாயிருந்தால் கம்பெனி தன்தொழிலைக் கைவிட நிசமயித்துவிடும். முறிவுத்தானத்துக்கு மிக உயர்வான இடத்துக்குப் P உயருமானால், கம்பெனிக்குமாறும் செலவும், நிலையான செலவும் எல்லாம் சமாளித்து மிஞ்சக்கூடிய வருமானமுண்டாகும். இடையிலே குறுந்தவணை நட்டங்களை MC வளை கோட்டில உற்பத்தி செய்வதன்மூலம குறைவாக வைத்துக்கொள்ளும். P முறிவுத்தானத்துக்குக் கீழேயிருக்குமானால நெடுநதவணையில் தொழில் நின்றுவிடும்.

படம் 4b.—தொழினமுயற்சியிலே பிரவேசிப்பதற்கும, அதிலிருந்து வெளியேறுவதற்கும் பூரணசுதந்திரமிருக்குமபோது, எத்தனை கம்பெனிகளும ஈடுபடலாமென்ற சுதந்தரமிருக்கும் போதும், அவை மாறுத ஒரேமாதிரியான செலவில் உற்பத்திசெயயமுடியுமானால், நெடுநத வணை ss சப்பளை வளைகோடு இடையாயிருக்கும். மாறுத சாதனவிலைகளில் கம்பெனி எல்லாச் சாதனங்களையும பெறமுடியாவிட்டால் ss' சப்பளைகோடு மேலேநோக்கிச் செல்லவேண்டும். அப்போது ஒவ்வொரு கம்பெனியின் செலவுவளை கோடும் மேலே நகரும.

தொடர்ந்திருக்கவியலாது. எனைய கம்பெனிகளும் என்னுடைய கம்பெனி போலிருந்தால் நெடுந்தவணைச் சப்பிளையானது நெருக்கடியான இந்த முறிவுமட்டத்தின் மீழே (தொழிலில் நீலைத்திருப்பதற்குள்ள செலவெல் லாவற்றையும் இது தான் சமாளிக்கும்) முற்றுக வற்றிவிடும்.

நெடுந்தவணையில் செய்யப்படும் தொழிலில் பிரவேசிக்க யாருக்கும் பூரண சுதந்திரமிருக்கிறதென வைத்துக்கொள்வோம். எத்தனை கம்பெனி களும் பிரவேசிக்கலாம்; எனக்குக் கீழிருக்கும் கம்பெனிகளைப் போலவே இவையும் பொருளை அதே செலவில் உற்பத்திசெய்யலாம். இவ்வாறு சுதந்திரமான பின்பற்றும் நிலைமைகளில், நெடுந்தவணை (P) விலை இதே நெருக்கடியான முறிவுத் தானத்துக்கு மேலே நிற்கமாட்டாது என்பது தெளி வாக விளையா? இந்த முறிவுத்தானத்திலேதான் கம்பெனிகள் பின்வரும் விடயங்களையும் அடக்கிய நெடுந்தவணை மொத்தச் செலவுகளை ஈடுசெய்யும் (1) தொழிலாளர், உபகரணங்கள், தளவாடம், வரி, இதரச் செலவுகள் (2) சமமான திறமையும், முயற்சியுமுள்ள நிருவாகிகளுக்கு எல்லாத் தொழில் நிலையங்களிலும் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் (3) வேறு தொழிலில் முடக்காமல் குறித்த முயற்சியிலே மூலதனத்தை முடக்குவதனால் கிடைக் கும் வட்டி.

நெடுந்தவணை முறிவுத்தான நிலை

சமநிலையிலுள்ள கம்பெனிகள் தங்கள் தங்கள் போட்டி விலைகளைச் சமாளிக்கக்கூடிய நிலையில் (P) விலையானது நெருக்கடியான தன்மையை அடையும்போது உண்டாவது. நெடுந்தவணை விலை மிகக் குறைவாயிருக் கும்போது விலை இந்தச் சமநிலை மட்டத்தை அடையும்வரை கம்பெனிகள் முயற்சியை விட்டுவிடும். உயர்வான நெடுந்தவணை (P) விலையில் புதிய கம்பெனிகள் முயற்சியிலிறங்கும். இறங்கித் தற்போதுள்ள கம்பெனிகள் செய்யும் முயற்சியையே செய்யும். அதனால் சந்தைவிலை போட்டிச் செல வைச் சரிக்கட்டக்கூடிய நெடுந்தவணைச் சமநிலை (P) விலைக்கு இறங்கும்.

இந்தப் "பூரண போட்டிச் செலவுகள்" கணக்காளர் செலவுக் கோட்டிலே போடும் தொகையிலும் அதிகமாயிருக்கும். எல்லாத் தொழில்களிலும் போட்டிமுறையிலே தீர்மானிக்கப்படும் நிர்வாகச் சேவைகளுக்குத் திரும்பும் தன்மையும் இவற்றிலடங்கியிருக்கும். அத்துடன் சமமான ஆபத்துள்ள தொழில்கள் எந்தப்பகுதியிலும் போட்டிமுறையில் நிச்சயிக்கும் மூலதனத் துக்குச் சாதாரணமாகத் திரும்பும்தன்மையும் அடங்கியிருக்கும். "சாதாரண இலாபங்கள்" செலவுக் கணக்குகளில் அடங்கும்; "மேலதிக லாபங்கள்" புதிய கம்பெனிகள் உண்டாகும் போட்டியால் கரைந்துவிடும்; "அசாதாரண

மான நட்டங்கள்" நெடுந்தவணைக் கம்பெனிகள் மறைவதால் இல்லாமற் போகும்[1].

உள் அடங்கிய செலவு அமிசங்கள்.

உற்பத்திச் சாதனம் பொருளாதாரமுறையில் முக்கியமானது. அது யார் கையிலிருந்தாலும் பறவாயில்லை. கம்பெனிக்குச் சொந்தமான உற்பத்திச் சாதனங்கள் சம்பந்தமாய்க் கிடைக்கும் வருமானம் பொருளறிஞருக்கு மிக முகியமானது. எனவே இதற்குப் புதியதொரு பெயரை வழங்கவேண்டும். வெளியிலிருந்துவரும் தொழிலாளர்க்கு வெளிப்படையாகக் கொடுப்பதற்கு மாற்றெப்பாக, உள்அடங்கிய சம்பளங்கள் என்பதை, சொந்தக்காரனே உதவும் தொழிற்சக்தியின் வருமானம் என்று வரையறுத்தோம். இவ்வாறே அடங்கிய வாடகை, வட்டி என்பன சொந்தக் காரனுடைய நிலம், மூலதனம் என்பவற்றுல் கிடைக்கும் வருமானமாகும். இவை வெளியாரிடமிருந்து பெறும் நிலம், மூலதனம் என்பவற்றைக் கருதாது குறுந்தவணையிலே அடங்கிய சம்பளங்களே ஒருவன் கணக்குத் தவருல் பெறமுடியாதிருக்கலாம். சில சமயம் குறுந்தவணையிலேயே தேவையான உள்அடங்கிய வருமானத்துக்கு அதிகமாக அவன் பெறக்கூடும். இந்த வித்தியாசம் தற்காலிகமானது. போட்டியினுல் கரைந்துபோகாதது. அவனிடத்து விசேடமான சில உற்பத்திச் சாதனங்களிருந்தால் (உதாரணமாக நிலக்கனிநிறைந்த நிலம், விசேடமான தொழில்நுட்ப அறிவு, வளம் பொருந்திய நிலம்,) அவனுக்கு நெடுந்தவணையிலும் நல்லவருமான முண்டாகும். ஆனல் அதிட்டவசமாக அவன் பெற்ற விசேட உற்பத்திச் சீர்தனங்கள் கொண்டுவந்த வருமானம் அவ்வளவு லாபமானதாக இல்லை என்று நாம் அறிகிறேம்.

சந்தர்ப்பச் செலவு அமிசங்கள்.

காசாகக் கொடுக்கும் செலவினங்களைச் சாதாரண மக்களும் விளங்கிக் கொள்வர். பொருளியலறிஞர், கணக்காளர் என்போர் இதற்கு அப்பாலுஞ் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. பொருளியலறிஞர் மேலும் செல்வார். ஒரு கருமத்தைச் செய்யமுற்பட்டால் வேறெருரு கருமத்தைச் செய்யாதுவிடுகின்றேம். அது அத்தணைத் தியாகமாகும். இதனைச் சந்தர்ப்பச் செலவு என்கிறேம். ஒரு கருமமிருக்க அதற்குப் பதிலாக மற்றென்றைச் செய்வது சந்தர்ப்பச் செலவு.

[1]. முதலீடு செய்வோர் நல்ல லாபமுண்டென நினைத்துக்கொண்டு தேவைக்கதிகமாகச் சப்ளைசெய்தால் நிலையான நட்டம் சாசாரியிலுண்டாகும். திரும்பத்திரும்பப் பிழையாகக் கணக்கிடுவதால் உண்டாகும் நட்டத்தை அனுசரித்தே பூரணப்போட்டிச் செலவுகளுக்கு வரைவிலக்கணங்கூறவேண்டும். மற்றெருரு விடயமும் கவனிக்கப்படவேண்டும். முறிவு விலை P யிலேயே ஒவ்வொரு கம்பெனியும் தனது யந்திரங்களை இரட்டிப்புச் சப்ளையைப் பண்மடங்கு பெருக்கலாம். ஆனல கம்பெனியின் நிர்வாகத் திறமை எல்லைக்குட்பட்டதாமிருந்தால் முறிவு நிலைச்செலவுகளை உயர்த்தாமல் அதுகுறித்த ஒரு தொகைக்கு q மேல் உற்பத்திசெய்யமுடியாதிருக்கும். இந்தநிலையில் புதியதொரு கம்பெனிமூலம் சமூகம் தனது மேலதிகத்தொகையைப் பெறுவது நன்று.

கைத்தொழில் சப்ளை, கம்பெனியின் முறிவுத் தானம் என்பவற்றுக்கு இது எவ்வாறு பொருந்தும்? நெடுந்தவணை முறிவுத்தானச் செலவு மட்டம், வெளிப்படையான செலவுகளோடு, வேறுவகையில் செலவிடாமல் இதற்கெனவே செலவு செய்யப்படும் அடங்கிய செலவுவகைகளையுமடக்கும். கோதுமை விளைவுக்குப் பயன்படுத்தும் தொழிலாளரை வயலில் வேலை செய்யவோ, வேறு ஒருவரின் கோதுமைவயலில் வேலை செய்யவோ நியமித்தால் அந்தப் பயனுடைமைக்கு உண்டாகும் மதிப்புக்கு ஈடு செய்ய வேணடும்[1]. இல்லாவிட்டால் எனது கோதுமை வயலுக்கே சப்பிளை பண்ண மாட்டேன். இக்காரணங்களால் பூரணப்போட்டிச் செலவு, சந்தர்ப்பச் செலவோடு தொடர்புடையதாகும். இந்தக் கருதுகோள் மிக முக்கியமானது. இது அடங்கிய செலவுக்கொள்கையிலும் பார்க்க விசாலமான பிரதேசத்தை யடக்கியதாகும். போட்டிவிவசாயிகள், தொழிலாளர், ஏனைய சாதனங்கள் என்பன சம்பந்தமாக வெளிப்படையாய்க் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும் விலைகள், வேறு தொழில்களிலோ, ஓய்வுகாலத்திலோ பயன்படுத்தும் சந்தர்ப்பங்களிலேதான் முக்கியமாகத் தங்கியுள்ளன. எல்லாப்போட்டிச் செலவுகளும், சந்தர்ப்பச் செலவுக்களோடு தொடர்புள்ளன. இவ்விடயத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது பொருளியலாளர் ஒரே பரிபாஷையைப் பயன்படுத்துவதில்லை. ஆனால் சந்தர்ப்பச் செலவென்பது முக்கியமானதாகும். இதைப்பற்றி அடிக்கடி நாம் கேட்போம்.

நெடுந்தவணைக் கைத்தொழிற் சப்ளையும் கம்பெனியின் முறிவுத்தானங்களும்

கம்பெனிகள் ஒரு கைத்தொழிலிற் பிரவேசிக்கும்போதும், அதைவிட்டு நீங்கும்போதும் உள்ள கைத்தொழில் சப்ளையின் நடத்தைபற்றி இனி ஆராய்வோம்.

படம் 4b இலே நெடுந்தவணை கிடைநிலையான S_LS_L என்ற சப்பிளைக்கோடு காட்டப்பட்டுள்ளது. இது படம் 4a யிலுள்ள கம்பெனியின் முறிவுத் தானமட்டத்தில் நாம் முன்னர் விதித்த சுதந்தரப் பிரவேசம், செய்ததையே மறுபடி பன்மடங்கு செய்தல் என்ற நிபந்தனைகளினால் உண்டாகிறது. இந்தக்கிடைநிலை மற்றெருரு நிபந்தனையிலே தங்கியுள்ளது. (1) இந்தக் கைத்தொழில் ஏனைய கைத்தொழில்களின் மொத்தத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து மிகச் சிறிது (2) (நிலம், தேர்ச்சிபெற்ற, தேர்ச்சி பெறுத தொழிலாளி, முதலிய) உற்பத்திச் சாதனங்களையெல்லாம் விரியும் இந்தக் கைத்தொழில் சுருங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஏனைய பொருளாதாரத்துக்கு எற்பப்பயன்படுத்தும் என்பதை எற்றுக்கொள்ளுகிறது.

[1] சந்தர்ப்பச் செலவைக் கணக்கிடுவதில் பயன்படுத்தும் செலவே நல்லபதில் பயன்படுத்தாலாகும். பதில்பயன்படுத்தல் தங்குதடையின்றி நடைபெற்றால், அத்தகைய சந்தர்ப்பச் செலவு இநதக் கைத்தொழிலின் செலவுக்கு எல்லையிடும். பதில்பயன்கள் படிப்படியாக உண்டானால், அடுத்தபதில்பயன் சாதன விலைக்குக் கீழ் எல்லையையே கொடுக்கும். ஒரு பிரதேசம்மாத்திரம் மிச்சம்விடப்படும். அந்தப்பிரதேசத்தின் விலையை நாலாம்பாகத்தில் ஆராயப்படும் வரி ஆராய்ச்சியாலேயே நிச்சயிக்கவேண்டும்.

இந்தத் தொழிலானது விரிவடைவதால் (மற்றத்தொழில்கள் சுருங்குவதால்) அதேவகையான உற்பத்தியாளர் (எதிர்காலத்தில் தொழில் துவங்கும் உற்பத்தியாளர்) பயன்படுத்தும் உற்பத்திச் சாதனங்கள் எவற்றின்விலையையும் மாற்றமாட்டாது என்பது இதனால் உறுதியாகிறது. எனவே இந்தத் தொழிலுக்குத் தேவை மிக அதிகமானாலும், எமது செலவுக்கோட்டை மாற்றமாட்டாது.

இந்த மேலதிகமான முற்கோள் செய்து கொள்ளப்படாவிட்டால், இத் தொழிற்றுறை நெடுந்தவணையில் விருத்தியடையும்போது உற்பத்திச் சாதனங்களின் சந்தை விலை அதிகரிக்கும். (உ-ம்: வைன் உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் முந்திரிகை உற்பத்திசெய்யப்படும் நிலங்களில் செய்யப்படும் ஏனைய விவசாயத்தை வழக்கமான வாடகை கொடுப்பதால் மாற்றமுடியாது).

விசேடமாய் இத்தொழிலுக்குரிய உற்பத்திச்சாதனங்களின் விலை, உற்பத்திப் பெருக்கத்தால் உயருமானால் $S_L S_L$ சப்பிளைக்கோட்டில் எத்தகைய வீழ்வு உண்டாகும்? புதிய கம்பெனிகள் பழைய கம்பெனிகள் என்பன வற்றின் இறுதிநிலைச் செலவுகளோடும் ஏனைய செலவுக்கோடும் மேலே உயரும். அதன்வீழ்வாக இடைநிலையாயிருந்த நெடுந்தவணைச் சப்பிளைக் கோடு மேனோக்கி உயரும்[1].

[1] இந்த சப்பிளைகோட்டை இரண்டாம் அத்தியாயத்திலே ஆராய்ந்த உறபத்திச்சாத்தியக் கோட்டுடன தொடாபுபடுததலாம. உறபத்திச சாதனங்களின மொத்தம மாறுது திரப்படுத்தப் படுமானால் இந்தத் தொகையிலிருநது ஒரு குறித்தவீதத்தை ஒவவொரு கைத்தொழிலும் பயனபடுத்தி வருமானால் ஒவ்வொரு கைத்தொழிலுகும் இடைநிலையான மாஷல் சப்ளைகோடு உண்டாகும. எநத இரண்டுபொருளகளுக்கிடையிலுமுளள (உதாரணம் துப்பாகி, வெண்ணெய; நுகாபொருள மூலதனபபொருள என்பன) உற்பத்திச்சாத்தியக்கோடு நேர் கோடாக இருகும் என்ற உதாரணததுகு இது பொருந்தும். சில கைத்தொழிலகள தமக்கென விசேடமாயுளள சில சாதனஙகளைப் பயனபடுத்தும். அல்லது மற்றக் கைத் தொழில்கள் பயன்படுத்தும் சாதனங்களிலும்பாக்க அதிகமான அளவில பயன்படுத்தல் பெரும்பாலும சாதாரணவழகுகமாகும. இந்தச்சநதாப்பத்திலே மறறத்தொழில்கள் சுருங்க இது விரிவடைவதால விசேடமாயுளள சாதனங்களின் விலை மற்றச்சாதனங்களின்விலையிலும் அதிகரிக்கும். இதனபயனுக ஒவவொரு கமபெனியின செலவுக்கோடும் உயரும். இதனால் கைததொழில சப்பிளைக்கோடு மேலநோகி நகரும். அதாவது உற்பத்திச் சாத்தியக்கோடு குவிந்துவிலவளைவாயிருக்கும். இது இரணடாம் அத்தியாயத்திலே கூறிய அதிகரிகரும் இறுதிநிலைச செலவு விதியை அனுசரித்திருகும். அகக்காரணங்களினாலோ புறக்காரணங் களினாலோ தொழிலுக்குரிய பொருத்தமான செலவுகள் மேற்நோகி நகரும உற்பதிதிச்சாத் தியகோடு தனது வளைவை மூறறுக மாறறிக்கொள்ளலாம. இத்தகைய ஒரு நிலை தொழில ஆரம்பிக்கும்போது உணடாவதியல்பு. ஏனெனில பெரும்பாலான தொழில் முறைகள் குறிப்பிட்ட ஒரளவுப்பிரமாணத்தையடையும்வரை விளைவு அதிகரிப்பதுண்டு. (சமூகததின மொத்தச சாதனசசபபிளைகளில் ஆணடபபட்ட மாறறங்களுணடானால அவை நம்மை வித்தியாசமான உற்பத்திச்சாத்தியக்கோட்டை நோகி நகரச செய்யும். நேரான உறபத்திச் சாத்தியக்கோடுகள் மாறுந்தன்மைபெறறால எந்த ஒரு தொழிலுக்கும் மேனோகிச் செலலும் சப்பிளைக்கோட்டோடு பொருத்தமுடையதாயிருகுமென்பதை நிரூபிக்கலாம்.) குறிப்பு :—எல்லாக் கம்பெனிகளும் தமது முறிவுத்தானத்தை ஒரே மட்டத்தில அடைநதால்— அதாவது $Q = nq^*$ அலலது $(n \pm 1)\, q^*$ என்ற புள்ளிகளே கோட்டில் காட்டக்கூடிய தாயிருக்கக் கூடியவாறு (இங்கே கம்பெனிகளின தொகை) அடைந்தால்—எற்படக்கூடிய விவேகத்தை நமது ஆராய்ச்சிகளில் நாம் மறந்துவிட்டோம்.

SS (ச.ச.) மேலேக்கி நகரும் தொழில்களில், சுரங்கச் சொந்தக்காரர், நிலமுள்ளவர், அறிமுறை தெரிந்தவர், அல்லது குறித்த தொழிலுக்குப் பொருத்தமான சாதனங்களையுடையவர், அத்தொழிலின் உற்பத்தி விரிவடையும்போது உயர்ந்த வருவாயைப் பெறுவர். இம்மாதிரி மேலதிக வருமானத்தை அவர்கள் பெறுவது உமக்கு விருப்பமில்லாவிட்டால், அந்த வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை வரிமூலமோ வேறு வழியாகவோ எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் உச்சவிலை மட்டத்தை விதித்து அவர்கள் மேலதிக லாபத்தைப் பெறுமல் தடுத்தால் அது சமூகத்திறமைக்கு அவசியமான இறுதிநிலைச் செலவுச் சமன்நிலையில் தலையிடும். இத்தகைய சமன்படுத்தும் சட்டம் எப்போது நிறைவேற்றப்படவேண்டும்? இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேறு வழியில்லையென்று கண்டால், அதுவும் அதனாலே வரும் நன்மை பெரிதெனத் தெரிந்தால்தான்.

செலவு குறைதலும், பூரணப்போட்டி நிலை சீர்குலைதலும்.

பலவருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதிய பொருளியல் நூல்களில் இடை நிலையான சப்ளைக்கோடு மேலேக்கிச் செல்லும் சப்ளை என்பவற்றோடு மூன்றுவதொரு கோடும் குறிப்பிடப்பட்டுவந்தது. இந்தச் சப்ளைக்கோட்டில் கம்பெனிகளின் இறுதிநிலைச் செலவு உயர்வதைவிட வீழ்ச்சியடையும்; இது ஒரு தொழிலின் நெடுந்தவணைக்கோட்டைக் கீழே மெதுவாக இறங்கச் செய்யும் எனக் கருத இடமளித்தது. 613 ஆம் பக்கத்திலே உச்சநிலையடையச் செய்யும் கம்பெனி $MC = P$ என்ற நிலையிலே உற்பத்தி செய்யவிரும்புகிறதெனக் கூறும் நியாயத்தைப் புனராலோசனை செய்தால், கம்பெனியின் MC கோடு கீழ்நோக்கிச் செல்லும் கோடாயிருக்கும்போது இந்த நியாயம் சிறிதும் பொருத்தமற்றிருப்பதை உணரலாம். ஏனெனில் கீழ்நோக்கிச் செல்லும் MC கோட்டிலே ஒரு புள்ளியில் வலப்பக்கமாக நகர்ந்தால் உமது அலகொன்றுக்குள்ள மேலதிக (P) விலை தற்போதுள்ள கீழான MC யிலும் அதிகமாயிருக்கும். குறைந்துபோகும் இறுதிநிலைச் செலவுவிடயத்தில் உபரி லாபம் பெறுவதற்காக MC கோட்டுக்கு அதிகமாகக் கம்பெனி தனது உற்பத்தியை விரிவடையச் செய்யும்.

குறைந்து செல்லும் இறுதிநிலைச் செலவிலே ஆரம்பிக்கும் முதலாவது கம்பெனி, வளரவளரத்தான் அதன் நலம்வளர்ச்சியடைவதைக் காணும். மற்றக் கம்பெனிகளை அது சுருங்கச் செய்யும்போது அவற்றின் வசதியீனங்கள் அதிகரிக்கும். அவற்றின் MC கூடிக் கொண்டு போகும்.

கம்பெனிகளுக்குச் செலவுகள் குறைந்து கொண்டேயிருக்கும் நிலைமையுண்டானால் கம்பெனிகளில் ஒரு சில அத்தொழிலின் மொத்த உற்பத்தித் தொகைக்குரிய சந்தையின் கணிசமான பகுதியாய் வரும்முறையில் தமது q வை விரிவடையச்செய்யும். அப்போது (1) அத்தொழிலில் ஏகபோக உரிமையுள்ள ஒரு கம்பெனி மிஞ்சும் (2) ஒரு சில பெரிய விற்பனையாளர் ஒருமித்து அத்தொழிலுக்கு வற்படுவர். இவர்களை பினனர் "சிலருரிமை" என்பர் அல்லது (3) தொழிலில் போட்டி பூரணமற்றதன்மையுண்டாகும்.

இது நிலையானதொரு முறையில் அமையலாம்; அல்லது அடிக்கடி ஏற்படும் விலைப்போர் சம்பந்தப்பட்டதாயிருக்கலாம். பொருளியலாளரின் பூரணப்போட்டித் தினுசுக்குப் புறம்பானதாயிவையிருக்கும். அந்நிலையில் எந்த ஒரு கம்பெனியும் ஏகபோகவிலையதிகாரமுடையதாயிருக்கமாட்டாது.

புறச்சிக்கனமும், சிக்கனமின்மையும்

கம்பெனிக்குள்ளே அகவயமாக உண்டாகும் செலவை அடிப்படையாகக் கொண்ட கீழ் நோக்கிச் செல்லும் தொழில் சப்ளைக் கோட்டைக் காட்டக்கூடிய ஒரு மூன்றுவது படத்தைப் படம் 4 இல் கீறுவது தவறு என்பதைக் கண்டோம். தொழிலின் Q இன் விரிவடைதல் ஒவ்வொரு கம்பெனியின் q வுகெதிராகப் புள்ளியிடப்பட்ட செலவுக்கோட்டையும் கீழ் நோக்கிச் சரியச் செய்யும் கருதுகோள்முறையான சாத்தியக்கூறு உண்டு. **புறச்சிக்கனங்களால்** உண்டாகும் கீழ்நோக்கிச் செல்தொழிற் சப்ளைக்கு இது ஓர் உதாரணம் என அல்பிரெட் மாஷல் இதனை வருணிப்பார்.

வேறு ஒரு மனிதனோ, கம்பெனியோ செய்யும் முயற்சியால் ஒரு வனுக்கோ பலருக்கோ உண்டாகும் நன்மையான விளைவே "புறச்சிக்கனம்" எனக் கூறப்படுகிறது. அது உதவிபுரியும் ஒவ்வொரு மனிதனுடைய செலவையோ பயனுடைமையோ அது மாற்றுகிறது. அத்தகைய புறக் காரணத்தால் உண்டாகும் மாற்றத்தை, பாதிக்கப்பட்ட தனிப்பட்டவரின் சொந்தச் செலவுக்கோட்டின் அகவயப்போக்கிலிருந்து வித்தியாசப்படுத்தி அறியவேண்டும். அவ்வாறே புறச்சிக்கனமின்மையுமுண்டு. அதற்கும் இவ் வாறே வரைவிலக்கணம் கூறப்படுகிறது. ஆனால் புறச்சிக்கனமின்மையில் புறவயமாக மற்றவர்க்கு உண்டாகும் தீங்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. குறித்த எல்லைக்குட்பட்ட ஒரு கடற்பிரதேசத்திலே மற்றவர்களும் வந்து மீன்பிடிதொழிலில் இறங்கி அதைவிஸ்தரித்தால் ஒவ்வொரு மீன்பிடி வள்ளத்தின் செலவும் அதிகரிக்கும். இதுவே புறச்சிக்கனமின்மைக்கு எடுத்துக்காட்டு. மற்றொரு உதாரணம் எண்ணெய் கண்ட ஒரு பிரதேசத்தி லுள்ளவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் அயலாரின் எல்லைக்கு அருகில் நிலங்களில் எண்ணெய்ச் சுரங்கங்களை அமைக்கப் பார்த்தல். இதனால் இடைக்கக்கூடிய எண்ணெய் குறையும்.

தனிப்பட்ட பலருக்கு நன்மையுதவும் அரசாங்க நடவடிக்கைகள் சம்பந்த மான விடயங்களில் புறச்சிக்கனம் மிக முக்கியம்வாய்ந்தது. வளர்ச்சி சம்பந்த மாக அதாவது ஒரு பிரங்க வீதியமைக்கவோ, வைத்தியசாலை ஆசுப்பத்திரி அல்லது நீரணைக் கட்டு, என்பன நிர்மாணிக்கவோ, புறச்சிக்கனங்களைப் பயன்படுத்துவதால் பல குடும்பங்களுக்கும் கம்பெனிகளுக்கும், தொழிற் சாலைகளுக்கும் நன்மையுண்டாகும். தொழில் சப்ளைக்கோட்டையனுசரித்து விசாலமடையும் விடயங்களோடு விசேடமாகத் தொடர்புடைய புறச்சிக்கனங் களின் இனத்தைக் கண்டுகொள்வது இலேசன்று. ஆனால் சில உதாரணங் களைக் காட்டலாம்.

(Q) மீன்பிடித் தொகைவிரிவடையுமானால், தொழிற்பயிற்சி பெற்ற மீன்பிடிதொழிலாளருக்கு அதிக தேவையுண்டாகும். அத்தகைய தொழிலாளரைப் பயிற்றுவதற்கு ஒரு பாடசாலையை நிறுவக்கூடக் கம்பெனிகள் அரசாங்கத்துக்கு உதவிபுரிய முன்வரும். அல்லது இலாபத்தை நோக்க மாகவுடைய ஓர் எகபோக உரிமைக்காரரிடம் அந்த வேலையை ஒப்படைக்கத் தயாராயிருக்கும். முன்னெல்லாம், இத்தகைய பாடசாலை யொன்றைக் கம்பெனிகள் கட்ட முனவந்திருக்கமாட்டா. எனெனில அதன் இறுதிநிலைச் செலவு கீழ்மட்டமான செயற்பாட்டில் அதிகமாயிருக்கும். மற்றோர் உதாரணம், மீன்பிடித் தொழிலுக்கான விசேட எநதிரத்தை மற்றொரு தொழில்நிலையம், குறைந்த இறுதிநிலைச் செலவிலேதான் செய்து கொடுக்க முடியும். எனது அயலிலுள்ள எல்லாரும் தேனீ வளர்ககலாம். அயலவர் களுடைய தோட்டங்களிலிருந்து எனது தோட்டத்துக்கு தேனீக்கள் தேன் சேர்த்து வரலாம். ஆனால் மொத்தத் தேன் அளவு குறைவாயிருந்தால், எனது தேனீக்களிற் சில அயலிலுள்ள சோள வயல்களுகுப் போவதைக் காணலாம். எனது அயலிலுள்ள சோளக் காணிக்காரரிடம் எனனுடைய தோட்டத்துக்கு வரும் தேனீயில்லாமற் போகலாம். அல்லது சுரங்கமொன் றுண்டெனக் கொளவோம். நான் எனது சுரங்கத்தை வற்ற இறைத்தால், அயலிலுள்ளவருடைய சுரங்கத்திலும் தண்ணீர்வற்றும். அதனால் புறச்சிக்கனம் உமக்கு உண்டாகிறது.

"புறச்சிக்கனக்குறைவு"கள் பற்றி உதாரணங்கள் காண்பது இலே சாகும். ஒருவனுடைய உற்பத்தியின் விளைவாக மற்றவர்களுக்குண்டாகும் தீயவிளைவுகளே புறச்சிக்கனக குறைவுகளெனக் கண்டோம். உருகுத் தொழில் ஒரு சபளைக் கோட்டை அனுசரித்து விரிவடையுமானால, புகை அதிகரிக்கும். இந்தப் புறவிளைவு தொந்தரவாக இருகும் மக்களுடைய சுகாதாரத்துக்குக் கெடுதியையுமுண்டாக்கலாம்; மேலும் சுத்தஞ்செய் வதறகுக் கூலி அதிகரிககும். இந்தப் புகை ஒவ்வொரு மனிதனும் பயன படுத்தும் கார், தொழிற்சாலை என்பவற்றிலிருந்து உண்டாகுமு சிக்கனக் குறைவாகும். மிகப பெரிய சிகனக்குறைவு எதனாலுண்டாகிறதென்றால் ஒரு நாடு அணுக்குண்டை வெடிப்பதால் இது இபபோது நிகழாவிட்டால், எதிர்காலத்திலே நிகழகூடும். அதனால் மனித சமுதாயத்துக்கு ஆபத் துண்டாகலாம். பிறக்கும் பிள்ளைகள் அங்கவீனமுடையன வாய்ப் பிறக்கலாம்.

எங்கே பூரணத் தனித்துவமிருக்கிறதோ, அதை எதோ ஒருவகையான தொகுதி நடவடிக்கையால் மாற்றிவிடலாம். இதற்கு உதாரணமாக அணுக் குண்டு வெடித்தலைக் காட்டவேண்டியதில்லை. புகையினாலுண்டாகும் நட்டத்தை ஈடு செய்யப் பொருளை வாங்குவோர் ஒரு வகை வரியைக் கொடுக்கலாம். விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஆதார உதவியைக் கொடுக்கலாம். அந்த உதவிப்பணத்தைக் கொண்டு அவர்கள் மரங்களை வளர்த்து வெள்ளப் பெருக்கைக் கட்டுப்படுத்தலாம். சிறு காணி வைத்திருப்போர் அயலவருடைய எண்ணெய்ச் சுரங்கங்களையடுத்து எண்ணெய்க் கிணறுகளை வெட்டக்கூடாதெனத் தடுப்பது பொருளாதார முறையிலே நியாயமான

தாகும். இவ்வாறு தனிப்பட்டவரின் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதால் பொருளாதாரத்துறையில் சிக்கனத்தையுண்டாகலாம். இவை புறக்கருமங்கள்.

இவற்றைப் பற்றி மேலும் குறிப்பிடவேண்டியதில்லை. இவை கம்பெனியின் செலவுகோட்டை மாற்றலாம். அதனவிளைவாக தொழில் சப்ளைக் கோட்டின் சரிவு மேலேக்கி கீழ்நோக்கிச் செல்வதையோ மாற்றலாம்.

போட்டி சப்ளை சம்பந்தமான ஆராய்ச்சி இத்துடன் முடிகிறது. இன்றுள்ள போட்டிச் சந்தை சமபந்தமான மிக முக்கியச் செய்முறையை அடுத்த அததியாயத்திலே காணலாம். அதாவது போட்டிச் சந்தைகளுத் துணை புரியகூடியவகையில் அமைக்கப்பட்ட விவசாய நிலையும், கொளகைகளும் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சியை அதறகடுத்த அத்தியாயத்திலே காணலாம். அதாவது போட்டிச் சந்தைகளுத் துணைபுரியக்கூடியவகையில் அமைக்கப்பட்ட விவசாய நிலையும், கொள்கைகளும சம்பந்தமான ஆராயச்சி. அதறகடுத்த அததியாயத்திலே இறுதிநிலைச் செலவுக் கருதுகோள், வேறு செலவுக் கருதுகோள் எனபன மேலும் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன. பூரணமான போட்டிச் சந்தையிலோ, பூரணமற்ற போட்டிச் சநதையிலோ, பூரணமான ஏகபோகஉரிமைச் சந்தையிலோ விறபனை செய்யும் கம்பெனியின பொருளாதாரக் கொளகையை அறிமுகஞ் செய்கிறது. அநத அத்தியாயத்தின அனுபந்தததிலே கமபெனிகளின செலவுகட்கும் அதனுலுண்டாகும் தொழிற சபளைகுமுள்ள மூலாதாரத தொடர்புகள் பற்றி இந்த அத்தியாயத்தில ஆராய்நத விடயம் மேலும் கருத்தோடு ஆராயப்படும்.

சுருக்கம்.

1. போட்டிச் சந்தையிலே, தனிபபட்ட ஒரு தொருதிக் கம்பெனிகளின் மொத்தச் சப்ளையை அறியவேணடுமானுல் தனிப்பட்ட சப்ளைக் கோடுகளைக் கிடைநிலையாகக்கூட்டுவதனுல் பெறலாம். கம்பெனிகளின் தொகை மாறுபட்டால அவவாறு மாறும் கம்பெனிகளின் தொகையைக் கணக்கிலெடுப்பதானுல் (நெடுநதவணையிலே புதிய கமபெனிகள் தொழிலில் இறங்குவதும் பழையவை தொழிலைக் கைவிடுவதும் இயறகை) கூட்டும முறை சிக்கலானதாகும்.

2. குறுநதவணை எனபது என்னவென்றுல் ஒரு கம்பெனியின் சில உறபத்திச் சாதனஙகளும் செலவுகளும் மாறுமலும் சில மாற்றமடையக் கூடியதாகவும் உளள கால அளவாகும். ஒரு கம்பெனியின் குறுந்தவணை இறுதிநிலைச் செலவு என்பது மேலதிக அலகை உற்பததிசெய்வதறகுத் தேவையான மேலதிகச் செலவாகும். ஒவ்வொரு உற்பத்தியிலும் மாறும் இறுதி நிலைச் செலவு மட்டத்தைக்கணிப்பதற்கு ஒரு அட்டவணையைப் பயன்படுத்தலாம். அல்லது மொத்தச்செலவைக் காடடும ஒப்புரவான கோட்டைப் பயன்படுத்தலாம். (ஒரு கம்பெனியின் நெடுந்தவணை மொத்தச் செலவுகளிலிருந்து அதனுடைய நெடுந்தவணை இறுதிநிலைச் செலவைக்

கணிக்கலாம். அதாவது கம்பெனியின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடுகளெல்லாம் முடிவடைந்து, புதிய கடப்பாடுகளை ஏற்கவோ, நிராகரிக்கவோ ஏற்ற சுதந்தரநிலையிலிருக்கும் கால எல்லைக்குப் பொருத்தமான செலவைக் கணிக்கலாம்.)

3. குறிப்பிட்ட சந்தைவிலையிலே தனகுவிருப்பமானதையெல்லாம் விற்கும் இயல்புடைய, லாபத்தை உச்சமாக்கவிரும்பும் போட்டிக் கம்பெனி, உயரும் இறுதிநிலைச் செலவுக் கோட்டை அடையும்வரை கிடைநிலையான தேவைக்கோட்டையனுசரித்து நகரும். இந்தச் சந்திப்பிலே (MC = P) கம்பெனியின் லாபங்கள் உச்சநிலையை அடையும். வேறெருரு வகையிற் கூறுவதானுல் நட்டங்களைக் குறைக்கிறது. குறிப்பிட்ட சில கம்பெனிகளின் மொத்தச் சப்ளைக்கோடு, அவற்றின் இறுதிநிலைச் செலவுக் கோடுகளின் கிடைநிலையான கூட்டுத் தொகையாகும்.

4. ஒரு கம்பெனியின் குறுந்தவணை "மூடும்தானத்தையோ", நெடுந் தவணை "முறிவுத்தானத்தையோ" நிச்சயிப்பதானுல் செலவு மொததங் களைக் கணகஙிலெடுக்கவேண்டும். MC (இ.செ.) கோட்டில் குறித்த ஒரு நெருக் கடியான தானத்தின்கீழ, மாறும் செலவைக்கூடக் கமபெனி விலை வருமானத்தால் பெறமாட்டாது. கம்பெனியை மூடினுல், இநத மாறும் செலவையாவது பெற்றுக்கொள்ளலாம். எனவே, அதன் நிலையான செல வுக்கு அதிகமாக நட்டமடைவதிலும் பார்ககக, கம்பெனி, குறைந்த P யில் உற்பத்தி செய்ய விரும்பாது தனது வியாபாரத்தையே கைவிட்டு விடும். காலப்போக்கிலே கம்பெனியின் கடப்பாடுகளெலலாம் முடிநது விடும். அதன் முழு நெடுந்தவணைச் செலவுகளைச் சமாளிக்கக்கூடியதாய் விலைகளிருந்தாலே தான், அது முயற்சியில் நிலைதிருக்கவிரும்பும். இந்நெடுந்தவணைச் செலவுகள் நிசமான தினசரிச் செலவுகளாய் தொழி லாளருக்கும், கடன்காரருக்கும், உற்பத்திச் சாதனங்களைக கொடுபபோ ருக்கும் நிலச் சொநதக்காரருக்கும் கொடுக்கப்படுவனவாயிருக்கலாம்; அல்லது அவை "அடங்கிய கூலிகளாய்" (அதாவது சந்தர்ப்பச் செலவு கள்—சொந்தக காரரின் முயற்சியால்—இதை வேறு தொழில்களில் அல்லது ஓய்வு எடுப்பதில் பயனபடுத்தலாம) அல்லது கமபெனிக்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள்மீதுள்ள அடங்கிய வட்டிவாடகை என்பனவாயிருக்கலாம் (இவற்றின் சந்தர்ப்பச் செலவுகளை, இவற்றை வேறு ஆபத்துள்ள முயற்சி களில் பயன்படுத்துவதால் கிடைக்கக்கூடிய பயனைக் கொண்டு அளந் தறியலாம்.)

5. ஒரு முயற்சியில் பிரவேசிப்பதற்கு எவருக்கும் தடையில்லையென்று வைத்துக்கொள்வோம். எந்த ஒரு கம்பெனிககும் இடம், பொருள், பயிற்சி, என்பவறறுல் "விசேட" வசதிகளில்லாது எல்லார்க்கும் சமமான சந்தர்ப் பம் இருக்கும் நிலைமையில், நாளடைவில் புதிய போட்டியாளர் முயற்சியிற் புகுந்து, மேலதிக இலாபத்தை நிலவிவரும் கம்பெனிகள் பெற்றுக் கொண்டுபோகாமல் தடைசெய்யும். சுதந்தரமாக முயற்சியைக் கைவிட்டு

விடுவதால், P யானது முறிவுத்தானத்துக்குக் கீழே விழமாட்டாது. அவ்வாறே சுதந்தரமாக ஒரு முயற்சியில் பிரவேசிப்பதால் ஒரு கம்பெனி நெடுந்தவணைச் சமநிலையிலே அந்தத்தானத்துக்கு உயர்வாக நின்று கொள்ளமாட்டாது.

ஒரு கைத்தொழிலுக்குப் பொருத்தமான சில சாதனங்களின் விலைகளை ஏறச் செய்யாமல், செயததையே திருப்பித் திருப்பிச் செய்துகொண்டு அது விரிவடையுமானால் அதன்பயனுக உண்டாகும் நெடுந்தவணைச் சப்ளைக் கோடு கிடைநிலையாயிருக்கும். சுருங்கிக்கொண்டு வரும் எனைய கைத் தொழில்களைப் போலல்லாது ஒரு கைத்தொழில் சில உற்பத்திச் சாதனங் களை அதிகமாகப் பயனபடுததலாம். இதன பயனுக அதனுடைய நெடுந் தவணைச் சப்ளைக்கோடு மேலேகை நகரலாம்[1].

6. போட்டிக் கம்பெனிகளின கீழ் நோகிச் செல்லும் இறுதிநிலைச் செலவுக்கோடுகள, அவற்றின் சப்ளைக் கோடுகளாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில் அவற்றின லாபம் அந்தக கோட்டையனுசரித்து மிகக் குறைவா யிருககும். அத்துடன அவை அந்தபபுளளிகளிலிருந்து விரைவில் விலகி இரணடு பக்கமும் பிரியும. இதன்பயனுக ஒரு கம்பெனியோ பல கம்பெனி களோ விரியத்துவங்கும். எஞசியவை சுருங்கத்துவங்கும். நெடுங்காலத் துக்கு நிலைக்ககூடிய கம்பெனிகளுக்கு அகவயமான செலவுக குறை வினுல் பூரணப்போட்டி ஒழியும். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலே குறையும் சபளைகோடடைபபற்றியோ போட்டிச் சப்பிளை பற்றியோ பேச முடியாது.

7. ஒருகைத்தொழிலிலே புறசகிக்கனஙகள் இருக்கலாம். அத்தகைய சந்தர்பபங்களிலே, கைத்தொழில் Q இன்விரிவு தனிப்பட்ட கம்பெனி களின் செலவுக்கோட்டை அனுசரித்துக் கீழ்நோக்கி இறஙகும், இதனு லுண்டாகும் எல்லாக் கம்பெனிகளினதும் சப்பிளைகளின சிக்கலான கூட்டல் முறையில் கைத்தொழிலின் சபளைகோடு கீழ் நோக்கி நகர்வதாகவே முடியும.

புறச்சிகனமோ, புறச்சிக்கனக்குறைவோ முகியமான கருதுகோள் களாகும். இத்தகைய புறச்சிக்கனங்கள் மற்றவாகளுக்கு நனமையாகவும் முடியலாம் ; தீமையாகவும் முடியலாம். இது ஒருவனுடைய நடதததையப் பொறுததது. தனது சொந்த நனமையையும் சுபீட்சத்தையும் விரும்பும் ஒருவர் சொநத நயத்தையும், செலவையுமே பார்ப்பார். அதுவும் அவர் நோக்கப்படி அபபோது இறுதிநிலைச் சமூகச் செலவுக்கும் தனிப்பட்ட ஒருவா செலவுகுமிடையே வித்தியாசமுணடாகும். இத்தகைய சந்தர்ப் பஙகளில் மககள் கூட்டாகச் சேர்ந்து அவருககெதிராக நடவடிக்கை எடுக்க வேணடும். உதவிபபணம அளித்து அல்லது தொழிலாத தேசியமய

[1] அது பயன்படுத்தும் தொழிலாளரைக் குடும்பஙகள் குறைந்த தொகையில (Q விரிவு கூலியை உயர்த்துமபோது) கொடுத்தால் கைத்தொழிலின் $S_L S_L$ கோடு வடமேற்கை நோகிய திரும்பலாம். இநத அத்தியாயத்தின் அனுபந்தத்திலுளள 5 ஆவது உதாரணத் தைப் பார்க்க.

மாக்கிப் புறச்சிக்கனம் மலிந்த கருமங்களே விஸ்தரிக்கலாம். புறச்சிக்கனம் குறைவான சந்தர்ப்பங்களிலே வரிவிதித்தல் மூலமோ சட்டமூலமோ அவற்றைச் சுருக்கலாம்.

8. போட்டிச் சப்பிளையை விவரிக்கவும் விளக்கவும் இறுதிநிலைச் செலவு முக்கியம். அது போலவே சுபீட்சப் பொருளாதாரத்துக்கும் அது முக்கிய மானதாகும். இறுதிநிலைச் செலவிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள் களெல்லாம் சமனனவையாயிருந்தால்தான் சமூகத்தின் வளங்களைத் திறம்படப் பிரித்துப் பயனபடுத்தலாம். இறுதிநிலைச் செலவிலே போட்டி விலையை எறபடுத்துவதால் இறுதிநிலைச் சமனபாட்டை உணடாக்கலாம். இது ஒரு வழி. ஏகபோக உரிமைத்தன்மையும், போட்டிப் பூரணமின்மையு முள்ள சந்தர்ப்பங்களிலே இந்த இறுதிநிலைச் செலவுச் சமன்நிலை உண் டாகக்கூடிய திறமையின்மையை அறிய உதவிபுரிவதோடு எந்தத் திசையில் சீர்திருத்தஞ்செய்யவேண்டியிருக்கிறதென்பதையும் காட்டும்[1].

இந்த அத்தியாயத்துக்குரிய அனுபந்தத்திலே சபிளை தேவை சம்பந்த மாய் அறிந்துகொண்ட கொள்கைகளை பொருத்திக் காட்டும் உதாரணங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அனுபந்தத்திலே ஆரம்ப அறிவுள்ளவர்க்கு அவசியமில்லாத கடும்விடயம் கொடுக்கப்படவில்லை. படித்த விதிகளைப் பொருத்திப் பார்ப்பதற்கான உதாரணங்களே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆராய்ச்சிக்கான வினாக்கள்.

1. கூட்டுவதற்கு சப்பிளைக்கோடுள்ள சில கம்பெனிகளே தவறினால், பொருளியலறிஞரின வரைவிலக்கணப்படி ஒரு கைத்தொழில், போட்டி முறையில் நிலவ மாட்டாது. ஏன? ஆயிரம் சிறிய கம்பெனிகளும், மொத்தத் தொழிலின் 49 சத வீத உற்பத்தியை உதவும் 3 பெரிய கம்பெனி களுமிருந்தால் நிலைமை எப்படியிருக்கும்? குறைந்து செல்லும் இறுதி நிலைச்செலவு எல்லாக் கம்பெனிகளுக்கும் ஒரே மாதிரி இருந்தால் என்ன வாகும்?

2. தற்காலிகமான, குறுந்தவணை, நெடுந்தவணை பருவங்களிடையே யுள்ள வித்தியாசம் இனப்பிரிவினாலுண்டாவதன்று; அளவுமுறையிலேயே உண்டாவது. பருவங்களிலே சிலசமயம் நிலையான சாதனங்கள் இருப்பது குறைவு; மாறும் சாதனங்களே பெரும்பாலும் காணப்படும்.

[1]. படம் 46. யிலுள்ள SS கோட்டையனுசரித்து உற்பத்திசெயவது சமூகத்திற்குத் தேவையான Q வை மிக மலிவாகப் பெறுவதற்குரிய வழியாகும். கம்பெனிகள திருப்பித் திருப்பி மலிவாய் உற்பத்திசெயயும்பொருள் எதற்காக ஒறுபபாக உற்பத்திசெயயுமாறு நிரப்பந்தப்படுததவேண்டும? ஒவ்வொரு கம்பெனியும் அளவாகவே உறபத்திசெயகினறன எனபதை உறுதியாக அறிந்துவைத்துக்கொளவது நல்லது. அனறி முறிவுத்தானததுக் குரிய Q வை அதாவது P = MC என்றவகையில், P யானது ஓர் அலகு உறபத்திசெயவதற்கான மிகக் குறைந்த சராசரிசசெலவாயிருந்தால் அஃவே ட்ாலடபே:களில கம்பெனியை உயிரோடிருக் கச் செய்வதாய் விளங்கும்.

3. "புற எல்லை, அக எல்லை" எனற சொற்கள் எனன தகவல களையும் நடவடிக்கைகளையும் குறிபபிடும் ?

4. ஒரு தொழிலுக்குப பல கம்பெனிகள், அது போல ஒரு கம்பெனிக்கு என் பல தொழிறசாலைகள ?

5. இறுதிநிலைச் செலவு முதலில் குறைந்து, பின்னா கூடுவதற்குக் காரணமெனன ?

6. நட்டம் உண்டாகும்போதும், குறுந்தவணை MC (இ.செ.) கோட்டில் என் பொருளைச் சப்பிளைசெய்யவேணடும் ?

7. "நிலையான செலவுகளைச் சமாளிக்கப்போதுமான வருவாய் இடைக்கு மாஞல் நான மாறும் செலவுகள மறந்து உற்பத்தியைச் செய்துகொண்டி ருப்பேன". அடிக்கடி கேட்கப்படும் இந்தக கோளவியில் இரண்டு சொற்கள் மாறிகிடக்கின்றன என்பதை எடுத்துககாட்டுக.

8. உயரும் S_LS_L கிடைநிலையான S_LS_L வீழும் S_LS_L எனபவை எவ் வாறுணடாகினறன ? (கடைசி உதாரணததைக கவனிகக).

9. புறச்சிகனக் குறைவுகளுககு (அல்லது சிக்கனங்களுககு) உதாரணந் தருக. அரசாங்கத தலையீடு ஏறபடகூடிய நிலைமைகளை எடுத்துக் காட்டுக.

10. பின்வரும் கருததுக்களை மறுபடி ஞாபகப்படுத்துக :—கம்பெனி யகத்தும, கம்பெனிகளுககிடையிலும் குறுநதவணை உற்பத்தி மாற்றமும், நெடுந்தவணை உற்பத்திமாறறமும்.

இறுதிநிலைச் செலவும், மொத்தச் செலவும். கம்பெனி சப்பிளை கோடும் MC (இ.செ.) கோடும் ஒனருயிருததல்.

மூடும் தானமும் முறிவுத்தானமும்.

நிலையான செலவும், மாறும் செலவும்.

பூரணப் போட்டிச் செலவில்காணும அமிசங்கள. அடங்கிய செலவு அமிசம் ; சந்தாப்பச் செலவு அமிசம்.

கிடைநிலை S_L S_L ; உயரும் S_L S_L.

குறையும் MC (இ.செ.) யும் ஏகபோக உரிமையும், புறச்சிக்கனமும், புறச்சிக் கனக குறைவும்.

சம-MC (இ.செ.) விதி சம்பந்தமான விசேடம்.

அனுபந்தம். விநியோகம் (சப்பிளை), தேவை சம்பந்தமான உதாரணங்கள்.

கூற்று 1 (அ) சப்பிளை மாறுதிருக்க, தேவை அதிகரித்தால் விலை ஏறும். இது பொதுவிதி.

(ஆ) வாங்கிய தொகையும் விற்றதொகையும் பெரும்பாலும், (நிச்சயமாகவனறு) அதிகரிக்கும். தேவை குறைந்தால் விலை ஏறும.

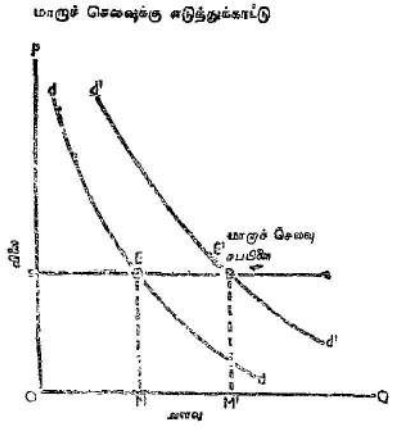
கூற்று 2. தேவை மாறுதிருக்கச் சப்பிளை அதிகரித்தால், விலை இறங்குவது நிச்சயம். வாங்கிய விற்றதொகை அதிகரிக்கும். சப்பிளை குறைந்தால் விலை ஏறும்.

சப்பிளை, தேவை, என்பவற்றிலே உண்டாகும் மாற்றங்களால் ஏற்படும் பண்பு விளைவுகளை மேலே காட்டிய இருமுகியக் கூற்றுக்களும் சுருக்கமாக விளக்குகின்றன. விலையிலும், தொகையிலும் உண்டாகும் மாறுதல் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும்முண்டாகும கோடுகளின் குறிபபான உருவத்தைப் பொறுத்தது. செலவு சபிளை சம்பந்தமான சில உதாரணங்களை, இங்கே தருகிறோம்.

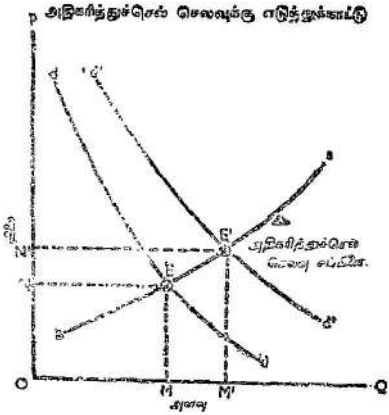
உதாரணம் 1. மாறுத செலவு. சவர அலகு (பிளேட்) ஒன்றை உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்க. இதன் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதாலும் பிரதிசெய்யும் எந்திரமும், தொழிறசாலை விஸ்தரிப்பும் தொழில் நிலையங்களும, கூடிய தொழிலாளருமம மாத்திரமே தேவை. 1,000 அலகைச் செய்வதும் 1,00,000 அலகைச் செயவதும் ஒரே முறைதான. ஆனால் பிந்தியது 100 மடங்கு அதிகமானது. அவ்வளவுதான். இச்சந்தர்ப்பத்திலே சப்ளைக்கோடு அலகின் செலவுமாறுதிருக்கும் மட்டத்திலே SS இடைநிலையான கோடாயிருக்கும். படம் 5 ஐப பாக்க. தேவையில் அதிகரிப்பு உண்டானால் புதிய சூறுகசு வெட்டுத தானம் வலப்பக்கமாக E′ என்ற தானததுக்கு நகரும். இதனால் தொகை அதிகரிக்க, விலை இருநதபடியே இருக்கும். ஓர் அலகுக்கு 5 சதம வீதம் விற்பனை வரிவிதிகசப்பட்டால், உற்பதியில் என்னவிளைவு உண்டாகும் ; நுகாவோன் கொடுகசும் விலையிலே என்னமாற்றமுண்டாகும். படத்தில நிரபபிக காடடுக.

உதாரணம் 2.—செலவேற்றமும் குறைந்தபயனும். முந்திரிகைகொடி வளர்ப்பதற்குப் பொருத்தமான நிலமும், சூரியவெளிச்சம நிறைந்த மலைச்சாரலும் வேண்டும். அத்தகைய நிலங்களைப் பெறுவது கஷ்டம். எனவே முந்திரிகை உற்பத்தியை ஓரளவு அதிகரிபபதாலும், நல்ல பசளை போட்டுத் தொழிலாளரைக் கொஞ்சம் கூட்டலாம். அத்துடன் வேறு பயிர்செய்யப்படும் மலைச் சாரல்களை முந்திரிகைச் செய்கைக்கென வாடகைக்குப் பெறலாம். மாறுத நிலையிலுள்ள உறபத்திச் சாதனமான நிலத்துடனை தொழிலாளர், பசளை போன்ற மாற்றக்கூடிய சாதனங்களைச் சேர்பபதால் குறைந்து செல் பயன் விதி செயற்படும். இதனை இரண்டாம் அததியாயத்திலே கண்டோம். இஃது எதனால் ? மாறும் சாதனமான தொழிலாளர், பசளை என்பவற்றைக்கூட்டுவதால், நிலத்தின் விகிதாசாரம் சிறிதாகவே யிருக்கும். ஒவ்வொரு சிறிய நிலப்பரப்பிலும், அதிகமான தொழிலாளரும், பசளையும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே நிலத்தின் உற்பத்திவளமும், வருமானமும் அதிகரிக்கிறது. பயன் : மேலதிகமான வளைனப் பெறுவதால் மொத்தச் செலவுவிகிதாசாரத்துக்கு அதிகமாக உயருகிறது. எனவே வளைனின் ஒவ்வோரலகையும் உற்பத்தி செய்வதற்கான செலவு அதிகரிக்கிறது.

சப்ளைக்கோடானது தென் மேற்கிலிருந்து வடகிழக்காக உயர்கிறது. ஏனெனில் விலைகுறைவாயிருந்தால் சப்ளையும் குறைவாகவேயிருக்கும். விலை யேறினால் சப்ளையும் ஏறும்.

படம் 5.

படம் 6.

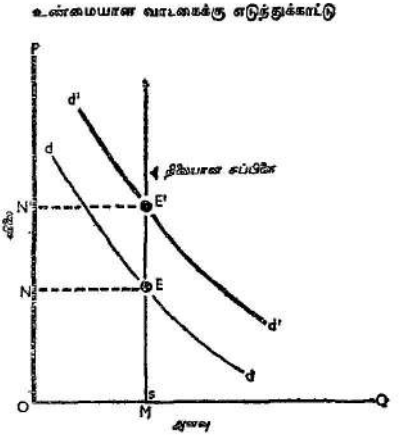
படம் 6 இலே சப்ளைக்கோடு SS ஐக் காணலாம். தேவை அதிகரித்தால் விலை எவ்வாறு பாதிக்கப்படும்? தொகை எவ்வாறு பாதிக்கப்படும். ஒரு அவுன்ஸ் வைனுக்கு 5 சதவீதம் விறபனை வரிவிதிக்கப்பட்டால், சவர அலகுகள் விடயத்தில் வரிவிதிகப்பட்டபோதுண்டானதிலும் குறைவாகவே நுகர்வோனுக்கு விலை அதிகரிககும். என? உற்பத்தியாளன் பெறும் விலையில் எத்தகைய வீளைவு உண்டாகும்? வைனுக்கும், சவர அலகுகட்கும் உள்ள ஆதித தேவைக்கோடுகள் ஒரே மாதிரியிருநதால், சவர அலகுகட் கான உற்பததி வீழ்ச்சியே வைன் உற்பத்தி வீழ்சசியிலும் அதிகமாயிருக் கும் என்பதைக் காடடுக.

உதாரணம் 3. பூரணமாக மாருநிலேயிலுள்ள சப்பிளை அல்லது நெகிழ்ச்சி யற்ற சப்பிளையும் பொருளாதார வரியும்.

விலேயைக் கணகலிலே கொள்ளாமல், சில பொருள்களும் உற்பத்திச் சாதனங்களும் தொகையளவில் பூரணமாக நிலேயானவை. உதாரணமாக லியர்னடோ கீறிய மோனலிஸா ஒன்றேயொன்றுதானுண்டு. நிலமும் அப்படித்தான். விலேயை ஏறறினாலும் நிலத்தைப் பெருக்கமுடியாது. உயர்ந்த வருமானம் பெறும் சைததிரிகளும், வர்த்தகர்களும், சம்பளம் குறைந்தாலும் தமது தொழிலேக் கைவிடமாட்டார்.

இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலே சப்பிளைக்கோடானது மேலும் கீழும் நேராகச் செல்லும். படம் 7 ஐப் பார்க்க. விலேயைக் கூட்டினால் சப்ளை அதிகரிக்க

மாட்டாது. தற்போதுள்ள சப்பிளையை வெளியே கொண்டுவருதற்கு உயர்ந்த விலை அவசியமுமில்லை. குறைந்த விலைக்குக் கூட இந்தச் சப்பிளை கிடைக்கும். எனெனில் இதன் விலை ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டது. இத்தகைய உற்பத்திச் சாதனத்துக்கு "தூயபொருளாதார வாடகை அல்லது எச்சப் பாடு" என்ற பெயருண்டு. தேவையான சப்பிளையைப் பெறுவதற்கு இதற்குச் செலவு செய்யவேண்டியதில்லை.

படம் 7.

இப்போது தேவை மேலேக்கி உயருமானால் அதன் விளைவு விலையை உயர்த்தும். தொகை மாறாது. விலையேற்றமும் தேவையின் உயர்வும் சர்வசமனுயிருக்கும்.

ஒரு பொருள் மீது வரி விதிக்கப்பட்டால், உற்பத்தியாளர் அது சம்பந்த மாகப் பெறும் விலை அந்தவரியளவால் குறையும். வரி கடைசியாகப் பொருளைச் சப்ளை செய்பவர் தலையிலேயே பொறுக்கும். அவர் தமது பொருளாதார வாடகை அல்லது எச்சப்பாட்டைக் கொண்டு அதைச் சமாளித்து விடுவார். நுகர்வோன் முனவாங்கிய அளவுக்கே அப்பண்டத்தையோ, பணியையோ மேலதிக விலை கொடாமற் பெற்று விடுகிறான.

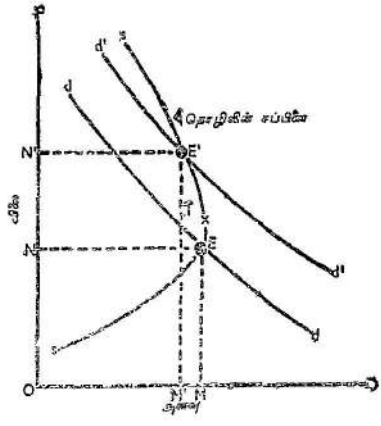
உதாரணம் 4. பின்னேக்கி உயரும் சப்பிளைக் கோடு : ஆதியில புதிய நிலங்களில் தொழில் நடத்தியவாகள், ஒரு விடயத்தைக் கவனித்தனர். அதாவது சுதேசிகளின் சம்பளததை உயர்த்திலுல், தொழில் செயயும் அளவு குறையுமேயன்றிக் கூடாது. சம்பளததை இரண்டுமடங்காக உயர்த் திலுல், ஒசுவனத்துக்காக வாரத்தில் 6 நாள் வேலைசெய்யும தொழிலாளர் 3 நாள் வேலைசெய்து அநதப் படியைப் பெற்றுக்கொண்டபின் மற்ற 3 நாளைக்கு மீன்பிடிக்கச் சென்றுவிடுவர். "நாகரிகமுற்ற இக்கால மக்க

விடையிலும இதேமுறை நிலவுவதைக் காணலாம். தொழில் நுட்ப முறைகள வளர்சசியடைவதால் வாங்கும் சக்தியாயமைந்த உழைப்பு அதி கரிக்கிறது. அதனால் தொழிலாளர் ஓய்வு நேரத்தைப் பெருக்க பார்க்கி ருர்கள. வேலை செயவதைக குறைகினறனர். கடந்த பத்து வருடத்தில் வாரதது வேலை நேரம 84 மணியிலிருந்து 40 மணியாகக் குறைந்ததற்கு இதுவே காரணமாகும. மனைவி மகளும் குடும்பத்தினரும் தமது குடும்ப வருமபடியை உயாததுவதற்கு வேலைசெயயாமலிருப்பதற்குக் காரணமும் இதுவேயாகும.[1] இநதச் சநதாப்பததிலே படம் 8 தொழிலின சபளைக் கோடடைக காடடுகிறது. முதலில இக்கோடு உயாநத சமபளத்திறகாகத தொழில கொடுகசபடுவதால உயரும். ஆனால் T என்ற புளளிக்கு மேலே, உயாசமபளம ஓய்வை அதிகரிக்கச செய்யுமேயொழிய, வேலையை அதிகரிகக செயயாது. தேவை அதிகரிததால், தொழில் விலையை அதி

1. 21 ஆம அததியாயததிலே ஆராயபபட்ட இறுதிநிலைபபயனுடைமைக கொள்கை, அலலது வருமானம-பதிலீட்டு-விளைவுகளைகொளகையைககொணடு, தொழில சப்பிளைக்கோடு பினனோகி வளைவதறகான காரணததை விளஙகிகொளளலாம. எனது சம்பளத்தை உயாததினால, எனது ஓயவுநேரம முனனேயிலும விலையுடையதாகிறது. நான வாஙகி அனுபவிகசகூடிய நலலபண்டஙகளினவைதது ஒபபுநோகுமிடதது எனது ஓயவு நேரததின மதிபபு எவவளவு மதிபபுடையதெனபதை அறியலாம. அதிக நேரம வேலை செயயவும, வருடத்தில அதிக வாரஙகள வேலைசெயயவும அனுகூலமான பதிலீட்டு விளைவு உணடாகிறது. ஆனால் இதற் கெதிராக மறறொரு விளைவுமுணடு. சமபளம உயாவதால வருமானம உயரும். அதனால நலல பண்டஙகள சிலவறறை வாஙக வசதியுணடாகிறது.—அததுடன் ஓயவையும் நான வாஙகிக்கொளளலாம. இஙகே, தேவைககு எதிராள சபளை பககததில வருமான விளைவானது பதிலீட்டு விளைவுககு எதிராக பயனபடுகிறது. பதிலீட்டு விளைவிலும பாாக்க வருமானவிளைவு அதிகமாயிருககுமானால உயாநத கூலிககு நான எனது தொழிலக கொடுகக மறுபபேன். எனது வருமானதைக் கொணடு வாஙகும பணடஙகளின இறுதிநிலைப்பயன் எபபோதும் மாறுநிருககுமானால, எனனே மேலதிகமாக வேலை செயவிபபதறகு உயர்ந்த சம்பளம் வேணடும. அதாவது நான வேலை செயயும நேர அளவின கடைசி நிமிடத்தின இறுதிநிலைப் பயனினமை அதே நிமிடததுககு நான பெறும உயா சமபளத்தின பயனுக வாஙகக்கூடிய உயாநத அளவு பணடததின இறுதி நிலைபபயனுடே சமனுயிருககும. ஆனால நுகாபொருளின் இறுதிநிலைபபயன குறைநது செலவிதிய அனுசரிபபதே வழககம. பினனா சம்பளம் மிக அதிகம உயாநதபினனா நானமேலதிகமாக அதிக மணிநேரம வேலைசெய்து பலபணடங்களை வாஙகி அனுபவிததபினனா, அநதப பணடஙகளின இறுதிநிலை மிகக கீழநிலையை அடையும; தொழிறசகதி சமபநதமான இறுதிநிலைபபயனினமை மிக உச்சநிலையை அடையும். அதனால நான எனது தொழிலே விறபதைக குறைகவே சம்பளம மேலும உயரத்துவஙகும். 21 ஆம அததியாயததைத் தொடாநது வரும அபேட்சை நிலைகோடுகள சம்பநதமான அனுபநதம, தொழிறசபிளை கோடு எவ்வாறு பினனேவளியுமெனபதையும காட்டும். 603 ஆம பககததிலேயுளள 11 ஆம படத்தின குத்துநிலையான அச்சுககு ஓயவு காலநேரம் எனறு புதிய லேபல (பெயர்) கொடுஙகள. ஓலை எனற லேபலே எடுதது விடுக. சமநிலை B யிலே NM" இலிருநது NM ககு மாறறுக. தியாகஞ் செயயப்படும ஒவ்வொரு மணிநேர ஓய்வுக் கணைகாலும உணவில விலை குறைக்கப்படுமென்பதறகாகவே இவ்வாறு செயயபபடுகிறது. அதிகரிகபபட்டசமபளம் புதிய B எனற சமநிலைகுக் கொண்டுசெலகிறது. இது அதிக ஓயவும குறைவான உழைபபுமுள்ளதொரு நிலை (B" இல சம்பளததைகுறைத்தால கொடுக்கபபட்ட தொழிற சகதியும குறைகபபட்டதெனக்காட்டலாம். ஆரம்பத்திலேயே தொழிற்சபளைகோடு மேனோகிச செல்லும் என்பது இதிலே சிந்திக்கப்பட்டுள்ளது).

கரிக்கும் என்பது முதலாவது கூற்று (அ) இன் பிரமாணத்துக்கு இது அடங்கும். ஆனல் 1 (ஆ) இல் "நிச்சயம் குறைவாக" எனற சொல் ஒருண்மையைப் புலப்படுத்தும். தேவை அதிகரிகவே, தொழிலின் தொகையை அதிகரிக்காமல குறைத்திருக்கிறது.

வியாபார மந்தத்தினபோது விவசாயப் பொருள்களுக்குத் தேவை குறை யும்போது விவசாயிகள் தமது வருமானத்தைக் கூட்டுவதறகாக அதிக நேரம் வேலைசெய்யவேண்டியேற்படும். இதனலேறபடும் பயன ; தேவை குறைந்தபோதிலும் உற்பத்தி குறைவதற்குப் பதிலாக அதிகரித்துள்ளது.

படம் 8.

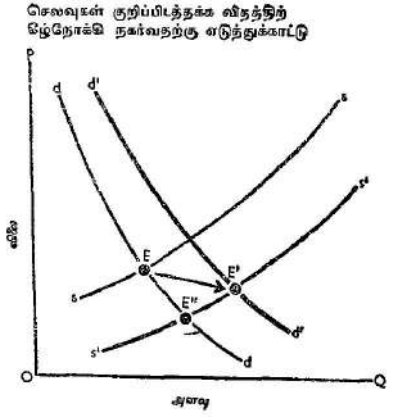
உதாரணம் 5. ஒரு சாத்தியமான புறநடை. குறையும் செலவு. இது வரை நமது உதாரணங்கள் கூற்று 1(அ) உடன் ஒத்துப்போயுள்ளன. அதாவது தேவை அதிகரித்தால் விலை அதிகரிக்கும். தேவை அதிகரிக்கும் போது, குறைந்த செலவில் பெருவாரியாக உற்பத்தி பெறுவதும் சகசம். எவ்வாறு ?

சரியான கொளகையாலல் எல்லாத தகவல்களுக்கும் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும். எனவே நமது முதலாங் கூற்றுக்குப் புறநடைகளுணடென் பதை நாம் ஏற்றுகொள்ளவேணடும். தேவை அதிகரிப்பதால, செல விலை குறைவுணடானல், சப்ளைகோட்டிலே நிரந்தரமான கீழ் நோக்கிய நகர்வு உண்டாகும். அதைவிடுத்து விழும சப்ளைக் கோட்டில் நகர்வுண்டா காது.

உதாரணமாக அரசாங்கம், ரேடார உபகரணங்களுககு அதிக தேவையுடைய தாயிருக்கிறதெனக் கொள்வோம். முதற்சில செட்டுக்களை ஆய்கூடதிலே ஆராய்ச்சி முறைப்படி செய்யவேண்டும். அவை தையறகாரராற் செயயப்பட

வேண்டியன. மிக விலையுள்ளன. ஆனால் அனுபவத்தின் பயனாக உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்கலாம. தேவை திடீரென்று பழைய மட்டத்துக்குச் சென்றாலும் விலை அதன முந்திய உயர்மட்டத்துக்குத் திரும்பமாட்டாது. படம 9 இல் EE″ என்ற அமைப்பை அனுசரித்துச் செல்லும் போது நாம் சபாஷ்கோட்டையனுசரித்துத் திரும்பிவரக் கூடியவாறு செல்லவில்லை. அதற்குப் பதிலாக சபாஷ்கோடானது திரும்பிவரமுடியாதவாறு SS இலிருந்து S′S′ இக்கு நகர்ந்தாலும், தேவை மறுபடியும் *dd* இக்குத் திரும்பினாலும் E″ இல விலை முன்னையிலும் பார்க்கக் குறைவாகவே யிருக்கிறது.

இந்த உதாரணம் கூற்று 1 இன கீழ் வரவில்லை. கூற்று 2 இன கீழ் வருகிறது. இக்கூற்று சபாஷ்களின மாற்றத்தைப் பற்றியது. சப்பாஷ் அதிகரித்ததால விலை இறங்கும ; தொகை அதிகரிக்கும என்ற முடிவு இங்கே நிதர்சனமாகிறது. (E, E″ எனபவற்றை ஒப்பிட்டுப்பார்க்க) ஆனால இந்த உதாரணம அசாதாரணமானது. தேவையின் நகர்வினாலேதான சப்பாஷ் யின நுகாவு தூண்டப்பட்டுள்ளது.

படம் 9.

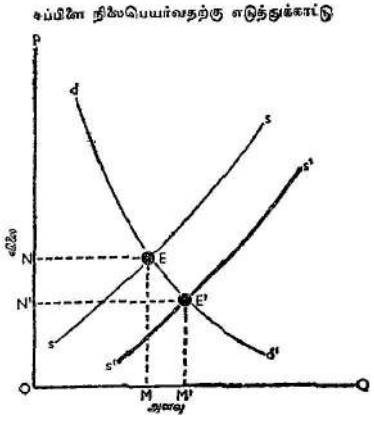
பொருளாதாரச் சரித்திரத்தைப் பொறுத்தவரையில் பெரிய தேவையுண்டான காரணத்தால் வியாபாரம் பெருகுவதனால் தொழில் நுட்பமுறை மாறி உறபத்திச் செலவு குறையும் சந்தர்ப்பங்கள் மிக மிக முக்கியமானவை. இதனால் பொருள்களின் தனமை அபிவிருத்தியடைவதோடு விலைகளும் குறைகின்றன.

பெருவாரியாக உற்பதிசெய்யும் பொருள்கள் மறுபடி திரும்பிச் சிறிதளவாக உற்பத்திசெய்யப்படும் நிலையில் செலவுகள் உயரும். இதன் முக்கியத்துவத்தை இக்காலப் பொருளியலாளர் மறுக்கமாட்டார். ஆனால் போட்டி

வியாபாரத்தில், ஒவ்வொரு கம்பெனியும் ஓர் அலகை உற்பத்திசெய்வதற்குத் தேவையான மேலதிகச் செலவு மேலேக்கி உயரச் செல்லும் தானத்துக்குத் தமது உற்பத்தியை இதுவரை விரிவடையச் செய்திருக்கும். ஏனெனில் ஒவ்வொரு போட்டி உற்பத்தியாளரும், தனது சந்தையைக் கெடுத்துக் கொள்ள விரும்பமாட்டான். குறையுஞ் செலவுக்கட்டத்துக்குமப்பால் தனது உற்பத்தியை விரிவடையச் செய்ய எல்லா வகையான தூண்டுதலும் பெற்றிருப்பான்.[1]

(சில கம்பெனிகள் செலவு குறைய உற்பத்திசெய்ய வசதிவரும்போது வியாபாரத்தின பெரும் பகுதியைத தாம் பற்றிக்கொள்ளும் நிலைமையில் உண்டாகும் பூரணமற்ற போட்டியைப் பறறி மேல்வரும் அத்தியாயங்களில் ஆராய்வோம்).

உதாரணம் 6. சப்ளையில் மாற்றம் 5 ஆம் உதாரணத்தின் ஒரு பகுதியை விட மேலேயுள்ள ஏனை உதாரணங்கள் எல்லாவற்றிலும், தேவையிலுண்டாகும் மாற்றம் பற்றியே கவனித்தோம். சப்ளையிலுண்டாகும் மாற்றம்

படம் 10.

பற்றிக் கவனிக்கவில்லை. கூற்று 2 ஐ ஆராய்வதானால் தேவையை மாறுமல் வைத்துக்கொண்டு சப்ளையை மாறறவேண்டும். இது படம் 10 இல் உண்டு. கீழ்நோக்கிச் செல்லும் தேவை விதி உண்மையானால், சப்ளை

[1] மார்ஷலின் புறச்சிக்கனம் காரணமாகக் கீழ் நோக்கிச் செலலும் S_L S_L கோடு சம்பந்தமாக இந்த அத்தியாயத்திலே ஆராயப்பட்ட ஓர் உதாரணம் உண்டு.

அதிகரிக்க தேவைக்கோட்டைக் கீழ்நோக்கிச் செல்லம் செய்யும்; இது விலையை இறங்கச் செய்து உற்பதத்தித் தொகையை அதிகரிக்கும்.[1]

இரண்டாவது கூற்றின பின்வரும் கீளைத் தேற்றத்தைச் சரியெனப் பரீடசித்துப் பார்க்கவிரும்பினால், படங்கீறியோ கோதுமையைக் காருடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தோ மாணுக்கர் பரீட்சிதத்துக்கொள்ளலாம்.

(அ) தேவை நெகிழ்ச்சியற்றதாயிருக்கும்போது சப்பிளை அதிகரித்தால் விலையிறங்கும. தேவை சார்பு அளவில் நெகிழ்ச்சியுடையதாயிருந்தால் விலையிறக்கம் அதிகமிராது.

(ஆ) தேவை நெகிழ்ச்சியறறதாயிருந்தால் சப்ளையில் உண்டாகும் அதிகரிப்பு தொகையை மிகக்குறைவாகவே உயர்த்தும். தேவை நெகிழ்ச்சியுடைய தாயிருந்தால தொகையை மிக அதிகமாக்கும்.

சாதாரணமாகப் பொது அறிவைக்கொண்டு கொடுகக்கூடிய காரணங்கள் எவை? கார், கோதுமை என்பவற்றை உதாரணமாகக் கொண்டு காட்டுக.

உதாரணம் 7. மாறுத நிலையான நிலைமைகளை மாத்திரமல்லாமல் மாறும் நிலைமைகளையும் ஆராய சபளை தேவையென்ற சாதனங்களைப் பயனபடுத்த லாமென்பதைக் காட்டப் பிரசித்தமான பொருளாதார உதாரண மொன்றுண்டு (காலம் சுருக்கமாயிருந்தால மாணுக்கர் இப்பகுதியைப்படியாது விடலாம்.)

போட்டிப் பொருளான இறைச்சியடிக்கும் பன்றிகள் வெந்தீசில விற்கப் படுகிறதெனறு வைதது்க்கொள்வோம். Q விலிருநது *dd* தேவைக்கோடுவரை போகககூடிய (P) விலை வரக்கூடியவாறு வெந்தீசில் விற்கப்படுகிறது. ஆனால் இபபொழுது சபளை பக்கததை இயகக மூள்ளதாக்க விருபுகிறோம். பன்றிப்பணணைக்காரர் இனறைய (P) விலையைப் பார்த்துவிட்டு அடுத்த பருவத்துக்கு எவவளவு தொகைப் பனறியை விற்பனைகளுக் கொணடுவரலாமென நிச்சயஞ் செயகிறார்கள். விசேடமாக இன்றைய (P) விலை உயர்வாயிருந்

1. இதறகுப புறநடையை 21 ஆம் அததியாயததிலே கணடோம. அஙகே அயாலாதது விவசாயிகளுகது உருளைக கிழஙகு அதிகமாக விளைநததால் அதை அதிகமாக துகரவேணடிய நிரப்பந்தமுணடாயிருககலாம. (இதனை "கிப்பினின நிகழசி" எனறு வழஙகினர். 19 ஆம நூறறாணடிலே இதனை சா பிரானசிஸ் கிப்பின எனபவரே முதனமுதலாகக குறிபபிடடாரகம.) குறுநதவணணமிலே விலை அதிகரிததால மககள, வருஙகாலத்தில் விலை மேலும உயரும எனறு எணணி, அதிகமாகப் பொருளை வாஙகவிரும்புவா. அதனால் நிலைமையக சூழபபகூடிய ஊகக உணடாகும். இதுவும் ஒருபுறநடை. மூன்றுவது புறநடையுமொன்றுணடு. வைரம், பெணகளினை தலையணிபோனறவை—நாகரிகப் பணடங்கள. அவை அதிகவிலையுளளனவாயிருபபதறகுகாரணம், அவை பணகாரா அணியும பொருள்கள எனபதேயனறி, அவறறைப பொறுததமடடில அவைவிலை மறிபபுடையனவல்ல. அவறறின விலையக குறைநததுவிடடால அவறறின தேவை குறைநததுவிடும விலைபோகாத பணடஙகளின விலையை எறறிவிடடால நிசமயம அபபொருளகளை மிகவாக விலைபபடடுவிடும. அதறகுக காரணம நுகாவோர, விலை எறியபொருளாயிருநததால அது நலலபொருளாகவே யிருகுமெனறு எணணுவதேயாகும.

தால் புதிதாகப் பலபன்றிகளை வளர்க்கப் பார்ப்பார். பண்ணைக்காரருக்கு SS சப்ளைக்கோடு ஒன்று உண்டு. அது அடுத்த பருவத்து Q வை இந்தப் பருவத்து (P) விலையுடன் தொடர்பு படுத்துகிறது. பருவம் என்பது பன்றியைவளர்ப்பதற்குத் தேவைப்படும் காலமாகும்.

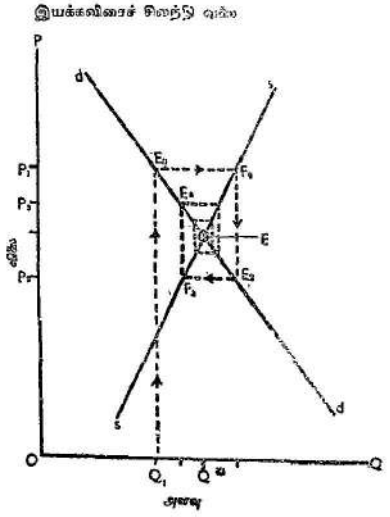
படம் 11 இலே SS உம் *dd* உம் குறுக்கே வெட்டும் இடத்திலேயே சந்தைவிலையிருக்குமானால் இது மாறுத ஒரு சமநிலையைக் காட்டும். மாறுத சந்தர்ப்பங்களில் இவ்வாறே தோனறும. இன்றும், நாளைகும் அதன் பின்னரும் பண்ணைக்காரர் SS கோட்டிலிருந்தபடி E யில் காட்டியதொகையை உற்பத்தி செய்துகொணடிருப்பா. நுகர்வோர் அந்த விலையில் தேவைப்படும் தொகையே பணணைக்காரர் சபளை செய்யக்கூடிய தொகையாகும். அவ்வளவில எவ்வித விததியாசமுங் இடையாது.

ஆனால் தொற்றுநோயினால பன்றிகள் சாகின்றன. எனவே தொகை Q 1 ஆகக் குறைகிறது. இது Q* என்ற சமநிலைத் தொகைக்குக் குறைவே. நாம் தேவைக்கோடு E இல் இருக்கும் வரை செல்லுகிறோம். அப்படிச் சென்று ஏற்றமான P_1, விலையைபபெறத தெண்டிக்கிறோம். தொகை குறைந்ததறகான ஈடு இதுவே. ஆனால விடயம் அவ்வளவில் முடியவில்லை நெடுநதவணைச சமநிலையில் நாம் இருக்கவில்லை. இந்த உயர்விலை P_1 இல் பண்ணையாளர் நாளைக்கு எவ்வளவை உற்பத்திசெய்வார். வலதுபக்கமாக உயர்நது F_2 என்ற தானத்தொகையில இரண்டாவது பருவத்தில் உற்பத்தி செய்வர். இநத Q தொகை சமநிலை G விலும அதிகமெனபதை நாம் அறிவோம். போட்டிச்சந்தையில இது எபபடிவிலையாகும் ? தேவைக் கோட்டிலே P_2 ஆனது E_2 என்ற மட்டததுக்கு வீழ்ச்சியடைய வேண்டும். ஆனால் நாம் இனனும் முடிவான சமநிலைக்கு வரவில்லை. இந்தக் குறைநத இறுககவிலையில் நாளைய உற்பததியைப் பணணையாளர் குறைக்க விரும்புவர். எனவே இடதுபகமாக SS கோட்டில் இறங்கி F_3 யை அடைவர். அங்கிருந்து *dd* கோட்டில் மேலேக்கி ஏறுவோம. ஏறி E_3 தானத்திலுள்ள P_3 ஐ அடைவோம்.

இவ்வாறே நெடுக நடைபெறும். முதலில் Q குறைவாகவும் P உயர் வாகவுமிருக்கும். P உயாவதால் அடுத்த பருவத்திலே Q உயரும் ; அதனால் அடுத்த பருவத்து P குறையும். இவவாறு சமநிலைக்கு இரு புறத்திலும் சந்தைவிலை ஏறியும் இறங்கியுங் கொண்டு சிலந்திவலைபோலக் காட்சியளிக்கும்.

ஆனால் முடிவெனன ? படம் 11 இல் சப்பிளைக்கோட்டின் E யிலுள்ள சரிவு தேவைக்கோட்டின விழும் சரிவிலும் செங்குத்தாயிருக்கிறது. கடை சியில் ஏற்ற இறக்கஙகள் இல்லாமற போகின்றன. சிலந்திவலை உட்பக்க மாகச் சுழன்று சுழன்று E எனற புள்ளியில் மறைகிறது. அப்போது நாம் மறுபடியும் சமநிலை யடைகிறோம். அங்கே நிலைத்திருக்கமுடியுமா ? வெளியிலிருந்து வரும் குழப்பங்கள் தோன்றும்வரை அப்படியிருக்கலாம்.

எல்லாச் சமநிலை முனைகளும் இயக்கவகையில்நிலை யுள்ளனவாகவே காணப்படுவதில்லை. படம் 12 இல் E என்ற நிலை பூதக்கண்ணுடிமூலம் ஆராயப்படுகிறது. எற்படக்கூடிய வேறு சந்தர்ப்பங்கள் கற்பனை செய்யப் பட்டுள்ளன. முதலாவது படத்திலே SS, dd யிலும் தட்டையாக்கப்பட் டுள்ளது. எனவே சிலந்திவலையானது வெளிநோக்கி விரிகிறது. இரண்டா

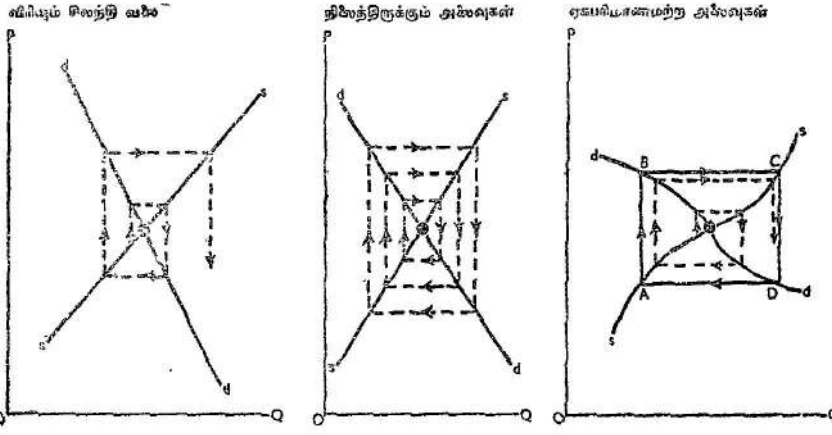

படம் 11.

வது படத்திலே, நேர்கோடுகள் ஒரே சரிவாயிருப்பதால அழகான சிலந்தி வலையுண்டாகிறது. சந்தை குழப்பமடைவதையனுசரித்து அது சமநிலை யைச் சுற்றி ஓயாமல் ஏறியுமிறங்கியுங்கொண்டிருக்கும். அசைவிலே, அதிக வீகமடையாது (தடையில்லாத பெண்டியூலம் போல ஓயாமல் அங்குமிங்குமசைந்து கொண்டிருக்கும்.)

நேர்கோடுகளைப் பயன்படுத்த வேண்டியதில்லை யென்பதைக்காட்டுவ தற்கே கடைசிப்படம் காட்டப்பட்டுள்ளது. சமநிலை முனையிலே ss ஆனது dd யிலும பார்கக்த தட்டையாயிருக்கிறது. (அதாவது நெகிழ்சியுடைய தாயிருக்கிறது) சிறிய குழப்பமேற்பட்டாலும அசைவுகள் உண்டாகிவிடும். கோடுகள வளைவதால அமைப்பானது நிலையான "பெட்டி" யான ABCD யில் கடைசியாய் அடங்கிவிடும. பின்னர் அமைப்புப் பருவத்துக்குப் பருவம் மாறி மாறி அசையததுவங்கும். அசைவின வீச்சை dd, ss, என்பவற் றின் வளைவைக்கொணடு நிச்சயிக்கலாம். புதிய குழப்பங்களுனடான பினனர் அமைப்பு இந்தப் பெடடியில் வநது அடங்கும்; தறசெயலாக நிலையான சமநிலை E யிலே பெற்றுக் கொண்டாலும புதிதாக ஒரு சிறிய அதிர்ச்சியுணடாலுல், சந்தை அத்தகைய நிலையற்ற சமநிலையிலிருந்து

தூர விலகிவிடும். (கருத்துள்ள மாணாக்கர் இந்தக் கட்டத்திலே பின்வரு மாறு கேட்கலாம்: விலைகள் இந்த மாதிரி ஏறியும், இறங்கியுங்கொண்டி. ருப்பதைத் தந்திரமுள்ள வியாபாரிகள் கவனிப்பதில்லையா? அப்படியா னால் விலை குறைந்த காலத்தில் பொருள்களை வங்கி அடுக்கிவிட்டு விலையுய

படம் 12.

ரும்போது விற்கமாட்டார்களா? இதனால் விலை வித்தியாசங்கள் முற்றுப் ஒழிக்கப்படமாட்டாவா? அடுத்த அத்தியாயத்துக்கான அனுபந்தத்திலே ஊகவியாபாரத்தின் இயக்கத்தைப் பற்றி ஆராய்வோம். இந்த நிலை ஏற்படுவது சகசம் என அதில் குறிப்பிடப்படுகிறது.)

சிலந்திவலைத் தினிசைப்பற்றி மிகச் சுருக்கமாகவே இங்கு ஆராய்ந்தோம். பன்றி வளர்ப்புப் பருவச் சுழற்சி இவ்வாறு ஏற்படுகிறதென்பது இக்கால வரலாற்றில் காணப்படும் சர்வசாதாரணமான அமிசமாகும. இந்நூலின் இரண்டாம் பகுதியிலே, சுதந்தரமான மூயற்சியாளரின் போக்குக்கு வியாபார ரத்தை அரசாங்கம் தலையிட்டு சமநிலைப் படுத்தும தந்திரங்களைப் பயன் படுத்தாவிட்டால், நிலைமை ஏறியம இறங்கியும் கொண்டிருக்குமெனபதைக் காட்டினோம். இங்கே தரப்பட்ட இலேசான மாதிரியமைப்பு இந்த வியாபார நிகழ்ச்சியை ஓளவு விளக்க உதவுகிறது. பனறிப் பண்ணைகள் போலவே பெரிய கம்பெனிகளும் ஒரு கோடியிலிருந்து மறறக் கோடிக்குப் பாயலாம். அதனால் நிலையற்ற தன்மையுண்டாகும்.

இருபத்துமூன்றும் அத்தியாயம்

விவசாயம் சம்பந்தமாகப் பிரயோகிக்கப்படும் விநியோகமும் தேவையும்

நமது விவசாயம் இனனும் "மேல் மிச்சப்" பிரச்சினை ஏற்படும் ஒரு நிலைமையை இனனும் எதிர்பாக்கவேண்டுமென அமெரிக்கவிவசாயத்தலை வாகள கூறுவது பொருநதும். ஆனால எமது "மேல்மிச்சம்" எப்படிப் படடதாயிருககவேண்டும எனபதை அவர்கள் கவனத்துக் கெடுப்பதில்லை. அமெரிக்காவின நெடுந்தவணை விவசாயப் பிரச்சினை, மேலமிச்சமான பருததியையோ பறறியதனறு. மேல்மிச்சம விவசாயிகளைப் பொறுத்ததே.

—வில்லியம் எச். நிக்கல்ஸ்

ஒரேவகையான பொருளைப் பல கம்பெனிகள் உறபததி செய்து நன்றாக அமைகபபடட சநதையில விறகும பூரணபபோட்டிமுறை அமெரிகக வாழ்கைமுறைககு ஏறறதன்று. எனவே அடுத்த அத்தியாயஙகளிலே புரணமறற போடடி, ஏகபோக உரிமையுளள போட்டி என்றபுதிய முறை களையும ஆராய்வோம.

சபளை, தேவை என்ற மூலாதாரமான உபகரணங்களைப் பிரயோகித்துப் பாரப்பதறகு வசதியுள்ள ஒரு பெரிய விரிவு விவசாயமாகும். அது பரபரப் பான புதினஙகளை உதவக்கூடியது ; வாக்காளருடைய வாக்குகளை மாறறும் சக்தியுடையது. அடிபபடைப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளான சப்ளை, தேவை என்ற கருத்துகளை முதலில் விளங்கிக கொள்ளாவிட்டால், இந்தத் துறையிலேயுள்ள முகயிமான கொள்கைகளை விளஙகிக்கொள்ள முடியாது. இந்த அததியாயத்திலே பொதுவான விவசாயப் பிரச்சினையை வருணித்து மேலே கூறிய உபகரணஙகளைப் பிரயோகித்துப் பார்ப்போம்.

விவசாயம் சார்பளவில் குறைதல் : அமெரிக்காவின் பெரிய தனித் தொழில் விவசாயமே. ஆனால் கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டாக விவசயஞ் செயவோரின் தொகை குறைந்துகொண்டே வருகிறது. எமது நாடு முன் னெலலாம விவசாய நாடாயிருந்தது. அநத நிலை இபபோது இல்லை. விவசாயிகளின் அரசியற் செல்வாக்கு இபபொழுதும் அதிகமாகவேயிருந்த போதிலும் 13 அமெரிக்கரில் ஒருவர்தான் இன்று விவசாயத்துறையில ாடுபட்டிருக்கிறார். விவசாயத்தை ஏன் மக்கள் புறக்கணிகிறார்கள ? நகரத்திலே அதிக வருமானத்துககு லேலை செய்யலாமலலவா ? குறைநத மணித்தியாலத்துக்கு வேலை செய்யலாமல்லவா ? அத்துடன் பட்டினங் களிலே சிறப்பான நாகரிக வாழ்க்கையுண்டல்லவா ? இவைதாம் காரணம்.

ஜனனவிகிதத்தில் வேற்றுமை

இஃது இவ்வாறு இருப்பது ஒரு வழியில் நல்லதிஷ்டமே. இரண்டாவது அத்தியாயத்திலே கண்டதுபோல் பட்டினங்களிலும் பார்க்க கிராமங்களிலே பிறப்பு அதிகம். இவ்வாறு மக்கள் கிராமங்களிலிருந்து பட்டினங்களுக்கு வராதுவிடிருந்தால் நகரங்கள் சிறுத்துக் கொண்டே வரலாம். மொத்தச் சனத்தொகையின் கிராமப் பங்கு பெருத்துகொண்டே போகும். குறைந்துசெல் பயன்விதி என்ன கூறுகிறது. விவசாயத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனும் செலவிடும் ஒவ்வொரு மணிநேரத்தின் வீளைவு பெரிதும் குறையும். நிலத்திலே குடிசனப் பெருககம் அதிகரிக்கும். ஒவ்வொரு வரும் உற்பத்தி செய்யும் அளவு குறையும் ; இந்தக் குறைந்த வீளைவைக கொண்டு வாழ்க்கைக்குத் தேவையான போகப்போக்கியங்களைப் பெறமுடியாது.

இநத நீலை உலகின் மூன்றிலிரு பாகத்திலும் உள்ளதொன்று. விசேடமாக ஆசியாவிலே வாழ்க்கைத்தரம் மிகக் குறைவு. நாலில் மூன்று பேர் சீவனத்துக்குத் தேவையான உணவு உற்பத்தியிலீடுபட்டிருக்கிறார்கள். நாலுபேரில் ஒருவரே போகபோகியப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஐக்கிய அமெரிக்காவிலே ஒவ்வொரு உற்பத்தியாளரும் 23 பேருக்கு உணவளிக்கக்கூடிய அளவு உற்பத்தி செய்கின்றனர்.

தொழில்நுட்ப மாற்றமும் மக்கள் ருசியில் உள்ள வித்தியாசமும்.

விவசாயத்தின் முக்கியத்துவம் குறைவதற்கு ஜனனவிகிதத்தை விட வேறு இரு காரணங்களுமுண்டு. தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தின் பயஞ்க உணவு, தும்பு என்பவற்றின் உற்பததியில் ஈடுபட்டுள்ள ஆட்களின் தொகை குறைக்கப்பட்டுள்ளது. எந்திரக் கலப்பை, பருததி பிடுங்கும் யந்திரம், நீர்ப்பாசனம், செயற்கை உரம், சோளத்தையும், கால்நடைகளையும் இனக் கலப்புச்செய்து வளர்த்தல், என இத்தகைய பல விஞ்ஞான முறைகள் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன.

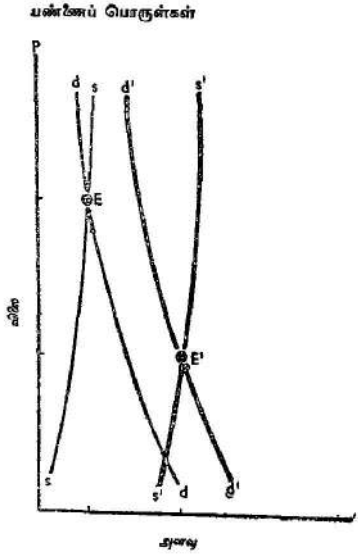
இவ்வாறு தொழிலாளர் செய்யும் வேலையை எந்திரத்தின் மூலம் செய்வதோடு மற்றொரு விடயமும் கவனிக்கப்படவேண்டியிருக்கிறது. பணம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க நாம உணவுப் போகத்தைக குறைத்துக் கொண்டு நகரத்துப் பொருள்களைப் பயன்படுத்த விரும்புகிறோம். இது இங்கும் அயல்நாடுகளிலும் செய்த புள்ளிவிபர ஆராய்ச்சிகளால் நன்கு வினங்குகிறது. பிறப்பு விகிதம், மக்கள் ருசியில் மாற்றம், தொழில நுட்பவளர்ச்சி என்பவற்றின் பயனை மக்கள் உற்பத்தியிலிருந்து கைத்தொழிலுக்கு மாறுகிறார்கள்.

விவசாயத்தின் நெடுந்தவணை வீழ்ச்சி.

651 ஆம் பக்கத்திலுள்ள இரண்டாம் படத்திற் காணப்படும் கடும் வீளைவு எதனைக் காடுகிறதென்றால், தசாப்தங்களில் மறறப் பொருள்களின் விலையை ஒப்பிடும்போது விவசாயப் பொருள்களின் விலைகள் வீழ்ச்சியடை

கின்றன என்பதே. இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திலே உண்டான தற்காலிகமான உணவுக்குறை தும்புக் குறை என்பன இல்லாதிருந்தால் இந்தப் போக்கு மேலும குறிப்பிடத்தக்கதாயிருந்திருக்கும். பொருளாதாரக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தனிப்படம் இந்தப் போக்கை இலேசாகவிளக்கிக் காட்டும.

பண்ணைப் பிரச்சினையை விளக்குவதற்கு வரிப்படமொன்று மிகு தூரம் செல்கின்றது ;

படம் 1.—காலப போக்கிலே குடிசனப பெருகததாலும கூடிய வருமானத்தாலும் ஏற்படும் பணைப் பொருள்களின தேவை அதிகரிப்பு, தொழில நுட்பததால் ஏற்படும் சப்பிளையின் அதிகரிப்பிலும் குறைவாக இருக்கும்.

1 ஆம் படத்திலே முனனேயொரு காலத்தில் இருந்த சப்பிளை தேவை எனபவற்றின் ஆரம்பச் சம நிலையை E என்ற புளளிகாட்டுகிறதென வைத்துக் கொள்வோம். இநதக் கோடுகளுக்குக காலப் போகில் என்ன நடக்கிறது ? *dd* யானதும் சனப்பெருக்கமுணடானால் வலப்பக்கமாக நகரும் என்பதை நாம் அறிவோம். மக்களுடைய வருமானம் அதிகரிக்கவே மக்கள் அதிக உணவை உணணத் தலைப்படுவா. விலைமாறுது. வாங்கும் சகதி அதிகரித்தாலும், அடிப்படை உணவும் பொருள்களில் எந்தமாற்றமும் எந்தக குடும்பததிலு முணடாகாது. மேலும் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே உண்டானது போனற அதிக சனனவிகிதம் 20 ஆம் நூற்றாண்டிலுண்டாவதில்லை. எனவே வலபபக்கமாக நகரும் *d'd'* தேவை நகர்வு அவ்வளவு அதிகமன்று.

சப்பிலீ விடயம் எப்படி? விவசாயம் பிற்போக்கானதொரு தொழில் எனப் பலர் தவருகக் கருதலாம். ஆனால் அமெரிக்க விவசாயத் துறையிலே உற்பத்தி பெருகியிருப்பதைப் புள்ளிவிவர அறிக்கையிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். இது கைத்தொழிலிலும்பார்க்க விரைவாகப் பெருகியிருக்கின்றது. புதிய செயற்கை உரம் உண்டாக்கப்பட்டால், புதிய எந்திரக் கலப்பைகள் அமைக்கப்பட்டால், புதிய விதைகள் விளைவிக்கப்பட்டால் ss கோடு வலதுபக்கமாகப பெரிதும் நகரும்.

அரசாங்கம் தலையிடாவிட்டால் சந்தையிலே உண்டாகக்கூடிய புதிய E′ சம நிலைக்கு என்ன ஆகும்? தேவையிலுள்ள நகர்வுக்கு மிஞ்சிய வகையில் சப்ளையில் நகர்வு உண்டானால், சந்தைவிலையிலே வீழ்ச்சியுண்டாகும். (இது பொதுவிலை மட்டத்துக்கு ஏற்றவாறேயுணடாகும். பொதுவகையான பணவீக்கத்தினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் கணக்கிலே எடுக்கப்படவில்லை.) விலையில் இத்தகைய வீழ்ச்சியுணடாவதால் திறமையில் மாற்றம் எதுவும் அடையாத விவசாயிகளும இராமத் தொழிலாளரும் இந்தவிலை வீழ்ச்சியால் பணக்கஷ்டமும் வேறு இன்னலுமடைவர். இதனால் இராமங்களில் வேலை செய்வோர் தொழிற்சாலைகளில் வேலை தேடிக்கொண்டு செல்வர்.[1] அத்துடன் நுகர்வோர் தமது உணவின் மூலப் பொருட் பகுதிகட்குக் குறைந்தவிலை கொடுப்பர். வளரும் சமூகத்திலே அதிகம தேவைப்படும் பொருள்களுமாட்டு, பொருளாதாரமானது தனது வளங்களைப் புனர்ப்பங்கீடு செய்து புதிதாக ஒதுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் விவசாயத்துக்கு அதிக உதவி செய்யுமாறு அரசியல்வாதிகள் அரசாங்கத்தை நெருக்கவேண்டியேற்படும்.

விவசாயத்திலே. அமெரிககர் குடும்ப விவசாயப் பண்ணையை இலட்சியமாகக் கொண்டவர்கள். தந்தைதாய், பிள்ளைகள் என்போர் சில சமயம் வெளியார் உதவியுடன் இதை நடததுவர். இது நியாயமான அளவு திறமையுள்ள ஓரலகாகும். மேலும் இந்த முறையினால் நகரத்தில் வேலைசெய்வோர் பெரும் வருமானத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்துக் குறைந்தபட்ச வருமானமாவது கிடைகிறது.

உள்ள நிலைமை எப்படி என்பதை ஆராய்வோம. சிகாக்கோ சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் தியடோர் சுல்ட்ஸ் என்பவர், இந்த வரைவிலக்கணம், பங்குவிளைவு பெறுவோரைத் தவிர்த்துவிடுமென எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். எஞ்சிய பண்ணைகளிலே இராமத்து வங்களாக்களையும் குடும்பப் பணணையென்ற முறையிலமையாத பெரிய பண்ணைகளையும், அன்றாடு வாழ்க்கைவருவாய் பெறும் விவசாயிகள் பண்ணைகளையும் அவர்

[1] விவசாயி விறகும் பொருளின்விலை வீழ்சசியடைநதாலும், நிலலறைவிலை விழத்தேவையில்லை. பதிலாக அது எதிர்வருடகளில உயர்ந்தாலும் உயரலாம். என் ? பயிலசெலவு, அடைக்குஞ் செலவு உயர்ந்தை எனபன காரணமாகவே இது உணடாகிறதெனபதை விவசாய நிபுணர் ஒத்துககொளவதிலலை. இதறகுக் காரணம், இன்று மக்கள உணவைவிரைவில தயார் செயயக்கூடிய விதமாகப பக்குவம்பண்ணிச சந்தையில் விற்பனையாவதை விரும்புகிறார்கள். 1960 ஆரமபததில விறபனையான உணவுப் பொருள்விலையில 40 சதவீதமே விவசாயிக்குக் கிடைத்தது. அதறகு முனனர் 50 சதவீதம கிடைத்தது.

இந்தக் கணக்கிலிருந்து அகற்றிவிட்டார். இதனால் குடும்பப் பண்ணைகள் என்று கணக்கு எடுக்கக்கூடிய பண்ணைகளின் தொகையை வெகுவாகக் குறைத்து 30 இலட்சத்துக்குக் குறைவாகிவிடுகிறது. இவற்றில் 2,500 டொலருக்குக் குறைவான மொத்த வருமானமுள்ளவை, வளங்களைச் சரியாகப் பயனபடுத்துவதில்லையென்பதை அட்டவணை I காட்டுகிறது. எனவே அமெரிக்க விவசாயிகளில் ஒரு சிறு தொகையினரே தமது லட்சியத்தை அடைந்துள்ளனரென்பது தெரியும்.

நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலே பெரும்பாலான பண்ணைகள் பூரணமாகப பங்குபற்றவில்லை. பெரிய பண்ணைகளையுடைய 1,34,000 விவசாயிகள, 2,00,000 வறிய விவசாயக் குடும்பங்கள் (இவர்கள் வருடத்தில் மொத்தம் 5,000 டொலர்கூடப் பெறுவதில்லை) உற்பத்தி செய்வதிலும் அதிகமாகவே உற்பததி செய்கிறார்கள். இதிலிருந்து நாமறியக் கூடியது பெரும்பாலான விவசாயப் பண்ணைகளின் வீளைவு குறைவென்பதாகும். குறைந்த வீளைவுள்ள நிலங்களிலே இறுதிநிலை விவசாயிகளாக இருகும் மேலதிக குடிசனங்களைப பறறி வெளியே தெரியாது. குடும்பப் பண்ணைகள் விஸ்தாரத்தில் பெருகி, தொகையில குறையவேண்டும். பங்கு விவசாயங்களும கம்பெனிகளும் முக்கியத்துவத்திலே அதிகரிக்கலாமென எதிர்பாக்கலாம்.

விவசாயத் தொழிலாளர் யுத்தகாலத்துக்கு முன்னர் மிகக் குறைவான கூலியைப் பெற்றார்கள். 25 இலட்சம் விவசாயத் தொழிலாளரில் 2/5 வீதத தினர் சாப்பாடு முதலிய செலவுகள போக வருடத்தில் 250 டொலருக்குக்

விவசாயப் பிரச்சினை சிறு விவசாயிகள் சம்பந்தமானதே.

அட்டவணை 1. விறபனை மூலம பணைகளைப பகிதல. 4 வீதமாயுள்ள பெரிய பண்ணைகள உறபத்தியில் 32 வீதத்தை உண்டாகுகினறன. முழுநேர விவசாயிகளாயுள்ள 5 பேரில் 3 பேர வருடத்தில 5,000 டொலருகுக குறைவாகவே மொதத வருமானம பெறுகிறார்கள. இதைக கொண்டே அவர்கள சகல செலவுகளையும செயயவேண்டும். (மூலம் : விவசாயப் புளளி அறிக்கை 1954 இதில அரைநேர விவசாயிகளும, தாபனதைச சேர்ந்த விவசாயிகளும, குடியிருந்து தொழில நடத்தும விவசாயிகளும சோகபடவில்லை).

ஒரு பண்ணையில் விறபனவு (விலைடொலரில)	பண்ணைகள தொகை ஆயிரத்தில	சகலபண்ணைகளின் வீதம	விறபனையான பொருளகளின் பெறுமதி வீதம்
25,000 உம அதறகுமேலும	134	4.0	32.0
10,000— 24,999	449	13.5	27.5
5,000— 9,999	707	21.3	20.9
2,500— 4,999	812	24.4	12.4
1,200— 2,499	763	22.9	5.8
250— 1,199	462	13.9	1.4
மொததம	3,327	100.0	100.0

குறைவாகவே பெற்றார்கள். 1/5 வீதத்தினரே 500 டொலருக்கு அதிக மாகப் பெற்றனர். யுத்தகாலத்திலே எராளமான தொழிலாளர் விவ சாயத் துறையிலீடுபட்டதோடு அவர்களுடைய சம்பளமும் அதிகரித்தது. முதலாவது உலக மாகாயுததத்தில் நிலவிய கூலியிலும் பார்க்க 1960 இல் கூலி ஆறுமடங்காக அதிகரித்தது. இருந்தும் இது வாரத்துகு 45 டொலராகவே காணப்பட்டது (வீட்டுக் கூலி இல்லை). இந்த விகிதம் கூட மிகக் குறைந்த கூலியேயாகும். எனெனில வேலைநேரம் நீண்டிருப்ப தோடு வேலையும் கஷ்டமானதாகும்.

தெற்கு மாகாணங்களிலுள்ள வெள்ளைக்காரத் தொழிலாளரும் நீகரோ தொழிலாளரும விவிளைவில் பங்கு பெறும் தொழிலாளர். இவர் களிடம் நிலமோ, ஆயுதங்களோ இடையா ; இவாகளுடைய சீவியம் கடன் பட்டே நடகும். கம்பெனிப பண்டசாலைப் பொருள்களைக கடனுக்கு வழஙகும. இவர்களுடைய பிரச்சினை சிக்கலானது. சாதாரண வருடங்களில் பருத்தி விளைவு நன்றாக இருந்தால் தொழிலாளி தனது கடனெல்லாவற்றையும் கொடுததுத் தீர்க்கக்கூடிய அளவுக்கு வருமானம் பெறுவான். பெரும்பாலும் அவன பருதது விளைவையே எல்லாவற்றிறகும நமபியிருபபான. ஏனெனில் பருத்தியை உடனடியாக உணணவும் முடியாது, இலேசாக அதனைக் களவாட வும முடியாது.விளைவு முடிநத ஒரு வாரத்துள் அவன் மறுபடியும கடன்கார ணுகிவிடுவான். சில சமயம் பருத்தியின் விலை எறுமாறுல் அவனுககு இலாப மும் கிடைக்கலாம். அதைக்கொணடு அவன் பழைய கடனகளைக் கொடுத்துச் சிறிது பணததை மிச்சமும் பிடிப்பான. எனவே அவன ஒருவகையில முதலாளி வாககத்தைச் சேர்ந்தவன் எனலாம். ஆனால இநதப் பட்டம் அவனுக்குப் பெரிதனறு ; நல்ல சம்பளம் பெறுவதே அவனுககு முக்கி யம். இதனாலேதான் தெற்கு மாகாணங்களிலுள்ள நீக்கிரோவரும், வறு மைப்பட்ட வெளளையரும் வடக்குப் பிரதேசத்திலுள்ள பட்டினங்களில வேலைக்காகப படையெடுத்துச் செல்லுகிறாகள். இது இரண்டு பெரிய மாயுத்தங்களின்போதும் அதன் பினனரும நடைபெறறுளளது.

வாரத்துக்கு விவசாயஞ் செய்வோர் : இந்தவகையான விவசாயிகளை ஐக்கிய அமெரிக்க நாடெஙகும் காணலாம். சாதாரணமாக இவன் குறிப் பிட்டதொரு விலைக்கு நிலததைக் குத்தகைக்குப் பெறுகிறான். இல்லா விட்டால் பங்குமுறையில் பெறுகிறான. அவன் பண்ணையிலே குடியிருந்து கொண்டு, தொழிலாளரை எல்லாம் ஏற்படுத்தலாம். பண்ணைக்குத் தேவையான தளவாடங்களில் அரைப் பங்கையும், கால்நடைகளிலே அரை வாசியையும் உடைமையாகச் சில சமயம் உடையவனுயிருக்கலாம். சாதா ரணமாகவே வருடவிளைவிலே அரைக்கரைவாசியாகப் பகிர்நது கொள்ள லாம். வசதியான சந்தர்ப்பங்களிலே குத்தகைக்கு விவசாயஞ் செய்தல் ஒரு எணிபோனறது. அதனைப் பயன்படுத்தி இளம் விவசாயி தனது பண்ணைக்குச் சொந்தக்காரனுகலாம். ஆனால் விவசாயமானது பல தசாப்

தங்களாகக் குன்றிக்கொண்டு வந்தால,—இரண்டு மகாயுத்தத்துக்கிடைப் பட்டகாலத்திலே இவ்வாறு நடந்தது—சொந்த நிலமுள்ள விவசாயிகள் கூடத் தமது நிலங்களே ஈடுவைத்து அதன்மூலம் இழக்கநேரிடலாம்.

விவசாயத்திலே நிலையற்ற தன்மை

பண்ணைத்தொழில் நிலையில்லாதது. விலைகள் ஏறியும் இறங்கியுங்கொண டிருகலாம். சோளம், கோதுமை, மாட்டிறைச்சி, பன்றியிறைச்சி, முதலிய பண்ணை விளைபொருள்கள போட்டிச் சந்தையிலே விற்கப்படுகின்றன. சந் தையிலே வருடாவருடம் விலைகள் மாறிக் கொண்டேயிருக்கும். தினமும் மாறும்; மணிதியாலந்தோறும் மாறும்; நிமிடந்தோறும் மாறும். இந்த ஊஞ்சலாட்டத்திலே விவசாயி ஊஞ்சலின் அந்தலையில் நிற்பான். நல்லகாலமாஞல் வருமானத்தில் அதிகரிப்புண்டாகும். வியாபார மந் தமுண்டாஞல பண வருமானம் குறைந்துவிடும். யுத்தகாலத் தேவை நிலைகளிஞல் விவசாயிக்கு விசேடமாக நயமுண்டு. சமூகத்திலுள்ள மற் றவர்க்கத்தினரிலும் பார்க்க விவசாயி விலையேற்றத்தை நன்முகச் சமாளித் துவிடுவான. ஆனல் 1947 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் பண்ணை வருமானம் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. இது மொத்த வருமானம், தலைக்கான வருமானம் எனற இரண்டுவகையிலும், மற்றவர்க்கத்தவரின் வருமானத் தைவிடக் குறைநதுள்ளது.

பண்ணைப்புள்ளி விவரங்களே நுணுகுகமாக ஆராய்ந்தால் ஒரு நூதன மான காரியத்தை அவதானிக்கலாம். பண்ணை வருமானம் மந்தகாலத் திலென்முலென்ன பூரிப்புககாலத்திலென்முலென்ன, மற்றவருமானங்களை விட அதிகமாக ஏற்ற இறககம் காட்டுகின்றன. ஆனல் பணணை உற்பத்தி கைத்தொழிற்துறை உற்பத்திகளிலும பார்க்க நிலையானது. எந்தப் பண் ணையினுயினும் காலநிலையானது வருமானத்தின் திரமான நிலைக்குக் குந் தகம் விளைக்கும். ஆனல அது கூட மொத்தப் பண்ணை விளைவுகளுக்குப் பெரும்படியான ஏற்றத்தாழ்வையுண்டாக்குவதில் உற்பத்தியிலே 12 வீத சராசரி வருடாந்த வித்தியாசங காணப்பட்டது. ஆனல பண்ணை விளைவி லே சராசரி 4வீத வித்தியாசமே காணபபட்டது.

விவசாயி தான ஏறியும இறங்கியுங்கொண்டிருககும் சநதையின் சக்திக்கு ஆளாகவேண்டியிருகஇதென எணணுகிருன். இதில் ஆசசரியப்படுவதறகு ஒனறுமில்லை. பலகாரணங்களால் அவனுடைய சப்னைக்கோடு நெகிழ்ச்சியற் றதாயிருகிறது. (1) விலைவாசிகள் குறைவாயிருகுமபோது, விவசாயி தனது குடுமப வருமானத்தைக் குறையவிடாமல் வைத்திருப்பதற்காகப் பண்ணை விளைவை அதிகரிபபதற்குச செயயும் முயற்சி அதிகரிக்கும. (2) அவனுடைய செலவுகளிலே பெரும்பாலானவை இருநதபடியேதான் இருக்கும். உறபத்தி அதிகரிததாலெனன, குறைநதாலெனன? அத னல உறபத்தித தொகையை குறைப்பதனல் அதிக மேலதிகச் செலவைக் குறைததுகொளளமாடடான. அப்போது உற்பதத்தித தொகையைக் குறைப் பதனல எனன பயன.

பண்ணைப் பொருள்களுக்கான தேவை, வருமானம் உயரும்போது குறையும் ; அத்துடன் விலை மாறுவதனாலும் அது நெகிழ்ச்சியற்றதாகியிருக்கும். அப்போது (a) சார்பு நெகிழ்ச்சியற்றதேவை (b) சார்பு நெகிழ்ச்சியற்ற சப்ளையோடு கூடினால் (c) இரண்டுகோடுகளும் மாறக்கூடியதாயிருக்கும் போது, நிலைமையாலுண்டாகும் விளைவென்ன ?

இதற்கு விடை கூறுவதானால் ஒரு கடதாசியெடுத்து அதிலே விலை அச்சு, தொகை என்பவற்றை வரைக. அதன்மீது குத்துநிலையான சப்ளைக்கோடொன்றை, குத்துநிலையானதேவைக் கோடு வெட்டும் பாவனையிற் கீறுக. படம் 1 இலுள்ள மாதிரி இது அமையும். இப்போது இரண்டு கோட்டில் ஒன்றைச் சிறிது நகர்த்துக. இதனால் P யிலுண்டாகும் மாற்றங்களென்ன ? உமது குழந்தைக்குச் சத்திர வைத்தியஞ் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. உமது மகளுக்குச் சர்வகலாசாலையில் கல்வி பயிற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இவை எல்லாவற்றுக்கும் சப்ளை, தேவைக் கோடுகளிலே சிறிய நகாவு தேவைப்படலாம். அதனபயனாக குடும்ப வருமானத்திலே சிறிது மாற்றமுண்டாகும். அதை நீர் எவ்வாறு விரும்புவீர்.

விவசாயிகள் பெறும் விலைகளில் உண்டாகும் ஏற்ற இறக்கம், அவர்கள் வாங்கும் பொருள்களின் விலைகளில் உள்ள ஏற்ற இறக்கத்திலும் பெரிது என்பதைப் படம் 2 காட்டும். 1930 ஆம் ஆண்டுகளின் ஆரம்ப காலத்து வியாபார மந்ததினபோது விவசாயிகள் பெற்ற விலைகள் மற்றவிலைகளிலும் இரண்டு மடங்கு மேலே இறங்கின. வியாபார மலர்ச்சியிலிருந்து வந்த 1920 ஆம் ஆண்டுகளிலே விவசாயிகள அதிகலாபம் பெறவில்லை. அத்துடன் அவர்கள் ஈட்டுக் கடன் பழுவையுந் தாங்கவேண்டியிருந்தார்கள். இது முதலாவது உலக மகாயுத்ததின் பினனர் உண்டான நிலவிலையிறக்கத்தின் பயனாக உண்டானது. இனறு விவசாயிகள் கேட்பது இதுதான். "1960 ஆம் ஆண்டும் 1920 ஆம் ஆண்டுபோலவே விவசாயிகளைத் தவிர மற்றெல்லார்கும் நன்மைதரக்கூடிய ஆண்டா" என்பதே.

விவசாயத்துக்கு அரசாங்கஞ் செய்யும் உதவி

விவசாயம் இயற்கையென்ற மாற்றுந்தாயின் மகள். ஆதிகாலந்தொட்டே பொதுமக்கள் நிலச்சுவான்தாரை வெறுத்துவந்தனர். விவசாயிகளை நேசித்து வந்தனர். விவசாயிகளுடைய வாக்களிக்கும் பலம் குறைந்த போதிலும் விவசாயிகட்கு உதவி வழங்கும் விடயத்தில் பொதுசனம் ஆதரவளித்துவந்தது.

1929 க்கு முன்னர், விவசாயத்துக்கு அரசாங்கத்தின் மூலம் இலட்சக்கு பிரதானமான உதவி நமது நிலக் கொள்கையின்பயனாகவே உண்டாயிற்று. இக்கொள்கையின் பல தரிசநிலங்களைச் செய்கைக்குரிய நிலங்களாச்சுவதும், விவசாயமுறைகளைத் தற்கால விஞ்ஞானமுறையில் திருத்துவதுமாகும். அத்துடன மணபாதுகாப்பும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. விவசாயப் பயிர்சாதன நிலையங்களில் செய்யப்படும் வேலைகள் பிரசித்தமானவை. ஒவ்வொரு

விவசாயப் பண்ணைப் பிரதேசங்களிலும் பிரதேச முகவர் என ஓர் அரசாங்க உத்தியோகத்தர் காணப்படுவர். அவர் திறமான விவசாய முயற்சிக்கு உதவி செய்வார்.

ஆனால் 1929 இல் ஹூவர் நிர்வாகத்திலே, பெடரல் விவசாய சபை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன்பயனாக விவசாயிகளுக்கு நேரடியான உதவி செய்யும் யுகம் ஆரம்பமாயிற்று. பின்னர் பண்ணைகளின் வருமானத்தை உயர்த்தி அதை நிலைபெறச் செய்வதற்கு அரசாங்கம், "இயற்கையான சபாை தேவை விதிகளில்" தலையிட்டது. இது பலவகையான அட்சரத் தாபனங்கள் (உ-ம் AAA, CCC முதலியன) மூலம் நடைபெற்றது. இத்தகைய நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து செய்வதாக இரண்டு அரசியற் கட்சிகளும் வாக்களித்துவிட்டன. "பண்ணைச் சங்கங்களின் சம்மேளனம்", "தி கிராஞ்ஜ்" விவசாயிகள சங்கம் போனறவை காங்கிரஸ் விவசாயிகளின் தேவைகளை நன்கு அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாக வாஷிங்டனோடு தொடர்பு கொண்டிருகினறன.

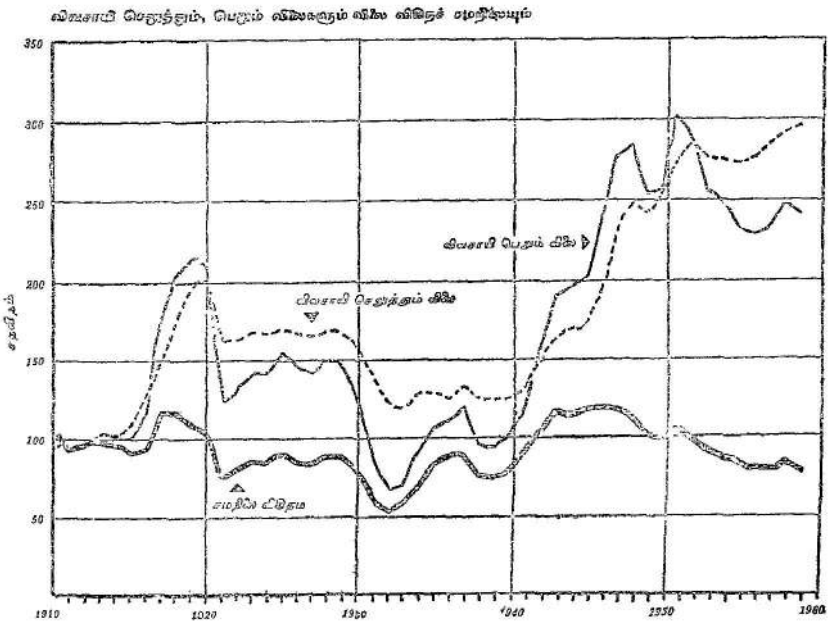
சமநிலைக் கருத்து. 1910 ஆம் வருடம துவங்கி 1914 வரை விவசாயத்தின் பொனயுகமாகக் கருதப்பட்டு வருகின்றது. விவசாயிக்குக் குறித்த தொருவிலை அவனுடைய பொருள்களுகுக் கிடைக்ககூடியவாறு அரசியற் கட்சிகள் அரசாங்கத்தை நெருகின. இதுவே "சம உரிமை" எனற கருதது. 1909-1914 இல் ஒரு புசல் கோதுமையோ பண்ணைப் பொருள்களோ எனன விலைகு விற்கப்பட்டு மார்கட்டில் பணடமாற்றுக எவ்வளவு பண்டங்களையும சேவைகளையும் பெறகூடியதாயிருந்ததோ அதேவகையில் 1960 இலும் இருகவேண்டுமென்பதே இக்கருத்தின தாற்பரியம்.

எநதச் சமநிலைத் திடடமானாலும செயலமுறையில் நடக்கும்போது அதில் பலவகையான சிக்கல்களுண்டாகும். படம் 2 இலே கணடபடி, விவசாயி வாங்கும் பணடங்களின் விலை உயர்ந்துவிட்டது. எனவே சமநிலைக கணக்கை அடைவதானால, (1) 1910-1914 இல் இருந்த விலைக்கும் இப்போதுளள நிசமான விலைக்குமுள்ள விலையை எடுத்து வந்த விகிதத்தை (2) விவசாயிகள் அந்தக காலத்தில் வாங்கிய பணடங்களின் விலையோடு சார்த்தி இன்றுள்ள பண்டங்களின விலைகளால பிரிககவேண்டும். இதன் பயனாக வரும் விகிதம 100 கருக் குறைவானால் அதன் கருததெனன ? விவசாயிகளின விலைகள், மற்றவிலைகளைவிடக் கீழே இறங்கிவிட்டன என்பதே.

சமநிலை என்னும்போது இலேசாகத் தொனிகலாம். பிரதானமாக நாம் விவசாயிகளையும் அவர்களுடைய வாக்குகளையும் விரும்புகிறோம். அப்போது அரசாங்கம் விலைகளை 100 வீத அல்லது 80 வீதச் சமநிலையிலே வைத்திருப்பதைவிட்டு விட்டு நெகிழ்வான விலை ஆதரவுகளை, குறைவான வீதச் சமநிலையில் ஆதரிக்குமாறு கேட்பது எதற்காக. அரசாங்கம் விலை ஆதரவுகளை முற்றாகக் கைவிடுமாறும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சிலர் கேட்கக் கூடும்.

தேவையும், சப்ளையும் நெடுந்தவணையில் மாறுவதால் விலையைத் தான் தோன்றித்தனமாக உயர்ந்த ஒரு மட்டத்திலே நிலை நாட்டிவிட்டால் பண்ணை விளைபொருள்கள் விற்பனையாகாமற் குவியலாம்.

விவசாயி கொடுக்கும் விலைக்கும் அவன் வாங்கும் விலைக்கு மிடையேயுள்ள விகிதமே சமநிலையாகும் ;

படம் 2. 1910–1914 துவக்கம் விவசாயிகள் தமது பொருளகளுக்குப பெறும் விலைகளிலே உளள மாற்றம அவாகள தாம் வாஙகும் பொருளகளுகக கொடுககும் விலைகளுக் சமமான மாறறமாயிருந்தால சமநிலை விலை விகிதவளிகோடு 100 இல இருககும. சமீபகாலதிலே அது 80 ஐ எடுததுளள தென்பது, விவசாயிகள் பெறறவிலை, அவாகள் கொடுககவேண்டி யிருககும் விலையளவுககு எறவிலலையெனபதைக காட்டும

(படம் 1 இல் *s's'* க்கும் *d'd'* ககும் இடையிலுள்ள வெளி **E'** என்ற விலைக்கு விலைகளில் எப்படியிருக்குமென்பதையும் அதுகாலப்போக்கிலே எவ்வாறு வளருமென்பதையும் காட்டுக). உதவி செய்வதற்குச் செலவிடப் படும் டொலர் செலவு மிக அதிகம். உற்பத்தி மாற்றம சேர்க்கையால் அதிகரிக்கிறது. பண்டசாலைகளில் பொருள்களைச் சேமிக்க இடமிலலை. தானியங்களை நிலத்திலேயே சேமிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு எப்போது முடிவு வரும்.

இதற்குரிய காரணங்களை படம் 1 இலே பார்த்தோம். பட்டினங்களைவிட கிராமங்களிலே தொழில்நுட்பத்துறையில் விரைவான மாற்றம் உண்டாவதனால் 1 மணி நேரம் கிராமத் தொழிலாளர் செய்யும் முயற்சி 1910-1914 இல் உற்பத்தியாக்கப்பட்ட தொகையிலும் அதிகமான உணவு உற்பத்தியை உண்டாக்குகிறது. பட்டினத்திலேயுள்ள தொழிலாளர் ஒரு மணிநேரத்தில் கிராமத் தொழிலாளர் உற்பத்தி செய்யுமளவு கைத்தொழிற்பொருள்களை உறபத்தி செய்யாவிட்டால், பண்ணை விளைபொருள்களும், பட்டினத்தொழிற் சாலை உற்பத்திப் பொருள்களும், ஒரே "சமநிலை" நிலைமையில் என் பனடமாறறுச செயயவேண்டும்? சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், அனறு தொட்டு இன்றுவரை உறபததியின உணமைச் செலவு இறங்கிவிட்டது. எனவே விலைகளைப் பழைய மட்டத்திலே நிலைநிறுத்துவதானால், சமநிலை விலைகளினால் சந்தைக்கு வரகூடிய பொருளிலும் பார்க்க மிக அதிகமான சப்ளைவரும். திறமையுள்ள விவசாயிகளுகக இதன்பயனக வருமானம் இலட்சகணககில உண்டாகும். அத்துடன் திறமையற்ற விவசாயிகளையும் உயா உறபததித தொழிலகளிற் சரணடையாமற பாதுகாக்கும. விவசாயிகள் தமது சுதந்தரததைப் பற்றிப் பெருமையடிததுக கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அரசாஙகததிடம் உதவி பெறவரும்போது, தாம் பிச்சை யெடுகக வரவில்லையென்றும, கொடுககும் உதவிகளுக்கேற்ற தொழில் செயயவிரும்புவதாகவும் கூறுவர். ஆனால் யுத்தத்துக்குப் பிந்திய பல வருடங்களில் சில விளைபொருள்களுக்காக விவசாயிகள் சந்தையிலே சேர்த்த பொருளில அரைவாசிக்குமேலாக அரசாஙக உதவி மூலம் கிடைத்ததே.

அரசாங்க உதவிவகைகள் :

விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் எவ்வாறு உதவிபுரிகிறது. ஐந்துவகை உதவியைக் குறிப்பிடலாம்.

1. உதவி தேவைப்பட்ட விவசாயிகள் தமது நிலைமையை நிரூபித்தால் நேரடி உதவியோ, சகாயமோ கிடைக்கும்.
2. பண்ணைவிளைபொருளுக்குத் தேவையை உண்டாக்கும் நோக்கத்துடன் அரசாங்கம் உதவி புரியுந்திட்டம்.
3. சப்ளையை குறைத்துவிலையைக் கூட்டும் நோக்கத்துடன் விளைநிலத்தை எல்லைப்படுத்தும் திட்டம்.
4. கொள்வனவு -கடன் அடுக்கிவைத்தல். இது விலைகளை உத்தரவாதம் செய்ய அல்லது ஆதரிக்க உண்டானது.
5. வாங்கிவிற்று வித்தியாசத்தைக் கொடுக்கும் சகாயத்திட்டம். இது ஜசன்ஹோவரின் விவசாயக் காரியதரிசியாக இருந்த பெனசன்,ட்ரூமனின் காரியாதரிசியாயிருந்த பிரெனனன் என்போரின் பெயரோடு சம்பந்தப்பட்டது.

கொள்கையும் சகாயமும் : நேரடியான கொடை, மாற்றுக் கொடுப்பனவு என்பவற்றில் சிக்கல் எதுவும் இடையாது. இவை நமது சமூகப்பாதுகாப் புத்திட்டத்தோடு சேரும் தகுதிவாய்ந்தவை. பண்ணை அமுக்கல் கூட்டத் தினர் இத்தகைய உதவிகளை விரும்பமாட்டார். விவசாயிகளின பலவை அரசாங்கம் தீர்த்து எல்லாருக்கும் குறைந்தபட்சப் பிரமாணத்தைக் கொடுப் பதானால், நேரடி உதவி சம்பந்தப்பட்ட செலவினத்தைத் தெளிவுபடுத்தும்; அதன்பயனாக தேர்தல் தொகுதி தனக்குத் தேவையானதை நியாயமாகவே தீர்மானிததுவிடும்.

தேவை உயர்வும் ஆராய்ச்சியும் : விவசாய இலாகா பண்ணை விளைபொருள் களுகுப் புதிய இரசாயன உபயோகத்தைக் கண்டு பிடிப்பதிலும், மக்கள நல்ல உணவைச் சாபபிடவேண்டுமென அறிக்கைகள் விடுவதிலும் முயறசிகள்செய்கிறது. (மலிவான உணவைப் பாடசாலைகளுக்கு வழங்கவும வேறுவகையில் தேவையை அதிகரிக்கவும், காங்கிரஸ் நிதியை வழங்க வேண்டுமென விவசாய இலாகா கேட்கலாம்). இது நமது சரித்திரத்தில் முனனிகழ்ந்த சம்பவமே. விவசாயப் பரீட்சைகள் நடத்த அரசாங்கம் கல்லூரிகளுக்கு நிலங்களை ஒதுக்கி வந்துள்ளது. விவசாய இலாகா துண்டுப் பிரசுரங்கள்மூலம் விவசாயிளுக்கும் பிரதேசமுகவர்களுக்கும் பயனுள்ள விடயங்களை அறிவுறுத்தலாம். அரசாங்கத்தின் ஒரு பிரிவு குறைவாக உற்பத்தி செய்யுமாறு விவசாயிகளுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்க மற்றொரு பிரிவு உற்பததியைப் பெருக்குமாறு உபதேசஞ் செய்வது நூதனமாயி ருக்கலாம்.

பிரதானமாக மூன்று உதவித் திட்டங்களின் பொருளாதாரம்

எஞ்சிய மூன்று திட்டங்களை விளங்கிக கொள்வதற்கு சப்பை தேவை என்ற பொருளாதார ஆயுதங்களின் உதவி மிக அவசியம. மூன்று வகை களும் எவ்வாறு செயறபடுகின்றன எனபதை ஆராய்வாம்.

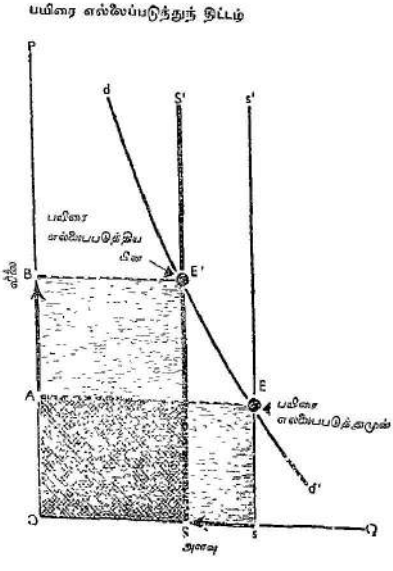
1. பயிர் எல்லைப்படுத்தப்படுதல் : குறித்த ஒரு பயிரைப் பயிரிடும மொத்த ஏக்கர் நிலததை எல்லைப்படுததவும், ஒவ்வொரு விவசாயிகளும் பகிர்ந்து கொடுக்கும் நில அளவைக் கட்டுப்படுத்தவும் விவசாய மந்திரிக்குச் சட்டபூர்வமான அதிகாரமுண்டு. இந்த எல்லைப்பாடுகள தமக்கு அவசியமா என்பதையிட்டுக் கோதுமை விவசாயிகள் எல்லாரும் வாக்களிப்பார்கள. அவர்கள் எப்பொழுதும சாதகமாகவே வாக்களிப்பர். ஏன் ? ஏக்கரைக குறைத்துக் குறைவான நிலத்தைப் பெறுவது அவர்கள் நோக்கமா ? இல்லை. பயிரிடுவதைமட்டுபடுத்தாவிட்டால் விலைகள் இறங்கிவிடுமென பதே அவர்களுடைய பயம்.

நூறு ஏக்கர் கோதுமை வயலுளள விவசாயி 10 ஏக்கரைச் செய்கை பண்ணுது ஒதுக்குவதானால், குறைந்தவிளைவுள்ள நிலத்தையே ஒதுக குவான். பின்னர் 90 ஏக்கரில் 100 ஏக்கர் நிலத்தின் விளைவைப் பெறக் கூடியவகையில் சாகுபடியைச் செய்வான். அந்த 10 ஏக்கரில் சோளம்,

புல்லு என்பவற்றைப் பயிரிடுவான. இதனால் மாட்டுத் தீன் பயிராகிறது. ஆனால் இம்மாதிரி எக்கர் கோட்டா மூலம் சப்ளையை நிரந்தரமாகக் குறைக்கலாமென்று எண்ணிவிடமுடியாது.

படம் 3 இல் பயிரை மட்டுப்படுத்தும் முயற்சி எவ்வாறு செயற்படுகின்றது என்பதைக காணலாம். அரசாங்கம் தலையிடுமுன் *s's'*, *d'd'* என்பன சப்ளை தேவை என்பவற்றைக் காட்டுகின்றன. சமநிலை விலை E யில் இருக்கும். விவசாயிகள இப்போது தமது எக்கரைமடடுப்படுத்துகிறார்கள். பணமை விளைவு மட்டுபபடுததப்படுவதால் சப்ளை குறைகிறதென்பதை நாம் கருதிககொளவோம். பயன் என்ன? புதிய சப்ளைக்கோடு SS' ஆகக் காடடப படுகிறது. அது E' என்பதில காட்டப்பட்டுள்ள புதிய உயர் சமநிலை விலையிலே தேவைக்கோடடை வெட்டுகிறது. நுகர்வோர் உயர்ந்த விலையைக் கொடுதது, குறைந்த தொகையை நுகர்கிறார்கள். விவசாயி உயர்ந்த விலையைப் பெறுகிறார். ஆனால் குறைந்த உற்பததிப் பொருளை விற்பனை செய்கிறார. இதனால அவருடைய வருவாய் அதிகரிககிறதா குறைகிறதா? இதறகுவிடை தேவையின நெகிழ்சசி எததகையது என்பதிற தங்கியுள்ளது. விவசாயத்துகருரிய தேவைக் கோடு நெகிழ்சசியற்றதாயிருந்தால், உற்பத்தியைக குறைகக விலை உயரும். அவ்வாறு உயரக் கிடைக்கும் வருமானம் உயரும்.

பண்ணைச் சப்பிளை குறைக்கப்பட்டால் விலையும் மொத்தவருமானமும் அதிகரிக்கும்

படம் 3. எக்கர் பயிரச்செய்கையைக் குறைக்கும் திட்டம் சப்பிளையை *ss'* இலிருந்து SS' இகுகுக் குறைபபதில சிததியடையுமானால் விலை E' இகு உயரும். தேவை நெகிழ்ச்சியறறதாயிருந்தால மொத்தப பண்ணை வருமானம், (இது E, E' என்ற நீளசதுரப் பிரதேசஙகளால் அளக்கப்படுகிறது) அதிகரிக்கபபடுகிறது.

பண்ணைப் பொருள்களுக்குரிய தேவை நெகிழ்ச்சியற்றதாயிருந்தால், பயிரைக் குறைக்கும் திட்டத்தால் விவசாயிக்கு வருமானம் உயரலாம். குறைவாக உற்பத்தி செய்யும்போது அவன் மொத்தச் செலவைக் குறைக் கிறபடியால் அது அவனுக்குச் சேமிப்பாகிறது. எனவே அவனுடைய நிகர வருமானம் மொத்த வரவிலும்பார்க்க அதிகரிக்கிறது.

முதலாவதாகவுள்ள இந்த இலேசான உதாரணத்தைக் கைவிடுவதற்கு முன்னர் மொத்த வருமானத்தை தேவைக்கோட்டுப் படத்திலிருந்து வாசித்து அறியலாமென்பதை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். E என்ற தானத்திலுள்ள மொத்த வருமானத்தை, E ஆனது இரண்டு அச்சுக்களோடும் உண்டாக்கும் நீள்சதுரத்தின் பரப்பளவைக் கொண்டு அறியலாம். நீள்சதுரத்தின் பரப்பளவு, அதன் உயரத்தை அடியிலுல் பெருக்கிய தொகைக்குச் சமனுகும் என்ற உண்மையை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு OAEs என்ற நீள்சதுரத்தைப் பார்க்க. அதனுடைய உயரமான OA விலை, அதனுடைய அடித்தளமான OS தொகையாக அதனுடைய பரப்பளவு விலை × தொகையாகும். இதுவே மொத்த டொலர் வருமானம்.

இப்பொழுது மேலே கூறிய விளைவைக் கற்பனை செய்வோம். தேவைக் கோடு நெகிழ்ச்சியற்றிருப்பதால் புதிய சமநிலைத் தானமான E′ யினுல் அமைக்கப்பட்ட நீள்சதுரத்தின் பரப்பளவு பழைய சமநிலைத் தானமான E யினுல் உண்டானநீளசதுரத்தின பரப்பளவிலும் அதிகமாகும். புதிய நீள்சதுரம், அகலத்தால் இழப்பதை உயரத்தால மேலதிகமாகவே பெறு கிறது. (தேவைக்கோடு நெகிழ்ச்சியுடையதாயிருந்தால் இந்த வாதம் எவ் வாறு மறுபுறமாகத் திரும்புமென்பதை வாசகர் அறிவர்.)

2. அரசாங்கம் வாங்குவதால் அல்லது கடன் உதவியால் உண்டாகும் சம விலை.

இவ்விடயம் சற்றே கடினமானது. சந்தையில் நிலவும் விலையிலும் பார்க்க உயர்வானதொரு விலையையே அரசாங்கம் விவசாயிக்குக் கொடுப் பதாக உத்தரவாதமளிக்கிறது. படம் 4 இலே இந்தவிலை மட்டம் BB′ எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவ்வளவு உயர்வான விலையிலே நுகர்வோர் விளைவு முழுவதையும் வாங்கமாட்டார்கள். நுகர்வோர் தேவைக்கோட்டிலே C என்ற தானத்திலே இருப்பர். ஆனுல் விவசாயிகள F எனற புளளி காட்டும் முழுத் தொகையையும வழங்குகிறார்கள். அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்யாவிட்டால விலை E இககு விழும். இது சமவிலைக்குக் கீழேயுணடு.

இதில் அரசாங்கம் என்ன செய்யவேண்டும். முற்றுக வாங்குவதன் மூலம அல்லது கடன்மூலம் C இக்கும் F இக்குமிடையேயுள்ளதும் அம்பு அடையாளமிடப்பட்டதுமான விலைப்படாத பகுதியை வாங்கவேண்டும். இந் தத தொகை ஒனறில்வெளி நாடுகளுகக அனுப்பப்படும் ; அல்லது பண்ட சாலையிற சேமித்து வைக்கப்படும் : அல்லது வீணுகக் கெட்டுப் போகவிடப்

படும். அப்போது முடிவான பயன் என்னவாகும் ? விவசாயிபெறும் விலையை E இலிருந்து F இக்கு அரசாங்கம் உயர்த்தியுள்ளது. ஆனால் முன்னையைப் போலன்றி இப்போது விவசாயிகள் தாங்கள் விரும்பிய அளவை விற்றுவிடலாம். விலையுயர்வு அவர்களுக்கு உயர்வருமானத்தைக் கொண்டுவரும். நுகர்வோர் அதிகவிலை கொடுத்துக் குறைவாகவே பொருள் களை வாங்குகின்றனர். அவர்களுக்கு முதற சந்தர்ப்பம் 2 ஆம் சந்தர்ப்பம் 1 ஐப் போலவே நயமற்றதாயிருக்கும். விவசாயிகள் பெறும் மேலதிக வருமானத்தை யார் கொடுக்கிறார்கள் ? அரசாங்கமே. நிறைசேரி தான் வாங்கும விளைவுப் பொருட் பகுதியைப் பூரணச் சந்தை விலையால் பெருக் கும் அளவுக்குள்ள டொலரை அது கொடுக்கவேண்டிவரும். (பரப்பு அளவிற் கூறுவதானால் நிறைசேறியின் செலவு வண்ணந்தீட்டிய CFsS பரப்பாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இஃது என் என்பதை விளக்கமுடியுமா ?)

பிந்திய ஆண்டுகளிலே தேவைக்கோடான *dd'* மேலேக்கி நகர்ந்து சமனிலை கோடடை F என்ற இடத்திலே வெடுமானால், சமநிலையை உறுதிப்படுத் தத் நிறைசேரி எதையுஞ் செய்யவேண்டியதில்லை. அத்தகைய செந்தளிப் பான வருடத்திலே முனகூறிய நடைமுறையைச் சரியாக மாற்றி விடமுடியும். விளைவின ஒரு பகுதியை வாங்கிச் சேமிப்பதிலும் பார்க்க, சேமிப்பிலுள்ள உணவுப்பொருளை எடுத்து விற்கலாம். அக்கறையுள்ள வாசகர் DD என ஒரு புதிய கோட்டைக் கீறி மறுதலையான இந்தமுறை எப்படி உண்டாகிறதென் பதை ஆராயலாம்.

3. உற்பத்தியாளர்—நுகர்வோர் சகாய விலை வித்தியாசம்.

இது மற்றெல்லா உதாரணங்களிலும் பார்க்க மிகக் கடுமையானது. இது அழிந்துபோகக்கூடிய பொருள்கள் விடயத்தில் டீரூமன் சனுதிபதியின் விவசாய மந்திரியான பிரன்னன் என்பவரால் ஆதியில் கொண்டுவரப் பட்டபோதிலும, மறுபடி விறகும் இந்தத்திட்டம் ஐசன்ஹோவர் ஜனுதி பதியின மந்திரியான பெனசன் என்பவரால் வெண்ணெய் சம்பந்தமாகக் கொண்டுவரப்பட்டது. பினனர் கம்பனி விடயத்திலும இது அனுசரிக்கப்பட வேண்டுமென்று ரிப்பபளிக்கன காங்கிரஸால ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

முன்போல இங்கேயும் விவசாயிகளுக்கு BB' சமவிலை உத்தரவாதஞ் செயயபபடடது.

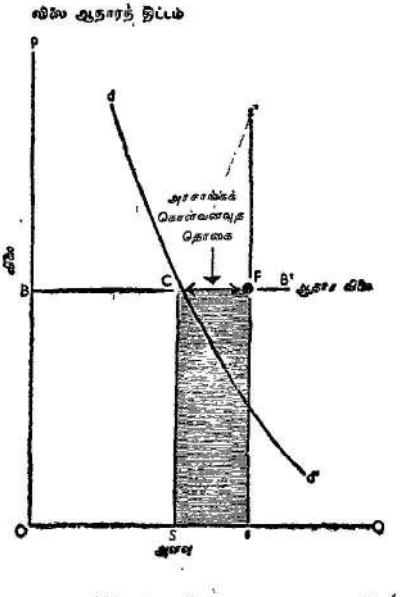
ஆனால புதியதோர் உண்மைவெளியாகிறது. உணவானது பண்டசாலை களிலே கிடந்து வீணவதிலும பார்க்க, நுகர்வோருக்கு, என்ன சந்தைவிலை யுனடோ அதேவிலைக்கு விற்கபபடுகிறது.

சந்தைவிலையானது குறித்ததொகைக்குக் கீழேயிருக்கிறதானால் விவ சாயி சமவிலையை எவ்வாறு பெறுவான். விவசாய இலாகா மீதிப் பணத்தை விவசாயிக்குக் காசோலைமூலம் கொடுத்து விடுகிறது. இதன் அர்த்தமென்ன ? சமவிலையில் அரசாங்கம் விளைவை வாங்கினதாகவேயிருக் கும். ஆனால் அது உடனே பகிரங்கச் சந்தையில் அதனைக்

கிடைக்கும் எந்த விலைக்கும் விற்றுவிட்டதாகவும் கொள்ள வேண்டும். படம் 5 இல் இதன் சாரத்தைக் காணலாம்.

உற்பத்தியான ஒவ்வொரு பொருளும் SS' என்ற சப்ளைக்கோட்டிலே காட்டியபடி நுகர்வோனுக்கே செல்லும். நுகர்வு ஆதித் தான்மான E யில் முடியும். ஏன் ? " சப்ளைதேவை விதியானது ", நுகர்வோர் விளைவு முழுவதையும் வாங்குவதானால், விலை சந்தைச் சப்ளையை தேவைக்கோடுவெட்டும் தானத்துக்கு விழவேண்டும். ஆனால் சமவிலை முழுவிளைவுக்கும் கொடுக்

விலைப்படாத மேல் மிச்சப் பொருள்களை அரசாங்கம் வாங்குவதன்மூலம், அதன் கொடு கடன்களாலும் கொள்வனவுகளாலும் விலைக்கு ஆதாரமுண்டாகிறது.

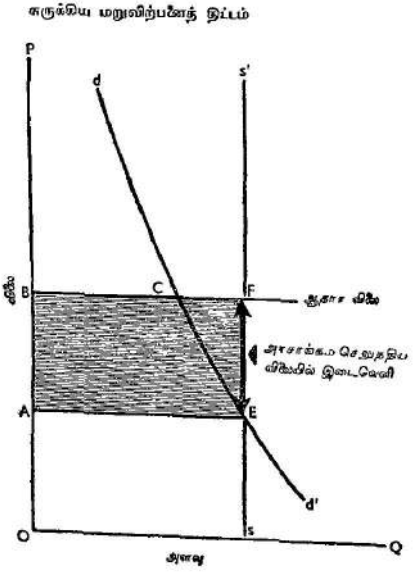
படம் 4. அரசாங்கம் விலையைக் குறிப்பிட்ட ஒரு மட்டத்திலே அல்லது ஆதாரவிலையிலே அதாவது BB^1 யில் (சமவிலைகளோ அதற்கு அருகாமையிலோ) வைத்திருக்கிறது. விற்க முடியாத மேலதிகப் பொருளை (CF) வாங்கிச் சேமிப்பதால் இதுஉண்டாகிறது. சந்தை விலையை E இலிருந்து F இக்கு உயர்த்துவதால் அரசாங்கத்துக்குண்டாகும் மொத்த விலையை வருணந்தீட்டிய பகுதி காட்டுகிறது. நுகர்வோர் அதிகவிலை கொடுக்கிறார்கள் ; அதனால் CF என்ற பகுதியிலிருந்து நிகழ் காலத்தில் எவ்வித பயனும்பெறுவதில்லை.

கப்படுமென உற்பத்தியாளர் உத்தரவாதமளிக்கப்படுகின்றனர். எனவே அவர்கள் வாங்கும் விலை F எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது. (இது 2 ஆம் உதாரணத்திலுள்ளபடி), வித்தியாசம் யாரால் கொடுக்கப்படும் ? அரசாங்கத்தால், எப்படி ? முதல், உற்பத்தியாளனுக்கு ஒரு காசோலையை அனுப்பும். அதிலே ஒரு புசலின் விலை குத்துநிலையான அம்புக்குறி EF இனால் படம் 5 ல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இதனால் அரசாங்கத்துக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது? உற்பத்திசெய்யப்படும் ஒவ்வோர் அலகு சம்பந்தமாகவும் உற்பத்தியாளருக்கும் நுகர்வோருக்கும் முள்ள வித்தியாசத்தை அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை நாம்

உணர்ந்தால் இதற்கான விடை தெரிந்துவிடும். (பரப்பளவில் சொல்வ தானால் படத்திலே வருணந்தீட்டப்பட்ட ABFE என்ற நீள்சதுரமாகும். இங்கே வருணந்தீட்டப்பட்ட நீள்சதுரம் இடப்பக்கமாக விலை அச்சுவரை செல்கிறது. 2 ஆம் உதாரணத்திலோ அரசாங்கச் செலவைக் குறிக்கும் வருணந்தீட்டிய நீள்சதுரம் கீழ்நோக்கித் தொகை அச்சுவரை செல்கிறது.)

பென்சன்—பிரான்னன் திட்டம், நுகர்வோர் விலைக்கும், உற்பத்தியாளர் ஆதாரவிலைக்கு மிடையில் விவசாயிகளுக்குரிய விலை இடைவெளியை நிரப்பும் நோக்கமாகச் சகாயம் புரிகிறது.

படம் 5.—நுகர்வோனுக்கான விலை E வரை விழ அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறது. பிறகு அது EF ஐ விவசாயிகளுக்குப் புரவலனுக்கு நேரடியாகக் கொடுப்ப தனைமூலம் குறைந்த சந்தைவிலைக்கும், விரும்பிய ஆதார விலைக்குமிடையி லுள்ள வித்தியாசத்தைச் சரிகட்டிக் கொள்ளுகிறது. இத்தகைய இரண்டு விலைத்திட்டத்திலே சம்பந்தப்பட்ட நேர டிகொடுப்பனவினால் அரசாங்கத்துக் குண்டான செலவை வருணந்தீட்டிய பரப்புக் காட்டுகிறது.

முக்கியமானதும், தந்திரமானதுமொரு பிரச்சினை பின்வருமாறு :—அரசாங் கம் நுகர்வோரிடமிருந்து இரண்டாம் உதாரணத்திலே காட்டப்பட்ட விளைவுப் பொருளில் ஒரு பகுதியை நுகர்வோரிடமிருந்து எடுத்துவிடும் திட்டம் திறைசேரிக்கு அதிக செலவைக் கொடுக்குமா அல்லது மூன்றும் உதாரணத் திலுள்ள பென்சன்—பிரான்னன் திட்டம் அதிக செலவைக் கொடுக்குமா? இந்தச சிக்கலான பிரச்சினைக்கு விடை தேவை நெருப்புச்சியிலேயே தங்கி யிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையைப் பின்வருமாறு ஆராயலாம். இரண்டு திட்டங்களிலும் உற்பத்தியாளர் நன்மையடைகிறார்கள். அவர்கள் இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் F இலேயேயிருக்கிறார்கள். ஒரே மொத்த வருமானத் தையே பெறுகிறார்கள். இரண்டு திட்டத்திலுலும் உற்பத்தியாளரின் வரு மானம் இரண்டு வழிகள் மூலமாகவே வரும். அதாவது நுகர்வோர் கொடுக்

கும் மொத்த வருமானம் + அரசாங்கம் கொடுக்கும் கட்டணம். "எந்தத் திட்டம் அரசாங்கத்துக்கு அதிக செலவைக் கொடுக்கும்?" என்ற கேள்விக்கு விடை காண்பதானால், மிக இலேசான மற்றக் கேள்விக்கு விடை காண வேண்டும். அந்தக் கேள்வியெனன? நுகர்வோரிடமிருந்து அதிகமான மொத்த வருமானத்தை எந்தத்திட்டம் பெறும்? நுகர்வோர் அதிக விலையைக் கொடுததுக் குறைவான பொருளை வாங்கும் திட்டமா? அல்லது அவர்கள் குறைவான விலையைக் கொடுத்து அதிக பொருள்களை வாங்குந் திட்டமா?

ஆனால் இது நெகிழ்ச்சியின் வரைவிலக்கணம் சம்பந்தமாக அடிக்கடி நாம் சந்தித்த கேள்விதான். தேவைக்கோட்டிலே உயரமாயுள்ள C என்ற தானம் கீழே E இல் உள்ள தானத்திலும் பார்க்க அதிகமான மொத்த வருமானத்தைப் பெறும். ஆனால் இதற்கு இந்த இடைவெளியிலே, தேவை நெகிழ்ச்சியற்றதாயிருக்கவேண்டும். தேவை நெகிழ்ச்சியுடையதா யிருந்தால் எதிர்மாறான உண்மையே சரியாகும். எனவே இப்போது சார்பு விலை சம்பந்தமாக எழுந்த வினாவுக்கு நாம் பின்வருமாறு விடை கூறலாம் :—தேவைக்கோடு நெகிழ்ச்சியற்றதாயிருந்தால் பொருளை வாங்கிச் சேமித்தல் அல்லது அழித்தல் திட்டதிலும் பார்க்க நுகர்வோருக்கு அதிக பொருளைக் கிடைகசச் செய்யும் பென்சன் பிரான்னன் திட்டத்தினால் திறைசேரிக்கு அதிக செலவு உண்டாகும். ஆனால் தேவைக்கோடு நெகிழ்ச்சியுள்ளதானால் எதிரான உண்மையே பொருத்தமுடையதாகும்.

அரசியற் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நுகர்வோன் கொடுக்கும் விலையைக் குறைக்கும் திட்டம், திறைசேரிகருச் செலவையுண்டாக்கக் கூடியதாயிருந்தாலும் நனமைதரக்கூடியதே. விவசாயிகளுக்கு ஒரு வருமானம எந்தவழியாலும் கிடைக்கக்கூடியதாயிருந்தபோதிலும், நுகர்வோருக்கு முக்கியம் எதுவானால், இறுதிநிலைப்பயன்களும், விலைகளும் சமமாயிருக்கும் வகையில் உணவை உற்பத்திசெய்து அனுபவிப்பதேயாகும். நமது கொடுப்பனவுகளைச் சந்தைக் கொள்வனவுகளுக்கும் வரிகளுக்குமிடையே பிரித்துக் கொளவது முக்கியமன்று.[1]

விவசாயத்துக்கு உதவி : நியூ டீல் துவங்கிய காலத்திலே பயிரைக், குறைக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்பட்டது. அதன்பயனைப் பன்றிப்

1. சேமிப்பில் செலவும் மேலதிகப் பொருள் வருங்கால யுத்தத்துக்குப் பயனுள்ளதாகவோ வேறு சேமிப்புக்காலங்களுக்குப் பயனுள்ளதாகவோ, வறுமைப்பட்ட நாடுகளின பசியைத் தீர்ப்பதற்குப் பயனுள்ளதாகவோ இருகிறதா எனபதை ஆராயவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இருதிட்டங்களையும் ஒப்பு நோக்குமிடத்து நியாயமுள்ளதாயிருக்கும்.

இது நெடுங்காலத்துக்கு அரசியல பிரசினையாகவேயிருந்துவரும். விலைகள் கண்டபடி எறியுமிறங்கியுங் கொண்டிருப்பதை எந்த விவசாயியும் விரும்பமாட்டான். கொடைகள் ஒருபுறமாக, நிச்சயமில்லாத எதிர காலத்தைப்பற்றி அரசாங்கம் நலலமுறையிலே ஹேஷயம் கூறமுடியுமா ? தனியார் ஊகசந்தையிலும் பார்க்கமேலான ஹேஷ்யமாயிருக்குமா ? அரசாங்கம் சேமிப்புத் திட்டப்பிரகாரம் விலைகளை நிலையாக வைத்திருக்க முடியுமா என்றகேளவியை ஆராய வேண்டும்.

பண்ணைகள் வீணாக அழிக்கப்பட்டன. பயிர்கள் வீணே அழிக்கப்பட்டன. விவசாயச் சரிக்கட்டல் சட்டத்தை உயர்நீதிமன்றம், சட்ட ஒழுங்குக்கு மாறுன தென விதித்த பின்னர், அரசாங்கம் பொருள்களை வாங்குவதாலும் விவசாயிகட்குக் கடன் கொடுப்பதாலும் விலைக்கு ஆதாரமளிக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை எழுந்தது. அரசாங்கம் ஏராளமாகப் பொருள்களை வாங்கிச் சேமித்தது. நல்லகாலம் சணடையுண்டானபடியால், அந்தப் பொருள்களுக்குப் பயன உண்டானது. ஆனால் யுத்தம் முடிந்ததும் பழையபடி உறபத்திப் பெருக்கப் பிரச்சினையுண்டானது.

விவசாய உற்பத்தி விடயத்திலே புதிய அபிவிருத்திகளுண்டானபடியால் சம நிலையில் அல்லது 90சத வீதச் சம நிலையில் விலையாதாரத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவது அரசாங்கத்துக்குப் பெரிய பொருட் செலவையுண்டாக்கும். அவ்வாறு ஓர் ஆதாரத்தில் பொருள்களைச் சேமிப்பதற்குப் பண்டசாலைகள் இல்லாமற்போகும். 1945–47 ஆம் ஆண்டுகளிலே விவசாயத்துக்கு ஏற்பட்ட நலலகாலம் மெதுவாக நீங்கிற்று. அப்போது காங்கிரஸ் 90 சத வீதச் சம நிலையைக் கைவிட்டது.

70 வீதச் சம நிலையில் நெகிழ்ச்சியுடைய விலை ஆதாரங்கூட உற்பத்தியை நன்கு பெருக்கியதால் பயிர்க்கட்டுப்பாட்டுப் பேச்சு மறுபடியும் எழுந்தது. நில ஒதுக்கல்கூடச் சிறிது ஒருப்பனவாகவே நடைபெற்றது. எக்கர்கள் குறைக்கப்பட்டபோதெல்லாம், விவசாயிகள் ஒவ்வொரு எக்கரிலும் கூடிய அளவு விளைவைப் பெறமுயன்றனர். இதுகூடத் தற்காலிகமானதொரு பரிகாரமே. உற்பத்தியைக் குறைக்கவேண்டுமென்று வாதாடுவோர் கூட இருகின்றனர்.

நமது விளைவுகளில் மேலதிகமாயுள்ளவற்றை வெளிநாடுகளுக்குஅனுப்பி விடும் முறையும் தற்காலிகமானதே. இதன் அர்த்தமென்ன? பருத்தி கோதுமை என்பவற்றை வெளிநாடுகளில் மலிவான விலைக்கு விற்கிறோமென்பதே. நமது மேலதிக பொருள்களிற் சிலவற்றை நட்புமுறையிலுள்ள வெளிநாடுகளுக்கு வெளிநாட்டு உதவி என்ற முறையில் கொடுக்கிறோம். நாம் எமது கோதுமையை வெளிநாடுகளிலே குவித்துவிடுவதைக் கனேடியர் விரும்பமாட்டார். எனெனில் அவர்களுடைய எற்றுமதி வியாபாரத்துக்குத் தீங்குண்டாகும். நமது உள்ளூர் ஜவுளி உற்பத்தியாளர் ஆதரமடைவர்; உள்ளூர் விலையிலும் பார்க்க, மலிவான விலைக்கு பிறதேசங்களுக்கு விற்கப்பட்ட பருத்தியைக் கொண்டு அந்நாட்டினர் ஜவுளி உற்பத்திசெய்து போட்டி போடுகிறார்களென்பதே இதற்குக் காரணம். ஆனால் அமெரிக்கப் பருத்தி விற்பனை இந்தியாபோன்ற வறியநாடுகளுக்கு வரப்பிரசாதம் போன்றதாகும்.

பொருளாதார ஆராய்ச்சியால் வெளியாகும் உண்மைகள்

போட்டிச் சந்தைப்பயனைக் கைவிடாது போற்றுதல் நல்லதென 20 ஆம் அத்தியாயத்தின் முடிவிலே கண்டோம். ஆனால் அதற்கு ஒரு புறநடையுமிருந்தது. (1) அரசாங்கத் தலையீட்டினால் உதவி பெறும் மக்கள்,

நொந்துபோனவர்களைவிட விரும்பத்தக்கவர்கள் என்ற நிலை (2) பொது வரிகளிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றமுடியாதெனக் காட்டப்படும் நிலை. இது விவசாயப் பிரச்சினைக்கு எவ்வாறு பொருந்தும்?

இப்போது அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் உதவிகள் பெரும் பாலும் செல்வம் மிக்க பெரிய விவசாயக் கம்பெனிகளுக்கே போய்ச் சேருகின்றனவென்று பழுத்த பொருளாதார அறிஞர் கூறுவர். வருடத் தில் 20,000 டொலர் உழைக்கும் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு அரசாங்க உதவி கிடைக்கிறதென்பதைப் பொதுமக்கள் அறிந்திருந்தால் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு உதவிசெய்வதை அவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள். வறிய விவசாயிகளுக்கு அரசாங்க உதவி கிடைக்கவில்லையென்பதை அறிந்தாலும் பொதுமக்கள் அரசியலிலே மாற்றத்தை உண்டாக்க விரும்புவர்.

எத்தகைய அரசியல் மாற்றம்? நல்லமுறையில் கொடுக்கும் உதவியைக் கொடுக்குமாறு அரசியலாரைக் கேட்பர். உதவி அவசியந் தேவைப்படு வோர்க்கே உதவியளிக்கவேண்டுமென்று வாதாடுவர்.

உணவு பஞ்சு என்பவற்றின் விலையை நிச்சயிப்பதற்குச் சந்தைச் சக்திகளிலே தங்கியிருக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை இந்த மாற்றத்திலும் ஊர்ச்சிதமடையும். விலைகளிறங்கினால் நுகர்வோருக்கு அதிக உணவைப் பிரதானமாகப் புரோட்டீன் சேர்ந்த பால், இறைச்சிபோன்ற பொருள்களைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டாகும். கம்பெனி விவசாயிகள் மேலும் திறமைகாட்ட உந்தப்படுவர். எஞ்சிய குடும்ப விவசாயிகள் தமது வருமானங் குறைவதைக்கண்டு விவசாயத்தைக் கைவிட்டுவிட்டுக் கைத்தொழிலில் ஈடுபடுவர். உண்மையில் வறுமைபட்ட விவசாயிகள் திட்டப்படி சகாயம் பெறுவர். அவர்கள் விவசாயிகள் என்ற காரணத்தால் இந்த உதவி கிடைப்பதில்லை. வறுமை யுற்றவர்களும் தம் நிலையைச் சீர்ப்படுத்த விரும்புபவருமான விவசாயிகள் யாராயிருந்தாலும் அவர்களுக்கு அரசாங்க உதவி கிடைக்கும். இவ்வாறு விவாதிக்கும் பொருளாதார அறிஞர் பின்வருமாறு கூறுவர் :—

வளங்களைப பங்கிட்டு ஒதுக்கும் விடயத்திலே, அமெரிக்கர் மற்றப் பொருள் களின் உற்பத்தியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து மேலதிக உணவு அலகு உற்பத்தியைப் பெரிதும் பொருட்படுத்தமாட்டார். ஆனால் நமது தொழில் நுட்பமுன்னேற்றம் மேலதிக உணவு அலகை உற்பத்திசெய்ய இலேசாக உதவுகிறது. இதன்பயனாகக் குறைந்தவிலைகளில் உணவுச் சப்பிளை தேவை என்பவற்றைச் சமநிலைப்படுத்த முடிகிறது. இந்த விலை மிக இறங்கிவிட்ட படியால் விவசாயத்திலீடுபட்டவர்களைக் கைத்தொழிலில் ஈடுபடுத்தக்கூடிய சக்தி அதற்கிருக்கும். கைத்தொழில் துறையிலே அவர்கள் தேவையுள்ள பொருள்களை உற்பத்தி செய்வர். செயற்கைமுறையில் அரசாங்கம் அந்த உற்பத்திகளுக்குச் சகாயஞ்செய்யவேண்டியதில்லை.

நெடுந்தவணைப் பரிகாரம் :

இலட்சியபூர்வமானதொரு சகாயத்திட்டம் பின்வரும் அமிசங்களை உடையதாயிருக்கும். (1) வருமானத்தை இழப்போருக்கு, விடயங்களைச் சரிக்கட்டல் விடயத்தில் கருமங்களை சுலபமாக்க இடைக்கால உதவி (2) இராமங்களில் இடம்பெயர்வோர் வேலைதேடவும், அதற்கு ஆயததஞ் செய்யவும் உதவிகளைத் தொடர்ந்து செய்தல் (3) தகுதிவாய்ந்தவர்களுக்கு விவசாயப் பண்ணைகளிலே புதிய வேலைகள் கிடைக்ககூடியதை உத்தரவாதஞ் செய்யப் பயனுள்ள பூரணவேலை வாய்ப்புத்திட்டங்கள். (4) தேவைப்பட்டவர்களுக்கு நிரந்தரமான நன்மைக்கான செலவுகள். இவர்கள் பட்டின வாசிகளாகவோ, இராமவாசிகளாகவோ இருக்கலாம. ஆனால் தாட்சணிய மில்லாத திட்டமொன்று நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்படு மென்பதைப் பற்றிய ஆபத்துக்கிடையாது. விவசாய உதவி சம்பந்தமான அரசியல், மிகத் தீவிரமானதாயிருப்பதால் தற்காலத்திட்டங்களிலே பெரிய மாற்றங்களையுண்டாக்குவது சுலபமன்று.

இந்த ஆராய்ச்சி இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கக்கூடிய ஒரேயொரு வழியை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இநத வழியென்ன ? நமது மேலதிக விவசாயிகளைப் படிப்படியாகக் குறைத்துக்கொள்ளுதலே. இது பிரதிவருடமும் நடைபெற்றுக்கொண்டே வருகிறது. பிரதிவருடமும் விவசாயத்திலீடுபட்டுள்ளோர் தொகை குறைந்துகொண்டே வருகிறது.

சுருக்கம் :

1. இராமத்துச் சனனவிகிதம் நகரத்துச் சனனவிதத்திலும் அதிகமாயிருந்தபோதிலும், மக்கள நிரந்தரமாக நகரை நோக்கியே செல்வதைப் பார்க்கும்போது, விவசாயத்திலீடுபட்டோர் விகிதம் குறைந்துகொண்டு வருகிறதென்பது தெரியவருகிறது. விவசாயத் தொழில் துறையில் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றமேற்பட்டுள்ளது. அதனால் சப்ளை பெரிதும் அதிகரிக்கிறது. உணவுப் பொருள்களின் அதே தொகையை முன்னரிலும் குறைவான தொழிலாளரைக் கொண்டு உற்பத்திசெய்துவிடலாம். அத்துடன் வருமானம் அதிகரிப்பதனால், உணவுக்குரிய தேவை விகிதாசாரத்துக்குக் குறைவாகவேயிருக்கிறது. அதனால் அரசாங்கம் விவசாயப் பொருள்களின் விலையை ஆதரிக்கப் பல வகையான திட்டங்களைக் கைக்கொண்டது. அதன்மூலம் விவசாய வருமானங்களை நிலைநிறுத்தப்பார்த்தது.

2. பழைய சமநிலை வாய்பாட்டிலே விலைகளை நிலைநாட்டப்பார்ப்பது, தேவை, நிச உற்பத்திச் செலவு என்பவற்றிலுள்ள அடிப்படை மாற்றங்களைமுற்றுக அசட்டைசெய்வது போலாகும். காலஞ் செல்லச் செல்ல அத்தகைய சமநிலையானது இயற்கையான போட்டி விலைமட்டத்துக்கு (இங்கும் வெளிநாடுகளிலும்) மாறான விலைகளை உண்டாக்கும். இதன்பயன் : அபரிமிதமான மேலதிகப் பொருள்கள் ; மிகக்குறைவான கோட்டாக்கள் ; இறமையிலே பங்கம்.

3. சகாயத்திட்டங்கள் ; இவை நேரடிக் கொடை வழங்கல் தேவையை அதிகரித்தல், விலை ஆராய்ச்சி செய்தல் என்பவற்றை உள்ளடக்கியவை. இவற்றுக்கு ஆழ்ந்த பொருளாதார ஆராய்ச்சி தேவையில்லை. மூன்று வகைச் சகாயத் திட்டத்தை விளங்கிக்கொள்வதற்குச் சப்பினை, தேவை என்ற ஆயுதங்கள் தேவை. (1) பயிர்க்கட்டுப்பாடு. இது ஏக்கர் முறையிலும் ஒதுக்கல்முறையிலும் நடைபெறும். (2) அரசாங்க விலை ஆதாரம். இது கொள்வனவு கடன் சேமித்து வைத்தல் திட்டப்படி (3) கறுர்விலைக்கு வாங்கிய உணவுப் பொருளைப் போட்டிச் சந்தைவிலையில் நுகர்வோருக்குத் திருப்பிவிற்றல். விலைவித்தியாசத்தை அரசாங்கம் பொறுக்கும்.

4. உயர்வானதும், நெகிழ்ச்சியற்றதுமான சமநிலை ஆதாரம் சேமித்து வைத்தலைப் பெரிதும் அதிகரிப்பதால் அரசாங்கத்தின் சகாயத்தொகை மிகவும் அதிகரிக்கும். அதனால் 2 ஆம் சந்தர்ப்பம் நடைமுறையில் 1 ஆம் சந்தர்ப்பத்துக்கேயிட்டுச் செல்லும். (விவசாயிகள் 2 ஐயே விரும்புவர். நுகர்வோர் 1 ஐ யும் 2 ஐயும் விரும்பாமல் 3ஐயே விரும்புவர்.)

5. நெடுந்தவணைத் தீர்வு விவசாயத்துக்கு வெளியே சுபீட்சத்தை நிலைநாட்டவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மக்கள் உயர் உற்பத்தி வழியில் நகர்வர். அப்போது விவசாயத்துகான தேவை உயரும். கைத்தொழிலிலே சுபீட்சமிருந்தால்மாத்திரம் போதாது. 1920 ஐயும் 1950 ஐயும் அடுத்த ஆண்டுகள் ஒருண்மையைக் காட்டியுள்ளன. அதாவது கிராமத்துப் பொருளாதாரநிலை வீழ்ச்சியடைய நகரத்திலும் பட்டினத்திலும் சுபீட்சம் தாண்டவமாடலாம் எனபதே. நெடுந்தவணையிலே, மூலப்பொருள்களைக் குறைந்த தகைமையுள்ள கிராமத்துச் சேவையிலிருந்து மிக்க பயனுள்ள சேவைக்குப் பயன்படுத்தவேண்டும். இதனால் விவசாயிகள் தொகை குறையும் ; இவ்வாறுண்டாகும் மாற்றத்தை ஆதரிக்கக் குறுந்தவணைச் சகாயத்தை அரசாங்கம் செய்யவேண்டிவரும்.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினாக்கள்

1. கிராமத்திலிருந்து மக்கள் நகரத்துக்குச் செல்வதற்கு இறந்தகாலத்தையொட்டியும் வருங்காலத்தையொட்டியும் உள்ள காரணங்களைத் தருக. பொருளாதாரத் தொடர்பற்ற காரணங்கள், விவசாயத்தில் குறைந்த வருமானம் என்ற அடிப்படைப் பொருளாதார உண்மைக்குச் சாதகமாயிருக்கின்றனவா ? பாதகமாயிருக்கின்றனவா ?

2. நெடுந்தவணையும் சுழற்சியும் விவசாயத்திட்டம் சார்ந்த, கைத்தொழிற் திட்டம் எனபவற்றை ஒப்பிட்டு ஆராய்க. கோடுகளைப் பயன்படுத்துக.

3. அரசாங்கத்தின் நேர்முக விவசாய உதவி, மறைமுக விவசாய உதவி என்பவற்றை விவரிக்க ; சமநிலையென்றுலென்ன ?

4. ஒருபண்ணையில் ஒரு பயிரின் செய்கையைக் குறைப்பதனால் மொத்தப் பயிர் ஏன் அதிகம் குறைவதில்லை? அதுகட்டுப்பாடற்ற சாகு படியை எவ்வாறு பாதிக்கும் ? உரத்தின் தேவையை எவ்வாறு பாதிக்கும் ?

5. படம் 3இலே AE, SE' என்பவை சந்திக்கும் தானத்தை R என்ற எழுத்தால் குறிக்க. தேவை நெகிழ்ச்சியுடையதாயிருந்தால் REsS, RABE' இலும் அதிக பரப்பளவுடைய தென்பதைக் காட்டுக. உமது விடை சரியென்பதைக் காட்டுவதற்கு மொத்த வருமானக் கணக்கில் விரிவான விளக்கந்தருக. E', E, என்பவற்றுக்கிடையில் தேவை நெகிழ்ச் யற்றதாலுல் எனலுகும் ?

6. 13 வெளிவிவசாயத்தில் 12 இலிருந்து ஒவ்வொரு டொலரை எடுத்து விவசாயத்திலுள்ள ஒனறுக்குக் கொடுப்பதாலுள்ள நன்மையை ஆராய்க. அந்த டொலரைக் கொடுக்கும் வழிவகைகளை ஆராய்க.

7. பின்வருமாறு பேராசிரியர் டட்லி ஜோன்சன் (வாஷிங்டன் சர்வகலா சாலை) கூறுகிறார்.

"சாத்திய எடுகூற்று : சமூகம் வறியவர்க்கு உதவிசெய்யவேண்டும். பக்க எடுகூற்று : (இதன் உண்மை சந்தேகத்துக்குரியது) விவசாயிகள் வறியவர். முடிவு: (சந்தேகத்துக்குரியது) ஆனபடியால் சமூகம் விவசாயி களுக்கு உதவி செய்வதாலுல், தொழில்வாரியாக அது செய்யப்படக் கூடாது. அவர்கள் வறியவர்கள் என்றகாரணத்தினுலேயே செய்யப்பட வேண்டும். அதாவது வருமான அடிப்படையில் உதவி செய்யவேண்டும்."

பேராசிரியரின் கருத்தென்ன ?

8. பின்வரும் கருத்துக்களைப் புனராலோசனை செய்க. விவசாயத்தில் நெகிழ்ச்சியற்ற தேவையும் சப்பிளையும் ; சமநிலை ; விவசாய நுண்தொழில் அபிவிருத்தியும் உணவிலே செலவு செய்யப்பட்ட வருமானத்தின் குறை யும் வீதமும்.

புதிய டீலுக்கு முன்னிருந்த விவசாய உதவிகள்.

சுதந்திரமான விவசாய விலைப் போக்கு.

மட்டுப்படுத்தல், ஆதாரம், நுகர்வோர் உற்பத்தியாளர் வித்தியாசமா யிருக்கும் நிலையில் நேரடிக் கொடுப்பனவுகள். சுதந்திர விவசாய விலைகள் சார்பாகவும் பாதகமாகவுமுள்ள நியாயங்கள் ; பொருள்களைக் குவித்துவிடல் ; நெடுந்தவணைப் பரிகாரமும் குறுந்தவணைப் பரிகாரமும்.

அனுபந்தம் : ஊகவியாபாரம், அபாயம், காப்புறுதி என்பனபற்றிய பொருளாதாரம்

காலம், இடம் என்பவற்றுக்குக் கட்டுப்படாத விலைச் சம்பந்தங்களை ஆராய்வதற்கு இங்கே நாம் சப்பிளை, தேவை என்ற ஆயுதங்களைப் பயன் படுத்துகிறோம். அபாயம், ஊகவியாபாரம், சூதாட்டம் என்பவற்றில் சம்பந்தப்பட்ட முக்கியமான பிரச்சினைகளை நாம் இதில் அறிமுகம் செய்கி றோம். தானியம், பருத்தி என்பவற்றின் விற்பனவு, கொள்வனவு என்பவற்றைப் பற்றி மாத்திரமன்றி, சிறு கடதாசித் துண்டுகளைக் கொள் வனவு விற்பனவு செய்வதைப் பற்றியும் ஆராய்கிறோம்.

இந்தக் கடதாசித்துண்டுகளுக்குப் பண்டப் பொருத்தம் என்று பெயர். சிகாகோ வியாபாரசபை, நியூ ஒளியன்ஸ் பருத்திக்கடை போன்ற நியமப் பண்டப் பசாரில் தரகர் பரிமாறும் பொருத்தங்களே இவை. பொருத்தம் என்பது உடன்படிக்கை. நிசமான பருத்தியையோ, தானியத்தையோ கண் ணுற்காணுமலே இந்தப் பண்டங்களில் நாம் வியாபாரஞ் செய்யலாம். இத் தகைய பொருத்தங்களிலே வியாபாரஞ் செய்யும் நாம், விரும்பாத ஒரு விடயம், நாம் இம்முறையில் வாங்கும் பண்டங்கள் நமது வாசலில் லொறிகளிலே வந்து இறக்கப்படுவதற்குக் காத்துநிற்கும் நிலையே. ஊக வியாபாரிகள் பண்டங்களைக் கண்ணுல் காணமாட்டார்; விலைவுகாலங் களிலே நுகர்வோரிடையே இப்பண்டங்களைப் பகிர்ந்துவிடப்போதிய உதவி செய்வர்; மிஞ்சிய பண்டங்களைச் சேமித்து வைக்கவுந் துணைபுரிவர்.

பேணுட் பரூச் என்ற முதிர்ந்த அரசியல் அறிஞர் தமது சுயசரிதையிலே, பேராசிரியர் ஜி. பி. நியூகம் 10 வருடத்துக்கு முன்னர் சப்பினை தேவை பற்றி நிகழ்த்திய பேச்சைக் கேட்டுத் தாம் ஊகவியாபாரத்தில் இறங்கி 10 இலட்சம் டொலருக்குமேலே உழைத்ததாகக் கூறியுள்ளார். இந்த அனு பந்தத்தை வாசிப்பதால் நீங்கள் தனவந்தராகிவிடமாட்டீர்கள். மேலும் இதை வாசியாதுவிட்டால் மேல்வரும் அத்தியாயங்களை விளங்கமுடியாத நிலைமை உண்டாகாது. ஆனல் ஊகவியாபாரம் உருசிகரமானதொரு விட யம். சப்பினை, தேவை என்பவற்றை எவ்வாறு பயன்தருமாறு பிரயோகிக்கலா மென்பதற்கு உதாரணமாக அமைந்து அமையலாம். ஊகவியாபாரம் சிக்க லான விடயமானபடியால் ஆரம்ப நூல்களில் அதைப்பற்றிப் பூரணமாகக் கூறிக் கொள்ளமுடியாது.

பூமிசாத்திர ரீதியான விலைக்கோலம்

நன்றாக அமைக்கப்பட்டதொரு போட்டிச் சந்தையிலே குறித்த ஒரு காலத்திலும் இடத்திலும், தனி ஒரு விலையே நிலவும். இதற்குக் கார ணம் ஊகவியாபாரிகளும் தரகருமாவர். இவர்கள் சந்தைவிலை நிலை வரத்தைக் கவனித்துக்கொண்டேயிருப்பர். விலைகளில் வித்தியாசமிருப்ப தைக் கண்டால் இவர்கள் மலிவான இடத்திலே பண்டங்களை வாங்கி ஒறுப்பான இடத்திலே விற்று இலாபஞ் சம்பாதிப்பர். அத்துடன் விலையை யும் சமநிலைப்படுத்துவர்.[1]

மிகத் தூரத்திலுள்ள இரண்டு சந்தைகளில் இரண்டுவிதமான விலைகள் நிலவலாம். சிக்காகோவிலே ஒரேரகக்கோதுமை, ஒறுப்பாகவும் கன்சாஸ் நகரில் மலிவாகவும் பெறலாம். இதற்குக் காரணம் கப்பற்போக்கு வரத்து, காப்புறுதி, வட்டிச் செலவு முதலிய செலவினங்களே. சிக்கா கோவில், கப்பற் செலவு காரணமாக ஒரு சில சதம் விலை ஏறுமானல்

1. சிகாகோ வியாபாரச சபை தானியவியாபாரத்துக்குப் போனது. இங்கே விலைமாற் றத்தைப் பார்த்து அனருடம் ஊகவியாபாரம் நடத்தி இலாபம்பெறும் 100 தரகர்களிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய வியாபாரம் ஒவ்வொருநாள் முடிவிலும் முடிந்துவிடும். இலாபத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு அவாகள் பேசாமல் நித்திரை செய்யப்போய்விடுவர்.

ஊகவியாபாரிகள் கன்சாஸ்நகரில் வாங்கி சிக்காகோவுக்கு ஏற்றுமதி செய்வர். இதனால் கன்ஸாஸ்நகரில் விலை ஏறும்; சிக்காகோவில் விலை குறையும்.

இத்தகைய மாதிரிகள் சம்பந்தமாய் எவரும் சட்டமியற்றுவதில்லை. இவை சப்பிளை தேவை என்பவற்றிலிருந்து பிறபபன.

காலப்போக்கிலே ஊகவியாபாரமும் விலைப் போக்கும்: இடத்துக்கேற்ற மாதிரி போட்டிச் சந்தையில் விலைப்போகு ஒருவகையிலிருப்பது போலவே காலதத்துக்கேறறமாதிரியும் திடமான விலைக்கோலமுண்டு. ஆனால் இவ்விடயத்தில் வருங்காலம் எப்படி அமையுமென்று கூறுவது கடினம். அதனால் இம்முறை பூரணமறறதாயுள்ளது. எனவே இதன் சமநிலை அடிக்கடி கலைக்கப்பட்டு மறுபடியும் திரும்ப உருவாகிறது. இதறகுக் கடலின் மேற்பரப்பை உவமையாகக கூறலாம்.

பருவகாலக் கோலங்களை நிலைப்படுத்தல்: வருடத்திலே ஒரு பருவ காலத்தில் விளைவு செய்யப்பட்ட ஒரு தானியம் பற்றிய இலேசான விடயத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்போம். இந்தப் பயிர் வருடம் முழுவதும் விளைந்துகொண்டிருகக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்தத் தானியத்துக்குப் பஞ்சமுண்டாகும். தானியத்தைச் சேமித்து வைக்கவேண்டுமென்று சட்டமில்லை. எனவே இந்தத் தானிய அருநதலை எவ்வாறு தவிர்க்கலாம்? இது தான ஊகவியாபாரிகளால் தமது இலாபங்கருதிச் செய்யப்படுகிறது. விடயமறிந்த யூகவியாபாரி, இந்தத் தானியவிடயங்களில் நிபுணராயிருப்பார். தானியம் முழுவதையும் முதுவேனிற்காலத்திலே சந்தையிற்சேர்த்தால் அதன்விலை நனறுக இறங்கிவிடும்; பின்னர் சில காலங் கழித்துத்தானியத்துக்குப போகமிலலாதபோது, அது சந்தையில் அருந்தலாயிருப்பதால் சுரம் போல விலை ஏறிக் கொண்டேபோகும். இதை அவர் அறிந்திருப்பார்.

ஊகவியாபாரிகள் இல்லாவிட்டால் மேற்படி நிலைமைதான உண்டாகும். தானியம் மலிவாயிருக்குமபோது அவர்கள் அதை வாங்கிச் சேமிப்பர். விலை ஏறுமபோது அதைவிற்பர். அதுவரை தானியம் பண்டசாலையிலேயே இருக்கும். இதனால் அவர்களுக்கு இலாபமுண்டாகிறது. இவ்வாறு செய்வதனால் விளைவு காலதிலேகூட தானியததுககு உள்ள தேவையை அதிகரிக்கிறார்கள். அதனால் விலை ஏறுகிறது. வசந்த காலத்திலே தானியத்தின் சப்பிளையை அதிகரித்து, விலையை இறககி விடுகிறார்கள். விலையை வருடம் பூராவும் சமநிலைப்படுத்திககொண்டிருககுமபோதே மாதாமாதம் சந்தைக்கு வரும் சப்பிளையையும சமநிலைப்படுததுகின்றனர். இது நிகழவேண்டியதொரு கருமமே.

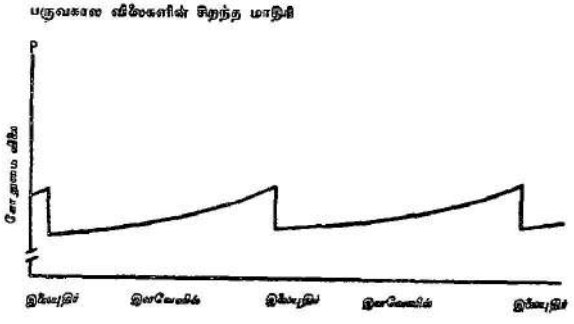
ஆனால் ஊகவியாபாரிகளிடையே போட்டியிருக்குமானால் எவரும் அதிக இலாபமடையமாட்டார்கள். ஊகவியாபாரி தானியத்தையோ பருத்தியையோ கண்டிருக்கவும்மாட்டான். பண்டசாலையைக்கூடப் பார்த்திருக்க மாட்டான். அவன் வாங்குவதும் விற்பதும் சிறிய கடதாசித்துணடுகளே. ஆனால் நடப்பது மேலே சொன்னவிடயந்தான்.

இலோபமோ நட்டமோ கொண்டுவராத மாதாந்த விலைமாதிரி ஒன்றே யொன்றுண்டு. இது நிரந்தரமான விலைமாதிரியன்று. தூரத்துக் கேற்றாற்போல் போக்குவரத்துக்கூலி அதிகரிக்கும். அதையொட்டித் தானியத்தின விலை உயரும். அது போலவே காலத்தை யொட்டியும் விலை மாதத்துக்கு மாதம் உயரும். இது பண்டசாலையில் பொருளைச் சேமித்து வைக்கும் செலவு காரணமாக உண்டாகிறது. ஒரு வருடச் சக்கரத்தில் விலைகள் மாறும் முறையைப் படம் 6 காட்டுகிறது. மாதாமாதம் விலை உயர்வு ஒரே நிலையிலிருப்பதில்லை. ஏனெனில் பண்டசாலையில் அடைபட்டுக் கிடக்கும் தானியத்துக்கான விலைபபணம் தொடர்வட்டிகொடுத்து வருகிறது.[1]

எதிர்பார்க்கக்கூடிய ஏற்ற இறக்கங்களை நிலைப்படுத்தல்

பருவகால விளைவைப் போல எல்லா நடைமுறையிலுள்ள விலை ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் பற்றி முன்னேறியே தீர்க்கதரிசனங் கூறிவிடமுடியாது. அடுத்த வருடத்துக் காலநிலையை யார்தான அச்சொட்டாகக் கூறமுடியும்? அல்லது அண்மையில் சூருவளியுண்டாகுமென்று யார்தான் முன்கூட்டியே கூற முடியும்? ஆனால் ஹகவியாபாரிகள் வருங்காலத்தில், ஒரு பொருளுக்கு

பண்டமொன்று சேமிக்கப்படுவதானால், சேமிக்கும் செலவுக்குச் சமமாக எதிர்பார்த்த விலை ஏறவேண்டும்.

படம் 6. விளைவுக் காலத்தில P மிகக் குறைவாயிருக்கும். சேமிக்கும் செலவுடன அது மெதுவாக உயரும். இது அடுத்த விளைவுகாலம்வரையிருக்கும். இந்தமாதிரியானது நுகாவைச் சமன படுத்தும. ஆனால் மறறமாதிரியில் விளைவுகாலத்தில் அதிக பண்டமும், முதவேனிலில் விலையிறக்கமும், கோடையிலே பண்டம் அருந்தலாகவும், விலைஉயர்வாகவும் காணப்படும்.

[1]. உதாரணமாக நான் தானியத்தைச் சேமிக்கும் பண்டசாலை அதிபதியானால் எனது சேமிப்புச் செலவுக்குத் தகுந்தவாறு தானியத்தின் விலை ஏறுமா என்பதைச் சாத்திரம் பாத்து அறிய வேணடியதில்லை. இன்றைய சநதையே எனக்கு வருங்காலவிலையைக் கூறி விடும். இந்தவிலை நிகழ்காலவிலையிலும் அதிகமாயிருந்தால் நான் உடனே தாமதமின்றித் தானியதைச் சேமித்து விடுவேன்.

எத்துணை அருந்தல் உண்டாகும் என எவ்வளவுதூரம் அச்சொட்டாகத் தீர்க்கதரிசனம் கூறமுடியுமோ, அவ்வளவுக்கு அந்தத் தானியத்தை அவர்கள் இப்போது கொள்வனவுசெய்து பிற்காலப் பரிமாறலுக்கு வைத்துக்கொள்வர். இதனால் (1) நிகழ்காலச் சப்பிளை குறையும் (2) தற்காலவிலை ஏறும் (3) சேமிக்கும் பண்டத்தின் தொகை அதிகரிக்கும் (4) வருங்காலச் சப்பிளை அதிகரிக்கும். (5) வருங்கால விலை குறையும். பொதுவாகக் கூறுமிடத்து விலை அதற்கேற்ற நிலைபெறும் ; நுகர்வும் திரப்படும்.

வாசகர் இதற்கு எதிர்மாறான போக்கைக் கற்பனை செய்து பார்க்கலாம். இங்கே ஊகவியாபாரிகள், விளைவு அபரிமிதமாகவும் எதிர்காலத்தில் விலையிறக்கமும் காண்பாராதலால், விலையைத்திரப்படுத்துவர். அதன்பின்னர் அவர்கள் எவ்வாறு "சுருக்கமாக விற்பனை செய்வர்[1]" (எதிர்காலத்தில் கொடுப்பதற்கு); இஃது எவ்வாறு நடப்பு விலையை விழச்செய்கிறது ; நடப்பு நுகர்வை எவ்வாறு உயர்த்துகிறது ; எவ்வாறு பண்டச் சேமிப்பைக், குறைக்கிறது என்பனபோன்றவற்றையெல்லாம் கற்பனை செய்து பார்க்க வேண்டும்.

அபாயம் பரவல். விலைகளைத்திரப்படுத்துவது ஒரு புறமிருக்க ஊக வியாபாரிகள் மற்றொரு முக்கியமான கடமையையுஞ் செய்கிறார்கள். வியாபாரத்திலேற்படக்கூடிய அபாயங்களை அவர்களே ஏற்று, மற்றவர்களுக்கு வரவிருக்கும் அபாயத்தை அகற்றிவிடுகின்றனர்.

உதாரணமாக, பண்டசாலைக்காரர் ஒருவர் ஏராளமான தானியத்தைச் சேமித்து வைகவேணடும். விலை ஏறினால் அவருக்குக் கொள்ளலாபம். இறங்கினால் பெரிய நட்டம். ஆனால் அவர் அபாயத்தைத் தவிர்க்க விரும்புகிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இதனை "தடைசெய்தல்" என்ற முறையால் அவர் நிறைவேற்றுகிறார். தரைப்படைக்கும் கடற்படைக்கு மிடையில் நடைபெறும் போட்டியில் பந்தயம் வைக்கும் ஒருவர் இரண்டு பக்கத்துக்கும் பந்தயம் வைத்தால் நட்டமோ இலாபமோ இல்லாமல் சமனாக முடிவைப்பெறுவது போன்றதே இந்தத் தடைமுறையும். இதற்கு ஓர் உதாரணம் தருவாம்.

[1]. சுருக்கமாக விற்பனை செய்வதில் ஒரு நூதனமுமில்லை. நான் என் புரோக்கருக்கு ஒரு கட்டளை கொடுக்கிறேன். நிகழ்கால விலையொன்றுக்கு, வருங்காலத்திலே ஒரு தொகைத் தானியத்தை வழங்குவதாக அதில் பொருந்திக்கொள்ளுகிறேன். கட்டளை கொடுத்த காலத்தில என கைவசம் தானியமில்லை. ஆனால பின்னர் தானியத்தை வாங்கி அந்த ஒப்பந்தத்தைச் சட்டப்படி நிறைவேற்றுகிறேன். பினனர் இபபோதையிலும் பாக்க நான் அதிகவிலை கொடுக்க வேண்டியிருநதால, எனகு நட்டமுணடாகும். ஆனால் எனது ஊகம் சரியாயிருந்து விலைகள இடைகாலதில வீழ்ச்சியடைநதால் நான் விறறதறகுக் குறைவாக வாங்கி இலாபமடைவேன். பங்குச சநதையிலே குறைவாக விற்றலும் இவ்வாறே நிகழும். ஆனால நான் விரும்பிய நேரத்தில தானியத்தை வாஙகிக்கொடுப்பேன். இதறகிடையில் பணடத்தை வாஙகியவர் பணடப்பதறகை வாங்குவார். எவ்வாறு ? என் தரகர் பஙகுபத்திரங்களைக் கடனுகத் தந்து பண்டத்தைக் கொடுக்க வழிசெய்கிறார். பினனர் நான் பண்டங்களைக் கொள்வனவு செய்யும்போது, பண்டங்களில் ஒரு தொகையை வாங்கிவிட்டுப் பத்திரங்களைத் தரகருக்குக் கொடுத்து விடுகிறேன்.

நான் தானியத்தைக் கடைசிக் கந்தாயத்தில் வாங்கிச் சேமிக்கிறேன். நான் பண்டசாலை நடத்துவதில் நிபுணன். கடைசிவரை ஊகமின்றி நடத்தப் பார்க்கிறேன். ஊகப்பந்தயம் எடுக்க எனக்கு விருப்பமில்லை. தானியத்தைச் சேமித்து வைத்த பின்னர் அதனைக் கொடுப்பதற்குப் புசலொன்றுக்கு எனக்கு 9 சதம் செலவாகிறது. எனவே இப்போதே உடன்பட்டுக்கொண்ட ஒரு விலைக்குத் தானியத்தை விற்கவிரும்புகிறேன். பின்னர் வைத்துக்கொடுக்க எனக்கு விருப்பமில்லை. ஊகச் சந்தையிருந்தால் " தடைசெய்தல் " முறை மூலம் நான் அதனைப் பயன்படுத்துவேன். எவ்வாறு தடைசெய்யலாம்? நவம்பர் மாதத்தில் வாங்கி மேமாதம் வரையும் சேமிப்பில் வைத்துக்கொடுக்கும் 5,000 புசல் சோளத்தில் ஒவ்வொரு புசலுக்கும் நான் இலிஞ்சேஞ்சுள்ள விவசாயிடமிருந்து 1 டொலர் வீதம் கொடுப்பேன் என வைத்துக்கொள்வோம். சிக்காகோ வர்த்தக சங்கம் நவம்பர் 30 ஆம் தேதியான இன்று மே மாதத்துச் சோளத்தின் எதிர்கால விலை 1.09 டொலர்என்று குறித்திருக்கிறது. இதில் 9 சத இலாபம் எனக்குண்டு. சேமிப்புச் செலவெல்லாவற்றையும் இழந்து உள்ளடக்கி, எனக்கு இலாபத்தையுந் தரக்கூடியதாயிருப்பதால், நான் சோளத்தைச் சேமிக்கிறேன். 5,000 புசல் மே மாதச் சோளத்தை எதிர்காலத்தில் கொடுப்பதாக நான் ஒப்பந்தஞ் செய்து " தடைமுறை " செய்கிறேன். (இந்த விவகாரத்தினால் புசலொன்றுக்கு அரைச்சதம் தரகுக் கழிவுண்டு. நான் எனது உடன்படிக்கை நிபந்தனையை நிறைவேற்ற, ''எல்லை "யைப் புசலுக்கு 10 சதத்துக்குக் குறையப்போடுமாறு என் தரகர் விரும்புவார். என்னிடம் நிசமான சோளம் பின்னர் கொடுப்பதற்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றித் தரகர் அக்கறை காட்டமாட்டார்).

இப்பொழுது நான் தடைசெய்ய மாட்டேன். என்னிடம் 5,000 புசல் நிசமான சோளம் பண்டசாலையிலுண்டு. அத்துடன் 5,000 புசல் மே மாதச் சோளம் விற்றுள்ளேன. சோளத்துக்கு அதிக தேவையில்லாத காரணத்தாலும், மாரிகாலத்திலே சோளம் விளைச்சல் அதிகமிருப்பதாலும் அடுத்த மே மாதம் வரையில் சோளம் 90 சதமாக விலையிறங்கினால் என்னநடக்கும்? என் சகோதரன் ஒரு பண்டசாலை வைத்திருக்கிறான். அவனும் என்னைப் போலவே விலையிறங்கியபோது சோளத்தை வாங்கியவன், " தடைசெய்யாமல்" விட்டுவிட்டான். அதனால் அவன் புசலுக்கு 10 சதம் இழப்பான், அது மாத்திரமன்று ; பண்டசாலைப் பராமரிப்புச்செலவாக (காவற்காரர் கூலி, முதலியன) 9 சதமும் இழக்கிறான். எனவே மொத்தம் புசலுக்கு 19 சதத்தை இழக்கிறான். தந்திரமுள்ள எனது விடயமெப்படி? எதிர்பாராதவிதமாக விலையில் மாற்றமுண்டானபடியால் நிசமான சோளத்திலே ஒரு புசலுக்கு 10 சதம் இழக்கிறேன். ஆனால் மே மாதம் வந்துவிட்டது. வர்த்தகச் சங்கவிலை அறிவிப்புகளைப் பார்க்கும்போது விலை 1.09 சதத்திலிருந்து 90 சதமாக வீழ்ச்சியடைவதைக் கண்டு ஆறுதலடைகிறேன்; எனெனில் இந்த விலையிலேதான் நான் கொள்வனவு செய்கிறேன் வருங்கால ஒப்பந்தங்களை நிறைவேற்ற. எனவே சுருக்க விற்பனவிலே

நான் 19 சதம் இலாபமடைகிறேன். இதுதான் நான் (என் சகோதரனும்) மொத்தமாக இழந்தது. அதாவது நிசமான சோளத்தை விற்பதால் இழந்தது. நான் செய்த "தடை", விலை மாற்றங்களிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றிவிட்டது. வலப்பக்கத்திலுள்ள நிசச் சோளச் சாகுபடியிலிருந்து நான் இழந்ததை இடப் பக்கத்திலுள்ள எதிர்காலச் சோளத் திலிருந்து பெற்றுவிட்டேன. எனக்குத "தடை" செய்ய உதவிய ஊக வியாபாரி எனது தோளிலிருந்து விலை அபாயமென்ற பாரத்தைத் தானே எடுத்துகொண்டார்.[1]

ஊகவியாபாரிகள் அச்சொட்டாகத் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுமளவுக்கு அவர்கள் திட்டமானதொரு சேவையைச் சமூகத்துக்குச் செய்கின்றனர். சரியாகத் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லாத அளவுக்கு, விலைவாசிகள் மாறுவதை ஊக்கப்படுத்துவர். விவசாய இலாகாவும், தனிப்பட்ட தாபனங்களும் கொடுத்த புள்ளிவிவரத் தகவலில்லாவிட்டால், சிக்காகோவர்த்தகச் சங்க வியாபாரிகள் வீண் வதந்திகளையும், சந்தைப் பேச்சையுமே கொண்டு கருமங்களை நடத்தவேண்டும். ஊகம் என்பது தொற்றுநோய் போன்றது. அது தொற்றிப் பரவும் இயல்புடையது.

சூதாட்டமும் இறுதிநிலைப் பயனைக்குறைத்தலும்[2]

குதிரைப் பந்தயத்தில் பந்தயம் பிடிப்பதும், லொத்தா டிக்கெட் வாங்குவதும போன்றதே ஊகவியாபாரமுமெனச் சிலர் கூறுவர். ஆனால் ஊக வியாபாரததை ஆதரிப்போர், உலகத்தில் விடயங்கள் எல்லாம் தாறுமாறாய் நிகழ்வதால் எல்லாக் கருமங்களிலும் அபாயமிருக்கிறது; இந்த அபாயத்தை யாராவது பொறுகவேண்டும்; ஊக வியாபாரியின் அறிவும் முயறசியும் சமூகத்துக்குப் பயனுடையனவாகும்; இதனால் விலை ஏற்ற இறக்கங்களும், மற்றவர்களுக்கேற்படக்கூடிய அபாயங்களும் குறைக்கப்படுகின்றன என வாதிக்கின்றனர். இ்து எப்பொழுதும் நிகழக்

1. யுத்த பயமேற்பட்டதால் மே மாதச் சோளத்தின விலை 1.19 டொலராக உயர்ந்துவிட்ட தெனவைத்துகொள்வோம். தடைசெயப்படாத என் சகோதரன, பண்டசாலைகாரன என்ற முறையிலே இடைகும் 9 சதததோடு புசலொன்றுகு 10 சதக கொள்ளலாபத்தையும் பெறுகிறன. என கதி என்ன ? நிசக கோதுமை விடயதில் அதை நான 1 டொலருக்கு வாங்கி 1.19 டொலருக்கு விற்பதால் இலாபமடைகிறேன். மேமாதக் கோதுமையை நான 10 சதம் அதிகமாக வாஙகுவதால் 10 சதம் நட்டமடைகிறேன். எனவே எனக்குப் பண்டசாலைச செலவான 9 சதம் மாத்திரமே கிடைகிறது. தானியவிலை ஏற்ற இறக்கத்தால இது பாதிகபடமாட்டாது. இயந்திரகாரா, விவசாயிகள், பண்டசாலைகாரர் எனபவர் விடயத்தில் தடைசெய்வது சிக்கலானவிடயமாக வரலாம். ஊகவியாபாரிகளைத் தூண்டுவதற்காக, மே மாதத் தானியத்தின் நவம்பா விலைச் சராசரியில் மே மாதத்தில விலைப்படக்கூடியதாய் எதிர்பார்க்கும், நிசத்தானியம் 1.09 டொலருக்குச் சிறிது குறைவாகவே விற்பனையாகவேண்டும். இதன் அர்த்தமென்ன ? அபாயத்தைத் தாங்கும் ஊகவியாபாரிகளுக்கு, தாம் உதவும் காப்புறுதி போனற அபாயத்துக்கு ஒருவட்டம் தேவைப்படும. இந்த வட்டத்தை உற்பத்தியாளரும் நுகர்வோருமே தாங்கவேண்டும்.

2. பக்கம் 582 இல் உள்ள இறுதிநிலைப்பயன் சம்பந்தமாக ஆராய்ந்தவற்றோடு இது சம்பந்தமுடையது.

கூடிய விடயமன்று. ஊகவியாபாரம் நிலைமையைத் திரமற்றதாக்கவும் கூடும்; ஆனால் மேலே கூறிய காரணங்கள் நியாயமானவையே. சூதாட்டம் ஏன் கண்டிக்கப்படுகிறது? முக்கிய காரணம், ஒழுக்கத்தையும், சமயத்தையும் சார்ந்தது. இது சம்பந்தமாகப் பொருளியலறிஞர் ஒன்றுஞ் சொல்லமுடியாது. ஆனால் பொருளாதார அடிப்படையில் சூதாட்டத்துக் கெதிரான காரணங்களுமுண்டு. முதலாவது சூதாட்டத்தினால் பணம், கைமாறுகிறதேயன்றி புதிய பணமோ பண்டமோ ஆக்கப்படவில்லை.[1] புதிய உற்பத்தி எதையும் சூதாட்டம் உண்டாக்காவிட்டாலும், காலத்தைக் கழிக்க உதவுகிறது. காலப்போக்குக்கு மேலாக நேரத்தைக் கொல்லுதல் என்ற வகையில் சூதாட்டம் பயன்படுமானால், தேசிய வருமானத்தை அது குறைக்கிறது.

சூதாட்டத்தினாலுண்டாகக்கூடிய இரண்டாவது குறைபாடு, அது சமமற்ற நிலைமையை உண்டாக்குவதோடு, வருமானத்திலே நிலையில்லாத தன்மையையுந் தருகிறதுஎன்பதே. ஒரு தொகைப் பணத்தோடு சூதாட்ட மேசையில் சூதாட உட்காருவோர் பலவேறுதொகைப்பணத்தோடு வீடு திரும்புகின்றனர். சூதாட்டக்காரனும் அவனுடைய குடும்பமும் ஒரு நாள் மிகச் செல்வ முடையவர்களாக விளங்கலாமென எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் அதிட்டம் மாறினால் அவர்கள் பட்டினிகிடக்கவும் ஏற்படலாம்.

மீண்டும் குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப்பயன் : ஆட்களிடையே காலப் போக்கில் வருமானத்தில் வித்தியாசமிருப்பது நீயது எனக் கருதப்படுகிறது. 1.000 டொலர் மேலதிக வருமானத்தால் உண்டாகும் இலாபத்தின் பயனிலும் 1,000 டொலர் இழப்பதனால் உண்டாகும் நட்டத்தின் பயன் அதிகமாகும். நியாயமான வாய்ப்புள்ள இடத்தில் ஒரு பந்தயம் பொருளாதார நட்டத்தையுடையதாயிருக்கும். இழந்த பணமும் இலாபமடைந்த பணமும் சரியாயிருககலாம். ஆனால் இலாபமடைவேனென்ற திருப்தி நட்டமடைவேனென்ற திருப்தியிலும் பார்க்கக் குறைவாகவேயிருக்கும்.

மக்கள் பெரும்பாலும் ஒரே தன்மையுடையவர். ஒழுக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒப்பிடப்படக்கூடியவர். அவர்களுடைய பயனுடைமையைக் கூட்டலாம். இவவாருனால் தனவந்தர் பெற்ற செல்வம் வறியவர் இழந்த செல்வமளவுக்கே பொதுப்பயனுடையதாயிருக்கும். சூதாட்டத்தைக் கண்டிக்கு முகமாக இநத நியாயம் கூறப்படவில்லை. வருமானத்திலுள்ள

1. தொழில் முறையிலமைந்த சூதாட்டத்திலெலலாம், சூதாடுவோர் ஈற்றில் நட்டமடைவர். சூதாட்டம் நடத்துவோர் சார்பாகவே அதிட்டவாய்ப்புக்கள் சாரும். நேர்மையுடன் சூதாட்டம் நடத்தும சொநதக்காரர்கூட கடைசியில நயமடைவர். நண்பர் தமது விநோத காலப்போக்குக் காக நடத்தும சூதாட்டம் ஒருவகையான நுகர்வு நடவடிக்கையாகும். சமூகத்துக்கு இதனாலுண்டாகும் செலவு பூச்சியமெனலாம். அதிட்டச் சீட்டு வாங்குவோர் நடைமுறை நுகர்வைக் குறைத்துச சில சமயம் அதிட்டப்பணம் பெறுவர். சூதாட்டத்தினால் உண்டாகும் வருமானத் தாரதம்மியம் கூடுவதால, பழைய சமூகங்களிலும் இக்காலச் சமூகங்களிலும், சேமிப்பும், மூலதன ஆக்கமும் முன்னேறுவதற்கு வழிவகுக்கப்பட்டுள்ளன.

தாரதம்மியங்களைக் குறைக்கும் முகமாக வரி விதிப்பதற்கு ஆதரவளிக்கும் நோக்கமாகவே இது கூறப்படுகிறது.

குடிசனப் பெருக்கம் சம்பந்தமாக மல்தஸ் கூறிய கொள்கையில் குறைந்துசெல் பயனே அடிப்படையாயிருப்பது போல தொழில்முறைச் சூதாட்டத்தைக் கண்டிக்கப் பல பொருளியலறிஞர் குறைந்துசெல் இறுதி நிலைப்பயன் விதியைப் பயன்படுத்துவர். காசு வருமானம் உயர உயர புதிய ஒவ்வொரு டொலரும் பயனுடைமைக்கு ஓரளவு சேர்த்துக்கொள்ளுகின்றது. ஆனால் அது குறைந்துகொண்டே செல்லும். அவ்வாறே பணத்தைக் கொண்டு வாங்கும் ஒவ்வோர் அலகு மேலதிக பண்டமும் குறைந்த திருத்தியையே கொடுத்துக்கொண்டு வரும். ஒரு பண்டத்தை எமது தேவைக்கு மேலாகப் பெறமுடியுமானால் (உதாரணம் காற்று) அப்பண்டம் இலவசப் பண்டமாகிறது. எனெனில் அப்பண்டத்தின் மேலதிக அலகினால் எவ்வித புதுப்பயனும் எங்களுக்கு உண்டாவதில்லை.

ஊகவியாபாரிகளால் ஏற்படும் இலட்சியமான நிலைப்படுத்தல் ஏன் சிறந்தது.

காலப் போக்கிலே மொத்தப் பயனை இலட்சியமான ஊகவியாபாரம் எவ்வாறு உச்சநிலையுடையதாக்கும் எனபதைக் காட்ட இறுதிநிலைப் பயன் சம்பந்தமான கருவிகளை நாம் பயன்படுத்தலாம். நுகர்வோர் ஒவ்வொரு வருக்கும் அந்தந்த வருடத்துக்குரிய பயன்படு பொருள் அட்டவணை உண்டு எனக் கொள்வோம். இரண்டு வருடங்களிலே முதல் வருடத்தில் பெரிய விளைவுண்டானது; அதாவது ஓர் ஆளுக்கு மூன்று அலகு கிடைத்தது; இரண்டாவது வருடத்தில் ஓர் ஆளுக்கு ஓர் அலகு வேளாண்மையே கிடைத்தது இந்தப்பற்றாக்குறையை முன்னேறியே அறிந்திருந்தால் 2, வருட நாலு அலகு மொத்தத்தை இரண்டு வருடத்துக்கும் சமனாக எவ்வாறு பிரித்துவிடலாம்?

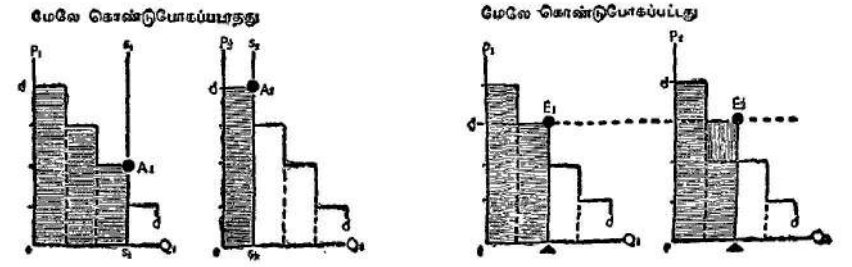
பண்டசாலைச் செலவு, வட்டி, காப்புறுதிச் செலவு என்பவற்றையும் பயனுடைமை வீதத்தையும் கணக்கெடுக்காதுவிடுவோம். இரண்டு வருடத்துக்குமான மொத்தப் பயனுடைமை, ஒவ்வொரு வருடத்திலும் நுகர்வு சமனாயிருந்தால், உச்சமாக்கப்படும்.

கிடைக்கும் மொத்தப் பொருள்களை ஒரே அளவு நுகர்வாகப் பிரிப்பது வேறுவகையில் பிரிப்பதிலும் பார்க்கச் சிறப்புடையதாகும். ஏன்? குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப் பயன் விதி இருப்பதால். காரணம்?

உதாரணமாக இரண்டாம் வருடத்திலும் பார்க்க முதல் வருடத்திலே நான் அதிகம் நுகர்வேன் என்று வைத்துக்கொள்வோம். எனது கடைசி அலகின் இறுதிநிலைப் பயன் முதல் வருடத்திலே குறைவாகவும் இரண்டாம் வருடத்திலே அதிகமாகவுமிருக்கும். முதல் வருடத்திலிருந்து இரண்டாம் வருடத்துக்குக் கொஞ்ச விளைவை மாற்றினால் குறைந்த இறுதிநிலைப் பயனிலிருந்து அதிக இறுதி நிலைப்பயன் பெறுவேன். இது மொத்தப் பயனுடைமையை உச்சநிலைக்குக் கொண்டு செல்லும்.

இலட்சியமான ஊகவியாபார முறை இதைத்தான் அச்சொட்டாகச் செய்கிறது.

ஊகவியாபாரிகள் வட்டி, பண்டசாலைச் செலவு, காப்புறுதிச் செலவு என்பவற்றைக் கணக்கிலெடாமல் அடுத்த வருடத்துக் குறைவான விலைவை அச்சொட்டாக முன்னேறியே சொல்லமுடியுமானால் என்ன செய்வர்? இந்த வருடத்துக் குறைவான விலையுள்ள அதிக விலைவிலிருந்து பொருள்களை அடுத்த வருடத்துக்கு மாற்றுவது, அடுத்த வருடத்து அருந்தல் விலையில் விற்பதிலும்பார்க்க நல்லதென எண்ணுவர். இந்த வருடத்துச் சப்பிளையிலிருந்து ஊகவியாபாரி பொருள்களைக் கழித்து அடுத்த வருடத்துக்குச் சேர்ப்பதால் என்ன நடக்கும்? இரண்டு விலையும் சமனாக்கப்பெற்றுத்தான் சமநிலையுண்டாகும். எனவே மேலும் அதிக விலைவை அடுத்த வருடத்துக்கு எடுத்துச் செல்லத் தூண்டுதல் ஏற்படாது[1]. (ஊக வியாபாரியின் முயற்சிக்காக ஓரளவு சிறிய கொடுப் பனவைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் உதாரணத்தை இலேசாக்குவதற்காக எல்லாச் செலவுகளையும் கணக்கிலெடுக்காமல் விட்டு விட்டோம்.)

படம் 7. இலேசாக வர்ணந் தீட்டப்பட்டவை ஒருவருடத்தில் அனுபவிக்கப்படும் மொத்தப் பயனுடைமை. ஓர் அலகை அடுத்த வருடத்துக்கு எடுத்துச் சென்றால் Q வும் P யும் சமனாகும். அதுதவிர வெள்ளைநிறப் பகுதியின் அளவால் மொத்தப் பயனுடைமை அதிகரிக்கும்.

1. வரைபடத்தின் மூலம் இந்தக் கருத்தை விளக்கலாம். பயனுடைமையை டொலரிலே கணக்கெடுப்பதானால் டொலர் ஒவ்வொன்றும் இறுதிநிலைப் பயனைக் குறிப்பிடுமானால் தேவைக்கோடு 588 ஆம் பகுதியிலுள்ள இறுதி நிலைப்பயன் கோடுபோலவே காணப்படும். படம் 7 இலுள்ள இரண்டு கோடுகளும், மற்ற வருடத்துக்குப் பொருள்களைக் கொண்டு செல்லாத போது நடக்கக்கூடியதும், A_1 இல் S_1 S_1, dd ஐ வெட்டும் இடத்தில் விலை முதலில் நிர்ணயிக்கப்பட்டும், இரண்டாவது A_2 வில் குறைந்த சப்பிளை S_2 S_2, dd ஐ வெட்டும் இடத்தில் நிச்சயிக்கபபட்டும் உளளதுமான நிலையைக காட்டும். வர்ணந் தீட்டப்பட்ட பிரதேசத்தின் மொத்தப் பயனுடைமை தலைகு $(4+3+2)+4$ அல்லது 13 டொலர் ஆகும். அனால இரணடாம் வருடத்துக்கு 1 அலகை ஊகவியாபாரிகள் எடுத்துச் செல்வதானால் P யும் Q வும் E_1, E_2 என்ற தானங்களிற் சமனாகபபடும். இலோசன வர்ணந் தீட்டப்பட்ட பிரதேசங்களின் மொத்தப் பயன் தலைகு $(4+3)+(4+3)$ அல்லது 14 ஆகத் தேறும். (பயனுடைமையில் 1 டொலர் இலாபம் வெள்ளைப் பகுதியால் அளக்கப்பட்ட தென்பதைக் காட்டுக. இது மூன்றும் அலகின் இறுதிநிலைப்பயனுடைமையிலும் இரண்டாம் அலகின் இறுதிநிலைப் பயனுடைமை எவ்வளவு அதிகரித்துள்ளதென்பதைக் காட்டும்.)

எந்த ஊகவியாபாரியும் வருங்கால நிலையை அச்சொட்டாகக் கூறமுடியாது. அவர்கள் பிழைவிடுவது இயற்கை. அவர்கள் ஊர் வதந்திகளையும், பொதுமக்களின் ஆராய்ச்சியில்லாத கூக்குரல்களையும் கேட்பர். எனவே நிலைமை இங்கு குறிப்பிட்டது போலச் சிறப்புடையதன்று. ஊகவியாபாரிகள் கூர்மையோடு வருங்கால நிலையை எவ்வாறு தீர்க்க தரிசனம் சொல்ல முடியுமோ அவ்வளவுக்கு அவர்களும்[1] தூரதிருட்டியுள்ள அரசாங்கத் தாபனங்களுங்கூட பயனுள்ள திரமான நிலையை ஊண்டாக்க உதவலாம்.

காப்புறுதிப் பொருளாதாரம் :

காப்புறுதியும் ஒரு சூதாட்டமே. ஆனால் சூதாட்டம் கெடுதியான பயனை யுண்டாகும்; காப்புறுதி நன்மையான பயனை உண்டாக்கும்.[2] சூதாட்டம் அபாயத்தையுண்டாகும் ; காப்புறுதி அபாயத்தைக் குறைக்கும். நெருப்புக்கு இரையாலால் நட்ட ஈடுபெறும் நோக்கத்துடன் ஒருவர் தமது வீட்டைக் காப்புறுதிசெய்கிறார். அப்போது வீட்டுச் சொந்தக்காரர் காப்புறுதிக் கம்பனியோடு ஒரு பந்தயம் வைகிறார். அதாவது தமது வீடு எரிந்துவிடுமென்று பந்தயம் பிடிக்கிறார். வீடு எரியாவிட்டால், எரியும் வாய்ப்புக்கள் குறைவாயிருந்தால் வீட்டுச் சொந்தக்காரர் தாம் கட்டும் தவணைப் பணத்தை இழக்கிறார். வீடு எரிந்துபோனால் கம்பனி முன்னர் சம்மதித்த நட்ட ஈட்டைக் கொடுக்கவேண்டும்.

தீயுக்கீடாகச் செய்யும் காப்புறுதியைப் போன்றதே சீவிய காப்புறுதியும், விபத்துக் காப்புறுதியும், கார் காப்புறுதியும் எனைய காப்புறுதிகளுமாகும். இலண்டனிலுள்ள பெரிய காப்புறுதி கம்பெனியான லோயிட்ஸ் என்ற கம்பெனியில் எந்தவகையான காப்புறுதிக்கும் ஒழுங்கு செய்யலாம். ஆனால் அந்தக் கம்பெனி கிறிஸ்மஸ் தினத்தன்று பனிக்கட்டி பெய்யாது என் 10,000 டொலருக்கு உன்னோடு பந்தயம் வைக்கமுடியாது. இந்தப் பந்தயத்தைக் கோட்டிலே வாதாடி வெல்ல முடியாது. ஏனெனில் எனக்கு "காப்புறுதி செய்யகூடிய அக்கறை" அதில் இலலை. ஆனால் பனிக்கட்டி விளையாட்டுக் காரியாலயம் ஒன்றின் சொந்தக்காரன்

[1]. (1) கூடிகொண்டிருகும் இறுதிநிலைப்பயனுடையவர்கள சூதாடகூடாது. காப்புறுதி செயயவேணடும. ஆனால அதிகரிகும இறுதிநிலைப்பயன உடைய ஒருவர் தாம எதிர்பார்க்கும பயனுடைமையை, சூதாடுவதாலும் காபபுறுதி செய்யாமல விடுவதாலும உச்சநிலையடையச் செய்வா.

(2) ஒருவருககு இறுதிநிலைபபயனுடைமை எவ்வாறு மாறும் எனபதைப் பரீட்சிக்க அவா நிகழ்தகவுகள சமபந்தப்பட்ட கருமஙகளில் எவ்வாறு நடந்துகொள்வாரென்பதில எந்த ஒரு பொருளியலறிஞரும தமது அவதானங்களைப் பயன்படுததுவாரானால அவா ஒன்றை யொன்று பறறிச்செலலும் வாதத்தில ஈடுபடுவார். அது பின்வருமாறு :—சூதாடுவோர் சூதாடவே வேண்டும். காபபுறுதி செயவோர் காபபுறுதிசெய்யவேவேண்டும். சூதாட்டதை நிறுதத வேண்டுமென்ற வாதத்தில ஈடுபடுவோா சமயக் காரணஙகளையோ அறவொழுக்க காரணங்களையோதாம் காட்டவேணடும்; அலலது நியாயம் கூறுதிருக்க வேண்டும்; அல்லது தனிமனிதனுக்கு எது நல்லதென்பதைச் சமூகமே அறியும் என்ற நியாயத்தைக் காட்டலாம் அலலது நாமெலலாம குறைவுடையவர்கள் என்று கூறலாம். மிதமான சூதாட்டத்தைச் சமூகத்திக்குப் பயனுளள கருமங்களில் திருப்பிவிடலாமெனச் சில அரசியல் பொருளறிஞர் கூறுவர்.

அந்தப் பணத்தைப் பனிக்கட்டிபெய்யாததால் இழக்க நேர்ந்தால், அவனுக்கு அதில் அக்கறையுண்டு. எனவே அப்படி ஒரு காப்புறுதிப் பொலிசியை அவன் வாங்கலாம். இந்த இரண்டுவகை காப்புறுதிக்கு மூள்ள வித்தியாசத்தைப் பொருளாதாரக் கொள்கை எடுத்துக் காட்டும்.

காப்புறுதிக் கம்பனி சூதாட்டத்திலீடுபடவில்லை. ஏனெனில் தீர்க்கதரிசனம் கூறமுடியாததும், தனிப்பட்ட ஒருவர் விடயத்தில் அதிட்டமாகக்கருதக் கூடியதுமான ஒன்று, பொது மக்கள் விடயத்திலே தீர்க்கதரிசனம்கூறக் கூடியதாயும், ஒரே மாதிரி எப்போதுமிருக்கக்கூடியதாயுமிருக்கும். ஜே. சி. ஸ்மித் என்பவர் 20 வயதுள்ளவர்; நல்ல ஆரோக்கியமுள்ளவர். அவர் மேலும் 30 வருடம் இருப்பாரா என்பது அதிட்டத்தைப் பொறுத்தது. ஆனால் பெருந்தொகை சம்பந்தப்பட்ட விதியின்படி 1,00,000 தொகையான 20 வயதினர் நல்ல ஆரோக்கியமுடையவராயிருந்தால், குறித்த காலஎல்லைக்குப் பின் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையினரே உயிரோடிருப்பர். காப்புறுதிக் கம்பனி தான் நட்டப்படாத முறையிலே கட்டணத்தை விதிக்கலாம். எனவே கம்பனி சூதாட்டமிடுகிறதெனக் கூறமுடியாது. காப்புறுதி செய்பவர் விடயமெப்படி? அவரும் சூதாட்டமாடுகிறாரா? இது சூதாட்டமன்றெனக் கூறுவதுங் கடினமானதே. தன் வீட்டைக் காப்புறுதி செய்யாதவன் சூதாட்டந்தான் ஆடுகிறான். சிறியதொரு தொகைக் கட்டணத்தைச் சேமிப்பதற்கு விரும்பி அவன் தனது முழு வீட்டையுமே பணயம் வைக்கிறான். அவனுடைய வீடு எந்த வருடத்திலாவது எரிந்து போகாமலிருந்தால், அவன் பந்தயத்தில் வெற்றி பெற்றவனே. வீடு எரியுமானால் அவன் பந்தயத்தில் இழக்கிறான். அதன் பயனாகப் பெரிய தண்டனையைப் பெறுகிறான்.

வெற்றிதோல்வியில் அதிகம் அக்கறையில்லாத ஒருவனானால் "அதனாலென்ன? காப்புறுதி செய்யாவிட்டால் ஒருவன் சூதாடுவான். ஆனால் அந்தப் பந்தயத்தினால் கிடைக்கும் வாய்ப்புத் திருப்தியானதே. உண்மையில் வாய்ப்புத் திருப்தியுள்ளதெனவே கூறலாம். காப்புறுதிக் கம்பனி பதிவுப் புத்தகங்களை வைத்திருக்கவேண்டும்; காப்புறுதி உத்தியோகத்தருக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். இவ்வாறு பல செலவுகள் அதற்கு உண்டு. இச் செலவெல்லாம் கட்டணத்திலே தான் சேர்க்க வேண்டும் என்று கூறுவான்."

இதற்கு விடயங்களை ஆராய்ந்து உண்மை காணும் நிதானமான ஒருவன் பின்வருமாறு கூறுவான:—"நண்பர் மத்தியிலிருக்கும்போது நான் ஒய்வு நேரத்தைக் கழிப்பதற்காக ஒரு சிறிது நேரம் சூதாடவிரும்புவேன். வாய்ப்பு எனக்குக் குறைவாயிருந்தாலும், சாதகமாயிருந்தாலும் நான் அதில் ஈடுபடமாட்டேன். நான் வீட்டைக் காப்புறுதி செய்கிறதற்குக் காரணம் வருடாந்தக் கட்டணத்தை நான் கட்டத் தவறுவதில்லை என்பதே; ஆனால் காப்புறுதி பண்ணுமலே வீடு எரிந்துபோனால், அதனால் வரும் நட்டம் பெரிதாயிருக்கும். காப்புறுதி பண்ணினால் எனது வாழ்க்கை

மட்டம் மாற்றமடையாது. வருமானமும் மாற்றம் அடையாது. காப்புறுதி பண்ணுவிட்டால் கொஞ்சக் காலத்துக்கு மகிழ்ச்சியாயிருப்பேன். ஆனால் அபாயம் உண்டாவது எப்போதும் இருந்துகொண்டேயிருக்கும்". குறைந்து செல் இறுதிநிலைப் பயனுடைமை—இது நட்டத்தால் வரும் அருந்தல்கள், இலாபத்தாலுண்டாகும் திருப்திகளிலும் பார்க்க முக்கியம் வாய்ந்தன என்பதை உணர்த்தும்—மேலே கூறிய ஆராய்ச்சிக்குச் சமாதானம் கூறுவதாகும். நிலையானதொரு வருமானம் எரிந்துபோன வீட்டுக்காரர் எரியாத வீட்டுக்காரர் என்ற வகையினரிடையே கண்டபடி பிரிக்கப்படாமல் சரிவர எல்லாருக்குமிடையே பிரிக்கப்பட்டால், அது பொருளாதார முறையில் நயமுடையதாகும் என்பதை இந்தக் குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப் பயனுடைமை எடுத்துக் கூறுகிறது. (குடும்பமொன்று ஆசுபத்திரி, வைத்திய காப்புறுதியொன்றை வாங்கினால், இது சேமிப்பு முயற்சியில் இலேசான பாதை என்ற அபிப்பிராயம் தோன்றலாம். இத்தகைய கட்டாயச்சேமிப்புத் தன்மை இன்சூரன்ஸ் மற்றெரு அமிசமாகும்.)

எதைக் காப்புறுதி செய்யலாம்?: ஆபத்தைப் பரவலாக்கும் முக்கியமான முறை காப்புறுதியாகும். வாழ்விலுண்டாகக் கூடிய ஆபத்துக்கெல்லாம் நாம் ஏன் காபபுறுதி செய்யக்கூடாது. இதற்கு விடையென்ன? அச்சொட்டான அபாயக் கணிப்பு முதலியவற்றை நிச்சயிப்பதற்குச் சில குறிப்பிட்ட கணிதமுறை நிபந்தனைகள் அவசியம். அவையாவை.

முதலாவது : காப்புறுதி செய்வோர் தொகை அதிகமாயிருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அபாயச் சங்கடத்தை ஒன்றுகச் சேர்க்கலாம். சராசரியைச் சமன்படுத்திவிடலாம். மொண்டி கார்லோவிலுள்ள வங்கியில் பெருந் தொகையில் பாதுகாப்புண்டென்ற உண்மை உணரப்படுகிறது. பெருந் தொகையிருந்தால மாத்திரம்போதாது. மான்ஹட்டான் தீவிலே ஆயிரக் கணகான வீடுகளிருந்தாலும், நிதானமான எந்தவோர் அக்கினிக் காப்புறுதிச் சங்கமும் அந்தத் தீவிலே மாத்திரம் தனது முயற்சியை அமைத்துக்கொள்ளமாட்டாது. நிச்சயமற்ற நிகழ்ச்சிகள் சார்பளவில் ஒன்றோடொன்று தொடர்பற்றனவாயிருக்கவேண்டும். சூதாட்டக் காய் ஒவ்வொன்றின் வீழ்ச்சியும், தீயினால் உண்டாகும் நட்டவாய்ப்பு ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியிருக்க வேண்டும். 1871 இல் சிக்காகோவில் உண்டான பெரிய தீ விபத்தும், பூமியதிர்ச்சியைக் தொடர்ந்து சான்பிரான்சிஸ்கோவில்உண்டான தீ விபத்தும், அந்தந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள கட்டிடங்களே ஒரேவகையான ஆபத்துக்குள்ளாக்கும். கம்பனியானது ஒரு சம்பவம் பற்றியே பணயம் வைககும்; தனிப்பட்ட ஆயிரம் சம்பவங்கள் சம்பந்தமாகவன்று. அது பல வகைப்பட்ட அபாயங்களுக்குப் பொறுப்பேற்கவேண்டும். தனிப்பட்ட கம்பனிகள், அணுக்குண்டு காப்புறுதி அபாயத்தை அரசாங்க ஆதரவில்லாமற் பொறுக்கமுடியாது. தனிப்பட்ட கம்பனியிடமிருந்து வேலையின்மைக்கு ஈடாகக் கொடுகக்ப்படும் காப்புறுதியைப் பெற முடியாது. வியாபார மந்தம் எல்லாப் பிரிவினரையும் எல்லா வகுப்பாரையும் ஒரே நேரத்திலே பாதிக்கும் வாந்திபேதி நோய் போன்றது. அஃது எப்போது

எவ்வளவில் நிகழுமென்று முன்கூட்டியே கூறமுடியாது. நட்ட அபாயத்தைத்தாங்கக் கூடியதும், தாங்கும் பொறுப்புடையதும் அரசாங்கமே. எனவே வேலையின்மைக்கு ஈடு கொடுக்கக்கூடியது அதுவே.

ஆனால் இவற்றை விட வியாபாரத் துறையிலும் தனிப்பட்டவர் விடயத்திலும் எத்தனையோ வகையான அபாயங்களுண்டு. புதிய சலுகை, புதிய எலிப்பொறி என்பவற்றின் வியாபார முன்னேற்றத்தையிட்டு எவரும் காப்புறுதி செய்ய முடியாது. புதிய பாடகர் விடயமும் அத்தகையதே. பிழைவிட்டால் தான் பரீட்சை நடத்தலாம். பரீட்சை நடத்தாவிட்டால் முன்னேற்றமடைய முடியாது.

அனுபந்தத்துக்குச் சுருக்கம்

1. காலம், இடம் என்பவற்றை அனுசரியாமல் திட்டமான சமநிலை விலைமுறையை ஊகவியாபாரிகள், நடுவர் என்போரின் இலாபங் கருதிய புத்திக்கூர்மையுள்ள நடவடிக்கைகள் உண்டாக்குகின்றன. ஊகவியாபாரிகள் விலையை மட்டப்படுத்துவதோடு, நுகர்விலே நிலையற்றதன்மையிருப்பதையும் குறைக்குமளவுக்குச் சமூகத்துக்குப் பயனுள்ளதொண்டைச் செய்கிறார்கள். ஒரு சந்தையை உண்டாக்கி மற்றவர்களுடைய அபாயத்தைத் தடுப்பதற்கு வழிவகுக்கும் முறையில் அவர்கள் செய்யும் தொண்டு மேலும் சமூகத்துக்குப் பயனுடையதே.

ஆனால் விலை மாற்றங்களை ஆதரிப்பதால், பண்டங்களிலும் விலையிலும் ஏற்ற இறக்கங்களையும், வெளிநாட்டு நாணய மாற்று விகிதத்திலே ஏற்ற இறக்கத்தையும் உண்டாக்குவாரானால் ஊகவியாபாரிகளின் தொண்டு தீமை பயப்பதாகும்.

2. குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப்பயனுடைமை பொருளாதாரக் கொள்கையாகும். நுகர்வும், விலையும் மாறுதிருப்பது என் நல்லதென்பதை இது எடுத்துக்காட்டும். சூதாட்டம் தீமை பயக்கும், காப்புறுதி நன்மை பயக்கும் என்பதையும் இதுவே காட்டுகிறது. தனிப்பட்ட தாபனங்களால் காப்புறுதி செய்யப்படுவனவற்றுக்கும், சமூகத் தாபனங்களால் காப்புறுதி செய்யப்படுவனவற்றுக்கும், காப்புறுதி செய்ய முடியாதனவற்றுக் குமிடையே பெரிய வித்தியாசங்களுண்டு.

மீண்டும் கருதுவதற்குரிய பிரச்சினைகள்

1. இலட்சியபூர்வமான ஊகவியாபாரம் பருவ விலைகளை எவ்வாறு நிலைபெறச் செய்யும் ?

2. அபாயம் என்பதை இலட்சியபூர்வமான ஊகவியாபாரம் எவ்வாறு ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு மாற்றுகிறது ?

3. " மொத்த அபாயத்தைக் காப்புறுதி குறைக்கிறது. சூதாட்டம் அதை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. ஆனபடியால் முந்தியது நல்லது. பிந்தியது கெட்டது " இக்கூற்றை விளக்குக.

4. "சூதாட்டத்தினாலுண்டாகும் திகில் எனக்குப் பிரியமானது. வாய்ப்பு, பொருளாதாரக் கொள்கை என்பனவெல்லாம் எனக்கு ஏன் ?" இவ்வாறு கூறும் ஒருவன் சூதாட்டத்திலீடுபடத் தக்கவனா இல்லையா என்பதைப் பற்றிப் பொருளாதார இயல் தீர்ப்புக் கூறமுடியுமா ?

5. சூதாட்டம், காப்புறுதி செய்தல் என்பவை விரும்பத்தக்கவை என்ற கூற்றுக்குச் சாதகமாக நியாயங்கள் கூறப்படுகின்றன. இரண்டுபேர் உயர்ந்து செல்லும் இறுதிநிலைப் பயனுள்ள வருமானமுடையவராயிருக்கின்றனர். மேலே சொன்ன நியாயங்களே இவர்களுக்குப் பொருத்தமுடையதாக்குக.

6. தனிப்பட்ட காப்புறுதி சமூகக் காப்புறுதி என்பவற்றுக்கிடையேயுள்ள முக்கியமான வித்தியாசங்கள் சிலவற்றைக் கூறுக.

7. பின்வரும் கருத்துக்களைப் பற்றி ஆராய்க :—

P விடயத்தில் இடம் சம்பந்தமாகச் சமநிலையிருக்கும். ஆனால் அதற்குப் பிரதிகூலமாயுள்ளது போக்குவரத்துச் செலவு ;
இலட்சியபூர்வமான பருவ வேலைமுறை ; தடைசெயதல், ஊகவியாபாரம், சுருக்கவேலை ; மோகம், பொதுசன உளப்போக்கு,
குறைந்து செல இறுதிநிலைப்பயன் ;
நுகாவில் நிலையான தன்மையும் நிலையற்றதன்மையும்.
சூதாட்டமும் காப்புறுதியும்.
சமூகக் காப்புறுதியும், தனிப்பட்டவர் காப்புறுதியும்.

இருபத்துநான்காம் அத்தியாயம்

கம்பெனியின் சமநிலை ; செலவும் வரவும்

விலைகளை நிச்சயிப்பதில் எகபோக சக்திகளும்
போட்டிச் சக்திகளும் ஒன்று சேர்கின்றன.
எட்வாட் எச். சேம்பர்லேன்

போட்டிமுறையிலுள்ள சப்பிலை தேவை என்பனவற்றின் தொழிற்பாட்டைப்பற்றிக் கடந்த பல அத்தியாயங்களிலே விபரமாக ஆராய்ந்தோம். "பூரணபோட்டி" எனப் பொருளாதார அறிஞர் கூறும் விடயத்தையே பெரும்பாலும் அவற்றில் ஆராய்ந்தோம்.

பொருளாதார அறிஞருக்குப் பூரண போட்டியென்பது திட்டமான பொருளுடையது. பலவகையான தொழில் தாபனங்களிடையிலும் கம்பெனிகளிடையிலும் கடுமையான போட்டி நடைபெறுகிறதென்று வியாபாரிகளும், சாதாரண மக்களும் பேசும்போது எதைக்கருதுகிறார்களோ அதிலும் பார்க்க மிக உறைப்பான கருத்திலேயே பொருளாதார அறிஞர் இதற்கு அர்த்தங் கொடுப்பார்கள்.

பூரணபோட்டியென்பது முக்கியமானதொரு விசேட சந்தர்ப்பமாகும். ஆனால் இது தனியொரு சந்தர்ப்பம. பொருளாதார அறிஞர் இதற்கு விசேடத்துவங்கொடுப்பது எதனாலென்றால் வளத்தை இன்று எவ்வளவு திறமையாகப் பயன்படுத்துகிறதெனபதை விளக்குவதனாலேயே. தற்காலத் தொழில்களைப் பற்றிய பல அபிசங்களை அன்று உண்மையாக எடுத்துக் காட்டமாட்டாது. நிச உலகத்திலே—அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, ஆசியா ஆகிய நாடுகளில் நாம் காண்பதுபோல.—அரைகுறையான எகபோக உரிமைகளும், போட்டி அபிசங்களும் கலந்திருப்பதைக் காணலாம். எனவே நிச உலகில் அரைகுறைப் போட்டியுண்டு. அது பூரணமான போட்டியுமன்று; பூரணமான எகபோக உரிமையுமன்று.

மூன்றும் பிரிவில எஞ்சியுள்ள அத்தியாயங்கள் நிறைபோட்டி, நிலையில் போட்டி என்பவற்றை ஆராயும் சாதனங்களை யுதவும். நிறைபோட்டி ஆராய்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்ட முடிபுகளில் எத்தகைய மாற்றங்களைச் செய்யவேண்டுமென்பதை அவை காட்டும். என்ன, எப்படி, யாருக்கு என்ற அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் விலைத்திட்டம் எல்லாவற்றிலும் என்பது பெரிதளவுக்கு எகபோக உரிமைக்குரிய [illegible] கும் அபிசங்களால் பாதிக்கப்படும்; இந்த அபிசங்கள் [illegible] தொழில்கள் பலவற்றிலே காணப்படுகின்றன.

நிறைபோட்டியின் வரைவிலக்கணம்

நிறைபோட்டி என்றால் என்ன? பொருளியலறிஞர் எவ்வாறு அதற்கு வரைவிலக்கணம் கூறுவர்? அவர்களுடைய தேவைகள் கடினமானவை. பல உற்பத்தியாளர் ஒரேவிதமான பொருளை விற்பனைசெய்யவேண்டும். ஒரு கம்பெனியின் பொருள் மற்றக் கம்பெனிகளின் பொருள்போலவே இருப்பதனால், சந்தையில் நிலவும் விலைக்கு மேலாக உயர்த்துவதற்கு நிறைபோட்டியிலுள்ள ஒரு கம்பெனிக்கு வழியில்லை. அதே பொருளை வேறு பல கம்பெனிகளும் உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கும்போது, ஒரு கம்பெனி தனது உற்பத்தியை இரண்டுமடங்கோ நாலுமடங்கோ அதிகரிக்குமானால் சந்தைவிலையைக் குறைக்க அது போதுமானதன்று. எனவே நிறைபோட்டியாளர் தாம் விரும்பிய அளவு பொருளை நடப்புச் சந்தை விலையில் விற்கக்கூடியவர்; ஆனால் அந்தச் சந்தைவிலையை நியாயமான அளவுக்குக் கூட்டவோ குறைக்கவோ சக்தியற்றவர். நிறைபோட்டித் தொழில் என்றால், நிறைபோட்டியாளர் பலர் சேர்ந்து நடத்தும் தொழிலாகும். இத்தொழிலுக்கு ஏதோ ஒருவகையான வெந்தீசுமுறை அமைக்கப்பட்டிருக்கும்; அல்லது மாற்றுச் சந்தைவிலையானது எடுத்துக்கூறப்பட்டிருக்கும். (வருங்காலத்திலே ஒரு பண்டத்துக்குக் குறித்த ஒரு தேதியில் வழங்கும் சந்தைவிலைகூட எடுத்துக்கூறப்படும்) இது வரைவிலக்கணம்.

இவ்வரைவிலக்கணம் எத்தனைக் கடினமானதென்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். மனத்திலே தட்டுப்படும் சில பொருள்களை நினையுங்கள்; சவர அலகு, பற்பசை, உருக்கு, அலுமினியம், உருளைக்கிழங்கு, கோதுமை, சிகரட், புகையிலை, நைலோன், பருத்தி முதலியன. இவற்றுள் நிறைபோட்டி நிலைக்கு எவை பொருத்தமானவை? சவர அலகன்று; பற்பசையன்று; சிகரட் அன்று; சவர அலகுக்கோ, பற்பசைக்கோ, சிகரட்டுக்கோ வெந்தீசுச் சந்தையிருந்ததை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா?

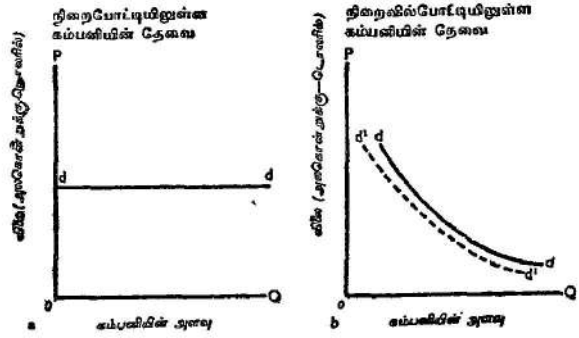
அலுமினியம், உருக்கு என்பனவும் நிறைபோட்டி வரைவிலக்கணத்துக்குப் பொருத்தமான பண்டங்களல்ல. பலகாலமாக ஒரே ஓர் அலுமினியக் கம்பெனிதான் இருந்து வருகிறது. இஃது அமெரிக்க அலுமினியம் கம்பெனி; சுருக்கத்துக்காக 'அல்கோவா,' எனப்படும். இன்று இதைவிட ரேனால்ட்ஸ், கைசர் என வேறு சில கம்பெனிகளுமுண்டாயிருக்கின்றன. இந்தக் கம்பெனிகளோடு ஒப்பிட்டால் பருத்தி, கோதுமை என்னும் பண்டங்களுக்கு இலட்சக்கணக்கான கம்பெனிகள் காணப்படுகின்றன.

உருக்கின் நிலை எப்படி? யூ. எஸ். ஸ்டீல், பெத்லஹெம் என்ற தாபனங்கள் உருக்குக்குப் பேர்போனவை. ரிபப்ளிக்ஸ்டீல், ஜோன்ஸ் அண்ட் லெளலின் முதலிய வேறு சில சிறிய உருக்குக் கம்பெனிகளும் உருக்கு உற்பத்தியிற் பெரும்பகுதியை நடத்துகின்றன. உற்பத்திரகம் எல்லாம் ஒரேமாதிரித்தான் இருக்கிறது. ஆனால் பெத்லஹேம் தாபனமோ, ரிபப்ளிக்

தாபனமோ தாம் விரும்பிய அளவு உருக்கைச் சந்தையிற் கொடுத்து விலையை இறக்கக்கூடிய சத்தியுடையனவல்ல எனக் கூறுவது பொருந்தாது.

மேலே தரப்பட்ட பண்டங்களின் அட்டவணையிலே உருளைக் கிழங்கு, புகையிலை, கோதுமை, பருத்தி என்பனவே நிறைபோட்டி வரைவிலக்கணத்துக்குப் பொருந்தியவை. நைலோன், பருத்தியோடு போட்டியிடலாம். ஆனால் பொருளாதார அறிஞரின் அர்த்தப்படி அது நிறைபோட்டியில் உற்பத்தி செய்யப்படும பொருளன்று. மேலும் அதன் உற்பத்தியாளரும் அதே அர்த்தப்படி நிறைபோட்டியாளருமல்லர்.[1]

நிறைவில்போட்டியை கம்பெனியின் தேவையில் சரிவை உண்டாக்குதல் மூலம் பரீட்சித்தல்

படம் 1.—நிறைபோட்டியிலுள்ள கம்பெனி தான விரும்பியதையெல்லாம் இடை நிலையான *dd* கோட்டை அனுசரித்தது விற்கலாம். சந்தைவிலை பாதிக்கப்படமாட்டாது. ஆனால் நிறைவில் போட்டிக கம்பெனி தனது தேவைக்கோடு கீழ் நோக்கிச் சரிவதைக் காணும். இது Q அதிகரிக்கவே P இறங்குவதால் ஏற்படும. பாதுகாப்புள்ள ஏகபோக உரிமையுடையதாய் அஃது இருக்காவிட்டால், போட்டிக கம்பெனிகளின் P யில் வெட்டு ஏற்படுவதால் அதனுடைய சொந்த *dd* இடப்பகமாக *d'd'* க்கு நகரும்.

1. சில சமயம் பொருளியலறிஞர் நிறைபோட்டிக்குப் பல பரியாயப் பெயர்களைப் பயன் படுத்துவர். "தூய போட்டி" என்ற சொல் சில சமயம் தூய்மையற்றபோட்டி, நிறைவில் போட்டி, ஏகபோக உரிமைப் போட்டி என்ற பொருள்களுக்கு எதிரான சொல்லாகப் பயன் படுத்தப்படுகிறது. சில சமயம் இது "அணுபபோட்டி" எனவும் கூறப்படுகிறது. பல சிறிய கம்பெனிகள் பல அணுக்கள்போல்திரணடு தொழில்செய்தலைக் குறிப்பிட இவ்வாறு பெயர் கொடுக்கபபட்டுள்ளது. சில சமயம் பொருளியலறிஞர் "நிறைபோட்டியென்றால் உண்மையில பூரணமான போட்டியே; கோதுமைச் சந்தைபறறிய எதிர்காலம் முழுவதையும் சந்தேகத்துக் கிடமின்றிக் கூறிஞலனறிக் கோதுமைச் சந்தை நிறைபோட்டியிலிருகிறதெனக் கூறமுடியாது" எனக்கூறுவர். ஆனால இங்கே இந்தப்பொருளில இசசொல பிரயோகிகப்படவில்லை. கோதுமை விலை எறியுமிறங்கியும் கொண்டேயிருக்கும். இதனை எவரும் முன்னேறியேயறிந்து கொள்ள முடியாது. ஆனால் விற்பனையாளரில் எவராவது போதிய அளவுக்குக் கோதுமை விலையை மாற்றமுடியாதிருக்கும்வரை கோதுமைச் சந்தை பூரணபோட்டியிலிருகிறதெனவே கூறுவோம். (அரசாங்கம் கோதுமை விலையிலே தலையிடுமானால் (அத்தியாயம் 23 இல் கண்டபடி) நிறைபோட்டியிலுள்ள இந்த அமைப்பிலே ஏகபோக உரிமை நிறைவில்போட்டி புகுத்தப் படுகிறது.)

சுருக்கம்.—தனிப்பட்ட விற்பனையாளர் நிறைவில் போட்டியாளராக தமது *dd* கோட்டையனுசரித்து இருப்பதால் விலைமீது ஓரளவு செல்வாக்குடைய வராய் இருப்பர். அத்தகைய விற்பனையாளையுடைய தொழில்களில் அல்லது தொழிற்கூட்டங்களில் நிறைவில்போட்டி நிகழும்.

படம் 1 இல் குறித்த ஓர் உறபத்தியாளர் நிறை போட்டியாளரா, நிறை வில்போட்டியாளரா என்பதை நிச்சயிக்க ஒரு சிறந்த பரீட்சை கொடுக் கப்பட்டுள்ளது. அவர் விறபனை செய்யும் ஒவ்வொரு தொகைக்குமுள்ள விலையைக் கோட்டில் குறிக்க. 1 *a* படத்திலுள்ளதுபோல தேவைக்கோடு இடைநிலையாயிருந்தால், அந்த விற்பனையாளர் விலையைப் பாதிக்கமாட்டார் எனபதும், நடைமுறைவிலைக்கு அவர் தாம் விற்கக்கூடிய அத்தனை யையும் விற்பார் என்பதும் தெளிவாகும். அப்போது அவர் நிறைபோட்டி யாளராவார்.[1]

நிறைவில் போட்டியின் வரைவிலக்கணம்

படம் 1 *b* யில் இருப்பது போலக் கீழே இறங்கும் தேவைக்கோட்டை ஒரு கம்பெனியுடையதாயிருக்குமானால்—அதாவது சந்தையில் அதிகம் பொருளை விற்பனை செயய அது விரும்பினால், *dd* கோட்டை அனுசரித்து விலையைத் திடமாய் இறகுகும—அந்தக் கம்பெனியைப் பொருளியலறிஞர் நிறைவிலபோட்டிக் கம்பெனியென இனப்படுத்துவர்.

இததகைய நிறைவில்போட்டியாளர் ஒழுகுகங் கெட்டவரென்று நினைக்கக் கூடாது. மேலும் மற்ற வியாபாரிகளைவிடக் குறைந்த விலையில் தமது பொருளை விறகவோ, விளம்பரத்தை அதிகப்படுத்தவோ இந்த நிறைவில் போட்டியாளர் விரும்பமாட்டார் எனவும் எண்ணக்கூடாது. வியாபாரப் போட்டி வேறு; நிறைபோட்டி வேறு. ஜோன்ஸ் என்ற விவசாயி நிறை போட்டியாளர். அவர் தமது பொருளுககு விளம்பரம் செய்யமாட்டார். என் செய்யவேணடும்? அவா விளைகும் கோதுமை முழுவதையும் சந் தைவிலையை இறக்காமல் விற்றுவிடுவார். ஆனால் அமெரிக்கப் புகை யிலைக் கம்பெனியின விடயம் அப்படியன்று. அது தனக்குப் போட்டியா யுள்ள செஸடர்பீல்ட் பொருள்விற்பனைக கம்பனியோடும், பொடிலியாபாரத் தோடும், மிடடாய வியாபாரத்தோடுங்கூடப் போட்டியிடும்.

சரியான பரீட்சை தேவைக்கோடு இடைநிலையாயிருத்தல் பற்றியதாகும், கமபெனி இலாபமுடையதோ இல்லையோ என்பது பிரச்சினையன்று. அல்லது அதறகுத் தனியுரிமைப்பதிரமோ, இரகசியமான தெரிமுறைகளோ, வியாபாரச் சின்னங்களோ, சந்தைவிலைமீது ஆதிக்கஞ் செலுத்தக் கூடிய வேறு நன்மைகளோ இருக்கின்றனவா என்பதுமன்று.

[1]. படம் 1 *a* இலுள்ள தொழில தேவை பெரிதும் வலப்பக்கமாயிருக்கும். சரிவு கீழ் நோக்கியிருகும். இது படம் 1 *b* இல் உள்ள *dd* போல இருக்குமேயனறி நிறைபோட்டியா ளரின இடைநிலையான *dd* (படம் 1 *a*) போல இராது.

ஒரு கம்பெனியின் தேவைக்கோடு கீழே இறங்கினால் அது நிறைவில் போட்டிக் கம்பெனியாகிவிடும். நிறைபோட்டியிலுள்ள தனித்தனிச் சிறு கம்பெனிகள் கிடைநிலைத் தேவைக்கோடு போலல்லாது, முந்திய அத்தியாயங்களிலே விவரிக்கப்பட்ட தொழில் தேவைக்கோடுபோல காணப்படும். (இதனால் வீலை விடயத்திலே இதற்குத் தனி உரிமையுண்டெனக்கொள்ளக் கூடாது. நிறைவில்லாத போட்டிச் சந்தைகளிலே பலவகையான ஏக போகவுரிமை நிறைவின்மையிருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம்.)

நிறைவில்போட்டி ; ஏகபோக உரிமை ; சிலருரிமை, வேற்றுமை செய்யப்பட்ட பொருள்கள்.

ஏகபோக உரிமை.

நிறைவில்போட்டி எவ்வளவுக்கு நிறைவற்றதாகும்? தீவிரமான உதாரணம் : தனி விற்பனையாளர் ஒருவர் பூரண ஏகபோக உரிமையுடையவராயிருத்தல். இவரை ஏகபோக உரிமையாளர் அல்லது தனி உரிமையாளர் எனலாம். ஆங்கிலத்தில் மொனோபொலிஸ்ட் என்பர். இது கிரேக்கச் சொல்; மொனோ என்றால் ஒருவர்; பொலிஸ்ட் என்றால் விற்பனையாளர், அதாவது ஏகவிற்பனையாளர். இவருடைய தொழில் உற்பத்தி செய்யும் பொருளுக்கு அணுக்கமான பதிற்பொருளே எவரும் உற்பத்தி செய்வதில்லை. (படம் 1*b* இலே மற்றொரு கம்பெனியின் வீலையில் மாற்றமுண்டானால் இவருடைய *dd* கோடு அதிகம் மாறுது.)

பிரத்தியேக ஏகபோக உரிமைகளான பொதுச் சாதனங்கள், தெலிபோன் என்பன வழக்கமாக அரசாங்கத்தாலேயே ஒழுங்குசெயயப்படுகின்றன. இவைகூட எண்ணெய், கேபிள் போன்ற பதிறபொருள்களைப் பற்றியும் அவற்றால் ஏற்படக்கூடிய போட்டியைப பறறியும் கவனமாயிருக்கவேண்டும். பூரணமான ஏகபோக உரிமைகள் சார்புவகையில் எவ்வாறு முக்கிய மற்றன என்பது இதனால் தெரியும்.

சிலருரிமையாளர் : இதில் இரண்டுவகையினர் உளர். ஒரே வகையான பண்டததை உற்பத்திசெய்தும் விற்கும் சிலருள் சிலருரிமையாளர் ஒரு வராயிருக்கலாம். உதாரணமாக A யின் உருக்கு B உற்பத்தி செய்யும் உருக்கைப்போலவேயிருந்தால், B வீலையைச் சற்றே குறைத்தவுடன் A யிடம் வாங்குவோர் B யிடம் வாங் முற்படுவர். A யை அல்லது B யை ஏகபோக உரிமையாளர் என்று கூறவிடமுடியாது. ஆனால் விற்பனையாளர் தொகை குறைவானால் ஒவ்வொருவரும் சந்தையில் நியாயமான அளவு செல் வாக்கை உடையவராயிருப்பா.

உற்பத்திப் பொருள் ஒரு சீராயுள்ளதும், தொழில் பெரிய எடுப்பி லுள்ளதுமான அடிப்படைக் கைத்தொழில்களில் இத்தகைய சிலர் உரிமை சர்வசாதாரணமாகக் காணப்படுகிறது. உதாரணமாக அலுமினியம், நைலோன் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மற்றோர் உதாரணம் நியூ-யோக்குக்கும் சிக்காகோவுக்குமிடையில் பண்டங்களை ஏற்றிச் செல்லுதல்.

இதற்கு மூன்று, நான்கு ரயில் பாதைகளுண்டு. முற்காலத்திலே ரயில் வீதங்கள் ஒழுங்குமுறையில்லாதிருந்தன. அப்போது ஒவ்வொரு ரயில் பாதையும் தனக்கு அதிக வாடிக்கைக்காரரை உண்டாக்கிக் கொள்வதற்காகப் போட்டியிடும். நியூயோக்கிலிருந்து சிக்காகோவுக்குப் பண்டங்களை ஏற்றிச்செல்வது, நியூயோக்கிலிருந்து பவ்வலோவுக்கு ஏறிச்செல்வதிலும் பார்க்கச் சிலசமயம் மலிவாயிருக்கும். சில சமயம் நியூயோக்கிலிருந்து சிக்காகோமூலம் பவ்வலோவுக்கு ஏற்றிச் செல்வது மலிவாயிருக்கும்.

இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்த உரிமையாளர், ஒரு வகையான பண்டத்தை விற்காமல் பல்வேறுவகையான பண்டத்தை விற்பவராயிருப்பர். உதாரணமாக மோட்டார உற்பத்தித்துறையிலேயுள்ள போட், செவ்லெட், பிளிமத் என்ற மூன்று உற்பத்தியாளரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் கார் வகைகள் வித்தியாசமானவை. சிகரெட் தொழிலிலும், பெரிய விற்பனையாளர் சிலரே. இவர்கள் வியாபாரம் முழுவதையும் தங்கள் கையில் வைத்திருக்கின்றனர். அதற்குப் போட்டியுண்டு. பெரிய இயந்திரத் தொழிலில ஜெனரல் இலெக்ட்ரிக், வெஸ்டிங்ஹவுஸ், அலிஸ்–சேர்போர்ஸ் முதலியன சிலருரிமை முறையில் இயங்குவன. இப்பண்டங்களை விற்பனை செய்வோர் சிலா ; பண்டங்களிடையே வித்தியாசமுமுண்டு.

வித்தியாசமுள்ள ஒரே இனப்பொருளை விற்பனை செய்யும் பலர் :

இத்துறையிலே விற்பனையாளர் பலர். இவர்கள் ஒரே இனப்பொருளை உற்பத்திசெய்வதில்லை. சற்றே வித்தியாசமான ஒரே இனப்பொருளை உற்பத்திசெய்வர். நான் விற்கும் பற்பசை நீர் விற்பதிலும் சற்று வித்தியாசமானதாயிருக்காலம். எனது பற்பசையின் விலையை உயர்த்திலும், எனது பிரசாரத்திலும் எனது பற்பசையை உபயோகித்த பழைய பழக்கத்திலும், எனது பற்பசையை மேலும் அதிகமாக விற்பனை செய்யமுடியும்.

உற்பத்திப் பொருள்களிடையே வித்தியாசமிருப்பது எதனால்? பிரசாரம், விளம்பரம், வியாபாரச்சின்னம், உரிமைச் சின்னம், சுங்கம் என்பன இதற்குரிய காரணத்தை விளக்கும். குறிப்பிட்டதொரு சவரக்கடை அல்லது மளிகைக்கடை சில நுகர்வோர் வசிக்கும் இடத்துக்குச் சமீபத்திலிருக்கலாம். இவ்வாறு சமீபத்திலிருப்பது சிலசமயம ஏகபோக உரிமையை அளிக்கலாம். ஆனால் அதனுடைய விலை உயருமானால், அது வியாபாரத்தை இழக்க நேரிடும்; தூரத்திலேயுள்ள போட்டியாளர் அந்த வியாபாரத்தைக் கைப்பற்றலாம். (படம் 1b யில் உமது போட்டியாளர் தமது P யை வெட்டினால் dd கோடு கீழே இறங்குவதைக் காணலாம்.)

இந்த இனங்கள் ஒன்றையொன்று கவிந்துகொண்டிருக்கும். நிறை போட்டியிலிருந்து பல இனமான பொருளை விற்கும் விற்பனையாளர் அமைப்புமுறையை அனுசரித்தும், சிலருரிமை விற்பனைமுறையை அனுசரித்தும் சென்றபின்னர் ஏகபோக உரிமை முறை ஏற்படும்.

போட்டியினங்கள் பற்றிய சங்கிரகம்

அடுத்த பக்கத்திலேயுள்ள அட்டவணையில் நிறைபோட்டி நிறைவில் போட்டி என்பவற்றின் பல இனங்கள் சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதை ஆராய்ந்து படிக்க.

விலை, பண்டத்தின் தொகை, மொத்த வருமானம்

ஒரு கம்பெனி தனக்கு இலாபத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய உற்பத்தியையும் விலையையும் எவ்வாறு நிச்சயிக்கிறதென்பதை இனி ஆராய்வாம். நிறைவில்போட்டி நிறைபோட்டியையும் ஒரளவு உள்ளடக்கியுள்ளது. இங்கே தேவைக்கோட்டின் வீழ்வு அதிகமாயிராது. அப்போது நிறைவில் போட்டியாளரின் பொதுவிடயத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கலாம். இவர் பெயர் ஜோன் டோ கம்பெனியென்று வைத்துக் கொள்வோம். அவர் Q என ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்கிறார் எனக் கொள்வோம்.

அட்டவணை 2 கம்பெனியின் அசல் தேவைப்பட்டியலைக் குறிக்கிறது. அதில் மொத்த வருமானக் கோட்டின்கீழ் விடுபட்ட இலக்கங்களை வாசகர் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கம்பெனி எவ்வளவை உற்பத்திசெய்யும் ? என்ன விலையில் ? அதனுடைய உற்பத்திச் செலவை அறிந்தாலொழிய இதை அறியமுடியாது.

பெரும்பகுதிக் கைத்தொழில்கள் நிறைவில்போட்டியுடையவை—அதாவது ஏகபோக உரிமையும் போட்டியும் கலந்தவை.

அட்டவணை 1. போட்டி வகைகள்

போட்டிவகை	உற்பத்தியாளர் தொகை பொருளில உள்ளவித்தியாசம்	எப்பொருளாதாரத்துக்குப் பொருத்தமானது	விலைமீது செல்வாக்கு	சந்தைப் படுத்தும் முறை
நிறைபோட்டி	பல உற்பத்தியாளர் : ஒரே வகைப்பொருள்	சிலவிவசாயக் கைத்தொழில்கள்	பூசியம்	சந்தைமாற்றம் அலலது வெந்தீசு
நிறைவில்போட்டி :				
பல வகைவிற்பனையாளர்	பல உற்பத்தியாளர் ; உற்பத்திப்பொருளில் பலரகம். உண்மையில் அல்லது கற்பனையில.	பற்பசை வியாபாரம் சிலலறை	சிறிது	விளம்பரம், பொருளின், தன்மையில் வித்தியாசம், விலை நிர்வாகஞ் செயயப் படுகிறது.
சிலவிற்பனையாளர்	சில உற்பத்தியாளர் பொருளில்வித்தியாசமில்லை. சில உற்பத்தியாளர் பொருளில்வித்தியாசமில்லை.	உருக்கு அலுமினியம். கார், யந்திர வகை.		
பூரணத்தனியுரிமை ...	தனி உற்பத்தியாளர் ; தனிப் பொருள, போட்டிப்பொருள் இல்லை	சில பொது சன உபயோகத்துக் குரியபொருள்கள்.	அதிகம ..	விளம்பரம் ; பொதுசனத் தொடாபு.

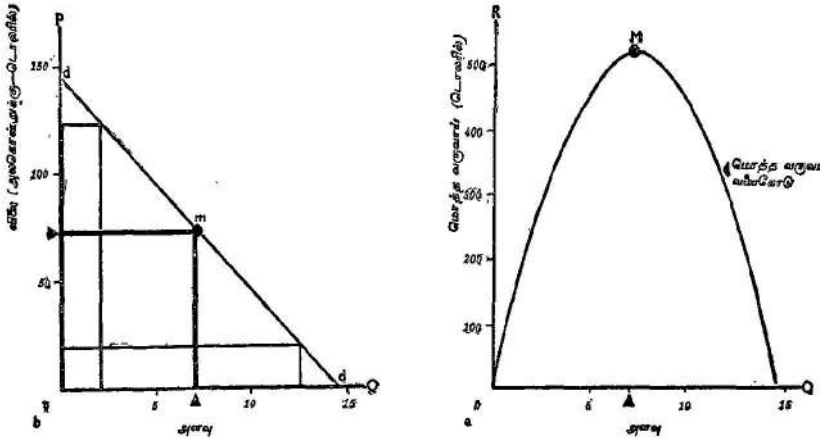
ஒரு கம்பெனி தனது இலாபத்தை உச்சநிலையில் வைப்பதற்கு என்ன செய்கிறதெனபதை விளக்குவதற்காகச் செலவு விடயத்தை ஆராயாது விடுவோம். கம்பெனிக்குச் செலவு இல்லாவிட்டாலும், உச்சவிலையான 134 டொலரைக் கேட்கமாட்டாது. ஏன்? எனெனில் அது தனது இலாபத் தையும் வருவாயையும் உச்சத்தில் வைத்துக்கொள்ள மாட்டாது. ஒரலகுக் கான உச்சவிலையை அது பெற்றுக்கொள்ளும். ஆனால் ஒர் அலகையே அது விறறு 134 டொலர் மொத்த வருமானத்தைப் பெறும்.

செலவு பூச்சியமாயிருக்கக் கம்பெனி 7 அலகு உற்பத்தி செய்வதே ஏற்புடையது. அதற்குரிய நல்ல விலை 74 டொலர். மொத்த வருமானக் கோடு $R=P\times Q$ என்பதை ஆராய்ந்தே விடைபெறவேண்டும். அங்கே விலை உச்சத்தில இல்லை. தொகையும் அப்படி இல்லை. உச்சமொத்த வருமானத தானம் வருணநதீட்டப்படாதிருக்கிறது. இங்கே விலை உச்ச மன்று; பொருட்டொகையுமப்படியே. மொத்த வருமானம் உச்சமாக் கப்பட்டுள்ளது. அட்டவணை 2 உடன் உள்ள படம் 2 தேவைக் கோட்டுக்கும் மொத்த வருமானக் கோடுக்குமுள்ள சம்பந்தத்தைக் காட்டுகிறது.

தேவை அட்டவணையிலிருந்து கம்பெனி மெத்த வருமான அட்டவணையைப் பெறுகிறது.

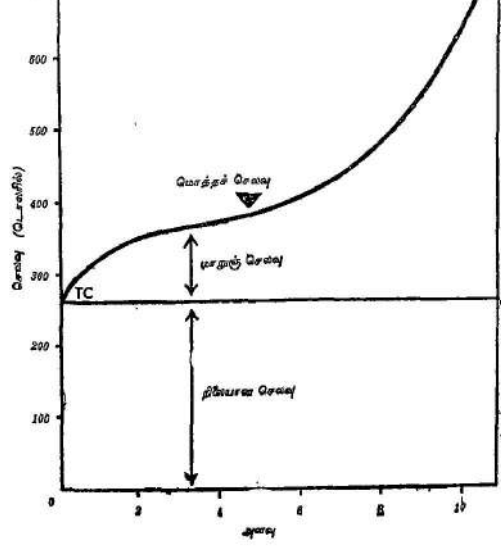
அளவு Q (1)	..	விலை P (2)	..	மொத்த வருமானம் $R=P\times Q$ (3)
0	..	டொ. 144 அலலது கூட	..	டொ. 0
1	..	134	..	—
2	..	124	..	248
3	..	114	..	—
4	..	104	..	—
5	..	94	..	—
6	..	84	..	504
7	..	74	..	518
8	..	64	..	512
9	..	54	..	—
10	..	44	..	—

அட்டவணை 2. நிறைவில்போட்டியாளருககு தேவைக்கோடும வருமானக் கோடும எப்போ முதும $R=P\times Q$. தவறிய தகவலை நிரப்பியதும் கமபெனி தனககுரிய எல்லாச் செலவையும் கேடகமாடடாதென்பதைப பரீட்சிகக முடியுமா? உச்ச P யில தன் மொதத வருமானத்தைக் கமபெனி உச்சமாகாது: ஆனால் 74 டொலர் P யிலேயே அவ்வாறு செயயும். (உச்சலா பதனை சமநிலைத தானம என இதிவாயிருக்கவேணடுமெ, அதாவது அதன உற்பத்திச் செலவு புறகணிகக்ததகதாயிருகையில ?)

படம் 2. தேவைக் கோட்டிலிருந்து கம்பெனி மொத்த வருமானக் கோட்டைப் போடுகிறது இது தேவை நெகிழ்ச்சியுடையதாயிருக்கும போது உயரும் குன்றைபோலிருக்கும். தேவை நெகிழ்ச்சியற்றிருக்கும் போது சரியும். (Q=7 என்ற ஈ தானத்திலே தேவைக் கோட்டின் வருமான நீள சதுரம் உச்சமடைவதைக் காணலாம்.)

நிலையான செலவுக்கோடு, மாறும் செலவுக்கோடு என்ற இரண்டையும் கூட்டினால் மொத்தச் செலவுக்கோடு உண்டாகும்.

படம் 3.—நிலையான செலவுக்கோடு இடைநிலையானது. மாறும்செலவுக்கோடு, நிலையான செலவுகோட்டுக்கு (FC) மேலே உள்ள தூரமே. மொத்தச் செலவுகோடு அதன் நிலைகுத்தான தொகைகளுக் சமனுகும TC (மொ.செ.) = FC(நி. செ.) + VC(ம.செ.)

மொத்தச் செலவும், இறுதிநிலைச் செலவும்

இப்போது விலை விடயத்தை அறிமுகப்படுத்தலாம். கம்பெனி தேவைக் கோட்டை ஊகிக்கவேண்டும்.

பலவகையான உற்பத்திகளை உண்டாக்குவதற்கு ஏற்படும் செலவைக் குறுந்தவணைக்கு டொலரில் அச்சொட்டாக மதிப்பிடவேண்டும். அத்தகைய மொத்தச் செலவுக்கோட்டைப் பெறுவதற்குக் கணக்கு வைக்கும் முறைகள் கடினமானவும், கம்பெனியானது எது நிலையான செலவு, எது மாறும் செலவு என்பதை நிச்சயப்படுத்தவேண்டும். இது 22 ஆம் அத்தியாயத்திலே சுருக்கமாக ஆராயப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்டதொரு கம்பெனிக்கு அத்தகையதொரு செலவுத்திட்டத்தை அட்டவணை 3உம் படம் 3உம் கொடுக்கின்றன.

மொத்தச் செலவு அட்டவணையிலிருந்து மற்றச் செலவுகளையெல்லாம் மதிப்பிடலாம் :

அட்டவணை 3. மொத்தச் செலவு, நிலையான செலவு, மாறும் செலவு ; ஓர் அலகுக்கான இறுதிநிலைச் செலவும் சராசரிச் செலவும. நிலையான செலவு Q விலுள்ள மொத்தச் செலவுக்குச் சமனாயிருக்கும Q=0 ; FC (நி + செ.) ஒரு போதும் மாறாது. மொத்தச் செலவைப் பெற நிலையான செலவுகளுக்குச் சேர்க்கப்படுவதே மாறும செலவு. (ஒவ்வொரு Q வுக்கும் இதனைப பரீட்சித்துப பார்க்க).

அளவு Q	நிலையான செலவு FC	மாறும் செலவு VC	மொத்தச் செலவு TC=FC+VC	ஓர் அலகுக்கான இறுதிநிலைச் செலவு MC	ஓர் அலகுக்கான சராசரிச்செலவு AC=TC÷Q
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
0	டொ. 256	டொ. 0	டொ.256	...	அனைத்தம்
1	256	64	320	டொ64	டொ.320
2	256	84	340	20	170
3	256	99	355	15	118.33
4	256	112	368	13	92.
5	256	125	381	13	76.20
6	256	144	400	19	66.67
7	256	175	431	31	61.57
8	256	224	480	49	60.
9	256	297	553	73	61.44
10	256	400	656	103	65.60

அலகின் சராசரிச் செலவைப் பெறுவதானால் மொத்தச் செலவை உற்பத்தியான அலகுகளாலே பிரிக்கவேண்டும் (அதாவது AC=TC÷Q). ஓர் அலகின் இறுதி நிலைச் செலவு மூகியம். இறுதிநிலைச் செலவு, மேலதிக Q வை உறபததிசெய்யத தேவைப்படும மேலதிகச் செலவு. இது முனனா ஓலகு குறைய உறபத்திசெய்த மொத்தச் செலவைப் புதிய பெரிய மொத்தச் செலவிலிருந்து கழிக்கக் கிடைக்கும். (மூகியம : 5 ஆம் நிரலையும் 4 ஆம் நிலையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க).

நிலையான செலவு :—கோடு (1) ஓர் அலகுக் காலத்தில் 0 தொடக்கம் 10 அலகுவரை போகும் பலவகை உற்பத்திமட்டங்களைக் காட்டுகிறது. கோடு (2) ஓர் அலகுக்குரிய நேரத்தில் கம்பெனிக்கான நிலையான செலவு 256 டொலர் எனக் காட்டுகிறது. இச்செலவு கம்பெனி ஒன்றையும் உற்பத்திசெய்யாவிட்டாலும் நிகழும். வரைவிலக்கணப்படி மொத்த நிலையான செலவு நிலையானது. எந்தவகையான உற்பத்தி நிலையிலும் இது 256 டொலரே. இது பழைய உற்பத்திகளாலும், இது வரை செய்த செலவுகளாலும், மேலதிகச் செலவுகளினாலும் உண்டாகிறது.

மாறும் செலவு :—கோடு (3) பலவகை உற்பத்தி மட்டங்களிலேயுள்ள மொத்த மாறும் செலவை இதுகாட்டும். வரைவிலக்கணப்படி உற்பத்தியில்லாவிட்டால் மாறும் செலவு பூச்சியம். ஆனால் தொகையான Q வை அனுசரித்து அது மாறும்.

ஆரம்ப உற்பத்தியிலே மாறும் செலவு விரைவாக அதிகரிக்கும். ஆனால் உற்பத்தி அதிகரிக்க, பெருவாரி உற்பத்திப் பொருளாதாரம் ஏற்படும். அப்போது உற்பத்திக்கு ஏற்றாற்போல மாறும் செலவு அதிகரிப்பதில்லை. குறைந்து செல்பயன் உண்டானதும் குறுந்தவணை மாறும் செலவு உற்பத்தியிலும் பார்க்க வேகமாக அதிகரிக்கும்.

மொத்தச் செலவு :

இது நிரை (4) இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது நிலையான செலவையும் மாறும் செலவையும் கூட்டியதொகையாகும். இது பூச்சியமான உற்பத்திச் செலவிலே 256 டொலரில் ஆரம்பித்து அதிலிருந்து மாறும் செலவுபோலவே அதிகரித்துக்கொண்டுபோகும். படம் 3 இலே மூவகைச் செலவினங்களின் படமும் காட்டப்படுகிறது.

சராசரிச் செலவு :

இதுவரை ஆராயப்பட்ட மூன்று செலவு அட்டவணைகளில் அடிப்படையானது மொத்தச் செலவே. மற்ற இரண்டையும் இதிலிருந்தே கணக்கிடலாம். கணக்காளர் வேறுவகையான செலவுக் கணக்குகளைச் செய்வது இலேசென நினைப்பர். அட்டவணை 3 இல் உள்ள (6) ஆவது நிரலிலே உற்பத்தியின் சராசரிச் செலவு (அல்லது அலகு) குறிக்கப்பட்டுள்ளது. சராசரிச்செலவு காணவேண்டுமானால் மொத்தச் செலவை உற்பத்தி அலகினால் பிரித்தால் ஓர் அலகின் சராசரிச் செலவு கிடைக்கும். $(AC = TC \div Q)$.

ஆரம்பத்திலே சராசரிச் செலவு அதிகமாயிருக்கும். ஏனெனில் பெரிய நிலையான செலவு சில அலகு உற்பத்திக்கே செலவாகிறது. உதாரணமாக உற்பத்தி பூச்சியமானால், ஓர் அலகின் செலவு அனந்தமாகும். ஒரே அலகை உற்பத்தி செய்வதானால், சராசரிச் செலவு 320 டொலர் ஆகும்.

ஆனால் பல அலகுகள் உற்பத்தி செய்யப்படும்போது நிலையான செலவான 256 டொலர் பல அலகுகளிடையே பகிரப்படுகிறது. படம் 4 இலேயுள்ள சராசரிச் செலவு நேரத்தோடு விரைவாக வீழ்ச்சியடைவதற்குரிய காரணத்தை இது விளக்குகிறது.

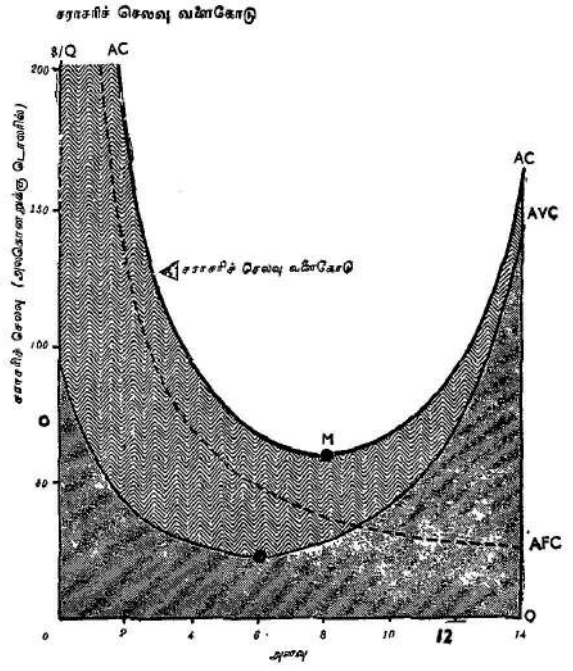
மேலதிகச் செலவைப் பல அலகுகள் வீதம் சிறிது சிறிதாகப் பரவி விட்டால சராசரிச் செலவை அஃது அவ்வளவு தாக்கமட்டாது. மாறுந் தன்மையுடைய அமிசங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. நிர்வாகச் சிக் கல்களினாலும் இயந்திரத் தளவாடங்களை வைப்பதற்கு இடமில்லாதபடி யாலும் சராசரி மாறும் செலவு உயர, சராசரி செலவு உயரத்துவங்கும். எனவே அட்டவணை 3 நிரை (6) இலும் படம் 4 இலும் 8 அலகிலே சராசரி விலை மிகக் குறைவான இடத்திலிருக்கிறது. இங்கே அலகுக்கு அது 60 டொலர் ஆகும். இந்தத் தானத்துக்குமேலே உற்பத்தி விரிவ டைந்தால் சராசரி விலை ஏறும். எனவே சராசரிக் கோடு U என்ற உருவத்தை உடையதாயிருக்கிறது. மேல்மிச்சச் செலவையும் பெருவாரி உற்பத்தியாலுண்டாகும் சிக்கனத்தையும் பரவச் செய்வதால் ஆரம்பத்தி லே இது வீழ்ச்சியடைகிறது. கடைசியில் உயருகிறது. இதற்குக் காரணம் குறைந்துசெல் பயனுடைமையே.

இறுதிநிலைச் செலவு : அதிக இலாபத்தைப் பெறக்கூடியவாறு எவ்வள வை உற்பத்திசெய்யலாமென்பதை வியாபாரி நிச்சயித்துக்கொள்ளவேண் டும். எனவே அவன் உற்பத்தியை மாற்றுவதால் உண்டாகும் மேலதிகச் செலவில் அக்கறைகொள்ளுவானேயன்றி சராசரிச் செலவிலன்று. 22 ஆம் அத்தியாயத்திலே இம்மேலதிகச் செலவு மிக முக்கியமானதென்றும் அதற் குப் பொருளியலாளர் இறுதிநிலைச் செலவு என்ற பெயரைக் கொடுத் திருக்கிறார்களென்றும் குறிப்பிட்டோம். (46 ஆம் பக்கத்திலுள்ள வரை விலக்கணத்தைத் திருப்பிப் படிக்க).

அட்டவணை 3 இலுள்ள நிரை (5) ஒவ்வொரு மேலதிக உற்பத்தி அலகின் மொத்தச் செலவிலுள்ள வித்தியாசமே இறுதிநிலைச் செலவெனக் கணக்கிடுகிறது. ஐந்தாவது அலகிலிருந்து ஆறுவது அலகுக்குச் செல்வதற் குரிய இறுதிநிலைச் செலவு 4 ஆம் நிரலிலிருந்து கிடைக்கிறது ; அதாவது ஆறு அலகுகளின் மொத்தத்திலிருந்து ஐந்து அலகுகளின் மொத்தத்தைக் கழிப்பதாலுண்டாகிறது. இது 400–381 டொலர் அல்லது 19 டொலர் ஆகும். (8 அலகிலிருந்து 9 அலகுக்குச் செல்லும் இறுதிநிலைச் செலவு என்ன? ஏன்?)

இறுதிநிலைச் செலவின் நடவடிக்கைபற்றி அறிவதற்குப் படம் 5 ஐப்பார்க்க. MC (இ.செ.) கோடானது நிலையான செலவுக்குப் புறம்பானது. ஏன்? நீர் மேலதிக அலகை உண்டாக்கினுலென்ன உண்டாக்காவிட்டாலென்ன, நிலையான செலவு இருந்துகொண்டேயிருக்கும். இறுதிநிலைச் செலவு முத லில் வீழ்ச்சியடையும் ; அதன்பின்னர் அது சராசரிச் செலவுக்குக் குறைவா யிருக்கும். முன்னுள்ள அலகுகளெல்லாவற்றினதும் சராசரிக்குக் குறை

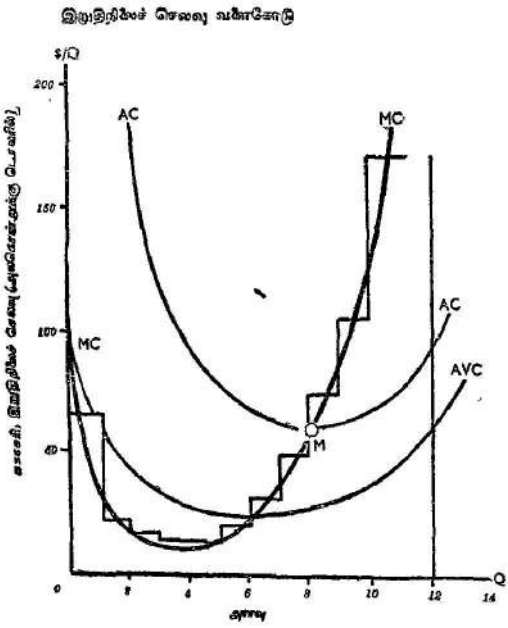
சராசரிச் செலவுக் கோடு (AC) பொதுவாக U உருவமுடையதாயிருக்கிறது :

படம் 4. சராசரிச் செலவு, மொத்தச் செலவை Q தொகையினால் பிரித்தால் கிடைக்கும். ஆரம்பத்திலே அஃது உயர்வாயிருக்கும். ஏனெனில் FC (நி.செ.) சில அலகுகளுகிடை மிலேயே பரப் பப்பட்டிருக்கும். Q எனற தொகை அதிகரித்தால சராசரிச் செலவின் FC/Q பகுதி மெதுவாக வீழ்ச்சியடையும். மேலதிகச் செலவைப பல அலகுகளுக்கிடையே பரப்புதல் என்பது AFC என்ற உடைநத வெள்ளைக் கோட்டாலும், AC (ச.செ.) கோட்டுக்கும் சராசரி மாறும் அலகுச் செலவுக் கோட்டுக்குமிடையிலுள்ள வாணந்தீட்டிய பிரதேசத்தாலும் காட்டப்பட்டுள்ளது. AC ஆனது குறைந்தபட்சதைத U இன் அடித்தானமான M இல் அடைகிறது. சராசரிச் செலவானது, சராசரி மாறும் செலவின் வற்றம் சராசரி நிலையான செலவின் வீழ்ச்சிக்கு மேலோங்கி நிற்கும்போது உயரும்.

வாகவே ஒவ்வொரு மேலதிக அலகும் செலவுடையதானால், அந்தச் சராசரிச் செலவுக்கு என்ன நடக்கும்? அஃது இழுத்து விழுத்தப்படும் நிலையிலிருக்கும். அத்துடன் சிறிது சரியும் கோடாகவுமிருக்கும். புதிய அலகுகளின் மேலதிகச் செலவு முந்திய அலகுகளெல்லாவற்றினதும் சராசரிச் செலவுக்குமேல் உயருமானால், இறுதிநிலைச் செலவு சராசரியை மேலே இழுக்கும்; எனவே MC, (இ.செ.) AC (ச.செ.) யை அடியிலே வெட்டி AC (ச.செ.) யைத்தன் பக்கம் இழுத்துக்கொள்ளும்; முதலில் கீழேயும் பின்னர் மேலேயும் இழுக்கும் ; சமனான கீழ்ப்பகுதியில் AC (ச.செ.) யை மட்டமாக்கிவிடும்.

இறுதிநிலை (அல்லது "மேலதிக") விலை முக்கியமானதொரு பொருளாதாரக் கருத்தாகும்.

படம் 5. இறுதிநிலைச செலவு என்றல் மேலதிக உற்பத்திக்குச் செலவாகும் மேலதிகச் செலவே. அட்டவணை 2 இலிருந்து இது இடைகிறது. இது முன்னைய செலவையும் கவன மாகக் கழிப்பதாலுணடாகும். படிகளை அழுத்தமானதொரு வளைகோடாக மாற்றிவிட்டால் MC வளைகோடு கிடைக்கும். MC ஆனது AC வளைகோட்டை அதன் அடியிலே வெட்டுவது தற்செய லாக ஏறபட்டதனறு. கடைசி அலகானது சராசரிக்கு அதிக மாகச செலவையுண்டாக்குமானால் M தானதிலே AC வளைகோடு மேலேகிச் செல்லக்கூடியதாக அது சராசரிச் செலவை உயாததும். MC (இ.செ.), AVC (ச.ம.செ.) ஐ AVC (ச.ம.செ.) இன அடியில் என் வெட்டுகிற தெனபதற்கும இதுவே விளகமாகும.

இறுதிநிலை வருமானமும் விலையும்

இனித் தேவை அல்லது வருமானம் என்ற அமிசத்தை ஆராய்வோம்; இறுதிநிலைச் செலவு என்பது மேலதிகச் செலவே. அதுபோல இறுதிநிலை வருமானமும் மேலதிக வருமானமே. இது பொருளின் மேலதிகமான அலகு ஒன்றை விற்பதனால் உண்டாவது. இறுதிநிலை வருமானம், 2 ஆம் அட்டவணையின் மொத்த வருமான நிரலிலிருந்து கிடைக்கும். இது அட்டவணை 4 இலே காட்டப்பட்டுள்ளது. இது அட்டவணை 2 ஐ மறுபடியும் திருப்பிக்காட்டுகிறது. அத்துடன் இறுதிநிலை வருமானத்துக்கு ஒரு புதிய நிரலையும் உடையதாயிருக்கிறது.

விலைநிரல் (2) க்கும் இறுதிநிலை வருமானநிரல் (4) க்குமிடையே என் வித்தியாமிருக்கிறதென்பது முதலில் வாசகருக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கலாம். 2 அலகிலிருந்து 3 அலகு உற்பத்திக்கு நகரும்போது மூன்றுவது அலகு விற்கும் விலைக்கு இறுதிநிலை வருமானம் என் சமனாக இருக்கவில்லை? அது 94 ஆயிருப்பதிலும் 114 டொலராக என் இருக்கக்கூடாது?

மூன்றுவது அலகு 114 டொலருக்கு விற்கப்படுவது உண்மையே. ஆனால் அதை விற்பனை செய்வதற்காக முன்னிருந்த 2 அலகுகளின் விலையை 10 டொலர் வீதம் (124 இலிருந்து 114 ஆக) வெட்டவேண்டியிருந்தது. இறுதிநிலை வருமானத்தைக் கவனிக்கும்போது முன்னுள்ள அலகில் ஏற்பட்ட நட்டத்தை மூன்றும் அலகுக்கு எதிராகச் சாட்டுதல் பண்ணவேண்டும். எனவே இறுதிநிலை வருமானம் $114-(2\times10)$ டொலர் அல்லது 94 டொலர் ஆகும். பொதுவாகப் பேமிசுடத்து இறுதிநிலை வருமானம் விலையிலும் பார்க்கக் குறைவானது. இதற்கு அடிப்படை வாய்பாடு ;

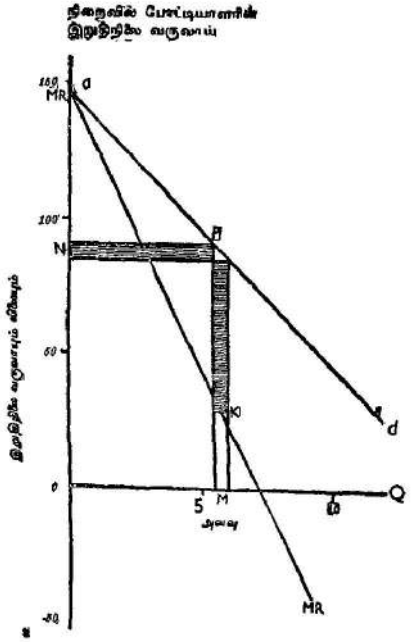
n ஆம் அலகின் இறுதிநிலை வருமானம் $=(n-1)$ இலிருந்து n அலகுக்குச் செல்லும்போதுள்ள மொத்த வருமானத்தின் வித்தியாசம்.

$=n$ ஆம் அலகின் விலையிலிருந்து விலை குறைக்கப்பட்டதால் முந்திய அலகுகளில் உண்டான வருமான நட்டத்தைக் கழித்தல்.

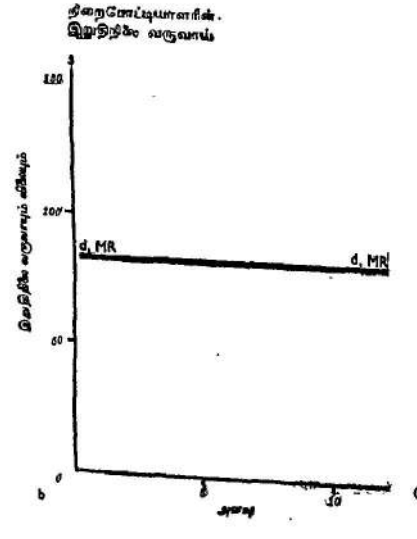
இறுதிநிலை (அல்லது "மேலதிக") வருமானம் முக்கியமானதொரு பொருளாதாரக் கருத்தாகும் :

தொகை Q (1)	விலை P (2)	மொத்த வருமானம் $R=P\times Q$ (3)	இறுதிநிலை வருமானம் MR (4)
0	டொ. 144 +	டொ. 0	டொ. 134
1	134	134	114
2	124	248	94
3	114	342	74
4	104	416	54
5	94	470	34
6	84	504	14
7	74	518	— 6
8	64	512	—26
9	54	486	—46
10	44	440	

அட்டவணை 4. இறுதிநிலை வருமானமும் விலையும் : மேலதிக உற்பத்தி அலகு ஒன்றை விற்கும்போது மொத்த வருமானத்திலேயுண்டாகும் மாற்றமே இறுதிநிலை வருமானமெனப் படும். இது MR (இ.வ) எனப்படும். கோடு (4) இல் உள்ள ஒவ்வொரு வரிசையையும், 3 ஆம் கோட்டிலுள்ள வரிசையில் மேலேயுள்ளதைக் கீழேயுள்ளதிலிருந்து கழிப்பதால் உண்டாவதாகும். இந்தக் கம்பெனிபோல் உள்ள ஒவ்வொரு நிறைவில்போட்டியாளருக்கும், MR (இ.வ.) ஆனது விலைக்குக் கீழே இறங்குவதைக் காணலாம்.

படம் 6(a): நிறைவில்போட்டியிலே இறுதிநிலை வருமானம் விலையிலும் குறைவாகவே யிருக்கும். *dd* கீழ் நோக்கிச் சரிந்தால இறுதிநிலை வருமானம் விலைகளுக் குறைவாக விழுந்துவிடும். தேவையானது நெகிழ்ச்சியுறுதாய்ப்போனால் இறுதிநிலைவருமானம எதிர்க்கணியமாகும். இந்நிலையில் பொருள்களின் தொகை அதிகரிப்பதால் மொதத வருமானம் இறங்கிவிடும். நிறைவில போட்டியாளன் பொருள் Q இல் சிறிய அலகை விற்பதால் முந்திய அலகுகளில் உண்டாகும் நட்டத்தை **NP** என்ல் வர்ணந தீட்டிய பகுதி காட்டுகிறதுற **KM** எனற இறுதிநிலை வருமானத்தைப பெற **PM** எனற சநதைவிலையிலிருந்து கழிக்கப்பட்ட சமப்பிரதேசத்தை **PK** காட்டுகிறது.

படம் 6(b): நிலைத்திட்டமான *dd* இருப்பதால் முந்திய அலகுகளிலே நிறைபோட்டியாளருக்கு நட்டமில்லை. எனவே MR உம் *dd* உம் ஒரே மாதிரியாயிருக்கின்றன.

விவேகமுள்ள கம்பெனி தனக்கு உயர்ந்த இலாபம் அளிக்கும் தானத்தைத் தேடும் :

அட்டவணை 5. கம்பெனியின் வருமானம், விலை, இலாபம் என்பனவற்றின் சுருக்கம்.

அளவு	விலை	மொத்த வருமானம்	மொத்த விலை	மொத்த இலாபம்	இறுதிநிலை வருமானம்	இறுதிநிலை செலவு
Q	P	R = P × Q	TC = FC + VC	(5)	MR	MC
(1)	(2)	(3)	(4)	[= (3) − (4)]	(6)	(7)
0	டொ 144 +	டொ. 0	டொ. 256	டொ. — 256		
					டொ. 134	டொ. 64
1	134	134	320	— 186		
					114	20
2	124	248	340	— 92		
					94	15
3	114	342	355	— 13		
					74	13
4	104	416	368	+ 48		
					54	13
	94					
5	84	470	381	+ 89	34	19
6	74	504	400	+ 104		
					14	31
7	64	518	431	+ 87		
					— 6	49
8	54	512	480	+ 32		
					— 26	73
9		486	553	— 67		
					— 46	103
10		440	656	— 216		

இங்கே தேவைத் தகவல், விலைத தகவல் எல்லாமுண்டு. கூடிய இலாபம் 6 வரிசையிலுண்டு. இங்கே அளவு = 6. விலை = 84 டொ., இலாபம் = 104 டொ. இதுவே உச்சலாபம்.

Q < 6, MR > MC இல் கம்பெனி விரிவடையும்; Q > 6, MR < MC எனபதில் கம்பெனி தனது உற்பத்தியைச் சுருக்கும்.

Q = 6.0 என்ற இடத்துக்கு, MR உடன் MC ஐச் சரிபடுத்தினால் (5 இக்கும 6 இக்கும் அல்லது 6 இக்கும் 7 இகக்கும் இடையில் இல்லாமல்) MR = 24 டொலா = MC எனபதைக் காணலாம். MR = MC தான உச்சலாபத்துகுரிய நிலையாகும்.

படம் 6*a* யில் உள்ள சமாந்தரமான வருணந்தீட்டிய பிரதேசம் முந்திய அலகுகளில் உண்டான நட்டத்தைக் காட்டும். மேலதிக அலகுகள் விலையை விழச் செய்யாத நிறைபோட்டியிலேதான் வருமானத்தில் நட்டம் பூச்சியமாகும். அப்போதுதான் விலையும் இறுதி நிலை வருமானமும் ஒன்றுக இருக்கும். (படம் 6 *b* பார்க்க[1].)

[1]. அக்கறையுள்ள வாசகர் அட்டவணை 4 இலே இறுதிநிலைவருமானம் விலை என்பவற்றிடையேயுள்ள தொடர்பைப் பரீட்சித்துப்பார்க்கலாம். 20 ஆம் அத்தியாயத்திலே விவரிக்கப்பட்டதேவை நெகிழ்ச்சி ஒனறுக்குக்கீழே விழுமானால் விலையின் விதத இறக்கம் எப்பொழுதும் விற்ற பொருளின் தொகைவிதததுக்கு அதிகமாயிருக்கும். உற்பத்தியிலே ஏற்றம் மொத்தவருமானத்தைக் குறைக்கும். அதாவது இறுதிநிலை வருமானம் எதிர்க்கணியமாகும். என் நமது வாய்பாட்டிலே இரண்டாவது சொற்றொடர்—முந்திய அலகுகளிலுள்ள நட்டம்—எனபது முதலாவது சொற்றொடரான கடைசி அலகுக்குப் பெற்ற விலை என்பதை அடித்துவிடும். மேலதிக உற்பத்தியைக் கம்பெனி அழித்துவிட்டால் அது நல்ல இலாபம் பெறும் ; இல்லாவிட்டால் புதிய உற்பத்திச் சந்தையைக் குழப்பிவிடும்.

இலாபத்தை உச்சப்படுத்தல் : நல்ல இலாபம் பெறக்கூடிய தானம்

இப்போது நாம் எலலாத் தகவல்களையும் பெரியதோர் அட்டவணையிலே அடக்கலாம். அது 5 ஆவது அட்டவணை. மொத்த இலாபமே இந்த அடடவணையில் மிக முக்கியமானது.

எவவளவு தொகை இலாபத்தை உச்சப்படுத்தும் ; என்ன விலையில் அவ்வாறு நடககும? இதறகு இலேசான வழி கோடு (5) ஐக் கணக்கிடல். மொத்தவிலை, மொதத வருமானம் என்பவற்றுக்கிடையேயுள்ள வித்தியாசமான மொத்தலாபம இநதக கோட்டிலுணடு. இந்தக் கோட்டைப் பாரககும்போது பின்வரும விடயங்கள் தெளிவாகும.

உசசமான தொகை 6 அலகாகும். இந்த அலகின்விலை 84 டொலர். வீதமாகும. வேறு சந்தாப்பஙகளிலே இந்த உச்ச இலாபம் 104 டொலர் கிடைககமாட்டாது. மற்றொரு வழி இறுதிநிலை வருமானம் கோடு (6) ஐ இறுதிநிலைச செலவு கோடு (7) உடன ஒப்பிடுதல. மேலதிக உற்பத்திக்கு ஓரடி எடுததுலைததாலும, இறுதிநிலை வருமானம, இறுதிநிலைச் செலவிலும பாரக்க அதிகரிக்கும. அதலால் நமது இலாபம் அதிகரிக்க, உற்பத்தி அதிகரிககும. ஆலால இறுதி நிலைச் செலவு இறுதிநிலை வருமானத்திலும பாரகக அதிகமாயிருநதால, உறபததி குறையும். சமநிலை எங்கே?

நலல இலாபச சமநிலையானது இறுதிநிலைச் செலவும் இறுதிநிலை வருமானமும சமமாயிருக்குமிடததிலேயே நிகழும். இஙகேதான உச்சலாபம் அடையககூடிய உசசமான சநதாப்பமேறபடும்.

இறுதிநிலைச் செலவையும இறுதிநிலை வருமானததையும் ஒப்பிட்டு உச்சத் தானத்தை அறியுமு இநத இரண்டாவது முறை மொத்த இலாபத்தை ஆராயும் முதலாவது முறையிலும் சிறந்ததுமனறு ; குறைந்ததுமன்று. இவையிரணடும ஒனறே.

கம்பெனியின் உச்சத்தானத்தை வரைபடத்திலல் காட்டுதல் : மொத்தக் கோடுகள்

7a படததிலுள்ள மூன்று கோடுகளும் இந்த நடவடிக்கைகளைக் காட்டும். மொத்த வருமானம ஒரு குனறைப்போன்றது. தேவையானது நெகிழ்ச்சியுடையதாயிருநதால அதனுடைய சரிவு மேலேநோக்கியிருக்கும். தேவை நெகிழசசியறறதாயிருநதால் அது கீழ்நோகஙியிருக்கும. மேலதிக உறபததியை வெறுமனே பெற முடியாதானபடியால மொத்தச் செலவு அதிகரிககும. மொதத வருமானததுககும் மொத்தச செலவுக்குமிடையிலுளள தொகையே மொதத இலாபம. இது படத்திலே இரண்டு இடத்தில் இலேசாக வாணந திடடிக காடடபபடடுள்ளது. அதமக கோட்டிலல் நேரடியாகவும, மேலேயுளள வருமானம், செலவு என்பவறறின கோடுகளிடையேயுளள குததுநிலைத் தூரமாகவும் இது காட்டப்படடுள்ளது.

உற்பத்தி சிறிதாயிருந்தால் மொத்தச் செலவு மொத்த வருமானத்திலும் அதிகமாயிருக்கும். அதனால் கம்பெனி வரவு செலவைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ளமாட்டாது. உற்பத்தி அதிகம் பெருகினாலும் செலவு அதிகரிக்கும்; விலை குறையும். அப்போதும் ஆபத்துண்டாகிறது. எனவே இந்த இரண்டு நிலைகளுக்குமிடையிலேதான் உச்சலாபம் பெறக்கூடிய உச்சத்தானமுண்டு. உச்ச உற்பத்தி அளவு 6 அலகாகும் இங்கே மொத்த இலாபம் உச்சத்திலிருக்கும். மேற்பரப்பிலுள்ள இரண்டு கோடுகளுக்கிடையிலுமுள்ள நேர்க்குத்தான வித்தியாசம் உச்சமாயிருக்கும்.[1]

நல்ல இலாபத்தானம், மொத்த வருமானக் கோட்டின் சரிவும், மொத்தச் செலவுக்கோட்டின் சரிவும் சமாந்தரமாயிருக்கும் இடத்திலுள்ள தொகையேயாகும். அப்போது மொத்த இலாபக்கோட்டின் சரிவு பூச்சியமாகவும் கிடைநிலையாகவுமிருக்கும்.

4 அலகுபோன்ற சிறிய உற்பத்திகளில் இரண்டு சரிவுகளும் பிரிந்து செல்லும். அதனால் இரண்டு கோடுகளுக்குமிடையேயுள்ள நேர்க்குத்தான தூரம் அதிகரிக்கும். கம்பெனி தனது உற்பத்தியைப் பெருக்கும். உச்சத்துக்கு அதிகமான உற்பத்தியில் இரண்டு சரிவுகளும் குறுகிக்கொண்டு வரும். பின்னால் நகர்வதனூலம் வருமானத்துக்கும் செலவுக்குமிடையேயுள்ள நிலைக்குத்தான தூரத்தை அதிகரிக்கலாம். உச்சத் தானத்திலே தான் சரிவுகள் சமாந்தரமாயிருக்கும்; இதில் வலப்பக்கமாகவோ இடப்பக்கமாகவோ திரும்பாமலிருப்பது இலாபகரமானதாகும். இதுதான் கம்பனியின் உச்சலாபச் சமநிலை, அதுவே நல்ல இலாபத்தானமாகும்.

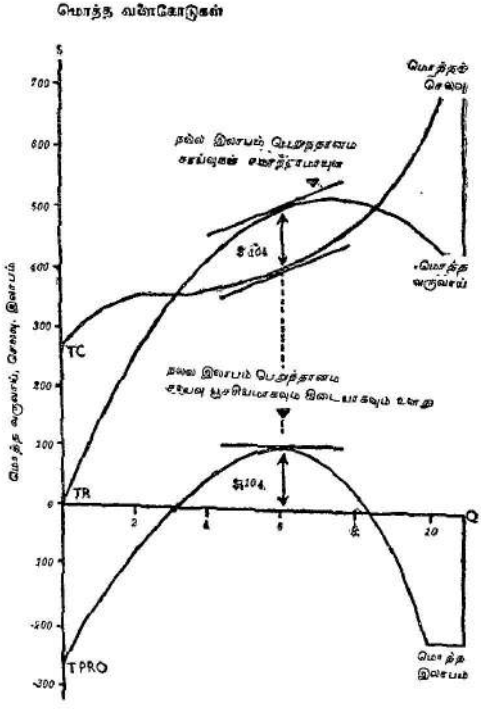
இறுதிநிலைக் கோடுகளைப் பயன்படுத்தல்

மொத்தச் செலவு, மொத்த வருமானம் என்ற கோடுகளின் சரிவுதான் இறுதிநிலைச் செலவு, இறுதிநிலை வருமானம் என்பன. படம் 76 இல் உத்தம உற்பத்தியை நிர்ணயிக்கும் முறை புதிதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. MC (இ.செ.), MR (இ.வ.) கோடுகள் ஒவ்வோர் உற்பத்திக்கும் கீறப்படுகின்றன. (இது 5 ஆம் அட்டவணையிலே கொடுக்கப்பட்ட தகவலை மென்மையாக்குவதாலோ 7 *a* யிலுள்ள இலக்கச் சரிவுகளை வரித்துக்கொள்ளவதாலோ உண்டாகிறது). MC (இ.செ.) கோடு MR (இ.வ.) கோட்டைச் சரியாக 6 அலகில் வெட்டுமிடமே உச்சலாபம் தரக்கூடியதானம்.

[1]. உச்சவிலையை இந்தப் படத்திலே உடனடியாகக் காட்டமுடியாது. ஆனால் தொகை 6 ஆக இருக்கிறதென்ன அறிந்ததால் விலை எனன எனபதை மொஸ் (84) அட்டவணையைப் பார்த்து இலேசாக நிச்சயித்துகொள்ளலாம். அல்லது 2 ஆம் படத்தில் உள்ள தேவைக் கோட்டைப் பார்த்து விலையை அறியலாம்; அல்லது 7*b* ஐப் பார்த்து அறியலாம். அதில் Q6 அலகில் பார்த்தால் தெரியும்.

நல்ல இலாபத்தானம் மொத்தக் கோட்டினுல் அல்லது இறுதிநிலைக் கோட்டினுல் காட்டப்படுகிறது.

முதலாவது, மொத்த வருமானம், மொத்தச் செலவு, இலாபம் என்ற வளைகோடுகளால்:

படம் 7 (a) TR (மொ.வ), TC (மொ.செ.), வளைகோடுகளிடையேயுளள நேர்கருத்தான தூரம் மொத்த இலாபதைக குறிககும். அதுகீழே புளளியிடபபட்டுள்ளது. TR இக்கும் TC இககும சமமான சரிவும் T.Pro மொதத இலாபத்துககு இடையான சரிவுமிருந்தால் நல்ல இலாபத்தானம காணபபடும.

நல்ல தொகை 6 அலகு என்பது இப்போது தெரிந்திருப்பதால், தேவைக கோட்டைப் பார்த்து நல்ல விலை (அல்லது சராசரி வருமானம்) 84 டொலா என்பதை அறியலாம. இப்போது கேதத்திரகணித முறையில் நமது முக்கியமான வாய்பாட்டை அடைகிறேம.

தேறியலாபம் எபபோது உச்ச நிலையடையுமென்றுல் ;

இறுதிநிலை விலை = இறுதி நிலைவருமானம்.

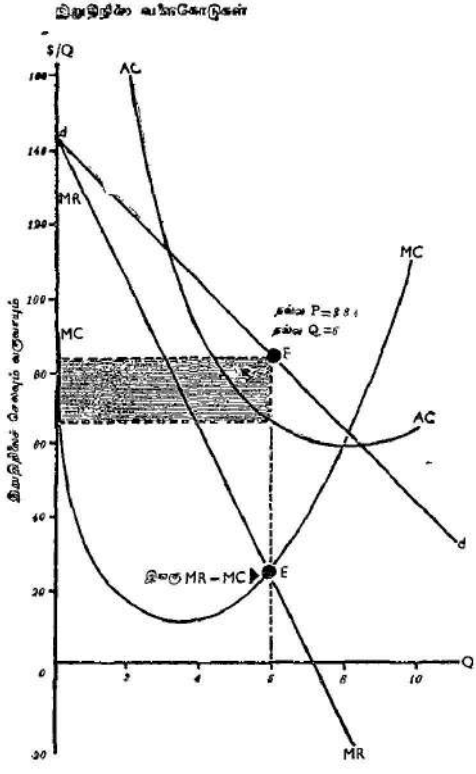
நியாயவாததத்தை அனுசரிக்கும் ஒரு கம்பெனி நல்லலாபச் சம நிலையை அடையுமென்ற ஆராய்ச்சி இவ்வளவில் முடிவடைகிறது.

கடந்தவையும் இறுதிநிலையும்

பொருளாதார அறிமுறை ஒருவரை நல்ல வியாபாரியாக்கிவிட மாட்டாது : ஆனால் அது புதிய சிந்தனைமுறையை அளிக்கிறது. அதற்கு ஓர் உதாரணம் : பொருளியல் அறிஞர் ஒரு தீர்மானத்திலடங்கிய "மேலதிக" அல்லது "இறுதிநிலைச்" செலவையும் நன்மையையும் அழுத்தமாய்க் கூறுவார். அவர் சொல்லுகிறார் :—

போனது போகட்டும் ; நடந்ததைப்பற்றிக் கவனிக்கவேண்டாம். முன்னுக்குப் பாருங்கள். என்ன ஒரு முடிவு செய்து கொண்டாலும் அதன்

இரண்டாவது, இறுதிநிலை வருமானம் இறுதிநிலைச் செலவு என்ற வளைகோடுகளினால் :

படம் 7 b. இறுதிநிலைச செலவுவளைகோடு இறுதிநிலை வருமானவளைகோட்டை E இல் வெட்டும்இடத்தில நலல இலாபத்தானம காட்டபபடுகிறது. F இலே காடடியபடி இந்த $Q = 6$ தேவை வளை கோட்டில $P = 84$ டொலருக்கு விலையாகிறது. (வர்ணந்தீட்டபபட நீளசதுரம் 104 டொலர் மொத்தலாபத்தைக்காட்டுகிறது. ஏன்? அதைப போனற வேறு நீள்சதுரத் துகரு பரபபு ஏண் குறைவாயிருக்கும்?)

பயனாக உண்டாகும் மேலதிகச் செலவு, மேலதிக நன்மை என்பவற்றை ஒப்பிடுக. நீர் செய்யும் தீர்மானம் சாதகமாகவோ பாதகமாகவோ இருக்கலாம். இரண்டு வழியிலும் எற்படக்கூடிய நன்மையைத் தீமைக்கு ஈடு செய்துவிடுக.

இவ்வாறு போனதற்கு இரங்காமலிருப்பது தீர்மானஞ் செய்வோர் தாமாக அனுசரிக்கும் ஓர் ஒழுக்கமாகும். அவர்கள் பொருளாதார அறிவு பெற்றவராயிருந்தாலென்ன பெறாதவராயிருந்தாலென்ன இவ்வாறு செய்வது வழக்கம். இது மிக நல்ல பழக்கமாகும்.

இதற்கு ஓர் உதாரணம் பின்வருமாறு :—

அரசன், நெருப்புப பெட்டி உற்பத்தி செய்யும் தனி உரிமையாளரின் சலுகைக்காக குறிப்பிட்ட ஒரு தொகையை வரியாக விதிக்கிறான். இது புதிய நல்ல இலாபத்தானத்தையும் விலையையும் எவ்வாறு பாதிக்கும் இந்த அதிகாரத்திலே கூறப்பட்ட சாதனங்களை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டால குறிப்பிட்ட மட்டமானதொரு தொகைவரி MR (இ.வ.) கோட்டையோ MC (இ.செ.) கோட்டையோ நகரச் செய்யமாட்டாது என்பது தெளிவாகும். வரிக்கு முன்னும் பின்னும் தனியுரிமையாளர் தமது இலாபத்தை உச்சமாக்கினால, வேறு எதுவும் மாறுமலும் அவர் வியாபாரத்திலே தொடர்ந்தும இருந்தால், மட்டவரியானது விலையிலோ உறபத்தியிலோ எவ்வித மாற்றத்தையுமுண் டாக்கமாட்டாது. எனெனில் இவ்வரியை தனியுரிமையாளரே பொறுத்துக் கொள்ளுகிறார்.

நிறைவில்போட்டி, வளத்தைப் பகிர்வதை எவ்வாறு பாதிக்கும்

அடுத்த அத்தியாயத்திலே நிறைவில் போட்டி சம்பந்தமான சில முக்கியமான உதாரணங்கள் ஆராயப்படும். இவை நம்பிக்கைக்குமாறான கொள்கை என்றதுறையைச் சேர்ந்த முக்கியமான சில பொதுக் கொள்கைகளில் எமமை ஈடுபடுத்தும்.

என்ன, எப்படி, யாருக்கு என்ற முக்கியமான பிரச்சினைகளை சுதந்திர விலைத்திட்டம் தீர்த்துவைக்கும் திறமையை நிறைவில் போட்டி எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதைச் சுருக்கமாக ஆராய்வாம். சுதந்திர விலைத்திட்டத்திலே கம்பெனிகள் சரியும் தேவைக் கோட்டை எதிர்நோக்குகின்றன. அதனால் அவற்றின் இறுதிநிலை வருவாய் விலையிலும் பார்க்கக் குறைந்ததாயிருக்கும.

அத்தகைய நிறைவில் போட்டியாளர் எவ்வளவுக்குத் தமது சுயநலத்தை நாடுகிறார்களோ அவ்வளவுக்கு அவர்கள் பொதுநன்மைக்கான கருமங்களைச் செயவதற்கு அடம் ஸ்மிதின் "தோன்றாத் துணை" யையே நம்பியிருப்பார்களா ?

இலலை ; இந்தப் படத்திலே இப்போது ஒரு குறைபாடிருக்கிறது. வியாபாரி ஒருவர் இறுதிநிலை வருமானத்தை கணக்கிலெடுக்கும்பொழுது, சந்தையைக் குழப்பாதிருப்பதற்குப் பார்த்துக்கொள்வார். தமது பொருளை

அருமையானதாகவே வைத்திருக்கப் பார்ப்பார். இல்லாவிட்டால் அவருடைய வருவாய் இறங்கிவிடும். ஆனால் பொருளை முற்றுய் அருந்தல் நிலையில் வைத்திருக்கமாட்டார். அப்படியானால் அவருடைய வருமானம் பூச்சியமாகிவிடும். இறுதிநிலைச் செலவு மட்டத்துக்குத் தமது விலை இருக்க அவர் விரும்பமாட்டார். விவசாயத்திலுள்ள நிறைபோட்டியாளர் போலன்றி இவர் தமது பொருளில் போதிய அளவை (Q) தனது MC (இ.செ.) ஐ MR (இ.வ.) இலே வைத் திருப்பதற்காக விற்பனை செய்யாமல் வைத்திருப்பார். MR அவருடைய P (வி) இலும் குறைவாகவேயிருக்கும்.

பொருளாதாரம் உற்பத்தியையும் விநியோகத்தையும் அமைக்கும் முறையின் நன்மை தீமைகளை விலை, இறுதிநிலைச் செலவு என்பவற்றிடையிலுள்ள வித்தியாசம் எவ்வாறு பாதிக்கிறது. இந்தச் சிக்கலான பிரச்சினையை முன்னர் நாம் சந்தித்தோம். இனியும் சந்திப்போம்.

முதலாவது, நிறைவில் போட்டியாளரை, அரசாங்கம் நிறைபோட்டியாளர் போலப் போட்டியிடவைத்தால் அவர் இப்போது உழைப்பதிலும் அதிகமாக உழைப்பார். அப்படியானால் அது நல்லதா, தீயதா? அவர் தனவந்தரா? அல்லது வறுமையும் தேவையுமுடையவரா? (அவர் தாம் பெறும் வருவாயை கலைகளை வளர்க்கப் பயன்படுத்துவாரா? அல்லது அதனால் அர்த்தராத்திரியில் குடைபிடிப்பாரா? தனியுரிமையால் வந்த இலாபத்தைக்கொண்டு புதிய கைத்தொழில் ஆராய்ச்சியை நடத்துவாரா? அல்லது தமது பொருள் மற்றக் கம்பனிகளின் பொருளிலும் சிறந்த தென்பதை மக்களுக்கு அறிவுறுத்துவதில் செலவு செய்வாரா?

சாதாரண மனிதன் தனியுரிமைப் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது மேலே கூறிய பிரச்சினைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பான். யாருக்கென்ற பிரச்சினையும் எவ்வாறு விநியோகஞ்செய்வதென்ற பிரச்சினையும் இவை எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகின்றனவென்பதையும் பற்றிச் சிந்திப்பான்.[1] இது வருமானச் செறிவிலே பாதகமான விளைவுகளை உண்டாக்காவிட்டாலும், நிறைவில் போட்டியானது முக்கியமானதொரு பொருளாதாரக் கெடுதியையே காட்டுகிறது. இதற்கு ஓர் உதாரணம் : பணமானியம் எல்லாம் சரியாகப் பகிர்ந்துவிடப்படுகிறதென நினையுங்கள். இதில் A என்பவர் மாத்திரமே நிறைவில் போட்டியாளர். மற்றவர்களெல்லாரும் நிறைபோட்டியாளர். அவர்கள் தமது MC (இ.செ.) ஐ P (வி) இக்குச் சமமாக வைத்துக் கொள்வர்.

1. சம்பந்தப்பட்ட தொழிலிலே எவரும் பிரவேசிக்கலாமென்ற உரிமை இருக்குமானால், நிறைவில் போட்டியால் எவரும் இலாபம் பெறக்கூடிய விளைவு உண்டாகுமெனக் கூறுவதற இலலை. P, MC இகளு மேலேயிருக்கலாம் ; அதனவிளைவு மூலப்பொருள்கள் வீண்விரயஞ் செய்யப்படுதலே ; பல இடங்களில் பல தொழிலாளர் அதிகவேலை செய்யாது காத்துநிற்கும் பெரோல் தாபனங்கள் இருக்கலாம். இத்தொழிலாளருக்குப் போதிய சம்பளங்கூடக் கிடைக்காமலிருக்கலாம். பல பெட்ரோல நிலையங்களிருப்பதால் நுகர்வோர் வசதி அதிகரிக்கலாம் ; ஆனால் இந்த வசதி குறிப்பிட்ட எந்த ஒரு நிறைவில் போட்டியிலும் கிடைக்குமா என்பதை யார் நிச்சயிப்பது.

பலவகைப் பண்டங்களை எவ்வாறு நுகர்வோர் மதிக்கின்றனர் என்பதற்கு விலையே அறிகுறி. செலவும், இறுதிநிலைச் செலவுமே ஒவ்வொரு பொருளின் உறபத்தியும சமூகத்தின் விலையுள்ள வளங்களை எவவாறு பயன்படுததுகிறது என்பதற்கு அறிகுறி. இந்த வளங்கள் தரம் அருந்தலாயுள்ள நிலவளம், தொழிலாளர் வளம், முதலியனவாகும். போடடிக்கம்பெனிகள சனங்கள் பெரிதும் விரும்பும் பொருள்களைக் கொடுக்கின்றன. அவற்றையும் P(வி) = MC(இ.செ.) என்ற தானம் வரையே உற்பத்தி செய்கினறன ; P = MC என்ற தானத்தில் பண்டங்கள் அவற்றின் செலவுக்குத் தகுதிவாய்ந்தவையென்பதைக் காட்டும்.

ஆலை நிறைவில் போட்டியாளரான A யை எடுங்கள். அவர் என்ன செயகிறார் ? சனஙகள் தமமிடம் பண்டத்தை வாங்கவேண்டு மென்று நிர்ப்பந்தபபடுத்தவில்லை. ஆனல் சரிவான தேவைக்கோட்டையுடையவர் எனபதால் விலை விடயததில் அவருக்குச் செல்வாக்கு உண்டு. அவர் அதை எவவாறு பயனபடுத்துவார் ? பொருளை உற்பத்தி செய்கிறாரா ? அதாவது சமூகச செல (அவருடைய M C யினல் அளக்கக்கூடியது) வானது சமூகததுககு அபபணடத்தின கடைசி அலகு எவ்வளவு பயனுடைய தாயிருகுமோ அவவளவுக்குச் சமனுயிருக்குமா ? நுகர்வோர் பணமானியததிலிருந்து உணடாகும் சநதை P யினல் அளக்கக் கூடியதாயிருக்குமா ?

இல்லை. A பண்டங்களை அருந்தலாக வைத்திருக்கவிரும்புகிறார். P (வி) யை MC (இ.செ.) க்கு மேலாக வைத்திருக்க விருமபுகிறார். ஏனெனில் அவ்வாறு செய்வதால் MR (இ.வ) = MC (இ.செ.) என்று ஆகும். இஃது இலாபத்தை உச்சமாக்கும். எனவே சமூகம் A யின் பண்டங்களை அதிகமாகப் பெறுவதில்லை. அதாவது சமூகததுக்கு அநதப் பணடத்தை, உற்பத்திசெய்யும் செலவுடன் ஒப்பிடும்போது சமூகம் அவற்றை வாங்குவதில்லை. A ஒரு போக்கிரியென்று நினைக்கவேண்டாம். தனது கம்பெனியின் இலாபத்தை உச்சமாக்குவதற்கு அவன் முயற்சி செய்யாவிட்டால் பங்குதாரார் அவனைப் பதவியிலிருந்து நீகக்லாம ; அல்லது அவன்மீது வழக்குத் தொடரலாம். கம்பெனி A க்கே சொநதமானதாயிருநதாலும் P யை MC க்குச் சமமாகக முயல்வானுனல், அவன் தன் மனைவி மக்களுக்குச் சேர வேண்டிய பணத்தைப் பொதுசனத்துக்குப் பிரித்துக்கொடுப்பவனகிவிடுவான. இதற்குச சட்டபூர்வமான தண்டனை இடையாது. எனினும் இதனல் பயன உண்டாகாது. தன சொந்த நலத்தைப் பார்ததால் தான் பொது நலமுமுண்டாகும். இதை ஆடம்ஸ்மித வற்புறுத்தினர்.

"தோன்றுத்துணை" என அடம்ஸ்மித் கூறும் முரணுரையை விளங்குவதற்குக் குறிப்பு இஙகேயுண்டு. அடமஸ்மித நிறைபோட்டி என்பதற்குக கூறபபட வரைவிலக்கணத்தில் தங்கியிருக்கவேணடும். அப்பொழுது தான அவர் எண்ணிய பயன் கிடைக்கும். நிச உலகிலே நிறைவில் போடடியிருகுகும் சமயத்தில் நாம் எதேன் தோட்டத்தை விட்டு நீங்கு

இறேம். பின்னர் அடுத்த அத்தியாயத்தில் ஆராயப்படும் பிரச்சினைகள் தோன்றும். அவையாவன, அத்தகைய நிறைவில் போட்டியிலே உள்ள தீமைகள், வீண் விரயங்களை எவ்வாறு குறைப்பது என்பனவே.

இலாபத்தை உச்சப்படுத்தல் சம்பந்தமான கொள்கைகளெல்லாம் நிறை போட்டி, நிறைவில் போட்டி இரண்டுக்கும் பொருந்துவனவே. நிறை போட்டியிலே ஈடுபட்டுள்ள கைத்தொழில்களின் சப்பிளைக்கோடுகளோடு கம்பெனிச் செலவுகள் எவ்வாறு சம்பந்தப்பட்டுள்ளன என்ற பிரச்சினையை ஆராய, நாம் புதிதாகக் கண்ட இறுதிநிலைச் சாதனங்களையும், சராசரிச் சாதனங்களையும் பினவரும் அனுபந்தம் பிரயோகித்துக் காட்டுகிறது. இவை 22ஆம் அத்தியாயத்தில் ஆராயப்பட்டன.

சுருக்கம்

1. நிச உலகத்துச் சந்தைநிலையிற பெரும்பாலானவை நிறைபோட்டிக்கும் தனி உரிமைக்கும் இடையேயுள்ள ஒரு கோட்டில் விழுகின்றன எனலாம். நிறைவில் போட்டியிலே கம்பெனிகள் தமது விலையை ஒரளவு நிர்ணயிக்கக் கூடியதாயிருக்கினறன. எனெனில் ஒரு கம்பெனிவிற்பனை செய்யும் பொருள்போன்ற பொருளை விற்பனை செய்யும் போட்டியாளர் சிலராயிருக்கின்றனர். சிலவிற்பனையாளரும் (அதாவது சமமான ஆனல் வித்தியாசமான பண்டங்களை விற்பனை செய்வோர்), ஒரு பொருளிற் பல இன உற்பத்திகளை விற்பனை செய்வோரும் ஆராய்ச்சிக்கு முக்கியம்.

2. கம்பெனியின் தேவைக் கோட்டிலிருந்து அதன் மொத்த வரவுக் கோட்டை யூகிக்கலாம். மொத்த வருமானக்கோடு அல்லது அட்டவணை வாயிலாக அதன் இறுதிநிலை வருமானத்தைப் பெறலாம். இது மேலதிக உற்பத்தியை விற்பதிலுண்டாகும் மேலதிக வருமானமாம். சாதாரணமாக இறுதிநிலை வருமானம், விலையிலும் குறைவாகவே இருக்கும். மேலதிக உற்பத்தியை விற்பனை செய்வதற்கு விலையைக் குறைக்கும் நிர்ப்பந்தம் எமக்கு ஏற்பட்டிருப்பதன் விளைவாக முந்திய அலகுகள் எல்லாவற்றிலுமுண்டான நட்டமே இதறகுக் காரணமாகும்.

3. மொத்தச் செலவை நிலையான செலவு, மாறும் செலவு என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். மேலதிக உற்பத்தியை உண்டாக்கும்போது மொத்தச் செலவிலே ஏற்படும் மாற்றமே இறுதிநிலைச் செலவாகும். அஃது ஓர் அலகை உற்பத்தி செய்வதற்குச் செலவாகும் சராசரிச் செலவன்று. இது மொத்தச் செலவுக்கும் மொத்த உற்பத்திக்கும் உள்ள விகிதாசாரமாகும். மேலதிகச் செலவைப் பரவலாக்குவதனலும், அளவு வகையில் உண்டாகும் சிக்கனங்களாலும, AC (ச.செ.) கோடு முதலில் விழும். பின்னர் கம்பெனியின் உற்பத்தி " தரத்தை " அடையும் போது அது U வடிவத்தில் உயரும். AC யின் குறைந்தபட்சதானத்திலேயே MC (இ.செ.), AC (ச.செ.) யை எப்பொழுதும் வெட்டும்.

4. மேலதிக செலவுக்குச் சமமான மேலதிக வருவாயை ஒரு கம்பெனி விற்பனை செய்யும் கடைசிச் சிறிய அலகு கொண்டுவருமானால், அது தனது உச்சநிலை இலாபத்தானத்தைக் காணும். இந்நிலைமை வரைபடம் மூலமும் காட்டலாம். மொத்த வருவாய்க்கோடு, மொத்தச் செலவுக்கோடு என்ப வற்றின் சரிவுகள் சமமாயிருப்பதன் மூலம் இது தெளிவாகும். இறுதி நிலைவருமானம் இறுதிநிலைச் செலவு என்பது உச்சநிலை இலாபத்தின் சமநிலைத்தானத்தில் நினைறுபிடிக்கவேண்டும்.

5. இறுதிநிலை நன்மை தீமைகள் பொருளாதாரவாதம் வற்புறுத்துவது இயல்பு ; நீர் என்ன முடிவைச் செய்தாலும், முன்னே நடந்தேறியவற்றை நினைவிலிருந்து அகற்றிவிடவேணடும்.

6. என்ன, எப்படி, யாருக்கென்ற சமூகப் பிரச்சினைகளை நல்ல முறை யிலே தீர்க்க மனிதருடைய சுயநலத்தைப் பயன்படுத்தலாமென அடம் ஸ்மித் கருதினார். அதற்கு மேலதிகத் தடையாக நிறைவில்போட்டி பயன் படுகிறது. இது சில பண்டங்கள் விடயத்தில் MC (இ.செ.) க்கு மேலே P (வி) யைப் போடுகிறது. அவ்வாறு இம்மேலதிகத் தடை உண்டாக்கப்படுகிறது.

ஆராய்ச்சிக்குரிய பிரச்சினைகள்

1. நிறை போட்டி, நிறைவில் போட்டி என்பவற்றிடையேயுள்ள வித்தி யாசத்தை அட்டவணைப்படுத்துக.

3. " தாங்கக் கூடியதைத்தான் கம்பெனி அறவிடும் " ஆராய்க.

3. நிலையான செலவு, மாறும் செலவு என்பவற்றிடையே பின்வரும் செலவினங்களை எவ்வாறு பங்கிடுவீர்?—சம்பளம், மின்சாரம், வரி, தேய் மானம், நிர்வாகிகள் சம்பளம், மூலப் பொருள்கள்.

4. இறுதிநிலைச் செலவு, இறுதிநிலை வருமானம் என்பவற்றுக்கு வரைவிலக்கணம் கூறுக. இறுதிநிலை வருமானத்துக்கும் விலைக்குமுள்ள தொடாபென்ன?

5. தேவைக்கோடு ஒன்றுக்குச் சமமான நெகிழ்ச்சியுடையதாயிருந்தால் (அதாவது 20 ஆம் அத்தியாயததில் 1 ஆம் அட்டவணையிலுள்ளது போல்) இறுதிநிலை வருமானத்தின் இலக்க மயமான மதிப்பென்ன? ஏன்?

6. நிலையான செலவு 100 ஆகவும் சராசரி மாறும் செலவு அலகுக்கு 10 ஆகவும் இருந்தால் சராசரிச் செலவும், இறுதிநிலைச் செலவும் எப்படியிருக்கும்? இறுதிநிலைச் செலவைப் புள்ளியிட்டுக் காட்டுக. சராசரி (மொத்தச்) செலவு, சராசரி மாறும் செலவு, சராசரி நிலையான செலவு எனபவற்றையும் அதே படத்திற் கீறுக.

7. ஒரு கம்பெனி வியாபாரத்திலே இருக்கும்வரை அதனுடைய விலை யிலும் உறபத்தியிலும் மொத்தவிலை எவ்வித விளைவையும் உண்டாக்காது. அவ்வாறே ஒரு கம்பெனியின் நிகரலாபத்திலே 10 வீத வரி விதித்தால் அது அதனுடைய சிறந்த விலையையோ, உறபத்தியையோ பாதிக்காது ".

இந்தக் கூற்றுக்கள் ஏன் குறுந்தவணையிலாவது உண்மையாயிருக்கின்றன. விற்பனை வரி, உற்பத்தி செய்யும் அலகு ஒவ்வொன்றின் மீதும் விதிக்கும் வரிகளைப் பற்றி இவ்வாறு கூற முடியுமா? ஏன் கூறமுடியாது.

8. 7a, 7b என்ற படங்கள் நல்ல இலாபத்தின் சமநிலைத்தானத்தை விளக்குகின்றன. ஒரே விடயத்தைக் கூறும் இரண்டு வழி அவை என் பதை விவரமாக விளக்குக. அதாவது ஒரு கம்பெனி மேலும் உற்பத்தி செய்வதற்கான மேலதிகச் செலவு மேலதிக வருமானத்துக்குச் சமமா யிருந்தால் அது உற்பத்தியை நிறுத்திவிடும் என்பதை விளக்குக.

9. பின்வரும் கருத்துக்களை மறுபடி சிந்தித்து ஆராய்க.

நிறைபோட்டியும் நிறைவில் போட்டியும்

தனியுரிமை ; சிலருரிமை ; உற்பத்திப் பொருளில் வித்தியாசம், போட்டியும் நிறைபோட்டியும்.

விலை சம்பந்தமான மொத்த வருமானம் ; இறுதிநிலை வருமானம் ; மொத்தச் செலவு, நிலையான செலவு, மாறும் செலவு ; சராசரிச் செலவு இறுதிநிலைச் செலவு, சராசரி மாறும் செலவு ; **MR = MC** நல்ல இலாபத்துக் கான நிலை ; கடத்துபோன விடயங்களும், நிலைமையைச் சீர்ப்படுத்த வேறு வழிகளும்.

போட்டியில் நிறைவின்மை ; அடம் ஸ்மித்தின் " தோன்றாத்துணை ".

அனுபந்தம் : போட்டி விநியோகம் சம்பந்தமாகச் செலவு

இலாபத்தை உச்சப்படுத்தும் மேலே கூறிய தொடர்புகள் சாதாரணப் பொது அறிவையும், ஆரம்ப எண்கணித அறிவையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இவை கோதுமைப் பயிர் செய்யும் போட்டி விவசாயிக்கும், நிறைவில் போட்டியிலீடுபட்டதொரு கம்பெனிக்கும் ஏன் பொருந்தமாட்டா ? 22 ஆம் அத்தியாயத்திலே ஆராயப்பட்ட போட்டி சப்பிளைக் கோட்டின் பின்னால் என்ன இருக்கிறதென்பதைக் காட்டுவதற்கு நமது சாதனங்களை இந்த அனுபந்தம் பிரயோகித்துக் காட்டும்.

விலைச்சமனும் போட்டிக்கான இறுதிநிலைச் செலவும்

எந்த ஒரு விற்பனையாளருகுரிய மிக வாய்ப்பான நிலையிலும் இறுதி நிலைவருமானம், இறுதிநிலைச் செலவுக்குச் சமனுடையதாயிருக்கும். ஆனால் நிறைபோட்டியாளர் தாம் விரும்பியதெல்லாவற்றையும் கிடைநிலையான dd கோட்டையனுசரித்துக் கொடுத்த ஒரு விலைக்கு விற்கலாம். அப்போது இறுதிநிலை வருமானமும் விலையும் ஒரே தன்மையாயிருக்கும். மேலதிக மாக விற்பனை செய்யப்பட்ட அலகின் பயனுகக் கிடைத்த விலையிலிருந்து கழிக்கப்படவேண்டிய முன்னேயுள்ள அலகுகளால் ஏற்பட்ட நட்டம் இருக்கமாட்டாது. இந்தக் கூற்றுக்களை ஒன்று சேர்த்துப் பின்வருமாறு கூறலாம் :—சந்தையைக் குழப்பிவிடுவேன் என்ற பயமற்றிருக்கும் நிறை

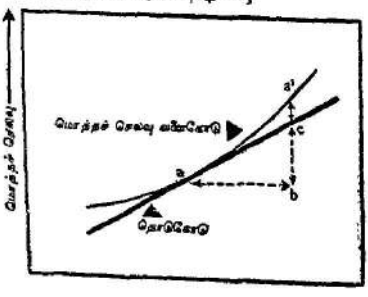
போட்டியாளர், விலையை மிஞ்சும் இறுதிநிலைச் செலவுத்தானம்வரை உற்பத்தி செய்வார். அல்லது தமது சமநிலையான இறுதிநிலைச் செலவு = விலை என்பதுவரை உற்பத்தி செய்வர்.

உயரும் இறுதிநிலைச் செலவே குறுந்தவணைச் சப்பிளைக்கோடு :

படம் 8 இலுள்ள MC (இ. நி.) தகவலின்படி, பலபடியான விலைகளில் கம்பெனி எவ்வளவு பொருளைச் சப்பிளை செய்யுமென்பதை முன்கூட்டியே கூறிவிடலாம். அதனுடைய அழுத்தமான வளைவுகள், நமது அலகுகள் திட்டமற்ற முறையில் பிரிக்கக்கூடியனவாய்ச் செய்யப்பட்டால் உண்டாகும் இறுதிநிலைச் செலவைக் காட்டுகின்றன.[1]

கம்பெனியானது ஒரலகை விற்பனை செய்யும் சந்தைவிலை 100 என் றிருந்தால் உறபத்தி A என்றதானத்துக்கு தளளப்படுகிறது. அதாவது 9.4 அலகுக்காகும். அந்தத் தொகையிலேதான் இறுதிநிலைச் செலவு விலைகளுக்குச் சமனாயிருக்கிறது. அங்கேதான இலாபங்கள் உச்சமாக்கப்படுகின் றன. (இதனை விளக்க 100கு மேறபட்ட விலைகளில் என்ன தொகை சப்ளைபண்ணப்படுமென்பதைக் காட்டுக. உதாரணம் : அளக்கும் மட்டத்தை P = 110 டொலா என்பதில் வைக்க. பின்னர் சப்பிளை பண்ணப்படுந் தொகையை MC (இ. நி.) கோட்டிலிருநது வாசித்தறிக.)

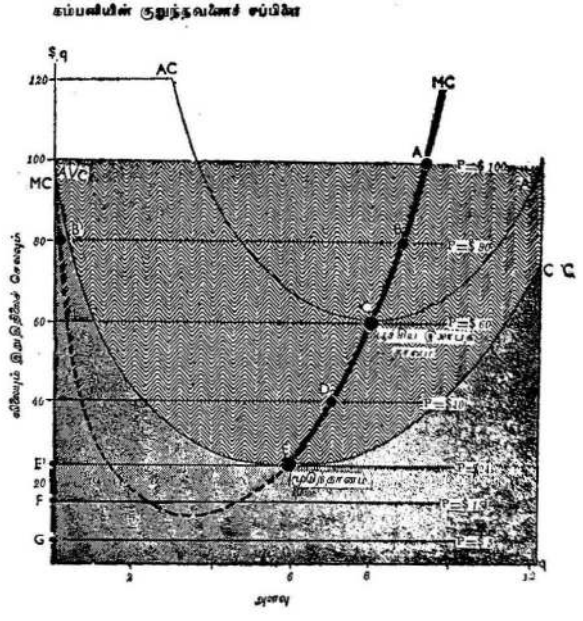
[1]. இதிலிருநது ஒரு பொருளின் பின்னபகுதிகளைகூட உறபத்தி செய்து விறகலாமென றுகிறது. பினனங்களை என் விலைகவேணடும்? ஒரு விவசாயி முட்டையின 1/3 பகுதியை விறபனை செய்யமாடடான. ஆனல ஒரு வணடிமுட்டையில் 1/3 பகுதியை என விறபனை செய்யக்கூடாது. ஒரு முடடையே எமது அளவு அல்காக் இருநதால் ஒவவொருமணி நேரத்துக்கு 3 முட்டையை அவன் விற்க லாம். இது 1 மணிநேரத்துக்கு 1/3 முட்டை யாகும். மொத்த விலைக்கோட்டின கேத்திர கணிதவளைகோடு இறுதிநிலைச செலவை ஒன் றுகக கருதுமிடத்து பிரிக்கக்கூடிய அலகு களையே இடையறுமல் பயன்படுத்தினைும். இறுதிநிலைச செலவு பறறிய இரண்டு சற்றே விதிதியாசமான கருத்துகளையே நாம் பயனபடுத்தினைம எனபதை இந்தப் படத் திலிருந்து அறிநதுகொள்ளலாம். $a-b$ தூரம் ஒரு மேலதிக அலகின உற்பத்தி யைகாட்டுகிறது. $b-a'$ அதனலுண்டாகும் மொத்தச் செலவின் அதிகரிபபைக்காட்டு கிறது. இதுவே இறுதிநிலைச செலவைப பற்றிய இலேசானதும், முதலாகக் கொடுக்கப் பட்டதுமான வரைவிலக்கணமாகும. இரணடாவது வரைவிலக்கணம், b ககும், c க்கு மூளள தூரமானதும, a யில உளள மொத்தச் செலவுகோடுமாயுள்ள சரிவினுல கொடுக் கபபடுகிறது. மேலதிக அலகின உருவம் சிறிதாக நாம் புதிய சிறுமுக் கோணத்தின் விதா சாரத்தை மறுபடி சோதித்துப பாரகவேறும். இரண்டு வரைவிலக்கணங்களுக்குமுள்ள வித்தி யாசம அதாவது ca' மிக அறபமாகிறது.

விலை 80 டொலராயிருக்கிறதெனக் கொள்க. கம்பெனி எவ்வளவைச் சப்பிளை செய்யும்? 80 டொலர் விலைக்கோடு MC (இ. செ.) கோட்டை இருதடவை வெட்டுகிறது. ஒரு தரம் 8.9 அலகில் வெட்டுகிறது. மறுமுறை 0.1 அலகில் வெட்டுகிறது. நமது வாய்பாடான விலை = MC(இ. செ.) விளக்க மற்றது. இது பல விடைகளுக்கு இடமளிக்கிறது. எது சரியான விடை?

இதற்கு ஒரேயொரு கடைசிப் பரீட்சை உண்டு. மொத்தலாபத்தைக் கணக்கிட்டு அஃது எங்கே டெரிதாக இருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இதற்கு விடை தெளிவு. பெரிய உற்பத்தியிலேதான். கம்பெனி 1 அலகு மட்டும் உற்பத்திசெய்தால் அதனுடைய வருவாய் 80×1, அட்டவணை

கம்பெனியின் உயரும் MC விலைகோடு குறுந்தவணைச் சப்பிளைக்கோட்டைத் தருகிறது

படம் 8. இலாபத்தை விரும்பும் போட்டியாளர் ஒவ்வொரு திடநிலையான தேலவவிலை கோட்டின் P இக்கும் மறிவினை செய்து, அது P(வி) = MC (இ.செ.) என்ற நிலையிலுள்ள MC ஐ வெட்டுமிடத்துக்கு நகர்வார். நல்ல இலாபத் தானத்திலே MC விலைகோடு உயரும்.

கம்பெனியானது நிலையான செலவைப் புறக்கணித்துவிட்டு நட்டத்தைக் குறைக்கும்போது குறுந்தவணையில் சப்பிளைக் கோடானது பூரண AC (ச.செ.) செலவுக்குக் கீழே விழும். AVC ச.மா.செ. அடிக்குக் கீழே P விழுந்தால் கம்பெனி மூடப்படும்.

நெடுந்தவணையில் AC (ச.செ.) இன் அடித்தானத்துக்குக் கீழே சப்பிளைக்கோடு விழ மாட்டாது. ஏனெனில் கம்பெனியானது எப்பொழுதும் நட்டத்தில் உற்பத்தி செய்யமாட்டாது.

3 இல் உள்ளபடி அதன் செலவு 320 டொலராகும். அதன் இலாபம் —240 டொலரை அடுத்து இருக்கும். அது 9 அலகுகளை உற்பத்தி செய்தால் இலாபம் $(80 \times 9) - 553$ டொலர் அல்லது 167 டொலருக்கு இருக்கும். எனவே உத்தமமான உற்பத்தி B யிலேயிருக்கிறதன்றி B^1 யிலன்று.

நமது இலாபத்தை மறுபடி கணக்கெடுக்கும் வகையில் எம்மை வைக்காத வாறு நமது விலை = MC (இ.செ.) என்ற விதியை ஒழுங்கு செய்வது கடினமன்று. விலை அல்லது இறுதிநிலை வருமானம், இறுதிநிலைச் செலவுக்குச் சமமாயிருக்குமானால் இலாபம் தேங்கிவிட்டதென்பது தெளிவாகும். இலாபத்தின உச்சத்திலிருந்து மட்டமாகிறதா பள்ளத்தாக்கினடியிலிருந்து மட்டமாகிறதா என்பதை நமது வாய்பாடு காட்டவில்லை. MR (இ.வ.) = MC (இ.செ.) என்ற கூற்றுடன் ஒரு நிபந்தனையைச் சேர்க்கவேண்டும். அதாவது இறுதி நிலைச் செலவிலும் பார்க்க இறுதிநிலை வருமானம் விரைவாக வீழ்ச்சியடையும்; எனவே கோட்டிலே நாம் வலப்பக்கமாக நகரும்போது அது MR (இ.வ.) கோடடை எப்போதும கீழேயிருந்து மேலே வெட்டும். நிறை போட்டியாளர் தமது இலாபத்தைக் குறைக்காமல் உச்சப்படுத்துவதானால் மேலே கூறிய விதிஎன்ன அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது? போட்டியாளருடைய சமாந்தரமான MR இறகு ஊடாகச் செல்லும போது MC உயரும் என்பதை அது காட்டும. B யிலே இநநிலைமையைச் சந்தித்தோம்; B′ யில் எதிர் நிலைமை உணடானது. இந்த உண்மை B′ யைக் கெடட தானமாக்குகிறதென்பதைச்சிறிது கணக்குப்போடுவதன் மூலம் அறியலாம். அந்தத் தானததுக்கு வலமாகவோ இடமாகவோ நகர்வது நல்லது. ஏனெனில் இலாபம் அங்கே குறைந்த பட்சமாயிருக்கும்.

குறைந்துசெல் செலவும் நிறைபோட்டியின் முறிவும்

இப்பொழுது துவக்கம் நிறைபோட்டியில் நமது விதி பின்வருமாறு இருக்கும :—

விலை = இறுதிநிலைச் செலவு (இறுதிநிலைச் செலவு ஏறிக்கொண்டேயிருக்கும்).

அல்லது வேறொரு வகையாகக கூறுவதானால் கம்பெனியின் சப்பிளைக் கோடு U உருவிலுள்ள வீழ்ச்சியடையும் இறுதிநிலைச் செலவுக்கோட்டின் பகுதியன்று. (படம் 8) இறுதிநிலைச் செலவு விழுமானால் கம்பெனி தனது உற்பத்தியை விரிவடையச் செய்ய எதுகைளுண்டு. ஒவ்வொரு புதிய அடியும் மேலதிக வருவாயையும் குறைநத மேலதிக செலவையுமுண்டாக்கும்.

எமது விதியின் இந்த இரண்டாம் பகுதி அறிமுறையிலுள்ளதொரு திருத்தமன்று. போட்டி எதறகாக முறிவடைகிறதென்பதை இது விளக்கிக் காடடுகிறது. குறிப்பிட்டதொரு கைத்தொழில் சம்பந்தமான நுண்தொழில் முறை சிகைலாகிக் கொண்டுவருவதால், திறமையான உற்பத்தியானால், அது பிரமாண்டமான அளவிலேதான் நிகழவேண்டும். இந்த அளவை

அடையும்வரை சராசரிச் செலவும் இறுதிநிலைச் செலவும் வீழ்ச்சியடையும். போட்டிக்கம்பெனிகள் தமது உற்பத்தியைப் பெருக்கமுற்படுகின்றன. பின்னர்கண்டபடி, போட்டியேற்பட்டுக் கம்பெனிகளுக்கு நட்டமுண்டாகும். ஈற்றில் வளங்கள் அதிகமுள்ள கம்பெனிகள், அல்லது முதன் முதலாகத் தொழிலில் ஈடுபட்ட கம்பெனிகள் மற்றக் கம்பெனிகளைக் கீழ்த்துவிட்டு நிறைபோட்டிக்குப் பதிலாக நிறைவில்போட்டியை உண்டாக்கிவிடும்.

செலவு மாத்திரமன்றி வேறு காரணங்களும் இதிலே சம்பந்தப்பட்டிருப் பதால் மோட்டார் தொழிலில் இதுதான் நிகழ்ந்தது. 100 அமெரிக்க கார்த் தொழிற்சாலைகளிலிருந்த இடத்தில் இன்று 5 கம்பெனிகளே மிஞ்சியுள்ளன. இவற்றுள்ளும் 4 கம்பெனிகளே கணக்கிலெடுக்கத்தக்கவை.

கோதுமை விவசாயத்துக்கு இந்தக் கதி ஏன் உண்டாகவில்லை. ஏனெனில் ஒவ்வொரு விவசாயியின் இறுதிநிலைச் செலவுக்கோடும், அந்த விவசாயி சந்தைவிலையைப் பாதிக்குமளவுக்கு முக்கியத்துவம் பெறுவதற்கு மிக முன்னரே உண்டாகிவிடுகிறது. பத்துலட்ச ஏக்கருள்ள பண்ணையை மிகத் திறமான பண்ணையாக மாற்றக்கூடிய கண்டுபிடிப்பு உண்டானால் இன்று போல் விவசாயம் நிறைபோட்டியுடையதாக இருக்கமாட்டாது.

நட்டங்களைக் குறைத்தலும், எப்போது மூடுவதென்பதை நிச்சயித்தலும்

கற்பனைப் பண்ணையின் சப்பிளைக்கோட்டை ஆராய்வோம். விலை 60 டொலருக்கு வீழ்ச்சியடைந்தால் கம்பெனி 8 அலகை உற்பத்தி செய்து சமாளித்துக் கொள்ளும். (இதிலே 22 ஆம் அத்தியாயத்திலே கூறப்பட்ட சந்தர்ப்பச் செலவுகளுமடங்கும்).

மிகக் குறைவான சராசரிச் செலவுமட்டமான 60 டொலருக்குக் கீழே விலை இறங்கினால் என்ன நடக்கும் ? சந்தைவிலை 40 டொலருக்கு இறங்கி விட்டதென வைத்துக்கொள்வோம். கம்பெனி 7.1 அலகை உற்பத்தி செய்யுமானால் (இது D என்ற தானத்தால் காட்டப்பட்டுள்ளது. இங்கே $P = Mc$) அதன் மொத்த வருமானம் 280 டொ. 40 டொ. × 7 ; ஆனால் மொததச் செலவு 431 டொலர் ஆகும் (அட்டவணை 3 இனைப் பார்க்க). கம்பெனி 40 டொலர் தொடக்கம் 150 டொலர் வரை நட்டத்திலே உற்பத்தி செய்கிறது. இறுதி நிலைச் செலவு, விலை என்பன சம்பந்தமான எமது வாய்பாடு எம்மை நட்டத்திலே விட்டுவிட்டது.

உண்மையாகவா ? நட்டத்தில் வியாபாரத்தை நடத்தாமல் கம்பனியை மூடிவிடவிரும்பினால், அதனுடைய வருவாய் பூச்சியமாகவும், நிலையான செலவு 256 டொலராகவுமிருக்கும். எனவே அதனுடைய நட்டம் 256 டொலராகவுமிருக்கும். இது, 7.1 அலகுகளை உற்பத்தி செய்யும் போது உண்டாவதிலும் அதிக நட்டமாகும். இலாபங்கள் எதிர்க் கணியமாக இருக்கும்போது கூட இறுதிநிலைச் செலவை இறுதிநிலை வருமானத்தோடு

சமனபடுத்துவது வாய்ப்புடையதாகும். எனெனில் இந்த வகையில் நட்டங் கள் குறைவாக வைக்கப்படுகின்றன. சிந்திததுக கருமமாற்றும் வியாபாரி ஒருவர் மேலதிகத தொழிலை ஏற்பதா என்ற முடிவு செய்யும்போது, நிலையான செலவைப் பொருட்படுத்தமாட்டார். எனெனில் நிலையான செலவு எபபடியுமிருந்தே தீரும். எந்த ஒரு தீர்மானத்திலும் அந்தச் செலவு கணகஇல எடுககக்கூடியதன்று. மாறும் செலவுகளுக்கு மேலதிகமாக, மொதத வருமானத்தை பெறும்வரை அவன் மேலதிகச் செலவுக்கு அதிகமாக வருமானம் பெறுகிறான்; எனவே மேலதிக வருமானத்தை அவன ஏற்றுக்கொள்வதால் அவனுக்கு நன்மையுண்டு.

24 டொலருகளுக் குறைவாகக்கூட விலை "இறஙகுலை என்ன நடக்கும்? இநதவிலையில கம்பெனி 6 அலகை உறபத்தி செய்தால், அதனுடைய மொத்த வருமானம் 144 ஆகும். மாறும செலவும் 144 ஆகும். கம்பெனியை மூடினாலென்ன நடத்தினாலென்ன அது 256 டொலரை இழககும்.

24 டொலருக்குக இழே எந்த ஒரு விலையிலும் உதாரணமாக 15 டொலர் என வைத்துக்கொள்வோம். கம்பெனி தனது மாறும் செல வைக கூடப் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டாது. இறுதிநிலை சம்பந்தமான நமது வாயபாடுகள் பொருந்தமாட்டா. 5 உற்பத்தி செய்வது, 4 அல்லது 6 உற்பத்தி செய்வதிலும் சிறந்ததென அவை கூறும். ஆனால் பூச்சியம் உற்பத்தி செய்வதிலும் மற்றவையெல்லாம் நட்டத்தையே உண்டுபடுத்தும்.

சுருஙகக்கூறுவதானால், நிலையான எந்தச் செலவும், தேவையானால் கழிநதுபோன விடயமெனக் கொள்ளலாம். சிந்திய பாலுக்கு இரங்கு வதனால பயனில்லை. நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காக நாம் இறுதிநிலைச் செலவை விலையோடு சமன்செய்து நமது நட்டத்தைக் குறைக்கலாம். இறுதிநிலைச் செலவு நிலையான செலவினால் எவ்விதத்திலும் பாதிக்கப்பட மாட்டாது.

சுருக்கம்: கம்பெனியின் குறுந்தவணை சப்பிளைக்கோடு அதனுடைய இறுதி நிலைக்கோட்டின உயரும பகுதியாகும். இந்தக்கோடு சராசரிமாறும் செல வுக்கோடான AVC (சா.மா.செ.)க்கு மேலே இருக்கவேண்டும். கம்பெனியை மூடுவதால் மிச்சம பிடிக்கக்கூடிய மாறும் செலவிலும்பார்க்க அதிகவரு மானத்தைக் கம்பெனி பெறுமம).

நெடுந்தவணை இலாபமில்லாக் குறைந்த செலவுச் சமநிலை

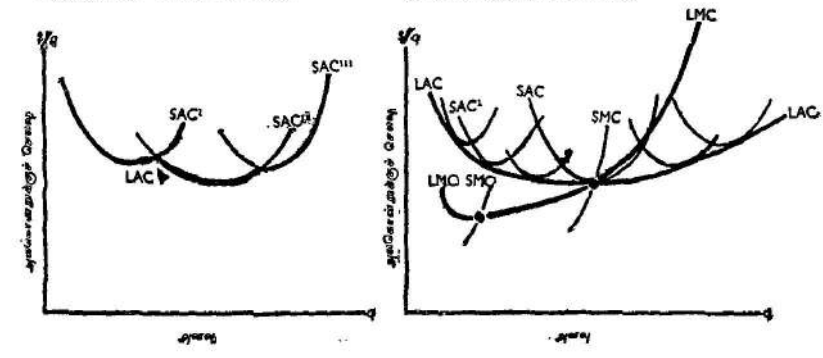
இந்த ஆராய்ச்சி குறுநதவணை சம்பந்தமானது. நெடுந்தவணையில் நமது நிலையான செலவுகள் முடிவடைகினறன. கட்டிடங்கள் பழுதடை கினறன; அவற்றைத் திருத்தவேண்டுமா ஒப்பந்தத்தைப் புதுப்பிக்கவேண் டுமா என்ற தீர்மானம எழுகிறது. இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கும்போது

எந்தச் செலவும் நிலையானதன்று.[1] எனவே நெடுந்தவணையில் கம்பெனி நடடத்தில் உற்பத்தி செய்யவேண்டியதில்லை. இறுதிநிலைச் செலவு விலையோடு சமமான அந்த உற்பத்தியை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கும் :

நெடுந்தவணையிலே எப்பொழுதும் போட்டிக் கம்பெனியானது $MC = P$ எனற நிலையில் உற்பத்தியைச் செய்யும். ஆனால் P யானது அதனுடைய AC யின் அளவுக்காவது பெரிதாயிருக்கவேண்டும் : நெடுந்தவணையிலே விலையானது சராசரி விலைக்குச் சமனாகவோ, அதிகமாகவோ என் இருக்க வேண்டும் ? ஏனெனில் ஒரு கம்பெனியானது தானாக ஒரு தொழிலில் நெடுந்தவணையில் இருப்பதானால், அது திரும்பத்திரும்ப வருஞ் செலவுகளைச் சரிக்கட்டக்கூடியதாயிருக்கவேண்டும். (இதிலே வேறு இடத்திலே எந்தச் சாதனங்களையும் அதன் சொந்தக்காரர் கொடுத்து உதவ அக்கம்பெனி பெறக்கூடிய பயனைச் செலவாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.)

மூக்கியமானதொரு விசேட சந்தர்ப்பத்திலே பலமுள்ளதொரு நெடுந்தவணைச் சமநிலை நிலையை வருணிக்கலாம். இது " தனிச் சுதந்திரமுள்ள பிரவேச " மாகும். இங்கே (1) எத்தனை கம்பெனிகள் தொழிலிற் பிரவேசிக்கவேண்டுமோ அவையெல்லாம் தொழிலிற் பிரவேசித்துத் தேவையில்லாத சமயம் விடலாம். (2) பழைய கம்பெனிகள்போல உற்பத்தி

[1]. நெடுந்தவணையிலே கம்பெனியானது தனது இயந்திரத தளவாடங்களையும் உறபதநி முறைகளையும் சுதநதிரமாகமாற்றிகொளளலாம. படம 9a யில கமபெனியின நெடுந்தவணைச் சராசரிச் செலவுகோடு LAC எனக காட்டபபட்டுளளது. (SAC) குறுநதவணைச சராசரிச் செலவுக்கோட்டின கறுத்த பேழ எலலையாகும. இது ,அத்தகையை சாத்தியககூறுகள சில உளள சந்தாபபங்களிலேயே காணப்படும. கம்பெனியானது கணக்கறற பல SAC கோடுகளைக்தெரிவு செய்யக கூடிய சந்தர்ப்பத்திலே அதே பேழ எல்லையை படம் 9b காடுகிறது. LAC யானது U உருவமுள்ள ஒப்பமான பேழ மூடிய கோடாகும. அதனுடைய LMC ஒழுங்காக நிகழ்வதொனறு. இது கம்பெனியின நெடுநதவணைச சப்ளைக் கோடாகும். இதுகுறைநதபடசத் தானமான C யிலே ஆரமபித்து, அங்குள்ள SMC குறுந்தவணைக்கோட்டிலுளளதிலும இலேசான சரிவுடன் செலகிறது.

படம் 9a. படம் 9b.

செய்யும் திறமை ஒவ்வொரு கம்பெனிக்கும் இருக்கவேண்டும். அதாவது அதே என்ஜினியரிங் அறிவைப் பயன்படுத்தவும் அதே உற்பத்திச் சாதனங்களை அதே விலையில வாங்கவும் திறமையுடையதாயிருக்க வேண்டும்.

இந்த விசேட சந்தர்ப்பத்திலே எந்தக் கம்பெனியும் நெடுந்தவணையில் சாதாரண இலாபத்திலும் பார்க்க அதிக இலாபத்தை அந்த மூலதனத்துக்குப் பெறமுடியுமா? முடியாது. அப்படி இலாபம் உண்டாகுமானால் புதியவர்கள் தொழிலிற் பிரவேசிப்பார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு கம்பெனியினதும் சராசரிக்குறைந்த பட்சச் செலவுக்கு விலைகளை இறக்கி இலாபம் இல்லாமற் போகும்வரை வந்து குவிந்து கொண்டிருப்பார்கள். அவ்வாறே P (வி) யானது நெடுந்தவணையில் AC (ச.செ.) க்குக் குறைவாக நிரந்தரமாய் நிறகமாட்டாது. இல்லாவிட்டால் கம்பெனிகள் தொழிலைவிட்டு வெளியேறும்.

தனிச்சுதந்திரமுள்ள பிரவேசத்திலே நெடுந்தவணைப் போட்டிச் சமநிலையில ஒவ்வொரு கம்பெனியும், இறுதிநிலைச் செலவும், சராசரிச்செலவும் சந்தை விலைக்குச் சமனாக இருக்குமிடத்தில் உற்பத்திசெய்யும். (கம்பெனி தன்னலத்துக்காக MC = P யாகச் செய்யும். ஆனால் தன்னலமுள்ள போடடியாளரின் செயல்களே கம்பெனியின் AC யோடு சமனாக P யைத் தள்ளிவிடச் செய்கின்றன.) சமநிலையின் கூட்டு நிலையைப் பின்வருமாறு கூறலாம்.

இறுதிநிலைச் செலவு = விலை = சராசரிச் செலவு = "U வின் அடித்தளத்து" அதம AC.

இறுதிநிலைச் செலவும் சராசரிச் செலவும், இறுதிநிலைச் செலவானது சராசரிச செலவை அதன் அடித்தளத்தில் தொட்டுத்தான் சமனாயிருக்கு மென்பதை படம் 8 ஞாபகப் படுத்துகிறது. உயர்ந்த q வில் அல்லது தாழ்ந்த q வில AC (ச.செ.) யை MC (இ.செ.) உயர்த்தும் அல்லது தாழ்த்தும்.

நிறைபோட்டியும் டார்வினியத் திறமையும்

ஒவ்வொரு தொழிலிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான போட்டியாளர் சுதந்திரமாகப பிரவேசிக்கக்கூடிய நிலை இருக்குமானால் அது சமூகத்துக்கு நல்லதே. ஏன்? பணங்களை எவ்வாறு உற்பத்தி செய்யலாமென்ற பிரச்சினையைதீர்ப்பதற்குத் "தோண்டுத்துணை" நல்லதொரு வழியை நிச்சயிக்கும். அபபோது நிறைபோட்டி, டார்வின் கொள்கையில் உயிரினம் தான உயிரோடிருப்பதற்குப் போராடுவதுபோல, வளர்ச்சிப்படியிலுள்ள ஒவ்வொரு கம்பெனியும் குறைந்தபடசச் சராசரிச் செலவில் உற்பத்தி செயயக்கூடியவாறு இயங்கும். அப்போது கம்பெனி தனது பணங்களை மிகக் குறைவான மொத்தச் செலவில் உற்பத்தி செய்யக் கூடியதாயிருகும்.

டாவினுடைய உலகிலுள்ள போட்டி கொடுமை நிறைந்தது. ஆனால், நமது போட்டியில் அழகான தடைகளும், மீறுமல் அடக்கக்கூடிய நிதானப் பாதைகளுமுண்டு. எனவே ஒவ்வொரு கம்பெனியும், ஒவ்வொரு தொழிலாளியும, ஒவ்வொரு நிலச்சொந்தக்காரரும், அவரவர்

நிர்ப்பந்திக்கப்படும் வேலையைச் செய்வர். அதன்பயனாக சந்தையில் நிச்சயிக்கப்பட்ட சம்பளம், வட்டி, வரியென்பன பெறுவர். உற்பத்தி செய்யும் ஒரு சமூகத்துக்கு இவை நல்ல பயன்களே. காட்டில் வாழும் பிராணிகளிடையே இந்த நிலைமையாது. அங்கே வாழ்க்கை சுருக்கமானதாகவும், கடினமானதாகவும், கொடுமை நிறைந்ததாகவுமிருக்கும்.

நிசவாழ்க்கையில், இவற்றையெல்லாம் பொருந்தாதிருக்கச் செய்வது எது ? அதாவது, செலவுக்கோடுகள் வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டேயிருக்கும் ஒவ்வொர் கம்பெனியும் U வின் அடித்தளம்வரை உற்பத்தி செய்யத் தூண்டப்பட்டால், ஒரு சிறுதொகைக் கம்பெனிகளே தொழிலில் நிலைத்திருக்கும் ; போட்டியை நிறைவுடையதாக வைத்திருக்கக்கூடிய அளவுக்கு அத்தனை தொகை நிலைபெறமாட்டாது.[1]

கம்பெனியும் தொழிலும் : ஓர் ஆராய்ச்சி

ஒவ்வொரு போட்டிக்கம்பெனியிலும் உள்ள சமநிலைபற்றிய சுருக்கமான ஆராய்ச்சி இது. எல்லாக் கம்பெனிகளதும் சப்பிளைக்கோடுகள் ஒன்று சேர்ந்து 22 ஆம் அத்தியாயத்திலுள்ள சப்பிளைக்கோட்டை போட்டித் தொழிலுக்குக் கொடுக்கின்றன.

மாஷலைப் போல நாமும் மூன்று பருவத்தைப் பயன்படுத்துகிறோம் : தற்காலிகம், குறுந்தவணை நெடுந்தவணை.

தற்காலிகச் சமநிலை : ஒவ்வொரு கம்பெனிக்கும நிலையான தற்காலிக சப்ளைக்கோடு நிலைக்குத்தாக இருந்தால், கம்பெனியின் தற்காலிக சப்ளைக் கோட்டைப பெற்றுவோம். அது நிலையான கோடுகளின் கூட்டுத்தொகை. இந்தக்கோடு நிலைக்குத்தாக வுமிருக்கவேண்டும். இது மிக இலேசான ஓர் உதாரணமாதலால் இதைப்பற்றி மேலே ஆராயவேண்டியதில்லை.[2]

குறுந்தவணைச் சமநிலை.

குறுந்தவணையிலே கம்பெனிகளின் தொகை இவ்வளவெனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதுவே அதற்கு வரைவிலக்கணம். ஆனால் ஒவ்வொன்றும் அதன் FC (நி.செ.) கோட்டை அனுசரித்து அதிகமாகவோ குறைதவாகவோ q வை உற்பத்தி செய்யலாம். ஒவ்வொரு கம்பெனியினதும நிலையான செலவான FC இந்தக் குறுந்தவணையில் மாறமாட்டாது. இலாபத்தை உச்ச

[1] நிலைமைகள் நிசசயமறறிருபபதால செலவு குறைவது சாத்தியப்படலாம. பொருள்களிடையே இனிசுகளில வித்தியாசமிருப்பதும், போகுவரத்துச செலவுகளும், ஒவ்வொரு சம இனபபொருளுகளினதும சநதையளவைக குறைப்பதால, U வின் அடித்தள உறபத்தியை, அது மொத்தச் சநதையின ஓர பினனமாகவி விடுகிறது. அததகைய சநதாப்பகுகளிலே நடபபது நடக்கடடும் என்ற கொளகையோ, டாவின போராட்டமோ நிறைபோடடியை முறிப்பதறகு எதுவாகிறது. அதனால பலவகையான் சிலருரிமையும் நிறைவில போட்டியும் எறபடுகினறன.

[2] பண்டம் அழியாத பண்டமானால நிலைமை சிக்கலானதாகும். இது முநதிய அனுபந்தத்திலே கூறபபட்டுளளது.

மாகக விருமபுவோர், இதனைப் பொருட்படுத்தமாட்டார். அவருக்கு SS (ச.ச.) சப்பிளைககோடுண்டு. அது MC கோட்டின் ஒரு பகுதி. அஃது உயரும்; அது அத்துடன் அவருடைய சராசரியின் மாறும் செலவுக்கோட்டுக்கு மேலாயுமி ருககும்.

தொழிலின் குறுந்தவணை SS (ச.ச.) கோட்டைப் பெற, ஒவ்வொரு P (வி) யிலும் ஒவ்வோரு கம்பெனியின *ss* கோட்டைச் சோத்துக்கொள்ளுகிறோம். இதன் விளைவு எநதக கம்பனியின் கோட்டிலும் பார்க்க இது மட்டமாயிரு ருக்கும். ஏன ? P யிலுணடாகும் ஒவவொரு மாறறமும் இப்போது ஆயிரம் சிறுபோடடியாளா ஒவவொருவருக்கும் கொணடு வருவதிலும் பார்க்க ஆயிரம மடங்கு அதிகமாகக கைத்தோழில் மறிவினையை உண்டாக்கும். (1500 கம்பெனிகளுடன, பட.தின இடைநிலை அளவில மாற்றமின்றியிருந தால தொழிலின் SS கோடு மேலும் மடடமானதாய்க் காணப்படும்.)

ஒரு முனமாதிரியான கமபெனியின செலவுக்கும், சப்பிளைக்கும், தொழி லின குறுந்தவனைச் சப்ளைக கோட்டுக்குமிடையிலுளள தொடர்பைக் காண பதறகு படம *10a*, *10b* என்பவற்றைப் பார்க்க.

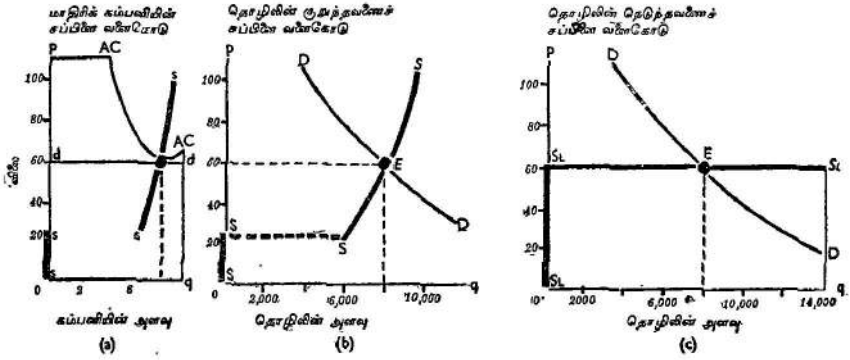
நெடுந்தவணைச் சமநிலை.

நெடுநதவணையிலே நிலையான செலவுபபாடுகளெலலாம் ஈற்றில் முடிந்து விடும். அவறறைப் புதுப்பிப்பதறகு மனமறிந்தமுடிவைச செய்ய வேண்டும். இநதவகையிலே குறுநதவணை நிலையான செலவுகள் நெடுந்தவணை மாறும் செலவுகளாக மாற்றபபடுகின்றன. நெடுந்தவணையில் கம்பெனிகளின் தொகை மாறும்; பிரவேசம் சுதந்திரமுடையதாயிருந்தால், புதிய கம் பெனிகள தொழிலிற பிரவேசிக்கும். P (வி) யானது ஒவ்வொரு கம்பெனி யின சராசரிச செலவுக்கோடடின் அடித்தளத்துக்கும் மேலே இருக்கும் வரையும, மேலதிக இலாபம் பெறும வரையும புதிய கம்பெனிகள் தொழி லிற சோநதுகொணடேயிருக்கும். அதே நிலம, அதே தொழிலாளர், அதே உறபத்திச சாதனஙகள் என்பவறறை உபயோகிககும் ஏனைத் தொழில் களோடு ஒபபிடுமபோது இந்தத் தொழில சிறிய தொழிலாயிருந்தால், பெருபபிக்கபபடட கமபெனிகளின தொகை பழைய U கோடுகளோடேயே எபபொழுதும உற்பததி செய்யக்கூடியனவாயிருககும். நிரந்தரச் செலவுள்ள இநத அரிய சந்தர்ப்பத்தின கடைசிச் சமநிலையென்ன ?

தொழிலின நெடுந்தவணை சப்பிளைககோடு S_L S_L இடைநிலையானதும் U சராசரிச செலவின அடித்தள மடடமானதுமாயிருக்குமென்பதை படம் 10c காட்டுகிறது. இந்த நிரநதரச்-செலவுச் சந்தர்ப்பத்தில் தேவையிலேற்படும் அதிகரிப்போ வீழசசியோ நெடுநதவணையில் கம்பெனிகளின் தொகையை மாறறுவதால் பொருளின தொகையை மாற்றும. நெடுந்தவணையிலே விலையில அதற்கு மாறறமுண்டாகாது. தொழிலில் தொடர்ந்திருக்கும

ஒவ்வொரு கம்பெனியினதும் அளவிலோ செலவிலோ மாற்றமுண்டாகாது. எனெனில் ஒவ்வொரு கம்பெனியும் அதனதன் U வின் அடித்தளத் துக்குத் தள்ளப்படும்.[1]

எல்லாக் கம்பெனிகளதும் சப்பிளைக் கோடுகளைக் கூட்டினால் போட்டித் தொழிலின் சப்பிளைக்கோட்டைப் பெறலாம் :

படம் 10. a இல் உள்ள கம்பெனிகளின் குறுந்தவணை ss கோடுகளைக் கூட்டினால் b இலுள்ள மிகமட்டமான தொழில் – குறுநதவணை சப்பிளைக்கோடு இடைகடும். (1,000 கம்பெனிகளில் எல்லாம் ஒரேமாதிரியிருந்தால தொழிலின் கோடு ஆயிரம் மடங்கு அதிகரிக்கும. அப்பொது அது மிக மடமானதாகத் தோற்றமளிக்கும்.)

நெடுந்தவணைமில் கம்பெனிகளின் தொகை சிறிது சிறிதாக வளரலாம் அல்லது குறையலாம். குறுந்தவணை சப்பிளை SS, வலமாக அல்லது இடமாக நகரும். P (வி) = AC (க.செ.) எனவும் இலாபமில்லா மலுமுள்ள நெடுந்தவணைச் சமநிலை ஒவ்வொரு கம்பெனின் U இன் அடித் தளத்திலுமிருக்கும். தேவையானது, ஆதரிக்கக்கூடிய அளவு பல கம்பெனிகளையோ சில கம்பெனிகளையோ கூட்டும்போது (c) இலுள்ள தொழிலின் கிடைநிலையான நெடுந்தவணை $S_L S_L$ கோட்டைக்காண்கிறேம். இதுவே மட்டத்தின் அடித்தளத்திலிருக்கிறது. (நிலிரமான நிரந்தரச் செலவுச் சந்தர்ப்பத்திலே தேவையிலுள்ள நகர்வு நெடுந்தவணை Q வை மாற்றும்; ஆனால் P ஐ மாற்றமாட்டாது. வழக்கமான சந்தர்ப்பங்களிலே $S_L S_L$ சரிவு மெதுவாக மேலே நகரும்; ஏனெனில் இந்தத் தொழிலிலுண்டாகும் விரிவானது அது பயன்படுத்தும் சாதனங்களின் விலையை எல்லாக் கம்பெனிகளுக்கும் உயர்த்துகிறது.)

[1] ஒரு தொழிலானது நியாயமான அளவு பெரிதாயிருகக அது வேறு தொழிலகளின பெருமபகுதியிலிருநது சாதனஙகளைப பல அளவில பயனபடுத்தினால, அதனுடைய விசேட அமிசங்களின சம்பளமும் விலைகளும அது விரிவடைவதால உயரும. அதனால கமபெனியின U வை மேலே சிறிது உயாததும. உயரும் அடித்தளஙகளைகூட்டினால மேலே சிறிது சரியும் நெடுநதவணைத் தொழிற சபபிளைககோடு உணடாகும். இத்தகைய சற்றே உயரும் செலவானது போட்டி உலகிறருணடு. இங்கே இரண்டாம் அத்தியாயதிறற காடடிய உற்பத்திச் சாதனியககோடுகளுண்டாகும. பணடஙகளின விலைகள உயர்வது மகளை அவற்றை விருமபு வதனாலேயே. அவறறின் சாதனஙகளுக்கு உயாநத P (வி) யைககொடுபபதும இயலபே; அவறறைப் பயனுளள உபயோகத்தில் ஈடுபடுத்தப் பஙகீடு செய்வதும பொருததமானதே.

நிலையற்ற தன்மையை உண்டாக்கும் நிலைமைகள்.

கடைசியில் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேம். நிசவாழ்விலே சமநிலைத்தன்மைகள் எப்பொழுதும் குழம்புகின்றன. பொருளாதாரமானது புதியதொரு சமநிலையை நோக்கி ஓடும்போது புதியதொரு குழப்பமுண்டாகிறது. அஃது அதனை வேறு திசையிலே கலைக்கிறது. ஆனால் கதையின் முடிவு என்னவாகுமென்பதைச் சாத்திரம்பார்த்துக்கூட அறியமுடியாது.

எந்த ஒரு தொழிலிலும் தற்காலிகமான இலாபநட்டங்கள் அதிகமாயிருக்கலாம். விலைகள் அங்குமிங்கும் அலையலாம். நெடுந்தவணையிற் கூட சமநிலையானது புள்ளிவிபரச் சமநிலையாயிருக்கலாம்,. இதில் சிலருக்கு இலாபமும் சிலருக்கு நட்டமும் உண்டாகலாம். ஏதாவதொரு காரணத்தைக்கொண்டு மக்கள் ஒரு தொழிலைப்பற்றி அளவு கடந்த நன்மையைக காண விரும்புவார்களானால் அது நெடுங்காலம் எதிர்க் கணியமான இலாபத்தைக் காட்டலாம். ஒரு கம்பெனி தற்கொலை புரிந்தால் புதியதொரு நன்மைகாணும் ஒருவர் தோற்றுவார்.

இநத நிபந்தனை முக்கியமானதாயிருந்தாலும், நிறைபோட்டி அமைப்பானது குழப்பமானதொரு சமநிலையைச் சீர்ப்படுத்தவே முயலும். அது பிரயாணமசெய்யும் வழியே முக்கியமானது. அமைதியான முடிவை அடைகிறதா என்பதன்று.

அனுபந்தத்துக்குச் சுருக்கம்.

1. நிறைபோட்டியாளருக்கு இறுதிநிலை வருமானமும் விலையும் அச் சொட்டாக ஒன்றே. முந்திய அலகுகளில் அவனுக்கு நட்டம் ஏற்படாத படியால் அவன் சஞ்சலபடுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. இறுதிநிலைவருமானம் இறுதிநிலைச செலவுகளுக் சமன் எனற உச்ச நிபந்தனையை நிறைபோட்டியினர் விடயத்திலே பின்வருமாறு எழுதலாம :— விலை = இறுதிநிலைச் செலவு. கடைசி அலகின் உற்பத்திச் செலவு, பண்டத்தின் சந்தைவிலையிலும் அதிகரிக்கும்; அந்த எல்லைவரை அவன் தனது உற்பத்தியை விரிவடையச் செயயலாம்.

2. எனவே கம்பெனியின சப்பிளைக்கோடு அதனுடைய இறுதிநிலைச் செலவுக் கோடாகும. ஆனால இக்கோடு உயர்ந்து கொண்டிருக்கவேண்டும். விலை கம்பெனியை மூடிவிடும அளவுக்கு வீழ்ச்சியடையக்கூடாது.

3. விலையும், இறுதிநிலைச் செலவும், கம்பெனியின் சராசரிக் செலவுகளு அதிகமாயிருநதால், அது நேர்கணியமான இலாபத்தை அடையும். ஆனால் விலையும், இறுதிநிலைச் செலவும் கம்பெனியின் சராசரிச் செலவுக்குக குறைவாயிருந்தால அது நட்டத்தையடையும். இது நீடித்திருக்குமானால, தேய்ந்துபோன தனது எந்திரதளவாடங்களைப் புதுப்பிப்பதில்

முதலீடு செய்யாமல், தொழிலை மூடிவிட முயலும். புதிய போட்டிக் கம்பெனிகள் தொழிலில் ஈடுபட்டு, குறிப்பிட்ட கம்பெனிக்காகும் செலவி லேயே உற்பத்தி செய்தால், நேர்க்கணியமான இலாபங்கள் (மூலதனம், தொழிலாள் என்று முதலீடு செய்யப்பட்டதற்கு ாடாகக் கிடைக்கும் சாதாரண இலாபத்துக்கு அதிகமாக) நெடுநதவணைச் சமநிலையிலே போட்டியால் கரைந்துபோகலாம். இந்தக் கடைசிச் சமநிலையிலே விலையும், இறுதிநிலைச் செலவும் குறைந்த பட்சச் சராசரிச் செலவுக்குக் சமனுயிருக் கும்.

4. எல்லாப் போட்டிக் கம்பெனிகளினதும் குறுந்தவணைச் சப்பிளைக் கோடுகளின் கூட்டுத்தொகையே, தொழிலின் சப்பிளைக் கோடாகும். நெடுந் தவணையில், தொழிலிலுள்ள கம்பெனிகளின் எண்ணிக்கை மாறும்போது தொழிலின் சப்பிளைக் கோடு மட்டமானதாகவும் நெகிழ்ச்சியாகவும் இருக் கும்.

5. குறிப்பிட்டதொரு பண்டத்தின் உற்பத்திக்கு விசாலமான பரப்பில் இறுதிநிலைச் செலவு குறைந்துகொண்டு போகுமானுல், சில கம்பெனிகள் சந்தையைப் பிடித்துவிடக்கூடிய அளவுக்கு விரிவடையும். அப்போது நிறை போட்டி சாத்தியப்படாது. எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் நிலையற்ற தன்மை யிருந்தால் எந்த ஒரு சமநிலையும் தொடர்ந்து குழப்பிக்கொண்டிருக்கும்.

ஆராய்ச்சிக்குரிய பிரச்சினைகள் :

1. நிறைபோட்டியாளருக்கு மொத்த வருமானம் எவ்வாறு காட்சிய ளிக்கும் ? 7*a* படத்தை அவருக்காகத் திருப்பிக் கீறுக.

2. MC (இ.செ.) = P (வி) என்பதை நிறைபோட்டியாளர் ஏன் அமைத்துக் கொள்கிறார் என்பதைச் சாதாரண முறையில் விளக்குக.

3. எந்திரத்தளவாடங்களை மூடிவிட எப்போது நிச்சயிப்பீர் ? புதிய தொழிலை ஆரம்பிக்க எபபோது நிச்சயிபபீர் ?

4. தொழிலின் சப்பிளைக்கோடு கம்பெனியின் செலவோடு எவ்வாறு சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் ? குறுந்தவணையிலே எவ்வாறு ? நெடுந்தவணை யிலே எவ்வாறு ?

5. வீழ்ச்சியடையும் MC (இ.செ.) கோடு ஏன் சப்பிளைக்கோடாக இருக்க முடியாது ? (குறிப்பு : போட்டி அப்போது கழுத்தை வெட்டும் போட்டி யாகவோ, ஆபத்தை உண்டாக்கும் போட்டியாகவோ இருகக்கும்.)

6. " சமமான புதிய கம்பெனிகள் சுதந்திரமாகத் தொழிலிலே பிர வேசித்தால் விலையானது குறைந்த பட்சச் சராசரிவிலைக்கு வீழ்ச்சியடைந்து விடும் ". நெடுந்தவணையிலே இந்தச் சமநிலை மட்டத்திலும் கீழாகவோ மேலாகவோ P ஏன் இருக்கக் கூடாதென்பதைக் காட்டுக.

7. பின்வரும் கருத்துக்களை மீட்டல் செய்க :

P (வி) = MC (இ.செ.) நெடுந்தவணை P = MC = AC (ச.செ.) = குறைந்தபட்ச AC தனிச் சுதந்திரப் பிரவேசம்.

MC (இ.செ.) யானது வீழ்ச்சியடைதல், அல்லது AVC (ச.மா.செ.)க்குக் கீழேயிருத்தல் நிலையில் உள்ள புள்ளிகளை சப்பிளைக்கோட்டிலே சேராதிருத்தல்.

பல பருவகாலத்துக் கம்பெனி சப்பிளைக்கோடும தொழிற்கோடும்.
டார்வின் போராட்டக் கொள்கையும் நிறைபோட்டிக் கொள்கையும் நிலையில்லாததால் உணடாகும் விளைவுகள்.
குறையும் விலையும், போட்டி முறிதலும்.

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

நிறைவில் போட்டியும் நம்பிக்கைக்கெதிரான கொள்கையும்

சுதந்திரச் சந்தையிலே தீவிரமாகப் போட்டியிடல எனற மூலாதார மான கருதுகோளிலேதான் தனியார் முயற்சியின் தொடர்பு முழுவதும் தங்கியிருகிறது. அத்தகைய ஒழுங்கை நிலைநிறுத்த விருமபினால் போட்டி யைத் தீவிரமாகவும சநதையைச் சுதந்திரமாகவும வைத்திருபபது அவசி யம.

20 ஆம் நூறறாண்டு நிதியின் தனியுரிமை, தனியா கைத்தொழில் முயறசியாளர் சங்கம் என்பவறறின கமிட்டி.

இக்காலத்துத் தொழில்களின் சந்தை அமைப்பைப் பற்றிப் பரந்த தொரு நோகைகப் பெறுவதற்கு முந்திய அத்தியாயம் வழிவகுத் திருகிறது. கம்பெனிகள் விலையை எவ்வாறு நிச்சயிகின்றன ? சென்ற அத்தியாயத்திலே பயனபடுத்தப்பட்ட அறிமுறைச் சாதனங்கள், இலாபத்தை உசசமாக்குதலை ஆராய எவ்வாறு துணைபுரிகினறன.

நிறைவில் போட்டி சம்பந்தமான முகிய மாதிரிகள் சில எவை ? பொதுசன நமபிக்கையைக கெடுக்கும் கொளகைக்கு அவை எத்தகைய விளைவுகளை உண்டாக்குகின்றன ?

கம்பெனிகள் இலாபங்களை உச்சப்படுத்துகின்றனவா ?

தொழில்களில் ஈடுபடுவோர் தமது இலாபத்தை எவ்வளவு தூரம் உச்சப் படுத்துகினறனர் ? அதில் அவர்கள் எவ்வளவு தூரம வெற்றிபெறுவர் ? இககேளவிகட்குத் திட்டமான பதில் கொடுக்கமுடியாது. ஒரு கம்பெனி வரவு செலவைத் திட்டமாக ஆராயாது செயற்படுவதாலல், தகுதியுடைய வரே எஞ்சிநிறபார் என்ற டார்வின் கொள்கை அந்தக் கம்பெனியைப் பொருளாதாரத்துறையிலிருந்து அகற்றிலுலும் அகறறிவிடும்.

உயிரோடு தப்பக்கூடிய கமபெனிகள் இலாபத்தை உச்சமாக்கும் முயற்சி யில் முற்றுக அசிரத்தை காட்டமுடியாது. இதிலிருந்து ஒவ்வொரு தனி யுரிமையாளரும் சிலருரிமையாளரும், மகளிடமிருந்து பெறக்கூடிய கடைசி அவுனஸ் லாபத்தைப் பிழிநது கொள்ளவே முயறசிகின்றனர் என்று கூறமுடியாது. கம்பெனி பெருகி, விலைமீது ஓரளவு செல்வாக்குப பெறக்கூடியதாயிருக்குமாலல், இலாபத்தை உச்சமாக்கும் முயற்சியை ஓரளவு தளர்த்தலாம.

உடனடிலாபததில் கருததைச செலுத்தாமல் நெடுங்காலபபோக்கை நோக்குதல் வியாபாரத்துக்கு நலலது. தன்னலமற்றதொண்டுகளும்,

வெளிப்படையாகத் தோற்றக்கூடிய வள்ளன்மையும் பொதுசனங்களிடையே நல்லெண்ணதையுண்டாகும். அத்துடன் நெடுந்தவணை லாபத்தை உச்சமாக்கும்.

நியாயமான முறையில் தனது இலாபததை உச்சமாக்கும் ஒரு கம்பெனியைப் பற்றி ஆராய்க. செலவு வருமானம் எனபவற்றைபபற்றி அது கேத்திர கணித வடிவான கோடுகளை அமைதது அவறறிலிருந்து இறுதிநிலைச் செலவு, இறுதிநிலை வருமானம் என்பவறறைப் பற்றிய விரிவான நடவடிக்கைகளை அனுமானிக்கிறதென்று இதிலிருந்து கூறிவிடலாமா? நடைமுறை வியாபார நடவடிகைகளை ஆராய்நதால் இது தவறு என்பது தெரியும். அறிமுறைப் பொருளாதார அறிஞரின் விசேடமான இறுதி நிலைச சாதனங்கள் பற்றி மனமறிந்து இந்தப் பிரச்சினையைச் சீராக்க நினையாவிடடாலும (அதாவது தனது உச்ச இலாபம் எங்கே இடைக்கு மெனபதைபபறறிச் சரியான ஊகம் செய்துகொளளுமளவில்) அஃது இறுதி நிலை வருவாயையும, இறுதிநிலைச செலவையும அச்சொட்டாகச் சமனுக்கும் முயறசியில வெறறி பெறும். இதனை அது கோடிலலாமல் எது நல்லதெனபதைச செய்து பார்ததுப பாத்துத் திருநதிக் கொள்ளும்.

விலை குறிப்பிடுதல் :

நிறைவில்லாத தகவலகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு தவறான ஊகங்களைச செயவதினாலேயே வியாபாரம மனததைக கவரும ஒரு நடவடிக்கையாக இருககினறது. தனது உற்பத்திப் பொருள்களுககானதொரு தேவைக் கோடடை மதிப்பிடுவது, சிறியதொழிலாளரெனன பெரிய தொழிலாளரெனன, பெரிய விடயமே. ரயிலவே தனது கடடணத்தில் 20 வீதத்தை வெட்டினால் அது வாடிகைக்காரா தொகையை உயாததுமா என்பதை ஊகமாகவே அறியலாமன்றி நிச்சயமாக அறிய முடியாது. எனெனில் பொருளாதாரத்திலே மறற விடயங்கள் சமமாக இருக்காதபடியால், ஒரு கமபெனி தனது பலவகைப் பொருள்களுக்குரிய தேவை நெகிழ்ச்சியை அச்சொட்டாக அறிவதறகு வழி இடையாது.

தற்காலக் கம்பெனிகள், பெரியவை கூட இறுதிநிலை வருமானத்தையும் இறுதிநிலைச் செலவையும் சரியாக நிச்சயித்துக கொள்ளமாட்டா எனப் பல அவதானிகள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். தமது வாய்ப்பான விலையையும், உறபததியையும் அச்சொட்டாக அவை நிசசயிக்க முடியாது. ஆனால் தினசரி வேலை எப்படியோ நடநதே தீரவேண்டும். உற்பத்திப் பொருள்களுககு விலை நிச்சயிககவேண்டும். இஙகேதான் சராசரி விலையோ அலகு விலையோ முகியமான தொரு பஙகை வகிகிறது. இது சம்பந்தமான ஆராய்சசி பினவருமாறு :—

பல பொருளகளை உறபத்தி செய்யும் ஒரு கம்பெனியின் தலைவராக நீஙகள் உஙகளைக் கருதிக் கொள்ளுஙகள். விலைகளை நிச்சயிப்பது ஓரளவில் உமது கையிலேயே இருககிறது. சென்றவருடதது விற்பனைவுகள்

உமக்குத் தெரியும். உமது விலைகளை மாற்றுமல் விட்டாலும், உமது அடுத்த பருவத்து விற்பனவுகளை ஊகத்திலேயே அறிந்து கொள்ளலாம். உமது பொருள்களின தேவை நெகிழ்ச்சியையோ, அவற்றின் எல்லையையோ அறியாதிருப்பதால் உமது இறுதிநிலை வருமானத்தை அறியமுடியாதிருப்பீர். அப்போது என்ன செய்வீர் ?

உமது கணக்காளரையோ, விற்பனவு நிர்வாகியையோ அழைப்பீர். "சந்தையில் நமகிருகும் பங்கை நிலைநாட்டவும், வியாபாரத்தில நிலையாயிருக்கவும், நமகுத தேவையான உற்பத்தியின அளவு எவ்வளவு ?" என்று அவர்களைக் கேட்டால, அவர்கள் பதில் கொடுப்பதற்கு தொழில் நடவடிகைகளின் மட்டதைப் பறறியும், நுகாவோர் தேவை பற்றியும், சந்தை ஆராய்ச்சி முடிவுகள் பற்றியும், வேறுபல விடயங்கள் பற்றியும் ஊகித்தறிய வேண்டும்.

அவர்கள் தமது மதிப்பை எடுத்துக் கொண்டபின்னர் நீா செலவு நிபுணரை உசாவவேண்டும். அந்த உறபத்தி மட்டங்களில் குறிக்கபபட்ட ஒவ்வொரு பொருளையும் உறபத்தி செய்ய உண்டாகும் சராசரிச் செலவு பற்றியும் கேட்பீர். எந்த ஓர் இலக்கம் பற்றியும ஆராயும்போது பல இனனல்களுண்டாகும். பலவகை உற்பதிப் பொருள்களிடையே நிர்வாகச் செலவுகளும் மேலதிகச் செலவுகளும் எவ்வாறு பங்கிடப்படவேண்டும், அல்லது குறிபபிடபபட்டதொரு செய்முறையினால் இறைச்சியும், தோலும் ஒரே நேரத்திறகிடைத்தால் செலவை எவ்வாறு இவறறுகிடையே பகிாநது கொள்வது, அல்லது ஒரு கட்டிடம் பலவருடங்களுகு நிலைதிருக்குமானால, நடைமுறை நடவடிக்கைகட்கு எவ்வளவு செலவு குறிகவேண்டும் எனபன அவறறுட் சில.

சராசரிச் செலவு சம்பந்தமாக எதாவதொரு விடை கொடுப்பது கணக்காளரது வழக்கமான கடமையாகும். செலவுத் தொகைகு மேலாக எவ்வளவைச சேர்தது விலையைக் குறிக்கவேண்டுமென்பதை நிருவாகம் இப்போது தீர்மானிகக வேண்டும. நுகர்வோரின் மறிவினை எப்படியிருக்குமெனபதையும், போட்டிக் கம்பெனிகள் எப்படி விலை போடுகினறன எனபதையும் ஆராய்ந்து கமபெனியானது 5 வீதமோ, 10 வீதமோ, 30 வீதமோ கூடப்போடும.[1] வியாபாரி விலையிடும்போது தெரிந்தோ தெரியாமலோ தனது தேவை நெகிழ்ச்சிபறறி ஊகித்துக்கொளகிறான.

கெட்ட காலத்திலே விலைப் போட்டி மும்முரமாயிருக்கும்போது வியாபாரிகள் விலையை "முழுச் செலவுக்குக்" குறைவாகக்கூட குறிப்பர். உற்பத்தி கீழ் மட்டத்திலிருநதாலெனன, இருகாவிட்டாலென்ன நிலையான செலவுகள் இருந்தபடியே இருக்குமெனபதே இதற்குக் காரணம். ஆனால்

1. ஜெனரல மோடாரஸ எனற பெரிய கமபெனி இவவாறு விலைகுறிகும் முறையை 30 வருடமாகச் செய்துவருகிறது. விலை குறிப்பதறகு முனனர் பயனபடுதிய சராசரி விலை பல கம்பெனிகளுககு, கமபெனியின மூலதனத்துகுரிய வருமானத்தைச சேர்ந்ததாயிருககும்.

சராசரிமாறும் செலவுக்குக் கீழே விலை குறிப்பிடப்படமாட்டாது. ஆனால் இப்போதும் வருங்காலத்திலும் வேறு பொருள்கள்மாட்டு வாடிக்கைக் காரரின் கவனத்தை ஈர்ப்பதறகோ போட்டிக்காரர் ஒருவரைத் தொழிலிலி ருந்து கலைத்துவிடுவதறகோ தறகாலிகமான நட்டத்தைக் கம்பெனி ஏற்றுக் கொள்ளும்.

மேலே கூறிய விடயங்கள் 24 ஆம் அத்தியாயத்திலே கூறியவற்றோடு ஒத்திருக்கினறன. MC (இ.செ), MR (இ.வ.) ஆராய்ச்சியில் அடங்கிய தாககத்துக்கு விலையைக் குறிப்பதற்குப் பயனபடுத்தப்படும் விஇதம் ஆளா கும்வரை, விலை குறிக்கும் முறை, இல்குவாக்கப்பட்ட அறிமுறையிலே யுள்ள நிபந்தனைகளிலேயே தங்கியிருக்கும்.

சமநிலைத்தானமும் " நிர்வகிக்கப்பட்ட விலைகளும் "

வியாபாரிகள் இலாப நட்டமில்லாத சமநிலைத் தானத்தைப் பற்றிப் பேசுவர். யுததததுக்குப் பின்னர் தொழிறசங்கங்கள் அதிக சம்பளம் கோரியதால் சமநிலைத் தானங்களின் மட்டம ஆபத்தான நிலைக்கு உயர்ந்து விட்டது என அவர்கள் முறைப்படுவதுணடு. பூரண வேலைவாய்ப்புடைய உச்ச விற்பனவு மடடத்திலே குறைபாடு இருக்குமானால், இலாபங்களெல் லாம் நடடமாக மாறிவிடும. சமநிலைத்தானமெனபதென்ன ?

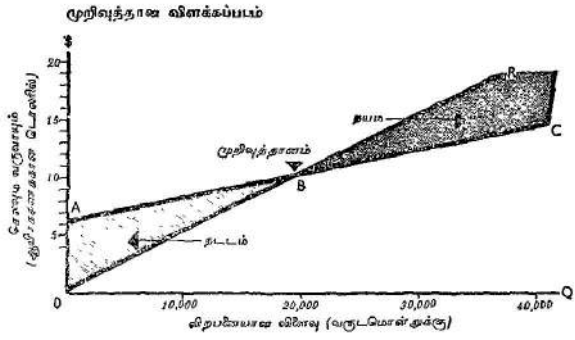
பல தொழில்களிலே உற்பத்திக்கு நேரடி விகிதப்படி மாறும் செலவு அதிகரிபபதுண்டு. உறபத்தியை இரடடிததால் மொத்த மாறும் செலவை இரட்டிககவேண்டும் ; உறபத்தியை மும்மடங்காகஇனால் மொத்த மாறும் செலவையும மும்மடங்காகவேணடும். உறபததியை எப்படி மாற்றினு லும், உமது எந்திர தளவாடத்தின் அளவுக்குள நின்றால, சராசரி மாறும் செலவு AVC (ச.மா.செ.) யும் இறுதிநிலைச செலவு MC (இ.செ.) யும் சமனாகவும், மாறாதுமிருககும. இஃது உண்மையானால், உமது மொத்தச் செலவுகோடுமாறாத சரிவுடையதாகவும், உயரும் நேர்கோடாகவுமிருக்கும்.

நீர் விதிக்கும்விலையை நிரணயிததுவிட்டீர் என வைத்துக்கொள்வோம். அவ்வாறு செயவதற்கு ஏதோ ஒருவகை விலைகுறிகக்கும விதியை அனுசரித் திருப்பீர். இலாபகரமான விலைப்பரப்பை ஊகிதது அறிந்திருப்பீர். ஆனால் உமது தீமானத்தை நீர் எப்படிச் செய்திருநதாலும் அதனால் ஒனறும் கெட்டுபபோகவிலலை.

மறறக கமபெனிகளைப போலவே நீரும் இருந்தால் ஒவ்வொரு நாளும் அலலது மணிநேரமும் நீர் உமது விலையை (P) மாறறமாட்டீர். " நிலவாக விலை " யென ஒரு விலையை நீர் சொல்லுவீர். அந்த விலையை அறிவிததலின்றி மாற்றமாட்டீர்.

ஒவவொரு மேலதிக உற்பத்திக்கும் உமது சராசரி மாறும் செலவுகள் மாறுதிருநதால் அந்தச் சிறிய உற்பத்தியிலிருந்து கிடைக்கும் விலை உயர்ந் திருநதால உமது இலாபங்கள் விற்பனவோடு வளரும் ; சிறிய உற்பத்தி யானால உமது நிலையான செலவைச் சமாளிக்கக் கூட வருவாய் போதா

நிலையான விலையிருக்கும்போது, விற்பனவுகள் வீழ்ந்தால் கடைசியாக நட்டத்தை உண்டாக்கும்

படம் 1. P என்ற விலை நிலையானதாயிருந்தால், அளவு Q இக்கான அதிக தேவையால் மொத்த வருமானம OR ஐ அனுசரித்துப் பெருகும். சராசரி மாறும் செலவும், இறுதிநிலைச் செலவும் நிறைதகவுத்தானம C வரை மாறுதிருக்குமானால், மொத்தச் செலவு ABC ஐ அனுசரிக்கும்; இவ்கோடுகளுக்கிடையேயுள்ள நிலைகளுத்தான வித்தியாசமே இலாபமாகக காட்டப்படும். இதில B முறிவுத் தானமாயிருகக, நட்டஙகள் நயங்களாக மாறும்.

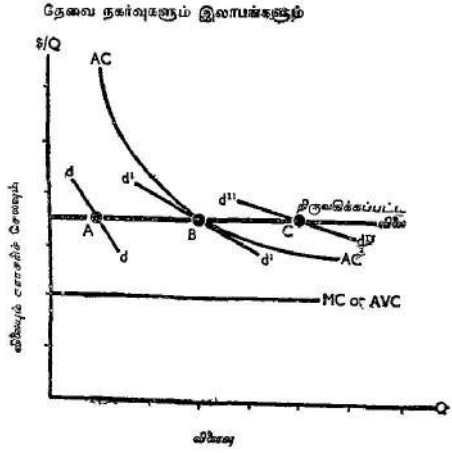
திருக்கும். ஆனால் உமது விற்பனவுகள் அதிகரிக்கும்போது இந்த நட்டம் குறையும்; பினனர் உமது நிலையான செலவையும் மாறும் செலவையும் சமாளிக்கக் கூடிய தொரு தானத்தை அடைவீர். உமது விற்பனவுகள் சமநிலைத் தானத்தை அடைந்துவிடும்.[1]

இந்தச் சமநிலைத்தானத்துக்கு மேலே உங்களுடைய இலாபங்கள் பலவித மாகும். விறபனவுகளை அதிகரிக்க என்ன செய்தாலும் நன்மையையே உண்டாக்கும். படம் 1 இலே சமநிலைத்தானப் படத்தின் கேத்திர கணிதச் சார்பான படமுணடு. ஒரே விலையில அதிக பணடங்களை விற் பதால் உமது வருவாய் எவ்வாறு வளருமென்பதை OR காட்டுகிறது. ஆதியிலிருந்த நிலையான செலவுதத்தானம் A யிலிருந்து "எந்திரத்தகுதிக் குரிய C மட்டம்வரை உமது செலவு எவ்வாறு வளருகிறதென்பதை ABC காட்டுகிறது. அப்போது செலவுகள் உயரத்துவஙகும். சமநிலைத் தானம் B யிலுண்டு; உமது விற்பனவுகள் இந்த மட்டத்துக்குக் கிழேவிழுந் தால உமக்கு நட்டமுண்டாகும்; இதன் பரப்பு இரண்டு கோட்டுக்குமிடையே

1. இந்நூலின் இரணடாம் பாகத்திலே நுகர்வு, வருமானம் என்பனபற்றிய சமநிலைத் தானமொன்றைச் சநதித்தோம். அதை இதனோடு மயஙகி விடகூடாது. இநத இரு கருத்துக்களுகுமிடையே கேத்திரகணித ஒப்புமை தானுணடு. மேலேயுள்ள படம 1 உம் 24 ஆம் அத்தியாயத்துப் படம் 7a யும வேறு. பின்னையதில் கம்பெனியானது தனக்குத் தேவையான Q வை அமைக்கிறது. முனனையதிலே அஃது ஒரு P யைச் சொல்லுகிறது. தேவையிலுண்டாகும் வெளி நகர்வுகள் Q எங்கே விழுமென்பதை நிச்சயிக்கும்.

இலேசான வண்ணத்தாற் தீட்டப்பட்டுள்ளது. உமது விற்பனவுகள் சமநிலை த்தானத்துக்கு அப்பால் உயாந்தால் உமது இலாபங்கள் மேன்மேலும் அதிகரிக்கும். இது கோடுகளுகிடையே உள்ள கறுப்பு வருணந்தீட்டப் பட்ட பிரதேசத்தாற் காட்டப்பட்டிருகிறது. இதைப்போன்ற ஒரு படத்திலே வியாபாரியின் நிலையைக் காட்டுவதால் அவர் தமது விலைகொள்கை, உறபத்திமுறை, விறபனவு முறை என்பவற்றைப் புனராலோசனை செய்யத் தூண்டப்படுகிறார் (படம் 2 இலே தேவையிலுள்ள நுகர்வு காட்டப்படு கிறது. அதுவே சமநிலைப் படத்தை உண்டாகுகிறது).

சமநிலைக் கோட்டை தேவைக்கோட்டின் நகர்வு எவ்வாறு உண்டாக்குகிறது:

படம் 2. *d'd'* இல் **B** இலே கம்பெனியின் சமநிலை உணடாகிறது. *dd* இல் **A** இலே நட்டம காடுகிறது. *d''d''* இல் **C** இலே அது நயததைப பெறுகிறது.

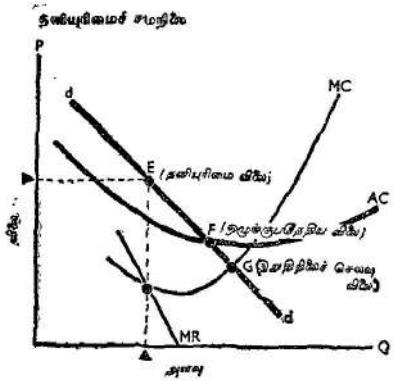
வியாபார விலையிடும் கொள்கைகளிலே ாடுபட்ட பல ஆராய்ச்சியாளர் செலவு, விலையிடல் அடிப்படையில் விலை குறிக்கும் மேலே கூறிய பழக்கத் தைக் கமபெனிகள் பின்பற்றி வருகின்றன எனறு கூறுகின்றனர். இந்த நடவடிக்கையின் பயனுக அவை தமது முழு உற்பத்திச் செலவையும் முதலீட்டுகான வருவாயையும் பெற முயலகின்றன. எனவே இந்தக் கொள்கை யதாரத்தப்போக்குடையதானாலும அவ்வளவு தகவல்களைக் கொடுகககூடியதனறு. ஒரு தொழிலில் குறிக்கும் விலை 40 வீதமாகவும் மற்றொரு தொழிலில 5 வீதமாகவும் இருப்பதற்குக் காரணமென்ன ? அல்லது யுததத்துககு முன்னர் மோட்டார் தொழிலில ஜெனரல் மோட் டாஸ கம்பெனி தனது முதலீட்டு மூலதன ஏடுமதிப்பில் 30 வீதம் உழைக்கக கூடியதாயும், அதைப்போலவே பெரிய கம்பெனியாயுள்ள போட் கமபெனி மூலதனத்திலே ஒரு வீதத்தில் அரைப்பங்கை உழைக்கக் கூடியதாயுமிருந்தமை என் ?

நிறைவில் போட்டி மாதிரிகள்.—24 ஆம் அத்தியாயத்திலே காட்டப்பட்ட முக்கியமான அட்டவணையில் (520 ஆம் பகுதி பார்க்க) நிறைவில் போட்டி சம்பந்தமான பல மாதிரிகளைப் படங்களாகச சுருக்கிக் காட்டலாம்.

தனியுரிமை.—தனி உருவத்தில இந்த விடயம் பல தகவல்களை விளக்கு வரைபட ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்துவதாலும், மிக அருமையாகவே நிகழும். படம் மூன்றிலே தனியுரிமையாளரின் நெடுந்தவணைச் சமநிலை காட்டப் படுகிறது. அவருடைய சிறந்த விலை சராசரிச் செலவுக்கு மேற்பட்டது. அதனால் அவர் நிரந்தரமான "தனியுரிமை இலாபத்தைப்" பெறுகிறார். அவருடைய P (வி) யும் MC (இ.செ.) கு மேலேயிருக்கிறது. ஏன்? எனெனில் அவருடைய சரியும் தேவைக்கோடு (இதுவே அவர் விலைமீது செலுத்தும் ஆட்சி) எதைக் குறிக்கிறதென்றால் இறுதி நிலை வருமானம் விலையிலும் குறைவாக இருக்குமென்பதையே. இதை முன்னர் விளக்கி யுள்ளோம்.

MR (இ.வ.) = MC (இ.செ.) யுடன் உசலாபமானது, MC க்கு மேலே P உள்ளதென்பதைச் சுட்டிக்காட்டும். சமூகத்துக்குப் பயனுள்ள பொருள் களின் விலைக்கும், அவற்றை உற்பத்தி செய்யச் செலவாகும் இறுதிநிலைச் செலவுக்கும் இடையேயுள்ள வித்தியாசம் எதைக் காட்டுகிறதென்றால் சமூ கத்தின் வளங்கள் திறம்படப் பகிர்ந்து கொள்ளப்படவில்லை எனபதையே.

தனியுரிமையிலே விலை மிக அதிகமாயிருக்கும்:

படம் 3. தனியுரிமையாளருகு நல்ல இலாபச் சமநிலை E இலுண்டு. இது நெடுந்தவணை MC (இ.செ.) உம் MR (இ.வ.) உம வெடடுமிடத்துகு மேலேயுண்டு. இஙகே MC (இ.செ.வ.) கு மேலே P (வி) உண்டு. தனியுரிமை இலாபம் வருணநதிடடிய நீள்சதுரத்தால காட்டப்பட்டுளளது. தனியுரிமையைப் பொது நலத்தனமை வாய்நததென ஒழுஙகு செய்வதால் விலை F இககு இறஙகும். இது தேவையும, நெடுநதவணைச சராசரிச் செலவும் வெடடுமிடம். இதனால மேலதிக இலாபம நீககபபடுகிறது. இதிலும முகியமானது இது விலையை இறுதி நிலைச் செலவுமட்டத்துகுச் சமீபமாக அதாவது G இல் கொணடுவருகிறது. இஙகே இறுதி நிலை சமூகச் செலவும் நனமைகளும் சமமாயிருகினறன.

ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட தனியுரிமை.—தனியுரிமையானது சமூக விலையைத் திரிதலினாலும், அஃது ஈடும் இலாபம் சமூகத்துக்குப் பயனற்றதென்ற எதிர்ப்பினாலும, வேறு காரணங்களினாலும், சமூகம், தனியுரிமையைப் பொதுமக்களுக்குச் சகாயமான பொதுப்பயனுடையதெனப் பிரகடனஞ் செய்யலாம். அவ்வாறு செய்து விலையைக் கட்டுப்படுதத விரும்பலாம். தனியுரிமைக்குக் கிடைகும மேலதிகவருவாயை நீக்கிவிடும் சமநிலை நிலைமை படம் 3 இலே F இல் காடடப்பட்டுள்ளது. அங்கே P (வி) யும் AC (ச.செ.) யும் சமமாக்கபபட்டுள்ளன. F இலே ஒழுங்கு செயயப்பட்ட சமநிலை, ஒழுங்கு செய்யப்படாத E தானத்திலும் பாக்கத் விலைகும் இறுதிநிலைச் செல வுக்குமிடையே குறைவான வித்தியாசத்தையே காட்டுகிறது. இத்தகைய குறையும்செலவுச் சநதர்ப்பதிலே எல்லா வித்தியாசங்களும் ஒழியமாட்டா. அப்படி ஒழிவதானால் அரசாங்கம் தனது பொது வரி விதிக்கும் அதி காரத்தைப் பயனபடுத்திப் பற்றுகுறையை, அதாவது P யை G யின் MC (இ.செ.) மட்டதுக்கு அமைப்பதால் உண்டாகும் பற்றுக்குறையைச் சமாளிகக வேணடும்.

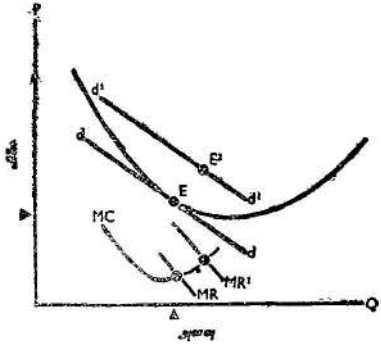
ஓரினத்தில் வித்தியாசமுள்ள பொருள்களை விற்கும் பலர்.—முக்கியமான இந்த உதாரணம் ஹாவாடடைச் சேர்ந்த எட்வட் எச். சேமபர்லின சுடடிக் காட்டியது. படம 4 இலே ஒரு கம்பெனி E யில் குறுந்தவணைச் சமநிலையிலிருக்கிறது. ஆனால் புதிய கம்பெனிகள் தொழி லிலே பிரவேசிப்பது சுதந்திரமாயிருந்தால் அவறறின பிரவேசம் எதாவது ஒரு கமபெனியின் தேவையைக குறைக்கும். அப்போது *dd* கோடு இடப் பகமாக நகரும் ; அது AC (ச.செ.) கோடடை முட்டுமேயொழிய மேலே வெட்டமாட்டாது. தினிசு விறபனையாளரின முடிவான நெடுந்தவணைச் சமநிலை, E என்ற இடத்துத் தொடு கோட்டில் முடியும். AC (ச.செ.) எனனும் தொடுகோடு வீழச்சியடைகிறது, இறுதி Q வானது U உருவுள்ள AC கோட்டின் அடிததளததுக்குச் சமமான Q விலும் சிறியது என்பதை கீழ்நோக்கிச் செல்லும *dd* காட்டுகிறது. நுகர்வோர் ஒரே பண்டங்களிடை யேயுள்ள இனமபிரியாமல நுகர்வாரானால், கீழே யிருக்கக் கூடிய சமநிலை P சாத்தியமாகும். எனெனில் உறபத்தியை உண்டாக்கச் சில கம்பெனி கள் தீவிரமாகவேலை செய்கினறன. படம் 4 இலேயுள்ள மேலதிக பண்டத் தினிசுகளுகாக மக்கள் மேலதிகமாக என்ன விலையைக் கொடுக்கவேண் டுமெனபதை நிச்சயிக்க வழியிலலை.

சிலருரிமை : பணடங்கள ஒரே வகையானதாயிருந்தாலென்ன, வித்தி யாசமானதாய இருந்தாலெனன அவறறை விற்பதற்கு இரண்டு, மூன்று அலலது பலவிறபனையாளா இருந்தால், அவர்கள் தமது விலைகள் ஒன்றே டொனறு தொடர்புடையன வென்பதைக் கண்டுகொள்வர்.

A எனற கம்பெனி தனது விலையைக் குறைக்குமானால், அதன் வியா பாரமதிகரிககும, போட்டியாளரின் வியாபாரம் அந்த அளவுக்குக் குறை யும். அதறகு இது தெரியும். அது விலையைக் குறைத்தால், மற்றக்கம்பெனி

களும் விலையைச் சில சமயம் ஏற்றவாறு குறைக்கும் அல்லது நன்றுகவும் குறைக்கக்கூடும் எனபதை அனுபவத்திலுலும் ஊகத்திலுலும் அறிந்து கொள்ளும். இதலுல் பொருளாதாரச்சண்டையுண்டாகும். ாறறில் சில விற்பனையாளர், தாமெலலாரும் ஒரே நிலையில் இருப்பதை அறிவர்.

அநேக நிறைவில் போட்டியாளரின் சுதந்திரப் பிரவேசத்தால் இலாபம் அற்றுவிடும் :

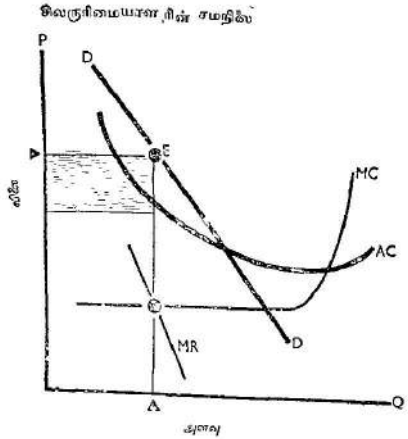

படம் 4. ஒரினத்திலே பலவித்தியாசமுள்ள பொருள்களில ஒன்றை விறகும் ஒரு தனி சான வியாபாரி சுதநதிரமாகத் தொழிலிற பிரவேசித்தால நெடுநதவணை இலாபமில ாத தொடுகோடு நிலையை E இல அடைவா. அததகைய போட்டியாளா சநதை விலையை இறுதிநிலைச் செலவுமட்டதுக்கு மீமத்தாமலே பிரிதது விடுவா. இது நிறை போட்டியிலும நடைபெறும். இவரும இவருடைய போட்டியாளரும MC (ஓ செ) இகரு மேலுளள P உடன முடிவடைவா. Q ஐ உறபத்தி செய்வா. அதிலே நெடுநதவணை சராசரிச் செலவுவிழநது கொணடேயிருகும். ஏனெனில U உருவான கோடின அடித்ததளதது லுளள பிரத்தியேகமான Q இறகு இது குறைவுடையதாயிருகும.

மூறகாலதிலே நமபிகைப் பங்கச் சட்டங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுவதறகு முனனர் இததகைய சிலருரிமையாளர் ஒனறு சோநதிருக்கலாம். சிறிய சஙகமாகவோ, நம்பிகைத்தாபனமாகவோ உருவாகியிருக்கலாம். தசாப்தங்களுககு முன்னே ஐக்கிய அமெரிக்க உருக்குத்தொழிற் கம்பெனியைச சோந்த ஜட்ஜ் கேரி நடத்திய புகழ்பெறற விருந்துகளிலே பங்கு பற்றி, விறபனையாளா ஒன்று சேர்ந்து தனியுரிமை விலையொன்றை நிச்சயித்தனர். நிறைவான தனியுரிமை விலையா ? ஆம். புதியவர்கள விலக்கிக் கொள்ளக்கூடிய திறமையிருந்ததால் அவவாறு செய்தனர். உயர்ந்த ஒரு விலையைக் குறித்தால் புதியவர்கள் வந்து சேரக்கூடும். அப்போது அவர்கள் தனிப்போட்டி விலைக்கு மேலான ஒரு விலையைக் குறிப்பர். ஆனுல் விலையை மிக அதிகமாகக் குறித்தால் புதியவர்கள் வந்து நுழையக் கூடுமென்று அதையும் கவனமாகவே தீர்மானித்தனர்.

ஆனால் இன்று ஐகிய அமெரிக்காவில் இவ்வாறு விலையை நிச்சயிப் பது சட்டவிரோதமாகும. இம்முறை வேறு சில நாடுகளிலேயுமுண்டு. ஆனால் இநதப் பிரசினையைச் சில பெரிய கமபெனிகள் எதிநோக்கவேண்டி யிருந்தால, தீவிரமான விலைப்போட்டியை உண்டாக்காமலே இரகசியமாக அவறறின பொறுபபாளர் அனுவலே நடத்துவா. சந்திக்கவும மாட்டார், போனமூலம் ஒழுங செயயவும் மாடடார், கடிதமூலம் ஒழுங்கு பண்ணவும் மாட்டார். விலைததலேவா இருநதாலெனன இல்லாவிட்டாலென்ன விற்பனேயாளர் ஒரே விலையையே விதிபபர். இவ்விலே 22 ஆம அததியாயத திலே ஆராயப் பட்டதும MC (இ.செ.) மடடத்துககு அயலில் வரமாட்டாதது மான விலேயாயிருககும.

சிலருரிமை என்பது ஒரே பொருளே அல்லது ஒரே இனத்தில் பலவகை வித்தியாசமுள்ள பொருளே சிலர் விற்பனே செய்வதாகும :

படம 5. ஒரு சநதையில ஆதிகஙகளு செலுத்தும சில போட்டியாளா விலே குறைத்தல், விலே குறைபபதறகே முறறுபபுளவி லைததுவிடும எனபதை விலேசணடை அனுபவததைக கொணடு அறிவா. தினிசான சில உறிமையாளா தமது தேவைகளோடு DD (தே.தே.) ஐ மதிப் பிடுமபோது, மறறவாகளும அதே விலேயை விதிபபா எனக கொணடும புதிய சிலருரிமை யாளா தொழிலிற புகசசுடுமெனபதைக கருதறிற கொணடும மதிபபிடுவா. அவா தூரிடட மான தொரு தொழிலிலாடுபடடால அவருடைய நலல இலாபமான E பூசிய மேலதிக இலாப நிலேயை அடையும அலலது தறகாலிகமாக அதறகுக் ழோன நிலேயை அடையும. ஆனால அவருடைய P (வி) ஆனது குறுநதவணேச செலவு மடடதையோ நெநேதவணேச் செலவு மடடதையோ அடையாது.

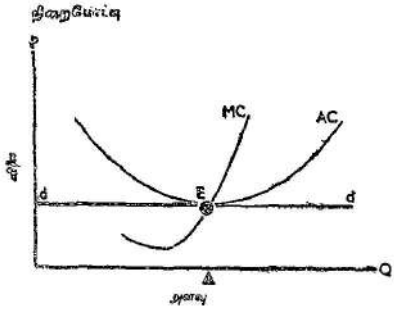
ஆனால ஏறபடகசூடிய சாததியகசூறுகள் பலவாயிருப்பதால அதைப் பற்றியே ஒரு நூல எழுதிவிடலாம். தினிசான ஒரு சிலருரிமையாளர் ஒரு தொழிலில எந்த நிலேயை அடைவா எனபதைப படம் 5 காட்டுகிறது.

சில கம்பெனிகள் தாம் நடத்தும் தொழிலின் உற்பத்தியை திறம்பட நடத்தப் பெரிய எடுப்பு அவசியமென எண்ணுவதால நலல பயனை அடையும், அல்லது தொழில ஆராய்ச்சியிலோ, தனி உரிமைச் சட்டம் பெறுவதிலோ பெரிய கம்பெனி ஈட்டும் வெற்றி, P (வி) மீது தற்காலிகமாகவோ நிரநதர மாகவோ ஆதிக்கததைப் பெறும. இநத நிலைகளில சிலருமையாளர் அடையும் இறுதி நிலையையே அந்தப்படம் காட்டும். 5 ஆம படத்திலே காட்டப்பட்ட கம்பெனியின கோடு முனனா காடடியதிலும் பாக்க விதியாச மானது. தமது விலையை மாற்றுமபோது மறற விலைகள நிலையாயிருகரு மென சிலருமையாளா நினைப்பதில்லை. மறறக் கம்பெனிகளின சிலரு மை விலைகளில எடடிக்குப் போட்டியாள மாறுதல உணடாகுமென அவர் உணாவார். தமது நெடுந்தவணை DD (தே.தே.) கோட்டைக கீறுமபோது உயர் விலை P (வி)யில் விறபனைவாகுமு நழுவல்களுகுக் கழிவு விடுக கொளவார். அவா தமது போடடிப் பிரதேசததிலே புதியவர்களைக் கொணடுவருதற்கு அநத விலை ஒரு தூண்டுதல் போல இருகும்.

இறுதிச் சமநிலையானது, கமபெனியின இறுதிநிலை விலைமட்டத்துக்கு மேலே அதிகமாகவோ குறைவாகவோ முடிவுறும. புதிதாகத் தொழி லிலே புகுவதற்குப் பயன அதிகமிருந்து விற்பனையாளா தொகை அதிக மாயிருந்தால் DD (தே.தே.) கோடானது கிடைநிலைகோட்டுகுச் சமீப மாயிருக்கும். விளைவு நிறைபோட்டி விளைவுகளிலும பார்கக அதிகம் விதியாச முள்ளதாயிராது. ஆனால் விறபனையாளா குறைவாகவும், மொத்தத் தேவையோடு சாாததிப் பார்குமபோது அதிகமாகவுமிருநதால், புதியவர்பற்றி அதிகம பயமில்லாதிருநதால், பரஸ்பர நலனகளைபபறறி உணர்வுடையவராயிருந்தால், குறிபபாயுளள விலை மாதிரியானது, குறுந்த வணை-நெடுநதவணை இறுதிநிலைச் செலவுக்குச சாபளவில உயாவுடைய தாக முடியலாம.

நிறைபோட்டி : ஒரே தனமையான பொருளைப பல போட்டியாளர் உற்பத்தி செய்யும்போது, ஒவவொருவருடைய உறபததித தொகையும் சிறிதாயிருப்பதால சநதைவிலையை நியாயமான அளவுகுப் பாதிகக சக்தியறறதாயிருக்கும் ஓர் உதாரணம் சம்பநதமான சமநிலை, படம் 6 இலே காட்டபபட்டுளளது. தனிசான கம்பெனி நெடுந்தவணையிலே மேல திக லாபததைப் பெறமாட்டாது. ஆனால் அது பயன்படுத்தும சாதனங்களு களுக்கு வெளிபபடையாகவும் குறிப்பாகவும் செலவு செய்யக் கிடைகும் வருமானத்துகு மேலே இலாபத்தைப் பெறமாட்டாது. இறுதிநிலைச் செலவு விலையிடல், நெடுந்தவணை சராசரிச் செலவுக்கு மிக அதிகமான விலையில் முடியுமானால், புதிய கம்பெனிகள் பிரவேசிததல் P (வி) யைப் பினனால மேலேதளளும் ; அலலது பழைய கம்பெனிகள் வெளியேறல் P (வி) யை பின்னால் கீழே நெடுநதவணைச் செலவு மட்டதுக்கு இறகிவிடும்.

நிறைபோட்டி, பொருளியலாளர்க்குத் திட்டமானதொரு கருத்தையுடையது:

படம் 6. இந்தத் தனிசான விறபனையாளர், உறபத்தியாளர் பலருள் ஒருவர். இவர் உற்பத்தி செய்வதும் ஒரேவகையான பொருளே. அதனால இவா சமாநதரமான (எலலையிலலாத நெகிழ்சசியுடைய) dd கோட்டை எதிரப்படுவார். தொழிலின மிகபபெரிய DD (தே.தே.) கோடு மிக நெகிழசசியறறதாயிருக்கலாம். பிரசித்தமான கமபெனிகள சுதநதிரமாகப பிரவேசித்தும், விடடுவிலகவும முடியுமானால (இவை எநத ஒரு கமபெனியின செலவு நிலைகளையும பினனே திருபபக கூடியனவாயிருககவேணடும) E இல நெடநதவணைச் சமநிலை போட்டிச செலவுக்கு மேலே எவவகையான இலாபததையும் உட்படுததமாடடாது. இது சரியாகக கணிகக்பபட்ட குறிபபான செலவையும சநதாபபச செலவையும உளளடகியிருககும். சமூகமானது மொத்த உறபதநியை மிகத திறமையுடன பெறும. இது 22 ஆம் அதியாயத்திலே காடடிய MC சம மாயிருததல எனற கொளகையை அனுசரிபபதாலுணடாகிறது. தறபோதுள்ள கம்பெனி களிலிருநது, புதிய கமபெனிகளைச் சேர்பபதால் மலிவாகச் கிடைக்ககூடிய உறபதநியை அது பலவநதமாக எடுபபதிலலை.

நிறைவில் போட்டியினலுண்டாகும் வீண் செலவுகள்.

நம்பிக்கைப் பஙகச் சட்டம் சம்பந்தமான சட்ட சரித்திர, தாபன அமிசங் களைப்பறறி ஆராயவதற்கு முன்னர் தனியுரிமை போன்ற நிறைவில் போட்டிகள் சம்பநதமான பொருளாதாரக்கேடுகள் எவை யென்பதை நாம் ஞாபகப்படுததிக் கொள்ளவேண்டும்.

தனியுரிமைக் கட்டுப்பாடுகள்.

தனியுரிமைக்கு AC (ச.செ.) கோடு கிடைநிலையாயிருக்கும். இதற்கும் அதனுடைய நெடுந்தவணை MC (இ.செ.) கிடைநிலைக் கோட்டுக்கும் வேறு பாடிலலை ஆனால அதன் விலை இந்த மட்டத்துக்கு அதிகமாகவே அமைககப்படுகிறது. தனியுரிமை வரியொன்றை இலாபத்துக்குச் சமமான தாக விதிததால் தனியுரிமையால் வரும் தீமைகள் நீங்குமா ?.

அப்படியானால தனியுரிமையாளர் இலாபமில்லாது தொழில் நடத்த வேணடும். அரசாஙகம அவர்களுடைய இலாபத்தை அபகரித்துவிடும். ஆனால தனியுரிமை அதனுடைய விலை (P) யையோ பொருளின் தொகை (Q) வையோ குறைக்கமாடடாது. எனெனில் தொகையாகக் கொடுக்கும் வரிமினால MR (இ.வ.) உம் MC (இ.செ.) யும் வெட்டுமிடம் மாறமாடடாது.

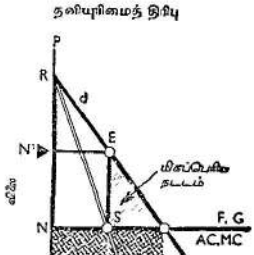
அத்தகைய வரி Q வுடன் மாறமாட்டாதபடியால் அது MC (இ.செ.) யைப் பாதிக்காது. MR (இ.வ.) தேவைக் கோட்டிலேயே தங்கியிருக்கும்; செலவிலும், தனியுரிமை வரியிலுமன்று. அதனால் நுகாவோர் குறைவாகவே பண்டத்தைப் பெறுவர்; விலை அதிக மாயிருக்கும். அரசாங்கம் தனியுரிமை இலாபமெல்லாவற்றையும் பெற்றுக் கொள்ளும்; வளங்களைப் பிரித்து ஒழுங்கு செய்யும் கடமையில் அது தவறிவிடும்.

அரசாங்கம், தனியுரிமையாளர் விலையை இறுதிநிலை வருவாயோடு சமன்செய்யாமல் செலவோடு சமன்செய்யத் தூண்டினாலென்ன? அப்போது நாம் 3 ம் படத்திலுள்ள E சமநிலையிலிருந்து F, G என்ற தானங்களுக்கு நகருவோம். நிலையான அலகுச் செலவு என்ற இலேசான சந்தர்ப்பத்தோடு சேருவோம். சமூகம் உண்மையான வாய்ப்பைப் பெறும். இதிலிருந்து நாம் பெறும் விளைவு: தனியுரிமையாலுண்டாகும் உண்மையான மேலதிகப் பளு P (வி) க்கும் MC (இ.செ.) க்குமுள்ள தனியுரிமை மாற்றமேயாகும்.[1]

மிகப் பலர் பிரவேசித்தலும் "நோயான" கைத்தொழிலும்.

பலதுறைகளிலே கம்பெனிகள் அதிகம். இவற்றிலே பல, சிறு தொகைத தொழிலைச் செயதுகொண்டு தமது மூலதனம தேயும்வரை தொழிலில் நிலைநிற்கும். சிலதுறை வியாபாரத்துறையில் இதற்கு உதாரணம், மாளிகைக்கடை, தவறணை, சாப்பாட்டுகடை, இரவுச் சங்கங்கள், பெட்ரோல் நிலையங்கள் எனபனவாகும். ஆரம்பத்தில் அதிக முதல தேவைப்பாடாத புடைவை வியாபாரம், உடைவியாபாரம் முதலியன கூட இந்த நிலைக்கே வரும்.

இலாபம் சம்பாதிக்க முடியாத இத்தகைய தொழில்கள் முயற்சியிலிருந்து நீங்கினாலென்ன? இதற்கு விடை அவை அப்படித்தான் செய்கினறன.

படம் 7.

1. தனியுரிமையாலுண்டாகும் "மீளாபபளுநட்டம்" எனபதை விளக்க இநதபபடத்தை விரிவான நூல்கள் பயனபடுததும. போட்டி இலடசியமான G யில சமூகம், மாஷலின நுகாவோர மேலமிசசதை (படம் 7) அனுபவிகும். இது NGR எனற முககோணப் பரபபில்டஙகும். தனியுரிமையானது P யை நலல இலாபத்தானமான E க்கு உயாதினால், இலாபநீளசதுரமான N'EN' சுருடும் நுகர்வோர் மேலமிசத்தை நுகாவோர தனியுரிமையாள ருககே தியாகஞ செய்வர். அவருககு N' ER மாத திரமே. கிறிய முககோணம் SGE கு எனன நடகும? இது "மீளாபபழுநடடம்" தனியுரிமையாளரின இலாபத திலும் அதிகமாக நுகாவோர் நட்டமடைவர். மொததத தொகையாய இலாபவரியைத் தனியுரிமையாளர கொடுத தாலும, மீளாப்பளு முககோணதில் நட்டமுணடாகும்.

ஆனால் அவற்றை விட வேறு கம்பெனிகள் அத்தொழிலிலே புகுவதால் நிலைமை மாறுவதில்லை. சில சமயம் கம்பெனிகள் தொகை கூடவுஞ் செய்யும்.

தொழில் நடத்தும் பல கம்பெனிகள் நட்டமடையும்போது புதிதாக என கமபெனிகள இததொழிலகளிலே பிரவேசிக்க வேண்டும்? சில அறியாமையால் பிரவேசிககின்றன. வேறு சில இலாபம்பெறலாமென்ற நம்பிக்கையால் சேருகின்றன. வயதான தம்பதிகள் தமது சீவிய காலச் சேமிப்புப் பணததைப் போட்டு ஒரு சில்லறைக் கடையைத் தொடங்கு கினறனர். அதில இலாபம் கிடைக்கு மென்பது அவர்களுடைய நம்பிக்கை. ஆனால அவர்களுக்கு விசேட வியாபாரத் திறமை கிடையாது. மூலதன மும குறைவு. எனவே அந்த மூலதனம் முடியும் வரை அவர்கள் அந்த வியாபாரததை நடத்துவர்.

உடைவியாபாரத்தை எடுததுக்கொள்ளுங்கள். ஒரு தொழிலாளி சொந்த வியாபாரததைத் துவஙகுகிறார். பல உடைவியாபாரிகள் செலவைக் கூடச் சமாளிகக முடியாது திணடாடுவது இவருககுத் தெரியும். இருந்தும் சிலர் நலல இலாபம பெறுகிறாகள் என்ற எண்ணத்தால் தாமும் துவங்கு கிறர்.

ஆனால இநதச் சிறிய தொழில்களால் சிலருக்கு வேலை கிடைக்கிறது. ஆனால வேலைககுக கொடுககும் சம்பளம் குறைவு. இது அரசாங்கம் வேலையற்றோருக்கு வேலை கொடுப்பதறகாகக் குழியைத தோண்டி. அதை நிரபப செயயும வேலைபோனறதே.

நெடுநாளாக இருநதுவரும் இத்தகைய தொழில நெருக்கம் நிறை போடடியுடையதெனக்கூறமுடியாது. விவசாயம், பருததிதொழில் என் பவறறில ஒரு வேளை அபபடியிருகக லாம. இத்தகைய போட்டித் தொழி லிலே பல கமபெனிகளியிருபபது விரும்பத்தக்கதன்று. இதனால் வளங் களும் வீணகும; நட்டமுமுண்டாகும். இத்தகைய போட்டித் தொழிலில் நுகாவோருககு ஓரளவு நன்மையுணடு; அதாவது விலை குறையும்; இது கடைசியில உறபத்தியாளருக்குணடாகும நட்டமே.

நெடுநாளாக உண்டாகும நெருகக மான இத்தொழில்களில் சந்தைப் போட்டி நிறைவிலலாததாயிருககும். திறமையறற இந்த உறபத்தியாளர் என இசசிறிய வியாபாரிகள மிக மலிவாக விற்பனை செய்யமாட்டார். விலை யடிப்படையில போட்டியிடுவதை விட்டு அவை மிக அதிகமான விலையைக் குறிபபர். அதனால தொழில் பிளவுபடும்.

இததகைய நிறைவில் போட்டியின் பயனாக உண்டாகும் பொருளாதார நிலை பூரணத் தனியுரிமையாலுண்டாகும் நிலையிலும் மோசமாயிருக்கலாம்.

விலை உயர்வது மாத்திரமன்றிப் பயனுள்ள வளங்கள் வீணுக்கப்படுகிறன. எனெனில் ஒவவொரு கம்பெனியும் பல எந்திர தளவாடங்களை வேலை யின்றிப் போட்டு வைத்திருப்பதோடு தொழிலாளர் சக்தியும் வீணுக்கப்படு கிறது. உற்பத்தியாளர் நட்டமடைவர்; வளங்கள் வீணுக்கப்படுகின்றன. விலையும் அதிகமாகிறது. இவ்வாறு மூனறு வகையிலும் இது கெடுதியை உண்டாக்கும்.

நிறைவில் போட்டியினால் வளங்கள் எவ்வாறு வீணுக்கப்படுகின்றன, விலைகள் எவ்வாறு ஏறுகின்றன, நிறைவில போட்டியாளருக்கு எவவாறு இலாபங் கிடைப்பதிலலை எனபதை ஒரு படத்தின மூலம விளக்கலாம். சுதந்திரமாகக் கம்பெனிகள் தொழிலிலே பிரவேசிப்பதால் உண்டாகும் நிறைவில் போட்டிததுறைகளு மாஷலின நெடுந்தவணைகால ஆராய்ச் சியின போகளு எவ்வாறு பொருநதுமென்பதையும இது காட்டும்.

படம் 4 அத்தகைய நிறைவில் போட்டியாளரைக காட்டுகிறது. உதாரண மாக ஒரு சவரக்கடைகாரரை எடுபபோம். அவருடைய வாடிக்கைக் காரர் நீண்ட தூரம் நடந்துவந்து சவரஞ் செய்விக்க விரும்பவில்லை. அசல தேவைகளோடு d' d' கீழ் நோகிச் சரியும இறுதிநிலைவருவாய், செலவு எனபவறறை ஊகிகும்போது அசல் தானம் E யிலே உற்பத்தியை உணடாக்கச் செய்யும். இது நேர்கணிய இலாபத்தை உசசமாகுகிறது. நிறைவான அலகுச் செலவுகளுகு அதிகமாகவிலை குறிக்கப்படுகிறது (பகுதி 729 ஐப் பார்க்க).

மறற நாவிதாகள் இநத இலாபச் சந்தர்ப்பத்தை உணர்வர். அவர்களும் தொழிலிற் பிரவேசிபபா. நாலு பகுதிக்கு ஒரு சவரக்கடை இருந்த இடத்திலே மூன்று சவரகடைகளுகு ஒனறு தோன்றும். சவரகடைக் காரரின தேவைகளோட்டுகு எனன நடகிறது. புதியவர்கள தொழிலிலே பிரவேசித்தபடியால் வியாபாரம் பிரிகிறது. அதனால் தேவை கீழ்நோகி இடமாகச் dd குச் சரியும். புதிய நல்ல இலாபத்தானத்தில நாவிதருக்கு இலாபமில்லை. எனெனில் புதிய தேவைகளோடு சராசரிச் செலவுக்கோட்டைத் தொட்டுகொண்டிருக்கிறது. இறுதிநிலைச செலவு புதிய இறுதிநிலை வரு மானத்திற்குச் சமனுக்கபடுகிறது. இதனால் நட்டம தவிர்க்கப்படுகிறதே யன்றி நேர்கணியமான இலாபம் கிடைபபதில்லை.

E யிலுள்ள நெடுந்தவணைச் சமநிலை, U உருவிலுள்ள சராசரிச் செலவுக் கோட்டின் அடித்தளத்தில் நிலவும் திறமை மிக்க செலவுமட்டத்திலும் விலை அதிகமென்பதைத் தெளிவாகக காடடுகிறது. சவரக்கடைக்கு மேல திக சக்தியுண்டு. ஆனால வாடிக்கைக்காரார் குறைவு. (இப்பொது வாடிக் கைக் காரர் மூன போல 4 பகுதியைக் கடக்கவேண்டியதில்லை. 3 பகுதி யையே கடக்க வேண்டும். இது பயனுடையதே. ஆனால் திறமையுள்ள

சவரக்கடைக்காரரிடம் குறைந்தவிலையிலே நெடுந்தூரம் சென்று சவரஞ் செய்யும் வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை).[1]

சவரத் தொழிலாளர் மேலும் அதிகமாகத் தொழிலிலே இறங்குவராஞல் *d'd'* என்ற கோட்டை *dd* க்குக மேலே கீறி வளம் வீணுக்கப்படுவதையும் சமூகத்துகு நட்டமுண்டாவதையுங் காட்டுக. 6 ஆம் படத்திலே காட்டப்பட்ட நிறை போட்டி விடயத்திலும் இவ்வாறு செய்யலாம்.

சிலருரிமையால் உண்டாகும் தீமைகள். சென்ற நூற்றுண்டிலே ரெயில் கட்டணம் சம்பந்தமாக நடந்த போட்டியைப்பற்றி 24 ஆம் அத்தியாயத்திலே குறிப்பிட்டதை ஞாபகப்படுத்துக. சிக்காகோவிலிருந்து நியூயோக்குக் கப்பலிற் சரக்கேற்றுவோர், சில பெண்ணியாவது குறைவான கட்டணம் கேட்போருடைய கப்பலையே விரும்புவர். அதஞல் இந்தப் பாதையிற் கப்பலோட்டும் மூனறு நாலு கபபல் கம்பெனிகள் ஒன்றேடொனறு போட்டியிட்டுத தமது கட்டணங்களை குறைத்துக் கொண்டேயிருககும். கடைசியில் மிக மோசமான வகையில் கட்டணம் வீழ்ச்சியடையும. கப்பல் போகாத இடங்களுக்கு ரயில் தனது கட்டணததைக் கூட்டும். இவ்வாறு பொருத்தமறற கட்டணமுறை உருவாகும. 1887 இலே ரயில்கட்டணங்களை ஒழுங்குசெய்யவும் வருமானத்தை ஒழுங்கு செயயவும் நிலையறற விலைவாசிகளைத் தடுக்கவும் சமஸ்தான வர்த்தகக் கமிஷன் தாபிக்கப்பட்டது.

அரசாங்கத் தலையீடில்லாமலே பெரிய கம்பெனிகள் போட்டியால் தீமையே உணடாகுமெனபதை உணர்கின்றன. எல்லாருடைய நெடுநதவணை இலாபததையும் உச்சப்படுத்தக்கூடிய ஒரு விலையை விதிக்க வெளிப்படையாகவோ குறிப்பாகவோ கம்பெனிகள் எலலாம் இசையும். வர்த்தக சஙகங்கள் நீதி இலாகா வழக்கறிஞரில் கணணோட்டஞ் செலுத்தும்; இவர்கள் ஷேர்மன் நமபிகைப பங்கச் சட்டத்தை அமுல்நடததி ரகசிய விலைச் சலுகை செய்யும்களள வியாபாரிகளுக்குத தண்டனை விதிபபர். சில சமயம் தொழிலிலே நிலவிவரும் நடைமுறை நிலைமையைப் புதிய நிலைமைகளும், கம்பெனிகளும் குழப்பககூடும். இதன் பயனுக விலைப் போட்டியொனறு உண்டாகும். இதுவும் ஏற்றில் எல்லாருக்கும் நல்ல படிப்பினையைக் கொடுக்கக்கூடியதாயிருககும்.

சிலருரிமையை ஆராயும் இடத்து, கம்பெனிகள் தஙகள் பழைய முத வீட்டுகு ஏறற வருவாயைப பெற முயலுவதால சில சமயம் நுகர்வோரின் நனமைக்கெதிராகச் செலல வேண்டியேறபடுவதையும் கருத்திற கொள்ள

[1] "நிறமை" விலைமிடுதல்பறறிய நமது ஆராசசியில், விரிவான நூலகளிலே அது நிரூபிககபபட்டுளளதெனபதைக் காணலாம். இறுதிநிலைச் செலவுகு அதிகமாகவிலை குறித்தால், அறிமுறைவசையில் எலலாருகும் நனமை செயயலாமென்ற நிலை உணடாகலாம்; அதாவது சவரததொழிலாளர், வழுகைகத் தலையர், நீணட மயிருள்ளவர், நீண்டதூரம் நடகக்விருமபாதவா முதலியோர். ஆனால இதிலிருநது மாறறததை எவரும் விரும்பவிலலை யென நினைகக்கூடாது; அல்லது P (வி) = MC (இ செ.) எனபதை அமுலநடதினால் பலவகை மாறற முண்டாகுமெனறும் ஊகிகக்கூடாது. இஙகே எது வாய்ப்பானது எனபதைத் திட்டமாகக் கூறுவது கஷ்டசாதியமானதெனபது விளங்கும்.

வேண்டும். பழங்காலத்திலே கம்பெனி எந்திர தளவாடங்களில் அதிக பணத்தை முடக்கியிருக்கலாம். அக்காரணத்தால் விலையை உயர்த்தவோ, உற்பத்தியைக் குறைக்கவோ கூடாது. கழுத்தறுக்கும் போட்டி மூலமே மேலதிகத் தளவாட சக்தியைப் பயன்படுத்தலாம்; (எந்திர தளவாடங்களைப் பெரிய எடுபபில் அமைத்து விட்டு அதை நல்ல வகையில் பயன்படுத்தாதிருப்பதும் சமூகத்துக்கு நன்மையுடையதன்று). நட்டப்படுத்தலும், குறைந்த இலாபதைப் பெறுவதுமே மேலதிக எந்திர சக்தியைக் குறைப்பதற்குச் சுதந்திர வியாபாரத்துறையில் அனுசரிக்கக் கூடிய முறையாகும்.

இத்தகைய நிறைவில் போட்டிக்கு உதாரணமாக உருக்கு முதலிய உலோகத் தொழில்களைக் காட்டலாம். ஆனால் இவை இன்றைய நிலைமையில் எவ்வாறு செயற்படுகின்றன. 1960 ல் மந்தமேற்பட்டது. உருக்கு உறபத்தி பாதியாகக் குறைந்தது. இதனால் விலைகள் இறங்கக் கூடுமென்றும், உருக்குச் கம்பெனிகளின் வருவாய் குறைந்து இலாபநட்டமில்லாச் சமநிலையோ அதற்குக் கீழான நிலையோ ஏற்படக்கூடுமென்று சிலர் அஞ்சினர். ஆனால் அப்படி நடந்ததா? இல்லை. சாதாரண சக்திக்குக் குறைவான மட்டத்தில் இலாபஞ் சமபாதிக்கலாமென்று உருக்குத் தொழில் கருதிற்று. விலை வாசியும் அவ்வளவு தூரம் குழப்பமடையவில்லை.

நிறைபோட்டியுள்ள தொழிலில் தேவை இடப்புறமாக நகர்ந்தால் விலையிறங்கும். இலாபமும் பெரிதும் குறையும். இருந்தும் போட்டித் தொகை அதிகம் வீழ்ச்சியடையாது. எனெனில் கிடைதததற்குப் பண்டம் விறபனை செய்யப்படும். உற்பத்தியாளர் இழப்பினால், நுகர்வோர் நன்மையடையமாடடார். புதிய தேவை நிலைக்கேற்றபடி உற்பத்தியானது காலப் போகில் சரிககட்டப்பட்டுவிடும்.

சிலருரிமையில் உற்பத்தி பலவாறு மாறுபட்டாலும் விலை மாறுதிருக்கும். யந்திரத்தளவாடங்கள் வேலையின்றிக் கிடக்கலாம். உற்பத்திப் பொருள் புதிய தேவைக்கேற்றவாறு மலியமாட்டாது. குறிப்பிட்ட விலைகளின் கீழ்நோக்கிய நெகிழ்சசியின்மை பணவீக்கத்தைத் தூண்டுமெனப் பொருளியலறிஞர் கருதுவர். ஏன்? விலைகளும் செலவும் வீழ்ச்சியடையாவிட்டால் விலைப்பட்டியல் உயர்வதற்கு ஒரே ஒரு வழியுண்டு.

தீவிரமான ஆராய்ச்சியும் தனியுரிமையும்.

எந்த ஒரு துறையிலும் எல்லாம் தீமையைக் கொண்டுவரமாட்டா. நிறைவில் போட்டியில் சில நன்மைகளுமுண்டென வாதிகலாம். ஒரு கம்பெனி தனது நுண்தொழில் திறமையாலும், பண்டங்களுக்குப்பெற்ற விசேட உற்பத்தி உரிமையாலும், வியாபாரச் சினனங்களாலும் விளம்பரச் சுலோகங்களினாலும், விலைவாசிமீது ஆதிக்கஞ் செலுத்தும்; இதுவே சாதாரணமான தொழில் முறைகளிற் காணப்படும் மாதிரி. ஏகபோக உரிமை காரணமாக வரும் இலாபம், தொழில் ஆராய்ச்சிக்கும், விளம்பரத்துக்கும் மறுபடி செலவு செய்யப்படுகிறது. அதனால் போட்டிக்கம்பெனி

களோடு சரி நிகராய் நிற்கவோ அவைகளுக்கு மேலதிகமாய் வெற்றியீட்டவோ அதற்கு முடியும். ஜெனரல் இலெக்ட்ரிக், ஆர். சி. ஏ., டீபொண்ட் என்பன இத்தகைய கம்பெனிகளே.

ஆராய்ச்சியும், விளம்பரமும் மிக்க செலவு உண்டாக்கக் கூடியவை. அவற்றினை விளைவு ஒரு சேர வருவது; வெற்றி மேலும் பல வெற்றிகளை உண்டாகும்; இலாபம் மேலும் இலாபத்தை உண்டாக்கும்; எனவே சிறிய தொழில்கள் அவற்றோடு போட்டி போட முடியாது. தொழில் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிகளால் பெரிய அளவிலே சிகனங்களை உண்டாக்கலாம். இவ்வாறு சிறியதொழில்களை செய்து கொள்ள முடியாது.[1]

பியர், சிகரெட், சவர்க்காரம் எனற உதாரணங்களைக் கொண்டு விளம்பரப்படுத்தல் வேறு, ஆராய்ச்சி செய்தல வேறு என்பது தெரியும. படவீசர் பீயா நலலாக விலைப்படுவதற்கு விளமபரமே காரணம். சவர்க்கார விளமபரம, சவாகாரம் உபயோகிபபதால் சுததமாயிருக்கலாமெனபதைக் காட்டவிலலை; ஒரு கம்பெனியின் சவர்க்காரமே சிறநததென்பதையே எடுத்துக் காட்டுகிறது. பல சநதர்ப்பங்களிலே தொழில முறை சம்பந்தமான பிரயோக ஆராய்ச்சி, தொழில நுட்பததைச் சீர்படுத்தவா சந்தையைச் சீரபடுததவா எனறு சொல்லிக் கொள்ள முடியாதபடியமைந்திருக்கும்.

ஷும்பீட்டர் தனியுரிமையாளரைப் புகழ்நது எழுதியதை (பக்கம் 132) மறுபடியும் வாசிதது பார்க்கலாம். எமது சிறநத கண்டுபிடிப்புக்களிற பல சிறிய தொழிலகள் ஆராய்ச்சி செய்ததன் பயனகளே உணடாயின எனற ஒரு கொளகையுமுணடு. அவர் கூறுவதை இந்தக் கூறறுடன் ஆராய்ந்து பாாத்தால், இது விவாதத்துக்குரிய விடயமெனபது தெரிய வரும்.

மேலே கூறிய கம்பெனிகள சிலவற்றின் திறமையையும், முற்போக்கையும் நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேணடியதே. ஆனால அதே தருணததில சில விமாசகாகள, அநதத்திறமையின் முழு நன்மைகளையும் நுகர்வோர் பயனடைய விடுவிடவேணடுமென்றும், கம்பெனிகள் தாம் இலாபமடைய வேணடுமெனறு நினையாது நுணதொழிலபிவிருத்தியில அதனைச் செலவு செய்யவேணடுமென்றுங் கூறுவர். "சோப நாடகம்", நடனம் போனற விளமபரஙகளிலே அதிகம் பணத்தைச் செலவு செய்யாமல், தொழில் நுட்பததை மேலும் அபிவிருத்தியடையச் செலவு செய்தால் நல்லதென்றும் அவர்கள் எடுததுக்காட்டுவர். ஆனால் இதுவும் விவாதத்துக்குரிய விடயமே.

[1] பெரிய கம்பெனிகளென்ருல் ஆபத்துக்களை ஒன்றுசேர்க்கலாம். தனிப்பட்ட ஆபத்துகளை ஒனறு கூடடினால பலவேறு மாறறஙகளுக்கு ஈடுசெயயலாம. (கமபெனியை நாலுமடஙகாகப் பெருபபித்தால ஒரு டொலருகுரிய சராசரி ஆபததை அலலது மாறறஙகளை அரைவாசியாக் லாம்.

தனியுரிமைக் குறைபாடுகள்பற்றி என்ன செய்யலாம்

தனியுரிமைக்கும், சிலர் உரிமைக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியாதா? முடியும். தொழிலில் புகுவதற்கான தடை மிகக் குறைவாயிருந்தால் வருங்காலத்தில் போட்டியுண்டாகலாம் என்ற அச்சமும் அது நிகழ்ந்தால் ஏறபடக்கூடிய விளைவுகளும் சிலர் உரிமை விலையை ஏறவிடாது தடுக்கும்.

சபீளையில ஆதிக்கஞ் செலுத்தவும, விலைகளை நிலையாக வைததிருப்பதற்காக ஒனறு சேரவும் நோக்கமிருந்தால், அரசாஙகம் நம்பிக்கைப் பஙகக் கொளகையை நனகு அமுல்நடதத வேண்டுமு. அப்போது சிலருனிமையாளா சமூகத்தின நிசமான இறுதிநிலைச் செலவுக்கு மேலே ஒரு மட்டதில இறுதிநிலை வருமானத்தையும், செலவையும் சமன்படுத்த முடியாதிருபபர்.

சில பொருளியலறிஞர் உதாரணமாக சிக்காகோவைச் சேர்ந்த ஜோர்ஜ் ஜே. ஸடிக்லர் போனறோர் பெரிய தொகைகளைச் சிறு தொகைகளாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று வாதாடுவர். U வடிவான செலவுக் கோட்டின் அடிததளமானது நேரதோடு தோன்றுவதால் இதைச் சாத்தியமாக்குமெனவும அதனால் பெரிய அளவு உறபத்தியின் நியாயமான சிகனங்களைத் தியாகஞ் செய்ய வேணடியதிலலையெனறும் அவா நினைகிறார். விற்பனையாளர் பலராயிருப்பதால் போட்டி நிறைபோட்டியாயிருக்குமேயன்றிச் சிலருரிமையாயிருகக்காதெனவும கூறுகிறார். (கமபெனிகள ஒனறு சேர்ந்து அவற்றின தொகையைக குறைப்பதை அவர் விரும்பவில்லை. தறகாலத்திலுளள பிரமாண்டமான கமபெனிகள் பல கம்பெனிகள் ஒனறு சோநததால உண்டானவையெனவும் அவை உற்பததித்திறமையை இலட்சியமாகக் கொளளாது சந்தை விலைமீது தனியுரிமை ஆதிக்கஞ் செலுத்த விரும்பினவெனறும் எணணுகிறார்.)

இது விவாதத்துக்குரியதொரு விடயம். இந்தப் பிரச்சினைகள பற்றி உயாநீதிமனறம கூடத தனது அபிப்பிராயததை மாற்றிக கொளளுகின்றது. அது, நியூ ஜேர்ஸி ஸ்டாணடர்ட் எண்ணெய்க் கம்பெனியை ஜோன டி. ரொகபெலா காலத்திலே பிரித்தது. பழைய அமெரிககப் புகையிலைக கம்பெனி விடயதிலும் இவ்வாறே நடந்தது. ஆனால முதலாம் உலக மகாயுத்தததின் பினனர் யூணைடெட் ஸடேட்ஸ உருகுகுக் கம்பெனியை அது எத்தணிப் பெரியதாயிருந்தாலும் பிரிககவேணடிய தில்லையெனத் தீர்ப்பளிததது.

ரெய்ணோல்ட்ஸும் கெய்சரும் முக்கியமான அலுமினிய உற்பத்தியாளராய் வந்த பினனர் அலகோவாவின் தனியுரிமை நீஙகிற்று. இதை 1946 இலும் 1950 இலும் நீதிமனறம வரவேறறது. (அலுமினியம், செம்பு, உருக்கு என்பவற்றோடு போட்டியிட வேண்டியதாயிறறு. ஈ பொண்ட் செலோபேன வழக்கில் செலோபேன் மற்றைப் பொருள்களோடு போட்டியிடவேண்டியிருந்ததால் அதன் உறபத்தியாளர் தனியுரிமையுடையவரல்லர்

என நீதிமன்றம் தீர்த்தது). பெரிய சினிமா உற்பத்தியாளர்களே நீதிமன்றம் நாடகத் தொழிலிலிருந்து விலகவுஞ் செய்தது.

தனியுரிமை நிறைவில் போட்டியை எதிர்க்க நம்பிக்கைப் பங்கச் சட்டங்களே உதவிபுரிந்தன என்பதை மேல்வரும் பிரிவுகளிற் காண்போம். அவற்றின் சரித்திரத்தையும் பின்னர் ஆராய்வோம்.

அரசாங்கத்தால் மேற்பார்வை செய்யப்படும் தனியுரிமைகள்

தனியுரிமைபற்றி அரசாங்கம் என்ன செய்யக்கூடுமென்பதை அறிய அரசாங்கத்தின ஒழுங்கின்படி அனுமதி வழங்கப்பட்ட தனியுரிமையை விபரமாக ஆராய்வோம். பொது நன்மைக்குரிய காஸ் வெளிச்சக் கம்பெனிகள், தெலிபோன் சேவை, போக்குவரத்துச் சேவை, ரயில்ரோட்டுச்சேவை முதலியன ஆராயப்படலாம். உள்நாட்டுத் தெலிபோன் சேவை விடயத்தில் இரண்டு வகையான தெலிபோன் கம்பிகளே வைத்திருப்பது சிக்கனமற்ற தானபடியால், ஒரு கம்பெனிக்கே தனியுரிமை வழங்கப்படுகிறது. (பால் விநியோக விஷயத்திலும் இதே கொள்கையை என் அனுசரிக்கக்கூடாது).

பொதுப பயனுடைய வேலைகளைப் பார்க்கும் கம்பெனிக்குப் பூரணத் தனியுரிமை வழங்கியபின அரசாங்கம தலையிட்டு நுகர்வோனைக் காப்பாற்ற உச்சவிதத்தை விதிக்கும். இதைப் பொது ஒழுங்குசெய் கமிஷன்களே நடத்தும் ; அவை ஒவ்வொரு சேவைக்கும் பொருத்தமான உச்ச விலைகளே விதிகும். கம்பெனியின் முதலீட்டுக்கு ஏற்றவருவாய் கிடைக்கக்கூடிய விலைகளே விதிப்பதே வழகமாயிருந்து வருகிறது. 5, 6, 7 வீதம் நியாயமானதாகக் கருதப்படும் (மூலதனதுகு ஏற்றவருவாய் தரக்கூடிய விகிதத்தை உத்தரவாதஞ் செய்தல், பொதுநல வேலையைத் திறமையுடைய தாகவும், செலவுச் சிகனமுடையதாகவும் வைத்திருக்கச் செய்யுமென்ற பிரச்சினையை எழுப்புபம).

இந்த நியாயமான விகிதம் பிரயோகிக்கப்படும் கம்பெனியின் மூலதன மதிப்பு அடிப்படையை நிச்சயிப்பது சிகலான விடயமாகும். மூலதன மதிப்பை நியாயமான முறையில் அளப்பதற்கு மூன்று முறைகள கூறப் பட்டுளளன. (1) அசல் செலவு (தேய்மானம் நீங்கலாக) அல்லது பழைய கவனமான முதலீடுகளின் கூட்டுததொகை. (2) நடைமுறைத் திருத்தங்கள்—புதுபபிகரும் செலவுகள் (தேய்மானம் நீங்கலாக)—அதாவது கம்பெனியின எநதிர தளவாடங்களைத் திருத்திப் புதிய பகுதிகளே நிகழும் விலைகளிற் போடுவதற்குரிய செலவு ; (3) சநதை மதிப்பை முதலாக்கல். அதாவது பொது நன்மைச் சாதனங்கள் சம்பந்தமான கடன் பத்திரங்கள், சொத்துக்கள எனபவற்றின சந்தை மதிப்பை முதலாக்கல்.

இவற்றில மூனறுவது முறை அர்த்தமற்றதென எல்லாராலும் கருதப் படுகிறது. எநத ஒரு வருமானம் ஈட்டும் சொத்தின் சந்தை மதிப்பும், அதனுடைய வருடாந்த வருவாயை வட்டி வீதத்தினால் முதலாக்குவதால்

உண்டாகும் என[1] நல்லெண்ணம் சம்பந்தமாக 5 ஆம் அத்தியாயத்திலே நாம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம். மூலதனத்தை அளப்பதற்கு முதலாக்கிய சந்தை மதிப்பை அடிப்படையாகக் கொள்ளுதல் உயர்ந்த வருமான மட்டத்தையோ தாழ்ந்த வருமான மட்டத்தையோ நியாயமானதெனக் கொளவதற்குச் சமமானதாகும். புதிய அடிப்படையில் முதலாக்கப்பட்டால் மிக அதிகமான வருவாய், மிதமான வட்டி வருமானமாய்த் தோன்றும. மிகக் குறைவான வருமானமும் அப்படியே தோன்றும். எனவே வருமானத்தை மூலதனமாக்கும் முறை பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணமாட்டாது. அதை அதிகாரிகளே கவனிக்க வேண்டும்.

ஆதலால் அமெரிக்க நீதிமன்றங்கள அசல் செலவுக்கும் புதுப்பிக்குஞ் செலவுக்குமிடையே ஊசலாடிகொண்டிருக்கின்றன. பொது விலை மட்டம் மாறுதிருக்குமவரை இந்த இரண்டும் வித்தியாசமானவையல்ல. ஆனால் பல தசாப்தங்களாக விலைகள உயருமபோது புதுப்பிக்கும் செலவு அசல் செலவை விட உயர்ந்த வருவாயையும் விதிதங்களையும் உளளடக்கும் நிலையுண்டாகும். விலைகளிறங்கும்போது அதறகு எதிரான வித்தியாசத்தைக் காணலாம். அசல செலவைப் பயன்படுத்துவதால் பொதுநனமைக்கான புததிரங்களில் முதலீடு செய்யும் ஊகமிலலாத வியாபாரிகளுக்குக் சலுகை உண்டாகும். புதுபபிக்கும் செலவு, நெகிழ்சசியுடைய விலையமைப்பை உண்டாக்குவதோடு பழைய செலவுகளுக்கும் அதிக மதிபபைக் கொடுக்க மாட்டாது.

கம்பெனிகள் ஒன்று சேர்வதை எதிர்க்கும் கொள்கையின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்.

இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அமெரிக்காவிலே கம்பெனிகள் ஒன்று சேரத் தொடஙகின. சிறிய கம்பெனிகள் பெரிய கம்பெனிகளோடு சேர்ந்தன. சப்ளையைக் கட்டுப்படுததவும், விலையை ஏற்றவும் சிறிய கம்பெனிகளும் பெரிய கம்பெனிகளும் ஒன்று சேர்ந்தன. பங்குச் சந்தையை வளர்க்கும் திட்டங்கள் உருப்பெற்று வளர்ந்தன.[2]

[1] முதலாகும் முறை 29 ஆம் அத்தியாயததில விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.

[2] "பொதுநலப பொருளாதாரம" பறறிய விரிவான ஆராயச்சிவிடயததில இரணடுமுறைகளுடி உயாநதனவலல. பொதுநலசசாதனஙகள சமபநதமான சேவைகளுகாய விலையை இறுதி நிலை செலவுகு மேலாக விதிகக கூடாதெனற கொளகையை சில எழுததாளர் கொணடனர். (P (வி) = MC (இ.செ.) என திறமையுடையதெனபதை நாம் ஏறகனவே கணடோம). இறுதி நிலைச் செலவுகொணடு விலையை நிாணயிபபதைக காரியசாத்தியமானதென மிகச சிலரே கொள்வர். தகுதிகு மேலாக தேவை அதிகரிததால சொநதகாரருக்கு அதிக வருமான முணடாகும. ஆனால செலவு குறையும்போது (பொதுநனமைக்கான தாபனஙகளில இது சகசம) அசல் முதலீடு செயவோருகு போதாத வருவாயைக கொடுக்கும். இககட்டததிலே அரசாஙகம தலையிட்டு சகாய உதவி மூலம் முதலீடடுகாரருகு நியாயததை வழஙகலாம். அபபடிச் செயயுமபோது விருமபததக உறபததி, விலை என்பவற்றில தலையிடகூடாது; தற்போது வழக்கதிலிருக்கும நடைமுறைகு இது மாறுனது.

இது முற்றுய் அமுலுகு வருமென எதிாபார்க்க முடியாது. பொன்வில் அணைபோன்ற திட்டஙகள் இத்தகைய விலைதிட்டத்தையே நோகமாகக கொண்டவை எனலாம். ஆனால்

தனியுரிமை வளர்வதைப் பார்த்துப் பொதுமக்கள் அச்சமடைந்தனர். 1890 இல் ஷெர்மன் கம்பெனிக் கூட்டுச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதன்படி வியாபாரத்தில் தனியுரிமை வைத்திருப்பதோ கூட்டாகச் சேர்வதோ, வியாபாரதுக்குத் தடையான முறையில் சூழ்ச்சி செய்வதோ சட்டவிரோத மெனத் தவிர்க்கப்படடது. முன்னே தனியுரிமைக் கெதிராக இருந்த தடைகளிலும் பார்க்க இது முக்கியமானதொரு முனனேற்றத் தையுடையதாமிருந்தது. ஆனால இது வாக்குவாதமின்றி மற்றவர்களுடைய கவனத்தைப் பெறுமல நிறைவேறறப்பட்டது. மேலும் எத்தகைய நடவடிக்கைகள சட்டவிரோதம், எவை சட்டவிரோதமில்லாதன என்பது பற்றியும் எவரும தெளிவான கருத்துக் கொணடிருந்ததாயத் தெரியவில்லை ; தனியுரிமை ஆகாது என்ற ஒரு கருத்து மாததிரமே நிலவியது.

1900 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் முதற் சில வருடங்களிலே தியடோர் ரூஸ்வெல்ட், வில்லியம் ஹோவாட் டாவட் என்பவர்களுடைய குடியரசுககட்சி ஆட்சியில் ஷோமன சட்டத்தின கீழ் பல நடவடிகைகைகள் மேற கொள்ளப்பட்டன. மோகன உறிமன் என்பவர்கள் தமது வடபசிபிக் ரயில் ரோட்டுக் கம்பெனியை உறிலஸ கிரேட் நோதேண கமபெனியுடன சேர்ககப் பார்த்தனர். உயாநீதி மனறம அதைத தடுத்தது. பினனர், அமெரிக்கப்புகையிலைக் கம்பெனியையும, ஸ்டானடர்ட் எணணெய்க கம்பெனியையும் சிறிய சிறிய கம்பெனிகளாகப் பிரித்துவிடுமாறு உயர்நீதிமனறம் கட்டளையிட்டது.

இநத முதற பருவத்தின முடிவிலே உயர்நீதிமன்றம் "நியாயவிதி" எனற கொள்கையை வற்படுத்திறறு. நியாயமற்ற முறையிலே வர்த்தகத்தைத தடைசெய்வதே (ஒப்பந்தஙகள் கூட்டுச்சோதல்கள் முதலியன) ஷோமன் சட்டத்தால் தணடிககபபடவேணடியதெனவும், அதுவே சட்ட விரோத மானதெனவுங கொள்ளப்படடது. கிளேட்டன் கம்பெனிக் கூட்டுச் சட்டம் (1914)) தொழிலாளரை இச்சட்டதிலிருநது தவிர்த்ததோடு, சட்ட விரோதமான செயல எது என்பதைப்பற்றித் தெளிவாக வரைவிலக்கணமும் கொடுத்தது. அதன பயனுக லைலா விடயஙகளையும் பெடரல் நீதிபதிகளின சொநதக் கருத்துகளு விடாமல தவிாதததது. ஆனால சரியான போக்கு எது எனபது தெளிவறறதாகவே விடப்பட்டது. பெடரல் வியாபாரக் கமிஷன சட்டம (1914) பொலிஸில் போட்டி விடயமாகவும் அரசாங்கத்துக்குரிய அதிகாரததை விரிவாகியது.

ரூஸவெலட், டாப்ட் என்பவாகளுடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் மும்முரமாக அமுல செயயப்பட்ட கம்பெனிக் கூடடுச் சட்டம் கைவிடப்பட்ட காலத்திலிருந்த நிலைமையை, மேலே கூறிய ஐக்கிய அமெரிக்க உருக்குக் கம்பெனி சம்பந்தமான வழக்கு எடுத்துக் காட்டிற்று. இவ்வழகு முதலாவது

தலியாா துறைபோலனறி அரசாஙகம பெருநதொகை கடனாக குறைந்த வட்டியிலெடுக்கலாம். மேலும இதே அணிகள பலவகையில பொதுமக்களுகுப் பயன்படுகினறன. தேசியப் பாதுகாபபு, கபபல போகுவரதது, வெள்ளக் கட்டுபபாடு, நீர்பபாசனம் எனப பலவகையில் பயனபடுகினறன ; இதனை இலேசான ஓர் அளவுகோல கொண்டு தனியார்துறை முயற்சிகளோடு ஒபபிடுதல் கஷ்டசாததியமானதாகும்.

உலக மகாயுத்தத்துக்கு முன்னர் ஏற்பட்டது. 1920 ஆம் ஆண்டு வரையிலேதான் முடிவுற்றது. நீதிமன்றம் மேற்படி உருக்குக் கம்பெனி தனியுரிமையுடையதனறு எனத் தீர்ப்பு வழங்கிற்று. கம்பெனி நல்லமுறையில் தனது கடமைகளைச் செய்யுமானால் அது எத்துணைப் பெரியதாயிருந்தாலும குற்றமல்ல.

1920 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளில் கம்பெனிக்கூட்டுக்கெதிரான நடவடிகைகை குறைநதது. 1930 ஐ அடுத்து உண்டான வியாபார மந்தத்தின் பயனுக மக்கள் விலையேற்றத்தைக குறித்து அக்கறை கொள்ளவில்லை. வியாபாரிகள், பிரதானமாகச் சிறு தொழில செய்வோர், விலைகளை உயர்த்த நடவடிடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென வாதாடினர்.

கம்பெனிக் கூட்டை எதிர்க்கும் சட்டங்களுட் சில போட்டியை பலவீனப்படுத்துகின்றன.

ஷேர்மன் சட்டம், கிளேய்ட்டன் சட்டம், செல்லர் கூட்டுச் சட்டம் (1950) என்பனவும கம்பெனிக கூட்டுக்கெதிரான பல சட்டங்களும், நமது முறையில் உள்ள போட்டியின அளவைத் திருத்த உதவியுள்ளன. முதலாவித்துவ முறையை விரும்பும் எலலோரும், இத்தகைய அரசாங்கத தலையீட்டை வரவேற்கவேண்டும். இதனல் போட்டியிலுள்ள குறைபாடுகள குறைக்கப்படும்.

பெரிய வியாபார மந்தத்தின் போது கம்பெனிக் கூட்டுக்கெதிரான சட்டங்கள நிறைவேற்றப்பட வேணடுமெனக் கிளர்ச்சி செய்யப்பட்டது. இது போட்டியை நிறைவில் போட்டியாகவிக் கொண்டுவந்தது. தேசிய புனருத்தாரணச் சட்டம் (1933) மந்தத்திலிருந்து மீளுதல் எனற சாட்டைக் கொண்டு கமபெனிகள கூட்டுச்சேர்வதையும், இணைந்து விலையிடுவதையும் ஆதரித்தது. (இந்தச் சட்டம் பினனர் அரசியற் சட்டத்துக்கு விரோதமான தெனக் கொள்ளப்பட்டது).

மற்றெரு சட்டம் ரெபின்சன—பாட்மன சட்டம் (1936) வியாபாரி ஒரே பொருளை வேறு முததிரைப்பெயருடன் மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்பதைத் தடை செய்வதுடன், போட்டியைப் பலவகையில் எலலைப்படுத்தவும் உதவுகிறது. நுகர்வோனுடைய நன்மையை உத்தேசித்து விலையை இறக்குவதற்குப் பதிலாக, பல கம்பெனிகளை, திறமையற்றவற்றைக் கூட, இது தொழிலில் நிலைத்திருகைச் செய்கிறது.

மில்லர் ரைடிங்ஸ, மகஜியர் போன்ற கம்பெனிகளின் திரும்பவிற்கும் விலைப் பரிபாலனச் சட்டம் போனறவை வேறு சில உதாரணஙகள். குறிப்பிட்ட ஒரு தினிசான பண்டங்களைக் குறைந்த விலைக்கு விற்று மற்ற வியாபாரிகளை நட்டமடையச் செய்யும் போக்கை இது தடை செய்கிறது. விலை பரிபாலிக்கும் இச்சட்டங்கள் 1960 ஐ அடுத்த வருடஙகளில் நீதிமனறங்களாலும் பொது

மக்களாலும் கண்டிக்கப்பட்டன. பெரிய கம்பெனிகள் விடயத்தில் பாராளு மன்ற அங்கத்தவரும, சட்ட வல்லுநரும், நீதிபதிகளும் எதிராகவே இருந்தார்கள். அவை திறமையை வளர்த்து நுகர்வோருக்கு விலைச் சகாயத்தைச் செய்தமையும் அவர்களால் பெரிதாகக் கருதப்படவில்லை. A & P வழக்கிலே, இந்தக் கம்பெனிமீது சுமத்தப்பட்ட குறறம் இது மற்றக் கம்பெனிகளிலும குறைந்த விலைக்குப் பண்டங்களை விறபனை செயகிறதென பதே. இவ்வாறு விலையைக குறைப்பதால மற்றப் போட்டியாளா வியாபாரததிலிருநது கலைக்கப்படுவா என ஓா அச்சம் இருந்தது. இவ்வாறு மற்ற வியாபாரிகளைக் கலைத்தபினனர் அக்கம்பெனி தனது விலையை உயாத்தலாம் எனவும் எணணி, கமபெனிக் கூடடுக்கெதிரான சட்டததை A & P மீது அமுல் நடத்த முயறசி செய்யப்பட்டது.

எதை, எப்படி, யாருக்கு எனபதை விலையமைக்கும்முறை எவ்வாறு நனமுக நிச்சயிக்க உதவுகிறது எனறு பொருளியலாளா ஈடுபடும் ஆராய்ச்சி, யார் இநதக் குறறததை யாருடன் சேர்ந்து செய்கிறுன என நீதிபதி ஈடு படும் ஆராயசசிககு வேறுனது எனபதை மேலே கூறிய விடயங்களால் ஊகிதது அறியலாம்.

மகாயுத்தக்காலந் தொட்டு கம்பெனிக் கூட்டுக்கெதிரான நடவடிக்கை.

1930 ஆம் ஆணடையடுத்து கடைசி வருடங்களிலே அரசாஙகம கம்பெனிக் கூட்டுககெதிராக தீவிரமாய் நடவடிக்கை எடுத்தது. இநத நடவடிக்கை கட்குத தலைவராயிருந்த தூர்மன ஆர்நல்ட் எனபவர், கடடிடத்தொழில், கணணடி, சிகரெட், சீமேநது முதலிய தொழிலகள எனபவை சமபந்த மாக நடவடிககை எடுததார். வழகுகள நடத்தப்பட்டன. ரெடி ரூல் வெலட காலததிலிருநததிலும் பார்க்க நூறுமடங்கு அதிகமான சட்டவல் லுநர் இநத முயறசியிலீடுபடுததப்பட்டுளளனர். அதனால வழகுகளும் பிராதுகளும் பனமடஙகு அதிகரிததுவிட்டன. உதாரணமாக 1946 சிகரெட் வழகுகையும, 1948 சீமேந்து வழகுகையும் எடுததுக கொளளலாம். 1957 இலே டுபொணட், ஜெனரல் மோடடாஸ் கமபெனி மீது தகாதவகை யில ஆதிக்கஞ செலுத்துகிறதென உயாநீதிமன்றம் தீாப்பளித்தது. அத் துடன் அதனுடைய ஜீ. எம். இருப்புச சரகுகளைத் தொலைத்து விடவேண்டு மெனவும் விதித்தது. கம்பெனிகள கூடடுச் சோவதறகெதிராக எவ் வாறு நடவடிக்கையொடுக்கப்பட்ட தெனபதை இது காட்டுகிறது.

(பெதல்லேஹம் உருகுகுத் தொழிறகமபெனியும யங்ஸ்டௌன கம்பெனி யும் ஒன்று கூடவேணடுமா? பெதலஹேம் அவ்வாறே நினைததது. ஆனால் அட்டர்னி ஜெனரல அதை அனுமதிககவில்லை).[1]

[1] அரசாஙகம் தாககலசெய்யும வழகுகளெலலாவறறிலும் வெறறி பெறுவதில்லை. மூதலீட்டு வஙகியாளர் மீது தனியுரிமைக குறறததுகாக அரசாஙகம் தாககலசெய்த வழகை மாவட்ட நீதிமனறத்தால தளளுபடி செய்யப்படடது.

கம்பெனி கூட்டுச்சேர்வதற்கெதிரான கொள்கையின் வருங்காலம் : நடை முறையிற் கொண்டுவரக்கூடிய போட்டி.

குடியரசுக் கட்சியினரும், சனநாயகக் கட்சியினரும் ஏராளமான பணஞ் செலவுசெய்து சட்ட அறிஞரையும், ஆராய்ச்சியாளரையும் ஏற்படுத்திக் கூட்டுச்சேரும் கம்பெனிகளுக்கெதிராகத் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றனர். அமெரிககத் தொழில் முறைகளிலே பிரமாண மாயமைந்து வந்த கூட்டு நடவடிக்கைகளைக் கம்பெனிகள் இப்போது பயன்படுத்தத் துணியமாட்டா. நீதிடதிகள் கடுமையான தீாபபுக்களை வழங்கு கின்றனர். கம்பெனிகளின் பலம் பெரிதும் குறைக்கப்படுவதால், அவை தமது விசேடத் தனியுரிமையையும சந்தை நயங்களையும் பயன்படுத்தத் துவங்கியுள்ளன. ஒரு கம்பெனிக்கெதிராக வழக்குத தீர்க்கப்பட்டாலும் அவ்வளவில் விடயம் நின்றுவிடாது. கம்பெனி குறிப்பிட்ட சில கொளகை களை அனுசரிப்பதாகச் சம்மதம் கொடுக்க வேண்டும். பல வருடங்களின் பினனர் கூட நீதிபதி அந்தக் கம்பெனியின நடவடிக்கைகளிலே கண் ணோட்டஞ் செலுத்துவார். (யூனைட்டெட் ஷூ வழக்கு இதற்கு நல்ல உதாரணம். இதனபடி கம்பெனி தனது எநதிரத் தளவாடங்களை வாட கைக்கு விடாமல் விற்றுவிடவேணடும்).

பொருளியலறிஞரும், சட்ட நூலறிஞரும் தம்முள் கருத்தால் ஒற்றுமைப் படுவதில்லை. சட்ட நூலறிஞரும், நீதிமன்றங்களும் சட்டத்தின் அட்சர அாத்தத்தைக் கவனிக்கிறார்களேயனறிச் சட்டம் என்ன நோக்கத்துடன் செய்யப்பட்டதென்பதை உணர்வதிலலை. அந்த நோக்கத்தைத் திடடவட்ட மாக வரையறுப்பதில்லை. சில வியாபாரிகளுடைய கடிதக் கோவையிலே தவறுன கடிதஙகள் காணப்பட்டால் நீதிமன்றம் அவர்மீது கோபம் காட்டுகிறது. ஆனால் மற்றொரு கம்பெனி மறைவாகவே இந்த கருமத் தைச் செய்துவந்தால் அதனமீது நடவடிக்கையெடுக்கப்படுவதிலலை. விலை கள் வித்தியாசபடுவதையிட்டுச் சடடவல்லுநர் அகலறை காட்டுவதில்லை. ஆனால் விலைகள் எவ்வாறு அமைக்கப்படுகினறன என்பதிலேயே அவர் களுக்கு அக்கறை. அப்படியிருந்தும் இனறு பொருளாதார அறிஞருக்கும் சட்ட அறிஞருக்கும் நெருங்கிய கருத்தொற்றுமை இருந்து வருகிறதுபோலத் தெரிகிறது.

கம்பெனிக்கூட்டை எதிர்க்கும விடயம் பற்றிய ஆராய்ச்சி ஐக்கிய அமெரிக் காவையே மையமாக வைத்து ஆராய்ந்திருக்கிறது. ஏனெனில் அமெரிக் காவே இத்தகைய சட்டங்களில் மறற நாடுகளுக்கு முன்மாதிரியாக இருந்து வருகிறது. பல ஆண்டுகளாகவே பிரிட்டன், ஜெர்மனி, ஜப்பான், ஏனை ஐரோப்பிய நாடுகள என்பன, எகபோக உரிமை ஒழுங்குகளின் சட்டத் தன்மைபற்றி அக்கறை கொள்ளவில்லை. இரண்டாவது மகாயுத்தத்தின் பின்னர் ஜப்பானிலும் ஜெர்மனியிலும் தங்கிய அமெரிக்க இராணுவத்தினர் பழைய தனியுரிமைகளை முறிப்பதற்குச் சட்டம் கொண்டுவந்தன. சில காலமாக இது வெற்றியீட்டிற்று. பின்னர் அந்த நாடுகள் தமது சுதந்

திரத்தைப் பெற்றதும் பழைய தனி உரிமைகளைக் காப்பாற்றத் துவங்கின. தனியுரிமைக்கெதிராக ஜொமன் பொருளியலறிஞர் லட்விக் எர்ஹார்ட் எனபவர் சட்டமியறறிக் கிளாச்சியுஞ் செய்தார். பிரிததானியப் பாராளுமன்றம இவ்விடயததில விழிபபடைநது இத்துறைகளில் சீாதிருததங்களையுண்டாகக கமிஷனகளை ஏற்படுததியுளளது.

அமெரிககாவில வழஙகும் கம்பெனிக் கூட்டுகெதிராக உள்ள சட்டங்களும் அவற்றின அமுலும் தர்க்கபூர்வமானவையெனறே, பூரண வெற்றியை வழஙகியுள்ளனவெனறே எவரும கருதமாட்டார்கள். இருநதும சட்டத்தின பயனுகத் தனைனை இடைக்குமெனற அசசம் இலலாவிடடால், எமது பொருளாதாரம் எததுணை மோசமாயிருக்குமெனபதை வெளிநாட்டு நிலைமைகளோடு ஒத்துபபாாதது நிச்சயிததுகொளளலாம். அமெரிக்கக கமபெனிகள எபபொழுதும் தறகாபபு நிலையிலேயேயிருந்து கொண்டிருபபதால மறற நாடுகளில சாவசாதாரணமாகக் காணபபடும் மோசமான தநதிரஙகளை அவை பின்பறறமாட்டா.

நடபபது நடக்கடடுமெனறுவிடடால நிறைபோட்டி ஏறபடாது. போடடியிலுளள நிறைவினமையைக குறைபபதாலல் ஒரு நாடு ஓயாது போராடி விழிபபாயிருகக வேணடும். சமூகததின பிரச்சினைகளான எனன, எப்படி, யாருககு எனபதை விலை நிாணயிககும திடடமே தீர்த்துவைக்குமென இநநூலின மூனறும பிரிவில அடிககடி வற்புறுத்தப்பட்டுளளது. கம்பெனிக் கூடடுகெதிரான கொளகையின இலட்சியம இதுவே.

பொருளியலறிஞரின் கணடிபபான கருததுப்படி போட்டியானது எங்கும் பூரணமான போட்டியாயிருகக முடியாது. ஆலை நடைமுறைப போட்டிக்கு நாம முயலலாம். கொலமபியாவைச் சேர்நத பழைய பொருளியலறிஞர் ஜே. எம். கிளார்க் இதையே பலவருடஙகளினமுன் வறபுறுததினார். தனியார் தேவைகளையும விருபபங்களையும, பணபஙகளின் நிசமான செலவில பினனணியில சநதை விலைகள் பிரதிபலிககும திறமையை அரசாஙகக கொளகையாலும, தனியா கொளகையாலும சீாதிருததலாம். இநதச் செலவுகள, பயனபடுததபபடும் அருநதவான உறபத்திச் சாதனஙகளால் வீண தொழில விரயததோடும் வசதியீனங்களோடும உற்பத்தி செய்யப்படும பதிற பணபஙகளின உற்பததிக் கணக்கால உண்டாவன.

நிலம, தொழிலாளர், முதல் எனபவறறின் விலையை நிசசயிக்கும்போது உணடாகும் சமமான பிரச்சினைகளபறறி நாலாம் பகுதியில் ஆராய்வோம். சமூகததின பிரசசினைகளைத் தீரபபதறகு இத்தகைய விலை நிாணயத்தையே மையமாகவைத்து ஆராயவேணடும்.

சுருக்கம்

1. செலவு, வருமானம் என்பவற்றைச் சில கம்பெனிகளே அச்சொட்டாக நிசசயிக்க முடியும். அவை இலாபத்தை உச்சப்படுத்தும் விடயத்தில் அக்கறையிலலாதிருக்கின்றன எனபது இதன் அர்த்தமன்று. பிழைவிட்டு

விட்டுத் திருந்துவதன் மூலம் தொழிலைச் சாகவிடாது நிலைபெறச் செய்வ தில் அவை நியாயமான தொண்டைச் செய்கின்றன. அத்துடன் நெடுந் தவணையில் வாய்ப்பான இலாபத்தையும் ஈட்டுகின்றன.

2. நிறைவில் போட்டியிலே விலையை அமைக்கும்போது அவை பரும்படி யான ஊகத்திலுலேயே அதைச் செய்கின்றன. அலகின் செலவுத் திட்டத்தில ஒருவகையான விலைபோடும் முறையைக் கையாளுகின்றன. சமநிலைதானப் படங்கள், வியாபாரியின் விலை நிர்ணயிக்கும் பிரச்சினையில் முமமுரமான பங்கெடுக்கலாம். இருந்தும் எந்த ஒரு கம்பெனியும் பாது காபபுடன் எவ்வளவு விலைபோடும் அளவைப் பெறலாமென்பதைச் சந்தை நிலைமையே நிசசயிக்கும். ஒவவொரு நிலைமைபறறியுமுள்ள தகவல்களை ஆராய்நதே விளைவு எவ்வாறிருக்குமெனக் கூறலாம்.

3. நிறைவில் போட்டியில் பலவகையுணடு. அவையெல்லாம் பொரு ளியலாராயச்சிக்கு உகந்தவை. இவற்றுள் தலியுரிமையொனறு. அடுத்தது சேம்ப லேன முறையில் பலவகை பண்டஙகளைப பலர் விறபனை செய்தல். அடுத்து சிலர் உற்பததியாளர் இதில் ஓர் இனத்தில் பல வித்தியாசமுளள பண்டங்களை விற்பனை செய்வது. ஈறறில நிறைபோட்டியுண்டு. இத்தகைய நிறைவில் போட்டிகளாலுண்டாகும் தீமைகள, தனியுரிமை இலாபத்திலும் அதிகமானவை. புதியவர்களின தொழிலில் ாடுபடுவதால் மேலதிக லாபங கள் நீககபபடும ; விலைகள் இறுதிநிலைச் செலவுக்குச் சமமாக மாட்டா. நிறைவில போட்டியாளர் அதிகமபேர் தொழிலிற புகுந்தால வளங்கள் வீணுகபபடுவதோடு விலையிறக்கத்தின பயனுல் நுகாவோர் பயன்பெற முடியாது போகும். இறுதிநிலைச செலவுசகு மேல தலியுரிமை விலை நிச்சயிததலும் சிலருரிமை விலை நிச்சயிததலும வளஙகளைப பகிர்வதில் திருப்புதலையுண்டாக்குகிறது. சம்பந்தப்பட்ட கம்பெனிகள் தமது மேலதிக இலாபததை அரசாஙகததுக்கு வரியாகக் கொடுததாலும் இது நிகழும்.

4. தனியுரிமையும் சிலருரிமையுப் தீமைகளை உண்டாக்கினுலும், ஷும் பீட்டரின் கருததுபபடி அவை தீவிரமான திறமைகளை உண்டாக்கு கினறன. காப்புள்ள ஒரு சந்தையிலே ஒரு பெரிய கம்பெனி புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை அபிவிருதிசெய்ய வசதியுணடு. அத்துடன, தான் ஆராய்ச்சியின் பயனுகப் பெற்ற நன்மைகளை அதுமறறப் போட்டியாளருக்கு விட்டுக் கொடுக்கமாட்டாது.

5. நிறைபோட்டியினுல் கிடையாத தடைகள், நிதானஙகள் என்பவறறை அரசாஙகம் உதவலாம். இதனை பொது நனமைக்குரிய சாதனஙகளை ஒழுஙகு செயவதாலும, கம்பெனிக் கூட்டுக்கெதிரான பலவகை நடவடிக்கையெடுப் பதாலும் செய்யலாம்.

6. அமெரிக்காவிலே கம்பெனிக் கூட்டுக்கெதிரான சட்டமும், அதன் அமுலும் ஒழுஙகறறமுறையிலேயே வளாந்து வந்தன. நடவடிக்கைகள் சில சமயம கைவிடப்பட்டன. தீவிரமான விலைப்போட்டியைச் சில நட வடிக்கைகளும் சட்டஙகளும் கூட்டுவதற்குப்பதிலாகக் குறைத்தன. சட்ட

அறிஞரும் நீதிபதிகளும், பாராளுமன்றத்தினரும் முக்கியமான பிரச்சினையைக் கவனிப்பதில்லை. "நடைமுறையில சாத்தியப்படக்கூடிய போட்டி" ஒரு வழியில் அபிவிருத்தியடைந்து வந்துள்ளது. அந்நிய நாடுகள் பல நமது முறையைப பின்பற்றத துவங்கியுள்ளன. நிறைபோட்டி தானாக உண்டாகாது. வலுக கடடாயமாகவும் புகுத்தமுடியாது. இதைப் பொருளியலறிஞர் உணர்ந்துள்ளனர். நடைமுறையிற சாத்தியப்படக்கூடிய போட்டிக்கு வரைவிலக்கணம் வகுப்பதும அதற்காக முயல்வதும் முக்கிய பிரச்சினைகளாகும். பொருளியல் ஆராய்ச்சியும், கொள்கையும் இந்தத்துறையில் ஈடுபடவேண்டும்.

ஆராய்ச்சிக்கான வினாக்கள்

1. இலாபத்தை உச்சப்படுத்தப் போகிறேமென்று சொல்லும் கம்பெனிகளின் நடத்தை பற்றி உதாரணம் தருக. இதறகுத் தோற்றத் தளவில் விதிவிலக்குக கூறுக.
2. நீர மின்சாரக் கம்பெனியொன்றை நடத்துகிறீர் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இலாபத்தை எவ்வாறு உச்சப்படுத்துவீர். தேவை நெகிழ்ச்சியை எவவாறு மதிபபிடுவீர் ? பொருளியல் நூல் இதற்குத துணைபுரியுமா ?
3. விலையைக் குறிபபிடுதல் என்றுலென்ன ? இஃது எவ்வாறு நிகழ்கிறது.
4. சமநிலைப்படதில் எடுத்தாளப்பட்ட எடுகோள்களை விளக்குக.
5. காததொழில, சிகரட் தொழில், அலுமினியத்தொழில், எலிப் பொறித தொழில், பெணகள உடைத் தொழில், சில்லறை பலசரக்குக் கடை, சவரத்தொழில் என்பவறறில் உள்ள நிறைவில போட்டி மாதிரியை வருணிகக.
6. " தனியுரிமைப போட்டியில மேலதிக இலாபம் பற்றிய விடயமில்லை. உயாநத விலையானது சிறுதொகையை உற்பததி செய்வதிலும் திறமையறற முறையில் உறபததி செய்வதிலும் விரயமாகிறது. இலாபமெனற பேச்சே சில சமயம் இல்லாதிருக்கும் " இதை ஆராய்க.
7. அமெரிக்காவிலும வெளிநாடுகளிலும உள்ள கம்பெனிகள் கூட்டுக் கெதிரான நடவடிக்கைகள் பறறிக் கூறுக.
8. " தனி உரிமைகளைப் போட்டியிடும் சில அலகுகளாகப் பிரித்தல் கற்பனை உலகுக்குரியது. ஏனெனில் தனியுரிமைக்கான அடிப்படைக் காரணம், குறையுமசெலவு விதியும் பெருவாரி உற்பத்தியுமாகும். நிறைபோட்டியின விலையிடும் மாதிரியைப் பிரதிபணணச் சிறு தொகைப் போட்டியாளர் போதாது " இக்கூற்றை ஆராய்க.
9. "A & P கம்பெனி பெரிதென்ற காரணத்தால் கெட்டதெனக் கூறமுடியாது " ஆராய்க.

10. வரி வசதிகளை உத்தேசித்தே கம்பெனிகள் கூட்டுச் சேர்கின்றன. இதை விளக்குக. (குறிப்பு : கைசெர்கம்பெனி கார் உற்பத்தியில் பெரிய நட்டமடைகிறது ; வில்லிக்கம்பெனி இலாபமடைகிறது. கைசெரின் நடத்தை வில்லியின் இலாபத்திலும் சரிக்கட்டலாம்).

11. ஜசன்ஹோவரின் நீதி இலாகா, ஹட்சன், நாஷ் என்பவற்றை, ஸ்ருடிபேக்கர், பக்காட் என்பவற்றைக் கூட்டுச்சேர அமெரிக்கன் மோட்டர்ஸ் அனுமதித்ததுபோல அனுமதித்தது. ஆலுல்பெத்லஹேம், யங்ஸ்டௌன் ஆகிய உருக்குக்கம்பெனிகளைக் கூட்டுச்சேர விடவில்லை. இத்தீர்ப்பெல்லாம் போட்டியைத் தூண்டுவதற்கே செய்யப்பட்டன. இவை ஒன்றுக்கொன்று முரணானவையா ? இரண்டு பக்க நியாயங்களையும் தருக.

12. ''இக்காலக் கம்பெனி ஆபத்துக்களைப் பகிர்வதில் சமர்த்தானது. மற்றவிடயங்கள் மாறுதிருக்கும்போது எவ்வளவுக்கு ஒரு கம்பெனி பெரிதாயிருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு ஓர் ஆபத்தை மறேர் ஆபத்திலுல் நீக்கிவிடும். பண்டத்திலும், மேலதிக உச்ச உற்பத்தித் தகுதியிலும் சிக்கனமுண்டாக்கும். உயர்ந்த ஆராய்ச்சிகளின் பயனாக உண்டாகும் பிரிக்கமுடியாத செலவைத் தனது பல பகுதிகளுக்கும் பரவச்செய்யும். கம்பெனி பெரிய அளவாலுல் அது பல நன்மைக்கும் ஏதுவாகும். அது ஜெனரல் மோட்டாசின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றிலுல், பெரிதாயிருப்பதால் ஏற்படக்கூடிய எவ்வித தண்டனையையும் உடையமாட்டாது. தனியுரிமையைத் தடைசெய்வது இயற்கைக்கு மாறானது ''–இதை ஆராய்க.

13. பின்வரும் கருத்துக்களை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்க :

விலைகுறிப்பிடுதல் ; சமநிலைப்படம் ; சுதந்திரமாகப் பிரவேசித்தல் ; ஒரேவகையில் பலதினிசுப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வதின் இலாப மில்லாச் சமநிலை.

மௌனமான சம்மதத்தோடோ சம்மதமில்லாமலோ கூட்டு நிலைமை பயனுடைமை வீத ஒழுங்கு. நிறைவிற்போட்டியாளரைக் காட்டிலும் இவர்களின் அசல் செலவிலோ, புதுப்பிக்கும் செலவிலோ, தனது மொத்த நிலையான வருமானம்.

ஷேர்மன் கம்பெனிக் கூட்டுக்கு எதிரான சட்டங்கள். தேசீயப் புனருத்தாபனச்சட்டம், ஏகபோக விரோதச் சட்டங்கள், நடைமுறைச்சாத்தியமான போட்டிக்கு எதிரான சட்டங்கள் ஆகியவை தீவிர நன்மைகள்.

நான்காம் பகுதி

வருமானம் பங்கிடுதல்: உற்பத்தி சாதனங்களுக்கு விலையிடுதல்

இருபத்தாரும் அத்தியாயம்

உற்பத்தி, இறுதிநிலைப் பண்டங்கள் என்பன பற்றிய கொள்கை

குறைந்துசெல் விளைவுக்குட்படாத ஓர் உற்பத்திச் சாதனம் அறிவு மட்டுமே.
ஜே. எம். கிளார்க்.

நாலாம் பாகத்தில் சில அத்தியாயங்களிலே சந்தையில் உற்பத்திச் சாதனங்களுக்கு எவ்வாறு விலை குறிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பிரதானமாக ஆராய்வோம் ; (1) நிலம், வேறு வளங்கள் என்பனவற்றின் வாடகை நிர்ணயம் (2) தொழிலாளியின் பலவகையான சம்பள நிர்ணயம் (3) மூலதனச் சொத்தின் வட்டிவீதநிர்ணயம், (4) இலாப நிர்ணயம்.

இதைப் பொருளியலறிஞர் பங்கீட்டுப் பிரச்சினை என்பர். சாதாரணமாகப் பங்கீடு என்றால் பண்டங்களைச் சந்தைப்படுத்தி நுகர்வோருக்குக கொடுத்தல் என்பதாகும். 4 ஆம் பாகத்திலே யாருக்குப் பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டுமென்பதைப் பங்கிடுதல் மூலம் ஆராய்வோம். சப்பிளை தேவை எனபவற்றால் சாதனங்களுககு விலையிடல், யாருககு உற்பத்தி யெனபதை நிசயிக்க உதவிசெய்யும். சமூகம் எவவாறு உறபததி முசய்ய வேண்டுமெனற பிரச்சினையையும் இது தீர்க்க உதவும்.

தேசத்தின் மொத்த உற்பத்தியில் முக்காற் பங்கு சம்பளமாகும் ; இஃது என என்பதை அறிவதற்கு நாம் சந்தைச் சம்பளவிதத்தையும், சந்தை நில வாடகையையும சந்தை வட்டிவீதத்தையும் ஆராயவேண்டும். தொழிலுட்ப மாறறங்கள் சநதைச் சம்பளவிதத்தை இறக்கினால், சம்பளத்துக்குரிய பங்கு வீழ்ச்சியடையும். சொத்துளளவர் தொகை தொழில்நடத்துவோர் தொகையிலும் குறைவாயிருபபதால் சமமின்மையின் லோறன்ஸ் கோட்டு அளவை, வருமானச் சமமினமைப் பக்கமாக நகரச் செய்யும். உற்பத்திச் சாதனங்களுக்கு விலைநிர்ணயிக்கப்படும் சந்தைகளிலே நாம் கவனஞ் செலுத்தினால் பங்கீட்டுப் பொருளாதாரப் பிரச்சினையை விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியவராவோம்.

இவவாறு சாதனத்துக்கு விலையிடுதலையறியும் மார்க்கம் உற்பத்தியின் பொருளாதாரக் கொள்கையை அறிதலாகும். வருமானததின் பங்கீடு சம்பந்தமான பொதுஆராய்ச்சிக்கு முகவுரையாக இந்த அத்தியாயம் உற்பத்தியின் அறிமுறைறய ஆராய்கிறது. இங்கே " இறுதிநிலை உற்பத்தி " என்ற முக்கியமான பொருளாதாரக் கருதுகோள் வரையறை செய்யப்படும். பின்னர் இதனை குறைந்துசெல் வருமான விதியுடன் பொருத்துவோம்.

பல வகை உற்பத்திச் சாதனங்களின தேவைக்கோடு – (உதாரணமாக தொழிலாளருக்குரிய தேவை, நிலத்துக்குரிய தேவை முதலியன) இறுதி நிலை உற்பத்திக்கணக்கிலே விளக்கப்படவேண்டும.

உற்பத்தியும் உற்பத்திச் சாதனங்களும் சம்பந்தமான விதி : உற்பத்தித் தொழில்.

உற்பத்திக் கொள்கையானது குறிப்பான எனஜினியரிங் தகவலோடும், நுண்தொழில் தகவலோடும் ஆரம்பிக்கும். உங்களிடம் ஒரு தொகை தொழிலாளரும், நிலமும், எந்திரதளவாடங்களும். மூலப்பொருள்களுமிருந்தால, குறிப்பிட்ட பொருளில எவ்வளவு தொகையை உற்பத்தி செய்வீர். இதற்கு விடை நுண்தொழிலின் நிலைமையிலேயே தங்கியிருக்கிறது. யாராவது புதியதொரு கண்டுபிடிப்பையோ, புதிய தொழில முறையையோ மேற்கொண்டால் உற்பத்தி பெருகும். ஆனால எந்த ஒரு நேரத்திலும் கொடுக்கப்பட்டதொரு சாதனங்களுக்கிடாக எப்பொழுதும் உச்சமாகக் கிடைக்கக்கூடிய உறபத்திப்பொருளின தொகையிருக்கும். இந்த நுண்தொழில் விதி அதாவது உள்ளீடு வெளியீடு சமபந்தமான விதி மிக முக்கியமான தானபடியால் பொருளாதார அறிஞர் இதற்கு உறபத்திச் செயற்பாடு எனபர்.

உற்பத்திச் செயற்பாடு என்பதற்கு வரைவிலக்கணம்.

குறிப்பிட்ட அளவு உள்ளீடுகளால் உறபத்தி செய்யப்படக்கூடிய வெளியீட்டின் தொகையைக் கூறும் நுண்தொழில் சம்பந்தம் இஃதாகும். உள்ளீடெனபது உற்பத்திச் சாதனங்கள. இந்த வரைவிலக்கணம் குறிப்பிடதொரு நுண்தொழில அறிவு நிலைமைக்கேயாகும்.

இங்கே ஒர் உதாரணம் தருகிறோம. விவசாய எஞ்ஜினியர் ஒருவர், பலவகையான தொகைகளில சோளத்தை உண்டாக்க உதவும் பலவகை நிலம, உழைப்பு எனபவற்றின சேர்க்கையை, ஒரு புத்தகத்திலே எழுதிவைக்கிறார். புதகத்தின் ஒரு பக்கத்திலே 100 புசல் சோளத்தை உண்டாக்க உதவும் நிலம், உழைப்பு எனனும் சாதனங்களின் சேர்க்கை, பதில் வழிசசேர்க்கை எனபவற்றைப் பதிந்து வைத்திருக்கிறார்; மற்றொருபக்கத்திலே 200 புசல சோளத்தை உறபத்தி செய்யக்கூடிய உள்ளீட்டுச சோகைகளை எழுதி வைக்கிறார். உறபத்திச் செயற்பாட்டின மற்றோர உதாரணம இரசாயன எஞ்ஜினியரின காலோலின உறபத்தி சம்பந்தமான பல வகை உறபத்தி முறைகளைப பதிந்து வைத்தலாகும்.

அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்திலே ஆயிரக்கணக்கான விதம்விதமான உற்பத்திச் செயற்பாடுகளுண்டு. ஒவ்வொரு கம்பெனிக்கும் ஒவ்வொரு உறபத்திச செயற்பாடு உண்டு. இந்த அத்தியாயத்தின் முக்கிய நோக்கம் 24 ஆம அத்தியாயத்திலே ஆராயப்பட்ட கம்பெனியின் மொத்தச் செலவுக் கோட்டினபினனால அதனுடைய உறபத்திச் செயற்பாடு எவ்வாறு அமைந்திருக்கிறதெனபதைக் காட்டுவதே. இதையே அடிப்படையாகக் கொண்டு

கம்பெனியானது நிலம், தொழிலாளர், உரம் முதலிய பலவேறு உற்பத்திச் சாதனங்களை எவ்வாறு கேட்கிறதென்பதையும அஃது இவற்றை எவ்வாறு சந்தையில் வாங்குகிறதென்பதையும் காட்டுவதே.

இவ்வாறு கம்பெனியானது இரண்டு வகையான சந்தைகளுக்கிடையில வைக்கப்படுகிறது. (1) பண்டசசந்தை ; இங்கே அது பண்டத்தை விநியோகஞ் செய்கிறது. வாடிக்கைக்காரின் தேவைகளைக் கோட்டை அனுசரித்துத் தனது பண்டங்களை விறகிறது. (2) உற்பத்திச் சாதனங்களின் சந்தை ; இங்கே அது பொருள்களை வாங்குகிறது. அதாவது உற்பத்திப் பண்டங்களின் செலவைக் குறைபபதற்கும் உச்சலாபவெளியீடுகளை உற்பத்தி செய்வதற்கும் ஏற்ற வகையில் உள்ளீடுகளை வாங்குகிறது. பின்னே கூறிய சந்தையிலேதான் சமூகத்தின் பலவகை உற்பத்திச் சாதனங்களின் விலை நிர்ணயிக்கப் படுகிறது ; அதன் பயனுக வருமானம் டகிர்வு செய்யப்படுகிறது (அதாவது சம்பளம், வாடகை, வட்டி முதலியன).

கூட்டுமொத்த அமெரிக்க உற்பத்திச் செயற்பாடு.

நாம உபயோகிக்கும் நுண்ருடியை வைத்துவிட்டுத் தொலையாடியைப பயன்படுதது அமெரிக்க உற்பத்தி சமபந்தமான உழைப்பு, முதல், உற்பத்திப் பொருள என்பனவற்றின் மொத்தத்தின் கூட்டுமொத்தப் பருமனை ஆராயவேண்டும. இத்தகைய பருமனைக் கருத்தோடு அளக்க வேண்டும். இதில சரியான அளவு சம்பந்தமான பிரச்சினைகளின் சுட்டிலக்கங்கள் எண்ணற்றவை தோன்றும் ; ஆனால் சமூகததைப பற்றிய விரிவான வருணனை செய்வதறகு இவை பயனபடும். 1920 ஐ அடுதத ஆணடுகளிலே செனேடடர் பி. எச். டக்ளஸ் என்ற சிக்காகோ சாவ கலாசாலைப் பேராசிரியர், அமெரிக்காவின் உற்பத்திச் செயற்பாட்டைப் புள்ளிவிவரத்தின் மூலம் விளக்கி, இத்துறையில வழிகாட்டி, பரிசுகூடப் பெற்ருர். சமீபத்திலே ரெபேட் சொலோனை எனபவா இநத ஆராய்ச்சியை மேலும் ஒருபடி தொடாநது செயது, அமெரிக்காவின் தொழில் வசதிகளையும் மூலதனத்தையும் சீராகிருத்த, நுண்தொழில் வளர்ச்சி எவ்வாறு பயன்பட்டதென்பதைக் காட்டினர்.[1]

டக்ளசும், சொலோவும் எதைக் காட்டினர்கள் ? அவர்களுடைய புள்ளி விவரங்களின்படி ஒரு வகையில் தொழிற்சக்திதான் உற்பததியின் முக்கிய சாதனமாய்க் காட்டப்பட்டது. தொழிறசத்தியும் மூலதனமும் உற்பததிக்கு அவசியமே. மூலதனததை முறறுக அல்லது தொழிறசததியை முற்றுக எடுததுவிடுங்கள். மிஞ்சுவது எனன ? மிக அற்பமான உற்பததியே. மூலதனத்தை 1 வீதம் அதிகரிபபதிலும் தொழிற் சத்தியை 1 வீதம

[1] P. H. டக்ளஸ், Theory of Wages (Macmillan, New Year, 1934.) ஆர். எம். சொலோவ் "Technical Chargo and the Aggregate Production Function", Review of Economics & Statistics. இவை நிதாதின பயனபாடடை அளகவிலை. 1960 இல இது முழுபபொருளாதாரத்துகும 5 வீதம்தான ; கைததொழிலுச்கு மேலும குறைவு ; ஆனால நூற்ருண்டினுரமபத்தில இரட்டிப்பு.

அதிகரிப்பதால் மூன்று மடங்கு உற்பத்தி அதிகரிக்கும்.[1] இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளின் பயனுக வேறு பல உண்மைகளும் வெளியாயிருக்கின்றன. தேசீயப் பொருளியலாராய்ச்சிக் கழகம் என்ற இலாபங் கருதாத தாபனம் செயத ஆராய்ச்சிகளாலும் இவை உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன. முக்கிய மானவற்றுட் சில பின்வருமாறு :

1. தொழிற்சக்தி, மூலதனம் என்பவற்றின் உற்பத்திவலு இந்த நூறருணடிலே அதிகரித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் நுண்தொழிலபிவிருத்தியும், தொழில் செய்யும் சாமர்த்தியமுமே. சாரசரி வளர்ச்சிவீதம் வருடமொன்றுக்கு 1½ வீதமாகும்.

2. சமூகம் சிக்கனத்தை அதிகம் கடைப்பிடித்தபடியால் தொழிற சக்தியிலும் பார்க்க மூலதனம் அதிகரித்து வந்தது. அதனல் ஒவ்வொரு தொழிலாளியிடமும் தொழில் செயவதற்கு அதிக மூலதனமிருந்தது. அவனுடைய உற்பத்திச் சம்பளம் நுண்தொழில் துறையில் உண்டான 1½வீதப பெருக்கத்திலும் பாக்க விரைவாக உயர்ந்துள்ளது.

3. இபபோது ஒவ்வொரு மூலதன அலகையும தொழிற்படுத்தத் தொழி லாளர் இலலாமையால் மூலதன அலகின் வருவாய் குறைந்துசெல் நிலையை அடையுமென எதிர்பார்க்கபபடலாம். ஆனல மூலதன அலகின் வருவாய் மாறுமலிருந்தது. என்? தொழிலநுட்பத்துறையிலுணடான முன்னேற்றம் அந்தக் குறையைச் சமாளித்துக் கொளளத் துவங்கிற்று. காலப்போகிலே மூலதனதின் மொதத வருமானம் உயர்ந்தது. இது மூலதனம் பெருகிய தால் உணடான விளைவு. ஆனல மொத்த வருமானம் ஒரே அளவில் வளரவிலலை ; தொழிலநுட்ப வளர்ச்சியின் பயனுக உண்டான விளைவுகளை குறைநதுசெல வருமானவிதி பலனற்றதாக்கிவிட்டது. ஆனல் சமூகத்துக் குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைப் பங்கிடும் விடயத்தில ¾ உம் ¼ உம் ஆகவேயிருநதுவருகிறது. தொழிறசங்கஙகளின் வளர்ச்சி, 1900 ஆம் ஆண்டு துவகக்ம நமது பொருளாதார அமைப்பில் உணடான பெரிய மாறறங்கள், எநதிரசாதனஙகள, மனிதனுடைய மூளைச் சகதி, கைத்திறமை என்பவற் றின மதிப்பைக் குறைத்துவிட்டனவென்ற பரவலான அபிப்பிராயம் என் பன நிலவியபோதிலும இது முக்கியமான தொரு நிகழ்ச்சியெனவே கூறலாம்.

பொருளியல் அறிமுறை என்ற எலும்புச் சட்டத்துக்கு இத்தகைய தகவல்கள் தசை கூட்டி அழருசெய்வனபோலும். அத்துடன் பொருளியல் கொள்கைகளை நேரடியாக அளந்தறிவதற்கும் இவை பயன்படும்.

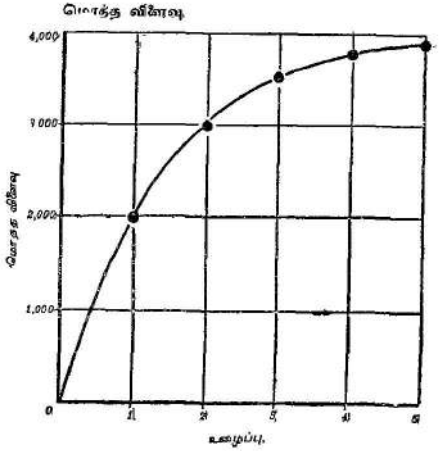
[1] குறைநதுசெல் பயன நியதிப்படி (இது 2 ஆம் அத்தியாயத்திலே ஆராயப்பட்டது) இச்சாதனஙகள எலையாலும் ஒனறை 1 வீதம அதிகரிததால உறபததி 1 வீதத்துகுக குறைவாகவே அதிகரிகுகும: அதாவது தொழிற்சக்தியை அதிகரிததால ¾ வீதம் அதிகரிகுகும; மூலதனததை அதிகரிததால ½ வீதம் அதிகரிக்கும்.

இறுதிநிலை உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு வரைவிலக்கணம்

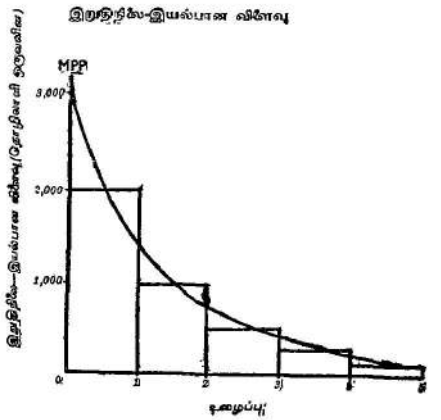
இரண்டாவது அத்தியாயத்திலே குறைந்துசெல் விளைவுவிதியைப் பற்றி வரைவிலக்கணம் கூறினேனும். படம் 1 இலே (32 ஆம் பக்கத்திலே முன்னர் காட்டிய) படம் மறுபடியும் காட்டப்படுகிறது. இதில் நிலையான அளவு நிலத்தில், பல தொகையான தொழிலாளரை வேலையிலீடுபடுத்துவதால்

குறைந்து செல்விளைவு, குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப் பிண்டப் பொருள் விதி என விளக்கப்படுகிறது.

உழைப்பு அலகுகள் (1)	மொதத விளைவு (2)	இறுதிநிலைப பிணடப பொருள (3)
0	0	
		2,000
1	2,000	
		1,000
2	3,000	
		500
3	3,500	
		300
4	3,800	
		100
5	3,900	

படம் 1. மேலேயுள்ள படத்திலே இறுதி நிலைப் பிணடபபொருளாக காடடும நீள் சதுரங்கள் ஒரு கோட்டினுல ஒபபுரவாக் கப்பட்டுள்ளன. இதனுடைய (அதாவது நீள்சதுரஙகளின) பரபபளவைக் கூட்டி னுல மொததப பொருளின தொகை கிடைககும் (உ-ம் 2,000 + 1000 + 500 = 3500 மொத்தப் பொருள மூனறுபே ருக்காகும. நானகு பேருக்கு மொத்தம் எனன ?)

உண்டாகும் குறைந்து செல் மேலதிகப் பொருள் காட்டப்படுகிறது. அங்கே உற்பத்திச் செயற்பாட்டுக் கருத்தை அதன் இயற்பெயர் தெரியாமலே பயன்படுத்திஞேம்.

மேலதிக உற்பததிக்குப் பயன்படுத்தப்படும் பொருளியலறிஞருடைய பெயரை அப்போது நாம் உபயோகிக்கலாம். பொருளியலறிமுறையிலே மேலதிகம் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக " இறுதிநிலை " என்ற சொல்லைப் பயனபடுத்துகிறேம். எனவே பின்வரும் வரைவிலக்கணத்தைக் கொடுப்பது பொருத்தமுடையதே.

உறபத்திச் சாதனமொன்றின் இறுதிநிலை உற்பத்தியானது, மற்றச் சாதனஙகளெல்லாம் மாறுதிருக்கும் நிலையில், அந்தச் சாதனத்தின் மேலதிகப் பொருள அல்லது உறபத்தியெனலாம். ஏனைய உள்ளீடுகள் மாறுதிருக்க ஒரு தொழிலாளர் அலகைச் சேர்க்கும்போது உண்டாகும மேலதிக உறபத்தியே தொழிலாளர் இறுதிநிலை உற்பத்தியாகும். அவ் வாறே நிலத்தின் இறுதிநிலை உற்பத்தியென்பது ஏனைய உளளீடுகள் மாறுதிருகையில், மேலதிக நில அலகொனறைச் சேர்ப்பதால் மொத்த உறபததியில் உணடாகும மாற்றமாகும். இவ்வாறே மற்றச் சாதனங களுக்கும வரைவிலக்கணம் கூறிக்கொள்ளலாம்.

ஒரு சாதனததின இறுதிநிலை உற்பததி, மேலதிக உள்ளீட்டலகொன்றின் பயனுக உணடாகும் பிண்டமான சோளத்தானிய அலகினுலேயே விளக்கப் படும. எனவே கவனமுள்ள பொருளியலறிஞர் " இறுதிநிலைப்பிண்டப பொருள் " என்றே இதனைத் குறிபபிடுவர். வெறுமனே இறுதிநிலைப் பொருள் எனறு வழஙகமாட்டார். ஏனெனிற் பினனர் டொலா சம்பந்த மான " இறுதிநிலை வருமானப் பொருள் " என்ற கருத்து தோன்றும போது இது மயக்கமுண்டாக்காதிருக்கும்.

இறுதிநிலை பிண்டப்பொருள்,—குறைந்துசெல் விளைவு

1 ஆம் படததிலுள்ள அட்டவணையின கோடு (3) ஐ இப்போது நாம் " இறுதிநிலைப் பிண்டபபொருள் " என வழங்கலாம். கீழேயுள்ள படம், தொழிலாளரின் இறுதிநிலை—பிணடபபொருள் நிதானமாகக் குறைந்து செலவதைக் காடடுகிறது. மேலேயுள்ள படததிலுள்ள மொத்தப் பொருள் சிறிய சிறிய படிகளாக உயாவதைக் காட்டுகிறது. இச்சந்தர்ப்பத்தில நிலம் மாறுதது மேலதிகத் தொழிலாளர் அலகு சமமாகக் காட்டப்படுவதும் குறிபபிடததக்கவை. குறைந்து செல்விளைவு விதியென்பதை நாம் இப்போது " குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப் பிண்டப்பொருள் " என மாறறலாம். சுருக்கததை உத்தேசிதது " பிணடம் " எனற சொல்லை விட்டுவிடலாம்.

ஓர் உளளீட்டுக்குப் பொருத்தமானது மற்ற எந்த உள்ளீடுக்கும பொருந் தும். நிலம், தொழிலாளர் எனற அமிசஙகளில் ஒன்றை மாற்றுமல மற்றதை மாற்றியும இரணடாவதை மாற்றுமல் முதலாவதை மாற்றியும் செயலாறறலாம். இதன விளைவாகப் புதிய அட்டவணையைத் தயார் செய்ய

லாம். இதுவும் குறைந்துசெல் விளைவு விதியையே பின்பற்றும். என்? ஒவ்வொரு மேலதிக நில அலகும் நிலையான தொழிற்சக்தி அமிசத்தைக் குறைவாகவே உடையதாயிருக்கும்.

சாதனவகையில் பதிற்சாதன அமிசங்களைப் புகுத்தல்

உற்பத்திச் செயற்பாட்டிலேயுள்ள முக்கியமான இயல்பொன்றை இங்கே வற்புறுத்த வேண்டும். பொருளியலறிவோ என்ஜினியரிங் அறிவோ இல்லாத ஒரு சிறுவன் குறிப்பிட்டதொரு வெளியீட்டை உண்டாக்க ஒரேயொரு வழிதானுண்டென முடிவு செய்வான். நிலத்தின் வாடகையோடு ஒப்பிட தொழிலாளர் சம்பளம் எவ்வளவு உயர்ந்ததாலும், விவசாயிகள் தமது தானியத்தை அதே நிலத்தில் அதே தொழிலாளர் சக்தியைக கொண்டே உற்பத்தி செய்வர் என அவன் எண்ணுவான்.

ஆனால் என்ஜினியர்மாரும் பொருளியலாளரும் விடயத்தை நன்கு அறிவர். தொழிலாளர் அருந்தலாகவும், நிலம் ஏராளமாகவுமுள்ள (இதற்கு உதாரணம் குடியேற்ற அமெரிக்கா ; இதனை சன நெருக்கமுள்ள ஐரோப்பாவோடு ஒப்பிடலாம்) சந்தர்ப்பங்களில், விவசாயிகள் பரவலான விவசாயத்தின் மூலம் மலிவாகத் தானியத்தை விளைவிப்பர். உயர்ந்த சம்பளமும, குறைந்த நிலவாடகையுமிருந்தால் தொழிலாளர்களுப் பதிலாக நிலத்தைப் பதிற் சாதனமாகக் கொண்டு உற்பத்தியைச் செய்வர்.

எனவே ஒரே அளவான விளைபொருளை உண்டாக்குவதற்குப் பலவகையான சாதனப் பதிலமிசங்களுண்டென்பதை உற்பத்திச் செயற்பாடு எங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டும். வியாபாரிகள் எவ்வாறு உற்பத்திச் செலவைக் குறைந்தபட்சமாக்குகின்றனர் என்பதில இவ்வுண்மை முக்கியமான இடம் பெறுகிறது இதைப்பற்றி மேலே ஆராய்வாம்.

செலவுக் கோட்டின் பின்னுள்ளது : சாதனப்பதிலினுல்செலவு குறைவு.

வியாபாரக் கம்பெனி ஒன்றின் செலவுக்கோடு சம்பந்தமாக அடிக்கடி நாம் முந்திய அத்தியாயங்களில் ஆராய்ந்துள்ளோம். கணக்காளர் ஏதோ ஒருவகையில் நமக்குச் செலவுகளைக் கொடுத்துள்ளனர் என்ற எடுகோளை ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்தக் கோடுகள் சரியென நாம் ஏற்றுக்கொண்டோம். இனி இந்தக் குறைந்தபட்ச மொத்தச் செலவுக்கோடு எவ்வாறு வகுக்கப்பட்டதென்பதை உற்பத்திக் கொள்கை எவ்வாறுவது விளக்க வேண்டும்.

அவை எவ்வாறு இடைத்தன? குறைந்த செலவு உற்பத்தியைக் கம்பெனி செய்தது எவ்வாறு? ஒறுப்பானவற்றுக்குப் பதிலாக மலிவான உள்ளீடுகளைப் பயன்படுத்தி, தனது உற்பத்தித் தொகையை அது மலிவான சாதனச் சேர்க்கையால் உற்பத்திசெய்தது. ஒவ்வோர் உற்பத்தியிலும் மொத்தச்

சம்பளம், வேனைச் செலவுச் சாதனங்கள் என்பவை குறிக்கப்படுகின்றன. பின்னர் குறைந்த செலவுக்கு எதுவான சரியான சாதனப்பதில்கள் கிடைத்ததும் கோடு பூரணமாகக்கப்படுகிறது.

அததகைய குறைந்த செலவுச் சாதனக் கூட்டுடைய ஒரு கம்பெனிக் குரிய பதிறசாதனங்கள பற்றிய சமநிலை நிலைமைகள பற்றிப் பொதுவான ஒரு விளகதைக் கொடுக்கலாமா? ஆம். ஒவ்வொரு சாதனத்தின் (1) சந்தைவிலை (2) அது தரக்கூடிய இறுதிநிலைப் பொருள் என்பவற்றை ஒப்பிட்டு அதனபயனை ஊகிகலாம்.

ஒரு தொழிலாளர் அலகின் சம்பளம் ஓர் ஏக்கர் நிலததின் வாடகைக குச சரியாக இருக்கிறதெனக் கொளவோம். உதாரணமாக ஒவ்வொன் றும அலகுக்கு 2 டொலர் சாதனவிலையை சந்தையில் உடையதெனக் கொள் வோம். அதாவது 2 டொலா சமபளம் 2 டொலர் நிலவரிகுக் சரி. குறைந்த செலவுததானத்திலே உள்ள இறுதிநிலை உற்பத்தியை தொழி லாளா இறுதிநிலை உறபததிப் பொருளோடு ஒபபிடும்போது, எது உண்மை யாயிருக்கும? தொழிலாளரின் இறுதிநிலைப்பொருள் நிலத்தின் இறுதி நிலை உற்பததிப பொருளிலும அதிகமாயிருந்தால, தொழிலாளர் சாதனத தையே பதிறசாதனமாக ஏறறுக்கொள்வீர். அபபோது நிலததிற் செலவு செயயும ஒரு டொலரிலும பார்கக தொழிலாளரிற் செலவு செய்யும டொலருககு அதிக உறபததி உமக்குக் கிடைகும்.

இவவாறு பதிலுகுச் சாதனததைப் பயன்படுததுவதை எபபோது நீர் நிறுததுவீர்? சமமான விலையுள்ள நிலம், தொழிலாளர் என்பவற்றின இறுதிநிலை உற்பத்தி அச்சொட்டகச் சமனயிருக்கும்போதே குறைந்த செலவு நிறுத்தும் தானததில் நிறுதத விருமபுவீர். அபபொழுதுதான தொழிலாளர், மூலதனம் எனபவறறில் செலவு செய்யும் கடைசி ஒவ வொரு டொலருககும் உச்சமான பலனை பெறுவீர். அதுதான நீர் செலவு செய்யும் பணததுககு உச்சமான உறபத்தி ; அந்த உற்பத்திக்குச் செல வாகும பணமும மிகக் குறைந்ததாக அபபொழுதுதான இருககும்.

பொதுவான குறைந்த செலவுப் பதிற் சாதனம் பயன்படுத்தற் கொள்கை

பலவகையான சாதனஙகளால் உண்டாகும இறுதிநிலை உற்பத்திப்பொருள களைச் சமனபடுததும் பதிற் சாதனவிதி, நிலமும், தொழிலாளரும் ஒரே சாதனவிலையை உடையனவாயிருக்கும் போதுதான செல்லுபடியாகக் கூடியதாயிருககும். ஆனல் சாதனவிலைகள் சமமாயிருத்தல் கூட மிக விசேடமான தொரு நிலையிலுளளது.

ஓர் அலகு நிலம், ஓர் அலகுத் தொழிற்சக்தியிலும் பார்க்க பதது மடங்கு அதிக விலையுள்ளதானல், சமமான இறுதிநிலைப பிண்டப் பொருட் தானத்துடன நிறுத்துதல் மெளட்டிகம். அப்படியானல் எந்தத்தானத திலே நிறுத்தவேணடும்? ஒறுப்பான நிலத்துக்குப் பதிலாக மலிவான தொழிலாளரைப பிரதியீடு செய்யலாம. ஆனல இஃது எந்த எல்லைவரை?

நில அலகின் இறுதிநிலைப் பிண்டப்பொருள் தொழில் அலகிலும் சரியாகப் பத்து மடங்காகத் தேறும்வரை. அதிலேதான் நீர் செலவு செய்த பணத்துக்கு ஏற்ற வருவாய் கிடைக்கும். இங்கே குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்யப்படும்; எனவே பொதுஅறிவுக்குப் பொருத்தமான சாதாரண விதி வருமாறு :—

குறைந்த செலவைப் பதில்சாதனங்களைப் பயன்படுத்திப் பெறவேண்டும். அதுவும் இறுதிநிலைப் பிண்டப்பொருளகள் சம்பந்தப்பட்ட சாதனவிலைகளுகக அச்சொட்டாக அவை விகிதாசாரமுடையனவாயிருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தொழிலாளர்மீது செலவு செய்த கடைசி டொலருக்கு உண்டாகும் இறுதி நிலைப்பிண்டப் பொருள், நிலத்தின்மீது செலவு செய்த கடைசி டொலர் பொருளுக்குச் சமனுடையதாயிருக்கும். கடைசி ஒவ்வொரு டொலருக்குமுண்டாகும இறுதிநிலைப பிணடப்பொருளின் சாதாரணமான சமனபாடு இருப்பதனல், செலவைச் சிகனமாக்கும் வேறுபதிற் சாதனங்களை மேலும் பயனபடுத்த முடியாதிருக்கும. (21 ஆம் அத்தியாயததிலே ஆராயப்பட்ட நுகர்வோர் சமநிலைகான ஒரு டொலருக்குளள சமமான இறுதிநிலைப் பயனபாடுகள் பறறிய விதி போன்ற நியதியே இதிலுமடங்கியுளளது.) எந்த ஒரு சாதனத்திலும் கடைசியாகச் செலவு செய்த ஒவ்வொரு டொலர் மூலமும் கிடைதத இறுதிநிலைப் பிணடப்பொருள், எந்த ஒரு சாதனத்துகுமு ஒரேமாதிரியிருக்கும் எனற நிலை வரும்வரை, பதில் சாதனஙகளாயிடுவதெனபதன பயனுகப் பினவரும் சமநிலைக் கூறறைப் பெறலாம் :

$$\frac{\text{A யின இறுதிநிலைப்பிண்டப்பொருள்}}{\text{A யின் விலை}} = \frac{\text{B யின் இறுதிநிலைப்பிண்டப்பொருள}}{\text{B யின விலை}}$$

இந்த நிபந்தனை எத்தனை உற்பத்திச் சாதனஙகளுகும் பொருநதும்.

$$\frac{\text{A யின இறுதிநிலைப்பிணடபபொருள}}{\text{A யின விலை}} \text{ என்பது } \frac{\text{B யின இறுதிநிலைப்பிணடபபொருள்}}{\text{B யின விலை}}$$

ஐ மிஞ்சியதாகும். A யிலே செலவு செய்த கடைசி டொலரின் பயனுக உணடாகும் பொருள் B யில் அவவாறு செலவு செய்த தொகையிலும் அதிகமாகும். அபபொது B க்குப் பதிலாக A யைப் பதிற சாதனமாகப் பயன்படுத்தினுல் செலவைக் குறைக்கலாம். அப்படிப் பதிலீடு செய்தால் A யின இறுதிநிலைப் பிணடப்பொருள் வீழ்ந்து B யின் இறுதிநிலைப் பிண்டப பொருள் உயருமு எனபதைக் குறைநதுசெல் விளைவு விதி எடுத்துக் காட்டும். விருமபிய குறைந்த செலவுச் சமநிலைச்சமன்பாடு எறபட்டு மேலும் பதிலீடு செய்தல் நிறுத்தப்படும்வரை இது நிகழுமு.

நுகர்வோன் ஒருவன், தனது பணத்தைப் பலவேறு பண்டங்களிலே ஒரு டொலரின் இறுதிநிலைப்பயன் எல்லாவகைப் பயன்பாடுகளிலும் சமனுக இருக்கும்வரை செலவு செய்தால்தான தனது மொத்தத்திருத்தியை உச்சப்படுத்துவான். ஒரு மாணுகன கடைசிமணிநேரத்தைத் தனது

சராசரி அந்தஸ்தை உயர்த்தவோ, புகழை நிலைநிறுத்தவோ கூடியவகையிலேதான் பலதுறைப்பாடங்களையும் பகிர்ந்து படிப்பான். செலவைக் குறைக்கும் உற்பத்திய பதிறசாதனங்கள் விடயத்திலும் இந்த விதி பயன்படும்.

மாறும் சாதனவிலைகள் எவ்வாறு பதிலீட்டைத் தூண்டும்

மூலதனம பகுதியில ஆராய்ப்பட்ட செலவுக்கோட்டின் பின்னால் என்ன நடைபெறுகிறதெனபதை உற்பத்திக் கொளகை மூலம் அறிநதுகொண்டோம். இந்த அததியாயதின முதற்பகுதி பூரணமாயிறறு. உமது விளக்கத்தைப் பரிசோதனை செய்து பார்ப்பதறகாகப் பின்வரும் அப்பியாசத்தைச் செயக : A யின் விலை உயர B யின விலை மாறுமலிருகுமபோது செலவுக்கோட்டுகரும், சாதனங்கள சேர்க்கபடும் முறைக்கும் என்ன நடகிறது? இபபோது செலவுகள உயர்வது இயல்பே. ஏனெனில் A உள்ளீட்டின விலை அதிகரிகிறது. அதனால செலவுககோடு உயருகிறது. A உளளீட்டுக்குப பதிலீடான B மலிவாயிருப்பதையும் கவனிகக்லாம். (தொழிலாளர் அருமையாயிருநதால குறைநத தொகையான தொழிலாளரைப் பயனபடுததலாம். ஆனால நிலததைக் கூடிய பரவலான சாகுபடிசெய்து விளைவை அதிகரிகக்லாம்). ஆனால் புதிய சாதனவிலைகளுக்கு ஏறற விகிதத்திலே இறுதிநிலைப பிண்டப பொருளகளைக கொணடுவந்துவிட்டால பதிலீடுச் சாதனம பயனபடுததப்படு வது நின்றுவிடும.

நல்ல இலாபத்தான உற்பத்தியில் தீர்மானமான சாதனத் தேவை.

சாததியமான பலவகை உறபததி மடடங்களிலும தொழிலாளர், நிலம போனற சாதனங்களின தேவை எனன எனபதை இபபோது அறிந்து கொணடோம. ஆனால சாதனச்சநதை சாததியக்கூறுகளில அகக்றைகொள்வதிலலை. நிசநிலைமைகளிலேதான அதறகு அக்கறையுணடு. அதாவது உமது கடைசி உறபததி எனனவாயிருகும் எனபதிலேதான அக்கறையுணடு. தொழிலாளர, நிலம் எனபவறறில் வியாபாரம் நடததுவோர, உமக்கு எவவளவு தொழிலாளர் தேவைப்படுவர, எவவளவு நிலம் தேவைபபடும எனபதிலேதான அகக்றைகாடடுவர. அதாவது கொடுக்ப்பட்ட ஒவவொரு சமபளததிலும, வாடகையிலும, எநதிரதளவாட வாடகையிலும்தான் உமக்கு எவவளவு நிலம் தேவைபபடும், எவ்வளவு தொழிலாளர் தேவைபடுவர் எனறு கேடபர.

இநத முகியமான தேவைகளை அறிவதறகு குறைநத செலவு விதியோடு மூலதனமபகுதியிற கணடதொரு முடிவையும சேர்க்கவேணடும். இறுதி நிலைச் செலவு இறுதிநிலை வருவாயோடு சமனாயிருகும்போதுதான உசசநிலை இலாப உறபததி உணடாகுமென்பதை முன்னர் கண்டோம். MR(இ.வ.) = MC(இ.செ.) நல்ல இலாபத்தான உற்பததியைக் கொடுக்கும். இதைககொணடு எவ்வளவு தொகை உற்பத்திச் சாதனங்களை உறபததிக்காக வாடகைகருப் பெறவேணடுமென்பது நிச்சயமாகிறது.

எல்லாவகையான குறைந்த செலவு உற்பத்திகளிலிருந்தும் நாம் நல்ல இலாபத்தானத்தைத் தெரிந்துகொள்கிறோம்:

படம் 1. மூன்றுவகை உற்பத்தியிலும், இறுதிநிலைப் பிண்டப்பொருள், சாதனலிலை களோடு கொண்ட குறைந்த விலைவிகிதம பினனணியில் திருத்திப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனல் 100 டொலர் நலல இலாபததானம் 400 உறபத்தியிலேதான் உண்டாகிறது. இது MR(இ.வ.) = MC இ.செ.) எனற நிலையிலாகும. சாதனங்களின கடைசி வழிவநத தேவை இநத நலல இலாப உற்பததிதாவைதிலேதானுண்டாகிறது.

வெளியீடு	குறைந்த விலை	தேவைக் கோடு விலை	மொத்த வருமானம்	MR, MC ஒப்பு நோக்கல்	மொத்த இலாபம்
q ..	TC ..	p ..	$p \times q$ TR	..	
200 ..	300 டொ.	1.75 டொ.	350 டொ.	MR > MC ..	50 டொ.
400 ..	500 ..	1.50 ..	600 ..	MR = MC ..	100
600 ..	700 ..	1.25 ..	750 ..	MR < MC ..	50

படம் 1 உற்பததிச் சாதனங்களுக்குத் தேவையை எவ்வாறு நாம் காண் கிறோம் என்பதைக் காட்டுகிறது. முதலிரண்டு கோடுகளும எமது செலவுத தரவான செலவுக்கோட்டை தருகின்றன. ஒவவொரு தானததிலும் இநதச செலவுகளின் பினனுல என்ன உண்டென்பது எமக்குத் தெரிகிறது. அதாவது இறுதிநிலைப் பிணடபபொருளகள சாதனவிலைகளுக்கு எறற விகிததில் உண்டாகும் எனற பதிலிடடுவிதியாகும. மூனறும் கோடு கம்பெனியின் தேவைககோட்டைக் காட்டுகிறது. இதிலிருநது நாலாமகோட் டில் மொத்த வருமானத்தைக கணிக்கிறோம். செலவையும வருவாயையும ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால நல்ல இலாப உறபதததி 400 அலகில் உண்டு எனபது தெரிகிறது. என் ? இஙகேதான MR = MC ஆகிறது. இநத விசேட நல்ல இலாப உற்பத்திக்குப் பொருத்தமான சாதனத்தேவையே சாதனங களால் கம்பெனிகள் கோரும் தொகையைக் கொடுகிறது.

நிசவாழ்விலே குறைந்த செலவும, நல்ல இலாப மதிப்பீடுகளும் ஒரே நேரத்தில் பட்டறிவுமுறையினுற் காணப்படுகின்றன.

பிண்டப்பொருளிலிருந்து டொலருக்கு: "இறுதிநிலை வருமானப் பொருள்"

சாதனங்களிடமிருந்து கோரும் இந்தத் தொகையை ஒரே அடியில் எப்படிப பெறலாம்? இறுதிநிலைப் பிண்டப்பொருள் எனற கருததிலிருந்து இறுதி நிலை வருமானப்பொருள் என்ற கருத்துக்குச் செல்ல நீர் விரும்பலாம். நீர் வியாபாரம் செய்வது உமது உடல் நலத்தைப் பாதுகாக்கவன்று. உமக்குத் தேவை டொலர். மேமதிக இறுதிநிலைப் பண்டத்தைப் பெறுவதற் காக நீர் மேலதிக நிலத்தைப் பயன்படுததவில்லை. மேலதிக டொலர்

வருமானத்தைக் கருதியே அவ்வாறு செய்கிறீர். நீர் பின்வருமாறு கூறுகிறீர் : "மேலதிகமாக ஓர் ஆளை எற்படுத்திஞல் எனக்கு 2 டொலர் கூலியாகச் செலவாகிறது. அந்த ஆளிஞல் எனக்கு வரக்கூடிய இலாபமென்ன ? அவன 4 அலகு இறுதிநிலைப் பிண்டப்பொருளைக் கொண்டு வருகிறன். இதனல் மேலதிகமாக எனக்கு எவ்வளவு டொலர் கிடைக்கிறது பார்ப்போம் : எனது சந்தை நிபுணர்கள் இப்போது எனது இறுதிநிலை வருமானம் ஓர் அலகுக்கு 1.50 டொலர் என்கிறார்கள (அவர்கள இதனை அட்டவணை 1 இலுள்ள தேவைக்கோட்டுத் தகவலிருந்து மதிப்பிட்டனர்). எனவே எனது தொழிலாளர் அலகு மேலதிக வருமானப் பொருளாக 4—1.50டொ. = 6 டொலர் கொண்டுவந்துள்ளது. 2 டொலர் கூலிபெற்று 6 டொலர் வருமானபபொருள் கொண்டு வரக்கூடிய ஒருவனை நான் எற்படுத்துவேனு ? ஆம். எதுவரை அவவாறு செய்வேன ? குறைந்துசெல் விளைவும், வீழ்ச்சியுறும் MR உம் 2 டொலர் சாதனவிலைக்கு மேலதிக வருமானப் பொருளை உண்டாக்கும்வரை அவ்வாறு செய்வேன். அதன்பின்னர் ஆட்களை வேலைக்கு எடுக்கமாட்டேன் ".

பொது அறிவைப் பயனபடுத்தி நீர் புதியதொரு கருத்தை நோக்கிவந்து விடடீர். அதாவது இறுதிநிலைப் பிண்டப்பொருளை இறுதிநிலை டொலர் வருவாயினுல் பெருக்கியுளளீர்.—சுருகமாகக் கூறுவதானல், இநதச் சாதனமை கொண்டுவரக்கூடிய மேலதிக வருமானபபொருளுக்கு வநது விடடீர். இநதக் கருததுக்கு பொருளியலறிஞர் "இறுதிநிலை வருமானப் பொருள" எனப்பெயரிடடுள்ளனர். அதற்கு வரைவிலக்கணம் பின்வருமாறு :—

மேலதிகப் பிணடப்பொருளை விற்றல், ஒரு சாதனத்தால் இடைக்கும் இறுதிநிலைப் பிணடப்பொருள் நிசமாகக கொண்டுவரும மேலதிக டொலர் வருமானமே இறுதிநிலை வருமானப் பொருளாகும். ஒவ்வொரு சாதனத்துக்குமுளள இறுதிநிலை வருமானப்பொருள், வெளியீடடின் இறுதிநிலை வருமானத்தை இறுதிநிலைப் பிணடப்பொருளாற் பெருக்கியதொகையாகும்.

A யின் இறுதிநிலை வருமானபபொரு = $MRq \times A$ யின் இறுதிநிலைப் பிண்டப பொருள.

B யின் இறுதிநிலை வருமானப்பொருள் = $MRq \times B$ யின் இறுதிநிலைப் பிண்டபபொருள.

நாலாம பகுதியில் ஆராயப்படும் பகிர்வுக்கொளகையில் கூறப்படும் சாதனத தேவைக்கோடுகளை இந்த இறுதிநிலை வருமானப்பொருளே கொடுக்கும். தனியுரிமை பற்றிய ஒரு தீமையை ஆராயந்தபின் இதனைக் காட்டுவாம்.

எல்லைப்பட்ட சாதனத்துக்கான தேவையின் : தனியுரிமைத் தீமை அகலவுரை

நீர் நிறைபோட்டியாளராஞல், நீர் சந்தைக்கு எத்துணை பிண்டப் பொருளை அனுப்பினுலும், சந்தைவிலையைப் பாதிக்குமளவுக்கு நீர்

முக்கியத்துவமுடையவராயிருக்கமாட்டீர். அத்தகைய விசேட சந்தர்ப்பத்திலே இறுதிநிலை வருமான உற்பத்தியானது, நீர் சந்தைக்கு அனுப்பும் மேலதிகச் சோள அலகால் கிடைக்கும் சந்தைவிலையினால் இறுதிநிலைப் பிண்டப்பொருளைப் பெருக்கின தொகையாகும். ஆனால், நீர் சந்தை விலையைப் பாதிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் இறுதிநிலை வருமான உற்பத்தியிலே, மேலதிகப் பிண்டபபொருள் விலைப்படுத்தும் எலலாவற்றையும் சேர்க்க மாட்டீர். ஏன? ஏனெனில் இநத மேலதிகப் பொருளை விற்பதால், சரியும் தேவைக்கோட்டை அனுசரிதது அஃது உம்மை இறகிவிடும். இநத மேலதிக உற்பத்தி உமது முநதிய பொருள் எல்லாவற்றையும் குறைந்தவிலைக்கு விற்கச் செய்யும். இவ்வாறு முந்திய பொருள்களிலே உண்டான நட்டம் மேலதிகப்பொருள் விற்பனையால் வந்த வருமானததிலிருந்து கழிகபப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உமக்குரிய நயநட்டம தெரியும். 24 ஆம் அத்தியாயததிலே இறுதிநிலை வருமானம பறறி நாம் கொடுத்த அசல் வரை விலக்கணம் முந்திய அலகுகளினால் ஏற்படுமை நட்டஙகளைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளும்வகையிலேயே அமைக்கப்பட்டது. இறுதிநிலை வருமான உற்பத்தியைக் கணிக்குமிடதது இறுதிநிலைப பிண்டபபொருளை MR (இ.வ.) இனால் பெருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியபோது இநத உண்மையை ஞாபகத்தில் கொண்டுளளோம். P (வி) யும் MR (இ.வ.) உம் அச்சொட்டாகச் சரியாயிருக்கும் நிறைபோட்டியிலேதான (முநதிய அலகுகளிலே நட்டமில்லாதிருக்குமானால்) இறுதிநிலை வருமானபபொருளை P × இறுதிநிலைப பிண்டப்பொருளெனக் கணித்துக்கொள்வோம்.

தனியுரிமை நிறைவினமையிலே அடங்கிய ஒரு தீமையை இந்தநுணணியல் நிலை ஞாபகப்படுத்துகிறது. சந்தையைக குழபபி விடுவேனெனற பயத்தினால தனியுரிமையாளா மிகக் குறைவாகவே உறபத்தி செய்வர். பொருளுக்கு அருந்தலுண்டாக்குவதே அவருடைய நோக்கம். அதற்காக அவர் பல சூழச்சி செய்வா. உறபததிக கொளகையில இஃது எவவாறு தோனறுகிறது? நிறைபோடடியாளராக இருககும்போது எவவளவு சாதனஙகளைப் பயன்படுத்துவாரோ அதனினும் குறைவான சாதனஙகளை அவர் வாடகைக்கு அமாத்துவதனாலேயே இது தோனறுகிறது. ஏன? ஏனெனில தனி உரிமையாளரின இறுதிநிலை வருமானபபொருளைக் கணிககும்போது சாதனங்களின் இறுதிநிலைப் பிணடப் பொருளகளை MR (இ.வ.) இனால் அவன பெருககுகிறான். இது விலைக்குக் குறைவானதே. ஏனெனில் தனியுரிமையாளன் முநதிய அலகுகளில் உண்டான நட்டததைச் சரியாகவே கணித்துக் கொளவான; இந்த நட்டம் மேலதிகப் பொருளை உறபததி செய்தால் சநதை குழமபிவிடுமென்ற காரணத்தால் உணடாவது.

கூட்டுக்கம்பெனிகள், சிலருரிமையாளர் முதலிய நிறைவில் போட்டியாளரின் தடைசெய் கொள்கை மிகக குறைவான சாதனத்தேவையாகத் தோற்றமளிக்கும். தனியுரிமையின் பலுவை வரிபபலு விடயத்தில் நடத்து

வதுபோல, உற்பத்திச் சாதனங்களில் சேர்த்துவிடலாம்; அல்லது நுகர்வோர் தலையிற போட்டுவிடலாம்.[1] இவ்வளவில் எமது அகலவுரை முடிகிறது.

இறுதிநிலை வருமானப் பொருள்களிலிருந்து சாதனத்தேவைக்கோடு

கம்பெனியின் உற்பத்திச் சாதனங்களுக்குத் தேவைக்கோடு எவ்வாறு நிச்சயிக்கப்படுகிறதென்பதை அச்சொட்டாகக் கண்டுகொண்டோம். இலாபத்தை உச்சப்படுத்த விரும்பும் ஒரு கம்பெனி அதனுடைய இறுதிநிலை வருமானப்பொருள் சந்தையிலுள்ள சாதனவிலைக்குச் சமமாகும் நிலை உண்டாகும்வரைதான சாதனத்தை வாடகைக்கு அமர்த்தும். அந்த நிலையில இலாபம உச்சமாகும். இதைப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்.

சாதனதத்தை வாடகைக்கு அமர்த்துவதில் நல்ல இலாப இறுதிநிலைச் சமன்பாடு பினவருமாறு :—

(1) கம்பெனியின் இறுதிநிலை வருமானப்பொருள், நடைமுறைச் சந்தை விலைகளுக் கடைசியாகச் சமனாகும்வரைதான் ஒவ்வோர் உள்ளீடும அமர்த்தப்படும். எனவே கடைசி நல்ல இலாபச் சமநிலைத்தானத்தில்

A யின இறுதிநிலை வருமானப் பொருள் = A யின் விலை
B யின இறுதிநிலை வருமானப் பொருள் = B யின் விலை
C யின இறுதிநிலை வருமானப் பொருள = C யின் விலை
,, ,, ,,
,, ,, ,,
,, ,, ,,
Z யின் இறுதிநிலை வருமானப் பொருள் = Z இன் விலை

(2) ஒரு சாதனதத்தின் விலை உயர்ந்தால் அந்தச் சாதனம் குறைவாகவே பனபடுத்தப்படும். எனெனில் பதிற சாதனங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதோடு செலவு உயாதல் வெளியீட்டைக் குறைக்கும். இந்நிலை சமநிலைச் சம்பந்தம்

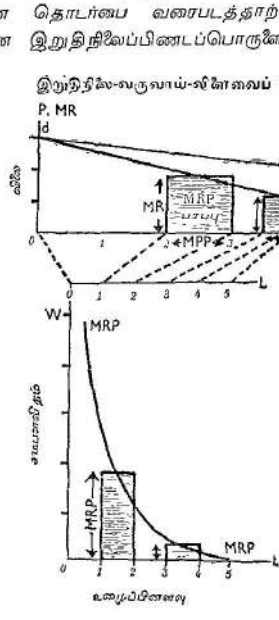
[1] நிறைவிலபோட்டியின வேறுவிதமான கெடுதியொனறை 28 ஆம் அத்தியாயத்தில் நிறுபிபிடபடும் அடிகருறிபபு ஆராயறிறது. சாதனசசநதையில் ஒரு கம்பெனி மிக ஆதிகசம் செலுததுமானால அசசாதனஙகளை வாஙகுவதில அது தனியுரிமைச செலவாக்கையுடைய தாயிருகும. (இதைப பொருளியலநிஞர் " தனியுரிமை வாஙகுவோன " எனக் கூறுவர்). பினனர அநதக கமபெனி தொழிலாளரின் இறுதிநிலை வருமானப்பொருள் அவர்களுடைய சநதைச சமபளததுக்குச் சமனாகும் தானமவரை அவர்களை அமாத்த மறுக்குமா ? ஏன ? ஒரு மேலதிகத தொழிலாளியை அமாத்த அது முயனறால, ஏனததொழிலாளரின் சநதைச சமபளதையும் உயாத்த அது சகதியுடையதாகும எனபதை உணர்நதிருகிறது. அந்தத தொழிலாளிகுக கமபெனி 2 டொலரைக கொடுபபதோடு, முநதிய 100 தொழிலாளருகும 1 சதவீதம் அதிக சமபளம கொடுககவேண்டிவரும். எனவே மேலதிகத்தொழிலாளி இறுதிநிலை வருமானபபொருள 3 டொலர் மதிப்புளளதாகவிட்டால அவனைக் கமபெனி அமர்தத மாடடாது. இததகைய தனியுரிமை வாங்குநதிறன அதாவது வாங்குவோன ஒரேயொருவனுய இருநதால வெளியீடுக் கட்டுப்படுதேதபபடுவதோடு தொழிலாளர் சங்கஙகள மேலும் பெருக வழிபிறகும்.

மறுபடி நிலைநாட்டப்படும் வரை நிகழும். சாதனப்பதிலீடும் வெளியீட்டுக் குறைவும் ஆகிய இரண்டு விளைவுகளும் முக்கியமானவை.[1]

நிசமான நிபந்தனை

முக்கியமான தொரு நிபந்தனையைச் சில சமயம் செய்யவேண்டும். எந்த ஓர் உள்ளீட்டின் இறுதிநிலைப் பிண்டப்பொருளையும் நாம் (1) மற்ற உள்ளீடுகளை மாற்றாமலும் (2) குறிப்பிட்ட உள்ளீட்டை ஒரலகினால் அதி கரித்தும கணக்கிட்டுள்ளோம். அதன் பயனாக அதிகரிக்கும் பிண்டப் பொருள் பின்னர் அளக்கப்பட்டது. அதுவே சாதனத்தின் இறுதிநிலைப் பிண்டப் பொருளாகக் காணப்பட்டது. சில நுண்தொழில் முறைகளில் உள்ளீட்டுச் சாதனங்கள மிகநெருக்கமாகத தொழிற்படுகின்றன. எனவே ஒன்றை அதிகரித்து மற்றவற்றை மாறாது வைத்துக்கொண்டால் உமக்கு மேலதிகப் பொருள் பூச்சியமாய் விளையும். ஒரு சாதனத்தை மாத்திரம் குறைத்தால் இரண்டினாலும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட முழுப் பொருளும் நடடமாகும். ஆனால் கூட்டாது இரண்டையும் மாற்றும்போது அழுத்தமான ஓர் இறுதிநிலைப் பிண்டப் பொருள்கோடு கிடைக்கும்.

[1] படம் 2 இன் அடியினுள்ள படம் தொழிலாளர் போன்ற ஒரு சாதனத்துக்கு இறுதிநிலை வருமானப் பொருள் தேவை சம்பந்தமான தொடர்பை வரைபடத்தாற் காட்டுகிறது. இஃது எவ்வாறுணடாகிறது? தொழிலாளரின் இறுதிநிலைப்பிணடப்பொருளை பண்டத்தின் விற்பனையாற கிடைக்கும இறுதிநிலை வருமானத்தாற் பெருக்கினால் இஃது உணடாகும. இதை காடடுவதற்கு மேலேயுளள 2 இடை நிலையான அளவுகளைப்பாக்க. தொழிற சகதி சமமான அளவுக்கு நகர, உறபததி சமமாக குறைந்து செல்லும் (அளவுகளுக இடையேயுள்ள கோடுகள, குறைநது செல விதிகளேறப எவவாறு குறுகுகினறன என் பதை நோக்குக.) மேலேயுளள நீஙசதுரங களின வருணநதீட்டிய பரப்பு, தொழிலா ளர் தேவைககோட்டை அமைக்கத் தேவை யான இறுதி நிலைவருமானப பொருள தொகையைக காடடுகிறது. ஒரு தொழிலா ளியலின இறுதிநிலைபபிணடப் பொருளை இநத நீளசதுரததின அடியாகும். ஒவ் வொரு மேலதிகப பொருளின அலகும கொணடுவரும் இறுதிநிலை வருமானமே உயரமாகும. பரபபளவு அடி × உயரமாத லால அது $MR \times MPP = MRP$ யைக காடடும. எனவே இரணடு காரணங்களுக் காக தொழிலாளர் தேவை சரிநதுகொணடே போகும். குறைந்து செலலும பிணடப்பொ ருளின் வருமானம் குறுகிய அடித்தளத் தைக காட்டும். வீழ்சியடையும் இறுதிநிலை வருமானமானால் குறுகிய உயரத்தைக் காட்டும். இவையிரண்டும் சேர்ந்து, விளைவாக வீழ்ச்சியடையும். இறுதிநிலைவருமானம் பொருட் **பரப்பைக் காட்டும்.**

படம் 2.

இத்தகைய இசைவின்மை சில சமயம் உண்டாவது இயல்பே. ஆனால் சில விமர்சகர் நினைப்பது போல அடிக்கடி உண்டாகமாட்டா. ஒரே மண் வெட்டியை ஒருவன் பயன்படுத்தும் சந்தர்ப்பத்தையும், தொழிலாளரைப் பதிலீடு செய்யாமலே ஒரு கைககடிகாரப்பட்டியை உண்டாக்க குறித்த ஓரளவு பவுன் தேவைபபடுவதையும் சில விமர்சகர் குறிப்பிடுவர். ஆனால் மண்வெட்டும முயறசியில் மேலதிகமாகச் சில மணவெட்டிகளை வைத்திருக்க வேண்டியது அவசியம். மண்வெட்டிகளின் விலை மிக அதிகமாகவும், தொழிலாரின் சமபளம் குறைவாகவுமிருந்தால தொழிலாளர் ஒரே மண்வெட்டியை வெவவேறு வேலை நேரங்களிற் பயனபடுத்துவர். அதன பயனுக மணவெட்டியின் தொகையைக் குறைந்த பட்சத்தில் வைத்துகொள்ளலாம். காலபோக்கிலே மண்வெட்டிகளின் பருமனை மாறறலாம். அலலது பெரிய புலடோசா எந்திரங்களைப் பயன்படுத்தலாம். அதன விலைவாகச் சாதனங்களின் விகிதத்தை மாறறலாம். தங்கக கடிகாரப்பட்டி விடயததில் தங்கத்தில் வேலை செயயும்போது தேய்மான மூணடாகும. பவுணைடு ஒபபிட்டுப் பார்கருமிடத்துத தொழிலாளர் சமபளம குறைவாக இருந்தால குறைநத தங்கததைக கொண்டு பல தொழிலாளர மூலம அதே தொகையான பட்டிகளை உறபத்தி செய்ய லாம. இஙகே உழைப்பு அதிக தங்கததைப் பயன்படுத்தாதிருப் பதறகுப் பதிலீடாயிருககும.

சாதன விகிதம் நிலையாயிருகக வேண்டுமெனறும, பதிலீட்டில் தொடர் பினமை, இறுதிநிலைபபெருளில தொடர்பினமை என்பன இருக்க வேணடுமெனறும வறபுறுததுவோருககுப பதிலாக வேறு பல நியாயங்களை யும, உதாரணஙகளையும் கொடுகக்லாம். சில நுண தொழிலமுறைகளிலே பலவகை உளளீடுகளிடையே தொடர்பான பதிலீடுத் தனமையிருகக மாட் டாது. அதனால கணிகக்பபட்ட இறுதிநிலைப்-பிணடப்பொருள் மாறுடும் இயலபுடையதாயும் பருமடடமானதாயுமிருக்கும இதனால் அஃது உற்பத்தி சமபநதமான பொருளியல கொளகையைக குழபபிவிடுமெனறு ஒரு காலதிலே கருதபபட்டது. ஆனால நலலதிட்டமாக அது நடைபெறவிலலை.

இத்தகைய நுண தொழில் முறையோடு நீர ஒரு கம்பெனியை வைதிருப பீராலல, மேலே காட்டிய குறைந்த-செலவுகொளகை, நல்ல-இலாபகொளகை எனபவறறைப் பிரபோகிகக்லாம். இஃது உமக்கு இலேசாக வுமிருகக்லாம. எனெனில ஆதியிலிருநதே உமது எனஜினியாமார் பல சாதனகளை ஒதுகிவிடலாம. தொழிலாளியைச் சேர்த்துக கொணடு வேறு உள்ளீடுகளை சேராமல விடுவதால மேலதிக உற்பத்தி உண்டாகாதிருகுமானால, எவரும் அவவாறு செயயமாட்டார். தொழிலா ளரையும் எநதிரஙகளையும சேரப்பதால வருமானப் பொருளில பெரிய அதிகரிபபுண்டாகுமானால, அதாவது தொழிலாளர் எந்திரஙகளென்பவற றின செலவிலும பாரக்க அதிகமான வருவாய் உண்டானால் அத்தகைய சேர்கையை நீர் விரும்புவீர். அதைப் பயன்படுத்துவீர். ஆனால்

குறைந்து செல் பிண்டவருமான விதி அல்லது குறைந்துசெல் இறுதிநிலை வருமானவிதி கூட்டு இறுதிநிலைவருமானப் பொருளைக் கூட்டுச் சாதனச் செலவுவரை இறக்கக்கூடுமானால் அவ்வாறு செய்வதை நிறுத்துவீர்.[1]

தொழில் நுட்பத் தொடர்பின்மையாலும், பருமட்டான தன்மைகளாலும் உண்டாகும் வித்தியாசம், பின்வருமாறு : அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலே சாதனவிலை முதலில் மாறினால், அந்தச் சாதனத்தை வேறு சாதனங்களோடு கூட்டும் முறையை மாற்றுவதால் கம்பெனிக்கு நயமுண்டாகாது. சாதனவிலை பெரிதும் மாறியபினனர், முற்றும் புதிய வேறு சாதனக் கூட்டை உண்டாக்குவதால் கம்பெனிக்குத் திடீரென நலல இலாபமுண்டாகும். ஒரு சாதனத்துக்கு அனுவதித்த தேவை இடையிடையே தேவை நெகிழ்ச்சியின்மையைக் காட்டும். (வாங்கிய தொகையில் மாற்றம் காட்டாது.) சில சமயம் தேவையில் பெரிய தொடர்பின்மையையும் காட்டும். மேலே கூறிய தொடர்பினமைகள் இந்த வகையான விளைவுகளையன்றி எமது உற்பத்திக் கொள்கையில் வேறு விளைவுகளை உண்டாக்கமாடடா. இருந்தும், ஒவ்வொரு சாதனததுக்குமுள்ள கம்பெனியின் தேவைக்கோடு நனறாக நிர்ணயிக்கப்பட்டதாயிருக்கும்.

சாதனத்தேவை வருவிக்கப்பட்ட தேவையே

சாதனத் தேவை பற்றிய சில ஆரம்பக குறிப்புகளைக் கூறி இந்த அத்தியாயத்தை முடிப்போம்.

சஞ்சிகை அல்லது மேலங்கி போனற முற்றுப் முடிக்கப்பட்ட பண்டத்தை என் மக்கள் விரும்புகின்றனா ? அப்பண்டங்களால் வரும் திருத்தியை உததேசிததே. ஆனால் வியாபாரி ஒருவன சாதன உள்ளீட்டை என் விரும்புகிறான் ? அதனால் வரககூடிய உறபத்திப பொருள், இலாபம் எனபவறறை உத்தேசித்தே.

மேலங்கி நுகர்வோனுக்கு உதவும் திருத்தியைக் கொண்டு, ஒரு புடைவைக் கம்பெனி எததனைமேலஙகிய, எவ்வளவுககு விற்கலாம் என்பதை நிர்ணயிகிறது. எனவே நுகர்வோர் திருத்தியே கடைசியாக கம்பெனியின உள்ளீட்டுத தேவையை நிச்சயிக்கிறதெனலாம். இதனாலேதான் பொருளியலறிஞர் உற்பத்திச் சாதனங்களுக்கான தேவையை வருவிக்கப்பட்ட தேவை அலலது அனுவதித்த தேவையெனபர்.

வருவிக்கப்பட்ட தேவைக்கு வரைவிலக்கணம்

இலாபத்தை விரும்பும் கம்பெனிகள் ஓர் உற்பத்திச் சாதனத்துக்குத் தேவை தெரிவிததால, நுகர்வோர் பணம் கொடுதது வாங்கும் பொருளை

[1] மேலே விளக்கப்பட்டது போனற சந்தாப்பங்களிலே இறுதிநிலைப் பொருள் எனபதற்குப்பதிலாகச் சில உயாதர பொருளியல நூலகளில, இறுதிநிலைத தேறியபொருள் என்று இடையிடையே பயனபடுததப்படுகிறது. 27 ஆம அத்தியாயததின் அனுபநதத்தில் சாதனவிலையை நிர்ணயிக்க, பண்டங்களுக்கிடையே பதிலீடு எவ்வாறு உதவுகிறது என்பது ஆராயப்படும்.

அஃது உறபத்தி செய்வதே அதற்குக் காரணமாகும். சாதனத்துக்குத் தேவையேற்படுவது நுகாவோரின விருப்பங்களே அனுசரித்தே.

அஙகி செய்வோருக்கு நாம் பணம் கொடுக்கிறோம். ஏன் ? அந்த அஙகியால எமககுண்டான திருததிககாகவே. வருவிக்கப்பட தேவைகள் சிலசமயம் பல படிகளையுடையவாயிருககும் கம்பளி, கம்பளிப்புரி செய்யத தேவைப்படுகிறது. புரி புடைவை நெய்யத் தேவைப்படுகிறது. புடைவை, சட்டை தைக்கத் தேவைபபடுகிறது. சட்டை நுகர்வோனுக்குத திருத்தியளிக கிறது.

சாதனத்தேவை ஒன்றேடொன்று தொடர்புடையது

சாதனங்கள் தனிப்படத தொழிற்படுவதில்லை. எனககு ஒரு நிலவறை தேவைபபட்டால, மண்வெட்டி மாத்திரமிருந்தாற் போதாது. நிலத்தை வெட்ட ஆளும் வேண்டும். எனவே பல சாதனஙகளைக் கொண்டே பண்டத்தைச் செய்யலாம்.

ஆரம்பப் பொருளியலறிஞரான சோ விலலியம் பெற்றி என்பவர் இவவிடயததைச் சுருககமாக விளககினார். ஒரு குழநதையைப் பெறுவதறகுத் தாயும் அவசியம : தநதையும் அவசியம். தனித்தனிச் சாதனஙகள் எவவளவு தூரம ஒரு பொருளின் உறபத்திக்குக் காரண மாயிருநதனவெனறு கூறுவது கடினம். பலவகைச் சாதனங்களும் பயனபடுகினறன. ஒவ்வொன்றும் மற்றதற்குத் துணையாயிருக்கிறது. சில சமயம் அவை ஒன்றேடொனறு போடடியிடுகினறன.

இவ்வாறு சாதனஙகள பரஸபரம் துணையாயிருப்பதால உண்டாகும் விளைவெனன ? தொழிலாளியின கூலியைக கொண்டே தொழிலாளர் தொகை நிச்சயிக்கப்படுகிறது. எந்திரங்களில விலையைக் கொணடே தொழிலாளா தொகை நிசசயமாகிறது. எநதிரத்தேவை விடயததிலும் இநத நியாயம் பொருநதும். சுரஙகத தொழிலாளரின் சம்பளத்தை ஜோன. எல். இயில எனபவர் உயர்ததினார். அதனால் அவர்கள பயனபடுததுவதறகான ஆயுதங்களுகுகுப் பெரிய இராக்கி உண்டானது. எனவே ஒவவொருசாதனததின விலையும் அதனதன் விலையிலே தங்கவிலலை ; எலலாச சாதனஙகளின் விலையிலும தஙகியுளளது.

சாதனஙகளிடையே ஒழுஙகான நெகிழ்ச்சி எவ்வாறு முக்கியமானதா யிருககிறதோ அவவாறே கூட்டு நெகிழ்சசியும் முகியம்.

சுருக்கம்

1. பகிர்வு என்பது பலவகை மக்களின் வருமானத்தை நிர்ணயிப் பதிலும், யாருக்குப் பொருளாதாரப் பண்டஙகள் உற்பத்தி செய்யப்படு கின்றன என்ற அடிப்படைப் பிரச்சினையிலுமே தங்கியிருக்கிறது. தேசிய உற்பததியிலே தொழிலாளர் பங்கு, சொத்துக்களின பஙகு என்பவற்றை எது நிச்சயிக்கிறது எனபதை விளங்கிக் கொள்ளவும், வருமானச் சமத்துவ நிலையைப் பாதிக்கும் சகதிகளை விளங்கிக கொள்ளும் பொருட்டு,

பகிர்வுக் கொள்கையானது, நிலம், தொழிற்சக்தி, மூலதனம், முயற் சியுடைமை, என்னும் உற்பத்திச் சாதனங்கள், ஆபத்துக்குப் பணயம் வைத்தல், ஆகியவை சந்தையில் எவ்வாறு விலை நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன என்ற பிரச்சினையை ஆராய்வதோடு சம்பளம், வாடகை, வட்டி, இலாபம் முதலியவற்றை நிச்சயிக்க சப்பிளை, தேவை என்பன எவ்வாறு பரஸ்பரம் தம்முட் செயற்படுகின்றன என்பதையும் ஆராய்கிறது.

2. உற்பத்திச் சாதனங்களின தேவைக்கோடுகள் ஏன் இவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதை விளங்கிக்கொள்ள ஒரு கம்பெனிக்குள்ளே நிலவும் உறபத்திக்கொள்கை, செலவுக் கொள்கை எனபவறறை ஆராயவேண்டும். எனெனில், உள்ளீடுகளுக்கான தேவை தருவிக்கப்பட்ட தேவையாகும். எவ்வாறு தருவிக்கப்பட்டது? நுகர்வோனின் கடைசித் தேவையிலிருந்து மறைமுகமாகத் தருவிகக்பட்டது. இந்தப் பிரச்சினை சிக்கலானது. அதற்குக் காரணம் சாதனங்களுக்கான தேவை கூட்டுத்தேவை. அதாவது முழுப் பண்டமொன்றை உற்பத்தி செய்வதற்குச் சாதனங்கள் ஒனறேடொனறு சேர்க்கப்படுகின்றன.

3. எல்லாச் சாதனங்களின சந்தை விலையையும், முடிந்த பண்டத் தைப் பாதிக்கும் சாதனமாற்றங்கள் பற்றிய நுண்தொழில் சார்ந்த தகவல் களையும், பொறியியல் தகவல்களையும வியாபாரிகளுக் கொடுத்தால், அவன் இரு பிரசசினைகளையும் ஒரே நேரத்திலே தீர்த்துக்கொள்ளுவான். அதாவது (அ) ஒனறுக்குப் பதிலாக மறறொரு சாதனத்தைப் பதிலீடு செய்து குறைந்த செலவுக் கூட்டைப் பெறுவதற்கும், (இங்கே அவன் தான் பயனபடுத்தும் ஒவ்வொரு சாதனம் சம்பநதமாகவும் செலவு செய்யும் ஒவ்வொரு டொலர் இறுதிநிலைப் பிண்டப் பொருளையும் சமனபடுத்துகிறான்). (ஆ) தனது சாத்தியமான உறபத்திகளில் எது நல்ல இலாபத்தானததைக் கொடுக்குமெனபதை அறுதியாக நிச்சயிக்கவும் வல்லவனுயிருப்பான். (ஆ) வில MR (இ.வ) = MC (இ.செ.) யாக விருக்கும்.

4. சாதனச் சமநிலைக்குரிய அச்சொட்டான சமான நிபந்தனை பின்வருமாறு : சாதன விலைகளோடு இறுதிநிலை வருமானப் பொருள் சமமாயிருக்க வேண்டும். நல்ல இலாபச் சமநிலையில இஃது ஏன இப்படியி ருக்க வேண்டும்? பொது அறிவுள்ள எந்த வியாபாரியும, சந்தையிலுள்ள சாதனங்களின விலை, தனது கம்பெனிகு இறுதிநிலை பிண்டப்பொருள் கொண்டுவரும இறுதிநிலை டொலர் வருமானத்துக்கு அதிகமாயிருந்தால் அநதச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்துவதை நிறுத்திவிடுவான்.

5. சாதனத்தின் விலை ஏறுமானால் அதற்குரியதேவை வீழ்ச்சியடை யுமென்று நமது ஆராய்ச்சியிற் கண்டோம். தொழிலாளர் சம்பளம் அதிகரித்தால் தொழிலாளருக்குப் பதிலாக வேறு சாதனங்கள் பயன் படுத்தப்படும். தொழிலாளர் சமபளம் கூடினால் நல்ல இலாப உற்பத்திப் பொருள் குறைந்தமட்டத்திலேயிருக்கும். அப்போது MR, (இ.வ.) உயர்வான MC (இ.செ.)க்குச் சமனுயிருக்கும். மற்றொருவகையிற் கூறுவதானால் அந்தச்

சாதனத்துக்குரிய இறுதிநிலை வருமானப்பொருளின் தேவைக்கோடு கீழ்நோக்கிச் சரியும். காரணம், குறைந்து செலவிலேவும், தனியுரிமையாளரின் சந்தையிற குழப்பமுண்டாவதுமே. (அதாவது தனியுரிமையாளர் உற்பத்தியைக குறைப்பதோடு சாதனங்களைக் குறைவாகவே பயன்படுத்துவர்.)

6. பலவகைச் சாதனங்களைப் பதிலீடு செய்யும் விடயத்தில் விசேடமான இசைவின்மையிருந்தால் நாம் எமது அறிமுறைக் கொள்கையைச் சிறிது மாறறவேண்டும். ஆனால் மாறுத விகிதாசாரத்தையனுசரிக்க வேண்டுமென்ற சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டால் அஃது எமது உற்பத்திக கொள்கையைக் குழப்பமாட்டாது. அப்போது கம்பெனியானது ஒரு சாதனத்துக்குமேற் பலவிதமான சாதனங்களைச் சேர்க்கும். அதன் பயனுகத தனது முடிவுகளை அது செய்து கொள்வதற்கும இலேசாயிருக்கும். தனிப்பட்ட சாதனங்களுக்கான தருவிக்கபபட்ட தேவைகள் நனருகவே நிசசயிகக்படும். சில சமயம அவை நெகிழ்ச்சியற்றனவாகவும் ஆங்காங்கு இசைவற்றனவாகவுமிருக்கலாம்.

7. உற்பத்திக் கொள்கை, இறுதிநிலைப் பொருட்கொள்கை என்பவற்றை ஓரளவு உறுதிப்படுத்தகூடிவரையில், அமெரிகாவின முழு உற்பத்திக்குமான மொத்த உறபததிச் செயறபாட்டை அளந்து காட்டும் முயற்சி அமைந்துள்ளது. இநத நூறறுணடிலே தொழிலாளர், மூலதனம் எனற சாதனஙகளின உறபததிச் சக்தியை நுண்தொழில ஆராசசியின பயனுகக் கிடைதத விடயங்கள் அதிகரிக்கச் செய்துள்ளன. தொழிறசக்தியிலும் பார்க்க மூலதனம விரைவாகப் பெருகியுள்ளது. அதனபயனுக (அ) நுண்தொழில அறிமுறையினலுண்டாகிய முன்னேறறம் தனிபபடச் செய்வதிலும் பாாக்க ஒவ்வொரு தொழிலாளி விடயத்திலும் உண்டான மூலதனப் பெருக்கம அவனுடைய உறபத்திச சம்பளத்தை வேகமாக உயர்த்தியுள்ளது. (ஆ) ஒவ்வொரு மூலதன அலகும், குறைந்துசெல் விளைவையடையும் தனமையை நுணதொழில் அறிமுறை வளர்ச்சி இல்லாமற் செய்துவிட்டது. (இ) தொழிலாளா வருமானம், சொத்து வருமானம் என்பனவற்றின் ஒபபியலான பங்குகள் $\frac{3}{4} : \frac{1}{4}$ ஆக இருகினறன. தொழிலாளர் சங்கங்கள், தனனியக்கயந்திரங்கள எனபன பெருகியும் இந்த நிலை மாறவில்லை.

சாதனச் சந்தைகளிலே சப்பிளை தேவையென்ற விடயங்கள் வாடகை, சம்பளம், வேறு சாதன விலைகள் என்பனவற்றை நிச்சயிக்கும் முறையில் எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன என்பதைக் காட்ட, இந்தக் கொள்கைகளைப் பயனபடுத்தி அடுத்த அத்தியாயங்களிற் காட்டுவோம். இந்த அத்தியாயத்தின முடிவிலே கேத்திரகணிதமுறைப்படி உற்பத்திக் கொள்கையை விளங்க விரும்புவோர்க்கென அநுபந்தஞ் சேர்த்துள்ளோம்.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினாக்கள்

1. ஒரு கம்பெனி தீர்த்துவைக்கவேண்டிய முக்கியமான இரண்டு உற்பத்திப் பிரச்சினைகள் எவை? பொறுப்பைப் பொறியியலாளர், செலவுக்கணக்காளர், தொழிலாளர், மேற்பார்வையாளர் முதலியோரிடை எவ்வாறு பிரிக்கலாம்?

2. ஒவ்வொரு சாதனத்தின் பேரிலும் செலவு செய்யும் ஒவ்வொரு டொலர் விடயத்திலும இறுதிநிலை உற்பத்திச செலவைச் சமன்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான குறைந்த செலவுததானத்தை அடையலாமென்ற உண்மையை, அதில நம்பிக்கையில்லாதவருககு விளக்கிக் காட்டுக. நல்ல இலாப வெளியீடுபற்றி நாம் நிச்சயிக்காத பட்சத்திலும் இஃது உணமையே எனபதை எடுத்துககாட்டுக.

3. இறுதிநிலை வருமானப்பொருள எனபதற்கு வரைவிலகக்கணம் கூறுக. இறுநிலைப்பிண்டப்பொருள் எனறுலென்ன? ஒவவொரு சாதனவிலையும் அதன் இறுநிதிலை வருமானப் பொருளுககு அச்சொட்டாகச் சமனுயில்லாவிட்டால் இலாபம் உச்சமாகவிராதெனபதைச சாதாரணமுறையில் விளகுக.

4. கோதுமையை நிலம, எநதிரம, தொழிலாளா, உரம் என்ற சாதனங்களைப் பலவகையில சேர்த்துப் பயன்படுத்திச் சாகுபடி செயயலாம். எந்தவகையில இச்சாதனங்களைச் சேர்க்க வேணடும் எனபதை நிச்சயிகக எனன தகவல் தேவை? நீர் நிர்ணயிக்கும்போது படிப்படியாகப் பயனபடுத்தும் முறையைத் தருக.

5. தனது உற்பத்திப் பொருளுககு அதிக கிராக்கியுணடென ஒரு கம்பெனி காணகிறது. (தேவைக்கோடு வலப பகமாக நகர்கிறது.) விலை, வெளியீடு,. அமாத்தப்படும சாதனங்கள், அவற்றினதொகை எனபன பற்றி ஒரு புதிய சமநிலையை அடைய அஃது என்ன முறையை அனுசரிக்க வேண்டும்?

6. சாதனவிலை இறங்குனல், சாதனத்துககு மேலுமம தேவையை அதிகரிக்கும் வெளியீட்டு விளைவும், பதிலீட்டு விளைவும் உணடெனபதைக காட்டுக. அல்லது குறைந்துசெல பினடலிளைவினாலும், குறைந்துசெலடொலர் விளைவினாலும் சாதனத்தேவைககோடு கீழ்நோகிச் சரிகிறது எனபதைக் காட்டுக (படம் 2 ஐப் பயன்படுத்துக).

7. தருவிக்கப்பட்ட தேவை, கூட்டுத்தேவை எனபவறறுககு உதாரணம தருக.

8. இசைவின்மை, பதிலீட்டுககுப் பொருத்தமின்மை எனபவற்றுக்கு உதாரணம் தருக. குறைந்த செலவு, நல்ல இலாபம என்ற பிரச்சினைகளை இது கடினமாக்குமா?

9. பினவரும் கருத்துக்களைத் திருப்பி ஞாபகப்படுத்துக :

யாருக்கு, எப்படி என்ற சாதனவிலையிடல்

பங்கீவுக்கொள்கை

உற்பத்தித்தொழிற்பாடு

இறுதிநிலைப்பொருள், இறுதிநிலைப்பிண்டப்பொருள, இறுதிநிலைவருமானபபொருள், ஒவ்வொரு சாதனத்திலும செலவுசெய்யும் கடைசி டொலருகருக் கிடைக்கும் இறுதிநிலைப பிண்டப்பொருள் ; குறைந்து செல் விளைவு ; குறைந்த செலவுப்பதிலீட்டுவிதி ; MR (இ.வ.) = MC (இ.செ.) யும்

நலல இலாப Q வும தனியுரிமை உறபததியும், சாதனக்கட்டுபபாடும். பதிலீட்டிலுள்ள தொழில்முறைக குறைவு ; தருவிகசப்பட்ட தேவை.

கூட்டுததேவை

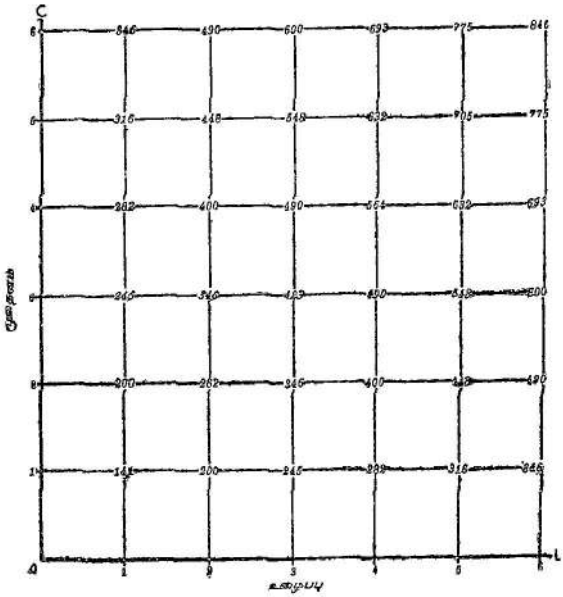
கூட்டு உறபத்தித் தொழிற்பாடு.

அனுபந்தம் : உற்பத்திக் கொள்கையை வரைபடத்தின்மூலம் விளக்கல்.

இந்த அத்தியாயத்திலே ஆராயநத உறபத்திக கொளகையை வரை படம் மூலம் காட்டலாம. அடடவணை 2 இலேசான உற்பத்தித் தொழிற் பாடடின எனனுக்குரிய உதாரணமாகும். இது வெளியீட்டை இரண்டு உள்ளீடுகளோடு தொடர்புறுததுகிறது. அதாவது தொழிற் சக்தி, மூலதனம் என்பனவாகும. இதன் இடப பகசத்திலே 1 அலகிலிருந்து 6 அலகுவரை செல்லும பலவகை மூலதனம குறிபபிடப்பட்டுள்ளது. அடித்தளத்தை அனுசரித்து 1 அலகு தொடடு 6 அலகுவரையுள்ள தொழிலாளர் தொகை குறிப்பிடப்பட்டுளளது. குறிபபிடட மூலதனம், தொழிலாளர் சம்பந்தமான வெளியீடடு அட்டவணைகளுள்ளே குறிபபிடபபட்டுளளது.

5 அலகு மூலதனமும், 2 அலகு தொழிலாளரும் இருக்கும்போது வெளி யீடு எவ்வளவென்பதை அச்சொட்டாக அறிவதெனறால், 5 அலகு முதலீ யும் 2 அலகு தொழிலையும் எணணிப் படதிற் பார்க்கும்போது 448 அலகு உறபத்தியைக் காணலாம. அவ்வாறே பாாத்தால் 3 அலகு முதலும் 6 அலகு தொழிலாளரும 600 அலகு உற்பத்தியை உண்டாக்குவதைக் காணலாம். தொழிலாளா முதல் எனபவை எநத அளவிலே சேர்ககப்பட் டாலும், உற்பத்தித் தொழிறபாடு, உற்பத்தி எவ்வளவு உண்டென்பதைக் (நுணதொழில முறைப் பொறியியலாளர் நிசசயிக்கும் சிறந்த முறைகளைப் பயனபடுதது) காடடும.

உற்பத்தித் தொழிற்பாடு தொழில் நுட்பமுறையையே சுருக்கமாகக் குறிப்பிடும்.

அட்டவணை 2. வெளியீடுத தொகையைப பலதொகையான தொழிறசகதி, மூலதனம எனபவற்றின சோககைகளோடு தொடாபுபடுதது உறபதிதத தொழிறபாடு, மூலதனம 3 அலகாகவும, தொழில 2 அலகாகவு மிருநதால நீர உறபததி செய்யக கூடிய உச்ச உறபததி 346 அலகென உமது பொறியியலறிஞா கூறுவா. இந்த 346 ஐ உண்டாகும பலவழிகளையும, 490 ஐ உணடாகும பலவழிகளையும கருதறிற் கொளக.

குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப் பிண்டப்பொருள்.

குறைந்துசெல் பயன் விதியை அட்டவணை 2 மூலம் நனறாக விளக்க லாம். மூலதனத்தை மாறாமல் வைததுகொண்டு, மேலதிகமான ஓர் அலகு தொழிறசக்தியைக் கூடுவதாலுணடாகும் மேலதிக உறபத்திககு "தொழிறசக்தியின இறுதிநிலைப் பிணடப் பொருள்" எனற பெயரைக் கொடுத்துளளோம். அட்டவணை 2 இலே எந்த ஒரு தானத்திலும் தொழி லாளர் இறுதிநிலைப்பிண்டப்பொருளைப் பெறுவதாலை குறிப்பிட்ட இலக் கத்தை (இதுவே அந்தத் தானதிலுள்ள உறபத்தி) அதே கோட்டிலே வலபபக்கத்திலேயுள்ள இலக்கததிலிருந்து கழித்தாற் கிடைக்கும். இவ வாறு 2 அலகு முதலும், 4 அலகுதொழிலாளருமாயிருநதால மேலதிகத் தொழிலாளருக்குரிய இறுதிநிலைப் பிண்டபொருள் 48 ஆகும். இது 400 ஐ 448 இலிருந்து கழிப்பதாலுண்டாகிறது.

மூலதனத்தின் இறுதிநிலைப் பிண்டப்பொருள் என்றால், தொழிலாளரை மாற்றுமல், மேலதிக மூலதன அலகு ஒன்றைச் சேர்ப்பதால் உண்டாகும் மேலதிக உற்பத்தியேயாகும். கொடுக்கப்பட்ட ஒரு வரிசையில் அயலா யுள்ள அமிசங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க அஃது இடமளிக்கிறது. 2 அலகு மூலதனமும, 4 அலகு தொழிலாளருமிருநதால மூலதனத்தின் இறுதி நிலைப பிண்டப்பொருள் 490–400 ஆகிய 90 ஆகும். இவ்வாறு அட்டவணைக் குள்ளே எநததானத்திலும் தொழிலாளர் சம்பந்தமான அல்லது மூல தனம் சம்பநதமான இறுநிலைப்பிண்டப்பொருளை வாசகர் கணித்துக் கொள் ளலாம்.

உள்ளீட்டின் இறுதி நிலைப்பிண்டபபொருள எனறால் எனன என்பதற்கு வரைவிலக்கணம வகுதத பின்னர், குறைந்து செல்விதி யென்றால் என்ன என்பதை மறுபடி. விளகமாகக் கூறக்கூடிய நிலையிலிருக்கி றோம்.

குறிபபிட்டதோர் உள்ளீட்டை மாறுமல் வைததுக்கொண்டு, மாறும் உளளீடடை அதிகரிததால, அதனுடைய இறுநிலைப் பிணடப்பொருள் குறையும ; ஒரு தானததின பினனுவது குறைந்து செல்லும்.

இதை விளக்குவதற்குப் படம் 2 இலே மூலதனத்தை மாறுது ஒரு வரிசையில வைததுக கொளக. உதாரணமாக 2 அலகுக்குச் சமமான மூலதனததைப பார்ககலாம். இப்போது தொழிலாளர் 1 அலகிலிருந்து 2 அலகாகவும், 2 இலிருநது 3 அலகாகவும உயரட்டும். ஒவ்வொரு சநதர்ப பததிலும உறபததிககு எனன நடக்கிறது ?

தொழிலாளர அலகு 1 இலிருநது 2 ஆக உயர உற்பத்திபபொருள் அலகு 200 இலிருந்து 282 அலகாக உயருகிறது. அதாவது 82 அலகாக உயருகிறது. அடுதது மறறொரு தொழிலாளர அலகு உயர, பொருள் 64 ஆகவே உயருகிறது. அதாவது 346–282 ஆகும. இப்போது குறைந்துசெல் விளைவுவிதி வேலைசெயயததுவஙகிவிட்டது. மேலும தொழிலாளர் அலகை உயாதத 54 மேலதிக உறபததியலகே கூடுகிறது. இது பின்னர் 48 அலகாகவும ாறறில 42 அலகாகவும் குறைகினறது. வாசகா மற்றொரு கோடடைப் பரீடசிதது குறைநது செல் விளைவு விதி அங்கேயும் காணப்படு கிறதெனபதை அவதானிதது கொள்ளவேணடும். தொழிலாளர் தொகை மாறுதிருகக மூலதனததைக்கூட்டுவதால அவவிதி நிகழ்வதையும் கவனிகக வேணடும. (எநதக கோட்டிலும் உறபத்தியில் மாறறமுண் டாவதைப பரீட்சிகக வேணடும்).

இநதக் கட்டததிலே குறைந்துசெல் விளைவுக்குக் கொடுத்த விளக்கத்தை ஞாபகததிலே கொணடுவரலாம். இரண்டாம் அததியாயததிலே இவவிடயம் ஆராயப்பட்ட பொழுது மாறும் சாதனததுக்கு ஒபபாக நிலையான சாதனம் குறையுமெனறு காட்டப்பட்டது. மாறும் சாதனத்தின் ஒவவோர் அலகும் நிலையான சாதனத்தில் குறைவாகவே பெறும். அதனால் மேலதிக உற்பத்தி குறைந்து கொண்டுசெலலும்.

இந்த விளக்கம் நியாயமானதாய்க் கொள்ளப்படுவதாலும், இரண்டு சாதனங்களும் விகிதசமத்தில் உயர்த்தப்படும்போது, குறைந்து செல்விளைவு உண்டாகாது. தொழிலாளர் தொகை ஒன்றிலிருந்து இரண்டாக உயரும்போது, மூலதனமும் ஒன்றிலிருந்து இரண்டாக உயரும். இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் இரண்டிலிருந்து 3 ஆக உயர்ந்தால் அதே அதிகரிப்பு உற்பத்தியிலும் உண்டாகும். இதனை அட்டவணை 2 இலிருந்து பரீடசித்துப் பார்க்கலாம். முதல் நகர்வில் நாம 141 இலிருந்து 282 இகுச் செல்கிறோம். இரண்டாவது நகர்விலே உற்பத்தி 282 இலிருந்து 423 ஆக உயர்கிறது. இதுவும் 141 அலகு உயர்வே.

உள்ளீட்டின் கணக்குப்படி குறைந்துசெல்விளைவை விளக்குவதாலும், மூலதனததை அதிகரிப்பதால், தொழிலாளரின் இறுதிநிலைப பிண்டப் பொருள் அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம் எனபது உறுதியாகும்.[1] இதனையும அட்டவணையிலிருந்து பரீட்சிததுப் பாக்கலாம. 2 அலகு மூலதனம் இருக்கும்போது தொழிலாளரின 5 வது அலகு 48 அலகு பொருளைக் கூட்டுகிறது. ஆனால 3 அலகு மூலதனத்திலே 5 வது அலகு தொழிலாளரைச் சேர்த்தால 58 அலகுப் பொருள கூடுகிறது.

கொடுக்கப்பட்டதொரு வெளியீட்டுக்குக் குறைந்த—கெலவு சாதனச் சேர்க்கை.

இலக்கத்தொகை சம்பந்தமான உற்பத்திச் சார்பு, கொடுக்கப்பட்ட தொரு வெளியீட்டை எவவாறு உண்டாக்கலாமென்பதை எனஜினியர் திட்டமாகக் கூறமாட்டார என்பதைக் காட்டும். ஒரு பூனையைக் கொல்வதாலல பல வழியாகக் கொல்லலாம். அவ்வாறே ஒரு வெளியீட்டை உறபததி செய்வதற்குப் பல வகையான வழிகளுணடு. 2 ஆம் அடடவணையிலுள்ள தடித்த இலக்கங்கள் $q = 346$ என்பதை 3 ஆம் அட்டவணையிற காட்டிய பலவேறு வழிகளில் ஒன்றினால் உற்பததி செய்யலாம் எனபதைக் காடடும்.[2]

எனஜினியரைப் பொறுத்தவரையில இந்தச் சேர்க்கைகள் ஒவ்வொன்றும், 346 அலகை உற்பததி செய்வதற்குப் போதுமானவை. ஆனால கம்பெனியின இலாபத்தை உச்சமாகவும், செலவை அதமமாகவும் வைததிருகக விரும்பும் கணக்காளர இந்தச் சேர்க்கையிலே ஒன்றுதான் குறைநத செலவை உண்டாக்கு மெனபதை அறிவார. அஃது எது என்பது இரண்டு உறபததிச சாதனங்களின் விலையைப் பொறுத்ததாகும.

தொழிலாளர் விலை 2 டொலரும், மூலதனத்தின விலை 3 டொலருமென வைத்துக் கொள்வோம். A சந்தாப்பததிலே தொழிலாளர் செலவும் மூலதனச் செலவும் 20 (= 1 × 2 டொ + 6 × 3 டொ) ஆகும். B, C, D

1. உண்மையான பொருளாதார வாழ்வில சநதிக்கும எல்லா உற்பததித தொழிற்பாடுகளும், அளவுக்கு "எற்ற நிரந்தரபயன" எனபதன விசேடத தன்மைகளைப் பெறமாடடா. பெருவாரி உற்பத்தியின பொருளாதாரம் அலலது அளவுகு ஏற்ற பயன அதிகரிப்பு என்ற ஆராய்ச்சி 2 ஆம் அததியாயத்திலுணடு. அதை ஞாபகப்படுத்திக் கொளளலாம்.

2. 490 இறகோ வேறு ஓர் இலக்கததுக்கோ உள்ள வெளியீட்டுக்கான அட்டவணையை நீர் ஆக்கலாம்.

என்பவற்றின செலவு முறையே 13, 12, 15 டொலர் ஆகும். இந்த உள்ளீட்டு விலைகளில் C தான் குறிப்பிட்ட வெளியீட்டை உற்பத்தி செய்வதற்குச் சிறந்த வழியாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உள்ளீட்டு விலைகளில் ஏதாவது ஒன்று மாறினால் உள்ளீடுகளின் சமநிலை விகிதாசாரம் எப்பொழுதும் மாறும் ; அந்த மாற்றத்தினால் விகிதாசாரப்படி உயர்ந்த விலையுள்ள உள்ளீடுகளைக் குறைவாகப் பயன்படுத்த வசதியுண்டாகும். 21 ஆம் அதிகாரத்திலே நாம் ஆராய்ந்த பதிலீட்டுப் பயன் போன்றது இது. உதாரணமாக தொழிற்சக்தி அலகு 2 டொலராக இருக்க மூலதனம 1 டொலராக விழும்வரையிலிருந்தால், விரும்பப்படும் புதிய சாதனச் சேர்க்கை B யாகும். இங்கே தொழிற் சக்தியைக் குறைத்து மூலதனத்தை உயர்த்துவார்கள். மொத்தச் செலவு 7 டொலர் மாத்திரமே. மற்ற எல்லாச் சேர்க்கைகளுக்கும் செலவாகும் புதிய மொத்தச் செலவையும் கணித்து அவை உயர்வுடையனவாயிருக்கச் செய்து இதை வாசகர் பரீட்சிக்கலாம (அட்டவணை 3 இலே கொடுக்கப்படாதுள்ள செலவைப் பென்சிலாற் குறிக்க).

வேறு எந்த வெளியீடுகளும் இதே மாதிரிச் செய்யலாம. உள்ளீட்டு விலைகளை யெல்லாம் அறிந்து கொண்டபின், குறைந்த செலவு உள்ளீட்டுச் சேர்க்கையை அறியுமவரை பரீட்சித்துக்கொண்டிருக்கலாம் (உமக்குக் கொள்கைகள விளங்கிவிட்டனவாவென்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காகத்

குறைந்த செலவுத் தானத்தை எவ்வாறு வரைபடத்தின்மூலம் காண்பது:

முதலாவது : ஒரே அளவு வெளியீட்டைப் பெறுவதற்குச் சாதனங்களைப் பதிலீடு செய்யலாம்.

	தொழில L	முதல் C	$P_L = \$2$ $P_C = \$3$ எனின், மொத்தச் செலவு	$P_L = \$2$ $P_C = \$1$ எனின், மொத்தச் செலவு
A	1	6	\$20	—
B	2	3	13	\$7
C	3	2	12	—
D	6	1	15	—

அட்டவணை 3 : சம வெளியீட்டுச் சாதனச் சேர்க்கைகளைக்கூட வரைபடத்தின மூலம் காட்டலாம். 346 அலகை உற்பத்தி செய்யக் குறைந்த முதலையும் அதிக தொழிலாளரையும் எற்படுத்தலாம. $P_L=2$ டொ. $P_C=3$ டொ. ஆகவிருக்கும்போது சம்பளச் செலவு மொத்தத்தையும, மூலதனச் செலவையும் கணக்கிட்டு, அவற்றின சேர்க்கை, C இல, குறைந்த செலவு 12 டொலரைக் கொடுக்கிறதென்பதைக் காட்டுக. P_C ஐ 1 டொலருக்கும் குறைத்தால், C இலிருந்து B இற்கு நகரும்போது, தொழிலாளருக்குப் பதிலாக மூலதனத்தைப் பதிலீடு செய்யச் செய்யும் என்பதைக் காட்டுக.

தொழிலாளரின் விலை 2 டொலராகவும் மூலதனத்தின் விலை 3 டொலராக வுமிருக்கும்போது 490 அலகுக்குச் சமமான வெளியீட்டுக்கு வாய்ப்பான உற்பத்தி நிர்ணயத்தையும் செலவையும் கணக்கிட்டுப பார்க்க).

சம உற்பத்தியும் சம செலவும் காட்டும் சம உயரக்கோடுகள் : குறைந்த செலவுத்தானத்துக்கான வரைபடம்.

செலவைக் குறைப்பதற்காக ஒரு கம்பெனி தனது உள்ளீடுகளை எவ்வாறு சேர்க்கிறது என்பதை இலக்கச சார்பாக விளக்கமாய் ஆராய்வதாலும், படங்கள் மூலம் அவ்வாறு செய்யலாம். குறிக்கப்பட்டதோர உள்ளீட்டை உற்பத்திசெய்யப் பயனபடும் பல வகையான உள்ளீட்டுச் சேர்க்கைகளை, உற்பத்தி அட்டவணையிலிருந்து படமாகக் கீறலாம். அட்டவணை 3 இன வரைபடமே படம் 3. 346 அலகுகளை உணடாக்கப் பயன்படும் பலவகைத் தொழிலாளர், மூலதனம் ஆகிய சோக்கைகளை வளைகோடு காடுகிறது. 21 ஆம் அததியாயத்துக்கு அனுபந்தமாயுள்ள நூகர்வோர் உபேடசைககோடுபோல இதுவும் உற்பத்தி-உபேடசைக்கோடு எனலாம். ஆனால் அதனிலும் டொருத்தமான பெயர் சம உற்பததிக் கோடு எனபது. (படம் 3 இல இதறகுச் சமமான சம உற்பததிககோட்டை அதாவது 490 க்குச் சமமான உற்பததிக்குரிய கோட்டைப் புள்ளிக்கோடாகக் கீறலாம். இததகைய சம உற்பததிச் சம உயரக்கோடுகளை எலலையினறிக கீறலாம ; நில அமைப்புச் சம்பந்தமாகவோ, கால நிலை சமபநதமாகவோ சம உயரததை அலலது சம அமுக்கததைக் காட்டும் சம உயரககோடுகளையும், சம அமுக்கக கோடுகளையும் எல்லையின்றிக் கீறலாமென்பதை நீஙகள் உணாநதிருக்க லாம்).

தொழிலாளர் விலையையும, மூலதன விலையையும் கொடுததால், A, B, C, D எனற தானங்களுக்கோ வேறு தானஙகளுக்கோ பொருத தமான மொத்தச்செலவை சம உற்பத்திக்கோட்டில் ஒரு கம்பெனி கணககிடலாம். சம உற்பததிககோட்டிலே குறைந்த செலவை அடையும் வாய்ப்பான தானத்தைக் கண்டறிந்த பின்னர்தான் கமபெனி தனது இலாபத்தை உச்சமாக்கும்.

தொழிலாளர், மூலதனம் எனபவை சம்பநதமான சாதனச சேர்க்கை எத்தனை உண்டோ அத்தனையையும் வைத்து மொத்தச் செலவு எவ்வளவுண்டாகுமென ஒரேயடியாய்க் கம்பெனி கணக்கிடும். இதனால் எண்கணித முறையில் கணககிடுவதிலுளள பலவகைத் தொல்லைகளைத் தவிர்க்கக் கூடியதாயிருக்கும். தொழிலாளர் விலை 2 டொ. ஆகவும், மூலதனவிலை 3 டொ ஆகவுமிருககும்போது சாத்தியமான சமச்செலவுக கோடுகளைச் சமாந்தரமான நேர்க்கோடுகள 4 ஆம் படத்திலே காடுகின்றன (பின்வரும் பக்கஙகளைப் பார்க்க).

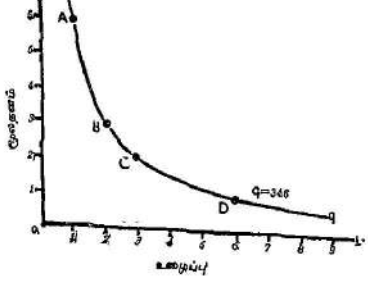
எந்த ஒரு தானத்துக்குரிய மொத்தச் செலவை அறிய வேண்டுமோ, அதனை அந்தத் தானத்துக்கூடாகச் செல்லும் சமச்செலவுக் கோட்டில் சேர்க்கபபட்ட இலக்கத்தை வாசித்து அறிந்துகொள்ளலாம். கோடுகளெல்லாம் நேராகவும்

சமாந்தரமாகவுமிருக்கின்றன. ஏனெனில் கம்பெனி தனக்குத் தேவையான உள்ளீடுகளை மாறுத விலையில் வாங்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. கோடுகள் 45° க்கும் பார்க்க மட்டமாயிருக்கின்றன. ஏனெனில் P_L என்ற தொழிலாளர் விலைக்கும் P_C என்ற மூலதன விலையிலும் குறைவாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு சமவிலைக்கோட்டினதும சரிவிற்குரிய எண்கணித மதிப்பு தொழிலாளர் விலைக்கும், மூலதன விலைக்குமுள்ள விகிதத்துக்குச் சரியாயிருக்க வேண்டுமெனக் கூறலாம்.[1] இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அது 2/3 ஆகும்.

கொடுக்கப்பட்டதொரு வெளியீடு சம்பந்தமாக, மொத்தச் செலவு அதமமாகபபட்ட ஒரு கம்பெனியின் வாய்பபான சமநிலை உள்ளீட்டு நிலையைக காண்பது இப்போது இலேசாயிருக்கும். தனியாயுள்ள சம உற்பததிக கோடு, சமச்செலவுக்கோட்டுக்கூட்டத்தைத் தன்மீது சுமத்திக் கொண்டது. இது 5 ஆம் படததிலே காட்டப்பட்டுளளது. கம்பெனியானது குறைநத செலவுகளகோடுகளை அடையக்கூடிய நிலையிலிருக்கும்வரை 5 ஆம் படததிலுளள குழிவான கோட்டையனுசரித்து அது நகரும். அதனுடைய சம நிலை A, B, D எனபவற்றிலிராது, C யிலேயே இருக்கும். அங்கேதான் சம உற்பத்திகோடு குறைவான சமச்செலவுக்கோட்டைத் தொடுகிறது. (ஆனால கடநது செல்லவில்லை) இது தொடு கோட்டுத்தானம்; சம உறபததிக்கோடடின சரிவு சமச்செலவுக்கோட்டின சரிவை ஒத்திருக்கிறது. கோடுகள ஒன்றையொன்று தொட்டுக் கொளகின்றன.

சமச்செலவுக் கோட்டின சரிவு P_L/P_C எனபதையறிவோம். ஆனால் சம உறபததிக்கோட்டின சரிவு எனன? இந்தச் சரிவு ஒருவகைப் பதிலீட்டு விகிதமாகும். இரண்டு சாதனங்களுக்குமிடையிலுள்ளது. இது இரண்டு உற்பததிச் சாதனங்களின சார்பு இடைநிலைப்பிண்டபபொருளில் தங்கியுள்ளது. நுகர்வோனின் சமநோக்குககோட்டை அனுசரித்துள்ள 2 பண்டங்

இரண்டாவது, சம-வெளியீட்டுச்சாதாரணச் சேர்க்கைகளை வரைப்படத்திற் காட்டலாம் :

படம் 3. வகைகோட்டிலுள்ள புள்ளிகள் யாவும், 346 அலகுகளை உற்பத்தி செய்வதறகுப் பயனபடும் மூலதன, தொழிலாளர் சேர்க்கைகளைக காடடுகினறன.

களின் பதிலீட்டு விகிதம் இரண்டு பண்டங்களின் மேலதிகப் பயன்சம்பந்த மான விகிதத்துக்குச் சமம் என்பதை முன்னர் காட்டினோம் (21 ஆம் அத்தியாயத்தின் அனுபந்தம்.)

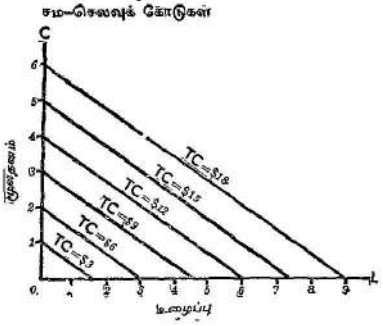
மிகக் குறைந்த விலை நிலைமைகள் :

எனவே குறைந்த செலவுச் சமநிலையைப் பின்வரும் சமன்பாடுகளுள் ஒன்றினால் விளக்கலாம்.

1. இரண்டு உள்ளீடுகளில் எதாவது ஒன்றின் இறுதிநிலைப் பிண்டப் பொருள்களின் விகிதம் அவற்றின் சாதனவிலைகளின் விகிதத்துக்குச் சமமாயிருக்க வேண்டும். அதாவது பதிலீட்டு விகிதம், அல்லது

$$\frac{\text{தொழிலாளர் இறுதிநிலைப் பிண்டப்பொருள்}}{\text{மூலதன இறுதிநிலைப் பிண்டப் பொருள்}} = \frac{\text{தொழிலாளர் விலை}}{\text{மூலதன விலை}}$$

மூன்றாவது சமச்செலவுக் கோடுகள் சமாந்தரமான சம உயரக்கோடுகளாகும்

படம் 4. ஒரு கோடிலுள்ள ஒவ்வொரு புள்ளியும் ஒரே மொத்த விலையைகாட்டும். மாறுத சாதனவிலையிருப்பதனால கோடுகள் நேராயிருகின்றன. தொழிலாளர விலைக்கும் மூலதனவிலைக்குமுள்ள 2 டொ/3 டொ விகிதத்துககேற்ற சரிவு அவறறுகளுண்டு.

2. செலவு செய்த தொகையின் கடைசி டொலரிலிருந்து பெற்ற ஒரு டொலருக்கான இறுதிநிலைப்பிணடப் பொருள் ஒவ்வோர் உற்பத்திச் சாதனத்துக்கும் ஒரே மாதிரியாகவேயிருக்கும். அதாவது,

$$\frac{\text{L இன் இறுதிநிலைப் பிண்டப் பொருள்}}{\text{L இன் விலை}}$$

$$\frac{\text{C யின் இறுதிநிலைப்பிண்டப்பொருள்}}{\text{C யின் விலை}}$$

எத்தனை உள்ளீடாயிருந்தாலும் இது பொருநதும். 2 ஆவது தொடர்பைப் பற்றி இந்த அத்தியாயததின பெரும்பகுதியில் ஆராய்ந்துள்ளோம். இதை 1 இலிருந்தும் பெறலாம்.

மாணக்கன ஸாதாரண அறிவுக்கேற்ற பொருளாதார விளக்கத்தை மனத்திலே கொளளவேண்டும். தன்மீது செலவு செய்யப்பட்ட கடைசி டொலர் ஒவ்வொன்றுக்கும் அதிக விளைவு இடைக்குமாலுல் கம்பெனி தனது செலவைப் புனர்ப்பங்கீடு செய்துகொள்ளும் என்ற உண்மை இதலுல் தெரிய வரும். கடைசியாக குறைந்த செலவுச் சம்பந்தத்தைப் பின்வருமாறு கூறலாம் :

3. உள்ளீட்டு விலைகளும் அவற்றின் இறுதிநிலைப் பிண்டப்பொருள்களும் விகிதசமமாயிருக்க வேண்டும். விகிதத்தைக் காட்டும் சாதனம் இறுதி நிலைச் செலவாகும்.[1]

அதாவது,

உறபததியின MC (இ.செ.) × தொழிலாளரின் இறுதிநிலைப் பிண்டப் பொருள = தொழிலாளர் விலை.

உற்பததியின MC (இ.செ.) × மூலதனத்தின் இறுதிநிலைப் பிண்டப பொருள = மூலதனதின் விலை.

இஃது எததனை வெளியீட்டுக்கும் இவ்வாறேயிருக்கும். 1, 2, 3 க்குரிய குறைநதவிலைத தொடர்புகள எலலாம் சமன. மொத்தச் செலவுக்கோட் டிலேயுளள ஒவ்வொரு தானதிலும் இது சரி. வெளியீடு எப்படியுமி ருககலாம். இவை கமபெனி கடைசியாக எங்கே உற்பததி செய்யவேண்டு மெனபதைக் குறிபபிடா.

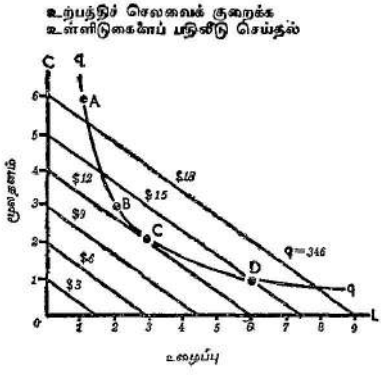
நல்ல இலாப இறுதிநிலை வருமான உற்பத்தி நிலை

இபபோது MR (இ.வ.) = MC (இ.செ.) என்ற நல்ல இலாப நிலையை இதிற் சேர்க்கிறேமம. இறுதிநிலை வருமான உற்பத்தி என்பது இறுதிநிலைப பிண்டப்பொருள × இறுதிநிலைவருமானம் என்ற வரைவிலக்கணத்தை ஞாபகத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேம். இப்போது இறுதிச் சமநிலையியல்பை அடைவதறகு 3 இனகுறைநத விலைச் சமபந்ததையும் நலல இலாபத் தொடாபையும ஒனறு சோககிறேமம. அபபோது தொழிலாளர் இறுதிநிலை வருமானப் பொருள = தொழிலாளர் விலை மூலதன இறுதிநிலைவருமானப் பொருள = மூலதன விலை என எததனை சாதனங்களுககும் சொல்லிக் கொளளலாம்.

பொது அறிவைக் கொண்டு நாம் அனுமானித்த உணமையை வரை படததின மூலமும அடைநதுவிடடோம். அதாவது சந்தைவிலையும் இறுதி நிலை வருமான உறபததியும சமனயிருக்கும் நிலையில் ஒரு சாதனத்தை

1. ஒவ்வொரு டொலருககுமுரிய இறுதிநிலைபபிணடபபொருளானது இறுதிநிலைச செலவு ஒவ்வொனறுககும நிரல் நிறையாக அதாவது 1/MC க்கு என மாயிருககிறது ? எனெனில ஒவ்வொரு டொலருககுமுரிய மேலதிக வெளியீடு, உற்பத்தியின ஒவ்வோ அலருககுமுரிய மேலதிக டொலரைத் தலைமேலாக வைததிருககிறது. இதுவே MC என்பதன தாறபரியம்.

நாலாவது சம உற்பத்திக்கோட்டையனுசரித்து குறைந்த செலவுக்கோட்டை யடைகிறோம் :

படம் 5. சம உற்பத்திகோடு, குறைந்த மொத்தச் செலவுச் சமநிலைக்கோட்டைத் தொடும் (குறுகலிடுச செல்லாத) இடமே குறைந்த விலை வாய்ப்புத்தானம. இநதத் தொடுநிலை எதைக் குறிகிறதெனறால சாதனவிலைகளும இறுதிநிலைப பிண்டப பொருளகளும் (அலலது பதிலீட்டு விகிதங்கள்) விகிதசமமானவையெனபதையே.

மேலும பயனபடுத்த மாடடோம் என்பதாகும். ஒரு கம்பெனியின் உற்பத்திச் சாதனத்துக்குரிய தேவைக்கோட்டில் (பின்னால்) உள்ள தாற்பரியம் இதுவே.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினாக்கள்.

1. உற்பத்தித் தொழிற்பாடென்றாலென்ன? விளக்குக? குறைந்துசெல் வீனவு விதியை இதைக்கொண்டு விளக்குக. உற்பத்திச் சாதனங்கள மூன்று இருந்தால் உற்பத்தித் தொழிற்பாடு என்ன? அதை எப்படி எழுதலாம்?

2. மூலதன விலை 2 டொலரிலிருந்து 3 டொலராக உயர்ந்தால் 4 ஆம் படத்தின் சமாந்தரக்கோடுகளுக்கு என்ன ஆகும்? என் அவை மட்டமாயிருக்கும்? என் இன்னும் சமாந்தரமாயிருக்கின்றன? 5 ஆம் படத்திலுள்ள புதிய குறைந்த செலவுச சமநிலைக்கு என்ன ஆகும்? இது பொது அறிவுக்குப் பொருந்துமா?

3. சம-உற்பத்திக் கோட்டுச் சரிவுக்கும், இறுதி நிலைப்பிண்ட உற்பத்திகளுக்குமுள்ள தொடாபெனன? 5 ஆம் படத்திலுள்ள தொடு தன்மை நிலையும் குறைந்த விலை இறுதிநிலை நிபந்தனைகளும் ஒனறே எனபதைக் காட்டுக. சம உற்பத்திச் சமநிலைக்கோடு மேலிருந்து குழிவாயிராமல் குவிவாயிருந்தால், தொடுநிலை எத்தகைய இடர்ப்பாடுகளை உண்டாக்கும்? (குறிப்பு ; செலவுகள் அதிக மாயிருக்குமா, உச்சமாயிருக்குமா? நீர் இதைப் பற்றி என்ன செய்வீர்?)

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்

உற்பத்திச் சாதனங்களுக்கு விலையிடல் : நிலத்தின் வாடகையும் வேறு வளங்களின் வாடகையும்

பணறிவிலே பெரிது அதனுல்
சோளம் விலையும பெரிது.
நிலத்தின் விலையும் பெரிது.
நிலத்தின விலையேன் பெரிது ?
சோளம் விலே பெரிததனுல்
சோளம் விலையேன பெரிது
பன்றி விலே பெரிததனுல்.

எச். ஜே. டவென்போட்.

உற்பததி உள்ளீடுகளுககு அவசியமான தருவிக்கப்பட்ட தேவைகள், கொடுக்கபபட்ட சநதைச் சாதன விலைகளால் ஒவ்வொரு கம்பெனிக்கும் எவவாறு நிசசயிகபபடுகினறனவெனபதை முந்திய அத்தியாயத்திலிருந்து அறிநதோம. இநத அததியாயததிலே ஆராயப்படும் உற்பத்திச் சாதனத் துக்குச் சநதையிலேயுள்ள ஒனறு சேர்ந்ததேவை எல்லாக் கம்பெனிகள தும் தொழிற்சாலேகளதும் தேவைகளேக் கூட்டுவதால் உண்டாகிறதென பதைக் காடடுவோம். அத்தகைய தேவை அட்டவணேயும், சாதனத்துக் குரிய சப்பிளை அட்டவணேயுமே அச்சாதனத்தின் சந்தை விலேயை நிர்ணயிக் கும. பலவகைச் சாதனங்களே உரிமையாயுடையவர்களின் வருமானப பங்கீட்டைச் சந்தைப பொருளாதாரமே இவ்வாறு நிச்சயிக்கும். இப்பொதுக கொள்கைகளே விளகக நிலவாடகை, வேன வளங்களின் வாடகை என்பன துணேபுரிகினறன. மேல்வரும அத்தியாயங்கள் முக்கியமான வேறுபல உதாரணங்களேயும் எடுத்துககாட்டும.

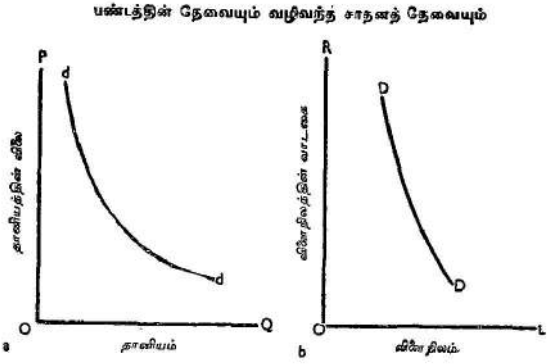
வெளியீட்டுக்கும் ஒவ்வோர் உள்ளீட்டுக்குமுள்ள மொத்த ஒன்றுசேர்ந்த சந்தைத்தேவைக்கோடு.

பண்படட வயல்நிலம் போனற ஓர் உள்ளீட்டுக்கான தேவை நுகர்வோரின் சோளததேவைக் கோட்டிலிருந்து எவ்வாறு பெறப்படுகிறதென்பதைப் படம் 1 காட்டும்.

உரம், தொழிலாளர், எநதிர தளவாடம் என்பவற்றின் விலேகள் மாறு திருகின்றன என்று வைத்துக் கொள்ளேரும். சந்தையிலே நிலவும் ஒவ்வொரு நிலவாடகை விலேயிலும, பலவகைச் சாதனங்களேக் குறைந்த செலவுச் சேர்கையில் எவ்வாறு சேர்கவேண்டு மென்பதையும் சந்தை யிலே போடுவதறகு நல்ல இலாபந் தரக்கூடிய உற்பத்தியை எந்த அளவிற் செய்ய வேண்டுமெனபதையும் எந்தச் சிறிய விவசாயியும் நிச்சயித்துக்

கொள்ளவேண்டும். எனவே ஒவ்வொரு விவசாயியும் நிலத்தின் இறுதி நிலை விளைவு, சந்தை வாடகைக்குச் சமனுயிருக்கும் அளவுக்கு அந்நிலத்தை வாடகைக்குப் பெறுவான்.

சாதனத் தேவை அச்சாதனங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பண்டத் தேவையைப் பொறுத்தது.

படம் 1. விளைநிலம DD (தேதே) இகுகுரிய தருவிகபபட்ட தேவை பண்டமான சோளம dd இன் தேவையிலிருந்து பிறகிறது. dd ஐ மேலே உயாதிஞல DD (தேதே) மேலே உயரும். (dd ஐ நெகிழ்சியறறதாகவும் குதஞநிலையானதாகவுஞ செய்தால DD (தேதே) இகுரும் அதே நிகழும்.)

நாம் ஆராய்வது போட்டி விவசாயம். இதிலே தனி விவசாயி சோளத் தின் சந்தைவிலையைப் பாதிக்கக் கூடிய சகதி வாய்ந்தவனலலன். நிறை போட்டியுள்ள இம்மாதிரித் தொழிலில் சந்தை குழமபிவிடுமென்று எவ ரும் கவலை கொள்ளவேண்டியதில்லை. எனெனில் முநதிய சோள அலகெல்லாம் விற்பனையாகியிருகுமம. எனவே இறுதி நிலை வருமான மும் விலையும் சமனுயிருக்கும. அபபோது இறுதிநிலை வருமான உறபததி = இறுதிநிலைப் பிண்டப் பொருள் × சோளத்தின் விலையாயிருக்கும். இதத கைய நிறைபோட்டியிலிருக்கும பணடசசந்தைகுப பொருளியலாளர், இறுதி நிலை வருமான உற்பத்தியென்ற பெயரை விட்டு விட்டு " இறுதிநிலை உற்பத் தியின் பெறுமதி " என்ற பெயரை வழஙகுவர்.

ஒரு சாதனத்துக்குரிய தேவைக்கும், அதற்குக் காரணமாயுள்ள பண்டத் தின தேவைக்கோட்டுக்குமுள்ள சில சம்பநதநஙகளைக் குறிப்பிடலாம். (இநத உதாரணஙகளை இலேசாக வாசித்து விட்டு மேலே செல்லலாம்).

பண்டத்துக்குரிய தேவை அதிகம் நெகிழ்சியற்றதாயிருந்தால், தொழிலாளருக்குரிய தருவிக்கபபட்ட தேவையும் நெகிழ்சியற்றதா யிருக்கு மென்பதை ஒவ்வொரு தொழிற் சஙகமும நனகு அறியும். பதிற பொருள்கள் இலேசாகக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு பொருளை அல்லது அபபொ ருள் இல்லாமலே சரிக்கட்டப்படக்கூடியதாயுள்ள ஒரு பொருளை உறபத்தி

செய்வோரின் சம்பளங்களை உயர்த்துவதால் அந்த உற்பத்தியிலீடுபட்டிருப் போரின் தொழிலுக்குப் பங்கமுண்டாவது நிச்சயம்.

தொழிற சங்கததலைவர் தமது அனுபவத்தின மூலம் மற்றுமொரு விடயத்தை நன்கு அறிந்திருபபர். ஒரு பண்டத்தின் மொத்த உற்பத்திச் செலவில மிக அற்பமான ஒரு வீதமே சாதனத்தின் செலவாயிருந்தால, அச்சாதனத்துக்கான தேவை அதிக நெகிழ்ச்சியற்றதாயிருக்கும். சிறிய கைத் தொழிற சங்கத்தின தலைவாகள " முக்கியமற்றவர்களாயிருப்பது முகஇ யம " என்று இந்தக கருத்தை வருணித்தனர்.

மற்றெருரு சம்பநதம பினவருமாறு : உறபத்திச் சாதனமொன்றுக்குப் பல தொழில் நுட்பப பதிலீடுகளிருந்தால் அதனுடைய தருவிக்கப்படும் தேவைகளோடு நெகிழ்சசியுடைதாயிருககும். அதனுடைய விலையை உயர்த் தினால் கம்பெனிகள வேறு சாதனங்களைப பதிலீடு செய்ய முந்தும். நீஙகள அவற்றுக்கு விறகககூடிய சாதனஙகளிற் பெரிதளவைக் குறைத் துக கொளளும்.

போட்டிச் சாதனஙகளின சொந்தகாரர் நீர் செய்யும் விலை குறைத்த லுககு ஏற்றவாறு விலை வெட்டைச் செய்தால் உமது சாதனத்துக்கான தேவை நெகிழ்ச்சியற்றதாயிருக்கும். இது நாலாம் சம்பந்தம்.

பணடஙகளுககும் தருவிகபபட்ட சாதனததேவைகளுக்குமுள்ள தொடர் புகள சிக்கலானவை. ஆனபடியால் அவை இலேசிலே மனத்தில் தங்மாட்டா. ஆனல் அவைபறறிச சிந்திபபதறகுப் போதிய அவகாசமிருந்தால் அவை சாதாரணப் பொது அறிவுக்கு உடபடும் விடய மெனபது தெளிவாகும்.

சப்பிளை, தேவை என்பவற்றுல் சாதன விலையை நிச்சயித்தல்.

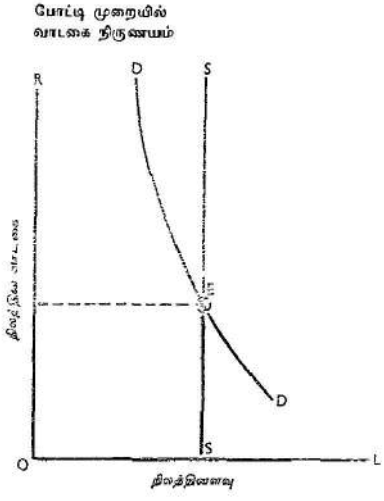
இதுவரை ஒரு சாதனததின தேவைகளோட்டைக் கொண்டே ஆராய்ந் தோம். அதனுடைய சநதைவிலையை தேவையாளருக்குக் கொடுதத விலையா கவே கொணடோம். ஒவ்வொரு சிறிய கம்பெனியும் கொடுக்கும் சாதன விலை எல்லாக கம்பெனிகளாலுமே நிச்சயிக்கப்படுகிறது. சாதனம் பற்றி எல்லாவற்றுகளுமிருக்கும் மொததத் தேவைக் கோடு அதே சாதனத்துக குரிய மொதத சபபிளைகளோடுடன எவ்வாறு செயற்பட்டுச் சந்தை விலையை நிச்சயிகிறதெனபதை இனி ஆராயவோம்.

சோளம விளைநிலமான DD (தேதே) க்குரிய மொத்தத் தேவைக்கோடு படம 2 இல் காணபபடுகிறது. இஃது எல்லாக் கம்பெனிகளுடையவும் தேவைகளைக கூட்டியதொகையாகும்.

நிலத்தைப் பொறுதத வரையில் அதிக விலை இடைத்தால் அதைப் பெருக்கவோ, குறைநத விலை கொடுத்தால் சுருக்கவோ முடியாது. ஏனெ னில் அஃது இயற்கையால மாறுது அமைக்கப்பட்டது (ஆனல் இது முற்றும் உணமையனறு. சேறறு நிலத்தை நல்லநிலமாக மாற்றலாம். நல்ல நிலததை அதிக பயிர்களை உணடாகவிச் சாரமற்றதாக்கலாம்). இருந் தும் நிலத்தை மாற்ற முடியாது ; எனவே நிலத்தின் சப்பிளை நெகிழ்ச்சியற்

றது. இந்தச் சாதனத்தின் விலையை அல்லது விலைவையே சென்ற நூற் றாண்டின் பழம்பொருளியலார் "வாடகை" என்றனர். சாதாரணமாக வாடகை யெனபது, வீடு, மோட்டார் முதலிய பொருளகளைப் பயனபடுத்து வதற்கு ஒரு கால எல்லைக்குக் கொடுக்கும் பணமாகும்.

நிலையான நிலம் தேவைப்படுவோர் கேட்கும் விலையிற் செயற்பட வேண்டும் :

படம் 2. சபபிளையின நிறைவான நெகிழ்ச சியினமை, "தூய பொருளாதார வாடகை" எனவளங்கப படுமொவறைச சிறப்பாக குறிக்கும. தேவை வளைகோடடை SS (சச) வளை கோடு சநதிகுமபோது வாடகை நிச்சயிகபபடும. (நிலம தவிர, எண்ணெம. சுரங்ஙச சொததுக்கள எனபனபறியும வாடகை விடயம கவனிகபபடலாம)

படம் 2 இலே நிலத்துக்குரிய சப்பிளைக்கோடான SS (சச) பூரணமாக நெகிழ்ச் சியற்றதாயிருக்கிறது. எனெனில் அதன் சப்பிளையை மாற்றமுடியாது. தேவைக்கோடும சப்பிளைகோடும் E என்ற தானததிலே ஒன்றையொனறு வெட்டுகினறன. சாதனவிலையை நோகஙித்தான் நிலவாடகை செல்லும். ஏன் ? வாடகையானது சமநிலை விலைகு மேலாக உயருமானால், எலலாக் கம்பெனிகளும் கோரும் நிலத்தொகை, சபபிளை செய்யப்படக்கூடியதாயிருக கும் தொகையிலும் குறைவாகவேயிருக்கும். சில நிலசசொந்தகாரர் தமது நிலத்தை வாடகைககு விட முடியாதிருபபதால் வாடகையைக் குறைபபா. இவவாறே காரணம் கூறிகொண்டால், நிலவாடகையானது சமநிலை வெடடுகுக் கீழே நீண்டகாலதிற்கு இருக்கமாட்டாது. அப்படிக் கீழேயிருக்குமானால் திருப்தி கொள்ளாத கம்பெனிகள, வாடகையை உயர்ததிச் சமநிலைத்தானததுக்குக் கொண்டுவந்து விடும். மொத்தத் தேவை மொத்தச் சப்பிளைக்குச் சமமாக வரகூடிய போட்டி விலையிலே தான் சமநிலை கைகூடும. இநத வகையிலேதான் சப்பிளையும் தேவையும் சாதன விலையை நிர்ணயிகினறன.

நிலச சொநதக்காரர் இந்த வாடகையைப் பெறுவதற்கு நற்குண முடையவனுயிருகவேண்டுமென்ற நியதியில்லை. நிலததின தனமை யைக் கொணடு வாடகை நிர்ணயிக்கபடுகிறதேயல்லாமல் அதன சொந் தக்காரருடைய குணததைக் கொணடன்று.

நிலம பண்படடதாயிருந்தால் கடடாயம நல்ல வாடகை கிடைக்கு மென்று நிசசயமாகக கூறமுடியாது. உதாரணமாக மக்கள் சோளத்துக்குப பதிலாக வேறு பணடஙகளை விரும்பினுல் சோளத்தின விலை இறங்கிவிடும். அப் போது நிலததின தேவை இடபபக்கமாக வீழும. நிலச்சொந்தக் காரா பெறும வாடகைககு என்ன ஆகும் ? சில காலததின் பின்னர் நில வாடகை புதிய தொரு சமநிலையை அடையும். இது நிலத்தின் பண்போ அதல சொநதககாரருடைய பண்போ குறைந்ததனுல ஏறபடுவதனறு. சாதனத தேவை, சபபளை என்பன சந்திககும் தானம் மாறுகிறதனுலேயே ஏறபடுவதாகும்.

நிலம போன்ற உறபத்திச் சாதனம் "தனிப்பொருளாதார வாடகை" யைப பெறுகிறது. அதற்குப் பல காரணங்களுண்டு. (1) அதனுடைய மொததச சபபளை நெகிழச்சியற்றதாயிருக்கிறது. (2) தறபோதைக்கு நாம் அநத நிலததிலே கருமபோ, வேறு பயிரோ செயகைபணண முடியாதெனக் கொளவோம. 1800 ஆம் ஆணடையடுத்த காலத்தில, அடம ஸ்மிதின் சிடரான டேவிட ரிககாடோ அத்தகையதொரு நெகிழ்ச்சியற்ற சாதனத் தின சபபளை பற்றிப் பினவருமாறு கூறினுர் ; – சோளவிளை நிலததின் விலை அதிகரிதததனுலேதான சேளததுககு விலை கூடியிருககிறதெனக கூறுவது பொருநதாது. எதிரகூற்றே பொருத்தமுடையது. சோளத்தின் விலை அதிகரிதததாலேதான சோள விளை நிலததின் விலை கூடியிருககிறது : மொத்தச் சப்பளை நெகிழ்சசியறறிருபபதால போட்டியில் என்ன விலை அதறகுக் கொடுககபபடுகிறதோ அதறகேறற மாதிரி நிலத்தில் விளைவு செயயபபடும. எனவே நிலததின பெறுமதி விலைபொருளின் பெறுமதி மூலமே நிணயிக்கபபடுகிறது. எதிரமுறையாகவனறு.[1]

வாடகையும் செலவுகளும் : வெளிப்படைப்பயனும் மறைபயனும்.

உற்பததிச செலவிலே, வாடைக சேரமாட்டாதெனச் சில பொருளிய லறிஞா கூறத தலைப்பட்டனர். கடைசிப்பந்தியினபடி இநதக் கூறறிலே ஓரளவு உணமையுணடெனக் காணலாம. ஆனுல இ.ந்து ஆபத்தான கூறறு. சோளச சாகுபடியில நீா இறஙகவிரும்பினுல மற்ற முதலாளிகளைப்

[1] பொருளாதார வாடகை என நிலசாதனத்தின விளைவை மாத்திரம் கூறிக்கொள்ள முடியாது. சமபளக கொடுபபனவின பெரும்பகுதி "தனிவாடகை" யாயிருககும். ஓா உதாரணம தேவையானுல 28 ஆம அதிகாயததைப பாரக்க. குறுநதவணையிலே இயநதிரம் அலலது இயநதிரத் தளவாடம மாறுத நிலையிலிருககலாம , நீா மினசாரயநதிரத் தளவாடம் அமைக அதிக நாடசெலலும. அது தேயமானமடையும நாடசெலலும். தறகாலிகமாக நிலை யாயுளள சபபினையிலிருககும ஒரு சாதனத்தைப பயனபடுத்துதல் போலி வாடகை எனப்படும். எனெனில நெடுநதவணையில அதன சபபளை நிலையாயிருககாது.

போலவே நிலமுதலாளிக்கும் வாடகை கொடுக்கவேண்டுமென்பதை உணர்வீர். வாடகை கொடுக்கமுடியாவிட்டால் நீர் சோளம் சாகுபடி செய்யும் தொழிலை நிறுத்த வேண்டும். உமது சொந்த நிலத்தில் சாகுபடி செயதாலும், உமது உற்பதத்திச் செலவிலே வாடகையைச் சேர்த்துக்கொள்வீர். உமது மற்றச் செலவுகளையெல்லாம் கொடுத்து ஒழித்தபினனர் உமக்கும் சம்பளம் கொடுப்பீர். இது, நீர் வேறு இடங்களிற் பெறக்கூடிய சம்பளமாயிருக்கும். எலலாம் கொடுத்த பின்னர் உமது நிலத்துக்குரிய சந்தை வாடகைக்குச் சமமான பணமாவது மிஞ்சவேணடும். அப்படி இல்லாவிடில் உமது நிலத்தைப் பகிரங்கச் சந்தையிலே வாடகைக்கு விட்டுவிடு, நீர் வேறுயாருக காவது வேலைசெய்வது நல்லதென உமக்குத் தோன்றலாம்.

ஒருவன் தனக்குக் கொடுத்துக்கொள்ளும் வாடகையைப பொருளியல லறிஞர் சிலசமயம் "மறைமுக வாடகை" எனக் கூறுவர். மற்றச் செலவுகளைப போலவே மறைமுக வாடகையும் நெடுந்தவணைப் போட்டிச் செலவுடன் சேர்ந்தது. மறைமுகச் சம்பளம், மறைமுக வட்டி என்பனவும அப்படிப் பட்டனவே. இதுபறறி வாசகர் 22 ஆம் அத்தியாயத்தைப பாக்கலாம்.

வாடகையும் செலவுகளும் : கொள்கைகளின் சார்பு உண்மை.

சமூகத்தின் உற்பத்திச் செலவிலே வாடகை சேர்க்கப்படமாடடாதெனச் சில பொருளியலறிஞர் வாதிக்கும்போது அவர்களுடைய நோக்கமெனன ? அவர்கள் சொல்லுவது இது : ஒரு சமூகத்துக்குக குறைந்தவிலையிலேனும கொடுகக்படும் நெகிழ்ச்சியற்ற சாதனத்தால் வரும் வருமானமே வாடகையானபடியால், அது நிகழும் முறை பின்வருமாறு : "நிலவாடகையை நிச்சயிப்பவை பணடஙகளின விலையே. நிலவாடகை பண்டங்களின் விலையை நிச்சயிபபதில்லை".

நாம் நமது பழைய சத்துருவான "சோக்கைப போலியைத" தவிர்க்க வேணடும். ஒவ்வொரு கம்பெனிக்கும் உற்பத்திச் செலவாகத தோன்றுவது, தொழில் முழுவதற்கும் தருவிக்கப்பட்ட விலை தீமானிக்கப பட்ட செலவாகவிருக்குமனறி, விலை தீர்மானிககும் செலவாயிராது. சோளம் பயிர் செய்தல, பல தொழில்களில் ஒனறுயிருக்கிறதெனவும், அத்தொழில்கள அதே நிலத்தைப பயன்படுத்துகினறனவெனவும் கொள்வோம். அப்போது ஒவ்வொரு சிறிய தொழிலுக்கும, சப்பிளைக் கோடு முற்றுகக் கிடை நிலையாகவோ, நெகிழ்சியுடையதாகவோ காணப்படலாம். இ.ஃது எனென்றால் ஒரு தொழிலானது மொததச் சந்தையில் மிகச் சிறியதொரு பகுதியாய் நிலவாடகையைப் பாதிக்க முடியாததாயிருப்பதனலெனலாம்.

அந்தத் தொழில் சார்பான நோக்கே உமக்குண்டென வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது தானியத்தின் விலையை நிலந்தான் நிச்சயிக்கிறதெனக் கூறமுடியுமா ? அல்லது ரை தானியத்தின் விலைதான இதனுடைய விலையை நிச்சயிப்பதாகத் தோன்றுமா ? நிலந்தான் தானியதின் விலையை

நிசசயிக்கிறதென இந்தச சந்தர்ப்பத்திலே கூறலாம். சிறிய தொழில, சாதனமொனறின் மிகக குறைவான தொகையைப் பயன் படுததுகிறது. அபபோது சாதனவிலை பண்டத்தின் விலையை நிச்சயிப் பதில முகிய பஙகெடுககும். எதிரமுறையாக இருக்கமாட்டாது. அதே சமயம் பொருளாதாரததை முழுமையாக, நோக்குமிடதது, மொத்தத தொகை நெகிழ்சசியற்றதாயிருககும ஒரு சாதனத்தின வாடகை, பலவகை உற்பத்திப் பொருளகளின் மதிபபுககுக் காரணமாயில்லாமல காரியமா யிருககுமெனக் கூறலாம. சமூகத்துககு நெகிழச்சியறற முறையில சபபினையுடையதாக ஒரு சாதனமிருந்தாலும், இதனுடைய சநதர்ப்பச் செலவு மறறத தொழிலகளுககோ கமபெனிகளுக்கோ பயனுடையதாயிருத்தலை நாம கருததிற கொள்ள வேணடும. (இந்த அததியாயததின ஆரமபத திலே காடடிய டவெனபோட் கவிதை இவற்றை யெலலாம குறிபபாக உணாததுகிறது.)

வாடகை, விலையை நிசசயிககும ரெலவா, இல்லையா எனபது நாம கொணட அபிபபிராயததைப் பொறுத்ததாகும.

ஹென்றி ஜோர்ஜின் தனிவரி இயக்கம் : நில வரி ''மேல்மிச்சம்''.

பததொனபதாம நூறறுணடின் கடைபிப பகுதியிலே அமெரிககாவில மேறகு எலலையொனறு இருந்து வந்தது. ஐரோபபாவிலிருநது மேனமேலும் குடிகள வநது குடியேறியதால ஒவ்வோ ஏககா நிலத்தையும செயகை பண்ண மேலும மேலும தொழிலாளா இடைதது வநதனர். ஒரு வகையில நிலமானது அதிக விளைவுடையதாயிற்று. அதனுடைய போடடி வாடகை மதிபபு உயாநதது. நிலததில முதலீடு செயயும அதிட்டமுளளவாகளுக்கு இதனால நல்ல இலாபமுணடாயிறறு.

விவசாயததில மாததிரமன்று. மதிய மேறகில இன்றும் ஜீவந தராயிருபபோ சிலா படடினஙகள எபபோது ஆரமபித்தன எனபதை ஞாபகபபடுததக்கூடியவராயிருகினறனர். 80 வருடதுக்கு முனனர் லடேட் அணட் மடிசன என்ற இடததிலுள்ள மூலைபபிரதேசம் பிறகாலத திலே பெரிய நகரமாகுமெனறு அவாகள தீர்க்க தரிசனமுடையவராயிருந் திருநதால, அவாகள இனறு பெரிய தனவந்தராயிருபபா.

வளமானவிளைநிலஙகள நல்ல வாடகை பெறுவதுபோலவே நல்ல கேந் திரத் தானஙகளிலே அமைந்த நிலங்களும நலல வாடகையைப் பெறும். நல்ல அதிட முளள இந்த நிலச்சொநதகாரருக்கு இம்மாதிரி "உழைப் பின்றிக் கிடைக்கும் ஊதியம்" நியாயமானதா வெனப் பலர் அதிசயப் பட்டனர். பொருளியலைப பற்றி அதிக மதிப்புவைத்திருந்த ஹென்றி ஜோர்ஜ் என்பவா, இககருத்துக்களையெலலாம் உள்ளடக்கிய தனிவரி இயக்கம் என ஒனறை உருவாக்கினர். இந்த இயக்கத்தை 50 ஆணடுக்கு முன்னர் பலர் ஆதரித்தனர். இன்றும் இதை ஆதரிப்பவர் சிலர் உளர். 1886 இல் ஜோர்ஜ நியூயோர்க்கின் நகராண்மைத்தலைவரகத் தெரிவுசெய்யப்

பட்டார். இனறு தனி வரியை ஆதரிககும் ஒருவர் இவ்வாறு தெரிவு செய்யப்படுவது துர்லபம். ஹென்றி ஜோர்ஜ் முன்னேற்றமும வறுமையும் எனற ஒரு நூலே எழுதினார். இஃது இலடசகணககிலே விலைப்பட்டது.

இத்தகைய அரசியல் இயக்கத்தின நன்மை தீமைகளை பறறி ஆராயவதறகு இஃது இடமன்று. ஆனால இக்கொளகையின முகியமான தோர் அமிசதனை—அதாவது நிலவரியானது மேல்மிச்சமான நிலையிலிருபபதால அதனமீது கடும்வரி விதிதாநால் அதனால உறபததி ஆவம பங்கபபட மாடடாது எனபதை—பகிரதல, தீர்வையிடல எனபதன ஒரு கொளகையை விளக்க இஙகே ஆராயலாம்.

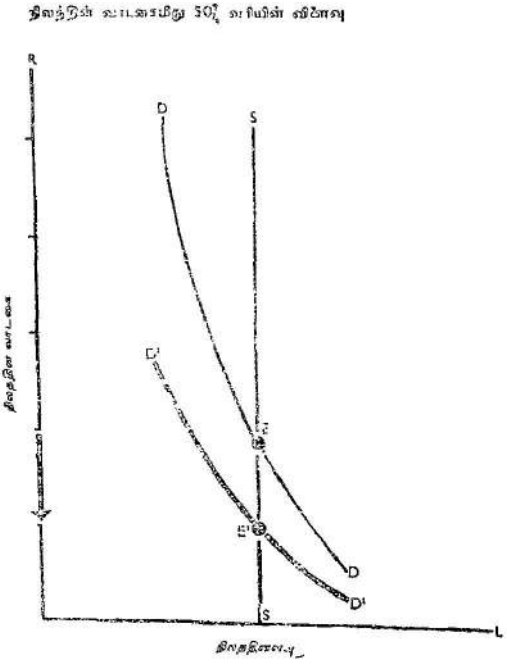
படம 3 இல E எனற தானத்திலேயுளளதுபோலச சபலியும் தேவையும ஒரு சமநிலையையுளடாகுகினறன எனவைதறுக்கொளவோம. எல்லா நில வரிகளிலும 50 வீத வரியை விதிததால எனன நடககும? நாம் கட்டிடஙகளை மீதோ சீராதிருதத முயறசிகளமீதோ வரிவிதிககவிலலை. அப படிச் செயதால கடடிட வேலைகளை அது பாதிககும. இயறகையிலேயே மாறுமல இருக்கும விவசாய நிலததினதும படடினச் சாபான நிலத திறனும தானஙகளின வருவாயமீதே வரி விதிகபபடும். இதனால நிலக கலை பிடிதது விடலாமெனபது கொளளபபடுகிறது.

நிலததேவைக கோடடிலே மாறறம எதுவும ஏறபடவிலலை. ஒரே அளவு நிலததுககு ஒரே அளவு பணததை முனபோலக கமபெனிகள கொடுக்கச் சிததமாயிருகினறன. நிலசசபலிை மாறுதிருக்கையில் அவறறுக்கு வழஙகும சாதனவிலை இபபொழுதும் பழைய குறுககு வெடடிலே E இல தான இருககும. ஏன? சபலியில மாறறமிலலை. தேவையிலும மாறற முண்டாகவிலலை. முனனிருநத விலைககு உயாவான விலையில சில நிலஙகளுகக இராகபபோகாமலபோகாது. எனவே போட்டி வாடகைகளை நிலததை பயனபடுததுவோர விடயததில நிரந்தரமாக உயாதத முடியாது.

விவசாயி கொடுபபதும், நிலசசொநதக்காரன் வாஙகுவதும் இரு வேறு விடயங்கள.

நிலசசொந்தாககாரரைப பொறுத்தவரையில அரசாங்கம் 50 வீத வெடடை வசூல செயய இறஙகியதும, DD (தேதே) யிலிருந்து D'D' (தே'தே') க்கு தெறிய தேலை இறஙகிய பொழுது சொநதககாரருககு எபபடியிருகுமோ அதறகு அகல விலைவையே உளளடாகும. நிலசசொநதககாரனின சமநிலை பெருவாம் (வரிகழிதததின்) இபபோது E' வரையே உயாநதுளளது. அதாவது E யில் அரைபபஙகு உயாவாயுளளது. வரி முழுவதும, நெகிழசியறற சபலியெயிலுளள சாதனச் சொநதககாராமீது சுமததப பட்டுளளது. சொநதக்காரா இதை விரும்பமாட்டார. ஆனால போடடியிலே அவாகள இதைபபறறி ஒனறுஞ் செய்ய முடியாத நிலையிலிருபபர. மொததச சபலியை அவர்களால் மாறறமுடியாது. பெறகூடியது எதுவோ அதை உத்தேசிதது நிலத்தைச் செயகைபணண வேண்டும்.

நிலையான நிலத்துக்குள்ள வரி நிலப்பிரபுக்கள் மீது சுமத்தப்படுகிறது ; வாடகை மாத்திரம் கடைந்தெடுக்கப்படுகிறது :

படம் 3. நிலையான நிலத்தினமீதுள்ள வரி நிலத்தைப பயன்படுத்துவோர் கொடுக்கும வாடகையை E இல மாறாமல விடுகிறது. ஆனால நிலசொந்தக்காரருக்குரிய வாடகையை E′ வரை குறைகிறது (நிலசொந்தக்காரா எனன செய்யலாம்? குறைந்தவருவாயைப பெறுகிகொண்டு பேசாமலிருக்க வேண்டியதே.)

நிலச் சொந்தக்காரருடைய வருவாயில் ஒரு பகுதியை எடுத்துக்கொள வது நல்லதா இலலையா என்பது வேறுவிடயம். மறற முதலீட்டுக்கார ருக்கு நிலசொந்தக்காரர் எந்த அளவிலே விதியாசமானவர்கள என வாகாளர் கேட்கலாம். மண் எணணெய், நிலக் கனிபபொருள்கள், முதலிய இயற்கைப் பொருள்களைக்கொண்டு எவரும் இலாபம் பெறவிடக் கூடாது எனப் பலர் கருதலாம். ஆனால் இவை அரசியற் பிரச்சினைகள். இவறறை இங்கே ஆராயவேண்டியதில்லை. ஆனால் பொருததமான விடயம் என்னவெனறால், மொததச் சபபினை பூரணமாக நெகிழ்சசியற்றதாயுள்ள உறபததிச் சாதனம மீது இதே போன்ற 50 வீத வரியை சுமத்தினால், அது போடடிச் சந்தையிலேயுள்ள சாதனவிலைகளைப் பாதிக்கும என்பதே. ஓரள வுக்கு உற்பத்திக் கோலத்தை இந்த வரி மாறறும். பலவிலே ஒரு பகுதியை

அது சாதனத்தைப் பயன்படுத்துவோர் மீதும், நுகர்வோர்மீதும் சுமத்தும் உதாரணமாக ஒரே எக்கர் நிலத்தின மீது கோதுமைச் செய்கைக்கு ஒரு வரியையும சோளச் செய்கைக்கு மறறொரு வரியையும் விதிததால், இது கோதுமை விலையில் மாறறததையுண்டாக்கும். இது சோளத்தோடு சாத் திபபார்க்கும் அளவுக்கு மாற்றத்தைக் காட்டும்.

எந்த ஒரு சாதனத்துக்கும் சப்பிளையும் தேவையும்

நில வாடகையை சபபிளை, தேவையென்பவற்றுல் போட்டி முறையில் நிச்சயிததல் எந்த ஓர் உற்பததிச் சாதனததுக்கும் பொருத்தமான பொது ஆராய்சசிககு ஓர் உதாரணமாகும. போட்டிச் சந்தையிலே ஓர் எந்திரக் கலப்பையின் வார வாடகையை எவ்வாறு நிச்சயிபபது? எலலாக கம்பெனி களுக்கும் தேவைப்படும் எந்திரக்கலப்பையின் மொத்தத்தை முதலில் எடுபபோம். (இந்த தருவிகபபடட தேவைகளின் பினனுல் இறுதிநிலை வருமானப் பொருள் சலுகைகளுமுணடு. கடந்த அததியாயத்திலே இதைக் குறிப்பிட்டோம். ஆனுல் இந்த ஆராய்ச்சி எமககு இபபோது தேவை யில்லை. எனெனில் நாம் இநதச் சாதனததுக்குள்ள மொத்தச் சநதைத் தேவையையே கவனிககிறோம்).

படம் 4 இலே காட்டிய DD (தேதே) கோட்டுடன SS (ச.ச.) போன்ற சப்பிளைக் கோடு அவசியம். சபபிளைக் கோடு நிலைக்குத்தாயிருகக வேணடிய அவசியமில்லை. அஃது இப்போது நெகிழ்ச்சியுடையதாய் வடகிழக்கை நோக்கி உயர்வதாயிருக்கும். அஃது எந்திரக்கலப்பை விடயத்திலே உற்பத்தியின் இறுதிநிலைச் செலவில தங்கியிருககும. உற்பத்திச் சாதனம தொழிலாளரா யிருந்தால் சம்பளம உயர உயர குறைந்த மணி நேரத்துககு வேலை செய்தாற் போது மென மககள் கருதுவர். அதனுல் SS (ச.ச.) கோடு பின்னுக்கி வடமேறகாகக் குததுநிலையிலிருநது மாறி வளையலாம். முனனுக்கி நிமிாநது செல்ல மாடடாது.

எனினும சப்பிளைக்கோடானது நிலைக்குத்தாக நெகிழ்ச்சியற்றதாகவோ, நேர்க்கணியமாய் நெகிழ்ச்சியுடையதாகவோ எதிர்க்கணியமாய் நெகிழ்ச்சி யுடையதாகவோ இருந்தாலும, படம் 4 இல் உள்ளது போனற SS (ச.ச.) கோடு இருந்தே தீரும். தேவைக்கோடும சபபிளைக்கோடும் ஒனறையொன்று வெடடும்போது இறுதியான சமநிலைச் சாதனவிலை நிர்ணயிக்கப்படும். சாதனத்தின் தேவைக்கோடு மேலே உயர்ந்தால் அதன் சந்தை விலை உயரும். ஆனுல் மறுபுறம் எந்த ஒரு சாதனத்தின் சபபிளையும் அதிகரித்து அதன கோடு வலமாக நகர்ந்தால், சாதனவிலை வீழ்ச்சிய டையும்.

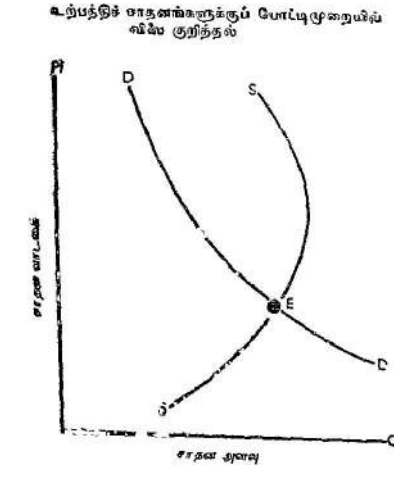
போட்டியுள்ள சந்தைப் பொருளாதாரத்திலே சாதனவிலைகளும், வரு மானப் பங்கீடும் கண்டபடி நிச்சயஞ செய்யப்படுவதில்லை. சப்பிளை, தேவை சம்பந்தமான விசேட சக்திகளுமுணடு. அவை வாங்கும் சகதியுள்ள மக களால் விரும்பப்படும் பண்டங்களை உற்பததி செய்வதில் மிகப பயன்படும் அருந்தலான சாதனங்களுக்கு உயர்ந்த வருவாயை உண்டாக்கும்வகையில்

தொழிற்படும். ஒரு சாதனத்தின் தொகை அதிகரித்து அஃது அதிகம கிடைக்கக்கூடியதாயிருந்தால், அல்லது அதற்குப பதிலாக வேறு சாதனங களை கிடைத்தால அலலது குறிதத ஒரு சாதனத்தைக் கொண்டு நன்றுக உற்டததி செயயக் கூடிய பணடததை மககள விரும்பாது விட்டால் விலையா னது வீழசசியடையும். போடடிதான கொடுகிறது. போட்டிதான் எடுகிறது.

சாதனத்துக்கு விலையிடலும், திறமையும்

யாருகக உற்பததி எனற சமூகப் பிரசினையைப் போட்டி வடிவிலுள்ள சப்பிளையும தேவையும் நிச்சயம செய்கின்றன. இந்தப் பகிர்வுப் பிரச்சினைக்குக கொடுக்கபபடும விடையை நாம் விரும்பினாலென்ன விரும்பாவிடடாலென்ன —வாடகை விடயததிலே ஹெனறி ஜோஜ விரும்பவிலலை—அது சமூகத்திற காக எவவாறு உறபததி செய்வது எனற பிரசசினையைத் தீர்ப்பதறகு திறமை யான வழியை வகுக்கிறது எனபதை நாம ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

சாதனச் சப்பிளையும் தருவிக்கப்பட்ட தேவையுமான இரண்டுஞ் சேர்ந்து வருமானப் பகிர்வை நிச்சயிக்கின்றன :

படம் 4. தேசிய வருமானத்திலே நிலத்தின பங்கு அதன வாடகை உயாநதால், உயரும. போடடிச சநதையிலே நுனை தொழிறபயிறசியுடைய தொழிலாளரின பங்கும அபபயிறசியிலலாத் தொழிலாளரிலை பங்கும சாதனசபபிளை தேவை என்பவை தமமுட செயறபடுவதால நிசசயிகபபடுகின றன. எநதச சாதனதிறகும இவவிதி பொருநதும.

இவ்வாறு சநதைகளிலே பணடஙகளுக்கும, சாதனஙகளுக்கும் தேவை யும் சபபிளையுமிருபபதால, நிலம அதிகமும தொழிலாளர குறைவாகவு முளள அமெரிகாவிலே பரநத விவசாயம் நடைகெறுகிறது. நிலததோடு சார்ததிப பார்க்கும் போது அதிக மககள வசிகக்கும ஐரோப்பாவிலும் ஆசியாவிலும செறிவான விவசாயம அதிகமாக நடைபெறுகிறது. இஃது ஏன ? அரசாஙகம் திட்டமிட்டபடியினலா ? இலலை. சநதை விலை குறிப்பிடு தலே திறமையான " எவவாறு உறபததி " எனபதை உணடாக்குகிறது.

இங்கே நிலத்தை மலிவாக வெந்தீசில் போடவேண்டும். தொழிலாளருக்கு அதிக கிராகி உண்டு. எனவே ஒவ்வொரு விவசாயியும தான் முறிவடையாமலிருப்படதற்காகத் தொழிலாளிக்குப பதிலாக நிலததைச் சோத்துச் கொள்ளுகிறன். இது அவனுடை குறைந்த செலவுச் சாதனச் சோக்கை. வெளிநாடுகளிலே மலிவான தொழிலாளர் கிடைக்கினறனர். அதனல் நிலததுக்குப் பதிலீடு செய்யபபடுகிறது : (இஙகே தொழிலாளா அருந்தலாயிருகிறகடியால், அதிக கவனஞ் செலுததி வளர்கக வேண்டிய காயகறிகளுக்கு விலை அதிகம். பெருவாரியாகச் செய்யக்கூடியவறறுக்கு விலை குறைவு. இதனல் பணடஙகளின விலை ஏற மலிவான பண்டஙகளுப பதிலாகப பயன்படுத்துகிறோம். வெளிநாடுகளிலே இதற்கு எதிமாறுக நடகிறது. எனவே விலையிடும திட்டம் நலல பணடப் பதிலீட்டையும் நல்ல சாதனப்பதிலீட்டையுமே குறிக்கும.)

வாடகை விதிப்பதனுல ஒரு கடமை நிறைவேறறபபடுகிறதென்பதை இப்போதாவது உணர்கிறீர்களா ? அதன ஒரு பகுதியைப் பினனர் வரி மூலம் எடுததபோதிலும் இது நடைபெறுகிறது. உலகிலுளள சில இனனல்கள், சரியான வாடகையை விதிப்பதறகு வழியில்லாதிருப்பதாலேயே உண்டாகின்றனவென்பதை நீா அறிவீர். அதற்குச் சில உதாரணஙகள் :

1. கடல எலலார்க்கும பொதுவானது. அதனைப் பயனபடுததுவதற்கு வாடகையிலலை. எலலாமீனும் அற்றுப் போகுமவரை எலலாரும அதில் மீன்பிடிகக்லாம். ஆனல் வியாபாரமுறையில் மீன்பிடிபபோருக்கு வாடகை விதிததால், மீனபிடிகாரர் உட்பட எல்லாருக்கும நனமையுண்டு. புறப் பொருளாதார அழிவுபற்றி 22 ஆம் அததியாயததில ஆராய்ந்ததை ஞாபகஞ செய்க. ஐயோவாக் கம நிலஙகளைத் தொழிலாளர் வாடகையினை நிப பயனபடுதத விடுவதால் சமூகத்தின திறமை குறையும எனபதைக் காட்டுக.

2. வாரமுடிவு காலஙகளிலும, காலை மாலைகளிலும் நமது வீதிகளிலே போக்குவரதது அதிகம். அதறகு வாடகையோ விதிகக முடியாது. எனவே சாயப்பிலே பொருள வாஙகச் செலவோரும், சாரததியஞ் செய்வதால் இன்பம் பெறுதலாகளும, நெருகமில்லாத நேரங்களிலே வீதிகளைப் பயன்படுத்துமாறு செய்ய வேணடும்.

3. பொலிஸ்காரர் கார்களை ஒதுக்குமிடஙகளில வரி வசூல் செய்தாலும், அவ்வாறு வரும் வருமானம் பொலிஸ்காரா சம்பளத்தைக் கொடுபப தறகே காணுது. எனவே அத்தகைய வாடகைகளை உயாத்தினுல மக்கள் கார் ஒதுககு மிடஙகளை நியாயமாகப பயனபடுததுவர்.

திறமையாக எவ்வாறு உற்பததி செய்யலாம் எனபதை அடைய வாடகை விதிப்பது எவ்வாறு துணைபுரியும் என்பதறகு வேறு உதாரணங்களைக் கொடுக்கலாம். இதிலே யாருக்கு உற்பததி எனபது ஒழுக்கமுறையிலே மபகததைக் கொடுக்கக்கூடியதாயிருக்கலாம். ஆனல் விடயத்தை விளக்கி விட்டோம்

முடிவுகள் : நிலவாடகையை நிச்சயிக்கும் பொதுக் கொள்கைகளோ எல்லா உள்ளீடுகளின விலையையும நிச்சயிகக உதவுகின்றன. சூடடிககும் எநதிரஙகள, மோட்டர் வாகனஙகள் எனபவறறின் வாடகைகள் எலலாம் இவவாறே நிச்சயிக்கப்படுகினறன. ஒருவனுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளமும் ஒருவகையில அவனைப் பயன்படுத்துவதறகுக் கொடுககும் வாடகையே. இது சற்று நூதனமாயிருக்கலாம. தொழிலாளரைவாடைக்கு அமர்த்தும் ஒவவொரு ஒபபந்தமும் குறித்த ஒருகால எல்லைக்குரிய தாகும. நிலத்தை ஒரு சேர வாஙகி விடடால வாடகை கொடுக்க வேணடியதிலலை. ஆனால் தொழிலாளரை அவவாறு வாஙகிவிட முடியாது. நமது சமூகததில அநத வழக்கமிலலை. தொழிலாளரை வாடகைக்கமர்த்தலாம். அவாகளுகுகுக் கொடுககும் சமபள விகிதம உணமையில் வாடகையே.

அடுதத அத்தியாயததிலே சமபளம் சமபநதமாகவும், தொழிற் சநதை சமபநதமாகவுமுளள விசேப பிரச்சினைகள ஆராயபபடும். 29 ஆம் அததியாயததிலே மூலதனம, வடடி எனபவை ஆராயபபடும். இவை வாடகைகளோ பயனபடுததறகோ இடைகககூடிய நெடுபயன பொருள்களின சப்பிளையை நிச்சயிக்க முக்கியமானவையெனபது காட்டபபடும்.

சுருக்கம்

1. சாதனததேவைக்கோடுகள பணடத தேவைக்கோடுகளிலிருந்தே பெறப்படுகினறன. பிந்தியவை உயர்ந்தால முந்தியவையும் உயரும். இவறறை விடச் சிகலானவையும், பொது அறிவுககேறறவையுமான பரஸ்பரத் தொடர்புகளுமுண்டு.

2. கமபெனிகளின் சாதன மொததத் தேவையைப் பெறுவதற்கு அவறறின வருவிக்கப்பட்ட தேவைகளையெல்லாம் கூட்ட வேண்டும. சாதனதின குறிப்பிட்ட சபபிளைக் கோடையும இதனோடு சேர்ததால சமநிலைக் குறுக்கு வெடடை நிச்சயிகக்லாம். உற்பத்திச் சாதனத்தின சமநிலைச் சந்தைவிலையில, தேவைபபட தொகையும் விநியோகிகபபட்ட தொகையும் சமனுயிருகும. அஙகே மாததிரம் சாதனவிலை மாறமாட்டாது. சமநிலை விலைகரு மேலே எந்த இடததிலும. விநியோகத்தர் சநதையைக் கீழறுக்க விரும்புவா. அதனால் விலை வீழ்சசியடையும. சமநிலைவிலைக்குக் கீழே எநத இடததிலும தேவையாளர் விலையை உயாத்தப பாபபர். அதனால் சமநிலை மறுபடி தாபிகபபடும.

3. இயறகை நிலததின மாறுத அளவு உருசிகரமானதொரு சந்தாபம். அஙகே சபபிளைககோடு நேர்கருததாகவும், நெகிழ்சசியற்றதாகவுமிருகிறது. இத்தகைய தனி வாடகை விடயதில, போடடியானது இபபோதும் சமநிலைச சநதைவாடகையை நிர்ணயிக்கும். ஆனால இதில் செலவு அமிச மொன்றைச சந்திக்கிறேரும். அது விலை நிச்சயிக்கப்பட்டதாயிருக்குமே அனறி விலையை நிச்சயிபபதாயிருக்க மாட்டாது. நிலவாடகையானது பூரணமாக்கப்பட்ட பண்டங்களுக்கான சந்தைவிலையின காரியமேயன்றி அவறறின் காரணமன்று. ஆனால் ஒரு விடயத்தை நாம் மறக்ககூடாது. அதாவது

நிலத்துக்கான மொத்தத் தேவையைப் பாதிக்கச சக்தியற்ற சிறிய கம் பெனி அல்லது தொழில் விடயத்தில், வாடகையானது மறைமுகமாகவோ வெளிப்படையாகவோ உற்பத்திச் செலவில் மற்றச் செலவுகளைப போலச் சேர்ந்து கொள்ளும். அத்தகைய சிறிய தொழிலுக்கு வாடகையென்பது நிலத்தைவேறு இடத்தில் பயன்படுத்தும் சந்தர்ப்பச் செலவாகவே காணப் படும். மற்றச் செலவு அமிசங்களைப் போலவே இதுவும் விலையை நிர்ண யிக்கும் ஒரு காரணமாகும்.

சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நெகிழ்ச்சியற்றதாய விநியோகிக்கப் படும் சாதனத்தின் வாடகை தேசிய வருமானத்திலே அச்சாதனத்தின் முழு டொலர் மதிப்புக்குச் சமமாய்ச் சேர்க்கபபடும். ஆனால் காசென்ற திரைக்குக் கீழே இந்தச் சாதனம் குறைநத செலவுக்கு வேலை செய்ய வேண்டியேறபட்டால் செய்யும். அந்தவகையிலே அதன பயன் "மேல் மிச்ச" மானதாயிருக்குமே யன்றி அந்தச சாதனத்தின சப்பிளையைத தூண் டக்கூடிய பிரதியுபகாரமாயிருக்க மாட்டாது. ஹெனறி ஜோர்ஜின் தனி வரிக்கொளகைக்கு இதுவே அடிப்படை. அது நிலமதிப்பினலுலுண்டாகும் உழையாத வருமானத்தின் மீது வரிவிதிபபதையே நோக்கமாகக் கொண் டது. நுகர்வோன மீது சமத்தாமலும் உற்பத்தியைப்பாதிக்காமலும் இநதவரி விதிக்கப்படுகிறது.

4. யாருக்கு உறபத்தி என்ற பிரச்சினைக்குக் கொடுக்கும் விடையிலடங் கிய ஒழுகலாற்று நுணுக்கத்தைப்பற்றிச் சிலர் என்ன நினைததாலும், நிறை போடடியின் கீழே சரியான சாதன விலையிடல், சமூகததின எப்படி உற் பத்தி என்ற பிரச்சினைக்கு நல்ல தீர்வு காணகிறது. வாடகை வாங்கா விட்டால் அது பல சந்தர்ப்பங்களிலே திறமையற்ற நெருக்கத்தை உண் டாக்கும்.

5. நிலம் தவிர்ந்த மறறச் சேவைகளின போடடி விலை நிர்ணயததை விளகக சப்பிளை, தேவை என்பவற்றின் பொதுக் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்த லாம. சாதாரண வழக்கிலே வாடகையென்றால் எந்த உள்ளீடாயிருந்தா லும் அதைப் பயன்படுத்த அதறகுக் கொடுக்கப்படும் விலையையே கருது கிறோம். இந்தச் சாதனத்தின் சப்பிளைக்கோடு நெகிழ்சசியுடையதாயிருக்க லாம்; நெகிழ்ச்சியற்றதாயிருக்கலாம். எல்லா உள்ளீடுகளுக்கும் உரிய வாடகை— இதில் மக்களுடைய சேவையைப பயன்படுத்துவதறகுக் கொடுக்கும் சம்பளமும் சேர்க்கபபடும்— இவை போட்டி முறையிலே சப்பிளை தேவை என்பவற்றால் நிச்சயிக்கப்படும். தொழிலாளர் சந்தைக்கு சில விசேட தன்மைகளுண்டு. வட்டி, மூலதனமதிப்பீடு என்பன சம்பந்தமான விசேட பிரச்சினைகளுமுண்டு.

சாதனச் சப்பிளை, தேவை என்பவற்றின் பொதுவான கோலத்தை நிச்சயிக்கப் பலவேறு சாதனங்களின இறுதிநிலைப் பொருளகள் தம்முள் எவ்வாறு ஒன்றையொன்று பாதிக்கின்றன எனபதை எடுத்துக்காட்ட ஒரு தீவில் வாழும் சமூகத்தின் உதாரணத்தை அனுபந்தம் குறிப்பிடுகிறது.

அடுத்த அதிகாரங்களுக்கு நேரடியாகச் செல்லவிரும்புவோர் இந்த அனுபந்தத்தை விட்டுவிடலாம்.

ஆராய்ச்சிக்கான வினாக்கள் :

1. நிரந்தரமான முயற்சியுள்ள இருக்க வேண்டுமென்ற தேவை நெகிழ்ச்சியுடையதாகும். அழகு செயலாளர்களால் வருவிக்கப்பட்ட தேவையின் நெகிழ்ச்சியைப் பற்றி நீர் என்ன சொல்வீர் ?

2. குடிவகையில் ஒரு சில துளி கசப்புள்ள திரவமே சேர்த்துக்கொள்வர். அதற்கான தேவை நெகிழ்ச்சியுடையதா நெகிழ்ச்சியற்றதா ? ஏன் ?

3. எண்ணெய்த்தன்மையுள்ள மசக்கை எண்ணெய் சில உண்டு. எண்ணெயகற்றிய தேவைநெகிழ்ச்சி இதனால் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகிறது ? டெக்ஸாஸ் எண்ணெய்க்குரிய தேவை எப்படிப்பட்டது ?

4. நெசவு ஆலையொன்றிலுள்ள பின்னாரத் தொழிலாளர் தாம் மொத்தச் செலவிலே முக்கியமற்ற அம்சமென நினைக்கின்றனர். இதனால் அவர்கள் சம்பள உயர்வு கோருகிறார்கள். அப்படியானால் அங்குள்ள மற்றத்தொழிற்சங்கங்களும் அதே வகையில் சம்பள உயர்வைக் கேட்கலாம். அப்போது என்ன ஆகும் ?

5. MPP × உற்பத்திப் பொருளின் விலையே இறுதிநிலை பொருளின் பெறுமதியென வரைவிலக்கணம் கூறுகிறது. இறுதிநிலை வருவாய் உற்பத்தி = MPP × இறுதிநிலை வருவாய். நிறைவில் போட்டியிலிருக்கும் ஒரு கம்பெனிக்கு இந்த இரு பெறுமதியிலே எது குறைவானது ? நிறைபோட்டியிலுள்ள கம்பெனிக்கு எதுகுறைவானது ? (MPP = இறுதி நிலைப்பிண்ட பொருள்)

6. தனிவாடகைக்கு உதாரணம் கூறி விளக்குக. அத்தகைய தொரு சாதனத்தின் விலை, விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டதேயன்றி, விலையைத் நிர்ணயிப்பதிலலை என்பதன் கருத்தை விளக்குக. வாடகை பெறக்கூடிய சாதனம் அதிகம் கிடைப்பதாயிருந்தால், அதன் வருவாய் குறையும் ; அதனைப் பயன்படுத்தும் சிறு பண்டங்களின் விலையும் இறங்கும் என்பதை விளக்குக.

7. ஹென்றி ஜோர்ஜின் தனிவரி இயக்கம் எதைப் பற்றியது ? தனி வாடகை மீது வரி விதித்தால் என்ன விளைவுண்டாகுமென்பதைப் படம் கிறி விளக்குக.

8. பின்வரும் கருத்துக்களை மறுபடியும் ஞாபகப்படுத்துக.
வருவிக்கப்பட்ட தேவை
கடவுள் தந்த நிலத்தின் நெகிழ்ச்சியற்ற சப்ளை.
தனிவாடகை.
தனிவரி ; நிலவரியைப் பின்னால் தள்ளுதல்.
சப்ளை தேவைச் சமநிலை.
விலை நிர்ணயிக்கப்பட்ட செலவும்,

விலை தீர்மானிக்கும் செலவும்,
சாதனவிலைச் சமநிலை.
திறமைமிக்க சாதனத்தின விலைக்குறிப்பு.
பண்டப்பதிலீட்டின விலைக்குறிப்பு.
எபபடி, யாருக்கு, உறபத்தி என்பதும்,
வாடகையும்.

அனுபந்தம் : எளிதான உதாரணம் சம்பந்தமாய் இறுதிநிலை உற்பத்தியும் பகிர்வும் பற்றிய பரந்த நோக்கு.

எலலாச் சாதனங்களுகுமான சப்பிலை தேவை எனபன தம்முள் ஒன்றையொனறு பாதிப்பனபோலவே எல்லாப் பண்ட்ங்களின சபபிலை தேவை எனபவறறோடும் கலந்து பரஸ்பரம பாதிக்கின்றன. இநதப் போடடி முறையின பயனுக இருப்பவை, சமநிலைச் சாதனம், பணடவிலைகள என்பவற்றின ஒரு தொகுதியும், எலலா உள்ளீடு வெளியீடுகளுகுமுரிய சமநிலைத தொகைகளின் ஒருதொகுதியுமாகும். பொருளியல ஆரம்ப நூலில் இதறகு மேல் ஆராயவேணடியதிலலை. இந்த அனுபநதத்தின நோககம் இறுதிநிலை உறபத்தி எவவாறு சமூகத்தின் உற்பததியைப பகிர்கிறதென பதே.

அடிப்படைத்தரவுகள்.

ஐரோப்பாக் கரையை அடுததுப புதியதொரு தீவு கணடு பிடிக கப்படடுளளதெனக் கறபனை செய்யுங்கள. இது 1000 சதுரமைல பரப்புடையது. உணவு உறபததிககு மிக வாயப்பானது. உணவு தனியானதும, பல சோந்து அமைநததுமான பணடம எனவும், அஃது ஒனறே எவருமம விரும்பி உறபத்தி செய்து நுகரும் பொருள் எனறும கருதுக. இநத உணவை உறபததி செய்ய இரணடேயிரலாடு சாதனஙகளே தேவைபபடுகினறன. நிலம ; தொழிலாளர். கொடுகபபடடதோர் அளவு நிலததிலே கொடுகபபட்ட தொகைத தொழிலாளா வேலை செய்தால, குறிகபபட்ட தொகை உணவை உற்பததி செய்யலாம. இந்தப புதிய நிலததிறகுச் சொந்தகாரர் யாரென்பதையும நிச்சயிததுக் கொண டோம. இநத நிலச் சொநதகாரர் அநதத் தீவிலேயே வசிக்கலாம ; அல்லது வேறு தேசத்தில் வசிககலாம். நிலததில வேலை செய்யும் தொழிலாளர் எவ்வித மேறபார்வையுமினறித தமது கடமைகளை நிறைவேற்றுகிறார்கள.

இநதத் தீவு ஐரோப்பாவுக்கு அண்மையில் இலேசாகப போய்வரக்கூடிய முறையில போககுவரத்து வசதிகளோடு அமைநதிருககுமாலல, ஐரோப பாவிலுள்ள சம்பளவிதமே இந்தத் தீவுக்கும ஏறபுடையதாயிருககும. கடைசியில் அததகைய சம்பளமே நிலவும். இதற்குச் சிறிது காலம் எடுககும். ஏனெனில் தீவிலே ஐரோப்பாவிலும் பாக்க சமபளம் உயர்வாயிருக்கும் காலததில் மக்கள் அஙகே போய்ச் சேரவேண்டும் ; தீவிலும் பார்க்க ஐரோபபாவிற் சம்பளம் உயர்வாயிருக்கும்போது மக்கள் அஙகேபோய்ச

சேரவேண்டும். ஐரோப்பாவில் நிலவும் சம்பள மட்டத்தை மாற்றக்கூடிய அளவு பருமனுக இந்தத நீவு இல்லே. (ஒரு பெரிய சமுத்திரத்தை அடுத்த குடாகடலிலே உள்ள நீரின மட்டம், சமுததிரத்தின் நீர் மட்டத்தைக் கொண்டே நிசயிக்கபடும். அதற்கு எதிர்மாறுகவன்று).

பொதுமட்டமாகவுள்ள சம்பளம் உணவு அலகைக் கொண்டே கொடுக்கப் படுகிறதென நினைததுகொளளலாம். ஓர் அலகு உணவுக்கு ஒரு டொலர் சநதைக் கடகத்தை உபயோகித்தால், நிசச் சம்பளம் சாதாரண டொலரிலே கொடுககப்படுகிறதெனக் கொள்ளலாம். உதாரணமாக ஒருவன் 1000 டொலரை ஒரு வருடத்தில் உழைக்கிறுனெனறே 1000 அலகு உணவை உழைக்கிறுனெனறே கொள்ளலாம்.

சமநிலே நிச்சயித்தல் :

இபபோது அரஙகு தயாராகிவிட்டது. ஆரமபத்திலே நீவில தொழிலாளர் ஒருவராவது இல்லே. ஆனுல் வருடமொன்றுக்கு 1000 டொலர் சம்பளமிருப் பதால் ஐரோபபாவிலிருநது தொழிலாளா வருவார் எனற உததேசததில நிலசசொந்தகாரர் தமக்கு எததனே தொழிலாளா தேவையெனபதை நிர்ணயஞ செயவர். தேவைபபடும மொத்தத் தொழிலாளர் தொகை ஒவவொரு சதுரமைலுக்கும தேவையான தொழிலாளரில் 1000 மடங்காகும். தொழிலாளருகளும நிலததுக்குமுள்ள விகிதமே முக்கியம் ; தனியாளவனறு என்றதொரு விசேடகருதுகோளே நாம மேற்கொளளு கிறேம். 200 தொழிலாளர் 2 சதுரமைல் நிலத்திலே வேலே செய்யும போது, 100 பேர் ஒரு சதுரமைலில வேலே செய்வதன் விளேவாக உணடாகும் உணவிலும் பார்க்க இரண்டு மடஙகு உணவை உற்பத்தி செய்வர்.

ஒவவொரு நில அலகிலும் தேவைப்படும் தொழிலாளரின் தொகையை எது நிணயிக்கிறது ? சம்பள விகிதமும் தொழிலாளரின் இறுதிநிலே வருமான உற்பததியும் சமமாக வருமவரை நிலத்தில தொழிலாளரை புத்தியுள்ள எநத முதலாளியும் அமர்ததுவான் என முன்னர் நாம ஆராய்நது முடிவுசெய்தோம். உணவுப பொருள்தான ஒரேயோர் உறபத்திப பொருள ; அதனுடைய விலேயும் 1 டொலராக நிச்சயிக்கப்பட்டு விடது ; ஆனபடியால் இறுதிநிலேவருமான உற்பத்தியும் இறுதிநிலேப் பிணைப் பொருளும் அச்சொட்டாகச் சரியாயிருக்கும் என்பது தெளிவு. முநதியது பிநதியதில ஒருதரம் பெரியது. சுருக்கமாகக் கூறுவதற்காக இறுதிநிலே உறபததி எனற சொலலேயே வழஙகுவோம். எனவே தொழிலாளருக்குரிய தேவையை நிசயிப்பதானுல், இறுதிநிலே உற்பத்தி எனன என்று ஆராயவேண்டும.

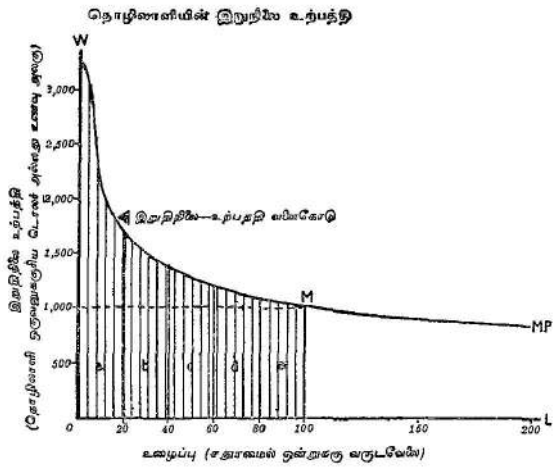
இறுதிநிலே உற்பத்தி சம்பந்தமான விதிகள் :

ஒரு சதுரமைலில் தொழிலாளர் அலகுகளே அதிகரிக்க அதிகரிக்க உணடாகும் மேலதிக உணவு உறபத்தியைப் படம் 5 காட்டுகிறது. முதலில் அமர்த்தப்படும சில தொழிலாளரின் இறுதிநிலே உற்பததி அதிகரிக்கிறது.

அதாவது அது வருடத்துக்கு 3000 உணவு அலகு அல்லது 3000 டொலர் ஆகும். படம் 5 இலே இது மிக உயர்ந்த நிலேக்குத்தான தகடாக இருக்கிறது. இது *a* எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒரே நில அலகில் தொழிலாளர் தொகையை அதிகரித்தால் இறுதிநிலே உற்பத்தி வீழ்ச்சியடையுமென்பது குறைந்துசெல்விளேவு விதியினுல் அறியக் இடக்கிறது. இது குறுகிய நிலேகளுத்தான *b* என்ற தகட்டினுல காட்டப்படுகிறது. மேலும் மேலும் தொழிலாளர் அலகை கூட்டிக்காட்ட இறுதிநிலே உறபத்தி வீழ்ச்சியடைந துகொண்டே செல்லும். 100 தொழிலாளர் இருந்தால் கடைசித தொழி லாளா அலகுக்குக கிடைக்கும் இறுதிநிலே உறபத்தி 1000 உணவு அலகாகும். 200 தொழிலாளர் அலகில இறுதிநிலே உறபததி 800 உணவு அலகுக்குக் கீழே வீழ்கிறது.

படம 5 இலுளள இநத இறுதிநிலே உற்பத்திக்கோடு நமது இலேசான உற்பததித் தொழிறபாட்டைப்பறறி அறியகூடியதெல்லாவற்றையும் காட்டுகிறது.

ஒவ்வொரு புதிய தொழிலாளியும் இறுதிநிலே உற்பத்தியை வீழ்ச்சியடையச் செய்வான் :

படம் 5. புதிய தொழிலாளி ஒவவொருவனும மொத்த உறபத்தியை வரவரகுறைப்பான். இதனே நிலேகளுத்தான தகடுகள குறுகிகொணடு போவதிலிருநது அறியலாம. இவறறைக் கூட்டிபபாததால பரப்பாக அமைநத மொத்த உறபததி கிடைகும.

அதாவது இது பலவகையான அளவுள்ள நிலம், தொழிலாளர் எனப வற்றின் சேர்க்கையால் கிடைக்கக்கூடிய உணவின் தொகையை நிச்சயிகும் விசேடவிதி பற்றி அறிய வேண்டியதெல்லாவற்றையுமறிவிகிறது. படம் 5

இலிருந்து இறுதிநிலை உற்பத்தியையும், மொத்த உற்பத்தியையும் பினவருமாறு அறிநது கொள்ளலாம்.

தொழிலாளர் பூச்சியமாஞல, உணவு உறபத்தியும் பூச்சியமாகும. ஒரு மனிதனை வேலைக்கமாததிஞல 3000 அல்கு உற்பததி கிடைக்கிறது. இது படத்திலே a எனற சிறிய தொரு துண்டாக இடபபகதத்திற காட்டப்பட்டுள்ளது. 20 பேர் ஒரு சதுரமைலில் வேலை செய்தால் மொத்த விளைவு எவ்வளவாகும் ? நிலைகருத்தான துண்டுகளின் தொகையே தகடு a யிலே காணபபடும் பரப்பு ஆகும். இவ்வாறே $a+b+c+d+e$ எனபது 100 அலகு நிலமும் தொழிலாளரும சேர்ந்து உறபததியாக்கும் விளைவுக்குச் சமனுனதாயிருகக்ும. இந்த மொத்தத்தைக் கணித்தால், 1 சதுர மைலில் 100 தொழிலாளர் வேலை செய்ததால உண்டாகும 150,000 அலகு உணவு கிடைகக்ும.

குறைந்து செல்விளைவு விதியினபடி தொழிலாளரைக் கூட்டக் கூட்ட விளைவு குறைநதுகொணடே செல்லும். விளைவைக் குறையாமல் வைததிருபபதாஞல தொழிலாளரைக கூட்டும அதே சமயத்திலே நிலத்தையும கூடவேண்டும். அதனுல் விகித வீதத்தில் மாறறமின்றியே அளவு ஒருசேர வளாந்திருக்கும்.

இறுதிநிலை உற்பத்திக்கோடும், தொழிலாளர் தேவைக் கோடும் சமமாயிருத்தல்.

ஒவ்வொரு பணஞையிலும் எததனை தொழிலாளர் தேவைபபடுவர் என்பதை நாம இனி நிசசயிககலாம. புத்தியுளள நிலமுதலாளி என்ன செய்வான ? சமபளத்துகருச சமனுன அளவுககு இறுதிநிலை உறபததி இருககும் தொழிலாளரை அமர்த்துவான. தொழிலாளருககு என்ன சமபளம் கொடுப்பது எனபதை 5 ஆம் படத்திலுள்ள இறுதிநிலை உறபத்திக் கோட்டிலிருநது அறிவான். உயர்வான நிசச் சமபளத்தில் அதிக தொழிலாளரை அமர்த்தமாட்டான. ஐரோபபாவிலும் ஏனைய பகுதிகளிலும சமபளவிகிதம் வீழ்சசியடைந்தால், அவன் அதிக தொழிலாளரை அமாததுவான.

இறுதிநிலை உறபததிக கோட்டைச் சம்பளக் கோடடுடன் சமன்படுத்துவதே விதியானபடியால், இறுதிநிலை உற்பத்திக் கோடும், தேவைக் கோடும ஒனறே. (ஐரோப்பிய சம்பளவிகிதம் வருடததில 1000 டொலர் அல்லது உணவு அலகாயிருந்தால் ஒவவொரு சதுரமைல் பணஞையிலும் 100 தொழிலாளர் அமர்த்தப்படுவர். இது 5 ம படத்திலே M தானத்தில் காட்டப்பட்டுளளது).

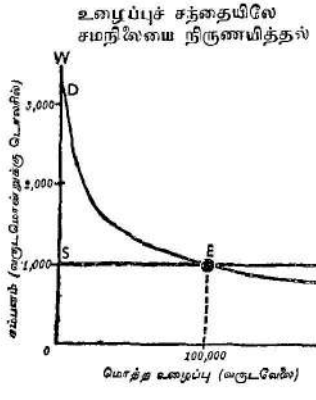
மொத்தமான சப்பிளையும், தேவையும்.

தீவுகருத் தேவையான தொழிலாளர் தொகையை இப்போது நாம் அனுமானிக்கலாம. இது 6 ஆம் படத்திற் காட்டப்பட்ட DD (தேதே) ஆகும். இந்தத் தீவிலே 100 சதுரமைல் இருப்பதால் இந்தக் கோடு 5 ம் படத

திலுள்ள தனி நில அலகில் விளையும் தொழிலாளரின் இறுதி நிலை உற்பத்திக்கோட்டை 1000 மடங்கு பெருபபித்தலாகும். குறைந்துசெல் வினைதிறன்விதிப்படி இந்தத்தேவைக்கோடு கீழ்நோகிச் செல்கிறது.

தொழிலாளரின் நெடுந்தவனை சப்பினைக்கோடு SS (ச.ச.) என்பதால் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனை ஐரோப்பாவும் னைத்தேசங்களும விதித்த சம்பள மட்டத்தோடு சமாந்தரமாகக் கீறவேணடும். சப்பினை, தேவையெனற கோடுகள் வெட்டும் இடமே நமது சமநிலை E. இந்த உதாரணம் வருடச சம்பளம் 1000 டொலர் என்பதைக் காட்டும். அனறியும் நமது தீவிலே அச்சொட்டாக எததனை பேர் வேலைக்கமர்த்தப்படுவார்கள, மொத்த உற்பத்தி எவ்வளவு என்பவற்றை யெல்லாம் எடுத்துக்காட்டும்.

சமூகத்தின் தேவையிலே இறுதிநிலை உற்பத்திதங்கியுள்ளது :

படம் 6. 1000 சதுரமைல் பணனைக்குரிய இறுதிநிலை உறபத்தியைக கூடடினால் தொழிலாளருகுரிய தேவைகோடு கிடைக்கும. சபபினைகோடு வெளிநாட்டுச் சம்பள விதிதத்தால் நிசயிக்கப்படும். சமநிலை E தானத்தில் இருகும.

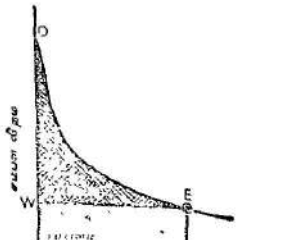
தீவு முழுவதறகுமான தொழிலாளா சமநிலைத் தொகை, ஒவ்வொரு சதுரமைல் அலகு நிலத்துக்கும் நடைமுறைச் சமபள விதிதத்தில் கேட்கப்படும் சமநிலைததொகையின ஆயிரம் மடங்காகும். (அதாவது 1000×100 தொழிலாளர் $= 100,000$ தொழிலாளா. இது படம் 6 இலே E யின் கீழே காட்டப்பட்டுள்ளது. சமநிலை மொதத உற்பததி அல்லது தேசியவருமானம், 5 ஆம் படத்திலே காட்டப்பட்ட நிலைகருத்தான தகடுகளின் கூட்டுத் தொகையை 1000 ஆல் பெருக்கிய தொகையாகும். இது $150,000 \times 1000$ டொலர் அல்லது 15 கோடி டொலர் ஆகும்.

6 ஆம் படத்தைத் திருப்பிக் கீறியதே 7 ஆம் படம். இதிலே **ODEL** என்பது மொத்தத் தேசிய உறபத்தியைக் காட்டும். 15 கோடி டொலரில் 10 கோடி தொழிலாளர் சம்பளமாகும். 100,000 தொழிலாளருக்கும் ஆளுக்கு 1,000 டொலர் அல்லது உணவு அலகு வருடாவருடம் கொடுக்க வேணடும். **OWEL** என்பது சம்பளத்தைக் காட்டும். அதனுடைய உயரம் சம்பளமாகும் ; அடிமட்டம் தொழிலாளர் தொகையாகும்.

எஞ்சிய தொகை, யாருக்குச் சேரும்? நிலமுதலாளிகளுக்குத்தான். ஒவ்வொரு பணியையும் பணிசெய்த சொந்தக்காரருக்கு 50,000 உலை அல்லை வழங்கும். 100 தொழிலாளர் ஆளுக்கு 100 உலை அல்லைப் பெறுவர்.

மொத்தவாடகை எவ்வளவு? 1000 × ஒவ்வொரு நில அலகினதும வாடகை = மொத்த வாடகை. இதுவே மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில், மூன்றில் ஒரு பகுதியான, தொழிலாளருக்குக் கொடுத்தது போக மிஞ்சிய 5 கோடி டொலர். மொத்த வாடகை WDE எனற பிரதேசம். படம் 5 இலுள்ள முக்கோணவடிவத்தின 1000 மடங்கு அதிகரிக்கப்பட்ட பரப்பு இது. (வாசகர் தாம் இதனை விளங்கிக் கொண்டனரா என்பதைப் பரீட்சிப்பதற்கு, சமபலத்துக்குரிய நீள்சதுரத்தையும், வாடகைக்குரிய முக்கோணத்தையும் சம்பளம் 800 டொலராயிருக்கும்போது கீறலாம். தொழிலாளர் சம்பளம் குறைந்தால் நிலத்தில் அதிக தொழிலாளரை வேலை செய்யலாம். அப்போது நிலத்தின வாடகை அதிகரிக்கும்; வாடகை உயர்வை எந்தப் பிரதேசம் காட்டும்? தொழிலாளர் சம்பளம் குறைந்தால் மொத்தச் சம்பளம் குறையுமா? ஏன் அவ்வாறு குறையாதெனபதைப் பொது அறிவைக்கொண்டு விளக்குக. இதற்குரியவிடை சில பிரதேசங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதில் தங்கியிருக்கிறதெனக் காட்ட முடியுமா எனபதைப் பார்க்க. எந்தப்பிரதேசங்கள்?)[1]

இறுதிநிலை உற்பத்திக் கொள்கைகள் வருமானத்தின் சாதனப்பங்குகளை நிச்சயிக்கின்றன:

படம் 7. மொத்தச் சம்பளம் நீளசதுரத்தின் பரப்பளவாகும். அடித்தளம் தொழிலாளர் தொகை, உயரம் சமபளவிதம்; ஒன்றையொன்று பெருக்கினால் மொத்தச் சம்பளத்தின பரப்பளவை தரும். எஞ்சிய முக்கோணம் வாடகையாகும் (WED). சம்பள நீளசதுரம், + வாடகை முக்கோணப்பரப்பளவு = DE, அதாவது இதுவே சமூகத்தின இறுதிநிலை உற்பத்தித் தேவைகளாகும்.

1. இந்த உதாரணத்திலே தேசிய உற்பத்தியில் வாடகைப் பங்கு, சனப்பெருக்கத்தின் பின்னரும் சமபள வீழ்ச்சியின் பின்னரும் 1/3 ஆக இருக்கும். இது விசேடமானதொரு சந்தர்ப்பம். சம்பளவீழ்ச்சி நிலவாடகையை உயர்த்தும்; ஆனால் மொத்த உற்பத்தி வாடகையைப் போல உயராது.

போட்டிச் சமநிலை நல்லதா ?

தனி ஒரு பண்டமே உற்பத்தி செய்யப்படும் சிக்கலில்லாத ஒருலகத் திலே நிலம், தொழிலாளர் எனற இரு சாதனங்களுக்கிடையில் மொத்த உற்பத்தியை இறுதிநிலை உறபத்திக் கொள்கை எவவாறு "பகிர்ந்துகொள்ளு" கிறதென்பதைப் பற்றிச் சுருக்கமாக இங்கே ஆராய்ந் தோம்.

சிக்கலில்லாத நிலைமைகளிலே போட்டியானது எவ்வாறு தொழிற் படுமென்பதை நாம் முன்னரே அவதானித்தோம். காட்டிலே நன்மை தீமையென்பது கிடையாது. அதுபோலவே போட்டியிலும் நனமை தீமை பார்ப்பதில்லை. ஆனால் ஒரு திறமையான கருமம் நிகழ்ந்ததை நீஙகள் கவனித்தீர்களா ? திட்டக் கமிஷன இல்லாமலே சமூகம் தனக்குத் தேவையான உணவைத் திறமையான முறையில உற்பத்தி செய்தது. அஃதெவ்வாறு ? ஒரினமான நிலமும தொழிலாளரும் எஙகும் ஒரேவிகிதாசாரபபடி சோநதாற்றுல திறமைககு உதவியாயிருக்கும். (உதாரணம் : அரசாங்கம நாட்டின பாதிபபேரை எக்கருக்கு அதிகமாகத தொழிலாளரைப் பயனபடுத்தும்படி கட்டளையிடுகிறது. மற்றப்பாதியைக குறைவாகப பயன்படுததுமாறு கடடளைபண்ணுகிறது. குறைநது செல் லினைவுவிதிபபடி. அதிக தொழிலாளரைப் பயனபடுததும பகுதியிலே மேலதிக உறபததி குறையும். இஃது, ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் செய்கை பணன அதிக நிலமிருந்தால, அவர் தமது இறுதிநிலை உறபததிககோட்டில உயர்தானத்தில் எவவளவு உறபத்தி செயதிருப்பாரோ அதனைடு ஒபபிட்டுப் பாக்குமிடத்து வீழ்ச்சியாகவே தோன்றும. இறுதிநிலை உறபத்தியையும் சாதனவிதஙகளையும சமனுயிருக்கச் செயவதே உறபததித திறமைக்கு விதியாகும்[1]).

இரக்கமில்லாத போட்டிதான சாதனவிகிதத்தையும, இறுதிநிலை உற்பததியையும் உண்டாக்குகிறது. இஃது எவ்வாறு ? நிலபபிரபுகள் உச்சவாடகை பெறவிரும்பினர். தொழிலாளர் உச்சச் சம்பளம் பெறவிரும் பினர் ; உற்பத்திசசெலவை மிகக குறைவாக வைததிருக்கும் வகையில்

1. மேலே கூறிய பதிவு இறுதிநிலைஉறபத்திககொளகை 75 வருடஙகளுக்கு முனனர் கொலம்பியாவைச சேர்நத ஜோன பேடல் கிளாக எனபவரால நிறுவப்படடது. அதன கருத்துப பினவருமாறு- உறபததிககு நிலம், தொழிலாளர, வேறு உளளிடுகள எனபன தேவை எனறு வைத்துககொளவோம உளளிடுகளின 1 விதத்தால உயரத்திலும, வெளியேறும அதே வீதத்தால உயரும. ஆனால ஏதாவதொரு சாதனத்தை முறையே எடுததுவிடடால உறபத்தி கிடையாது நிலம, தொழிலாளர, மூலதனம எனபவறறின தனிததனிச சேவையை எவவாறு பிரிதகலாம் எனற பிரசினைககுப போடடிச்சாதையே விடைபகரும. அது பினவருமாறு — எனைய சாதனஙகளை மாறாமல வைத்துககொணடு ஒவ்வொரு சாதனத்திலும 1 விதம அதிகரித்தால உறபதியில் எனன அதிகரிப்பு உண்டாகிறதெனபதைக கணிக்க இது 1 விதத்தின பின்ன மாகக காணபபடும. இந்தச சாதனபபினனஙகளின கூடடுத்தொகை 1 சமம சமமாகும பினனதுகெறற மாதிரி ஒவ்வொரு சாதனத்துகும மொத்த உறபதியிலே ஒரு பினன ஏதுகையிடும. (குறிப்பு : போட்டிச்சாதையில இநத எகபோகமான பகுபு தானுகவே உண் டாகும. நிலத்தின தன்மையில் உளள விதியாசஙகளை இஙகே நாம் ஆராயவில்லை)

சந்தை விலையேற்பட்டது. (எச்சரிகை : "அளவுக்கேற்றபடி அதிகரித்துச் செல விளைவு" எனற கொளகை நிறைபோட்டியை அழித்துத தனியுரிமையைக் கொணடுவந்துவிடும்).

எபபடி உற்பததி செய்யவேணடும் எனற பிரச்சினையைப போட்டி விலை தீர்தது விடும். இதனை 30 ஆம அத்தியாயத்தின அனுபநதம் காட்டும். கடவுளதநத அருநதலான நிலத்தைச் சரியாகப பகிர்வதாலல் வாடகை விதிபபது அவசியம.

சரி ; அப்படியாலல், சநதை விலை சாவ சுபீட்சத்தைக கொண்டுவருமா ? அபபடியாலல் ஆதியில் நிலததைச் சுவீகரித்துககொணட மூதாதையரிடமிருநது முதுசொமாகப் பெறறு வந்த சில நிலபபிரபுக்கள் தாம் ஒரு முயறசியும செயயமாலிருநது கொணடே வாடகையாகத தேசிய வருமானததில மூனறிலொரு பகுதியை அனுபவிககலாமா எனச் சில தீவிர ஆராயசசியாளா கேட்பர்.

இஃது ஒழுகம பறறிய கேள்வி. பொருளியலாளர் இதைப்பற்றி கூறமுடியாது. யாருககு உற்பத்தி எனற விடயம சமபநதமாய போடடியின் திறனம பறறி நாம காட்டிய நிரூபணம் ஒனறும் கூறவிலலை. தொழிலாளா நிலச்சொநதக்காரராயிருநது வாடகை வசூல செயதுகொணடார்களாலல விடயஙகள இவ்வாறே நிகழ்நதிருக்கும். ஹெனறி ஜோர்ஜை இககடடதிலே ஞாபகப்படுத்தலாம். அரசாஙகம் நிலததைச் சொநதமாய் வைதிருநது அதறகு நிசமான விலையைப் போட்டால அதுவும திறமைககு வழியாகும.

இதலுல நாம பெறும படிப்பினை எனன ? யாருககு உற்பத்தி என்ற பகிவு சமபநதமான ஒழுக்கபபிரசசினைகளை இநதக கட்டதிலே எழுப்பக கூடாது. அததகைய ஒழுகபபிரசசினையை எடுப்பதாலல் திறமையை மறக்கவேணடாம.

முடிபு : பண்டங்களிடையே பதிலீடு செய்தலும் நிபந்தனைகளும்.

தனி உறபததிப பொருளொன்றுபறறி ஆராயநதோம. பல பொருளை ஆராயும போது எனன நடககும ? பயிறசி பெறுத தொழிலாளா போனற ஒரு சாதனம அதிகம பெறக்கூடியதாயிருநதால, அதனுடைய இறுதி நிலை வருமான உறபததியும வாடகையும குறையும். உறபத்தி களில இநத மலிவான சாதனத்தை வேறு ஒறுபபான சாதனஙகளுக்குப் பதிலாக உறபத்தியாளர் பயனபடுததுவர். அதனபயனை அவாகள உற்பததி செயயும பணடததின விலையும் வீழ்ச்சியடையும். இவ்வாறு விலை வீழ்தல நுகர்வோர் அத்தகைய பண்டஙகளை அதிகம பயனபடுதத வழிவகுககும். அதனால அச்சாதனத்துக்கான வருவிககபபட தேவை மேலும நெகிழ்சசியுடையதாகும்.

சாதனஙகளிடையே பண்டஙகளுக்குளளேயுள்ள விசேடப் பதிலீட்டுத் தன்மையிலும பணடங்களுக்கிடையேயுள்ள பதிலீட்டுத்தனமையும் விலையிலேற்

படும் வித்தியாசத்தாலுண்டாகும். பதிற்பொருளைச் சேர்க்கும்முறை தொடர்ந்து இருந்து கொண்டேயிருக்குமெனக் கருதிக்கொள்ளும் இறுதிநிலை உற்பத்திக் கொள்கை உடையுங் காலத்திற் கூட பகிர்வு எவ்வாறு நிச்சயிக்கப்படுமென்பதை இது சுசகமாகக் காட்டுகிறது. சாதனங்களைக் குறிப்பிட்ட விகிதப்படி பயன்படுத்த வேண்டுமானால், அவற்றின் வருவிக்கப்பட்ட தேவைகள் நன்கு நிச்சயிக்கப்பட்டனவாகவே இருந்து வரும். இந்தத் தேவைகளும் சபாளித்தொடர்புகளுமாகச் சேர்ந்து, எல்லா விலைகளையும் நிச்சயிக்க உதவுகின்றன. பண்டங்களிடையே பதிலீடுகள் இப்போது மிக முக்கியமுடையனவாகின்றன. அவ்வாறே சாதனங்களின் சபாளி நிபந்தனைகளும் முக்கியமுடையனவாகின்றன.[1]

கடைசியாகப் பின்னரும் விடயத்தைக்கவனிக்க : நமது தீவுச் சமூகத்திலேயுள்ள பகிர்வுப் பிரச்சினையின் பலதன்மைகளையும் விளங்கிக்கொள்வது பகிர்வு, போட்டிவிலையிடல் என்பனபற்றிய பழைய கொள்கைகளையும் புதிய கொள்கைகளையும் வரலாற்றுமுறையில் அறிவதற்குச் சமனாகும். ஆனால்

1. பண்டங்களிடையே பதிலீடு செய்யும் முறை குறிப்பிட்ட விகிதப்படியிருக்கும் மாறுத நிலையிலும் சாதனவிலைகளை நிர்ணயிக்க உதவும் என்பதற்கு ஓர் உதாரணம். உதாரணமாக : 1 அலகு மதுசாரத்தை உற்பத்திசெய்ய 1 அலகு எந்திரமும் 1 அலகு தொழிலாளரும் தேவைப்படும்போதும் ஓர் அலகு அபத்தை உற்பத்தி செய்ய, 1 அலகு எந்திரமும் 2 அலகு தொழிலாளரும் தேவைப்படும்போதும் இது நிகழும். மதுசாரம் ஒரலகு 10 டொலரும் அபத்தம் ஓரலகு 12 டொலருமாக விலைபடுகின்றன. அப்பம் மதுசாரத்திலும் பார்க்க விலையாலும் செலவாலும் 2 டொலர் வித்தியாசமுடையது. உள்ளீடுமுறையில் எவ்வாறு வித்தியாசப்படுகிறது ? 1 அலகு தொழிலாளரினால். எனவே சம்பளம் ஒரலகுக்கு அச்சொட்டாக 2 டொலர் (12–10) ; எந்திரம் ஒரலகின் விலை 8 டொலர் (10–2 அல்லது 12–2). எனவே இத்தகைய குறிக்கப்பட்ட விதமான சாதனவிபரத்திற் கூட பண்டவிலையிலிருந்து சாதனவிலையை அனுமானிக்கலாம்.

மதுசாரம், அபத்தம் என்பவற்றின் விலையைக் கூட சப்பினை தேவை என்பவற்றைக் கொண்டே நிச்சயிக்கவேண்டும். அத்துடன் எவ்வளவு வருமானம் பகிரொண்ட தொழிலாளருக்குச் செல்கிறது ; எவ்வளவு வருமானம் தாகங்கொண்ட எந்திரச் சொந்தக் காரருக்குச் செல்கிறதென்பதிலும் ஒரளவு தங்கியிருக்கிறது. அத்துடன் ஆரம்பத்தில் சாதனங்கள் எவ்வளவு சப்பினை செய்யப்பட்டன எனபதிலும் தங்கியிருக்கிறது. உதாரணமாக நாம் 200 எந்திரங்களோடும் 300 தொழிலாளரோடும் வேலையை ஆரம்பித்தோமென்றக் கொள்வோம். அப்போது விளையும் பொருட் சமநிலையைச் சுருக்கமாகக் கூறுவோம். 1 : 1 விகிதத்தில் சாதனவகைகளைப் பயன்படுத்தி. அதாவது 200 க்கு 200 போட்டு ஆரம்பித்தால், அவை எல்லாம் பூரணமாகப் பயன்படுத்தப்படவேண்டுமென்று விரும்பினோமானால், அவையெல்லாம் மதுசார உற்பத்திநிலையே ஈடுபடுத்தப்படவேண்டும். அப்பம் உற்பத்தி செய்யமுடியாது. இருந்தும் எமது சாதனங்கள் எல்லாம் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவ்வாறே நமது சாதனமொத்தம் 1 : 2 விகிதத்திலிருந்தால் (200 எந்திரம், 400 தொழிலாளர்) நாம் அபத்தத்தை தவிர வேறொன்றும் உற்பத்தி செய்யமாட்டோம். ஆனால் நாம் இடைவிகிதத்தில் 200 : 300 இல் ஆரம்பிக்கிறோம். அப்போது நமது எந்திரங்களை இரண்டு தொழில்களுக்குமாகப் பாதி பாதியாகப் பிரிக்க வேண்டும். இரண்டு தொழிலின் சாதனங்களையும் பயன்படுத்தி 100 அலகு மதுசாரத்தையும் 100 அலகு அபத்தையும் உற்பத்திசெய்வோம். இந்தப் பண்டங்களின் சபாளிவிலையானது போட்டியினாலேயே நிச்சயிக்கப்படும். பண்டங்களிடையிலும் சாதனங்களிடையிலும் போட்டியுண்டாகும். கடைசியில் மேலே காட்டிய சமநிலைவிலையில் (பண்டம், பணி இரண்டுக்கும்) முடியும்.

அது நிறைவில் போட்டியைப்பற்றிய சந்தர்ப்பங்களைப்பற்றி அதிகம் கூற மாட்டாது. அதாவது (1) அளவு விடயத்தில் சிக்கனம் செய்வதால் சில கம்பெனிகள் அரைகுறையான தனியுரிமைச் சக்தியைப் பெறலாம். (2) தனியொரு கம்பெனிக்குச் சொந்தமான சாதனங்களிலுல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு நுகர்வோர் விசேட விருப்பத்தை வளர்க்கலாம், என்பவற்றைப்பற்றிக் கூறமாட்டாது. இந்தச் சந்தர்ப்பங்களிலே அக்கம்பெனிகள் தனியுரிமை இலாபங்களையோ, தனியுரிமை வாடகையையோ பெறலாம். மற்றக் கம்பெனிகள் போட்டியிட்டாலும் இந்தத் தனியுரிமையை அக்கம்பெனிகளிடமிருந்து எடுத்துவிடமுடியாது. இயல்பாகவேயுள்ள அருந்தலோடு செயற்கையாக உண்டாக்கப்பட்ட அருந்தலும் சேர்க்கப்படும். இஃது எதனுலுண்டாகிறது? சிலர் பண்டங்களை வேண்டுமென்றே சந்தையில் விடாமல் வைத்திருப்பர். விட்டால் சந்தை நிலை குழம்பிவிடும் என்பது அவர்களுடைய கருத்து.

அனுபந்தத்துக்குச் சுருக்கம்.

1. உனவானது நிலம, தொழிலாளா எனற இரண்டு சாதனங்களால உறபத்தி செயயப்படும் சாதாரணமான உலகிலே 1 அலகு நிலத்தின் சொந்தக் காரருக்குத தேவைப்படும் தொழிலாளர் கோடு, தொழிலாளரின் வீழ்ச்சியுறும இறுதிநிலை உற்பததிக் கோட்டுக்குச் சமமாயிருக்கும். 1000 சதுர மைலில் ஒவவொரு சதுரமைலுக்கும் தேவைப்படும் தொழிலாளர்தேவையை 1000 முறை பெருகஙியதே மொத்தத் தேவையாகும. தொழிலாளரின சப்பிளைக்கோடு தேவைக் கோட்டை வெட்டும் இடமே சம்பளச் சமநிலையும், தொழிலாளா தொகையின் சமநிலையுமாகும். விளைவிலே தொழிலாளருக்குக் கொடுகக்வேண்டிய சம்பளம் போக எஞ்சியது வாடகை. தொழிலாளரின் இறுதிநிலை உறபத்திப் படத்திலே வாடகை முக்கோணவடிவாயும் சம்பளம் நீள்சதுரவடிவாயுமிருக்கும்.

2. இடைகால நூலகள் சாதனங்களை ஒரே அளவாகப பயனபடுதத லாமெனக் கூறும். தொழிலாளா தொகையை மாறுமல் வைத்துக் கொண்டு நிலத்தைச் சேர்க்கலாம். கொடுகக்ப்பட்ட ஒரு வாடகையிலே தொழிலாளருக்கான நிலத்தேவையானது நிலத்தின் இறுதிநிலை உற்பத்தியினுல் எலலைப்படுத்தபடும். ஒவ்வொரு தொகுதித் தொழிலாளரினதும் நிலத்தேவையைப் பெருக்கினுல் மொத்த நிலத்தேவையின் தொகையை அறியலாம். பெருக்கும் அளவு மொததத் தொழிலாளர் தொகையைப் பொறுத்ததாகும்.

நிலத்துக்குரிய சபளை தேவை என்பவற்றிடையுள்ள சமநிலையானது பாரிசேடமுறையினுல் என்ன இறுதிநிலை உற்பத்தி வாடகை நிலத்துக்குக் கிடைத்ததோ அதே வாடகையையே கொடுக்கும். இல்லாவிட்டால் (அ) நிலச்சொந்தக்காரர் தொழிலாளரை வேலைக்கமர்த்துகிறார்களா, தொழிலாளா நிலத்தை வாடகைககு அமாத்துகிறார்களா என்பனவெல்லாம் அக்கறையற்ற விடயமாக இருந்திருக்கமாட்டா.

3. பல பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டால், பல பண்டங்களுக்குள்ளே விசேடப் பதிலீடு செய்வதற்கு அப்பாற்செல்லலாம். சென்று அருந்தலான ஒரு சாதனத்தை எடுத்துக கொள்ளலாம. இதனோடு இபபோது பண்டத் துக்கிடையே பதிலீடு செய்தல் நுகர்வோனுல் நடைபெறும. அவன் தற் போது அருந்தலாயுள்ள பணடங்களைக் குறைவாக வாங்குவான். ஒறுப் பான சாதனஙகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவான ; இப்போது மலிவாயு யுள்ள பண்டங்களை வாங்கி அவற்றை குறைவாகவே பயன்படுத்துவான. ஒவ் வொரு தொழிலமுறையிலுமு சாதனவிகிதம நிலையாக்கப்படட சநதர்பபங் களிலும் இநதப் பண்ட லீலை வித்தியாசங்கள், சாதனங்களின் சபாவிளை நிலைமைகளோடு சேர்ந்து பகிர்வுத்தன்மையின நிலையை நிசசயிகக்லாம். எனவே போட்டிச் சப்பாவை தேவை எனற கொள்கை இறுதி நிலை உற்பத்திக் கொளகையைக் கடநது நிற்குமேயல்லாது அதற்கு மறுதலையாயிருக்காது.

4. "அளவுக்கு ஏற்றவாறு உற்பத்தியைப் பெருகுதல்" என்ற தொழில் நுட்பப போக்கு இல்லாத பட்சத்திலே சுதந்திரப் போட்டி தன்னையே சீர்ப்படுத்தி இயஙகும. சமூகத்தின எவ்வாறு உற்பததி செய் வது என்ற பிரச்சினையை போட்டிவிலை நலலமுறையில தீர்த்து வைககும். ஆனல் இந்தவகையான தீர்ப்பு எவ்வளவு தூரம் நனமைபயக்கு மென் பதைப்பற்றி மதிப்புக் கூறுவதானுல் உறபத்திச் சாதனங்களின் உடைமை பற்றிய ஒழுகலாற்று மதிப்புக்களை யாராவது நிச்சயிககும்வரை கூறமுடி யாது.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினுக்கள்.

1. இறுதிநிலை உற்பததிக் கோட்டிலிருந்து மொத்த உற்பத்தியை எவ்வாறு அறியலாம் ? தொழிலாளர் பூச்சியமாயிருக்கையில் மொத்த உற்பததி பூச்சியமாயிருந்தாலொழிய இஃது உண்மையாயிராதெனபதைக் காட்டுக.

2. "அளவு ஒத்திருந்தால் விலைவு ஒத்திருக்கும்;" அதாவது ஒரே அளவான உள்ளீடு அதே அளவான வெளியீட்டைக் கொடுக்கும். அளவுக் கேறறபடி அதிகரித்துச்செல விலைவு எனறுல எனன? அளவுக்கேற்றபடி குறைததுசெல் விலைவு என்றுல எனன? குறைந்து செலவிலைவு விதிக்கும், அளவு ஒதிருந்தால் விலைவு ஒத்திருககு மெனபதற்கும் வித்தியாசமிலலை எனபதைக் காட்டுக.

3. வெளிநாடுகளிலே சம்பளவீதம் 1,000 டொலரிலிருந்து 1,500 டொலராக உயர்ந்தது. தொழில், வாடகை, மொத்த உற்பத்தி முத லியவற்றின் புதிய சமநிலை மட்டத்தை வருணிக்க. உலகச் சம்பள மட்டம் மாறுவிட்டாலும், குடியேற்றத்தைத் தடைசெய்தால் இதே நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம். குடியேற்றத்தை எந்த அளவுக்குத் தடைசெய்ய வேண் டும் ?

4. நிலமும் தொழிலாளரும் நெகிழ்ச்சியற்ற சப்பிளையுடையவாயிருக்கின்றன என்று கருதுவோம். அப்போது ஒவ்வொரு சாதன விலையும் தனி வாடகையாகும். இதனுல்லடாகும் சமநிலை, நிர்ணயிக்குந் தன்மையுடையதா ? என ? எந்த மட்டத்தில் ?

5. சாதனங்களிடையே தொழில் நுட்பப்பதிலீடு என்றுலென்ன ? உதாரணம் தருக. பண்டங்களுக்கிடையிலுள்ள பதிலீடுகளென்றுலென்ன ? பலவகைப்பண்டங்கள், சாதனங்களை பல்வேறு அளவுகளில பயன்படுத்தும் போது ஒரு சாதனத்தில் அதிகரிப்பு ஏற்படுமானுல அதையே அதிகமாகப் பயன்படுத்தத் தூண்டும் ; இது விசேட தொழில்நுட்பப் பதிலீட்டுத்தன்மையில்லாவிட்டாலும் நிகழும். இதை விளக்குக.

6. மூன்று உற்பத்திச் சாதனங்களிருந்தால் என்ன ஆகும் ?

7. இரண்டு சாதனங்களில ஒன்று எச்சத்தை விலைவிக்கும் என்பதைக் காட்டுக. இந்த எச்ச விலைவை, சாதனத்தின் இறுதிநிலை உற்பத்தி என்று ஏன் கொள்ளலாம் என்பதை விளக்குக (குறிப்பு : குறிப்பிட்ட ஒரு தொகைத் தொழிலாளர், நிலத்துக்கான குறிப்பிட்டதொரு சந்தை வாடகை எதிர்பார்ப்பால் என்ன செய்வார் என்பதைக் கவனிக்க. தொழிலாளர் என்ற நிலையான வாடகைச் சாதனமும், நிலம் என்ற மாறும் நிலையிலுள்ள வாடகைக்கு எடுத்த சாதனமும் இருந்தால் ஒரே முடிவான விலைவும், சாதனவிலைச் சமநிலையும் உருவாகும் என்பதைக் காட்டுக. புதிய முக்கோணம், நீளச்சதுரம் முதலியவற்றைக் கொண்டு விளக்குக.

8. ஓர் ஆடு எப்பொழுதும் 100 இருத்தல் இறைச்சியையும் 5 இருத்தல் கம்பளியையும் கொடுக்கிறது. அதை வளர்க்க 10 டொலர் செலவு என்று வைத்துக்கொண்டால், இந்தச் சேர்க்கைப்பொருள்களின் விலை அவற்றுக்குரிய தேவையைப் பொறுத்து 2 டொலர் கம்பளிக்கும் 0 டொலர் இறைச்சிக்கும் என்பதிலிருந்து 0 டொலர் கம்பளிக்கும் 10 சதம் இறைச்சிக்கும் என்பதற்கிடையில ஊசலாடும் என்பதைக் காட்டுக. மற்றோர் ஆடும் வளர்க்கப்படுகிறது. அது 100 இருத்தல் இறைச்சியையும், 6 இருத்தல் கம்பளியையும் கொடுக்கிறது. அதை வளர்க்க 11 டொலர் செலவாகிறது. இது விலையை நிச்சயமாகவிடுமென்பதைக் காட்டுக.

(குறிப்பு : இரண்டு இனத்தையும் பயன்படுத்தினுல் கம்பளி இருத்தல் 1 டொலருக்கு விற்கும். என ? இறைச்சியின் விலை என்ன ?)

9. பின்வரும் கருத்துக்களை ஞாபகப்படுத்துக :

உற்பத்திச் சார்பு

விளிம்புமை அளவும்

குறைந்து செல் இறுதிநிலை உற்பத்தி, MP, MP ஒரு சாதனத் தேவைக்கோடு.

எச்ச முக்கோணமும், MP யின் நீள்சதுர பரப்பும் சேர்ந்து மொத்த உற்பத்தியாகும். MP யும் மிச்சமுறை வழியும்.

பண்டத்திட்டப்பதிலீடு, பண்டத்துள் பதிலீடும்.

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

போட்டிச் சம்பளமும் கூட்டுப் பேரமும்

தொழிலாளிக்கேற்ற கூலி.

—புதிய ஏற்பாடு

மனிதன் பொருளியற் பரிபாஷையில் ஒரு பண்டமானலும், அவன் அதற்குப் பலபடி உயர்ந்தவன். மனிதர் தமது தொழிற்சக்தியை, அதாவது உழைக்குந் திறனைக் கூலிக்கு விற்றுவிடுகிறார்கள். இவ்வாறு கொடுக்கும் விலையே கூலி. எல்லா விலைகளிலும் இதுவே மிக முக்கிய மானது. குடும்ப வருமானத்தை நிர்ணயிக்கும் ஒரே ஒரு சாதனம் இந்தக் கூலியே. விவசாயிகளிற் பெரும்பாலோருடைய வருவாயும், கூட்டுக் கம்பெனியாகாத தொழில்களின் வருவாயும் உண்மையில் தொழிற் கூலி யாகவே அமையும். அப்போது கூலிகள் தேசிய வருமானத்தில் 80 வீதமாக அமையுமெனக் கொள்ளலாம்.

காப்பியின் விலையும் தட்டச்சு நாடாவின் விலையும் மாறினால் நாம் அதைப்பற்றி அதிகம் அக்கறைகொள்ளமாட்டோம். நமது பொது நலத்தை அது மிக அற்பமாகவே பாதிக்கும். ஆனால் எனது சம்பளத்தை 5 வீதம் குறைத்தால் நான் சாந்த நிலையிலிருந்து மாறி அழுமூஞ்சியாகிவிடு வேன். சம்பளம் மக்களுடைய உணர்ச்சியைத் தூண்டக் கூடியது. எனவே சம்பளத்தின் தன்மையை உளவியலறிஞரும் ஆராயலாம்; பொருளிய லறிஞரும் ஆராயலாம். சம்பளங்களின் சமூக முக்கியத்துவம், பொரு ளியல் முக்கியத்துவமுடையது. தொழிற் சந்தையை ஆராயும் மாணாக்கர் இதை எப்போதும் கருத்திலே கொள்ள வேண்டும்.

சம்பள மட்டமும், வித்தியாசங்களும் :

சம்பள விகிதங்களில் பெரிய வித்தியாசமுண்டு. சராசரிச் சம்பளம், சராசரி மனிதனைப் போலவே வரைவிலக்கணம் கூறுவதற்குக் கடினமான விடயம். மோட்டார் கம்பெனி நிர்வாகி ஒருவர் வருடத்துக்கு 500,000 டொலர் உழைக்கலாம். எழுதுவினைஞர் ஒருவர் 4,000 டொலர் உழைக் கலாம். விவசாயிக்கு 2,000 டொலர் கிடைக்கலாம். ஒரே தொழிற்சாலையில் தொழில் நுட்பம் தெரிந்த ஒரு தொழிலாளி ஒரு வாரத்துக்கு, 150 டொலர் உழைக்கலாம். தொழில்நுட்பப் பயிற்சியில்லாத சாதாரணத் தொழிலாளி 75 டொலர் உழைக்கலாம். சம்பளக் கொள்கைபற்றிய எந்த ஓர் அறிமுறையும் இந்த வித்தியாசங்களை விளக்கவேண்டும்.

இந்தச் சம்பள வித்தியாசங்கள் முக்கியமானவையே. இருந்தும் பொதுச் சம்பள மட்டம் பற்றிய பிரச்சினையைக் கருத்திற் கொள்ளவேண்டியது அவசி யம். அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னிருந்த கூலிவிகிதங்களிலும் பார்க்க

இப்போதுள்ள கூலிவிகிதம் அதிகம். ஐரோப்பாவிலுள்ள தொழிலாளர் சம்பளத்திலும் பார்க்க அமெரிக்காவில் உள்ள சம்பளம் உயர்வானது. ஆசியாவில உளளதிலும் பாகக ஐரோப்பிய சம்பள விகிதம் உயர் வானது. இததகைய மூலாதாரமான தகவல்களை அறிவதறகுப பொரு ளியல உதவி புரிகிறது.

போட்டி நிலைகளிலே சம்பளங்களை நிர்ணயிக்க உதவி புரிவது எது? இந்தப பிரசினையையே நாம் முதலில ஆராய்வோம். பின்னர் இந்த அததியாயத்தின (ஆ) பகுதியில போட்டி நிலைகளிலிருநது பிறழும் தனமைகளாலுணடாகும் விளைவை ஆராயவோம். பினனர் தொழிற் சங்கங்களும முதலாளிகளும் செய்யும் கூடடுப் பேரத்தின பொருளியற் தனமையை ஆராயவோம.

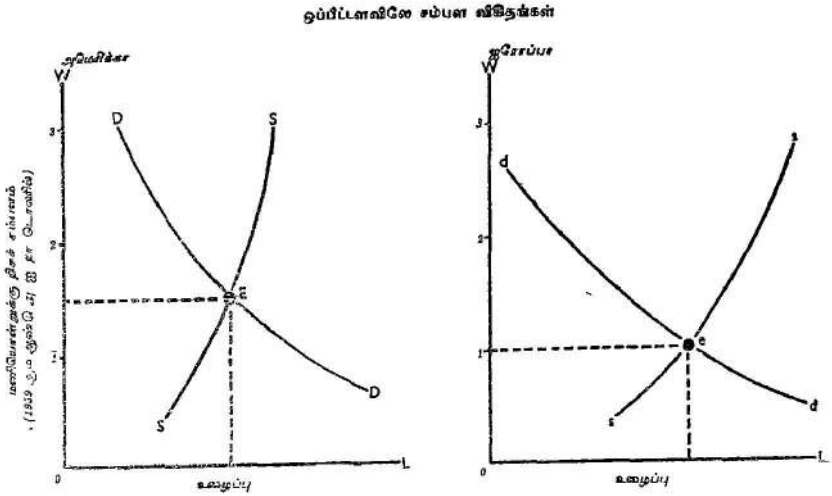
(அ) நிறைபோட்டியில் சம்பளம் நிர்ணயித்தல் :

ஒரே தன்மையான தொழிலுக்குச் சமமான சம்பளம். திறமை, முயற்சி முதலிய விடயங்களில சமமாயுளள தொழிலாளர வகுப்பிறகுக கொடுககும் சம்பளம பறறிய உதாரணததை முதலில் ஆராயவோம். போடடியில் இந்த சமசம்பளம எல்லாம் சமமாகவேயிருககும். ஒருவனுககுக கொடுககும் சம்பளமே மறறவனுககும கொடுககபடபடும். எநதத் தொழிலாளியும் மறறவனினும் பாககத் தனககு அதிகம் சம்பளம் கொடுக்குமாறு கேடகமாடடான.

இந்தத் தனிச் சந்தைச் சம்பளம் எவ்வாறு நிச்சயிக்கப்படும்? இந்தத் தொழிலாளாகுரிய சடபிகை தேவைக கோடுகளை அறிந்தால் (படம் 1 *a* ஐப் போல) போடடிச்சமநிலைச் சமபளம் **E** யிலிருக்கும. அதுவே கோடு களை வெடடும் தானம். சம்பளவிகிதம் **E** யிலும் அதிகமாக இருந்தால் தொழிலாளர மேலமிச்சமாகக் கிடைக்கக்கூடியதாயிருப்பதால் சம்பள விகிதம குறையும. **E** க்குக கீழே சம்பளவிகிதமிருந்தால, மனமடி வுறற சில முதலாளிமார் சமபளததை உயாத்திச் சம நிலையைக் கொண்டு வரப பாபபபா.

நாம நிசச் சம்பளத்திலேயே அக்கறையுடையோம். நிசச் சம்பளம் எனறால அதன் வாஙகும் சக்தியேயனறி, பணத்தின் தொகையன்று. எனவே, நமது உதாரணஙகளிலே சமபளத்தைப் பண அலகிலே காட்டு கிறோம். இநத அலகுகளின வாங்கும் சக்தி குறிதத ஓரிடத்திலே குறிதத ஒரு வருடத்திலே (உதாரணமாக 1939 ஆம் ஆணடு அமெரிக்க டொலர் கணகிலோ 1961 ஆம் ஆண்டு டொலர கணக்கிலோ வாஙகும் சகதித் கணகில்) உளள மட்டத்தில் நிரந்தரமாய்க் கொள்ளப்படுகிறது. வரை விலக்கணப்படி, நிசச்சம்பளததின சூசிகை, நிசமான பணச் சம்பளததை விலை மட்டத்தின சூசிகையினால் பிரித்ததைக காட்டும். (உதாரணம்: 1946 துவககம் பணச்சம்பள வீதம இரடடித்தது. ஆனால் அக்காலத் திலே விலைகள 50 சவீதமாக உயர்நதபோதும் நிசச் சம்பளங்கள் 1/3 ஆகவே உயர்நதன. அதாவது $200/150 = 1\frac{1}{3}$)

வாய்ப்பான வளங்களும், தொழில்நுட்ப விளைவுகளுமே அமெரிக்காவின் உயர் சம்பளத்துக்குக் காரணம்.

படம் 1. அமெரிக்காவில் ஐரோப்பாவிலும் பார்க்க அதிக சம்பளம் நிலவுகிறது. அதனை நிரசயபடுத்துவன சப்பிளையும் தேவையுமே.

படம் 1a அமெரிக்காவிலுள்ள நிலைமைகளையும், 1b ஐரோப்பாவிலுள்ள நிலைமைகளையுப் காட்டுகின்றன. ஐரோப்பாவிலும் பார்க்க அமெரிக்காவிலே சம்பளம உயர்வாயிருப்பதற்குக காரணமென்ன? தமது நாட்டிலே தொழிற்சங்கங்களிருப்பதும் ஐரோப்பாவில் அவை குறைவாயிருப்பதுமே காரணமா? அல்லது அமெரிக்காவில் உயர்ந்த வகையில குறைந்த பட்சச சமபளம் சட்டப்படி விதிக்கப்பட்டுள்ளதே காரணமா? இததகைய காரணங்கள் இலேசாக்கப்பட்ட நமது போட்டியுலகிலே கணகில் எடுக்கப் படாது தவிர்க்கப்பட்டன. இனல் உண்மையானவிடை, அமெரிக்காவிலுளள சப்பிளை, தேவையென்பன ஐரோப்பாவிலும் பாகக் சீரான நிலையிலிருக்கும் காரணமேயாகும்.

அமெரிக்காவிலே சட்பிளையும் தேவையும் உயர்ந்த சம்பளத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய அளவுக்கு ஏன் அமைந்துள்ளன? இந்த அட்டவணைக்குப் பின்னல் அடங்கியுள்ள விடயமென்ன?

தேசிய வளமும் உயர்ந்த விளைதிறனும்

தருவிக்கப்பட்ட தொழிலாளருக்கான தேவை அட்டவணைகள் கீழ் நோக்கிச் சரிவதை முதலிலே கவனிக்க வேண்டும். குறைந்துசெல் விளைவு விதிப்படி அமெரிக்க நிலவளம் முதலியவற்றுக்கு மேலும் மேலும் தொழிலாள

ரைப் போட்டு உற்பத்தியை நடத்தினால் தொழிலாளரின் உற்பத்திச் சக்தி குறைவதோடு சமபளங்களும் குறையும். ஆனால் அமெரிக்கச் சனத் தொகை பெருகுகிறதென வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது படம் 1a யிலுள்ள SS கோடு வலப்பக்கமாகச் சரியும். அப்போது சம்பள மட்டம் ஐரோப்பிய மட்டத்துக்கோ அதற்குக் குறைவாகவோ இறங்கலாம்.

பொருளாதார பூமிசாத்திரத்துறையிலே அமெரிக்க உயர் சம்பளத் துக்கானதொரு காரணத்தைக் காணலாம். வேலையிலீடுபட்டிருக்கும் நமது குடிசனத் தொகையோடு ஒப்பிடும்போது நமக்கு நிலம், நிலக்கரி, இரும்பு, எண்ணெய், நீர்ச்சக்தி என்பன அதிகமாயிருக்கின்றன. தற்காலக் கைத்தொழில் உற்பத்திக்களுக்கான மிகமுக்கியமான இவ்வளங்களின் ஆள் வீத அளவுகள் ஐரோப்பாவிலே குறைவாயிருக்கிறது. மற்ற நாடுகளிலே இதனிலும் குறைவாயிருக்கிறது.

தொழில்நுட்பம், மூலதனம், உயர் விளைதிறன்

ஆனால் பொருளாதார பூமிசாத்திரம் முழுக்காரணத்தையும் கூற வில்லை. இயற்கை வளத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இரண்டு பிரதேசங் களை ஒரேமாதிரி இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு பிரதேசத்திலே தொழில் நுட்ப சாதனங்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதனால் அதனுடைய உற் பத்தியும் நிச்சயமாகவும் மற்றப் பிரதேசத்திலும் பார்க்க அதிகமா யிருக்கலாம். உயர்வான தொழில்நுட்ப முறைகளைப் பயன்படுத்துவதால், அறிமுறை சிறப்பானதாயிருக்கும், விஞ்ஞானத்தைப் பயன்படுத்தும் முறை சிறப்பானதாயிருக்கும்; பொருளாதார விதிகள், வழக்கங்கள் சிறப்பா னவையாயிருக்கும். நிர்வாக முறை சிறப்பானதாயிருக்கும். இவற்றோடு சராசரியாக மூலதனப் பொருள்களும், எந்திர சாதனங்களும், தளவாடங் களும் சிறப்புடையனவாயிருக்கும்.

தொழிலாளர் சக்தியின் சம்பந்தமான கட்டுப்பாடும், குடிவரவும்

அப்படியானால் ஐரோப்பியர் உயர்சம்பளத்தைப் பெறும் நிலைமையை எவ்வாறு தடுக்கலாம்? இதற்கு நமது சரித்திர நூல்களிலிருந்து விடை பெறக்கூடியதாயிருக்கிறது. முதலாவது மகா யுத்தத்துக்கு முந்திய 300 ஆண்டுகளாக வேறு நாடுகளிலிருந்து மக்கள் அமெரிக்காவுக்குப் பெரு வாரியாக வந்து குடியேறினர். சிலர் சமய சுதந்திரத்தை அனுபவிப்பதற் காக வந்தார். பலர் நமது அரசியல் முறையை விரும்பி வந்தனர். மிகப் பலர் தமது பொருளாதார நிலையை உயர்த்தும் நோக்கமாக வந்தார்கள்.

முதலாம் மகாயுத்தத்தின் பின்னர் இக்குடியேற்றத்தைத் தடுக்கும் முறையில் கடுமையான சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அதன்பின்னர் மிகக் குறைவானவரே குடியேற அனுமதிக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு கட்டுப் பாடுசெய்தற்கு முக்கிய காரணம் பொருளாதாரமன்று; சமூகப் பிரச்சினை யேயாகும். முதலாவது மகாயுத்தத்துக்கு முன்னர், ஐரோப்பாவின் தெற்

குப பகுதியிலும், கிழக்குப் பகுதியிலுமுள்ளவர்களே பெரும்பாலும் குடியேறினர்கள். அதன்பயனாக ஏற்பட்ட அரசியற் காரணமாக எல்லாவகையான மக்கள விடயத்திலும் கட்டுப்பாடு ஏறபடுத்தப்பட்டது. மேற்கு ஐரோப பிய மககள் விடயத்திலே சலுகை காட்டப்படடது. இங்கிருந்துதான ஆதியில் பல மககள வந்து குடியேறினா.

சம்பளச் சந்தையிலே சுதநதிரமான போட்டி நிலவிவருவதில நாம தலையிட முதல் உதாரணம் இதுவேயாகும். தொழிலாளா சபயினையக குறைததபடியினால் குடியேறறக கொள்கை சம்பளத்தை உயாத்த வழி வகுத்தது. இந்த அடிப்படைக கொள்கை வற்புறுதததபட வேணடிய தொனருகும். எந்த ஒரு தொழிறறெருதியின தொழிலாளரைக் கடடுப் படுத்தினாலும அதனுடைய சம்பள விகிதம உயரும என எதிர்பார்க்க லாம். சபயின உயாநததால, மறறவிடயஙகளெல்லாம சமமாயிருகையில, சம்பள விகிதம இறஙகும.

அதிகரிச்செல் விளைவு சம்பந்தமான எதிர்ச்சட்டம்

இநதக் கட்டத்திலே குறைந்து செல் விளைவு விதி பறறி யிகைபடகூறக கூடாது. ஒரளவுக்கு இதறகு மாறான ஒரு விதியுமுணடு. அது அதிகரித்துச் செல் விளைவு விதி. இதனைப பெருவாரி உறபததி எனலாம். நமது நாடு சுதந திர வியாபாரமுள்ள நாடு. அமெரிக்காவின சுபீடசததுகுரிய ஒரு காரணம் இதுவே. தறகாலத தொழில் நுட்ப முனனேறஙகளுகுப பெரிய எந்திரத தளவாடஙகள் அவசியம். பெருவாரி உற்பததியின பயனைப பெறுவதானால் தினமும் 1000 மின்சாரக்குளிர்ப் பெட்டிகளை உற்பத்தி செயய வேண்டும. எனவே, ஐரோப்பாவில் நிலவிய வியாபாரத தடைகளிடையே, பெல ஜியம் போன்ற சிறிய நாடு, ஒரு மாதத்திற்கூட ஆயிரம குளிர்ப் பெட்டிகளை விறக முடியாததால், திறமையானதோா உளநாடடுத தொழிலை நிலைநிறுத்த முடியாதிருந்தது.

மற்றோா உதாரணததைக் கவனிப்போம். மோடடாரத் தொழிலை எடுததுக் கொள்ளுங்கள. ஜெனரல் மோடடார், ஹிறலொ, போட் எனற கம்பெனிகள் பெருவாரி உற்பத்தியைச செய்வன. சிறிய தனிக் கம பெனிகளும்,பெரிய கம்பெனிகளிடமிருநது உதிரிபபாகஙகளை வாங்குவதனாலேயே திறமையுடையனவாயிருக்கின்றன. ஆனால் பெருவாரியான சிக கனததை ஏறபடுத்துவதற்கு ஸ்ருடிபேக்கர், பக்காட எனபவை ஒனறுசேர வேண்டியதாயிற்று. ஹட்சனும், நாஷ் கம்பெனியும ஒன்று சேரவேண்டியதாயிறறு. ஐரோப்பாவில் நிகழும் புதிய பொதுச் சந்தையினால, தமகுப் பெரிய சநதையும், கார்விற்பனையும் உண்டாகுமென ஐரோப்பாவின கார் வியாபாரிகள கருதுகின்றனர்.

1960 ஐ அடுதத ஆண்டுகளிலே நமது குடிசனத்தொகை 1000 இலட்சமாகக் குறைந்தால் ஐக்கிய அமெரிக்கா சுபீட்ச நிலை அடையுமா? என்ற

கேள்வி எழுகிறது. குறைந்துசெல் விளைவு நியதியை ஆராய்வின்றிப் பிரயோகித்தால், ஒருவேளை நீர் இக் கேள்விக்கு "ஆம்" என்று விடையளிக்கலாம். ஆனால் உயர்ந்து செல் விளைவு விதி என்ற நியதியை அனுசரித்துப் பார்த்தால் இந்த விஷயத்துக்கு விடை கூறுவதில் ஐயப்பாடுண்டு. முதலாவது உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர் குடிசனப் பெருக்கம் திடீரென அதிகரித்திருப்பதைபற்றி நாம் விசாரப்படுகிறோமா? வெளிநாடுகளிலிருந்து தடையின்றி மூலப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்ய முடியுமானால் இந்த விசாரமிருக்காதெனக் கூறலாம்.

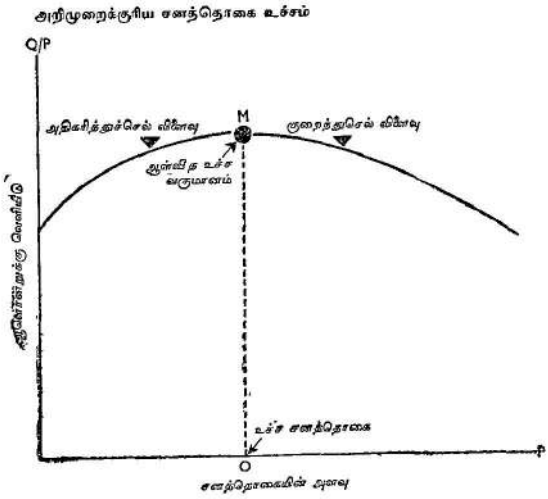
யுத்தத்துக்குப் பின்னர் ஐரோப்பாவில் குடிசனத் தொகை அளவுக்கு மிஞ்சி உயர்ந்துவிட்டதா? சில விவசாயப் பிரதேசங்களில் இஃது உண்மையே. இராணுவப் பாதுகாப்பு, பொதுநலம் என்பவற்றைக் கணக்கில் எடுக்கும்போது ஐக்கிய ராசியம் தனது உணவின பெரும்பகுதிக்குத் தனது விவசாயத்திலேயே தங்கியிருக்க வேண்டும். அப்படியான நிலைமையேறபட்டால் குடிசனப் பெருகக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதனால் ஆள்வீத சுபீட்சம் அதிகரிக்கும். உலக வியாபாரம் சமாதான முறை அமைப்பில் மறுபடியும் தாபிக்கப்படடால, ஐரோப்பியப் பட்டணங்களிலிருந்து மகளை அவுஸ்திரேலியப் பட்டணங்களுக்கும், கனேடியப் பட்டணங்களுக்கும் குடியேறச செய்வதால் அதிக நன்மையுண்டாகுமா? இதற்குப் பதில் எவரும் சொல்ல முடியாது. அதிலிருந்து இக் கொள்கையால் அதிகப் பயன் கிடையாதெனபது தெரிய வருகிறது.

வாய்ப்புள்ள குடிசனத் தொகை என்ற கொள்கை

இவற்றிலிருந்து நாம் உருசிகரமானதொரு குடிசனக் கொள்கையை அனுமானிகலாம். இரண்டு நிலைமைகளாலும் வரக்கூடிய நன்மைகளை நாம் பயனபடுத்தினாலென? உயர்ந்து செல் விளைவு, குறைந்து செல் விளைவு இரணடையும் பயன்படுத்தினாலென்ன? உயர்ந்துசெல் விளைவு முடியும் நிலைக்கும், குறைந்து செல் விளைவு ஆரம்பிக்கும் நிலைக்கு முள்ள தானமவரை குடிசனப பெருக்கம வளராவிட்டால் என்ன? இந்தத்தானம் நிசமான சம்பளம் அல்லது நிசமான வருமானம் என்பதன உயர்ந்த மடடத்தை அளிகும். இதனை "வாய்ப்புளள குடிசனத்தொகை" என வழஙகுவா. உறபததிகோட்டின் உச்சியில, வாயப்புளள குடிசனத்தொகை எவ்வாறு வரையறுக்கப்படுகிறதெனபதை படம் 2 காட்டுகிறது.

உயர்ந்து செல்விளைவு, குறைந்து செல்விளைவு என்பவை சம்பந்தமான நிசமான தொகை எனன என்பதை எநதப் பொருளியலாளரும் அறிய மாடடார். அமெரிக்கராகிய நாம், குடியேறறம் அதிகரிபபதையும், குடிசனத் தொகை அதிகரிப்பதையும் வரவேற்போம். அல்லது நமது நாட்டின் வாய்ப்புளள குடிசனத தொகை நிலையை நாம் கடந்துவிட்டோமா? முக்கியமான இககேள்விகளுக்கு விடை எவருக்குந் தெரியாது.

குடிசனத்தொகை மிக அதிகமாகவோ மிகக் குறைவாவோ இல்லாத போது வருமானம் ஓர் உச்சத்தை அடையும்.

படம் 2. தனிநபருக்குரிய குறைந்து செல்விளைவு ஆரம்பிக்கும் தானத்திலே தனிநபருக்குரிய வெளியிடு உச்சமாமிருக்கும்.

சம்பளம் பற்றிய இரும்பு விதி : மால்தசும், மாக்சும்

இந்த நூலின் இரண்டாம் அததியாயத்திலே குடிசனப் பெருக்கம் சம்பந்தமான மால்தசின் கொள்கையைப்பற்றிக் குறிப்பிடோம். அக்கொள் கையின்படி படம் 1a யில் தொழிலாளாகான நீணட சபபீளக் கோட்டைக் கிடைநிலேயாகக் கீற வேண்டும். இதனைச் சம்பளமட்டத்தில் கீற வேணடும். கீழ்த்தரமான சீவன மட்டதிற்குப் பொருத்தமாகக கீறவேணடும். இந்த மட்டத்திலே சனங்கள் இனப் பெருக்கத்தை மாத்திரம் மேற்கொள்வர். ஒன்றரை நூற்றுண்டுக்கு முன்னர், பொருளியலே மந்தமான அறிவிய லெனறு கூறினர். அதற்குக் காரணம், சம்பளங்கள் உயிர்வாழ்வதற்கு மாத்திரம் போதுமான நிலேயை நோக்கிச் செல்லுகினறனவென்று பழைய பொருளியலறிஞர் கருதினமையே. வாழ்கைதரம் உயர்தலுக்கான ஆராய்ச்சியைச செய்தபோதும், இறப்புக்கு அதிகமாகப் பிறப்புணடாவதால் குடிசனத் தொகை அதிகரிகும் நிலேயை ஆராய்ந்தபோதும், நெடுந் தவணைத் தொழிலாளர் சப்பீளக் கோட்டின் மிகக குறைந்த தொகை, பற்றியகருத்து தற்கால மேற்கு நாடுகளுக்கு எதார்த்தமானதென்றன்று என்பதைக்கண்டோம்.

சமபளதத்தின் இரும்பு விதி சம்பந்தமான மற்றொரு கூற்றைக் கார்ல்-மார்க்ஸ வழஙகினர். "வேலையறறிருப்போரின் சேமப்படை" என்ற கொள்கையை அவா அதிகமாக வறபுறுதினா. முதலாளிகள் தமது வேலையாடகளேத தொழிற்சாலைகளின் யனனலிலே கொணடுபோய நிறுத்தி, வாசலில் வந்து குவிந்து நிறகும் வேலையிலலாதாருடைய தொகையைக்காட்டி, அவாகள குறைநத சமபளத்துக்கு வேலைசெய்ய ஆயத்தமாயிருப்பதை எடுத்துக காடட வேணடுமென எதிர்பாாகக்பபடடனா. இததகைய காட்சி, சம்பளத்தை பிழைபபுச செலவு மட்டத்துக்கு இறக்கிவிடப் போதுமானதெனபதே மாகவின கொளகை. இதை நமது படங்களின் மூலம எடுத்துக் காட்டுவோம். 1a படம, படம 3 ஐப போலவே திருபபிக கூறபபடடுள்ளது. சம்பளமானது 1939 ஆம ஆணடின் விலையில மணியொனறுக்கு 2 டொலர் எனக் கொளவோம. (இது 1961 ஆம் ஆணடு விலையில் 5 டொலராகும்) A எனற தானததிலே குறிகக்பபட மடடததிலேயே வேலை கொடுக்கப்படும். இநத உயாநத சமபள மட்டத்திலே வேலையின்மையிருகக்லாம். இந்த வேலையிலலாத தனமையை, சப்பிளை செய்த தொழிலாளா தொகைகக்கும், தேவைபபட்ட AB இககு மிடையிலுள்ள தூரம் காட்டும். நாம் ஆராயந்த, இலேசாகக்பபட்ட போடடியிலே இததகைய வேலையின்மை சம்பளததிலுள்ள தாகக்ததை இறக்கும.

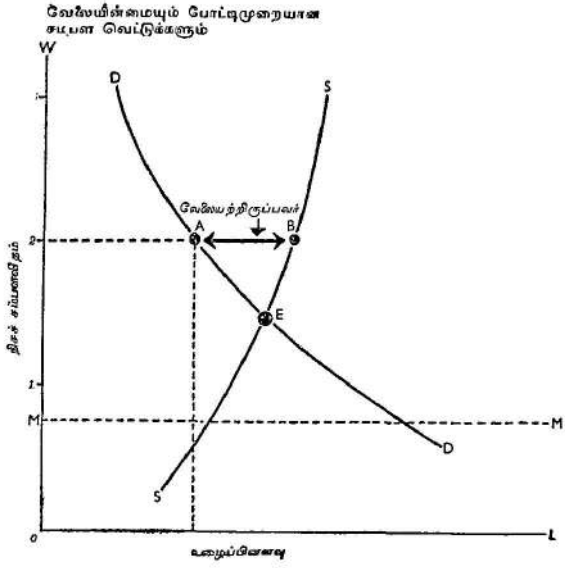
ஆனால் மாகல கூறிய முடிபு ஏறபடுமா? படம் 3 இலே காட்டப்பட்ட MM மடடதுகுகுச சமபளஙகள இறஙகுமா? இது மிகக் குறைந்த சீவனத துகுகுரிய சமபள மடடமாகும. அபபடியிராது E இலுள்ள சமநிலைக்குக கீழே நிசச்சம்பளத்தின் வீதம விழுவதறகு நியாயமிலலை. மூலதனம், இயறகை வளம் எனபன நிறைய உளள ஒரு நாட்டிலே போட்டி முறையிலே நிச்சயிகக்பபட்ட இநதச் சமநிலைச் சம்பளம் வசதியானதொரு சம்பளமாகும். சரிதததிரததிலே காணப்படும சமபளஙகளிலும் இன்றைய உலகின் பல பாகஙகளிலும காணப்படும் சம்பளங்களிலும் இது வசதியானதாகும. நமது நாடடிலும் அதிடடம குறைவானதொரு நாடடிலே இந்தச் சம்பள விதிதம மேலும் குறையலாமென நாம எதிர்பார்க்கலாம்.

எனவே முகியமானதொரு கொள்கையை நாம அடைகிறேம். தொழிற சநதையிலே போடடியானது நிறைவுடையதாயிருநதால சம்பளங்கள் மிகக குறைநத சீவன நிலைககு வீழ்ச்சியடைவதற்கு அவசியமில்லை.

முதலாளிமா குறைவான சம்பளம கொடுக்க விரும்பலாம. ஆனால் அதைப்பறறிப பறவாயில்லை. போடடிச் சந்தையில் அவர்கள் தாம் விரும்பியபடி சம்பளவீதத்தை அமைக்க முடியாது.

முதலாளிமா தொகை அதிகமாகவும், அவர்கள் தம்முட் கலந்து காரியம் நடததாமலுமிருந்தால, எந்தவகையானதொரு தொழிலாளரை அவாகள் விரும்பினாலும், அததொழிலாளர் தமக்கு ஏறற சமபளத்தை சம நிலைமடடமவரை வேண்டிக்கொள்வர். அந்த நிலையிலேதான் மொத தத் தொழிலாளா தொகைக்கும் வேலை கிடைக்கும். தொழிலாளர்மேலும்

வேலையில்லாதோர் சேமப்படையின் சக்தியை மாக்ஸ் மிகைப்படுத்திக் கூறினார்:

படம் 3. AB *ஆல் காடியபடி வேலையில்லாதிருப்போர் சேமப்படை நிசச்சம்பளத்தை* **MM** *என்ற குறைந்தபட்ச சீவன மட்டத்துகுக் குறைக்கவேண்டியதில்லை. இது மாகவின் சித தாந்தத்துகு மாறுனது. ஆனால இது போட்டிச் சம்பளத்தையே* **A** *இலிருந்து* **E** *இக்கு இறக்கும்.*

சம்பளத்தை அதிகமாகக் கேட்கலாம். ஆனால் போட்டி நிலைமை நிலவுவ தால் அவர்களி தாம் விரும்பியதைப் பெற மாட்டார். ஆனால் அதற்குத் தொழிலாளர் சப்பிளையைக் கூட்டு நடவடிக்கையாற் குறைக்கலாம். அப் போது சம்பளம் போட்டி மட்டத்துக்கு மேலாக உயரலாம்.

குறைந்த நேர வேலையும் குறைந்த தொழிலாளர் தொகையும்

தொழிற் சங்கங்கள் குடியேற்றத்தைத் தடுப்பதற்குக் காரணம் அறிவ தானால்குறைந்து செல் பயன் விதியைக் கொண்டு அறியலாம். மேலும் (1) வாரத்தில் குறைந்த வேலைநேரங்களையும், வருடத்திலே அதிக ஓய்வு நாட்களையும் அவர்கள் கேட்பதற்கும் (2) சிறுவரை வேலைக்கமர்த்தக்கூடாது வயோதிபரை நேரத்தோடு ஓய்வுபெறச் செய்யவேண்டும். சிலவேலைகளில் பெண்களை வேலைக்கமர்த்தக் கூடாது. (3) விரைவாக வேலை செய்யுமாறு

நெருக்கக் கூடாது என்ற விடயங்களில் எல்லாம் தொழிற் சங்கங்கள் முயல்வது எதனால் என்பதையும் குறைந்துசெல் பயன் விதியைக்கொண்டு விளங்கலாம்.

தொழிலாளர் ஆபத்துப் போலி

தொழிலாளரையும் அவர்கள் செய்யும் முயற்சியையுங் கட்டுப்படுத்தத் தொழிற் சங்கங்கள் ஏன் முயல்கின்றன? குறைந்துசெல் பயன் விதிக்கு அஞ்சியே என ஒரேயடியாகக் கூறிவிட முடியாது. குறைந்த நேர வேலையைத தொழிலாளர் விரும்புவதற்கு வேறொரு சக்திவாய்ந்த காரணமுண்டு. அவர்கள் தொழிலாளரிடையே வேலையின்மை உண்டாகுமென அஞ்சுகின்றனர். குறுந் தவணையிலே செய்யக்கூடிய மொத்த வேலை மாறுதிருக்குமெனவும் அவர்கள் நினைக்கினறனர். அந்நியர் ஒருவரை வேலைகமர்த்தினால் என்ன நடக்கும்? அல்லது பெண் ஒருத்தி தொழிற் சநதையில் தோனறினால் என்ன நடக்கும்? வயோதிபர் ஒருவர் ஓய்வுபெற மறுததால் எனன? அலலது தொழிலாளி ஒருவா மிகத் திறமையோடு வேலை செயயத் துவங்கினால் என்ன நடகும்? அல்லது மனிதனுக்கு பதிலாக இயந்திரத்தைத தாபித்தால் எனன? இந்தச் சம்பவங்கள் ஒவ்வொனறும தனது வேலைகோ, சீவனதுக்கோ ஆபத்தையுண்டாக்குமென அவன நினைக்கிறன்.

இந்த மனோபாவதையே பொருளியலறிஞர் சில சமயம் தொழிலாளர் ஆபததுப் போலியெனக கொள்வர். விசேடத் தொழிற்றிறமையும் அந்தஸதும் உள்ளவர்களும் ஒரே பிரதேசத்தில நெடுங்காலம் உள்ளவருமான சில தொழிலாளருக்குப் புதிய தொழில்நுட்ப மாற்றங்களைப் புகுத்துவது ஆபததையுண்டாகலாம். அநத வகையிற் பார்க்குமிடத்து இந்தத் தொழிலாளர் ஆபத்துப்போலி, அததுணைப் போலியாய்த் தெரியமாட்டாது. பெரிய தொரு வியாபார மந்தமேறபட்டால, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பல வருடங்களுககு நிலவலாம். அப்போது தொழிலாளர் தொழிற் பஞ்சப் போலிக்கு ஆளாகலாம். ஆனால் தொழிற் பஞ்ச நியாயமானது எந்த ஒரு பொருளியற்றிடத்திலும், குறித்த ஓரளவு பயனுள்ள வேலையே உண்டு என்ற கொள்கையே போலிக் கொள்கை. பொருத்தமான நல்ல பணக் கொள்கை, பிஸ்கால் கொள்கை, விலைக் கொள்கை என்பவற்றை நனறுக அமுல் நடத்தினால் பெருவாரியான வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் உணடாகமாட்டாது. தொழில்நுட்பத்துறையிலே வேலையின்மை ஏறபட்டால் அதனைப் பாரதூரமாகக் கருதாது தள்ளிவிடுவதும் கூடாது. அதனைத் தீர்ப்பதறகு வழி நல்ல வேலை வாய்ப்புக்களை உண்டாக்குவதே. அதை விடுத்து உறபத்தியைக் கட்டுப்படுத்துவது ஏற்புடையதன்று.

முப்பது மணி நேர வாரம்

வாரததில நாற்பது மணி நேரம் வேலை செய்வதை 30 மணி நேரமாகக் குறைப்பதறகுச் சாதகமாகவும பாதகமாகவும் வேறு பல காரணங்களைக் கூறலாம். நமது வாழக்கைத் தரமும், உற்பத்தியும் உயர உயர நமக்கு

அதிக ஒய்வு நேரம் ஈட்டைக்குமென உணரலாம். சரித்திர ரீதியாகப் பார்க்குமிடத்து வேலை நேரம் குறைக்கப்பட்டுகொண்டே வருகிறது. ஆனால் இந்தக் காலக்கட்டத்திலே அமெரிக்கத் தொழிலாளி கணிசமானதொரு நிச வருமானத்தையும், பண வருமானத்தையும் இழந்து மேலதிக மான ஒய்வு நேரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவாரா ?– அதாவது உழைக்கக் கூடியதில் 20 சத வீதம்? பூரண வேலை வாய்ப்பு நிலவிய சென்ற தசாப்தத்திலே 30 மணி நேர வாரத்துக்குக் கிளர்ச்சி செய்தவர் தொகை குறைந்தது. ஒய்விலும் பார்க்க வேலையின்மையென்ற காரணமே அதிக பொருத்தமானதென இதிலிருந்து அறியலாம்.

ஐகிய மோட்டார் தொழிலாளர் தலைவரான வால்டர் ரூதர் என்பவர் குறைந்த மணி வேலை நேரத்தைக்கொண்ட வாரம் வேண்டுமென்று கூறும்போது, தொழிலாளரின சம்பளத்தைக குறைக்கக்கூடாதெனவுங் கேடகிறார். சம்பளம் குறையாமல் ஒய்வு நேரம் கிடைப்பதை எந்தத் தொழிலாளிதான விரும்பமாட்டான்? தொழிறசங்கங்கள் முதலாளிமாரிட மிருந்து அதிக சம்பளத்தை எவ்வாறு கறக்கப் பார்க்கிறார்களென்பதைப் பினனர் ஆராய்வோம். 30 மணிநேர வாரத்துக்குக் கூறப்படும் காரணங் களை இதற்கும் நாம் இங்கே பயன்படுத்த வேண்டியதில்லை. ஆனால் வேலை நேரம் சம்பந்தமானதொரு நேரடிக் காரணத்தை மாத்திரம் குறிப்பிடு வோம்.

முதலாவது மகாயுத்தத்தின்போது 10 மணித்தியாலத்துக்கு 1 மணி நேரம வெட்டப்பட்டால் உற்பத்தி பத்திலொன்றுகக் குறையவில்லை. என் ? மணித்தியாலத்துக்குரிய பிரயத்தனம் கூடிற்று. 25 சத வீதமாக வேலை நேரததை வெட்டினால, சமபளத்தையும் 25 சத வீதம் வெட்டவேண்டிய தில்லை. ஆனால் வாரத்தில் ஒரு நாளை மேலதிகமாக ஒய்வு நேரமாக எடுத்துக் கொண்டாலும உறபத்தி குறைய மாட்டாதெனக் கூறிக்கொள்வது பொருத்தமற்றதாகும். தொழிலாளர் பற்றிய விபரங்களைத் தயார் செய்த தாபனத்தின் அறிகைப்படி 30 மணிநேர வாரத்துக்கு வாதாடுவோருடைய தீவிரமான கொள்கைகள் பொருந்தாவெனபது தெரிகிறது.

அமெரிக்காவில் சனிக்கிழமை வேலை அருகிக் கொண்டே வரும். அதிக ஒய்வு நாட்களை முழுச்சம்பளத்தோடு பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யப்படும். ஒய்வு காலத்தை அதிகரிப்பதால் தொழிலாளரின் உற்பத்தித் திறன் பெருகுமென்பது காரணமன்று. கோடைகால விடுமுறையினாலும், மாரி கால விடுமுறையினாலும் அதிக மகிழ்ச்சி தொழிலாளருக்கு உண்டாகு மென்பதே காரணமாகும். தொழில் நுட்ப முன்னேற்றதின் பயனே அதிக ஒய்வு பெறுதலாகும். தமது பேரப்பிள்ளைகள் வேலை நேரத்தை மேலும் குறைப்பதற்கே முயல்வார்கள்.

தொழிலாளர் பொது சப்பிளைக் கோடு

நிறை போட்டி சம்பந்தமான உதாரணத்தை மறுபடியும் ஆராய்வோம். இதிலே தொழிலாளர் சப்பிளைக் கோடு எவ்வாறிருக்கும்? சம்பளவிஸ்தரம்

குடிசனப் பெருக்கத்தை எவ்வாறு பாதிக்கும். மக்கள் நீண்ட வேலை நேரத்தையோ குறுகிய வேலை நேரத்தையோ விரும்புவதை அது எவ்வாறு பாதிக்கும்? தொழிலில் ஈடுபடாதவர்களை (ஓய்வு பெற்றோர், ஆசாமியிலை லிருப்போர், பெண் தொழிலாளிகள்) சம்பள மட்டம் எவ்வாறு பாதிக்கும்? உயர்ந்த சம்பள மட்டம் மக்களுடைய திறம்பட வேலை செய்யத் தூண்டுமா ? அலலது விடயங்களை ஆறுதலாகச் செய்வதற்குத் தூண்டுமா ?

மேலே காட்டிய கேள்விகள் தொழிலாளர் சப்பிளை நாலு பிரிவான பரிமாணம் உடையதென்பதைக் காட்டும்.

அவை : (1) குடிசனததொகை (2) தொழிலாளர் தொகையில் அடங்கிய குடிசனத் தொகையின் விகிதம. (3) ஒரு வாரத்திலும், வருடத்திலும் தொழிலாளா தொழில் புரிநத சராசரி மணித்தியாலம் (4) தொழிலாளர் தரகூடிய திறமை, முயறசி எனபவற்றின் தன்மையும், அளவும்.

இந்த தொழிலாளர் சப்பிளை பரிமாணம் நாலிலும், மூன்றுவது பொருளாதாரக் காரணங்களைப் பெரும்பாலும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. மேறகு நாடுகளிலே குடிசனத் தொகையானது சமூகச் சக்திகளிலும், பொருளாதாரச் சக்திகளிலும தங்கியுள்ளதெனபதை மேலே கண்டோம். நயமுளள துறையிலே எந்தத தொழிலாளா கூட்டம் ஈடுபட்டிருக்கிற தெனபதைப் பழகுகவழக்கங்களும் சட்டதிட்டங்களுமே நிச்சயிக்கின்றன.[1]

தொழிலாளரின தைரியம, தூண்டுதல் எனபவறறைப் பொருளாதார அமிசங்கள் ஓரளவு பாதித்தபோதிலும், உளவியலறிஞரும், சமூக மனித இனவரலாறறறிஞரும், பல காரணங்களை, தொழிறசாலையில கூட்டு உற்பத்தி சம்பந்தமாகக் கூறியுள்ளனர்.

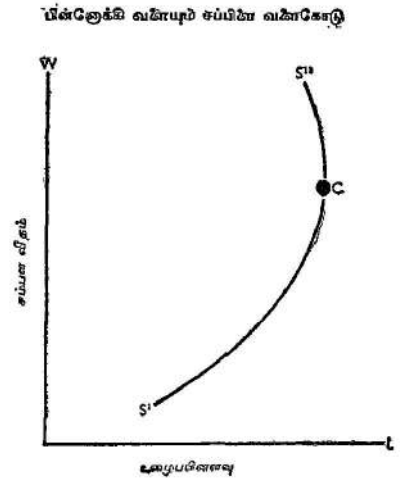
" பதிற் பயனும் ", " வருமானப் பயனும் "

ஒரு வருடத்தில் வேலை செய்யும் மணித் தொகையிலே சம்பள வீதம் என்ன பயனை உண்டாக்கும் எனற பொருளாதாரப் பிரச்சினை எழுகிறது. இதைபபறறி முன்னரும் குறிபபிட்டுள்ளோம். படத்தின் மூலம் இதனை விளக்கலாம் விததியாசபபட்ட சம்பள விகிதம் ஒவவொன்றிலும், ஒரு தொழிலாளா தொகுதி வேலை செய்யவிரும்பும் மொதத மணித்தியாலத்தின சபபிளைக கோட்டை 4 ஆம் படம் காட்டுகிறது இச்சப்பிளைக்கோடு, ஆரம்பத்திலே வட கிழக்காக உயர்வதைக்கவனிக்க. பின்னர் C என்ற அவதியில அது வடமேற்காக வளைகிறது. உயாந்த சம்பளம் கொடுத்தால் தொழிலாளர் தொகை அதிகரிக்கவுங கூடும், குறையவுங்கூடும். இதை எவ்வாறு விளகுவது ?

[1]. பெரியவியாபார மநதமுண்டாகுங காலங்களிலே தொழிலாளர் தொகை அதிகரிக்கும். கணவன வேலையிழநதால மனைவியும பிள்ளைகளும் வேலை தேடுவர். வியாபார மலாச்சிக் காலத்திலே வேலை வாய்பபுகளை அதிகமிருப்பதால பெண்களும வேறு தொழிலாளரும் சேர்வர். அது இநத நிலையை மாற்றும். சமீபகாலத்தில் உண்டான சபீட்ச நிலைகளில் பெண் தொழிலாளர் பலர் வேலையிற் சோந்து, நீங்கிப் பின்னருஞ் சேர்ந்தாகள்.

நீர் ஒரு தொழிலாளி ; உமது மணித்தியாலச் சம்பளம் கூட்டப்படுகிறது. எத்தனை மணி நேரம் வேலை செய்ய முடியுமென்பதை நீரே நிச்சயிக்கவிடப் படுகிறீர். சம்பளம உயர்வுற்றபடியால் கொஞ்சம் மணித்தியாலம் அதிகப் படியாக வேலை செய்யலாமேயென உமக்கு ஆசை உண்டாகலாம். உமது ஓய்வு நேரத்தில் ஒவ்வொரு மணி நேரமும் அதிக விலையுடையதாகிறது.

மிக உயர்ந்த சம்பளமானால், குறைய வேலை செய்யலாம் :

படம் 4. C எனற நெருக்கடியான தானதிறகு மேலே சமபளததை உயாதறினால சபபிளை செயயபபடும தொழிலாளா தொகை குறையும. (வருமான விளைவு பதிறபொருள விளைவை அடகவிடும.)

எனவே ஓய்வு நேரத்திலும் வேலை செய்யத்தூண்டப்படுகிறீர்கள். இந்தப் பதிலீடு பயனுக்கு மாறுக வருமானப் பயன் வேலை செய்கிறது[1]. சம்பள வீதம் உயர்ந்தால நீர செலவராவீர். செல்வரானால் மேலதிக மான துணிமணிகளையும் உணவுப் பொருள்களையும் வேறு போகப் பொருள்களையும் வாங்குவீர். காபபுறுதிய பொலிசிகளையும் அதிகமாக வாங்குவீர். அத்துடன அதிக ஓயவு நேரதையும் வாங்குவீர். அதுவே இங்கு ஆராயும பிரச்சினைக்கு முக்கியமானது. சனிக்கிழமையை வேலை செயயாது கழிக்கவிருமபுவீர். மழைகாலததிலே ஒரு வாரத்தை மேலதிக மாக ஓயவாயக் கொள்ளுவீர்.

1. "பதிலீட்டுபபயன" "வருமானபபயன்" எனபன சம்பந்தமாக 21 ஆம 22 ஆம அததியாயஙகளை பாரக்க. சமபள உயாவினால உணடாகும் வருமானபபயன உமமைப பணககாரனுக உணரச் செயகிறது. அததுடன ஓயவாய நேரததைக கழிகக செயகிறது. பதிலீட்டுப் பயன எனபது உயாநத ஓயவு விலைககு நீர மறிவினை செயவதைத நாணடுவது. இநத ஓபவைத் தியாகம செய்தால நீர புதிய பொருளகளை வாங்குவீர். இநத இரு பயனும ஒனறுககொனறு எதிராகத் தொழிறபடும். வருமானப் பயன வெறறியடைநதால் தொழிலாளர் சப்பளைக் கோடு பினனுககிச செல்லும்.

பதிலீட்டுப் பயனு, வருமானப் பயனு, சக்தி வாய்ந்தது ? இரண்டும் சம சக்தி வாய்ந்தனவா ? அப்படியானால் சப்பிளைக் கோடு முன்னுக்கும் வளையாமற் பின்னுக்கும் வளையாமல் நடுக்குத்தாக நெகிழ்வின்றி எழுகிறதா ? இதற்கு ஒரு விடை கொடுக்க முடியாது. ஆளுக்காள் விடை வித்தியாசப் படும். படம் 4 இலே S′ இலிருந்து C வரை பதிலீட்டுப்பயன் வருமானப் பயனை மிஞ்சிவிட்டது. ஆனால் C இலிருந்து S″ வரை வருமானப் பயனே முக்கியமானதாகிறது.

தனி நிலையிலுள்ள ஆட்களின் சம்பளத்தில் வாடகை அமிசங்கள்

சாதாரணமாகத் தேவைப்படும் அளவுக்கு மக்களுக்கு வருவாய் கிடைக்கு மானால், மேலும் சம்பளம் உயர்வதால் மேலும் வேலை செய்யவேண்டிய மனிததியாலங்கள் கூடமாட்டா. இதனை ஒரு வரி சம்பந்தமான சட்ட அறிஞர் ஆராயந்தறிந்தார். யுத்தகாலத்திலே ஏற்பட்ட அபரிதமான வரி கள் தமது நணபரிடையே எத்தகைய விளைவுகளை உண்டாக்குகின்றதென் பதை அவர் ஆராய்வதறகாக அந்த முயற்சியிலீடுபட்டார். உயர்ந்த வரிபோடபபட்டதால அந்த வரியை ஈடு செயவதற்காக மக்கள் மேலதிக மாக வேலை செய்தாகளென்பதை அவா ஆராய்சசி மூலம அறிந்தார். குறுநதவணை வருமானப்பயன பதிலீட்டுப்பயனிலும் பார்க்கச் சக்தி வாய்ந்த தென அவர் கண்டறிந்தார். ஆனால் பணம் மாத்திரம் அவர்களைத் தூண்டவிலலே. கருமத்தை நிறைவேற்றி அதிலே திருத்திகாணுதலும், எடுத்த முயறசியிலுள்ள கரிசனையும் அவர்களைப் பெரிதும் ஊக்குவித்தன. ஹாவாடியுளள தொழிற் கல்லூரி ஒன்றும் இதே தகவல்களைச் சேர்த்தது. அதுபோலவே ஆங்கிலக் கணக்காளரும சட்ட அறிஞருமான சிலர் சமீ பத்தில நடத்திய ஆராயச்சிகள இதே முடிபுகளைக் கொடுத்தன.

உயர்ந்த வரி வீதத்தினால் துணிவு மேற்கொள்ளுதலும், துணிவாக முத லீடு செய்தலுமே உண்டாகும். திறமை படைத்தவர்களின் முயற்சிக்கு ஊக்கமுணடாகாது. சிறந்த திறமையுள்ள தனியாரின் உயர் வருமானங் களிற பெரும்பாலானவை " தனிப் பொருளாதார வாடகை " என்ற இனததைச் சேர்நதது. பேப் ரூத் என்பவர் பந்தாட்டத்தால் வருடத்தில் 100,000 டொலர் உழைத்தார். இது அவருக்குப பிரியமானதொரு தொழில். இதை விட்டால் இவருக்கு வேறு தொழிலிலே 5,000 டொல ருக்கு மேற் கிடைகருமோ எனபது சநதேகம். இந்த இரண்டு எல்லைகட்கு மிடையிலே அருளுடய சப்பிளைக்கோடு நெகிழ்ச்சியற்றிருந்தது. எனவே மேலதிகமாயுள்ள இநத வருமானத்தைத் தனிவாடகை எனப் பொருளிய லறிஞர் கூறுவர். 27 ஆம் அத்தியாயத்திலே ஆராய்ந்த நிலத்தின திர மான சபபிளைகுரிய வாடகை போன்றது இது.

சம்பளத்திலேயுள்ள வித்தியாசங்களைச் சமன் செய்தல்.

தொழிலாளர் சப்பிளை சம்பந்தமான பிரச்சினையை விட்டுவிட்டு இனி பல தினிசான தொழிலாளர், தொழில் என்பவற்றுக்கிடையேயுள்ள போட்டிச்

சம்பளத்திலுண்டாகும் வித்தியாசம் சம்பந்தமான பிரச்சினையை ஆராய் வோம். தினசரி வாழ்க்கையிலே காணப்படும் சம்பள வித்தியாசங்களை விளக்க சப்பினை நிலைமைகள் மிக முக்கியமானவையாகினறன.

உத்தியோகங்களிடையே காணப்படும் வித்தியாசங்களை நுணுகி ஆராயு மிடத்து அவதானிக்கக்கூடிய சம்பள வித்தியாசங்கள் சிலவற்றை இலே சாக விளக்கிவிடலாம. சில தொழில்கள செய்வதற்குக் கடினமானவையா யிருக்கலாம். எனவே அத்தகைய தொழில்களுக்கு அதிக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். இத்தகைய காரணங்கள் பணச்சமபந்தமான கார ணங்களாகும். இக்காரணங்களை ாடு செயவதற்காகக் கொடுக்கும் சம்பள வேறறுமைகளைச் "சமன்படுததும் வேற்றுமைகள" எனலாம். காவற் காரரிலும் பார்க்க கோபுரம் ஏறுவோருக்கு அதிக சமபளம் கொடுக்க வேணடும். பிற்பகல 4 மணியிலிருநது 12 மணிவரை வேலை செய் வோருககு 5 சத வீதம அதிகப்படி வழஙகப்படும். இரவு 12 மணி துவககம் காலை 8 மணிவரை வேலை செயவோருககு 10 சத வீதம அதிகபபடி உண்டு. வாரததில 40 மணிநேரத்துககு மேலும ஒயவு நாடகளிலும், வேலை செய் வோருக்கு 1½ சத வீதம அதிகமாக மணித்தியாலத்துக்கு வழஙகப்படும். வருடததில 20,000 டொலர் உழைக்கும வைத்தியா விடயததில, அவாகள் படிபபுகளுச் செலவு செயயும பணமும, சில காலஙகளில வருவாயிலலாத நிலையும் கவனிக்கப்படலாம. இது விததியாசஙகளை சமன் செய்யும் ாடாகும்.

ஊத்தை சம்பந்தப்பட்ட வேலைகள் நரமபுத் தளாச்சியுணடாக்கக்கூடிய வேலைகள, களைபபை உணடாக்குபவை, உருசிகரமறறவை, அந்தஸ்துக் குறைநதவை, ஒழுங்காகக் கிடைகாதவை, உயிர்வாழவைக் குறைக்கக் கூடியவை என்பன பலராலும விருமபபபடாத வேலைகளாகும. இத்தகைய வேலைகளைச் செய்வதற்குத் தொழிலாளரைச் சோபபதாலை, சமபளத்தை உயர்ததவேணடும். சநதோஷமும கவாசசியுமுளள வேலைகளைப் பலர் விரும்புவர். அதனால அவறறின் சம்பளம குறையும. குமாஸ்தா வேலையை எலலாரும் விருமபுவதால் அதற்குச் சம்பளம குறைவு.

ஒரு தொழிலுக்கும் வேறொரு தொழிலுகுமிடையிலுள்ள சம்பள விததியாசம் வேற்றுமை சமன்படுத்தும் தனமையுடையதா என்பதைப் பரீடசிபபதற்கு இரண்டு தொழிலையும் செயயும் தகுதியுடையவரைக் கேட்க வேண்டும். குறைந்த சமபளமுளள வேலையிலும் பார்க்க உயாநத சம் பளமுளள வேலையை விருமபுவீர் என்று அவர்களைக் கேட்டால, அவர் கள எதிலும் ஆர்வங்காட்டாதிருந்தால, உயர்ந்த சம்பளமுளளதொழில் கவர்ச்சியுடையதல்லவெனறு அறிந்து கொள்ளலாம்.

வேற்றுமைகளைச் சமன்படுத்தாத சம்பளங்கள், தொழிற் பண்பிலே வித்தி யாசங்கள்

தொழில் எங்கும ஒரு சீராயிருந்தால், போட்டிச சமபளம் எலலாவற் றையும வேற்றுமை சமன் படுத்தும் பண்பாக விளகிவிடலாம். ஆனால்

நிச உலகத்தைப் பாருங்கள். அவதானிக்கப்பட்ட சில வேற்றுமைகள் சமனபடுத்த உதவுவனவாயிருக்கலாம். ஆனால் உயர்ந்த சம்பளத்தைப் பெறும் பெரும்பாலான தொழிலகள் கவர்சிகரமானவையென்பதையும் கருத்திலே கொள்ள வேண்டும். பெரும்பாலான சம்பள வித்தியாசங்கள் சமன் செயயும் தனிசைச் சேர்ந்தனவாகா. இதற்குக் காரணமென்ன ?

போட்டி, நிறைவில் போடடியாயிருப்பது காரணமா ? சில வித்தியாசங்களா இந்தத் தனிசைச் சேர்ந்தனவாயிருக்கலாம். வேலைவாய்ப்புக்களைப் பற்றித் தொழிலாளருகளுப் பூரண அறிவு இல்லையென்பது ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து தெரியவருகிறது. தற்போது நிலவும் சமன்செய்யாத வித்தியாசங்கள என எனபதை தொழிற் சஙகங்கள், குறைந்த பட்சச் சம்பளவிதிகள், குறிதத ஒரு தொழிலில தொழிலாளர் ஏகபோக உரிமை கொள்ளுதல் எனபன விளக்கக் கூடியதாயிருக்கும். ஏகபோக உரிமையாலோ, நிறைவில போடடியினுலோ உண்டாகிய தடைகளை நீக்கினுல், உயர் சம்பளம கொடுகபபடும் உததியோகங்களுக்குப் பலர் ஓடுவர். அப்போது மறற வேலைகளுக்குக் கொடுக்கபபடும் சம்பளஙகளோடு இச்சம்பளமும் சமனுக வரும். போட்டியில் ஏற்படகூடிய இந்தத் தலையீடுகளை இனி ஆராயவோம்.

சம்பளங்களிலே அவதானிகபபடும் வித்தியாசங்கள் நிறைவில் போட்டி சமபந்தமான விடயங்களோடு தொடாபுடையனவல்ல. ஏகபோக உரிமை அமிசஙகளிலலாவிடடாலும அவை இருந்துகொணடேயிருக்கும். உத்தேசமான நிறைவான வெந்திசச் சந்தையிலே கூட அதாவது பலவகையான தொழிலாளா இனததையுஞ் சேர்ந்த தொழிலாளரும் சப்பிளை தேவை ஆகிய வறறுல் விலை மதிக்கபபடும சந்தையிலே சமநிலை ஏறபடுவதாலுல் பெரிய வித்தியாசஙகள் தேவைப்படும.

இதற்குக் காரணம் மகளிடையேயுள்ள பெரிய பண்பு வித்தியாசங்களாகும். மனிதன சம்பநதப்பட்ட போட்டிச் சம்பளம் குதிரை சம்பந்தப்படட சம்பளத்துக்குச் சமமாயிருக்கமாட்டாது. அப்போது ஒரு மனிதனின் போடடிச் சம்பளம் மறறவனுடையது போலிருக்க வேணடுமென்று எவ்வாறு எதிர்பாாபபது. உயிர்நூலறிஞா நாமெல்லாம் மனித இனத்தைச் சேர்நதவர்களென்றே இனப்படுத்துவார். ஆனால் மக்கள் திறமையாலும், உழைப்பாலும் வித்தியாசப்பட்டவர்களென்பதை அறிவோம்.

நமது தொழிலாளா தொகை 750 லட்சமாகும். தொழிலாளர் இனத்தில் ஒருவகைதானிருக்கிறதெனறு கூறமுடியாது. ஆயிரக்கணக்கான இனமுணடு. பனிக்கட்டியால் மூடபபட்டுள்ளதொரு புகையிரதப பாதையில், பனிககட்டியை அள்ளி வீசுவதறகான தொழிலாளர் இனத்தை ஓரினமாகக கருதலாம. இவ்வாறே சமபளத்தை நிர்ணயஞ் செய்வதறகாகத் தொழிலாளரை பொதுவான பல இனங்களாக வகுதது கொள்ளலாம். அபபடிச் செயத பின்னாகூடப் பல தொழிலாளர் இனங்கள் வகுக்கப்படாதிருக்கின்றன. அவற்றின் சம்பள விகிதம் பரந்த ஒரு தனமையை உடையதாயிருக்கும்.

தொழிற் சந்தையிலே போட்டியிடாத பிரிவுகள்

நூறு வருடங்களுக்கு முனனர் பல பிரிவைச் சேர்ந்த இந்தத் தொழில் இனங்களோப் பொருளியலறிஞர் தொழிற் சந்தையிலுள்ள போட்டியிடா இனமெனக் கூறிகொண்டனர். உற்பத்திச் சாதனங்களில் ஒன்றுகத் தொழிலாளர் கருதப்படாது பல சாதனங்களாகக கருதப்பட்டனர். எத் தனை போட்டியில்லாத தொழிலாளர் இனம் இருக்குமோ அத்தனை தினி சான சம்பளவிதிதங்களிருக்கு மெனக்கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனல் இப் பரிபாஷை தப்பான விளககங்களுக்கு இடமளித்து வந்தது.

நிறை போட்டியுள்ள தொழிற் சந்தையிலே போட்டியற்ற பிரிவு மறைந்து விடுமென நாம் நினைக்கக் கூடாது. எப்பொழுதும் பல இனத் தொழி லாளர் இருப்பர். இந்த இனங்களுக்குள் போடடியுமிருந்தே வரும். சுதிரையையோ, எந்திரக்கலபபையையோ வாடகைக்கு அமர்த்துவது போலத் தொழிலாளரிடையிலும் பயிற்சிபெற்ற, விரைவாக வேலை செய்யும் உயர் சம்பளம் பெறும் தொழிலாளரையோ, பயிற்சி குறைந்த, குறைந்த சம்பளம் பெறும் தொழிலாளரையோ வேலைகமர்த்துவதென்பதை நான் நிச்சயிக்க வேணடும.

முக்கியமான விடயம் இது. பல இனங்களும் தம்முள்ளே போட்டியிடு கினறன. ஆனல் அவை 100 இறகு 100 சமமானவர்களல்லர். ஒருவருக் குப் பதிலாக மற்றவரைப பதிலாளாய் வைக்கமுடியாது ; ஓரளவுக்கே பதி லாக இருப்பார் ; பூரணமாகப பதிலாக இருக்க மாட்டார்.

தொழிலாளர் ஒரு பிரிவிலிருந்து மற்றொரு பிரிவுக்கு மாறலாம். உலோகத்தொழிலாளர் சமபளம வருட.த்துககு 100,000 டொலராக இரு ந்தால், நான் ஆசிரியத் தொழிலை விடடுவிடடு அந்தத் தொழிலைக் கற்று அதை மேற் கொளவேன். நான அப்படிச் செயயாவிட்டால் வேறு யாராவது செயவர். பல இனததொழிலாளரின சம்பளங்கள் பலவிதமாக இருந்தா லும், சம்பளஙகளின தொகையில உண்டாகும் விதியாசங்கள் சப்பிளை தேவை எனபவற்றைப் பொறுததனவாயிருககும். சபபிளை " மாற்று நெகிழ்ச்சி " யானது மிக முகியமானது. உலோக வேலைக்காரருக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம், கார் கம்பெனியில் பொருத்து வேலை செய்வோரின் சம்பளததைப் பொறுத்ததாயிருக்கும்.

பயிற்சி பெற்ற அறுவை வைத்தியரின் உதாரணததை ஆராயலாம். இவர்களுடைய சம்பளம, கசாப்புத் தொழிற்காரருடைய சம்பளத்திலும் பார்க்க அதிகமாயிருககும. என் ? அவர்களுடைய தொழில மிக முக்கிய மானது என்பதாலா ? ஓரளவுககு அது உணமையே. ஆனல (1) ஒவ் வொருவருடமும் கசாபபுத் தொழிலுககுத் தகுதி வாய்ந்த குழந்தைகள் பிறப்பது போலவே அறுவை வைததியததுக்குத் தகுதியுள்ள குழந்தை களும் பிறக்கின்றன. (2) அறுவை வைத்தியத்தை மிகச் சுலபமாகப் பழக்ககூடியவர்கள் தோன்றியுள்ளனர். (3) கசாப்புத் தொழில் போலவே அறுவை வைத்தியமும் இருக்கிறது எனறு வைத்துக் கொள்வோம்.

அப்போதும் அறுவை வைத்தியருக்குக் கசாப்புத் தொழிற்காரரிலும் அதிக சம்பளம் கொடுக்கப்படுமென நீர் நினைக்கிறீரா? மனிதருடைய உயிரைக் காப்பது மிகப்புனிதமான தொழில் என நீர் நினைக்கிறீரா? அப்படியானால் வயிற்றுப்பகுதியில் அறுவை வைத்தியஞ் செய்யும் வைத்தியரிலும் பிளாஸ்டிக் வைத்தியஞ் செய்வோருக்கு அதிக சம்பளம் கொடுக்கப் படுவதற்குக் காரணமென்ன?

தொழிலாளர் சந்தையிற் பொதுச் சமநிலை

உண்மை வாழ்விலே வெவ்வேறு தொழில்களுக்கிடையிலே ஒரு நெகிழ்ச்சியுண்டு. இந்த நெகிழ்ச்சியை அதிகரிக்கச் செய்வது சம்பளங்களிடையே உளள வித்தியாசம். எல்லாத் தொழிலாளரும் சலனமுள்ளவராயிருக்க வேண்டியதிலலை. ஒரு சிலர் வெளியேறினாற போதும். ஆனால் அவர்களுடைய சலனத்துக்கு இயறகையிலும் சமூகத்திலும் அமைந்த சில தடைகளுண்டு. ஆனபடியால் சம்பளவித்தியாசங்கள நெடுந்தவணையிற்கூட இருந்து கொண்டிருகும்.

இந்த வித்தியாசங்கள் எவ்வளவு பெரிதாயிருக்கும். ஒவ்வொருவருக்கும் அவாகளுடைய இயலபுக்கேற்ற கல்வி கொடுக்கபபடுகிறதென்றும், அவர்களுடைய விசேடதிறமையைப் பயன்படுத்தக்கூடியவாறு ஓரிடத்திலிருந்து வேறோரிடத்துக்குச செல்ல வசதியளிக்கப்படுகிறதென்றும் வைத்துக்கொள்வோம. வேலை வாய்ப்புகள் சம்பந்தமாகவும், தனிப்பட்டவரின் திறமை அமைப்புகளைப்பற்றியும் நாம் சரியான தகவல்களை மக்களுக்கு அறிவிக்கிறோமென்றும் வைத்துக்கொள்வோம். அப்போது சம்பளங்களிடையேயுள்ள விததியாசங்கள் பெரிதும குறைக்கப்படும்.

குறைக்கப்பட்டுள்ள வித்தியாசங்களை எவ்வாறு நிச்சயிப்பது? சப்பிளையும் தேவையுமே இதனை நிச்சயிக்கும். பல இனத் தொழிலாளருக்குரிய மொத்தத் தேவை அதன போராட்டிச் சப்பிளைக்குச் சமனாயிருக்கும் போது தான், சம்பளவித்தியாசச் சமநிலை மாதிரிகுச் சந்தையானது திரும்பும்.

அட்டவணை 1.

போட்டிச் சம்பள நிர்ணயம்.

நிலைமை	பயன்
1. எல்லோரும் ஒரேமாதிரி–வேலைகள ஒரேமாதிரி.	வித்தியாசமில்லை.
2. எலலோரும ஒரேமாதிரி சில வேலைகள் பயனினமை பாறி வேறுபடும்.	சம்பள வித்தியாசங்களைச் சமன் படுததல்
3. சனம் விதியாசப்படும். ஆனால் ஒவவொரு தொழிலாளர் இனமும மாறுத சப்பிளையி லுண்டு. (போடடியிடாத் தொகுதி.)	சம்பள வித்தியாசம் " தனிப் பொருளாதார வாடகை " அலலது " மேலதிகங்கள் " எனப்படும்.
4. சனம விதியாசப்படும். ஆனால ஒவ்வோர் இனத்துக்குமிடையிற் சிறு சலனமுண்டு. (அரை குறையான போட்டித தொகுதி, " மாறறு நெகிழ்ச்சி " முகியம்.)	பொதுச் சப்பிளை தேவை என்ப வற்றுல நிசசயிக்கப்படும் சம்பள விதியாசங்கள பொதுச் சமநிலை மாதிரி (இதில் 1-3 விசேட உதாரணங்களாகச் சேரும்.)

அப்பொழுதுதான் பொதுச் சமநிலையுண்டாகும். சம்பள வித்தியாசங்கள் பெருகவோ குறுகவோ இடமிராது. நமது முடிபுகளின் சுருக்கம் அட்ட வணை 1 இலேயுண்டு.

ஆ. தொழிற் சந்தையின் குறைபாடுகளும் கூட்டுப் பேரமும்

நிறை போட்டியிலுள்ள இலட்சியபூர்வமான தொழிலாளர் சந்தைக்கும் தினசரி வாழ்வில் நிகழும் தொழிலாளர் சந்தைக்குமிடையே மிகத் தூரமுண்டு. கோதுமையை அச்சொட்டாக இனம்பிரித்து விடலாம். ஆனால் மனிதரை அவ்வாறு செய்யமுடியாது. தொழிலாளரை வெந்தீயிலே போட முடியாது. நியூ ஹேவென், கொனெக்டிகட் முதலிய இடங்களிலே செய்த ஆராய்ச்சியின்படி பார்க்கும்போது தொழிலாளருக்கு அயலூர்களிலுள்ள சம்பள நிலைமை தெரியாதிருப்பது புலனாகிறது. தொழிலாளரிடையே குறுந்தவணைச் சலனமும், நெடுந்தவணைச் சலனமும் இருப்பதை ஆராய்ச்சி யிலிருந்து அறியலாம். அறியாமையாலும் சோம்பேறித்தனத்தாலும், குறித்த ஓர் ஊரிலேயே இருக்கவேண்டுமென்ற அபிமானத்தாலும், குறித்த ஒரு வேலையையே செய்யவேண்டுமென்ற விருப்பத்தாலும், தொழிலாளர் உயர்ந்த சம்பளமுள்ள தொழில்களுக்கு மாறுவதில்லை. அதனால், சம்பள வித்தியாசங்கள் இருந்துகொண்டேயிருக்கின்றன.

சம்பளம் மாருதிருத்தல்

தொழிற்சந்தை குறையுடையதென்பதை இரண்டு பரீட்சைகளைக் கொண்டு அறியலாம். 1960 இல் இருந்ததுபோல வேலையின்மை அதிகரித்தால் சம பளவீதம் போட்டிச்சந்தையிற்போல குறையுமா ? சரித்திரத்தைக் கேட்டால் இல்லை என்று பதில் வரும். நீர் மற்றொருவர் செய்யும் வேலையிலும் திறமையுடையவராயிருக்கலாம். ஆனால் அவருடைய சம்பளத்துக்கு குறை வான சம்பளத்திலே அந்தத் தொழிலைச் செய்வதாகக் கூறி அதனை நீர் பெறறுக்கொள்ள முடியாது.

கம்பெனிகளின் சம்பளக் கொள்கை

ஒரு கம்பெனிக்குச் சம்பளக்கொள்கையுண்டு. அது அதற்கு அவசியம் எனற கருததே தொழிலாளர் சநதை குறைபாடுடையதென்பதை எடுத்துக் காட்டும். நிறை போட்டியுள்ள சந்தையிலே ஒரு கம்பெனி அதன் சம்பளங கள் பற்றித் தீமானங்கள செய்யவேண்டியதில்லை. அதற்குப் பதிலாக அது தனது சம்பளக்கொள்கை எப்படியிருக்கவேணடுமென்பதைக் காலப் பத்திரிகை வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம். சம்பளத்தைச சிறிது உயாத திலுல ஒரு கம்பெனி தனக்குத் தேவையான மேலதிக உதவியைப் பெறலாம். அதற்கு மாறுக அது சம்பளத்தைச் சிறிது வெட்டினால், நிறைபோட்டித் தொழிலாளர் சந்தையிலே தொழிலாளரைப் பெற முடியாத நிலைமையிருக்கும்.

போட்டி 100 சத வீதம் நிறைவுடையதாயிராவிட்டால் அது 0 சத வீதம் எனக்கொள்ளவுங் கூடாது. உலகிலே போட்டியும், சம்பளவிடயமாக ஓரவவு

வகபோக உரிமையுமுண்டு. சம்பளத்தை மிகக் குறைக்க விரும்பும் கம்பெனி இதனை விரைவில் உணர்ந்துகொள்ளும். ஆரம்பத்திலே அதிகமொன்றும் நடவாது. ஆனால் நாளடைவில் தொழிலாளர் மெள்ள மெள்ள விட்டு விலகுவதை அறியும். புதிய தொழிலாளரை அமர்த்துவதும் கடினமாகும். வேலையிலமர்ந்திருக்கும் பழைய ஆட்களும் குறைவாகவே வேலை செய்வர்.

நிறைவில் போட்டியுள்ள யதார்த்த நிலைமைகளில் நீர் நிர்ணயிக்கும் சம்பளத்தைக் கிடைக்கக்கூடிய தொழிலாளர் சப்பினை பாதிக்கும். உமது கம்பெனி சிறிய கம்பெனியாயிருந்தால் சம்பளம் பற்றித் தொழிலாளரோடு பேரம் பேசலாம். ஆனால உமது கம்பெனி பெரிதாயிருந்தால் உமமிடமுள்ள ஒவ்வொரு வகையான தொழிலுக்கும் இன்ன சம்பளம் கொடுக்கலாமென்றுகூறி, இத்தனைபேரை அந்தத் தொழிலுக்கு அமர்த்தலாமென்வும குறிப்பிடுவீர். பினனர் விண்ணப்பதாரில் எத்தனை பேருக்கு வேலை கொடுக்கலாமென்வும் கூறுவீர். விண்ணப்பதாரரின் தொகை எத்தனை என்பதைக் கொண்டு சம்பளவீதத்தை மாற்றுவீர். தொழிற் சங்கங்களில்லாவிட்டாலும், வாய்ப்பானதொரு சம்பளக் கொள்கைபற்றி நிசசயிப்பது மயக்கம மிக்க பிரசசினையாயிருப்பதை அறிவீர்.

" நடபபுச்-சமபளம் " கொடுப்பது நல்லதா ? (அப்படியானால் " நடப்புச் சம்பள " மென்பதன் உண்மையான அர்த்தமென்ன ?) அல்லது பெரிய கம்பெனிகள செயவதுபோல உள்ளூர்த் தொழிலாளரிற் சிறந்தவர்களுக்குச் சராசரிச சமபளத்திலும் பார்க்க அதிகமாகக் கொடுப்பது உசிதமா ? அல்லது மிக குறைந்த சம்பளத்தைப பெறறுக்கொண்டு வேலை செய்வோரிடமிருநது வாங்கக்கூடிய அளவு வேலையை வாங்கி நிலைமையைச் சமாளிக்கக் கூடிய போட்டித் தொழிலில ஈடுபட்டிருகிறீரா ? அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர் வேறு நல்லவேலை கிடைத்தவுடன விட்டு விலகி விடுவர்.

தொழிற்சந்தையிற் குறைபாடுகள்

தொழிற் சங்கஙகள் சம்பந்தப்படாத விடயங்களிலும் தொழிற்சந்தைகளே குறைபாடுள்ள சந்தைகளாக ஆராய்ச்சியாளராற் காணப்படுகின்றன. தொழிலாளர் தங்கள் ஊரிலோ பட்டினத்திலோ உள்ள தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பற்றி அறியாதிருப்பது இயல்பு. வேறு இடங்களிலுள்ள தொழில்வாய்ப்புகளையும் அவர் அறியார். சம்பளங்களிடையேயுள்ள வித்தியாசங்களை தொழிலாளரில் சிறுபானமையினர் உயர் சம்பளமுள்ள வேலைகளுக்குச் செனறால் தீர்த்துக் கொள்வது சுலபம். ஆனால் ஒரே சமூகத்திடையிலே சம்பளவித்தியாசங்களிருபபது அதைப் போட்டி அடிப்படையில் விளக்குவதும் கடினமாகும் என்பதை ஆராய்ச்சியால் அறிகிறோம்.

தொழிற்சங்கஙகளை ஆரம்பிப்பதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட காரணங்களில் ஒன்று சங்கடமாகக்கூடாத தொழிலாளர், பணம்படைத்த முதலாளிகளின் முன்னர், " பேரம் பேசுவதறகான சம உரிமையற்றவராவார் " என்ற உணர்ச்சியே. தொழிற்சங்கங்களினால இந்தச் சம உரிமையிலே பெரிய அளவைப் பெற்றுவிடலாமெனக் கருதப்பட்டது. ஆனால் பேரம் பேசும்

அதிகாரம் சமமானதா குறைந்ததா என்பதை எவ்வாறு அளப்பதென்பது பொருளியலாராய்ச்சியாளர்க்குக் கஷ்டமான காரியமாகும்.

தொழிற் சங்கங்களே அமைப்பதற்கு முன்னர், பொருளியலறிஞர் கருத்தின்படி தொழிற்சந்தை நிறைபோட்டியுடையதாக இருக்கவில்லை. ஆனால் தொழிற் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டபினனர், அது நிறைபோட்டி முன் மாதிரியிலிருந்து வித்தியாசப்பட்டது. சங்கங்களில்லாத இடத்திலேகூட, சங்கத்தோடு வழக்கமாகத் தொடர்புபடுத்தப்படும் பல தொழிற்சநதை அமிசங்கள் காணப்பட்டன. உதாரணமாக தொழிற்சங்கமில்லாத பல பெரிய கம்பெனிகள் பிரமாணமானதொரு சம்பளவிகிதத்தை ஏற்படுத்தி அதை மாற்றாது பார்த்துக்கொள்வர். இது உள்ளூர்த் தொழிலாளரிடையேயுள்ள வேலையின்மை குறைந்தாலென்ன கூடினாலென்ன நடைபெறும். தொழிற் சந்தை மந்தமாயிருக்குங்காலத்திலே தொழிற சங்கங்களின் அளவுக்குச் சம்பளங்களே உயர்த்துவர். ஆனால் சாதாரணமான போட்டிக் கொள்கையின் படி மணிச்சம்பளத்தையும் சமயோசித வேலைச் சம்பளத்தையும் குறைக்க வேண்டியேற்படும்.

நமது ஆராய்ச்சி பெரும்பாலும தொழிற் சங்கக் குறைபாடுகளைப் பற்றியே கவனஞ் செலுத்தினாலும, அதிலே கண்டமுடிபுகள பல பொதுப்படையாக எல்லாருக்கும் பொருத்தமுடையதாகும். சங்கங்கள்பற்றிய எமது ஆராய்ச்சிகளிற் பல, தொழிலாளரின் பொருளாதாரக் கடமைகளைப்பற்றியதாயிருக்கும். அவையாவன, உயர்ந்த சம்பளவிதம், நல்ல பென்ஷன், கூடிய ஒய்வுக்காலம், குறைந்த கால வேலை, இலேசான வேலை, என்பனபற்றியவை. இவற்றோடு பொருளாதாரச் சம்பந்தமற்ற வேலைகளுமுண்டு. அவையாவன அங்கததவர் சம்மேளனம், அரசியல்விடயங்களில ஈடுபடுதல், தொழிற்சாலைக் கடடுப்பாடுகளைச் சனநாயக முறையிலமைத்தல், முதலாளிகளோடு ஒத்துழைத்தல், குறைபாடுகளை ஆராயும் கமிட்டிகள் முதலியனவாகும்.

சம்பளங்களை உயர்த்தத் தொழிற் சங்கங்கள் அனுசரிக்கும் மூன்று முறைகள்

நிறைபோட்டி என்ற இலேசாக்கப்பட்ட கருத்தைக் கைவிட்டுவிட்டுப் பொருளியற் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்தித் தொழிற் சங்கங்கள் எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன என்பதை ஆராய்வோம். குறிப்பிட்ட ஒரு தொழிலில் சம்பள விகிதத்தைத் தொழிற் சங்கங்கள் எவ்வாறு உயர்த்தும்? இதனை மூன்று வகையிற் செய்யலாம். (1) தொழிற் சங்கங்கள் தொழிலாளர் சப்பிளையைக் குறைக்கலாம். (2) அவர்களின பேரம்பேசும் அதிகாரத்தைக் கொண்டு, நேரடியாகவே நியமச் சம்பளங்களை உயர்த்தலாம். (3) தொழிலாளருக்கான வருவித்த தேவைக்கோட்டை மேலே உயரர்த்தலாம. இம்மூன்று முறைகளும் சமமானவை; ஒன்றையொன்று பலப்படுத்தும் தன்மை வாய்ந்தவை. இவற்றுக்கிடையே அர்த்தம் பொதிந்த வித்தியாசங்களுண்டு.

1. தொழிலாளர் சப்பிளையைக் கட்டுப்படுத்தல்

தொழிற்சங்கமானது தொழிலாளர் சப்பிளையைத் தொழிலாளர்க்கான வருவிக்கப்பட்ட தேவைக்கோட்டிலை மேலே செல்வதற்காகக் கட்டுப்படுத்தலாம். வந்தேறு குடிகளைக் கட்டுப்படுத்தல், உச்சவேலை நேரத்தைச் சட்டத்தினூற் கட்டுப்படுத்தல், உயர்ந்த ஆரம்பக் கட்டணம், நீண்ட காலத் தொழிற் பயிற்சி, புதிய அங்கத்தவரைச் சேர்க்க மறுத்தல், சங்கத்திற் சேராதவரை உத்தியோகம் வகிக்கவிடாது தடுத்தல் எனபனபோனற முறைகள் சென்ற காலத்திலே பயனபடுத்தப்பட்ட சாதனங்களாகும். இதனோடு தொழிலாளர் சப்பிளை சம்பந்தமாக வேறு நுட்பமான தடைகளுமுண்டு. வேலையைத் தொழிற் சங்கம் மடடுப்படுத்தல் (உதாரணமாக தினமொன்றுக்கு இத்தனை செங்கலலு உற்பத்தி செய்யலாமெனபது முதலியன) வேலையைத் தாமத மாகச் செய்யச்செய்தல்.

2. நியமச் சம்பளவீதத்தை உயர்த்துதல்

உயர்ந்த சம்பளவிகிதத்தை ஏற்படுத்தத் தொழிற் சங்கங்கள் தொழி லாளர் சப்பிளையைக் கட்டுபபடுததுமேயனறி நேரடியான கட்டுப்பாட்டை அவை இனறு மேறகொள்ளுவதில்லை. சங்கததலைவர்கள் இநத முக்கியமான பொருளியல் உண்மையை உணர்ந்துகொண்டனர். முதலாளிகளை உயர்ந்த சம்பளம் கொடுக்குமாறு நெருக்குவதால் தொழிலாளர் சப்பிளை தானாகவே இயங்கும். பிரமாணச் சம்பளததில முதலாளிமார் தமக்குத் தேவையான வேலையாட்களை நியமிப்பர். மேலதிகமான விண்ணப்பதாரர்கள் தொழிற் சந்தையிலிருந்து சுயமாகவே நீகக்ப்பட்டு விடுவர்.

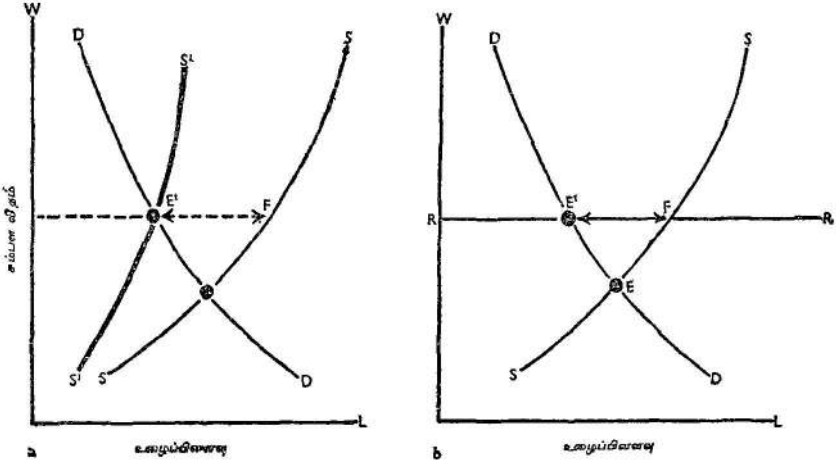
நேரடித் தொழிலாளர் சபபிளைக் கட்டுபபாடு, உயர் சம்பள வீதம் மூலமாக மறைமுகமான கட்டுபபாடு எனபவறறிடையுள்ள தாரதம்மி யத்தை 5a, 5b, படங்கள் காடடும்.

5a படத்திலே தொழிறசங்கமானது SS (ச. ச.) இலிருந்து S'S' (ச'ச') க்கு சபபிளையை குறைக்கிறது. இதனை நீண்டகாலப்பயிற்சியாலும், உயர்ந்த பயிற் சிக்கட்டணங்களாலும், செய்கிறது. இதனால சம்பளம் E இலிருந்து E' இக்கு உயாகிறது. (இதை நனகு விளங்க வேண்டும். மொத்தச் சனத்தொகைக்கு ஏறறபடி வைததியப் பயிற்சி பெறு வோர் தொகையைக் குறைப்பதால் வைத்தியர் களுடைய சம்பளத்திலுண்டாகும் மாற்றத்தைக் கவனிக்க).

5b இலே, தொழிற் சங்கமானது, முதலாளிமார் குறைந்த பட்சச் சம்பளததுகுக் குறையாமல் தொழிலாளருக்குக் கொடுகக வழி செய்கிறது. இது RR எனற கோட்டிறை காட்டப்பட்டுள்ளது. இங்கேயும் சமநிலை E' யிலிருபபதைக கவனிகக. இங்கே RR ஆனது முதலாளிமார் தேவைக் கோட்டை வெடடுகிறது. E' இலிருநது F வரையுள்ள தொழிலாளர் வேலைகளிலிருந்து தவிர்க்கபபடடுள்ளனர். இது தொழிற்சங்கம் நேரடி யாகத தடை செயததுபோலிருக்கிறது. இபபோது சப்பிளையைக் கட்டுப்படுத்து வது என்ன? உயர்ந்த சம்பள விதத்திலுள்ள வேலை வாய்ப்புகள் இல்லாதிருப்பதே.

சமபளத்தை உயர்த்துவதற்காகத் தொழிற்சங்கங்கள், சப்பிளையைக் கட்டுப் படுத்தி, நியமச் சம்பளத்தைக் கட்டாயப்படுத்தும் :

சம்பளத்தை உயர்த்தும் இரு வழிகள்

படம் 5. (b) இல நியமச சமபளததை RR இற்கு உயர்த்துதலும, (a) இல SS (ச.உ.) இலிருந்து S'S' (உ'உ') இற்குப பயனபடி சபபிளையை குறைததலும சம்பளததில ஏறவவிளை வைபபயகும் இரு சந்தாபபங்களிலும, E' இலிருந்து F வரை தொழிலாளர் வேலையிலிருநது தவிரகபபடுவர்.

தற்காலத் தொழிற்சங்க இயக்கங்களபறறி, அவதானிப்போரிடை மயக் கத்தை உணடுபண்ணிய ஒரு விடயத்தைத் தெளிவாக விளக்க இது உதவுகிறது. அததுடன் சங்கங்கள் தம் சங்கங்களில் அங்கததவர் சேருவ தற்கான கட்டுப்பாடடைத் தளர்ததின. அததுடன கூட்டுப பேரத்தின் மூலம் சம்பள வீதங்கள் உயர்த்தப்பட்டன.

3. வருவிக்கப்பட்ட தேவைக் கோட்டை உயர்த்துதல்

தொழிலாளர் சம்பளததை உயர்த்துவதறகாக ஒரு தொழிற் சஙகம் ஏதாவது தந்திரத்தைக் கையாண்டு தொழிலாளர் தேவையை ஏற்படுத்த லாம்.

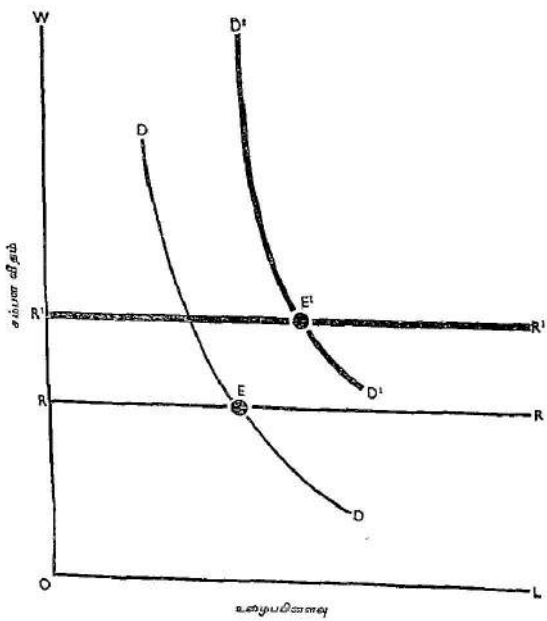
தொழிலாளர் தேவை அதிகரித்தால் அந்த கொளகையைக் கொணடு தொழிறசஙகம் சம்பளங்களை உயர்த்த எண்ணலாம். சர்வதேசப் உடைத தொழிலாளர் சங்கம்போல ஒரு தொழிற்சங்கம் உற்பத்தியைப பெருக்கி உடைகளின் விலையைக் குறைக்கப்பாாக்கலாம். அன்றியும் பொருளகளை விளம்பரஞ் செய்யவும் உதவிபுரியலாம் ; அல்லது தொழிலைப் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு பாதுகாப்புத் தீர்வையை உண்டாக்கலாம்.

அதனால் மனைத் தொழிலாளருக்கான தேவை உயர்த்தப்படலாம் ; அல்லது பொது உடன்படிக்கைகளுக்கான தொகையை உயர்த்தலாம் ; அல்லது முதலாளிமார் உயர்ந்த ஏகபோக விலையை நிலவச் செய்ய உதவி புரியலாம். அவ்வாறு புரிந்து உபரியாகக் கிடைக்கும் இலாபத்தைச் சம்பளமாக மாற்றலாம்.

கூட்டுப் பேரத்தினால் சம்பளங்கள் உயர்ந்தால், சம்பளங்கள் அவ்வாறு உயர்வதன பயனாகத் தொழிலாளரின் உற்பத்திச் சக்தி உயருமானால், தொழிலாளர் தமது தேவைக கோட்டை உயர்த்திவிடுவர்.

6 ஆம் படம் இதைக் காட்டும். இங்கே சம்பளம் RR இலிருந்து R′R′ இககு உயரத் தொழிலாளரின் தேவைக்கோடு DD (தே. தே.) இலிருந்து

சில சங்கங்களின் கொள்கைகளால், தொழிலுக்கான தேவைக்கோடு மேலே நகர்கின்றது :

படம் 6. போஷாககான உணவு அருந்தாதவர்களைப பலமுள்ளவாகளாகவும், சோம்பேறிகளை வேலைமில ஆாவமுளளவர்களாகவும் செயவதால், சம்பளத்தை (RR இலிருந்து, R′R′ இற்கு) உயர்த்துகிறபோது, வேலைவாய்ப்பு (E இலிருந்து E′ இறகு) அதிகரித்து, உறபத்தித் தேவைக் கோடடை மேலே DD (தே. தே.) இலிருநது D′D′ (தே′தே′) இற்கு நகர்த்துகிறது.

D'D' (தே'தே') ஆக உயருகிறது. புதிய E சமநிலையில் சம்பளமும், வேலை வாய்ப்பும் உயர்ந்திருப்பதைக் கவனிக்கலாம்.

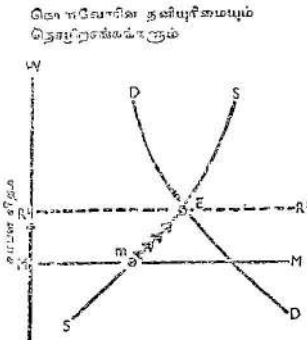
முற்காலத்திலே, தொழிலாளருக்குக் குறைந்த சம்பளம் வழங்கப்பட்டது. அதனால் அவர்கள் போஷாக்கற்ற உணவை அருந்தி வேலைத்திறமை யற்றவராஞர். உயர்ந்த சம்பளம் கொடுத்திருந்தால், திறமையான வேலை யாட்களாகியிருக்கலாம். அதனால் உற்பத்திச் செலவு கூடுவதிலுமபார்க்கக் குறைந்திருக்கும். இன்று இந்நாட்டிலே தொழிலாளர் போஷாகுள்ள உணவையுண்டு திடகாத்திரமுள்ளவராயிருகின்றனர். ஆனால் மனநிலைக் காரணங்களும் முகியமானவை. சம்பளத்தைக் குறைப்பதால் தங்க ளுக்கே நட்டமென்பதை இலாபம் விரும்பும் முதலாளிமாரும் இன்று ஒத்துக்கொள்ளுகின்றனர்.

உயர்ந்த சம்பளம் வழங்குதல் முதலாளிமாருகும நன்று. அது "அதிசசிவிளைவை" வழங்கும். அவர்கள் தொழிலாளரிடம் பயனபடும் முறையில் வேலை வாங்குவர். 19 ஆவது நூற்றாண்டிலேகூட அமெரிக்கத் தொழில் உற்பத்தி உயர்வாயிருந்ததற்கு ஒரு காரணம், நல்ல விளைவுகளால், தொழிற்சாலை எந்திரங்களை முற்போக்காகவைத்துச் செயல்படுத்தும், உயர்ந்த சம்பளங்களை வழங்கவும் முடியுமாயிருந்தமையே. தொழிற்சங்கங்கள் முதலாளிமாருக்கு உதைகொடுப்பதனாலோ, விதியின் கொடுமையாலோ வறுமையடையும் முதலாளிமார் தமது தொழிலை புதுவழியில பெருப்பிக்க முயற்சி செய்வர்.

சம்பள உயர்வும் வேலைவாய்ப்பிலே குறைவும்.

சம்பள வீதமுயர்ந்ததால் வேலை வாய்ப்புக்கள் குறையும்.[1] சம்பள உயர்வினால குறிப்பிட்டதொரு தொழிலிலே உண்டாகக கூடிய

[1]. முன்னர் தொழிலாளரை ஏற்படுத்தும் ஏக போக சக்தியை முதலாளிகள் பெற்றிருந்தால் கூட டுப் பேரம், சம நிலையை உண்டாக்கும். இதனால் சம்பளம் உயர்வதோடு வேலைவாய்ப்பும் அதிகரிக் கும் என்பதை நடுத்தரவருப்புகுரிய பொருளியல் நூல்களும், தொழிலாளர் பிரச்சினையை ஆராயும் நூல்களும் காட்டுகின்றன. ஏகபோகமான வாங்கும் சக்தியுடையவரைக் கொண்டிருப்பதனால் தனியுரிமை யுடையவர் என வழங்குவர். தொழிற் சங்கம் ஏற் படுவதற்குமுன்னர் தனியுரிமையுடையோர் தமது சம்நிலைச் சம்பளத்தை படம் 7 இலுள்ள MM இல் வைப்பர். இது E இலுள்ள போட்டிச் சம்பளத்தி லும் பார்க்க எப்பொழுதும் குறைவாயிருக்கும். தனியுரிமையுடையோரின் சம்நிலை எப்போதும் ஏன் m என்ற தானத்திலிருக்கிறது? தனிவாங்கு வோர் m இலிருந்து E இற்கு மேலே போக விரும் பமாட்டார். ஏனெனில் m க்கு மேலுள்ள சம்பளங்

படம் 7.

வேலையின்மை குறிப்பிட்ட அந்தத்தொழிலுக்குரிய தொழிலாளரின் தேவைக்கோட்டு நெகிழ்ச்சியிலே தங்கியிருக்கும். சாதனத்தேவை வருவிக்கப்பட்ட தேவையாகும் என்பதை, முந்திய அத்தியாயங்களிலே ஆராய்ந்தோம். தொழிலாளர்க்கானதேவை எவ்வாறு நெகிழ்ச்சியுடையதாயும் நெகிழ்ச்சியற்றதாயுமிருக்குமென்பதற்கான சில நிபந்தனைகளையும் ஆராய்ந்தோம். அந்தக் கொள்கைகளை ஆராய்வதற்கும் பிரயோகிப்பதற்கும் பின்வரும் உதாரணங்களிரண்டும் ஏற்புடையனவாகும்.

நெகிழ்ச்சியற்ற வருவிக்கப்பட்ட தேவை.

உதாரணமாக மின்சாரத்தை தொழிலாளர் சங்கமொன்று சம்பளங்களை உயர்த்துகின்றதென வைத்துக்கொள்வோம். நெகிழ்ச்சியற்ற தேவைக்கான சாதனங்களை இந்த உதாரணம் வலியுறுத்துவதோடு, மின்சார வேலையாட்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைப்பது சிறிதளவு குறையும் எனபதையும் வலியுறுத்தும்.

(1) குறுகிய தவணையிலே முதலாளிமார், மின்சாரத் தொழிலாளருக்குப் பதிலாக யந்திரங்களையோ, மேசன்மாரையோ எறபடுத்தமுடியாது.

(2) **முக்கியமற்றவராயிருத்தல் முக்கியமென்பதை** மறந்துவிடக்கூடாது. மினசார வேலையாட்களின் சம்பளவிஇதத்தை மாற்றுவதனால் ஒரு வீடுகட்டுவதன் மொத்தச் செலவில் அதிக வித்தியாசமுண்டாகாது. சம்பளத்தை அவர்களுக்கு உயர்த்துவதனால் வேலை வாய்ப்பிலே அதிக குறைவு உணடாகுமா ? சிறிய குறைவு உண்டாகுமா ?

(3) உதாரணமாக வீட்டுப் பஞ்சம் அதிகமாயிருகஇறதெனக் கொள்வோம். வீடுகளின்றி இருக்கமுடியாததினாலே வீட்டுகளான தேவை நெகிழ்ச்சியின்மை, மினசார வேலைக்காரரின வருவிகசப்பட்ட நெகிழ்ச்சியை எவ்வாறு பாதிக்கும் ?

(4) உதாரணமாக எல்லா மின்சாரவேலையாட்களும் சங்கத்திற் சேரவேண்டுமென்று வைத்துகொள்வோம். சம்பளத்திலே உயர்வுண்டானால் தொழிற்சங்கத்திலே சேராத தொழிலாளரின் தொகையிலே உயர்வுண்டாகாது எனவும் கொள்வோம். போட்டி வகையிலுள்ள இந்தச் சாதனங்களின சப்பிளையிலுள்ள நெகிழ்ச்சியின்மை, சங்க மின்சார வேலையாட்களுக்கான தேவையை அதிகரிக்குமா ? அல்லது சமாந்தரமான நெகிழ்ச்சித் தேவையை உண்டாக்குமா? இதனால் தேவைக்கோட்டில் ஏற ஏற வேலை வாய்ப்புக் குறையுமா ?

கூ அவர்கள் கொண்டுவரக்கூடிய வருமானத்துக்கு அதிகமாக உயர்த்துமென்பதை உணாவர்.

கூட்டுபேரத்தினால் தொழிற்சங்கமானது சம்பளத்தை E வரை உயர்த்துமானால் தனி வாங்குவோர் SS (ச.ச.) கோட்டில் மேலே செல்வர். DD (தே.தே.) என்ற தேவைக் கோட்டிமே நாம் உயாவதிலலையென்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். சம்பளமும் வேலைவாய்ப்பும் ஒருசேர உயரும. (வினை : E க்கு மேலேயுள்ள R"R' எனற மட்டத்துகுப்பிரமாணச் சம்பளத்தைக் கூட்டுப் பேரம் உயர்த்தினால் எனன நடக்கும் ? வேலை வாய்ப்புக்கு என்ன நடக்கும் ? தேவைக் கோட்டில் அம்புகள் கீறுக.

(5) ஈற்றில் நிறைவில் போட்டியோ, பொதுக்கட்டுப்பாடோ வீடுகளின் விலையை அதிகம் மாற்றச் செய்யாதெனக் கொள்வோம். இதனால் வீடு கட்டுஞ் சாதனங்களிடையே நெகிழ்ச்சித் தேவையா, நெகிழ்ச்சியற்ற தேவையா உண்டாகும். (குறிப்பு : எல்லா நிலைமைகளும் நெகிழ்ச்சியற்ற தன்மையையே உண்டாக்கும்.)

நெகிழ்ச்சித் தேவைக்கான உதாரணம்.

உதாரணமாக நீர் கண்ணுடி செய்யும் தொழிலாளர் தலைவனென்று வைத்துக்கொள்வோம். மொத்தச் செலவிலே தொழிலாளர் சம்பளம் ஒரு பெருந்தொகை. ஆனால் மனிதருக்குப் பதிலாக எந்திரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிலில் உள்ள பெருந்தொகையான தொழிலாளர் சங்கத்திலே சேரவில்லை. பிரதானமாகப் புதிய இயந்திரங்களை இயக்கும் பயிற்சியற்ற தொழிலாளர் சேரவில்லை. கண்ணுடிக்குப் பதிலாக கடதாசியையோ தகரத்தையோ பயன்படுத்தலாமெனவும் வைத்துக்கொள்வோம். அப்போது நமது கொள்கைகளைப்பயன்படுத்தி (1) தொழிலாளருக்கான தேவை நெகிழ்ச்சியுடையதெனவும், (2) வேலை வாய்ப்பைப் பொறுத்தவரையில், சம்பளத்தை உயர்த்துவது ஆபத்தானதென்பதையும் பண்புவகையிற் காட்டமுடியுமா ?

சங்கத்தின் சம்பளக் கொள்கை.

கண்ணுடித் தொழிலாளர் சங்கம், சம்பள வெட்டு அவசியமென்பதைக் காலந்தாழ்த்தியே உணர்ந்தது. இவ்வாறே 1931 இல் கம்பளித் தொழிலாளர் சங்கம் சங்கத்திற் சேராத தொழிலாளரின் போட்டியைக் குறைப்பதற்குச் சம்பளவெட்டை மேற் கொண்டது. மகாச்சுசெட்சிலுள்ள சப்பாத்துத் தொழிற்சாலைகளில் சங்கத்திற் சேராத கிராமத் தொழிலாளர் வந்து சேர்ந்தனர். யுத்தத்துக்குப் பிந்தியகாலத்திலே தொழிலாளர் தேவைக்கான நெகிழ்ச்சியைக் கருத்திலே கொண்டு குறைவான சம்பளத்துக்குச் சம்மதித்தது. 1950 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளிலே ஸ்ருடிபேக்கர் மோட்டார் தொழிலாளரும் இந்தக் கொள்கையை அனுசரித்தனர். ஆனால் ஐக்கியச் சுரங்கத் தொழிலாளர் சங்கம் மணித்தியால வேலை நேரச் சம்பளத்தையே உயர்த்திற்று. இதனால் வருடத்தில் வேலை செய்யும் மணி நேரம் குறைந்தது. நிலக்கரிக்குப் பதிலாக எண்ணெய் அதிகமாக விலையாயிற்று.

வேலை வாய்ப்பை, சம்பளக் கோரிக்கைகள் எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதைச் சில தொழிற சங்கங்கள் கணக்கிலெடுப்பதுண்டு. ஆனால் சம்பள உயர்வை மட்டுபடுத்தத் தொழிற சங்கங்கள் தாமாகவே முயல்வது அவ்வளவு வெற்றிகரமாகச் செயற்படுவதில்லை. எனெனில் (1) சம்பள உயர்வைப் பொதுவாகத் தொழிலாளர் வெறுப்பதில்லை. (2) சங்கங்கள், தமது அங்கத்தவரின் நன்மையையே கருதும் ; வேலையிழப்போரின்

நன்மையையோ, இனிமேல் வேலைக்கமர்த்தப்படுவோரின் நன்மையையோ கருதுவதில்லை. சங்கத் தொழிலாளர் சம்பந்தமான தேவைத் கோடு நெகிழ்ச்சியற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.

கூட்டுப் பேரத்தில் நிர்வாகத் தலைவர்.

தொழிற் சங்கம் சில சமயம் சம்பள உயர்வை எதிர்ப்பதுபோலவே கம்பெனி நிர்வாகிகளும் சம்பளத்தை உயர்த்துவதால் நீண்ட தவணை இலாபம் பெருகுமென எண்ணுவர். ஆனால் இவை விசேடமாக உள்ள அபிப்பிராயம். சாதாரணமாக பேரம்பேசும் மகாநாடுகளிலே தொழிலாளர் நிர்வாகிகள் கூறும் சம்பளத்துக்கு அதிகமாகவே கோருவர்.

ஆயுதஞ் செயயும் தொழிற்சாலையொனறிலே ஒரு தொழிலாளிக்கு மணிததிய லநதுக்கு 3 டொலர் சம்பளம் கிடைக்கலாம். சங்கத்தோடு நிர்வாகிகள செயதுகொண்ட பழைய உடனபடிகைகை காலாவதியாகிறது. கமபெனி அதிகாரியும், சஙகத் தலைவரும் சந்திகிருர்கள். சங்கப் பிரதிநிதி 10 சத வீதசம்பள உயர்வு, அதாவது மணி நேரததுக்கு 30 சத உயர்வைக் கேட்கிறார் ; நிர்வாகி 5 சத வீதம் அதாவது 15 சத உயர்வைக் கொடுக்கச் சம்மதிகிறார். சஙகத் தலைவர் தான் கேட்கும் 30 சதமும் கிடைக்குமென எதிர்பார்பபதில்லை. 15 சதத்துகும் அதிகமான உயர்வைக் கொடுக்க வேணடுமெனபது கம்பெனிக்கும் தெரியும்.[1]

கூட்டுப் பேரத்திலேயுள்ள நிச்சயமற்ற தன்மை.

முடிவான ஒப்பநதத்தின் நிபந்தனைகளென்ன ? இதைப்பற்றிப் பொருளியல கொளகை ஒன்றுங் கூறமாட்டாது. இது உளவியல், அரசியல் முதலியபற்பலகாரணஙகளிலே தஙகியுள்ளது. பொருளியலறிஞரைப் பொறுத்தவரையிலே கொள்கையளவில் முடிந்தபயன் நிச்சயமற்றதாக வேயிருக்கும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கடைசியான சம்பள முடிவு 3 டொ. 15 சதத்துக்கும் 3 டொ. 30 சதத்துக்குமிடையிலிருக்கும். இதைப்பற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்தும்போது ஆறு வகையான காரணங்கள் எடுத்துக் காட்டப்படும். (1) வாழ்க்கைச் செலவு உயருமானால் சங்கத்துப் பொருளியலறிஞர் தொழிலாளியின் வாழ்க்கைத் தரத்தைப்பற்றி அதிகம் பேசுவார். ஆனால் வீலைவாசிகள் வீழ்ச்சியடைந்தால் முதலாளியே இந்தவிடயத்தைப் பிரஸ்தாபிப்பார். (2) கம்பெனியும் தொழிலும் வளர்ச்சியடைந்தால், கம்பெனி சம்பள உயர்வைக் கொடுக்கும் சக்தியுள்ளதென்பதை சஙகம், எடுததுக்காட்டும். கம்பெனிக்கு இலாபம் அதிகம் கிடைக்காவிட்டால் முதலாளியே இநதப் பிரச்சினையைப் பிரஸ்தாபிப்பார். (3) சமீபத்திலே உற்பத்தி உயர்ந்தாலென்ன தாழ்ந்தாலென்ன அநத விடயம், சம்பந்தப்பட்ட ஒருவ

[1]. இந்த 30 சத சம்பள உயர்வில் ஒரு பகுதி பென்ஷனுகவும், சுகநலக்காப்புரிமை நிதிக்கோ, உத்தரவாதஞ் செய்யப்பட்ட வருடாந்தச் சம்பளமாகவோ கொடுக்குமாறு கேட்கப் படும். ஆனால் அடிப்படைக் கொள்கை ஒனறே.

ரால் பேச்சுவார்த்தையின் போது எடுத்துக் காட்டப்படும். (4) அதே பிரதேசத்திலே வேறு கம்பெனிகள சம்பளத்தை உயர்த்தியோ குறைத்தோ கொடுத்தால் இந்த விடயமும் பேச்சின்போது கொண்டுவரப்படும். (5) வாங்குஞ் சக்தியையும் நாட்டின் சுபீட்சத்தையும் உயர்ந்த சம்பளங்கள் தாங்கி நிற்குமெனத் தொழிலாளர் எடுத்துக்காட்டுவர். சம்பள அதிகரிப்பால் ஏறபடும் கூடிய செலவுகளை முதலாளி குறிப்பிடுவார். (6) தேசத்திலே சம்பள உயர்வு பலமுறை சில பெரிய தொழிற்சாலைகளிற் கொடுக்கப்பட்டுப் பழக்கப்பட்டால் அது பேச்சின்போது எடுத்துக்காட்டபபடும். (7) அமெரிக்கத் தொழிலாளரும் முதலாளிகளும் காசுச் சம்பள உயர்வில் பழக்கமுடையவர் கள. இவ்வாறு ஒவ்வொருவருடமும் மணிக்கு 3–4–சதச் சம்பள உயர்வுண்டு. இது வாழ்க்கைச் செலவுப்படிகளைவிடப் பிரத்தியேகமானது.

தொழிலாளரும், நிர்வாகிகளும் வருடாவருடம் புதிய சம்பள உடன்படிக் கைக்கு வருவர். இது சில நாட்கள் பேரம் பேசிய பின்னர் நிகழும். 3.24 டொலரே கூட்டுப்பேரத்திலிறங்கியவர்கள கடைசியாக ஒப்புக் கொண்ட சம்பளமாகும். சில சமயம் அவர்கள் சம்பளம் 3.23 இக்கும் 3.25 இக்குமிடை யில் நின்று விடும். அரசாங்க நடுவர் ஒருவர் இந்த 2 சத விதத்தியாசத்தைக் குறைக்கப்பார்ப்பார். கட்சிச் சார்பற்ற மத்தியஸ்தர் ஒருவரின் தீர்ப்புக்கு இணங்கிவிடுவதாக ஓர் உடன்படிக்கை ஏற்படலாம். ஒரு மத்தியஸ்தர் தமது கடைசி முடிபுக்கு எவ்வாறு வருவார் என்பதைப் பொருளாதார இயல் கூறமாட்டாது. முன்னே கூறிய விடயங்களெல்லாவற்றையும் மத்தியஸ்தர் கருத்தில் கொண்டபோதிலும் அவருக்கு மிக முக்கியமான விடயம், இரு கட்சியும் ஏற்றுக் கொளளக்கூடிய முடிபு எது என்பதேயாகும்.

வேலை நிறுத்தமும் கூட்டுப் பேரமும்.

வழக்கமாக வேலை நிறுத்தமோ, ஆட்களை வேலைக்கு வரவிடாது தடுத்தலோ இருக்கமாட்டாது. ஆனால் சமாதானமாக ஓர் ஒழுங்குக்கு வராவிட்டால் பெரிய வேலை நிறுத்தம் உண்டாகுமென்பதை எல்லாரும் அறிவர். நிர்வாகிகள் சம்பளத்தை 3.23 இக்கு மேலே போகவிரும்பமாட்டார் கள். தொழிலாளர் 3.25 இக்குக் குறைய வாங்குவதற்கு விரும்ப மாட்டார். இதனால் "வேலை நிறுத்தஞ்" செய்யப்படும். இதனைத் "தொழிலாள வேலை நிறுத்த"மென்று கூறுவதா, "முதலாளிகள் கதவடைப்பு" என்று சொல்வதா? பொதுவாக இது வேலை நிறுத்தமென்றே கூறப்படும். ஆனால் குறித்த பிரச்சினையைச் சமாதானமாகத் தீர்த்துக் கொள்வதானால் வேலைநிறுத்தமுண்டாகாதென்பதை இரு கட்சியினரும் அறிவர். எனவே இதனைத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தமென்றோ, முதலாளிகதவடைப் பென்றோ கூறவேண்டியதில்லை.

வேலை நிறுத்தம் இரு கட்சியாரையும் வெகுவாகப் பாதிக்கும். தொழி லாளர் பலவாரச் சம்பளத்தை இழக்கலாம். முதலாளியின் எந்திரம் அந்தக்கால எல்லைக்கு ஒரு வேலையுமின்றிக்கிடக்கும். இதன்பயனாகப் பொதுசனம் பெரிய கஷ்டங்களை அடைய நேரிடும்.

இரண்டு சதத்தில் வந்த வேற்றுமையினால் தொழிலாளர் எதற்காக வேலை நிறுத்தஞ் செய்யவேண்டுமென்று கூறுவர். மணிநேரத்துக்கு இரண்டு சதவீதம் சேர்பதானால் அவர்கள்தாம் இழந்த பொருளைப் பெறுவதற்குப் பல வருடங்கள் பிடிக்கும். ஆனால் அவர்களுடைய நோக்கினபடி முதலாளியே குறறவாளி. அவன், தான்பிடித்த பிடியை விடமாட்டேன என்று நினறது தவறு. அவனுடைய நட்டமே தங்களுடைய நடடத்திலும் பார்க்கப் பெரிதென அவர்கள் எடுத்துக்காட்டுவர்.

வேலை நிறுத்தத்தை எதறகாக இரு கட்சியாரும் உண்டாக விடுகின்றனர்? இதறகுக் கொடுக்கபபடும் விளக்கம் பின்வருமாறு : வேலை நிறுததம் அநத இரணடு சத உயர்வுககாகவனறு. 3.15 இலிருந்து முதலாளி 3.23 இக்கு வந்தது எதனால ? வேலை நிறுத்தம் உண்டாகிவிடுமெனற பயததினாலேயே. இருவரும் மனமொத்து உடன்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால வேலைநிறுத்தமென்ற குண்டு வெடிக்கவே செய்யும்.

பயமுறுத்தல் வெறும பயமுறுத்தலாக மாத்திரம் இருக்கக் கூடாது. ஒரு சமயம் அதை நிறைவேற்றினாலொழிய அது பயனற்ற வெறும் பயமுறுததலாக மாத்திரம் இருந்துவிடும். வேலைநிறுதததால் வரக்கூடிய நட்டததை இரு கடசியாரும் தாங்கள் பொறுக்க ஆயத்தம் என்பதைக் காடடவேணடும். வேலை நிறுதத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய சம்பள உயர்வு மறுபபை எந்த முதலாளியும் மேறகொளளகூடாதெனச் சட்டம் செய்யபபடடால, இது ஒரு மணிநேரத்துகு அவனுக்கு 2 சத நட்டத்தைத் தானு கொணடுவரும் ? இலலை. அப்படியானால் தொழிற்சங்கங்கள 50 சத உயாவையோ 25 சத உயர்வையோ கேட்கலாம். அவ்வாறே சஙகமானது வேலை நிறுதததை செயவதறகுரிய உரிமையைப் பயன்படுததாவிட்டால முதலாளி 3 டொலர் கொடுததுத தொழிலாளியை அமர்த்துவதற்குப் பதில 2 டொலர் கொடுத்து அமர்ததலாமே.

கூட்டுப் பேரமும் பொது நலமும்.

தறபோதுள்ள சட்டதினபடி அரசாங்கம் தலையிடமாட்டாது. தொழிலாளரும, நிர்வாகிகளும தாமாக ஒத்துகொண்டால் கூடடுப் பேரம் உண்டாகும. ஏறபடகூடிய பலாபலன மிகக பயனுளளதெனக் கூறமுடியாது. ஆனால அரசாஙகத் தலையீடுகூட, விடயஙகளைத் திருததமாடடா என்பது நிபுணர்களுடையகருத்தாகும. ஆனால் முகயியமானதும், சமூகத்தின உயிநாடிபோனறதுமான போக்குவாரதது தொழில, உருக்குத தொழில் போனற தொழிலகளில், கூட்டுபபேரம் பொது நனமையினால பெரிதும பாதிகபபடகூடியது. ஒவ்வொரு தொழிற் பிணகிலும் மூனறு கடசிகளுணடு. இரண்டன்று. தொழிலாளியும் முதலாளியும் சணடையிடும்போது பொதுசனம துனபமடைகிறது. அபபோது கூட்டுப் பேரததை எதிரபாராதது க கொண்டிருக்கமுடியாது. அதை ஒருபுறம் ஒதுக்கிவிடு நாடடின் பொருளாதாரம் பாதிகபபடும் போது அரசாஙகம் தலையிடும் ; அது புகையிரத நிரவாகத்தைக் கையேற்று

நடத்தும்; சனுதிபதி இராணுவத்துக்கு மேலதிகமாக ஆட்களைச் சேர்த்து அவர்கள் மூலம் வேலையைத் தொடர்ந்து நடத்தலாம். உயர் கோடு இதறகு அனுமதி அளிக்கும். 1959–60 இல் உருக்கு வேலைநிறுத்தத்திலே நாட்டின் பொருளாதாரச் சுகத்துக்கும் சரீர சுகத்துக்குமே இந்த வேலை நிறுத்தம் தீங்கு விளைக்குமென நீதிமன்றம் அபிப்பிராயப்பட்டது.

அரசாங்கக் கூட்டுப்பேரத்தைப் புறக்கணித்தால் சம்பளத்தை ஒழுங்கு படுத்த என்ன செய்யவேண்டும்? தகவல்கானும் ஆராய்ச்சிச் சபைகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. அவை பிரச்சினையை வேறொரு வகையிலே திருப்பி எழுதுகின்றன. மேலும் நியாயமான சம்பளம்பறறி வரைவிலக்கணம் கூறும் பிரச்சினை வெறும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைமட்டுமா? அல்லது பொதுமக்கள் எதைச்சிறந்த நியாயமான ஒரு சம்பளமாகக் கொள் வாரென்பதையுணர்த்தும் அரசியல் பிரச்சினையா? இவறறைப் பொரு ளாதார நூலிலே திட்டமாகக் கூறமுடியாது. முற்போக்குளளதும நிலையானதுமானதொரு பொருளாதாரத் திட்டத்தை விரும்பினால் அரசியல அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் விடயத்தில் எல்லாரும் தன் அடக்கத்தை மேறகொள்ளவேண்டியதவசியம்.

தகைமைகள்.

1. தொழிற் சங்கங்கள் சம்பளங்களை உயர்த்திவிட்டனவா? தொழிற் சங்க ஆதரவாளர் அவை நிசச் சம்பளத்தை உயர்த்திவிட்டனவென்று கூறுகின்றனர். அதைக் கண்டிப்போர், அவை செய்தது அவ்வளவுதான். அதன்பயனுக வளங்களின் தொழிற் படுதிறமையைக் குழப்பிவிட்டார்கள் என்று கூறுகின்றனர். இவவாறு அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டபோதிலும், சங்கங்கள் நிசச் சம்பளத்தை உயர்தது விட்டன என்பது பற்றி ஒன்றுந் தெளிவாயில்லை.

1933 ஆம் ஆண்டு துவக்கம், குறைவான சம்பளத்தைப் பெறுவனவும், சங்கத்திற் சேராதனவுமான தொழில்கள் (உதாரணமாக வீட்டு வேலை, பண்ணை வேலை போன்றன) சங்கத்திலே சேர்ந்த தொழில்களைவிட அதிக வீதச்சம்பள உயர்வைப் பெற்றுவிட்டன. இக்காலக்கட்டத்திலே தொழில் களெல்லாம் சங்கமுடையனவாயிக் கொண்டு வந்தன. அப்போது உயர்ந்த சம்பளம் பெறும் தன்மை கூடிக்கொண்டு வந்தது. ஆனால் இந்த வித்தியாசங்கள் தனிக்கணக்கிற் கூறுவதானால் மாற்றமின்றியே இருந்தன. இதன் அர்த்தமென்ன? வீதவித்தியாசம் குறைந்துகொண்டு வருகிறதென்பதே. (உதாரணமாக நீர் சங்கத்திற் சேர்ந்த தொழிலாளர் எனக் கொள்வோம். உமது சம்பளம் மணித்தியாலத்துக்கு 2 டொலர். என்னுடைய சம்பளம் ஒரு டொலர். நான் சங்கத்திலே சேராதவன். இருவருக்கும் 1 டொலர் அதிகரிப்புக் கிடைத்தது. இதனால் தனி வித்தியாசத்தில் மாற்றமுண்டாகவில்லை. ஆனால் உமக்கு எனனிலும் பார்க்க இரண்டு மடங்கு சம்பளம் இப்போது கிடைக்கவில்லை. பதிலாக நான் பெறும் 2 டொலருக்கு உமக்கு 3 டொலர் கிடைக்கிறது.)

சமீப காலத் தசாப்தங்களிற் பெரும்பாலனவை சம்பள வித்தியாச விஷிதத்திலே குறைவைக் காட்டுகின்றன. இது சங்கத்துப் போக்குக்கு ஓரளவு தனிப்பட்ட போக்காகும்.

சங்கத்திலே சேர்ந்தவர்களின சராசரிச் சம்பளம், சங்கத்திற் சேராதவ ருடைய சராசரிச்சம்பளத்திலும பார்க்க உயர்வானதென்பது உண்மையே. இது சங்கங்களின் செலவாக்கினால் உண்டானதெனறு கூறமுடியாது. சங்கங்களையுடைய தொழில்முறைகள் பெரிய தாபனங்களாயிருக்கும்; இந்தத் தொழில்களிலே வேலை செய்வோரும் சாதாரணமான தொழிலாளரை விட அதிக பயிறசிபெற்ற தொழிலாளராயிருப்பர். இத்தாபனங்களிலே தொழிறசங்கங்களேறபடுவதற்கு முன்னர் கூட இத்தொழிலாளர் சராசரி சம்பளத்திலும் பார்க்க உயர்ந்த சம்பளத்தையே பெற்று வந்திருப்பர்.

கலிபோனியாச் சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் ஆதர்ரொஸ் எனபவர் 1933 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் சங்கத் தொழிலாளரிடையிலும் சங்கத்திற் சேராத தொழிலாளரிடையிலுமுண்டான சம்பள மாற்றங்களை ஆராயநதார். சமீபத்திலே தொழிற சங்கங்களை ஏற்படுத்திய தொழில்களில் சறறே அதிகமான சமபள உயர்வு இருப்பதை அவர் கண்டார். இது 1933 ஆம ஆண்டிலிருந்ததாகும். ஆனால் சங்கத்திலே சேராத தொழிலாளரையுடைய தொழில்களிலும் 1933 இக்கு முன்னரே தொழிலாளர் சங்கத்தைத் தாபித்துக் கொணட தொழில்களிலும பார்க்கச் சற்று அதிகமான சமபளம. (அதாவது எ. பீ. ஜீ. என்று மூன்று தொழில்களுண்டெனக கொளவோம். இவையெல்லாம் 1933 இல ஒரே சம்பளத்தைக் கொடுத்து வநதன எனறும் கொளவோம். சமீபத்திலே தொழிற் சங்கதைத் தாபித்த ஏ எனற தாபனம் பீ இலும் பாக்கச் சிறிது அதிகமான சமபளதைக கொடுகிறது. பீ இக்குத் தொழிற சஙகமில்லை. சி. 1933 இககு முனனரே தொழிற் சஙகத்தையுடையது. அதனுடைய சமபளதிலும பாகக ஏ இன சம்பளம சிறிது உயர்வானது.)

ஆனால இநதப் புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து தொழிற் சங்கங்கள் சம்பள உயாவை உணடாகினவென்று கூறமுடியாது. சஙகதிலே சேராத தொழிலாளரின சமபளததை உயாததவும் தொழிற் சஙகங்கள் பாடுபடுளளனவெனறு தொழிலாளா தலவர் கூறுகின்றனர். சஙகத்திலே சேராத தொழிலாளரை வேலைக்கமாததும் தாபனங்கள, சங்கத் தொழிலாளருக்குக கொடுக்கும் சமபளஙகளையே கொடுகக்பார்க்கும். சங்கங்களின் தலையீட்டைத தவிர்ப்பதற்காக ஒரு தாபனம் தனது சம்பளத்தை உயர்த்தினால், தொழிறசங்கததுககு அதனால எவவித மதிபபுமுணடாகாது. ஆனால் தொழிறசஙகஙகளின முயறசியால் இலாபமும், தொழிற பெருக்கமும், உற்பததி உயாவும தொழிலகள் ஆஙகாஙகு குவிநது கொள்வதுமுணடானால் சங்கஙகள அவறறுககுத் தாமே காரண கர்தாக்கள் எனறு கூறலாம். அபபோது தொழிலாளர் தேவையும் அதிகரிக்கும். தொழிற சங்கங்களில்லாவிடடாலும் இநத நிலைமை உணடாகலாம். எனவே எது காரணம் ? எது

காரியம். ஆனால் சமூகம் சம்பந்தமான விடயங்களே இரசாயனப் பொருள்கள் போல ஆராய முடியாது.

2. தொழிலாளர் தேவைபற்றிய கருத்திலுள்ள சில குறைபாடுகள்

சிறியதொரு தொழிலாளர் சந்தைக்குத் தேவையான தேவைக்கோட்டைத் தயார் செய்வது நியாயமானதே. மற்றப் பொருள்களின் விலைகளோ சம்பளங்களோ மாறுதிருந்தால் ஒரு பிரிவிற் கொடுக்கப்படும் உயர்ந்த பணச்சம்பளம் மற்றொரு பிரிவிலே கொடுக்கப்படும் நிசச் சம்பளத்துக்குச் சரியாயிருக்கும். அந்தக் கட்டத்திலே வேலை வாய்ப்புக்கள் குறையத தொடங்கும்.

ஆனால் நாம் சேர்க்கைப் போலியை மறந்துவிடக்கூடாது. பொருளாதாரதத்தின் ஒரு சிறு பகுதிக்குப் பொருத்தமான ஒரு விடயம் அதன் சமுதாயத்துக்குப் பொருத்தமுடையதாயிராது. சம்பள விகிதங்களெல்லாம் உயர்ந்தால் பண்டங்களின் விலை மாறுதிருக்குமென்று கொள்வது ஆபத்தானது. உதாரணமாகப் பணச் சம்பளத்தை இரட்டித்தால் விலைகளெல்லாம் இரட்டிக்கும். நிலைமை அப்படியானால் நிசமான சம்பளம் மாறவே மாட்டாது. படம் 1 இலுள்ள வரைப்படத்திலே தேவைக்கோட்டில் மேலே செல்வதுமில்லை, கீழேயிறங்குவதுமில்லை. (படம் 1 ஐப் பார்க்க, நிலைக்குத்தான அச்சு நிரந்தரமான வாங்கும் சகதியை டொலர் கணக்கிற் காட்டும்.)

சம்பளங்கள் வெறும் செலவுகள் மாத்திரமல்ல ; அவை குடிசனங்கள் பெரும்பாலோருடைய வருமானத்தையும் காட்டும். தொழிற்றுறைகளில் கிடைக்கும் விறபனவு வருமானம் சம்பள மட்டத்திலே பாரதூரமான மாற்றமுண்டாவதால் பெரிதும் பாதிக்கப்படும். தொழிலாளர் வேண்டுமென உண்டாகும் தேவை, தொழிலாலுண்டாகும் உற்பத்திப் பொருள்களுக்குண்டாகும் தேவையிலிருந்து வருவிக்கப்பட்டதே. எனவே சம்பளத்திலுணடாகும் மாறறம் ஒவ்வொன்றும், தொழிலாளருக்கான தேவையை மாற்றும். எனவே தொழிலாளர் தேவை விடயத்திலே மாற்றமில்லாததைக் கொண்டு வாதமிடுவது மிக ஆபத்தானதாகும்.

இந்த குறைபாட்டை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு நாம் பின்வரும் கேள்விகளைக் கேட்போம. 1932 இலே வேலையின்மை அதிகமாக இருந்தபொழுது பணச் சம்பளத்திலே வெட்டை உண்டாக்கியிருந்தால் வேலை வாய்ப்புப் பெருகியிருக்குமா ? அல்லது தொழிற் சங்கவாதிகள் கூறுவதுபோல பணச் சம்பளத்திலே குறைவை உண்டாக்கினால், வாங்கும் சக்திகுறைய வேலை வாய்ப்புக் குறைந்திருக்குமா ? சம்பளத்தை அரைவாசியாகக் குறைத்தால் விலைகளும் அரைவாசியாகும். பணச்சம்பளங்களும் அரைவாசியாகும், பணச் செலவுகளும் அரைவாசியாகும், எனக் கொண்டால், இவ்வாறு சமநிலையான பணவாட்டம், வேலையின்மை நிலையைக் குறைக்கவும் மாட்டாது; அதற்குத் துணைபுரியவும் மாட்டாது. சாதாரண DD (தே. தே.) கோட்டுக்

சுணக்கில் வாதாடும் கண்டனக்காரரின் ஆதாரமற்ற கண்டனத்தை ஏற்கக் கூடாதென்பதையே இது காடடும். அத்துடன் "வாங்கும் சக்தி" வகையில் வாதாடும் தொழிலாளர் நண்பர்களின் வாததையும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாதென்பதைக் குறிப்பிடும்.

இந்த விடயம் மிகச் சிக்கலானது. அதை இதுபோன்ற ஆரம்பநூலிலே விளக்கமுடியாது. உயர்ந்த பணச்சம்பளம் பூரண வேலை கொடுக்கிற தெனத தொழிறசங்கங்கள் வாதாடும். வியாபார மந்தத்தைத் தடுப்ப தாலல் சம்பளத்தை வெட்டவேண்டுமென ஒரு நூற்றாண்டாகவே கூறப் பட்டு வருகிறது. இரணடு கொளகைகளும் தவறுடையனவாயிருக்கலாம். பொருளியலறிமுறை இதறகு முடிவானதொரு விடையைக் கொடுக்க மாட்டாது.

தொழிலாளர் பொருளியல பற்றி ஆராய்ந்த அல்பேட் றீஸ், லோயிட் ஜி. ரெயனோல்ட்ஸ என்பவர்களின் கருத்தை இங்கே மேற்கோளகாட்டித் தருகிறேம்.

தொழிற சஙகங்கள், தொழிறதுறைகளிலும், பொருளியல் பிரிவிலும் ஆறறும் தொண்டைபபறறி நாம் அளவுக்கதிகமாக வற்புறுத்துகிறேம். சஙகஙகள செய்யும கருமங்களாலே எஞ்சிய மூன்றிலிருபகுதிகளின் சம்பளம், கூலி என்பன பாதிக்கப்படும். ஆனல் அவற்றின சம்பளவிகிதத்தைப் பாதிக்கும் தனிபபட்ட சக்திகளுமுண்டு. மூன்றிலொன்றனதொழிற் சஙகத தொழிலாளர் விடயத்தைப்பற்றி எநத ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொளளாத தொழிற சஙகங்களுமுணடு.

தொழிற் சஙகங்களிலே மூன்றிலொரு பகுதி தமது தொழிலாளரின் சமபளததை 15சத வீதததிலிருந்து 20சத வீதமாக உயர்த்தியுளளன. வேறு மூனறிலொரு பகுதி அதை 5சத வீதத்திலிருந்து பத்து வீதமாக உயாததி யுள்ளது. எஞசிய மூனறிலொரு பகுதி ஒன்றுஞ் செய்ய வில்லை. இநத உயர்வீதம் பணவீக்கக் காலத்திலே ஏற்படவில்லை. சுபீட்சமும் நிலையான விலையுமுள்ள காலத்திலே நடந்திருகின்றன. உதாரணமாக 1946–1948 போனற பணவீக்கமிருந்த காலத்திலே சஙகங்களை கூடச் செயலாறறியிருக்கினறன. இது கூட்டுப்பேரம் சம்பந்தமான டவடிக்கைகள் கஷ்டமானவை எனபதனலேயே.

ரெய்னோல்ட்ஸ் தமது ஆராய்ச்சியின் பயனகப் பின்வரும் முடிவைத் தருகின்றார் :—கூட்டுப்பேரத்தின பயனக உண்டாகும பலவகை விளைவுகளை ஆராயுமிடத்து, சம்பள அமைப்புக்குத் தொழிற்சங்கங்கள் கேடு விளைவிக்க வில்லையெனக் கூறலாம். அவற்றின் பிரயத்தனத்தால் சம்பள அமைப்பு நன்மையடைந்ததெனவுங் கூறலாம். இம்முடிவு பல பொருளியலறிஞருக்கு வியப்பைக் கொடுகக்லாம். தொழிற சங்கஙகள எங்கும் உணடானல் சம்பள அமைப்பில் பெரிய குழப்பமுண்டாகுமென்று கூறுவது ஆதாரமற்றது.

தொழிற்சங்கங்கள் பலமடைந்திருக்கும் நாடுகளிலேயுள்ள சம்பள அமைப்பு ஒழுங்கானதாகவும், கண்டனமற்றதாகவுமிருக்கிறது. சங்கங்கள் பலமற்ற நாடுகளில் அவ்வாறில்லை.

சுருக்கம்

அ. போட்டிச் சம்பள நிர்ணயம்

1. நிறைபோட்டியுள்ள சமநிலையிலே மனிதரிடையிலும் வேலைகளிடையிலும் வேறுபாடில்லாவிட்டால், சம்பள வித்தியாசம் இருக்கமாட்டாது. சமநிலைச் சம்பளவிதம், சப்பிளை தேவை எனபவறறால் நிர்ணயிக்கப்படும். ஏ எனற நாட்டிலே பீ எனற நாட்டிலும் பார்க்க (1) ஒரு தொழிலாளிக்கு அதிக இயறகை வளம் இருப்பதாலும் (2) உற்பத்திச் சாதனங்கள் வாய்ப்பாயிருப்பதாலும் (அதிக மூலதனம், சிறந்த நுண் தொழில் அறிவு) ஏ நாட்டில் பீ நாட்டிலும் பார்க்க உயர்ந்த சம்பள விதமிருப்பதற்கு வாய்ப்புண்டு.

2. இயற்கை வளங்களுக்கு ஏற்றவகையிலே தொழிலாளரைக் குறைத்தால் நிசச் சம்பளம் உயரும் என்பது குறைநதுசெல் பயன் விதியினால் கூறப்படுகிறது. தொழிலாளர் சம்பநதமான கட்டுப்பாட்டுச் சட்டங்கள இநதக் கொள்கையையே அடிப்படையாகக் கொண்டாலும, பெருவாரி உற்பததியிலே கடடுபபாட்டை உண்டாக்கும் சரித்திர ரீதியான உதாரணங்கள் இதற்கு மாறுனதொரு போக்கான, விளைவு அதிகரித்தலைக் காட்டும். விரும்பிய அளவுக்குக் குடிசனத்தொகை இருக்குமானால் தனிநபர் ஆள்வீத உச்ச வருமானம் சம நிலையடையும வகையில் இரு போக்குகளும் அமையும்.

3. இந்தியாபோனற நாடுகளிலே அதிகப்படியான சனபபெருக்கம் உண்டாகுமென்பது மல்தவின் சித்தாந்தம். ஆனால ஐகிய அமெரிகாவிலோ, வளர்ச்சியடைந்த வேறு நாடுகளிலோ சனபபெருகக்மூண்டாகி, நிச வருமானத்தை வாய்க்கும் வயிற்றுக்கும் போதுமான— குறைந்த உயிர் வாழ்வதற்கு இன்றியமையாத— அளவுக்குத தள்ளிவிடக் கூடிய நிலை இலடையாது.

வேலையற்றோர் தொகை, நிசவருமானத்தைக் குறைப்பதானால் சமநிலைக் குத்தான குறைக்கும. மேனாடுகளிலே இந்தச் சமநிலைச்சம்பளம் (வாய்க்கும் வயிற்றுக்கும் போதுமான) குறைந்த சீவன மட்டத்துக்கு மிக அதிகமாயுள்ளது. இது ஒவ்வொரு தசாப்தத்திலும் கூடிக்கொண்டேயிருக்கும்.

4. வேலையின்னமையுணடாகுமென்ற பயத்தினற் சில சமயம் "தொழிலாளர் ஆபத்துப் போலி" உண்மையென எற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. இந்தபபோலியின்படி குறிப்பிட்ட ஒரு தொகை வேலைதானுண்டு என்ற எணணமுண்டா கிறது. நுண்தொழிலாளரிடையே வேலையின்மையுண்டாவதாலும், வியாபார மந்தத்தினாலும்எற்படும் அனுபவமேஇதற்குக்காரணம். வாரத்திலே 30 மணி நேரவேலை, பாதுகாப்புவரிகள், தொழிலாளர் வேலை விதிகளை இலேசாக்குதல் என்ற இளர்ச்சிகட்கெல்லாம் இதுவே

காரணம். ஆனால் வேலையின்மை இவ்வாறு நீக்கமுடியாது. அரசாங்கமும், தனியார்துறையும் போதிய வேலை வசதிகளையுண்டாக்கவேண்டும். அதைவிடுத்து இத்தகைய தோல்வி மனப்பான்மைக் கட்டுப்பாடுகளை உண்டாக்கக் கூடாது.

தொழிலாளர் சப்பளைக்கு நாலுபரிமாணமுண்டு: சனத்தொகை, பயன்படு தொழிலில் ஈடுபட்டோர்தொகை, ஒரு வாரத்திலோ வருடத்திலோ வேலைசெய்யும் சராசரி மணிக்கணக்கு, தொழிலாளரின் வேலைத்திறன், என்பன. இவற்றுள் சம்பளவீதம் பிரதானமாக மணித்தியாலத் தொகையையேபாதிக்கும. மற்றவை சமூகச் சாதனங்களிலே தங்கியிருக்கின்றன.

6. சம்பளங்கள் உயரும்போது தொழிலாளர் சப்பளையிலே இரண்டு எதிரிடையான விளைவுகளுண்டாகின்றன. "பதிலீட்டு விளைவு" ஒவ்வொரு தொழிலாளரையும மேலதிகமான மணித்தியாலங்களுக்கு வேலை செய்யத் தூண்டுகிறது. காரணம் மேலதிகமான சம்பளம். "வருமானவிளைவு" எதிரான பயனைக் கொடுக்கிறது. அதாவது சம்பளம் உயரத் தொழிலாளர் ஓய்வு காலத்தைக் கூட்டுவா ; அத்துடன் சௌகரியங்களையும் கூட்டுவர். இநத விளைவுகளில் எது தலை ஓங்கி நிறகுமென்பது ஒவ்வொரு தொழிலாளியினுடைய உருசிகளிலுலுமே நிச்சயிக்கப்படும். ஆனால் பெரும்பாலானவர்க்குப பொருத்தமானதொரு விடயமுண்டு. அது நெருக்கடியான தொரு சமபள மட்டம். அநத மட்டத்துக்கு மேலே போனால சப்பளைக்கோடு பினனோகி வளையும். மிக்க திறமையும், வரப்பிரசாதமுமுள்ள தொழிலாளர் சமபந்தமான சப்பளை நெகிழ்ச்சியறறது. இவர்களுடைய சம்பளத்திலே "தனிப் பொருளாதார வாடகை" என்ற அமிசம் கலந்திருக்கிறது.

7. மக்களும், வேலைகளும் ஒரே மாதிரியிருகும் என்ற கற்பனைச் சாபான கருதுகோளை கைவிடுவோமானால், நல்ல சம்பள வித்தியாசங்கள் நிறை போட்டியிலுளள தொழிற் சந்தைக்குக்கூடப் பொருத்தமுடையதாயிருக்கும், எனபதை உணரலாம். "சம்பள வித்தியாசங்களைச் சமன்படுத்தல" வேலைகளிடையேயுள்ள பயனின்மையிலடங்கிய பணச்சாபற்ற வித்தியாசஙகளுக்கு ஈடு செய்யும். இது வேற்றுமைகளிற் சிலவற்றுக்கு விளககம் தரும்.

8. தொழில்கள் பலவற்றின் தன்மை சம்பந்தமாயுள்ள வித்தியாசங்களே சம்பள விதத்தியாசங்களுக்கான மிக முக்கிய காரணம். தொழிலாளரிடையே போட்டியில்லையெனக் கூறமுடியாது. அரைகுறையாகப் போட்டியிடும் தொகுதிகள்ள அவர்களிடையே உணடு. ஒரு தொகுதியின் சார்பளவுச் சம்பளம் உயர்ந்தால் தொழிலாளர் சப்பளையில் மாற்று–நெகிழ்ச்சிப் பயன்கள் நிறைய உணடாகும் ; ஏனெனில் சிலர் நல்ல சம்பளமுள்ள வேலைகளையே நாடுவர். நிறைவான போட்டிச் சந்தையிலே, சம்பளத்தின் இறுதி மாதிரி, சபளை, தேவை எனபவை தம்முட் தொடர்புறும் பொதுச் சமநிலை

யிலுலேயே நிச்சயிக்கப்படும். (அட்டவணை, 1ஐ மறுபடி பார்க்க. பல வகை விசேட உதாரணங்கள் பொதுச் சமநிலை சம்பந்தமான இந்த மாதிரியில் எவ்வாறு பொருந்துகின்றன என்பதை ஆராய்க).

(ஆ) நிறைவில் போட்டியும், கூட்டுப் பேரமும்.

1. தொழிற் சங்கத்தோடு கூடிவுலென்ன கூடாவிட்டாலென்ன தினசரி வாழ்வில் தொழிற் சந்தைகள் நிறைபோட்டியிலிருப்பதில்லை. முதலாளிகள் சம்பளவிடயத்தில் சாதாரணமாக ஒரளவு ஆதிகம் வகித்தே வருகின்றனர். ஆனால் அவர்களுடைய சம்பளக் கொளகை கிடைகக் கூடிய தொழிலாளரைப் பொறுத்தே அமையும்.

2. (1) தொழிலாளர் சப்பீளையைக் கட்டுப்படுத்துவதாலும் (2) கூட்டுப் பேரத்தின் பயனக பிரமாணச்சம்பள விதிதங்களைத் தாபிப்பதாலும் (3) தொழிலாளர்க்கான வருவித்த தேவையை உயர்த்தக்கூடியவாறு கொள்கைகளை உண்டாக்குவதாலும், தொழிற் சங்கங்கள் சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கப் பார்க்கின்றன. இவற்றுள் இரண்டாவதே இன்று பிரபலமடைந்து வருகிறது.

3. சம்பளங்கள் சார்பளவில் உயர்வதால் பல தொழிற்றுறைகளில் தொழில் வாய்ப்புக்கள் குறைவதுண்டு. குறிப்பிட்டதொரு தேவைக் கோட்டின் போக்கை அனுசரித்தே இம்முடிபு செய்யப்படுகிறது. (இதில் உயர் உற்பத்தி காரணமாகத் தேவையில் மாறறம் உண்டாகாதபடி பார்த்துக் கொளவேண்டும்.)

4. கூட்டுப் பேரம் விவாதிக்கப்படும்போது பின்வரும் விடயங்கள் எடுத்துக்காட்டப்படும். (அ) செலவும், வாழ்க்கை தரம் மட்டமும் (ஆ) சம்பளம் கொடுக்குந்திறனும், இலாபமும். (இ) உற்பத்திப் போக்கும், முன்னேற்றச் சாதனங்களும். (ஈ) அத்தொழிற துறைகளிலும், அந்தப்பிரதேசத்தில் வேறு இடங்களிலும் வழங்கப்படும் சம்பளங்களும். (உ) வாங்கும் சக்தி, செலவுகளின் மட்டம் ஆகியவறறில் உயர் சம்பளவீதம் உண்டாக்கக் கூடிய மாற்றம். (ஊ) முக்கியமான தொழிற்றுறைகளிலே " சூசக பேரங்களினுல் " நிச்சயிக்கப்படும் தேசிய மாதிரிப்போக்கு. ஈற்றிலே எத்தகைய சம்பளப் பேரம் உணடாகுமென்பதைப் பொருளாதார அறிமுறையினுல் கூறிக் கொள்ள முடியாது. கடைசி நிபந்தனைகள் நிச்சயமற்றவை.

5. அரசாங்கம் தலையிடாமலோ, பூர்வாங்க மத்தியஸ்தஞ் செய்யாமலோ, வேலை நிறுத்தஞ் செய்யாமலோ சமரசமான உடனபடிக்கைக்கு இடமுண்டு. ஆனால் வேலைநிறுத்தம் உண்டாகலாம் என்ற பயம் எப்போதுமுண்டு. பேர நடவடிக்கைகள் அந்தப் பின்னணியிலேயே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் வேலை நிறுத்தம் தொழிலாளருக்கும் நட்டத்தையுண்டாக்கும், முதலாளிக்கும் நட்டத்தையுண்டாக்கும் ; பொதுமக்களுக்கும் நட்டத்தை

யுண்டாக்கும். தொழிலாளரோ முதலாளியோ தாமாக ஒருதலைப்பட்சமாய்த் தமக்கிருக்கும் உரிமையை—அதாவது வேலை நிறுத்தம் செய்யும் உரிமையையோ, சம்பள உயர்வைத் தடுக்கும் உரிமையையோ—விட்டுக் கொடுத்தால் பேரஞ்செய்யும் சக்தியை அது பெரிதும் பலவீனப்படுத்தும். முக்கியமான தொழில்களிலே பொதுமக்களின் நலவுரிமை தனிப்பட்ட நலவுரிமையிலும் பார்க்க முகியம் வாய்ந்தது. அத்தகைய தொழில்களிலே பொதுமக்களின் நலவுரிமை தனிப்பட்ட நலவுரிமையிலும் பார்க்க முகியம் வாய்ந்தது. அத்தகைய தொழில்களிலே கூட்டுப்பேரம் பரீட்சைக்குளளாகிறது. நடடகரமான வேலைநிறுத்தம் உண்டாகினால் அரசாங்கம் தலையிடும்.

6. தொழிற் சங்கங்கள் சம்பளத்தை உயர்த்திய செய்கையை வரலாற்று ரீதியிலே பார்க்கும்போது ஐக்கியத்துக்கிடமானதாகவே இருக்கிறது. 1933 துவககம் தொழிற் சஙக அங்கததுவம அதிகரிதது வந்துளளது. ஆனால் அதே காலக்கடடத்திலே சம்பள வித்தியாசத்திலே எவ்வித மாற்றமும் உண்டாகவிலலை. ஆனால் இந்நாட்டிலும் வேறுநாடுகளிலும் சம்பள வித்தியாசத்திலுளள விதிதம் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. 1933 துவக்கம் 1960 வரை சமீபதத்திலே தொழிற சஙகங்களையுடைய தொழிற்றுறைகளிலே சம்பளம் உயாநதிருப்பது காணப்பட்டாலும, தொகையளவான விதத்தியாசம் அதிகம் போலத் தெரியவிலலை. ஆனால் இதிலே காரணம் எது, விளைவு எது எனறு சொல்லமுடியவில்லை. விரிவடைவனவும், ஒரே இடத்தில் குழுமியுளளனவுமான தொழிறறுறைகளிலே சங்கங்கள் அமைப்பது சகசமாகலும், சஙக அமைபபுக்குக் காரணமான எதுக்களே சம்பள உயர்வுகுக் காரணமன்றி சஙக அமைப்பே காரணமென்று கூறமுடியாது.

7. கடைசியாக ஓர் எச்சரிக்கை : சேர்க்கைப் போலியைப் பற்றி நாம் கவனமாயிருக்கவேண்டும். ஒரு வகைத் தொழிலாளரின் தேவைக் கோட்டைக கொண்டு அது பொதுவாக எல்லாத் தொழிலாளருககும் பொருத்த முடையதெனக கூறமுடியாது. சம்பளம செலவிலும் பார்க்க உயர்ந்தது. நுகாவோரின் வருமானததில் பெரும் பகுதி சம்பளமே. சம்பளம் உயர்ந்தால், உற்பத்திப பொருளகளுக்கான தேவையும் உயரும். பணச் சம்பள விதத்திலே பொதுப்படையாக மாற்றமுண்டானால் அது விலைகளிலேயும் மாற்றத்தையுண்டாக்கும். நிச வருமானத்தில் மாற்றமில்லாமலுமிருக்கலாம். பொதுபபடையாகப் பணச் சம்பள வீதத்திலே உண்டாகும் மாறறம், எல்லாவிலைகளிலும் அதேவகையான மாற்றத்தை உண்டாக்குமாலால், வேலையின்மையிலோ, வேலை வாய்பிலேயோ மாற்றததை உணடாக்கமாட்டாது. பொதுப படையான சம்பளமாற்றம், சேமிப்பு, முதலீடு என்பவற்றில் நொதுமலற்ற பாதிப்பை உண்டாக்கலாம், அதனால் வேலைவாய்ப்பைக் கெடுக்கலாம், அலலது அதற்குத் துணைபுரியலாம். ஆனால் இது மிகச் சிக்கலான விடயம். இது போன்ற ஆரம்ப நூலிலே பிரச்சினையின் சிக்கலைப் பற்றி ஓர் எச்சரிக்கை மாத்திரம் செய்யலாம்.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினுக்கள்.

1. மக்களும் எல்லா வேலைகளும் வித்தியாசமின்றியிருக்கும் நிறை போட்டியுள்ள ஒரு சந்தையிலே, சம்பள வேற்றுமைகள் எவ்வாறு மறைந் துவிடுமென்பதை விளக்குக.

2. நிசச் சம்பளத்தை நிர்ணயிக்க தொழில் நுட்பம், பொருளாதாரப் புவியியல், சட்டம் என்பன எவவளவு தூரம் துணைபுரிகின்றன எனபதை ஆராய்க. வாய்ப்புள்ள சனததொகை என்ற கொள்கையோடு குறைநது செல் பயனும், எதிர்ப்போக்குக்களும் தொடர்பு பெறறுள்ளனவென்பதை ஆராய்க.

3. மார்க்சின் சம்பள இரும்புச் சட்டம் மால்தசின் சட்டம் போன்றதா? ஆராய்க.

4. சம்பளத்தில் சமன்படுத்தும் வேற்றுமைகள், சமன்படுத்தா வேற்று மைகள என்பவற்றுக்கு வரைவிலக்கணம் கூறுக. ஆராய்க. "தனிப் பொருளாதார வாடகை" யுள்ள உயர் சம்பளங்களே, இவ்விரண்டில் எந்தக் கருத்து விளக்கும். போட்டியிடாத வகுப்பைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்?

5. தொழிற் சந்தையிலுள்ள குறைபாடுகளை வரிசைப்படுத்துக. இவற் றில் எல்லாம் ஏகபோக உரிமையோடோ, தொழிற் சங்கத் தாபனங்க ளோடோ தொடர்பில்லாதன என்பதை விளக்குக.

6. முதலாளி, தொழிலாளி என்பவரிடையில் பேரம் செய்யும் அதிகாரம் சரி சமனாக இல்லையென்பதைக் காட்டும் நியாயங்களாக கூறுக. போட்டிச் சம்பளம் என்ற கொள்கை உப நயமாகக் கொண்ட கருதுகோள் எனன ?

7. தொழிற் சங்கங்கள் சம்பளங்களைப் பாதிக்கும் மூன்று வழிகள் எவை ? முதலிரண்டு வழியைக் கூறி அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை ஆராய்க. இந்த அத்தியாயததிற் கூறப்பட்ட மூனறும் வழியையும் ஆராய்க.

8. "நிசச் சம்பளத்தையும் பணச் சம்பளத்தையும் தொழிற் சங்கங்கள் ஒரு தொழிற்றுறையில உயர்த்தலாம். ஆனால் அதன் விளைவு வேலையின் மையே" இந்தக் கூற்று எவவளவுக்கு உண்மையானது. தொழிலுக் குரிய தேவையின் நெகிழ்ச்சியைக் கருத்தில் வைத்து ஆராய்க.

9. குறிப்பிட்டதொரு தொழிலில் கூட்டுப் பேரம் எவ்வாறு தொழிற் படுகிறது? சுயேச்சையான கூட்டுப் பேரத்திலே பொது சனங்களின் அக் கறை எத்தகையது ?

10. தொழிற் சங்கங்கள் சம்பளத்தை உயர்த்துகின்றனவா ? றீஸ், ரெய்ஸ்லெட்ஸ் என்பவர்களுடைய நியாயங்களைக்காட்டி வாதிக்க.

11. தொழிலாளர் தேவை பொதுவாயிருப்பதை, குறித்த ஒரு பிரிவுக் கான தொழிலாளர் தேவையைப் போல எண்ணிச் செயல்புரிவதிலுள்ள ஆபத்து என்ன ? சம்பளம் என்றால் செலவும், தேவையின் மூலமு மாகும். இதை விளக்குக.

12. பின்வரும் கருத்துக்களை மறுபடி ஆராய்ந்து மனத்திலிருத்துக.

விரும்பிய அளவு சனத்தொகை.
வயிறறுக்கு, வாய்க்குப் போதுமான சம்பள மட்டம், அல்லது உயிர்வாழவதற்கு இன்றியமையாத குறைந்த சம்பள மட்டம்.
பின்னோக்கி வளையும் சப்பளைக் கோடு.
வருமானப் பயனுமை, பதிலீட்டுப் பயனும்.
சம்பளத்திலே வாடகை அமிசம்.
சமன்படும் சமன்படாச் சம்பள வேற்றுமை.
போட்டியிடாக் கட்சிகள்.
பொதுச் சமநிலை.
பிரமாண விகிதம்.
அதிர்ச்சி விளைவு.
தருவித்த தேவை நெகிழ்ச்சி.
தருவித்த தேவை நெகிழ்ச்சியின்மை.
கூட்டுப் பேரம்.
உறபத்தி, கொடுக்கும் திறன், சீர்திருத்தச் சாதனம், சம்பளச் சக்கரம.
வேலை நிறுத்தம், கதவடைப்பு.
வேலையை நிறுத்தி வைத்தல்.
விகித வேற்றுமை.
தனி வேற்றுமை.
வாங்கும் சக்தி.

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

வட்டியும் முதலும்

உம்முடைய இனிப்புப் பண்டத்தை வைத்துக்கொண்டும் சாப்பிடுவதும் எப்படி : அதை வட்டிக்குக் கொடுக்கவும்.

—யாரோ.

மூலசாதனங்களின் வாடகையும், தொழிலாளரின் சம்பளமும் எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றனவென்பதைக் கடந்த அத்தியாயங்கள் கூறின. இப்போது, உற்பத்திச் சாதனங்களின் மூன்றுவது முக்கிய வகையான முதலீப்பற்றியும், "வட்டி" யென அழைக்கப்படும் அதன் விசேட விலையைப் பற்றியும் இவ்வத்தியாயத்தில் ஆராய்வோம்.

பொருளியற் கொள்கையில் மிகச் சிக்கலான பகுதிகளுள் முதல் பற்றிய கோட்பாடும் ஒன்றாகும். இக்காரணத்தினால், ஆரம்பவுரையில் அதுபற்றிய முக்கிய விடயங்கள் யாவையுமே கூறமுடியுமென்று நம்பமுடியாது. ஆகையினால், பின்வருமாறு ஆரம்பித்துத் தொடர்ந்து செல்வதே மிகச் சிறந்த வழியாகத் தென்படுகின்றது.

முதலீப்பற்றியும் வட்டியைப்பற்றியும் தகுதிவாய்ந்த முறையிற் கூறப்படும் முக்கிய அடிப்படை அம்சங்களைப்பற்றி விமர்சனமற்றவகையில் இவ்வத்தியாயதின் முக்கிய பகுதி சுருக்கிக் கூறுகின்றது. மிக எளிதான வகையிற் கூறும் சம்பிரதாய முறை சம்பந்தமாகக் கூறப்படவேண்டிய சில முக்கிய அம்சங்கள் அத்தியாயதின் இறுதியில் சுருக்கமாகத் தரப்படுகின்றன. பழம்பொருளியல் முதல் கொள்கை சம்பந்தமான சில விசேட விடயங்களும், வருமான நாணயிப்புச் சம்பந்தமான சில நவீன தத்துவங்களும் அத்தியாயத்தின் பின்னிணைப்பிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

நிலம், உழைப்பு, முதல்

எல்லா உற்பத்திச் சாதனங்களையும் மூன்று பகுதிகளாகப் பாரபட்சமான முறையிற் பிரிப்பதோடு, மூலதனக் கொள்கையின் எமது சம்பிரதாய மதிப்பீடு ஆரம்பமாகின்றது. சாதனங்களின் இந்த முப்பிரிவு கீழ்வருவனவற்றைக் கொண்டிருக்கும் : (1) இயற்கையன்னையினால் அளிக்கப்படும் நிலையான விநியோகமுடைய இயற்கைச் சாதனங்கள். இவற்றை அதிகப்படுத்தவோ அல்லது முற்றுகப் பாவித்து முடிக்கவோ இயலாது. நெகிழ்ச்சியின்மையான இச்சாதனத்தின் பலனை வாடகை அல்லது "தூய சிக்கன வாடகை" என நாம் அழைக்கிறோம். (2) மனித உழைப்புச் சாதனங்கள். இவை பொருளியல் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப உண்டாக்கப்பட்டனவல்ல; ஆனால் பொருளியற்றுறைக்கு அப்பாற்பட்ட சமூக, உடனலவியற் சூழ் நிலைகளுக்கேற்ப உண்டாக்கப்பட்டனவாகப் பொருளியலாளரினால் கொள்

30—CP 680 (5/67)

ளப்படுபவையாகும். இம்மனித சாதனத்தின் பலன் சம்பளம் எனப்படும். (மூலே வேலையாளர், நிர்வாக அலுவலாளரோடு, சாதாரண உடலுழைப் பாளருக்கும் கொடுபடும் சம்பளங்கள் யாவும் இதனுள் அடங்கும்).

மிக இலகுவாக்கப்பட்ட சம்பிரதாயக் குறிபபில் மேற்கூறிய இரு சாதனங் களும், " அடிப்படை உற்பத்திச் சாதனங்கள் " என அழைக்கப்படும். பெரும்பாலும் அவையிரண்டும் பொருளியல் முறைக்கு அப்பாற்பட்ட வழியில நிர்ணயிக்கப்படுவதினுல், அவை அடிப்படை உற்பத்திச் சாதனங் களென அழைககப்படுகினறன. அவற்றோடு " இடைநிலே " உற்பத்திச் சாதனமொன்றையும் இப்போது நாம் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். (3) நுகர்ச்சிக்காகவும், ஏனைய பொருளகளுக்காகவும், சேவைகளுக்காகவும் மேலும் உற்பத்தி செய்வதற்காக, உபயோகிப்பதற்கான உற்பத்தி உள்ளீ டாகப் பொருளியல் முறையிலேயே உற்பத்தி செய்யப்படும் முதற் பொருள் களாகும். இம்முதற் பொருள்கள் நீண்ட கால அல்லது குறுகியகால வாழ்வுடையனவாயிருக்கலாம். பல ஏக்கர் நிலங்களே அல்லது பல மணித் தியால மனித உழைப்பை வாடகைக்கு விடுமாப்போன்று, இம்முதற் பொருட்களும போட்டிச் சந்தையில் வாடகைக்கு விடப்படலாம். இவற்றின் வாடகைக்கும், நிலேயான விநியோகமுடைய இயற்கை மூலச் சாதனங் களின் தூய வாடகைக்குமிடையே வேறுபாடுசெய்வுமுகமாக, முதற் பொருள்களின் வாடகையை " வாங்கப்படும் வாடகைத் தொகை ", யெனஅழைக்கலாம். இம்முதற பொருள்களின் " வாங்கப்படும் வாடகைத்தொகை " யென அழைக்கலாம். இம்முதற பொருள்களின " வாங்கப்படும் வாடகைத் தொகை ", கடந்த அத்தியாயங்களில் நாம் ஆராய்ந்த அதே இறுதிநிலேயுற் பத்தியின் தேவை நிலேமைகளேக் கொண்டே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது.

எனினும், சமபிரதாய முதற் தத்துவத்தில் முதலின் பலன் அல்லது விலேவு, முதற் பொருள்களின் " வாங்கப்படும் வாடகைத் தொகை " எனக் கொள்ளப்படுவதில்லே. அப்படியாயின் அது என்ன? முதலின் விலேவு அதன் வருடாந்த வட்டிவீதமாகும். ஒவ்வொரு பகுதி நேரத்திற்கு மான தனி விகிதமே இதுவாகும்—டொலர் அல்லது ஏனைய பெறுமதி அளவுகளினின்றும் சுதந்திரமானதாகும். ஒரு வருடத்திற்கான 5 சத விகித வட்டி விகிதம் எதன் விலேவு அல்லது விலேயாகும்? வெளிப்படை யாக, முதற பொருள்களின் டொலர் பெறுமதி சம்பந்தமானதே இவ் விலேவு அல்லது விலேயாகும். உண்மையில், சரியான கருதுதைக் தரக் கூடிய அளவு முறைகளேப பெறுவதற்காக சம்மட்டிகளேயும் நூலேயும், புகையிரத இயந்திரங்களேயும் தறிகளேயும் ஒன்று சேர்கக முடியாது. ஆனல் போட்டிச் சந்தைகளில் ஒவ்வொரு முதற் பொருளுக்கும் விநி யோகதினுலும, தேவையினுலும் தீர்க்கமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட டொலர் சந்தைப் பெறுமதியுண்டு.

வேறுபட்ட முதற் பொருள்களின் டொலர் பெறுமதிகளனைத்தையும் ஒன்று சேர்க்கமுடியாதென்பதற்கு எதேனும் நியாயமுண்டா? இல்லே.

டொலர்களை டொலர்களுடன் சேர்க்கமுடியும். அவ்வாறு சேர்ப்பதின் விளை வான மொத்தம், எல்லா முதற் சொத்துக்களினதும் பணப் பெறுமதி யாகும்.

முதலின் தேறிய விளைதிறன்

இப்போது எம்மை நாமே ஒரு கேள்வி கேட்கிறோம் ; என் மனிதர்கள உழைப்பு, நிலம் ஆகிய அடிப்படை உற்பத்திச் சாதனங்களை இடைநிலை முதற் பொருள்களாக அல்லது முதலாக மாற்றுவதற்குக் கரிசனைகொள்ள வேண்டும்? அதற்குரிய பதில் என்னவெனில், மறைமுகமாக அல்லது சுற்றிவளைத்த முறைகளை உபயோகிப்பதன் மூலம் மேலதிக எதிர்கால நுகர்ச்சி உற்பத்தியைப் பெறலாமென்பது வாழ்வின் தொழில்நுட்ப உண் மையாகும்.

இதைக் காண்பதற்கு, ஒரே மாதிரியான இரு தீவுகளைக் கற்பனைசெய்து கொள்வோம். இரு தீவுகளும் ஒரேவகையான உழைப்பு, நிலம் ஆகிய அடிப்படைச் சாதனங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. தீவு அ, நுகர்ச்சிப் பொருட்களை உற்பத்திசெய்வதற்காக நேரடியாகவோ இவ்வடிப்படைச் சாத னங்களை உபயோகிக்கின்றது. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட முதற்பொருட்கள், எதையுமே அது உபயோகிக்கவில்லை. மறுபக்கத்தில் தீவு ஆ, தனது அன்றாட நுகர்ச்சியை ஆரம்ப காலத்திற் தியாகம் செய்கின்றது. அதற்குப் பதிலாக கலப்பைகள், மண் அள்ளிகள், இரசாயனக் கலவைகள் போன்ற இடைநிலை முதற் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்குத் தன் நிலம், உழைப்பு முதலியவற்றில் ஒரு பகுதியை உபயோகிக்கின்றது. தேறிய முதலாக்கம் நடைபெறும் இவ்வாரமப காலத்தின் பின், பலதரப்பட்ட முதற்பொருட்களின் கையிருப்பைப் பெறமுடிகின்றது, அதாவது கணிசமான அளவு முதலைப் பெறுகின்றது. இப்போது தனது நிலம், உழைப்பு, தொடராக மாற்றப்படும் முதற் பொருள் முதலியவற்றைக் கொண்டு நிரந்தரமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய, நுகர்ச்சி உற்பத்தித் தொகையை அளவிடுவோம்.

தீவு ஆ ஐச் சுற்றிவளைத்த உற்பத்தியை மிகக் கவனமாக அளந்தால், அது தீவு அ இன் உற்பத்தியைவிட அதிகமாயிருப்பதைக் காணலாம். ஏன் அது அதிகமாயிருக்கின்றது? தற்போதைய நுகர்ச்சியில் 100 பகுதி களை ஆரம்பதிற் தியாகம் செய்வதால், என் ஆ 100 க்கு மேலான பகுதி நுகர்ச்சிப்பொருட்களை எதிர்காலத்திற் பெறமுடிகின்றது? அதுவொரு தொழில் நுட்பப் பொறியியல் விளைவாகும். கீழ்வரும் விடை ஓர் அடிப் படைத் தொழில்நுட்ப உண்மையென ஒவ்வொரு பொருளியல் நிபுணனும் சம்பிரதாயமாக ஏற்றுக் கொள்கிறான்.

சுற்றி வளைக்கும் முறைகளை ஆரம்பிப்பதற்குக் காலமெடுத்தாலும், நேரடி யான முறைகளைவிட, அவை அதிக ஆக்கமுடையவையாகும்.

இவ்வடிப்படைத் தொழில் நுட்ப உண்மையிலிருந்து ஒரு முக்கிய பொருளியல் முடிவை நாம் இப்போது பெறமுடியும். மதிப்பிழப்புத் தேவைகள் யாவற்றிற்குமான வழிவகைகளைச் செய்தபின், முதல் ஒரு தேறிய வினைதிறனுடையது. வருடத்திற்கான விகிதாசாரம் இவ்வளவு என்ற முறையில் அதை வெளியிடலாம். மேலதிக உற்பத்தியைப் பெறுவ தற்கு இச்சந்தர்ப்பத்தைச் சாதகமாக உபயோகியாமல் விடுவதற்குரிய ஒரே யொரு காரணம் யாதெனில், முதல் வளர்ச்சியின் விகிதாசாரத்தை அதிகரிக்கவேண்டுமாயின் தற்போதைய நுகாசியைக் குறைக்கவேண்டும்.

மூதற் பொருளின் அல்லது முதலீட்டுத் திட்டத்தின் தேறிய வினைதிறனின் வரைவிலக்கணம்

எந்த முதற் திட்டத்தினதும் தேறிய வினைதிறனின் திட்டவட்டமான வரை விலக்கணம் எமக்குத் தேவையாகும். ஒவ்வொரு சுற்றிவினைத்த முறையை யும் ஆரம்பிப்பதற்காக வாங்கிய சாதனங்களின் உண்மையான கொள்வா செலவினங்களை முதலிற் கணிக்கவேண்டும். அதன் பின்னர் சுற்றிவினைத்த முறை தருகின்ற மொத்த வருமானத்தைக் கணிக்கவேண்டும். வருமானத் தில் மொத்தத் தொகை, உண்மையான செலவின் மொத்தத்தொகையை விட அதிகமாயிருக்கவேண்டுமென்பது எமக்கு மிக நன்கு தெரியும். இவ் வாண்டில் தேறிய வினைதிறன் இல்லை. உண்மையிலேயே தேறிய வினைதிறன் உண்டு என நாம் திருத்திப்பட்டபின், அதைக் கண்டறி முறையில் அளக்கக்கூடிய வழியொன்று தேவை. அப்போதுதான் அப்பிள் கள், தோட்டம்பழங்கள் சம்பந்தப்பட்ட திட்டங்களும், ஐம்பது வருடப் பாலங் கள், ஐந்து மாத மதுசாரம் சம்பந்தப்பட்ட திட்டங்களும் போன்ற நான்வித மாறுபட்ட திட்டங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடிய வழிசெய்யமுடியும். வருடத் திற்கான விகிதாசார அளவு முறையொன்றைக் காண்பதே எமது இறுதி முடிவாகும்.

முதற் திட்டத்தின் தேறிய வினைதிறனை நாம் மேல்வருமாறு வரையறுக்க லாம் :

> ஒரு முதல் அல்லது முதலீட்டுத் திட்டத்தின் தேறிய வினைதிறன் யாதெனில், அதில் எமது பணத்தைப் போடுவதினூலம் பெறுகின்ற வருடாந்த விகிதாசார வினைவாகும். இத்திட்டத்தின் தேறிய வினைதிற னும், அத்திட்டத்தைப் பொறுப்படுப்பதற்கான வருமானத்தைத் தரக் கூடிய சந்தை வட்டி விகிதமும் ஒன்றேயாகும். (உதாரணம் : சந்தை வட்டிவீதம் 9 சதவீதமாயிருந்தால், 8 சதவீத தேறிய வினைதிறனையே தரக்கூடிய இந்த 50 வருட பாலத்தைக் கட்டுவதனால் எதுவித பயனுமில்லை. ஆனால் சந்தை வட்டி 8 சதவீதத்திற்கும் அல்லது அல்லது அதற்குக் குறைய வீழ்ச்சியடையும்பொழுது, நாம் பாலத்தைக் கட்டுவோம்).

ஒரு சமூகம் தன்னுடைய உற்பத்திச் சாதனங்களிலொரு பகுதி யைத் தற்போதைய நுகர்ச்சியினின்றும் முதற் திரட்சிக்கு மாற்றும பொழுது, குறையக்குறையத் தேறிய வினைதிறனைத் தருகின்ற திட்டங்

களும் மேற்கொள்ளப்படும். இயற்கைச் சாதனங்களினதும், நிலத்தினதும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட விநியோகத்துடனும், போகப்போக மெதுவாக வளர்ச்சியடையும் தொழிலாளர் தொகையுடனும் தொழில் புரிவதற்கு மேன்மேலும் எல்லாவகையான முதற பொருள்களும் கிடைக்கக் கூடியதாயிருக்கும்பொழுது, முன்னர் கைக்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களைப்போல உயர்ந்த தேறிய விளைதிறனைத் தரக்கூடிய புதுத் திட்டங்களைச் சமூகமோ, தனிபபட்ட முதலீட்டாளர்களோ இப்போது பெறமுடியாது போய்விடுமென, குறைந்துசெல் விளைவு நியதி கூறுகின்றது. தொழில் நுட்பப் புதுமைகளினால் நீக்கப்படாதுவிட்டால், காலப்போக்கில் வீழ்ச்சியடையும் வட்டி வீதத்திலும், முதலீட்டு விளைவுகளிலும் இக் குறைந்துசெல் விளைவுகள் நியதி தானே இயங்கும். வட்டியில் அவ்வித வீழ்ச்சியில்லாமல் குறைந்த விளைவைத் தருகின்ற நீண்ட ஆயுளையுடைய திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படமாட்டாது.

இப்போதைய கழிவு மதிப்புக்களில் முதலாக்கம் செய்தல்—மற்றொன்று விரித்தல்.[1]

"முதலாக்கம் செய்யப்படும் மதிப்பில்" சந்தையில் முதற்பொருட்கள் விலைநிர்ணயிக்கப்படும் முக்கிய பொருளியல் முறை, முதலின் தேறிய விளைதிறன் கருத்தோடு சம்பந்தமுடையதாகும். வட்டிவிகிதம் ஒரு முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றது. உயர்ந்த அளவிலிருந்து குறைந்த அளவொன்றிறகு வட்டி வீதம் வீழ்ச்சியடையும்பொழுது, இயந்திரங்கள், பிணைப் பத்திரங்கள், வருடாந்த மானியங்கள், அல்லது எதிர்காலத்திற் தொடராகச் சொத்து வருமானம் தரக்கூடிய எவ்வித சொத்தினதும் முதலாக்க மதிப்பிற் கணிசமான உயர்வு கட்டாயம் ஏற்படுவதை நாம் காணமுடியும்.

சொத்துக்கள் எவ்வாறு முதலாக்கம் செய்யப்படுகின்றன என்பதைக் காண்பதற்கு இன்று தொடக்கம் காலாந்த காலம்வரையும் ஒவ்வொரு வருடமும் ஒரேயளவான தொகை டொலர்களை நிச்சயம் தரக்கூடிய ஒரு நிலத்துண்டு அல்லது ஒரு வருடாந்த மானிய ஒப்பந்தம் பற்றிய மிகச் சிறிய சந்தர்பத்தினை முதலில் நோக்குவோம். 1 டொலர் அல்லது **N** டொலருக்கான ஒருவருடத்து நிரந்தர வருமானப் போக்கின் தற்போதைய முதலாக்க மதிப்பு **V** இக்கான சூத்திரத்தை மிக இலகுவாக எழுதலாமெனத் தோன்றுகின்றது. நாங்கள் கேட்பது "வருடாந்த i சந்தை வடடி வீதத்தில் எவ்வளவு தொகை டொலர்களை வருடாவருடம் வெளியீடு செய்தால் **1** டொலர் ஒரு வருடத்தில் அல்லது **N** டொலர் ஒரு வருடத்திற் தரும் அதேயளவான பலனைத்தரும்?" இதற்குரிய பதிலைக் கீழ்வருமாறு சுருக்கிக்கூறலாம்.

1. அடுத்த இரு பகுதிகளையும் முதல வாசிப்போடு ஒதுக்கிவிடலாம்.

$$V = \frac{N \text{ டொலர்}}{i}$$

தற்போதைய முதலாக்கிய மதிப்பு (அடிக்கடி "தற்போதைய கழிவு மதிப்பு" எனவும் அழைக்கப்படும்), V இற்குச் சமன்.
நிரந்தர வருடாந்தப் பலன் = N டொலர்
ஒரு தசமமுறையிற் கூறப்படும் வட்டிவிகிதம்.
(0.05 அல்லது 5/100 சதவீதம் போன்று).

இவ்வாறுக வட்டி விகிதம் எபபோதும் 5 சத விகிதமாய் இருந்தால் எவ்வித நிரந்தர வருமானமும், அதன் வருடாந்த வருமானத்தில் சரியாக 20 முறை (= 1÷5/100) விற்பனையாகும்.[1] (எங்கள் சூத்திரத்தைச் சரி பார்ப் பதற்கு, 20 டொலர் முதல், 5 சத விகிதத்தில், ஒவ்வொரு வருடமும் 1 டொலா பலனைத் தரும்; அப்படியாயின் பின்னதன முதலாக்கிய மதிப்பு 20 டொலராகத்தானிருக்க வேணடும் என்பதை உணரலாம்).

சொத்துக்களைச் சந்தைமுதலாக்கம் செய்தல் அவற்றின் இப்போதைய கழிவு மதிப்பிற்குச் சமமாகும் :—

இபபோது நிலையான வருடாநத மானியமாகிய எளிதான நிகழ்ச்சிக்கு அபபால் பொது நிகழ்ச்சிகளுக்குச் செல்லலாம். பூரண நிச்சயமான நிலமைகளில் யாராயினும் தனியான போட்டிச் சந்தை வட்டிவீதத்தில் தான விருமபிய அளவு கடன் வாஙகலாம் அல்லது கடன் கொடுக்கலாம். ஒவவொரு சொததும் அதேயளவான சந்தை வட்டி விகிததைத தருவ தாகவேயிருக்கும. யாதாயினும் சொத்தின சந்தைவிலையைப் போட்டி யாளர் பேரம் பேசிக் கூட்டும் அல்லது குறைக்கும் முறையினால் இவ் வீளைவுச் சமத்துவம் எற்படுகின்றது. அது ஓர் ஒபபந்தப் டத்திரமாகவோ சமக்கிருப்பாகவோ, தனியுரிமைக் குறியாகவோ, விற்பனையுள்ள வியாபார மாகவோ, ஒரு மூலை நிலபபகுதியாகவோ அல்லது தேறிய வாடகைத் தொகையை உழைக்கக் கூடிய எதுவித உழைக்கும் வழியாயுமிருக்கலாம்

எதுவித சொத்தினதும் முதலாக்கம் செய்யப்பட்ட சந்தை மதிப்பின் சரியான செய்முறை யாது? இஙகு எம்விடை சுருக்கமாயிருக்கலாம் :—

பூரண நிச்சயமான நிலமையில் ஒவ்வொரு சொத்தும் அதன் எதிர்கால மூழுத்தேறிய வருமானத்தின் தற்போதைய கழிவு மதிப்பில் வாங்குவோருக் கும் விறபோருக்குமிடையே சந்தையிடத்தில் நடைபெறும் விலைப்பேரத்தினால் முதலாகக்ம் செய்யப்படும். இவ்வித டொலர் வருமானங்கள், அவை எத்திகதியிற பெறப்பட்டனவென்னும் அக்கறையில்லாமற் சாதாரணமாகக் கூட்டப்படமுடியாது. ஒரு டொலர் வருமானம எதிர்காலத்தில் எவ்வளவு தூரத்திலிருகிறதோ, அதேயளவு இனறு பெறுமதி குறைந்ததாயிருக்கும். என் ?

[1]. மத்தியகாலத்தில், இதை "20 வருடக் கொள்வனவு" என அழைத்தனர். இவ்வாறுக வட்டிகுகெதிரான தடையை நீக்கொண்டனர். 2 சதவீத வட்டியாயின் 50 வருடக் கொள்முதல் எனக் கருதபபடும்; 4 சதவிகிதமாயின, 25 வருடக் கொள்வனவு.

எனெனில், தீாக்கமான சநதை வட்டிவீதம் யாதெனில் எலலா எதிர்காலச செலுத்துதல்களும் கழிவு செய்யப்படவேணடும். தூரத்தி லுளளவொரு கடடிடம இடையிலுளள நீணட இடைவெளியின் காரண மாகச் சிறியவொனறாகத தெரியும். வடடிவிதமும இவவாறே நேரத் தொலை நோககுக காரணமாகக குறுகுதலினை எறபடுததும. இனறி லிருந்து 999 வருடங்களினபின என்னுடைய பின்னுரிமையாளருககு நீர் ஒரு டொலர் கொடுபபீரென எனக்கு நனகு தெரிந்திருநதாலும, இனறு ஒரு சததிறகு மேல் உமக்கு நான் முறபணமாகததருவதறகு மடைய னாகவே இருக்கவேணடும். என இவ்வாறென அறிவதறகு, இககழிவு முறையினை மீணடும ஆராய்வோம.

நான்குசதவிகித வட்டியில் இனறு 96 சதங்களை ஒதுககிவைததால, ஒரு வருடததினுள அது 1 டொலர் ஆக வளரும். எனவே இனறிலிருநது ஒரு வருடததினபின செலுத்தக்கூடிய 1 டொலரின இபபோதைய கழிவு மதிபபு 96 சதங்கள மடடுமேயாகும். (அலலது சரியாகக கூறபபோனால 100/1.04 = 96, 16/104 சதங்கள). இருவருட காலததினபின செலுததக் கூடிய ஒரு டொலரின இனறையக கழிவு மதிபபு 92 சதங்கள மடடுமே அல்லது 1 டொலர் 1 $(1.04)^2$. இதுபோனறே 4 சதவீதத தொடர் வடடியில் முதலீடும, பிரதி முதலீடும செயயபபடும பணம் இருபது வருட காலததிற தனனைவிட இருமடஙகாகும் எனபதனை எததொடாவடடி அட்ட வணையுங காட்டும். அவவாறெனின இருபது வருடங்களினபின செலுததப் படகூடிய 1 டொலர் இன இனறையச சநதை மதிபபு எனனவாயிருக வேணடும் ? இபபோதையக கழிவு மதிபபு 50 சதங்களிலும குறை வானதாகும்.[1]

கீழ்வரும் எதிர்பபினை ஒருவர் இளபபகூடும : " எதிர்காலத்தில எதாவதொரு குறிபபிடட நாளில செலுததபபடவேணடிய ஒரேயொரு டொல ரைக கணிப்பது எவவாறெனபதை அறிந்திருபபது மிகவும நனறுதான. ஆனால் பெரும்பாலான சொத்துகள வருங்காலங்களில எதாவது தவணை முறைகளிற் செலுததவேணடிய ஒரு கடடு டொலாகளாக கொணடனவாக வேயிருகினறன. அவ்வாருன சொததுகளைச சநதைக்களம எவவாறு கலிக்கும் ? ".

[1]. இப்போதைய கழிவு மதிபபுகளினபோது நியதி கீழ வருவதாகும :— இனறிலிருந்து t வருடங்களினபின செலுததவேணடிய 1 டொலரின இனறைய மதிபபைக்காணக.

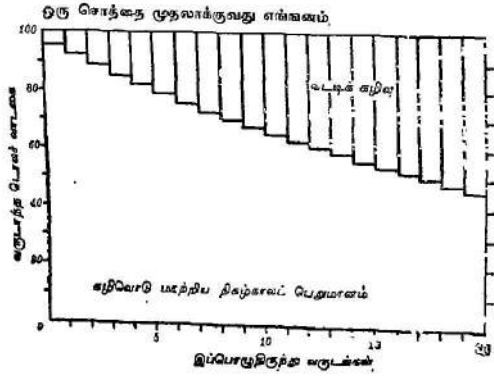
t வருடங்களின முடிவில 1 டொலராக வளரக்கூடியதாக தொடர் வடடியில எவவளவு இனறு முதலீடு செயயபபடவேணடும. 4 சதவீதத தொடா வடடியில எநத முதலும t வருடங்களில $(1 + 0.04)$ வீதததிறகு வளருமெனபது நமக்கு இபபோது தெரியும. எனவே இறுதி முடிவையடைவதறகு இககூறறினைத தலைகீழாகக்வேணடும. ஆகையினால இறறிலிருந்து t வருடங்களிற செலுதத வேணடிய 1 டொலரின இனறைய கழிவு மதிபபு 1டொலர் $(1 + 0.04)$ மடடுமே. வடடி 6 சதவீதமாயிருநதாலெனன ? அலலது, t சதவீதமாயினும எனன ?

இதுவொரு நியாயமான கேள்வியாகும். கடன்பத்திரம் போன்ற சொத்தொன்று நீண்ட காலத்திற்குச் சம அளவான தவணை முறைச் சீட்டுக்களைத் தந்தபினனர் எமது முதலையும் மீண்டுதரும். ஒரு டிரக் (வண்டி) குறைந்து செல்லும் வருமானத்தைத் தந்துவிட்டு, அது பழைய தரத்திற்குத் திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டிய தேவை ஏற்படும். ஒரு துண்டு நிலம் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவான வாடகையை ஒரு முறையல்ல, ஒவ்வொரு வருடமும் தந்து கொண்டிருக்கும். ஒரேயொரு தனி வருமானத்தைத் தரும் கடனைத் தவிர, எப்போதும் ஒரு கட்டான வருமானத்தையே தர வேண்டும்.

ஏதாவதொரு சொத்தின் இப்போதைய கழிவு மதிப்பை அடைவதற்குரிய வழி நேரானதாகும். ஒவ்வொருடொலரும் சுதந்திரமாகத் தனித்து நிற்கட்டும்; எதிர்கால வருமானங்கள் ஒவ்வொரு பகுதியினதும், இப்போதைய பெறுமானத்தை மதிப்பிட வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும்பொழுது, அதைச் செலுத்தும் நாளில் வேண்டப்படும் கழிவுக்குரிய சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். பின்னர், இவ்வாறான தனித்தனியான இப்போதைய கழிவு மதிப்புக்களை எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகக் கூட்டவேண்டும். இவ்வாறு சொத்தின் முதலாக்கிய சந்தைப் பெறுமதியை—"அல்லது அதன் இப்போதைய கழிவு மதிப்பு" என அழைக்கப்படுவதை—அடைகிறோம்.

20 வருட காலத்திறகு ஒவ்வொரு வருடமும் 100 டொலர் நிலையான வருடாந்த தேறிய வருமானத்தைத் தந்து கடைசியிற் கழிவு மதிப்பில்லாத இயந்திரமொன்றை, முதலாம் வடிவம் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது அதன் இப்போதைய மதிப்பு 2,000 டொலர் அல்ல; ஆனால் 1359 டொலர்.

வருங்கால டொலர் வரவுகள் நிகழ்காலப் பெறுமானத்தைப் பெறுமுக மாகக் கழிவொடு மாற்றப்பட்டுள.

படம் 1. ஆண்டொன்றுக்குத் தேறிய வாடகையாக நூறு டொலர் வீதம் 20 வருடங்களுக்கு (4 சதவீத வட்டியில்) வட்டிக்கும் ஓர் எந்திரத்தின் இப்போதையப் பெறுமானம், மேலுள்ள பரப்பளவாற காட்டப்பட்டுளது. மேற்பரப்பளவு கழிவொடு மாற்றப்பட்டுளது.

மட்டுமே . நாங்கள் கவனத்திற்கெடுத்துக்கொண்ட காலத்தொலைநோக்குக் காரணமாகப் பின்னர் பெறும் டொலர் வருமானங்கள் எவ்வளவு குறைக்கப்படுகின்றன அல்லது கழிக்கப்படுகின்றனவென்பதை அவதானிக்கவும். கழிவுசெய்யப்பட்ட பின் எஞ்சியிருக்கும் மொத்தப் பகுதி (அதாவது கோடு வரையப்படாத வெற்றிடப் பகுதி) இயந்திரத்தின் மொத்த இப்போதைய கழிவு செய்யப்பட்ட மதிப்பை—அதாவது அதன் முதலாக்கம் செய்யப்பட்ட சந்தை மதிப்பை—காட்டுகின்றது.[1]

இப்போதையக் கழிவு மதிப்பை உச்ச நிலைக்குப் பெருக்குவதற்கான செயல் :—ஒரு சொத்து எவ்வாறு உபயோகிக்கப்படுமென்பதை அறிந்தவுடன் அச்சொத்தின் பெறுமதியை எமது இருப்பு நிலைக்குறிப்புக்களில் எவ்வாறு எழுத வேண்டுமென எமது விதிமுறை எமக்குக் கூறுகின்றது. ஆனால் ஒரு சொத்தின் எதிர்கால வருமானங்கள் வழக்கமாக எமது வியாபாரத் தீர்மானங்களிலேயே தங்கியிருக்கிறதென்பதை அவதானிக்க வேண்டும் ; ஒரு டிரக்கை (வண்டி) 8 அல்லது 9 வருடங்களாக உபயோகிப்போம் ? மாதத்திற்கொருமுறையா அல்லது வருடத்திற்கொருமுறையா அதிற் திருத்தங்கள் செய்வோம் ? அதற்குப் பதிலாக வேறெனறு வாங்கும் பொழுது மலிவான, நீடித்துழைக்கும் தன்மையற்ற ஒன்றைப் பெறுவதா அல்லது அதிக விலையுள்ள நீடித்துழைக்கக்கூடிய ஒன்றைப் பெறுவதா ?

இவ்வாறான கேள்விகளுக்கும், எனைய முதலிட்டுத் தீர்மானங்கள் அனைத்திற்குமான சரியான பதில்களைக் கொடுப்பதற்கு ஓர் அரிய விதியுண்டு.

ஒவ்வொரு சாத்தியமான தீர்மானத்தின் விளைவாயேற்படும் இப்போதையகழிவு செய்யப்பட்ட மதிப்பினைக் கணக்கிடுக. இப்போதைய மிகப்

[1] எங்களது அழியாத் தனமையுடைய விதிமுறையான $V = N$ டொ/i ஐ இப்போது உறுதிப்படுத்த முடியுமா ? உயர்நிலைஅட்சர கணிதத்தில், ஒரேமையத்தை நாடுகின்ற கேத்திரகணித முன்னேற்றத்தைக் கணக்கிட நாம் கற்கிறோம்.

$$1 + K + K^2 + \ldots\ldots = \frac{1}{1-K}$$

இது 1 இக்குக் குறைந்த எப்பகுதிக்குமாகும். $K = \frac{1}{1+i}$ ஐச் சரிவர வைத்தால் எங்களது முதலாக்க விதிமுறையை ஒரு நிரந்தர வருமான வழிக்கு மிகக்குறைந்த சிரமத்துடன் உறுதிப்படுத்தலாம. எல்லாக் கழிவு செய்யப்பட்ட பதங்களையும் எழுதிவிடவேண்டும்.

$$\frac{N \text{ டொ}}{1+i} + \frac{N \text{ டொ}}{(1+i)^2} + \ldots = -N \text{ டொ} + N \text{ டொ} \left\{ 1 + \frac{1}{1+i} + \left(\frac{1}{1+i}\right)^2 + \ldots \right\}$$

$$= -N \text{ டொ} + N \text{ டொ} \frac{1}{1+i} = \frac{N \text{ டொ}}{i} \quad [\text{QED}]$$

எம்மை இதேயளவு திருப்திப்படுத்தக்கூடிய சான்றினைப் பொதறிவுப் பொருளியல தருவதை அவதானிக்கவும். i வட்டியில் Ni ஆகிய தொகை மட்டுமே தன் வருமானம், வருடாந்த நிரந்தரவருமானம் N ஐச் சரியாக நிகர்செய்யக்கூடியதாகும்.

பெரிய கழிவு செய்யப்பட்ட மதிப்பீனைப் பெறுவதற்குரிய வழியில் எப் போதும் நடந்து கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறுன வழியில் நாம் விரும்பியபடி வேண்டிய நேரத்திற் செலவிட அதிக செல்வமிருக்கும்.[1]

மீண்டுமோர் முறை தேறிய விளைதிறன்: வட்டி வீதம் எவ்வளவு குறைவாயிருக்கிறதோ, உற்பத்திகள் அதிக நீலையாயிருக்கும். அத்தோடு மக்கள் இறுதியாகத் தீர்மானஞ் செய்யும் முறைகள் அதிகம் சுற்றிவளைந் தவையாயிருக்கு மென்பதை அவதானிக்க வேண்டும். ஏன்? ஏனெனில், குறைந்த வட்டி வீதம் சுற்றிவளைத்த முறைகளின், தூர—எதிர்கால வருமானங்களைக் குறைவாகவே கழிவு செய்யும். எனவே அவ்வாறுன முதலீட்டுத் திட்டங்கள் முதன் முறையாகப் பயனுள்ளவையாயமையும்.

எந்த முதலீட்டுத் திட்டத்திலும்—ஒரு குறிப்பிட்ட பாலம் அல்லது எண் ணெய் சுத்திகரிப்பு—சம்பந்தப்பட்ட திட்டம் பயனுள்ளதாய் வருவதற்கு வட்டிவிகிதம் எவ்வளவு தூரம் வீழ்ச்சியடைய வேண்டுமெனக் கணக் கிடலாம் (எனவே, 10 சதவீத வட்டியில் ஹட்சன் நதிக்குமேலாயமை யும், 50 வருடத்திற்கானவொரு பாலம் எதுவித வருமானத்தையும் தராது. ஆனால் 6 சதவீதவட்டியில் அது வருமானத்தைத் தரலாம்.)

வட்டியைத் தீர்மானித்தல்: மேலெழுந்தவாரியான ஒரு நோக்கு.

நீண்ட காலத்தில் வட்டிவீதத்தை யாது தீர்மானிக்கிறதென நாம் இப்போது பார்ப்போம். றெபின்சன குரூசோ (அல்லது ஒரு பொதுவுடைமைச் சர்வாதி காரத்தினுள்ள அலலது ஒரு சுதந்திரப் பொருளியலமைப்பினுள்ள சாதார ணப் பிரஜை) இபோதைய நுகரச்சியைக் குறைத்துக்கொண்டால், முதலாக்கம் உயர்ந்ததாயிருப்பதோடு, முதற் பொருள்களின் தொகையும் வளரும். முதற் பொருள்கள் எவ்வளவு அதிகமாயிருக்கின்றனவோ, அவற்றின் தேறிய விளைதிறன் அவ்வளவு தாழ்ந்ததாயிருக்க முற்படும். ஏன்? ஏனெ னில், எமது பழைய நண்பனை குறைந்து செல்விளைவுகள் நியதியினுலாகும் கனத்தொகையும், இயற்கைமூல வளங்களும் மாறுபடாதிருக்கும்பொழுது, மேனமேலும் இயற்கையான முதற் பொருள்களைக் கூட்டினுல்—அல்லது, அதனோடு நெருங்கிய தொடர்புடையதான உற்பத்தியை மேன்மேலும் சுற்றி வளைத்ததாயும் அதிகநேரமெடுப்பதாயும் அமைத்து விட்டால்—மொத்த உற் பத்தியைக் கூட்டமுடியும். ஆனால் ஒரு குறைந்து செல்லும் விகிதத்தி லேயே கூட்ட முடியும்.

20 சதவீத தேறிய விளைதிறனைத் தருகின்ற பாலங்களையும், அணைக் கட்டுக்களையும், தொழிற் சாலைகளையும், உற்பத்தி வழிகளையும் கட்டிமுடித் தபின், குறைவான தேறிய விளைதிறனைத் தருகின்ற முதலீட்டுத் திட்டங்

[1] சிறப்பான முதற் சந்தையில் செய்யப்படும் வியாபாரத் தீர்மானங்களை, அவ்வாறு தீர்மானிப்பவரின் சொந்த நுகர்ச்சி சேமிப்பு நேர விருப்புக்களினினறும் சுதந்திரமாயிருக்கு மென இவ்விதி காட்டுகினறது. ஏன்? ஏனெனில் ஒரு சிறு தொகைகை விற்பதைவிட இபோது அதைவிடப் பெரிய பணதொகைக்கு விற்றுவிட முடிவது எப்போதும் நனருகும்—நுகர்ச்சியில் எவ்வாறு செலவழிப்பதெனத் தீர்மானிப்பதைப்பறறி விசாரமில்லை.

களுக்குச் செல்லவேண்டும். எனவே, முதலீடுகளினுல் உழைக்கக்கூடிய சந்தைவட்டிவீதம் வீழ்ச்சியடையும். இவ்வாறு நடைபெறுவது, உயர்ந்த வட்டி விகிதங்களில் முன்னர் எதுவித இலாபத்தையும் தராத திட்டங்களே இப்போது மேற்கொள்ள வேண்டுமெனபதை, முதலீட்டாளருக்கு அறிவுறுத்தும்.[1]

இருவகையான சிக்கனங்கள் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன. முதலாவது, கடந்த காலத்திற் திரட்டப்பட்ட முதலைச் சாப்பிட்டு முடிப்பதற்கான ஆசையை மக்கள் எதிர்க்கவேண்டும். அவர்களின் இப்போதைய வருமானங்களைவிட அதிகமாக நுகர்தலினைத் தவிர்க்கவேண்டும்; அதாவது, தேறிய சேமிப்பு இல்லாமற் செய்யும் நிலையினின்றும் நீங்கவேண்டும். இரண்டாவது, திட்டமான முதற் திரட்சி இருக்க வேண்டுமாயின் சிலகாலம் "காத்திருப்பதற்குச் சமூகம் சித்தமாயிருக்க வேண்டும்—காத்திருப்பதெனின், எதிர் காலத்தில் அதிக நுகர்ச்சிப் பொருள்களைக் கைமாருகப் பெறும் பொருட்டு இப்போது நுகர்ச்சிப் பொருள்களைக் கைவிடுவதாகும்.

மொத்தமாகப் பார்க்குமிடத்து, வட்டி வீதங்கள் நீண்ட காலப் பரப்பில் எவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றனவென்பதை விளக்குவதற்கு நுகர்ச்சி சேமிப்புத் தீர்மானங்களும், முதற் பொருள்களின் தேறிய விளைதிறனும் தேவைப்படுகின்றன.[2]

சில முக்கிய தகைமைகள் :

இவ்வத்தியாயத்தின் முக்கியவேலை இப்போது நிறைவேறிவிட்டது. இச்சம் பிரதாய முதற் கோட்பாட்டிற்கு சில முக்கிய தகைமைகளை தேவைப்படுகின்றன. இவ்வத்தியாயம் அதிமுக்கியமானவைகளைப் பற்றிச் சுருங்கக் குறிப்பிடுவதுடன் முற்றுப் பெறுகிறது. பின்னுரை மேலும் சில ஆராய்வுகளைத் தருகின்றது.

தொழில்நுட்பக் குழப்பங்கள் : உண்மை வாழ்க்கையில் இம்முறை, முதலைத் திரட்ட முறபட்டுக் குறைந்துசெல் விளைவுப் பாதையில் கீழ் நோக்கிச் செல்லும்பொழுது, எனையவற்றை அப்படியே நிலையாக நாம் வைத்திருக்க முடியாது. குறிப்பாகப் புதுப்புதுக் கண்டுபிடிப்புக்கள் அடிக்கடி எற்படுகின்றன. அவ்வாருன நுட்பத் தொழில் மாற்றங்கள் தேறிய விளைதிறனையும் சமூகத்தின் முதற கையிருப்பில் உழைக்கப்படும் வட்டி வீதங்களையும் அதன் விரிவுகளையும் அடிக்கடி உயர்த்தும். எனவே,

[1] இப்போதைய கழிவு செய்யப்பட்ட மதிப்புக்களை நாம் கணக்கிடும் வட்டிவீதத்தைக் குறைத்தல, முதலீட்டுத் திட்டங்களை ஆரம்ப செலவிற்கு மேல் மேன்மேலும் உயர்த்தும் என்பதும் ஒன்றுதான். அவை சமூக நன்மைகளுக்காகவே மேற்கொள்ளப்படும்.

[2] நாம் காணுமாபபோன்று முதற்திரட்சி வீதத்தினை ஆதரிக்கின்ற அல்லது தடுக்கின்ற தன்னுடைய பணத்துறைக் கொள்கைகளின் மூலமும் அரசினைக் கைக்கோள்கள் மூலம் அரசாங்கம முதலீட்டையும் வட்டி வீதத்தையும் நீர்மானிக்கும். எனவே, தனிப்பட்டவர்களும் தொகுபபங்களும் ஒரேவகையான சேமிப்பு அளவுகளைக காட்டுகின்ற இரு பொருளாதார அமைப்புக்கள், அரசாங்கம் பின்பற்றும் கொளகைகளைப் பொறுத்துச் சில வருடங்களில் அல்லது ஒரு நூறருண்டில் மிக வேறுபட்ட முறையில் வளரலாம்.

மாறுபடாத பட்டியலொன்றில் கீழ் நோக்கிச் செல்வதற்குப் பதிலாக முதல் அடவணையின் தேறிய விளிதிறனில் மேல் நோக்கிச் செல்லும் மாற்றம் ஏறபடும்.[1] இவை யாவும் கற்பனையிலெழுபவையல்ல. அமெரிக் காவிலும், பொதுவாக மேலைத் தேசங்களிலும் குறைந்து செல் விளை களினூடாக வட்டி வீழ்ச்சியடையும் போக்கு தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத் தினால் இரத்துச் செய்யபபட்டுளளதென்று சரித்திர ஆராய்வுகள் கூறுகின் றன. மெயக்கூலி விகிதங்கள் உயர்கின்றபொழுதிலும், முதல் திரட்சியின் புராதனப் பழம் பொருளியல ஆராய்வினின்றும் எதிர்பார்க்குமாப்போன்று இந்நூறறுண்டில முதலின் வடடி வருமானம் பொதுவாக வீழ்ச்சி யடையவில்லை.

தொழில்நுட்ப மாற்றம் முடிவடையும் ஒரு நிலைக்கு வந்தால், வட்டி வீதம் மீணடும் ஒரு வேளை பூசிய நிலைக்குக் கீழிறங்கிச் செல்லலாம். ஆனால் உணமையில் வட்டி விகிதங்களை உயரத்துாகவிடுவதற்குப் புதுக் கண்டுபிடிப்புக்கள் தொடராக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. சில பொருளிய லாளர், இழுதது விடப்பட்ட பிடில் கம்பிக்கு, இம்முறையினை ஒப்பிடுகின் றனர். எனையவை சமமான நிலையிலிருந்தால, பிடில் கம்பி மெதுவாகத் தன் பழைய நிலையையடையும். ஆனால் அவ்வாறு நடைபெறுவதற்கு முன் ஏதாவது வெளி நிகழ்ச்சி அல்லது கண்டுபிடிப்பு, அதை மீண்டு மொருமுறை இழுதது இயக்கிவிடுகினறது.

நிச்சயமின்மையும் எதிர்பார்ப்புக்களும் : சம்பிரதாய முதல் கோட்பாட்டின் எமது விளக்கவுரை பூரண முனனேக்குகளைப் பெற்றுவிட்டது. இதுவொரு பாரதூரமான மிகு இலகுவாக்கப்படுதலாகும். உண்மைவாழ்வில் எதிர் காலதையறியக்கூடிய மந்திரப் பேழை எவரிடமுமில்லை. முதல் பற்றிய எல்லா மதிப்பீடுகளும், எல்லா முதலீட்டுத் தீர்மானங்களும், எதிர்கால வருமானங்களின் மதிபபீடுகளிற் தங்கியிருப்பதோடு, கட்டாயமாக ஊகங் களாகவேயிருக்கவேண்டும. சில நிகழச்சிகளில் தீவிர சிந்தனையினதும் செய்திகளினதும் அடிப்படையிலமைந்த சரியான ஊகங்களாயிருக்கலாம். எனைய நிகழ்சசிகளில் வெறுமனே செய்யப்பட்ட ஊகங்களாயிருக்கலாம். ஆனால் ஒவவொரு நிகழ்சியிலும் அவை நிச்சயமற்ற ஊகங்களே. ஒவ்வொரு நாட்காலையிலும் படுக்கையை விட்டெழும்பொழுது எங்களுடைய எதிர்பார்ப்புக்கள் சரியானவையல்லவென்றும், அதனால அவை புனர்மதிப் பீடு செய்யப்படவேணடுமெனவும் அறிகிறோம். ஒவ்வோர் இரவும் படுக் கைக்குச் செல்லும்பொழுது, நாளைக் காலை சில ஆச்சரியங்கள் எம்மைக் காததிருக்கும் எனற உணர்வோடு படுக்கிறோம்.

[1] சில கண்டுபிடிபபுகளை "முதல சேமிபபனவாய" இருப்பதோடு அவை தேறிய விளிதிறன உறவைக் கீழ்நோக்கியும் நகர்த்தலாம். அடிக்கடி வட்டியைக் குறைக்க முறபடலாம் (கணடுபிடிபபுகள் சில முதலை உபயோகமறறவையாகி அழிதததிவிடுவதோடு, துகாவோரின் சுவையிலேறபடும மாறறங்களும் இதே வகையான குழப்ப விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் எனபதைக் கவனிகக்வும.)

இலாபக் கோட்பாட்டிற்கு நிச்சயமின்மை எவ்வளவு முக்கியமானதென் பதை அடுத்த அதிகாரம் காட்டும். இங்கு, வட்டியும் முதல் கோட்பாடும் சம்பந்தமாக நிச்சயமின்மையின் முக்கிய விளைவொன்றினை நாம் கவனிக்க வேண்டும். எதிர்கால வருமானங்கள்பற்றியும், அபாயங்கள்பற்றியும் முத லீட்டாளர் கொண்டுள்ள திட நம்பிக்கை மிகக் குறுகிய காலத்தில் குறிப்பிடக் கூடிய அளவு மாற்றமடையலாம்; எனவே, எல்லா உறவுகளும் மிகவும் மாறக்கூடியவை. அபிபிராயங்களும் வதந்திகளும் மாறும்பொ ழுது இவையும் மாற்றமடையும்; சனத்தொகை போக்கில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், தொழில் நுட்ப புதுமை மாற்றங்கள, வேறுபலவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் இவையெல்லாவற்றோடும் இதுவும் மாற்றமடையும்.[1]

வருமானத்துடன் பட்டியல்கள் மாற்றமடைதல் : குழப்பமேற்படுத்தும் வெளிச்சாதனங்கள் எதுவுமில்லாமலேயே, சம்பிரதாய பட்டியல்களில் பார தூரமான குறைபாடொன்றுண்டு. மெய்வருவாய் மட்டத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் ஒவ்வொரு வட்டி விகிதத்திலும் சேமிப்பையும் முதலீட்டையும் ஆழமாக மாற்றும்.

(வருமானத்தின் வெவ்வேறு மட்டங்களிலேற்படும் நுகர்ச்சி நாட்டம் சேமிப்பு நாட்டம் ஆகியவைபற்றி இரண்டாம் பகுதியில் எமது நீண்ட புள்ளி விபரங்களும் ததுவங்களும் அடங்கிய ஆராய்வுகளை மீண்டுமோர் முறை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவும். முதலின் நிலையான திறமையுடன் சம்பந்தமுடைய வருமான மட்டத்தின் அதிகரிப்புக்களினால் உந்தப்படும் முதலீடு பற்றிய எமது ஆராய்வுகளையும் அல்லது அதனோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய எமது வர்த்தகச்சுழல் அத்தியாயத்திற் கூறப்படும் "வேக வளர்ச்சி விதியினை" யும மீண்டுமோர் முறை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவும்).

அடிப்படைப் பட்டியல்களில் ஏற்படும மாற்றங்கள் சம்பிரதாய ததுவத் திலுள்ள பாரதூரமான பலவீனங்களைக் காட்டுகின்றன. ஒரு நூற்றாண்டிற்கு முந்திய பழம் பொருளியலாளர் பலர் இப்பிரச்சினையை அறியாதிருந் தனர். ஏனெனில் மிகமோசமான வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் சாத்திய மற்றதொன்று எனும் சொகுசான கருத்தினைக் கொண்டிருந்தனர். வேலை நிறைவு தவிர்க்கமுடியாததொன்றென என அவர்கள் நம்பினர் என் பதை அவர்களே ஒருபோதும் அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் "விநியோகம் எப்போதும் அதன சொந்தத் தேவையினை உருவாக்கும்; அதனால் பொது அமித உற்பத்தி அசாத்தியமானது" என்று அவர்கள் நம்பினர்.[2]

[1] இவ்வகை பொருள் நிலையற்ற தன்மையினை விளக்குவதற்கு கெயினஸ் ஒருமுறை குறிப்பிட்டதை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவும. 1929 ஆம் ஆண்டுச் சிதைவினை, "முதலின் (தேறிய விளைதிறனில்) எற்பட்ட சடுதியான முறிவு" எனச் சிறப்பாக வர்ணித்தற்கு கூறினார்— இதுவொரு உண்மையான, மேலெழுந்த வாரியான விளக்கமாகும்.

[2] உதாரணமாகச் சந்தைவாங்கும் சக்தியினைப் பாதுகாக்கும் ஓர் அற்புத விதியினைச் சிலர் நம்பினர். ஒருவழியில் செலவழிக்கப்படாதது இன்னொரு வழியில் செலவழிக்கப்பட்டேயாக வேண்டுமென அவர்கள் கூறினர். இத்ததுவத்தின் அதிக தற்காப்பான விளக்கம் கூறுவது யாதெனின் சம்பளங்களும் வீலைகளும் ஒட்டிக்கொள்பவையாய் மட்டும் இல்லாமலிருந்தால்

ஒரு நவீனப் பழங்கொள்கை இணைப்பு :

அதன சொந்த நன்மைக்காகச் செய்யப்படும் பொது ஆராய்வுகளில் வாசகர் அக்கறை கொள்ளவில்லை. அவர்கள் அறியவிரும்புவது யாதெனில், சம்பிரதாய முதல் தத்துவம் தற்கால உண்மை வாழ்வோடு ஏதாவது சம்பந்தமுடையதா என்பதாகும். பதினைந்து வருடங்களுக்குமுன் இதற்கு என்ன சொல்வதென்று பெரும்பாலான பொருளியலாளர் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இன்று கீழ்வரும் வகையில் உறுதியான பதிலை ஒருவர் அளிக்கலாம் :

> பணத்துறைக் கொள்கைகளையும், அரசிறைக் கோள்களையும் முறையாகப் பாவிப்பதன் மூலம், பெருவேலையின்மையையும் பணவீக்கத்தினையும் இன்று நாடுகள் வெற்றிகரமாக ஒழிக்கலாம். நியாயமான அளவு நிலையான நிறை வேலை வாய்ப்பினை இலக்காகக் கொண்டு, வருமானத்தைத் தீர்மானிக்கும் இக்கால நியதிகளும், பழம் பொருளியல் உண்மைகளும் ஒன்றுயிணைந்த அடிப்படையிலமைந்த ஒரு " நவீனப் பழங்கொள்கை இணைப்பினை " இக்காலப் பொருளியலாளர் உபயோகிக்கலாம்.[1]

வருமானததை தீர்மானிக்கும் நியதிகளின் வெற்றிகரமான உபயோகம், உண்மை நிலைமைகளை மறைக்கும் பணத்துறைத் திரையினைக் கிழித்தெறிவதோடு, எணணற்ற பிழையான தொகுப்புக்களுக்கு வழிவகுப்பதாய், முழுவதற்கும ஒரு பகுதிக்குமிடையே நடைபெறும் தலைகீழ் மோதல்களையும் சிதறச் செய்து, ஈற்றில் முக்கிய பழம் பொருளியல் உண்மைகளைச் செல்லுபடியாக்கி காலந்தவறி ஜெனிக்கும், சிக்கனத்தின முரண்பாடுகளையும் முறியடிக்கினறது.

முதலாக்க நிர்ணயிப்பில் பொதுக் கொள்கையும் தனிப்பட்ட கொள்கையும்:

சமபிரதாய ததுவத்தின பலமான முதற் பொருட்களை நாம் உபயோகிபபதற்கு, நவீனப் பழங்கொள்கை இணைப்பு எவ்வாறு உதவுகின்றது? அதன் அடிபபடை உதவி இங்கேயுளது.

எலலா விலைகளிலும சம்பளங்களிலும ஏற்படும நெகிழ்சியான இறக்கங்கள் கடைசியாக வேலை நிறைவினைப புனருததாரணம் செய்வத்றகுப போதுமான அளவிற்கு அவனது சிக்கனதைதக் குறைகக்கூடிய அளவில ஒவ்வொரு மனிதனது பையினுள்ளிருக்கும் நாணயதினதும் கொளவனி யினதும் உணமையான வாஙகும் சகதியினை அதிகரிகும். இவவமிதப் பணவாட்டத் தத்துவதின தறகால விளகக கேம்பிரிஜைச் சோநத எ. லி. பிகுவுடன தொடர்புடையது. அவா இதனைக் கொள்கை நோககங்களுகாகச சபார்சு செய்யவிலலை. (சேயாஸ் விதிபற்றிய 18 ஆம் அததியாயத்தின பினனுரையைப பாரகக.)

[1] " நவீனப பழஙகொளகக " எனனும பதத்தின் உபயோகம் அதன் முனனைய மரபு முறையான கருதத்தினைவிட பரநததாகும். பழம் பொருளியற சம்பிரதாயஙகளைப் பூரணப் படுதது, அவறறிறகுளளேயே அடஙகி நினற பழம பொருளியலாருககு இபபதத்தின அடகலிவைக காமல, அதை நாம இபபோது ஒரு பரநதப் முறையில் நாஙகவிதப பழம பொருளியற் கருத்துகளும, வருமானததைத் தீர்மானிக்கும் தறபோதைய தத்துவஙகளுகளும் பிரயோகிக் கிறோம.

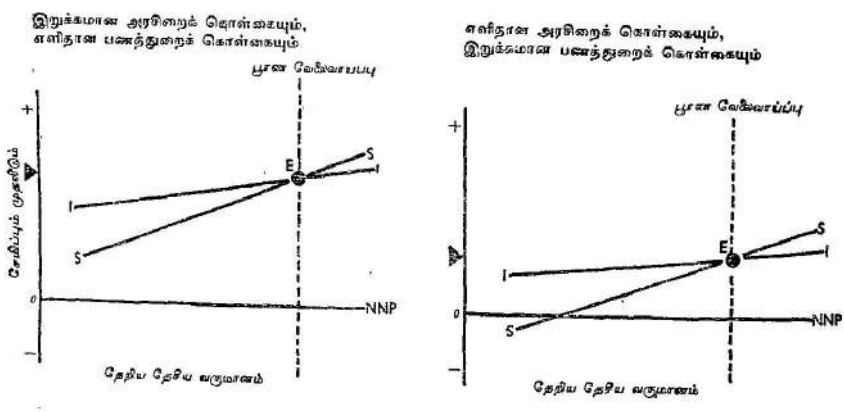
சமூகம் அவ்வளவு விரைவாய் அதன் முதலீலக் கட்டியெழுப்புகின்ற தென்பதை நிர்ணயிக்க, அரசிறைக் கைக்கோளும் பணத்துறைக் கொள்கை களும் தனிப்பட்ட சிக்கனத்தைப் பாதிக்கின்றன. உதாரணமாக ஒரு பண வீக்கமில்லாத வெற்றிகரவகை வேலை நிறைவுச் சமநிலையினைக் கவனத் திற்கெடுக்கவும். 13 ஆம் அத்தியாயத்திலுள்ள வருமான நிர்ணயிப்புச் சேமிப்பு வளைகோடுகளும் முதலீட்டு வளைகோடுகளும், பணவீக்க இடைவெளி யும் பணவாட்ட இடைவெளியுமினறி வேலை நிறைவில் ஊடறுத்துச் செல்லவேண்டியது இதற்கு அவசியமாகும் என்பதை நினைவு படுத்திக் கொள்ளவும். இங்கு இரண்டாம் வடிவத்தில் இரு நிகழ்ச்சிகள் காட்டப் படுகின்றன.

சமூகத்தின், வருமானத்திலிருந்து சேமிக்கக்கூடிய நாட்டவளைகோடு வரவு-செலவுத் திட்ட அரசிறைக் கைக்கோளின் மேல் தீர்மானமாகத் தங்கி நிற்கும். இதைக் காண்பதற்கு, வரிவீதங்கள் மிகவும் உயர்ந் தவையென எண்ணிக் கொள்வோம். அதனால் வரவு-செலவுத் திட்டம் தாழ்த்தப்பட்டிருப்பதினால் வேலை நிறைவில் சேகரிக்கப்படும் வருவாயைச் செலவுடன் ஒப்பிடும் பொழுது மிகவுயர்ந்ததாயிருக்கும். ஒப்பீட்டடிப்படை யில் சிக்கனமற்ற குறைந்த வருவாயுடைய பகுதியினரை வரிகள் மிக அதிகமாகத் தாக்கும் எனவும் எண்ணிக்கொளவோம். அப்பொழுது வேலை நிறைவு மட்டமுட்பட தேசிய வருமானத்தின் ஒவ்வொரு மட்டத்தி லும் சமூகத்தின் நுகர்ச்சி நாட்ட அட்டவணை தாழ்ந்ததொனறுகவே யிருக்கும். நுகரப்படாத தொகை (தேறிய தனி நபர் சேமிபபும் அரசாங்க உபரியும் ஒன்று சேர்ந்ததற்குச் சமமானது) ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் பெரிதளவாய் இருகும். இங்கு எங்களுக்கு அக்கறையுண்டாக்குவது யாதெனில் 2 அ படத்திற் காட்டபபடும் வருமானத்தின் வேலை நிறைவு மட்டம் பெரிதளவாயிருப்பதே.

இவ்வாறான மந்த நுகர்ச்சிமட்டம் வேலையின்மையை விளைவிக்குமா ? நவீனப் பழங்கொள்கை இணைப்பு வேலைசெய்யின் அவ்வாறு நடைபெறாது. பணத்துறைக் கொள்கையைத் தீவிரமாக இலகுவாக்கல் (பிரங்கச் சந்தைக் கொள்வனவுகள், குறைக்கப்பட்ட காப்புக் கட்டளைகள், குறைக்கப்பட்ட கழிவு விகிதம், ஆகியவற்றோடு ஒருவேளை தீவிரமாகத தோர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கடன் திட்டங்கள்) சமூகத்தின் சேமிப்பு அட்டவணையை மேல்நோக்கித் தள்ளிவிடும். முடிவு : இறுக்கமான அரசிறைக் கொள்கையும் அதனோடு மிகவும் விஸ்தரிப்பான பணத்துறைக் கொள்கையும்மிகவுயர்ந்த முதலாக்கத் தினையும் அதனோடு ஒப்பிடும்பொழுது குறைந்த நுகர்ச்சியையுங் கொண்ட ஒரு வேலை நிறைவு வருமானத்தை எமக்குத் தந்துள்ளன. (2 அ படததைப் பார்க்கவும்).

2 ஆ படத்திலுள்ளபோன்று, உயர்நத நுகர்ச்சி-குறைநத முதலீடு-வேலைநிறைவு வருமானத்தை நாடுகின்ற ஒரு சமூகத்திற்குப் பொருத்த முடைய இறுக்கமான பணத்துறைக் கொள்கைகளையும், இலகுவான

முதல் வளர்ச்சி விதத்தை, பணத்துறை அரசிறைக்கொள்கைகளின் கலவை நிர்ணயிக்கின்றது :

படம 2. அரசிறை இறுகததாலும பணத்துறை தளர்தலாலும் வேலை நிறைவு, சேமிப்பு, முதலீடு எனபவறறை E இல சமநிலையடையச் செய்து, முதலாவது பொருளாதாரம் முதலாகக வளர்சசியைத துரிதபபடுததுகிறது. இரண்டாவது பொருளாதாரம் அரசிறைக் கொளகையை (குறைநதவரி, பறறுகுறை) இலகுவாக்கி, பணததுறைக்கொள்கையை இறுக்கி, குறைநதசேமிபபு, முதலீடடுன துகாசசியை உயாத்தி, வேலைநிறைவுச சமநிலையை ஏறபடுத்து கிறது.

அரசிறைக் கைக்கோளையுங்கொண்ட எதிர்மாறான கலப்பினை நாம் இயறறலாம். ஒவ்வொனறும் ஒரேயளவான தனிப்பட்ட சிக்கனத்தினையும் (பயன்படுததக்கூடிய வருமானததின ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் குடும்ப வரவு-செலவுததிட்ட விடயஙகளிலுல் அளக்கப்பட்ட) ஆனால் மாற்றுடைய பொதுக் கொள்கைகளையும் குறிபபுக்குணதிசயங்களாகக் கொண்ட இச்சமூகங் களின முதலாக்கததின் மாற்றுடையவிதங்களினை எமது விளக்கப்படம் காடடுகினறது. முதலாக்கத்தில அதன் விளைவாயேறபடும் வித்தியாசங்களைக் கவனிக்கவும. அஙகு விசேட தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்திலுல் ஈடு செயயபபடாவிட்டால், அதிக முதலீடடுச் சமுதாயத்தில் அதிவிரைவாய் வட்டியினைக் கீழுக்குக் கொண்டு வருவதறகுக் குறைந்துசெல் விளைவுகள் இயஙகுமென்பதை நினைவில வைத்துக்கொளளவும்.

ஆறுதலளிக்குமோர் பொதுப்பொறுப்பு : அப்படியாயின், இருநினை வூடடிக குறிபபுக்களுடன நாம் முடிக்கிறேரும். ஒவ்வாத சாத்திய சிக்கனம சிதைவுறுவதை நவீனப் பழஙகொள்கை இணைப்பு நீக்கி, முதலாககம, வினைதிறன் ஆகியவை பற்றிய பழம் பொருளியற் கருததுக் களினை இவவழியில நியாயமானதாக்கும். மறுபக்கத்தில் இனறைய சமுதாயஙகள நிச்சயமாகப் பணம் சார்ந்த கொள்கைகளையும் அரசிறைக் கைக்கோளையும் அனுசரிக்கின்றன. இபபொதுக் கொள்கைகளே அவற்றின்

விளைவாயேற்படும் வேலை நிறைவு, நுகர்ச்சி, முதலீடு ஆகிய வகைகளை ஒரு முக்கிய அளவிற்கு உருவாக்குகின்றன.

சமூகத்தின் முதலாக்க வீதத்தின் மேலுள்ள இச்சக்தி, இக்கால ஜனநாயகமெதிலுமுள்ள வாக்காளருக்கு ஓர் ஆறுதலளிக்கும் பொறுப் பாயமைகின்றது.

சுருக்கம் :

1. முதற்பொருள்கள் எனப்படும் இடை நிலை ஆக்க சாதனங்களைப் புகுத்துவதன் மூலம், நிலம், உழைப்பு ஆகிய மூல உற்பத்திச் சாதனங்களை மறைமுகமான வழிகளில் நாம் உபயோகப்படுத்தலாம். வழமையான குறைந்துசெல் விளைவு விதிக்குட்பட்டு வருடாந்த வட்டிவிகிதத்தில் வெளியிடக் கூடியதாய் எல்லாம் பதில் வைத்தற் செலவுகளுக்கும் மேலான தேறிய விளைதிறனை இச் " சுற்றிவளைத்தல் " தருகின்றதெனபது தொழில் நுட்ப உண்மையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. (ஓர் இன்றியமையாத சுருத்தான தேறியவிளைதிறனின் திட்டவட்டமான வரைவிலக்கணத்தை மிண்டும் வாசிக்க நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளவும்).

2. மிகவும் அவசரமானவையும் சிக்கனமானவையுமான எமது முதலீட்டுத் திட்டங்களைத் தணிக்கை செய்வதற்குச் சமூகம் உபயோகிக்கும் வழியே வட்டிவீதமாகும். வட்டி அதிகமாயிருந்தால் ஆகக் கூடிய தேறிய விளைதிறன்களையுடைய திட்டங்கள் மட்டுமே தகுதி பெறமுடியும். படிப்படியாக அதிக கடந்தகால முதலாக்கம் குறைந்துசெல் விளைகள் விதியினை ஏற்படுத்திய பிறகு, வட்டிவீதங்கள் வீழ்ச்சியடையும். குறைந்த தேறிய விளைதிறன்களைத் தருகின்ற முதல் திட்டங்களைப் புகுத்துவதற்கான அறிகுறியினை இதுதருகின்றது.[1]

3. சிக்கனம்–கடந்தகால முதல் திரட்சியின் நுகர்வினைத் தவிர்த்து இப் போதையவைகளைவிட எதிர்கால நுகர்ச்சிப் பொருள்களுக்குக் காத்திருப்பது–வட்டி வீதங்களும் முதலாக்கமும் வளர்ந்துவரும் பாங்கினை நிர்ணயிப் பதற்கு முதற் பொருள்களின் தொழில்நுட்பத் தேறிய விளைதிறனைப் பாதிக் கின்றது. ஒரு ரொபின்சன் குரூசோவுக்கு அல்லது கூட்டுலகுக்கப்பால் அரசாங்கப்பணத்துறைக் கொள்கைகளும் அரசிறைக் கைக்கோள்களும் இப்போக்கினில் முக்கிய இடமொன்றினை வகிக்கின்றன.

4. அளவுக்கு மீறி இலகுவாக்கப்பட்ட சம்பிரதாய முதற் தத்துவத்தின் முக்கிய தகைமைகள் கீழ்வருவனவற்றை உள்ளடக்கியதாகும் : பூரண தூரதிருஷ்டிக்குறைவு எதைக் காட்டுமெனில் எதிர்பார்ப்புக்கள், தொழில் நுட்பம், வருமான அளவுகள் ஆகியவை மாறும்பொழுது முதலின் தேறிய விளைதிறனும் மிகவும் மாறக்கூடியதாகும். வேலைநிறைவு வரு மானத்திலிருந்து வழிதவறிச் செல்லுதலைப் புறக்கணிக்கும் பழம் பொருளியற் தத்துவமும் திருத்தப்படவேண்டும்.

[1]. குறைந்த வட்டியாயின் கூடிய இப்போதைய கழிவு மதிப்புக்களாகும். மேலதிக ஆக்க முதலீட்டுத் திட்டங்கள் அவற்றின் ஆரம்பசெலவின் " பெறுமதியைப் பெற எதுவாகும் ".

5. அதிட்டவசமாகச் சம்பிரதாய பழம் பொருளியல் முதல் தத்துவத்தின செலலுபடியாகும முதறபொருட்களான நவீனப பழங்கொள்கை இணைப்பையும், முதல நிாணயிபபினதும் பயன்படுதேவையினதும் நவீன தத்துவங்களையும் நாம் கைக்கொள்ளலாம். பூரண நம்பிக்கையுள்ளதும் ஓரளவு அளவுமீறி இலகுவாக்கப்பட்டதுமான இந்நோக்கின்படி. பலதரப் பட்ட ஈடு செய் பணத்துறைக் கொள்கைகளும் அரசிறைக் கைக்கோள் களும் பணவீகமற்ற நியாயமான அளவு வேலை நிறைவினை நிலை நிறுத்துவதில் வெற்றியடைய முடியும். நிலையான வேலையை எண்ணத்திற்கொண்டு, சம்பிரதாய தத்துவத்திற்குத் தேவையான தகைமைகளை இரண்டாம் படம் தருகின்றது. வேலைநிறைவுத் தேசிய வருமானத் தொகுப்பு, முதலீட்டின் பக்கமா அல்லது நுகர்ச்சியின் பக்கமா அதிகம் கனதிருக்கும் என்பதை நிர்ணயிப்பதில் பொதுக்கொள்கைக்கும் பெரும் பங்குணடு எனபதனை இது வெளிப்படுத்துகின்றது. இது எதைக் கூறுகிற தென்றல் சிக்கனம் தன்னைத்தானே உருவாக்கிக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையை மததிய வங்கியும் சட்டத்துறையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கினறன. இதைபபற்றிப் பின்னுரை மேலும் ஆராய்கினறது.

ஆராய்வுக்கான வினுக்கள் :

1. ஒரு தொகை முதறபொருளகளை அல்லது சொத்துக்களைக் கூறுக. " சுழல் முதல் " எவை (அதாவது ஒரு வருடத்தினுள் நுகரக் கூடியவை) ? " நிலை முதல " எவை ?

2. முதலின மூன்று " விலைகளினை " வேறுபடுத்துக : (அ) ஒரு முதற் பொருளின் வாடகை ; (ஆ) முதற் பொருளின் சநதைவிலை ; (இ) பொருளின மதிப்பிற கிடைக்கும் வட்டி.

3. திறமையான சுற்றிவளைத்த வழிகளில் சில உதாரணங்களைத் தருக.

4. " வட்டியின் தத்துவம் எனனும் தலைபபில் இர்வின் பிஷர் ஒரு நூல் எழுதினார். அதன உபதலையங்கமாகச் " செலவழிப்பதற்கான பொறுமையின்மையினாலும், முதலீட்டுக்கான சந்தர்பபங்களினாலும் தீர்மானிக்கப் படுவது " எனக் கொடுத்தார். இவையாது கூறுகின்றன என்பதை விளக்குக. கீழ்வருவனவற்றை வாதிக்கவும் ஆதரிக்கவும் : " அரசாங்கப் பணத்துறைக் கொள்கைகளினாலும் அரசிறைக் கைக்கோள்களினாலும் பாதிக் கப்படுவது போலவும் ", என பிஷர் சேர்த்திருக்கவேண்டும்.

5. புதுமை மாற்றங்களும் எதிர்பாாப்புகளும் எவ்வாறு சம்பிரதாய வட்டிக் கொள்கைத் தத்துவத்தினைப் பாதிக்கின்றன ?

6. " நவீனப் பழங்கொள்கை இணைப்பு " எனபதனை விளக்குக. " இறுக்கமான பணம் " " இலகுவான அரசிறைக் கைக்கோள் " ஆகியவை சமபந்தப்பட்ட வேலை நிறைவினை அதற்கெதிரான வேலைநிறைவு ஒன்றினுடன் வேறுபடுத்துக.

7. நிலையான வருட மானியம் ஒன்றின் இப்போதைய கழிவு மதிப்பினைக் கணக்கிடுவதற்கான நியதியினை விமர்சிக்கவும். எதாவது எதிர்கால வருமானங்களின் அமைப்பிற்கான முறையினை விபரிக்குக.

8. கீழ்வருவனவற்றை நீர் விளங்கியவாறு விமர்சிக்குக :

முதலின தேறிய வினைதிறன்.

மறைமுகமான, சுற்றிவளைத்த முறைகளும், குறைந்து செல் வினைவுகளும்.

வருடாந்த வட்டி வீதம்.

புலனடக்கமும், காத்திருத்தலும்.

நிச்சயமின்மையும் நுட்பத் தொழில் மாற்றமும்.

கண்டிப்பான அரசிறைக் கைக்கோளும், இலகுவான பணத்துறைக் கொள்கையும்.

மேற்கூறியதன் எதிர்மாருன நிலை.

முதலாக்கவிகிதத்திற்கான நவீனப் பழங்கொள்கை இணைப்பும் பொது சனப் பொறுப்பும்.

அனுபந்தம் : வட்டி, பணம், கைக்கோள் ஆகியவற்றின் கோட்பாட்டு அமிசங்கள்.

இவ்வத்தியாயத்தின் ஆராய்வுகளைப்பற்றிய சில விரிவுகளும் யோக்கிய தாம்சங்களும் மிகச் சுருக்கமாக இங்கு குறிப்பிடப்படலாம்.

வட்டி நேர்மையானதா அல்லது நேர்மையற்றதா ?

பணம் " மலடு " என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, கடன்களுக்கு நேரடியான வட்டி அறவிடுவது நேர்மையற்றதென அரிஸ்டாட்டில் கூறினார். நியாய மற்ற கடும் வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்தலையே வட்டி காட்டுகிறதெனும் இந்நோக்கினை, அரிஸ்டாட்டிலைத் தொடர்ந்து இடைக்கால அறிஞர் பலர் கைக்கொண்டனர். மத்திய காலம் முழுவதும் கோயிற் சட்டங்களினால், தவிர்த்து நடப்பதற்காகப் பல தந்திரங்களும் வழிகளும் மேற்கொள்ளப் பட்டன.

இக்கருத்திற்கு நாம் எவ்வாறு பதிலளிப்பது ? முதலில், முன்னை அத்தியாயங்களிற் காட்டப்பட்டதை நாம் குறிப்பிடலாம். அதாவது, ரொக்க இருப்பினை உடைத்தாயிருப்பது உபயோகமான கருமமொன்றினை அடிக்கடி செய்கின்றது. அதற்காக, ஒரு குறிபபிட்ட அளவிற்கு மக்கள மகிழ்ச்சியுடன் செலுத்துவர். ஆனால் அரிஸ்டாட்டிலின் கூற்றினை நாம் நேரடியாக ஆராய்வோம். நான் உம்மிடமிருந்து கடனைப் பணம்பெறும்பொழுது அந்த ரொக்கத்தினை வைத்திருப்பது எனது நோக்கமல்ல எனும் உண்மைநிலைக் கருதுகோளினை நாம் செய்வோம். அதற்கு மாறுக முதற் பொருட்களினை வாங்குவதற்குக் கடன் பெற்ற ரொக்கத்தினை நான் உபயோகிக்கிறேன். அத்துடன் நாம் முன்னர் பார்த்ததுபோன்று, தமது

மீண்டும் நிறுவும் செலவிறகு மேலாலும், அதிகமாகவும் தேறிய உற்பத்தியினைச சிருட்டிப்பதற்கு இவ்விடைநிலை முதற்பொருள்கள் மிகவும் அரிதாயிருகின்றன. ஆகையினால் நான் உமக்கு வட்டி செலுத்தாது விட்டால் உமது பணத்தினை இவ்வாறுன ஆக்க முதலீட்டுத் திட்டங்களிற் போடுவதினால் நீர் பெறகூடிய வருமானததை நீர் பெறுது உண்மையிலேயே நான உம்மை ஏமாறறுவதாகும்.

நுகாச்சிக் கடனகள : முதலீட்டு நோக்கங்களுக்கல்லாது நுகர்ச்சிக்காகச் செய்யபபட்ட கடனகள் பறறிய கேள்வி தோனறும். உதாரணமாக ஒரு ஏழை மனிதனுன நான் இனறைக்கு அதிகம் உண்ணமுடியும் என் பதறகாக அலலது மருத்துவசாலைக் கட்டணத்தைச் செலுத்துவதற்காக ஒரு பணகாகர மனிதனுன உம்மிடமிருநது கடன் பெறுகிறேன் என எண்ணிக்கொள்வோம். (1) உமக்கு நான் வட்டி செலுத்த வேண்டுமென்பது நேர்மையானதா ? (2) அவ்வாறுன நுகர்ச்சிக் கடன்கள் எவ்வாறு குறுகிய கால, நீளடகாலச் சமநிலை வட்டி வீதங்களினைப் பாதிக்கும் ? இரணடாவது வினாவிற்கான விடை முதலாம் வினாவிற்கு விடையிறுகக உதவும்.

இன்று ஆக்க முதலீட்டுக கடனீவைவிட நுகர்ச்சிக் கடனீவு முக்கியத்துவம குறைநதது. ஆகையினால் வட்டி வீதங்களின புள்ளி விவரங்களை அடிப்படையாகத தீமானிப்பது ஆக்க முதலீடாகும். ஆயினும் இபபோதைய நுகாசசி நோக்கஙகளுக்காக இபபொழுது கடனபடும் விருப்பு இருக்குமளவிற்கு இதையும் சந்தை கணக்கிலெடுததுக் கொள்ளும். சில மனிதர் சேமிக்க விருமபாவிடின அவர்களது நுகர்ச்சிக் கடன்பெறுதல் சமூகத்தை முழுமையாக நோக்கு மிடத்து அதைக் குறைந்த சிக்கனமுடையதாக்கும். இல்லாவிடில அது வேறெருவகையில் அமைநதிருக்கும். எனவே அது வேறெரு வகையில் அமைநதிருக்குமாப போனறல்லாது முதல் மிக மெதுவாய் வளர்வதோடு, வட்டியும் மிக விரைவாய்,—அல்லது அவ்வளவு தூரததிறகு—வீழ்ச்சியடையாது.

இபபொழுது, நேர்மைபற்றிய வினாவினை நாம ஆராயலாம். உள்ளதில் மிகவும் மலிவான முறைகளில ஒருவர் கடன் பெறுவதைத் தடுத்து, ஒருவரேனுமம—பணக்காரனுயினும் அல்லது ஏழையாயினும்—வேறு எவரினின்றும நோமையற்ற எகபோகவுரிமை அநுகூல நிலையினை எடுக்காவண்ணம நுகாச்சிக் கடன்களுகுப பணச் சந்தையில் பயன்படு போட்டியிருக்கிறதென நாம கொள்கின்றோமா ? நாம விளககமாகப் பயனபடு போட்டியினை எடுததுககொண்டால், அப்போது பணக்காரருக்கும் ஏழைகளுக்குமிடையில நடைபெறும் வினைய போட்டிப் பேரங்களைவிட, பணக்காரருக்கும் ஏழைகளுக்குமிடையில் நடைபெறும் கடன் பேரங்களில் அதிகமான நேர்மையின்மை என் இருக்க வேணடுமெனப் பார்ப்பது கடினம். உதாரணமாக ஒரு பணக்காரக் கசாப்புக் கடைகாரன் ஒர் இருததல் இறைச்சியை ஓர் ஏழை நுகர்வோனுககு விறகிறான். இயல்பாகவே ஒரு தீர்மானமான

விலையைச் செலுத்துவதைவிட இந்த ஏழை மனிதன் அவ்விறைச்சிக்கு வேறெதுவும் செலுத்த மாட்டான். ஆனால் இறைச்சி அருந்தலான பொருளாகையினால் அது தீர்மானமான விலையொன்றைப் பெற்றிருப்பதோடு தேவையுடனும் விநியோகத்துடனும் மாறுபடும். இப்பொழுது நிலவும் வருமானப் பங்கீடு மக்களுக்கு நேர்மையற்றதாய்த் தோன்றினால் அதற்கான சிறந்த தீர்வினை வரி தருவதாயுள்ளது—போட்டிக் கடன் அல்லது ஏனைய சந்தைப் பேரங்களில் தலையிடாதிருத்தல் அல்ல.

ஆக்கச் சத்தி அல்லது பொறுமையின்மை ?

சில மனிதர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஒரேயொரு தனிக் காரணத்தைக கண்டுபிடிக்க விரும்புவர். அவ்வாறான மனிதர் கேட்பா : " முதலின் ஆக்க சக்தியினால், வட்டி ஏற்படுத்தப்படுகின்றதா ? அல்லது " புலனடக்கம் " நுகர்ச்சியை விலக்குதல் அல்லது " காத்திருத்தல் " போனற மகிழ்சியற்ற காரியங்களுக்காகச் சேமிப்போர் ஏதாவது கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதினாலா ? எது அதிக முக்கியமானது : முதலீடு செய்யும் சந்தர்ப்பமா அல்லது செலவளிப்பதற்கான பொறுமையின்மையா ?

இதுவொரு தவறான எதிர்க்கருத்தென எமது முன்னையவாதம் காட்டுகின்றது. வடடியின் காலவழியினை நிர்ணயிப்பதற்கு இரு சாதனங்களும் இயங்குகின்றன. செலவளிப்பதறகான பொறுமையின்மை அல்லது எதிர்காலததை விட இக்காலத்தை விரும்புதற்கான போக்கு, முதலின் வளர்ச்சி விகிதத்தினையும் முதலை அடையக் கூடிய அளவினையும மட்டுப்படுத்தும். நானாவித முதற் பொருள்களை வெவ்வேறு அளவுகளில் நாம் வைதிருக்கும் பொழுது என்ன வட்டி அல்லது தேறிய வினைதிறனைச் சம்பாதிக்க முடியும் என்பதனை ஆக்கசாதனம் எமக்குக்கூறும். எதையாவது வெட்டுவதற்கு ஒரு கத்தரிக்கோலின் இரண்டு அலகுகளும் தேவைபடுவது போன்று ஒன்றைவிட மற்ற அலகே உண்மைவேலையைச் செய்கிறதெனக் கூற முடியாததுபோன்று–அதேவகையிற பொறுமையின்மை, ஆக்க சக்தி ஆகிய இரு சாதனங்களும் ஒன்றையொனறு பாதித்து வடடி வீதங்களின் நடதையினைத் தீர்மானிக்கின்றன.[1]

சமதர்மவாதத்தில் வட்டி ?

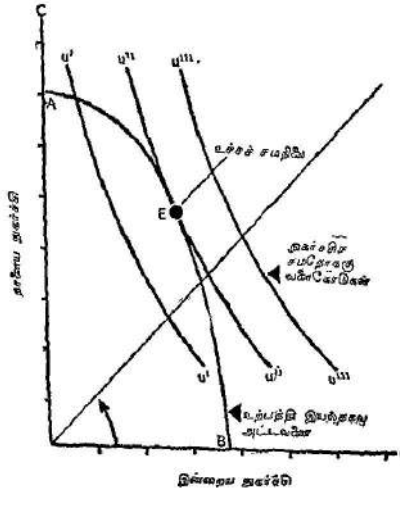
சுறையாடும் முதலாளித்துவத்தின் பணத்துறைச் சம்பவமே வட்டியென ஒரு மனிதன் நினைத்தால் அவன் ஆழமற்ற தன்மையினன் என எமது பொருளியல் ஆராய்வு தெரிவிக்கின்றது. மத்தியப் படுத்தப்பட்ட சமதர்மச் சமுதாயத்தின் திட்டமிடும மாணவர், அவ்வாறான சமுதாயங்களுக்குள்

1. 21 ஆம் அதியாயத்தின் பின்னினைப்பாலுள்ள சமநோக்குக் கோட்டு வரைபடங்களை பற்றி நன்கு கற்றவர்கள உறுதியான வட்டி இரு சாதனங்களினால் விளைக்கப்படுகின்றதென்பதை அறிவதறகு இத்துடனுள்ள வரைபடத்தினை (படம் 3) உபயோகிக்கலாம் : (1) நிகழ் காலத்திறகும் எதிகாலத்திறகுமிடையிலான நுகர்ச்சிப் பொருள்களின் AB உறவுத்தின் சாதிய அட்டவணையின ஒரு செங்குத்துச் சாரம், (2) நிகழ் காலத்திறகும் எதிகாலத்திற் குமிடையிலான நுகர்ச்சிப் பொருள்களில் பிரதிருபமான நுகர்வோலினின் சமநோக்கு வரை

னுடைய திட்டங்களுள் வட்டி வீதம் போன்ற கருத்தினைப் புகுத்த வேண்டுமெனக் கண்டு பிடித்துள்ளனர். வடனது காலத்திலிருந்து நாம றிந்த ஒவ்வொரு சமுதாயமும் அதன் முதல் விநியோகத்திற்கு ஏதாவது மட்டத்தைக் கொண்டதாகவே இருந்திருக்கின்றது. ஆகையால் ஒவ்வொரு சமுதாயமும், தான் வேண்டும் பொருள்களினை மிகத் துரிதமாக ஆக்கக் கூடியதறகு முதன்மையிடங்கொடுத்து, முதலீட்டுத் திட்டங்களினைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டிய முக்கிய கடமையைக் கொண்டுள்ளது. கனவுல இலுங்கூட எல்லாவற்றையும் உடனடியாகச் சாதாரணமாகச் செய்ய மூடியாது.

அவவாறுயின திடடவடடமான முதனமையிடம் கொடுப்பதற்காக சாத் தியததிட்டங்களிடையே எவ்வாறு தேர்வு நடைபெறும்? தெளிவாக, (1) இப்போதைய மூலச்சாதனங்களில் எவவளவு உபயோகிக்கப்படலா மென்றும, (2) உபயோகமான எதிர்கால உற்பத்திகள் எவ்வளவு சிருஷ்டிக்

உயாக கோடுகளின பொதுவான செங்குத்துச் சாபுமாகும. எனவே, உறுதியான வட்டிகளுப் பொருந்த E மில் தொடு கோட்டுச சமனே 1.0 விடச் செங்குத்தான சரிவினைக் கொண்டுள்ளது. இவை போம-வோகவின (Bohm Bawerk) பிரசித்திபெற்ற வட்டிக்கான மூனறு காரணங்களுடன சம்பந்தபபடுத்தபபட முடியுமெனபதை அனுபவமுடைய வாச கா களடுகொளவா. அவரது மூனறுவது காரணமான, சுறறிவளைத்த போக்கு களின தொழில நுட்ப மேன்மையும் அ.ரது முதலாவது காரணமான, (தொ ழில நுடப முனறைறறதறதினுல அல லது சுறறி வளைத்தலின விளைதிறனின் விளைவாய) எதிர்காலத்தில அவனது வருமானம உயாநததாயிருகுமென் பதினுல அவனது எதிர்கால டொலர்கள் குறைந்த இறுதி நிலைப டயன பாடடை யுடையதாய் இருகுமெனற பிரதிரூப மான நுகாவோன எதிரபாரப்பும், (1) ஆவது சாதனததுடன் தொடர்புடை யவை : போமினது (Bohm) இரணடா வது காரணம்-வாழ்வின் நிச்சயமின்மை களான பருத்தறிவுடைய காரணங்களுக் காக அல்லது பருததறிவறற காரணங் களுகாக எதிர்காலப பொருள்களிலிட இக்காலம் பொருள்களுகான நுகர்வோ

படம் 3.

னின முறையான நேரத தோவு-(2) ஆவதுடன தொடர்புடையது. (AB ஐ "45° கோட்டிற்குச் சம மாக ஒதத பிரமாணமுள்ளதாகருவதினுல" (1) சாதனத்தை நாம நீக்கிவிடுவதாக வைதகக் கொளவோம. அததோடு சமநோகுக கோடுகளை (45° கோட்டிறகு சமீபமாக ஒதத பிரமாண மூள்ளதாகதுவதினுல " (2) சாதனத்தையும நீகவிடலாம். தெறிய வினைதிறனையும் நேரத்தோவினையும இவ்வாறு நீகியபின் சமநிலை வட்டி வீதம் பூச்சியமாயிருக்குமென் பதையே நாம காணுவோம்)

கப்படலாம் என்பதையும் கவனத்திற்கெடுத்துக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. எல்லா மாற்று வகைகளினையும் ஓர் இறுதியான தனி எண்ணிற்குக் குறைப்பது இலகுவல்ல; ஆனால் எமது முன்னேயத் தேறிய வினாதிறன்களின் கணக்கிடுதலைப் போன்று எதாவது செய்யப்படவேண்டும். உம்முடைய கூட்டுச் சமுதாயத்தில் ஒரு நாணயத்தைச் சுண்டுவதினால் அல்லது ஊகங்களினால் செயலாற்றுவதினால் நீர் திருத்திப்பட்டாலொழிய, உயர்ந்த தேறிய வினாதிறனையுடைய முதலீட்டுத் திட்டங்களினை முதலில் நீர் புகுத்துதல் வேண்டும். கடந்த காலத்தில் அதிக முதலீடு இவற்றினுட் சென்று குறைந்துசெல் வினாவுகள் வருவாயினைக் குறைத்தபின், குறைந்த தேறிய வினாதிறன் திட்டங்களுக்கு நீர் செல்லலாம்.

ஆகவே, எதாவதொரு சந்தர்ப்பத்தில் வட்டிவிகிதம் போன்ற எதாவது கட்டாயமாக நடைமுறைக்கு வருகிறது. சோவியத் யூனியன் சமூக வல்லுனர்கள் தாங்கள் முதலாளித்துவத்திற்காக வாதாடுபவரென பகிரங்கக் கண்டனத்திற்கு ஆளாகக் கூடாதென ஆவல் கொண்டுள்ளனர் எனச் சமீபத்திய ஆராய்வுகள் காட்டுகின்றன. எனினும் திறமையான முதலீட்டுக் கணக்கீடு களைச் செய்வதற்கு எதாவதொரு வகையான வட்டிவிகிதம் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்றது. அதன் வினாவாய் சோவியத் திட்ட முறைகளினுள் மெல்லிய உருவமாற்றுச் செய்யப்பட்ட வட்டிவிகிதக் கருத்தினைப் புகுத்துவதற்கு ஏறக்குறைய ஒருடசின் வேறுபட்ட கணக்கீடு முறைகள் நடைமுறையிலுள்ளன.

வட்டியாகக் கருதப்படும் வாடகைகள் : மற்றொன்று விரித்தல்.

சம்பளங்கள், வாடகைகள், வட்டிகளைக் கொண்டதே தேசிய வருமானம் என நாம் கூறியுள்ளோம். அல்லது உழைப்பு வருமானங்களும் சொத்து வருமானங்களுமென அதைச் சுருக்கமாகக் கூறலாம். எவ்வாறுயினும் மிகச் சிறந்த நிலைமைகளிலே சொத்து வருமான மொத்தத்தினை வட்டியெனக் கருதலாம்.

காரணம் பின் வருமாறு : வட்டியை உற்பததி செய்யும் எதாவது உற்பத்திச் சாதனம்–நிலம், இயந்திரம் அல்லது வேறேதாவது– மூல தனமாக்கப்பட்ட பின் அதன் வாடகைச் சம்பாத்தியம் வட்டி உருவிற் தோன்றும். ஒரு துண்டு நிலத்திலிருந்து வருடாந்தத் தேறிய வாடகையாக நான பெற்ற 40 டொலர் நிலத்தின் மூலதனமாக்கிய சந்தை மதிப்பு 1000 டொலரின் 4 சதவீத வட்டி ஆதாயமாகத் தோன்றும். இதே போன்று ஒரு சாமான் வண்டியினால் (truck) சம்பாதிக்கப்பட்ட தேறிய வாடகை (பதில் வைத்தற் செலவுக்கும் எனைய செலவுகளுக்கும் மேற்பட்டது) அதன் முதல் மதிப்பினது வட்டியென மறைமுகமாகத் தோன்றும். முதலீட்டாளருக்கு, இவ்வட்டி ஆதாயங்களை, வேறு எதாவது வட்டிச் சம்பாத்தியங்களிலிருந்து வேறுபாடு கண்டறிய முடியாது.

எல்லாச் சொத்து வருமானங்களும் வட்டியென வெளிப்படுத்தப்பட முடியுமென்பதையே இது காட்டுகின்றது. இந்நோக்கில், தேசியவருமானம்

என்பது சாதாரணமாகச் **சம்பளங்களும் வட்டியும்** சேர்ந்ததென நாம் நினைக்கலாம்.[1] (முக்கிய விடயம் என்னவெனில், தேறிய வாடகைகளை இருமுறை கணக்கிடக் கூடாது : நில வாடகைகளாலும் கணக்கிட்டு, அத்தோடு நிலத்தின் பண மதிப்பின் வட்டியினையுங்கூடக் கணக்கிடக் கூடாது).

ஒரு பூச்சிய வட்டி வீதம் சாத்தியமானதா ?

பூரண நிச்சயத் தன்மையுடைய ஓர் உலகில், **முதலின்** தேறிய விளைதிறனைப் பூச்சிய வட்டி வீதத் திற்குக் கீழிறக்கிக் கொண்டுவரப் போதிய அளவுக்கு, மக்கள் எவ்வாறு எப்போதாவது சேமிக்க முடியுமாவென் பதைக் காண்பது கடினமாகும். ஒரேயொரு மலைப்பாங்கான புகையிரதப் பாதை எஞ்சியிருக்கும் வரைக்கும் அதைச் சமப்படுத்துவது பூச்சிய வட்டி வீதத்தையே தரும். ஏன் ? எனெனில் போதிய வருடங்களில் எளிபொருளிலேற்படும் சேமிப்பு செலவிற்குச் சரியாயிருக்கும். காலம்-எடுக்கும் முறைகளில் எதாவது அதிகரிப்பு, எதாவது மிகையான உற் பத்திகளையும், டொலர் வருவாயையும் உற்பத்தி செய்யுமெனக் கணிக்கக் கூடிய வரைக்கும் முதலின் விளைவு பூச்சியமாயிருக்கமுடியாது. அத் தோடு, எதாவது நிலம் அல்லது வேறு சொத்து **நிச்சயமான முடிவற்ற நிகர வருமானத்தைக்** கொணடிருக்கும் வரைக்கும, எதிர்காலம் முழுவதிலும் பரப்பப்பட்ட வரையறையற்ற பெருந்தொகை வருமானத்திற்கு மாற்றாக இன்று மக்கள் ஒரு **வரையறுக்கப்பட்ட** தொகைப்பணத்தையே கொடுக்க விரும்பும்வரைக்கும், வட்டி வீதம் பூச்சிய நிலைவரைக்கும் கீழிறங்குமென நாம கருத முடியாது.[2]

ஒரு பூச்சிய வட்டிவீதம் பௌதிகவியலில் " தப்ப-வெப்ப நிலையின் பூரண பூசியத்தை " சிறிது ஒத்ததாகும். அதற்கருகில் நாம் போவதாகக் கற்பனை பண்ண முடியும் ; ஆனால பூச்சிய வட்டிவீத மட்ட நிலையை உண்மையில் அடைவதாக நாம் கற்பனை பண்ணுவது முடியாதவொன்றாகும். இவ் வாறு வட்டி மிகச் சிறந்த பொருளாதார, உலகிலுங்கூட மறைந்துபோகாத அடிப்படை விடயமாகும்.

1. உண்மையிற சட்டரீதியாக மனிதர்களை வாங்கவும் விற்கவும் எம்மால் முடியுமானால அவாகளது எதிர்காலச சம்பாத்தியங்களிலும் எமக்கு உரிமையிருந்தால், அபபோது சம்பளங் களுங்கூட மூலதனமாகக்படலாம. அதைச செய்ததோடு, எதிர்பாராத இலாபங்களெல்லாம் " மூலதனம் செயயப்பட்டபின", எல்லாத் தேசிய வருமானமும் வட்டியென அழைக்கப்படலாம்.

2. உளளபடியான நிச்சயமற்ற நிலைமைகளின் மேழ் மேற்கூறியதை நாம் திருத்த வேண்டும். புகையிரதப் பாதையைச் சமப்படுத்திய செலவுகளை மீணடும் பெறுமுன்னர் ஆகாயவிமானங்கள் அவறறை வழகொழிந்து போகச் செயயலாம்--அலலது நில அதிர்வுகள் உமது வேலையைச் சிதைத்தது விடலாம. 1932 ஆம் ஆணடு மகளை தாம் மேற்கொணட முதல பிட்டங்கள் பெரும்பாலானவறறில பூசிய அல்லது எதிமறை விளைவுகளை எதிர்பாத்ததோடு அவறறையும் அனுபவித்தனர.

ஆபத்தான விளைவுகளுக்கும் முதலீடுகளுக்குமான ஒரு நிச்சயமற்ற தளமா?

பூரண நிச்சய நிலைமைகளின் கீழ் உறுதியான சிக்கனம் பூச்சிய நிலைக் கன்றி வேறேதாவது வட்டித் தளத்திற்கு இட்டுச் செல்லாமலிருக்கலாம். ஆனால் எவ்வித உண்மையான முதலீட்டுத் திட்டத்திற்கும், ஓரளவு நிச்சய மின்மை எப்போதும் அஞ்சப்படவேண்டும் எனும் உண்மை உலகைப்பற்றி யாது? முதலீட்டாளர், ஆபத்துக்களைத் தம்தோள்களிற் தாங்கும் கருமத் தினை விரும்பார் எனும் நிகழ்ச்சி இல்லாமலிருக்குமா? திட்டவட்டமான, உறுதியான சில சதவீத சிறப்புமதிப்பினை உள்ளடக்கிய வீத விளை வொன்றினை இவ்வித முதலீடுகளில் வற்புறுத்துவார்களா? இவ்வாறு கப் பூரண பாதுகாப்பான சொத்துக்களினூற் சம்பாதிக்கக்கூடிய வட்டி விகிதம் பூச்சிய நிலைக்குக் கட்டாயமாகக் கீழிறக்கப்பட்டாலும், இன்னமும் மக்கள் ஓர் இயந்திரத்தின் மேலான அபாயகரமான முதலீட்டில் அல்லது நிச்சயமற்ற வருடாந்த வாடகையை உற்பத்தி செய்யும் நிலத்தைக் கொள் வனவு செய்வதில் 5 சதவீத விளைவினை வற்புறுத்த மாட்டார்களா?

5 சதவீதத்தில் அல்லது பூச்சியத்திற்கு மேலான ஏதாவது உறுதியான மட்டத்திலான இத்தளம், எதிர்நோக்குவதற்கானவொரு உண்மையான பிரச்சினையாயிருக்கலாம். அது உருவெடுக்க வேண்டுமாயின் வேலை நிறைவுக் கொள்கைக்கான சில பாரதூரப் பிரச்சினைகள் ஒரு நாள் வந்துசேரலாம். அது ஏன் என்பது இங்கேயுளது; பெடரல் காப்புப் பெருக்கக் கொள்கைகள், மிகவும் பாதுகாப்பான குறுகிய கால அரசாங் கப் பத்திரங்கள் மேலான வட்டிவீதத்தினைப் பூச்சிய நிலைநோக்கித் தாழ்த் தின என எண்ணிக்கொள்வோம். இவ்வாறு செய்யின் அபாயகரமான முயற்சிகளின் மேலான விளைவு வீதத்தினைப் 10 சத விகிதத்திலிருந்து 6 சதவிகிதத்திற்குக் கீழே கொண்டுவருமென எதிர்பார்க்கலாம். குறைந்த விகிதத்தில் பல புதிய முதலீட்டுத் திட்டங்கள் இப்போது வருவாய் தருமாகையினால், எமக்குப் பரிச்சயமான பெருக்கமுறை நுட்பம் மூலம் உற்பத்தியும் வேலை வாய்ப்பும் உயர்த்தப்படுமாகையினால் முதலீட்டுச்செல வில் ஒரு மேல்வீச்சு ஏற்படலாம்.

ஆனால் வேலை நிறைவினைத் திரும்ப நிலைநாட்டுவதற்கு இவையாவும் போதாதென எண்ணிக் கொள்வோம். அவ்வாறாயின் பெடரல் காப்பு அதையே அதிகம் செய்யலாம். ஆனால் எவ்வளவுதான் பெருக்க நட வடிக்கைகளினாலும் பாதுகாப்பான வட்டி வீதத்தினைப் பூச்சிய தளத்திற் குக் குறைக்க முடியாது. இத்துடன் பாதுகாப்பான சொத்துக்களின் பூச்சிய தளம் ஆபத்தான முதலீட்டு வீதங்களை அவற்றின் 5 சத வீத தளத்திற்கு மட்டும் கீழிறக்கலாமேயொழிய அதற்கப்பாற் கீழிறக்க முடியாத நிலைமையாயிருக்கலாம். அவ்வாறாயின் வேலை நிறைவினைப் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய பெரிய அளவில் தற்போதைய வேலை வளங்கும் முதலீட்டு வீதத்தினை இனிமையாக்கத் தேவையான விகிதத்தின் மேலதிகக் குறைவினை ஓரிடத்தில் ஒட்டிக் கொள்ளும் 5 சதவீத தளம் தடுக்குமென்பது நினைக்கத் தக்கதொன்றாகும்.

ஆகையினால் முதலீட்டைத் தூண்டக்கூடிய சம்பிரதாய சாதனங்கள் வேலை நிறைவினைப் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவந்து எமது திடநம்பிக்கையான நவீனப் பழங்கொள்கை இணைப்பு சுமுகமாகவும் விரைவாகவும் முழுமையாகவும் தானே இயங்குவதற்கு அனுமதிக்கமுடியாவிடத்து ஓர் இக்கட்டு, கலப்பு முறைக்கான ஒருவகை இறுதித் தீர்ப்பு நாள், வந்து சேருமென, எண்ணலாம்.

இந்நம்பிக்கையற்ற சாத்தியம் இப்பொழுது தோன்றுவிடினும் மதிநுட்பமுள்ள ஒரு சமுதாயம் இதை மனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அம்மகிழ்வற்ற நாள்வந்தால் அதிகம் பரந்த பரிகாரத் திட்டங்கள் (கடன் ஆபத்துக்களைக் காப்புறுதி செய்தல் அல்லது துணிவு முதலினை அளிக்கக் கூடிய புது நிறுவனங்கள் போன்றவை) கற்பனைத் திறமையுடன் கண்டு பிடிக்கப்படவேண்டும்.

பணம், வட்டி, பொதுக் கொள்கை :

எமது சுருக்கமான இறுதிக் கருமம் என்னவெனில், வட்டியின் பழங் கொள்கை எவ்வாறு தற்காலப் பயன்படுதேவைத் ததுவத்துடன் பொருந்துமென்பதைத் தெரிவிப்பதாகும்.

பணத் தொகையிலேற்படும் மாற்றங்கள் வட்டிவீதத்தினைப் பாதிக்குமா ?

வேலை எப்பொழுதும் நிறைவுள்ளது எனவும், பணத்தில் மாற்றங்கள், எலலா விலைகளிலுமேற்படும் விகிதாசார மாற்றங்களான கண்டிப்பான " கணியக் கொள்கை " மூலமாகவே எப்போதும் ஏற்படுகின்றன எனவும், நீர நம்பினால், அப்போது வட்டிவீதம் பணத்துறைக் கொள்கைகளினின்றும சுதந்திரமுடையதாயிருக்கும். நடுநிலைப் பணத்தைப்பற்றிய பழமையான கருத்து குறுகிய காலத்தில் பிரயோகிக்க முடியுமென இப்போது ஒருவரும் நம்புவதில்லை. (நாங்கள் எற்கனவே பார்த்ததுபோன்று இது வொரு இரமமான நீண்டகாலச சாதனமென சில பொருளியலாளர் இன்றுங்கூட ஏற்றுக கொள்வர்.)

இரண்டாம் பகுதியில், சம்பாதித்த கொத்துக்களை வைத்திருப்பதற்கான ஒரு மாற்றுமுறை பணத்தைச் சொத்தாக வைத்திருப்பதென்பதை நாம் கண்டோம். நடைமுறையிலுள்ள தங்கள் சேமிப்பு நாடகங்களில மக்கள் எதுவித மாற்றமும் செய்யாமல், தரப்பட்ட வட்டிவீத அமைப்பினை எதிர்நோக்கும்பொழுது, தரப்பட்ட வருமானத்திலிருந்து நுகர்வதாக எண்ணிக்கொள்வோம். ஆனால் ரொக்கத்தினை வைத்திருப்பதற்கான ஆவலினை அவர்கள் குறைக்கின்றனர் என எண்ணிக்கொள்வோம். அவ்வாறுயின், அப்போதுள்ள சரக்கிருப்புகள், பத்திரங்கள், சம்பாதிக்கும் சொத்துக்களின் உரிமைகள் ஆகியவற்றிற்கு அவர்கள் விலைபேசுவர். இது முதல் மதிப்புக்களை உயர்த்துவதோடு உடனடியாக **வட்டி வீதங்களையும் குறைக்கும்** ; கூடுதலான துரித வீதத்தில் வளருமாறு முதலையும் அது முறையாக்கும். ஆனால் ஓர் உயர்ந்த முதலீட்டுக் காலத்தின் பின்னர்

மட்டுமே உண்டான முதறபொருள்களின அளவு குறிப்பிடத்தக்க முறையில் அதிகரிக்கும். சுருக்கும அரசிறைக் கைக்கோளினுல் நீக்கப்பட டாலொழிய இவையெல்லாம வேலையின உயர்தும ; அத்தோடு அலலது சம்பளஙகளையும் விலைகளையும் விரிவடையச் செய்யும்.

பெருக்க பணத்துறைக் கொள்கைகளை மேற்கொள்ளுவதினுல இதே வகையான நிகழ்ச்சித் தொடாகளை மத்திய வஙகி சிருஷ்டிக்க முடியு மென்பதை அவதானிகக்வும. (17 ஆம அத்தியாயத்திலிருநத பகிரஙகச் சந்தை நடவடிக்கைகள், சேமவீதம், கழிவுவீத மாறறஙகள் ஆகிய வற்றை ஞாபகப்படுததிக் கொள்ளவும்).

தனி நபர் சிக்கனததில மாற்றமேற்படாததன் விளைவாய் ஏறபடும இம் முதலீட்டு அதிகரிப்பினைப பழங்கொளகைக் கருததுடன் எவவாறு நாம் பொருந்தச செய்வது ? வட்டியினைக் கீழ்நோக்கி நகாத்துவதும, பொது வாகக் கடனைத் தளர்த்துவதும் வேலையையும் மெயவருவாயையும உயர்த் தும். அதனுற் பெற்ற முதலாக்கத்தினை அதிகரித்து, இவ்வாருக முதலின் தேறிய விளைதிறன் அட்டவணையில எம்மை விரைவான விகிதத்திற் கீழ்நோக்கி அனுபபுவதை ஒப்புக் கொள்வதினுல நாம் அவ்வாறு செய இறேம்.

வட்டியின் பழங்கொள்கைத் தத்துவத்தை வருமான நிர்ணயிப்புத் தத்து வத்துடன் இணைத்தல் : விமர்சனம்.

முன்னர் குறிபபிடப்பட்ட நவீனப பழஙகொள்கை இணைப்பு, தனிபபடட சிக்கனவகையும் பொதுச் சிக்கனவகையும் எவ்வாறு ஒனறையொன்று இயக்குகினறனவென்பதைக் காடடுகினறது. தனிபபடட சிக்கனம் மந்தத் தினை விளைவிதது ஒவவாத வகையில் தானுகவே அழிந்துவிடுமென இனி மேல் பயப்படத தேவையிலலை யென்பதை அது காடடுகினறது. மத்திய வங்கிக் கொள்கைகளையும் அரசிறைக் கைக்கோள்களையும இணைப்பதின் மூலம பணவீக்கமறற வேலை நிறைவின் அருகில வைகபபடும மிக நேர்மையாய நடைபெறும் முறையொன்றினை பறறிக்கூறுகினறது.

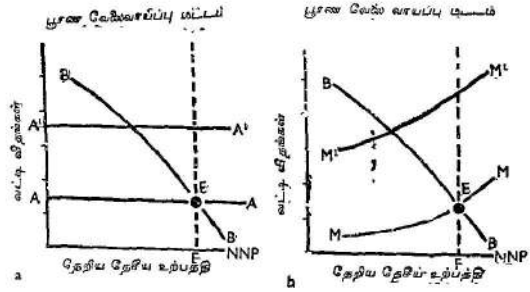
இவ்வாறு, உயர்ந்த-முதலீடு வேலை நிறைவு நிலையொன்றினை நாம விரும்பினுல, முதலீட்டினை அதிகரிப்பதற்கு மத்திய வஙகி தனது " மந் திரப பையை " உபயோகிக்கும். இயல்பாகவே, சமூகத்தின தனிப்பட்ட சிக்கன வகைகளும், அச்சமயத்தைய தொழில நுடப-எதிபார்ப்பு முத லீட்டு வகைகளும் தரபபடடு, காங்கிரஸ் ாடுசெய் அரசிறைக் கைகளினை எடுததுக் கொணடால் மட்டுமே, மத்திய வஙகியினுல் இலக்காகக் கொள்ளப் பட்ட வேலை நிறைவு மட்டதிற் தஙகியிருக்க முடியும்.

இந்த ாடு செய் அரசிறைக் கைக்கோளின் தேவைகள் என்ன ? முதலீடடினைக் கழிதது வேலைநிறைவு உறபததிக்குச் சமமாக நுகாசசி நாடடதினைக் குறைக்கக் கூடிய அளவு, பயனபடக்கூடிய வருமானங் களைப் பாதிக்கக் கூடிய அளவு வரிகளும் செலவுகளுமை சுருக்கமுடையனவா

யிருக்கவேணடும். (உயர்ந்த நுகர்ச்சியுடன் வேலை நிறைவினைச் சிருஷ்டிக்க மத்திய வங்கியும், அரசிறை அதிகாரிகளும் என்ன செய்யவேண்டுமென்பதை விபரிக்குக.)[1]

1. சுதந்திரமான அரசிறைக் கைக்கோள்களும் பணத்துறைக் கொள்கைகளும் பின்பற்றப்படுமபொழுது எனன நடைபெறும எனபதை இடைநிலை நூலகள எமகுக் காட்டும். அப்பொழுது வருமானமும்வேலையும் (சிலவேளை விலைமட்டமும்) முகியமான மாறிகளாக வரும். ஆழ்ந்து கறக விரும்பும வாசாகளின நனமைக்காக இச்சாதாரண நிகழ்ச்சியைப்பறறி அதிகம் விளகக் கொடுபபதறகு படஙகள 4a உம 4b உம சேர்கக்பட்டுள்ளன. மெய்வரு வாய மடடதிறகுச் செஙகுதடதிராக வடடிலீத மட்டஙகளின இலையிரண்டும் வைகினறன. ஒவவொரு வட்டி விதிததிறகும ஒரு மதிபபிட்ட அரசிறைக கைககோளிற்கும குறிப்பிட்ட வடடி லீததிறகுப் பொருததமாய, முதலீட்டு மட்டத்தின இறுதி நிலை விளைதிறனுல (எமது பழைய நண்பன " பெருகி "யின மூலம்) உணடாகக்படுமம வருமான மட்டம் என்ன

மாற்றுப் பணத்துறைக் கொள்கைகள்

படம் 4.

எனபதைக காடடும் BB வளைகோட்டினை இரண்டும் கொணடிருகினறன. இந்த BB வளைகோடு தெனிழைகாய்ச சாயவாயுள்ளது, ஏனெனில் குறைநத வடடி உயர்நத முதலீட்டையுடைய அது உயர வருமானத்தையடையும.

மத்தியவஙகி அதிகாரிகள தாஙகள் அடையவேண்டுமென வற்புறுத்தும் வட்டி மட்டத்தினைக் காடடுவதனமூலம் படம் 4 ஒவவொரு பணத்துறைக கொள்கையையும் சுருகுகினறது. இடைநிலையான கோடுகள் எலலாவறறினுள்ளும் (AA, A' A' .....) BB இனால எண்ணிக் கொளளப்படும் அரசிறைக கைககோள் தரபபடடவுடன் வேலைநிறைவு இடமான E இககு எமமை ஒரேயொரு கோடே கொணடுவரும்.

படம 4b உம ஒரேவிடயதததையே காட்டுகினறது. ஆனால ஒவவொரு மாறுபட்ட பணத்துறைக் கொள்கையும் நிலையான பணமட்டத்தினைச் சரியாகசும் நோக்கில வெளியிடப்படுகின்றன வெனும் ஊகததிலேயே இவ்வாறு காடடபபடுகின்றது. இவ்வாறு, MM இனால காட்டப்படுவதை விட மதிய வங்கியினுறை சிருடிகக்பட்ட குறைநத மொதத பணத்தையே M'M' காட்டுகினறது. இவ்வையான ஒவ்வொரு " சம-மொததப்-பணம் " வளைகோடுகளும் மேல நோகிச் சாயவாயுள்ளன. ஏன ? ஏனெனில் உயாந்த வருமானஙகள், பேரஙகளுக்காக அதிக பணம் வேண்டுகின்றன. அவ்வாறு நடைபெறுவது சுட்டுப பங்குகளின விலைவுகளைக குறைந்த பேரம் பேசுவதறகுக குறைந்த பணத்தையே மீதமாக்குகினறது. வேலை நிறைவு குறிக

அனுபந்தம்: பின்னிணைப்பின் சுருக்கம்.

1. பணக்காரக் கடன் ஈவோரின் பேரசக்தியின் தயவில் ஏழை நங்கியிருப்பதாகக் கருதக்கூடிய நிறைவில் போட்டிச்சந்தைகளில் நுகர்ச்சிக் கடன் பேரங்கள் நிகழ்வதினை, வட்டியின் விமர்சகர் மனத்தில் எண்ணியிருக்கக் கூடும். அரிஸ்டாட்டிலைப் போன்ற தத்துவ ஞானிகள் முயல்களின் அல்லது புளிச்சத்தின் பிரதியுற்பத்திச் சக்தியினை நாணயங்கள் கொண்டிருக்கவில்லை யென்பதையுணர்ந்து, வட்டிசெலுத்தலும், வட்டி பெறுதலும் ஆதியே கருத்திலே ஏதோ ஓர் அடிப்படைத்தவறு உண்டு என்பதையே இது குறிக்குமென எண்ணினர்.

இன்று போட்டிக் கடன் சந்தைகளில் ஏழை மனிதன் நுழையமுடியாதென்பதைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி மேலதிக கடுமவட்டி அறவிடுவதற்கு எவரும் ஆதரவாயிரார். ஆனால் பொருளியலாளரும், தத்துவ ஞானிகளும் இன்றைய நாளைய வட்டிக்கு மிகவும் அடிப்படையான தொழில் நுட்ப அம்சம் முதலின் தேறிய வினைதிறனுகுமென ஒப்புக்கொள்வர். நீர் எனக்குப் பணம் இரவலாகத் தரும்பொழுது, நிலம், இயந்திரங்கள், பத்திரங்கள், சரக்கிருப்புக்கள் அல்லது வளமான முயல்களில் முதலீடு செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை நீர் விட்டுவிடுகிறீர் என அவர்கள் உணர்ந்துனர்—வட்டியைக் கொண்டு சுமாராய அளக்கக்கூடிய சந்தாப்பங்களினை இழந்துவிடுகிறீர். கலப்புப் பொருளாதார முறையொன்றில் விலை நிர்ணயிப்பதில், பொருளாதார நடத்தை சம்பந்தமான நன்னெறிப் பிரச்சினைகளெல்லாம் எஞ்சியிருந்தாலும், வட்டித் தத்துவம் தானுகவே முற்றும் புதிதான பிரச்சினைகளைப் புகுத்துவதில்லை.

2. நுகர்ச்சிக் கடன்கள் இன்று சிறிதளவே முக்கியத்துவம் உடையனவாயினும், சமுதாயம் நுகர்வதைவிடச் சேகரிக்கும் முதலை எவ்வளவிற்குச் சேகரிக்கும் என்பதில் இவை ஓரளவு செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. சிக்கனம், நுகர்ச்சி விலக்கல், புலனடக்கம், பொறுத்திருத்தல், முன்னோக்கு, பொறுமையின்மை போன்ற இன்னோரன்ன அகப்பொருட் காரணங்களோடு சில,

கோளான E ஐச் சரியாக அடையக்கூடிய பணமட்டம் MM வட்டியை எவ்வாறு நிர்ணயிக்கவும்.

உயர்ந்த நூல்கள் (1) தனி மனித சிக்கனத்திலேற்படும் மாற்றங்களும், முதலீட்டின் இறுதி நிலை வினைதிறனிலேற்படும் மாற்றமங்களும் போன்று, அரசினரால் கைக்கொள்ளும் BB யின் மேல் முக்கியமாய் இயங்குகின்றதென்பதைக் காண்கின்றனர். மாறாக்கருத்தில், (2) சொக்கத்தினை வைத்திருப்பதற்கான அல்லது சொத்துக்களின் சரியான நிர்ணயத்திற்கான விருப்புச் சம்பந்தமான மக்களின் நிர்மைவிருப்பங்களில் மாற்றங்கள் செல்வது போன்று, பணத்துறை சாதக கொள்கையும், கடன் நிர்வாகக் கொள்கையும் AA ஐ அல்லது MM ஐ நகாதத முகியமாக இயங்குகின்றன என்பதையும் காண்கின்றனர். ஸ. வ. ஹரால்டின் "பணத்துறைத் தத்துவமும் அரசினரைக் கைக்கொள்ளும்" என்றும் நூலினைப் பார்க்கவும். (மக்ரோ-ஹில், நியூயோர்க், 1949), அத்தியாயம் 4, கெயின்சினையது "பொதுத் தத்துவத்தின் தெளிவான இவ்விளக்கத்தினை முதன் முதலில் நான்பெற்பட்டை சேர்ந்த ஜேர். ஆர். ஹிக்ஸ் தந்தார்.

தனிமனிதன் கடன் வாங்குதல், தேறிய வினைதிறனைத் தருகின்ற நீண்ட ஆயுளையுடைய திட்டங்களிலே முதலீடு செய்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தின் தொழில நுட்ப உண்மையுடன் கலந்து இயங்குகின்றது. இவ்வாறு, வட்டி வீதங்களின் நீண்ட கால நடத்தையினை நிர்ணயிப்பதில் கத்தரிக்கோலின் இரண்டு அலகுகளும் முக்கியமானவையாகும்: தனிப்பட்டதும் சமூக சிக்கனமுமான அலகும், அதனோடு கலந்தியங்கும் அலகான முதலின் வெளித் தோற்ற தேறிய வினைதிறனும் அவையாகும்.

3. தனிப்பட்ட இலாபத்திற்காக நடத்தப்படாத திட்டமிட்ட ஓர் அரசுங்கூட, இப்போதைய நுகாச்சித் தேவைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டபின், இன்றிருக்கும் திரவிய சாதனங்களின மிகச் சிறந்த உபயோகத்தினை, பல சாத்தியமான முதலீட்டுத் திட்டங்களுள் எது குறிபபதாக அமையும் என்பதினை, நிாணயிப்பதற்காக (வடிகட்டியாய் உதவுதற்காக) வட்டி வீதம் போன்ற ஏதாவதொரு முறையை உபயோகிக்க வேண்டும். "புரட்சியே வருக" தலையிடாக் கொள்கை வருக—இயற்கையின் குறைந்துசெல் வினைவு விதி இன்னும் இயங்கிகொண்டேயிருக்கும்.

4. பொருளியலாளா உழைப்பு, நிலம் போன்ற முதனிலை உற்பத்திச் சாதனங்களுக்கும் முதற் பொருட்கள் போன்ற உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சாதனங்களுக்குமிடையிலான வேறுபாட்டினை கொள்கையளவில் அங்கீகரிக்கும்பொழுது, நிலவாடகையெனக் கூறப்படும் அநேகமானவை பிறிதெருநோகில வட்டியெனப் பார்க்கப்படலாம், என்பதையும் உணர்கின்றனர். இயந்திரங்களைப் போன்று நிலமும் கழிவு செய்யும் முறையின மூலம் எல்லா எதிர்கால வினைவுகளையும் முதலாக்கம் செய்கின்ற போட்டிச் சநதையிலுல் விலைகுறிப்பொன்று கொடுக்கப்படும். இதனால அந்நிலத்தின் வாடகை அதை வாங்குவதறகு அவர் செய்த செலவின் வட்டியைப் போனறே அதன் உரிமையாளருகுத் தோன்றும். இயந்திரங்களை வாங்குவதில் அவர் செய்த செலவில் அவர் பெறும் வட்டியிலிருந்தும் இது அவ்வளவு வேறுபடடதல்ல. ஒவ்வொரு பொருளும் அது எவ்வாறு பெயரிடப்பட்டபொழுதிலும், தேசிய வருமானக் கணக்கீடுகளில் சரியாக **ஒரு முறையே** கணக்கிடப்படவேண்டும் என்பதை நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ள, புள்ளிவிபர வல்லுனர் மிகவும் கவனமெடுப்பர்.

5. நிச்சயமின்மையும் தொழில் நுட்பப் புதுமைமாற்றங்களும் சம்பந்தபபடாத சமயங்களில் சமூகம் மேனமேலும் முதலினைத் திரட்டுவதற்கு உறுதியாயிருந்தால் குறைந்துசெல் வினைவுகள் இறுதியாக முதலின், தேறிய வினைதிறனையும் வட்டி வீதத்தினையும் பூச்சியத்தை நோக்கி வரையறையினறிக் கீழ் நோக்கித் தள்ளும். உண்மை—வழ்வு நிலைகளான பாரியநிச்சயமின்மைகளின் அபாயமற்ற கடன்களின் பூச்சிய வினைவுத் தளததைவிட, அபாயகரமான வினைவின் தளம் கணிசமான அளவு உயர்ந்திருக்கக்கூடிய சாத்தியமுண்டு. எனவே, வேலையினை உயர்வாயும், நிறைவாயும் வைத்திருக்கத் தேவையான தொழிற்—சிருஷ்டிக்கும் முதலீட்டு

அளவினைச் சரிப்படுத்துவதில் அவர்கள் வெற்றியடைய வேண்டுமாயின் வட்டிவீதங்களினைச் சுலபமாக்குகின்ற மத்திய வங்கியின் வைதீக முறைகளுக்கு அதிகாரிகள் தூண்டு சேர்க்கவேண்டிய எதிர்கால இறுதித்தீர்ப்பு நாளொன்று வருமெனும் நம்பிக்கையற்ற சாத்தியத்தினை நாம் முற்றுக ஒதுக்கிவிட முடியாது.

6. பணத்தின் தொகையிலேற்படும் மாற்றங்கள் பெயரளவு விலைமட்டத்தினை வெறுமனே மாற்றுவதோடு, சார்பு விலைகள், வட்டி வீதங்கள், உற்பத்தி, வேலை மட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் எதுவித மாற்றமும் செய்யாமல் விட்டுவிடும் எனும் பழம் கருதுகோளில், இன்றைய உலகில்— சம்பளங்களும் வேறு விலைகளும் குறுகிய காலத்தினுள் நகராதிருப்பதோடு, நீண்ட காலத்தில் சம்பளங்கள் கீழிறங்குவதற்குக் கடினமாயிருப்பதோடு, வேலையின்மையின் அளவும் கணிசமாய் வேறுபடும் இவ்வுலகில்— கடுமையான திருத்தங்களினைச் செய்ய வேண்டிய தேவையுள்ளது. பணத்தின் அதிகரிப்புகள் (அல்லது ஆளாப்பணம் வைத்திருப்பதற்கான மக்களின விருப்பிற் குறைவுகள்) அடிக்கடி ஈட்டுப்பங்கு விலைகளினை உயர்த்தி, வட்டி வீதங்களினைக் குறைத்து, முதலீட்டினைக் கூட்டி, உண்மை வருமானங்களை அல்லது பணவருமானங்களை அல்லது இருவகையையும் விரிவடையச் செய்யும்.

7. ஆனால், தகாத பணவீக்கமின்றி நிலையான உயர்தொழில் மட்டங்களினைப் பாதுகாக்கக்கூடிய வகையில் மத்திய வங்கிக் கொள்கைகளும், அரசிறைக் கைக்கோள்களும் இணைந்து செயலாற்றமுடியுமெனும் நவீனப் பழங்கொள்கைக் கருதுகோளினை நாம் செய்தால், பழைய ஆராய்ச்சியை உபயோகமான முறையில் உபயோகப்படுத்தலாம். (இவ்வாறு கூறப்போனால் விரும்பப்படும் முதலீட்டு மட்டத்திற்கு மத்தியவங்கி வட்டியினை வைக்கும். தேவைப்படும் சிக்கனத்தைப் பலமாக்குவதற்கு அரசிறை அதிகாரிகள் வரிகளையும், செலவினங்களையும் அணிப்படுத்துவர். இயல்பாகவே இரு கொள்கைகளும் **ஒரே காலத்தில்** செலுத்தப்படவேண்டும்.)

ஆராய்வுக்கான வினாக்கள் :

1. புரட்டஸ்தாந்து, கத்தோலிக்க, யூத மத தாபனங்கள் இன்று உள்ளூர் வணக்கதலங்களைக் கட்டுவதற்காக ஈடு அடகுவைக்கின்றன. ஏதாவது மேலதிக நிதிகளிருந்தால் அவர்கள் ஒப்பந்தங்களில் முதலீடு செயகின்றனர்; அல்லது ஆங்கில திருச்சபையைப்போன்று சாதாரண சரக்கிருப்புக்களில் முதலீடு செய்கின்றனர். "அளவிற்கு மீறிய வட்டியெடுக்கும்" பழக்கத்திலிருந்து இதை அவர்கள் எவ்வாறு நன்னெறி முறையில் வேறுபடுத்துவர் ?

2. இரு சமூகங்கள் ஒரே வகையான தொழில்நுட்ப உற்பத்திச் செயல்களினைக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை சரித்திரத்தில் வேறுபட்ட வட்டி விதி முறைகளினை என் காட்டவேண்டும் ?

3. "வட்டிவீதம் சுரண்டலுக்கான மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் வழி யாகும்". ஆராய்க.

4. உயர்ந்த வட்டிவீதங்கள் என் முதலீட்டுத் தேவைகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களைத் தருக.

5. வட்டிக்கு உயர்ந்த M என்ன செய்யும்? ஏன்? உயர்ந்த வரு மானம் யாது செய்யும? சுதந்திரமான பணத்துறைக் கொள்கைகளும் அரசிறைக் கைக்கோள்களும் என் வேலை நிறைவினுக்கு இட்டுச் செல்ல வேண்டியதில்லை என்பதனை விளக்குக. மாறுபடும் அரசிறைக் கைக்கோள் களின காரணமாய் வேலை நிறைவுடன் ஒத்துப் போகக்கூடிய ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முதலீட்டு வீதங்கள் உள்ளன என்பதைக் காட்டுக.

6. கீழ்வரும் கருத்துக்களின் நீர் விளங்கியவாறு விபரிக்குக :

நுகர்ச்சி விலக்குதல் அல்லது புலனடக்கம், பொறுமையின்மை, காத்திருத்தல்

முதலீடு செய்வதற்கான சந்தர்ப்பம்.
நுகர்ச்சிக் கடனீவு.
வட்டிவிகிதமும் திட்டமிடுதலும்.
நிசயமின்மை.
பொதுக் கொள்கையும முதல் வளர்ச்சியும்.
நவீனப் பழங் கொள்கை இணைப்பு.

முப்பதாம் அத்தியாயம்

இலாபமும், தூண்டல்களும்

உலகம் எப்பொழுதும் தன்னல உணர்ச்சியினுலேயே செயற்படும். இதைத் தடைசெய்யக்கூடாது. கயவரிடத்துக் காணும் தன்னலத்தை நல்லவர்களு டையதோடு இணைக்கப்பார்க்க வேண்டும்—

சாமுவேல் பட்லர்

சம்பளம், வட்டி வாடகை என்பவற்றைவிட பொருளியலறிஞர் வேறு மொரு நாலாவது இனத்தைச் சேர்ந்த வருமானத்தைப்பற்றிப் பேசுவர். இதுவே இலாபம். தொழிலாளர் செய்யும் தொழிலுக்கான கூலியே சம்பளம் ; முதலாளி போட்ட முதலுக்குரிய வருமானமே வட்டி. நிலத்துக் குரிய வருமானமே வாடகை. அப்போது இலாபம் எதனுடைய வருமானம்? பொருளியலாளர் கூறும் விடை சிக்கலானது.

" இலாபம் " என்ற சொல்லுக்கு வெவ்வேறு பாடையில் வெவ்வேறு பொருள் கூறப்படலாம். இந்தப் பலவகைப்பட்ட பொருள்களையும் பொருளியலறிஞர் ஆராய்ந்து, தீவிரதுணிவு, நிச்சயமின்மை, ஏகபோக உரிமை, தூண்டல்கள் என்பவற்றோடு இலாபத்தைத் தொடர்பு படுத்தியுள்ளனர்.

முதலிலே நாம் இலாபம் சம்பந்தமான முக்கியகருத்துக்களை ஆராய் வோம். சாதாரணமாக வழங்கப்படும் இலாப இலக்கங்கள் இந்த முக்கிய கருத்துக்களோடு ஒத்திருக்கமாட்டா. பின்னர் இலாபம் பற்றிய முக்கியமான கருத்துக்களை ஆராய்நதபின்னர் இந்த அத்தியாயத்தை இலாபநட்டம் பற்றிய ஆராச்சியோடு முடிப்போம். அந்த ஆராய்ச்சியிலே இலாபநட்டம், சமூகத்தின் என்ன, எப்படி, யாருக்கு எனற பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் சநதை விலைநிர்ணயிக்கும் விடயத்தில் என்ன பங்கை மேற்கொள்ளுகிற தெனபதைக் குறிப்பிடுவோம்.

இலாபப் புள்ளியியல்.

ஐக்கிய நாடுகளின் வர்த்தகப் பகுதிப்புள்ளியியலாளர் அல்லது அமெரிக்க வர்த்தக இலாகாப்புள்ளியியலாளர் இலாபங்கள் சம்பந்தமான விபரங் களை பத்திரிகைக்காரருக்குக் கொடுக்கும்போது அவர் கூறும் விடயங் களின பொருள் என்ன ? முதலாவது அவர் கம்பெனியின் உழைபபைக் குறிப்பிடுகிறார். இவை பங்குலாபமாக விநியோகிக்கப்படலாம் ; அல்லது விநியோகியாமல் வைத்திருக்கும் இலாபமாயிருக்கலாம். (சில சந்தர்ப் பங்களிலே கம்பெனியின் இலாபவரியைச் சேர்த்துக் கொள்வார். சில சந்தர்ப் பங்களிலே சேர்க்கமாட்டார். விலை மட்டம் மாறினால் பொருள்களின் மதிப்பு மாறும் என்ற காரணத்தால் கம்பெனி இலாபங்களைச்" சரிபண்ணு "

31—CP 680 (5/67)

வார். எனவே பிரசுரிக்கப்பட்ட புள்ளிவிபரங்களைப் பயன்படுத்தும் விடயத்தில் கவனமாயிருக்கவேண்டும்.) இரண்டாவது வகையில் மற்றெருரு தினிசான இலாபத்தையும் குறிப்பிடுவார். இது கம்பெனியாகச் சேராதவர்கள் பெறும் இலாபம். (இதில விவசாயிகள், தாமாக வேலை உண்டாக்கிச் செய்வோர், வைத்தியர், பங்காளிகள், முதலானோர் உளர்).

இவ்வாறு கம்பெனி இலாபம், கம்பெனியாய்ச் சேராதோர் இலாபம் என் பவற்றைப்பற்றிய இலக்கம் அவருக்கு எவ்வாறு கிடைத்ததென்று நாம் அறிந்தோம். கம்பெனியின் விற்பனை வருமானத்திலிருந்து அவர் செல வைக் கழித்தார் : தளவாடங்களுகான செலவு, தொழிலாளரின் சம்பளம், உறுதிப்பதிரத்தின் மூலம் வளரும் வட்டி, நிலவாடகை முதலியன போனற செலவுகள் போக மிஞ்சியதே வருமானம்.

முதலாவது கருத்து : சாதனங்களில் அடங்கிய வருவாயே இலாபம்.

புள்ளி இயலாளர் கொடுக்கும் இலாபங்கள் பொருளியலறிஞருக்கு எல்லாம கூழாம் பாணியாகத தோன்றும். இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இலாபத்திலே ஒரு பகுதியாவது, கம்பெனிச் சொந்தக்காரரின் சாதனங் களாலுண்டாகும் வருவாயாகும். ஒரு பகுதி கம்பெனிச் சொந்தக்காரர் உதவிய தொழிலுக்குரிய வருவாயாகும். அதாவது விவசாயி, அவருடைய குடுமபம், வைதத்தியர், பங்காளிகள், நிாவாகிகள், இவர்களே சில சமயம் பங்குதாரராயிருப்பர். ஒரு பகுதி இயற்கை வளத்தின் சொந்தக்காரருக் குரிய வாடகையாயிருக்கும். ஒரு பகுதி சொந்தக்காரரின் முதல் மீதுள்ள வட்டியாயிருககும்.

இதிலிருநது இலாபத்தின் முதற் கொள்கையை அறியலாம். சாதாரண மாக இலாபமென்று சொல்லப்படுவதிலே பெரும் பகுதி வட்டியும், வாடகை யும் சம்பளமுமாகும். அடங்கிய வட்டி, அடங்கிய வாடகை, அடங்கிய சம்பளம் என்றெல்லாம் பொருளியலாளர் இந்த வகையான இலாபத்துக்குப் பெயர் கொடுப்பா. அதாவது சாதனங்களின் உழைப்பு இலாபமாகும்.

இரண்டாவது கருத்து : முயற்சி, தாளுக ஒன்றை ஆரம்பித்தல், என் பவற்றுக்கான வருவாயே இலாபம் என்றபடி.

நாம் நிறை போட்டியுள்ள ஓர் உலகத்திலே வாழ்கிறோம் என்று வைத் துக் கொள்வோம். அஙகே வருங்கால நிலையை முன்கூட்டியே நாம் நன்கு அறிந்துகொள்ளலாம். நடைமுறையிலுள்ள நிகழ்ச்சிகளுக்கு எவ்வித மாற்றமும உணடாகமாட்டாது. அப்போது பொருளியலாளர் " இனி இலாப மெனபது இருககமாட்டாது " எனறு சொல்லுவார். இதுதான் அவர் கருதும் பொருள்.

புளளியியலாளர் பதிதிரிகைகட்கு இலாபக் கணக்குகளைச் சொல்லுவார். ஆனால இந்த இலட்சியபூாவமான சமநிலை நிலைமைகளிலே சொந்தக் காரா வழஙகிய தொழில், சொத்து என்பவறறின் உள்ளடங்கிய வருமானம் குறிப்பிடப்பட்ட இலாபம் முழுவதையும் விழுங்கியிருக்கும. என் ? சொந்

தக்காரர் தமது சொந்த முயற்சியிலேயே அவற்றைப் பயன்படுத்தி இலாபம் பெறமுடியாவிட்டால் அந்தச் சாதனங்களைச் சந்தையிலே வாடகைக்கு விட்டுவிடுவர். அத்துடன் முன்னர் தமது தொழிற் சக்தியையும் சொத்துக்களையும் வாடகைக்கு விட்டவர்கள், இனி அவ்வாறு செய்யாது இலாபம் பெறலாமென்ற எண்ணத்தால் தாமே அவற்றைப் பயன் படுத்திச் சொந்த முயற்சியிலீடுபடுவர்.

இவ்வாறு பல போட்டியாளர் கட்டுப்பாடின்றிச் சுதந்திரமாக வியாபாரத்திலீடுபட்டால், மாறுநிலையிலும், எல்லாவிடயங்களையும் முன்னேறியே அறிந்திருக்கக்கூடியதுமான ஒரு நிலையிலும், விலை, செலவு நிலைக்கு இறங்கி, போட்டிச் சம்பளம், வட்டி, வாடகை என்பவற்றுக்கு மேலேயுள்ள இலாபமெல்லாவற்றையும் இல்லாமற்செய்துவிடும்.[1]

ஆனால் இத்தகைய கற்பனை உலகிலே நாம் இருப்பதில்லை. அவ்வாறிருக்கவும் முடியாது. நிசவாழ்வில் யாராவது ஒருவர் நிர்வாகத் தலைவராயிருக்க வேண்டும். இருந்து ஒரு தொழில் முயறசியை எவ்வாறு நடத்தவேண்டுமென நிச்சயிக்க வேண்டும்; போட்டி ஒரு போதும் சரியான நிறை போட்டியாயிருக்க மாட்டாது. வருங்காலத்திலே சப்பாத்து நாடா கிராக்கியிருக்குமா, கோதுமையின் விலை எவ்வாறிருக்குமோ என்பதை ஆராய்ச்சி செய்ய ஒருவர் இருக்கவேண்டும். நாமிருக்கும் இந்த உலகிலே புதியதோர் எந்திரததைக் கண்டுபிடிக்கக்கூடிய மனிதர் இருக்கவே செய்வர். அதனால் புதியதொரு தொழிலை ஆரம்பித்துப் புதிய பொருளை உற்பத்தி செய்யலாம். இவ்வாறு புதிய கண்டுபிடிப்பைக் காண்பவரை முயற்சியாளர் என்று கூறுவோம். இவர் வேறு; நடைமுறை முயற்சியை நடத்தும் நிர்வாகி வேறு நிர்வாகிக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத்தை இலாபம் எனப் பல பொருளியலாளர் கருதுவதில்லை. ஹார்வாட்டைச் சேர்ந்த ஜோசப் ஷும்பீட்டர் இந்த வகையைச் சேர்ந்தவரே. நிர்வாகியின் சம்பளம் சம்பளமாகவே கருதப்படுகிறது. அது அடங்கிய சம்பளமாயிருக்கலாம்; வெளிப்படையான சம்பளமாயிருக்கலாம். திறமையுள்ள நிர்வாகிகளுக்குச் சந்தையிலே நல்ல சம்பளமுண்டு. புதியன கண்டுபிடிப்போரும், முயற்சியாளரும் பெறும் வருவாயே இலாபமெனக் கொள்ளப்படுகிறது.

அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னிருந்த நிலைமையிலும் பார்க்க இப்போதுள்ள நிலைமையிலே இந்த வேறுபாட்டை உணர்ந்துகொள்வது இலேசாகும். ஒரு வீதத்துக்குக் குறைவாகப் பங்குள்ள நிர்வாகிகள் பெரிய கம்பெனிகளின் நிருவாகியாயிருக்கிறார்கள். இவர்கள் நிர்வாகத்தை நடத்தினாலும் மற்றவர்களைப்போலவே சம்பளம் பெறுகிறார்கள். இத்தகைய தொழிற்றிறமை வேறு தொழிற்றிறமைகளைப் போன்றதே. கணக்கு வைத்தல், உற்பத்தி முறையை மேற்பார்வை செயதல் போன்ற தொழிற்றிறமை

[1]. மக்கள் சொந்த வியாபாரத்தை நடத்த முற்பட்டால், அடங்கிய சம்பளத்தைக் குறைவாகக் கொள்ள விரும்புவர். மகளை மற்றவர்களிடம் வேலைவாங்கவும் நிர்வாகப் பொறுப்பை வேறுகவும் விரும்பாவிட்டால நிர்வாகச் சமபளம் உயர்வாயிருக்கவேண்டும்.

போன்றதே அதுவும். இத்தகைய திறமை உடையோர் சந்தையிலே வாங்கப்படுகின்றனர். மற்றும் சாதனங்களைப் போல அவர்கள் தமக்கு உயர்ந்த சம்பளம் கிடைக்கும் இடத்தையே நாடுவர்.

புதியன கண்டுபிடித்தவர் விடயம் வேறு. அவர் எப்போதும் சித்தியடையாவிட்டாலும் புதிய முயற்சிகளைச் செய்யப் பார்க்கிறார். அவரிடம் தொலையறிவு, புதியது காணும் திறன், உற்சாகம், துணிவு என்பன உண்டு. புதிய கண்டுபிடிப்புக்களைக் காணும் விஞ்ஞானி இவரல்லர். ஆனால் அவற்றை நடைமுறையிற் புகுத்துபவர் இவரே. ரேடியோ அலைகளைப் பற்றிய விஞ்ஞானக் கோட்பாட்டை அபிவிருத்தி செய்தவர் மாக்ஸ்வெல்; ஹேட்ஸ் அவற்றை ஆராய்ச்சி மூலம் கண்டுபிடித்தார். ஆனால் அவற்றை வாத்தக முறையிலே பயனபடுத்தியவர் மார்க்கோனியும் சர்னோவுமாகும். ட்ரையோட் குழாயைக் கண்டுபிடித்த டி போறஸ்ட் எனபவர் தமது கண்டுபிடிப்புக்களை வியாபாரமுறையிற பயன் படுத்தமுயன்றார். அவருடைய வியாபாரத்திலே பலர் முதலீடு செய்தனர். ஆனால் அவர் பல முறை வியாபாரமுறிவையடைந்தார். அவருடன் முதலீடு செய்தவர்கள் ஏமாற்ற மடைந்தனர்.

பலர் முயற்சி செய்யலாம்; சிலர் வெற்றி பெறுவதுண்டு. சித்திபெற்ற புதுமைகாண்போ உழைக்கும் பணமே இலாபம் என்று ஷும்பீட்டர் போன்ற பொருளியலாளர் வரைவிலக்கணம் கூறியுள்ளனர். இந்த இலாபங்கள் தற்காலிகமானவை. எனெனில் போட்டியாளர் வியாபாரத்திலே இறங்கி அவர்களை ஓட்டிவிடுகிறார்கள். புதியன கண்டுபிடித்து அதிலே இலாபம் பெறும் ஒரு பகுதியார் மறைய வேறு ஒரு பகுதியார் தோற்றுவார்கள். எனவே இத்தகைய இலாபங்கள இருந்து கொண்டேவரும்.

மூன்றுவது கருத்து: ஆபத்து, நிச்சயமின்மை, இலாபம்.

வருங்காலம் நிச்சயமானதாயிருந்தால் விவேகமுள்ள ஒரு வாலிபன் புரட்சிகரமான புதியதொரு கண்டுபிடிப்பைக்கொண்டுவர முடியாதிருக்கும். எல்லாம் முன்னேறியே தெரிந்ததாயிருக்கும். ஆபத்து, நிச்சயமின்மை என்பவறறோடு கண்டுபிடிப்பாளரின் இலாபங்களும் நெருங்கிய தொடர்புடையனவாயிருக்கின்றனவென்பது இதிலிருந்து தெரியும். உண்மையான இலாபம் முழுவதும் நிச்சயமின்மையோடு சம்பந்தமுடையதென சிக்காகோ சர்வகலாசாலையில 40 வருடமாக பொருளியலாளராயிருந்த பிராங்க் நைட் என்பவா கூறுகிறார். முந்திய பந்தியிலே ஆராயப்பட்ட புதிய கண்டுபிடிப்பாளர் இலாபம், நிச்சயமறறவகையிலுண்டாகும் இலாபத்தின் ஒரு வகையைக் காட்டுகிறது.

நைட்டின் கொள்கையைப் பினபற்றும் ஒருவரிடம் தரகர் ஒருவர், கோதுமையின் விலை எறுமென்று யூகித்து ஒரு வார இறுதியில் 10 இலட்சம டொலர் இலாபமடைந்த செய்தியைக்கூறினர். அதறகு அவர் " எதிர்காலம் பூரணமாக நிச்சயமாயிருக்குமானால், எதிர்காலத்திலே கோதுமைக்

குறைபாடிருக்குமென்ற கொள்கையை சந்தை எற்றிருக்கமாட்டாது. எனவே இந்தக் கொள்கை இலாபம் உண்டாயிருக்க மாட்டாது" எனறு கூறுவார். அல்லது கோதுமையின் விலை கூடுமென்று பந்தயம் பிடித்த ஒரு தரகரின் கதையை அவரிடம் கொண்டு செல்லவும். அதற்கு அவர் பின்வருமாறு கூறுவார் :—"இலாபங்கள் நேர்க் கணியமாகவுமிருக்கலாம்; எதிர்க்கணியமாகவுமிருக்கலாம். மக்கள் இது நடக்குமென எதிர்பார்ப் பதற்கும், உண்மையாக நடப்பதற்கும் இடையிலே நிச்சயமின்மை ஒரு பரவலை உண்டாக்குகிறது. இந்தப் பரவலிலுள்ள வேற்றுமை இலாபமாயிருக் கும் அல்லது நட்டமாயிருககும்"

இலாபம் சம்பந்தமான இலக்கங்களை ஆராயும்போது நிச்சயமினமை, அபாயம் என்பவறறை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும. கீழ்த்தரமான அபாயம் நிறைந்த கடன்பத்திரங்கள் சில, 8 சதவீத வருமானம் கொடுப் பதாகத் தோனறலாமெனவும், உயர்ந்த தரமுள்ள பாதுகாப்பான பத்திரங் களை 3 சத வீதமே வழங்குமெனவும் கடந்த அத்தியாயத்திலே கண்டோம். ஆனால் 20 கீழ்த் தரப்பத்திரங்களில் ஒன்று முதலுக்கே எதிர்வரும் வருடத்தில் ஆபத்துண்டாக்குமென்று கண்டு இந்தப் பத்திரங்களை நல்லவை என்று நீர் கருதினால் நீர் உம்மையே ஏமாற்றுவதுபோலாகும். இந்த 5 சத வீத மேலதிகலாபம், அதில் வருகிற அபாயத்துக்கு ஈடு செய்யப் போது மானதாகும்.

லொத்தர் சீட்டுகளை வாங்குவோர் நிச்சயமின்மையை எதிர்பார்த்த போதி லும், லொத்தரை நடத்துபவர்க்கு எவ்வித அபாயமுமில்லை. அவருக்கு இலாபமுண்டென்பதில் ஐயமில்லை. பெரிய காப்புதிறுக் கம்பெனி கணித பூர்வமான சம்பவ விதிகளில் நம்பிக்கைவைத்து அதனுடைய சார்பள வான ஆபத்தைக் குறைக்கலாம். எனெனில் தொகை அதிகமானால் பலவகை ஆபத்துக்களும் ஒன்றையொன்று சமன்படுத்திவிடும். ஆபத்துக் களை ஒன்றுகச் சோப்பதன் பயனாக நிச்சயமற்றதன்மையை எவ்வளவுக்கு நீக்குகிறோமோ, அவ்வளவுக்கு இலாபம் சம்பந்தமான பிரச்சினை எழ மாட்டாது. எஞ்சிய குறைந்தபட்ச ஆபத்து விடயததிலேயே அது எழக் கூடும்.

சில வருடங்களிலே மொத்த இலாபத்திலும் பார்க்க மொத்த நட்டம அதிகமாயிருக்கலாம். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலே ஆபத்தை தாங்கு வோர், தொழிலாளருக்கும், முதலாளிகட்கும், நிலச் சொந்தக்காரருக்கும், எதிர்காலம நிச்சயமாயிருந்தால் அந்தச் சாதனங்கள் உழைகக்கூடியதறகு அதிகமாகச் செலவு செய்திருப்பார்கள. வேறொரு வருடதிலே நைட் விவ ரிதத இலாபத்தின் அட்சர கணித முறையிலுளள தொகை நேர்க் கணியமானதாயிருக்கும். அதன் பயனாக உற்பத்திச் சாதனங்கள் எதிர் காலம் நிச்சயமாயிந்தால் எவ்வளவு பெறமுடியுமோ அதற்குக் குறை வாகவே பெறும். பெரியதொரு பிரச்சினை வருமாறு :— ஆபத்தை தாங்குவோர் பெரிதும் நன்னம்பிக்கைக் கோட்பாடுடையவராயிருக்கிறார்களா?

ஓர் இனமென்ற அளவிலே அவர்கள் பணத்தை இழக்கிறார்களா ? எனைச் சாதனங்களை ஊக்குவிக்கிறார்களா ? பெரும்பாலான பொருளியல் நூல்களிலே கூறியுள்ளபடி பெரிதும் சோர்வு மனப்பான்மையுடையவராயிருக்கிறார்களா ? இதன் பயனுக, ஆபத்தைத் தாங்குவதற்கு தேறிய நேர்க்கணியக் கொடுபனவாகவே இலாபங்கள் கருதப்படுகின்றனவா ? வியாபாரிகள் மொத்தத்திலே, ஆபத்தை விரும்பாதவர்போலக் காணப்படுகின்றனர். அதனால் ஆபத்தைத் தாங்குவதற்காக அவர்களுக்குச் சராசரி நேர்க்கணியமானதொரு மிகுதிப் பணத்தை அல்லது இலாபப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமெனப் பல பொருளியலாளர் நினைக்கின்றனர்.

ஆபத்து நிறைந்த தொழில்கள விடயத்திற் கொடுக்கப்படும் மிகுதிப்பண சராசரி நேர்க்கணியமாகவோ, எதிர்க்கணியமாகவோ, பூச்சியமாகவோ இருக்க வேணடுமென்பது எபபடியிருந்தாலும், இது மாத்திரம் தெளிவு. இலாபமென்பது நிச்சயமின்மையின் பயனுக உண்டாகும் விளைவு எனக் கொண்டால், அது சம்பளம், வட்டி, வாடகைபோல நாலாம் சாதனத்துக்கான பயனன்று. இலாபம் இந்தச் சாதனவருவாய்களில் ஒரு பிரிவாகும். கருநாடகமான ஒரு தொழிலில் ஒரு தொழிலாளி ஈடுபட்டிருந்தால் அவன நட்டத்தை அடைவான். முன்னெல்லாம் கண்ணுடித் தொழிலில் ஒரு வேலையை மேற்கொண்ட தொழிலாளர் அவ்வேலையை எந்திர சாதனங்களினுலே செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதும் வேலையின்றித் தவிப்பர். உண்மையில் நடைபெற்றதொரு கருமத்துக்கும், சனங்கள எதிர்பார்த்தற்குமுள்ள வித்தியாசத்தை இந்த உதாரணம் காட்டுகிறது. நிச்சயமில்லாத தன்மையினுல் நிலச் சொந்தக்காரருக்கு இலாபமும் கிடைக்கலாம், நட்டமுங் கிடைக்கலாம். அந்தப் பொருளிலிலே அவனுடைய வாடகையில் ஒரு பகுதி நேர்கணியமாயிருக்கலாம் ; எதிர்க்கணியமாயுமிருக்கலாம். பலவகைத் தொழில்களிலே முதலாளிமார் பேரஞ் செய்வதும், இதைப்போன்றதே.

" மூலதன இலாப நட்டங்கள் " நிச்சயமின்மையாலுண்டானவை. அவை மறுபடியும் உண்டாகுமென எதிர்பார்க்கமுடியாது. இவை வருமானமென்று பல நிபுணர்கள் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார். இங்கிலாந்திலே மூலதன இலாபங்களுக்கு வரி கிடையாது. இந்நாட்டில் (அமெரிக்கா) அவற்றுகு விசேட நடவடிகைகையுண்டு. ஆறுமாதமாகச் சொந்தமாயுள்ள சொத்துகள மூலம கிடைக்கும் மூலதனலாபததுகுச், சாதாரண வருமானத்துக்கு விதிக்கும் வரியிலும் அரைவாசி வரியே விதிக்கப்படும். சில சமயம் அதறகுக் குறைவாகவும் விதிக்கப்படும். எப்படியும் 25 சத வீதத்துக்கு மேல் விதிகக முடியாது. ஆனுல் மேறபடியான சாதாரண வருமானத்தின் மீது 90 சத வீதமோ அதறகுக் கூடவோ விதிக்கலாம்.

நாலாவது கருத்து : இலாபம் ஏகபோக உரிமையால் வரும் வருவாய்.

நாம் இதுவரை இலாபம் பற்றி மூன்று அபிசங்களைக் கவனித்தோம். (1) இலாபமென்பது வாடகை, சம்பளம், வட்டி என்பவற்றில் அடங்கியிருக்கிறதெனபது (2) வியாபாரத்திலே துணிச்சல் காட்டுவதாலுண்டாகும்,

ஆனால் எதிர்பாராத, புதிய மாற்றங்களுக்கான தற்காலிக வருமான மாயிருப்பது (3) மக்கள் எதிர்பார்த்த நிகழ்ச்சிக்கும், நடந்தேறிய நிகழ்ச்சிக் குமிடையில் உண்டான நிச்சயமற்ற நிலையிலுண்டானமாற்றத்தாலேற்பட்ட இலாபம். மக்கள் ஆபத்தை விரும்பாவிட்டால் நேர்க்கணியமாகத் தேறியி ருக்கும்; இதனைத் தாங்குவதற்காக நேர்க்கணியமான கட்டணம் கொடுக்க வேண்டும்.

இலாபம் சம்பந்தமாகத் தெளிவற்றதொரு கருத்தைக் கொண்டிருக்கும் ஒருவனுக்கு மேலே குறிப்பிட்டவற்றைச் சுட்டிக் காட்டினால் நீர் அவனை மயக்கமடையச் செய்வதோடு அவன் எதற்குமாறுபடுகிறான் என்பதைப் பற்றியும் தெளிவற்ற கருத்தை உண்டாக்குவீர். அவன் முதலாளி யென்பவன்; கணக்குப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கும் கொழுத்தமனிதன்; அவன் சமூகத்திலுள்ள ஏனைய மக்களைச் சுரண்டுபவன் என்ற கருத் தைக்கொண்டிருப்பான். இதுலாபம் பற்றிய நாலாவது ஒரு கருத்துக்கு இடமளிக்கிறது. அதாவது இலாபமென்பது ஏகபோக உரிமையின் பயனாகக் கிடைக்கும் ஒன்றென்பது.

கார்க் கணக்கில் அல்லது இறைச்சிக் கணக்கில் செலவிடும் ஒவ்வொரு டொலரிலும் முதலாளிக்கு நாம் மேலே காட்டிய வரைவிலக்கணங்களின் படி பெரிய இலாபம் கிடைக்குமெனச் சாதாரணமாக மக்கள் கருதுவதுபோல அவனும் கருதக்கூடும். அதில் 50 சத வீதம் ஏகபோக உரிமையாளர் கைக்கு இலாபமாகச் செல்கிறதென அவன் நினைக்கக்கூடும். ஆனால் உண்மையெப்படி யென்றால், வரிகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டபின்னர் மிஞ்சக்கூடிய கூட்டு இலாபம் கம்பெனியின் சம்பளப்பட்டியலிலும் பார்க்க 1/5 வீதத்துக்கும் குறைவானதாகும். இது தனிப்பட்டவர் மீதுள்ள வரி கொடுக்கப்படு வதற்கு முன்னுள்ளதாயுமிருக்கலாம். பின்னுள்ளதாயுமிருக்கலாம்..

பூரணப்போட்டி—புனர்வரைவிலக்கணம்.

நாம் விடயங்களை நேரடியாக இருந்த இருந்தபடி பார்ப்பதானால் பின் வரும் விடயத்தை அவதானிக்கவேண்டும்: நடைமுறை உலகத்திலே போட்டியானது பூரணமானதன்று. பொருளாதார அறிஞர் கூறிய வரை விலக்கணப்படி பூரண போட்டியெனறால் என்ன எனபதை ஆராய்வோம். ஒரு பொருளை விற்போர் இருவர் இருக்க முடியாதென்பது மாத்திரமன்று; தத்தம் பொருள்களின் சிறபபைப் பறறி இரண்டு கம்பெனிகள் ரேடியோவில் விளம்பரஞ் செய்யாமல் விடுவது மாத்திரமன்று; எந்த ஒரு கம்பெனி யாவது விற்கும் பொருளுக்கு அரைகுறையாகவாவது பதிலாய்ப் பயன் படுத்தக்கூடிய பொருள் இலலாதிருப்பது மாத்திரமன்று; ஒரு கம்பெனி தனது பொருளுக்கான விலையைப் பகிரங்கப்படுத்தி அதை அந்த விலைக்கு விறபதறகு உற்பத்தி செய்யப் பெரும்பாடுபட்டபோதிலும், பொருளாதார அறிஞர் கருத்துப்படி இதனைப் பூரணப்போட்டி என்று கூறி விடமுடியாது. இவற்றில் எல்லாமோ, சிலவோ, பூரணப் போட்டியாகா.

பூரணப்போட்டியென்றால் எந்த விற்பனையாளரும் அந்தப் பொருளின் விலை மாட்டு எவ்வித அதிகாரமும் இல்லாதிருத்தலாகும். அவருடைய தேவைக்கோடு கிடைநிலையாக இருக்கும்; அத்துடன் அஃது எல்லையற்ற நெகிழ்ச்சி யுடையதாயிருக்கும். எந்த ஓர் உற்பத்தி வளத்தின் மொத்தத் தில் எந்த ஒரு பகுதியையும் எவரும் கட்டுப்படுத்த முடியாததாயிருக்கும்.

உற்பத்திச் சாதனங்களின் விநியோகத்திலே சொந்தக்காரர்களிடையே பெரிய வித்தியாசமிருக்குமானால், பூரணமான போட்டியிற்கூட (இங்கே தனி இலாபம பூச்சியமாயிருக்கும்) பெரிய செல்வம் படைத்த அநேகமாக சோம்பேறிகளான சிறு தொகைச் செல்வர்களைச் சுற்றிப் பெருந்தொகையான சிறிய வருமானமுள்ளவர்கள் சூழ்ந்திருப்பார்கள்.

24 ஆம் அத்தியாயத்திலும் வேறு இடங்களிலும் பூரண போட்டி எனபது உண்மை உலகில் முடியாத காரியம். விவசாயிகளைத் தவிர வேனய தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள தமது விலைகளை, வாடிக்கைக்காரர் எல்லாரையும பாதிக்காமலே, கூட்டவும் குறைக்கவும் கூடும். அவர்களுடைய தேவைக கோடுகள் சறறே சரிவாயிருக்கும். விலைக்கும் இறுதி நிலை வருமானததுக்குமிடையே வித்தியாசமுணடு. சந்தைநிலைமைகள் பெரும் பாலும் நிறைவற்ற போட்டி நிலையிலிருக்கும். இது போட்டியும் ஏக போக உரிமையும கலந்த நிலை. (இத்தகைய சாவ சாதாரணமான நிலை சட்ட விரோதமானதாகவோ ஒழுக்கச் சார்பற்றதாகவோ இருக்கமுடியாது. ஆனால் போட்டி நிறைவின்மை, என்ன, எப்படி, யாருக்கு, என்பவற்றைப் பாதிககும்.)

உறபததிச் சாதனங்களின் உரிமை பற்றி ஆராயுமிடத்து இரண்டு சாதனங் களை ஒனறுபோலிருப்பதில்லையெனபதை அறிவோம். வேலையாள என்ற முறையில உமது திறமை உமது அயலவனுடைய திறமையிலும் பார்க்க வித்தியாசமுடையதே. உமது திட்டமான திறமை அமைப்புக்களை உற்பத்திச் சாதனங்களிலொனறுகக் கருதுவோமானால, நீர் அநதச் சாதனத்தின் மொத்தத்தில் அதாவது 100 வீதத்தில் ஒரு பகுதியைக் கட்டுப்படுத்து கிறீர் என்பதை ஒபபுக கொளளவேண்டும். அல்லது குறிபபிட்ட தொரு தொழில் முறையின ஏக உரிமையாளராக நீர் இருக்கலாம். அல்லது ஆறனது குறுகி ஒடுவதால் பொருத்தமான பாலமொனறை அமைப்பதற் குரிய தானம் உம்மிடம் இருக்கிறதென வைத்துக்கொள்வோம். அலலது அயோவாவில் உம்முடைய பண்ணை போலச் செழிப்பானதில்லை எனக் கொள்வோம்.

இது நிறைவற்ற போட்டியோடு எவ்வாறு முரண்படுகிறது. உம்மிலும் பாகக உமது அயலவர் சற்றேவித்தியாசமானவாதான். ஆனால் பொது வாக எல்லா வகையிலும் அவாகள உம்மைப்போலவே இருகின்றனர். உமது திறமைகளில் ஒரு பகுதியைச சந்தையில் விறகாது பதுகவைத் திருப்பதனால் சம்பளவிகிதம அதிகம் மாற்றமடையாது. இதனால் உம்மிடம் அதிக ஏகபோக உரிமை இருபபதாகக் கூறமுடியாது. ஏனெனில் உம் மிடமுள்ள உறபத்திச் சாதனம் எல்லையின்றி நெகிழகூடியது.

உமது பண்ணை விடயமும் அத்தகையதே. அதில் அரைப்பகுதியைச் செய்கை பண்ணுமல் விட்டால், தானிய விலை பாதிக்கப்படமாட்டாது. அதனால் உமது பண்ணைக்குரிய தருவிக்கப்பட்டவிலை மாறாது. உம்முடைய பண்ணை போலவேறு பண்ணையில்லையென்பதை நீரும், உமது குடும்பமும் உணர்ந்தாலும் அது அவ்வாறே நிகழும்.

உமது நிலம் செழிப்புள்ளதானால் உங்கள் சீவியத்துக்கு அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் போதும. வருமானப் பகிவில் நீர் உச்சத்திலுள்ள 2 சத வீதத்திற்கூட இருக்கலாம். பூரண போட்டியிருந்தாலும், இந்த வருவாயை எவரும் போட்டியினால் நீக்கிவிட முடியாது. கடவுள் இவ்வாறெரு நிலத்தைப் படைத்திருக்கும்வரை, அது வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டேயிருக்கும். ஆரம்பத்தில் அந்த நிலத்தை நீர் எவ்வாறு உரிமையாக்கினீர் என்பது இவ்வாதத்துக்குப் பொருந்தாது. இயற்கைப் பொருளில் அருந்தல் இருக்கும்வரை சார்பளவில் நிச்சயிக்கப்படும் வாடகையிருந்து கொண்டே வரும்.

செயற்கை அருந்தலும் இயற்கை அருந்தலும்.

உமது உற்பத்திச் சாதனங்களில் ஒன்றுக்குரிய தேவை எல்லையின்றி நெகிழ்ச்சியுடையதாயிருப்பதற்குப் பதிலாக எதிர்க்கணியமானதாயிருந்தால் அதுவேறு விடயம். (இதன் கருத்தென்னவென்பதை ஆராய்வாம். அதாவது நீர் விலையை உயர்த்தினுற்கூட ஓரளவு உமது சாதனங்களிற் கொஞ்சத்தையாவது விற்றுவிடலாம். இந்தப் பொருளிலேதான் விலையின்மீது உமக்கு ஓரளவு ஆதிக்கமுண்டு.) முக்கியமானதோர் ஆக்கவுரிமைச் சினனம் விடயத்தில் நீரே தனியுரிமையுடையவராயிருந்தால் அதன் பயனுடைமையை வரையறை செய்யுமுகமாக விலை போட்டால் அது இலாபத்தைக் கொண்டு வரும். நீர் பாடும்போது சபையிலுள்ளோர் மயங்கக்கூடியதாயிருந்தால், நீர் எவ்வளவுக்கு அதிகமாகப் பாடுகிறீரோ, அவ்வளவுக்கு உமது சங்கீதத்துக்குச் சந்தையிலே விலை குறையும். ஒரு பாலம் அமைப்பதற்குப் பொருத்தமான நிலம் உம்மிடமிருக்குமானால் அதற்கு அயலாயுள்ள நிலங்களை நீர் விற்கும் விடயத்திலே அவதானமாயிருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதை வாங்கிய அவன் உம்முடைய நிலத்தைப்போல வசதியானதொரு நிலத்தைப் பாலம் கட்டுவதற்குக் கொடுக்கக்கூடியவனாயிருப்பான். இதனால் உமது வருமானம் குறையலாம். இயற்கையாக உமக்கு அமைந்த பாலம் கட்டும் நிலம் ஏகபோக உரிமையுடையது. அதைப் பயன்படுத்தினால் டொலர் சந்தை வீழ்ந்துவிடுமென்ற காரணத்தால் நீர் அதைப் பயன்படுத்தாமல் வைத்திருக்கவேண்டும்.

இதன தாற்பரியமென்ன ? உமது சாதனத்தை எவ்வளவுக்கு விலைக்குக் கொடுக்கிறீரோ அவ்வளவுக்குச் சந்தை சீரழியும். இதை நீர் கருத்திற் கொண்டால் நல்லது ; இது எப்போதென்றால் பூரணப்போட்டியிலிருந்து போதிய அளவு விலகும் தன்மை இருக்கும்போது மேலதிகமான ஓர் அலகு உற்பத்திப் பொருளை விற்பதனால் உண்டாகும் முந்திய

அலகுகளில் உண்டாகும் நட்டத்தை எந்த ஒரு கவனமுள்ள கம்பெனியும் கணக்கிலெடுத்துக்கொள்ளும். அது அதனுடைய இறுதிநிலை வருவாயாகும். அது விலையிலும குறைவானது. எனெனில் முந்திய அலகுகளில் ஏறபட்ட நட்டததிலை இந்த இறுதிநிலை வருவாயில் நல்ல கம்பெனி கவனஞ் செலுத்தும். உமது விடயமும் அப்படியே. எனெனில் நீர் உற்பத்திச் சாதனமுடையவர். நீரும் மேலதிக வருமானமான இறுதிநிலைவருமானததிலே கருததுடையவர். உமது சாதனமெல்லாவற்றையும் சநதையில் போடாது வைத்திருக்க மாட்டீர். அப்படிச் செய்தால உமககு ஒருவகை வருமானமும கிடையாது. சாதனத்தை அதிகமாகப் போட்டால் அது இலவசப் பொருளாகி வருமானம் கொணடு வரமாட்டாது. அரை குறை ஏகபோக உரிமையாளராக, அல்லது நிறைவில போட்டியாளராக இருககும் நீர் என்னசெய்வீர் ? உமது சேவையில் இறுதி நிலை வருவாயைப் பூச்சியததுக்குக் கொண்டு வரக்கூடிய அளவு பொருளை வைததுக்கொளவீர்[1].

நமது கொள்கை இது : நிறைவில் போட்டியிலே சாதன சப்பிளையை வரையறை செய்வது இலாபததைத் தரக்கூடியதாயிருக்கும். வரைவிலக் கணப்படி இயறகையான அருந்தலைப்போக்குவதற்கு ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது. நிறைவில் போட்டியில இயற்கையருந்தலோடு செயற்கையருந்தலுந் தோன்றுகிறது.

" செயற்கையருந்தலின் " விளைவு ஏகபோக உரிமை வருமானம்.

எனவே ஏகபோக உரிமை வருமானம் என்ற நாலாவது இலாபம், பொருளியல நூல்களிலே பின்வருமாறு வருணிக்கப்படுகிறது. செயற்கை அருந்தலினால் உண்டாகும் வருவாய் இலாபத்தின் ஒரு பகுதியாகும். இந்த வருவாய் வாடகை, சம்பளம், வட்டி என்ற வடிவத்தில் வரும். இது சாதனத்தின் தன்மையில் தங்கியிருககிறது. குறிப்பிட்ட நிலைமையைச் சமாளிப்பதறகு ஏற்படுத்தப்பட்ட உடன்படிக்கைத் தொடர்பிலுந் தங்கியுளளது. (உதாரணமாக முதலீடு செய்பவன பாலம் அமைப்பதற்குத் தகுதிவாய்ந்த அந்த நிலத்தை ஏகபோக உரிமையால் உழைக்கக்கூடிய சகதிக்குரிய மூலதனப் பெறுமதி முழுவதையுங் கொடுத்து வாங்குவான். அவனுக்கு வரும் வருமானம் வட்டியாகக் கருதப்படும்.) எனவே ஏகபோக உரிமை வருமானஙகள், சம்பளம், வட்டி, வாடகை என்பவற்றோடு இணைந்திருக்கின்றன.

[1]. இந்தச் சேவையை நிறைவேற்றுவதில் உமக்கு அசௌகரியமிருக்கலாம். அல்லது வேறு சநதையில அந்தச் சேவையை விலைப்படுத்தச சந்தர்ப்பமிருக்கலாம். பாலம் அமைக்கக் கூடிய நிலத்திலே தானியம் பயிரிடுவதுபோல. இததகைய சநதர்ப்பத்திலே நீர் இறுதிநிலை வருவாயைப் பூச்சியததுக்குச் சமனாகாமல் குறிப்பிட்டதோர் இறுதிநிலைச் செலவுக்குச் சமனாக்குவீர்.

இலாபம் பற்றிய ஒழுக்கச் சார்பான கருத்து.

பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்தை ஆராய்ந்தால் அது பெரும்பாலும் இலாபம் என்ற கொள்கைக்கு மாறுனதாகவே காணப்படும். சமீபத்திலே ஒரு விஞ்ஞானி சில வியாபாரிகளைச் சந்தித்து "நீங்கள் இலாபத்தை உச்சமாக்கப் பார்க்கிறீர்களா" என்று கேட்டான். இதை எல்லாரும் மறுத்தனர். ஏனெனில் இலாபம் ஈட்டவிரும்புபவன் ஒரு லோபி என்ற எண்ணமும், அவன் மகளைச் சூறையாடுபவன் என்ற எண்ணமும் மனத்தில் இருந்ததாகத் தெரிந்தது. அந்த விஞ்ஞானி அதே வியாபாரிகளைப் பின்வருமாறு கேட்டான் "அவர்களுடைய தறபோதைய விலைக் கொள்கைகளில் பிற்காலத்தில் ஏதாவது உங்களுக்கு நன்மையளக்கக்கூடிய மாற்றம் யோசிக்கப்பட்டிருக்கிறதா" இதற்கு அவர்கள் தாம் அவ்வாறு இப்போ செய்து வருவதாகவும், இனிமேல் செய்யப்போவதாகவும் கூறினர்.

இலாப நட்டமுறையை நாங்கள் ஆராயலாம்.

"இலாபமுறை" என்று ஒன்றைப்பற்றிப் பேசுவது மயக்கந்தருவதாகும். தொழிற்றிறமையைத் தூண்டும் சாதனம் இலாபம். திறமையற்ற முறைகளைப் பயன்படுத்துவோர்க்கு வழங்கப்படும் தண்டனை நட்டமே. பணத்தைச் செலவு செய்யவிரும்பும் நுகர்வோர் விரும்பாத வழிகளில் வளங்களைப் பயன்படுத்துவோர் பெறும் தண்டனையுமதுவே.

சட்டம், வழக்கம் என்ற அமைப்புக்குள்ளே—(இங்கே சீனியில் மணலைக் கலப்பது சட்டவிரோதமானதும், வழக்கமற்றதுமாகும்) இலாபத்தை நாடுவதெனருலென்ன? வியாபாரி தனனிடமுள்ள வளங்களுக்கு ஈடாகப் பெறக்கூடிய அத்தனையும் பெறமுயல்தலே. ஒரு தொழிலாளி தனது தொழிலை மாற்றுகிறான்; அல்லது வேறு வாய்ப்பான தொழிற் சங்கத்திலே சேர்கிறான். அவனின் நோக்கம் இலாபம் பெறுவதே. போட்டி நிறைபோட்டியாயிருந்தால் மேலதிக இலாபம பெறச் செய்யும் முயறசியெல்லாம் அனர்த்தமாய் முடியும். எவ்வளவு வேகமாய் ஓடினலும நின்ற இடதிலேயே நிற்கவேண்டிவரும். இது புதிராயிருகக்லாம. ஆனல் உண்மையே.

போட்டியில் இலாபம் இல்லாமற் போனல், வியாபாரியின் நிலம், திறமை முயற்சி, முதல் எல்லாவற்றுக்கும் எவ்வித பிரதிபலனும் கிடைக்க மாட்டாதா? இல்லை; அப்படியன்று; நிறைபோட்டியிறகூட அவனுடைய சாதனங்கள் வருவாயையும், வட்டியையும், வாடகையையும் கொண்டுவரும். உயர்வு தாழ்வான சாதன உடைமையால் உண்டாகும் பணவருமானத்தின் பங்கீட்டில் தீவிரமான சமமற்ற தன்மையிருப்பதையே இலாபத்தின்மாட்டு மக்களுக்கிருக்கும் வெறுப்புக் காட்டுகிறது. போட்டி முறையின் பயனுக உண்டாகும் குறைபாடுகளால் வரும் இலாபத்துக்கெதிராக உண்டாகும் வெறுப்புவேறு என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இலாபத்தை அளக்கமுடியாது.

இந்த நாலு வகை இலாபங்கள் எத்துணைப் பெரியன ? இலாபமொத்தத் தில் இத்தனை கோடி டொலர் சம்பளததில் அடங்கும் , இத்தனை கோடி வாடகை எஞ்சியதில் இததனை முயற்சியாளனின் இலாபம், இத்தனை எதிர் வரும் நிச்சயமின்மைக்காக ஒதுக்கபபட்ட தொகையென்றெல்லாம் சொல்வது, பொருத்தமுடையது. சாதன வருமானங்களை இரண்டு பிரிவாய்ப் பிரிப் பது நனறு (1) செயறகை அருந்தலின் பயனுய் உணடாவது (2) இயற்கை அருநதலின பயனுய் உண்டாகும் போட்டி வாடகை வருமானம்.

ஆனல் இதைத் திட்டவட்டமாக வரையறுக்க முடியாது. அப்படிச் செய் தாலும் அதனுற கிடைக்கும் இலாபமென்ன ? காங்கிரஸ் சட்ட விரோதமாக உண்டாக்கப்பட்ட அருந்தல் நிலைமை ஒவ்வொன்றையும் கண்டுபிடிக்க முடியுமானல் அது வளங்களை நலல முறையிற பயன்படுத்தமுடியுமென்று சில சீர்திருத்த வாதிகள கூறுவர்[1]. தன முயற்சியாலுண்டான தற்காலி கமான இலாபங்களைக் கண்டுபிடிக்கமுடியுமானல், அவர்கள்மீது அதிக வரி விதிக்கலாமெனச் சிலர் கூறகூடும். மூலதன வருமான விடயததில் தறபோதுளள சலுகையை மாற்றிச் சாதாரண வருமானத்தின மீது அதிகவரிபோடாமல் எதிர்பாராத வருமானததில் வரிபோட வேண்டுமென்று சிலர் கருதலாம்.

இலாபத்தில் வரி விதிப்பதாலுண்டாகும் விளைவு.

இலாபததின் மீது அதிகவரிவிதிப்பதை நீர் ஆட்சேபித்தாலும் , இலாபங்கள மீது வரிவிதித்தல் பெரிய பிரச்சினைகளை உண்டாக்கலா மெனபதை நீர் உணரவீர். அததகைய சட்டங்கள் பொருளாதாரமுறையில் பல விளைவுகளை உணடாக்கலாம். இநதத் திசையில் எவ்வளவு தூரம் செலலலாமென்பதை நிச்சயிக்கு முன்னர் இநத விளைவுகளைக் கொஞ்சம் ஆராய்வோமா. நாலுவகையான இலாபங்கள மீது வரிவிதிப்பதனலுண் டாகும், சில விளைவுகளை ஆராய்வோம.

1. ஒரு கம்பெனிக்கு மறைவான சில இலாபங்களுண்டென்று வைத்துக் கொளவோம. அது வெளிப்படையான சில இலாபங்களைப் பங்கு தாரர்களுக் கொடுக்கிறது. மறைவான இலாபங்கள் மீது அதிக வரிவிதிக் கிறேம. இதனல் வரும் விளைவுகளென்ன ? இதற்கு விடைதருவதற்கு

[1]. செயற்கை அருநதல எங்கே உண்டோ அங்கெல்லாம் வளததை விரும்பியபடி பயனபடுத்தும் முறை சீர கெடுகிறது. அதிற சமபநதபபட்டவாகளுகு நலல வருமானததையும் கொடுகும. ஆனல எபபோதும அது உணடாகாது. உதாரணமாக நிறைவில போட்டியில், அலலது ஏகபோக உரிமைபபோட்டியில பலவாடகைகாரகளும், பலசரக்கு மாளிகைகளும் இருக் கலாம். ஒவவோர உடைமையாளருகும் சரிநத தேவைகளோடு இருக்கலாம். இறுதி நிலைச் செலவுகு அதிகமான விலைபோடப்படலாம், இருந்தும் பல நிறைவில் போட்டியாளர் நிறைபோட்டியில இருப்பதிலும் அதிகவருமானத்தைப பெறமுடியாதிருக்கலாம். குறைவுகளை நீகி சட்டவிரோதமான செயறகை அருநதலகளை நீகுவனல் உறபதிகுலம் திருந்தலாம். அதனல், வருமானப் பங்கீடு பாதிகபபடலாம் ; பாதிக்கப்படாதுமிருக்கலாம்.

(படம் 4, பக்கம் 727 பார்க்க)

நாம் வெறுமனே சிந்திக்க வேண்டியதில்லை. அமெரிக்கக் கம்பெனி வருமானவரி அப்படியானதாகும்.

ஸ்டான்டர்ட் என்ணெய்க் கம்பெனி பங்குதாரரின் முதலிலுல் கிடைக்கும ஒவ்வொரு டொலர் வருமானத்திலும் பாதியை வரியாக அரசாங்கத்துக்குக் கொடுக்க வேண்டும். கடன் பத்திரங்கள் மூலம் உண்டாக்கும் முதல் சம்பந்தமாக அது கூட்டுவரி கொடுக்கவேண்டியதில்லை. (அதாவது கம்பெனி வரிக்குட்பட்ட வருமானத்தில், கடன பத்திர வட்டியைக் கழித்துக் கொள்ளலாம். ஆனல் பங்குலாபமாகவோ, கொடுக்காத பங்குலாபமாகவோ உள்ளவற்றிலிருந்து ஒனறையும் கழிக்கமுடியாது.) இதன் விளைவு என்ன ? கடன்பத்திரப் பணம், பங்குப் பணம் என்பவற்றிடையே பேதம் பாராட்டா திருக்குமானல், அது தனது மூலதனவருமானம் வெளிப்படையானது மறைவானதலல என்பதைக் காட்டக் கடன் பத்திரங்களிற் தங்கியிருக்க வேணடும். (வாசகர் பின் வரும் பிரச்சினையை ஆராயலாம். எனது வீட்டுக்கு மை பூச நாம் ஒருவாரம் வேலைக்குப் போகாதிருந்தால் நான் வெளிப்படைச் சம்பளத்திலில்லாது உள்ளடங்கிய சம்பளம் பெறுகிறேன். பிந்தியதற்கு வருமானவரியில்லை. நமது வரியமைப்பிலுள்ள இந்த அமிசத்துக்கு எனன தன்மையைக் கற்பிப்பீர்.).

இலாபத்துக்கு எதிராகக் கருமமாற்ற வேண்டுமென்று நினைத்து மறைமுகமான இலாபங்கள் மீது வரிவிதிக்கப்படுமானல், இது மக்களுடைய தீர்மானங்களை மாற்றிவிடுமென்பதை நீர் கருத்தில் வைத்துக்கொளள வேண்டும். இது சில சமயம் அவர்களுடைய தீர்மானங்களை உருக்குலைக் கவுங்கூடும்.

2. புதிய முயற்சி துவங்குவோரின் இலாபங்கள்மீது வரி விதித்தல், பற்றிய விடயம் தெளிவானது. ஒய்வு பெற்ற இத்தகைய முயற்சியாளரின் வருமானத்தின்மீது வரி விதிப்பதால் குலைவு உண்டாகாது. ஆனல் இளம் முயற்சியாளரை மறந்துவிடக்கூடாது. அவர் தமது புதிய கருத்துக்களால் நல்ல இலாபம் பெறும் யோசனை உடையவராயிருப்பார். அவர் சிவில் சேவை உத்தியோகத்தை விரும்பலாம். அல்லது வங்கியிலே பதின் மூன்றுவது உப தலைவராயிருக்க விரும்பலாம். புது முறைகண்ட பழைய ஒருவரின் வருமானத்தின் மீது வரி விதித்தால், அது வருங்காலத்திலே புதிய முயற்சியில் புதிய கருத்துக்களோடு இறங்கவிருப்பவர்களைப் பாதிக்கும்.[1]

3. வாடிக்கையான கருமங்கள் விடயத்தில் அதிக வரி விதிக்காமல், ஆபத்து நிறைந்த முயற்சிகள் விடயத்திலே அதிக வரிவிதித்தால், நியாய

[1] இது ஆக்க உரிமை விடயத்தில் ஓரளவு பாதுகாப்பளிக்கிறது. சமூகம ஒருவனுக்கு இவ்வகையில எகபோக உரிமையளிக்கிறது. இதனலை அவன் செயறகை முறையிலே சில பொருள்களுகு அரைகுறையான அருநதலுணடாக்குகிறான. நூற்றுக்கு நூறுவீதம் அருநதலாக இருக்கும் பொருள்களை அநத நிலையிலிருக்கவிடாமல் ஒருவனுக்கு ஏகபோக உரிமையைத தற்காலிகமாக வழஙகுவது அவனுக்குத் தூண்டுதலையுண்டாக்குமெனச் சமூகம் நினைகிறது.

மான ஒருவர் என்ன நடக்குமென எதிர்பார்க்கலாம். சாதாரணமாக ஆபத்து நிறைந்த முயற்சிகளில் மக்கள் முயலாமல், வாடிக்கையான விடயங்களிலேயே முயல்வர். ஆனால் புதிய முயற்சிகளில் மக்கள் ஈடு படுவது வறியவர்க்கும் செல்வருக்கும் பயனுடையதே. விஞ்ஞானக் கண்டு பிடிப்புக்களும், தொழில் நுட்பக் கண்டுபிடிப்புக்களுமே, எமது பொருளா தார வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை. அத்துடன் புதிய முயற்சிகளைத் துவக்கு வதால், வியாபார மந்தம், வேலையின்மை என்பனவும் நீங்குகின்றன.

புதுமுயற்சியில் முதலீடு செய்வோரை நமது தற்போதைய வருமான முறை சோர்வடையச் செய்கிறது. ஒருவருடத்துக்கு மேற்பட்ட வருமானத் தைச் சராசரி பார்த்து வரி விதிப்பதால வருமானவரி முறை திருந்துகிற தென்பது உண்மையே. ஆனால் மேலும் பல திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும், இல்லாவிட்டால் அரசாங்கம் இலாபமடைகிறது ; முயற்சியாளர் நட்டமடைவர். எனக்கு வரும் இலாபத்துக்கு ஈடாக முயற்சியில் உண்டாகும் நிச்சயமின்மையை முற்றுய்ச் சமன்படுத்திக் கொள்ளமுடியாது. அத் துடன இலாபத்தின் மீதும் வரி போட்டால், புது முதலீடுகள் விடயத்தில் ஏற்படும் கெடுதிகள் அதிகரிக்கும்.

ஆனால் இப்போது மூலதன வருமானங்கள் மீது இலேசான வரியே விதிக்கப்படுகிறது. அதனால் தனிப்பட்டவர் வருமானத்தின்மீதும், கூட்டு வருமானத்தினமீதும் போடப்படும் சாதாரண வருமானவரி, ஆபத்தான முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்குச் சலுகை கொடுப்பதில்லையென நாம் கொண்ட முடிவு, பெரிதும் மாற்றவேண்டியதாகும. முதலீடு செய்வோர், விசேட ாக உயர்வருமானங்களில் முதலீடு செய்வோர், ஆபத்து நிறைந்த, முதலீடுகளையே விரும்புவர் என்பது வரி நிபுணர்கள் அறிந்த விடயம். ஆந்த ஆபத்து நிறைந்த முதலீடுகளிற் சில, எண்ணெய் அகழ்தல் பொதுப் பங்குகளை வாங்குதல், ஆக்க உரிமை முதலியனவாகும். எனினில் இவற்றில் வரும் இலாபங்களுக்கு அரைவாசியிலும் குறைவான வரியேயுணடு. செலவுகளையும பெரிய வரியிடும் வருமானத்திற்கு ஈடாகக் கணக்கிற்போட்டு விடலாம்.[1] இத்தகைய மூலதனலாப வரி முறையிலுள்ள குறைபாடுகள் இனறு பலராலும பயனபடுத்தப்படுகிறது.[2] எமது தற்கால வரிமுறை புதிய முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோரைத் தண்டிப்பதற்குப் பதிலாக

[1] சினிமா நடிகர் ஒருவர் எண்ணெய் முயற்சியிலீடுபடுவதற்காக வங்கியிலிருந்து பணம் கடனெடுபபார். டொலருக்கு 91 சதவீதம அதற்கு வடடியை அரசாங்கம் கொடுக்குமென்பது அவருக்குத் தெரியும. இது வரி சேமிபபாலுணடாவது. மறைமுகமான செலவுகையையும் அவவாறு கழிததுவிடலாமெனபது அவருக்குத் தெரியும. எணணெய கிடைததவுடன் அதைவிறறு 25 சதவீத நெடுநதவீணே மூலதனலாப வரியைக கொடுபபார். அலலது எண் ணெயக்கு ஈணறறுக் கணகில எணணெயத தேய்வுப்படியென்ற முறையில 27½ சதவீதம் வரியிலலாத படியை அவா சோதுக்கொளளலாம்.

[2] தாம் ஆராசசி செயத தனவநதர்கள வரிகளைச சராசரி 50 சதவீதம குறைத்து வைக்க மூயனறனர் எனறும இந்த வரிகளாறற சிலா புதிய முயற்சிகளில ஈடுபட்டனர் என்றும் 1953 இல ஹாவாடடிலுளள வியாபார ஆராய்சிக் கமகம் ஒன்று குறிப்பிட்டது.

பொருத்தமற்றமுறையிலே அவர்களைத் தூண்டுகிறது; அதனால் அவர்கள் அத்துறையில் அதிகம் ஈடுபடுகிறார்கள் எனச் சிலர் வாதிக்கின்றனர். முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால் ஆபத்து நிறைந்த முயற்சிகளில் அதிகம் ஈடுபடக்கூடாது; முதலாளித்துவம் வரி முறையிலுள்ள குறைபாடுகளைப் பயன்படுத்தி இலாபமடைகிறதெனச் சிலர் கூறுவர். இது விவாதத்துக்குரிய விடயமாதலால் இலேசானவிடைகளை இதற்குத் தரமுடியாது.

4. ஏகபோக உரிமையால் வரும் இலாபங்கள் மீது வரிவிதிப்பதால் நீங்கள் திரமான நிலையிலிருக்கிறீர்களென நினைக்கலாம். ஆனால் ஒரு கம்பெனியின் இலாபங்களில் எத்தனை பங்கு இத்தகைய செயற்கை அருந்தல்களிற் தங்கியிருக்கிறதென்று எவ்வாறு நிச்சயிப்பது ? 1920 ஆம் ஆண்டிலே அமெரிக்க விஸ்கோஸ் கம்பெனி செயற்கைப்பட்டு உற்பத்தியிலீபட்டுத் தனது மூலதனத்தில் 156 சதவீத இலாபம் பெற்றது. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களை ஒரு வேளை ஏகபோக உரிமை இலாபங்களென நீதிமன்றம் கருதலாம்; அவ்வாறு கருதாமலும் விடலாம். ஆனால் இத்தகைய சாதாரண சந்தர்ப்பங்கள் விதிவிலக்குகள். ஏனெனில் செயற்கை அருந்தல் வினலுண்டாகும் வருமானம் எல்லாச் சாதனங்களின் வருமானங்களோடுங் கலந்திருக்கிறது. ஏகபோக உரிமை இலாபங்கள் ஏற்கனவே மூலதனத்திற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம்; அவை வட்டி வடிவத்தில் தோன்றலாம். அல்லது உயர் சம்பள வடிவத்திற் தோன்றலாம்.

ஏகபோக உரிமையை நீக்குவதானால் வரும் இலாபத்தை 15 ஆம் லூயியும் எனைச் சர்வாதிகளும் உப்புவரி, தீப்பெட்டி வரி, விடயத்திற செய்தது போல அரசாங்கம் அபகரித்துக் கொள்ளக்கூடாது. ஒரு சாதனம் இயறகையாகவே அருந்தலற்றதாயிருந்தால் பின்னர் அதை என் செயற்கையாக அருந்தலுடையதாகவேண்டும். சட்டவிரோதமான ஏகபோக உரிமையை அரசாங்கம் கண்டுபிடித்தால் அதை நீதிமன்றம் மூலமோ, பொது சனப்பயனுடைமைச் சட்டதின் மூலமோ பைசல் செய்யலாம், அளவுக்கு மிஞ்சிய ஏகபோக உரிமை லாபம் இருக்கும் பட்சத்தில் அதை நீக்கவேண்டுமானால் விலைகளை இறக்கலாம். அதுவே நல்ல கொள்கை. அதைவிட்டுவிட்டு அந்த இலாபத்தை அரசாங்கம் வரி மூலம் அபகரிக்கக் கூடாது.

ஊக்கம், மேலதிகம், சமநிலை : இலாபம் மேலதிகமாயிருக்கவேண்டியதில்லை

தனவந்தர் மீது அதிக வரியும் ஏழைகள் மீது குறைந்தவரியும்போடும் நடவடிக்கைகளை வாக்காளர் பெரிதும் விரும்புவர். இதனால் வருமானத்திலுள்ள உயர்வு தாழ்வு குறைக்கப்படும்.

வாக்காளர் அரசாங்க அரசியலமைப்புக்குளளே அமைந்ததொரு ஒழுக்கமான நல்வாழ்வையே விரும்புவர். இப்போதிருப்பதிலும்பார்க்கச் சமமான வருமானப் பங்கீட்டினலுண்டாகக் கூடிய ஒழுக்கச் சார்பான நயங்களெவையென்று ஆராயுமிடத்து, தணிவு, முயற்சி, சிக்கனம் என்பவற்றின்

பயனுக உண்டாகும் விளைவுகளையும் பொதுமக்கள் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

இலாபம் என்று சொன்னவுடனே மக்கள் எதிர்ப்புக் காட்டுவதற்கு ஒரு காரணம் இலாபம் பற்றி அவர்கள் மனத்திலே ஐந்தாவதானதொரு போலிவரைவிலக்கணமிருப்பதே. இலாபமென்பது உற்பத்திச் சாதனங்களின வருமானமாயுள்ள அவசியமற்ற மேலதிக வருவாயென்பதே அந்த வரைவிலக்கணம். நெகிழ்ச்சியற்ற சப்ளையாகவுள்ள நிலம் போன்ற ஒரு சாதனத்திலுல் கிடைக்கும் வருமானம் இருப்பதை நோக்குமிடத்து சில சமயம் வரிகுட்பட்ட (வரிவிதிக்கக்கூடிய) மேலதிக வருமானம் நிகழ்வதுண்டென்பது வெளியாகிறது. எந்த ஓர உற்பத்திச் சாதனத்தை ஆராய்ந்தாலும் கடைசி அலகை, அல்லது இறுதி நிலை அலகைச் சேர்ததுக்கொள்வதற்காக விலைகள் உயர்ததிலுல், அதுவரை பயன்படுத்தப்பட்ட சாதனங்கள் எல்லாவற்றுகும் கூடிய மேலதிகத்தை உணடாக்கவே தெண்டிக்கிறீர்கள்.[1] (முதலாவது மகாயுத்தத்திலே அரசாங்கம் செம்பின் விலையை உயர்த்தவே திறமையற்ற சுரங்கங்கள் வேலையைத் துவங்கின. இதனுல் திறமையுள்ள சுரங்கங்கள் நல்ல இலாபததையீட்டின.)

ஒவ்வொரு சாதன வருமானத்திலும் (1) மேலதிக வருமானம், (2) ஊக்க வருமானம் என இரண்டு அமிசங்கள் உண்டு. 100 பில்லியன் டொலர்வரிகுரிய மேலதிக வருமானமெனறும் 400 பில்லியன் டொலர் ஊக்கவருமானமென்றும் 500 பில்லியன டொலர் தேசிய வருமானத்தை இரணடு பகுதிகளாகப பிரிக்க முடியாது. இரண்டும் ஒனறோடொன்று இணைக்கப்படடிருக்கினறன. ஒவ்வொரு சாதனத்தையும், தனித்தனியாகப் பிரிதது ஆராய்நது ஒவ்வொரு பொருள் அலகுக்கும் வெவ்வேறு விலை போடடாலனறி (இது இரண்டாவது மகாயுத்தத்தினபோது செம்புத் தொழிலிலே ஓ. பி. ஓ. யினுற செய்யப்பட்டது) ஊக்க வருமானத்துக்கு ஊறு விளைவிக்காமல் மேலதிக வருமானததைப் பிரித்துக் காண முடியாதிருக்கும்.

இலாபம் என்பது மேலதிக வருமானம் என்ற ஐந்தாவது கருத்தைச் சாவதானமாகவே ஆராயவேண்டும்.

இலாபம் பற்றிய உபதேசம். என்ன, எப்படி, யாருக்கு என்பன :

சமூகததின் அடிப்படைப பிரச்சினையான என்ன, எப்படி, யாருக்கு எனபவறறை விலை அமைப்பு எவ்வாறு தீர்த்துவைகிறதென்பதை மூன்றும அத்தியாயததிலே ஆராய்ந்தோம. போட்டிச சந்தைவிலையை நிச்சயிக்கும தேவை சப்பிளை என்பவை பறறி மூன்றும் பாகத்திலே படித்தோம். போட்டி சமபந்தமான எகபோக உரிமைகுறைபாடுகளின் முக்கியமான விளைவுகளையும ஆராய்நதோம்.

[1] அலபிரட் மாஷல இதனை "உற்பதியாளர் மேலதிகம்" எனபர். இது 21 ஆம் அத்தியாயதிலே காடடப்பட்ட "நுகாவோர மேலதிகம" போனறது.

வீலை அமைப்பு, வருமானப் பங்கீட்டை எவ்வாறு நிச்சயிக்கிறதென்ற விடயம் நாலாம் பகுதியின் கடைசி அத்தியாயமான இலாபம் பற்றிய அத்தியாயம் ஆராய்கிறது. சாதனவிலையீடு சமூகத்தின் எப்படி, யாருக்கு என்பவற்றை நிச்சயிக்கிறது. (என்ன பொருளை நுகர்வோர் நுகர்கிறாரோ அதன செலவையும் நிச்சயிக்கிறது.) விலையிடும் முறையில் உள்ள இலாப நட்டம் என்பனபற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறலாம். அனுபந்தத்திலே விரிவாக விடயம் காட்டப்பட்டது. இங்கே முக்கியமானவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1. ஒவ்வொருவரும் தமது நன்மையையே கருதுவர். தொழிலாளர் தமக்கு உயர்ந்த சம்பளத்தை விரும்புவர். நிலச் சொந்தக்காரர் உயர்ந்த வாடகையை விரும்புவர்; முதலாளிமார் உயர்ந்த வட்டியை விரும்புவர்; இந்தச் சாதனங்களின் வருமானங்களிற் சில மறைந்த வருமானமாயிருக்கும். வேறு சில தன்னுக்கத்தினாலோ, நிச்சயமில்லாத தனமையாலோ உண்டாவன. ஆனபடியால் இவற்றை இலாபம் எனலாம்.

2. பொதுப்படையான கருத்துப்படி இலாபந்-தேடல் என்பது தன்னலங் கருதலே. இவையெல்லாம் போட்டி பூசலத்தானுண்டாக்குமா? பூரண மான தடைகளும், முட்டுக்களுமிருக்குமானால் அவ்வாறு நிகழாது. போட்டி நிறைபோட்டியானால் இந்தத் தடைகளும் முட்டுக்களும் பூரணமா யிருக்கும். போட்டி நிறைபோட்டியாயில்லாவிட்டால் அவை நிறைவற்றன வாயிருக்கும்.

3. போட்டி நிறைபோட்டியாயிருந்தால் அங்கே ஓர் ஒழுங்கு இருக்கும். திறமைகாட்டும் ஒரு திட்டமிருக்கும். ஆனால் இலட்சிய உலகம் உண்டாகாது. வறியவர் செல்வராகவும், செல்வர் குறைந்த தனத்தையுடையவராகவும் இருக்க மாட்டார். சோம்பேறிகள் குறைந்த வருமானத்தையே பெறுவர். ஆர்வமுளளவர்கள் கூட மந்த புத்தியும் துணிவுமில்லாத பட்சத்தில் குறைந்த வருமானத்தையே பெறுவர். சுறுசுறுப்புள்ளவர் நல்ல வருமா னத்தைப் பெறுவர். விவேகமும். பிறர் நலமும் விரும்புவோர் கூடக் குறைந்த வருமானத்தையே பெறுவர். நல்ல திட்டமும் முயற்சியும் உள்ள தந்தையர்க்குப் பிறந்த பெண்கள் நல்ல வருமானத்தைப் பெறுவர். நல்ல திடமும் உற்சாகமுமுள்ள தந்தையாக்குப் பிறந்த பெண்கள மந்த புத்தியுள்ளவராலும் நல்ல வருமானத்தைப பெறுவா. ஐந்து வயது துவக்கம் 20 வயது வரையும் அல்லது 5 வயது துவக்கம் 12 வயது வரையும் கல்வி பெற்றவர்கள், அவ்வாறு கல்விபெறாதவரைக் காட்டி லும் நல்ல வருமானம் பெறுவர். இவ்வாறே சொல்லிக்கொண்டு போக லாம்.

4. யாருக்கு என்ற அமைப்பில் ஒரு சனநாயகம் அதிருப்தி கொள்ளு மானால் அது தலையிடாக் கொள்கையினாலுண்டானது. அது வரிமாற்றம், பாடசாலைச் செலவு, வேறு செலவுகள் சட்டங்கள், உபகாரப் படிகள் என்பவற்றைப் புகுத்தி இந்த அமைப்பை மாற்றப் பார்க்கும். இதனால் சில வருமானங்களுக்கு நன்மையுண்டு. வேறு சிலவற்றுக்குத் தீமையுண்டு.

இவ்வாறு வருமானத்தை மாற்றிப் புனர்ப் பங்கீடு செய்வது செலவுக் குரிய காரியம். என்ன செலவு ? ஒருவனிடம் ஊக்கத் தூண்டலைச் சீர் குலைக்கிறது. அது செலவுத்தானமாகும். மிக்க திறமையுள்ள சந்தைத் திட்டத்தின் திறமையை அது சீர் குலைக்கிறது. அதுவுஞ் செலவுத் தானம், மேலும் வரிகளை வசூல் செய்வதும் மாற்றுவதும் செலவுத்தானம்.

5. நடவடிக்கை முயற்சி என்பவற்றின் அறிகுறியே இலாபநட்டங்கள். சமூகத்திலுள்ளவர்கள் விரும்பும் பொருள்களை ஒருவர் உற்பத்தி செய் தால் அவருடைய சம்பளம் அல்லது இலாபம உயரும். எனவே அவர் அந்தத் தொழிலைச் செய்துகொண்டேயிருப்பார். மேலதிகமாகச் செய்தால் நட்டப்படுவார். அல்லது அவரிலும் சிறந்த வியாபாரி ஒருவர் தோன்றினு லும் நட்டமுண்டாகும். அதற்கு அவர் பொறுப்பாளியல்லர். எனவே அவர் அந்தத தொழிலைவிட்டுவிட்டு வேறொன்றைப் பார்ப்பார்.

பூரண அறிவு இல்லாத சமயத்திலே ஒருவன் ஊகித்துச் சில விடயங்களைச் செயது பணம் சம்பாதிப்பான். கான்சாவில் கோதுமை அருந்தல் என்று கண்டால் அங்கே கோதுமையை அனுப்புவான் ; அல்லது அங்கே கோது மையைச் சாகுபடி செய்வான் ; அல்லது கோதுமை அருந்தலாகுமென்பது பறறி வர்த்தக சபையில் பந்தயம் பிடிப்பான் ; இதனால் சிலர் கோது மையை அதிகமாகச் சாகுபடி செய்யத் தூண்டப்படுவர். அல்லது குறைவாகச் சாப்பிட்டுக் கோதுமையை ஏறறுமதி செய்யச் செய்வர்.

சுதந்திரமான விலை அமைப்பிலே ஒவ்வொருவரும் தனது சொந்தத் தூண்டலின் பிரகாரம் புதியதொரு பொருளையோ, உற்பத்திமுறையையோ உண்டாக்குவார். எதிர்காலம்பறறிய அவருடைய ஊகம் பிழையானால் அவர் நட்டமடைவார் : அவரை நம்பிய மற்றவர் கதியும் அதுதான் ; அதாவது அவரை நம்பித் தமது பழைய வேலையைக் கைவிட்ட தொழி லாளர், முதலாளிகள், முதலியோர் ஆவர். அவருடைய ஊகம் சரியானால் அவருக்குப் பணம் வந்து குவியும் ; அவருடன போட்டியிட்டவர் ஒட்டாண்டி யாவார். சுதந்திரமான போட்டிநிலையிலே ஒன்றில ஆழ்ந்து செய்யப்படும் கருமம் நெருகடிபடடு மாற்றப்படலாம். இலாபமும், சாதனங்களால் கிடைக் கும உயர்நத வருவாயுமே முயற்சியாளருக்குத் தூண்டுதல் உதவுகின்றன. நட்டம் எனபது நமக்குக் கிடைக்கும் குற்றத் தண்டனை. பொருளை உற்பத்தி செய்வதிலும், விறபதிலும், முன்னேறியே கருமங்களை யோசித்து அறிவ திலும திறமையுடையவர்களுகே இலாபம் கிடைக்கும். பலபடி வெற்றிமாலை சூடியவர்களை வசம புதிய முயற்சிகளின் தலைமையைச் சமூகம் இலாபத்தின் மூலம் வழங்குகிறது.

இந்தக் கடைசிக கருத்தைவிளக்குவதானால ஒரு முகாமை அதிகாரமுள்ள ஒரு சபையைக் கறபனை செயயுங்கள். புதிய முயற்சிகளைத் தொடங்கு வோர்க்கு அது பண உதவி செயகிறதெனவைத்துககொள்வோம். கடந்த 5 மூறை அவர் தமது முயறசிகளில் வெற்றியீட்டியிருந்தால், அவருடைய விணணபபதறகுச் சபை ஆதரவாயிருக்கும். உயர்ந்த தூண்டுதல் பண்

புள்ள ஒருவர் ஈட்டிய இலாபங்கள் எதிர்காலத்திலே அவர் துவங்க இருக்கும் முயற்சியிலும் பயன் தரக்கூடியதாயிருக்கும். (ஆனால் வாழ்க்கையிலே எவ்வாறு ஒருவர் ஆதியில் பிறர் உதவியைப் பெறலாம். சபைவிடயத்திலும் இது உண்மை.) இலாபங்கள் பழைய வெற்றிகளையே காட்டும். அது எதிர் காலத்துக்கு வழிகாட்டி ; புதிய முயற்சிக்கு அது ஆதாரம்.

6. தனக்கோ பிறர்க்கோ பயன்படக்கூடிய கருமங்களைச் செய்தே ஒருவன் நிறைபோட்டியில் முன்னேறலாம். அவன் பொய் சொல்லிக் காசு பிழைக்கமுடியாது; அல்லது போலி விளம்பரங்களைச் செய்து பிழைக்க முடியாது. இறுதிநிலை வருவாயையும், இறுதி நிலைச் செலவையும் சமன்படுத்த அவன் உற்பத்தியைக் குறைக்கமாட்டான். (MR = MC) விலை அமைப்பு நூற்றுக்கு நூறு திறமையுடையதாயிருப்பதற்காக இலட்சியவாதி செய்வதுபோலவே அவனுஞ் செய்வான். ஏனெனில் அவனிடம் சந்தை விலையைக் கட்டுப்படுத்தும் சக்தி கிடையாது. அதாவது அவன் விலையை இறுதி நிலைச் செலவோடு சமன் படுத்துவான். (P = MC) செயற்கை அருந்தல் மூலம் அவன் தனியுரிமை இலாபத்தைப் பெறமுடியாது. ஏனெனில் பூரணப் போட்டியிலே தனியுரிமை கிடையாது.

ஒரு விலையமைப்புச் செயல்முறைப்படும்போது இலட்சியத்தன்மையுடையதாயிருந்தால் எவரும் பயன்கிடையாத வேலை செய்ய மாட்டார்கள். எவரும் ஆராய்ச்சியிலீடுபட மாடடார்கள். ஏனெனில் அதற்குச் செலவான பணம் திரும்பக் கிடைக்காதபடியினால், ஒரு கருமத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட "வெளி" நன்மைகளோ சரியாகக் கணக்கிலெடுக்கப்படும். ஒவ்வொருவனும் தனக்குரிய நன்மையை உச்ச நிலைப்படுத்தினால், பூரண விலையமைப்பிலுள்ள தடைகளும், சமன்படுத்தும உபாயங்களும், எல்லாருடைய நன்மைகளும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன எனபதை உறுதி செய்யும்.

7. நிறை போட்டியென்பது எங்காவது செயலமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்று சொல்லுவது தவறு என்பதை மேலே கூறிய குறிப்புகள் காட்டும். அதை எப்போதாவது பரீட்சிக்க முடியுமா ? நிறைபோட்டியை உண்டாக்க முடியுமா ? தனியுரிமையை விடுங்கள். "வெளிப்பயன்களை" நீக்கமுடியுமா ?

எவரும் நிறைபோட்டியை ஏற்படுத்த முடியாது. தற்போதுள்ள நிலைமை நிறைபோட்டி நிலையென்றுங் கூறமுடியாது. அரசாங்கம் தலையிடா நிலைமையோடும் அதை ஒப்பிட்டுக் கூறமுடியாது. அரசாங்கம் (அ) தனியுரிமைக்குறைபாட்டை நீக்கி (ஆ) அரைகுறை அறிவை அதிகரித்து, (இ) சமூக நன்மை செலவு என்பவற்றின் முழுத் தன்மையையும் தனிப்பட்டோர் நன்மை செலவு என்பவற்றோடு நெருங்கிய சம்பந்தமுடையதாய்ச் செய்துவிட எவ்வளவுக்கு எத்தனிக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் ஆக்க முயற்சியில் ஈடுபடுகிறதெனலாம். இத்தகைய செய்கைகளெல்லாம் செலவுத் தானத்துக்காளானவை. ஆனபடியால் அரசாங்கம் மாறும்போதும், பழைய கொள்கைகளை அனுசரிக்கும்போதும் இவை நன்கு ஆராயப்படவேண்டியவை.

விலை சம்பந்தமான உபதேசம் முடிந்தது. நாமிருக்கும் உலகின் பிரத்தியட்சநிலையை வைதது்ப் பார்க்குமிடத்து இக்காலப் பொருளாதாரம் என் கலப்புப் பொருளாதாரமாயிருக்கவேண்டுமென்பதை பொருளியலறிஞர் உணர்வர். சமூகத்தினா எனன, எப்படி யாருக்கு என்ற பிரச்சினைகளின் பாரத்தை போட்டி விலையே பெருமபாலும் தாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் அதைப் போட்டி நிலையில் வைத்திருப்பதற்கும், தனிப்பட்டோரின் தன்முயற்சி பொது நன்மைக்கேற்ற முயற்சியிலீடுபடுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கும், ஆகமமுள்ள பொதுக் கொள்கைகள் தேவை.

சுருக்கம்.

1. இலாபமென்பது நாலுலிதப்பட்ட விடயங்களடங்கிய ஒரு பொருள். தேசீய வருமானப்புள்ளி விபரங்களிலே கூட்டு வருமானமும், கம்பெனியல்லாத வகையில் கிடைகும் வருமானமும சேர்ந்திருக்கும். ஆனால் பொருளியல வகையில நாலு வகையான இலாபங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

2. ஒரு தொழிலின் சொந்தக்காரர் உதவும் சாதனங்களுக்கான சம்பளம், வாடகை, வட்டி, எனபவறறின் தொகுப்பிலே இலாபம் மறைந்துளளது.

3. துணிநது முயலும் ஒருவருக்குத் தற்காலிகமாகக் கிடைக்கும் உயர்ந்த வருவாயே இலாபம் எனப் பல பொருளியலாளர் கருதுவர். மாமூலான நிர்வாகிகள் பெறுவது சம்பளம். ஆனால் துணிந்து முயல்வோருக்குக் கிடைப்பதே இலாபம் என அவர் கூறுவர்.

4. வாழகைகயிலே நிச்சயமின்மை எங்குமுண்டு. இது துணிந்து முயல்வதைச் சாததியமாகுகிறது. அது சாதனஙகள் எதிர்பார்க்கும் வருவாக்கும் அவை உண்மையில ஈட்டும வருமானத்திற்குமிடையே நேர்க்கணிய மான வேறுபாடுகளையும் எதிர்க்கணியமான வேறுபாடுகளையும் உணடாக்கும். நிச்சயமற்ற தனமைகளால் உண்டாகபப்ட்ட, முன் கூட்டியே காண முடியாத வேறுபாடுகளே இலாப நட்டங்கள் என நைட் முதலிய பொருளியலறிஞா வரைவிலகக்ணஙு கூறுவர். வீசகணித மயமான மொத்தம் நேர்க்கணியமோ எதிர்க்கணியமோ, என்பது அதிட்டத்திலே தஙகியுள்ளது. அத்துடன பதில் கூறமுடியாத பினவரும கேளவியிலும் தஙகியுள்ளது. மக்கள் பெருமபாலும் நனமை காணும் இயல்புடையவராயிருக்கிறார்களா ? அப்படியானால, பல ஆபததுகளை எற்கத் துணிவு கொள்வாரா ? அவர்கள் தோல்லி மனபபானமையுடைய அபாயததைத தவிர்க்க விரும்புவாரா ? அவர்களிடதது ஆபததைத்தாங்கும் துணிச்சல குறைவாயிருப்பதால் திட்டமான இலாபம் கிடைத்தாலொழிய ஒரு தொழிலில துணியமாட்டாரா ?

5. இலாபம பற்றிய மறறொருவரைவிலக்கணம் தனியுரிமை நிலையின் பயனாக உணடாகும் வருவாய எனபது. இதே கருத்து வேறொரு வகையிலும வருணிக்கப்படும. அதாவது " செயறகை அருந்தல் " காரணமாக உணடாகும வருவாயின் ஒரு பகுதி என்பது.

6. இந்தவகையான இலாபங்கள் மீது வரிவிதிப்பதால் திட்டமான விளைவுகள் உண்டாகும். அவற்றில் சில எந்தக்கருத்திலும் விரும்பத் தகாதவை. இலாபம்பற்றி ஐந்தாவது வரைவிலக்கணமுமொன்றுண்டு. இலாபமானது ஒருவனுடைய துணிந்து முயலும் ஆற்றலுக்கான தூண்டற் கொடுப்பனவு அன்று, அது கண்டுபிடிக்க முடியாததும் வரிவிதிக்கத் தக்கதுமானதொரு மேலதிக வருமானமென்பது. இதுமிக இலேசாக்கப்பட்ட வரைவிலக்கணம். அறஞ்சார்ந்த வருமானப்பங்கீடு அல்லது சமன்பாடு என்ற கொளகையைப் பொதுமக்கள் அனுசரிக்க விரும்பினால், அதனால் மனிதனுடைய தூண்டலுக் குணடாகும் கெடுதிகளையும் அவர்கள் ஆராய வேண்டும்.

7. இலாபம் ஈட்டல் அல்லது நன்மை பெறவிரும்புதல் பூரணமான விலை அமைப்பு நிலைமைகளில் திறமையாக எப்படிச் செய்தல் என்ற தத்துவத்தை உணரச் செய்யும். ஆரம்ப தசையில் தேவைப்படும். மூலதனம், திறமை, சந்தர்ப்பங்கள், என்பவற்றின் பங்கீடு அறமுறைப்படி வாய்ப் பானதாயமைந்தது, தொழில் நுட்பவாய்ப்பு சந்தை என்பன தனியுரிமை யாயில்லாவிட்டால், பூரணப் போட்டியிலுள்ள பாதுகாப்புக்களால் சமூகத் தின் என்ன, எபபடி, யாருக்கென்ற தத்துவங்களுக்குச் சிறந்த தீர்வு காணலாம். கலப்புப் பொருளாதாரத்திலே, அரசாங்கம தேவையான பாதுகாப்புக்களையும், நடுநிலைச் சமனபடுத்தல்களையும் வழங்குகிறது. அதன் பயனாக சமூக நன்மைகளையும் தனிப்பட்டோர் நன்மைகளையும் இணையச் செய்கிறது. அதாவது தனிப்பட்டவரின் துணிதல் முயற்சி தொழிற்படுவதற கான சிறந்த சூழ்நிலையை உண்டாக்குகிறது.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினாக்கள்.

1. தொக்கிநிற்கும் (மறைந்து) சாதன வருவாய்க்கு வரைவிலக்கணம் தருக. வேறுவகை இலாபக் கருத்துக்களோடு இதனை ஒப்பிடுக. (22 ஆம் அத்தியாயதிற்குறிப்பிட்ட பொருத்தமான பகுதியை ஞாபகம் செய்க.)

2. துணிந்து முயல்தலுக்கு உதாரணந்தருக. அபாயந்தரும் முயற்சி களிலீடுபடுதற்கு உதாரணந்தருக. வரிகள் இவற்றை எவ்வாறு பாதிக்கும்?

3. நிறைபோட்டியென்றாலென்ன? நிறைவில் போட்டியென்றால் என்ன? எல்லாராலும் கண்டுபிடிக்கக்கூடிய தனியுரிமை இலாபம் பற்றிக் குறிப்பிடுக. இயற்கை அருந்தல், செயற்கை அருந்தல் என்பவற்றைப் பிரிக்க முடியுமா? பிரித்தால் என்ன நடக்கும்?

4. உயர் வருமானங்கள் இலாபங்கள் என்பன மீது வரி விதித்தல் சம்பந்தமான அறச் சார்பான அமிசங்களையும், துணிவு முயற்சி, அமி சங்களையும் ஆராய்க. (உதாரணம் கூட்டு வருமானவரி கடன் பத்திரப் பணத்தை ஆதரிக்கிறது. ஏன்?)

5. இலாபமீட்டல் அருவருப்பானது. அது திறமையுள்ளதாயிருந்தாலும்- அது அத்தகையதென்பதை நான் மறுக்கிறேன்–அதற்கு நான் எதிர்ப்புச்

சொல்வேன. மத்தியகாலத் தருமு முறை நல்லது. ஆனால் என்னைச் சந்தைவியாபாரத்தில் ஈடுபடவிடாதே" நீர் இக்கூற்றை ஒப்புக்கொள்ளு கிறீரா ?

6. "கடவுள், ஒருவனுக்குப் பலம், மூளை, உற்சாகம் என்பவற்றைக் கொடுத்தால் அதுவே போதும். அவனுக்கு வருமானத்தைக் குறைவாகக் கொடுக்கலாம். அதிகம் கொடுக்கவேண்டியதில்லை." இந்தக் கூற்றைப் பின்வரும் கூற்றோடு ஒப்பிடுக. "ஒவ்வொருவனுக்கும் அவனுடைய திற மைப் பிரகாரம் கொடு ; அவனுடைய இறுதி நிலை உற்பத்திப் பொருளின் படி கொடு."

7. பின்வரும் கருத்துக்களை மறுபடி ஆராய்க :

இலாபம் பற்றி அறிவிக்கப்பட்ட புள்ளிவிபரம்; தொக்கி நிற்கும் சாதன வருவாய், வெளிப்படைச்சாதன வருவாய் ; நிர்வாகச் சம்பளம் ; துணிந்து அபாயம் தாங்குவதற்கு ஏற்றவெகுமதி ; துணிந்து முயலல் ; நிச்சய மின்மை ; மூலதன இலாபம் ; சாதாரண வருமானம் ; பெரிய தொகைகளில் சமபவமும், பிழை கணித்தலும் ; போட்டியிலுள்ள குறைபாடு ; தனி யுரிமை ; இயற்கை அருந்தல், செயற்கை அருந்தல் ; வாடகையும் மேலதிக வருமானமும் ; தூண்டுதல்கள் ; ஆரம்பப் பணச் செறிவு ; ஒழுக் கப் பிரசினைகள் ; தனிப்பட்ட நன்மை, சமூக நன்மை செலவு என்பவை சம்பந்தமான வெளிப்பயனகளும், வேற்றுமைகளும்.

அனுபந்தம். பொருள், சாதனம் என்பவற்றுக்கு விலையிடல் பற்றிய புனராய்வு ; பொதுச் சமநிலை ; இலட்சிய பூர்வமான பொதுநல விலையமைப்புப் பற்றிய நீதிக்கதை.

மூன்றும் நாலாம் பகுதிகளை முடித்துவிட்டோம். இனி விலையிடல் சம்பந்த மான இலட்சியபூர்வமான கதையை ஆராய்வோம்.

விலையிடல் ஆராய்ச்சி.

1. ஒரே சந்தையிலே போட்டி மயமான சப்பிளையும் தேவையும் எவ்வாறு இருக்கின்றன (2) தேவைக் கோடுகள் மனிதனுடைய நொதுமல் விருப் பங்களையும் சார்பு இறுதி நிலைப்பயன்களையும் எவ்வாறு காட்டுகின்றன. (3) போட்டிச் சப்ளைக் கோடுகள் எவ்வாறு மொத்தச் செலவுகளையும் இறுதி நிலைச் செலவுகளையும் அலகுச் செலவுகளையும் காட்டுகின்றன (4) சாதன விலைகளுக்கு ஏற்ற விகிதப்படி இறுதிநிலைப் பௌதிக உற்பத்திகள் அமையும் வரை கம்பெனி தன்மாட்டுத் தேவைப்பட்ட உள்ளீடுகளைக் குறைத்துக் கொள்ளும். அந்தவகையிலுள்ள செலவுக்கோடுகளில் சாதன உள்ளீடுகளோடு உறபத்திகளைச் சம்பந்தப்படுத்தும் முறையில் நுண தொழில் முறைபோக்கு எவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றது (5) எவ்வாறு இந்த இறுதி நிலைப்பிணை உற்பத்திகளும், இறுதிநிலை வருமானப் பொருள்களுமாகச் சேர்ந்து கூடிய தொகை எல்லாக் கம்பெனிகளுக்கும், சாதனங்களுக்கான

தருவிக்கப்பட்ட தேவைகளைக் கொடுக்கின்றன. (6) வாடகை, சம்பளம், முதலிய சாதனவிலைகளை நிச்சயிக்க நிலம், தொழிலாளர், மூலதனப் பொருள் என்பவற்றுக்குரிய தருவிக்கப்பட்ட இத்தேவைகள், அவற்றின் சந்தைச் சப்பிளைகள் என்பவற்றின பரஸ்பரம் எவ்வாறு பாதிக்கின்றன (7) போட்டி முறையில் இலாபந் தேடுவதும் நட்டந்தவிர்ப்பதும் எவ்வாறு தூண்டுதலாயிருக்கிறது. ஆனால் நிச்சயமில்லா நிலையும், துணிந்து முயல்வ தால் ஏற்படும் மாற்றங்களுமில்லாத நிலையான சந்தர்ப்பங்களில் (மறைந்த சாதன வருவாய், நிர்வாகச் சம்பளம் தவிர) போட்டி இலாபங்கள் எவ்வாறு முரண்பாடாகப் பூச்சிய நிலையை அடையும் என்ற இன் னோரன்ன விடயங்களை மேலே கண்டோம்.

ஒரே சமயத்தில் நிகழும் பரஸ்பர நிர்ணயம்.

மேலே கூறிய 7 படிகளைப் பார்க்க. ஒவ்வொன்றும் படிமுறையாகப் போகின்றது. (1), அதிலிருந்து (2), அதிலிருந்து (3), என்று (7) வரை வளர்கின்றது. பாடநூல் அத்தியாயங்களும் அவ்வாறே அமைந்துள்ளன. ஆனால் நிசவாழ்வில் எது முதலாக உண்டாகிறது? இவையெல்லாம் ஒரே சமயத்திலேயே உண்டாகின்றன. திங்கட்கிழமை தனிச் சந்தையில் விலைகள் நிச்சயிக்கப்பட்டு, செவ்வாய்க் கிழமை நுகர்வோர் தமது விருப் பங்களை மதிப்பிட்டு, புதன கிழமை வியாபாரிகள் செலவுகளை மதிப்புப் போட்டு, வியாழக்கிழமை இறுதி நிலை உற்பத்திகளை நிச்சயிப்பதில்லை.

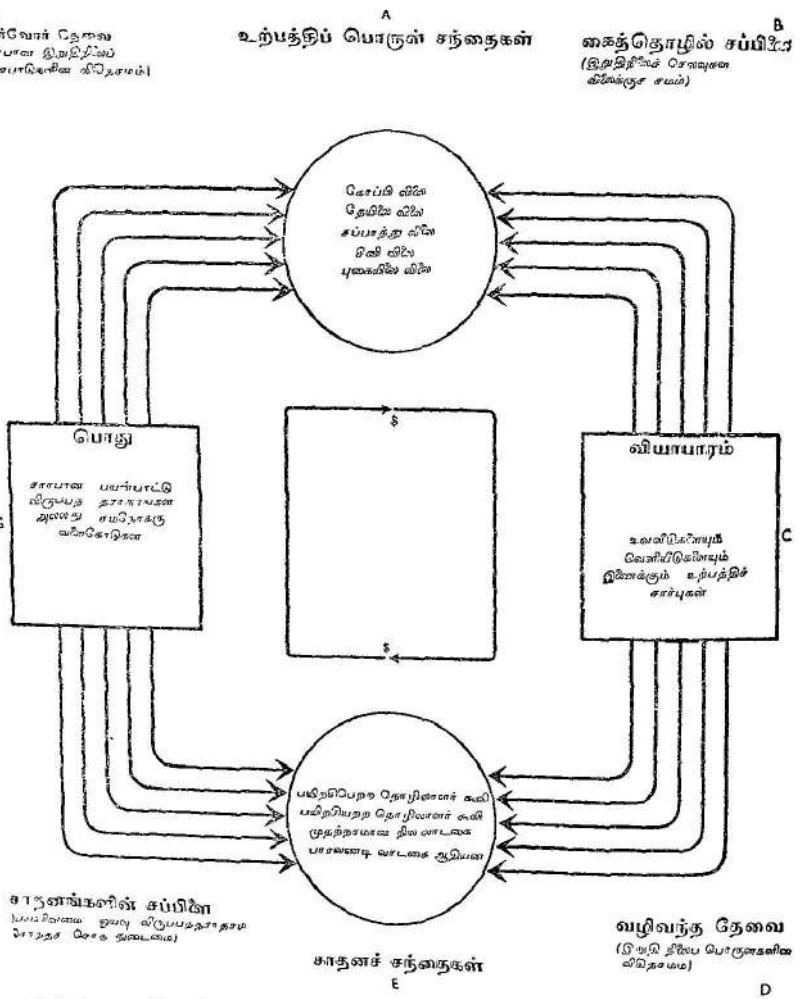
மேலும் இந்நிகழ்ச்சிகள் தனித்தனியாக நிகழ்வதில்லை, இவையெல்லாம் ஒன்றோடொன்று தொடர்புள்ள ஒரே நேரத்தில் நிகழும் பெரிய நிகழ்ச் சிகள். சப்பிளை தேவை, செலவு, விருப்பத் தேர்வு, சாதன உற்பத்தி, சாதனத் தேவை எனபனவெல்லாம் ஒரே நேரத்தில் நடைபெறும் பரஸ் பரத் தொடர்புள்ள நிகழ்ச்சிகள்.

நூலின் மூன்றும் பாகத்தின் முதலாம் அத்தியாயத்தில் கோதுமைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சபளைகோடு, மூன்றும் பாகத்தின் இறுதியிற் கொடுக்கப் பட்டுள்ள செலவுமதிப்பீடுகளினதும், நாலாம் பாகத்தின் ஆரம்பத்திலே கொடுக்கப்பட்ட உற்பத்தி ஆராய்வுகளினதும், நாலாம் பாகத்தின் இறுதி யிற் கொடுக்கப்பட்ட சம்பள நிர்ணயம், வட்டி, வாடகை நிர்ணயம் எனப வற்றினதும் விளைவாகும். இந்த எழுபடிகளில் ஏதாவதொன்றை ஒரு வரையில் எடுத்து மற்றப்படிகளோடு தொடர்பு படுத்தி அம்புகளைக் குறிக்க லாம். (அவ்வாறு செய்து பரஸ்பரத் தொடர்புள்ள தொடர்களுக்கு விளக் கந் தருக.)

பொருளியலறிஞர் "பொதுச் சமநிலை" என்று கூறும் அமைப்பின் சுருக்கமான நிலையைப் படம் 1 காட்ட முயலுகிறது.

தேசியவருமானம் பற்றிய முதலாம் அத்தியாயத்திலே (பக்கம் 293) வட்டமாகச் செல்லும் ஒரு விளக்க வரைப்படம் உண்டு. அங்கே கடிகாரம் போல வலம் வரும் குழாய்களில் டொலர்கள் வியாபாரங்களிலிருந்து

என்ன, எப்படி, யாருக்கு என்பவை பொதுச் சமநிலை விலையிடுதலால் நிச்சயிக்கப்படும் :

படம் 1. சமநிலை விலையையும் ஒவ்வொரு பொருளின் அளவையும் நிச்சயிப்பதற்கு, A இல நுகர்வோர் தேவையும் கைத்தொழில சப்பிளையும் சந்திப்பதைக் காட்டுமுகமாக வலஞ் சுழியான பணவோட்டம் தொடர்புகப்படுளது. அவ்வாறே, வியாபாரத்தின வழிவந்த சாதனத தேவைகள் அரசாங்கத்தின சாதனச் சப்பிளையை E இற் சந்திப்பதன்மூலம் சமநிலைச் சாதன விலைகளும் அளவுகளும் திருணயிகப்படுகின்றன. (B, D, F, H எனபவற்றுகுப பினனும C, G எனபவறறுகுதளளும் எனன நடைபெறுகிறது என்பதை விளக்குக. இதனை 33 ஆம பகுதியிலுளள எனன, எப்படி, யாருக்காக என்ற படம உடன ஒபபிடுக.)

குடும்பங்களுக்கும் குடும்பங்களிலிருந்து வியாபாரங்களுக்குஞ் செல்கின்றன. இதைப் பொருளியலறிஞர் தேசத்தின் மொத்தக் கூட்டுத் தொகையில் " திரண்ட " அல்லது " முழுப் பொருளியல் " படமென்பர்.

இப்போது படம் 1 ஐப் பாருங்கள். இங்கேயும் டொலர்கள் வட்டமாகப் பாயும் தன்மை காட்டப்பட்டுள்ளது. இங்கே நாம் நுணுக்கமாதிரிப் படி வத்தைக் காண்கிறேம். பெரியது சிறியதாகக் காட்டப்படுகிறது. இதைப பொருளியலாளர் " பிண்டப் பொருளியல் " படமென்பர். சாதன வரு மானங்களின் பேரளவு தொகையைப் பற்றி இங்கே நாம் பேசுவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர், பயிற்சி பெறுத் தொழி லாளர், நல்ல முந்திரித் தோட்ட நிலம், முதலிய எல்லாவித உற்பத்திச் சாதனங்களுக்கும் வியாபாரம் தேவைப்படும், தருவிக்கப்பட்ட தேவை களைக் காட்டுவோம். அவ்வாறே மொத்த நுகர்வைப் பற்றிப் பேசமாட் டோம். கோப்பி, தேயிலை, சப்பாத்து, ஏனை நுகர்வுப் பொருள்கள் சேவைகள என்பவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவோம்.

கீழ் வலைவிலே ஒவ்வொரு சாதனத்துக்கும் சப்பிளையும் தேவையும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைக் குறித்துக் கொள்க. (கேள்வி : இவற்றில் எவை வியாபாரத்தில் வருகின்றன, எவை நுகர்வோரிடமிருந்து வருகின் றன.) மேல் வலைவிலே வியாபாரச் சப்பிளையும், நுகர்வோர் தேவையும் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருகிறது. ஒவ்வோர் உற்பத்திக் கும், ஒவ்வோர் உள்ளீடுக்கும் விலையையும் தொகையையும் நிச்சயிக்கும் நிலைமைகளைக் காணும்வரை உமது பொருளியல் அமைப்பு உறுதியான தன்று. " ஒன்றிலொன்று தங்கியிருகுகும் உமது சமநிலை அமைப்பை வரையறையுள்ளதாக்க உம்மிடம் போதிய சமகால நிபந்தனைகள் (அல்லது சமன்பாடுகள) உண்டா ?" என்ற எகசச்சக்கமான கேள்வியைக் கேட்கும் தூய்மைவாதிக்கு நலன் காண்தன்மையுடைய பதிலைக் கொடுக்கலாம்.

நாம் கூறலாம், " ஒவ்வோர் உற்பத்திக்கும், உள்ளீட்டுக்கும், சப்பிளை தேவை நிலைமைகள் உண்டு. சந்தையில் நமது திட்டம் பரீடசிக்கப்பட்டு ஈற்றிலே நல்ல அமைப்பு ஏற்படுத்தப்படும். ஆனால் அதுவரை அதைக் குழப்பிவிடக்கூடாது. அவ்வாறு ஏற்படும் அமைப்பு வரையறையான போட்டிச் சமநிலையாகும்."[1] "கடைசியான போட்டிச் சமநிலை திறமையுள்ளது. உற்பத்தி உச்ச நிலையடைகிறது. உளளீடு குறைந்த பட்சமாயிருக்கும ; அப்பிள் கேட்டவருக்கு அப்பிளும் தோடம்பழம் கேட்டவர்க்குத் தோடம் பழமும கிடைக்கிறது. இத்தகைய திறமை வாய்ந்த கடைசிக் கட்டத்தி

[1] 75 வருடத்திற்கு முனனர பிரஞசுப் பொருளியலறிஞரான லியனவாலறஸ் என்பவரே பொதுச் சமநிலைவைக் கணடு பிடிதநதவர. அதறகு இஙகிலாநதைச சேர்ந்த பலியூ. எல். ஜிவோனசும, அவுஸ்திரிய சி. மெஞ்ஞரும், இஙகிலாந்து அலபிரட மாஷலும், அமெரிகக ஜே. பி. கிளாகும், இததாலிய விலபிரெடோ பரெடோவும், சுவீடனில கே. விக்செலும் விளககம் கொடுத்தனர். அடம் சிமித எழுதிய நூலிற கூட இகருதது முனை கொளவதைக் காணலாம்.

லிருந்துகொண்டு எல்லோருக்கும் நன்மை செய்யமுடியாது. ஒருவருக்கு நனமைசெய்வதாலல் இன்னொருவருக்கு ஊறு செய்யவேண்டி ஏற்படும்.''

மூன்றும் அத்தியாயம் 57 ஆம் பக்கத்திலுள்ள படத்தின் கடைசியான வளர்ந்த வடிவமே படம் 1. எதை, எபபடி யாருக்கு, உற்பத்திசெய்வ தென்ற பிரச்சினைகளை விலைத் திட்டம் எவ்வாறு தீர்த்துவைக்கும் என அங்கே கேட்டோம். மூன்றும பகுதியிலும் நாலாம் பகுதியிலுமுள்ள சாதனங்களை முற்றுக அறிநத பின்னரே இந்த விடையைக் கொடுக்கக் கூடியதாயிருந்தது.

நிபந்தனைகள்

மேலே கூறியவையெல்லாம் சில கருத்துருவான எடுகோள்களிலேயே தங்கியிருக்கின்றன. தனியுரிமை இல்லை ; குறைபாடுகள் இல்லை ; தீவிர மான துணிவு முயற்சிகள் இல்லை ; எதிர்பாராத குழப்பங்களில்லை ; அரசாங்கத்தால் எவ்வித சீர்குலைவுமுண்டாகாது என்ற இன்னோரன்ன கருததுக்களை மேலே கூறிய எடுகோள்கள். யதார்த்த உலகம் வேறு ; இங்கே கூறும் இலட்சிய நிலை வேறு.

இது இலட்சியபூர்வமான போட்டி முன்மாதிரி. காலப்போக்கிலே பல குறைபாடுகள் தறகாலிகமானவையாய்த் தெரியவரும். போட்டி முன்மாதிரி யானது, நீணடகால உண்மையுடைய சில உருசிகரமான கருதுகோள் சில வறறை மிக இலேசான முறையில் குறிக்கக்கூடியதாயிருக்கும். (உதார ணம் : ஒரு கண்டுபிடிப்பின் பயனுக அலுமினியத்தின் செலவு குறைக்கப் படலாம் இந்தப் போட்டி மாதிரியினபடி விலைவிழவேண்டும். உருக்குப் பாவனை அதிகரிக்கும் ; அதனால் விலையும் மாறும். குறைப்போட்டியை ஆராய்வோர் நிச உலகிலே நிறைபோட்டி இடையாதெனவும், அதனால் திட்டமான முடிவைச் செய்யமுடியாதெனவுங் கூறுவர். ஆனால் மேலே கூறிய பயன் நீண்டகாலப் போக்கில் உண்டாகுமெனப் பநதயம் பிடிக்க லாம். அதில் நீர் வெற்றி பெறுவீர். அது நிச்சயமா ? இலலை. இருந்தா லும் நல்ல பந்தயம்.)

இலட்சிய முறையான விலை நிர்ணயம்

பொருளியலாளர் எப்போதும் ரொபின்சன் குரூஸோவைப் பற்றி பேசு கிறார்களெனக் குறைகூறப்படுகிறது. அஃது உண்மையே. நமது அடிப்படைத் தத்துவங்களை ஒரு தனிமனிதனின் பொருளாதாரத் தீர்மானங்கள் இலே சாககுகின்றன என்பதைக் காண்கிறோம். இன்று நாம் பூரணமாக ஒன்று சேர்ககப்பட்ட சமூகத்தையே உதாரணமாகக் கொள்ளுகிறோம். இதிலும் முடிவில் தீர்மானஞ செய்யும் அதே எளிமை காணப்படுகிறது. அத்துடன் குரூஸோ உதாரணத்தில இல்லாத வகையில் இங்கே சமூகத் தொடர்பு மக்களிடையே காணப்படுகிறது. ஆனால இரண்டுக்குமிடையேயுள்ள வித்தி யாசம அதிகம். அங்கேதான் இதன் பயனுடைமை காணப்படுகிறது.

அத்தகையதொரு மாதிரியின் நியாயப்போக்கை ஆராயும்போது நமது சொந்த விலை அமைப்பின் தன்மைபற்றிப் புதிய தகவல்களைப் பெறுகிறோம்.

நமது விலையமைப்பின் பொருளாதார ஆராய்ச்சியை ரஷியாவிலோ வேறெந்த நாட்டிலுமோ காணப்படாத செயற்கைச் சமூகத்தில் எவ்வாறு பிரயோகிக்கலாமென்று பார்ப்போம். அந்த நாடு இலட்சிய நாடு எனக் கொள்வோம். இது நிசமானதன்று. புத்தகத்தில் மாத்திரமுள்ளது. பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கு உதாரணங் காட்டுவதற்காக அமைக்கப் பட்டது. திட்டப்படுத்தப்பட்ட சமூகவுடைமை நாட்டிலே விலை அமைப்பு எவ் வாறமையுமென்பதை ஆராய்கிறபோது ஒரு கல்லால் இரண்டு கனியை விழுத்துகிறோம்.

1. பூரணமான முதலாளித்துவ அமைப்பிலுள்ள விலைத்திட்டத்தின், சகல அமிசங்களையும் அடக்கியதொரு சிறந்த ஆராய்ச்சியைப் பெறுகிறோம்.

2. "பொது நலப் பொருளாதாரம்", அதாவது எந்த ஒரு பொருளி யற்றிட்டத்திலும் எது சரி எது தவறெனக் கருதப்படுவதன் ஆராய்ச்சியைப் பற்றிய அறிமுகத்தைப் பெறுகிறோம். இது ஒழுக்கச் சார்பான அபிப்பிராயங் களிற் தங்கியுள்ளது. அவை விஞ்ஞான மயமானவையல்ல. குறிக்கப்பட்ட ஒழுக்கச் சார்பான குறிக்கோள்களை ஒரு பொருளியல் அமைப்பு எவ்வளவு தூரம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றும் என்பதுபற்றிப் பக்கச் சார்பில்லாத பொருளியலறிஞர் விளக்கக்கூடியவராயிருப்பர்.[1]

மையமான திட்ட அமைப்பில் உண்டாகும் சிக்கல்

அடிப்படைப் பொருளியற் பிரச்சினைகளான என்ன, எப்படி, யாருக்கு என்பவற்றைத் தீர்த்துவைப்பதற்கு அனுகூலமாகச் சந்தைவிலை அமைப் பொன்று எவ்வாறு செயற்படுகிறதென்பதை இந்நூலின் முந்திய அத்தி யாயங்களிலே கணடோம். இவற்றைப்பற்றி மேலும் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்வதற்கு ஒரு மானசீக பரீட்சையைச் செய்து பாருங்கள். பூரணமாகத் திட்டஞ் செய்யப்பட்டதொரு பொருளியல் அமைப்பைப்பற்றிய பூவாங்கத் திட்டத்தை எழுதுமாறு நீர் பணிக்கப்பட்டுள்ளீர் என வைத்துக்கொள் வோம். நீர் எவ்வாறு இதைத் துவங்குவீர் ?

முதலில் நீர் மக்களுக்குத் தேவைப்பட்டவற்றை வழங்க விரும்புவீர் எனவும், அவர்கள் எதை விரும்பவேண்டுமென அவர்களுக்கு உபதேசஞ் செய்யமாட்டீர் எனவும் வைத்துக்கொள்வோம். அவர்கள் விரும்புவதெல் லாவறறையும் நீர் கொடுக்கமாட்டீர். ஏனெனில் நிலம், தொழிலாளர், மூலதனப் பொருள்கள், நுண்தொழில் முறை அறிவு எல்லாம் ஓரளவு தானே கிடைக்கக்கூடும். எனவே நீர் தெரிந்தெடுக்கவும், சரிக்கட்டவும்

1. உதாரணமாக வருமானத்தைச் சரி சமனுகப் பங்கிட வேண்டுமெனபதை அவா ஆட்சேபிக்கலாம். ஆனால அநத நோககத்தை எவ்வளவுக்கு நிறை வேற்றலாமென்பதையும். அதனால உண்டாகும் செலவையும் ஆராய்வதறகு அவருக்கு ஆடசேபமிருககாது.

செய்வீர். நீர் சொல்லலாம். இது சிக்கலான கணிதப் பிரச்சினை. இதற்குச் சக்தி வாய்ந்த நல்ல மின்சாரக் கணித எந்திரங்களைப் பயன்படுத்தவேண்டு மென்பீர். ஆனால் நீர் கோடிக்கணக்கான பொருள்களையும், ஆயிரக்கணக் கான பல்வகை உற்பத்திச் சாதனங்களையும் எத்தனையோ தனிப்பட்டவர்களையும் குடும்பங்களையும் கணக்கிலெடுக்கவேண்டும். கவனத்துக்கு வராமலே கோடிக் கணக்கான கணிதப் பிரச்சினைகளிருக்கும் ; அவற்றைத் தீர்ப்பதற்குரிய படி களும் கோடி கோடியாயிருக்கும். இவற்றைச் சமாளிக்க எந்தக் கணித எந்திரத்தாலும் முடியாது.

உயர்ந்த ஊக்கம் குன்றிவிடும். மக்கள் விரும்புவதைக் கொடுப்பதைவிட அவர்கள் இன்ன இன்னவற்றையே பெறலாமென்றத் திட்டமிடுவீர். அதன் பயனாகக் கணக்கெடுக்கும் பிரச்சினை இலேசாக்கப்பட்டுவிடும். அல்லது மக்கள் விரும்புவதைக் கொடுக்காது நீர் வசதியாகக் கொடுக்கக்கூடிய பொருள்களை முதலிற் கொடுக்கத் துவங்குவீர்.

மத்திய மையமாகத் திட்டமிடல் ஒருவரால் செய்யப்படவேண்டுமென்றால் அது முடியாத காரியம். எத்தனையோ விபரங்களை ஒருவர் அவதானித்துத் திட்டமிடுவதானால் அது திறமையுள்ள திட்டமாயிருக்க மாட்டாது. எனவே மத்திய மையத்தை நீக்கி அதை வெவ்வேறு மையங்களில் வைத்துத் திட்டப்படுத்த நீர் விரும்புவீர். பல வழிகளைக் கைக்கொண்ட பின்னர் முதலாளித்துவ முறையிலுள்ளதுபோன்ற விலையமைப்பு முறையைப் புகுத்த விரும்புவீர். அத்தகைய அமைப்பு எவ்வாறு செயற்படும் ?

இலட்சிய உலகில் விலை அமைப்பு : நுகர் பொருள் விலைகள்

புதிய உமது சமூகத்திலே, நுகர்வோர் தமக்கு வேண்டிய பொருள்களைத் தோந்தெடுக்கச் சுதந்திரமுண்டு. அதைப்பற்றி எவரும் அவனுக்கு விதி வகுக்க வேண்டியதில்லை. முதலாளித்துவமுறையிலுள்ளது போலவே ஒவ் வொருவருக்கும் ஒரு தொகைப்பணமோ, வாங்கும் சக்தி பொருந்தி ஒரு சின்னமோ வழங்கப்படும. அதை அவன் தான் விரும்பிய பொருள்களை வாங்குவதிலே செலவு செய்வான். தாவர உணவு சாப்பிடுவோர் இறைச்சி வாங்கமாட்டார். இறைச்சி உண்போர் தாம் விரும்பியதையே வாங்குவர்.

சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கம இந்த நிலைமையில் நுகர்ச்சிப் பொருட்களிடையே சார்பு விலைகளை எவ்வாறு அமைக்கும் ? பொதுப்படையாகக் கூறுவதானால் முதலாளித்துவ அமைப்பிலுள்ள இரண்டு வகையான நோக்கத்தை அனு சரித்தே விலைகள் அமைக்கப்படும (1) இடைக்கக்கூடிய நுகர்வோர் பொருள் களை ஒன்றும் மிஞ்சாமல், விலையாக கூடிய அளவுக்கும, ஒன்றும் அருந்தலாகாத முறையிலும், பகிர்ந்து கொடுக்கும் வகையில் விலை அமையும (2) குறிப்பிட்ட பொருளைச் சமூகத்துக்கு அவசியமான மேலதிக உற்பத்திச் செலவைச் சமாளிக்கக கூடிய அளவில் விலை உயர்த்தப்படும். இதைப் பொருளியற் பரிபாடையிற கூறுவதானால், சார்பான " இறுதி நிலைப் பயனுக்கும் " சார்பான " இறுதி நிலைச் செலவுக்கும் " சமனை வகையில விலை அமைக்கப்படும்.

வருமானப் பங்கீடு

இதுவரை, இந்நிகழ்ச்சி முதலாளித்துவ அமைப்பில் நிகழக்கூடிய முறையிலேயே நடைபெற்றுள்ளது. சமூகவுடைமை முறையிலே நிலமும் மூலதனப் பொருள்களும், அதாவது எல்லாவகையான மனித மயமில்லாத வளங்களும் சமூகத்தின் பொதுவுடைமையாயிருக்குமேயன்றித் தனிப்பட்டவர் சொத்தாக இரா. நமது சமூகத்திலே அஸ்டர்போல ஒருவர், நியூயோர்க் நகரில் 500 துணடுக் காணியை உடையவராயிருந்தால் அவருடைய வருடாந்த வாடகை தனியொரு துண்டுக்கு 4,000 டொலர் தேறிய வருமானமாகும். இதனால் வருடத்தில 20 இலட்சம் டொலர் உருமானம் கிடைக்கும் ; காவல் தொழில் செய்யும் ஒருவனுடைய சம்பளத்திலும் பார்க்க இது 1000 மடங்கு அதிகம். ஓர் என்ஜினியர் பெறக்கூடியதிலும் 200 மடங்கு அதிகம். சமூகவுடைமைச் சமூகத்திலே இந்த வித்தியாசமிராது. சொத்துக்கள் கூட்டாண்மை முறையாயிருக்கும் சமூகத்தில் வருமானம் ஒவ்வொருவருக்கும் சமமாகப் பங்கிடப்படும்.

தனிப்பட்டவர்களுடைய தேவைகளும் விருப்பங்களும் ஒரேமாதிரியாக வேயிருக்கும் எனப் பலா கருதுவர். உற்பத்தியை நிச்சயிப்பதில் தனவந்தர்க்கு அதிக சலுகையும் ஏழைகளுக்குக் குறைந்த சலுகையும் இருப்பதனாலேதான் தற்போதைய சந்தை அமைப்புப் பொருத்தமற்ற முறையிற் செயற்படுகிறதென்றுங் கூறுவர். அதனால் பண்டங்களுக்குள்ள தேவை சமூகத்தின உண்மையான நிலையைக் காட்டுவதில்லை. ஒரு லட்சம் டொலர் வருமானமுளளவனிடமிருந்து 1000 டொலரை எடுதது 2,000 டொலர் வருமானமுள்ளவனிடம் கொடுததால் சமூக சுபீட்சமுண்டாகுமென அவர்கள் கருதுவர். இவவாறு வருமானங்களைக் குடும்பங்களிடையே பங்கீடு செய்தபின்னர்தான் சநதைக்கு வரும் டொலர் தன் பண்டம் பணி என்பவற்றின் மதிப்பைச் சரியாகக் காட்டக்கூடியதாயிருக்குமெனபர். அப்போதுதான் உற்பத்தியை நலலவழியிலும், பண்டங்களைத் தக்கோர் கையிலும் செலுத்தக்கூடியதாயிருக்குமென வாதிப்பர். உயர்ந்த வருமான முள்ளவர்களின வருமானத்திலிருந்து பெரிய அளவு தொகையை அபகரிததுக்கொள்ளாமல் இந்த சமன்பாடான வருமானப் பங்கீட்டை எவ்வாறு செய்யலாம் ? பூரணவாதிகள இரண்டு விடைகளைத தருவர். (1) சம்பளததை உயர்த்தலாம். (2) சமூகத்திறகு ஆதாயபபங்குகளை நன்கொடையாகக் கொடுக்கலாம். இந்த நன்கொடை எல்லாக் குடும்பங்களுக்கும் சமனகவே யிருக்கும். ஆனால சமத்துவ சமூகத்திலும் அதிக குழநதைகள் உள்ளவர் விடயதிலும் நோய் நொடி, வயது முதிர்ச்சியுள்ளவர் விடயத்திலும் சில வித்தியாசங்களுணடாகலாம்.

ஒருவருடைய மொத்த வருமானம் எவ்வளவாயிருக்கவேண்டுமென்ற விடயம் விஞ்ஞான ரீதியான ஆராய்சசியன்று. ஒழுக்கரீதியான ஆராய்ச்சியாகும். ஒரு நோக்கத்தை எவ்வாறு நலலமுறையில் நிறைவேற்றலாமென்றே பொருளியல் கூறமுடியுமன்றி, நோக்கம் எப்படியிருக்கவேண்டுமென்று அது கூறமுடியாது.

உபகார நன்கொடை சம்பளமன்று. நன்கொடை ஒவ்வொருவருக்கும் அவருடைய பிரயத்தனம் எத்தகையதென்பதைக் கணக்கிலெடாமற் கொடுக்கப்படுவது. அதனுற்றான் அது "மொத்தப பணப் பங்கு" எனக் கூறப்படுகிறது. உற்பத்தித் திறமை, பிரயத்தனம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வழங்கபடும் நனகொடை சம்பளம் என்ற வகையிற் சேரும். சம்பளம் எவ்வாறு நிச்சயிகக்படவேண்டுமென்பதை நாமின்னும் ஆராய வில்லை. அதற்கு முன்னர் மற்றொரு முக்கியமான பிரச்சினையை ஆராய் வோம்.

மனிதத் தன்மையில்லங்காத உற்பத்தி வளங்களுக்கும் இடைநிலைப் பண்டங் களுக்கும் விலையிடல்

இத்தகைய இலட்சிய உலகில் நிலம் முதலிய வளங்களின் தானம் எங்கே. செலவு எனற வகையில் அவை எந்த இடத்தை வகிக்கின்றன? இத்தகைய வளங்கள் செலவினத்திலே சேர்க்கப்படக்கூடாதெனச் சிலர் வாதிப்பர். மனித முயறசியும் திறமையுமே எல்லாமதிப்பீடுகளினதும் உண்மையான ஊற்று. நிலம், எந்திரசாதனங்கள் என்பன முதலாளி களின மேலதிகப் பொருள்களாகும்; அவற்றைச் சொத்துக்களின் உடை மையாளர் தொழிலாளிகளிடமிருந்து உற்பத்திச் சாதனங்களால் கறந்து கொளஞகிறார்கள். (ஏனெனில் அது அவர்களுடைய தனி உரிமைப் பொருள ; உற்பதி சாதனமாயமைந்துள்ளதென்பர்). இந்தக் கருத்தை உடையவரே பொதுவுடைமையின் தநதையான கார்ல்மார்க்ஸ். அவர் இதனை, பெறுமதி சம்பந்தமாய்த் தொழிலாளர் கொண்ட கொள்கை (அலலது உழைப்புப் பெறுமதிக் கொளகை) எனபர். நிபுணர்கள் இந்தத் தொடருகுப் பலவித அர்த்தங் கொடுப்பர். குறுநதவவணைப் பொதுவுடை மைப பொருளாதாரததுக்கா, நெடுநதவவணைப் பொருளாதாரத்துக்கா அவர் இதனைப பொருததமுடையதெனக் கூறினர் எனபதில் அவர்களிடையே அபிப்பிராயபேதமுணடு.

இநத விவாதத்தில நாம் இறங்கவேண்டியதில்லை. பூரணமானதொரு பொதுவுடைமை அமைப்பிலேகூட, இலேசான உருவிலிருக்கும் உழைப்புப் பெறுமதிக கொள்கை தொழிலாளர்களையும், தொழிலாளர் அல்லா வளங்களையும் பிழையாகவும் திறமையினறியும் பயன்படுத்தச் செய்யும் எனபதைக கருத்திற கொளளவேணடும்.

எநத ஒரு பொருளாதார வளமோ இலவசமாய்க் கிடைப்பதாக இல்லா மல, அருநதலாகுமாறு பொதுவுடைமைத் திட்டக்காரர் அதற்கு ஒரு விலைபோட்டு வாடகை அறவிடவேணடும். அஸ்டர் கோடீசுவரன விடயத்தில் நடந்ததுபோல இநத விலையானது எவனொருவனுடைய தனிப்பட்ட வரு மானததையும நிசயிக்க வேண்டியதில்லை. இந்த விலை சந்தைவிலையா யிருகக வேண்டியதில்லை. திடமிடுவோர் கணக்கேட்டில் பதிவற்கு அதாவது கணக்கில் போட்டுக் கொளவதற்கு எற்பட்ட விலையாயிருக்கலாம். அததகைய வளம் ஒவ்வொனறையும் பயனபடுததுவதற்கு ஒரு விலை இருக்கவேண்டி

யது அவசியமாகும். ஏன் ? பொருள்களை எவ்வாறு நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்யலாமென்பதைச் சமூகம் தீர்மானிக்கக்கூடிய வகையில், மனிதத் தன்மையில்லாத வளங்களுக்கு விலைபோடவேண்டும். இதன் பயனாக நாம் சமூகத்தின் உண்மையான உற்பத்தித் தகவுக்கோட்டிலே நமது உற்பத்திகளை முடிவடையச் செய்யலாமேயன்றி அந்தக் கோட்டுக் குள்ளே முடிவடையச் செய்யமுடியாது. முதலாளித்துவ முறையையும், அம்முறையிலே வேலையின்மையினால் உண்டாகக்கூடிய வீண் கழிவுகளையும் நீக்கி ஒழித்துவிட்டு, முட்டாள்தனமான திட்டங்களாலே சமூகத்தின் உண்மை யான உற்பத்திச் சக்திகளுக்கு உள்ளேயிருக்கத்தூரம் போய் முடிவது அர்த்த மற்ற செயலாகும்.

அருந்தலான வளங்களிற் பெரும் பகுதியைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தி செய்யப்படும், இறுதி நிலைப் பொருள்களுக்குச் சரியான விலையை நுகர் வோரிடம் பெறுவதானால், எல்லா வளங்களுக்கும் பெறுமதியொன்றைக் கற்பிக்க வேண்டியதவசியம். இது இரண்டாவது காரணமாகும். அதாவது உற்பத்தித் தகைமைக் கோட்டிலே சமூகம் நல்லதானத்தில் நிற்கவேண்டு மானால், உணவு, உடைபோன்ற நுகர் பொருள்களுக்கு விலைபோடுமிடத்து, அருந்தலான வளங்களைப் பயன்படுத்தும் சார்புச் செலவைக் காட்டக் கூடியவாறு (இச் செலவு மேலதிகச் செலவு அல்லது இறுதி நிலைச் செலவு எனப்படும்). விலையைப் போடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நுகர்வோர் தமது டொலரைச் செலவு செய்யும் விடயத்தில் அனுபவிக்கும் சுதந்திரத் தெரிவு முறை, அவர்களுடைய விருப்பதேவையோ சமூகதத்தின் விருப் பத்தேர்வையோ உண்மையான உச்ச நிலையை அடையவிடாது.

நிலவாடகை உதாரணம்

இந்த இரு காரணங்களையும் விளங்கிக் கொள்வது கஷ்டம். ஒரு தனி உதாரணத்தைக் காட்டி நிலத்துக்கு விலைபோடுதலின அவசியத்தைத் தெளிவாக்குவோம். ஒரு லட்சியப் பண்ணையில் இரட்டையர் இருக்கிறார் களெனக் கொள்வோம். ஒருவர் நல்ல ஓர் எக்கர் நிலத்தில் கோதுமை செய்கை பண்ணுகிறார். மற்றவரும் ஓர் எக்கர் செழிப்பில்லாத நிலத்தில் கோதுமை சாகுபடி செய்து குறைந்த விளைவைப் பெறுகிறார். இருவரும் ஒரே வகையில் உற்சாகமாகவேலை செய்தவர்களானால் அவர்களுக்கு ஒரே வகையான சம்பளம் கொடுக்கப்படும் என்பதில் நாம் கருத்து வேற்றுமை கொள்ளமாட்டோம். உழைப்புப் பெறுமதிக் கொள்கைப்படி சம்பளமே ஒரேயொரு செலவாகக் கொள்ளப்படவேண்டும். அப்படியானால் இரண்டு வகையான கோதுமை உற்பத்திக்கும் ஒரே வகையான் விலையைப்போட முடியாது. நல்ல நிலத்தைச் சாகுபடி செய்வதற்கு தொழிற் செலவு குறைவு. அதனால் மற்ற நிலத்தில் விளைந்த கோதுமையிலும் மலிவாக விற்கப்படலாம்.

இவ்வாறு வாதிப்பது அர்த்தமற்றது. சமூக நலத்தை விரும்பும் ஒரு மூகத்திட்டக்காரன் இந்தச் சிக்கலான நிலையைச் சமாளிப்பதற்கு இரண்டு

வகைக் கோதுமைக்கும் ஒரேவிலையைப் போடுவான். இதன் பயனுகச் செழிப்பற்ற நிலத்தில் விளைந்த கோதுமையால் வரும் நட்டத்தை நல்ல நிலத்தில் விளைந்த கோதுமையால் கிடைக்கும் இலாபத்தினுல் ஈடு செய்வான். இதை வேறொரு வகையிலே சொல்வதானுல் அவன் "விளைவு குறைந்த நிலத்திலே சாகுபடி செய்தவனுக்குக் குறைந்த சம்பளம் கொடுப்போம்; மற்றவனுக்குக் கூடிய சம்பளம் கொடுப்போம். இதனுல் இரண்டுவகை நிலத்தின செலவையும் சமன்படுத்தலாம். ஆனுல் அதிக சம்பளம் வாங்குபவன வறிய தனது சகோதரனுடு தன் சம்பளத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ளட்டும்." என்று கூறுவான்.

இத்தகையதொரு தீர்வு அர்த்தமற்றதென்று கூறமுடியாது. ஆனுல் இதுவிருமபிய நலல பலாபலனைகொண்டுவரமாட்டாது. அதாவது உச்சமான உற்பத்தியும் சமமான வேலைக்குச் சமமான கூலி கொடுத்தலுமாகும். விசேடமாக இநதப் பரிகாரம் நல்ல விளைவுள்ள நிலத்துக்கு நல்ல தொழிலாளரை அனுபபத் தவறிவிடுகிறது. சரியான வழி எதுவெனில் ஒவ்வொரு நிலத்துக்கும் கணக்குக்குரிய ஒரு விலையைப் போட்டுவைத்தல்; நலல நிலததுக்கு அதிக விலைபோடப்படும். இரண்டுவகைக் கோதுமையின் விலையும சமனுயிருக்கும. ஏனெனில் நல்ல நிலத்துக்கோதுமையின் விலை, மற்ற நிலததின குறைவான விலைக்கு ஈடு செய்யக்கூடிய அளவில் சறறே உயர்நதிருககும்.

இரணடுவகைக் கோதுமையையும் உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழிலாளா செலவு, நிலத்துச செலவு என்பவற்றைப் பொதுவுடைமை உற்பத்தி நிவாஇ குறைத்துககொள்ளக்கூடியதாயிருககவேணடும். நாலாம் பகுதியிலே ஆராயப்பட்ட இறுதி நிலை உறபத்திப் பொருட் கொள்கைகளின்படி அவ்வாறு அவர் செயவாராலுல் முக்கியமானதும, தொழிற்பெறுமதிக் கொள்கையினுல் கறபனை செய்யமுடியாததுமானதொரு சாதனையைச் செய்த வராவார். அவன நல்ல நிலத்தைத த தீவிரமாகச செய்கை பண்ணுவதால் நலல இலாபம கிடைக்கும். 1½ மனிதா செய்யும் காலத்தில் வேலை செய்விக்கலாம். அஙகே உண்டாகும மேலதிகவிளைவு குறைந்து செல பயன் விதிபபடி குறையும்வரை வேலை நடைபெறறும. அது ½ மனிதன் செய்யுமமேலதிக விளைவுநேரத்தை செழிப்பற்ற நிலத்தில் பயன் படுத்தியதோடு சமனுடையதாக்கபபோதுமானது. நிலததின் விலையோ வாடகையோ உயாவதால், குறிபபிடட அளவுள்ள அநநிலத்தைச் சிறந்த பயன படுததலுகுட்படுத்தக் கூடியவாறு அளநது கொடுக்க வேண்டிவரும்.

இந்த வகையான தீரப்பையிட்டு சீவகாருணியவாதிகளில் மிக்க நூடபமானவர்கூடத் தவறு கணடுபிடிக்கமாட்டார். ஒரு காணியிலிருந்து மறறொருகாணிக்கு அதன இறுதிநிலை உற்பத்தி சமனுயிருககக் கூடிய வாறு தொழிலாளரை வேலை செய்யவிட்டால் நமக்கு உற்பத்தியாக்

கக்கூடிய மிகப் பெரிய மொத்த விளைவு கிடைக்கும்[1]. இரு சகோதரரும் கடுமையாக வேலை செய்ததால் இருவருக்கும் ஒரே சம்பளம் கொடுக்கப் பட்டது. ஆனால் முழுக்கோதுமையையும் தாமே வாங்கிவிடக்கூடிய அள வுக்கு அவர்களின் சம்பளம் உயரவில்லை. எனெனில கோதுமையின் செலவின் ஒரு பகுதி நிலவாடகையினால் உண்டானது. (இது கணக்கேட்டில் வகுக்கப்பட்ட வாடகை.) ஆனால் நிலம் முழுவதும அரசாங்கத்தின் ஆணைப் படி மக்களெல்லாருக்குச் சமமாகச் சொந்தமாகின்றது. நிலவருவாய் எந்த ஒரு நிலச் சொந்தக்காரருக்கும் செல்வதில்லை. அது உபகார நன்கொடை யாகச் சகோதரர் இருவரிடையிலும் பிரித்துக்கொடுக்கப்படுகிறது. அவர் களுடைய ஒழுக்கத் தகுதிபற்றி அது பங்கிடப்படும்.

நிலத்துக்கு ஏற்புடையதொரு வாடகையை விதிப்பதன மூலம சமூகத துக்கு முன்னேயிலும் அதிக நுகர்ச்சியுண்டாகிறது.

ஒன்றுக்கு மேலான நுகர் பொருள் உற்பத்திவிடயத்தை ஆராய்ந்தால், அவற்றின் உற்பத்திச் செலவுகளிலே, பயன்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தின் எல்லைக் குட்பட்ட நிலம், யந்திரசாதனம் என்பன தெரியவரும். உருளைகிழங் குச்செய்கைக்கு அதிக நிலமும் சொற்பத்தொழிலாளரும் தேவைப்படும். தக்காளிச் சாகுபடிக்கு அதிக தொழிலாளரும், சொற்பநிலமும் போதும். தொழிலாளர்க்குரிய செலவு என்ற அடிப்படையில் மாத்திரம் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் விலைபோட்டால் உருளைகிழங்கின் விலை குறையும், தக் காளிச் செய்கைக்குரிய நிலமும் குறைக்கப் பட்டுவிடும். ஒவ்வொருவரும் ஆரம்பத்திலிருந்ததைவிட வறிய நிலையை அடைவர்.

ஒரு பொருளின் செலவு, விலை என்பவற்றை நிச்சயம் செய்வது சம் பந்தமாகக கடைசியாய்க் கூறக்கூடியதொரு விடயம்: சகல சாதனச் செல வுகளையும் கூட்டி மொத்த உற்பத்திச் செலவைத் தயார் செய்ததும், திட்ட மிடும் அதிகாரிகள், புதிய இறுதி நிலைப்பொருள்களின் உற்பத்தி அலகின் செலவை ஆதாரமாகக் கொண்டே விலையைக் கணிக்கவேண்டும். மேலும் தெளிவாகக் கூறுவதானால், ஒரு யந்திர சாதனத்தின் பொதுவுடைமை நிர்வாகி நிறைபோட்டியாளரைப் போல நடந்து கொள்ளவேண்டும். சந்தை விலையிலே தமது சொந்த உற்பத்திகள் ஏற்படுத்தக்கூடிய செல்வாக்கைப் புறக்கணித்துவிட்டு கடைசிச் சிறிய அலகின் செலவு அதன் விற்பனவு விலை யோடு சமனாகும் அளவுக்கு மேலதிக அலகுகளை உற்பத்தி செய்து கொண் டேயிருக்கவேண்டும். ரயில் றோட்டுப்போன்ற அலகுச் செலவுகள விழுந் துகொண்டேயிருக்கும் தொழில்களுக்கு இறுதிநிலைச் செலவை விலையோடு சமன் படுத்திவிடுவது எதைக்குறிக்குமென்றால் பூரணச் சராசரிச் செலவு

1. மொத்த உற்பத்தி உச்ச நிலையை அடையும்; எப்போதெனறால, இறுதிநிலை விளைவு குறைவான ஒரு காணியிலிருந்து அது அதிகமாயிருகும் ஒரு காணிக்கு மாறும்போது. இவ்வாறு செய்யும் ஒவ்வொரு மாற்றமும் மேலதிக விளைவைத்தரவேண்டும். கடைசியில இரண்டு இடத்திலும இறுதிநிலை விளைவு சமனாயிருக்கும் நிலையில மேலதிக விளைவுகளுண்டாக மாட்டா.

கள் ஈடு செய்யப்படவில்லை யென்பதையே. முதலாளித்துவ முறையில்லாத ஒருசமூகத்திலே அரசாங்கம் இந்த வித்தியாசத்தை ஈடு செய்ய நன்கொடை யொன்று கொடுக்கும். (இது கணக்கிடுதற்கு) எனெனில் ரயில் ரோட்டு அமைப்பைக் கட்டுவது தகுதியுடையதாயிருந்தால், அதைப் நன்கு பயன் படுத்துவதும் ஏற்புடையதே.

வளங்களுக்கு விலையிடல் பற்றிய சுருக்கம்

அருந்தலாயிருக்கும் மனித முயற்சியெனறுலென்ன வேறுவகையான வளங்களெனறுலென்ன எல்லாவற்றுக்கும், கணக்களவிலாவது விலை போடவேணடியது சமூகத்திட்டத்தை அமைப்போர் கடமையாகும். நுகர் வோர பணடஙகளின் இறுதிச் செலவு, ஒவ்வொரு பண்டத்தையும் உற பத்தி செயவதற்குத் தேவையானமேலதிகச் செலவு எல்லாவற்றின் மொத் தத்தையும உள்ளடக்கியிருக்கவேண்டும். அதாவது இறுதி நிலைச் செலவு வுக்குச் சமனுயிருகவேண்டுமம. நுகாவோர் பண்டஙகளுக்குரிய தேவை உணமையில் எல்லாவளங்களுக்குமுரிய மறைமுகமான தேவையே. இந்தத் தேவையைக் கடடுப்படுத்துவதானுல் உறபத்தி வளங்களுக்குப் பொருத்த மான பெறுமதிகளைப போடவேண்டுமம.

இல்லாவிட்டால் சமூகததுக்குச் சொநதமான மனித வளமும, மனிதத் தனமையறற வளஙகளும் பொருததமறற முறையில் பகிர்ந்துகொடுக்கப் படுவதோடு முடிவுறற, பொருள்களுக்குச சந்தை விலையிடும் முறை நுகர் வோரின் உச்சத்திருத்திக்கு உகந்ததாயுமிராது. நிலம் முதலிய மனிதத் தனமையற்ற வளங்களுக்கு விலை கணக்கிடப் போட்டால், பொதுவுடை மைச் சமூகததில அந்த வருமானம் எவருக்கும் சொந்தமானதாகாது. முடிவுறற பொருள்களின ஒரு பகுதியை நில உடைமையாளன் எடுத்துக் கொணடால் அதனுல் எவரும் சுறையாடப்படுவதில்லை. மூலதனமும், நிலமும உற்பத்திக்கு வழஙகும் பஙகு, மகளுக்குச் சமூக ஆதாயப் பங்கு என்ற முறையில் வழஙகப்படுகிறது. (இது சமூகப் பஙகீடு அல்லது போனஸ் எனபபடும.)

வட்டி வீதமும் இலட்சிய உலகமும்

வட்டிவீதம, எந்த ஒரு பொருளாதார அமைப்பிலும் முக்கிய மான கடமையொனறைச் செய்கிறதென்பதை முன்னரே கண்டுகொண்டோம். இது முதலாளிததுவ அமைப்பாயிருந்தாலென்ன, சமூக அமைபபாயிருந் தாலெனன, வேறு எவ்வகை அமைபபாயிருநதாலெனன பரவாயில்லை. மூலதனப் பொருள்களுக்குத தேறிய உற்பத்தி நிலை ஒன்று உண்டு. நிகழ்காலத்திலும, எதிகாலத்திலும் வளங்களை முதலீடு செய்யமுடியு மானுல, மூலதனம பறறிய முகிய தீர்மானங்கள் செய்யவேண்டியேற் படும. இபபோதுளள நிலம் தொழிலாளர் ஆகியோரை இநத வருடம் சோளச் சாகுபடியில ஈடுபடுததுவோமா ? இன்னும் 15 வருடத்துகுப் பின்னர் அபபிள சாகுபடியில் ஈடுபடுத்துவோமா ? இன்று நாம் திராட்சைப்

பழத்தின் இரசத்தைச் சாப்பிடுவோமா ? 10 வருடத்தின் பின்னர் திராட்சை ரசத்தைச் சாபபிடுவோமா ? தற்போது தேய்ந்துபோயிருக்கும் அச்சுயந்தி ரததை எடுததுவிட்டு 20 வருடத்துக்கு நின்று வேலை செய்யக்கூடிய விலையுயர்ந்த ஓர் எந்திரத்தை வாங்குவோமா அலலது 14 வருடம் சேவைசெய்யக்கூடிய மலிவானதோர் எந்திரத்தை வாங்குவோமா ? எதிர் காலப் பொருளாதாரப் பெறுமதிகளையும் இக்காலப் பொருளாதாரப் பெறு மதிகளையும சமபந்தபபடுததக்கூடிய ஒரு வட்டி வீதததைப் பயன்படுத்தி னால்தான இக்கேள்விகளெலலாவற்றுக்கும் பதில் சொல்லலாம். அத்த கையதொரு வட்டி வீதமில்லாவிட்டால், தற்போதுள்ள நிலையான மூலதன மும், புழக்கதிலுள்ள மூலதனமும் நல்ல பயனுடைய செயல்களில் பிரயோசனபடுத்த முடியாது. தேசிய வருமானத்தில எந்த அளவைச் சமூகம் மூலதன அமைப்புகுபபயன்படுத்தி முதலீடு நிச்சயித்திருக்கிறதோ அதை இத்தகைய வட்டி வீதமில்லாமல் நலல முறையிற் பயன்படுத்த முடியாது.

வட்டி வீதமானது அரிப் பெட்டி போலவோ, கட்டுப்படுத்தும் சாதனம் போலவோ அமைகிறது. 6 வீத மேலதிக விளைவு கொடுகுமம தொழிலை 5 வீத விளைவு கொடுக்கும் தொழிலிலும் விசேடமாகக் கொள்வதுண்டு. நடைமுறை நுகர்வுக்கு ஈடாக மூலதன வளர்ச்சி எந்த விகிதத்திலே நிகழவேண்டும் எனபதை வட்டி வீதம் நிச்சயிகவேண்டியதில்லையெனப் பொதுவுடைமைபற்றி எழுதும் பல பொருளியலறிஞர் கருதுகின்றனர். நம் நாட்டிலே ஓரளவுக்கு வட்டிவீதமே அதை நிச்சயிகிறது. எவ்வளவு சேமிக்கபபடவேண்டுமெனபதை அரசாங்கமே நிச்சயிக்கவேணடும. அது தேசியத் தேவைகள், சமூகத் தேவைகள் எனபவற்றை வைத்து ஆராய்ந்தே அவ்வாறு செய்யவேண்டுமனறி எதிர்காலம் பறறித் தனிப்பட்ட மக்கள் கொண்டுளள அபிப்பிராயப்படியன்று. சமூகததின் சேமிப்பு, மூலதன வளர்ச்சி எனபவற்றின் மட்டத்தை, ஒரு முறை நிச்சயித்து விட்டால் வட்டிவீதத்தை, அருந்தலான மூலதன சப்பிளைகளைப் பங்கீடு செய்வதிலும், மாற்றுத் தொழில்முறைகளின் வரிசைக்கிரமததை நிச்சயிப் பதிலும் பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.[1]

சம்பள வீதமும், ஊக்கமளிக்கும் விலையேற்பாடும்

இலடசிய வாதிகள் சம்பளவீதத்தை எவ்வாறு நிசசயிக்கிறார்கள் என் பதை இனி ஆராய்வோம். அவ்வளவில் நமது ஆராய்ச்சி முடிந்துவிடும். சகல விதமான தொழிலாளர் இனங்களும், திறமைகளும், பூரணமாகப் பயன்படுமுறையில் தாபிக்கப்பட்டுவிட்டால் ஏனைய உறபத்திச் சாதனங் களுக்கு விலைபொறிப்பது போல இவற்றுக்கும் விலை பொறிக்கலாம். வேலையாட்களுக்குக் கூலி கொடுக்கப்படமாட்டாது. அதற்குப் பதிலாக அவர்

[1]. தற்போதைய நுகர்வை எதிர்கால நுகர்வுக்காகப் பினபோடுவோ தனனியல்பாக மேலதிக சேமிப்புச் செயயவிட்டு விடலாம. அதற்கு அவாகளுக்கு வட்டி கொடுககவேணடும். அது மூலதனத்தின தேறிய விளைவுக்குச் சமனுயிருகவேண்டும்.

களுக்கு தேசிய வருமானம் முழுவதினதும் ஆதாயப் பங்காகப் பெரிய நன்கொடைகிடைக்கும். ஆனால் பல வகைப்பட்டவர்களும் தத்தமக்கு விருப் பமான வேலைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளச் சுதந்திரமிருந்தால், அத் துடன அவர்கள் மேலதிக வருமானம் பெறக்கூடியமுறையில் கடுமை யாக வேலை செய்யவும் அதிகநேரம் வேலைசெய்யவும் அவகாசமளிக்கப் பட்டால், நிசமான சந்தைச் சம்பளம் ஏற்படுதத வேண்டிய அவசியமுண் டாகிறது. அநதச் சமபளவீதப்படி மககள் தமது சேவையை விரும்பியவாறு விற்றுக்கொள்ளலாம். இநதச் சம்பளங்கள் வேலைகளின தனமையைப் பொறுததவை. சில வேலைகள் கடினமாகவும், விருப்பமற்றனவாகவும் இருகலாம. விருப்பமற்ற வேலைகட்குச் சம்பளம் குறைவு ; உதாரணமாக தோட்டி வேலையும் மணவெட்டும் வேலையுமானால் அவற்றுக்கு ஆட்கள் வரமாட்டாகள். ஆனபடியால் சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிகதிறமையும் பயிற்சியும் தேவைப்பட்ட வேலைகளுக்கும் அதிக சம்பளம் தேவை. ஆனால பயிற்சியளிப்பதறகு அரசாங்கமே பணம் செலவு செய்யும். குத்தகைக கணககில் வேலை கொடுக்கப்படலாம. 10 வீத உயர்வு உற்பததிச் சக்தியுளள வேலைக்காரருக்கு உயாநத சம்பளம் கிடைக்கும். மேலதிக உறபததி எவ்வளவெனப் பார்த்தே வேலையாட்களுக்குச் சம்பளம் வழங் கப்படும்.

இலடசியச் சமூகததிலே எலலா வருமானமும் ஒரே மட்டத்திலிருக்க வேணடுமெனற அவசியமில்லை. இரணடு காரணங்களை முனனிட்டு அவை விதியாசப்படும. (1) பலவகைத் தனிப்பட்டோரின "தேவை" "தகுதி" எனபவற்றைச் சமூகம் மதிப்பிடும். இந்தப் பண்பு அந்த ஆள் பெறும் ஆதாயப் பங்கிலிருந்து தெரியவரும். (2) மக்களுக்குத் தூண்டுதல் அளிக்கவும், மேலதிக பிரயத்தனம் எடுப்போர்க்கும், மேலதிகப் பிரயாசை எடுப்பதறகும், கூடிய சம்பளம் வழஙகுதல் அவசியம். சொத்துரிமை விடயத்தில தாரதம்மியமிருப்பதாலும், சொத்தை மரபுரிமையாகப் பெறு வதாலும் வருமானஙகள் வித்தியாசப்படவேணடியதில்லை. சம்பளவாட கைகள மீது அதிகவரி போடலாம் ; இது ஹென்றி ஜோர்ஜின் மேலதிக நிலவரி விடயததில் நிகழ்ந்ததுபோன்றது.

இலட்சிய உலகில் விலை அமைத்தல் பற்றிய சுருக்கம்

1. இலட்சிய உலக அமைப்பு நாலு வகையான விலை இனங்களைப் பயனடுத்தலாம். (அ) நுகர் பண்டஙகளின் விலைகள் (ஆ) சம்பளம், தூணடல் என்பவை சம்பந்தமான விதிதங்கள் (இ) இடைநிலைப் பண்டங களின கணக்கிடும் விலைகள் (ஈ) முடிவான ஒரு தொகை ஆதாயப் பஙகுகள் (இவை நேர்க்கணிய சகாயமாயிருக்கலாம், அல்லது எதிர்க்கணிய வரியாயிருக்கலாம்) இங்கே கூறியவற்றில் முதல் மூன்று வகை விலைகளும் சப்பினை, தேவை என்பவற்றால் நிச்சயிக்கப்படும்.

2. நுகர் பண்டங்களிடையே தேவையானவற்றை மக்கள் தேர்ந்து வாங்குவதற்காக அந்தப் பண்டங்களுக்குச் சந்தைவிலை நிர்ணயிக்கப்படும். அவ்வாறே மக்கள் தாம் விரும்பிய வேலையைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வ தற்கும், அவர்களுக்குத் தூண்டுதல் அளிப்பதற்கும், வேலைகளிடையே யுள்ள வேற்றுமை பற்றி ஈடு செய்வதற்கும், சம்பள வீதங்களை நிர்ண யிக்கவேண்டும். சம்பள வீதங்கள் (இறுதிநிலை) விளைவு, பயனினமை என்பவற்றுக்குப் பொருந்தக்கூடியவாறு அமையவேண்டும்.

3. மனித இனத்தைச் சேராத உற்பத்தி வளங்களை, அவற்றின் இறுதி நிலை விளைவுகள் சமனாகவும், உச்ச நிலையுடையனவாகவும இருக்கும் வகையில், அவற்றைப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதற்காக கணக்குப் போடும் விலைகளை அவற்றுக்கு அமைக்கவேண்டும். அவ்வாறே தற்போதுள்ளதும் வளர்ந்துவருவதுமான மூலதனத்தை அளந்து நல்ல பயன்பட உபயோ கிப்பதற்குக் கொடுப்பதற்கு வட்டி வீதம் அமையவேண்டும். எந்த ஒரு நுகர் பொருளையும் உற்பத்தி செய்வதாலை அதன்பூரண இறுதிநிலை உற்பததிச் செலவு அதன் விலைக்குச் சமனுடையதாயிருக்குட் அளவுக்கே உற்பத்தி செய்யவேண்டும். எல்லாவளங்களையும் வேறு உற்பத்திகளுக்குப் பயன்படுததாமலும், அவை ஒரு பயனுமின்றிக் கிடக்காமலும் பார்த் துக் கொள்ளவேண்டும்.[1]

4. வருமானத்தின் இறுதிப பங்கீடு, சமூகம் எதை இலட்சிய பூர்வமான பங்கீடென்று கருதுகிறதோ அதிலேதான் தங்கியிருக்கும். இந்தப் பங்கீட்டு அமைப்பு மக்களுடைய தேவை, தகுதி என்பவற்றையடிப்படையாகக் கொண்ட நனகொடைப் பங்கிலே தங்கியிருக்குமேயன்றி சம்பளம் போல ஒருவருடைய பிரயத்தனததிலோ கருமத்திலோ தங்கியிராது. ஆனால் இலட்சிய உலகில், நுகர்வோரின் டொலர் மானியங்கள் உண்மையான சமூகத் தெரிவுகளைக் காட்டும் எனக் கொள்வதற்கு முன்னர் சமமான வருமானப் பங்கீடு தேவைப்படும். ஆனால் இது விஞ்ஞான ரீதியற்ற ஒழுக்க நெறி சார்ந்த பிரச்சினையாகும். ஆனால் இதே பொருளியற் கொள்கைகளைப் பயனபடுத்தி சமநிலையறற இலட்சிய சமூக அமைப்புக் கான திட்டத்தை அமைகக்லாம்.

5. இங்கே கூறியவறறுட் கடைசி அமைப்புக்கே சகல அமிசங்களையும் அடக்கிய விபரமான திட்ட அமைப்பு, மத்திய காரக சபையினால் உண்டாக் கப்படவேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான சமன்பாடுகளை விடுவிக்கக் கணித நிபுணாகள தேவையில்லை. துறைதுறையாகப் பிரிக்கப்பட்ட திட்ட அமைப் பாளர் பரீட்சார்த்தமான சந்தைவிலைகளையும், கணக்குப் போடும் விலைகளை யும் போட்டுப் போட்டு சப்பிளைக் கேற்றவாறு அவற்றைத் திருத்திக்கொள் ளலாம்.

[1]. தொழிறறுறைகளைப்பிரிதது அவ்வத்துறைகளுக்கு நிரவாகிகளாயிருபபோர தமது தேறிய பீசகணிதலாபங்களை உச்சநிலைப்படுத்துவதன மூலம் இந்தப பயனை அடைவர். இந்தஇலாபங்கள் கணக்கிடும் தானங்களாகவோ நிசமான டொலர்களாகவோ கணிக்கப்படும். ஆனால் கொடுக்கப்பட்ட விலைகளெல்லாம சார்பளவுகளாக எடுககப்படும்.

மேலே கூறிய சமநிலை இலட்சியத்தை எந்தச் சமூகமும் அடைவ தில்லை. தீர்க்கதரிசனமின்மையாற் சில தவறுகளுண்டாகலாம். சுயநல முடையவர்கள் தமது பாதுகாப்பை முன்னிட்டு மாற்றங்களை எதிர்ப்பர். அல்லது அவற்றை ஒழித்துவிட சதிசெய்வர். தூண்டுதல் வழங்கக்கூடிய மேலே காட்டிய வழிவகைகளில் அரசியல் வாதிகளோ, வாக்காளரோ அதிக அக்கறை காட்டுவாரென்பது ஐயத்துக்கிடமானதே. பொதுவுடைமை முறையில்லாத தொரு சமூகத்திலே விலையமைக்கும் திறமையை எவ்வாறு அறிந்துகொள்ளலாமெனபதையே மேலே ஆராய்ந்த விடயங்கள் காட்டு கினறன.[1]

சுதந்திரமுள்ள பொருளாதார அமைப்பிலே பொதுநலப்பொருளியல்.

மேலே காட்டிய பொதுப்படையான கொள்கைகளை வைத்து ஆராய்ந்தால, நமது தறபோதைய திட்டத்திலேயுள்ள குறைபாடுகள் எவையென ஆதர வில்லாத விமாசகர்கள் நினைக்கிறார்கள் எனபதை அறியலாம். அத்துடன் பலவித ஒழுகசச் சார்பான நோகில் எவை சரியாயில்லையென்பதையும் காணலாம. விமர்சகாகள, சமூகத்திற்கு வாய்பபில்லாதனவையெனப் பினவரும் குறைகளைக் காட்டுவா.

1. தறபோது நிலவிவரும சொதது பங்கீடு முறையும், வருமானம், கல்வி, பொருளியற சநதர்ப்பஙகள எனபனவறறின நிலையும சென்ற காலச் சரித்திரவரலாற்றை அனுசரித்தவை ; கிறித்துவ தருமத்துகோ, பௌதத தருமத்துக்கோ புறச் சமயவழிபாட்டு முறைக்கோ, அமெரிக்கக் கோடபாடு முறைகோ, வேறுகோடபாடுகளின் முறைக்கோ சம்மதமா னவையலல. முதலாளித்துவ முறையை ஆதரிப்போர் வாய்ப்பான வரு மானப பங்கீட்டிலுள்ள குறைபாடுகளை நீகுவதாலும், உசிதப்படி வரி

[1]. பொதுநலத்துகுரிய விலையிடும கொளகைகள சமபநதமான சரித்திரம் உருசிகரமானது ஸமித்தின காலமதொடடே தலையிடாககொளகையில மக்கள மயஙகினா. அதுதிறமை யுடையதெனவும எணணினா, அவாகள அதனை ஆராயசசிக்கன கொளடு பாாக்கவிலலை. டொலா மாஷியம ஒழுக்கமுறையை அனுசரிததுப பஙகிட வேனடுமெனபதை அவாகள் கருதவிலலை மேலும தாம எநதககொளகையில நம்பிககை வைத்தாரோ அதை நிரூபிததுகாடடவிலலை. போடடி முதலாளிமுறை விடுவிககவேண்டிய சமனபாடுகளையே இலடசியபூாவமான பொதுவுடைமையும திாதது வைசகவேணடுமென 1900 இல பரெடபோ எனபவா கூறினா. சுதநதிரமான சநதையிலலாதபட்சதில் நியாயபூாவமானதொரு பொருளியல அமைபபசசெயய முடியாதென 1920 இல லட்விகபொன மிஸஸெஸ எனபவா ஒருகருதது வெளியிட்டா. இவா பரெடபோவின விளகஙகளையறியவிலலை, மிச்சிகனைச் சோநத பிரெடடலா, இஙகிலாநது எ. பி. லோனா போலநது ஒலகார் லாங எனபவாகள மிஸஸெஸவின கருததை ஆடசேபிததனா. அதிகாரபீடம துறைதுறையாகப்பிரிநது பரீட்சித்து பிழைகளைத திருததமமுறையினாலும, போடடி முறையினாலும பொதுவுடைமை கருதது வில பிரசசினையைத தீாதது கொளளும என வாதாடினா. ஆனால் இவாகளுடைய கருத்து, தறபோதைய நிலைமைகளை மாறறுவதறகு ஒவவொரு மனிதனுககும, தனிந்துமுயலும அவகாசததைக கொடுககவிலலையெனறு கூறினா எப். ஏ. ஹெயக எனபவா. அத்துடன சுதநதிரமான முயலும சந்தாபபம கொடுக்கபபட்டாறறுன ஒவவொருவரிடமும உளள தகவல களைத் திறமையாகப பயனபடுதத வசதியுணடெனவும கூறினா.

போட்டு நீக்கலாம் என்கின்றனர். நமது முதலாளித்துவ முறையிலே அத்தகையகோட்பாடுகளை அனுசரிப்பதாலும் சில செலவுகளை ஏற்க வேண்டி வரும். தூண்டுதல் செய்யவும், ஆபத்தைத் துணிவுடன் ஏற்கவும், தனிப் பட்ட முயற்சி செய்யவும், உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் தனிச் செலவு களுண்டு என அவர்கள் வாதிப்பர்.

2. நமது அமைப்பிலே தனியுரிமையுண்டு ; பூரணப்போட்டி குறை வாகவேயுண்டு ; இவற்றினால் உற்பத்தியானது விரும்பினபரிகாரம், இறுதி நிலைச் செலவும், விலையும் சமனாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு முன்னேற் றப்படவில்லை. எனெனில் தேவையின் நெகிழ்ச்சி குறைபோட்டியாளர்க்கு எல்லையற்றதாயிருக்கவில்லை. உற்பத்தியானது இறுதிநிலைச் செலவு இறுதி நிலை வருமானத்தோடு சமன்படும நிலைக்கே முன்னேற்றப்பட் டுள்ளது. சந்தையைக் குழப்பிவிடுமென்ற பயத்தால் தனியுரிமை விலை மிக உயர்ந்துள்ளது. தனியுரிமை உற்பத்தியும மிகக் குறைந்துள்ளது.

குறைபோட்டியிலே வேறொரு தீமையும் இது சம்பந்தமாக உண்டா கிறது. இது, புதிய கம்பெனிகள தொழிற்றுறைகளில ஈடுபடுவது இலே சாகிவிடுவதால் ஏற்படுகிறது. பல கம்பெனிகள் ஈடுபடுவதால் உற்பத்தியில் திறமை குறையும். விலை ஏறும் ; வளங்கள் வீண் விரயஞ் செய்யப்படு வதால் எவர்களும் இலாபங் கிடைப்பதில்லை.[1]

3. வேலையின்மையாலும், வியாபாரப் பருவச் சக்கரத்தினாலும் வீண் விரயமுண்டாகிறது. இரண்டாம் பிரிவிலே தலையிடாக் கொள்கையின் கீழ் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டோம. நுகர்வோரும், தொழிலாளரும், விவசாயி களும், வியாபாரமும ஒன்றுசேர்ந்து அரசாங்கத்தின் பிற்கால் கொள்கை,

1. மற்றொரு தீமையைப் பற்றி 22 ஆம் அத்தியாயத்திலே குறிப்பிட்டோம. அதாவது தனிப்பட்ட கம்பெனிகள மற்றக கம்பெனிகளைத் தமது உற்பத்தி சமநிதமான தீர்மானங்களை எவ்வாறு பாதிக்குமென்பதை யோசியாது செயயும முடிபுகள. பாட் என்பவை எண்ணெய்ச் சுரங்கந் தோண்டும்போது அடுத்த காணிக்காரனின் எண்ணெயைத் தான களவெடுப்பதாக எண்ணுவதில்லை. அடுத்த காணிக்காரன தோண்டும்போது மற்றக் காணிக்காரனின் நலத்தை நினைபதில்லை. இப்படியே எல்லாரும் பெரிய செலவிலே சுரங்கத்தைத் தோண்டிச சொற்ப எண்ணெயையே ஒவ்வொருவரும எடுக்கக்கூடிய தாயிருக்கும. இவை " புறநிலைப் பொருளாதாரங்கள் " என்பபடும. இதனால் தனிப்பட் டோருடைய இறுதி நிலைச் செலவுகள் சமூகத்தின் இறுதி நிலைச் செலவை உண்மையாகக் காட்டுவதில்லை. சில முயற்சிகளைச் சுருக்கவும் சிலவற்றை விரிக்கவும வேண்டிவரும. A. C. Pigou எழுதிய Economics of Welfare என்ற நூலைப் பாக்க. உண்மையான நிறைபோட்டி மக்களைப் புதியன கண்டுபிடிப்பதை ஊக்கப்படுத்தாது என்ற முரண்பாட்டை புற நிலைப் பொருளியல் வகையில் வைத்து ஆராய்ந்ததால் விளக்கம் பெறும. புதியன காண்போர் அதிற் கருத்துவையாமைக்குக் காரணம வருவாய் கிடையாது என்ற எண்ணமே. நான் ஒரு புதிய பொருளைக் கண்டுபிடித்தால் அதனால் எனக்கு வரும் வருமானம் குறை வானதாயிருந்தாலும் சமூகத்திலுள்ளவர் அதைப் பெரிய அளவில் அனுகரணஞ் செய்வதால் சமூகத்துக்குப் பெரிய நன்மை ஏற்படலாம். பொதுப் பொருள்களாலுள்ளவற்றிலிருந்து புற நன்மைகள் ஒருவருக்கதிகமானவர்க்கு ஒரேநேரத்தில் வரக்கூடியதாயிருந்தால் அரசாங்கம் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதை 9 ஆம் அத்தியாயத்திற் குறிப்பிட்டோம்.

பணக்கொள்கையென்பவற்றுக்குப் பக்க பலமாய் நின்று இந்தப் பெரிய கொள்ளை நோயை, காரணமின்றியுண்டாகும் இந்த வறுமையை எதிர்க்க வேண்டும். பணமயமான சமூகத்திலிருந்து பெருஞ் சிக்கலான முறையில் தூர்நடதையிலீடுபடும் சமூகதிலிருந்து உற்பத்தியாகும் இந்த வறுமை யைப் போக்க எல்லோரும் ஓயாமல் யுத்தஞ் செய்யவேண்டும்.

அனுபந்தத்துக்குச் சுருக்கம்.

1 தூய கலப்பில்லாத போட்டிச் சமூகத்திலே, என்ன உற்பத்தி செய்யப்படவேணடும், எவ்வாறு, யாருக்கு என்ற பொருளியல் பிரச்சினை களெல்லாம் இலாப நட்ட நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிக்கலான முறையில் தீர்க்கப்படும். ஒவ்வொரு பொருளாதார மாற்றப் பொருளும் மற்றெனறிலே தங்கியிருக்கிறது. எலலாம் ஒரே சமயத்தில அவற்றின் பொதுச் சம நிலைப் பெறுமதியில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன. இது தொடர்ந்து தொடர்ந்து சரிப்பண்ணுவதால் சம நிலையை அடையவேண்டியிருக்கிறது.

2. திறமை, சிக்கனம் எனபவற்றிலே இலட்சிய பூர்வமான பொரு ளாதாரம அக்கறை கொளளாவிடடால அல்லது பண்டங்களைத் தேர்ந் தெடுப்பதிலும, தொழில்களை விருபபமபோல் தேர்வதிலும் சுதந்திரமிருக்க வேணடுமெனபதிலும் அது அககறை கொள்ளாவிட்டால், விலை நிர்ண யிககும ஒரு முறையை அது அமைக்கவேண்டும். அப்படியானலும் சில விலைகள வெறும் எட்டுப் புத்தக விலைகளாகவேயிருக்கும். அத்துடன், வருமானத்தை பங்கிடுதற்கான இறுதித் தீமானம், சமூகம் அரசாங்கம் ஆகியவற்றின (விஞ்ஞான ரீதியறற ஒழுககமயமான) தீர்மானமாகவே யிருக்கும. இததீர்மானப்படி மகளுக்கு நன்கொடையாக மொத்தத் தொகையைச் சமூக ஆதாயப பங்கீடென்று சொலலிக் கொடுக்க வேண்டி வரும்.

3. பொதுநலப் பொருளாதாரம் எனற நோக்கின்படி நமது முதலாளித் துவ முறை, சமூக வளர்சசி வளங்களுக்குப் பெரிதும் உகநத ஒரு முறை யிலிருந்து மூனறுவகையிலே நழுவிவிட்டது. அவையாவன, வருமானம் தவருகப பங்கிடப்படுகிறது ; தனியுரிமையை ஏற்கிறது ; வேலையின்மை ஊசலாடிக் கொணடிருகிறது. முதலாளித்துவ முறையிலிருந்து கொண்டே உசிதமான அரசாங்கக கொளகைகளையனுசரித்து இந்தத் தீமைகளையெல் லாம நீக்கிவிடலாமெனபதே இந்த நூலின் ஆசிரியருடைய நம்பிக்கை யாகும்.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினுக்கள் :

1. திட்டமிடப்பட்ட இலட்சிய உலகில் நிலவும் நாலுவகையான விலைகளை ஆராய்க.

2. முகியமான மூன்று பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை விலைத் திட்டம் எவ்வாறு தீர்ததுவைப்பதறகு உதவுகிறதென்பதைச் சுருக்கமாக எழுதுக.

இம்மூன்று பிரச்சினைகளும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையன என்பதை உதாரணமுகத்தால் விளகுக.

3. தறபோதைய பொருளியல் அமைப்பிலுள்ள குறைபாடுகளெவை ? நன்மைகளெவை ? கூட்டாண்மைக் கோட்பாடுகருிய சமூகத்தைக் கெடுப்ப தறகேதுவான குறைபாடுகளெவை ?

4. பின்வரும கருத்துக்களை மறுபடி. ஆராய்க :

பரஸபரம் தங்கியிருததல ; பொதுச் சமநிலை ; தீமானிக்கப பட்ட இறுதிச் சமநிலை ; திறமையுள்ள இறுதிச் சமநிலை. பெறுமதிபற்றிய தொழில் முறைக்கோடபாடு மனிதத்தனமையில்லாத (அமானுஷிக) வளங் களுக்குச் சரியாக விலையிடல், முதலாளிததுவ முறையிலும், பொது வுடைமை முறையிலும வடடிவீதம, மொததத் தொகை நலகொடை. சமூக ஆதாயப் பங்கு, சம்பளவாடகை ; வட்டு விலையும நிசவிலையும். தனியுரிமைக கடுபபாடு ; மேலதிகத் தகைமையை வீணக்கல்.

சமூக நலன்கள, தனி நலனகள, செலவுகள் எனபவறறுகிடையே யுள்ள வெளிநிலை வித்தியாசங்கள. பொது நலப பொருளாதாரம ; ஒழுகக மயப பங்கிட்டுப் பிரச்சினைகள.

ஐந்தாம் பகுதி

சர்வதேச வியாபாரம், நிதி என்பவை

முப்பத்தோராம் அத்தியாயம்

சர்வதேச வியாபார நிலைக்குறிப்பு

செல்வி பிறிஸ்ம் : சிசிலி, நானிலலாத சமயம் நீ அரசியல பொருளா தாரததைப் படித்துக்கொள். ரூபாயின பெறுமதி வீழ்ச்சியென்ற அதி காரததை விட்டுவிடலாம். அது அதிர்ச்சியுணடாக்ககூடியது. உலோகம் சம்பந்தமான இநதப பிரச்சினைகள்கூட உணர்ச்சி மூனைப்புடைய அமிசங கனைகொண்டவை.

—ஒஸ்கார் வைல்ட், "எணஸ்ட் ஆக இருபபதன சிறப்பு" எனற நாடகத்தில்.

இந்நூலின் மூநதிய அத்தியாயஙகளிலே சாவதேச வியாபாரத்தைப் பறறிவிளகாதுவிட்டோம். ஐந்தாம் பாகமாகிய இப்பிரிவில், வெளிநாடடு வியாபாரத்திஙல எழக்கூடிய பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைப்பறறி ஆராய் வோம்.

சர்வதேச வியாபாரத்திலே சம்பந்தப்படட பணச்செயற்பாடுபறறி இந்த அத்தியாயத்திலும், அனுபநததிலும் ஆராய்வோம். அடுத்த இரண்டு அத்தியாயஙகளிலே சர்வதேச வியாபாரத்தில அடஙகியவையும் சாவதேச விவகாரங்கள் எல்லாவற்றையுமே மூடியிருக்கும் பணத்திரையினால் மறைக் கபபட்டவையுமான அடிப்படை நிச அமிசங்களைப் பறறியும் ஆராய்வோம். சர்வதேசத தொழிற் பிரிவுக்குத் தடைகளாகவும தாரிபபுகளாகவுமுள்ள வறறின பயனை உணடாகும் பிரச்சினைகளைச் சரிவர மதிபபிடும்போது இந்த அடிபபடை நிச அமிசஙகளைச சநதிக்கவேண்டிவரும். கடைசி அத் தியாயத்திலே இந்தக கொள்கைகளெலலாவற்றையும் செயறபடுததிப் பார்க்கும்போது நடைமுறையிலுள்ள சர்வதேசப் பொருளாதார அமைப்புப் புலனுகும்.

பினவரும அடிப்படைக் காரணஙகளினால் சர்வதேச வியாபாரம் முக்கி யமடைவதைக் காண்போம. நமது உளளூர் சாத்திய உற்பததிப் பொருள் கள பட்டியல தரும பண்டங்களைவிட அதிகமாக எல்லாப பண்டஙகளையும் தரக்கூடியது வெளிநாட்டு வியாபாரம் வழஙகும் சாத்திய–நுகர் பொருள் பட்டியல !

உதாரணம் : மலாயா ரபபரைத தரும். நாஙகள் இஙகிலாந்துக்குக் கோ தமை எற்றுமதி செயகிறோம. இஙகிலாநது மலாயாவுகுப் பருத்திச் சேலை சட்டைகளை வழஙகுகிறது. ஒவவொருவரும் தாந்தாம தனியாக உற்பத்தி செயயக்கூடிய பொருளுக்கு அதிகமாக நுகர்கிறார். வெளி

நாட்டு வியாபாரத்தின் தாறபரியம் இதுதான். இது மிக இலகுவானது. ஆனல் அரசியலாளருகுகும வாக்காளர்க்கும் இது கடினமான விடயம்.

இந்நூலின் ஐந்தாம் பகுதியில் சர்வதேச வியாபாரமும் நிதியும் செயற் படும் முறையை ஆராய்வோம். வெளிநாட்டுச் செலாவணிவிகிதம், சர்வதேச வியாபார நிலைகுறிபபு, வெளிநாட்டுக் கொடுககல்வாங்கல், இறகுமதிவரி, அமெரிக்கா எவ்வளவு எண்ணெயை இறக்குமதி செய்யலாமெனபதைக் கூறும இறக்குமதிப் பிரமாணம, "ஒப்பியல நலன்" எனற கொள்கை (இது எனனவகையான வியாபாரம் ஏன் நடக்கிறதெனபதைக் கூறும்) ாறறில் அமெரிக்காவிலிருந்து தங்கம் வெளியே செல்லுதல், பொது ஐரோபபியச் சந்தை, வெளிநாடடு உதவி எனபனபோன்ற 1960 ஆம ஆண்டின் சர்வதேசப் பொருளாதார பிரச்சினைகள எலலாம இஙகே ஆராயப்படும். இவை கருத்துருவான பொருளியற பிரச்சினைகளல்ல ; தின சரி பத்திரிகையில் முதறபக்கதில் வரும் செயதிகள்.

வெளிநாட்டுச் செலாவணி விகிதம்

வியாபாரம எப்படி நடைபெறுகிறதென்பதை முதலில் ஆராய்வாம். வோமண்டிலிருநது சீனியும, பிடலபர்கலிலிருநது வார்பபிரும்பும வாஙகினல் அதற்குரிய விலையை டொலரில கொடுக்கவேணடும. அபபொருள்களை விறகும விவசாயியும், உருக்கு உறபததியாளனும டொலர் பணத்திலேயே அநத விலையைப் பெறவிருமபுகினறனா. ஏனெனில அவாகளுடைய செலவு சித்தாய மெலலாம டொலர் கணகுகிலேயே நடைபெறுகின்றன. உளநாட்டுக்குளளேயானல் பொருளியல விவகாரஙகள இலேசாயிருக்கும்.

ஆனல் பிரிததானியப் பந்தயக கார் ஒன்றை நான் நேரடியாகத தருவிக்க விரும்பினல் விடயஙகள் சிக்கலாகும. நான் அதன விலையை டொலர் பணத்திறகொடுகக முடியாது ; இஙகிலாந்துப பணத்திலே, ஸ்டேர்லிங பவுணிலேதான கொடுக்கவேண்டும். அமெரிககப பொருளகளை ஆஙகிலேயன் வாங்குவதானல டொலர் பணம் கொடுததே வாஙகவேணடும். அமெரிககரிலே பெருநதொகையினா பிரிததானியப பவுண நோடடைக் கணடிருகக மாடடா. அமெரிக்க டொலராக மாறறக்கூடிய தன்மை அநதப பவுணுககு இருநதாறறுன் அவாகள அதை ஏறறுக்கொள்வா.

எனவே வெவவேறு நாணயங்களைப் பயன்படுத்தும் நாடுகளிடையே வியாபாரம நடைபெறுவதானல் புதியதொரு பொருளியல அமிசததைப் புரிததவேணடியிருகிறது. இதுதான வெளிநாடடுச செலாவணிவிகிதம. அதாவது நமது பணத்தை அந்த நாட்டவர் பணமாக மாற்றும் விகிதம.

1961 இல பிரிட்டிஷ் பவுண நோடடு 2.80 டொலராயிருநதது. அவவாறே அமெரிக்க டொலருக்கு மற்ற மறற நாட்டுப பணங்கள விடயத்திலும்

ஒரு மாற்றுவிகிதமுண்டு. புதிய பிரெஞ்சு பிராங்கு 20.4 சதமாகும்.[1] இததாலிய லீரு நாணயத்தின் மாற்று விகிதம $\frac{1}{6}$ சதத்துக்குக குறைவாகும். இவ்வாறே மற்றவையும்.

வெளிநாட்டுச் செலாவணிவிகிதத்தை அறிந்ததும் நான் பிரிட்டிஷ காரை வாங்குவது இலேசாகும். அதன் கூறியலிலே 1000 டொலா (அதாவது 1,000 பிரிட்டிஷ பவுண் என வைததுககொள்வோம. நான செய்ய வேண்டியது ஒன்றேயொன்றுதான். பவுணுக்குரிய மாற்றுவிகிதம் என்ன எனபதைப பத்திரிகையிலே பார்ததல். இது 2.80 டொலராயிருந்தால் நான் 2800 டொலரை எடுத்துககொணடுபோய வங்கியில அலலது தபாற் கநதோரிலே கொடுத்து அதை அந்த பிரிட்டிஷ் கா வியாபாரிககு அனுபபு மாறு சொல்லுவேன. அவருககு பவுணபணத்திலே கொடுக்குமாறு கட்டளையிடுவேன்.

நான் வஙகியிலே போட்டாலென்ன, தபாலில அனுப்பினுலென்ன, தரகா மூலம அனுபபினுலென்ன, அது அத்தனை முக்கியமன்று. பிரிட்டிஷ் கா வியாபாரி டொலரில அனுப்புமாறு எனககு விலைபபட்டியல் அனுப்பலாம; அலலது அமெரிககக் கார் கமபனிமூலம் அவர் வியாபாரததை நடததலாம. எலலாம எனககு ஒனறே. அவருக்குத் தேவை டொலரனறு. பவுணதான. அவா கடைகியில எனது 2800 டொலரை 1000 பவுணுக மாறறி விடுவார். இநத விவகாரத்திலே நாம் கழிவுப பணம, தபால அஞ்சல கட்டளைக கட்டணம் எனபவறறைச சோகக வில்லை.

பிரிட்டிஷ் வியாபாரி ஒருவர் 5,600 டொலா பெறுமதியான கோதுமையை அமெரிகக வியாபாரியிடமிருநது வாங்க விரும்பினுல் என்ன செயவார் என்பதை நீா காட்ட முடியும. இசசநதர்ப்பதிலே பவுண்களை டொலராக மாற்றவேணடும். பவுனின மாறறு வீதம் 2.80 டொலராஞல் அவர் 2,000 கொடுக்கவேணடியது எதறகு ?

வெளிநாட்டுச் செலாவணி வீதம் எவ்வாறு நிச்சயிக்கப்படுகிறது ?

வெளிநாடடுச் செலாவணி விகிததின கருததுப்பறறி இப்போதைக்கு இவவளவும போதும. நுகர்வோன எனற வகையிலே நீா செயலமுறை விபரஙகளைப பறறி இபபோது மேலும் அறியவேண்டியதிலலை. ஆனால் திரை மறைவிலே செயறபட்டுக் கொணடிருக்கும மூலாதாரமான பொருளியற சகதிகளைப பறறி அறியாதிருநதால உமது பொருளியலறிவு பூரண

[1] பவுணை பிரெஞ்சு பிராஙகாக மாறறும விதமுமுணடு ஆனல இநத வெளிநாடடு நாணய மாறறுவிதஙகளைபபறறி நாம இஙகே ஆராயவேண்டியதிலலை. எனெனில சுதநதிரமானதொரு போடடிச சநதையிலே பவுண பிராஙகு விகிததை, பவுண டொலா பிராஙக டொலா மாறறுவிதஙகளிலிருநது கலிதது விடலாம அததுடன கூடமையாக விடயஙகளை அவதானிககும சாதுதேசமதியட்சகரா இநத மாறறுவிதஙகளை எலலே கடநது போகாமற பாரத்துககொளவா. ஒருபவுண 10 பிராஙகுகளுக சறறு அதிகமாக மாறறப்படும.

மற்றதாகும். உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும், பவுணை டொலராகவும் டொலரைப் பவுணுகவும் வங்கிகள், தபாற்கந்தோர்கள், தரகர் என்போர் எவ்வாறு மாற்றுகிறார்கள்?

சர்வதேச வியாபாரம் என்பது பெரும்பாலும் இருவழியுள்ள வீதி என்பதை நினைவிலிருத்திக் கொள்ளவேண்டும். பண்டத்தைக் கொடுத்து பண்டத்தை மாற்றுகிறார்கள். நாம் இறக்குமதி செய்யும்போது பவுணுக்கு மாற்றுக டொலரைக் கொடுக்கிறோம். ஏற்றுமதி செய்கிறபொழுது இங்கிலாந்துக்காரர் நமது டொலருக்கு மாற்றுகப் பவுணைத் தருகிறார்கள். சர்வதேச வியாபாரம், செலாவணி விகிதங்கள் என்பவற்றின் சமநிலை மட்டத்தை இறக்குமதித் தேவையும், ஏற்றுமதிச் சப்ளையுமே நிச்சயிக்கின்றன.

செலாவணி விகிதத்தை நிச்சயிக்கும் விடயத்திலே இரண்டு உருசிகரமான சந்தாப்பங்களைக் கருத்திற் கொள்ளலாம். (1) சுதந்திரமாக ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கும் வெளிநாட்டுச் செலாவணி விகிதம் ஒன்று (2) மற்றது தங்க நாணயத்திட்டத்தையோ வேறு வெளிப்படையான அரசாங்கத திட்டத்தையோ பினபற்றி அரசாங்கம் நிச்சயிக்கும் திரமானதொரு செலாவணி.

சமாதானம் நிலவிய ஒரு நூற்றாண்டில் தங்க நாணயத்திட்ட திரமான செலாவணி மிக முக்கியமானது. ஆனால் சுதந்திரமான செலாவணிவிடயத்தை விளகுவது இலேசு. கனேடா—ஐக்கிய அமெரிக்க வியாபாரத்திலே சமீபகாலத்தில் இது ஓரளவு முக்கியத்துவம் பெற்றது.

சுதந்திரமான செலாவணி விகிதங்கள் :

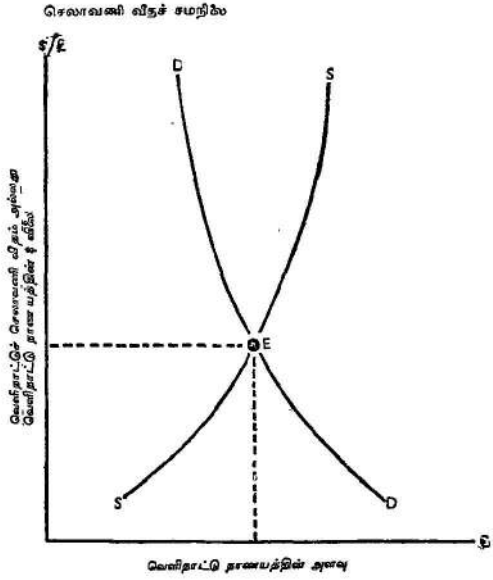
கனேடாவுக்கும அமெரிக்காவுக்குமிடையில் நடைபெறும் வியாபாரத்தை பறறி இபபோது ஆராய்வோம். கனேடிய டொலர் அமெரிக்க டொலருக்குச் சமமானதன்று. இன்று கனேடிய டொலர் 1.02 அமெரிக்க டொலருக்குச் சரி. அடுதத வாரம் திடீரென்று பனியுறையத்துவங்கினால் கனேடாவிலிருந்து புளோரிடாவுகு யாத்திரிகர் கூட்டம கூட்டமாகப் புறப்படுவர்; அபபோது 1 கனேடிய டொலர் $1.01\frac{1}{4}$ அமெரிக்க டொலருக்குச் சரியாக மாறும். 1940 இல் ஒரு கனேடிய டொலர் 0.90 அமெரிக்க டொலருக்குச் சரியாயிருநதது. இது சட்டபூர்வமாக ஆக்கப்பட்டதனறு; தரகரும் வங்கிகளும், நிமிடந் தோறும் தெலிபோனிலே பேசிச் சப்பிளை தேவையை அனுசரிதது இநதச் செலாவணி விகிதத்தை நிச்சயிப்பர்.

மற்றேர் உதாரணம் பின்வருமாறு :—1919 துவக்கம் 1925 வரை இங்கிலாந்து தங்க நாணயததிடடத்திலிருந்து விலகிறறு. அமெரிக்கா திட்டத்திலிருந்தது. என்ன நடந்தது? வெளிநாட்டுச் செலாவணி விகிதம் நாளுக்கு நாள் மாறிற்று. இஙகிலாந்து 1890 இலும், 1914, 1918 ஆகிய ஆண்டுகளிலும் தங்க நாணயத்திட்டத்திலிருந்தபோது பிரிட்டிஷ் பவுணின் விலை 4.87 டொலராயிருநதது. பின் 4 டொலராக வீழ்ந்தது. 1925 இலோ பிரிட்டிஷ் பொருளியல் அமைச்சராயிருந்த வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில்

பிரிட்டிஷ் ராச்சியத்தை மறுபடி தங்க நாணயத்திட்டத்துக்கு அவசர அவசரமாகக் கொண்டுவந்தார். இந்த விகிதம் யுத்தத்துக்கு முன்னிருந்த 4.87 டொலரிலாகும். இது அவசரமான நடவடிக்கை. எனெனில் 1931 இல் இங்கிலாந்து இந்த விகிதத்தை நிலைநிறுத்த முடியாமல் பவுணின் பெறுமதியை 4.02 டொலராக்கவேண்டியதாயிற்று. 1949 இல் இது மேலும் குறைந்து 1961 வரை 2.80 டொலராயிருந்தது.

சுதந்திர நிலையிலுள்ள மற்றைப்போட்டி விலைகளைப்போல சுதந்திரமான செலாவணி விகிதமும் சப்பிளை தேவையென்ற சக்திகளால் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. படம் 1 இலே இலேசாக்கப்பட்ட சப்பிளை, தேவைப்படம் காட்டப்பட்டுள்ளது. போட்டிச் சந்தையைச் சரிப்படுத்துவதற்காக எவ்வாறு

சுதந்திரமான வெளிநாட்டுச் செலாவணி விகிதத்தைத் தேவை உயர்த்துகின்றது ; சப்பிளை இறக்குகின்றது :

படம் 1. DD (தேதே) என்பதில நாம் விரும்பும் பிரிட்டிஷ் பண்டங்கள் பிரிட்டிஷ் கடனபத்திரங்கள், இங்கிலாந்து சென்று உல்லாச யாத்திரை செய்வதற்கான பிரயாணச செலவுகள் முதலியவை அடங்கியுள்ளன. SS (ச.ச.) சபபிளைக் கோட்டில் அவர்கள் நம்மிடமிருந்து பெற விரும்பும பண்டம, பணி எனபவற்றுகுக் கொடுக்கும் பவுண்மாறறு நாணயம் அடங்கும். விதம் E இக்கு மேலேயிருக்குமானால நாம தேவைப்படுவதற்கு அதிகமாக அவர்கள் எங்களுகுச் சப்பிளை செய்யவிருக்கும் மேலதிக வெளிநாட்டு நாணயத்தைக் காட்டும். இத்தகைய மேலதிகச் சப்பிளை பினனா விகிதத்தை E இக்கு இறக்கும். இங்கே டொலருக்கு மாற்றுகக் கொடுக்க விருக்கும் வெளிநாட்டு நாணயம் முடிவுசெய்யப்பட்டுவிடும்.

சுதந்திரச் செலாவணி விகிதம் நிச்சயமாகிறதென்பது இதிலே காட்டப்பட்டுள்ளது. சர்வதேச வியாபார நிலைக்குறிப்பு என்ற முக்கியப் பகுதியிலே நம் வெளிநாட்டுச் செலாவணித் தேவைகளை அதிகரிக்கச் செய்யும சக்திகளான பண்ட இறக்குமதிகள், பணி இறக்குமதிகள், யாத்திரிகரின் செலவுகள், நாம் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பும உதவிகள், கடன்கள் (இவை அட்டவணையில் "பற்று" என்று குறிப்பிடப்படும்) என்பவற்றை அட்டவணை 1 சுருக்கமாகக் கூறும. சாவதேச வியாபார நிலைக்குறிப்பு, வெளிநாட்டார் நமது டொலருக்கு மாற்றுய்த் தமது நாணயத்தில் நமக்குச் சப்ளை செய்யும அமிசங்களையும் காட்டும். இது அவர நம் நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும பண்டம், பணி, எனபவறறையும் அவர்கள் நமக்குக் கொடுக்கும் கடனையும் குறிப்பிடும். (இவை அட்டவணை 1 இல் வரவு என்று குறிப்பிடப்படும.

சுதந்தரமான செலாவணி விகிதம் நிர்ணயிக்கப்படுவதைப் பற்றி இங்கே மேல் ஒனறுங்கூற வேண்டியதிலலை. இந்த அத்தியாயத்தில் ஆராயப்பட்ட வியாபார நிலைகுறிபபுப பற்றிய கருததுக்களை நன்கு மனத்திலே பதித்துக் கொண்ட வாசகரிற சிலர் இந்த விடயததை மேலும் அனுபந்தத்தில் படிததறிய விரும்புவர்.

தங்க நாணயத்திட்டத் திரச் செலாவணி விகிதம்.

இனித் தங்க நாணயத்திட்டம் பறறி ஆராய்வோம். 1925 இல் வின்ஸ்டன் சோசில, இங்கிலாநதை பவுணுக்கு 4.87 டொலர் வீதமான யுத்தத்துக்கு பிநதிய "தங்க சாலை ஒபபு மதிப்பு" வீதத்தில் திருப்பி விட்டார். இதை அவர் எவவாறு செய்தார்? மந்திரதனாலா? இல்லை. பின அவா எவ்வாறு செய்தாரென்றால் அது வருமாறு :—

குறிப்பிட்டதொரு பவுண்விலைகளுத் தங்கத்தை வாங்கி அதே விலைக்கு விற்பதற்கு வின்ஸ்ட்டனுடைய அரசாங்கம விரும்பிற்று. அந்தத் தங்க சாலை விலைகளுத தங்கத்தின் பவுண் விலை நிலையாக்கப்பட்டது. இது வின்ஸ்டன விருமபினா என்றதனாலன்று; அவருடைய அரசாங்கம் அந்த விலைகளே தங்கததை வாங்கி விற்றதனால எனக்கூறவேண்டும்.

இக்கால எல்லையில அமெரிக்காவும் தங்க நாணயத்திட்டத்திலே அடங்கியிருந்தது. 1925 இல நிதி மந்திரியான மெல்லன் என்ன செய்து கொண்டிருந்தா? ஓர் அவுன்ஸ் தங்கத்தை 21 டொலருக்கு வாங்கி ஏறக்குறைய அதே விலைக்குவிறக விரும்பினர். எனவே டொலரின் விலையும் பவுண கணக்கில் திரமாகவப்பட்டது.

இனி இரு நாடுகளையும ஒன்றாக வைத்து ஆராய்வோம். ஒரு பொருளுக்குச் சமனான பொருள்கள் தம்முட் சமமுடையன என்று நாம் பள்ளிகூடதிலே படித்துள்ளோம். இது பொருளியல் ஆராய்ச்சிக்கும் பொருத்தமானதே. தங்கக்கணக்கிலே டொலருக்கு விலை விதித்தால், தங்கக் கணக்கிலே பவுணுக்கும் விலை விதித்தால், தங்க எற்றுமதி இரு

நாடுகளுக்கும் கட்டுப்பாடின்றிச் செல்ல அனுமதிக்கப்படும்போது பவுணும், டொலரும் பரஸ்பரம் நிலையான செலாவணி விகிதத்தை உடையனவாயிருக்கும் என்பதாகும்

உதாரணம் : 1959 இல் ஐக்கிய அமெரிக்கத் திறைசேரி தங்கத்தை ஓர் அவுன்ஸ் 35 டொலராக வாங்கிவிற்றது. ஐக்கியராச்சியம் தங்கத்தை அவுன்ஸ் $12\frac{1}{2}$ பவுண்வீதம் வாங்கிவிற்றது. எனவே ஒரு பவுணின் $35/12{\cdot}5 \times 1$ பெறுமதி டொலர் ஆகிறது. இது ஒருபவுணுக்கு 2.80 டொலர் சமச செலாவணி விகிதத்தைக் கொடுக்கிறது. தங்கம ஏறறுமதி இறக்குமதி செய்வதாலுள்ள தாமதத்தினாலும், கப்பற கூலியினாலும் இந்த விகிதம் சில சமயம் சற்றே உயர்ந்தும் தாழ்ந்துமிருந்தபோதிலும் பொதுவாகச் செலாவணி விகிததில் அது திரமான நிலைமையிருந்தது. நமது நாணயம் பிரிட்டிஷ் நாணயத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய தாயிற்று.

செலாவணியில் விலை மாற்றம், தேய்மானம் என்பவற்றுக்கு வரைவிலக்கணம்.

1933 இல் பிரான்க்லின் ரூஸ்வெல்ட் டொலர் பெறுமதியினை விலையிறங்கச் செய்தார் என்று பதிரிகைகளில் வாசித்தோம ; 1949 இல் பவுண் 4.02 டொலரிலிருந்து 2.80 டொலராக விலையிறக்கஞ் செய்தார் என்று படித்தோம். விலை மாற்றம் என்றால் என்ன ? புதினப்பத்திரிகைகளில் இதைச் செலாவணித தேய்மானம் என வழங்குவர். இரண்டுக்குமுளள தாரதம்மியமென்ன ? பிராங் நாணயம் டொலரை அனுசரித்து விலையிறங்கிற்று என்பதன் அர்த்தமென்ன ? இந்தப் பதங்களுக்கு இனி நாம் வரைவிலக்கணம கூறலாம். வெளிநாட்டுச் செலாவணிச் சந்தையிலே பவுணின் டொலர் விலை இறங்கினால் டொலரை அனுசரித்து பவுண் தேய்மானமடைந்ததென்போம. (அதாவது இப்போது நாம 4 டொலருக்கு வாங்குகிற பவுணை 2.80 டொலருக்கு வாங்குகிறோம். பவுணின் வெளிநாட்டுச் செலாவணி வீதம் கூடினால பவுண் வளர்மானமடைகிறதென்கிறோம்; அதாவது 2.80 டொலராயிருந்த பவுண் 2.90 டொலராக உயாகிறது.) கடடுப்பாடில்லாத செலாவணிச் சந்தையில தினமும் செலாவணி விகிதம் ஊசலாடிக்கொணடிருக்கும். அதையனுசரித்து வெளிநாட்டுச் செலாவணி விகிதமும் ஓயாமல் தேய்ந்துகொண்டோ வளர்ந்து கொண்டோ இருக்கும். பணவீக்கம் அதிகமுளள நாடுகளில இந்த ஊசலாட்டம் ஒரு நெறியிலேதானிருக்கும். ஏனெனில் அநத நாட்டுப பண்டங்களை அந்நாட்டு நாணயத்தைக் கொண்டு குறைவாகவே வாங்கலாம். அதனால் அதனுடைய செலாவணி விகிதம் தேயந்து கொண்டேயிருக்கும்.

விலை மாற்றம்

ஒரு நாணயத்தின் விலை மாற்றமென்னும்போது தங்கத்தையனுசரித்து அதன் பெறுமதி மாறுதலையே அது குறிக்கும். உதாரணம் : எல்லா நாடும் தங்க நாணயத்திட்டத்திலிருக்கின்றன என்று வைத்துக்கொள்

வோம். ஒரு நாள் இருந்தாப்போல் எல்லா நாடுகளும் தங்கத்திற்கான கொள்வனவு, விற்பனவு விலையை இரட்டிக்கின்றன என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது அகில உலக விலை மாற்றமுண்டாகிறதென்கிறோம். அப்போது பவுண், பிராங்கு, டொலர், முதலிய எல்லா நாட்டு நாணயங்களும ஒரேவகையில் ஏறுகின்றன என்பதைக் கருத்திற்கொள்ளவேண்டும். வெளிநாட்டுச் செலாவணி விகிதத்தில் ஒருநாடு உயர்வாகவும் மற்றநாடு தாழ்வாகவுமிருக்கமாட்டா. விலைமாற்றம் ஏற்படலாம். ஆனால் தேய்மானம் உண்டாவதில்லை. சுருக்கமாகக் கூறுவதானால, நாணயத்தின் தேய்மான மென்றால், மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து ஒரு நாட்டின் செலாவணி விகிதத்தில வீழ்ச்சியேற்படுதலே. விலை மாற்றமென்பது தங்கத்தையனுசரித்து ஒரு நாட்டின் நாணயப் பெறுமதியிலுண்டாகும் மாற்றமே. இது தினசரி ஊசலாட்டத்தைப் பொதுவாகக் குறிப்பதில்லை. பெரிய அளவில் உண்டாகும் குறிப்பிடத்தக்கதொரு அரிய நிகழ்ச்சியையே இது குறிக்கும்.

விலை மாற்றத்தினாலுண்டாகும் முக்கிய பொருளாதார விளைவுகள் என்ன ? ஒரு நாடு தங்க நாணயத்திடத்திலிருந்து நழுவிவிட மற்றவை அததிட்டத்திலிருநதால அதனுடைய நாணயம் மறறநாடுகளோடு ஒப்பிடும் பொழுது தேயமானமடையும். மறுபடி அது தங்கநாணயத்திட்டத்துக்குத் திரும்புமானால், அதனுடைய ஒவ்வொரு பண அலகும், தங்கக் கணக்கிலே மதிபுக குறையுமானால் அது விலைமாற்றத்தையடைந்துவிட்டதெனலாம்.

ஒரு நாட்டின் நாணயம் தேய்மானமடைந்து விலையிறக்கமுற்றால் அதனுடைய பணடங்களின் ஏற்றுமதி இறக்குமதி என்பனவற்றைத் தாக்கும். எவ்வாறு ? இங்கிலாந்து தனது பவுணின் விலையை 4.20 டொலரிலிருந்து 2.80 டொலருக்கு மாற்றுமானால் அதனுடைய பண்டங்களான புத்தகம், விஸ்கி, முதலியன எனககு மலிவுள்ளனவாகும். எனவே நான் அப்பொருள்களை அதிகமாக வாங்குகிறேன். எனது தேவைக்கோடு ஆங்கிலப் பண்டங்கள் விடயதில் விசாலமாகும்.

ஆனால விடயம் அவ்வளவில் முடியவில்லை. ஒல்ஸ்போட்டில் பொருளியல் பேராசிரியராயிருக்கும் ஜோன ஹிக்ஸ் என்பவர், அமெரிக்கப் பண்டங்களைக் குறைவாகவே வாங்கப் பார்பபர். அமெரிக்க ஜாஸ் இசைத் தட்டுக்கள் விலையேறிவிட்டன என்பதை அவா உணர்வார். முன்னெல்லாம் ஒரு பவுணுககு வாங்கிய இசைத்தட்டு இப்போது 1½ பவுணுகிவிட்டது. எனவே அவா அமெரிக்க ஜாஸ் இசைத் தட்டைக் குறைவாகவே வாங்குவார். அதனால் அவருடைய அமெரிக்கப் பண்டங்களுக்குரிய தேவைகள் குறைகின்றன. அவருடைய தேவைக்கோடு நெகிழ்ச்சியுடையதாயிருந்தால் அமெரிக்கப் பணடங்களில் அவர் குறைவாகவே பணத்தைச் செலவு செய்வார். இதன் அர்த்தமென்ன ? ஒரு நாட்டின் நாணயப் பெறுமதி மற்ற நாட்டு நாணயங்களோடு ஒப்பிடும்போது தேய்மானமுடையமுறையில் மாறுமானால், அதன் பண்ட ஏற்றுமதி கூடும் ; இறக்குமதிகள் குறையும். இதுவே அதன் பொருள்.

எப்போது ஒரு நாட்டின் நாணய வீலை மதிப்பில் மாற்ற முண்டாகும் ? ஏன் ? " வியாபார நிலைக் குறிப்புக்கள " கடினமுண்டாக்கும்போது அதன் நாணயவீலை மதிப்பில் மாற்றமுண்டாகும், அல்லது அம்மாற்றம் அதன் மீது சுமத்தப்படும். அது ஏற்றுமதி செய்யும் பண்டம் பணிஎன்ப வற்றின் மதிப்பு, அது இறக்குமதி செய்யும் பண்டம் பணி என்பவறறின் மதிப்புக்குக் குறையத் தொடங்கி அவ்வாறே குறைந்துகொண்டு போகுமானால் இந்த வீலை மதிப்பில் மாற்றமுண்டாகும். அத்தகைய நாடு இந்த வித்தியாசத்துக்கு ஈடு செய்யும் முகமாகத் தங்கத்தை ஏற்றுமதி செய்யலாம், அல்லது வெளிநாட்டிலுள்ளவர்கள் கடன் கொடுக்கலாம். இது கொஞ்சக்காலத்துக்கே. அதன் பின்னர் அந்நியநாட்டு நாணயத்தை நடைமுறைச் செலாவணி விஷதத்தில் கொடுப்பதற்கு அதனிடம் குறை வாயிருக்கும்.

அப்போது நாணயவீலை மதிபபு மாறும் ; அது நிலைமையை எப்படித் திருத்தும் ; நாணய வீலை மதிப்புக்குறைந்தால் இறக்குமதி குறையு மென்று கூறினோம். அதன் பயனாக வெளிநாட்டு நாணயம் சேமிக்கப் படும். அது நன்மைபயக்கிறது. மேலும் நாணயவீலை மதிப்பு மாற்றத் தால் பண்டங்களின் ஏற்றுமதி பெருகுமென்று கூறினோம். இதன் பயனாகவும் வெளிநாட்டு நாணயம் கிடைக்கக் கூடியதாயிருக்கும்.

இது எட்டுச் சுரைக்காயா ? இல்லை சமீபகாலத்தில் அமெரிக்கா இதை உணர்ந்து பலவகை முக்கியமான சீரமைப்புக்களைச் செய்துகொண்டது. அல்லது தங்கம் தொடர்நது வெளியேறிக்கொண்டிருக்குமானால் அது நாணயவீலை மதிப்பு மாற்றத்திற்கோ வெளிநாட்டுச் செலாவணி விஷத வீழ்ச்சிக்கோ ஆளாகலாம்.

சர்வதேச வியாபார நிலைக்குறிப்பு.

ஒரு நாட்டின சர்வதேச " வியாபார நிலைக்குறிப்பு " பற்றி ஆராயும் சமயம் வந்துவிட்டது. இஃது ஓர் அறிக்கை : இதிலே நாட்டில் இறக்குமதி ஏறறுமதியாகும் எல்லாப் பண்டங்களின் பெறுமதியும், நன்கொடைகள், வெளிநாட்டு உதவிகள், மூலதனக் கடன்கள் (ஐ.ஒ.யூக்கள்) தங்கம், என்பவற்றின் பெறுமதிகளும் இவற்றிடையேயுள்ள பரஸ்பரத் தொடர் புகளும் அடங்கும்.

முக்கியமான இந்தத் தொடர்புகளெல்லாம் சர்வதேச வியாபார நிலைக் குறிப்பிலே சங்கிரகமாக இடம்பெறும். இதை ஒருவர் அறிந்து கொண் டால அவருக்கு வெளிநாட்டு வியாபாரம் பற்றிய நல்ல அறிவு உண் டாகும்.

ஒரு வருடத்திலே நடக்கும் சர்வதேச வியாபாரங்கள் பற்றிய குறிப் புக்களும் உத்தியோகபூர்வமான மதிப்பீடுகளும் ஐகிய அமெரிக்காவின் வர்த்தக பகுதியில் தயார் செய்யப்படுகின்றன. இவற்றிலே ஏற்றுமதி இறக்குமதி வாணிகப் பண்டங்கள், வெளிநாடுகட்குக் கொடுத்த கடன்,

வெளிநாடுகளிலிருந்து வாங்கிய கடன், தங்கப் போக்குவரத்து, உல்லாசப் பிரயாணிகள் செலவிடும் பணம, வெளிநாடுகளிலிருந்து இடைக்கும் பங்குப் பணம், வெளிநாடுகளுக்குக் கொடுக்கும் பங்குப் பணம், கப்பற் சேவைகள், முதலியன எல்லாம் அடங்கும். இவையெல்லாம் சர்வதேச வியாபார நிலைக்குறிப்பில் அடங்கும். இஃது ஓர இரட்டைப் பதிவுமுறை. இதில் எல்லா இனங்களும, இருபுக காட்டக்கூடியவகையில் பதியப்படும்[1].

சர்வதேச வியாபார நிலைக்குறிபபுப் பினவருமாறு மூனறு பிரிவுகளாக வகையாகப பதியப்படும் :—

(I) நடைமுறைக்கணக்கு
தனிபபட்டது.
வணிகச் சரக்கு (அல்லது "வியாபார நிலை") காணப்படாதவை.
போகுவரத்து (கப்பற சேவை முதலியன).
பிரயாணச் செலவு (உல்லாசபபிரயாணம் முதலியன).
முதலீடடு வருமானம் (வட்டி, ஆதாயப் பங்கு முதலியன).
தனிபபட்ட கொடை (குடி வருவோர், கட்டும் பணம் முதலியன)
சில்லறைச் சேவைகள்.

அரசாங்கம் :

நேசநாடுகளுக்கு அரசாங்கம் ஏறறுமதி செய்யும் ஆயுதம் முதலியன.
ஐகிய அமெரிக்க அரசாங்கதின் ஒரு தலைச் சாபான கொடைகள் (உதவிததிட்டங்கள, இராணுவ உதவி முதலியன).

(II) மூலதன இயக்கம
நீண்ட தவணை
அரசாங்கம
தனியார்
குறுந்தவணை
அரசாங்கம்
தனியார்.

(III) தங்கப போகுவரத்து (வருதலும் போதலும்).

நடைமுறைக கணக்கிலே இருகை நிலை :

(1) இன்கீழ் உளள அமிசங்களின மொத்தம் "நடைமுறைக் கணக்கின இருக்கை நிலை" என வழஙகப்படும். நமது பண்டம் பணிகளின் ஏறறுமதி மொத்தத்துக்கும் இறகுமதியாகும் பணடம் பணி என்பவறறுக்குமுள்ள வித்தியாசம இதிலே சுருக்கமாகக் காட்டபபடுகிறது.

[1] கள்ளமாக கடத்தபபடும் பொருளகளும வேறு சில பாதகமறற அமிசங்களும் தவறிவிடலாம். அதறகாக விடுபட்ட இனங்களுகென ஒரு பிரிவு 'சிலலறைகள்' என ஒதுக்கபபட வேணடும்.

நடைமுறைக் கணக்கிலே உள்ள மேலதிகம் அல்லது பற்றுகுறை எவ் வாறு (II), (III) என்பவற்றின் கீழ், தங்கத்தினாலும் மூலதன இயக்கத் தினாலும் சரியீடு செய்யப்படுகின்றது என்பதைக் கீழே காட்டுவோம். அதற் கிடையில் தனிப்பட்டது, அரசாங்கத்துக்குரியது என்ற தலைப்புக்களின் கீழே யுள்ள முக்கியமான நடைமுறை அமிசங்களைச் சுருக்கமாக வருணிப்போம்.

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர், வணிகச் சரக்குகள் முக்கியம் பெற் றிருந்த காலத்திலே எழுதாதாளர் இந்தச் சிறிய அமிசத்தை மாத்திரமே குறிப்பிட்டனர். பண்ட ஏற்றுமதிகள் இறக்குமதிகளின் பெறுமதியிலும் பார்க்க அதிகமாயிருந்தால், வர்த்தகத்தில் "வாசியான நிலை" உண் டெனக் கூறினர். இறக்குமதிகள் ஏற்றுமதிகளிலும் அதிகமானால், "வா சியற்ற நிலை" உண்டெனக்கூறினர். இவ்வாறு கூறுவது பொருத்த மற்றது. வாசியற்ற நிலை சில சமயம் நாட்டுகு நன்மையுடையதாயிருக்கும் என்பதைக் காட்டுவோம்.

காணக்கூடிய வணிகச் சரக்குகளோடு "காணமுடியாத" அமிசங்கள் வகிக்கும் முக்கியமான பங்கையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இவை வெளி நாட்டாருக்கு உதவும் கப்பற் சேவைகள் அல்லது அவர்கள் நமக்கு வழங்கும் கப்பற் சேவைகள், அமெரிக்க உல்லாசப் பிரயாணிகள் வெளி நாடுகளிற் செலவிடுபவை, வெளிநாடுகளிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் வருவாய், உள்ளூரிற குடியேறுவோர் தாய் நாடடுக்கு அனுப்பும் கொடைகள் எனபன அடங்கும். பாரிஸ் நகரில் ஓர் அமெரிக்கர் குடிப்பதற்குச் செலவிடும் பணமும், அமெரிக்காவில் இருந்து குடிப்பதற்காக அவர் வரவழைக்கும் பிரெஞ்சு வைனும் ஆகிய இரண்டும் நிலைக்குறிப்பில் ஒரே பங்கையுடையன. வெளிநாட்டாருககு நாம் கப்பல் இனசூரன்ஸ் வசதி செய்தால் அதுவும் நமது வர்த்தகச் சரக்கு ஏற்றுமதி போன் றதே.

ஓர் அமிசத்தை எநத வகையிற் சேர்க்கவேண்டுமென்பதை நிச்சயிப்பதா னால் பின்வரும் கேள்விகளைக் கேட்கலாம். இந்த இனம் நமது ஏற்று மதிச் சரக்குக்களில் ஒன்றைப்போல அதிகமான வெளிநாட்டு நாணயத்தைத் தருகிறதா? அத்தகை ஏறறுமதி இனம், "வரவு" என வழங்கப்படும். அல்லது இறக்குமதி இனம் ஒன்றைப்போல நமது வெளிநாட்டு நாணய இருபபைச் செலவு செய்து மேலும் வெளிநாட்டு நாணயததைப் பெருக்கச் செய்கிறதா? இததகைய இறக்குமதி இனம "பற்று இனம்" எனப்படும்.

இந்த விதி எபபடிச செயறபடுகிறதென்பதைக காட்டுவதற்குப் பின்வரும வினவை எழுபபலாம். வெளிநாடுகளிலுள்ள முதலீடுகள மூலம் அமெரிக கருக்குக் கிடைக்கும் வட்டி ஆதாயப் பங்கு என்பவறறை எவ்வாறு நடதது வது? அவை உண்மையில் ஏற்றுமதிகள போன்ற வரவு இனங்களே. ஏனெனில் அவை வெளிநாட்டு நாணயததை அதிகரிக்கினறன. நம்மிட மிருந்து வெளிநாட்டார் பெறும் வட்டிகளும பங்குகளும பறறு இனமாகக் கருதப்பட வேண்டும். ஏனெனில் அவை நமது வெளிநாடடு நாணயத்தைச் செலவிடச் செய்கின்றன.

இந்தக் கட்டத்திலே அட்டவணை 1 பயன்படும். இங்கே 1959 ஆம் ஆண்டுக்குரிய அமெரிக்காவின் வர்த்தக நிலைமையைக் காணலாம். இங்கே நடப்பு இனம், மூலதன இனம், தங்கம் என மூன்று வகை முக்கியப் பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் புள்ளி விபரங்களில் உள்ள பிழைகளை ஈடு செய்யும் ஓர் பிரிவும் உண்டு. ஒவ்வொரு வரிசையும் இலக்கம் போட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது முன்பின் பார்த்துக் கொள்வதற்கு எளிது.

ஒவ்வோர் இனமும் பெயரோடு (அ) வரிசையில் காட்டப்பட்ட பின்னர் (ஆ) வரிசையிலே வரவைக் குறிப்பிடவுள்ளோம். அதாவது இவை வெளி நாடடு நாணயத்தை நமக்கு ஈட்டித் தரும் ஏற்றுமதிகள் போன்றவை. அடுதத (இ) வரிசையில் பற்றுக்களுண்டு ; இவை வெளிநாட்டு நாணயங் களைச் செலவு செய்யும இனங்களின் தொகை ; இது நமது இறக்குமதி முதலியவற்றுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகைகள்.

இவ்வாறு பார்க்குமிடத்து 1959 இல் நமது வரவு 1,62,250 இலட்சம் டொலர். இது ஏற்றுமதிகளாலுண்டானது. நமது பற்று இறக்குமதிகளால் 1,53,150 இலட்சம டொலராகும். தேறிய வித்தியாசம் 9,100 இலட்சம் டொலர். இது (ஈ) வரிசையிற் காட்டப்பட்டுள்ளது (அட்சர கணிதக் குறியீடு- எனறு இல்லாமல் + என இருப்பது என் என்பதை நன்கு விளங்கிக் கொளள வேண்டும) இன்று கூட இந்த உபரி ஏற்றுமதி "வாசியான வியாபார நிலை" எனத தவருகக் கூறபபட்டுவருகிறது.

காணமுடியாத இனங்களின் ஒவவொரு வரியையும் வாசகர் விளங்கிக் கொளளலாம. அமெரிக்கர் வெளிநாடு செல்லுவதனால் உண்டாவது தேறிய பறறுயிருக்கிறது. இது பிரயாணச் செலவுகளின்கீழ்க் காணப்படுகிறது. என் இது எதிர்கணியமாயிருக்கிறதெனபதை வாசகர் அறிவர். தனிப்பட்ட அமெரிககா வெளிநாடுகளிற செய்யும் கொடைகள் முதலியன வெளி நாட்டு நாணயத்தைச் செலவு செய்வதால 5 ஆம் வரியில் அவை பற்றுக்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. (வெளிநாட்டினா எமது பற்றுக்களைத் தமது வரவாகத் தங்கள் வியாபார நிலைக்குறிப்பில் அறிவிப்பர். கடைசி இரண்டு இனங்களால் அவர்கள தமக்கு அதிக டொலர் கிடைப்பதாகக் கொளவர்).

தனிப்படட நடைமுறை இனங்களைப் பொறுததமட்டில காணமுடியாத இனங்களால உண்டாகும் கடைசி விளைவு, பற்றிலும்பார்க்க அதிக வரவை உணடாக்குவதே எனபதை அட்டவணை 1 காட்டுகிறது. இது நமக்கு வெளி நாடுகளில் உள்ள வடடி ஆதாயப பங்கு எனபவற்றால் உணடாவது.

முதல் 7 தனிப்பட்டோர் வரிசையிலுளள தேறிய வரவு நிலை, அடுத்த 5 வரிசைகளிலுள்ள அரசாங்க இனங்களினால் ஈடு செய்யப்பட்டுவிட்டன. அரசாங்கததின இராணுவ விவகாரங்கள், வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பும் பலவித உதவிகள எனபன எல்லாமாகச் சோந்து 47,450 இலட்சம் டொலர் தொகை உண்டாயிற்று. அது 12 ஆம் வரியிற் காட்டப்பட்டுள்ளது. இது நேர்க்

அட்டவணை 1. ஐகிய அமெரிக்காவின சர்வதேசக் கொடுப்பனவு நிலைக்குறிப்பு, 1959.
மூலம் : (ஐகிய அமெரிக்க வாத்தகத் திணைக்களத்தரவுகள்) (மில்லியன் டொலரில்).

இல. இனங்கள் (a)	வரவு (b)	பறறு (c)	தேறிய வரவு (+) அல்லது தேறிய பற்று (−) (d)	
1. நடைமுறை :				
தனிப்பட்டவர் :				
(1) வணிகச் சரக்கு காஞ்தவை ..	16,225	15,315	+ 910	
(2) போகக்குவரதது	1,649	1,784	− 135	
(3) பிரயாணச செலவு	902	1,610	− 708	
(4) முதலீட்டு வருமானம் (வட்டி, ஆதாயப் பங்கு) முதலியன	2,702	549	+2,153	
(5) தனிப்பட்டவரின பண அனுபபுதலகள் ..		563	− 563	
(6) சில்லறைச் சேவைகள்	1,199	609	+ 590	
(7) நடைமுறையிலே தனிப்பட்டவரின மிசம ..				+ 2247
ஐகிய அமெரிக்க அரசாங்கததுக்குரிய :				
(8) இராணுவப பணடம் பணிகள் ஏற்றுமதி செயதல (+)	1,988			
இராணுவ உதவிக கொடுபபனவு (−) நேச நாடுகளுக்கு		1,988	0	
(9) வேனய இராணுவகொடுக்கல் வாஙகல்கள..	297	3,090	−2,793	
(10) வேறு கொடைகளும் கொடுப்பனவுகளும..		1,839	−1,839	
(11) அரசாஙகத்தின சிலலறைக கொடுக்கல வாஙகலகள	490	603	− 113	
(12) நடபபிலுளள அரசாங்கக் கொடுக்கல் வாஙகல்கள்				− 4745
(13) நடைமுறைக் கணக்கிலே தேறிய மீதி ..				− 2498
11. மூலதனக கணககு, எங்கள் ஐ.ஒ. யூககளிலே தேறிய ஏறறுமதி அலலது தேறிய இறகுமதி நீண்ட தவணைகொடுகடன (−) அல்லது படு கடன (+)				
(14) தனிப்பட்டவா			− 995	
(15) அரசாஙகம்			−1,380	
(16) தேறிய நெடுநதவணை அநநியநாட்டு முதலீடு				−2375
(17) நடைமுறைக கணககிலே தேறிய மீதி(+) நெடுநதவணைக கொடுகடன் (பரிபாஷையில “ ஐகிய அமெரிக்க வியாபார நிலைக குறிப்பில பற்றுகுறை ”) ..				− 4873
குறுநதவணைக கொடுகடன் (−) அலலது படுகடன் பெறுதல (+)				
(18) தனிப்பட்டவர்			+3368	
(19) அரசாங்கம			− 353	
(20) குறுந்தவணைப் படுகடனில தேறிய முதலீடு				+3015
111. தேறிய தங்க ஏற்றுமதி (+) அல்லது இறகுமதி (−)				+1070
(21) தவறுகளும் விடுபட்டவைகளும ..				+ 783
(22) ஐ. அ. பற்றுகுறையை ஈடுசெய்தல ..				+ 4873
(23) முழுதும் தழுவிய தேறிய சர்வதேசக் கொடுப்பனவு நிலைக் குறிப்பு ..				0

கணியமாக தனிப்பட்ட பாக்கியை ஈடு செய்யவும்,[1] 13 ஆம் வரியிலுள்ள தேறிய நடப்புக்கணக்குப் பாக்கியை எதிர்க்கணியமாகி நீக்கி அதை— 24,980 இலட்சம் டொலருக்குச் சமனுக்கவும் போதுமானது.[2]

நடைமுறைக்கணக்கிலேயுள்ள தேறிய பாக்கியைக் கணக்கிடும்போது அட்டவணை 1 இன் முதல் பெரிய கணடத்தை முற்றுக்கிவிட்டோம். நடைமுறைக் கணக்கில் நிகழும் எதிர்க்கணியப் பாக்கியை ஒரு நாடு எவ்வாறு தீர்க்கும் ? அட்டவணை (III) இல காட்டியபடி தங்கத்தை ஏற்றுமதி செய்யும்; அலலது கடன் படும். வாங்கினுல் ஒன்றில் காசைத் திருப்பிக கொடுக்கவேண்டும்; அல்லது அது கடனுயிருக்கவேண்டும. இதுவே கணக்குப் பதிவிலே இரட்டைப பதிவாயிருக்கும். சர்வதேச வியாபார நிலைக்குறிப்பிலே அட்டவணை இறுதியான பூரண ஐந்தொகையைக் காட்டும். இரட்டைப் பதிவு செய்பவருக்கு எல்லாத தகவலும கொடுக்கபடாவிட்டால் புள்ளி விபரத் தவறுகள, குறிப்பிடாமல் விடப்படடவை எனபனவற்றுகு (இது 11 ஆம அத்தியாயததில் GNP புள்ளி விபர விடயத்திலே காட்டபபட்டது) சநதர்பபம் அளிககப்படவேண்டும். ஆனுல் இது பூரணச் சமநிலை எனற நியாயததைப பாதிக்காது.

மூலதன இயக்கம்

இனி மூலதன இயக்கம் பறறி ஆராயலாம. இது தனிபபட்ட மக்கள் வெளிநாடடிலுளள தனிப்பட்ட குடி மக்களிடமிருநது பெறும் கடன் அலலது அவர்களுகுக் கொடுக்கும் கடன. (உதாரணம: நான பிரெஞ்சுக் கடன பததிரம் வாஙகுதல்; அலலது சுவிஸ வஙகியில முதலீடு செய்தல்; அலலது பெல்ஜியத்திலுள்ளவர் அமெரிகக திறைசேரிககடன் பத்திரம் வாஙகுதல) இவை நெடுந்தவணையாயுமிருக்கலாம். குறுந்தவணையாயுமிருககலாம். இவ்வாறே அரசாங்கம் நேரடியாகவோ, இடைவழி மூலமோ நெடுநதவணைக் குறுந்தவணைப படுகடன்கள் வாங்கும, அல்லது கொடுகடன்கள கொடுக்கும்.

1. பிரெஞ்சு இராணுவததுககு அரசாங்கம் நேரடியாகக் கொடுத்த கொடைகள் 8 ஆம வரியிலுணடு. அது உளநாடடிலே உறபததி செயது பிரெஞ்சு இராணுவத்துகுகுக் கொடையாய்க கொடுககப்பட்டபடியால கயமாக அமித்துக கொளளும. இதனை எற்றுமதிப பற்றுகக் கொணடால, பறறுப பகுதியில நஙகொடையாகக காடடபபடும. ஜொமானியாக்கு நமது சைனியததுகுகு காடடப்படும. ஜேர்மானியிடம நமது சைனியததுக்குப் பெடரோல வழஙகக கொடுததல போனற எனை இராணுவ விவகாரஙகளும ஐகிய அமெரிகக அரசின எனைய வெளி நாடடுத திடடஙகளும 9 ஆம் வரியில 11 ஆல் காடடப்படடுளளது.

2. 1958 கு முனனா வாத்தக இலாகா இததேறிய நடைமுறைகணக்கு நிலுவை இனத்தை 11 ஆம அததியாயததிற காட்டிய வகையான G. N. P. முறிவுக கணகளில் போட்டு வந்தது. 1958 இல பினனா G. N. P. கணக்கிலுளள அரசாஙக இனஙகள சிலவறறைப் புனர் ஒதுகூடு செயதுள்ளது. இதன பயனுக—14980 இலடசம டொலா 13 ஆம வரியிலிருநது அபபுறப் படுத்தபபடடது. இது 11 ஆம அததியாயததிலே அடடவணை 4 இல காட்டப்பட்ட 1.0 மிலலியன டொலா எனற இனததுககு வருமுனனா செய்யபபட்டது. இந்த இனத்தையே இஙகே "தேறிய வெளிநாடடு முதலீடெனக்" காட்டியுள்ளோம்; வர்த்தக இலாகா பயனபடுதிய 13 ஆம வரிக்குறிபபையலலது.

பின்வரும் விதியை அனுசரித்தால் மூலதனக் கணக்கிலே எவை கொடு கடன் எவை படுகடன் என்பதை நிச்சயித்துவிடலாம். அமெரிக்க மூலதனக் கடன்களை ஏற்றுமதி செய்வதாகவோ இறக்குமதி செய்வதாகவோ நினைத் துக்கொள்ளவேண்டும். மற்றெருவகையிற் கூறுவதானால் ஐ. ஒ. யூ. குறிப்புக்களை ஏற்றுமதி இறகுமதி செய்கிறது என வைத்துக் கொள் வோம். அப்போது இந்த ஏற்றுமதி இறக்குமதிகளை ஏனைய ஏற்றுமதி இறக்குமதிகள் போலக் கவனித்துக் கொள்ளலாம். நாம் கடன் வெளி நாடடுக்குக் கொடுககும்போது கொடுகடனை படுகடனை? ஐ. ஒ. யூ. குறிப்புக் களை உண்மையில் இறக்குமதி செய்கிறோம். இறக்குமதி எபோதும் பற்றை உண்டாக்கும். எனவே அது பற்று. இவ்வாறே வெளிநாட்டிலிருந்து பணத்தை இறக்குமதி செய்தால் இது வரவு. இந்த விதியை அறிந்து கொள்ளாவிட்டால் மயக்கமுண்டாகும். வெளிநாட்டுக்குப் பணம் கடன் கொடுத்தால் நாம் மூலதனததை ஏற்றுமதி செய்கிறேமெனற எண்ண முண்டாகும். அதனால் அதுவரவு என நினைக்க இடமுண்டு. இது தவறு. அப்படியானால் நாம் ஐ. ஒ. யூக்களை இறக்குமதி செய்கிறோம். இந்த இறக்குமதிகள் பற்று ஈடுகள். நடைமுறைக் கணக்கு வரவு ஏற்றுமதி களிலே மேலதிகமுண்டானால் அதைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு எமக்கு உரிமையுண்டு.

1959 இல் அமெரிக்கா வெளிநாடுகளுக்கு நெடுந்தவணைக் கடன் கொடுக் கும் நாடாயிருந்தது என்பது 16 ஆவது வரியிற் காட்டப்பட்டுள்ளது. வெளி நாட்டார் அமெரிக்காவுக்குக் கடன் கொடுத்து முதலீடு செய்வதிலும அதிக மாக அமெரிக்க, வெளிநாடுகளுக்குக் நெடுநதவணைக் கடன் கொடுத்தோ வெளிநாடுகளில் முதலீடு செய்தோ வந்தது. அதன் பயனாக நாம் நெடுந்தவணை ஐ. ஒ. யூ. க்களை இறகுமதி செய்தோம். இதன் தொகை 23,750 இலட்சம் டொலராகும்.

17 ஆவது வரியிலே நமது நடைமுறை விவகாரங்களும், நெடுந்தவணை மூலதனப் போக்குகளும் உண்டு. நடைமுறைப் பற்றுக்களும், நீண்ட தவணை முதலீட்டுப் பற்றுக்களும் அதிகம். இந்த நிலையில் அது 48,730 இலட்சத்துக்குப் பறறு உடையது.

"வியாபார நிலைக்குறிப்பிலே பற்றுக்குறையுண்டு" எனக் கூறுவது பொருந்தாது. "வியாபார நிலைக்குறிப்பென்றாலே பற்றும் வரவும் சமன் என்று அர்த்தம். இரட்டைப் பதிவின அர்த்தம் அதுதான். 1958-1960 இக்கு வியாபார நிலைக் குறிப்பில் அமெரிக்காவுக்குப் பற்றுக் குறையுண் டெனப் புதினப் பத்திரிகைகளும், அரசியல் வாதிகளும் பேசுவதின் கருத்தென்ன? அவர்கள் கருத்திலே கொள்வது 17 ஆவது வரியைப் போலும். இது நடைமுறைக் கணக்கிலுள்ள பற்றுக்குறையும், நெடுந் தவணை முதலீட்டிலுள்ள பற்றுக்குறையுமாகும். இந்தத் தொகையையே தங்கமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது குறுந்தவணை மூலதனக் கணக் கிலே அமெரிக்கத் திரவச் சொத்தை வெளிநாட்டார் தேர்ந்து வாங்கச்

சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். அவர்கள் எந்த நேரத்திலும் தமது மனத்தை மாற்றிக் கொண்டு தமக்குத் தங்கமாகக் கொடுக்கவேண்டுமெனக் கேட்கலாம். குறுந்தவணை மூலதனத்துக்கு வேறு சந்தைகளில் மேலான வட்டிகிடைக்கிறது ; நியூயோர்க் நகரில் அது கிடையாதெனக் கூறி அவர்கள் அவ்வாறு கேட்கலாம்.

20 ஆம் வரியின்படி 5 பில்லியன டொலர் பற்றுக் குறையில் 30,150 இலட்சம் டொலர் குறுநதவணைக் படு கடனுல் ஈடு செய்யப்பட்டது. கடைசியாக (111) இன்படி புள்ளிவிபரத்தவறுகள் என்று சமாதானஞ் சொல்ல முடியாத 10,750 இலட்சம் டொலரைத் தங்கமாகக் கொடுத்தோம்.

தங்கமாகவும், குறுந்தவணை மூலதனப் போக்காகவும் கொடுத்தபின்னர் 23 ஆம் வரியிலே காட்டிய விதிமுறை ஒப்புக்கிடைக்கிறது. வியாபார நிலைக்குறிப்பை மொத்தமாக எடுத்து ஆராயுமிடத்து இரட்டைப் பதிவுப் பறறுவரவுகள் காணப்படும். ஆனபடியால் அது இந்த விதிமுறை ஒப்பைக் காட்டும். "டொலர் குறைவு" உள்ள 1946—1949 இல் வெளிநாடுகளிலிருந்து தங்கத்தையும் திரவச் சொத்துக்களையும் பெற்றுவந்த நாட்களிலும் இது பொருத்தமுடையதாயிருந்தது. அபபோது ஐரோப்பிய தொழிற சாலைகள் நமது தொழிற்சாலைகளோடு போட்டிபோட முடியாத நிலைமையிலிருநதன. இந்த விதிமுறை ஒப்புதற்போதும் பொருத்தமுடையதாயிருக்கிறது. இப்போது டொலர் குறைவாகவில்லை ; ஆனல் அமெரிக்காவின் நடைமுறை நிலைக்குறிப்பிலும், நெடுந்தவணை மூலதன நிலைக்குறிப்பிலும் மாறுத பறறுக்குறை உண்டு. இது வெளிநாட்டார் தங்கம் வெளியேறுவதாலும், குறுந்தவணை டொலர் கடன் கொடுப்பதாலுமு ஈடு செய்யப்பட்டது ; அவர்கள் எலலாவற்றையும் தங்கமாகக் கேட்கவில்லை.

ஒரு நாட்டின் வியாபார நிலைக்குறிப்பிலுள்ள பல படிகள்

அமெரிக்கா முதலில் விவசாய நாடாயிருந்து பின்னர் பூரணக் கைத் தொழில் நாடாக மாறிவிட்டது. அந்த வகையில் அது நாலு படிகளையும் கடக்கவேண்டியிருநதது. இந்த வரலாற்றை ஆராய்வது பயனுடையது.

1. **இளையதும் வளர்வதுமான கடன்பட்ட நாடு.** புரட்சிச் சண்டைக் காலந் தொட்டு உள்நாட்டு யுத்தம் நடைபெற்ற காலம் வரை நடப்புக் கணக்கிலே நாம் ஏற்றுமதிக்கதிகமாக இறக்குமதி செய்தோம். இந்த வித்தியாசத்தை இங்கிலாந்தும், ஐரோபபாவும் எமக்கு வழங்கின. நாம் நமது மூலதனத்தைக்கட்டி எழுபபினேம். இதனல் எமது நாடு இளமையும் வளர்சசியும் உள்ள ஓர் இளம் நாடாக விளங்கிற்று.

2. 1873 துவககம் 1914 வரை நமது வியாபாரப் பாக்கி நமககு வாய்ப்பாயிருந்தது. பழைய வெளிநாட்டுக் கடன்கள் மீது நாம் வட்டியும் ஆதாயப் பங்கும் கொடுக்கவேண்டியிருந்தது. அது வளர்ந்துகொண்டு வந்தது. அதனல் நமது நடப்புக் கணக்கு எறக்குறைய ஒத்ததாயிருந்தது. மூலதனப்போக்கும் ஒப்பாயிருந்தது. நாம் புதிதாகக் கடன் கொடுத்ததால் நாம் வாங்கிய கடனுக்கு அது சமனுயிற்று.

3. புதிய கடன்கொடுக்கும் நாடு. முதலாவது மகா யுத்தத்தின்போது எமது ஏற்றுமதி பெரிதும் பெருகிற்று. ஆரம்பத்திலே தனிப்பட்ட அமெரிக்கர் நேசநாடுகளுக்குக் கடன் கொடுத்தனர். நாம் யுத்தத்தில் இறங்கிய பின்னர் நமது அரசாங்கம் யுத்தச் செலவுக்கும் யுத்தத்துக்குப் பிந்திய புனருத்தாரண வேலைகளுக்குமாக இங்கிலாந்துக்கும் பிரான்சுக்கும் கடன் கொடுத்தன. யுத்தத்தின் பின்னர் நமது நாடு கடன் கொடுக்கும் நாடாயிற்று. 1920 இலும், 1930 இலும் தீர்வைகளை விதித்தோம். நாம் ஏற்றுமதி செய்ய மறுத்ததால் வெளிநாட்டார் நமது வட்டிகளையோ, ஆதாயப் பங்குகளையோ முதலையோ திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு டொலர் பெற முடியாதிருந்தனர்.

இந்த மூன்றாவது படியில் நாங்கள் இருக்கும்வரை, அதாவது 1920 ஐ அடுத்த வருடங்களில் தனிப்பட்டோர் வெளிநாடுகளுக்குக் கடன் கொடுத்து வரும் நிலையில் இருக்கும் வரை எல்லாம் சௌசன்னியமாகத் தோற்றமளித்தது. வாங்கும் பண்டங்களுக்கு அதிகமாக நாம் விற்றோம். நமது ஏற்றுமதிகளுக்கு ஈடாக மற்ற நாடுகள் தங்கத்தையும், ஐ. ஒ. யூக்களையும் அனுப்பின. எல்லாம் நன்றாக இருந்தது. ஆனால் 1929 இலும் பின்னரும் அமெரிக்கர் வெளிநாடுகளுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியாதிருந்தது. பின்னர் முறிவு ஏற்பட்டது. சர்வதேச வர்த்தகம் முறிந்தது. கடன்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை ; அமெரிக்காவும் ஏனைய நாடுகளுமே இந்நிலைக்குப் பொறுப்புடையனவாயின.

4. வளர்ச்சிபெற்ற கடன் கொடுக்கும் நாடு.

1960 வரையில் அமெரிக்கா முதிர்ச்சியுள்ள கடன் கொடுக்கும் நாடாயிற்று. இந்த நிலையை இங்கிலாந்து சில வருடங்களுக்கு முன்னர் அடைந்தது. அதனுடைய இறக்குமதிகள் ஏற்றுமதியிலும் அதிகரித்தன. வாய்ப்பற்ற வர்த்தக நிலை அதற்கு உண்டானது. இதன் அர்த்தமென்ன வென்பதைப் பார்ப்போம்.

இங்கிலாந்து மகன்கள் மலிவாக உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்து சுகமாக வாழ்ந்தனர். இறக்குமதிக்கீடாக அவர்கள் அதிகம் ஏற்றுமதி செய்யமுடியவில்லை. முன்காலத்தில் இங்கிலாந்து வெளிநாடுகளுக்குக் கொடுத்த கடனின் பயனாக உண்டான வட்டிகளைக் கொண்டு மேலதிகமாக ஏற்பட்ட இந்த இறக்குமதிக்கு ஈடு செய்தனர்.

இது இங்கிலாந்துக்குப் பொருத்தமுடையதாயிருக்கலாம். ஆனால் மற்ற நாடுகளின் கதியென்ன ? இறக்குமதிக்கதிகமாக ஏற்றுமதி செய்வது அந்நாடுகளுக்கு நட்டமாகுமா ? இல்லை. இங்கிலாந்து முற்காலத்தில் அந்த நாடுகளுக்கு வழங்கிய மூலதனப் பொருள்களைக் கொண்டு அவை தமது உள்ளூர் உற்பத்தியைப் பெருக்கின. இது இங்கிலாந்துக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வட்டி, பங்கு என்பவற்றிலும் அதிகம். இரு பகுதியாரும் கடினமின்றிக் கருமங்களை நடத்தினர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே வெளிநாடுகளுக்குக் கொடுத்த கடன் இரண்டு பக்கத்தாருக்கும் பயன்

கொடுத்தது. கொடுத்தவரும் பயனடைந்தார்; வாங்கினவரும் பயனடைந்தார். சர்வதேச வர்த்தகமும் பொது நிதி ஆட்சியும், சுமூகமாக நடை பெறவில்லை. சில முதலீடுகள் சாதுரியமற்றனவாயிருந்தன. குடியேற்ற நாடுகளின் பிரச்சினையும், தேசிய வாதமும் நிலைமையைச் சிக்கலாக்கின. முதலாவது மகாயுத்தத்தின பின்னர் முழு நிலைமையும் மோசமடைந்து முறிவுற்றது.

கெடுபிடியுத்தம் பயத்திலுண்டான வெளிநாட்டு உதவிகளுக்கும், இராணுவப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்கும் அமெரிக்காவுக்குப் பணம் தேவைப்படும் நிலைமையுண்டாகியுள்ளது. அதனால முன்னர் செய்த முதலீடு களிலுல இடைக்கக்கூடிய ஆதாயம் அதற்குத் தேவைப்படுகிறது.

சர்வதேச மூலதன இயக்கங்களின் அடிப்படை அர்த்தம்.

இனி, மூலதன இயக்கம பற்றிய பிரச்சினையை ஆராய்வோம். தேசீயத் தனமை எனற அரசியல பிரச்சினையும், வேலையின்மையென்னும் உள் நாட்டுப பிரசசினையும் இந்த விடயத்திற் புகுந்துகொள்ளாவிட்டால் சர்வ தேசக கடன விடயத்தை நனகு புரிந்துகொளளலாம். பணம், நிதி என்ற திரைகளை நீகஇவிட்டு பணடம், வளம் என்னும் உண்மையான அமிசங்களையிடடு ஆராயலாம்.

ஒரு நாடடின் எலலைக்குள் மூலதனம் எவ்வாறு பெருகுகிறது. நடப்பு நுகர் பொருள்களை உறபத்தி செய்வதற்காக நமது தொழிலாளரையும் நிலத்தையும் இயநதிரசாதனங்களையும், வேறு வளங்களையும் பயனபடுத் தாமல இருபபது; அதறகுப் பதிலாக நாம் மரம் நட்டு, ஆறுகளைப் பயனபடுததிப் புதிய எந்திர சாதனங்களை உறபத்தி செய்கிறோம். இவை யெலலாம் நமது எதிர்கால வருமானததுக்கும் நுகர்வுக்கும் பயன்படும்.

தற்போது நுகராமல், பின்னர் நுகர்வோமெனப் பின்போட்டு வைக் கிறோம். எதிர்காலத்திலே மேலும் அதிக நுகர்ச்சியைப் பெறுவோமென்று நினைகஇறோம். எதிர்கால நுகர்விலே உண்டாகக் கூடிய அதிகரிப்பு எந் கிருநது வரும்? மூலதனப் பொருள்களுக்குத் தேறிய உற்பத்தி உண்டு என்ற உணமையிலிருநதே. இந்த உற்பத்தியே வட்டி வீதத்தின் உண்மை யான அமிசம். (அத. 29 பார்க்க).

உலகின வெவ்வேறு பாகங்களில் வெவ்வேறு அளவு வளங்களுண்டு. தொழிலாளா, உலோகம, காலநிலை, நுணதொழில்முறை அறிவு என்ற வகையில் இருகஇன்றன. வேறு நாடுகளிலே 6 வீத இலாபங் தொடுக்கக கூடிய சநதாபபங்களிருந்தால, வட அமெரிக்காவில் ஒருவர் 3 வீத இலாபம் பெறகூடிய முதலீடுகளிலே முயலமாட்டார். இவ்வாறு நடை பெறுவதறகுக காரணம அறியாமையும, தேச எல்லைகளுமேயாகும் மூலதனத்திலே கொஞ்சத்தை வெளிநாடுகளிலே முதலீடு செய்யவேண்டி யது அவசியமே. இதனால் வெளிநாட்டுத் தொழிலாளிக்கு அதிக சம்பளடி கிடைகஇறது. எனெனில் அவனுக்கு பெருந்தொகையான சிறந்த ஆயுதம்

கள் இருக்கின்றன. எனவே வெளிநாட்டு உற்பத்தி அதிகரிக்கும். எவ்வளவில் ? பயன்படுத்தப்பட்ட மூலதனத்தை மறுபடி ஈடு செய்வதற் கும், நாம் முதலீடு செய்த முதலுக்கு வட்டியும் பங்கு இலாபமும் கொடுக்கவும் போதுமான அளவிலும் அதிகமாக அதிகரிக்கும். இந்த வட்டி வருவாய் பணமும் பணியுமாக எங்களுக்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து கிடைக்கிறது. இதனால் நமது வாழ்க்கைத்தரம் உயரக்கூடும். சகல ஞான முமுள்ள ஒரு விஞ்ஞானி இந்த முறையை ஒரு வேளை அனுமதிக்கக் கூடும். மூலதனமானது உயர்ந்த உற்பத்தியுடைய விடயங்களுக்குப் பயன் படுத்தப்படுகிறது.

நமது முதலை எப்பொழுது திருப்பிக் கொடுப்பார்கள் ? நாம் நல்ல வருவாயைப் பெறும்வரையில் முதலை நாங்கள் திருப்பிக் கேட்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரு காலத்திலே பிற்போக்காயிருந்த நாடு கடைசியில் சுபீட்சமுடையதாகலாம். அது நூகர்வுகளைக் குறுக்கிக்கொண்டு சேமிப்பால் கிடைக்கும் பணத்தைக் கொண்டு நமக்குச் சொந்தமாயுள்ள தொழிற்சாலை களையும், பண்ணைகளையும், சுரங்கங்களையும் வாங்கிக்கொள்ள விரும்பலாம். ஆனால் நாம் தனவந்தராயிருக்கிறோமென்றும், எங்களிடம் போதிய சேமிப்பு உண்டென்றும், நம்மிடம் தாய் நாட்டிலே பெருந்தொகையான முதல் உணடென்றும் நமது வட்டி விகிதம் குறைவென்றும் கொள்ளு வோம். எனவே நாம் எதையும் விற்க விரும்ப்மாட்டோம் ; அல்லது முதலைத் திருப்பிப் பெறவிரும்பமாட்டோம். வெளிநாடுகளில் உள்ள நமது பண்ணையின் விலையை உயர்த்துவோம். தொழிற்சாலைகளின் விலை யையும் அதிகரிபபோம். நமக்கு முன்னையிலும் குறைந்த வட்டி வந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தமாட்டோம். எனவே ஒரு நாட்டின் பழைய கடன்களை உடனே திருப்பிப் பெறுவதற்கு அது ஒன்றில் வறுமையடைந்திருக்க வேண்டும், அல்லது முதிர்ச்சியடைந்திருக்கவேண்டும்.

தேசிய இனம் என்ற கருத்துத் தலை நிமிர்த்தியதும் விடயங்கள் மாறும். ஐக்கிய அமெரிக்க எல்லைக்குள்ளேயே தெற்கிலிருந்து வடக்கு வரைக் கும், கிழக்கிலிருந்து மேற்க்குவரைக்கும் இலாபப் பங்குகள் நிரந்தரமாகச் சொரிந்துக்கொண்டிருக்கும். சிலர் சொந்தக்காரர் நிலத்தில் வசிப்பதில்லைச் யென முறுமுறுப்பர். ஆனால் சொத்துரிமைகளைப் பாதுகாக்க நீதிமன்றங்களும் நகர்க்காவலரும் உண்டு. ஆனால் தேசங்களிடையே இந்த ஒழுங்குமுறையாது. ஒரு நாடு வறுமையுற்றால் அது மற்ற நாடுகளிடமிருந்து கடன் வாங்கலாம். அது செல்வமுள்ள நாடாக வந்ததும் வெளிநாட்டுக்குரிய வட்டியையும், பங்கு இலாபத்தையுங்கொடுகக்க கடினமாகத்தோன்றும். நன்னடையை தரும் போதைய செல்வநிலைக்குக காரணம், தான் பெற்ற கடனை வாங்கலை, நீனைக்கப் பினவாங்குகிறது. இது பொருளாதாரப் பழு மாத்திரமன்று ; தலத்திலேயில்லாத அந்நியருக்கு வழங்குவதை நாடுகள் விரும்புவதில்லை. அதனால் சர்வதேசக் கடனகளைத் தீர்த்துவிட அவை முனைகின்றன. சில சமயம் நியாயவிலைக்கும், சிலசமயம் அநியாயமான விலைக்கும் விற்கக் கூடும். அல்லது அவை அந்தக் கடனைப்பற்றி மறந்தும் இருந்துவிடுகின்றன.

இவ்வாறு பொருளியலும், அரசியலும் கலந்து கொள்ளுகின்றன. இதை இந்நூலிலே ஆராயமுடியாது. "கொடியைப் பின்தொடர்ந்து வியாபாரம்" செல்லுகிறதென்பர் சிலர். வேறு சிலர் வியாபாரத்தைப் பின்தொடர்ந்து கொடி செல்கிறதென்பா. நாடுகள் குடியேறற நாடுகளை அடிமைப்படுத்தி ஏகாதிபத்தியம் நாட்டுவது வியாபாரத்தின் நிமித்தமே என்பர். தேசீய அதிகாரத்தை நீலநாட்டுவதே நோக்கம் என்பர். (இது ராணுவ எதிர்ப் பிளவும்; பாதுகாப்பிளவும் உண்டாகிறது) இந்த நோக்கத்துக்காகப் பொருளாதாரம கூடதியாகஞ் செய்யப்படுகிறது. ராணுவத்தின் செலவுக்குப் பொருள் தேடுவதறகாகவே பொருளாதார வளங்களைத் தேடுகிறார்கள். பொருளியற் சுபீட்சத்துக்காகவனறெனபர். இந்தக் கொள்கையின்படி யுத்தம், தேசீயக் கொள்கை என்பன இல்லாவிட்டால் ஒருவா எந்த நாட்டிலும் முதலீடு செய்து தொழில நடத்தலாம். புத்தியுள்ளவர்கள் இராணுவ அமைப்புக்களும் குடியேற்ற நிர்வாகமுமில்லாத சிறிய நாட்டிலே வாழ்வர், என்பது அவர்களுடைய வாதம், வேறு சிலர் சுக சீவனத்தை விட வெற்றிப் பிரதாபமே வாழ்வின உயாந்த குறிக்கோள் என்பர். தாய் நாடே முக்கியம்; அந்நிய நாட்டவரைப்பற்றி எங்களுகு அகக்றையில்லையென்பர். அந்நிய நாடடவரின் பண்டங்களையும், நிலங்களையும் கவர்ந்துகொள்ளலாம்; அவர்களை வெற்றிபெற்ற நாட்டவருக்கு அடிமைகளாக்கலாம். கடந்த சில நூறறுண்டுகளாக இந்த இருவகைக் கொள்கைகளுக்கிடையிலேயே உலகம் ஊசலாடிகொணடிருந்தது.

வெளிநாட்டுக் கடன் சம்பந்தமான நிச அமிசங்களும் பொது நிதி அமிசங்களும்.

இப்போது அரசியலைவிடுவிட்டு பொருளியலை ஆராய்ந்து பொது நிதிப் பரிபாஷையில் வெளிநாட்டு முதலீடு எவ்வாறு நடைபெறுகிறதென்பதை அவதானிப்போம். மூலதனப்போக்குவரத்தின நிசமான அமிசங்களை நேரடியாக வாங்காமல பணதததையே கடலுக வாஙகுகிறார். அவர் எமக்கு ஒரு ஐ. ஓ. யூ. குறிப்பைக் கடன் பத்திரமாகவோ, சீட்டுப் பத்திரமாகவோ பங்குப் பத்திரமாகவோ தருகிறார். அதறகு ஈடாக நாம் அவருக்கு டொலர் பணதததைக் கொடுக்கிறோம. அவர் அதனை அமெரிக்காவிலே கணக்கிற் போட்டோ அமெரிகக வஙகியிலே போட்டோ, அமெரிக்கக் கடன்பத்திரத்திற் போட்டோ வைப்பாராஞல், தேறிய மூலதனப் போக்கு இல்லாமலிருக்கிறது. அவருடைய ஐ. ஓ. யூ. எமமிடமிருக்கிறது. நாம் கொடுத்த சில தஸ் தாவேஜுகள அவரிடமுணடு. வியாபாரநிலைகுறிப்பின மூலதனப்போக்குப் பிரிவில் இவை ஒன்றுக்கொன்று சமனுயிருக்கும். ஆனால் இந்தப் பற்றுச் சீட்டுகளைப பயன்படுத்தி வெளிநாடடுக் கடன்காரர் நமக்கு அனுப்பும் பணடம் பணி என்பவற்றை (அலலது தங்கத்தை) இறக்குமதி செய்தால், அபபோதுதான நிசமான நிதிமயமான மூலதனப் போக்கு நிகழ்கிறது.

வட்டி கொடுக்கவேண்டிய சமயம் வரும்போது கடன் பெற்ற வெளிநாட்டார் வட்டிக்குச் சமமான மேலதிக எற்றுமதியை எங்கள்

நாட்டுக்கு அனுப்பவேண்டும். அப்போது நமது வியாபார நிலைக்குறிப்பிலே இறக்குமதி மேலதிகம் காணப்படும். இது காணத் தெரியாத வரவு இனத்திலும் வட்டி, ஆதாயப்பங்குகளாலும் சமநிலைப்படுத்தப்படும்.

இறக்குமதிக்கு அதிகமாக நாம் ஏற்றுமதி செய்தால் அதைப்பற்றி நாம் சந்தோஷப்படவேண்டுமா, துக்கப்படவேண்டுமா? நம் நாட்டிலே வேலையில்லாத் திண்டாட்டமில்லாவிட்டால் நமது சுபீட்சத்துக்கு அவசிய மான பண்டங்களை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புவதைப்பற்றித் துக்கப்படுவோம். இப்போதைய இந்த நட்டத்தை வருங்காலத்தில் இறக்குமதி செய்யும் பண்டங்கள் ஈடு செய்யுமானால் அது ஒரு ஆறுதலாயிருக்கும். ஆனால் எதிர்காலத்திலே இந்த முதலீட்டினால் வட்டியோ முதலோ கிடைக்க மாட்டாதெனக் காண்போமானால் இந்த மூலதனப் போக்கு நல்லதன்றென முடிவு செய்யலாம்.

ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இறக்குமதிகளை ஒரு நாட்டின் சுபீட்சத் துக்கு ஏற்றவை; ஏற்றுமதிகளன்றென ஜோன் ஸ்டூவேட் மில் வலியுறுத்தி னார். இரண்டாவது மகாயுத்தத்துக்கு முன்னர் பல நாடுகள் பூரண வேலை யுடைமையை நல்ல வகையிலே நிலை நாட்ட முடியாதிருந்தபடியால், ஏற்றுமதிகள் நல்லதென நினைத்தனர். பழைய பொருளியலாளரின் மூலா தாரமான கொள்கைகளைப் பெறுமதியுடையன ஆக்குவதற்குச் சரியான வகையில் பணக்கொள்கைகளையும் அரசிறை சம்பந்தமான கொள்கைகளையும் சீர்ப்படுத்தினால் முடியுமென்பதை நாடுகள் இன்று உணர்ந்து வருகின்றன.

சுருக்கம்.

பண்டங்களை வெளிநாடுகளிருந்து வாங்குவதற்கும் அவற்றுக்கு விற் பதற்கும் வெளிநாட்டுச் செலாவணி வீதமொன்று இருநாடுகளின் நாணயங் களிடையிலும் அவசியம். சுதந்தரமான செலாவணி விகிதம் தினசரி சப்பிளை தேவை என்பவற்றால் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. தங்க நாணயத்திட்டத்துக்குள் அடங்கிய இரண்டு நாடுகள் திரமான வெளிநாட்டுச் செலாவணி வீதத்தை உடையன. அந்த விகிதத்திலே தான் தங்கத்தை வாங்கியும் விற்றும் வருகிறார்கள். (இதைப்பற்றிய விரிவான ஆராய்ச்சியை அனுபந்தத்திலே காணலாம்.)

2. சர்வதேச வர்த்தக நிலைக்குறிப்பு வெளிநாட்டுச் செலாவணியை நாம் பயன்படுத்தும் விவகாரங்களையும், வெளிநாட்டுச் செலாவணி நமக்குப் பயன்படும் வகைகளையும் குறிப்பிடுகிறது. அது நமது பண்டம் பணிகள் மொத்த ஏற்றுமதிகளை நமது இறக்குமதிகளோடு கணக்கிடுகிறது. நாம் வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் பண்டம், பணி, தங்கம், ஐ. ஒ. யூ. என்பவை வரவுகள். இவற்றால் நமக்கு வெளிநாட்டு நாணயம் கிடைக் கிறது. நாம் இறக்குமதி செய்யும் அத்தகைய அமிசங்கள் நமது பற்றுக் கள். அவை நாம் வெளிநாட்டு நாணயத்தை எவ்வளவு செலவு செய்கிறோ மென்பதைக் காட்டும்.

3. நடப்புக் கணக்கிலுள்ள தேறிய மீதி நமது வர்த்தகச் சரக்கு வியாபாரத்திலுல் கண்ணுற் காணமுடியாத அமிசங்களுக்குக் கிடைக்கும் வியாபாரப் பாக்கியாகும். அத்துடன் நமது அரசாங்கத்தின் ஒரு தலைச் சார்பான உதவித் திட்டங்களும் அடங்கும். இதுவும் தேறிய நெடுந்தவணை மூலதன இயக்கமும், தங்கம் எற்றுமதி செய்வதாலும், குறுந்தவணை மூலதனப் போக்குகளிலுலும் சமன் செய்யப்படும்.

4. ஒரு தேசமானது இளமையான வளர்ச்சி நிலையில் கடனுளியாயிருந்து பின்னர் முதிர்ந்து கடன் கொடுப்பவனுக மாறும். அதனுடைய வியாபார நிலைக்குறிப்பும்" "நடப்புக்கணக்கு மீதியும்" பலபடியான கட்டங்களை அடையும்.

5. தேசங்களின் கைத்தொழில் வளர்ச்சியில் மூலதனப்போக்கில் நிசமான தன்மையும், பணமயமான தன்மையும் விளைவுகளையுண்டாக்கும். இதை விளங்கிக்கொள்வது மிக முக்கியம்; சர்வதேச நிதிப்பிரச்சினையில் இது போல முக்கியமானதொன்றுமில்லை.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினுக்கள்.

1. சுதந்திரமானதும் திரமானதுமான வெளிநாட்டுச் செலாவணி வீதங்களை ஒப்பிடுக. ஒவ்வொன்றையும் விளக்குக.

2. சர்வதேச வியாபார நிலைக்குறிப்பிலே வரவு இனங்கள் எவை எனவும் பற்றினங்கள் எவையெனவும் குறிப்பிடுக. வாசியான வர்த்தக நிலையென்பது என்ன? நடப்புக் கணக்கு மீதி, வியாபாரப் பாக்கியிலிருந்து எவ்வாறு வித்தியாசப்படுகிறது? கண்ணுற் காண முடியாத இனங்கள் என்ற பதம் எதற்கு? குறுந்தவணை மூலதனபோக்குக்கும் நெடுந்தவணை மூலதனப் போக்குக்கும உள்ள வித்தியாசமென்ன?

3. இளம் கடனுளி நாடு, முதிர்ந்த கடனுளி நாடு புதிய கடன் கொடுக்கும் நாடு, முதிர்ந்த கடன் கொடுக்கும் நாடு என்பவற்றின் ஐந்தொகையை கற்பனையில் அமைக்க.

4. கனேடாவிலுள்ளதொரு ரயில் பாதைக் கம்பெனி இங்கிலாந்திலே கடன வாங்குகிறது. அந்தப பணத்தைக்கொண்டு என்ஜின் முதலிய வற்றை வாங்குகிறது. இந்த மூலதனப் போக்கினுல் இங்கிலாந்து வியாபார நிலைக்குறிப்பில் எவ்விதமாற்றமுண்டாகும். பின்னர் இந்தக் கடன் வட்டியும் முதலுமாகத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதன் விளைவென்ன?

5. "வெளிநாடுக்குக்கடன் கொடுத்தால் யுத்தமுண்டாகும். வெளிநாட்டிலிருந்து கடன் பெற்றால் யுத்தம் பின்போடப்படும்; கட்டுப்பாடில்லாத வெளிநாட்டு வியாபாரம் யுத்தத்தைத் தடை செய்யும்." இக்கூற்றை ஆராய்க.

6. ஸ்டேவர்ட சேஸ் எனபவரின் பின்வரும் பொது அறிவுச் சூத்திரத்தை ஆராய்க. "ஒரு தேசமெனற முறையில் நாம் உற்பத்தி செய்வது, நாம்

இறக்குமதி செய்வது, என்பவற்றை நாம் ஏற்றுமதி செய்வதிலிருந்து கழித்துப்பார்க்கும்போது நமது வாழ்க்கைத் தரத்தை அளவிடலாம்."

7. பின்வரும் கருத்துக்களை மறுபடி ஆராய்க.
தங்கநாணயத்திட்டமும் கட்டுப்பாடற்ற செலாவணி விகிதமும்;
நாணயத்தின் தேய்மானம், தங்கப் பெறுமதிக் குறைவு என்பவற்றை விளக்குக.

சர்வதேச வியாபார நிலைக்குறிப்பு, வியாபாரப் பாக்கி, நடப்புக் கணக்கு, அரசாங்க உதவி இனங்கள்; வாசியான வர்த்தக நிலை; கண்ணுற் காணமுடியாதவை, அமெரிக்காவின் பற்றுக்குறை, தங்கப்போக்குகள், ஐ. ஒ. யூ. க்கள், மூலதனப் போக்குக்கள், தேறிய வெளிநாட்டு முதலீடு, பொருளியலிலும் அரசியலிலும் சரித்திர ரீதியான மூலதனப் போக்குக்கள், நிதி மயமானதும் நிசமானதும்,

அனுபந்தம்: சர்வதேச நிதிபற்றிய வேறு சில தத்துவங்கள்.

செலாவணி விகிதங்கள், விலைகள், வியாபாரம் என்பன கட்டுப்பாடற்ற நெகிழ்வான செலாவணி விகிதங்களாலும், தங்கநாணயத்திட்டம், அல்லது வேறு வகையான திரமான செலாவணி விகிதம் என்பவற்றின்கீழ் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றிய ஆழமானதும் சுருக்கமானதுமான ஆராச்சியே இது. விலை, வருமான மாற்றங்கள் என்பவற்றின் சமனீடாக்கும் விளைவுகளும் ஆராயப்படுகின்றன.

கட்டுப்பாடற்ற நெகிழ்ச்சியான செலாவணி விகிதம்.

1919 துவக்கம் 1925 வரை பவுணின் விலை நாளுக்கு நாள் ஊசலாடிற்று. அது 5 டொலரிலிருந்து 3 டொலர்வரை வீழ்ந்தது. இது வெளிநாட்டுச் செலாவணிக்குள்ள தேவை, அதன் சப்பிளை, என்பவற்றின் போட்டியினால் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. அமெரிக்கர் இறக்குமதி செய்யவோ, உல்லாசப் பிரயாணஞ் செய்யவோ விரும்பினால் பவுணின் தேவை விகிதத்தை 3 டொலரிலிருந்து 3.10 டொலராக உயர்த்தும். அமெரிக்கா வெளிநாடுகளுக்குப் பணத்தை கடன் கொடுக்க விரும்பினால் (அதாவது ஐ. ஒ. யூக்களை இறக்குமதி செய்தால்) அப்போதும் இந்த நிலையுண்டாகும்.

நாம் பிரிட்டனுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும்போது இந்த வரவுவகை பவுண் சப்பிளையை அதிகரிக்கிறது. ஏனெனில் வெளிநாட்டாருக்கு டொலர் தேவைப்படுகிறது. இதனால் வெளிநாட்டுச் செலாவணியை அல்லது பவுணை விலை குறையச் செய்கிறது. அப்போது சப்பிளைக்கும் தேவைக்குமிடையே நெகிழ்ச்சியான செலாவணி விகிதத்தை அனுசரித்துப்போர் நடக்கிறது. தரகரும் வங்கிக்காரரும் இதனை மிகக் கவனமாக அவதானித்து வருவர்.

முக்கியமானதொரு போக்கை நாம் குறிப்பிடவேண்டும். வெளிநாட்டுச் செலாவணி விலை ஏறினால் அதை அதிகம் ஏறவிடாமல் பல சக்திகள் தடை செய்துகொண்டிருக்கும். அவ்வாறே விலை இறங்கினாலும் இதைத்

தடை செய்யப் பல சக்திகளுண்டு. இவை சுயமாக நிலைமையைச் சீர்படுத்தும் சக்திகள்.

நமது இறக்குமதிகள் அதிகரித்தால் பவுணின் விலையை ஏற்றுகிறோம். பவுண் 3 டொலராயிராமல் 4 டொலராஞல் பிரிடிஷ் கோப்பைகளும், துணிமணிகளும் விலை கூடிவிட்டதாக அமெரிக்கர் கருதுவர். எனவே பண்ட இறக்குமதி குறைக்கப்படுகிறது. இதனல் செலாவணிவிகிதம் உயராமற் பாதுகாக்கபடுகிறது. ஆங்கிலேயர் தமது பவுண்களுக்கு அதிக டொலரைப் பெறுவர். அமெரிக்கக் கைத்தொழிலாளர் தமது டொலர் விலையை மாற்றுவிட்டாலும், டொலர் தேய்மானமடைந்ததும் மறுபடியும் பிரிட்டிஷார் நமது எற்றுமதிகளை அதிமாக விரும்புவர். இந்த மேலதிகமான காரணம் எற்றுமதி இறக்குமதிச் சமநிலையை உண்டாக்கும்; செலாவணி விகித மாறறத்தின பெரிய பிரமாணத்தை இது தடுக்கும்.

டொலர் தேய்மானம் அமெரிக்க எற்றுமதியை அதிகரிக்கும். அத்துடன் இறக்குமதி மேல் மிச்சத்தைச் சரிப்படுத்தும். அதுபோலவே டொலர் விலையேறறம் அமெரிக்க இறக்குமதிகளை அதிகரிக்கும். அமெரிக்க எற்றுமதிகளை குறைகும். அதன் பயனைச் சுயச் சரிப்படுதலும் சுய மட்டுப் படுத்தலு முண்டாகும். ஒரு பவுணுக்கு 2.50 டொலராஞல் நமது விலைகள் அவர்களுடைய விலையோடு ஒப்பிடும் போது கவர்ச்சியற்றனவாகும். அதனல் நமது இறக்குமதிகள் குறைய எற்றுமதிகள் விரிவடையும்.

சப்பிளை தேவை என்பவற்றை நிச்சயிப்பவை.

சப்ளையும் தேவையும் நெருங்கிய செலாவணி வீதத்தை உண்டாக்குதலை நிச்சயிகினறன என்று சொல்வதெல்லாஞ் சரிதான். ஆனல் சப்பிளையும் தேவையும் அவ்வாறு தொழிற் படுவதறகுக் காரணமென்ன வென்பதை ஆராய்வதாஞல் செலாவணி விகிதங்கள் பின்வரும் நாலு முகிய காரணங்களிலே தங்கியுளளனவெனபதைக் காண்போம்.

1. வெளிநாட்டுப் பண்டம் பணி என்பவற்றுக்கு நம்மிடையேயுள்ள விருப்பத்தின் வலிமையை அவர்கள் எமது பண்டம் பணிகளுக்குக் கொண்டுள்ள விருப்பத்தின் வலிமையோடு ஒப்பிடுதல். அவர்களுடைய பண்டங்களுக்கு நமக்கிருக்கும் விருப்பம் எவ்வளவோ அவ்வளவுக்கு அந்நிய நாடடுச் செலாவணி விலை ஏறும். டொலர் நாணயம் தேய்மானமடையும்; பவுண்விலை கூடும்.

2. நமது தேசிய வருமானம் உயர உயர இறக்குமதுக்கான தேவையும் உயரும். இதனல் டொலர் தேய்மானமாகும். வெளிநாட்டு வருமானம் அதிகரித்தால் டொலர் விலை உயரும். அதாவது வெளிநாட்டுச் செலாவணி அமெரிக்கருக்கு மலிவாகும். இது எதனலெனறால் நாட்டிலே "இறக்குமதி செயவதில் நாட்டமிருப்பதால். தேசிய வருமானம் அதிகரித்தால் இறக்குமதி அதிகரிக்கும்; உள்ளூர் நுகர்ச்சியும் அவ்வாறே அதிகரிக்கும்.

3. வெளிநாட்டாருடையவற்றோடு எமது விலைகளையும் செலவுகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து எமது விலைகளும் செலவுகளும் எவ்வளவுக்கு அதிகமாயிருக்கின்றனவோ அவ்வளவுக்கு எமது இறக்குமதிகளும் ஏற்று மதிகளோடு ஒப்பிடும்போது உயர்ந்தனவாயிருக்கும். எனவே அமெரிக்க விலை மட்டம் உயர்வாயும், வெளிநாட்டு விலை மட்டம் தாழ்வாயுமிருந்தால் வெளிநாட்டு செலாவணி விகிதம் உயர்வாயிருக்கும். முதலாவது மகா யுத்தத்தின் பின்னர், அக்காலத்திலே மிக முக்கியமெனக் கருதப்பட்ட இந்த மூன்றும் அமிசம் செலாவணி விகிதக் கொளகை சம்பந்தமான "வாங்கும சக்திச் சமநிலை" எனப்பட்டது. இந்தக் கொள்கையின்படி இரண்டுநாடுகளிடையே உள்ள செலாவணி விகிதம்பற்றிய ஒப்பீட்டு மாற்றம், மற்ற நிலைமைகளெல்லாம் மாறுதிருக்கும்போது, எமது விலைகளோடு வெளிநாட்டுவிலைகளின் ஒப்பீட்டு மாற்றத்துக்கு விகிதாசாரமானதாயிருக்கும்.

வெளிநாட்டுச் செலாவணி விகிதம் : $\frac{\text{அமெரிக்க விலைகள்.}}{\text{வெளிநாட்டு விலைகள்.}}$

விலைகள் நூற்றுக்கு நூறுக உயரக்கூடிய பணப்பெருக்கத்தை இரு நாடுகளில் ஒன்று அடையுங் காலத்திலே இந்தக் கோட்பாடு மிக்கயபனுடை யதாயிருக்கும், மற்ற விடயங்களெல்லாம் மாறுதிருக்க, பண்டம் வாங்கு வதானல் இபபோது 100 மடங்கு அதிகமான வெளிநாட்டுச் செலாவணி தேவையாயிருக்குமானல் செலாவணி அலகு ஒன்றின் விலை என்ன? அது முன்னேயதத்திலும் நூற்றிலோர் அளவில் மட்டத்தை அடையும் என எதிபார்ககலாம.[1]

4. அமெரிக்கா வெளிநாடுகட்குக் கடன்கொடுக்க விரும்பினல் பழைய கடன்களேயோ, யுத்த நட்ட ஈடுகளேயோ கொடுப்பதில் அதிக பணம் வெளியே செல்லுமானல், வெளிநாட்டார் நமது டொலரை வரவு வைத் துக்கொள்வதற்கு விரும்பாவிட்டால், வெளிநாட்டுச் செலாவணி வீதம் உயரும். வெளிநாட்டு ஐ. ஒ. யூ. கடன பதிதிரம், பங்குப் பத்திரம் வங்கி, இருப்பு, நாணயம என்பவற்றை வரவு வைத்துகொளள நமது மூதலீடு செய்வோர் விரும்பினல வெளிநாட்டுச் செலாவணி வீதம் உயரும். இதற்கு மாறுக ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்குள் பணம் வந்து கொள்ளத் துவங்குமானல் வெளிநாட்டுச் செலாவணி விகிதம் குறையும்.

கடைசியாகக் கூறப்பட்ட இந்த மூலதனப்போகுகள் வெளிநாட்டுச் செலா வணி சம்பந்தமான யூக வியாபாரத்துடன இணைக்கப்பட்டுள்ளன. வியா பாரச்சரக்கு அல்லது நடைமுறை இனங்கள் மாத்திரம் சம்பந்தப்பட்டிருந் தால் வெளிநாட்டுச் செலாவணி வீதம் மந்தமாயும் மாற்றம் மிகக் குறைவாயுமிருக்கும். பவுண் நாணயத்தின் விலை 3 டொலரிலிருந்து 2.96

[1]. பணப் பெருக்கத்தின்போது ஜெர்மன் மார்க், கிரேக்க டிராக்மா, இத்தாலிய லீரா பிரெஞ்சு பிராங்கு சீன டொலர் முதலிய வெளிநாட்டு நாணயங்கள விலை வீழ்ச்சியடைந்தமை இதற்கு நல்ல உதாரணமாகும்.

ஆக வீழ்ச்சியடைந்தால், அது மேலும் வீழ்ச்சியடையலாமெனப் பலர் பயப் படலாம். எனவே அவர்கள் பவுணை விட்டுவிட்டு டொலரை நாடுகிறார்கள். குறுந்தவணை யூக மூலதன இயக்கத்தினால் பவுண்டு அதிகம் விலையாவதும் அதற்குத் தேவை குறைவதும், பவுணின் விலையை மேலும் இறக்கும். செலாவணி விகிதம் மந்தமாக மாறுதல், சில சமயம் யுத்த வதந்தியாலும் அரசியல் நிலைமை மாறுமென்ற வதந்தியாலும், செலாவணி விகிதம் ஊசலாடுமென்ற வதந்தியாலும், "சுடச்சுட பணம்" நாடுகளிடையே கைமாறுவதை உண்டாக்கும். இத்தகைய மூலதன ஒட்டம் ஒரு திசையில் பேரளவில் உண்டாகுமானால் செலாவணி விகிதம் குழப்பமடையும்.

நெகிழ்ச்சியான செலாவணி வீதம்.

நெகிழ்ச்சியான செலாவணி வீதஞ்சார்பாக அதிகம் சொல்லலாம். ஒவ் வொரு நாடும். செலாவணி வீதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் தமது உள் நாட்டுப் பொருளியற் கொள்கைகளை நடைமுறையில் கொண்டு வர லாம். ஆனால் இதிலே சில தீமைகளுமுண்டு. மாதத்துக்குமாதம் செலாவணிவிகிதம் மாறுமானால் சர்வதேச வியாபார அளவு குறையும்; அங்குகடன் அங்கு கொடுப்பவர் கொடுக்கமாட்டார். உற்பத்தியாளர் வெளி நாட்டுச் செலாவணி வீதத்தில் ஒயாமல் எலவிலை கூறிக்கொண்டிராமல் தனது பொருளை உள்ளூரிலேயே விற்கவும் வாங்கவும் பார்ப்பார்.

செலாவணி வீதத்திலே உண்டாகும் ஒவ்வொரு மாற்றமும், நடை முறையிலுள்ள எற்றுமதி இறக்குமதிச் சந்தையின நிலையைக் குழப்பும்; இதனால் செலாவணி விகிதத்தில் ஊசலாட்டமுண்டாகும். திடீரென டொலர் விலை தேய்ந்தால் நமது எற்றுமதியாளர்க்கு உதவியாயிருக்கும்; இறக்கு மதியாளர்க்குத் துன்பமுண்டாகும். டொலரின விலை உயருமானால் இதற்கு மாறுக நடைபெறும். இதனால், வேலையின்மையும், திடீர் இலாப நட்டங்களும், திரமற்ற நிலைமையும் உண்டாகும்.

இந்தக் கண்டனங்களுக்குக் கட்டுப்பாடற்ற செலாவணி வீதத்தை ஆதரிப் போர் பின்வருமாறு பதில் கூறுவர்:—"வியாபாரம் சமனபாடு அடையா விட்டால் யாராவது ஒருவர் சில சரிப்படுத்தல்களைச் செய்யவேண்டும். இது செலாவணி வீத வீழ்ச்சியால் உண்டாவது நல்லது. எனெனில் அது எற்றுமதிகளைத் தூண்டி இறக்குமதிகளைத் தடைசெய்யும்; முழுப் பொரு ளாதாரத்திலும் மறைமுக விளைவுகளை உண்டாக்காது. இதிலுஞ் சிறந்த வழி அரசாங்கம் இறகுமதிமீது கட்டுப்பாடுகளையும், கட்டுப்பாட்டு வீதங்களை யும் விதிகலாம். அதனிலும் சிறந்த வழி செலாவணி வீதங்களைத் தற்காலிகமாகத் திரப்படுத்தாமல், அதை இன்று விழவிடலாம். அதனால் ஊகவியாபாரிகளெல்லாரும் அது போகுநதிசையை அறிந்து, அது விலை மதிப்பையிழக்கும் சந்தாப்பத்தைப் பயன்படுத்தச் செய்யவேண்டியதை யெல்லாம செய்ய அவர்களுக்கு அவகாசமளிக்கலாம்".

1. ஊக வியாபாரம் சம்பந்தமாக அததியாயம 23 இல் அனுபந்தம் பார்க்க.

திரமான செலாவணி வீதங்கள்.

கட்டுப்பாடற்ற சுதந்திரமான செலாவணி வீதத்துக்குப் பதிலாக திர மானதொரு வீதத்தை அனுசரித்துப் பொருளாதாரம் தன்னைச் சரிப் படுத்திக்கொள்ளக்கூடியதொரு கொள்கையை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள லாம். இதனை இலேசாகச் செய்வதானால் சட்டம் செய்யவேண்டியதில்லை. வீதத்தைத் திரமாக வைத்துக்கொள்வதற்காக வெளிநாட்டுச் செலா வணிக்குப் பெரிய சப்பீனை செய்யவோ. அதற்குத் தேவை உண்டாக்கவோ செய்யலாம். வழக்கமாக அரசாங்கங்கள் இதனைச் "செலாவணித் திரப் படுத்தும் நிதிகள்" மூலம் செய்கின்றன. பெல்ஜிய பிராங்குகளின் டொலர் விலையை திரப்படுத்துவதற்கு எந்த ஒரு தனவந்தனும் விரும்புவான் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. அவனை, அரசாங்க நிதியோ இந்த விடயத்தை ஆரம்பிக்கும்போது பெருந்தொகையான டொலர், பெல்ஜிய பிராங்கு என்பவற்றோடு ஆரம்பிக்கவேண்டும். (அல்லது கோதுமை அல்லது தங்கம் முதலிய பண்டங்கள் என்பவற்றோடும் ஆரம்பிக்கலாம்) பின்னர் பிராங்கின் விலையைத் திரப்படுத்த அவன் தனது தரகரிடம், விலை வீழ்ச்சியடையுமானால் டொலரைக் கொடுத்து பிராங்க வாங்குமாறும், விலை கூடுமானால் பிராங்கை டொலருக்கு விற்குமாறும் கட்டளையிடுவான். அவனிடம் போதிய அளவு பிராங்கும், டொலரும் இருக்குமானால், குறிப்பிட்ட தொரு டொலர் விலையிலே அவன் பிராங்குகளை வாங்கவும் விற்கவும் தயாராயிருப்பானானால், அந்த மட்டத்திலே பிராங்கு டொலர் செலாவணி வீதம் மாறுமலிருக்கும்.

கோடீஸ்வரன் கூட இந்த வியாபாரத்தை அதிக நாள் செய்யமாட்டான். அரசாங்கமோ, சர்வதேசப் பணநிதியோதான் இதைச் செய்யும், ஆற்றல் வாய்ந்தவை. ஆனால் எவ்வளவு பலமுள்ள அரசாங்கமானாலும், எப் பொழுதும் ஒரு திரமான செலாவணி வீதத்தை நிலை நிறுத்த முடியாது. ஆனால் அது விலைகள், செலவுகள், வேறு விடயங்கள் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி, திரப்படுத்தப்பட்ட நிலையான வீதத்திலே செலாவணிக்குத் தனிப்பட்டவரின் சப்பீனை தேவை என்பவற்றைச் சமநிலையில் வைத்திருக்க முடியுமானால், இதைச் செய்யலாம். இல்லாவிட்டால் ஓர் இன நாணய உடைமைகள் முழுதும் வற்றிவிடும். அதனால் செலாவணி வீதத்தை திலையாக வைத்திருக்க முடியாதுபோய்விடும்.

"போலிச்-சுயத்தங்க நாணயத்திட்டம்" தான் செலாவணி வீதங்களைத் நிரப்படுத்தவும், சர்வதேச வியாபாரத்தைச் சுமூகமாக்கவும் பயன்படுத்தப் பட்ட முக்கியமான முறையாகும். இது சரித்திர ரீதியான முறை.

தங்க நாணயத்திட்டத்தின் செயற்பாடு

ஒரு நாடு தங்க நாணயத்திட்டத்திற் சேர்வதானால் எவரையும் கலந்தா லோசிக்கவேண்டியதில்லை. அந்நாட்டின் திறைசேரி இரண்டு விடயங்களைச் செய்யவேண்டும்.

(1) குறிப்பிட்ட ஒரு விலைக்கு அதாவது ஓர் அவுன்ஸ் 35 டொலருக்கு (அமெரிக்க திறைசேரி விடயமாக 1961 இல்) வாங்கக் கூடியதாயிருக்க வேண்டும்.

(2) அதே விலையில் எவருக்கும் தங்கத்தை விற்கக்கூடியதாயிருக்க வேண்டும். விளைவு : இந்த தங்கசாலைச் சமநிலை விலையிலே தங்கத்தின் டொலர் விலை பூரணமாக திரமான நிலைமையை அடைகிறது.

தனியொரு நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அவ்வளவுதான். அப்போது வெளிநாட்டுச் செலாவணி வீதம் எங்கே வருகிறது ? இரண்டாவது நாடொன்று (உதாரணமாக ஐக்கிய அமெரிக்காவோடு பிரிட்டனும் சேர்ந்தால்) தங்கத்திடத்தில் புகுந்தால் பவுண்கணக்கிலே தங்கத்தின் விலை நிலைபெறுகிறது. கணக்கை இலேசாகச் செய்வதற்காக 2.80 டொலர் பவுணை எடுக்காமல் 3 டொலர் பவுணை எடுப்போம்.[1] ஒரே பொருளுக்குச் சமமான பல பொருளகள் தம்முட் சமமானவை என்ற உண்மையைக் கைகொள்வோம். ஒரு டொலர் 1/3 அவுன்ஸ் தங்கம் உடையதாலும் ஒருபவுண்டின விலை டொலர் கணக்கிலே 3 டொலராகும். இது வெறும் கணிதப் பிரச்சினையன்று ; வியாபாரவிடயம். பிரிட்டனிலிருந்து வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பத தங்கத்தை வாங்குவதாலும் நான் 3 டொலருக்கு மேலே கொடுக்கமாட்டேன். ஏன் ? ஏனெனில் நான் அமெரிக்க திறை சேரியிலிருந்து 3/35 அவுன்ஸ் தங்கத்தை மூன்று டொலருக்கு வாங்கி விடலாம். இதை நான இலண்டனுக்கு அனுப்பிலும் எனக்கு ஒரு பவுண் நோட்டுக கிடைக்கும். ஆங்கிலேயன் பவுணை 3 டொலருக்குக் குறைய என் கொடுக்கமாட்டான் என்பதற்குரிய நியாயததை நீர் தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம்.

ஒவவொரு நாட்டு நாணயமும் தங்கத்தோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் நாடுகள ஒன்றேடொன்று குறித்த ஒரு செலாவணி வீதத்திலே இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் ஒரு சிறிய நிபந்தனையுண்டு. அதாவது நியூயோக்கிலிருந்து இலண்டனுக்கு இந்தத தங்கத்தைக் கப்பலிற் கொண்டு போவதற்கு இரண்டு சதம் கூலியாகவும், காப்புறுதியாகவும் வட்டியாகவும் விதிக்கப்படுகிறது. இது அமெரிகக தங்க ஏற்றுமதிப் புளளி எனவும் (பிரிட்டிஷ் தங்க இறக்குமதிப்புளளி) எனவும் வழங்கப்படும். எனவே பிரிட்டிஷ் தங்க ஏற்றுமதிபபுள்ளி 2.98 டொலர் எனவும், செலாவணி வீதம் 3 டொலருகுமம இதறகுமிடையில ஊசலாடிக்கொள்ளலாமென வும நீர் காடடலாம.

சமநிலைப்படுத்தும் நாணய ஒட்டவிலைத் தொழிற்பாடு

இதுவரை செலாவணி நடைமுறை பூரணமாகஎந்திரப் போக்குடைய தாயிருந்ததைக் கண்டோம். ஒரு நாட்டின் தங்க ஏற்றுமதிப்புள்ளிக்கு

1. 1961 விலையான 12½ (ஓர் அவுனஸ்) ஐ விட்டு ஐக்கியராச்சியம் தங்கத்தை 35 ÷ 3 பவுண்டு 11 2/3 டொலா ஓர் அவுனசை வாங்கி விறகிறதெனக கொலவோம். (மதறிய வங்கித் தரகை விடடுவிடுக).

செலாவணி விகிதம் எப்பொழுதும் செல்வதையும் அந்த ஒரு பக்கப் போக்கினால் அந்நாட்டினுள்ள தங்கமெல்லாம் செலவாகி அந்நாடு தங்கத் திட்டத்திலேயில்லாமற் போவதையும் என்ன தடுக்கப்போகிறது. ? இதற்கு ஸ்கொத்துலாந்து தத்துவ ஞானியான டேவிட் ஹியூம் 2 நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் விடை கூறினார். இந்த நிலை தானே சுயமாகச் சரியாகிவிடும் என்பது அவருடைய கோட்பாடு. அமெரிக்கர் இறக்குமதிக்குக் குறைவாக ஏற்றுமதி செய்கிறோமேயென்று அச்சங்கொள்ளத் தேவையில்லை. தாம் தங்கத்தையோ நாணயத்தையோ இழக்கிறோமேயென்றும் அவர்கள் துக்கப் படத் தேவையில்லை.

ஏனெனில்

(1) இங்கிலாந்துக்குச் செல்லும் தங்கம் இங்கிலீஷ் பணத்தை அதிகரிக்கும். (2) இங்கிலீஷ் பணம் அதிகரித்தால் (பணம், விலை என்பவற்றின் தொகைக்கோட்பாட்டின்படி) இங்கிலாந்திலே பணவீக்கமுண்டாகி விலைகள் ஏறும். (3) மேலும் அமெரிக்காவிலிருந்து தங்கம் வெளியேறினால் அமெரிக்காவில் பணம் அருந்தலாகும். (4) தொகைக்கோட்பாட்டின்படி விகிதாசாரப்படி விலைகள் வீழ்ச்சியுறும். இந்த நாலுபடிகளின் பயனாகவும் தங்க வெளியேற்றம் தானாகவே ஒன்றை யொன்று திருத்திக்கொள்ளும். (5) பிரிட்டிஷ் விலைகள் எமது விலைகளிலும் பார்க்க அதிகமாயிருப்பதால் பிரித்தானியர் எமது ஏற்றுமதிகளை அதிகம் வாங்குவர். (6) எங்கள் நாட்டிலே விலை குறைவாயிருப்பதால் அவர்களுடைய இறக்குமதிகளைக் குறைவாகவே வாங்குவோம். எனவே நிலைமை சுயமாகவே திருத்த மடையும். தங்க ஓட்டத்தினால் பிறந்த ஒப்பியல் விலை மட்டத்து மாற்றங்கள் வாய்ப்பில்லாத வியாபாரப் பாக்கியைச் சரிப்படுத்தும்; அத்துடன் ஒரு தலைப்பட்சமான தங்க ஓட்டம் மிகுதூரம் செல்வதற்கு முன்னர் தடை செய்து விடும். இக்காரணத்தைக் கொண்டே இதையிட்டுச் சஞ்சலப்படத் தேவையில்லையென ஹியூம் கூறினார். இன்று இதைப்பற்றி நாம் அத்தனை உறுதியாகக் கூறமுடியாது. இங்கிலாந்து பணவீக்கத்தை விரும்பாது. பணவாட்டத்தை அமெரிக்கா விரும்பாது. அதுவும் தங்க நாணயத் திட்டமென்ற பூதத்தின் ஆணைப்படி.[1]

1. சர்வதேசத் தேவைகள் நெகிழ்ச்சியுள்ளனவாயிருப்பதைக் காட்டிலும் நெகிழ்ச்சியற்றனவாயிருந்தால், சாபு விலைமாறறங்கள் நிலைமையை மோசமாக்கக்கூடிய சாத்தியகூறுகளு முண்டு. இதனையை சந்தாப்பங்களிலே அமெரிக்க ஏற்றுமதிப் பண்டங்களின விலையைக் குறைபபதால நமது விற்பனை அதிகரிக்கமாட்டாது. அதனால் நமது டொலாகளுக்கு இங்கிலீஷ் காரர் கொறப தொகையான பவுனைகளையே வழங்குவா. இவ்வாறே பிரிட்டிஷ் பண்டங்களுக்கு அமெரிகாவில அவசர தேவையும், நெகிழ்சசியற்ற தேவையுமிருந்தால் பிரிட்டிஷ் விலைகளை உயர்த்துவதால் நாம் அதிக பவுனைக் கேட்போமேயொழியக் குறைவாகக் கேட்கமாட்டோம். டொலா மதிப்புத் தேய்நதால விலை வீழ்வு விபரீதமான்தாய்ப் போகுமேயுன்றிச் சமனீடாக்கக் கூடியதாயிராது. டொலரின மதிபபு மேலும் இறங்கும்; தேவைகள் நெகிழ்சியுடையனவாயிருக்கும்வரை அவ்வாறிருக்கும். இவ்வாறு நாணயமதிப்பேற்றம் நாட்டின் இறக்குமதிப் பற்றுக்குறையை நீக்கிவிடும்.

அன்றியும் ஹியூம் காலத்துக்குப் பின்னர் வங்கித் தொழிலும் நிதி விடயங்களும் மிகச் சிக்கலாகிவிட்டன. இன்று தங்கநாணயம் நமது பணச் சப்பீனியின் முக்கிய அமிசமன்று. அதனால் இந்தத் தொழிற்பாடு தானாகச் சரிப்படமாட்டாது. திறைசேரியும் பெரிய வங்கியுமே தங்க நாணய விதிகளை அனுசரிக்க வேண்டிய தாபனங்களாகின்றன. தங்கம் வெளியே போகுமானால் நாம் அதற்குத் தடைபோடவேண்டும். வரிகளை செலவினத்துக்கு ஒத்தாற்போல் உயர்த்த வேண்டும். தனிப்பட்டோரின் முதலீட்டை உற்சாகப் படுத்தக்கூடாது. இதனை "கழிவு", வட்டிவீதம் என்பனவற்றை ஏற்றுவதனால் செய்யலாம். வங்கி ரிசர்வ்களைக் கட்டுப்படுத்த பெடரல் ரிசர்வ் வெளிச் சந்தைக் கடன்பத்திர விற்பனைகளை உண்டாக்கலாம். சட்டபூர்வமான ரிசர்வ் விகிதங்களைக் கூட்டிச் சம்பளம், விலை என்பவற்றை ஏறவிடாது தடுக்கலாம். செயற்கையாகவே வியாபார மந்தத்தையும் பண வாட்டத்தையுமுண்டாக்கவேண்டும்.

தங்கத்தைப் பெறும் நாட்டில் அனுசரிக்கவேண்டிய பணவீக்க நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிடலாம். முதலாவது மகாயுத்தம் முடிந்தபின்னர் நாடுகள் தங்க நாணயத்திட்ட விதிகளை உதாசீனம் செய்தது எதனால் என்பதையும் எவ்வாறு என்பதையும் அப்போது அறிந்து கொள்ளலாம். பணவீக்கம், பண வாட்டம் என்பவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கே. ஆனால் அதனால் உண்டான பயன், தங்கம் ஒரு முகமாகச் செல்வதைச் சீர்ப்படுத்தவில்லை. அதனால் தங்க நாணயத்திட்டம் முறிவுற்றது.

விதிகளை நாடுகள் வேண்டுமென்று மீறவில்லை. முறிவுக்கு ஒரு காரணம், தங்க நாணயத்திட்டம் நல்லகால நிலையிலேயே செயற்படுவதொன்றுதலால் அதிக பளுவில்லாத சந்தர்ப்பங்களிலேதான் அது நன்றுகச் செயற்படும். 1914 இன் பினனர் தேசங்களிலே அரசியல் மாற்றங்களுண்டாயின. அததுடன் மூலதனங்கள ஒழுங்கறற முறையிலே இயங்கின. இவற்றால் தங்க நாணயத்திட்டதின்மீது அதிக பளு ஏற்றப்பட்டது.

பொருளியல் நோக்கின்படி, ஹியூமினுடைய கொள்கைபற்றி இன்று நாம் அதிகம் சந்தோஷமடைவதற்கிலலை. 1958-1960 இல் ஐக்கிய அமெரிக்கா தங்கத்தை இழந்துகொண்டு வந்தது. மேற்கு ஜெர்மனிக்கு அத் தங்கம் போய்க்கொண்டிருந்தது. இதனால் பணம் இங்கே குறைந்து அங்கே அதிகரித்ததா? பெடரல் வங்கி இங்கே பணம் போதிய அளவு குறைந்து போகாமல நடவடிக்கை எடுத்தது. எனெனில் எங்கள் நாட்டிலே அப்போது 5 சதவீதமோ அதற்கு அதிகமாகவோ வேலையின்மை யிருந்து வந்தது. ஜெர்மனி தனது எற்றுமதியின் விலைகளை உயர்த்தி நாட்டில் தங்கம் சேர்வதைத தடுக்தது. 5 சதவீத வேலையின்மை இருந்த போதும் எமது செலவும் விலைகளும் உயர்ந்தன. சொற்ப தங்கக் கழிவோடு நிலைமை மாறுவதற்குப் பதிலாக எமது தங்கப் பிரச்சினையும் வர்த்தக நிலைக்குறிப்புப் பிரச்சினைகளும் இருந்தபடியே இருந்தன.

வருமான விளைவும், " வெளிநாட்டு வியாபாரப் பெருக்கியும் "

முன்னே காட்டிய காரணங்களின் நிமித்தம் தங்க நாணயத்திட்டம் முறிவடைந்து எப்பொழுதோ திரஸ்கரிக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் ஹ்யூமின் தத்துவத்திலே கற்பனை செய்துகூடக் காணமுடியாத எதிர்ச் சமன் நடை முறையொன்று அதனைத் தடைசெய்தது. இரண்டு நாடுகளிலும் ஏற்படக் கூடிய வருமான மாற்றங்கள் சமநிலையைக் கொண்டுவரும் எனச் சமீப காலப் பொருளியலறிஞர் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக 1960 இல் வெளிநாடுகளிலே வருமானம் அதிகரித்தது. நாட்டிலே வருமானம் குறைந்தது. அதனால் நாம் ஐரோப்பாவுக்கு ஏற்று மதி செய்யும் பண்டங்கள் அதிகரித்தன. அங்கிருந்து எம்நாட்டுக்கு இறக்குமதியாகும் பொருள்கள் குறைந்தன. இது நமது சர்வதேசப் பற்றுக்குறைப் பிரச்சினைகளுக்குச் சகாயமளித்தது. இந்த வருமானத்தில் ஒரு பகுதி இறக்குமதிப் பண்டங்கள் சிலவற்றைப் பெற உதவும். எனவே (1) ஏற்றுமதி அதிகரித்தால், வருமானத்தின் வழியாக இறக்குமதியும் நேரடியாக உயரும். இது விலைகளை அனுசரியாமலே நடக்கும். (2) நமது வருமான அதிகரிப்பிலேயுள்ள பெருக்க விளைவுகளைப் பூரணமாக ஆராய்ந் தால், இறக்குமதியில் உண்டான தூண்டல் அதிகரிப்பு ஏற்றுமதியின் மூல அதிகரிப்புக்குச் சமனற்றதென்பதையும், ஒரு பகுதியே சமனுடைய தென்பதையும் அறியலாம். விலைகளோ, செலாவணி வீதமாற்றங்களோ சமநிலையை மறுபடி கொண்டுவருதற்கு ஓரளவு அவசியமிருப்பதை உணர லாம். இதன் விபரம் பின்வருமாறு :—

வெளிநாட்டு வியாபாரம் சம்பந்தமான பெருக்கி ஆராய்ச்சியைப் பார்ப் போம். புதிய உள்நாட்டு முதலீடுகள் வேலைகளையும், வருமானத்தையு முண்டாக்கும். இப்புதிய வருமானத்தைச் செலவு செய்தலும், திருபபிச் செலவு செய்தலும், இரண்டாந்தரப் பெருக்கி விளைவுகளை உண்டாக்கும். புதிய ஏற்றுமதிகளும், உற்பத்தி, விலைகள் என்பவற்றின் மீதும் அதே விதமான பெருக்கி விளைவுகளை உண்டாக்கும். அவை வருமானத்தை நேரடியாக அதிகரிக்கின்றன. அத்துடன் மேலும் செலவு செய்தல், திருப் பிச் செலவு செய்தல் என்பவற்றையும் செய்கின்றன.

உதாரணமாக, நியூ இங்கிலாந்திலுள்ள எந்திரசாதன உற்பத்திச்சாலைகளி லேயிருந்து 1 பில்லியன் டொலர் பெறுமதியான ஏற்றுமதிகளுக்குக் கட்டளை பிறந்தால், 1 பில்லியன் டொலர் பெறுமதியான பிரதம தொழில் களும் வருமானங்களுமுண்டாகும். அப்போது தொழிலாளரும் உடைமை யாளரும் இப்புதிய வருமானத்திலே மூன்றில் இரு பகுதியை இந்தியானா, கலிபோர்னியா போன்ற தேசங்களில் உற்பத்தியாகும் நுகர்வுப் பொருள் களிலே செலவு செய்வர். இந்த மேலதிக வருமானத்திலே மூன்றிலிரு பகுதி, மறுபடி திருப்பிச் செலவு செய்யப்படுகிறது. இந்த நடைமுறை எப்போது முடிவுக்கு வரும் என்றால் $3 = 1 + 2/3^2 + \ldots = 1/(1 - 2/3)$ அளவு 1 பில்லியன் டொலர் அல்லது 2 பில்லியன் டொலர் இரண்டாந்தர

நுகர்வுச் செலவுடன் 1 பில்லியன் டொலர் பிரதம செலவு இருக்கும் போது இது முடிவுக்குவரும்.

இந்தப் படத்திலே ஏற்றுமதிப் பெருக்கல் விளைவுகளைப் புகுத்துவதோடு சர்வதேச வர்த்தகம் மற்றொரு முக்கிய விளைவையும் உண்டாக்கிறது. நமது தேசிய வருமானம், நமது இறக்குமதிகளையும் அதிகரிக்கச் செய்யும். எப்படி? ஒவ்வொரு மேலதிக டொலரிலும் 1/12 இனால் அதிகரிக்குமென, வைத்துக்கொள்வோம. இதன் அர்த்தமென்ன? மேலே காட்டிய உதாரணத்திலும் பார்க்க மிக விரைவாக நமது ஊக்கப்படுத்திய வாங்குஞ் சக்தி கரைந்துபோகும். ஒவ்வொரு படியிலும், இந்த இறக்குமதிகள், இறுதி நிலைச் சேமிப்பு நாட்டம்போல " ஒழுங்களாகச் " செயற்படும்.[1]

எனவே முதலில் நாம் கண்ட 1 பில்லியன் டொலர் ஏற்றுமதித் தொழில் வருமானததிலே 7/12 (=2/3−1/12) தான் 8/12 க்குப பதிலாக அமெரிக்க நுகர்வுப் பண்டங்களிலே (இந்தியாவு, கலிபோர்னியா முதலிய நாட்டவை) திருப்பிச் செலவு செய்யப்படும். இஃது ஒவ்வொரு படியிலும் இவ்வாறே நடைபெறும். முழுப் பெருக்கியும் இப்போது $1+7/12\,(7/12)^2+\ldots$ ஆகும். அலலது $2\frac{2}{5} = 1 \div (1 - 7/12) = 1 \div 5/12$ ஆகுமன்றி 3 ஆகாது. இது எதனலென்றால், ஊக்கப்படுத்தப்பட்ட 2 2/5 பில்லியன் மேலதிக டொலரின 1/12 அல்லது 1/5 பிலலியன் டொலர் (இச்சந்தர்ப் பத்தில்) மேலதிக இறக்குமதிக்காக வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படு வதால.

நமது பெருக்கிச் சூத்திரங்களைப் பார்த்தால் இஃது ஒரு பொது விதியெனபது தெரிகிறது. வருமானத்திலே ஒரு பகுதி ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் உளநாட்டுச் சேமிப்புக்குள்ளே வந்துசேர்ந்துவிடுவதால், புதிய ஒரு டொலர் ஏற்றுமதி, முழு டொலர் பெறுமதியான புதிய இறக்குமதியை உண்டாக்கக்கூடிய அளவுககு வருமானததை உயாத்தமாட்டாது.[2]

1. வெளிநாட்டு வியாபாரம பெருகஇ ஆராயசியை ஒரு சிறியநகருகோ நாட்டுக்கோ பயனபடுதநிப பாாததால அநதப பகுதியிலுளள தொழிலாளா மீதுள்ள இரண்டாந்தரப் பெருகஇ விளைவுகளை சொறபமாயிருபபதைக காணலாம. எனெனில மேலதிக வருமானங்களிற பெருமபாலானவை வேறுபகுதிகளுகக ஒழுஇவிடுகினறன.

2. மேலதிக டொலா ஒவவொனறும, மூனறு சினையாகப பிரிகபபடுகிறதெனக்கொள்வோம. c அமெரிக்க நுகாவுப பொருள்களா b வெளிநாடுகளிலிருநது பொருளகளை இறக்குமதி செய்வதறகு அமெரிகாவுகுளள நாட்டம் எஞசிய பொருள சேமிபபிலே சோதல். ஏற்றுமதிகள் 1 அலஇனால உயாாட்டும். அப்போது நமது வருமானம் $1/(1-c) = 1/(b+a)$ இனால் உயருமெனப் பெருகஇனால அறியலாம. இநத மேலதிக வருமானத்தை சினையினால் பெருகஇனால் $b/(b+a)$ எனற ஊகஇ இறகுமதி இடைகுமு. இது ஆரமபத்திலிருநத புதிய ஏறறுமதிகளிலும் குறைவாகவேயிருகுமு. எவ்வளவுகுகெனறால a ஐச் சேமிப்பதறகுளள இறுதி நிலை நாட்டம நோகுகணியமாயிருக்கும அளவுககு, ஊக்கப்படுததப்பட்ட உள்நாட்டு முதலீடு எது மிருநதால அதனை c உடன சோகுகலாம். அப்போது நமது பயன் நேர்ககணிய " ஒழுகல் " a உடன சோநத நிலையான அமைப்புககு ஏறறதாக நமது விளைவு இருக்கும்.

சர்வதேச நிதிச் சமநிலையும், நிசச் சமநிலையும்.[1]

முதலாவதாக நிசமான ஒப்பியல் நயம்பற்றிப் படித்தபின்னர் அல்லது வர்த்தகப் பண இருப்பு நிலைபற்றிப் படித்த பின்னர் வர்த்தகக் கோட்பாடு களைப் படிக்கலாம். ஐந்தாம் பிரிவின் முதலிரு அத்தியாயங்களை எந்த ஒழுங்கிலே படிப்பதானாலும், நிச அமிசங்களும் பண அமிசங்களும் எவ் வாறு ஈற்றிலே ஒற்றுமைப்படுத்தப்படலாமென்பதை இந்தப் பகுதி காட்டும். 965 ஆம் பக்கத்திலுள்ள ரிக்காடோவின் ஒப்பியல் நயம்பற்றிய அட்டவணை 1 ஐப் பார்க்க. உணவு உடை என்பவற்றின் ஒவ்வோர் அலகுக்கும் அமெரிக்காவில் 1, 2, தொழிலாளர்நாள் முறையே தேவைப்படும். திறமை குறைந்த ஐரோப்பாவிலே 3, 4 தொழிலாளர்நாள்கள் முறையே தேவைப்படும். உணவு விடயத்திலே அமெரிக்கத் தொழிலாளர் ஐரோப் பியரிலும் மூன்று மடங்கு அதிக உற்பத்தியைச் செய்வர். துணி விடயத் திலே இரண்டு மடங்கு அதிகம் உற்பத்தி செய்வர். போட்டியிலே அமெரிக் காவில் நிசச் சம்பளம் ஐரோப்பாவிலும் பார்க்க 2, 3 மடங்கிற்கிடையில் அதிகமாகும். இந்த இடை எங்கே? இது ரிக்காடோவின் அட்டவணையி லன்று, தேவை நிலைமைகளிலேதான் தங்கியுள்ளது.[2]

இலக்கங்கள் மூலம் இந்த நடைமுறையை விளக்கலாம். செலாவணிவீதம் பவுணுக்கு 3 டொலராயிருக்கட்டும். அமெரிக்கச் சம்பளம் ஒரு நாளுக்கு 15 டொலர் (5 பவுண்) ஆக இருக்கட்டும். ஐரோப்பியச் சம்பளம் 2 பவுண் (6 டொலர்) ஆக இருக்கட்டும். அப்போது உணவின் விலை, அது என்ன குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்யப்படுமோ அதற்குச் சமனாயிருக்கும். எனெனில் அங்கேதான் இந்தச் செலவு குறைந்ததாய்க் காணப்படும். எனவே அமெரிக்கச் செலவு என்னவோ அந்த விலைக்கே உணவு எங்கும் விற்பனையாகவேண்டும். அதாவது அமெரிக்காவிலே 15 டொலர், ஐரோப்பாவிலே 3 1/3 பவுண். ஐரோப்பாவிலே தான் துணியானது மிகக் குறைந்த செலவான 8 பவுணுக்கு (24 டொலர்) க்கு உற்பத்தி செய்யப்படு கிறது. எனவே உலகவிலை 8 பவுணுகளேயிருக்கும். இவற்றையெல்லாம் இலக்கங்களிலே பரீட்சித்துப்பார்க்கலாம். (1, 2, 3, 4 என்பவற்றை அட்டவணை 1 இல், அத்துடன் சம்பளம், செலாவணி விகிதங்களோடும் ஒப்பிடலாம். ஒவ்வொரு நாடும் இந்த வகையில் தாமே உற்பத்தி செய்வ தினும் பார்க்கக் குறைந்த விலையிலே இறக்குமதியைப் பெறலாம் என்பதை யும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்).

1. அடுத்த அத்தியாயத்திலேயுள்ள ஒப்பியல் நயம்பற்றிய ரிக்காடோ கோட்பாட்டைப் படித்த பினனா இபபகுதியைப் படிக்க.

2. ஒவ்வொரு நாட்டினும வருமானங்கள் சரிசமனாக பங்கிடப்பட்டால், 21 ஆம் அத்தி யாயத்து அனுபந்தத்திலுள்ள நொதுமல கோட்டுச் சாதனத்தை, அமெரிக்கத் தரவழிக்கும், ஆங்கிலத்தரவழிக்கும், கீறிவிடலாம். இந்த (1) நொதுமற் கோட்டிலிருக்கும், (2) அமெரிக்கா உணவை உறபத்தி செய்யும், ஐரோப்பா துணியை உற்பத்திசெய்யுமென்பதிலிருந்தும் (3) இரண்டு நாடுகளின் குடிசனத்தொகை, ஒப்பீட்டுப் பரபபளவு எனபவற்றிலிருந்தும், இரு நாடுகளின உணவு உடை எனபவற்றுகுரிய பரஸபர நிசத் தேவைக்கோடுகளை விரிவான தாள்களில் காணலாம்.

சர்வதேச வியாபார நிலைக்குறிப்பில் தங்கம் பூச்சியமாகவும் மூலதன இயக்கம் பூச்சியமாகவும் இருப்பதாகக் கருதுவோம். அப்போது உணவு ஏற்றுமதி வரவுகளும், உடை இறக்குமதிப் பற்றுக்களும் சமனுச இருக்கும் (படம் 1 இல் உள்ள சப்பினை, தேவை என்பவற்றின் பரஸ்பரம் போல்) நிலையை அடையலாம்.

இனி வாங்குஞ் சக்தி சமநிலைக் கோட்பாட்டை உதாரணமுகத்தால் விளக்குவோம். உதாரணமாக ஐரோப்பாவிலே டிரிலியன் மடங்கு பண வீக்கம் உண்டெனவும் தினசரிச் சம்பளம் 2 டிரிலியனும் இருக்கிறதெனவும் கொள்ளுவோம். அமெரிக்காவின் நாட் சம்பளம் 15 டொலரில் இருக்கிறது. வேறு ஒன்றும் மாறுவதில்லை. பணமயமான இந்த மாறறம் ஒரு டிரிலியனுககு வெளிநாடடிலே மாறினபின்னர் ஈற்றில் ஏற்படக்கூடிய சமநிலைஎன்ன ? ஒரு பவுணுக்கு 1 டொலரின் 1 டிரிலியன் துவக்கம் மூன்று டிரிலியன் சமமாக இருக்கும் செலாவணி வீதமுண்டாகிறது. பினனர் எல்லாச் சமநிலை விலைகளும் புதிய பண அலகளவுக்கு மாற்றப் படும்.

(எச்சரிக்கை : பண வீக்கத்தின்போது வேலை பெறும் நிலை, மனிதருடைய ருசி, வருமானப் பங்கீடு முதலியன மாறினுல் வாங்குஞ் சக்தி சம நிலையை இவ்வளவு அச்சொட்டாகக் கணிக்க முடியாது).

நமது சாதனத்தின் வேறெருரு பயன் பினவருமாறு ; ஐரோப்பிய உற்பத்தி அச்சொட்டாக இரட்டித்து நமது உற்பத்தி மாறாமலிருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். ரிக்காடோவின் அட்டவணை இப்போது (1, 2, $1\frac{1}{2}$, 2) ஆகவிருக்கும். ஐரோப்பாவிலே தொழிலாளர் தினத்தேவைகள் அரை வாசியாகினறன. இதுவே அதறகுக் காரணம். அமெரிக்காவுக்கு ஒப்பிய லளவில் உணவு விடயத்தில் வாய்ப்புண்டு. ரிக்கார்டோ அவ்வாறு கூறுகிறார். ஆனுல நமது சம்பளம் 15 டொலரிலும் ஐரோப்பியரது சமபளம் 2 பவுணி லுமிருந்தால் ஐரோப்பா எங்களுடைய விலையிலும் குறைவான விலையிலே தனது பண்டங்களைவிறக முடியும். உணவு, உடை என்பவற்றில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர் அமெரிக்காவிலே வேலையில்லாதிருப்பர்.

ஏன் ? உணவை இங்கே உற்பத்தி செய்ய இப்போதும் 15 டொலர் செலவாகிறது. அங்கே இதனை $E\,2 \times 1\frac{1}{2} = 3$ பவுண் = 9 டொலருக்கு உற்பத்தி செய்யலாம். எனவே நாம் ஒன்றும் உற்பத்தி செய்யாமல் எல்லா வற்றையும் இறகுமதி செய்யலாம். நமது வியாபார நிலுவை சாதக மற்றதாகிறது. தங்கத்தை நாங்கள் வெளிநாடுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டி ஏறபடுகிறது. டேவிட் ஹியூம் என்ன நினைத்தார். நாம் இழக்கும் தங்கம எமது பணததைக் குறைக்கும். அதனுல விலைகளும் சம்பளங்களும் குறையும். அவர்கள் பெறும் தங்கத்தினுல் அவர்களுடைய பணம் பெருகும். அதனுல் அவர்களுடைய விலையும சம்பளமும் ஏறும். நமது பணச் சம்பள விகிதம் போதிய அளவு வீழ்ந்தால், அவர்களுடையது போதிய அளவு உயர்ந்தால் எங்கள் நாட்டிலே மறுபடியும் உணவுமலியும ; இரண்டு பக்கத்து வியா.பாரமும் முன்போல விருத்தியாகும்.

இதன் பயன்கள் : நமது பணச் சம்பள வீதங்கள் அரைவாசியாகி அவர்களுடைய பணச் சம்பளம் இருந்தபடியே இருக்கிறதெனக் கொள்வோம். உலக விலைகள், முன்னிருந்த சமநிலை விலையிலும் பார்க்கச் சரி அரைவாசியாயிருக்கும். பழைய செலாவணி விகிதம் இருந்து கொண்டேயிருக்கும். நமது புதிய உணவுச் செலவுகள் பழைய பூரண வேலையுடைமையை மறுபடியும் உண்டாக்கும். அல்லது அவர்களுடைய பணச் சம்பளம் 4 பவுணுக்கு இரட்டிக்கிறதென்றும், நம்முடையது 15 டொலராகவேயிருக்கிறதென்றும் கொள்வோம். செலாவணி வீதம் அவ்வாறே நின்றால், உலக விலைகளும் இருந்தபடியேயிருக்கும்; நமது உணவு உற்பத்தியிடயத்திலே பூரணவேலையுடைமை பெறுவோம். நமது பணச் சம்பளத்திலே வீழ்ச்சியுண்டாகி, அவர்களுடைய பணச் சம்பளம் ஏறினால் இதனால் அவர்களுடைய நிசச் சம்பளம் இரட்டிக்க நமது சம்பளத்தில் மாற்றமில்லாதிருந்தால், அது பழைய சமநிலை உணவு உடை ஒப்பியல் விலைகளை மறுபடி மீட்டுவிடும்.

அமெரிக்கப் பணச் சம்பளங்கள், நமது கலப்படமான பொருளாதாரத்திலே மாறுதிருக்குமெனக் கொள்வோம். ஐரோப்பா தங்கநாணயத்திட்டத்தை ஒழுங்காக நடத்தவில்லையெனவும் அது தனது பணச் சம்பள வீதங்களை உயரவிடுகிறதெனவுங் கொள்வோம். அப்போது அமெரிக்கா தொல்லையில் மாட்டிக்கொள்ளும். நாம் தங்கத்தை இழக்கிறோம். போட்டி இறக்குமதியின் பயனுக வேலையின்மையை அதிகரிக்கச் செய்கிறோம். உற்பத்தியைப் பெருக்குதல், பணச் சம்பளத்தைக் குறைத்தல், தற்காப்பு வரிகளைப் போடுதல் போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் விட்டால், நிலைமையைச் சரிப்படுத்துவதற்குத் தீவிரமான நடவடிக்கையே எடுக்கவேண்டி வரும்.

இந்த வகையான தீவிரமான சுற்பனைச் சந்தர்ப்பத்திலே நாம் டொலரின் மதிப்பைக் குறைக்கவேண்டும். அதனால் செலாவணி வீதம் பவுண் ஒன்றுக்கு 3 டொலராயிருப்பது பவுண் ஒன்றுக்கு 6 டொலராகும். இந்தப் புதிய செலாவணி வீதத்திலே உணவு, உடை எண்பவற்றிற்கான டொலர் விலைகள் முன்னைய சமநிலையிலும் பார்க்க இரட்டிக்கும். ஐரோப்பாவிலுள்ள விலைகள் சரிபாதியாகும். நிசச் சம்பளம் அமெரிக்காவில் முன்னிருந்தது போலவே இருக்கும். மீண்டும் வேலை வாய்ப்புப் பூரணமாகும். ஐரோப்பாவிலுள்ள நிசச் சம்பளம் உயரும். (குறிப்பு : நாணயத்தின் மதிப்புக் குறைந்தால் வெளிநாட்டு விலையின் ஏற்றம், நாம் நமது பணச்சம்பளத்தைக் கட்டுப்படுத்தாமல் விட்டிருந்தால் நாணய மதிப்பு மாற்றத்தால் உண்டாகும் வித்தியாசத்தை நீங்கிவிடும். அமெரிக்கா தனது உற்பத்தியின் அதிகரிப்பை நிசச் சம்பளத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென வற்புறுத்தினால் கொள்ளளவுக்கு அதிகமான சமான்கள் விலையுள்ளனவாயும் விலைப்படாதிருக்கலாம் அல்லது திண்டாட்டம் பெருகும்; அதனால் முடிவிற்கு மதிப்பிழப்பும் அல்லது இரண்டுமே நிகழும்).

பூனைவுகோளாய், வாத ஆதாரமாய் ஏற்கப்பட்ட இந்த உதாரணம், 1960 இல் அமெரிக்காவில் நிலவிய வர்த்தக நிலைக்குறிப்புப் பிரச்சினையை விளக்குவதற்குப் பயன்படலாம். வெளிநாட்டில், நிசச் செலவு இறங்கிப் பணச் சம்பளம் அதற்கு ஏற்றாற்போல் உயராவிட்டால் அமெரிக்கா ஒன்றில் தனது (அ) உற்பத்தியை மாற்ற வேண்டும் (ஆ) அல்லது வெளிநாடுகளில் உள்ள அளவுக்குத் தனது பணச் சம்பளங்களைக் குறைக்க வேண்டும் அல்லது (இ) நாணயத்தை மதிப்புக் குறைக்க முயலவேண்டும் (அல்லது பாதுகாப்புத் தீர்வைகளைச் சீர்குலைக்கவேண்டும்).

கடைசியாகக் கூறியவிடயத்தின் கணித அமைப்புக் கடினமானதன்று; ஆனால் சற்றுச் சிரமமுள்ளதாயிருக்கும். எனினும் அது 34 ஆம் அத்தியாயத்தில் உள்ள அமெரிக்காவின் 1960 ஆம் ஆண்டுத் தங்கப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக விளக்கங் கொடுக்கும்.[1]

[1]. தற்போது துணி விடயத்திலே உலகில உற்பத்தி பெருகியுள்ளது. எனவே உணவுடன் ஒப்பீட்டு வகையிற பார்த்தால அதன் விலை குறைவதை எவரும் எதிர்பார்க்கலாம். பணம், செலாவணி விதிதம, விலை எனபவை சம்பந்தமான சரிக்கட்டல்களை எல்லாம் செயது முடிந்தபினனர், ஐரோப்பாவின் உறபத்தி இரட்டிபபது காரணமாக, ஐரோப்பிய நிசச் சம்பளங்கள் இரட்டிபபதிற குறைவாக முடிவதை எர்திபார்க்கலாம், அமெரிக்காவிலே பூரணமாக வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட மக்களின நிசச் சம்பளம் துணி அருந்தல நிலைகுறைவ தனால அதிகரிப்பதை எதிபார்க்கலாம். (எசசரிக்கை: முனனர் நாமே தனி ஏற்றுமதியாளராக இருந்து ஏற்றுமதி செய்த பொருள்களை ஜப்பானும், ஐரோப்பாவும் உற்பத்தி செய்தால், நமது ஏற்றுமதிப் பொருளின விலை இறங்கும். அதன் பயனாக அமெரிக்க நிசச் சம்பளம், வருமானம் என்பன குறையும். இந்தக குறைவைப் பணச் சம்பள வீதச் சரிக்கட்டலோ, செலாவணி வீதங்களோ நிறுத்த முடியாது.)

முப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

சர்வதேச வியாபாரமும் ஒப்பியல் நன்மைக் கொள்கையும்

சர்வதேச வியாபாரத்திலுல் உண்டாகும் நன்மை
உலகத்து உற்பத்திச் சக்திகளை திறம்படப்
பயன்படுத்துதலே —ஜே. எஸ். மில்

தொழிலிலே நிபுணத்துவம் பெருகப் பெருக உற்பத்தி பெருகும். அத்துடன் வாழ்க்கை வசதிகளும் உயரும் என்பதை அடிக்கடி சொல்லி வந்திருக்கிறோம். இது சர்வதேச வியாபாரத் துறையில் எவ்வாறு செயற்படுகிறதென்பதை இனி ஆராய்வோம். அதற்குச் சர்வதேச நிதி என்ற வெளிக்கோலத்துக்குப் பின்னுற் புகுந்து ஆராயவேண்டும்.

ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் ஐக்கிய அமெரிக்கா விவசாயப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து அவற்றை ஐரோப்பாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்து அங்கிருந்து கைத்தொழிலுற்பத்திப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்தது. இதற்குக் காரணமென்ன? இன்று அமெரிக்கா பெருவாரியாகக் கைத்தொழிற் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து உலகின் நானாபாகங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடியதாயிருப்பது எதனால்? ஆஸ்திரேலிய விவசாய முறை அவுஸ்திரிய முறையிலும், பெல்ஜியமுறையிலும் பார்க்க வித்தியாசமுடையதாயிருப்பது எதனால்? தற்கால நாடொன்று சுயதேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதானால் அதற்கு என்ன செலவாகும்? வியாபாரத்தினால் நாடுகள் எவ்வாறு பயனடைகின்றன?

இவ்வினாக்களுக்கும் வேறு பலவற்றுக்கும் விடைகூறுவதானால் ஒப்பியல் நன்மை, ஒப்பியல் செலவு என்ற கொள்கைகளை ஆராயவேண்டும். இந்தக் கொள்கை அடம் ஸ்மித் என்பவரின் சீடர்களான டேவிட் ரிக்காடோ, ஜோன் ஸ்டூவோட்மில், முதலிய ஆங்கிலப் பொருளியலறிஞர்களால் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னராகவே தாபிக்கப்பட்டது. இதனைச் சரிவர அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இறக்குமதிகளைக் குறைக்கவேண்டும் என்றும் அதற்குப் பாதுகாப்பு வரிகளை விதிக்கவேண்டுமென்றும் அரசியற் பிரசாரஞ் செய்யப்பட்டது. அந்தப் பிரசாரத்திலுள்ள ஆபாசங்களை இந்தக் கொள்கையை ஆராய்வதால் நீக்கிக் கொள்ளலாம். அத்துடன் பாதுகாப்பு வரிகள் சம்பந்தமான சில உண்மைகளையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

நாடுகள் பிரதேசங்கள் தோறுமுள்ள நிலைமை வேறுபாடுகள்

உதாரணமாக இரண்டு நாடுகளை அல்லது இரண்டு தேசங்களை எடுத்துக் கொள்வோம். ஒவ்வொரு தேசத்துக்கும் குறிப்பிட்ட இயற்கை வளங்களும், மூலதனப் பொருள்களும், பல்வகைத் தொழிலாளரும், நுண்தொழில்

அறிமுறையும் உண்டெனக் கொள்வோம். நாடுகளிடையே உற்பத்தி நிலைகளிலுள்ள வேறுபாடே ஒப்பியல் செலவு ஆராய்ச்சித் தொடரிலுள்ள முதல் தொடர். இதன் அர்த்தமென்ன ? பல்வேறு நாடுகளிலுமுள்ள உற்பத்தித் திறன் பலவிதப்படுமென்பதே. எந்த ஒரு நாட்டிலும் எந்த வகையான பொருளிலும் ஓரளவு தொகையை உற்பத்தி செய்யமுடியுமானால் அது சித்தியடையாது. அப்படிச் சித்தியடைந்தாலும் அது பெருவாரி செலவை உண்டாக்கும். ஸ்கொத்லாந்திலே இரசாயனமுறையில் திராட்சைச் செடிகளை உண்டாக்கலாம் ; ஆனால் சுண்டங்காய் காற்பணம் சுமை கூலி முக்காற் பணமான கதைபோலாகும். மேலும் அவ்வாறு வளர்த்த திராட்சையிலிருந்து கிடைக்கும் பழம் அத்துணைப் பயனுள்ளதாகவுமிராது.

ஒரே வகைப் பொருள்களை இரண்டு நாடுகள் உற்பத்தி செய்ய முடியுமானாலும், ஒவ்வொரு நாடும் ஒரு பொருளில் கருத்தைச் செலுத்தி அதைப் பெருவாரியாக உற்பத்தி செய்து வேறு பண்டங்களுக்காக வியாபாரம் செய்வதே சிறப்புடையது. உதாரணமாக, வடக்கேயுள்ள மத்திய வலய நாடுகளோடு தெற்கேயுள்ள உஷ்ணமண்டல நாடுகள் வியாபாரஞ் செய்வதானால் அது பொருத்தமுடையதாகும். அதிலே ஒரு புதுமையுமில்லை. பூமத்திய ரேகைக்கு அடுத்த நாடுகளிலே வாழை பயிர் செய்வது சுலபம். வடக்கேயுள்ள மத்திய வலயங்களில் கோதுமை பயிர் செய்வதற்கான இயற்கை அமைப்பு உண்டு. இவ்வகையான பயிர்ச் செய்கையும் வியாபாரமும், இருவகைப் பயிர்களின் விளைவையும் அதிகரிப்பதோடு வியாபாரத்தையும் விருத்தி செய்யுமென்பதை எவரும் உணர்வர்.

இத்தகைய சர்வதேச வியாபாரம் பரஸ்பரம் இலாபமுடையதாகும். எல்லாப பொருள்களையும் மலிவாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வசதி ஒரு நாட்டுக்கு மற்ற நாட்டிலும் பார்க்க அதிகமிருந்தாலும், சர்வதேச வியாபாரம் பரஸ்பரம் இலாபமுடையதாகும். இந்த உண்மை இலேசாக விளங்குவதில்லை. என்ன ஒரு பொருளானாலும் அதை உற்பத்தி செய்வதில் ஒரு நாடு மற்ற நாட்டிலும் மிக்க திறமையுடையதாயிருக்கலாம். மற்ற நாட்டுக்குப் போதிய வசதிகள் கிடைக்காமலிருக்கலாம். ஆனால் வறுமைப்பட்ட நாடு சில பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஒப்பளவில் போதிய திறமையுடையதாயிருக்கலாம. வேறு சில பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் அதிக வசதியோ திறமையோ இல்லாதிருக்கலாம். எனவே செல்வமும் திறமையுமுள்ள நாடு தனக்கு வாய்ப்பான பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செயவதில் கவனஞ் செலுத்திக் கொண்டு, தனக்கு வாய்ப்பில்லாத பொருள்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்விக்க வேண்டும்.

உணவு உடை என்ற பொருள்களை அமெரிக்கா தானே உற்பத்தி செய்யலாம். ஆனால் தனக்கு மிக வாலாயமான ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்து தனது தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து, எஞ்சியதை ஐரோப்பாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்துகொண்டு மற்றப் பொருளை ஐரோப்பாவிலிருந்து

இறக்குமதி செய்விப்பது இருநாடுகளுக்கும் பயனுடையதாகும். அமெரிக்கா, ஆசிய நாடுகளுடன் பண்டமாற்றுச் செய்வது அமெரிக்காவுக்குப் பயனுடையதே. அமெரிக்கத் தொழிலாளிக்குக் கிடைக்கும் சம்பளத்தில் ஒரு சிறு பகுதியே இந்தியத் தொழிலாளிக்குக் கிடைக்கிறது. அப்படியிருந்தாலும் அமெரிக்காவுக்கு இந்தப் பண்டமாற்றினால் நன்மையுண்டு. என் என்பதை ஆராய்வோம்.

தோற்றத்தில் முரண்போலத் தெரியும் இந்த உண்மை, அதாவது ஒப்பளவில் நன்மையுடையதாகக் காணும் இந்நிகழ்ச்சியை ஓர் உதாரணத்தினால் விளக்கலாம். பட்டினத்திலே சிறந்த சட்ட அறிஞராக இருப்பவரே தட்டச்சு நிபுணராகவுமிருக்கிறார். அவர் சட்டத்திலே விசேடப்பயிற்சியைப் பெற்றுக்கொண்டு, தட்டச்சு விடயத்தை ஒரு காரியதரிசிக்கு விடக்கூடாதா? சட்டத் துறையிலே அவர் தமது நேரத்தைக் கழித்தால் பெரும் பயன் பெறுவார். தட்டச்சு விடயத்தில் அவருக்கு அதிக இலாபமிருக்காது. மேலும் ஒப்பளவில் அவருக்கு அது குறைந்த பயனையே கொடுக்கும். காரியதரிசியின் நோக்காக இதைப் பாருங்கள். இரண்டு தொழிலிலும் காரியதரிசி சட்ட அறிஞரிலும் பார்க்கத் திறமை குறைந்தவரே. ஆனால் ஒப்பளவில் காரியதரிசியின் திறமைக்குக் குறைவு தட்டச்சு விடயத்தில் அற்பமே. எனவே ஒப்பளவில் காரியதரிசிக்குள்ள நன்மை அதிகம்.

சாதாரண உதாரணம் : ஐரோப்பாவும் அமெரிக்காவும்

சர்வதேச வியாபாரம் பற்றிய மூலாதாரமான இக்கொள்கைகளை இலேசான ஓர் உதாரணத்தால் விளக்குவாம். நூறு வருடத்துக்கு முன்னர் ஐரோப்பாவும் அமெரிக்காவும் இருந்த நிலைமையைப் பாருங்கள். உதாரணமாக உணவு உடை என்ற இரண்டு விடயங்களை ஆராயுங்கள். அமெரிக்காவிலே தொழிலாளர், மூலதனம் என்பவற்றைவிட நிலம் அதிகம் கிடைத்தது. ஐரோப்பாவிலே நிலம் அருந்தல்; ஆனால் மூலதனமும் தொழிலாளரும் நிறைய உண்டு.

பெல்ஜியம் போன்ற தீவிரமான விவசாய நாட்டை உதாரணமாகக் கொண்டு ஆராய்ந்தால் இந்தத் தாரதம்மியம் தெளிவாக விளங்கும். அங்கே விளைவைப் பெருக்குவதற்காகச் சிறிய அளவு நிலங்களிலே அதிக பசளையைப் போட்டு ஏராளமான தொழிலாளரை ஏற்படுத்திப் பயிர்ச் செய்கை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அமெரிக்காவிலே பழங்காலத்தில் பரவலான விவசாயம் நடைபெற்றது. இங்கே ஒரு குடும்பத்தினர் பல ஏக்கர் நிலத்தில் விவசாயஞ் செய்தனர். தேசீய உற்பத்தி உச்ச நிலைக்கு எவ்வாறு கொண்டுவரப்பட்டதென்ற, கட்டுப்பாடின்றிப் பரந்துகிடந்த நிலத்திலே பரவலாக விவசாயஞ் செய்தமையால். பெல்ஜியத்திலுள்ள

விவசாயி. இதனை வீண் விரயம் என்பார். ஆனால் அமெரிக்காவிலே தொழிலாளர் சம்பளம் ஒப்பளவில் அதிகம்; மூலதனமும் அப்படி; ஆனால் நிலம் மாத்திரம் மலிவாயிருந்தது. அதனால் இது வீணன்று; இதுவே புத்திசாலித்தனமாகும்.

பெல்ஜியத்திலேயுள்ள மேலதிகமான சனத்தொகை அமெரிக்காவுக்குக் குடியேறினால் அமெரிக்காவிலுள்ள நிசச் சம்பளம் பெல்ஜியத்திலுள்ள உயர் சம்பளத்தை அனுசரித்து வீழ்ச்சியடையும். அங்குள்ள நிலவாடகை இங்குள்ள நிலவாடகை உயர்ச்சியை அனுசரித்தது வீழ்ச்சியடையும்.[1]

அமெரிக்காவிலே தொழிலாளர் அருந்தலே உண்டாக்கிச் சம்பளமட்டத்தை உயர் நிலையிலேவைத்திருப்பதற்காக அமெரிக்கா பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்குமானால், வெளிநாட்டிலிருந்து வருவோர் தடுக்கப்படுவர். இவ்வாறே அமெரிக்க இறக்குமதிகளையும் தடைசெய்யலாம். செய்வது உசிதமா? இந்தக் கேள்விக்கு விடையளிப்பதானால் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உற்பத்தி செய்து நுகரப்படும் உணவு உடை என்பவற்றின் கணக்கை எடுக்க வேண்டும். எப்போது? (1) சர்வதேச வியாபாரம் இல்லாத நிலையிலும்; (2) ஒப்பளவிலுள்ள நன்மையை அனுசரித்து வியாபாரம் அனுமதிக்கப்பட்ட நிலையிலும்.

ஒப்பியல் நன்மை விதி

டேவிட் ரிக்காடோ என்பவர் பங்குப் பரிவர்த்தனை வியாபாரி; அவர் இலட்சாதிபதி; நிலவரி, நாணயம் என்பவற்றைப் பற்றிய அறிவில் நிபுணர். அவர் 1817 இல் ஒவ்வொரு தேசமும் தனக்கு வாய்ப்பான உற்பத்தியிலே விசேட ஊக்கம் செலுத்தினால் அது தேசங்களுக்கு நன்மையை உண்டாக்குமென நிரூபித்தார். இதுவே ஒப்பியல் நன்மைக் கொள்கை. இதனை ஒப்பியல் செலவுக் கொள்கை எனவுங் கூறுவர். இந்தக் கொள்கையை இனி ஆராய்வோம.

ரிக்காடோ இலேசாக ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக இரண்டு தேசங்களையே எடுத்துக் கொண்டார். இவை அமெரிக்கா, ஐரோப்பா என்று வைத்துக் கொள்வோம். இலேசாக ஆராய்வதற்காக அவர் உணவு உடை என்ற இரண்டே பொருளை எடுத்துகொண்டார். எல்லாச் செலவுகளையும் அவர் தொழில் செயயும் மணி நேரத்திலே கணித்தார். நாமும் அப்படியே கொள்வோம். ஆனால் விரிந்த நூல்களிலும் அனுபந்தத்திலும் இதைப் பற்றிய சில நிபந்தனைகளைக் கொடுப்போம். எனினும் ஒப்பியல் நன்மையின் தத்துவம் மாறாது அப்படியே இருக்கும்.

பொது அறிவைக்கொண்டு பார்க்குமிடத்து அமெரிக்காவுக்கும் ஐரோப்பாவுக்குமிடையிலுள்ள வியாபாரம் பரஸ்பர லாபமுடையதென்பதை எவரும் ஒப்புகொளவர். அமெரிக்காவிலே ஓர் அலகு உணவை உற்பத்திசெய்

1. இதனால மொத்த உலக உறபதத்தி அதிகிகரும். என? வளம குறைந்த பெல்ஜியக் கமங்களிலிருந்து வந்த விவசாயிகள வளமமிக்க அமெரிகக கமஙகளில வந்து வேலசெய்து விளைவப பெருகுவர். அதனால உலக உறபத்தியும் அதிகரிகரும.

வதற்கு ஐரோபபாவிலே தேவைப்படும் அளவுக்குக் குறைவான அளவு நாள்களே தேவைப்படும். ஆனல் ஐரோப்பாவில் சீலை நெசவு செய்வதற்கு அமெரிக்காவிற் செலவு செய்யும் நாள்களிற் குறைவாகவே தேவைப்படும். இந்த இலட்சணத்தில் அமெரிக்கா உணவு உற்பத்தியிலேயே விசேட முயற்சிசெய்யுமென்பதைக் கூறுவதற்குப் பொது அறிவே போதும். ரிக் கார்டோ போன்றவர்கள் தேவையில்லே. அவ்வாறு உற்பத்தி செய்யும் உணவில் ஒரு பகுதியை ஐரோப்பாவுக்கு அனுப்பி அதற்குப் பதிலாக புடைவையை இறக்குமதி செய்யும்.

ஆனல் ரிக்காடோ இதனினும் சிறப்பான ஆராய்ச்சியைச் செய்தார். அதாவது அமெரிக்காவே இரண்டுவகைப் பொருளையும் சுலபமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வசதியிருந்தாலும் ஐரோப்பாவோடு வியாபாரஞ் செய்வது இருநாடுகளுக்கும் பயனுடையதென்று கண்டார்.

வினேதிறன் விகிதங்களில் மட்டுமே ஒப்பியல் நன்மை தங்கியுளது.

உற்பத்தி	அமெரிகாவில	ஐரோப்பாவில்
1 அலகு உணவு	1 நாள உழைப்பு	3 நாள் உழைப்பு
1 அலகு உடை	2 நாள் உழைப்பு	4 நாள் உழைப்பு

அட்டவணை 1 அமெரிகா ஐரோபபா ஆகியவற்றில் உற்பத்திகருத் தேவையான உழைபபு, அமெரிகாவின முதலாம, இரணடாம் நாள் உழைப்பு முறையே ஐரோப்பாவிற மூன்றும, நாலாம் நாள உழைப்பிலும் குறைவாயிருந்தாலும, அமெரிகாவுகு உணவிலும, ஐரோப் பாவுக்கு உடையிலும ஒபபியல நன்மை இடைகின்றது. என? அமெரிகாவின 1 ஐ ஐரோப்பா வின 3 ஆல பிரித்து வருவது, அமெரிகாவின 2 ஐ ஐரோபபாவின் 4 ஆல பிரிதது வருவதி னும குறைவாகும் (அல்லது அதறகுச சலனக அமெரிகாவின் 1.2 எனபது ஐரோப்பாவின் 3.4 எனபதிலும குறைவாகும).

அட்டவணை 1 இந்த உண்மையை விளக்கிக் காட்டும். அமெரிக்காவிலே ஓர் அலகு உணவு உற்பத்தி செய்ய 1 நாள் தொழில் தேவைப்படும், ஓர் அலகு துணி நெசவு செய்ய இரண்டு நாள் தொழில் தேவைப்படும். ஐரோப்பாவிலே உணவுக்கு 3 நாள தொழிலிலும் துணி நெசவு செய்ய 4 நாள் தொழிலிலும் தேவைப்படும். இந்த நாலு இலக்கங்களிலும் அடங்கியுள்ள விகிதாசாரத்தைக் கணித்த ரிக்காடோ, அமெரிக்கா உணவு உற்பத்தி செய்து ஐரோப்பாவுக்கு எற்றுமதி செய்வதும் ஐரோப்பா துணி உற்பத்தி செய்து அதை அமெரிக்காவுக்கு எற்றுமதி செய்வதும் இரு நாடுகட்கும் நன்மையக்குமெனக் கண்டார். இதை ஆராய்வதற்கு முன்னர், தெருவிற் போகும் ஐரோப்பிய மனிதன் எனன சொல்லுகிறன் என்பதை அவர் எடுத்துக் காட்டுகிறர் :—

அமெரிக்கா பெரிய வியாபாரி. அதனேடு நாமெப்படிப் போட்டி போடு வது ? நாங்கள் இங்கே உற்பத்தி செய்யும் உணவு, துணி என்பவற்றை அமெரிக்கா திறமையாக உற்பத்தி செய்து, நம்முடைய வீலையிலும்

பார்க்க மிக மலிவாக இங்கே விற்றுவிடும். ஆனபடியால் நமது ஐரோப் பியத் தொழிலாளரைக் காப்பாற்றுவதாலும் நாம் இறக்குமதி வரிகளை விதிக்கவேண்டும்.

அமெரிக்காவிலேயுள்ள சாதாரண மனிதர் என்ன சொல்லுகிறார்கள் ? ஒப்பியல் நன்மையை உணராத காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர் என்ன சொல்லு கிறார்கள் ? பின்வருமாறு சொல்லுவர் :—

ஐரோப்பியருடைய சம்பளமட்டம் அமெரிக்காவோன்ற செல்வமிக்க நாட்டிலும் மிகக் குறைவானதே. அமெரிக்கத் தொழிலாளர் கட்டுப் பாடில்லாத ஐரோப்பியப் போட்டியிலீடுபடுவதாலும் அமெரிக்காவுடைய சம்பளமட்டம் இறங்கிவிடும். ஐரோப்பியர் நாளொன்றுக்கு மிகக் குறை வாகவே செலவு செய்வர். மலிவான இறக்குமதிப் பொருள்களை இங்கே கொண்டுவந்துகுவித்தால் அமெரிக்கத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கை மட்டம் வீழ்ச்சியடையும். ஆனபடியால் அந்த இறக்குமதிகளைத் தடுக்கப் பாதுகாப்பு வரிவிதிக்கவேணடும்.

இந்த இருவகையான வாதமும் தவறுடையதென்பதே ரிக்காடோவின் கருத்து. சர்வதேச வியாபாரம் நடைபெறுமாலும் இரண்டு தேசத்துத் தொழிலாளருக்கும் நல்ல நிசச் சம்பளம் கிடைக்கும். பாதுகாப்பு வரிகளை விதிபபதால் நிசச் சம்பளம் இருநாடுகளிலும் குறையும். (இன்று இதைக் கூறுவதாலும், பாதுகாப்பு வரிகளிலும் பார்க்க விசேடமான சாதனங்கள், வேலைவாய்ப்புக்களை உண்டாக்கவும், விலை மட்டங்கள் மாறுதிருக்கவுஞ் செய்வதறகு இருக்கினறன. அதாவது அரசாங்கம் உசிதமான பிஸ்கால் கொளகைகளாலும் மத்திய வங்கி நடவடிக்கைகளாலும் அவ்வாறு செய்ய லாம்)

வியாபாரத்துக்கு முன்னர்

சாவதேச வியாபாரத்தை இல்லாமற் செய்யக்கூடிய பாதுகாப்பு வரிகள் ஏறபடுத்தப்பட்டால், அட்டவணை 1 இனபடி. அமெரிக்கத் தொழிலாளருக்கு ஒரு நாளைக்கு ஓர் அலகு உணவும் அரை அலகு துணியுமே கிடைக்கும். ஐரோபபியத் தொழிலாளருககு அதிலும் குறைவாகவே கிடைக்கும். வியா பாரம் தொடங்குவதற்கு முன்னர் 1/3 அலகு உணவும் $\frac{1}{4}$ அலகு உடை யுமே அவனுக்குக கிடைகும்.

ஒவ்வொரு கண்டத்திலும், உணவு உடை என்பவற்றின் விலை விகிதம் வித்தியாசப்படும. அதற்குக் காரணம், தொழிற செலவின் ஒப்பியல் விகித மாகும். அமெரிக்காவிலே துணி, உணவிலும் பாரக்க இரட்டிப்பு விலை யுடையதாயிருக்கும். ஏனெனில் அங்கே தொழிலாளர் இரண்டு மடங்கு அதிகம் வேலை செய்யவேண்டும். ஐரோப்பாவிலே உடை, உணவிலும் பார்க்க 4/3 விலைகூடியதாயிருக்கும்.

வியாபாரத்தின் பின்னர்

இப்போது பாதுகாப்பு வரியை நாம் நீக்கிவிட்டு வியாபாரத்தைத் தடையில்லாத வியாபாரமாக்குகிறோம். உடையும் உணவும் இப்போது பொது மட்டத்துக்கு வந்துவிடுகிறது. அது இரண்டு தொடர் பைப்பிலுள்ள நீரானது தடையை எடுத்ததும் ஒரே மட்டத்துக்கு வந்துவிடுகிறது போலாகும்.

போட்டி வியாபாரிகள் மலிவான இடங்களிலிருந்து வாங்கி அருந்த லான இடங்களிலே விற்பனை செய்வர். அமெரிக்காவிலே துணிக்கு அருந் தலிருக்கிறபடியால் ஐரோப்பாவிலிருந்து அதை வாங்கி அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்வர். அமெரிக்காவிலே உணவு மலிவானபடியால் அங கிருந்து உணவை வாங்கி ஐரோப்பாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்வர். அமெரிக்கத் துணி வியாபாரத்துக்கு இவ்வாறு போட்டியுண்டாகிறது. எனவே அட்ட வணை 1 இல் உள்ள பெறுமதிகள் மாறுவிட்டால், நெசவு தொழிலே விட்டுவிட்டு அமெரிக்கத் தொழிலாளர் உணவு உற்பத்தியிலீடுபடுவர். ஐரோப்பாவிலும் இதற்கு நேர்மாறாக நடைபெறும். அங்குள்ள தொழி லாளர் உணவு உற்பத்தியைக் கைவிட்டு விட்டு நெசவு தொழிலில் ஈடு படுவர். எனெனில் அதிலே ஒப்பியலான நன்மையுண்டு.

இதனால் அமெரிக்காவுக்கு நன்மையுண்டு. தானுகவே மலிவான மின் சார சக்தியை உற்பத்தி செய்ய முடியாது ஒரு வியாபாரி வேறெருரு கம் பெனியிடம் அதை மலிவாகப் பெறவிரும்புவதுபோல துணியை உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்வதைவிட ஐரோப்பாவிலிருந்து வாங்குவது மலிவென்று கண்டதும் அமெரிக்கா அங்கிருந்து துணியை மலிவாக இறக்குமதி செய்யும். அதனால் ஐரோப்பா துணி நெசவு செய்யும் தொழிலே விருத்தி செய்யும். அவ்வாறே உணவு விடயத்திலும் அமெரிக்கா செய்துகொள்ளும்.

ஆனால் சார்பியல் நன்மை இரு நாடுகளுக்கும் சர்வதேச வியாபாரத் தினால் உண்டென்பதை ரிக்காடோ நிரூபித்து விட்டார் என்று கொண் டாலும் இருதேசங்களிலேயுமுள்ள தொழிலாளரின் நிலைமை என்ன? அட்ட வணை 1 இன்படி பார்த்தால் இரண்டு தேசங்களிலும் தொழிலாளரின் நிசவருமானம் உயர்கிறது. அமெரிக்கத் தொழிலாளி ஒரு நாள் வேலையின் பயனுக அதே உணவை முன்போல வாங்குவதோடு மேலதிகமாக இறக்கு மதியான துணியையும் வாங்குகிறுன். எனவே இரண்டு வகையான பொருள்களிலும் தேவையானவற்றை நுகர்வான். அவ்வாறே ஐரோப்பி யத் தொழிலாளியும். மலிவான உணவையும், நிசவருமானத்துக்கு ஏற்ற துணியையும் பெறுகிறுன். எனவே அவனுடைய வரவு செலவுக் கணக்கு நன்மையப்பதாயிருக்கிறது.

ஒப்பியல் நன்மை பற்றிய தத்துவத்தை மறுபடி கூறுதல்

இரண்டு தேசங்களுள் ஒன்று எல்லாப் பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்வ தில் மற்றதிலும் பார்க்க திறமையுடையதாயிருக்கிறதோ இல்லையோ, ஒவ் வொன்றும் தனக்குச் சார்பியல் நன்மையுள்ள உற்பத்திகளில் பெரிதும்

ஈடுபட்டால் வியாபாரமானது பரஸ்பரம் நன்மைதரக்கூடியதாயிருக்கும். உற்பத்திச் சாதனங்களின் நிசமான சம்பளம் இரண்டு இடத்திலும் உயரும். நன்முக திட்டப்படுத்தபடாத பாதுகாப்பு வரி, பாதுகாக்கப்பட்ட உற்பத்திச் சாதனத்துக்கு உதவி செய்யாது. அத்ற்கு மாறுக, நிசவருமானத்தை இறக்குமதிப் பொருள்களின் விலையை அதிகரிக்கச் செய்வதால் குறைகூம். அத்துடன உலகத்து உற்பத்தியையும் குறைக்கும். எவ்வாறு? ஒரு நாட்டில் இயல்பாக அமைந்துள்ள சிறந்த தொழில் நிபுணத்துவத்தையும் தொழிலாளர் அமைப்பையும் சரியாகப் பயன்படுத்தாமற்றடுக்கும்.

நிபந்தனைகளும் முடிபுகளும்

சார்பியல் நன்மை எந்த இரு நாடுகளுக்கும் பொருந்தும்; எந்தப் பொருள்களுக்கும் பொருந்தும். அமெரிக்கா ஐரோப்பா, உணவு துணி என்பவற்றிற்கு மட்டுமில்லை. (ரிக்கார்டோ இங்கிலாந்தையும் போர்த்துக்கலையும் உதாரணமாக எடுத்தார். துணியையும், திராட்சை இரசத்தையும் உதாரணமாகக கொண்டார்.) இந்த ஒப்பியல் நன்மைக் கொள்கையில் எத்தனை வகையான பொருள்களையும் கொள்ளலாமென்பதை அனுபந்தம் விளக்கும. விரிநத நூல்களிலே எத்தனை நாடுகளையும் சேர்க்கலாமென்பது தெளிவாகக்படும்.

இவற்றோடு போக்குவரதத்துச் செலவுகளையும் சேர்த்துக கொள்ளலாம். தேசத்துக்குத் தேசம நகரும் உற்பத்திச் சாதனங்களையும் சேர்க்கலாம். இலேசான தொழிலாளர்—செலவு உதாரணங்களை எடுத்து ஆராயாமல் செலவுகளைத் தொழிலாளர், நிலம், மூலதனம் என்பவற்றின் சிறு பகுதிகளைக் கணக்கிலெடுததும் ஆராயலாம். அவை குறிப்பிட்ட விகிதங்களாயிருகலாம். உறபத்திச் சாதன விகிதங்களிலுண்டாகும் மாற்றம், குறைந்து செல பயன் எனபவற்றையும் கணக்கிலெடுததுக் கொள்ளலாம். இவை அனுபந்தத்திலே மேலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

நிலையான சில கருதுகோள்களை எற்றுக்கொளவது ஒப்பியல் நன்மைக் கொளகையிலுள்ள பெரிய குறைபாடாகும். விலை, சம்பளம் என்பன நெகிழாமலிருப்பதை இக்கருதுகோள் கருத்திலே கொள்வதில்லை. தற் காலிகமாக உண்டாகும் பணவீககம், பணவாட்டம எனபவற்றையோ, சர்வதேச வியாபார நிலைக்குறிப்புப பிரச்சினைகளையோ கருத்திற்கொள்வதில்லை. தொழிலாளர் ஒரு தொழிலைவிட்டால் வேறு கூடிய திறமையுள்ள ஒரு தொழிலிற் சோந்துவிடுகிறார்கள எனறு கருதுகிறது. அவர்கள் வேலையிலலாதிருபடார்கள் என்பதை அது கருததிறகொள்வதில்லை. பெரிய வியாபார மந்தம எற்பட்ட காலததிலே இந்தக் கொள்கை செல்லுபடியாகவில்லை. தற்போது அது மறுபடியும் புழககத்தில் வந்துவிட்டது. தற் காலக் கொள்கைகள் பணவீக்கத்தையும், வேலையில்லாத் திணடாட்டத்தை

யும் போக்குவதற்கு பிஸ்கால் கொள்கைகளேயும், பணக் கொள்கைகளே யும் பயன்படுத்தலாமென்று கொள்வதால், ஒப்பியல் நன்மைக் கொள் கைக்கு மதிப்புண்டாகிறது.

சிறுமிகள் அழகுப் போட்டியில் வெற்றிபெறுவார்கள் என்ற கொள்கை போலவே இக்கொள்கையும் தர்க்க பூர்வமானபடியால் பலரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனல் இது மிக இலேசாக்கப்பட்டதொரு கொள்கை. எனினும் இதிலே உண்மையிருக்கிறது. அரசியற் பொருளியல் இதைப் போல இரண்டோர் அர்த்தம் பொதிநதுள்ள கொள்கைகளே உருவாக்கியுள் ளது. இந்தக் கொள்கையை அசட்டைசெய்யும் ஒரு தேசம் வாழ்க்கை மட்டத்தை இறங்கச் செய்வதோடு நாட்டின் வளர்ச்சியையும் குறைத்து விடும்.

சுருக்கம் :

ஒரு நாட்டிலே பலவகையான தொழில்களிருக்குமானல் சில தொழில் களே விசேடமாகச் செய்தலும், பரஸ்பரம் உற்பத்திப் பொருள்களேப் பண்ட மாற்றுச் செய்தலும் பயனுடையது. நாடுகளிடையிலும் இத்தகைய பரி வர்த்தனே இலாபமுடையதாகும். நாடுகளிடையே இவ்வாறு பொருள் களேப் பண்டமாற்றுச் செய்வதால் ஒரு பொருளேக் கொடுத்து வேறொரு பொருளே மிக்க திறமையோடு பண்டமாற்றுச் செய்யக்கூடியதாயிருக்கிறது. எல்லாப் பொருளேயும் ஒரு நாடு தானுகவே உற்பத்தி செய்வது இலாப கரமானதன்று.

2. தட்பவலய நாடுகள் வெப்ப வலய நாடுகளோடு வியாபாரஞ் செய்வது பரஸ்பர நன்மையைக் கொண்டு வருமென்பதை ஒருவர் பொரு ளியலேப படியாமலே அறிந்துகொள்ளலாம். ஒரு நாடு ஒரு பொருளே மிக இலேசாக உற்பத்தி செய்யக்கூடியதாயிருக்கும். இவ்வாறின்றி ஒரு நாடு எல்லாத் தொழிலிலும் மற்ற நாட்டைவிட மிகத் திறமையுடையதா யிருக்கும் பட்சத்திலும் பரஸ்பர வியாபாரம் இருநாடுகளுக்கும் பயனுடைய தென்பதை ரிக்காடோவின் கொள்கை விளக்கும். (உ-ம் : சட்ட அறிஞர், தட்டச்சாளர்).

தொழில் செய்யும் திறமையானது சார்பளவிலிருக்கும்போது குறித்த ஒரு வாலாயமான தொழிலில் விசேட பயிற்சிபெறறு அதையே உறபத்தி செய்து மற்ற நாட்டில் அவ்வாறே விசேடமாக உற்பத்தி செய்யும் பொருளோடு பண்டமாற்றுச் செய்தல் மிகப் பயனுடையதாகும்.

3. ஒப்பியல் நனமை விதியானது விசேடப் பொருள் உற்பத்தி எங் கெங்கே உண்டென்பதையும், வியாபாரப போக்கையும் காட்டும். அத்துடன், இரண்டு நாடுகளுக்கும் நனமையுண்டென்பதையும் அவ்வந் நாடுகளின் நிசச் சம்பளங்கள (அல்லது உற்பத்திச் சாதனங்களின் வரு மானம்) வியாபாரத்தாற் பெருகுமென்பதையும், அதனல் உலகபொருள் உற்பத்தியின் தொகை கூடுமென்பதையும் அது காட்டும். தேசியப் பொரு

ளாதார சுயதேவைப் பூர்த்தியை உண்டாக்கும் பாதுகாப்பு வரிகள் நிசச் சம்பளத்தையும் உற்பத்திச் சாதனங்களால் வரும் வருமானத்தையும் பங்கப்படுத்தும்.

4. ஒப்பியல் நன்மையில் தலையிடுஞ் சில விடயங்களைக் கணக்கிலெடுப் பதற்காக இந்த மூக்கியமான ஒப்பியல் நன்மை விதிக்குச் சில நிபந்தனை களை விதிக்கவேண்டும். பணச் சம்பள விஷயங்கள் இரு நாடுகளிலும் நெகிழ்ச்சி இன்றியிருந்தால் அல்லது பிஸ்கால் கொள்கைகளும், பணக் கொளகைகளும் இரு நாடுகளிலும் சரிவரச் செயல் முறைப்படுத்தாவிட் டால், மலிவான இறக்குமதி வேலையில்லாத் திண்டாட்டதை உண்டாக்கும்.[1] உசிதமான அரசாங்கக் கொள்கைகளிருந்தால் வியாபாரத்தால் வரும் பெரிய நன்மைகளைத தற்காலத் தேசங்கள் தியாகஞ் செய்யவேண்டியதில்லை. ஆனால் ஒப்பியல் நன்மை பொருந்தக்கூடிய சூழ்நிலையைப் புனருத்தார ணஞ் செய்யலாம்.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினாக்கள்

1. "உள்நாட்டிலே ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்வதினும் வெளிநாட்டி லிருந்து அதை மலிவாக வாங்குவது நமக்கு நனமை பயப்பதாகும்". இது ஒப்பியல் நனைமையோடு பொருந்துமா ?

2. ஒபபியல் நன்மைக் கொள்கையைச் சுருக்கமாக விளக்குக.

3. நிசச் சம்பள மட்டம், பொருததும் குழாய்களில் உள்ள தண்ணீர் மட்டம் போல, சாவதேச வியாபாரத்தால் ஒரே மட்டத்துக்குக் கொண்டு வரப்படுமா ? ஏன ?

4. அட்டவணை 1 இல் (1 ; 2 ; 3; 4), (1, 2, $1\frac{1}{2}$, 3) என்று மாற்றப்பட் டால் எனனவாகும் ? யாருக்கு அதனால் நட்டம் ? அது 1, 2 ; $1\frac{1}{2}$, 4 ஆனால் ஐரோப்பா உணவுப் டொருளை ஏற்றுமதி செய்யுமென்பதைக் காட்டுக.

5. மினசார உற்பத்தித் தளவாடத்தில் ஒரு நாடு ஒப்பியல் நன்மை யுடையதாய்ப் பினனர் அநத நிலையை இழக்கமுடியுமா ? அபபோது எனன நடக்கும் ? அப்படி நடக்கவேணடுமா ?

6. புதிய ஒரு கணடம் உணவு விடயத்தில் ஏன ஒப்பியல் நன்மை உடையதாயிருக்க வேண்டும் ?

7. இரண்டு நாடுகள் உற்பத்தியிலும் திறமையிலும் ஒரே மாதிரியிருந் தால் என்ன ஆகும் ? விளக்குக.

8. பினவரும் கருத்துக்களைச் சிந்திக்க.

தனிப்பட்ட வகையிலும், பிரதேச வகையிலும் வித்தியாசங்களும் நிபு ணத்துவமும், தனித்திறமையும், சார்பியல பயனும். பண்டமாற்றும், உளளூர் உறபத்தியும் பாதுகாபபுவரியும் நிசச்சம்பளங்களும்.

1. முநதிய அததியாயத்தின அனுபநதத்திலே இந்த நிசக் கொள்கைகள், வியாபார நிலைக் குறிப்பு, வெளிநாட்டுச் செலாவணி விஷயம், சம்பநதமான நிதிக் கொளகைகள் என்பன இணைதது ஆராயப்படடுள்ளன.

அனுபந்தம். : ஒப்பியல் நன்மை விளக்கமும் விசேடிப்பும்

ஒப்பியல் பயன்பற்றி நாம் இதுவரை ரிக்காடோவைப் பின்பற்றி எல்லாச் செலவுகளையும் தொழிற் கணக்கிலே அளந்தோம். (மதிப்புப் பற்றித் தொழில் முறையில் உள்ளதொரு கொள்கையை ஆதாரமாகக் கொள்ளா விட்டாலும் இந்தக் கொள்கை பொருத்தமுடையது என்பதைத் தற் காலப் பொருளியலறிஞரும் ஒப்புக்கொள்வர். இரண்டாவது அத்தியாயத் திலே நாம் ஆராய்ந்த உற்பத்தித் தகைமை அல்லது மாற்றுக்கோடு, தொழில் அலகுகளைக் கணக்கில் எடுக்காமல் விடுவதற்கு சாதனமாயுள்ளது. உற்பத்தித் தகைமைக் கோட்டைப் பயன்படுத்துவோர் அதிக துணி எமக்குத் தேவையானால் எவ்வளவு உணவைத் தியாகஞ் செய்யவேண்டும் என்ற கணக்கில் துணியின் பெறுமதியை அளப்பர். (இதனை "சந்தர்ப்பப் பெறு மதி" என விரிந்த நூல்களில் வழங்குவர்.)

அமெரிக்க- ஐரோப்பிய உணவு துணி உதாரணத்தை இந்த அனுபந்தத் தின் முதற் பகுதி விபரமாக அனுசரிக்கிறது. தனித் தொழிலாளர் செலவு இந்தப் பிரச்சினைக்கு அவசியமில்லை என்பதை இது காட்டும்.

உள்நாட்டு விடயம் சம்பந்தமாக, அமெரிக்கநாடு துணிக்காக உணவைத் தியாகஞ் செய்யலாம்

	அமெரிக்கா	
இயலதகவுகள்	உணவு, மில்லியன அலகுகளில்	உடை, மில்லியன் அலகுகளில்
A	100	0
B	90	3
C	80	6
D	70	9
E	60	12
F	50	15
G	40	18
H	30	21
I	20	24
J	10	27
K	0	30

அட்டவணை 2. அமெரிக்காவின் உறபத்தித்தகைமை அட்டவணை (10:3 மாறுச் செலவு விகிதம்.)

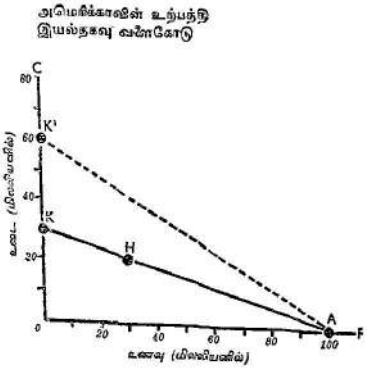
அனுபந்தத்தின் எஞ்சிய பகுதியிலே மேலே எற்றுக்கொண்ட கருது கோளின் முக்கியமான சில விளக்கங்கள் இடம் பெறுகின்றன.

வியாபாரமின்றி அமெரிக்கா.

ஒவ்வொரு பொருளாதார அமைப்பிலும் உற்பத்தித் தகைமையொன்றிருக்கிறது. இதனை மாற்றுக்கோடு எனலாம். உணவு உற்பத்தியிலேயே எல்லாச் சக்தியையும் பயனபடுத்தினால் எவ்வளவு உணவை உற்பத்தி செய்யலாம் என்பதை இது காட்டும். அல்லது துணி உற்பத்தியாலும் எல்லாச் சக்தியையும் அதற்காகப் பயன்படுத்தினால் எவ்வளவு துணி உற்பத்தி செய்யலாம் எனபதைக் காட்டும். அத்துடன் வளங்களை மாற்றுவதால் ஒரு பொருளை எவ்வாறு மறறப் பொருட் கணக்கில் உற்பத்தி செய்ய மாற்றலாமென்பதையும் காட்டிற்று. இதனை இரண்டாம் அத்தியாயத்திலே கண்டோம்.

இலேசாக விளக்கிக் கொள்வதற்காக அமெரிக்காவில் ஒரு பொருளைத் தியாகஞ் செய்து மற்றப பொருளில் எவ்வளவை உற்பத்தி செய்யலாமென்பதைக் கணக்கிலே போடுவோம். அதாவது உணவின் எத்தனை அலகுகளைத் தியாகஞ் செய்த்தால் துணியில் எததனை அலகுகளைப் பெறலாமென விகிதாசாரம் காண்போம. இது 10 : 3 என்ற விகிதமெனக் கொளவோம. அதாவது தியாகஞ செய்யும் 10 அலகு உணவுக்கு, 3 அலகு துணியைப் பெறுகிறோம். எல்லா வளங்களையும் உணவு உற்பதத்தியிலே செலவிட்டால் அமெரிக்காவில் 1000 இலட்சம் உணவு அலகு உறபத்தி செய்யப்படும்.[1]

வியாபாரமின்றேல், உள்ளூர் உற்பத்திக்கேற்ப நுகரவேண்டும் :

படம் 1. மாறுச் செலவுச் கோடு AK அமெரிகாவின உளளூர் உறபததி இயல தகவைக காட்டும். புதிய கோடு AK^1 உடை உற்பததி செயயும ஆற்றலை அதிகரிததிருக்கிறது எனபதையும், அமெரிககா அதிக அளவில இருவகைப பணடங்களையும நுகாந்த AK இலிருநது வடகிழக்குப் போகலாம் எனபதையும் காட்டும.

[1]. இநத ஆராயசியிலே தொழிலாளர் கணகிறகொளளபபடவிலலை. ரிக்கார்டோவின கணக்குப்படி தொழிலாளரைப புகுத்தலிருமபினால அட்டவணை 1 இலுள்ள இலகஙகளான (1, 2 ; 3, 4) எனபதை (10, 3 ; 10, 8) ஆகவோ 10*a*, 3*a* ; 10*b*, 8*b*) ஆகவோ மாற்றலாம். இஙகே *a*, *b* என்பன வலிநது எடுதது கொளளப்பட்ட நோரியம எண்கள். இவை அலகுகளிலும் சாபற்ற திறமைகளிலுமே தஙகியுள்ளன.

அப்போது அமெரிக்கா விரும்பினால் 90 அலகு உணவையும் 3 அலகு துணியையும் வைத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது 80 ; 6 ஆக வைத்திருக்கலாம். அல்லது கடைசியாக 0 உணவும் 30 உடையுமாக உற்பத்தி செய்யலாம். இதை அட்டவணைப் படுத்தினால் அட்டவணை 2 இல் உள்ளபடியாகும்.

இந்த நிலைமையைப் படம் 1 இல் உள்ளபடி வரைகோடாகக் கீறிக் காட்டலாம்.

இது இரண்டாம் அத்தியாயத்திலுள்ள படம் 3 இன்படியே. AK என்ற கோடு உற்பத்தித்-தகைமையைக் காட்டும். இந்தப் புதிய உற்பத்தித் தகைமைக்கோடு நேர்கோடாயிருக்கிறது. பழைய கோடு வளைந்து மேலேயிருந்துபார்க்கும்போது குவிந்திருக்கும். நேர் கோடு காட்டப்பட்டமைக்குக் காரணம் ஆராய்ச்சியை இலேசாக்குவதற்கே. "அதிகரிக்கும் செலவு" (சார்பு இறுதிநிலைச் செலவு) இருக்குமானால் அது கணக்கிலெடுக்கப்படவில்லை. தியாகஞ் செய்த துணிக்குப் பதிலாக உள்ள உணவு 10,3 என்ற நிரந்தர செலவு விகிதத்திலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது இல்லாவிட்டால் சார்புச் செலவு யதார்த்தமான முறையிலே ஏறிக்கொண்டு செல்லும். நிலையான செலவு கருதுகோளாக எடுத்துக் கொண்டதன் நோக்கம் ஆராய்ச்சியை இலேசாக்கி, மாணாக்கர் பலவகைச் செலவு விகிதங்களை மனத்தில் வைத்திருக்க வேண்டிய சங்கடத்தை நீக்குவதற்காகவே. இது ஆராய்ச்சியின் பொருத்தத்தைக் குறைக்கமாட்டாது. சில இடங்களில் விசேடிக்கவேண்டிய அவசியமுண்டானால் அது பின்னுற் செய்யப்படும்.

இதுவரை உற்பத்தியைப்பற்றி மாத்திரமே ஆராய்ந்தோம். ஐக்கிய அமெரிக்கா எல்லா வியாபாரத்திலிருந்தும் விலகி விட்டால் அது தான் உற்பத்தி செய்வதையே நுகரவேண்டும். அட்டவணை 2 இலே H இக்குள்ள தொகையும் படம் 1 இல் உள்ள தொகையும் வியாபாரம் நடத்தாமலே அமெரிக்க உற்பத்தி செய்து நுகரும் தொகையெனக் கொள்வோம். வேறு வகையிற் கூறுவதானால் அமெரிக்கா 30 அலகு உணவையும், 21 அலகு துணியையும் உற்பத்தி செய்து நுகருகிறதெனக் கொள்வோம்.

ஏன் இந்த இலக்கங்களை எடுத்தோம். வேறு இலக்கங்களை எடுக்கக் கூடாதா ? போட்டியமைப்பொன்றிலே எவரும் இதை நிச்சயிக்கத் தேவையில்லை. பண்டம், பணி எனபவற்றிற்கான சப்பிளை தேவை என்பவைமூலம் விலை அமைப்பு, எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டும், எவ்வாறு யாருக்கு என்பதைத் தானாகவே நிச்சயிக்கும். குறிப்பிட்ட தொகையே என்ன உற்பத்தி என்பதைக் காட்டும். எப்படி என்பதைக் கூறவேண்டியதில்லை. விவசாய உணவு உற்பத்திக்குத் தொழிலாளர் இருக்கும் விலைக் கேற்ற அதிக நிலம் வேண்டும். துணி நெசவு தொழில் நுட்பம் வாய்ந்த தானபடியால் அதிக நிலம் தேவையில்லை என்பதை மாத்திரம் இங்கே

குறிப்பிடலாம். யாருக்கு என்பதைப்பற்றிக்கூறுமிடத்து, அமெரிக்காவிலே தொழிலாளருக்கு அருந்தல் உண்டு. ஆனபடியால் அங்கே தொழிலாளருக்கு அதிக சம்பளம் வேண்டும். நிலம் இங்கே அதிகமானபடியால் நிலச் சொந்தக்காரருக்கு அதிக வாடகை கிடையாது.

இக்கட்டத்திலே ஐரோப்பாவின் கதையை எடுப்போம். அதற்கிடையிலே ஒரு கேள்வி. அமெரிக்காவில் புதிய இயந்திரமொன்று கண்டுபிடித்ததன் காரணமாக, 10 அலகு உணவை 3 அலகு துணிக்குச் சரியாக மாற்றும் முறைக்குப்பதில் 6 அலகு துணியாக மாற்றக்கூடிய வசதியுண்டானால், என்ன நடக்கும் ? அதனால் அமெரிக்காவுக்கு நன்மையுண்டா ? ஆம். உற்பத்தி வீதம் பெருகும். அதை AK′ என்ற கோடு காட்டுகிறது. (படம் 1) (அமெரிக்கா இப்போது H இலிருந்து H′ அளவுக்கு உற்பத்தியில் உயருகிறது. அதனால் அதனிடம் அதிக உணவும் அதிக துணியுமுண்டு என்பதைக் காட்டுக.)

வியாபாரமின்றி ஐரோப்பா.

அமெரிக்கா சம்பந்தமாகக் கூறிய விடயங்களே இப்போது ஐரோப்பா விடயத்திலும் கூறலாம். ஆனால் ஒரு வித்தியாசம். நிலத்தோடு வைத்துப் பார்க்குமிடத்து ஐரோப்பாவிலே அதிக தொழிலாளர் உண்டு. அதனால் ஐரோப்பாவின் செலவு வித்தியாசப்படும். அதாவது உணவைத் துணிக்கணக்கில் மாற்றும் வீதம் வித்தியாசப்படும். உணவு விடயத்தில் அதற்கு ஒப்பியற் பயன் குறைவு; ஆனால் துணிவிடயத்திலே கூட, அதனுடைய 10 அலகு உணவை 8 அலகு துணியாக மாற்றலாம். ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும் பார்க்க 5 அலகு அதிகமாக ஐரோப்பா பெறுகிறது. ஏனெனில் அதற்கு துணி விடயத்தில் ஒப்பளவு நன்மை உண்டு. அமெரிக்கா தியாகஞ் செய்யும் ஒவ்வொரு அலகு துணிக்கும் அது உணவு வகையில் 10/3 அல்லது 3.33 அலகு பெறுகிறது. ஆனால் ஐரோப்பாவுக்கு

ஐரோப்பாவும உணவையோ உடையையோ உண்ணாட்டில் உற்பத்தி செய்யலாம்.

இயல்தகவுகள்	ஐரோப்பா	
	உணவு, மில்லியன் அலகுகளில்	உடை, மில்லியன் அலகுகளில்
A	150	0
B	100	40
C	50	80
D	0	120

அட்டவணை 3.—ஐரோப்பாவின உற்பத்தி—இயல்தகவு அட்டவணை (10 : 8 மாறுத—செலவு விகிதம்).

அதனுடைய உணவு உற்பத்திக்குரிய ஒப்பியல் வசதிக்குறைவினால் 10/8 அல்லது 1.25 அலகு உணவையே அது தியாகம் செய்யும் ஒவ்வொரு அலகு துணிவகையாற் பெறுகிறது. இங்கே செலவு விகிதத்தில் இரு நாடுகளுக்குமுள்ள வித்தியாசத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். அமெரிக்காவுக்கு 10 : 3, ஐரோப்பாவுக்கு 10 : 8 ஐரோப்பாவும் உணவு உடை என்பவற்றை உள்ளூரில் உற்பத்திசெய்யலாம்.

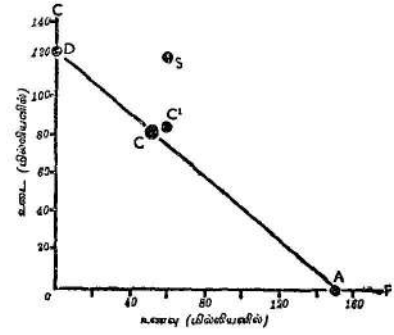
மேலும் இருநாடுகளையும் தனித்தனி வைத்து ஆராய்வோம். ஐரோப்பாவின் உற்பத்தித் தொகை என்ன ? வியாபாரத்திலே ஈடுபடுமுன்னர் அது 50 அலகு உணவையும் 80 அலகு துணியையும் உற்பத்தி செய்ததென்று வைத்துக்கொள்வோம். எனெனில் அதன சனத்தொகை அதிகம். நிலப் பரப்புக்குறைவு. அதனுடைய நிரந்தரச் செலவு விகிதம் 10 : 8. இவற்றைக் கொண்டு நாம் அட்டவணை 3 இல் உள்ளதுபோன்ற உற்பத்திச் சாத்திய அட்டவணையைத் தயார் செய்யலாம். இதைப்படம் 2 இல் உள்ள உற்பத்தித் தகைமைக்கோட்டுடன் ஒப்பு நோக்கிப் பார்க்க.

வியாபாரம் தொடங்குதல்.

இப்போது இரண்டு நாடுகளுக்குமிடையில் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய தகுதியுண்டென்பதை ஒப்புக்கொள்வோம். உணவுக்குப் பதில் துணியை ஒரு விலை விகிதத்தில் பண்டமாற்றுச் செய்யலாம். இருநாடுகளுக்கும்

ஐரோப்பாவின் உற்பத்தி இயல்தகவுகள் உடை உற்பத்திக்குச் சார்பானவை ;

ஐரோப்பாவின் உற்பத்தி இயல்தகவு வளைகோடு

படம் 2. சருவதேச வியாபாரத்திற்கு முன, ஐரோப்பா தான் உற்பத்தி செய்வதையே நுகர்ந்து, உள்ளூர் உற்பத்தி இயல் தகவு வளைகோட்டிலே C இல் இருகினறது. (இவ்வத்தியாயத்தை வாசித்து முடிக்கும் வரையும் C^1, S என்ற தானங்களைப் புறக் கணிக்கவும).

உணவு உடை விடயத்திலேயுள்ள சப்பிளை, தேவையை அறிந்து பூர்த்தி செய்வதற்கு நடுக்கடலில் ஒரு மத்தியஸ்தர் நிற்கிறார் எனக்கொள்வோம். இவர் உணவு உடை என்பவறறுக்கானதொரு பண்டமாற்று விலையைக் கூறுகிறார். சப்பிளை, தேவைக்கு ஏற்புடையதாகவரும்வரை அவர் கூறிக்

கொண்டேயிருப்பார். கடைசியாகச் சமநிலை விலை மட்டம் வந்ததும், சரி என்கிறார். இந்த நிலையில் சப்பிளை தேவை என்பவற்றுக்கிடையே சமநிலை உண்டாகிறது.

ஐரோப்பா துணி உற்பத்தியிலே விசேட கவனம் செலுத்தும். அதற்கான பலவாய்ப்புக்கள் அதனிடமுண்டு. அவ்வாறு உற்பத்தி செய்த துணியின் ஒரு பகுதியை அது வெளிநாடுகட்கு ஏற்றமதி செய்யும். அதற்குப் பதிலாக உணவுப் பொருளை வாங்க உத்தேசிக்கும் என்ற விடயமெல்லாவற்றையும் மத்தியஸ்தர் யூகித்து அறிந்திருப்பார். ஆனால் பரிவர்த்தனை விகிதம் எப்படியிருக்குமெனபது அவருக்குத் தெரியாது. அது 10 : 3 ஆகவோ 10 : 8 ஆகவோ 10 : 5 ஆகவோ 10 : 6 ஆகவோ வேறு விதமாகவோ இருக்குமென்பது அவருக்குத் தெரியாது. அவர் வியாபாரத்துக்குப் புதியவராகவோ மந்தபுத்தியுடையவராகவோ இருந்தால் பரிவர்த்தனை விகிதம் 10 : 1 ஆக அல்லது 10 : 12 ஆக இருக்குமென எண்ணக் கூடும்.

ஆனால் கடைசியாகக் குறிப்பிட்ட இரண்டும் முடிவான பரிவர்த்தனை விகிதமாயிருக்கமுடியாது. இதை அவர் அனுபவத்தால் அறிந்துகொள்வார். 10 அலகு உணவுக்குப் பதிலாக 1 அலகு துணியைத் தரலாமென அவர் அமெரிக்காவுக்கும் ஐரோப்பாவுக்குஞ் சொலலட்டும். உடனே அமெரிக்கா வேண்டாமென்று சொலலிவிட்டு உள்நாட்டிலே 3 அலகு துணியை உற்பத்தி செய்து சுயதேவையைப பூர்த்தி செய்யப்பார்க்கும்.

அமெரிக்கா துணியைப் பெரிய அளவில் உற்பத்தி செய்து ஏற்றுமதி செயது கொண்டு உணவை என் இறக்குமதி செய்யக்கூடாது. ஓர் அலகு துணிக்கு 10 அலகு உணவல்லவா கிடைகிறது. 1 அலகு துணி உள்நாடடு உணவு உற்பத்திவகையில் எவ்வளவு உணவை உண்டாக்கும். அட்டவணை 2 படம் 1 என்பவற்றை ஆராய்ந்தால் அதை 10/3 அல்லது 3.33 அலகு உணவாகக காணலாம். 10 : 1 விகிதத்தில் அமெரிக்கர் தனது வளங்களையெலலாம் துணி உற்பத்திக்குத் திருப்பலாம். தனக்கு மிஞ்சிய துணியை ஏறறுமதி செய்து உணவை இறக்குமதி செய்யலாம்.

ஐரோப்பாவின் நிலை எனன ? உள்நாட்டிலே அது உற்பத்தி செய்யும் ஒவவோர் அலகு துணிக்கும் 10/8 அல்லது 1.25 அலகு உணவை உற்பத்தி செயகிறன. 10 : 1 இல் ஐரோப்பாவும் உணவைவிட்டு விட்டுத் துணியை உறபததி செய்து ஏற்றுமதி செய்யவிருமபும். மத்தியஸ்தர் அனுபவமில்லாதவா என்பது இதிலிருந்து தெரியுமம. துணி சப்பிளை ஏராளமாக இருக்கும் ; ஆனால் உணவுக்கு நிறையத் தேவை உண்டாகும். இரண்டு பொருளும் அவரிடத்துக் கைவசமில்லாதபடியால் அவர் தமது தந்திரத்தைமாறற வேண்டுமம. துணியின் விலைக்குச் சார்பாக உணவின் விலையை அவா ஏற்ற வேண்டும். விகிதததை 10 : 2 ஆகவோ 10 : 9 ஆகவோ உயாதத வேண்டும். இந்த இரணடு விகிதங்கள்கூடப் பொருந்தமாட்டா. 10 : 2 விகிதம் கூட துணி உற்பத்தியைப் பெருகும். 10 : 9 ஆனால் உணவு உற்பத்தி பெருகும்.

எனவே பரிவர்த்தனை விகிதம் கடைசியாக 10 : 3, 10 : 8 என்பவற்றுக்குப் புறம்பாயிருக்கமுடியாது. இந்த இரண்டுக்குமிடையேயுள்ள விகிதம் நிகழக்கூடியதே. ஆனால் அமெரிக்கா தனக்கு வாய்ப்பான உணவு உற்பத்தியைச் செய்து கொண்டிருக்கும். ஐரோப்பா தனக்கு வாய்ப்பான துணி உற்பத்தியைச் செய்யும்.

தொகுத்துக் கூறுதல்

இதுவரை ஆராய்ந்தவற்றை ஒரு முறை நினைத்துப் பார்ப்போம்.

1. இயற்கை இரு நாடுகளுக்கு அல்லது பிரதேசங்களுக்கு உற்பத்திச் சாதனங்களை வித்தியாசமாகக் கொடுத்திருக்கிறது. உள்நாட்டிலே ஒரு பொருளுக்குப் பதிலாக மற்றொரு பொருளை உற்பத்தி செய்வதற்கான சார்பியல் செலவு இரண்டு நாடுகளுக்கும் வித்தியாசப்படும். (உதாரணமாக விளைநிலம் அதிகமுள்ள பிரதேசமானால் உணவு உற்பத்திக்கும் அது போன்ற விடயங்களுக்கும் வசதி அதிகமுண்டு ; தொழிலாளர் அதிகமுள்ள பிரதேசமானால் தொழிலாளரைப் பயன்படுத்திச் செய்யும் வேலைகளுக்கு அதிக வாய்ப்புண்டு).

2. கட்டுப்பாடில்லாத வியாபார முறையிலே பொருள்கள் இரு நாடுகளுக்குமிடையில் பரிமாறப்படும். அப்போது பொருள்களின் விலைவிகிதம், இரண்டு நாடுகளிலுமுள்ள உள்ளூர் உற்பத்தி விலை விகிதங்களுக்கிடையில் இருக்கும்.

3. ஒவ்வொரு நாடும் தனக்கு வாய்ப்பான உற்பத்திகளைச் செய்து, தேவைக்கு அதிகமானவற்றை வேறு நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, அங்கு விளையும் பொருள்களைத் தன் தேவையை நோக்கி இறக்குமதி செய்யும்.

4. பரஸ்பர வியாபாரத்தினாலும் வாய்ப்பான உற்பத்தியில் ஈடுபடுவதினாலும் ஒவ்வொரு நாடும் பயனடையும். அமெரிக்கா தான் அனுப்பும் ஒவ்வொரு 10 அலகு உணவுக்கும் பதிலாக 6 அலகு துணியைப் பெறுமானால் அது இலாபகரமானதாகும். எவ்வாறு? தான் உற்பத்தி செய்யும் 10 அலகு உணவுக்குப் பதிலாக 3 அலகு துணியை உற்பத்தி செய்வதிலும் பார்க்க இத்தகைய பண்டமாற்று இலாபகரமானதே. ஐரோப்பா விடயத்திலும் இது பொருந்தும். ஐரோப்பாதான் உற்பத்தி செய்யவாய்ப்புள்ள 8 அலகு துணியை 10 அலகு உணவாக மாற்றுவதானால் அது அவ்வளவு வாய்ப்புடையதன்று. அதற்குப் பதிலாக 6 அலகு துணியை ஏற்றுமதி செய்து 10 அலகு உணவை இறக்குமதி செய்வது வாய்ப்புடையதாகும். 10 :6 என்ற விகிதத்தை விட்டுவிட்டு 10 : 3 இற்கும் 10 : 8 இற்குமிடையிலுள்ள ஒரு விகிதத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தாலும் அது பொருத்தமுடையதாகவே யிருக்கும்.

5. வியாபாரம் என்பது மறைமுகமான உற்பத்தி. அது திறமை சார்ந்த உற்பத்தி. திறமையற்ற உற்பத்தியிலும் பார்க்கத் திறமைசார்ந்த உற்

பத்தி பயனுடையது. (வியாபார நலன்களுக்கும் சார்புள்ள சம்பள விகிதங்களுக்கும் எவ்வித தொடர்புமில்லை என்பதைக் கருத்திலே கொள்ள வேண்டும். கட்டுப்பாடில்லாத வியாபாரத்திலே, நாட்டின் ஏற்றுமதித் தொழிலின் உயர்ந்த உறபத்தி அளவுகளுக சம்பள விகிதம் உயர்வு பெறும். அதன் இறக்குமதிப் பொருட் தொழிலின் திறமை குறைந்த அளவுக்கு சம்பள விகிதம் இறங்கமாட்டாது).

இறுதி விலை விகிதத்தை அச்சொட்டாக நிர்ணயித்தல்

உள்நாட்டு உற்பத்திச் செலவு விகிதங்களுக்கிடையில் எங்கே வியாபார விலை நிர்ணயமாகும்? "இரண்டு நாடுகளின் செலவு விகிதத்திலுமுள்ள விததியாசத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கிறோம். அல்லது இந்த உதாரணப் படி 10 : 5½ ஐ சமநிலை விதமாகத் தெரிந்து கொள்கிறோம்." என ரிக் காடோவின் சீடர் மதியீனமாகக் கூறுகின்றனர்.[1]

ஸ்மித், ரிக்காடோ என்பவர்களுக்குப் பின்னர் தோன்றிய பழைய பொருளியலாளரில் மூன்றாவது பேர்வழி ஜோன் ஸ்டேவ் மில். இரு நாட்டுச் செலவு வீதங்களின் இடையே அச்சொட்டாக நியமமாகும் இறுதி வியாபாரவிலை ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் உலக மார்க்கெட்டிலுள்ள சபிளை, தேவை எனபவற்றின் வீத அளவிலே தங்கியுள்ள தெனக் காட்டினார். மக்கள் உணவுக்கு அதிக விருப்பம் உடையவராய்க் காணப் பட்டால், கிடைக்கக்கூடிய உணவு உடை என்பவற்றின் சார்பளவில் இது காணப்பட்டால் விலைவிகிதம் உயர்ந்த அளவான 10 : 8 ஐ அடுத்து அமையும். இரண்டு நாடும் துணியையே அதிகம் விரும்பினால் கடைசி விலை விகிதம் 10 : 3 ஐ அடுத்து அமையும்.[2]

மில் நமது மத்தியஸ்தர் செய்யும் வேலையையே செய்தார். ஒவ்வொரு சாத்தியமான விலைவிகிதத்திலும கிடைக்கக்கூடிய சப்பிளை தேவை என பவற்றைப் பற்றிய ஓர் அட்டவணையை அவர் தயார் செய்தார். அமெரிக்கா எவ்வளவு உணவை ஏற்றுமதி செய்யும ; ஐரோப்பா எவ்வளவு உணவை இறக்குமதியாகவிரும்பும். ஒவ்வொரு விலை விகிதத்திலும், ஐரோப்பா எவ்வளவு துணியை ஏற்றுமதி செய்யவிரும்பும். அமெரிக்கா இறக்குமதி செய்யவிரும்பும் துணியின் தொகை எவ்வளவு? என்பவற்றையும் கணக்

1. அல்லது 10 : 3 இற்கும் 10 : 8 இற்குமிடையில் ஒரு வீதமென்று சொலவி 110 : 48 அல்லது 10 : $\frac{44}{11}$ எனக் கொள்வார்களோ. அதுவும் தான தோனறித் தனமானதே.

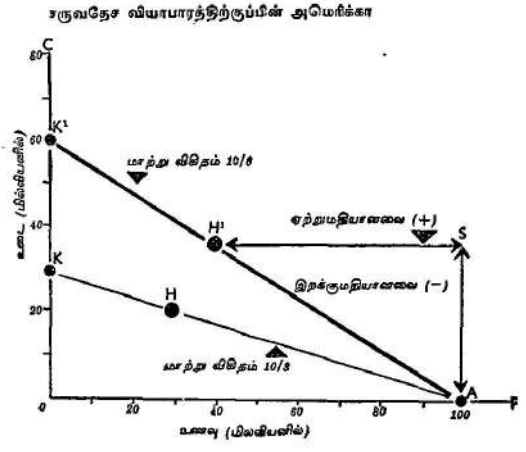
2. அமெரிக்கா, ஐரோப்பாவிலும் பார்க்க மிகச சிறியதானால அதனுடைய சப்பிளைகள் சததையில அதிகம தோனறு. அபபோது விலை 10 : 8 இலேயே நிற்ககூடும். அப்படி யானால அமெரிக்கா உணவுக்கு உறபததியைச செயது கொணடு துணியை இறக்குமதி செயயும். ஆனால அமெரிக்காவின் ஏறறுமதி மொததததில ஐரோபபாவின தேவைக்குப் போதாதிருக்கும. அதனால ஐரோபபா தானும் உணவை உற்பததி செயயவேண்டியதாகும். இது 10 : 8 விலையிறகான பொருததமுடையதாயிருக்கும. இநத உதாரணத்தில அமெரிக்கா சாவதேச வியாபாரததினபயனுக எலலா நனமையையும பெறும். உருவத்தாற் பெரிய விததியாசமான அயல நாட்டைப் பெறறிருப்பது நனமைகளேதுவானதே.

கெடுத்தார். ஏற்றுமதியும் இறக்குமதியும் சமன்படக்கூடியது ஒருவிலை விகிதத்திலேதான். இந்த விலை சமநிலை விலையாகும். இதிலே ஏற்று மதியும் இறக்குமதியும் சமனாகும். அதாவது தொகை அளவிலும், குணமளவிலும் பொருந்தும். பின்னர் வியாபாரம் சுமூகமாக நடை பெறும். எது வரை? மக்களுடைய உருசியும் நுண்தொழிற் செய்முறை யும் மாறும் வரை.

சமநிலை வியாபார விலைவிகிதம் 10 : 6 எனக்கொண்டோம். இது ஐரோப்பா வியாபாரத்திலிறங்குவதற்கு முன்னிருந்த நிலைமைக்கு அணித் தாயிருக்கிறதேயன்றி அமெரிகா வியாபாரத்திலிறங்குவதற்கு முன்னி ருந்த நிலைமைக்கணித்தாக இல்லை.

அமெரிக்கா உணவு உற்பத்தியையே விசேடமாகச் செய்கிறது. படம் 3 இல் அமெரிக்க உற்பத்தியை உணவாக A இல் கொள்ளுகிறது. இப்போது அமெரிக்கா சுதந்திரமாக வியாபாரஞ் செய்யமுடியுமாதலால் பழைய உற்பத்தி நிலையைவிட்டுவிடுகிறது. வியாபாரம் காரணமாக அது AK′, என்ற கோட்டில் நிற்கிறது. இது ஏதோ பயனுள்ள புதிய கண்டு பிடிப்பைக் கண்டதுபோலிருக்கும். வியாபாரத்திலுல் அமெரிக்கா நன்மை யைப் பெறுகிறதா? ஆம். இது அமெரிக்காவின் புதிய நுகர்வுச்-சாத் தியக்கோடு. இதில் அது எங்கே நிற்குமென்பது உள்நாட்டு விலைத் திட்டத்தில் தங்கியுள்ளது. அது H′ இல் தங்கிவிடுமென நாம் கொள்ளு கிறோம். இந்தத் தானத்திலே 40 அலகு உணவும், 36 அலகு துணியும் நுகரப்படுகிறது. வெள்ளை அம்பு அமெரிக்காவின் ஏற்றுமதி (+) யைக்

அமெரிக்கா உணவு உற்பத்தியை விசேடமாகச்செய்கின்றது ; உடையை இறக்குமதி செய்கின்றது ;

படம் 3. அமெரிக்காவின் உள் ளூர் உறபத்தி இயல்தகவுக கோட்டை AK குறிப்பிடுகிறது. 10 : 6 என்ற விலைவிகிதத்தில் வியாபாரம செயது A இல உணவு உற்பததி செய்வதை புதிய நுகர்வுச் சாததியககோடு AK′ காடடுகிறது. கரிய அம் புகளுறிகள் (+) (−) என்ற அடையாளங்களால் ஏற்றுமதி இறகுமதியைக் காடடுகின்றன. சுதந்திரவியாபாரததால் அதிக பண்டங்களைப் பெறறு H இலி ருந்து H′ ஐ அமெரிககா அடை கிறது.

காட்டுகிறது. (−) இறக்குமதியைக் காட்டும். அமெரிக்கா உணவை உற்பத்திசெய்து உடையை இறக்குமதிசெய்கிறது.

இவை அட்டவணை 4 இல் அமெரிக்காவின் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்த அட்டவணை முக்கியமானது. அதைக் கருத்தோடு படிக்கவேண்டும். இதைச் சரிவர அறிந்தால் ஒப்பியல் செலவுக் கோட்பாட்டை அறியலாம். சிறப்பு உற்பத்தியை மேற்கொள்வதாலும் வியாபாரத்தினாலும் அமெரிக்கா நன்மையடைந்துவிட்டது. அதற்கு நுகர்வதற்கு முன்னேயிலும் அதிக உணவும், உடையும் உண்டு. ஐரோப்பாவின் நிலையும் இத்தகையதே. 'உலகம்' என்ற தலைப்பிலே உள்ளது அமெரிக்க ஐரோப்பிய உற்பத்திகளின தொகை. சிறப்பு உற்பத்தியினாலும், வியாபாரத்தினாலும் இரண்டு பொருள்களினதும் உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆறுவது கட்டத்திலே மத்தியஸ்தருக்கு உருசிகரமான தகவல்களுண்டு. இரண்டு விடயங்கள் சம நிலையடைந்தமையைக் காட்டும். (1) இரண்டு பொருள்களினதும் உலக நுகர்ச்சி உலக உற்பத்திக்குச் சமனாயிருக்கிறது. கூடவுமில்லை குறையவுமில்லை. (2) ஒவ்வொரு நாடும் ஏற்றுமதிசெய்ய விரும்பும் தொகை மற்ற நாட்டினால் இறக்குமதி செய்யவிரும்பும் தொகைக்குச் சமமாயிருக்கிறது. எனவே வீலை விகிதம் 10 : 6 சரியானதே.[1]

ஒப்பியல் நன்மை சம்பந்தமான விளக்கம் இவ்வளவில் முடிகிறது. படம் 3 இலே அமெரிக்கா விடயத்திற் செய்ததுபோல படம் 2 இலே ஐரோப்பாவுக்குச் செய்து பரீட்சித்துப் பார்க்கலாம். வியாபாரத்தினால், ஐரோப்பாவின் புதிய நுகர்ச்சிச்-சாத்தியக்கோடு D ஐச் சுற்றி நிலைக்குத்து அச்சில இயங்குவது ஏன? படம் 3 இற் செய்ததுபோல அம்புகளை S க்கு இழுங்கள். அவை ஏற்றுமதி (+) யையும் இறக்குமதி (−) யையும் காட்டும். ஐரோப்பாவின் அம்புகள் அமெரிக்காவின் அம்புகளோடு ஒத்திருக்கின்றன. ஆனால் அடையாளக்குறிகள் எதிராயிருகின்றன. இத்தகைய தொகைவாரியான ஏற்றுமதி இறக்குமதிச் சமன்பாடு சமநிலையிலே என் அவசியம்? வாசகர் இந்த உதாரணத்துக்கு தொழிலாளர் அளவையும் சம்பளத்தரவுகளையும் சேர்க்கலாம். ஒப்பியல் நன்மையே பிரதானம், தனித்தொழிலாளர் வசதியன்றென்பதைக் கவனியுங்கள்.

1. மததியஸ்தர் இவ்வாருன அட்டவணைகளைத் தயார் செய்து ஒரு புத்தகத்தையே உருவாக்கலாம். ஒவ்வொரு பகசத்திலும் ஒவ்வொரு வீலை விகிதத்தைக குறிப்பிடலாம். ஆனால ஒரு பகசநதான் பொருததமாயிருகும். மற்றவற்றிலுளள ஏற்றுமதி இறகுமதி சமனபடா. உதாரணமாக 10 : 7 இல அமெரிக்காவின் துணி இறக்குமதி விருபபத்துக்கு ஏற்ப ஐரோபபா செயதுகொளள மாட்டாது. உலகத்தை ஒரு சேரப்பாகுமிடத்து உற்பத்திகு அதிகமாகவே துணி நுகர விருமபும். மததியஸ்தரிடம் பொருள் அட்டவணைகளையாது. எனவே துணிக்கு அதிக வீலையும் உணவுகு குறைவான வீலையும் பதியபபட்ட பக்கத்தைத் திருப்புவார். சரியான பகசததிலே ஏறறுமதியும் இறகுமதியும் சமனுடையதாயிருக்கும்.

சர்வதேச வியாபாரம் அதிக உலக உற்பத்தியைச் சாத்தியமாக்குகிறது :

அட்டவணை 4. ஒப்பியல் நன்மைப்படி வியாபாரத்தினால் உண்டாகக் கூடிய இலாபத்தையும் சிறப்பு உற்பத்தியையும் காட்டும் சுருக்கம்.

ஒப்பிடும் பிரதேசம்.	துணிக்குப் பதிலாக உணவு பெறும் மாற்று விகிதம் Po/Pf	உணவு உற்பத்தி	உணவு நுகர்ச்சி	உணவு ஏற்று (+) மதி அல்லது இறக்கு மதி (−)	துணி உற் பத்தி	துணி நுகர்வு	துணி ஏற்று மதி (+) இறக்கு மதி (−)
வியாபாரத்துக்குமுன் :—							
அமெரிக்கா	10 : 3	30	30	0	21	21	0
ஐரோப்பா	10 : 8	50	50	0	80	80	0
உலகம்	—	80	80	0	101	101	0
வியாபாரத்துக்குப்பின் :—							
அமெரிக்கா	10 : 6	100	40	+60	0	36	-36
ஐரோப்பா	10 : 6	0	60	-60	120	84	+36
உலகம்	10 : 6	100	100	0	120	120	0
வியாபாரத்தால் இலாபம் :							
அமெரிகா	—	—	+10	—	—	+15	—
ஐரோப்பா	—	—	+10	—	—	+4	—
உலகம்	—	+20	+20	—	+19	+19	—

பலபண்டம்

மேற்காட்டிய ஆராய்ச்சியிலே இலேசாக்கப்பட்டதை அகற்றினால் என்ன நடக்குமென்பதைச் சுருக்கமாகக் காட்டலாம். முடிபுகள் விசேடமாக மாறவில்லை. விபரங்களிலுள்ள மாற்றங்களும் கஷ்டமானவையல்ல.

இதுவரை இரு பண்டங்களையே ஆராய்ந்தோம். அவையாவன உணவு, துணி. உணவு பல பொருள்களையடக்கும். (இறைச்சி, பால்.....) துணி விடயமும் அப்படியே. பரிவர்த்தனையாலுண்டாகும் நன்மையும் பெரிதே. எத்தனையோ வகையான பொருள்கள் சர்வதேசச் சந்தையில் காணப்படுகின்றன.

இரண்டு நாடுகளிலே பலவகைப்பட்ட பொருள்கள் மாறுத செலவில் உற்பத்தி செய்யப்படுவதால் அவற்றின் ஒப்பியல் நன்மைப்படி அல்லது சார்பியல் செலவுப்படி ஒழுங்கு செய்யலாம். உதாரணமாக கார், சணல் வாசனைப் பொருள், கடிகாரம், கோதுமை, கம்பளி என்பவற்றைப் பின் வரும் ஒப்பியல் நன்மைப்படி ஒழுங்குசெய்யலாம்.

அமெரிக்கா ←——————————→ ஐரோப்பா.

கோதுமை, கார், சணல் கடிகாரம், கம்பளி, வாசனைப்பொருள்

இதன் அர்த்தமென்ன? அமெரிக்காவில் மற்றப் பொருள்களைவிட கோதுமை உற்பத்திச் செலவு மிகக் குறைவென்பதே. ஐரோப்பாவில் வாசனைப்பொருளை உறபதத்திக்கு ஒப்பியல் வசதி அதிகம். கடிகார உற் பத்திககு அவ்வளவு வசதியில்லை.[1]

1. மேலே இநதப்பண்டங்களின இலக்கபூாவமான தரவைத் தருகிறோம். மேலும் ஆராய்ச்சி நடதது மாணவகருககே இது பயனுடையது. உறபததிச செலவைப் பலவகைகளிலோ, தொழிலாளர்களிலோ அளகவேண்டியதில்லை. ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளாக "மாற்றும்" களங்களிலே அளக்கலாம். உதாரணமாக இரு நாட்டுப்பொருள்களின உற்பத்திச் செலவையும் சமபளவிதத்திலே அளகவிரும்புகிறோம். அதனைக காட்டப் பின்வரும் படம் உதவும்.

பண்டம்	அமெரிக்க உறபததிச் செலவு விதம் கம்பளிகளகளில்	ஐரோப்பிய உற்பதநிச செலவு விதம் கம்பளிகளகளில்	அமெரிகக் செலவில் ஐரோபபியச செலவைச் ஒபபீட்டளவிற் கணித்தது
(1)	(2)	(3)	(4) [= (3) ÷ (2)]
கார	.. 1000	.. 3000	.. 3.0
சணல	.. 0.8	.. 1.6	.. 2.0
வாசனை பொருள	5.0	.. 3.0	.. 0.6
கடிகாரம்	.. 50	.. 75	.. 1.5
கோதுமை	.. 0.2	.. 0.8	.. 4.
கமபளி	.. 1.0	.. 1.0	.. 1.0

இதன அாததமெனன? அமெரிககாவிலே 1000 அலகு கம்பளி உற்பத்திசையத் தியாகஞ் செய்தால 1 கார உறபததி செயயலாம். ஐரோபபாவிலே 3000 அலகு கம்பளியைத தியாகஞ் செயயவேணடும அடபோது அமெரிகக உறபததிச் செலவில 3 மடஙகு ஐரோபபிய உற்பத்திச் செலவென ஆகிறது. ஐரோபபாவில் வாசனைத திரவிய உற்பதநிச செலவு குறைவு; அதனால் சாபபியல செலவு நனமை அதிகம; கோதுமைவிடயதில இநநனமை மிகக்குறைவு. மறறபபண்டஙகள இடைபபடடுளளன. கடைபபாதநியிலுளள இலகஙகள 1 இல பாக்க உயாநதவை எனபதன அாததம் ஐரோபபாவின உறபதநித திறன குறைவெனபதனறு. கமபளியை உதாரணமாக எடுதததால அது உணடானது. கோதுமை அலலது கடிகாரம் எனபதை எடுதிருநதால விளைவு எதிமாறாக இருககும். ஆனால முடிவுகள் மாறுதிருக்கும் அளவு முறைமாதிரம மாறும். (அதாவது அஙகுலததை அடியாகவும, யார் ஆகவும் மாறறும முறையைபபோல)

துணைதொழிற குறிபபு: தொழிலாளர் உறபத்தித திறனைப் புருத்தலிரும்பினால அமெரிக் கத தேலைகளைத தொழிலாளர் தினகஙகளிலே ABC எனறு எழுதலாம. ஐரோப்பா விட யததை a, b, c . . . என எழுதலாம். பினனர் இநத ஆராயசியை ஒபபியல விதததிலே A/B, C/B. . . . . a/b, c/b, . . . எனற உருவததில எழுதலாம. வியாபார மாதிரியை விளககுவதானால் A/a, B/b, என நாடுகளிடையே உளள தனி வசதிகளை ஒபபிட தேவையிலலை. பணத்தை யும் நிச வருமானதையும ஒபபிடுவதானால இநதத் தனி வசதிகள அவசியமே. 31 ஆம அதிகாயதின அனுபநதததிலே ஐரோபபிய நிசவருமானத்தகும் அமெரிகக நிசவருமானதுகுமுளள விதம் A/a, B/b, எனபவறறின உசசதகும் அதமதகும் ரூபிடையிலுணடெனபதைக காடடினோம். அநத இடை எஙகே அசசொட்டாக இருக்குமெனபதை பலபபரத் தேவைகளை ஆராய்நதே அறியவேணடும.

வியாபாரம் ஏற்பட்டால் அமெரிக்கா கோதுமையை உற்பத்தி செய்யம், ஐரோப்பா வாசனைப் பொருளை உற்பத்தி செய்யும் என்பது நிச்சயம். ஆனால் பிரிவுக்கோடு எங்கே உண்டாகும்? காருக்கும் சணலுக்கும் இடையிலா? அல்லது அமெரிக்கா சணலை உற்பததி செய்ய ஐரோப்பா கடிகாரம், கம்பளி, வாசனைப் பொருள் என்பவற்றை உறபத்தி செய்யுமா? அல்லது பிரிவுக்கோடு இரண்டு பண்டங்களுகிடையில் எற்படாமல் ஒரு பண்டத்திலே விழுமா? உதாரணமாக சணவிலே விழுந்தால் இரண்டு நாடுகளும் ஒரே சமயத்திலே சணலை உற்பத்தி செய்யக்கூடும்.

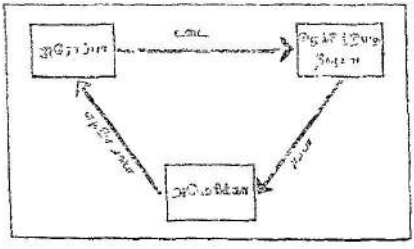
பலவகையான பண்டங்களுக்கு இருக்கும் சர்வதேசத் தேவையின் ஒப் பியல் வீத அளவிலேதான் இவ்விளுவுக்கு விடை தங்கியுள்ளது என்பதைக் காண நீங்கள் ஆசரியப்படமாட்டீர்கள். இந்தப் பண்டங்கள் ஒரு நூலிலே அவ்வவற்றின் ஒப்பியல் நயனை அனுசரித்துக கோக்கப்பட்ட மணிகள்போல இருந்தால், அமெரிக்க உறபத்திக்கும், ஐரோப்பிய உற்பத்திக்குமிடையிலே பிரிக்கும் கோடு எங்கே விழும் என்பதை மொத்தத்தேவை சப்பிளை நிலைமையே நிச்சயிகும். பினனர் உதாரணமாகக் கார்களுக்கும் கோதுமைக் கும் உள்ள அதிகமானதேவை அமெரிக்காவுக்கு வாய்ப்பான முறையிலே வியாபாரத்தைத் திருப்பும். அதன்பயனுக நாம் சுபீட்சமுடையவராவோம். அதன் பின்னர் சணல் தும்பு உற்பத்தி எமக்கு எவ்வித நன்மையையுங் கொண்டுவரமுடியாத நிலையை அடைவோம். ஆனால் பாலைவனங்களிலே சணலை வளக்கக்கூடிய புதிய விஞ்ஞான முறையைக் கண்டுபிடித்தால், அதன் பயனுக பல பண்டங்களின் ஒப்பு நயங்கள் புனர்ச்சிரமைப்படையும். அதனால் விசேட உற்பத்திகள் வியாபாரங்கள என்பவற்றின மாதிரியமைப்பு மாறும்.

பலநாடுகள்.

பல பண்டங்களால் உண்டாக்கப்பட்ட சிக்கல் நிலைபற்றி இவ்வளவும் கூறினேம். பல நாடுகள் பற்றிய பிரச்சினை எப்படி? ஐரோப்பாவும், அமெரிக்காவும் சேர்ந்ததுதான் உலகம் என்று கொள்ளமுடியாது. அவைகளும் பல தனிப்பட்ட தனியாட்சித் தேசங்களைக் கொண்டவை. பல தேசங்களைப் புகுத்துவதால் நமது ஆராய்ச்சிமாற வேண்டியதில்லை. ஒரு நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில், அதனோடு வியாபாரஞ் செய்யும் வேனய நாடுகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரு கூட்டமாக்கி, "உலகின் எஞ்சிய பாகங்கள்" என்று கூறிவிடலாம். வியாபார நன்மைகள் நாடுகள் எல்லைகள் சம்பந்தமாக விசேடத் தொடர்புடையனவல்ல. ஏற்கனவே நாம் கண்ட கொள்கைகள் நாட்டுத்தொகுதிகளிடையிலும், ஒரே நாட்டி லுள்ள பல பிரதேசங்களிடையிலும் பொருத்தமுடையனவாயிருக்கும். ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கும், கனேடாவுக்குமிடையிலே வியாபாரம் செய்வதிலும் பார்க்க வடக்குப் பிரதேசத்துடனும் தெற்குப் பிரதேசத் துடனும் வியாபாரம் நடத்துவது பொருத்தமுடைய தாயிருக்கும்.

தனிப்பொருளாதாரச் சுபீட்சத்தை நோக்காகக் கொள்ளும்போது, "அமெரிக்க பண்டங்களை வாங்குக", என்ற வகையான சுலோகங்களைக் கூறுவது மடைமையாகும். நமது சுபீட்சத்தில் ஒரு பகுதி, நமது 50 சமஸ்தானங்களிடையிலும் சுதந்திர வியாபாரம் சுங்கவரியின்றி நடைபெறுவதனால் உண்டானதே.

ஆனால் பல தேசங்கள் இருப்பதால் புதியதோர் அமிசம் புகுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஐரோப்பாவோடு மறைமுகமாக வியாபாரம் நடத்துவது அமெரிகாவுக்கு இலாபகரமானதாயிருக்கும். அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு யந்திர சாதனங்கள் உட்படப்பல பண்டங்களை விற்கிறது. ஐரோப்பாவிலிருந்து மிகச சொற்பமான பொருளைத்தான் வாங்குகிறது. ஆனால் இழக்கிநதிய தீவுகளிலிருந்து றப்பர், முதலிய மூலப்பொருள்களை வாங்குகிறது. அந்த நாடுகள் அமெரிக்காவிடமிருந்து பண்டங்களை வாங்குவ தில்லை. ஆனால் துணி முதலிய பொருள்களை அவை ஐரோப்பாவிடமிருந்து பெறுகினறன. இவ்வாறு மிக வாய்ப்பான முக்கோண வியாபாரமொன்று நடைபெறுகிறது. இதனைக் கீழேயுள்ள படத்திலே காண்க. அம்புகள் எற்றுமதிகளின் முக்கியமான போக்கைக்காட்டுகின்றன.

ஒவ்வொரு நாடும், பரஸ்பரம் வியாபார உடன்படிக்கைகளைச் செய்துகொண் டால, நிலைமை எப்படியிருக்கும்? இந்தியத் தீவுகள் எம்மிடமிருந்து சமமான அளவு பணடங்களை வாங்குறறனன, நாமும் அவர்களிடமிருந்து பண்டங்களை வாங்குவோம் என்ற நிலை வந்துவிட்டால் என்ன? இந்த நிலையே ஒவ்வொரு இரு நாடுகளிலும் உண்டானால் என்ன நடக்கும்? அதனால் வியாபாரம் பெரிதும் வீழ்ச்சியடையும்; எந்த மட்டம் குறைவாக இருக்கிறதோ அந்த மட்டதின் அளவுக்கு இறக்குமதிகள் ஏற்றுமதிக்குச் சமனாயிருக்கும். ஒவ்வொரு வியாபாரப் பிரதேசமும் இறுதியில் மோசமான நிலையிலேதான முடிவுபெறும்.

செலவு அதிகரிப்பு.

இரணடு நாடு இரண்டு பண்டம் எனற விடயத்தை மறுபடியும் ஆராயுமிடத்து செலவுகள் நிரந்தரமாயிருக்குமென்ற கருதுகோளைவிட்டு விடவேண்டும். படம் 1, 2, 3 இலுள்ள உற்பத்தித் தகைமைக்கோடு இரணடாம் அத்தியாயத்திலே உள்ளவாறு வளைந்திருக்கவேண்டும்.

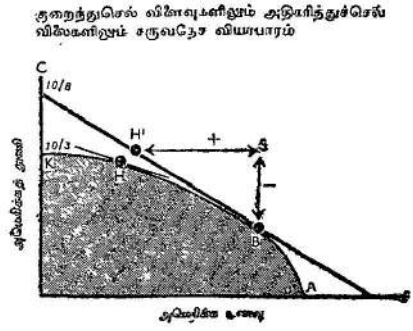
ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட செலவுத் தொகையை விசேடமாகக் குறிப்பிடுவது முடியாத காரியம்.

ஐரோப்பாவிலும் பார்க்க அமெரிக்காவிலேதான் உணவு உற்பத்திக்கான வசதிகள் அதிகமுண்டு. அமெரிக்க உணவிற் பெருந்தொகை உற்பத்தி செய்யப்பட்டபின்னர் அமெரிக்காவின் மேலதிக உணவின் செலவு ஐரோப் பாவிலும் பார்க்க அதிகமாக இருக்கும். சீலேயோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமளவில் உணவின் விலையைத் தீவிரமான அளவுக்கு அமெரிக்கப் போட்டி குறைத்தாலும், ஐரோப்பாவிலுள்ள நிலத்திலே சிறந்தவற்றில் ஒரு சொற்பம் உணவு உற்பத்தியிலே மற்ற நாடுகளுக்கு சீலைக்காமல் நிற்கும். சர்வதேச வியாபாரம், சம நிலை நிலைமையை அடைந்தபின்னரும் அமெரிக்கா குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய முதல் சொற்பத் துணி அவ்வாறே மாறுமல் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுவரும். எனினும் அமெரிக்கத் துணி உற்பத்தியை பெருக்குதற்கான எந்த ஒரு முயற்சியும் உயர்ந்த மேலதிகச் செலவை உண்டாக்குவதோடு போட்டியளவில் நட்டத்தையுமுண்டாக்கும்.

சர்வதேச வியாபாரத்திலே உயர் செலவினால் உண்டாகக்கூடிய மாற்றங் களைப் பற்றிச் சுருக்கமாக இங்கே கூறுவாம்.

ஒவ்வொரு நாடும் உற்பத்திக்கு ஒப்பியல் நன்மைகள் உள்ள ஒரு பொருளின உற்பத்தியிலே தனது முழுக்கவனத்தையுஞ் செலுத்தும். இது சர்வதேச வியாபார விளைவினால் உண்டாவது. இந்தப் பொருளிலே ஒரு பகுதியை ஏற்றுமதி செய்து வேற்றுநாட்டின் மேல்மிச்சமான ஏற்றுமதிகளின் ஒரு பகுதியைப் பதிலாக இறக்குமதி செய்யும். ஆனால் சார்பான செலவினம் உயர்ந்தால் விசேட உற்பத்தி செய்தல் பூரணமாக்கப்பட வேண்டியதில்லை. இந்த நாட்டிலோ அந்த நாட்டிலோ இரண்டு பொருள்களிலும் ஒரு சிறு பகுதியை உற்பத்தி செய்யலாம். இதற்குக் காரணம் அவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள் குறைவாகவேயிருக்குமாதலால் அதனுடைய உற்பத்திச் செலவும் குறைவாயிருக்கும்.[1]

1. கேத்திரகணிதப் போக்குடையவர் கடகு படம் 4 தீணை புரியும். ஆனால் எங்களிறபலர் அதைத தவிர்த்துவிடலாம். உயர்ந்த செலவுவகை நிலவிய காலதிலே அமெரிக்காவின் வியாபாரத்துக்குப் பிந்திய நிலையையும் முந்திய நிலையையும் இதுகாட்டுகிறது. உற்பத்திச் சாத்தியக்கோடு இப்போது வெளியே வளைநதுள்ளது. சர்வதேச வியாபாரத்துக்கு முன்னர் அமெரிக்கா H இல் உற்பதி செய்தும், நுகர்ந்தும் வருகிறது. உள்ளூர் விலை விகிதம் 10 : 3. இது சொற்பம் உணவைத்தியாகஞ் செய்து அதற்குப் பதிலாகக் கொஞ்சம் மேலதி

தொழிலாளர், உற்பத்திச் சாதனங்கள் என்பவற்றின் இயக்கங்களுக்குப் பதிலாகச் சர்வதேசப் பண்ட இயக்கங்கள்.

இரண்டாவது அத்தியாயத்திலே கூறப்பட்ட உயர்ந்து செல்செலவுவிதியை நாம் ஏற்றுக்கொண்டபடியால் ஒவ்வொரு நாட்டினுள்ளும் செயற்படும் குறைந்து செல் பயன்விதியைப்பற்றி ஆராய்வோம்.

சர்வதேச வியாபாரம் நடந்தேறிய பின்னர் ஐரோப்பாவின் வளங்கள் உணவு உற்பத்தியிலிருந்து விலகி துணி உற்பத்தியிலீடுபடுகின்றன. துணி உற்பத்திக்கு அதிக தொழிலாளரும், சொற்ப நிலமுமே தேவைப்படுவ தால், சொறப நிலமுள்ளதும், அதிக குடிசனமுள்ளதுமான ஐரோப்பா வில் நில நெருகடி தீர்க்கப்படுகிறது. நிலம் அத்துணை அருந்தலன்று. சம்பளங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து வாடகைகள் விழுகின்றன. அமெரிகாவிலே வியாபாரத்தின் பின்னர் உணவு உற்பத்தியிலே கவனஞ் செலுத்தப்படுகிறது. இங்கே தொழிலாளரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்து கிறாகள் ; நிலம் நனகு பயன்படுததப்படுகிறது. இதனுல் சம்பளங்களுக்கு ஒபபாக வாடகைகள உயாகின்றன.

ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கட்டுப்பாடற்ற சர்வதேசப் பண்டங்களின் இயககம, உற்பத்திச் சாதனஙகளின் சர்வதேச இயககம் போலவே சில விளைவுகளை உணடாக்குகின்றது. ஐரோப்பாவிலிருந்து அமெரிக்காவுக்குத் தொழிலாளர் பெயர்வதால அமெரிக்காவிலுள்ள தொழிலாளர் குறையைத் தீர்ப்பதோடு ஐரோப்பாவின் நிலப பிரச்சினையையம் தீாக்கிறது. அவ்வாறே ஐரோபபாவிலிருந்து துணி அமெரிக்காவுக்குச் செல்வதும் அமெரிக்காவி லிருந்து உணவு ஐரோப்பாவுகுச் செல்வதும், ஒவ்வொரு நாட்டினுமுள்ள

கத் துணியைப பெறுவதற்கான மேலதிகச் செலவோடு சமனுடையதாகும். (இது H இல்) இது H இல உளள AK கோடடின சரிவால் காட்டப்படடுள்ளது.

வியாபாரதினை பின்னர பொதுப்படையான விலைவிகிதம் 10 : 6 ஆயிருக்கும்போது அமெரிக்க உறபததி B இக்கு நகருறேறது. இது குறைந்த துணிக்காகனும் துணியிலிருநது முறறுக விலகவிலலை. புதிய உறபததிததானமான B போட்டியின பயனுகவே அடையப்படும எனெனில அஙகேயுளள கோட்டின சரிவு அதாவது மேலதிகத் துணியின செலவுக்கும். மேலதிக உணவுகுமுளள விகிதம் 10 : 6 ஆகும். இது பொதுவான சர்வதேசவிலை விகிதத் துகுச் சமமாகும. B இலேதான அமெரிக்காவின தேசிய உற்பத்தி உச்ச நிலையிலிருகும்.)

நேர்க்கோடு புதிய நுகர்வுசாத்தியக்கோட்டைக காட்டுகிறது. அமெரிக்கா வியாபாரத்தின் மூலம் இநத இடத்தைஅடையும். இது வளையாமல் நேராக இருகிறது. எனெனில் ஏலக்காரர் சுதந் ரமாக வியாபாரம் செய்ய விரும்புகிறார. இவ்வாறு அமெரிக்காவுகு 10 : 6 விகிதத்திலே அது விரும்புமளவு உணவுகு துணியைக கொடுப்பார. சப்பிளை, தேவை என்பவறறால் நிசயிக்கப்படட இறுதி நுகர்வு மட்டஙகள் H எனற புள்ளியினுற காட்டப்பட்டுள்ளன. முன போலவே இநத அம்புகள் ஏறறுமதி இறகுமதிகளைக குறிக்கின்றன.

வியாபாரத்தினுல இனனும் இலாபஙகளுண்டு. குறைநது செல்விலைவினுலும், அதிகரிக்கும் செலவுகளினுலும, முனபோல விசேட உறபததிகிடையாது. அத்துணைப் பெரிய இலாபஙகளு மிலலை. சமநிலைப்புள்ளியிலே மேற்படி வியாபாரத்துக்கு இடமில்லை. ஒப்பியலான (மேலதிக அலலது இறுதிநிலை) உறபத்திச் செலவுகள் இரண்டு நாட்டிலும் 10 : 6 இக்குச் சமமாயிருகின்றன.

மேலதிக உற்பத்திச் சாதனங்களைக் குறைத்தும், அருந்தலான சாதனங்களை அருந்தலற்றதாக்கியும் விடுகிறது.

பண்டவியாபாரம், குறைவாக உற்பத்திச் சாதனங்களுள்ள நாடுகளிலே அருந்தலை எவவாறு ஓரளவு நீக்கிறதென்பதைத் தெளிவாக வற்புறுத்தினவர் சுவீடிஷ் பொருளியலறிஞரும் அரசியலறிருமான ஒலீன் என்பவர். ஒப்பியல் செலவு பற்றிய பழம் பொருளியலாளர் கொண்டகோட்பாட்டுடன் அவர் பின்வரும் முகியமான கூற்றையும் கூறியுள்ளார்.

தொழிலாளரும், முதலும் நாடுகளிடையே கட்டுப்பாடின்றிச் செல்லத் தலைப்பட்டால், அது சம்பளங்களையும், சாதனவிலைகளையும் சமநிலைப்படுத்தத் தூண்டும். தேசிய எல்லைகளைக் கடந்து எந்தவிதமான உற்பத்திச் சாதனமும் செல்லாவிட்டாலும், சர்வதேச வியாபாரத்திலேயுள்ள கடுப்பாடறற பண்டங்களின் இயகத்தினால் ஓரளவு சாதன விலைகள் சம நிலைப்படும் போக்குக் காணப்படும்.

சர்வதேச வியாபாரமானது தேசிய உற்பத்தியை ஐரோப்பாவிலே அதிகரித்தாலும், அதே நேரத்திலே குறிப்பிட்டதொகுதிகளின் பங்கைக் குறைப்பதால் அவை நட்டமடைகினறன. கன்சர்வேடிவ் கட்சியின் முது கெலும்பாகக் கருதபபட்ட பிரிட்டிஷ் நிலப்பிரபுக்கள் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இங்கிலீஷ் தானியச் சட்டத் தீர்வைகளை 1846 இல் நிராகரித்தது சுயநலமாக இருந்திருகலாம். ஆனால் இறக்குமதித் தானியம மீது பாதுகாபபு வரிவிதிப்பதை நிலைநாட்ட அவர்கள் கடைசிவரை போராடித் தோல்வியுற்றமை மடைமையன்று.

விலைக் குறைவும், சர்வதேச வியாபாரமும்.

பெருவாரி உற்பததியின் சிக்கனங்கள் மிக முக்கியமானால், உற்பத்தி பெருகப் பெருகச் செலவுகள் குறையும். சர்வதேசப் பண்டமாற்றின் முக்கியத்துவத்தை இது வலியுறுத்தும். செலவு குறைதல் குறிப்பிட்ட சில உற்பத்திகளைச் செய்வதாலும், வியாபாரம் நடததுவதாலும் ஏன் இலாபமுண்டாகிறது எனபதை விளக்கும் இரண்டாவது பெரியசாதனமாகும். மற்றச் சாதனம் ஒப்பியல் செலவிலுள்ள வித்தியாசங்களாகும். மிக விஸ்தாரமான ஒரு சநதையிருக்கும்போது பெரிய எடுப்பிலே விசேட உற்பததியைச் செய்தல் மிகப் பயனுடையதாகும். இதனை மூன்றும் அததியாயத்திலே ஆராய்ந்தோம். ஒப்பியலான செலவிலே இருநாடு களிடையில் வித்தியாசங்களிலலாவிட்டால், அதிகரிக்கும்பயன், குறையும் செலவினம் எனபவற்றுகடங்க இரண்டுபண்டங்களில் ஒவ்வொன்றையும், யார் உற்பத்தி செய்வதென்பதை நிச்சயிக்கத் திருவுளச் சீட்டுப்போடுவது நல்லது. விசேட உற்பத்தி பூரணபடுத்தபபட்டுவிட்டால், இரண்டு பண்டங்களின் உலக உற்பத்தியையும் அதிகரிக்கும். மூன்றும் அத்தியாயத் திலே கொடுத்த உதாரணததினால் அதனை விளக்கலாம். பெருவாரி உற்பத்தித்திறனைப் பெறுவதற்கு சிறப்பு உற்பத்தி பயனுடையது.

அப்படியான ஒரு விரிவான தொழிற் பங்கீட்டினால் கிடைக்கும் நன்மைகளை அடைய ஐரோப்பிய பொதுச்சந்தை விரும்புகிறது.

குறையும் செலவினம் என்ற வகையின் கீழ் சர்வதேச வியாபாரம் சம்பந்தமான காரிய பூர்வமானதொரு அமிசத்தைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அத்தகைய நிலைமைகளிலே போட்டி முறிவடையக்கூடும்; அதனுடைய இடத்தைத் தனியுரிமையோ, நிறைவில் போட்டியோ எடுத்துவிடும். வெளிநாட்டுப் போட்டியைத் தவிர்ப்பதன்மூலம், பாதுகாப்பு வரிகள், தனியுரிமையாளரின் நிலையையே திரப்படுத்துகின்றன. "பாதுகாப்புவரியே தொழில் இணைப்புக்களுக்குத் தாய்" என்ற பழமொழி இதனை விளக்கும். கடடுப்பாடு குறைந்த சர்வதேச வியாபாரம், அத்தகைய தனி உரிமைகளை முறிப்பதற்கு ஏற்ற வழியாகும்.[1]

உருசியில் உண்டாகும் வித்தியாசங்கள் அல்லது தேவைகள். இவை வியாபாரத்துக்கு ஒரு காரணமாகலாம்

சர்வதேச வியாபாரம சம்பந்தமாக இதுவரை இரண்டு காரணங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. (1) பிரதேசங்களிடையே உள்ள ஒப்புமுறையில் செலவின் வித்தியாசம். (2) குறையும் செலவுகள்.

இந்த ஆராய்ச்சிக்கு முழு உருவம் கொடுப்பதற்காக வியாபாரத்துக்கான மற்றொரு காரணத்தையும் கூறலாம். இரண்டு நாடுகளிலே செலவுகள் ஒன்றுபோலிருந்தாலும், அவை அதிகரித்தாலும், உருசியிலுள்ள வித்தியாசத்தினால வியாபாரம் உண்டாகலாம்.

நோர்வேயும், சுவீடனும், மீன், மாமிசம் என்பவற்றின் உற்பத்தியை ஒரே அளவுக்குச் செய்வதால் இரண்டு நாடுகளும் நன்மை பெறலாம், ஆனால் சுவீடன்காரருக்கு மாமிசத்திலே அதிக விருப்பமும், நோர்வேக்காரருக்கு மீனிலே அதிக விருப்பமுமிருந்தால் நோர்வேயிலிருந்து மாமிசமும், சுவீடனிலிருந்து மீனும் எற்றுமதி செய்து பரஸ்பரம் இலாபமுள்ள வியாபரத்தை நடத்தலாம்.

இந்த வியாபாரத்தினால் இரு பகுதியாருக்கும் இலாபமுண்டாகும். அதனால மனிதருடைய சுபீட்சம் அதிகரிக்கும்; இந்தப் பண்டமாற்றினால "நுகர்வுப் பொருள் மேலதிகம்" இருவருக்குமுண்டு.[2]

1. குறைந்தசெல்லும் செலவு நிலைகள், கட்டுப்பாடற்ற வியாபார நிலையிலே பெரிய தனியுரிமைகளுக்கு இட்டுச் செல்லும் எனறும் கூறலாம்; குறையும் செலவு நிலைகள், இளம் கைத்தொழில் என்ற வகையிற கூறப்படும் சில அமிசங்களைத் தம்மகத்தே கொண்டனவாயிருக்கும்.

2. இரண்டுபோ ஒரே அளவான இருவகைப் பண்டங்களையும் ஒரே வகையான உருசியையுமுடையவராயிருந்தாலும், அருமையாகத்தானை வியாபாரஞ் செய்யும் சந்தர்ப்பம் உண்டாகும். இரண்டுமானுமிகள 1/5 பையும 1/5 ஜினாலும் வைத்திருகிறார்கள். இவர்கள் திருவளசிடுபபோட்டு யாரிடம் 2/5 பையிருகவேண்டும்; யாரிடம் 2/5 ஜின இருக்கவேண்டுமெனபதை நிசயிக்கலாம். மீன், சொக்லேட் என்ற பண்டஙகள் விடயத்திலும் இநநியாயம்

ஏற்றியிறக்கும் செலவுகள்

இது வரை ஏற்றியிறக்கும் போக்குவரத்துச் செலவுகளை நாம் கருத்திலே கொள்ளாது விட்டுவிட்டோம். பெருந்தொகையானதும், விரைவில் அழிந்து விடக்கூடியதுமான பொருள்களை ஏற்றியிறக்கும் பொருளியல் செலவுகள் இலாபந்தரக்கூடிய விசேட உற்பத்தியின் தகைகைமையின் அளவைக் குறைக் கிறது. இந்த விளைவுகள், செயற்கையாக உண்டாக்கப்பட்டதும் தடை செய் வதுமான பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் போன்றவை. இந்த விளைவுகளிற் பெரும் பாலானவை தேசீயப் பொருளியல் நன்மைக்குப் பாதகமானவை. இதைப் பற்றி அடுத்த அத்தியாயத்திலே ஆராய்வோம். போக்குவரத்துச் செலவு களைத் தவிர்க்க முடியாது. ஆனால் பாதுகாப்பு வரிகள், செயற்கை முட்டுக் கட்டைகள் என்பன ஒரு தேச எல்லைக்குள்ளேயிருக்கும் பிரதேசங்களுக்கி டையே போட்டப்பட்டால் அவை மனிதனுடைய செய்கையாலுண்டானவையே. மனிதனே விளைவுகளுக்குப் பொறுப்பாளி.

பொருத்தமுடையதென்பதை நீர் ஆராயலாம். ஆனால், பாண், வெண்ணெய் போன்ற வற்றுக்கு இது பொருந்தாது. இந்த நாலாவது வியாபாரக் காரணம் பெறுமதி சம்பந்த மானதே.

முப்பத்து மூன்றும் அத்தியாயம்

இறுப்பு முறைக் காப்பு, கட்டுப்பாடற்ற வியாபாரம் என்பனவற்றின் பொருளியற்றன்மை

பிரதிநிதி சபைக்கு : வெளிநாட்டுப் போட்டியாளர் ஒருவர் வெளிச்சம் செய்வதறகுத் தமக்கிருக்கும் பெரிய வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தி நமது தொழிலோடு போட்டிபோடுகிறார். அவர் குறைந்த விலையிலே தமது பொருள்களை இங்கே கொண்டுவந்து குவிகக வசதிகளுண்டு. இந்தப் போட்டியாளர் வேறெவருமல்லா. இவரே சூரியன். நமது நாட்டிலே யுள்ள எமது தொழிலுக்குக் குந்தகம் விளைக்கக்கூடிய முறையிலே அவருடைய கிரணங்கள் எமது வீடுகளிலுள்ள யன்னல்கள், துவாரங்கள் எனபவறறின மூலம உள்ளே நுழையாமல் அவற்றை மூடிவைப்பதற்குச் சட்டம் இயறற வேண்டுமென்று நாம் கேடடுக் கொள்ளுகிறேம்.

ஓபபம் : மெழுகுவர்த்தித் தொழிலாளர் : எப். பஸ்டியாட்.

கடவுள் இருக்கிறார் என்றதறகுச் சாதகமான நியாயங்களையும் பாதகமான நியாயஙகளையும எண்ணிக் கணக்கெடுத்து எதறகு அதிக நியாயங் களுண்டோ அதன் சார்பாக வாக்குக கொடுத்துக் கடவுளுண்மையை நிச்சயிப் பது மூட்டாள்தனமானதே. அது போலவே காப்புவரியின் நன்மை, தீமை களைக கணககெடுத்து கூடிய எணணிக்கையுடைய தொன்றுல் அதனை மதிபபிடுவதும் முடடாள்தனமாகும். கட்டுபபாடற்ற சுதந்திரமான வியா பாரம் பெரிய நனமையை உண்டாககுமென்பதறகு மிகவலிமை பொருந் திய காரணமொனறுண்டு. அதாவது சுதந்திர வியாபாரம் சர்வதேசத் தொழிலாளரைப் பிரிததுத் தொழிற்றுறைகளிலே போடுவதற்குப் பரஸ் பரம் உதவி செய்வதோடு அவ்வாறு பிரிப்பது இலாபகரமானதுமாகும். எல்லா நாடுகளினதும் நிசமான தேசிய உற்பத்திச் சக்தியை அதிகரிக் கிறது. அததுடன் வாழ்கைத் தாரதையும் எலலா நாடுகளிலும் ஒரு சேர உயாததுகிறது. இதை முந்திய அதியாயத்திலே விரிவாக விளக் கினேம.

பாதுகாப்பு வரிகளும், இறக்குமதிக்கோட்டாக்களும், இவற்றை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன? பாதுகாப்பு வரி போடுவதால இறக்குமதிகள் தடைப்படு வதோடு உள்ளூர் நுகர்ச்சியாளர் அதிக விலைகொடுக்க வேண்டியுமிருக்கும். பலனளிக்கும் சாவதேசத் தொழிலாளர் பிரிப்பை இது அழித்துவிடுவதோடு திறமையற்ற உள்ளூர் உறபத்தியாளரையும், சார்பளவிலே பாதுகாக்கிறது. வெளிநாடடுப போட்டியாளருககு எதிராக உயர்வான காபபுவரிபோடுதல் எனற விடயம் பல வடிவஙகளை எடுக்கும். இவற்றை மூன்று பிரிவுகளா கப் பிரிக்கலாம்.

(1) பொருளியல் முறையிலே முற்றும் பொய்யானவை. சில காரணங்கள் ஆராயவேண்டிய அவசியமேயற்றவை. சில காரணங்களின் போலித் தன்மைகள் நுட்பமான பொருளியல் ஆராய்ச்சியினுலேயே காணத்தக்கவை. (2) பூரண வேலை வாய்ப்பும், நிறைபோட்டியுள்ள பழம் பொருளியல் கோட்பாட்டின்படி நிலையாயுள்ள ஓர் உலகில் பொருத்தமாகாத சில காரணங்கள். ஆனல் அவற்றுட் சில பொருளியல் அபிவிருத்தியடைவனவும், வேலைவாய்ப்புப் பூரணமாக ஒவ்வொருவருக்குமில்லாதனவுமான நியாயமான பரப்பளவுள்ள தேசங்களடங்கிய உலகைப் பொறுத்தமட்டிலே ஓரளவு உண்மையுடையன. (3) ஈற்றிலே சில பொருளியற் சார்பில்லாத காரணங்களுண்டு. இவை பொருளியற்றிறமையற்ற சிலநடவடிக்கைகளுக்கு உதவி செய்வதற்காகப் பொருளியல் சுபீட்சத்தைத்தியாகம் செய்யும் விரும்பத்தக்க தேசியக் கொள்கையாகக் காப்புவரியை ஆதரிப்பவை.

பொருளியற் சார்பில்லாத நோக்கங்கள்

கடைசியாகக் கூறப்பட்ட காரணங்களைப்பற்றி முதலில் ஆராய்வோம். எனெனில் அவை இலேசாகமுடிவுசெய்யப்படக்கூடியவை. நீர் விவாதக் கட்சியொன்றிலே சுதந்திர வியாபாரத்தை ஆதரிக்க வேண்டிக் கேட்கப் பட்டால் வாழ்வின் நோக்கம் பொருளியல் சுபீட்சம் மாத்திரமன்றென ஆரம்பித்து உமது கட்சியைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளலாம். அரசியல் நியாயங்களும் முக்கியமானவை. எதிர்காலத்திலே யுத்தம் உண்டாகலாமென்ற அடிப்படையில் நாட்டின் சில அமிசங்களிலே நாம் ஓரளவுக்காவது சுயதேவையை நிரப்பக்கூடிய தன்மை பெறவேண்டுமெனக் கூறலாம்.

உதாரணமாக எண்ணெய் உற்பத்தியை எடுத்துக்கொள்ளலாம். தேசியப் பாதுகாப்புக்கு எண்ணெயைச் சேமிப்பதும், எண்ணெய் வளங்களும் அவசியமெனக் கண்டால் அந்த வளம் சுதந்திரவர்த்தகத்தின் கீழ் பாதுகாக்கப்பட முடியாவிட்டால், இந்தத் தொழிலைப் பாதுகாக்க வேண்டிய தில்லையெனப் பொருளியல் வாதிகள் கூறமாட்டார். பாதுகாப்பு வரியினும் பார்க்க உள்நாட்டுத் தொழிலால் இதனை விருத்திசெய்யக் காப்பு வரியிலும் பார்க்க அரசின் பண உதவி அவசியமென அவர் வாதாடலாம். இது எண்ணெயின் விலையைச் சர்வதேச விலைமட்டத்துக்குக் கொண்டுவரும். உள்ளூர் உற்பத்திச் செலவு மட்டத்திற்கு விலையை நுகர்வோர் கொடுக்கத் தேவையில்லை. மேலும் இந்தச் சகாயம் தேசியப் பாதுகாப்பின் மொத்தச் செலவு என்ன என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டும். அவ்வாறு செய்து அதனுல் சமூகத்துக்கு நன்மையுண்டா என்பதை அவர்களே நிச்சயிக்க விட்டுவிடலாம்.

அமெரிக்கக் கப்பல் வணிகத்தை விருத்தி செய்வதற்கானதொரு தேசியக் கொள்கையை உருவாக்கவேண்டுமென்ற பிரச்சினையும் இது போன்றதே. வியாபாரக் கப்பல்களைக் கட்டவும், பரிபாலிக்கவும் அமெரிக் காவிடம் ஒப்பியலளவில் ஒரு வாய்ப்பும் இடையாது. சீட்டில் தொழிற்சாலைகளில் உள்ளது போன்ற வாழ்க்கைத் தரம் அமெரிக்க மாலுமிகளுக்கு

இருக்கவேண்டுமென அமெரிக்க மாணுமிகள் தொழிற் சங்கங்கள் மூலமோ தாமாகவோ வற்புறுத்துவார்களானால், அப்போது நாம் ஆங்கில, கிரேக்க, ஜப்பானிய, நோர்வீஜிய, கப்பல்களோடு போட்டி போட முடியாது. அமெரிக் காவின் பழைய சிறப்பான கடல் ஓடும் மரபைப் பற்றிக்கவனிக்காமல், பொருளியல் சுபீட்சத்தை மாத்திரமே கவனிப்போமானால், சரியான கொள்கை எப்படியிருக்கும் என்பதை அறிந்து விடலாம். தொழிற்சாலை உற்பத்தியில் அமெரிக்காவுக்கு நல்ல வாய்ப்பிருக்குமானால், தொழிலாளர் சீட்டில் தொழிற்சாலைகளுக்குப் போகட்டும். அங்கே அவர்களின் நிச உற்பததியின் தன்மை உயர்வுடையதாயிருக்கும். பிறநாட்டு வியாபாரம் நீலையில்கீழ்த் தளத்திலேயிருந்தாலும் அமெரிக்க சர்வதேச வியாபாரத் துக்குத் தீமை ஏற்படவேண்டியதில்லை.

ஆனால் தேசீய பாதுகாப்புக்குப் பெரியதொரு வியாபாரக் கப்பற்படை தேவையானால் அது வேறு விடயம். நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களிலிருந்து தப் பக்கூடிய வேகமுள்ள கப்பல்களைக் கட்ட நன்கொடைகளும், (கவசப்) பாது காப்பு நன்கொடைகளும் கொடுப்பதானால் அவை நியாயமானவையே.

ஆயுதஞ் செய்வதிலே போட்டியிடுதல் சர்வதேச ஒற்றுமையீனத்துக்குக் காரணமாகவும், அந்த ஒற்றுமையீனத்தின் விளைவாகவுமிருப்பதால் சமா தான காலத்திலே தேசீயப் பாதுகாப்புக்கு எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டுமென்பதை நிச்சயிப்பது சிக்கலான பிரச்சினையாகும். இந்தப்பிரச் சினைபற்றி ஆலோசனைகூறுவதற்கு பொருளியலறிஞருக்கு விசேடதகை மையிருக்கிறதெனக்கூறமுடியாது. மக்கள் சுயநலத்தைத், தேச நல மாகக காட்டி பொருளியற் சார்பற்ற திட்டங்களைத் தேசீயப் பாதுகாப்பென்ற வகையிலே காட்டப் பார்ப்பர். சமீபத்திலே சுவிஸ் கடிகாரங்கள் மீது கூடுதலாக விதிக்கப்பட்ட (உபரியாது) காப்பு வரி நமது தேசீயப் பாது காப்புக்கு அவசியமா? அல்லது இது அரசியல் நெருக்கத்தால் உண்டானதா என்று அத்தகையோர் கேட்பர். பரஸ்பரம் இலாபகரமான சர்வதேச வர்த் தகம் சர்வதேச நல்லெண்ணத்தை வளர்ப்பதோடு ஒற்றுமையையும் உண்டாக்கும்; வியாபாரத்திலே அரசியல் தலையிடுவதால் முன்னெல் லாம் யுத்தங்களுண்டாயினவெனறு பொருளியலறிஞர் எடுத்து வாதிக் கலாம்.

முடிவில், பொருளியற் சார்பற்ற வேறு குறிக்கோள்களை எடுத்துக்காட்ட லாம். விவசாய வாழ்க்கையிலே விசேடமானதொரு தெய்வத்தன்மை உண்டெனவும், வலிமைமிக்க விவசாயியின் வாழ்க்கையிலே பாதுகாக்கப் படவேண்டிய அமிசங்கள் சில உண்டெனவும் சமூகம் நினைக்கலாம். (இவ்வாறு விவசாயதினை பெருமையைப் புகழ்வோர் விவசாயிகளாய் வாழ்ந் தார்களோ எனபது சந்தேகத்துக்குரியது.) நகர வாழ்க்கையில் ஏற்படும் குடிசனப் பெருக்கதிலும் பார்க்கக் கிராம வாழ்விலே குடிசனம் அதிக மாகப் பெருகுவதால் விவசாயக் கிராம வாழ்வைத் தூண்டி விடுவது நல்லதென சோவியத் அரசாங்கம் கூறும் கொள்கையைச் சிலர் ஆதரிப்பர்.

தாலுகவே எழுந்து வந்துவிழும் சல்வாயுக்குண்டின் ஆபத்துக் காரண மாக சனப்பெருக்கம் நிறைந்த நமது கிழக்குக் கரைகளில் உள்ளவர்கள் அங்கிருந்து வேனப்பகுதிகளுக்குப் பரவிவாழ வேண்டிய அவசியமுண்டாக லாம். இச்சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் பாதுகாப்பு வரியிடுவதிலும் பார்க்க உதவி நன்கொடை அளிப்பதே சிறந்தது. பரிகரிக்க வேண்டியதொரு தீமையைக் கவனத்திலெடுக்காமல் செய்யக்கூடியதும் மறைமுகமானதும் அருவருப்பானதுமானதொரு உதவி நன்கொடையே இப்பாதுகாப்பு வரி யாகும்.

அரசியற் சார்பானவையும் பொருளியற் சார்பற்றவையுமான காரணங்கள் பாதுகாப்புவரிக்குச் சாதகமானவையென நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நண் பர்களே உண்டாக்குவதும் நாடுகளே நேசநாடுகளாக்குவதும், அமெரிக் காவின் தற்போதைய இராசதந்திர முயற்சிகளிலே மிகமுக்கியமானது என் பதை அமெரிக்கக் காங்கிரஸ்காரர் நன்கு அறிவர். பாதுகாப்புவரி நிலவும் நாடென்ற பெயர் நமது நாட்டுக்கு வெளிநாடுகளிலே மதிப்பைக் குறைக்கக் கூடும். இது அமெரிக்காவுக்குக் குந்தகம் விளைக்கும். எனவே சர்வதேச வியாபாரத்துக்கு முட்டுக்கட்டையாயுள்ள பல தடைகளையும் குறைப்பது நமது அரசியலுக்கும் நன்மைபயக்கக்கூடியதாகும்.

பாதுகாப்பு வரி சம்பந்தமான போலி நியாயங்கள்

பணத்தை வெளியே செல்லவிடாமல் தடுத்தல்: "பாதுகாப்பு வரியைப் பற்றி எனக்கு அதிகந் தெரியாது. ஆனால இங்கிலாந்திலிருந்து நான் ஒரு கோட்டை வாங்கினால், கோட் எனக்குக் கிடைக்கிறது. அதன் விலையான பணத்தை இங்கிலாந்து பெற்றுக்கொள்கிறது. ஆனால் அமெரிக்காவிலேயே ஒரு கோட்டை வாங்கினால் கோட் எனக்குக் கிடைகிறது; பணமும் அமெ ரிக்காவிலேயே தங்குகிறது" என எபிரகாம் லிங்கன் கூறியதாக ஒரு செய்தியுண்டு.

ஆனால் இக்கூற்றை அவர் கூறியதற்கு ஆதாரம் எதுவுமில்லை. அடம் ஸ்மித்துக்கு முன்னர் இருந்த 17 ஆம், 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வணிகவியலாளர் கூறிய போலிக் கொள்கை இதுவே. ஒரு நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதிகள் அதிகம் வெளிநாட்டுக்குச் செல்வதும் இறக்குமதிகள் குறைவாயிருப்பதும் நல்லதெனவும், இந்த வியாபாரப் பாக்கியினால் தங்கம் சொந்த நாட்டுக்கு வந்து சேருகிறதென்றும் அவர்கள் கருதினர்.

ஒருவரிடம் அதிக பணமிருந்தால் அது அவரைச் சுபீட்சமுடையவராக்கும் என்றும், பூரண வேலை வாய்ப்பு உள்ள ஒரு சமுதாயத்திலே ஒவ்வொரு வர் கையிலும் இரட்டிப்பான பணமிருக்கச் செய்தால் அது விலை வாசிகளை உயர்த்தும் என்றும் அறியப்பட்ட உண்மையை நாம் மேலும் இங்கே வாதிக்க விரும்பவில்லை. தனிப்பட்ட ஒரு தனவந்தரிடம் அதிக பணமிருக்குமானால் அது பண்டங்களை வாங்கும் சக்தியை உயர்த்துவதோடு,

மற்றவர்கள் பண்டங்கள் வாங்குவதைத் தடுக்கும். ஆனால் சமூகத்திலே பூரண வேலை வாய்ப்பு உண்டாகுமானால், புதிய பணத்தைக்கொண்டு புதிய பண்டங்களை வாங்க முடியாது.[1]

உயர்ந்த பணச் சம்பளம் பெறுவதற்காகப் பாதுகாப்புவரி

மற்றநாடுகள் எதிர் நடவடிக்கை எடாதவரை, தீவிரமான பாதுகாப்பு வரிவிலைகளை உயர்த்தி நாட்டுக்குள்ளே தங்கத்தை வரச் செய்யும். பாதுகாப்புவரிகூடச் சில சமயம் பணச சமபளத்தை உயர்த்தலாம். பணச் சம்பளத்தை உயர்த்துவதிலும் பார்க்க அதிகப்படியாக வாழ்கைச் செலவை உயர்த்தலாம். அப்போது தொழிலாளரின் உற்பத்தி குறைந்தால் வாங்கும் சதியான நிசச் சமபளம் வீழ்ச்சியடையும்.[2] இவ்வாறு பாதுகாப்புச் சம்பந்தமான போலி நியாயங்கள பலவறறைக் கூறலாம். இவற்றைச் சிந்தனையுள்ளவர்கள ஒரு நிமிடத்திலே ஆராய்ச்சி மூலம் மறுத்துவிடுவாகள். ஆனால் இத்தகைய போலி நியாயங்கள் முக்கியமற்றவையெனவும் கூறமுடியாது. சட்டங்களைச் செய்யும் விடயத்திலே இவை மிக முக்கிய மானவையாயிருக்கலாம். வேறு பல நூதனமான காரணங்கள் பூசி மறைப்பதறகாகப் பயனபடுத்தப்படுகின்றன.

விசேட நலவுரிமைப் பிரிவுகளுக்கான பாதுகாப்புவரி

பாதுகாப்புவரி சம்பந்தமாகச் சட்டம் விவாதிக்கபபடும்போது காங்கிரஸ் கரரிடையே உண்டாகும் அரசியல் கூட்டுகளாக கவனித்தோர் பாதுகாப்பு வரியின் முகியமான நோக்கம் என்ன என்பதைத் தெளிவாக அறிவர். வியாபாரம், தொழிலாளர் சம்பநதமாக அரசியற்கடசிகளைச் சேர்ந்த கூட்டத்தினர், சுயநலக் கட்சிகாரரா என்போர், தம் உற்பத்திப் பொருள்கள் சம்பபந்தமாய விதிக்கும் பாதுகாப்புவரி தமக்கு உதவியளிகுமெனபதை அறிவர். மொத்த உற்பத்தி, நுகர்வு என்பவற்றில் அவ்வரி எத்தகைய விளைவுகளை உண்டாக்கினாலும் அதைப்பற்றி அக்கறையில்லை. முற்காலத்திலே சட்டங்களுக்கு வாக்குப் பெறுவதற்காக இலஞ்சங்கூடப் பயனபடுத்தப்பட்டது. இன்று கடிகாரம், பழைய சமையற் தளவாடம், பொத்தான் கொழுவி போனற தொழில்களுக்கு ஆதரவு தேடுவதற்காக வாஷிங்டனிலே சட்டசபை அங்கத்தவரை ஆதரிககும் மண்டபங்கள் உண்டு.

சுதந்திரமான வியாபாரம் நடத்துவதற்குப் பொருளியல் முறையிலே பலமான காரணங்களுண்டு. அரசியல் முறையிலே பாதுகாப்பு வரிக்கான ஆதரவு, அவசியமற்றமுறையில் தூண்டப்படுகிறது. என் ? எனெனில் சுதந்திரமான வியாபாரம் எல்லாருக்கும ஓரளவுக்கு உதவிசெய்கிறது ;

1. நமது தங்கத்தை வெளிநாடுகளிலே செலவு செய்யலாம். ஆனால தங்கத்தை இறக்குமதி செய்ய நமது சபீசததை விருத்தி செய்தல என்ற கொள்கைககு எதிராகவே வணிகவியலாளர் வாதாடினா.

2. மூனனேய அத்தியாயங்களைப் பார்க்க. அனுபந்தம் பக். 958–960 ஐப் பார்க்க.

பாதுகாப்பான வியாபாரம் சிலருக்குமாத்திரம் பெருகிய நன்மையைக் கொடுக்கிறது. அரசியல் வகையில் பார்க்கும்போது, பாதுகாப்புவரி சார்பாகக் கூறும் காரணங்களிலும் அதற்கு எதிராகக் கூறும் காரணங்கள் வலுவுடையனவா? பாதுகாப்பிலால் நன்மையடையும் (அல்லது பாதுகாப்பிலால தீமையடையாமற் காப்பாற்றப்படுபவர்) சிலர் பகலிரவாகத் தமது கடசிக்காக வேலை செய்வார்களாலால் அவ்வாறு வலுவுடன் நடவாது. தேசிய அடிப்படையிலே சில விசேடத் தொழில்களைச் செய்து விசேட வியாபாரம் நடத்தித் திறமையானதொரு மாதிரியமைப்பை அத்தொழில்களுக்கு உண்டாக்கி அதன் மூலம் இடைக்கும் இலாபத்தை மேலும் பெருக்குவதற்கு நுகர்வோரையும், உற்பத்தியாளரையும் ஒன்று சேர்த்துக் கிளர்ச்சி செயவது கடினமான விடயமாகும். அரசியல் வாக்குகள் மொத்தப் பொருளியல் நன்மைக்குச் சமமான விகிதாசாரப்படியிருந்தால் ஒவ்வொரு நாடும் பாதுகாப்பு வரியை நீக்கிவிடும்.

நேரடியாகத் தெரியவராத சில போலி நியாயங்கள்.

வருவாய்க்குப் பாதுகாப்புவரி : பாதுகாப்புவரியைப் பயன்படுத்தி அரசாங்க வருவாயை உயர்த்தலாமென்ற ஒரு காரணம் காட்டப்படுகிறது. இறக்குமதியிலே போடப்படும் சுங்கவரியானது பின்போடப்பட்ட விற்பனை வரியே. இது தீமை தரக்கூடியதொன்று. பொருளாதார வளங்களை இந்த வரியானது நல்லமுறையிற் பயன்படுத்தாதவாறு தடுப்பதால் தீமையுடையது. பாதுகாப்புவரி வருவாயை உண்டாக்குகிறது என்று கூறுவோர் நேர்மையுடன் வாதிப்பவராலால், அவர்கள் உள்ளூர் உறபத்தியிலும் விழக்கூடிய தொரு விற்பனை வரியை ஆதரிக்கலாம். ஆலால் இவ்வரி எவ்வித பாதுகாப்பையும் உண்டாக்கமாட்டாது.

இந்த நியாயம் போலியென்பதை அறுதி செய்வதற்கு இறக்குமதிகளிலிருந்து எம்மைக் காப்பாற்றுவதற்காக விதிக்கபபடும் மிக உயர்ந்த பாதுகாப்புவரி எவ்வித வருமானத்தையும் கொண்டுவரமாட்டாதென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும. 1890 இல " பில்லியன் டொலர் காங்கிரஸ் ஆட்சி " செலவிலும் பார்க்க அதிக வருமானத்தையுடையதாயிருந்தது. படுகடனிருந்தாலாவது அதை அடைப்பதற்கு இந்த வருமானத்தைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். அதுவுமில்லாதபடியால், நிலைமை காங்கிரசுக்குத் தொல்லையை உண்டாக்கிற்று. மேலதிகப் பாதுகாப்புவரி வருமானப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு, அது பாதுகாபபுவரியைக் குறைக்காமல், அதிகம் கூட்டிறறு. இதன் பயலாக வருமானம் குறைந்தது.

பாதுகாப்புவரியும், உள்ளூர்ச் சந்தையும்.

இலேசாக அறிநதுகொள்ள முடியாத மற்றொரு போலி நியாயம் பின்வருமாறு : விவசாயிகள் தமது பொருள்களுக்கு உள்ளூர்களில் நல்ல கிராகி இருக்க விரும்பிலால் பாதுகாப்புவரியை ஆதரிகவேண்டும். ஹென்றிகிளே என்பவர் ஒரு நூறறாண்டுக்கு முலலரே இந்தக் கொள்கையை ஆதரித்தார்.

இதன் போலித் தன்மையைப் பலகோணத்திலிருந்து அறியலாம். கைத் தொழிற் பொருள்களின் இறக்குமதியைக் குறைத்தால் அதன் பயனாக நமது விவசாயப் பொருள் ஏற்றுமதியையும் குறைக்கவேண்டியேற்படும். இதனால் விவசாயி நேரடியாக பாதிக்கப்படுவான். ஆனால் அதற்குப் பதி லாக உள்ளூர்ச் சந்தையிலே நமது பொருள்கள் அதிகம் விற்பனையாகு மென்று இவை கூறியிருக்கலாம்.

ஒப்பியலளவான செலவுபற்றி நாம் ஆராய்ந்த உதாரணத்திலே, வெளி நாட்டு வியாபாரத்திலிருந்து நாம் ஒதுங்கிக் கொண்டால் நமது தேசிய உறபத்தியின் மொத்தம் அல்லது நிசவருமானம் குறையும். நிசவருமானம் குறைந்த மட்டத்திலேயிருந்தால், விவசாயப் பொருள்களுக்கான மொத்தத் தேவை குறையும். எனவே பாதுகாப்புக்கு ஆதாரமான வேறு காரணங்களை பின்னர் வரும் நிலைமையை உத்தேசித்துக் கூருவிட்டால், நமது விவசாயப் பொருள்களுக்கு "உள்ளூச் சந்தையை உருவாக்கலாம்" என்று கூறுவது போலி நியாயமாகும்.

மலிவான வெளியூர்த் தொழிலாளரின்போட்டி :

மூன்றுவது காரணம் அமெரிக்க சரித்திரத்திலே மிகப் பிரபலம்வாய்ந் தது. எனெனில் இது தொழிலாளர் வாக்குக்களைப் பெரிதும் பாதித்தது. சீனா, ஜப்பான ஆகிய நாடுகளிலே தொழிலாளர் கூலி மிகக்குறைவு. அவர்கள் மலிவாக உற்பத்திசெய்து அனுப்பிய பொருள்களை இறக்குமதி செய்யாவிட்டால, அமெரிக்கத் தொழிலாளர் அனுபவித்து வரும் வாழ்க் கைத தரததை நிலைநிறுத்த முடியாது என்பதே அந்தக்கூற்று. இவ் வாறு கூறும்போது ஆராய்ச்சியில் இக்கூற்று நின்றுபிடிக்க மாட்டாது.

ஒரு நாடு தனக்குத் தேவையான பொருளெல்லாவற்றையும் தானே உறபத்தி செய்ய வசதியான வளம் பெற்றிருந்தாலும், பரஸ்பரம் மற்ற நாடுகளோடு வியாபாரம் செய்வது பயனுள்ளதென்று மேலே கண்டோம். இங்கே முக்கியமானது எது எனறால் சார்பளவில் கிடைக்கும் நன்மையே யன்றித் தனியாகக் கிடைக்கக்கூடிய நன்மையன்று. வியாபாரம் என்பது இரு பககத்தில் நடைபெறும பண்டமாற்று. எல்லா வியாபாரத்துறையி லும் ஒரு நாடு மற்ற நாட்டுப் படைகளைவிட மலிவான விலையில் எப் பொழுதும் பண்டங்களை விறறுவிடமுடியாது.

உள் நாட்டிலே பூரண வேலை வாய்ப்பு அவசியமானால், அதற்கு வெளி நாட்டு வியாபாரம் அவசியமில்லை என்று முனனர் கண்டோம். நமது நாட்டிலே எல்லாரும் தத்தமக்கு ஏற்ற வேலையில் பூரணமாக ஈடு பட்டிருக்கவேண்டுமானால் அந்நிய நாட்டுத் தொழிலாளர் மலிவான கூலி யில் வேலை செய்யவேண்டியது எமது நாட்டுக்கு நயத்தைக் கொடுப்பதல் லவா ? வேறெருவகையிலே கூறுவதானால, ஒப்பியல் செலவுக் கோட் பாட்டின்படி எம்மிலும பலவகையில் வித்தியாசப்பட்ட தூர கீழ்த்திசை நாடுகளோடு அல்லது அயன மண்டல நாடுகளோடு வியாபாரஞ் செய்வது

நமக்கு மிக்க நன்மை பயக்கும். அதை விடுத்து நமது பொருளியலோடு ஒப்பான பொருளாதாரமுடைய ஜெர்மனி இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளோடு வியாபாரஞ் செய்வது நன்மைபயக்காது.[1] கூலி மலிவுள்ள நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்தல் என்ற காரணத்தை ஆராயுமிடத்து முந்திய அத்தியாயத்தில் சுருக்கிக் கூறப்பட்ட ஒப்பியல் நயம் பற்றிய ஆராய்ச்சிப்படி. தனிச் சம்பளமட்டத்துக்கும் வியாபாரத்திலுண்டாகும் நெடுந்தவணைத் தேசிய அதிகரிப்புக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

அறிமுறை ஆராய்ச்சிப்படி இதுவரை கூறினேம். நிச உலகத்தை ஆராய்ந்தால், நியாயங்கள் மேலும் தவறுடையன என்பது தெரியவரும். "விசேட பயிற்சி, சிறந்த எந்திர சாதனம், உயர்ந்த கூலி என்பன பெறும் திறமைமிக்க அமெரிக்கத் தொழிலாளரின் "நியாயமற்ற போட்டியிலிருந்து" எம்மைக் காப்பாற்றுங்கள்" என்று கூறி ஐரோப்பாவிலும் ஆசியாவிலுமுள்ள தொழிலாளர் பாதுகாப்பு வரிபோடுமாறு இரந்து கேட்பர். ஏனைய நாட்டினரும் அமெரிக்கப் பெருந்தொகை உற்பத்தி தமது தொழில் முறைகளோடு எப்போது போட்டியிடுமென்ற பயத்துடனிருக்கின்றனர். கொனெக்டிகட், பிரிட்ஜ்போட்டிலுள்ள அமெரிக்கத் தொழிலாளிக்கு ஒரு மணி நேரத்துக்கு 3 டொலர் கொடுக்கப்படுகிறதென்றும், அவன் மணியொன்றுக்கு 95 சதம் சம்பளம் பெறும் ஆங்கிலத் தொழிலாளியிலும் பார்க்க மூன்று மடங்குக்கு அதிகமாகத் திறமையுள்ளவனென்றும் ஆங்கில பாதுகாப்பு வரி வாதிகள் வாதிக்கின்றனர். இது மிகைபடக் கூறலாயிருந்தாலும் முக்கியமானதோர் உண்மையை வலியுறுத்துகிறது. அமெரிக்கர் உயர்ந்த சம்பளம் பெறுவதற்கு அவர்களுடைய திறமையே காரணம். வெளிநாட்டுத் தொழிலாளரோடு போட்டியிடுவதற்கு இது முட்டுக்கட்டையன்று என்பதே அந்த உண்மை.

"மலிவான வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர்" காரணமாகப் பாதுகாப்புவரி என்ற கூற்றை இதுவரை கண்டித்தவர்களின் ஆராய்ச்சியை எடுத்துக் காட்டினேம். இதிலே உண்மை சிறிதுண்டு. வியாபாரத்திலே சுதந்திரம் இருப்பதால், அது ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்குள் தொழிலாளர் குடியேறுவதற்கு ஓரளவு ஒப்பாகும் எனக் கடந்த அத்தியாயத்தின் அனுபந்தத்தில் ஒஹ்லின் கூற்றை எடுத்துக் காட்டினேம். இதன் அர்த்தமென்ன? தொழிலாளரைச் சிக்கனப்படுத்தும் பண்டங்களைச் சர்வதேசச் சிறப்பு உற்பத்தியாகச் செய்தால், ஐக்கிய அமெரிக்காவிலே தொழிலாளர் அருந்

1. இந்த நியாயத்தை மேலும் விளக்கவேண்டும். பின்தங்கிய நாடுகள் வறுமைப்பட்டவையானபடியால் அவர்களிடம் வாங்குஞ் சக்திகுறைவு. அதனால் அவை அதிகம் இறக்குமதி செய்யமாட்டா. அதனால் எமக்கு அதிகம் ஏற்றுமதி செய்யமாட்டா. இன்று வியாபாரம் பெரும்பாலும் கைத்தொழில நாடுகளிடையேதான நடைபெறுகிறது. கைதொழில முறையிலே பின்தங்கியநாடுகள் முனனேறும்போது அவை மற்றைக் கைத்தொழில் நாடுகளிடமிருந்து அதிகம் இறக்குமதி செயகினறனவேயன்றிக் குறைவாகவன்று. அதுவும விதிதாசாரப்படி அதிகமன்று. இரண்டு பகுதியினருக்கும் வியாபாரத்தில் நுகர்வுமேலதிகம் குறைவாகவே யிருக்கும்.

தலைத் தீர்க்கலாம். அத்துடன் சுதந்திர வியாபாரத்தின் பாலுகை நிசச் சம்பளங்கள் வீழ்ச்சியடையலாம். நிசமான தேசீய உற்பத்தி அதிக ரிக்கும்; ஒப்பியலான தொழிலாளர் பங்கும், தனிப்பாங்கான தொழி லாளர் பங்கும் வீழ்ச்சியடையும்.

இவ்வாறு ஓரளவு உண்மை இந்த வாதத்திலேயிருந்தாலும், வேறு யதார்த்தமான காரணங்களால் இது குறைக்கபடுகிறதெனப் பொருளிய லறிஞரிற் பலர் கூறுகின்றனர். நெசவுத் தொழிலாளர் போன்றவர் களுக்கு இந்தப் பாதுகாப்பு வரியை நீக்குதல் தீங்குண்டாகலாம்; இதை எவரும் மறுக்கமாட்டார். தொழிலாளர், பலவகையானதுறையிற் பயன் படுத்தப்படதாலும் அவர்கள், முக்கியமான நெகிழ்ச்சியுள்ள உற்பத்திச் சாதனமாதலாலும், நெசவு தொழிலாளர் இழப்பதிலும் பார்க்கக்கூடிய பயன மற்றத்துறைகளிலுள்ள தொழிலாளர் நயமாகப் பெறுவர். அத் துடன், வியாபாரத்திலுல் வீதியும் உயர்ந்த தேசீய உற்பத்தியில் தொழி லாளர இனம் பங்குபெறும்.

எதிர்நடவடிக்கையாகப் பாதுகாப்பு வரி

பாதுகாபபுள்ள வியாபாரத்திலும பார்க்கச் சுதந்திரமான வியாபாரமே சிறநததெனவும் ஆலுல் மறற நாடுகள் மூட்டாள்தனமாகப் பாதுகாபபு வரிச் சட்டங்களை இயறறி வியாபாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதால் நாமும் பாதுகாப்பை மேறகொளள வேணடியிருகிறதெனச சிலர் கருதுவர். ஆலுல் உணமையில் பாதுகாப்பு வரியெனபது, சாமான் போக்குவரத்துச் செயவதறகான உயர்நத சுமைக்கூலிபோனறது. மற்ற நாட்டவர் தமது வீதிகளை அழிந்துபோக விட்டால நாமும் அவ்வாறு செய்வதா? இல்லை. மற்ற நாட்டவா பாதுகாபபு வரிச் சட்டங்களை இயற்றி நமக்கும் தமக்கும் தீமை இழைத்தால நாமும் பாதுகாப்புவரியை உண்டாக்கி எமக்குளள தீமையை அதிகரிததுவிடகூடாது.

நாம பாதுகாப்பு வரிவிதிப்பது நமக்கும், வெளிநாட்டார்க்கும் தீமை பயகுமெனற உணமையை சரிவர உணர்ந்துகொள்வதாலுல், மற்ற நாடுகளும் நாமும் பாதுகாப்புவரியை உடனபடிக்கை மூலம் குறைத்துக் கொண்டால நாலுவகையான நன்மைகளுண்டாகும். வெளிநாட்டவர் பாது காபபுவரியைக குறைப்பதால் (1) எமக்கு நன்மையுணடாகிறது. (2). அவர்களுக்கு நனமையுண்டாகிறது. நாம் பாதுகாபபு வரியைக் குறைத் தால் (3) எமகும் (4) அவாகளுகும் நன்மையுணடாகிறது.

மற்ற நாடு பாதுகாப்பு வரி விதிகபபோகிறதென்று கூறியதும் நாம் எதிர நடவடிக்கை எடுப்போமெனறு வலியுறுத்துதலுல் அந்த நாடு அந்த வரிகளை குறைக்க முயலும. இடையிடையே மற்றவர்களைப் பயமுறுத்து வதறகாக நாம் பாதுகாபபுவரியைத் தறகாலிகமாக விதிக்கலாம். அதலுல் அநத நாடடவர் தமது வரிகளைக் குறைகாமல் விட்டால் நாம் நமது வரிகளைத் தளர்த்திவிட்டுவிடுவதே புத்தியுள்ள செய்கையாகும்.

எட்டிக்குப் போட்டியாக நாமும் வரியை விதித்தால், மற்ற நாட்டவர் மேலும் தமது வரியை உயர்த்தலாம். இதனால் பரஸ்பரமான வரி ஒழிப்புக்கு வழிபிறக்காது என்பதை அரசியல் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர்.

விஞ்ஞான முறையிலமைந்த பாதுகாப்புவரி

பாதுகாப்புவரி வேண்டுமென்று கூறுவோர் குறிப்பிடும் மிகக் கபடமான காரணம் இதுவே. எனெனில் இந்தக் காரணம் வெளித்தோற்றமளவிலே நியாயமானதாகவும், மிதமானதாகவுந் தோற்றமளிக்கிறது. அட்சர ரீதியாக இதை உண்மையென எடுத்தால் இது வியாபாரத்துக்கே சாவுமணி அடிப்பதாயமையும். உற்பத்தி விலையை உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் சமமாக்கவே பாதுகாப்புவரி விதிக்கவேண்டுமென இந்தக் கோட்பாடு குறிப்பிடும். வியாபாரத்தினால் ஏற்படக்கூடிய நல்ன்கள், செலவு சம்பந்தமான வித்தியாசங்களிலோ நயங்கள் சம்பந்தமான வித்தியாசங்களிலோ தாம் தங்கியுள்ளனவென்று சென்ற அத்தியாயத்திலே குறிப்பிட்டோம். உயர்ந்த அமெரிக்க உறபத்தியாளரின் செலவுக்குச் சமமாக இறக்குமதிகளின், மீதுள்ள வரியை உயர்த்தினால் இந்த நாட்டுக்கு எவ்வித பொருளும் இறக்குமதியாகாது.[1]

இத்தகைய பாதுகாப்புவரி விடயத்தில் விஞ்ஞான ரீதியானது எதுவு மில்லை. எல்லாக் காரணங்களுள்ளும் சமாதானங் கூறமுடியாத இந்தக் காரணம், நமது சரித்திரத்திலே மிக்க அரசியல் முக்கியத்துவம் வகித்து வந்துள்ளமையும் சில சமயங்களிலே சட்டபூர்வமாக அனுமதிக்கப்பட்டமையும், அமெரிக்காவின் பொருளியலறிவுக் குறைவையே காட்டும்.

ஆபத்துநிலைப் பாதுகாப்புக் காரணம்

இந்தப் பிரபலமான காரணததின்படி அமெரிக்கா ஒரு தொழில் சம்பந்தமான பாதுகாப்பு வரியைக் கீழான விகிதத்திலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதனால் அந்தத தொழிலுக்கே ஆபத்துத் தரக்கூடிய வகையில் இறக்குமதிகள் உள்நாட்டுக்கு வந்து சேருமானால், "ஆபத்து நிலையை" அடைந்துவிட்டோமெனக் கூறலாம். அந்த நிலையை அடைந்ததும், அமெரிக்கா பாதுகாப்புவரிகளை உயர்த்த வேண்டும்; அல்லது கோட்டாக்களை குறைத்துவிட வேண்டும். இதனால் அந்தத் தொழில் காப்பாற்றப்படும்.

இந்தக் காரணம் எப்படிப்பட்டது? இது மேற்பார்வையளவில் நியாயமானதுபோலத் தெரியலாம். ஆனால் சார்பளவு அனுகூலமென்ற பொருளியற் கோட்பாட்டுக்கு நேர்மாறாக இதன் அடிப்படைத் தத்துவமிருப்பதைக் கவனிக்கலாம். நமக்கு வாய்ப்பான தொழில்களிலே விசேட கவனஞ் செலுத்துவதால் நமது வியாபாரத்துக்கும் வாய்ப்புண்டு. அதாவது நாம்

1. நிலையற்ற செலவானால் விஞ்ஞான ரீதியான சூத்திரம் நிச்சயமற்றதாகும். பூச்சியமான பாதுகாப்புவரி வெளிநாட்டுச் செலவைத் திறமையுள்ள நமது உற்பத்தியாளர் சிலரின் செலவோடு சமன்படுத்தும். இது நமது உயர் செலவு உற்பத்தியாளரோடு பார்க்குமிடத்து மிக உயர்ந்த பாதுகாப்புவரியாகும். விஞ்ஞான ரீதியில் எங்கே எல்லையைக் கீறுவது?

மேற்கொண்டுள்ள சில தொழில்களைக் கைவிட்டுவிட்டு அந்தவளங்களை நமக்கு அனுகூலமான தொழிற்றுறைகளிலே ஈடுபடுத்தலாம். நமக்கு ஒப்பளவிலே பிரதிகூலமுண்டாகக்கூடிய தொழில்களைக் கைவிட்டுவிடலாம். முன்னெல்லாம் ஒப்பளவிலே அனுகூலமுள்ளதாயிருந்த தொழில் பல காரணங்களால் அந்த அனுகூலத்தை இழக்கலாம். ஒரு சமயம், மற்றத் தொழிறதுறைகளிலே நுண்தொழிற் செயல்முறைகள் அதிகரித்திருக்கலாம்; உள் நாட்டிலே பயன்படுத்தப்பட்ட உற்பத்திக்குச் சாதனங்கள் அருந்தலாகவும் விலையுள்ளனவாகவுமிருக்கலாம். அல்லது அதற்கான சாதனங்கள் வெளிநாடுகளிலே சார்பளவிலே மலிவுள்ளனவாயிருக்கலாம்; அலலது வேறு காரணங்கள் தோன்றியிருக்கலாம். இவை காரணமாக இந்தத் தொழிலுக்கு ஆபத்துண்டாக்கப்படலாம். இதனைத் தவிர்ப்பதாலல் அதிக உற்பதத்திப பெருக்கமுள்ள வேனத் தொழிலகளை மேலும் விருத்தி செய்ய வேண்டும். ஆபத்துத் தானத்தை அது கடந்து விடவேண்டும்[1]. இது மிகக் கொடுமைபோலத் தெரியலாம். எந்த ஒரு தொழிலும் தானக அழிநதுபோவதில்லை; எந்த ஒரு பிரதேசததிலும் புதிய உற்பத்திச் சாதனங்களைப பயன்படுத்தி அதை மாற்றியமையார். ஆபத்துக் கேதுவான தொழில், முன்னேறியே வேதனையடைந்து சோடைபற்றிய தொழிலாயிருகும். எனவெ வலுக்குன்றிய தொழிலும் பிரதேசமும் கவனத்துகு வருகின்றன. நாட்டின் உற்பதத்திபை மேலும் விருத்தி செயயும் பொறுபபு அவற்றினிடமும் சுமத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆதலால், பாதுகாப்பு வரிகளைப் படிப்படியாகக் குறைத்துக் கொள்வதே நல்ல கொள்கையாகும். அதனால் சாதனங்கள் நகர்வதற்கு அவகாசமுண்டாகும். அரசாங்கம் பண உதவி செய்யவேண்டுமெனச் சில தொழில்கள் யோசனை கூறியுள்ளன. அத்துடன் சகாய நிதி உதவுமாறும், அதனைக் கொண்டு உற்பத்திச் சாதனங்களை நிலைபெறச் செய்யலாமெனவும், புனர் அமைப்புச் செய்யலாமெனவும் நினைக்கின்றன. இதனால் இடைக்கால நிலை துரிதப்படுததப்படும், பல வலியவர்களிடையிலும் மெலியவர்களிடையிலும் பங்கு செய்யப்படும்; தேசிய உற்பத்தியைப் புனருத்தாரணஞ் செய்வதற்கிருக்கும் ஆட்சேபமும் குறைக்கப்படும். வலுக்குன்றிப் போயிருக்குந் தொழில்களிலே சில, பைசிக்கிள், கடிகார உற்பத்தி, எண்ணெய், சுங்கான், கம்பளித் தொழில், கோப்பைத் தொழில், நெசவு, பெரிய தளவாடங்கள் என்பனவாகும். இவற்றில் பலவற்றுக்கு அரசியல் நெருக்கத்தினால் பாதுகாப்புக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

வளர்ந்துவரும் பொருளாதாரத்திலே போக்கில்லாத தொழில்கள் குறைந்து குறைந்து போக்குள்ள நல்ல தொழில்களுக்கு இடமளிக்கும். நமது ஏறறுமதித் தொழில்களும், பிஸ்கால, நிதிக்கொள்கைகளும், வேலை

1. தேசியப பாதுகாப்பு முதலிய காரணங்களால் பாதுகாப்புவரி வேண்டுமென நாம் சமாதானங்கூறலாம். அப்படியான சந்தர்ப்பங்களிலே ஆபதததுத் தானமென்ற காரணத்தை விடுதது அந்த பாதுகாப்பு நியாயங்களையே ஏறறுகொளள வேண்டும்.

வாய்ப்புக்களே உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கும். ஒப்பியல் நன்மைக் கோட்பாடுகளின் பயனுக உண்டாகும் தொழில்நுட்பச்சிறப்புக்களால் நிசவரு மானம் உயரும் வகையில் நாடு முயலலாம்.

"வெளிநாட்டான் கொடுப்பான்" அல்லது வாணிபமாற்று விகித காரணம்.

பாதுகாப்புச் சம்பந்தமான போலிக் காரணங்களே இதுவரை பார்த்தோம். இனி உண்மையான காரணங்களைக் கவனிப்போம். இவை வாணிப மாற்று விகிதத்தை வெளிநாட்டானுக்குப் பாதகமாக விதிக்கச்செய்யும். நீலையான தன்மைகளிற் கூட இந்தக் காரணமே உண்மையுள்ளதாயிருக்கும். இது 130 வருடங்களின் முன்னர் ஜோன் ஸ்டேவட் மில் என்பவரால் கூறப்பட்டது. பாதுகாப்புக்குச் சார்பான காரணங்கள் கட்டுப்பாடில்லாத வியாபாரத்துக்காக வாதாடியவர்களிடமிருந்தே வருகின்றனவன்றிப் பாதுகாப்பை விரும்பு வோரிடமிருந்து வரவில்லை.

ரப்பர்மீது பாதுகாப்பு வரிபோட்டால், அதனுடைய விலை வெளிநாட்டிலும் பார்க்க உள்நாட்டிலே அதிகமாகும் என மில் வாதித்தார். (நமது தேவை வெட்டப்பட்டதோடு, நம்மிடை ரப்பருக்கு அதிக தேவையிருப்பதால்) நாங்கள் ரப்பர் பாவனையாளர்களில் முக்கியமானவர்கள் நமது தேவை குறைக்கப்பட்டால், வெளிநாடுகளிலே ரப்பரின் விலை குறையும். எனவே பாதுகாப்புவரியின் ஒரு பகுதி வெளிநாட்டார் மீது பொறுக்கிறது. (சிறிய தேசமானுல் இந்தக் காரணத்தைப் பயன்படுத்தமுடியாது ; ஏனெனில் அது உலக விலைகளே மாற்றமாட்டாது.)

எவ்வாறிருப்பினும், நியாயமான காப்புவரியொன்று முக்கியமான தொரு நாட்டின் "வாணிப மாற்று விகிதத்தை" அபிவிருத்தியடையச் செய்யும். (மாற்று விகிதம் என்பது ஒரு நாட்டின் ஏற்றுமதி விலைகளுக்கும் இறக்குமதி விலைகளுக்குமுள்ள விகிதாசாரமாகும்.)

எச்சரிக்கை : இந்த வாணிபமாற்று விகிதவாதம் எவ்வித வியாபாரத்தை யும் விரும்பாத பாதுகாப்பு வாதி ஆதரிக்கும் பாதுகாப்புவரிக்குச் சமாதானம் கூறமாட்டாது. ஏன் ? எல்லா வகையான வியாபாரத்தையும் அழித்துவிட்டால், வியாபார மாற்று விகிதத்தை உமது சார்பாகத் திருப்பு வதனுலுண்டாகும் அனுகூலங்களே அழித்துவிடும். "உகந்த பாதுகாப்பு வரி" என்றால், உங்கள் வியாபார மாற்று விகிதத்தை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு அதிகமானதாயும், ஏற்றுமதி இறக்குமதிப் பண்டப் பொருள்களின் மாற்றத்தை உங்கள் நாட்டிற்கு அனுகூலமான மட்டத்தில் வைக்கும் அளவுக்குச் சிறியதாயும் இருக்கவேண்டுமென மில் லும் வேறு நவீனப் பொருளியலாளரும் வற்புறுத்தினர்[1]. இவையெல்லாம் பெரும்பாலான நாடுகட்குச் சிறிய காப்புவரியைக் குறிக்குமெனப் பெரும்

1. உள்ளூர் ஏகபோகத் தனியுரிமையாளர் இறுதி நிலைச் செலவுக்குமேலே தமது விலையை உயர்த்தும்போது வானளாவ உயர்த்தாமல் MR = MC வரை உயர்த்துவதைப் போன்றதே இந்த வாதம்.

பாலான பொருளியலாளர் நினைக்கின்றனர். எல்லா நாடுகளும் இத்தகைய வியாபார மாற்று விதிதப் பாதுகாப்புக் கொள்கையை அனுசரித்தால் உலக உற்பத்தி மாதிரியும், பரிவர்த்தனையும் திறமையிற்குறையுமெனச் சுட்டிக்காட்டுகினறனா. "என் அயலவனைப் பிச்சைக்காரனுக்கு" என்ற கொள்கைகளின பிரகாரம் பெரும்பாலான நாடுகள் உள்ளதிலும் குறைவான நனமையைப் பெறுவனவாயமையும்.

விசையார்ந்த நிலைமைகளிலே பாதுகாப்பு ஏன் அவசியமென்பதற்கான காரணங்கள் :

பாதுகாப்புவரியா, கட்டுப்பாடற்ற வியாபாரமா என்ற வாதத்திலே, பாதுகாப்பை ஆதரிபபோர் காட்டக்கூடிய சில காத்திரமான காரணங்களை இனி நாம் எடுத்துக் காட்டலாம். இந்த வகையிலே மூன்று முக்கியமான காரணங்களைக் காட்டலாம். (1) பாதுகாப்புவரி வேலையின்மையை நீக்கும். (2) ஆபத்திலலாத பல்வகைப்படுத்தப்பட்ட கைத்தொழில்களைப் பாதுகாப்புவரி உணடாக்கும். (3) ஆரம்பநிலையிலுள்ள வளரும் (நிலையிலுள்ள) கைத்தொழில்களுக்குத் தற்காலிகமான பாதுகாப்பு வரி ஏற்புடையதாகும்.

பாதுகாப்பு வரியும் வேலையின்மையும்.

சரித்திரரீதியாக பார்க்குமிடத்து பாதுகாப்புக்குச் சார்பான பலத்த காரணமொனறு வேலை வாய்ப்புகளை உண்டாக்குவதும், உள்ளவற்றைக் காப்பாறறிக் கொள்வதுமாகும். எறறுமதிகள், வேலை வாபபுக்களுக்காக வெளிநாடுகளில முதலீடு செய்தல், உள்ளூர்ச் செலவீடுகள், இறக்குமதி சம்பந்தமாயுள்ள பிரதிகூலமான "ஒழுகும்" பயன்கள் என்பனபற்றிய சாதகமான பெருக்கப் பயன்களைப்பறறி முன்னேறியே ஆராய்ந்தோம். எனவே என் அயலவனைப் பிச்சைக்காரனுக்கு (அயலான்-யாசகன்) என்ற நம் உயர் பாதுகாபபுவரிக் கொள்கை மற்ற நாடுகள் எதிர் நடவடிக்கை எடுக்குமுன் குறுந்தவணையில வேலை வாய்ப்பை உயர்த்திவிடும் என்பதை மறுக்கமுடியாது.

ஆனால் இத்தகைய நடவடிக்கைகள் நமது தேசியப் பூரண வேலை வாய்பபுத் திட்டத்தின் ஒப்புகொள்ளத் தக்கபகுதியாகக் கொள்ள முடியுமா ? கடடுபபாடற்ற வியாபார.ம், புதிய எந்திர சாதனங்களையும் உறபத்தி முறைகளையும் கணடுபிடிக்கும் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பும் போன்றதல்லவா ? இரண்டும், நிசமான தேசிய உற்பத்தியின் உள்ளார்ந்த ஆற்றலுள்ள உற்பத்தி மட்டத்தின் விருத்தியைக் காட்டுகின்றன. ஆனால் இவற்றில் எதாவதொன்று குறுந்தவணையிலே உற்பத்தியினதும், வேலை வாய்ப்பினதும், நிசமாக அடைந்த மட்டத்தைக் குறைக்கச் செய்யலாம். குறுந்தவணையிலோ நெடுந்தவணையிலோ நிச உற்பத்தி உள்ளார்ந்த உற்பத்தி என்பவற்றில ஓர் இடைவெளி உண்டாக விடுவதற்கு எவ்வித அவசியமுமில்லை. ஏனெனில் அது அபிவிருத்தியாலுண்டாகும் இலாபங்களை அவசியமின்றிச் சிதறச் செய்வதாகும்.

மிகக் குறைந்த பாதுகாப்புவரிகளால் வேலையின்மை உண்டாகுமென் பது சம்பந்தமான காரணங்களுக்கு எவ்வாறு சமாதானங்கூறுவது? நுண்தொழில் வேலையினமை சம்பந்தமான காரணங்களுக்கு எவ்வாறு சமாதானங் கூறுவோமோ அவ்வாறே இந்தக் காரணங்களுக்கும் சமா தானங் கூறுவோம். பொருளியல் மந்தப் பிரச்சினையை வெற்றிகரமாக வும் திறமையாகவும் தீர்க்க உள்நாட்டுப் பணக்கொள்கையும் பிஸ்கால் கொள்கையும் உண்டென்பதை எடுத்துக் காட்டுவோம். (இதைப்பற்றி நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்களை முன்னரே எழுதியுள்ளோம்). இறக்கு மதிகளால் தொழிலிழந்தவர்கட்கு வேறு வேலை கிடைக்குமாஞல் பாதுகாப்பென்ற இந்தக காரணம் வலியிழந்துபோகும்.

"நவீனப் பழம் பொருளியற் கொள்கைகள் தொகுப்பு முறை எவ்வளவு அவசியமென்பதை மறுபடியும் நாம் உணர்கிறோம். பழம் பொருளி யலாளரின் கொள்கைகள் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடியனவாயும் பொருத்த முடையனவாயுமிருக்க வேண்டுமாஞல், நீலவேறும் வளர்ச்சியுமுள்ள சூழ்நிலையை உண்டாக்க இத்தொகுப்பு முறை தற்கால வருமான ஆராய்ச்சிக்கான சாதனங்களைப் பயன்படுத்துகிறது.

வியாபாரமாற்று விகிதத்தின் அபாயநேர்வைக் குறைக்கும் போக்குமாற்றம்

ஒப்பியல் நன்மைகள், நாட்டுக்கு ஒரு பொருள் உற்பத்தியிலேயோ, சில பொருள் உற்பத்தியிலேயோ சிறப்புத்தேர்ச்சி பெறுமாறு கூறும்; எனவே அந்நாடு தனது வளங்களையெல்லாம் ஒரு துறை உற்பத்தியிற் போடும். அந்தப் பண்டங்களின் விலை இறங்குஞல் என்ன நடக்கும்? அல்லது ஏற்றுமதிப் பொருள்கள் விலை ஊசலாடுஞல் என்ன நடக்கும்? ஒரு நாட்டின் வியாபார மாற்று விகிதத்திலே அத்தகைய மாற்றங்களுண் டாஞல் அது நாட்டின் நிசவருமானத்துக்கு உறுதியின்மையைக் கொடுக்கும். அப்போது அந்நாட்டின் ஒரே ஒரு தொழில நிரந்தரமாகவே இலாபமற்ற தாயிருக்கச் செய்யும்.

ஒற்றைச் சார்பான உற்பத்தியைத் தவிர்ப்பதற்காக இலத்தீன் அமெரிக்கப் பொருளியலாளர் பாதுகாப்பு வரி ஏற்படுத்துமாறு யோசனை கூறுவர். அபாயவரவைத் தடுப்பதற்காக, கடன் பத்திரங்களிலே முதலீடு செய்பவர் தமது முதலீடுகளைப் பல துறைகளில் பிரித்துவிடுகிறார். எல்லாவற்றை யும் ஒரே முதலீட்டிலே போடமாட்டார்; அது போல பலதுறைப்படுத்து வதற்காக பாதுகாப்புவரிகள் போடப்பட வேண்டுமென அவர்கள் நம் புகின்றனர்.

இந்த வாதம் கருத்தோடு ஆராயப்பட வேண்டியதொன்றாகும். தனிப் பட்டவர்கள் தனியார் துறைத் தொழில்களிலே தமது பணத்தை முடக்கும் போது எதிர்காலத்திலே ஏற்படக்கூடிய விலைகளிஞல் உண்டாகும் அபாய வரைவைக் கருத்திற் கொள்ளாது விடுகிறார்கள் என்றதொரு எண்ணம் இதிலே அமைந்துள்ளது. எதிர்காலத்திலுண்டாகக்கூடிய விலையேற்ற

இறக்கங்களால் விளையும் ஆபத்துக்களை, தனியார் துறையிலும் பார்க்க அரசாங்கம் அறிய வாய்ப்புண்டென்ற கருதுகோளை இந்த வாதம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. வருங்கால ஆபத்துக்கள் உண்மையானவையாய், தனிப்பட்ட முதலிடுவோரால் முன்னேறியே அறியக்கூடியதாயிருந்தால் தற்காலிகமாக உண்டாகும் உயர் இலாபங்களால் அந்த முதலிடுவோர் தவறான வழியில் செலுத்தப்பட்டு, இச்சில தொழில்களில் முதலீடு செய்யத்தூண்டப்படமாட்டார். அத்தகைய தொழில்களுக்கு ஒப்பியல் நன்மைகள் நெடுந்தவணையிலே இருக்கமாட்டாது. எனவே அத்தொழில்களில் விசேட உற்பத்திக்கு இடமிராது[1]. இக்கட்டத்திலே பாதுகாப்புக்கு ஆதரவானதோர் இலத்தீன் அமெரிக்க நாட்டுக் காரணத்தைக் குறிப்பிடல் வேண்டும். டாக்டர் ரோல் பிரெபீஷ் என்ற பிரபல பொருளியலறிஞர், விவசாயப் பொருள்கள் விடயத்திலே நெடுந்தவணை வியாபார மாற்று விகிதம், எப்பொழுதும், அப்பொருள்களுக்குமாறுக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது; எனவே விவசாயப் பொருள்களை விசேடமாக உற்பத்தி செய்வோர் பிழையான குதிரையிலே பந்தயம் வைக்கிறார்கள். கைத்தொழிற் பொருள்கள் மீது பாதுகாப்புவரி விதிப்பது அரசாங்கங்களின் கடமை எனக் கூறுகிறார். கைத்தொழிற் பொருள்களுக்கு வருங்காலத்திலே நல்ல வியாபாரமாற்று விகிதமுண்டெனவுங் கூறுகிறார். இந்த வாதத்துக்கு மாறுகப் பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது. இறந்த காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும் உணவு விலைகுறைவதற்கேற்றவாறு உணவு உற்பத்திச் செலவும் அதிகம் குறையுமானால், (இது விவசாயத்துறையிலே நுண் தொழில் சீர்திருத்தங்களுண்டாவதால் ஏற்படலாம்) நெடுந்தவணை ஒப்பியல் நன்மைகள், ஒரு நாட்டைப் பார்த்து "நீ உனது உணவு உற்பத்தியில் விசேட விளைவை உண்டாக்கு; அதனால் உனது நிசவருமானம் அதிகரிக்கும் அல்லது நட்டங்களை குறை" எனக்கூறும்.

வருங்காலத்திலே குறிப்பிடப்பட்ட நாடுகளின் ஒப்பியல் நன்மைகள் எவ்வாறிருக்கும் என்பதைப் பற்றியதே இந்த வாதமாகும். வியாபார மாற்று விகிதத்துக்குப் பாதகமான போக்குகளை அறிவதில் தனியார் துறை முதலீட்டுக்காரரிலும் அரசாங்கம் எத்துணைக் கெட்டித்தனமுடையதாயிருக்கிறதோ, அவ்வளவுக்கு அது கட்டுப்பாடற்ற சந்தைப் போக்குக்களில் தலையிடலாம் எனக்கூறுவதற்குக் காரணங்காட்டலாம். ஆனால் ஒப்பியல் நன்மைகள் பற்றிய தீர்க்க தரிசனங்களிலே அரசாங்கம் தவறினால் நாட்டில்

[1]. இந்த ஆபத்தை முதலாளிகள் முனனேறியே அறிந்துகொள்கிறனர் என்று வைத்துக் கொளவோம். எற்றுமதி விலைகள விழுந்தால், வேலையாட்களுக்குச் சிடுக்கிழித்துவிடலாமெனவும், வேலையறேர்க்கு வேலை கொடுக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கத்துகே விட்டுவிடலாமெனவும் முதலாளிகள நினைக்கலாம். அபபோது எமக்கு "வெளிப்பொருளாதார முரண்" உண்டாகும். அப்போது பாதுகாப்புவரி, கோட்டா, எனைத் திட்டங்கள் என்பவறறில் அரசாங்கம் தலையிடும கொள்கைகரு நியாயமுணடு. "வெளிநாட்டார கொடுப்பார்" என்ற கொள்கை எதுதகைய குறுகிய சுழ்நிலையில வியாபார மாறறுவிகிதம் பெறுமதி உடைய தாகும் எனக்காட்டும எனபதை இஙகே ஞாபகத்திறகொள்ளலாம்.

நிசவருமானத்திற்குண்டாகும் நட்டம் அதிகமாகலாம். அதனால் நாட்டின் அபிவிருத்தி விகிதம் மந்தமாய்ச் செல்லுமேயன்றித் துரிதமாய்ச் செல்லமாட்டாது.

"ஆரம்பநிலையிலுள்ள கைத்தொழில்களுக்குப்" பாதுகாப்புவரி

கைத்தொழில்பற்றிய தமது அறிக்கையிலே அலெக்ஸாண்டர் ஹமில்டன் இந்தக்காரணத்தைத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஜெர்மன் பொருளியலறிஞரான பிரெடெரிக் லிஸ்ட் என்பவரும் இக்கொள்கையை உடையவராயிருந்தார். ஜோன் ஸ்டூவர்ட் மில், அல்பிரட் மாஷல், பேராசிரியர் டப்ளியூ. டௌசிக் ஆகியோர் இதனை ஆதரித்துள்ளனர். வேறு பழம் பொருளியலாளரும் இதனை ஆதரித்துள்ளனர்.

இக்கொள்கையின்படி ஒரு நாடு ஒப்பியல் நயன்களைப் பெறப் பல முயற்சிகளில் ஈடுபடலாம். ஆனால் அவற்றை அது ஆரம்பித்துவைக்க வேண்டும். வெளிநாட்டுப்போட்டி அதற்கு இருக்குமானால், பாலநிலையிலுள்ள அத்தகைய தொழில்கள் ஆரம்ப பரீட்சைக்காலத்தை நிர்வகிக்கவும், பண நெருக்கடியைச் சமாளிக்கவும் முடியாதிருக்கும். ஆனால் அவை மூச்சு விட அவகாசமளிக்கப்பட்டால், பெருவாரி உற்பத்தியின் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்யவும், தற்காலத்தில் நிலவும் நுண் தொழில் முறைகளைக் கைக்கொள்ளவும் முடியும். பாதுகாப்பானது ஆரம்பத்திலே நுகர்வோரின் விலையை அதிகரிக்கச் செய்தாலும், கைத்தொழில் வளர்ச்சியடைந்தால் அஃது அத்தனைத் திறமையோடு செயலாற்றுமாதலால், செலவுகளும் விலைகளும் வீழ்ச்சியடையும்.

இவ்வாறு அமெரிக்காவிலே பாலநிலையில் உள்ளதொரு தொழிலாகப் பட்டு நூற்றிருபதிலை டௌசிக் என்பவர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இத்தொழில் ஈற்றில் ஒப்பியல் நயமுள்ளதொரு தொழிலாய் வளர்ந்தது. பின்னர் பாதுகாப்புவரியை நீக்கினாலும் தன்காலில் நிற்கக்கூடியதொரு தொழிலாய் அமைந்தது. ஆனால் கம்பளித் தொழில்பற்றி இவ்வாறு கூறமுடியாது. பாதுகாப்புவரியின் பலத்தைக் கொண்டுதான் இந்தத் தொழில் முன்னேறிற்று. ஆனால் இது நமது அமெரிக்க நுண்தொழில் முறைகளைப் பயன்படுத்தி வெற்றிபெறக்கூடிய கட்டத்தை அடையவில்லை. இது எப்போதும் பாலிய நிலையிலேயே இருந்து வந்தது.

நல்ல நிலைமைக்கு வரக்கூடிய தொழில்கள்கூட மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெறமுடியாதிருந்தமை இந்த வாதத்திற்குப் பலவீனத்தை உதவிற்று. இவை காங்கிரசிடமிருந்து ஆதரவைப் பெறவில்லை. பாலியதசையிலுள்ளவையும், சக்திவாய்ந்த சுயநல உரிமையுடையோரின் ஆதரவிலிருந்தவையுமே அரசாங்கதத்தின் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றன.

இளம் பொருளாதாரம் என்ற காரணம். பாலநிலையிலுள்ள தென்ற காரணம் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முந்திய அமெரிகாவிடயத்தில் பொருத்த

முடையதாய் இருந்திருக்கலாம். இன்று அது பொருந்தாது. இன்றைய உலகிலுளள பிற்போக்கான தேசங்களுகேகே அது பொருந்துமன்றி விவசாய நாடாயிருந்து கைத்தொழில் நாடாக மாறியவற்றுக்கு அதிகம் பொருந்தாது. வளரும் நாடுகள இன்றும் தூக்கத்திலேயே இருக்கின்றன. அவை சமநிலையடைந்துவிட்டன எனறு கூறமுடியாது. கைத்தொழில் உழைப்பாளிகளே விவசாய உழைப்பாளிகளிலும் பார்க்க அதிக வருமானத்தை உலகின எல்லாப் பாகங்களிலும் பெறுகின்றனர். அதனால் உலகின எல்லாப பாகங்களிலும் கைத்தொழில் வளர்ச்சி காணப்படுகிறது. விவசாயத் தொழில் குன்றிவருகிறது. மக்கள் நகரத்தை நாடிப்போகிறார் கள். ஆனால் வருவாய் உற்பத்தி என்பவற்றுக்கிடையே ஒரு சமநிலையை உண்டாகக்கூடிய அளவுக்கு விரைவான நுகர்வு இல்லை. பொருளியல் முறையிலே விரும்பத்தக்க நெடுந்தவணைப்போகுகை உற்சாகப்படுத்த மிதமான பாதுகாபபுவரியை விதிகலாம். இத்தகைய பாதுகாப்பை ஆதரித்தலுக்கு "இளம் பொருளாதாரச் சமாதானம்" என்று கூறலா மேயொழியப் பாலியநிலைத் தொழிறசமாதானம் என்று கூறமுடியாது.

ாறறில் ஒரு வார்ததை. இளம் பொருளாதார வாதமோ, பாலிய நிலைத தொழில வாதமோ ஒப்பியல நயத்துக்குமாறுனவையல்ல. உறபத்தித்தகைமைகளோடு வெளிநோக்குடையதாயும், புதிய ஒப்பியல் நயங்களின போகுடையதாயும் தறகாலிகமான பாதுகாப்புத் தேவைப் படுவதாயுமிருக்கும் வகையில அநத உறபத்தித்தகைமையை ஊக்கிச் சல னப்படுத்தினுற்றுன அவை பொருத்தமுடையனவாயிருக்கும்.

அனுமதிப் பங்குகளும், தோன்றுப் பாதுகாப்பும்.

இதுவரை இந்த அத்தியாயததிலே பாதுகாப்பு வரியைப் பற்றியே குறிபபிட்டோம். ஆனால் இஙகே கூறப்பட்டவை எத்தகைய ஏனைவியாபாரத் தடைகளுக்கும் பொருத்தமானதே. பாதுகாப்புவரிகளால் ஏற்படக்கூடிய தீய விளைவுகள் அனுமதிப் பங்குகளுகுமுண்டு. அனுமதிப்பங்குகள், பாதுகாபபுவரிகளிலும் பார்கக மிகக் குறுகிய போக்குடையன. போக்குவரத் துச் செலவுகள அதிகரித்ததால், அரசாஙகம் செயற்கையாக விதிக்கும் தடைகளைப் போல அனுகூல மாற்றத்தில் விளைவுகளை உண்டாக்கும்.

ஈற்றில் "தோன்றுப் பாதுகாப்புப்" பறறிக்குறிப்பிட வேண்டும். அமெரிக் காவுட்படப் பலநாடுகளிலே சுங்கபரிபாலனம், பணவரிபோலத் தீமை யுடையதாயிருகுகும, அல்லது அதிலும் பார்க்க அதிக தீமையுடையதா யிருக்கும். இறக்குமதியாளர் ஒருவரின் இறக்குமதிகளை அவசியமின்றித் தாமதிகசச் செய்தால், அல்லது வெளிநாடடிலிருந்து எங்களுக்கு ஏற்று மதியாகும் பொருள்கள் சுகாதாரம காரணமாகவோ, தான்றேன்றித் தனமான சட்டங்களினுலே தடைசெய்யப்பட்டால அது, பாதுகாப்புவரிகள் போலவும், அனுமதிப் பஙுகுகள் போலவும் தீமையுடையனவாயிருக்கும். ஐக்கிய அமெரிககா சுங்க நிாவாகததை இலேசாக்க முயன்றுவருகிறது. ஆனால் அது எவ்வளவோ தூரம் போக வேண்டியிருக்கிறது.

பாதுகாப்புவரி சம்பந்தமான விவாதம் இவ்வளவில் நிறைவேறுகிறது. பாதுகாப்பு வரிக்கு ஆதரவாகக் கூறப்பட்ட காரணங்கள் பலபோலித் தன்மையுடையன. பாலிய நிலையிலுள்ள தொழில், இளம் பொருளாதாரம் என்பனவே ஓளவு நியாயமானவை. பொருளியலாளர் பாதுகாப்புவரிகளை எதிர்த்ததில் ஆச்சரியமில்லை. 1930 ஐச் சார்ந்த ஆண்டுகளிலே அவர்கள் ஸ்மூத் ஹோலி பாதுகாப்புவரிகளை எதிர்த்தனர். உறல் பரஸ்பர வியாபார ஒப்பந்தத்தையும் GAAT (காட்) என்று சொல்லப்படும் பாதுகாப்பு வியாபாரம் சம்பந்தமான பொது ஒப்பந்தத்தையும், அவர்கள் ஆதரித்தமை ஞாதனமன்று. இவை வியாபாரத் தடைகளைக் குறைக்கும் நோக்கமுடையவை.

சுருக்கம்.

1. ஒப்பியல் நயங்கள், அனுகூலவிதிப்படி சர்வதேச விசேட உற்பத்தியினால் உண்டாகும். அதிக உற்பத்தியிலேயே கட்டுப்பாடற்ற வியாபாரம் தங்கியுள்ளது. இதனால் உலகில் பொருள்களின் உற்பத்தி அதிகரிக்கிறது. அதனால் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்கிறது. பலவிதவாழ்க்கைத்தரமுள்ள நாடுகளிடையே நிகழும் வியாபாரம் விசேடமாகப் பரஸ்பரம் இலாபமுடையதாயிருக்கும்.

2. பாதுகாப்பு வரியை ஆதரிக்கும் வாதங்கள் சில குறிப்பிட்ட வற்புறுத்தும் ஆற்றல்மிக்க கூட்டத்தினருக்கு விசேட சலுகைபெற்றுக் கொடுக்கும் நோக்கமாகப் பின்னப்பட்ட காரணங்களே, அவை ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சிக்கு நிற்கமாட்டா.

3. ஒப்பியல் நயன்கள் விதிக்கு விலக்காக உள்ளவற்றில் முக்கியமானது தேசிய இராணுவப் பாதுகாப்புச் சம்பந்தமாக அனுசரிக்கப்பட்ட பொருளியலுக்கு முரணன சில நடவடிக்கைகளே. இச்சந்தர்ப்பங்களிலே நேரடியான அரசாங்கச் சகாய முறை ஏற்றதாகும்.

4. வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நீக்கப் பாதுகாப்புவரி விதித்தல் என்ற காரணத்தைவிட காலபூர்வமான விலக்கு ஒன்றுண்டு. அதுபால நிலையிலுள்ள தொழில்களும், இளம் பொருளாதாரமும் நமது நிசமான நெடுதவணைச் சார்பு அனுகூலத்தை நிறைவேற்றத்தற்காலிகமாக விதிக்கப்படவேண்டிய பாதுகாப்பு வரியாகும். சுதந்திரச் சந்தையிலும் பார்க்க அபிவிருத்திக்கான பொதுத்திட்டம்போடுவோர் நெடுதவணைப் போக்குக்களை விசேடமாக அறிந்துகொள்ளமுடியுமாதலால் அளவுக்கு பாதுகாபபுவரியும் வேனய தலையீடுகளும் நன்மைதரக்கூடும்.

வினாக்கள்.

1. பாதுகாப்பு வரிவிதித்தலை ஆதரிக்கும் மிகவாய்ப்பான ஒரே ஒரு காரணம் என்ன ?

2. பாதுகாப்புவரிசம்பந்தமாகக் கூறப்படும் போலிநியாயங்களை நிரைப்படுத்துக. பாதுகாப்புவரிக்குப் பாதகமாகவும் சாதகமாகவும் உள்ள பலகாரணங்களை எவ்வாறு வகைப்படுத்துவீர் ?

3. "இறக்குமதி அனுமதிப்பங்குகளும் பரிவர்த்தனைக் கட்டுப்பாடுகளும் பாதுகாப்பு வரிபோன்றவை". இககூற்றை ஆராய்க.

4. பாலியநிலைக் கைத்தொழில், இளம்பொருளாதாரம் பற்றிக்கூறும் காரணங்களை நுட்பமாக ஆராய்க. இவைகளுக்கும் ஒப்பியல்நன்மைகளுக்கும் என்ன தொடர்பு.?

5. பொருளியல் சாராத பாதுகாப்புவரி சம்பந்தமான சிலநியாயங் களைக் குறிப்பிடுக.

6. ஆபத்துத்தானக் காரணத்தை ஒப்பியல் நன்மைக் கொள்கையோடு பொருத்தி ஆராய்க.

7. பினவரும் கருத்துக்களைப் புனராலோசனை செய்க : டாதுகாப்பு வரி, சுங்கவரி, அனுமதிப்பங்கு, விஞ்ஞான ரீதியான பாதுகாப்பும், ஆபத்துத் தானமும்; தேசியபாதுகாப்புக் காரணங்கள். வியாபாரமாற்று வீதம், விசேட உற்பத்தியும் ஆபத்தும், கட்புலனுகா பாதுகாப்புவரி, பாலிய நிலைத் தொழில், இளம் பொருளாதாரம்.

முப்பத்துநாலாம் அத்தியாயம்

சர்வதேச நடப்புப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள்

சுவரைக கட்டுமுன்னர் எவரைத் தடுத்துக் கட்கிறேன் ;
எவரை அடக்கிக் கட்டுகிறேன்
எவருக்குச் சஞ்சலமுண்டுபண்ணுகிறேன என்பதை
அறிய விரும்புவேன்—

ரொபேட் புரொஸ்ட்.

எதிர்காலத்திலே உலகையும், ஐக்கிய அமெரிக்காவையும் எதிர்நோக்கியுள்ள சர்வதேசப் பொருளியற் பிரச்சினைகளைப்பற்றி இபபோது நாம் ஆராயவோம. முக்கியமான தகவல்களை நாம் எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்வது? எந்தப் பொருளியல கொள்கைகளை நாம் தவிர்க்க வேண்டும்? எவற்றை அனுசரிக்க வேண்டும்?

பதினேழாம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளிலே வாழ்ந்த வணிக வியலாளரே சர்வதேசப் பொருளியல் பறறி முதன் முதல் எழுதியவர்கள். அவர்கள் தங்கள் தங்கத்தை வெளிநாட்டுக்கு அனுபபுவது பற்றிச் சஞ்சலமடைந்தனர். "வாய்ப்பான" வியாபாரப் பாக்கியைக்கொண்டு உளநாடடிலே வேலைவாய்ப்புக்களை எவ்வாறு உணடாக்கலாம் என்பதைப் பற்றி அவர்கள் ஆராய்ந்தனர். வெளிநாடுகளிலிருந்து மலிவாகவும் அதிகமாகவும் இறக்குமதிகளை வரவழைபபதால் நாடு எவ்வாறு பயனடையுமென்ற பிரச்சினைபற்றி அடம் சிமித்தும், ஏனைய பழம் பொருளியலாளரும், வாதத்தை ஆரம்பிததனர். இதனால் நாடடிலே பூரணமான வேலை வாய்ப்புப பெற்றுள்ள பொருளாதாரத்துக்குத் தேவையான பண்டங்களை அதிகரிக்கலாம் எனவும் எண்ணினர்.

1960 ஐ அடுத்துளள ஆண்டுகளிலே அமெரிக்காவுக்கு, தங்கம் வெளியேறும் பிரச்சினை உணடாகியிருக்கிறது. அத்துடன் நடப்புக் கணக்கு நிலைக் குறிப்பில் பற்றுக்குறை உண்டாகியிருக்கிறது. இவற்றால் உள்நாட்டு, வேலைவாய்பபு நிலைகளை வெளிநாட்டு வியாபாரம் எவ்வாறு பாதிக்குமென்பதைப் பற்றிய விடயத்தில் கவனந்திரும்பியுள்ளது. வணிகவியல் வாதத்திலே உண்மையான காரணகாரியத் தொடர்புகளுண்டா என்பதைக் காண்பதே நமது பிரச்சினை. ஆனால், தற்காலதது அண்டப் பொருளியல் பிண்டப் பொருளியல் என்பவற்றின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை உணராத வணகவியலவாதிகளின் கொளகைச் சிபாரிசுகளை நாம் தவிர்ப்போம்.

ஏற்றுமதிகளும், உத்தியோகங்களும்

இனறுள்ள வியாபாரப் போட்டியைப்பற்றித் தலையுடைக்கும் ஒரு வியாபாரியிடம் 45 வருடத்துக்கு முன்னுள்ள நிலைமையைப் பற்றிப் பேசி

35—CP 680 (5/67)

பாருங்கள். ஏறறுமதிகள் தூண்டுதலளிக்கும் விடயமென்றும் அவர் கூறுவதோடு, உள்நாட்டிலே தனிப்பட்டவரும் அரசாங்கமும் செய்த முதலீடு களைப்பற்றியும் கூறுவார். 1915 ஆம், 1916 ஆம் ஆணடுகளைப்பற்றியும் நாம் யுததத்திலிறஙக முனனர் இருந்த நிலைமைகளைபபற்றியும், அப்போது பிரான்ஸ, ருஷ்யா, இஙகிலாந்து ஆகியநாடுகள் நமது ஏற்றுமதிகளை எவ்வளவு விரும்பின எனபதைப் பற்றியும் கூறுவார். அப்போது நாம் தஙகததையும, உறுதிப்பதிரஙகளையும பெறறுக்கொண்டு பண்டங்களை அந்நாடுகளுககு அனுபபினேும். அதனால அமெரிககாவிலுள்ள மந்த நிலைமை மாறிப பெரிய சுபீட்சமுண்டானது. நாம யுததத்தில் இறங்கிய பினனர், துபபாக்கித் தோட்டாக்களையும் வெடி மருந்துகளையும் ஏற்றுமதி செயதோம். அபபோதும வெளித்தோற்றத்தளவிலே சுபீட்சமுண்டானது. உயாந்த விலைகளும, பல உத்தியோகங்களும் ஏற்பட்டன.

1920 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளிலே தனிபபட்ட தனவந்தர் வெளிநாடடவ ருககுக கடன கொடுததார்கள. அமெரிக்கத தொழிலாளியின வாழ்க கைத் தரத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகக் காப்புவரிகளிடபபடடன. அப்போது நம் நாட்டிலே சேமிபபிலே அதிக மிச்சமும் முதலீடடிலே நல்ல வாய்ப பான பாகஙியும உணடானதறகுக் காரணம இந்த வெளிநாட்டுக்கடனே. உள நாட்டிலே தனிப்பட்டவா முதலீடு போலவும, அரசாஙகப பறறுக்குறை செலவு போலவும வெளிநாட்டு வர்த்தக நிலைக்குறிபபு மொத்தப் பணச் செலவீட்டை அதிகரிதததேயனறி அதைக் குறைக்கவில்லை. "நமது வெளிநாட்டுக கடன கொடுப்புக்கள் பலனறறனவாயின. முதலீடு செய் தோர் தமது பணத்தை இழந்தனர். ஆனால் நாம் ஏற்றுமதி செய்யும் அளவுககு உளநாட்டு வேலைவாய்பபுகளை உண்டாக்கப்பட்டன. உத்தியோ கஙகள பறறியும் 1920 இலிருந்த விலைவாசிகள்பற்றியும் எனன நடந் தாலும அதைப்பற்றி நாம் அக்கறை கொள்ளவில்லை. 10 வருடத்தின் பினனர் இநதக கடன்கள் நல்ல கடன்களாகுமோ தீய கடன்களாகுமோ, அதைபபறறி அக்கறையில்லை. அவை பொது நனகொடையாகவோ தனிப் பட்டோ நன்கொடையாகவோ வருமென்பதைப்பற்றியும் அக்கறையில்லை" என வியாபாரததிலே பழுதத அனுபவமுள்ளவா கூறலாம். அத்துடன் அவர் " நியூயோாக்கில் நிறுவபபட்ட ஜே. பி. மோாகனின் முதலாவது தேசிய வஙகியின் தலைவரான லியன்பிரேசர் கூறியதுபோல, "கடன் கொடாதிருபபதிலும் கடன் கொடுத்து நட்டமடைவது நல்லது" எனவும் எடுததுக் காட்டியிருபபார்.

வெளிநாட்டு முதலீடும், பணவீக்கப் பளுவும்

இவ்வாறு நாம் செய்த வெளிநாட்டு முதலீடுகளின் விரிவான விளைவு களை மதிப்பிடுவதறகு இரண்டாம் பாகத்திலே கொடுக்கப்பட்ட வருமான ஆராய்ச்சி இபபோது துணைபுரியும். 13 ஆம் அத்தியாயத்திலே பெருகஙி எவ்வாறு தொழிறபட்டதென்பதை ஞாபகப்படுத்தலாம். உள்நாட்டு முதலீட்டிலும், அரசாங்கச் செலவீட்டிலும், அல்லது தேறிய

வெளிநாட்டு முதலீட்டிலும், ஒருபில்லியன்டொலரளவான அதிகரிப் போடு ஆரம்பமாயிற்று. அது முதலில் 1 பில்லியன் வேலைவாய்ப்பை உண்டாக்கிற்று. இரண்டாவது முறையில் 2/3 பில்லியன் டொலரை, அதன் பயனாக வந்த முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் செலவு செய்தனர். அந்த உற்பத்திகளை உண்டாக்கிய முதலாளிகளும் தொழிலாளி களும் அந்த 2/3 பில்லியன் டொலரிலிருந்து வந்த வருமானத்திலே 2/3 பில்லியன் டொலரைத் தமது உற்பத்திக்குச் செலவு செய்தனர். இவ்வாறு அது சங்கிலித் தொடராய்ப் பெருகிற்று. இதனால் மொத்தச் செலவீடு $[1+2/3+(2/3)^2+---]=3$ பில்லியன் டொலராக மதிக்கப்பட்டது.

அந்தப் பெருக்கியின் செயற்பாட்டையே நாம் இங்கே காண்கிறோம். வெளிநாட்டார் எங்களிடமிருந்து அதிகம் வாங்க நாம் அவர்களிடமிருந்து குறைவாக வாங்க, அதில் உண்டாகும் சேமிப்பும் முதலீடும், அமெரிக்கத் தேசிய வருமானத்தை உயர்த்தும்.

இது நல்லதா? முதல் பணவீக்க இடை வெளியிருந்திருந்தால், வெளி நாடுகளிலே புதிதாக முதலீடு செய்வது நல்லது. ஏனெனில் அது வேலை யற்றோருக்கு வேலை வாங்குவதோடு, உங்கள் நாட்டின் உற்பத்தியையும் பெருக்கும். உதாரணம்: 1914 இல் இங்கே ஒரு மந்தமுண்டானது. ஐரோப்பிய யுத்தத்தினால் நமது பண்டங்களுக்குத் தேவையுண்டானது. அதன்பயனாகப் பொருளுற்பத்தி அதிகரித்ததோடு வேலைவாய்ப்புக் களுமுண்டாயின.

அதிகமான தேவைகளிருக்கும் சந்தர்ப்பத்திலே புதிய வெளிநாட்டுத் தேவைகள் வந்து சூழ்ந்துகொள்வதால், பணவீக்க இடைவெளி உண்டானால் என்ன செய்வது?

அபபோது பெருக்கி நடவடிக்கை விரிவடையும். இப்போது என்ன விரி வடையும்? வேலைவாய்ப்பு அதிகம் விரிவடையாது. வேலையாட்களுக்குக் கிராக்கி உண்டாகும். உற்பத்தி பெருகமாட்டாது. யந்திரங்கள் மேலதிக நேரத்துக்கு வேலை செய்துகொண்டேயிருக்கின்றன. புதிய கூலியாட்களை ஏற்படுத்துவதற்குக் கண்காணிப்பாளர் கஷ்டப்படுவர். இதற்கு ஏதும் கொ டுக்கப்படல் வேண்டும், எனவே விலைகளை உயர்த்த வேண்டியேற்படும்.

உள்நாட்டுத் தேவை மிதமிஞ்சியதாயிருக்கும்போது நமது ஏற்றுமதியை இறக்குமதியின் ஒப்பீட்டு அளவுக்கு விரிவடையச் செய்தால் பணவீக்க அழுத்தத்துக்கு மேலும் பழுவுணடாகும். அத்தகைய சமயங்களிலே புதிய வெளிநாட்டு முதலீடு நமது நிலைப்பு நோக்கிலிருந்து பார்க்கும் போது தீமைவிளைவிக்கக் கூடியதாயிருக்கும்.

இதை வட்டுச் சுரைக்காயென்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? இல்லை. அது வட்டுச்சுரைக்காயன்று. 1945 துவக்கம் 1948 வரை உள்நாட்டுத் தேவை அதிகரித்தது. ஆனால் ஐரோப்பா தனது பழைய நிலையை அடைவதற்கு, எமது தேவை அவசியமாயிற்று. எனவே ஐரோப்பாவுக்கு உதவினோம்;

கொடைகளைக் கொடுத்தோம்; கடன் கொடுத்தோம். தங்கத்துக்குப் பதிலாகப் பண்டங்களை விற்றோம். விளைவு; நமது பணவீக்கம் அதிகரித்தது; நமது விலைகள் உயர்ந்தன. 1915–1917 இலும் இவ்வாறே நடந்தது. 1914 இலே ஐரோப்பிய தேவைகள் நன்குயிருந்தன. எனெனில் அவை எமது பின்னிறக்கத்திலிருந்து எம்மை வெளியேறின. ஆனால் 1916 இல் நல்ல காரியத்தில அதிகம் கிடைத்தது. நமது வெளிநாட்டு முதலீடு, கடதாசி விலை அதிகரிப்பாகவேயிருந்ததொழிய உண்மையான உற்பத்தி அதிகரிப்பாயிருக்கவில்லை. எனவே யுத்தத்தில் நாம் இறங்குவதற்கு முன்னரே பணவீக்கம் நம்மிடையே உண்டாகிவிட்டது.

1958–1960 இல வேறு கதையாயிற்று. நமது தொழிலாளரில் 5 சதவீதத்துக்கு அதிகமானோர் வேலையற்றிருந்தனர். நம்மிடம் அதிக பண்டங்களிலிருந்தன. ஏற்றுமதிக் கட்டளைகளைக் கம்பெனிகள் மகிழ்வுடன் எதிர் பார்த்திருக்கும். உருக்கு, கார், தளவாடங்கள் என்பவற்றின் இறக்கு மதியில் போட்டியேற்படவிட்டதாக அவை முறையிட்டன. நமது நடப்பு வியாபாரப் பாக்கி திருபதியற்றதாயிருந்தது. வெளிநாட்டு வியாபாரப் பெருக்கி கீழ்நோக்கிச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

இரண்டு அப்பத்துண்டுகளைப் பெற நீரிலே ஒன்றை எறிவதா?

பெரிய வியாபார மநத நிலைக்கு மறுபடியும் இந்த உலகம் திரும்பிவிடக் கூடுமென்பதற்கு அறிகுறிகள் குறைவு. ஆனால நாம சாவதானமாயிருக்கவேணடியது அவசியம. 1930 இல நடந்த பெரிய மந்தத்தின்பயனுக உண்டானபடிபபினைகளை ஞாபகததிலே வைத்துக்கொண்டால் எதிர்காலத்திலே பல தவறுகளைத் தவிர்க்கலாம்.

வேலை வாய்ப்புக் குறைவாயிருப்பதால் ஒவ்வொரு நாடும் வேலையின்மையை வெளிநாடுகட்கு ஏறறுமதி செய்யப்பார்க்கிறது. வேலையற்றோரை வெளிநாடுகட்கு அனுப்பப புகையிரதச் சீட்டோ கபபற் சீட்டோ வாங்கி உதவுகிறதா? இல்லை. வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் வேலையாட்களை அதாவது தறகாலிக வாச அனுமதி கொடுதத சில நாடுகளே அவர்களை வெளியேற்றலாம. (தனது நாட்டிலே வேலைக்கு வந்த இததாலியரைச் சுவிட்சர்லாந்து அங்கே வேலையில்லாவிடடால திருப்பியனுப்பிவிடும். ஆனால் இது விதிவிலக்கு) எனது அயலவனை ஒடடாண்டியாக்கும் என்ற கொள்கைகளை மேற்கொணடு இறக்குமதிகளைக் குறைத்து ஏறறுமதிகளை அதிகரிப்பதன் மூலமே நாடுகள் தம் நாட்டிலுள்ள வேலையின்மையை வெளி நாடுகட்கு ஏற்றுமதி செய்கின்றன.

ஒரு நாட்டின் ஏற்றுமதி மற்ற நாடடின் இறக்குமதியாயிருப்பதால் எல்லா நாடுகளும் வியாபார மேல் மிச்சத்தைக் காட்ட முடியாது. ஆனால் ஒவ்வொரு நாடும் முயற்சி செய்யலாம். அந்த முயற்சி சில சமயம், எல்லாருக்கும் கேட்டை உண்டாக்கலாம்.

என் அயலவனே ஒட்டாண்டியாக்கும் எனற கொள்கைகள் எவ்வாறு செயற்படுகின்றன என்பதை இனி ஆராய்வோம். ஆனால் நியாய ரீதியாகக் கருமங்களைச் செய்யும் ஒரு நாடு பொருள்களை என் ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும்; இறக்குமதி செய்தாலென்ன? எனறு ஒரு கேள்வியைக் கேட்கலாம். பண்டங்களை என் கொடுக்கவேண்டும்? வாங்கவல்லவா வேண்டும்? அதுதானே புத்திசாலித்தனம் என்று கேட்கத் தோன்றும். ஒருவன் உங்களுக்குப் பண்டங்களைத் தர விரும்பினால் அதை நீங்கள் என் மனமுவந்து வாங்கக் கூடாது?

இதற்கு விடைகூறுவதானால், புதிய பழம் பொருளியல முறை தோல்வியடைந்ததை எற்றுக கொள்ளவேண்டிவரும். இறக்குமதியையே விருத்தி செய்தால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருகும். 13 ஆம் அத்தியாயத்திலே நாம் சிக்கனத்தின் முரண்பாடு பற்றி ஆராய்ந்ததை நினைவு கூரவும். வேலைவாய்ப்புக்களற்ற உலகிலே அனுசரித்த சிக்கன முறை, சிக்கனத்தையோ முதலீட்டையோ விருத்தி செய்யமாட்டாதெனக் கணடோம். எனெனில் அது வருமானத்திலும், வேலை வாய்பபிலும் ஆபத்தான விளைவுகளை உண்டாக்கும்.

இதுவே "சர்வ தேசப் பரோபகாரத்தின் புதிர்" என்று சொல்லக் கூடியது. மந்தத்திலால் உண்டாகும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டதை மாற்ற ஒன்றும் செய்யாமலிருப்பதிலும் பார்க்க எற்றுமதிகளை அதிகரிக்கச் செய்து இறக்குமதிகளைத் தவிர்ப்பதால் நாட்டுக்கு நன்மை எற்படலாம். இதனால் புதிய வேலை வாய்ப்புககள் உண்டாகலாம். இது சாத்தியக் கூறுடைய காரியமே. எற்றுமதி செய்யும்திட்டம் உள்ளூர் நுகர்வையும் அதிகரிக்கும். எப்படி? பெருக்கிமூலம்; முதல் பில்லியன டொலர் பண்டங்களை நீங்கள் வெளியே அனுப்பலாம்; எஞ்சிய (2/3 (2/3)².....) 2 பில்லியன் டொலர் புதிய பண்டம முறறுய உள்ளூர நுகர்வுக் குரியதே. இந்தப் புதிர், கொள்கையளவிலே இரண்டாந்தரமானதும் சாத்தியக்கூறுடையதாகக் கொள்ளவேண்டும்.

என் அயலவனே ஒட்டாண்டியாக்கும் கொள்கை.

அற்ப அறிவு ஆபத்தைக்கொண்டுவரலாம். புதிய வேலைவாய்ப்புக்களை உண்டாக்கும் சாத்தியத்தையும், எற்றுமதியை ஊக்கி இறக்குமதியைக் குறைப்பதால் உள்ளூர் நுகர்வை அதிகரிக்கும் தன்மையையும அறிந்த காங்கிரஸ்வாதி நீர் எனவைததுக்கொளவோம். உடனே ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கு வாய்ப்பானதொரு வியாபாரப் பாக்கியை உண்டாக்க விரும்புவீர். உடனே பின்வரும் கொள்கைகளில் ஒன்றைப் பின்பற்றிப் பார்ப்பீர்.

1. இறக்குமதிகளில் பாதுகாப்பு வரிகளை உயர்தவீர்; "அமெரிக்கப் பண்டங்களை வாங்கவேண்டுமெனற இளர்ச்சியை உண்டாகுவீர்.

2. இதனிலும் சிறநத முறை இவ்வளவு தான இறகுமதி செய்யலாமென்ற ஓர் அனுமதிப் பங்கை உண்டாக்கச் சட்டம் செய்வீர்.

3. அல்லது ஹிட்லர் செய்ததுபோல, அங்கு பூரணமானதொரு செலாவணிக கட்டுப்பாட்டை உண்டாக்கலாம். அதாவது இறக்குமதி ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு விசேட அனுமதிப்பத்திரம் வேணடும். ஏற்றுமதிகளுக்குச் சகாய நிதி உதவ வேண்டும். ஒவ்வொரு நாட்டுடனும், இரு பக்கப போககான வியாபார ஒப்பந்தஞ் செயது வியாபாரப் போக்கையும் அளவையும் கட்டுப்படுத்தலாம். இது அரசியல் ஆயுதமாகப் பயமுறுத்தலாயும் இலஞ்சமாயும் அமையும். விஸ்தாரமானதொரு ஒழுங்குமுறை அமைக்கப்படும். இதனால் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் வித்தியாசமான டொலர் விலையை வெளிநாட்டா கொடுக்குமாறு செய்யப்படும்.

4. டொலரின் விலை மதிப்பைத் தேய்க்கலாம். அதனால் வெளிநாட்டார் நமது பண்டங்களை மலிவாய் வாங்குவர். பவுணும், பிராங்கும் மதிப்பேறும். எங்கள் இறகுமதிகள இதனாற் குறையும். வெளிநாட்டு நடப்பு நாணயத்திலும் டொலா மதிப்பு எவ்வளவு குறைக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கு நமது ஏற்றுமதிகள் பெருகும் ; இறக்குமதிகள் குறையும். மற்ற நாடுகள் இந்த நடவடிக்கைக்கு எதிர் நடவடிகைக எடுக்காவிட்டால், டொலர் விலை இறக்கம், டொலரை மலிவாக்கும். அதனால் நமது ஏற்றுமதிகளைக் கொடுத்து இறக்குமதிகளைப் பெறக்கூடியதாயிருக்கும்.

ஏற்றுமதியைக் கூட்டி இறக்குமதியைக் குறைப்பதற்கு ஐந்தாம் வழி, குறைநத வட்டியில் வெளிநாடுகட்குக் கடன் வழஙகல் ஆகும் ; இக்கடன நல்ல கடனுகளோ, கெட்ட கடனுகளோ இருகக்லாம். அல்லது வெளி நாடுகளுகு நன்கொடை பெரிய அளவிற் கொடுக்கலாம். இதற்குத் திறைசேரி உதவி செய்யலாம். அல்லது தனிப்பட்ட முதலீடு செய்வோர் உதவலாம். இதனால் வெளிநாடு ஓடாணடியாகப் போய்விடமாட்டாது.

சந்தாப்பவாதியாயுள்ள காங்கிரஸகாரர் வேறு சில உபாயங்களை அனுசரிக்கலாம. ஆனால் அயல் நாடுகளின் செலவிலே தனது வேலையில்லாப பிரச்சினையைத் தீரபபதறகு ஒரு நாடு அனுசரிக்கக்கூடிய முக்கியமான கொளகைகளை மேலே கூறினும்.

ஐகிய அமெரிககா சாவதேச விடயஙகளிலே முக்கிய பஙகெடுக்க வேணடுமென விரும்பும் எவரும் எல்லா நாடுகளும பின்னடைநதபோது இநதக கொளகைகளை ஆதரிகக மாட்டார். எனெனில் இந்தக் கொள்கைகள் மறறவாகளுடைய செல்வஙகளைத் தாஙகள் பறிப்பதற்காக ஏற்பட்ட உபாயஙகளே.

ஆனால் நாமெலலாம் சுயநலவாதிகளாயிருக்கிறோமென வைத்துக்கொள்வோம். அப்பொழுதும் அயலவனை ஒட்டாணடியாககும கொளகைகள மடைததனமானவை. ஏன் ?

மறற நாடுகள நமது சுயநலத் தனமையைப் பார்த்துக்கொண்டு சும்மா இருககமாடடாகள். அவர்களிடமும் பொருளாதார அறிவும் சட்டம் இயறறும் அதிகாரமுமுணடு. அவர்களும் மந்தமேற்படுங்காலங்களிலெல்லாம் மற்றவர்களை ஒட்டாண்டியாக்கும் உபாயங்களை மேற்கொள்வர்.

அவர்களும் பாதுகாப்புவரிகளைப்போட்டு இறக்குமதிப் பங்குகளை நிச்சயித்து நாணயப் பரிவர்த்தனையைக் கட்டுப்படுத்துவர். பவுண விலையிழக்கச் செய்வர். அதனால் டொலரின் மதிப்பு அதிகரிக்கும். சுருக்கமாக கூறுவதானால், எற்றுமதிகளை உயர்த்தி இறக்குமதிகளைக் குறைக்கப் பார்ப்பார்.

எல்லா நாடுகளும் இவ்வாறு அயலவரை ஒட்டாணடியாக்கும முயற்சியில் ஈடுபட்டால் என்ன விளைவையுண்டாக்கும்? ஒவ்வொருவரும் மற்றவன தோளிலே ஏறப் பார்ப்பதால என்ன விளையும்? இங்கிலாந்து எங்களுக்கு அனுபபும் பண்டங்களிலும பார்க்க அதிக பண்டங்களை நாம் இங்கிலாந்துக்கு ஏறறுமதி செய்யமுடியாது. அத்துடன இங்கிலாந்து தான் இறக்குமதி செய்யும் பொருளிலும பார்க்க அதிகமான பண்டங்களை எங்களுககு ஏற்றுமதி செயயப் பார்க்கிறது. இவ்வாறு இரு நாடுகளும தத்தமக்கு வாய்ப்பான வியாபார மேல்மிச்சத்தை உண்டாக்க நினைப்பதால இரு நாடுகளுகும் ஊறு உண்டாகிறது. இதனால சர்வதேச வர்த்தகம் ஏற்றுமதி இறக்குமதிகளில் மிகக் கீழான மடடத்தை அடையும.

பவுண – டொலர் வெளிநாட்டு நாணயச் செலாவணி விகிதத்தைப் பவுணுக்கு நாலு டொலராக எவ்வாறு மாறறலாம. (இது டொலர் மதிபபின தேய்வாகும்) அதே சமயம இங்கிலாந்து தனது பவுண 2.80 டொலருக்குக் குறைவாக விலையிறங்கச செய்யபபார்க்கிறது. இரண்டு நாடும இம்முயற்சியில் வெற்றி காணமாட்டா. அடுத்த மந்தத்தில் நாம பிரிடடனுக்கு எவ்வாறு கடன் கொடுப்பது; பிரிட்டன நமக்கு எவவாறு கடன தருவது எனறு இரு நாடடுச சட்ட சபையினரும ஐயுறவாக இருக்கையில் ஒருவாகொருவா பணடம வழங்குவதே முடியாத காரியமாகும். வெளி நாடுகளிலிருந்து கட்டுப்பாடில்லாமற் பொருள வருமானால், அமெரிக்கத தொழிலாளர் பலருக்கு வேலையில்லாது போய்விடும். இதை எந்த அமெரிக்கனும் விரும்பமாட்டான. இதனபடிப்பினை என்ன?

சர்வதேச வர்த்தகததின மூலம் எதிர்காலத்து வேலையில்லாத் திணடாட்டததைத் தீர்க்கமுடியாது. அதுவும் வல்லரசான அமெரிக்கா அவ்வாறு நினைக்கமுடியாது.

இததகைய உபாயங்கள் செயறபடமாடடா. நாம் மற்ற நாட்டை ஒட்டாண்டியாகக நினைக்கும்போது மற்ற நாடுகள் எதிர் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இதனால் எல்லாருக்கும் தீமையுண்டாகும்.[1] 1960–1975 இக்கிடையில நாம (1) நமது வேலையிலலாத் திணடாட்டம்பறறி ஒன்றுஞ் செய்யாமலிருக்கவும் கூடாது. (2) வியாபாரத்தைக் கட்டுப்படுததும் கொள்கைகளால், வாய்ப்புள்ள இரண்டாந்தரப் பெருக்கி விளைவுகளை பெறலாமென்ற நோக்கத்தோடு நமது வேலையினமையை ஏற்றுமதி செய்ய எணணவும் கூடாது.

[1] நம அயல் நாட்டவரிடம் பணவீகத்துகும பூரணவேலைவாயபபுகும மிஞ்சிய ஒரு நிலையிருநது, நம்மிடம் வேலையிலலாத திண்டாட்டம் இருகுமானால, அயலவரை ஓட்டாண்டியாக்கும் கொள்கை இருவர்களும மகிழ்ச்சிதரக கூடியதாயிருக்கும. இத்தகைய நிலை இருந்ததுணடு. மேலும் உண்டாகலாம்.

மூன்றுவது ஒரு வழியைப் பார்க்கவேண்டும். (3) உள்ளூர்க் கொள்கைகளை அனுசரித்து வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைத் தீர்க்கவேண்டும். சர்வதேசவியாபாரததை நமது தற்கால நுகர்ச்சியையும் வருங்கால நுகாச்சியையும் அதிகரிப்பதற்கு மட்டுமே பயன்படுத்தவேண்டும். அல்லது நமது அரசியல் அபிலாஷைகளையும பொறுபபுக்களையும் நிறைவேறற சர்வதேச வியாபாரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

அமெரிக்காவின் குறிக்கோளும், சர்வதேச ஒத்துழைப்பும்.

பொருளாதாரத்திலே தனிபபட ஒதுஙகி நிற்கக்கூடாது. இவ்விடயத்தைப பொருளியலாளரில் 99.44 சத வீதத்தினர் ஒத்துக்கொள்ளுகின்றனர். தனிதது நிறறல் மறுபடியும் தலையைத தூகககலாம். சரித்திரப் படிப பினையைக கவனியாதவாகள் மறுபடியும இநத நிலையிலே இருக்கவிரும் பலாம்.

வருஙகாலததிலே ஐக்கிய அமெரிக்கா எதிரபாாக்கும பிரசினைகளை ஆராய் வோம. நமது இலடசியஙகள் இரணடு. உள்நாட்டிலே பூரண வேலை வாய்ப்பும் திறமையான வேலைகளும வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்ததாயும் உறபததி பெருகக்மூள்ளதாயுமிருகக்வேணடும். வியாபாரத் துறையிலே நம அயலாரோடு இலாபகரமானதும, நிலைததிருக்கக்கூடியதுமான வியா பாரததை விருத்தி செயயவேணடும். இவற்றை அடைவதறகு பின்வரும் பிரதானமான பிரசினைகளைத தீாகக்வேண்டியது அவசியம்.

வெளி நாட்டுக் கடனும், சர்வதேச வங்கியும்.

கைததொழில் முறையிலே மறறெல்லா நாடுகளையும்விட அமெரிக்கா முன்னேறியுள்ளது. தெனனமெரிக்காவும் கீழைத் தேசங்களும், உலகின் ஏனைய பாகங்களும் நமது மூலதனத்தைத் தமது கைத்தொழில் அபிவி ருத்திக்காகப பயன்படுததலாம். இந்த மூலதனம் அவர்களுடைய உற பத்தியைப் பெருகுகும. நல்ல வட்டியும் முதலுமாய்த் திருப்பிக் கொடுக் கூடிய அளவுக்கு உறபத்தி பெருகும.

ஆனால் தனிப்பட்ட அமெரிகக குடிமக்கள் கடன் கொடுக்கப்பல கால மாக விருமபாதிருநதாாகள. வெளிநாடுகளிலே அமெரிக்க கூட்டுத்தாப னஙகள எனனெயச் சுரஙகங்களிலே முதலீடு செய்தபோதிலும், வெளிநாட் டுக்கடன் பதிரங்களிலும் பஙகுகளிலும் முதலீடு செய்யும் முறை 1929 உடனே நீஙகிவிட்டது. ஆனால அமெரிக்கக் குடிமகளிடம் சேமிப்பு இருந்தது. முதல விவகாரஙகள் பாதுகாபபுள்ளனவாயிருந்தால் முதலைக் கடன கொடுகக அவாகள் ஆயத்தமாயிருந்தார்கள். இத்தகைய கடன் களால், எதிகாலத்திலே அமெரிக்க வாழ்கைத் தரம் உயரக்கூடியதா யிருந்தது.

எனவே ரூஷியாவைத் தவிர வேனய வல்லரசுகள் 1944 இல் ஒன்று சேர்ந்து புனருத்தாரணம் அபிவிருத்தி என்பவற்றுக்கெனச் சர்வதேச வங்கியொன்றை ஏற்படுத்தின. அத்துடன் சாவதேசப் பணநிதியெனவும்

ஒரு தாபனத்தை அமைத்தன. நெடுந்தவணைப் புனருத்தாரணம் அபிவிருத்தி என்பவற்றுக்காகவே சர்வதேச வங்கி ஏற்படுத்தப்பட்டது. (சர்வதேசப் பணநிதித தாபனம் குறுந்தவணைக் கடன் கொடுக்கவும், வெளிநாட்டுச் செலாவணி விகிதத்தை கூட்டு முயற்சியால் நிலை நாட்டவுமே ஏற்பட்டது. சர்வதேச வங்கியைப் பற்றி அறிந்துகொள்வது சுலபம். அதனுடைய மூலதனம் 21 பிலியன் டொலர். பல நாடுகளுந் தத்தம் பொருளாதார முக்கியத்துவத்துக்கேற்ப அதற்குக் கடடணம் செலுத்தும். ஐக்கிய அமெரிக்கா 61-3 பில்லியன டொலர் கட்டுகிறது. வங்கி சர்வதேசக் கடன்கள் கொடுப்பதற்குத் தனது முதலைப் பயன்படுத்தும். பொருளாதார நீதியில் நல்லதாயுள்ள திடடங்களுக்காக மக்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் அது கடன் உதவும் ; குறைந்த வட்டியில் கடன வாங்க முடியாத தேசங்கள் இதனிடம் கடன் பெறும்.

இதுவரை ஒவ்வொரு நாடும் தனது முழுப் பங்கில் 10 சத வீதத்தைக் கொடுக்குமாறு அழைக்கப்பட்டது. ஏனைய சத வீதத்தைக் கொடுத்துவிடவேண்டுமெனத் திட்டம் போடப் படவில்லை. சர்வதேசத் தரத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து இது ஒரு பெரிய பணமன்று அது தன் சொந்த முதலிலிருந்து கடன் கொடுப்பதனால் மாத்திரம் சர்வதேச வங்கி முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. அது கடன் பத்திரங்களைப் பிறப்பித்து அதன் மூலம் வரும் நிதியிலிருந்து கடன் கொடுக்கலாம். (ஐக்கிய அமெரிக்கா, சுவிற்சலாந்து போன்ற நாடுகளிலே அது இவ்வாறு கடன் பத்திரங்களைப் பிறபபித்திருக்கிறது). இப் பத்திரங்கள் மிக்க பாதுகாப்புடையன. எனெனில் இவை சர்வதேச ஆதரவை உடையன. கடன்களை அது மறுபடி $\frac{1}{2}$ அல்லது 1 வட்டியில் முதலீடு செய்யும். தனிபபட்டவர்கள் அப்போது கடனை அச்சமின்றி வங்கிக்குக் கொடுப்பார்கள்.

இவ்வாறு மூன்று வழிகளிலே நெடுந்தவணைக கடன்கொடுப்பதால், வருங்காலத்திலே பண்டங்களும் பணிகளும் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலிருந்து வெளியே சென்று சர்வதேச அபிவிருத்திக்குத் துணைபுரிகின்றன. இந்தக் கடன்கள் நல்ல கடன்களாயிருந்தால் முற்றுகத் திருப்பிக் கொடுக்கபட்டுவிடும். கடன் மீளாக் கடன் ஆனால் வங்கியின் வட்டியிலிருநது, வரும் நட்டத்தை ஈடு செய்யலாம். இது எல்லா நாடுகளுக்கும் செறியு மேயன்றி அமெரிக்காவை மாத்திரம் பாதிக்கமாடடாது. கடன் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கவே அமெரிக்கா புதிய தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பெறும். (செலவு அதிகமானால் பணவீக்கப் பிரச்சினை அதிகரிக்கும்.) கடன்கள் திருபபிக் கொடுக்கபபட்டால், அமெரிக்காவிற்குப் பயன் உள்ள மேல் மிச்சப் பொருள்கள் மிஞ்சும். கடன் படும் நாடுகளின் உற்பத்தி பெருகும். இதன் பயனாக கடன் மீதுள்ள வட்டிகளை அந்த நாடுகள் கொடுத்துத் தீர்க்கக்கூடியதாயிருக்கும். உள்ளூர்த் தொழிலாளர் சம்பளமும், சாதனங்களால் வரக்கூடிய வருவாயும் அதிகரிக்கும் ; குறையமாட்டாது. எனெனில் முதல் அந்நிய நாட்டு முதலாயிருப்பதால் என்க.

வங்கி நிதியைப் பொறுத்த மட்டில வெற்றியீட்டுமா? ஆம். வங்கி தாமாக முறிவடையுந் திட்டங்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதில் கவனமாயி ருக்கும்.

பல தேசங்களும சேர்ந்த சர்வதேச வங்கி ஒரு புறமிருக்க பெடரல் அரசாங்கம் சொந்தத்திலே ஓர் ஏறறுமதி இறக்குமதி வங்கியை உண் டாக்கியுளளது. இந்த வங்கி வெளிநாடுகட்கும் கடன் கொடுக்கிறது. உதா ரணமாக அமெரிக்க ஏறறுமதியாளர் ஒருவர் பிரேசிலுக்கு இயந்திர சாதனங்களை விற்க விரும்பினால், ஏற்றுமதி இறக்குமதி வங்கி உதவி செயயும். இந்தக் கடனகளிலே பலவும், வேறு அபிவிருத்திக்காகக் கொடுககும் கடனகளும், " கட்டுப்பட்ட கடன் " களாகும். அதாவது இந்தக் கடனுல வரும் பணஙகளெயலலாம இந்த நாடடிலேயே நேரடியாகச் செலவுசெய்யவேணடும். மறற நாடுகள் இவவகை கடடுப்பாடான நடவடிக் கைகளை எடுததால அவறறை நாம கண்டிககிறோம். ஆனால் நாம் அதையே செயகிறோம. டொலா அருநதலாக இருநதபோதும் இதனைச் செய தோம.[1]

ஐசனஹோவா நிவாகததிலே சாவதேச நிதிகசூட்டுத்தாபனம் என ஒரு தாபனம அமைகபபடடது. இது உலக வஙகிக்கு அனுசரணையானது. பொருளாதார அபிவிருத்திகான கடன்கொடுககிறது. சாவதேச அபி விருததிச சஙகம எனற தாபனமும ஆகபபட்டது. அது ஐகிய நாட்டுத் தாபனத்தைச சோநதது; எஙகள அபிவிருத்திகடன் நிதி என்ற தாபனமும் உருவாயிறறு. இது 1959 இல கடனகளைக் கட்டுப்படுதறறு; பினனா அடடவணை 1 இல யுததததுக்குப பிந்திய அரசாங்கக் கடனகள் காடடபபடும.

நிலையான செலாவணி விகிதம், கட்டுப்பாடில்லாத வியாபாரம், பண நிதித்தாபனம்.

தினமும செலாவணி விகிதம மாறுவதால் சர்வதேச வியாபாரத்தில ஆபதது அதிகரிக்கும். அதனால அவ்வியாபாரத்தின தொகை குறையும. விசேட உறபததிகளும் சாதாரண உறபததிகளும் குறையும்; ஒவ்வொரு நாடும போடடிச் செலாவணி மதிபபுத் தேய்வில் ஈடுபட்டால், உலக வியாபாரம மநதமடையும்.

தஙக நாணயததிடடம, அது நிகழுமபோது செலாவணி விகிதத்தை நிலேபேறுடையதாகச செய்தது. ஆனால் அது சொந்த நாட்டின பொரு ளாதாரத தலேவிதிககு அநதநாடடை அடிமையாக்கிற்றேயன்றி எசமான னுக்கவில்லை. இது விடயம 31 ஆம அத்தியாயத்தின அனுபந்தத்தில்

[1] கடடுபபடட கடன சாவதேச வியாபாரப போகைக சொகுலைதமுவிடும். அததுடன அது பலஸநதாபபஙகளிலே அவசியமிலலாதும போகும. நமது கடனில ஒரு பகுதி இஙகிலாநதிலே செலவு செயயபபடடால, பிரிட்டிஷ மகளை கையிலே கிடைதத மேலதிக டொலரை நமது பொருளகளை இறகுமதி செய்வதிற பயனபடுதது வா. சாவதேச வியாபாரம பலமுகப்பட்ட ன்றி, இருமுகப்பட்டதனறு.

காட்டப்பட்டது. அதன் விதிகளின்படி பணவீக்கஞ் செய்யுமாறு கூறிய வுடன் நாம் வீக்கஞ் செய்தோம்; உலகத்திலே செலவிலும், தேவை யிலும் மாற்றமிருந்தால், நாமும் பணவாட்டத்தை உண்டாக்க வேண்டியதா யிற்று. இதனால் சில நன்மைகளுண்டானமை உண்மையே. ஆனால் முதலாம உலக மகாயுததத்திலே தங்க நாணயதிட்டம் தலைமுழுகிப்போய்விட்டது. அதன் பின்னர் அதை எல்லா நாடுகளின் நிதியமைச்சர்களும் ஒன்று சேர்ந்தும் புனருத்தாரணஞ் செய்ய முடியவில்லை.

நியூ ஹாம்ஷயரிலுள்ள பிரெட்டன்வூட்சிலே 1944 இல் நடைபெற்ற சர்வதேச மகா நாடுகளிலிருந்தே சாவதேசப் பணநிதியும், சர்வதேச வங்கியும் உறவு பூணடன. தங்க நாணயத்திட்டதினால் ஏற்படக்கூடிய பிரதி கூலங்களை நீக்கி அனுகூலங்களைப் பயன்படுத்துவதே சர்வதேசப் பண நிதியின் அபிலாஷையாகும. அதாவது செலாவணி விகிதத்தை நிலை பேறுடையதாகச் செய்தல்; முன்னிருந்த எதேச்சையான செயல்முறை அமைப்புக்குப் பதிலாகச் சர்வதேச ஒத்துழைப்பைப் பெறும் வழி செய்யப் பட்டது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் தீவிரமாக உணடாகாமல் ஒழுங் குகளைச் செய்யும் கடப்பாடு நாடுகளுக்கு இல்லையாகும்படி செய்யப்பட்டது. நேரடியான இறக்குமதிக் கட்டுப்பாட்டைக் குறைக்கவும் வழி கோலப் பட்டது.

இந்த நிதி 1947 இல் யுத்தத்துக்குப் பிந்திய செலாவணி விகிதங் களை அதன அங்கத்துவ நாடுகளுக்கு விதித்தது. தங்கம் சட்டதுக்கமைந்த ஓர் அரசனுகவே மதிகபப்பட்டதன்றி, சர்வாதிகாரமுள்ள அரசனுக மதிக் கப்படவில்லை. 1949 இல் பிரிட்டிஷ ஏகாதிபத்தியத்தின நாடுகளும மேறகு ஐரோபபிய நாடுகளும், தமது நாணயங்களின் விலையை 30 சதவீதம் குறைத்தன. அதனால் பவுணனது 4.03 டொலருக்குப் பதிலாய் 2.80 டொலருக்குக் குறைக்கப்பட்டது.

சங்கடம் நிறைந்த இநத நாட்களிலே சர்வதேச விவகாரங்களில் பூரண மான சமநிலை இருக்குமெனறு எதிர்பார்க்கமுடியாது. சில நாடுகள் இறக்குமதியிலும் பார்க்க அதிகமான பண்டங்களை ஏற்றுமதி செய்யும். இது சில சமயம் நெடுந்தவணை வெளிநாட்டுக்கடன்களையும் உதவிகளையும் கணக்கிலெடுத்த பின்னரும் நடைபெறும். சில நாடுகள் பிரதிகூலமான வியாபாரப் பாக்கியுடையனவாயும் கடன் உடையனவாயும் இருக்கும். அப் போது நிலையான செலாவணி விகிதத்தை எவ்வாறு உறுதிப்படுத்துவது?

இங்கேதான சர்வதேசப் பண நிதி தலையிடும். கடனாளியான நாடு களுக்குக் குறுந்தவணைக கடன வழங்கும். ஒருநாடு மேலும் மேலும் கடனிலே அமிழ்ந்தாமலிருக்கச் சில விதிகளையும் நடைமுறைகளையும் ஏற்படுத்தும். ஒரு நாடு பலகாலமாகக் கடனைக் குவித்துக்கொண்டு வந்த பின சில பணமயமான தண்டனைகள் அந்நாட்டுக்கு விதிக்கப்படும். நிதி யின் ஆணையாளர் அந்த நாட்டுடன் ஆலோசனை செய்தபின்னர், அந் நாட்டின் அசமநிலையைச் சீர்ப்படுத்தச் சிலவிதிகளை ஏற்படுத்துவர். அதனு

டைய இறக்குமதி அதன சக்திக்கு ஏற்ற அளவுக்கு விழக்கூடிய அளவு அந்நாடு தனது தேசிய வருமானத்தைக் குறைக்க அது வியாபார மந்தத்தைத் தானே உண்டாக்கிக கொள்ளவேண்டுமென அவர்கள் அந் நாட்டுக்குக்கூறமாட்டார். எனவே முதலில் அந்நாடு தனது நாணயத்தை 10 சத வீதம் தேயமானமடைய அனுமதிப்டர். இதனால், ஏற்றுமதி அதிகரிக்க இறக்குமதி குறையும. இதன பயனகச் சமநிலை மறுபடியும் உண்டாகும்.

கடனாளியான நாட்டின் நாணயப் பெறுமதி இதனலும் இறங்கா விட்டால் தகுந்த ஆலோசனையின பினனர் மறுபடியும் அந்நாட்டின் செலாவணி விகிதத்தைத் தேயமானமடைய அனுமதியளிப்பர். ஆனல் விகிதததிலே உணடாகும இநத மாற்றமெல்லாம ஒழுங்கு முறைப்படி நடக்கும். பெரும்பாலும சர்வதேசச் செலாவணி நிலைபேறுயிருக்கும். தேவையானல் நெகிழ்ச்சிககு இடமளிககப்படும். சர்வதேச நெருக்கடி உணடாவதிலும் இது மேலானது.[1]

சர்வதேசப பணநிதி குறுந்தவணைக்கடனகளை எவ்வாறு கொடுக்கிற தென்பதை இங்கே சுருக்கமாக விளக்குவாம். இதிற் சேர்நத அங்கத்துவ நாடுகளுககு அவற்றின் தேசிய வருமானத்துககு ஏற்றவாறு சில பங்கு உணடு. ஐக்கிய அமெரிக்காவின பங்கு 4 பிலலியன் டொலர். இது மொத் ததிலே மூன்றிலொரு பஙகாகும். ஒவ்வொரு நாடும் தனது பங்கைத் தன்னுடடுச் செலாவணியிலேயே கொடுக்கும். எஞ்சியதைத் தங்கமாகக் கொடுக்கும். ஆனல் நாட்டின மொததத் தங்கததின் 10 சத வீதத்துக்கு மேலே கொடுகககூடாது.

சாதாரணமாக ஒரு நாடு தனது இறக்குமதிகளை ஏற்றுமதிகளுக்குப் பண்டமாறறுச் செய்யும் அல்லது நீண்ட தவணைக் கடன்பட்டுக் கொடுக்கும். இவை அதனுணை அதிகமாயிராவிட்டால், உதாரணமாக இங்கிலாந்துக்கு இந்த நிதியிலிருநது குறுந்தவணைக கடன் தேவைப்பட்டால், அந்த நாடு டொலரைப் பெற நிதி எனன செய்யும்? நிதிக்குச் சொந்தமான டொலரின் கொஞ்சத்தை பிரிட்டிஷ் நாணயததைக் கொண்டு வாங்க அனுமதி யளிககும். பவுண் அதிகரித்து டொலர் குறைந்து போகாதிருப்பதற்காக 12 மாதததில் பிரிட்டன் தன்னுடைய அனுமதிப் பங்கில் கால்வாசிக்கு மேலாக வாங்காது நிதி தடுக்கும. நிதியிலே பிரிட்டிஷ் பவுணின் ஆதிப் பங்கில் இருமடங்குக்கு அதிகமாக அது வைத்திருக்க மாட்டாது.

பிரிட்டிஷ் வியாபார நிலைக்குறிப்பு அபிவிருத்தியடைந்ததும், பிரிட்டன் தனது பொனனைக் கொண்டோ டொலரைக் கொண்டோ, நிதிக்கு விற்ற

[1] நிலையான செலாவணி விகிதமிருப்பதிலும் சுதந்திரமாக ஊசலாடும் செலாவணி நிலையிருபபது நலலதெனவும், அது ாறறில சரியாகவிடுமென்றும் பலபொருளியலறிஞர் கூறுவா. பினபோடாமல தினமும செலாவணி விகிதத்தை ஒழுங்கு செய்வது நல்லது. விலைமதிப்பு இறஙகுவதைத் தீர்க்கதரிசனமாயறியலாம். அது ஒழுங்காயிருக்குமென்று கூற முடியாது என அவாகள வாதிப்பா. 1960ஐ அடுதத சாப்தத்திலே டொலரை விலைகுறைத்தால் இம்மாற்றம் 1961 இல் கட்டுபாடற்ற ஒழுங்குடன் நடைபெறுவதிலும பார்க்க ஒழுஙகாய் நடைபெறும்.

பவுணை வாங்கிவிடவேண்டும். இதனால் நிதியில் டொலர் இல்லாமலோ, வேறு நாட்டு நாணயமில்லாமலோ இருக்கமாட்டாது. சம நிலையில் இருப்பதற்காகச் செய்வதானால் இது நடைபெறவேண்டும்.

ஆரம்பத்திலே இந்த நிதி அதிகபயன் தரவில்லை. 1944 இல் மக்கள் எதிர்பார்த்ததற்கு அதிகமாக யுத்தப் பின்நிலை மோசமாயிற்று. இந்த அசம நிலையைச் சமாளிக்க நிதியின் வளங்கள் போதாதிருந்தன. அதிட்ட வசமாக இதன் கடமைகளிற் சிலவற்றை ஐரோப்பியக் கொடுப்பனவுச் சங்கம் நிறைவேற்றியது. இந்தத் தாபனம் மாஷலினால், ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குக் குறுந்தவணைக் கடன் கொடுக்கவும் தீர்க்கவும் ஏற்படுத்தப் பட்டது. ஆலோசனை கூற ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டுறவுத் தாபனம் உதவிற்று. பிரிட்டிஷ் பொதுநல நாட்டினுள் ஸ்டேர்லிங் பிர தேசம் இந்த கேந்திர நாணயப் பிரதேசத்தின் வியாபாரத் தொடர்புகளை ஒன்றுபடுத்திற்று. பின்னர் யுத்தம் முடிந்த காலத்தில் இந்நிதியை மக்கள் பெரிதும் சிலாகித்தனர். இதுமேலும் விருத்தியாகுமென நிபுணர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

மாஷல்திட்டம், இராணுவ உதவி, வேறு திட்டங்கள்.

அமெரிக்க உதவித்திட்டம் எத்தனைப் பெரிதென்பதை அட்டவணை 1 காட்டுகிறது. ஐக்கிய நாட்டு உதவிப்புனருத்தாரண நிர்வாகம் யுத்தத்துக் குப்பின்னுள்ள அவசரகால உடனடித் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய உதவியபின், ஐரோப்பியப் புனருத்தார்ணத்துக்கான மார்ஷல் திட்டத்தை நாம் கொண்டுவந்தோம். பின்னர் நாம் வட அத்லாந்திய உடன்படிக்கைத் தாபனத்துக்கு உதவி செய்தோம். இது நேடோ எனப்படும். முந்தியது யூ. எஸ். ஆர். ஆர். ஏ. எனப்படும். (இதன்பயனாக கிரேக்க நாட்டிலே பொதுவுடைமைவாதம் பரவுமென்ற நிலை உண்டான போது ட்ரூமன் கோட்பாடு அந்நாட்டுக்குப் பண உதவி அளித்தது. பொதுவுடைமை யூகோஸ்லாவியாவும், சீனாவிலுள்ள தேசிய வாதிகளும் தெற்குக் கொரியாகளும், இந்து சீனத்திலுள்ள பிரெஞ்சு நாட்டவரும் உதவி பெற்றனர்.) சரித்திரத்திலே காணுதவகையிலே நாம் பொருளாதார அபிவிருத்திக்காக ஆசியா, ஆபிரிக்கா, லத்தீன் அமெரிக்கா ஆகிய நாடு களுக்கு உதவி செய்தோம்.

பொதுவுடைமை உலகிலே பரவிவிடும் என்ற பயத்தினாலேயே இந்த உதவித் திட்டங்களை நாம் ஏற்படுத்தினோம். வயிறு நிரம்பினால் மாத்திரம் சனநாயகத்தை காக்கமுடியாது, ஆனால் பட்டினி கிடப்போர் சனநாயகத்தை அழித்துவிடலாம். நமது நண்பர் கையிலே புதிய துப்பாக்கிகளைக் கொடுத் தால் அவர்களுடைய பாதுகப்புக்கும் அது நல்லது ; அமெரிக்கராணுவ வீரரின் உயிரையும் அது பாதுகாக்கும். வெளிநாட்டு உதவித் திட்டங்கள், மார்ஷல் திட்டம் முதலியன வரை நடந்த நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்ந்தால் யுத்தத்திற்கு பிந்திய காலத்திலே அமெரிக்கா நன்மை செய்யவேண்டு

மென்ற நோக்கத்தையும் கொண்டிருந்ததென்பது தெளிவாகும். இது பிறர்க்கு நன்மை செய்தல் என்ற பண்பு எனச் சொல்லலாம்.

இடர் உதவி, மீட்சி, அபிவிருத்தி இராணுவப் பாதுகாப்பு என்பவற்றுக்காக நாங்கள் கொடுத்தோம் :

அட்டவணை 1. யுத்ததிற்குப் பின் ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கம் அளித்த வெளிநாட்டு உதவி. (பில்லியன டொலர்களில்) (மூலம் : ஐக்கிய அமெரிக்க வாத்தகத தினைகளம்.)

	உதவி வகைகள	1945–1950	1951–1956	1957–1959	மொத்தம்–யுத்ததிற்குப் பிநகிய காலப பகுதி
I	(அ) இராணுவமல்லாதவற நோக்கான நேசிய கொடைகள் ..	17.1 —	11.0 —	4.8 —	32.9 —
	(ஆ) மேறகு ஐரோபபா .	—	10.9 —	5.4 —	0.6 — 16 9
	(இ) ஆசியா, ஆபிரிகா, சமீப கிழகு நாடுகள்.	—	4.6 —	5.0 —	3.5 — 13.1
	(ஈ) உலகததின ஏனைய நாடுகள ..	—	1.6 —	0.6 —	0.7 — 2.9
II	(அ) தேறிய அரசாங்ககடன கவி .	9.4 —	1.5 —	0.9 —	11.8 —
	(ஆ) மேறகு ஐரோபபா ..	—	8.1 —	0.2 —	0.5 — 7 8
	(இ) ஆசியா, ஆபிரிகா, சமீப கிழகு நாடுகள.	—	0.7 —	0.8 —	0.6 — 2.1
	(ஈ) உலகததின ஏனைய நாடுகள ..	—	0.6 —	0.5 —	0.8 — 1.9
III	(அ) இராணுவததுகான நேசிய கொடைகள ..	1 8 —	16.6 —	7.2 —	25.6 —
	(ஆ) மேறகு ஐரோபபா .	—	0.3 —	11 0 —	2.8 — 14.1
	(இ) ஆசியா, ஆபிரிகா, சமீப கிழகு நாடுகள .	—	1.4 —	5.1 —	4.1 — 10.6
	(ஈ) உலகததின ஏனைய நாடுகள் .	—	0.1 —	0.5 —	0.3 — 0.9
IV	தேறிய மொததக கொடைகளும கடனகளும .	28.3 —	29.2 —	12.9 —	70.4 —

அல்லது நெடுந்தவணை உபாயம் எனவும் கூறலாம். ஓர் அமெரிக்கனுக்கு ஈடாக உலகில் 15 அமெரிக்கரல்லதார் இருக்கிறார்கள். அதனால் மேலை நாடுகட்குச் சமுதாயத்துக்கு விரோதமாயிராத தொரு நிலையான சர்வதேச ஒழுங்கு இருக்கவேண்டியது நமது வருங்கா

லத்துக்கு அவசியமாகும். உள்நாட்டிலே ஒரு பெரிய வியாபார மந்தத் தைத் தடுப்பதற்காகவே பிற நாடுகளுக்கு உதவி செய்யும் திட்டம் ஏற்படுத் தப்பட்ட கோட்பாடு தவறு என்பதை ஆராய்ச்சியினால் அறியக்கூடியதாயி ருக்கும். உள்நாட்டிலே பணவீக்கப் பிரச்சினைகள் நெருக்கமாயிருக்கும் போது நாம் பிற நாடுகளுக்கு உதவி செய்தோம். இதனால் நமது உள்ளூர் அருந்தல்கள் அதிகரித்தன.

நாலாம் அமிசம் : தைரியமான புதிய திட்டம்.

வெளிநாடுகட்கு உருப்படியான உதவிகளைச் செய்வதோடு நமக்கு அதிக செலவிலலாமலே இன்னுமொன்று செயயக்கூடியதாயிருக்கிறது. அதாவது உற்பத்தியைப் பெருக்கி வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தக் கூடிய தெழில்நுடபமுறைகளை நாம் மறற நாடடவர்க்கு அறிவுறுத்தலாம். இதனை நாலாம் அமிசததிட்டம் எனபர். ஏனெனில் 1949 இல் ஜனதிபதி ட்ரூமன் தமது பாராளுமன்ற ஆரம்ப உரையிலே முதன் முதலாக இந்தத் திட்டத்தை நாலாம் அமிசததிட்டமெனக் குறிபபிடடார். அதை விவரிப் பதானால் பின்வருமாறு அவர் கூறியதை அனுமதிக்கலாம். "முன்னே ருத நாடுகளின் நன்மைகாக நாம் எமது விஞ்ஞான அறிவுகளையும் தொழில முறை அறிவுகளையும மற்ற நாடுகளோடு பகிர்ந்துகொள்வது நாலாவது கருமம். நமது தொழில் நுட்ப அறிவுகளைச் சமாதானத்தை விரும்பும் நாடுகளுக்குப் புகட்டினால் அவாகளுடைய வாழ்க்கைத் தரம உயரும் சமாதானம், சுதந்நிரம் உற்பத்திப்பெருககு முதலியவற்றிறகாக இது உலகம முழுவதற்கும் பொதுவானதொரு முயற்சி. மற்ற நாடுகளும் தமது தொழில நுட்ப வழிமுறைகளை நம்மோடு பகிர்நது கொள்ள வேணடும்."

இவை அரசாங்கத் திடடஙகள். இவறறேடும் நமது தொழிலநுடப வழி முறைகளைத் தனிப்பட்ட முறையினுடவெளிநாடுகளுக்கு அனுபபிவருகிறோம். நமது பெரிய கம்பெனிகள் கிளைததானஙகளை வெளிநாடுகளில் ஏற்படுத்தி வருகின்றன. பெரும்பாலும அவற்றுக்குத் தேவையான முதலை அவ வந்த நாடுகளிலேயே உணடாக்குகிறோம்; அமெரிககா தொழில் நுடட அறிவை வழஙகுவர். வெளிநாடுகள 'நம்முடன் போடடி போடடும அள வுக்கு அவறறுக்கு அறிவைபபுகுத்துவதைச் சிலர் ஆட்சேபிக்கின்றனர். அபிவிருததி யடைந்த கைததொழில நாடுகளிடையிலேதான் அதிக சர்வ தேச வியாபாரம் நடைபெறும். நன்கு அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக் கும் பிறபோக்கான நாடுகளுக்கும் இடையில் வியாபாரம் அதிகம் நடைபெற மாட்டாது. தன்னலம் பார்ககும் நெடுநதவ்ணை பொருளாதார நலன் களைவைதது ஆராய்ந்தால, இத்தகைய ஆபதது உண்டாகலாம். மாஷல் திட்டத்துக்குப் பின்னுள்ள ஐரோப்பிய புனருததாரணம இதனை எடுத்துக் காட்டும். நெடுந்தவணை அரசில் நலன்களையும், பிறா நலங் கருதும் பண்பையும் வைத்துபபார்க்குமிடத்து, மற்றவர்களை அபிவிருத்தியடைய உதவுதல் ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கு நலல கொள்கையாகும்.

கட்டுப்பாடற்ற பன்முக வியாபாரம்.

அமெரிக்கப் பாதுகாப்புவாதிகளையும் வேறு தீர்வைகளையும் குறைப்பதற்கு கோர்டேல் ஹல் கொண்டுவந்த பரஸ்பர வியாபாரதிட்டம் 25 வருடங்களாக நம்மோடு இருந்து வருகிறது. பொதுசன அபிப்பிராயத்துக்கு மாறுகவே 1930 இல் இருந்துவந்த உயர்தீர்வைகள் பெரிதும் குறைக்கப் பட்டுவிட்டன. (சில சந்தர்ப்பங்களில் அவை அரை வாசியாகக் குறைக்கப்பட்டு, அந்த அரைவாசி மேலும் பாதியாக்கப்பட்டது.) இதன் பயனாக 1961 இல் ஒப்பளவில் கட்டுப்பாடில்லாத வியாபாரம் நடத்தும நாடுகளில் அமெரிக்கா முதலிடம் வகிக்கிறது. காங்கிரஸ் இனித் தீவைகளை எப்போது உயர்த்தும் என்று கூறிகொள்ள முடியாது. அமெரிக்க வியாபாரக் கொள்கைபற்றிப் பேசிக்கொள்வோர் பலர் உண்மையான நடப்பு முறை நிலையை ஆராயவேண்டும். மற்றவர்கள் சொல்வதை மாத்திரம் நம்பக்கூடாது.

இரட்டைவிசே உற்பத்தியிலும் பார்க்கப் பன்முக் உற்பத்தி எத்துணை உறபத்திப் பெருக்கமுடையதென்பதை முந்திய அத்தியாயங்களிலே குறிபபிடடோம். யுத்தத்துக்கு முந்திய விவகாரங்களிலே பழைய பொருளியல் ரீதியான ஒப்பியல் அனுகூலம் பின்வரும் முறையில் புள்ளி விபரங்களிலே காட்டபபட்டுள்ளது. இங்கிலாந்துக்கும அமெரிக்காவுக்கு மிடையில அவ்வளவு வியாபாரம் காணப்படவில்லை. மூனறுவது சந்தையிலேதான் இங்கிலாந்து எங்களைவிட அதிகமான பண்டங்களை எங்களிலும் பார்க்க வசதியுள்ள விடயங்களிலே அதிகமாக விறபனை செய்கிறது. நாமும் அவ்வாறே.

பயனுள்ள பன்முக வியாபாரத்தை மறுபடியும ஏறபடுத்தினால் அது எல்லாருக்கும நன்மை பயக்கும். தீர்வை வியாபாரம் சம்பந்தமான பொது உடனபடிக்கை (GATT) சர்வதேச ஒற்றுமையில மிக முக்கியமான தொரு முன்னேற்றமாகும்.

பொது ஐரோப்பியச் சந்தையும், சுதந்திர வியாபாரப் பிரதேசமும்.

கட்டுப்பாடற்ற வியாபாரத்தினால் உண்டாகும் இலாபங்களைப்பற்றிக் கடந்த சில அத்தியாயங்களில் ஆராய்ந்தோம். வியாபாரத் தடைகளை நீக்குவதற்கு ஒரு வழி பல நாடுகள் ஒன்று சேர்ந்து சுங்கச் சங்கம் உண்டாக்குவதே. அந்தச் சங்கத்துக்குள்ளே நடைமுறையில் வரும் தீர்வைகளையும் பாதுகாப்புவாதிகளையும் நீக்கிவிடலாம். ஆனால் அதற்கு வெளியேயுள்ள வியாபார விடயத்திலே அவை நடைமுறையிலிருக்கலாம். சரித்திரத்திலே இதற்குப் பல உதாரணங்களுண்டு. ஐக்கிய அமெரிக்காவின் 50 சமஸ்தானங்களையும் ஒரு சுங்கச் சங்கமாகக் கொள்ளலாம். ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னால பல தனிப்பட்ட ஜெர்மன சமஸ்தானங்கள சுங்கச் சங்கமொன்றை அமைத்தன. இதற்குச் சொல்வதானால் ஜன்று பெயர். சமீப காலத்திலே பெல்ஜியம், லக்ஸம்பேக், நெதலாந்து ஆகிய நாடுகள் பெனிலக்ஸ் சங்கமென ஒரு சுங்கச் சங்கததை அமைத்தன.

இந்நூற்றாண்டின் சர்வதேச அபிவிருத்திகளில் மக்கள் கவனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளது ஆறு நாடுகளைக் கொண்டதொரு பொது ஐரோப்பியச் சந்தை. 1957 இலே பெல்ஜியம், பிரான்ஸ், இத்தாலி, லக்ஸம்பேக், நெதலாந்து, மேற்கு ஜெர்மனி ஆகியநாடுகள், பொதுச் சந்தை ஒன்றை ஏற்படுத்த உடன்படிக்கை செய்து கொண்டன. (அத்துடன் இந்த ஆறு நாடுகளும் இரண்டாவது உடன்படிக்கையொன்றை ஏற்படுத்தின. இது அணுச் சக்தியைப் பொதுவாக்குவதற்கமைந்த ஓர் உடன்படிக்கை. இதன் பெயர் யூரட்டம்.) இந்தப் பொதுச் சந்தை உடன்படிக்கைப்படி ஒவ்வொருநாடும் 12-15 வருட இடைக்கால எல்லைக்கு தீர்வை, இறக்குமதி, அனுமதிப்பங்கு என்பவற்றைத் தவிர்க்கவேண்டும் ; இது அந்தந்த நாட்டில் உற்பத்தியாகும் கைத்தொழிற் பொருள்கள் சம்பந்தமானது. இந்த உடன்படிக்கையிலே சேராத நாடுகளிலிருந்து வரும்பொருள்கள் மீது பொதுத் தீர்வையொன்றை ஏற்படுத்தும். மூலதனம் கட்டுப்பாடின்றி அனுமதிக்கப்படும். தொழிலாளர் விடயமும் அவ்வாறே. பொருளாதார அபிவிருத்திக்குக் கடன்கொடுப்பதற்காக ஐரோப்பிய முதலீட்டு வங்கியைத் தாபிக்கவும், அதற்கு ஒவ்வொரு நாடும் அனுமதிபபங்குக் கட்டணம் வழங்கவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. பணவீண உற்பத்திப் பொருள்கள் இதில் இன்னும் சேர்க்கப்படவில்லை. ஐரோப்பாவுக்குரிய குடியேற்றநாடுகள் விடயம் பற்றிய ஒழுங்குகள் இன்னும் தெளிவாக்கப்படவில்லை. இதில் சில நிபந்தனைகள் இப்பொழுதும் இருந்துகொண்டுவந்தபோதிலும், பொதுச் சந்தை நல்ல பலனைக் கொடுத்துவருகிறது.

இந்தப் பொதுச் சந்தையே உலகின் இரண்டாவது பெரிய சுதந்திரச் சந்தையாக வளரலாம. இதிலே பெரிய பிரித்தானியாவும் சேருமானால், பெருவாரி உற்பத்திக்குதூண்டுதலும் ஐரோப்பிய செலாவணியும் அதனை உலகிலே மிகப் பெரிய சந்தைப் பிரதேசமாக மாற்றக்கூடும். பிரிட்டன் இதிலே சேர்வதற்குத் தயங்கிற்று. ஏனெனில் அது பொதுநலவாய நாடுகளின் பொது ஸ்டேர்லிங் பிரதேசத்திலே சேர்ந்துள்ளது. பிரிட்டன் 1930 இலே தனது அங்கத்துவ நாடுகளிடையே வாய்ப்பான தீர்வைகள் நிலவச் செய்தது. இதனால் வியாபாரத்தை விருத்தி செய்யநினைத்தது. இதற்கு " ஏகாதிபத்தியச் சார்தகவு நிலை" என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது.

பொதுச் சந்தை அபிவிருத்தியடைவதைக்கண்டு ஆர்வங்கொண்டவேறு ஏழு ஐரோப்பிய நாடுகள் " வெளியேழு " சுதந்தர வியாபார பிரதேசமாகச் சேர்ந்துள்ளன. இவை அவுஸ்திரியா, டென்மார்க், நோர்வே, போர்த்துக்கல், சுவீடன், சுவிற்சர்லாந்து, ஐக்கிய இராச்சியம் என்பனவாகும். இந்த நாடுகளும் சுதந்திர வியாபாரத்தையே நாடுகின்றன. ஆனால் இந்தச் சேர்க்கை இதுவரை பொதுச் சந்தையோடு ஒப்பிடுமளவில் முக்கியமானதாகத் தெரியவில்லை.

நாடுகளிடையே தீர்வுகளைக் குறைப்பதால் திறமையான உலகமாதிரியமைப்புக்கு வழி உண்டாகுமா எனச் சில பொருளியலறிஞர் சஞ்சலப்படுகின்றனர்.

சுங்க உடன்படிக்கையிலே சேர்ந்த நாடுகளிடையில் சராசரிக்குக் குறைவான தீர்வை விதித்தால் அது சாதாரண வியாபாரத்தின் மாதிரி அமைப்பை, தனித்தனி நாடுகள் போடும் தீர்வையினால் உண்டாகும் சீரழிவிலும் பார்க்க அதிகமாகச் சீரழிக்கும். அகம், புறம் என்பவற்றின் வித்தியாசம் பெரிதாக்கப்பட்டு முன்னைய நிலையிலும் மோசமான ஓர் உருவச் சிதைவாக அது காட்டப்படமாட்டாதா ?

வேறு சில பொருளியலறிஞர் பின்வருமாறு பதில்கூறுகின்றனர் : "இரண்டு பிழைகள் ஒருசரிக்குச் சமனாகா. எங்கும் வியாபாரத் தடைகளைநீக்க முடியாவிட்டால் நீக்கக்கூடிய இடத்திலே நீக்கலாமே. அப்படியானால் சில பெரிய சுங்கச் சங்கங்கள் ஒன்று சேர்ந்து உலகெங்கும் பரவக்கூடிய சுதந்திர வியாபார பிரதேசமாக அமையாவா ?

ஒவ்வொரு நிலைமைக்கும பதில்கூற முடியாது. ஐரோப்பாவிலே தொழிலாளர் பிரிவினை குறைத்தால அங்குள்ள தொழிலாளர் பிரிவிலே நல்லவிளைவுகள் உண்டாகலாம். அதனால இந்தப பரீட்சை நல்ல பலனைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கும என்று பொருளியலாளருக்குத தோன்றலாம.

டொலர் குறைபாட்டிலிருந்து அமெரிக்க வியாபாரப் பற்றாக்குறைவரையும்.

சமீபகால வியாபாரமாதிரிப் பங்கில் உண்டான புறமறிப்புப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இந்த அத்தியாயத்தை முடிக்கலாம், முதலாவது உலகமகாயுத்தத்தின முடிவிலிருந்தவாறே இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின பின்னரும அமெரிக்க ஏற்றுமதிகள் பெருகின. உலகம் அமெரிக்கப் பண்டங்களை வாங்க விரும்பிற்று. யுத்தத்தினாலே சேதமுற்ற நாடுகளில இந்த ஆவல அதிகமாயிருந்தது. இத்தகைய நாடுகள ஜப்பான், ஜெர்மனி, இரஸ்ஸ, இத்தாலி என்பன. நமது யுத்தகால நேச தேசங்களிலும் இதே நிலைமையிருந்தது. இந்த ஏற்றுமதிப் பெருக்கத்தை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவது ? எவ்வாறு கட்டுப்படுத்துவது ?

டொலர் குறைபாடு.

வெளிநாடுகளுக்கு அமெரிக்கா கடன கொடுத்து உதவி செய்ததெனக் கூறினோம். இது சகாயமளிப்பதுதொட்டு ஐரோப்பாவின் பொருளாதாரத்தைச் சீர்படுத்தும் மாஷல திட்டம்வரையும பரவியிருந்தது. அமெரிக்காவின " டொலர் குறைபாடு " ஓரளவு இந்தச் சகாயங்களினாலேயே உண்டானது. அத்துடன் வெளிநாடுகள், செலாவணிக் கட்டுப்பாட்டிலே பெரிதும நம்பி, அமெரிக்கப் பண்டங்களுக்கும், டொலருக்கும் உண்டான கிராக்கியைக, கட்டுப்பாடு செய்தும், சட்டப்படி மட்டுப்படுத்தியும், அநுமதிப்பங்கு முறையாலும உத்தரவுச் சீட்டு முறை அமைத்தும், கட்டுப்படுத்தின. கடைசியாக 1949 இல் மேலைநாடுகளில் பெரும்பாலோர் தமது நாணயங்களின மதிப்பைக் குறைத்தன. இதனால டொலர் ஒப்பளவில் தமது நாணயங்களின் மதிப்புக்குறைவு தமது வியாபார நிலைக்குறிப்பை

அபிவிருத்தி செய்யுமென அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர். யுத்தம் முடிந்து 5 வருடத்தின் பின்னர், டொலர்க்குறைபாடு இருக்கமாட்டாதென எண்ணினர். ஐக்கிய அமெரிக்காவிலே தொழில் நுட்பங்கள் முன்னேறிவருவதாலும் அந்நிய நாடுகள் நமது வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பின்பற்ற ஆவல் கொண்டதாலும், நமது பண்டங்களின் அவை அதிகமாக வாங்குமென்ற காரணத்தாலும், விலைகளையும, சம்பள விகிதத்தையும் உயர்த்த அவை ஆசைப்பட்டதாலுமே, டொலர் குறைபாடு குறையுமென எண்ணின. மக்கள் அவ்வளவு நம்பிக்கை காட்டாதிருக்கையில் திரைக்குப் பினனால் ஒரு மாற்றம் நடைபெற்றது.

1950 இலே அமெரிக்கா கொரியப் புரட்சியிலே தலையிட்டது. அதன் பின்னர் சிலகாலமாக சண்டையை நடத்தவும் பெருகிவந்த ராணுவக் கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றவும், அந்நிய நாட்டு நாணயம் தேவைப்பட்டது. எனவே நிலைமை மாறத் துவங்கிற்று. அடுத்த பக்கத்திலேயுள்ள உருவப்படம் 1 இல் காட்டியபடி தனிப்பட்டவர் கணக்கிலுள்ள எமது மேல்மிச்சம் குறையத் தொடங்கிற்று ; அரசாங்கத்தின் நடப்புக்கணக்கிலே உள்ள பற்றுக்குறை அதிகரித்தது. நமது நடப்புக் கணக்கிலே பற்றுக் குறை உண்டாயிற்று. 31 ஆம் அத்தியாயத்திலே காட்டியபடி நெடுந்தவணைக் கணக்கில் நாம் அந்நிய நாடுகளுக்கு உதவிவந்த கடன் எமது. வியாபார இருபபு நிலையில் பற்றை உண்டாக்கிற்று. இந்தககடன் நமது பெரிய கம்பெனிகளின் நேரடிமுதலீடாகும். எனவே 1950 ஐ அடுத்த ஆண்டுகளின் பின்னரைக் கூறறிலே அமெரிக்கா தங்கத்தை இழப்பது தெரிந்தது. எனவே குறுந்தவணையில் அந்நிய நாடுகளிலிருந்து கடன் வாங்கவேண்டிய நிலை உண்டானது. ஆனால் வேறொரு அந்நிய நாட்டுச் சம்பவம் நிகழ்நதது. எகிப்து சுவேஸ்கால்வாய் நிர்வாகததைக் கையேற்றதும் சமீப கிழக்கு நாடுகளின கப்பற் போக்குவரத்துத் தம்பித்தது. அதனால் அமெரிக்க எண்ணெய் எற்றுமதி தற்காலிகமாக அதிகரித்தது. வேறுபண்டங்களின் ஏற்றுமதியும் அதிகரித்தது. எனவே 1957 இல சர்வதேசப் பற்றுக்குறை நிலைமறைந்து கிடந்தது.

மாற்றம் தெரியவந்தது.

1957 துவக்கம் சாவதேச வியாபாரத்திலே அமெரிக்காவுக்குப் பற்றுக்குறை பின்வருமாறு நிகழ்ந்தது.

நடைமுறைக்கணக்கிலுள்ள மொத்தப் பற்றுக்குறையும், அந்நிய நாட்டுக்குக் கொடுத்த தேறிய நெடுந்தவணைக் கடனும், வித்தியாசத்தைத் தங்கத்திலே கொடுக்கும் நிலையை அல்லது அந்நிய நாட்டவர்க்குக் குறுந்தவணை டொலர் கடன் கொடுக்கும் நிலையை உண்டாக்கிற்று. இவற்றில் எதை அவர்கள் எடுப்பதென்பது அவர்களைப் பொறுத்ததாகும். தங்கம் தேவைப்பட்டால் அவர்கள் தங்கத்தைப் பெறலாம். அல்லது தமது நிதியில் ஒரு பகுதியை அமெரிக்காவிலே வைப்பாக வைத்திருக்கவோ

வேறு குறுந்தவணை முதலீடாக வைத்திருக்கவோ (இது கடன்பத்திரம்) விரும்பினால் அது அவர்களின் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது.

உண்மையில் அவை இரண்டையும் செய்தன. அந்நிய நாட்டவர் தங்கத்தை எடுத்தனர். அதனால் 1961 வரையில் சேமத் தங்கம 24 பில்லியனிலிருந்து 18 பில்லியனுக்குக் குறைந்தது. அந்நிய நாட்டவர் குறுநதவணைக் கடனை டொலரில் பெறறார்கள். இதனால் வருடாவருடம் டொலர்கள் பிலலியன் கணக்கில் வெளியேறின. டொலர் குறைபாடு பற்றி இப்போது பேச்சில்லை. அதறகு மாறுகவே நடக்கிறது. அமெரிக்காவின் சர்வதேசப பற்றுக்குறையைப் பறறியே பேசுவர். மேற்கு ஜெர்மனி 6 பில்லியன்வரை தங்கத்தைச சேமித்து வைத்திருக்கும் போதே "மார்க் குறைபாடு" பறறிப பேசப்படுகிறது. ஜெர்மனி தனது இறக்குமதிகளைப் பெருக்கவேண்டுமென்று வறபுறுத்தப்படுகிறது. ஏனெனில், மார்க்கின் மதிபபை உயர்தத வேண்டுமென்றும், உதவியையும் இராணுவப் பளுவையும் பகிந்துகொள்ளவேண்டுமென்றும, பழைய தங்கநாணயத்திட்ட விதிகளை அனுசரிக்கவேண்டுமென்றும, உள்நாடடிலே பணவீக்கத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்றும் கேட்கபபடுகிறது. ஜெர்மனி மாத்திரம் இந்த நிலையில் இருக்கவில்லை. ஜப்பானிய ட்ரான்சிஸ்டர் ரேடியோவையும், வேறு பண்டங்களையும் இங்கேயும் வேறு இடங்களிலும் வாங்க சாவதேசக் கணக்கில் அதற்கு நலல மேல்மிச்சம் உதவப்படுகிறது.

நீடித்த சர்வதேசப் பற்றுக்குறை உண்டாவதற்குக் காரணங்கள்.

சர்வதேச வியாபார நிலுவையில் மாற்றமுண்டாவதற்குப் பல காரணங்கள் கூறப்படுகினறன. இக்காரணங்கள் பலவற்றிலே சில உணமைகளுணடு. ஆனால் மிக முக்கியமான காரணம் சமீபகாலத்திலே வெளிநாடுகளில் உண்டான தொழில் நுடப உற்பத்திகளின் சீர்திருத்தங்களேயாகும். மேலே குறிப்பிட்ட காரணங்கள் பின்வருமாறு :—

1. உள்நாட்டிலே மிக அதிகமான பணவீக்கம்.

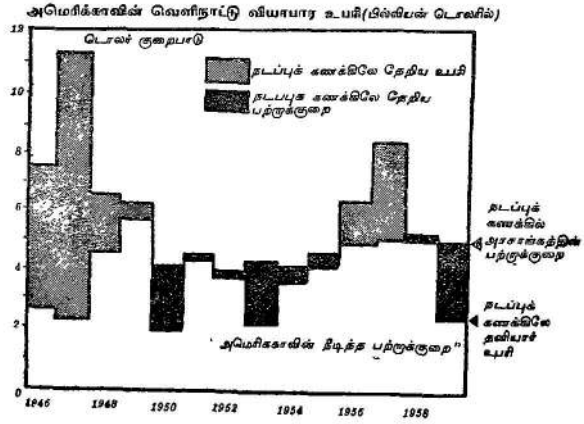
சம்பளம் விலை என்பவை அயல் நாட்டிலிருப்பதிலும் பார்க்க மிகவிரைவாக அதிகரிக்க, தொழிலாளர் உற்பத்தி இலாபங்களில் உள்ள வித்தியாசங்களால் இவ்வதிகரிப்பு ஈடு செயயப்படாவிட்டால், சர்வ தேச வியாபார நிலைக்குறிப்பிலே பற்றுக்குறை உண்டாகும்.

பண விலைகள், சம்பளங்கள் என்பவற்றின் அங்க பூரணமான சுட்டிலக்கங்களை ஆராய்ந்தால் நம் நாட்டில் அந்நிய நாடுகளில் இல்லாத பணவீக்கமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சென்ற 10 வருடத்திலே விலைமட்டம் உயர்ந்த நாடுகளில் முக்கியமான 20 நாடுகளை அட்டவணைப்படுத்தும்போது ஐக்கிய அமெரிக்கா அட்டவணையில் கீழேயிருப்பதைக் காணலாம். பணச் சம்பள விகிதங்களின் சுட்டிலக்கங்கள் விடயமாகவும் இது பொருந்தும்.

தற்போது கூறப்படும் முறைப்பாட்டிலே பின்வரும் உண்மை காணப்படுகிறது. அங்கபூரணமான சுட்டிலக்கங்களைக் கைவிட்டுவிட்டு முக்கியமான

சில பிரிவு விலைச் சுட்டிலக்கங்களைப் பார்த்தால், அமெரிக்க உருக்கு விலைகள் அந்நிய நாட்டு விலைகளை அனுசரித்து உயர்ந்ததை உணரலாம். ஜப்பானிய உருக்கு பசிபிக் கடற்கரைவரைக்கும் விலையாவது நூதனமன்று. முள்ளுக் கம்பிபோன்ற அந்நியநாட்டு உருக்குப் பொருள்கள், நமது வாடிக்கையான உள்ளூர்ச் சந்தைகளைக் கைப்பற்றிவிட்டன. உள்ளூர் வேலை நிறுத்தங்கள் நீடித்த காரணத்தால் இங்கிலாந்து, பெல்ஜியம் போன்ற நாடுகளிலேயிருந்துவரும் உருக்கு நமது சந்தைகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டன. நமது யந்திர உற்பத்தித் தொழில்களில் பலவற்றிலே இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளுண்டு. 1956–1957 இல் உண்டான தளவாடமலர்ச்சியில் ஏற்பட்ட பெரிய இராக்கி நமது விலைகளை ஏறச் செய்தன. ஆனால் உருக்கிலே உண்டான விலையேற்றம் செலவு ஏற்றத்தால் உண்டானதென காங்கிரசின் பொருளாதாரக்கூட்டுக் கமிட்டி நினைத்தது. இந்தச் செலவு ஏற்றம் சம்பள உயர்வினாலும், வாடிக்கையான இலாபவீதத்தை மேற் கொண்டதனாலுமுண்டானது.

மிகப் பெரிய உபரியிலிருந்து, நீடித்த பற்றுக்குறைக்கு நகர்ந்துவிட்டோம்;

படம் 1. நடப்பிலுள்ள நமது தனியார் உபரி, கறுத்தகோட்டிலே காட்டியபடி, அந்நிய நாட்டிலே விளைதிறன் அதிகரிப்பதால், குறைந்து கொண்டு வருகிறது. நமது அரசாங்கத்தின் நடப்புச் சர்வதேசப் பற்றுக் குறை, நமது உதவித் திட்டங்களினாலும் இராணுவ உதவிகளினாலும், உயர்ந்த நிலையிலிருக்கிறது. இதனால் சர்வதேசப் பற்றுக்குறை மாறுத நிலையில் போகிறது. வெண்மையான தேறிய மேலதிகப் பகுதிகள் நீடித்த பற்றுக்குறைப் பகுதிகளாலானமையை நோக்குக.

நமது உதவித் திட்டத்திலும், இராணுவத் திட்டங்களிலும் மிக்க தாராள மனப்பான்மை.

ஒரு பில்லியன் டொலரினால் நமது பற்றுக்குறையைக் குறைக்க நினைத்தால் வெளிநாடுகளுக்குக் கொடுக்கும உதவியையும், இராணுவச் செலவையும் குறைகக்லாமெனத் தோன்றும். ஆனால் ஒரு பிலலியனால அந்த உதவிகளைக் குறைக்கவே நமது பற்றுக் குறையும் ஒரு பிலயனால் குறையுமெனக் கூறமுடியாது. எனெனில் நமது ஏற்றுமதிப் பற்று அமிசங்களிற் பல வியாபார நிலைக்குறிப்பிலே போடப்பட்டிருந்தாலும், நாமே அவற்றை அநநிய நாடடவர் வாங்குவதற்கும் நிதி உதவினோம். எனவே உதவித் திடடதில் 1 பிலலியன வெடடினால நமது தனியார் ஏற்றுமதியை வெட்டும. அதன பயனக எமது பற்றுக்குறையை ஒரு பில்லியனுக்குக் குறைவாகவே வெடடும. இத்தொகையை மதிப்பிடுவது கஷ்டமான காரியமாகும்.

நமது அரசாங்க வெளிநாட்டு உதவித் திட்டம வருங்காலத்தில் என்ன போக்கை அடைந்தாலும், நமது உதவித்திட்டம் பற்றுக்குறைக்கு முக்கிய காரணமனறுஎனபதை படம் 1 காட்டுகிறது. அத்தகைய திட்டங்கள் பெருகவில்லை. தனியார் கணக்கிலே நமது மேலதிகம் குன்றிப்போதலால், முனபோல உதவி செய்யக் கூடிய நிலைமையில் நாம் இப்போது இருககவில்லை.

3. டொலர் மீது நம்பிக்கையின்மை.

வெளிநாட்டா நமது டொலா மதிபபில் அதிக நம்பிக்கை பூண்டிருப் பதால அவாகள குறுந்தவணைத திரவ வடிவில் தமக்குள்ள சொத்துக களைப பெருக்க விரும்புவார்களேயன்றி தஙகமாக அவற்றை எடுத்துக் கொளள விரும்பமாட்டார். இருநதும் வெளிநாடுகளிலே சஞ்சலமுண்டாகிக் கொணடுவந்தது. 1960 இல் ஏற்பட்ட சில வியாபாரச் சங்கடங்களைச் சரிபபடுததுவதறகாகக் குறுந்தவணை வட்டி வீதத்தைக்குறைபபோமானால், வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர் தமது முதலீடுகளை நல்லலாபம் பெறக்கூடிய வேறு நாடுகளிலே முதலீடு செயவா.

மற்ற நாடுகளைவிட அமெரிக்காவிலே தங்கம அதிகமுணடு; அங்கு அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கிறதென்று சிலர் கூறுவர். ஒரு சில பிலியன்தங்கத்தை இழத்தலும பின்னா சம நிலையடைதலுமே பிரச்சினையாயிருந்தால் பலர் இப்பிரச்சினையை ஒரு வரப்பிரசாதமாகவே எண்ணுவர். தீமையைக கருதமாட்டார். ஆனால் நமது வருடாவருட வியாபார நிலைக்குறிப்பிலே அததகைய சமநிலை ஏற்படுவதாகத் தெரியவில்லை. எனவே அந்தச் சமநிலை மறுபடியும் ஏற்பட்டாலன்றி முதலீடு செய்வோர் சஞ்சலப்படுவர். தமது சொத்தை வெளிநாடுகளில் எங்கே சிக்கனமாக முதலீடு செய்ய லாமென ஆவல் கொள்வர். அதனால் டொலரின வருங்காலம்பற்றிப் பாதுகாப்பின்மை உண்டாவதை எவரும் எதிர்பார்த்தேயிருப்பர்.

அமெரிக்கப் பண்டங்களுக்கு வெளிநாட்டிலே பாரபட்சம்.

வெளிநாடுகளிலே டொலருக்குக் கிராக்கியிருக்கும்வரை அந்நாடுகளில் நமது ஏற்றுமதிகளுக்குத் தடை சாதாரணமாக இருந்தன என்பது உணரக்கூடிய விடயமே. ஐரோப்பாவில் பரஸ்பரவியாபாரம் செய்வதற்குள்ள தடைகளைப் பொதுச் சந்தை நீக்கி வருகிறது. அதனால் அமெரிக்கப் பண்டங்களுக்கெதிரான தடைகள் குறைக்கப்படலாம, அல்லது நீக்கப்படலாம் என வாதிப்பதற்கு இடமுண்டு. சமீப காலத்திலே இந்த வழியில் பெரும முன்னேற்றம் உண்டாகியிருக்கிறது.

5. வெளிநாட்டில் உற்பத்திப் பெருக்கம்.

நெடுந்தவணை நோக்கின்படி. அமெரிக்காவின் சர்வதேச நிலைமை மாறுவதற்கான முக்கிய காரணம், மேற்கு ஐரோப்பாவிலும் ஐப்பானிலும் உண்டான உற்பத்திப் பெருகுகே எனலாம். அவர்களுடைய உற்பத்தி தொழில் நுட்ப முறை நம்மிலும் மிகப் பிறபோக்கானதே. நாம் வழகமாக ஏறறுமதி செய்யும் பொருள், நம்மால் விசேடமாக உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள் எனபவற்றுகுமு அவாகள் உறபத்தி செயயும் அதே பொருளகளின உறபததிமுறைகுமிலடையிலுள்ள விததியாசம குறைநது கொண்டுவருகிறது. வெளிநாடுகளிலே நிசச் சம்பளஙகள் நம்மிறபார்க்க விரைவாய் உயாந்த போதிலுமு, நாம் அந்நாடுகளுக்கு உற்பததி செய்வதிலும் பார்க்க மலிவாய அவை உறபத்தி செய்யகூடிய னவாயிருக்கின்றன. எனவே மூன்றும் சந்தையிலே அவை நாம் விற்கும் பொருள்களிலும் பாாக்க அதிகமாகவிற்பனை செய்யும. மேலும் நமது சநதைகளிலும் அவை நமமைவிட அதிகம் விற்பனை செய்யக்கூடியனவா யிருக்கும்.

ஒப்பியலமுறையான அனுகூலஙகளின் மாதிரிப்பாஙகு மாறிவருகிறது. அது தறகாலிகமானதுபோலத் தெரியவில்லை. இது உற்பத்திச் சாதனங்களை ஒரு தொழிலிலிருந்து மற்றொரு தொழிலுக்குமாறறுவது மாத்திரமன்று. நமது டொலர் செலவு பூரணமாக உயர்ந்த நிலையிலிருந்தால், அமெரிக்க நாணயம " மதிப்பு அதிகமான நாணயமெனச " சொல்லப்படலாம். மதிப்பு அதிகமான நாணயம் உளள நாடு சர்வதேசப் பற்றுக்குறை உடையதா யிருக்கும் ; பல பண்டங்கள் விடயத்தில் விற்பனை குறைவாயிருக்கும. வேலையில்லாத திண்டாட்டமுண்டாகும். மேலமிச்சமான நிறமை காணப படும். இதறகு அவசியமான விடயம், வெளிநாடடுப பணவிலைகள, சம்பளஙகள் எனபவறறுகுச் சமனுக அமெரிக்காவின் பணவிலைகளும் சம்பளஙகளும் வீழ்ச்சியடைய வேண்டும் எனபதே. இவை ஒனறில் அந்நாடு களைப்பார்க்கிலும் ஒருசேர வீழ்ச்சியடையலாம் ; அல்லது மடமடவென்று ஏறலாம். உண்மையான சம்பள மாற்றம் தேவைப்பட்டாலும், தற்கால

சனநாயகக் கலப்புச் சமுதாயத்திலே சம்பளத்திலும எனைச் செலவு, விலை என்பவற்றிலும் வாட்டமேற்படுவது சுலபமனறு.[1]

இத்தகைய அபிவிருத்திகளால், அமெரிக்கத் தலைவர்கள் 1960 இல் சில நிசமான சர்வதேசப பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கவேண்டியிருப்பர்.

நீடித்த பற்றுக்குறைக்குப் பரிகாரம்.

நெடுநாட்பட்ட சாவதேசப் பற்றுக்குறையை நீக்குவதற்குப் பொது வாகத்தேவைபபடும் வேலைத்திட்டம் என்ன என்பதைப் பொருளியல் அறிஞர் அறிவர். போதிப்பது இலகு; அதனைச் சாதனையிற கொண்டுவருவது கடினம்.

1. உளநாடடு நுணதொழில், உறபத்தியைப் பெருக்குமாறு அமெரிக்கத் தொழிலாளரையும் தொழில் முதலாளிகளையும் தூணடலாம். தூண்டுதல் அத்துணைப் பலனளிகமாட்டாது. பொதுமககள் சங்கங்களையும், முதலாளி களையும நெருகவேணடும. அத்துடன ஆராயச்சி, புதியன கண்டுசெய்தல் எனபனவறறிலும் ஊகமுண்டாக உதவி செய்யவேண்டும்.

2. வெளிநாடுகளிலே தமது விற்பனைமுறைகளை அபிவிருத்தி செயயு மாறு அமெரிக்க எற்றுமதியாளரைத் தூண்டலாம். ஆனால் வெளிநாட்டு எற்றுமதியாளர்க்கும் இதே போதனைகள் செய்யப்படுவதால், வெறும் போதனை அதிக பலனை அளிகமாட்டாது.

3. வெளிநாடுகளில் டொலருக்கிருக்கும பட்சபாத நிலையைக குறைக்கு மாறு அமெரிககா வலியுறுத்தலாம். சிலவகையில் இன்னும் டட்சபாதம் காடடபபடுகிறது.

4. வியாபாரக் கட்டுபபாடில்லாத சுபீடசமடையும நாடுகளை உதவித் திட்டங்கள், அபிவிருத்தித திட்டங்கள், இராணுவப் பாதுகாப்புகள் என்ப வற்றிலே பங்கெடுக்குமாறு கேட்கபபடலாம்.

5. உளநாடடிலே நமது பொருளாதாரததை நாம் மந்தநிலையில் வைத்திருக்கலாம். தொழிலை விரிவாக்குவதற்கும, வளர்ப்பதற்குந் தேவை யான குறைந்த வட்டியைக் கைவிட்டு, இறக்குமதிக்குரிய நமது தேவை களைச் சுருக்கி, எற்றுமதித் தொழில்களிலே இலாபப பிரிவைச் சுருக்கலாம். நலலவேலை வாய்ப்பையும் வியாபார விருத்தியையும் விரும்புவோர் இந்த முறையை எற்றுக்கொள்ளமாட்டார். அவர்கள் பணக்கொள்கையில் அதி கம் தஙகாமல் பிஸ்கால் கொள்கையில் அதிகம தங்குமாறு வாதிப்பர்.

[1] வெளிநாட்டிலே உற்பத்திப பெருககு உணடானால, இங்கே நிசச் சம்பளத்தை உயாததும. அது இறகுமதி மலிவானதால உணடாவது. ஆனால (1) நாம் விசேடமாக உற்பதிசெய்யும பணடஙகளிலே வெளிநாட்டு உற்பதிதியில சீர்திருத்தமேற்படடால் (2) அமெரிகக கமபெனிகள தமது தொழில் நுடப அறிவை வெளிநாடடுத் தொழிலாளர் பயன்படுததலாமெனபதை அறிந்தன எனபதைக காட்டக்கூடியதாயிருந்தால அமெரிக்க நிசச் சம்பள வளாச்சி விகிததை இந்த நடவடிகைகள மநதமாகும். அதனால் சர்வதேச வியாபாரததிலே அமெரிக்க நுகாவுப்பணட மேல்மிசம் நட்டமடையும்.

6. நாம் மறுபடி பாதுகாப்புக் கொள்கைக்குத் திரும்பலாம். தீர்வைகளும் அனுமதிப் பங்குகளும், நிசச் சம்பளங்களை உயர்த்தமாட்டா. இதற்கான காரணங்களை முந்திய அத்தியாயத்திலே கூறினேம். ஆனால் நெடிழாத பணச்சம்பளத்திற்காக வீலைவாசிகளைப் பொதுவாக உயர்த்தலாம். இவற்றால் நமது விலைவாசிகள் சிறிது உயரும். அதனால் பணச் சம்பளம் சிறிது ஒட்டிக்கொள்ளும். விசேட உற்பத்தியை ஒபபியல் நலன்மூலம் செய்து பயனடைவோ இத்தகையதொரு தீர்ப்பை விரும்பமாட்டார். அத்துடன் அமெரிக்கா நல்ல அயலவனன்று எனப் பெற்ற பெயரை நீக்கிவிட வேண்டுமென விரும்பும் அரசியல் வாதிகளும் இதனை ஒப்புக்கொள்ளார்.

7. மற்ற நாட்டு நாணயங்களை ஒப்பிட்டு டொலரை தேய்மானமடையச் செய்யலாம். இது தங்கம் சமபந்தமாக ஒருதலைப்பட்சமாய் மதிப்புக் குறைப்பதால் ஏற்படலாம். 1961 இல் அது நடபபது சாத்தியமில்லை. ஐரோப்பாக் கண்டத்திலுளள யூகவியாபாரிகள் தேர்தல் வருடத்தில் அது நடக்குமென எண்ணினாலும் அதன் சாத்தியககூறு குறைவே.

எதிர்காலத்திலே உலகநாடுகளெல்லாம் தங்கத்தின் விலையைக் கூட்டவே பார்க்கும். ஏனெனில் உலக உற்பத்தியும் வியாபாரமும் விரைவாக அபிவிருத்தியடைய வெட்டியெடுத்த தங்கம் போதிய அளவு இடையாமையே யாகும். இதெல்லாம் வெறும் யூகமே. யேலைச் சேர்ந்த றொபேட் டிரிப்பின் கூறியதுபோன்ற சர்வதேசப் பணத்திட்டமொனறு அனுசரிக்கப்படலாம். இதன்படி தங்கத்திலே தங்காமல சர்வதேச நாணய அலகு ஒன்றை வழக்கில கொண்டுவரலாம. சாவதேச நிதித் தாபனம் புதிய கடமைகளை மேற்கொள்ளும்.[1]

முடிபு : புதிய வியாபாரப்போக்கு அமெரிக்காவுககுப் பிரச்சினைகளை உண்டாக்கலாம். இது உலகின் எனைய பாகங்களுக்கு நன்மையாகும். எந்த முதிர்ந்த நாடும விடயங்கள தான் நினைத்தமாதிரி நடக்கவேண்டுமென விரும்பமாட்டாது. நாம் பரந்த நோக்குடையவராயிருப்போமானால் மற்ற நாடுகளிலும் வாழ்க்கைத் தரத்திலே உயர்வு ஏறபடுவதை விரும்புவோம்.

அதே நேரத்திலே உள்ளூரில கடினமான சில முடிபுகளைச் செய்ய வேணடிவரும். அடுத்த அத்தியாயங்களிலே குறிபபிடப்படும், செலவு உந்தும் அமிசத்துடன், வியாபார இருப்பு நிலைகுறிப்புப் பிரச்சினையும்சேர்ந்து, நவீன பழம் பொருளாதாரக் கொளகைகளின் இணைப்பை அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தில் உணடாக்குவதற்குப் பல இடையூறுகளைத் தோறறுவிக்கலாம். பழைய பொருளாதாரக் கொள்கைகள் பொருத்தமறறனவாகக் காணப்படும் வியாபார மநதமென்ற பள்ளத்திலே தறகால நாடுகள், நிலேடேறு, வளர்ச்சி என்பனபறறியெல்லாம் எவ்வளவோ அறிந்த பின்னரும் வீழ்வதானால், அது பெரிதும் இரஙகத்தக்க செயலாகும்.

1. வேறு பல உபாயங்களுமுண்டு. அவறறை இங்கே ஆராயவேணடியதில்லை. உதாரணமாக எமது 25 ாத வீத சேமத் தங்கத்தைக் கைவிடலாம், அல்லது மாற்றலாம்.

சுருக்கம் :

இறக்குமதியை அனுசரிதது எற்றுமதிகள் விரிவாகுமாஞல் அது பெருக்கி மயமான விரிவு வீலைவுகளை உண்டாக்கும். முன்னரே வேலையின்மையும் மேல மிச்சமான திறமையும் இருந்திருக்குமாஞல், வேலைவாய்ப்புக்கள் அதிகரிபபதோடு உற்பத்தி பெருகும் ; முன்னர் பணவீக்க அமுக்கங்க ளிருந்திருக்குமாஞல, அநத அமுக்கங்கள் மேலும் வலுவடையும.

2. அயலவனை ஒட்டாண்டியாகும் கொள்கை, மந்தம் நிலவிய 1930 ஆம் ஆணடுகளில உண்டானது. இதனபடி ஒவ்வொரு நாடும் தனது வேலை யினமையை வெளிநாடுகளுககு எற்றுமதி செய்துகொள்ளப் பார்க்கும். அது வீணமுயற்சி ; தனககே தோலவி உணடாகக்கூடியது.

3. உலக வியாபாரத்தை அறிவு முறையிலே நடத்துவதறகாக யுதத த துக்குப பிநதிய காலததில எறபடுத்தப்பட்ட பல முக்கியமான சாதனங்களை சாவதேச வஙகி, சாவதேசப பணநிதி, மாஷல திட்டங்கள, இராணுவ சகாயததிடடஙகள, நாலாவது அமிசம், தீர்வையைக குறைப்பதற்கான பரஸபர வியாபாரத்திட்டம், ஐரோப்பிய பொதுச் சநதை எனபனவாகும்.

4. யுதததத்துகுப் பிநதிய டொலா குறைபாடு சுருக்கம் பற்றுக்குறை யாக மாறிறறு. நமது நடபபுக கணக்கும், நெடுநதவணைக்கடனும்,, பெரிய பறறுபபாககியை உண்டாககியுளளன. அதனைத தஙகத்திஞலோ, குறுநதவணை டொலா கடனிஞலோ ாடு செய்யவேணடும். அமெரிககா விலுமப பாகக மேறகு ஐரோப்பாவிலும், ஜப்பானிலும், விரைவான விகிதததில உறபததி உணடானமையே இதறகு மூலகாரணம. நமது பரோபகார சிந்தையிலுண்டான பெருகக்மோ, உளநாடடுப் பணவீக்கமோ வல்ல. வருடாவருடமுணடாகும சாவதேச ஒட்டஙகளிலேயுள்ள அடிப்படை அசமநிலை, வெளிநாடுகடகுத தங்கததையும், திரவச் சொத்தையும் அனுப் பலாமோ எனபதைப பற்றிய ஆவலை உணடாககியிருககிறது. அத்துட ன் அது உளநாட்டு வளர்ச்சி, நிலையாக்கும் கொளகைகளை என்பவற்றிலே முகயமான தடைகளையும் உணடாககியிருக்கிறது.

இநத நிலைமையைச சீர்படுத்துவதாஞல, உதவித்திட்டஙகள், இராணுவப் பஞ்சகள என்பவற்றை மற்றவாகளும பகிர்ந்துகொள்ளவேண்டும ; பார பட்சங காட்டுவதைக குறைகக வேண்டும ; நமது உற்பததி, விலைபபடுத்தும் திறமை, எனபவறறை மேம்பாடடையத் திட்டஙகள் அமைத்தல். செலவு உநதலமீதுளள உளஞூர அமுகஙகத்தைக் கட்டுப்படுத்தல் முதலிய நட வடிகைகைகள் எடுககவேண்டும. வியாபாரப பாதுகாப்பை மேறகொளளுவ தாஞல, பொருளாதார அரசியல அனுகூலங்களைத் தியா கஞ் செய்யவேண டும. தோறறத்தளவிலே உயர்வான மதிப்புடையதாய்த் தோன்றும் நமது நாணயத்தை மதிப்புக் குறைத்தல் அவசர காலத்தில் கடைசிக் கந்தாய மாகச செய்யக்கூடியதொரு செயலாகும். வெளிநாடுகளின் சுபீட்சம் அதிகரித்தலை, அதஞல் உள்ஞரிற் சில ஒழுஙகுகளைச் செய்யவேண்டியேற்

பட்டாலும், கவனித்தல் வேண்டும் ; (சர்வதேச வியாபாரத்திலுல் நமது நிசச் சம்பளங்களின் வளர்ச்சி சிறிது குன்றவும், நுகர்வோர் மேலதிகம் சிறிது தடைப்படவுஞ் செய்யலாம்.)

வினுக்கள்.

1. 1935 இல் "சும்மா இருப்பதிலும், பயனில்லாத தங்கத்துக்குப் பதிலாகப் பண்டங்களே ஏற்றுமதி செய்வது உசிதமாயிருந்தது" இதனை விபரமாய் ஆராய்க. 1942 இலும் 1960 இலும் இதற்கான விடைகள் மாறுபடுமா ?

2. பெருக்கி ஆராய்ச்சி சர்வதேச வியாபாரத்துக்கு எத்துணை பொருந்தும்?

3. அயலவனை ஒட்டாண்டியாக்கும் கொள்கைகள் பற்றி வரைவிலக்கணம்கூறி, ஆராய்க ?

4. சர்வதேச வங்கி, சர்வதேசப் பண நிதி இவற்றை ஒப்பீட்டு முறையில் ஆராய்க.

5. யுத்தத்துக்குப் பிந்திய பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளில் முக்கிய மானவை எவை ? அட்டவணை செய்க. நீர் காங்கிரஸ் அங்கத்துவராயிருந் தால் இப்பிரச்சினைகளைப்பற்றி என்ன செய்வீர் ?

6. பொது ஐரோப்பியச் சந்தையிலிருந்து நீர் எதிர்பார்க்கக்கூடிய விளைவு களென்ன ?

7. "சுதந்திரமுள்ள பன்முக வியாபாரத்தை விருத்திசெய்ய GATT திட்டத்தின் பெயரால் எந்த ஓர் அமெரிக்கக் கைத்தொழிலையும் தியாகஞ் செய்யக்கூடாது" இககூற்று உமக்கு உடன்பாடானதா ?

8. யுத்தத்துக்குப் பிந்திய சகாயங்களின் பரப்பளவைப் பற்றி ஆராயக இது "பரோபகாரமா" ? பரோபகாரம் பெரிய பங்கைககொண்டதா ?

9. "டொலர் குறைபாடு" "நீடித்த பற்றுக்குறை" இவற்றை ஒப் பிடடு ஆராய்க. இதற்குரிய காரணங்களைக் கூறிப் பரிகாரம் என்ன என்பதைக் குறிப்பிடுக.

10. பினவரும் கருததுக்களைப் புனராராய்ச்சி செய்க.
தேறிய வெளிநாட்டு முதலீடும் பெருகியும்.
அயலவனை ஒட்டாண்டியாக்கும் பலவிதக கொள்கைகள்.
உள்ளூரிலும், சர்வதேச ரீதியிலும் செய்யப்படும் பயனற்ற வேலை.
நவீன—புராதன பொருளியல் இணைப்பு. சர்வதேச வங்கி.
சர்வதேசப் பணநிதி, மாஷல் திட்டம, எனைய சகாயத்திட்டங்கள்.
நாலாம் அமிசம். பொதுச் சந்தை ; டொலர் குறைபாடும நீடித்த பற்றுக்குறையும் ; வெளிநாட்டிலே உற்பத்தி வளர்ச்சி.

ஆறும் பகுதி

நடப்புப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள்

முப்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

பொருளாதார வளர்ச்சி அபிவிருத்தி என்பன பற்றிய பிரச்சினைகள்

உலோகாயதத்தில் நான் நம்பிக்கையுடையவன். நன்மையான உலோகாயதத்தில் எல்லாவற்றிலும் நான் நம்பிக்கையுடையவன் :–நல்ல சாப்பாடு, நல்லவீடு, நல்ல சாக்கடை, நீர்க்குழாய்கள், வெந்நீர், குளிப்பு மண்டபம், மின்சார வெளிச்சம், கார், நல்லவீதிகள், வெளிச்சமுள்ள தெருக்கள் நீண்ட ஓய்வுகாலங்கள், புதிய எண்ணங்கள் விரைவான குதிரைகள, விரைவான உரையாடல், நல்ல நாடகம, சங்கீதம், பாட்டு–இவை எல்லாருக்கும் கிடைக்கவேணடும் ; இவற்றை அறியாமல் இறப்பவன் சாதுவாயிருக்கலாம், கவியாயிருக்கலாம் ; அதெல்லாம் அவன் இழந்தமை யால் ஏற்பட்டதலல. அவன் இழந்தமையைப பொருட்படுத்தாததால் உண்டாயின.

பிரானசிஸ் ஹக்கெட்
அயர்லாந்து.

அபிவிருததியடையாத பொருளாதாரம் எனபதே அடுத்த கால் நூற் றுண்டிலே நாம எதிர்பாராகக்கூடிய பிரசசினை. இதுவரை நாம் பயின்ற பொருளாதாரக் கொள்கைகளை இபபிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குப் பயன் படுத்தலாம். உலகிலே இபபோது 3 பில்லியன் மக்கள் வசிக்கின்றனர். இவர்களில 2/3 பகுதியினர் பசியால் வாடுகின்றனர். உடல் நலத்தைப் பேணவும் அழகை விருத்தி செய்யவும், நாளுக்கு 1500 கலரி உணவாகக் கட்டுபபடுத்துபவருக்கு உணவே கனவாகவும், நீணடவாகவும இருக்கிறது.

மனச்சாட்சியைத் திருத்திப்படுத்துவதற்காக நாம் மற்றவர்க்கு உதவி செய்கிறோம். மக்கள் பேசாமலிருந்துகொண்டு பட்டினி கிடக்கமாட்டார்கள் என்பதைச் சரித்திரம் எடுத்துக்காட்டும்.

அபிவிருத்தி குறைந்தமைக்கு வரைவிலக்கணம். பொருளியல் ஆசிரியாகள் " பின்தங்கிய நாடுகள் " எனக் குறிப்பிடுமபோது அத்த கையநாட்டு மக்கள் அதனை விரும்பமாட்டார். அவர்களுக்கு மனவருத் தம் கொடுக்காமலிருப்பதற்காக ஐக்கிய நாடுகள் தாபனம் " குறைந்த அபிவிருததியுள்ள நாடுகள் " என்ற பெயரால் அவற்றைக் குறிப்பிடும். இன்று இத்தகைய நாடுகளை அபிவிருத்தி அடையாத நாடுகள எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இதன் அாத்தமென்ன ? பல வரைவிலக்கணங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அவையெல்லாம பின்வரும் விடயங்களை அடக்கியுள்ளன.

கனேடா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, பெரிய பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், மேற்கு ஐரோப்பா ஆகிய நாடுகளின் தனிநபர் நிசவருமானத்துக்குக் குறைவான தனி நபர நிசவருமானமுள்ள தேசங்களே அபிவிருத்தியடையாத தேசங்கள். தனது வருமானமட்டத்திலே தரமான அபிவிருத்தியை அடையுஞ் சக்தியுடைய நாடையே அபிவிருத்தி அடையாத நாடென்பர்.

ஒருவகையிலே பார்க்கபபோவதானுல், எந்த நாடும் பூரண அபிவிருத்தியை அடையவில்லை. நாடுகள மேலும் அபிவிருத்தியடையக்கூடிய தன்மை வாயந்தவை. அதனுல் அவை அபிவிருத்தியடையாத நாடுகள் என்ற பெயருகு எறறவை. இன்று " முன்னேற்றமடைந்துள்ள நாடு"களாயிருப்பவை கூட நமது வரைவிலக்கணபபடி அபிவிருத்தி குறைந்தனவாயிருந்தன. அட்டவணை 1 இல பலதேசங்கள ஒபபியலபான அபிவிருததிப் படிகள் காடடபபட்டுள்ளன. உலகக் குடிசனத்தொகையில் 1/6 இக்குக் குறைவான மககள நனகு அபிவிருததியடைந்த பிரிவில இருக்கிறார்கள். இடைததரமான B பிரிவில் 1/6 இக்குச் சற்றுக் கூடிய தொகையினர் இருகின்றனர். 2/3 தொகையினர் அபிவிருத்தியடையாத C பிரிவிலிருக் கினறனர்.

சோவியத நாடுகள இப்போது நடுததரபபிரிவிலிருந்தாலும் முன்னேறிக் கொணடிருகினறன. உலகின் குடிசனத்தொகையிலே 1/3 பகுதி இரும்புததிரைக்குப பினனுலிருகிறது. குடிமககள் எவவாறு பிரிவுகளாகப் பிரிகபபட்டுளளனர். இவாகளின் பிரிவு எபபடி? சினுவின் குடிசனத் தொகை மிக அதிகம. இதைக் கருதும்போது இரும்புத்திரைக்குபபின்னுலிருபபவாகளில 2/3 பகுதியினர C பிரிவிலிருகிறாரகள். எவரும் A பிரிவிலிலலை. இரும்புத் திரையின இருபக்கத்திலுமுள்ள மக்களுக்குப பொருளாதார அபிவிருததி, ஆர்வமூட்டும் ஒரு விடயமாகும்.

அபிவிருத்தி குறைந்த பொருளாதாரங்களின் தன்மை :

மூனனேறிய நாடகளுகுமு முன்னேறுதநாடுகளுகுமிடையிலுள்ள வித்தியாசத்தைக் காணவிரும்பினுல், மத்திய அமெரிக்க நாடான எல் சல்வடோர், அல்லது இநதியாபோனற நாடுகளிலே நீர் 21 வயது நிரம்பிய ஒரு வாலிபனுயிருபபதாக எணணிக்கொள்க. நீர வறுமைப்பட்டவர். உமது வருடாந்த வருமானம் 100 டொலர் எனறு வைத்துக்கொளவோம். உமது அமெரிகக நணபரின வருமானம 2,500 டொலர். உலகத்து மக்களில் பததில ஒருவரே 700 டொலர் வருமானம் உடையவர்கள் என்பதை எண்ணி நீர சநதோஷமடையலாம். உங்களிலே எழுத வாசிகக தெரிந்த ஒருவருகுப் பதிலாக நாலுபோ அநத அறிவு இல்லாதவராயிருக்கிறார்கள். முற்போகுகான நாடுகளிலுள்ளவர்கள் உயிர்வாழும் கால எல்லையிலும் பார்க்க உமது கால எல்லை சரிபாதியாகவேயிருக்கிறது. உமது சகோதரிகள் இரண்டு மூனறுபேர், இளம்வயது அடைவதற்கு முன்னரே இறந்து விடடாகள்; உமது பாட்டியிலும பார்க்க உமது தாய் குறைவாகவே பிள்ளைப் பெற்றிருப்பார். உமது சகோதர சகோதரிகளிற் பலர் நெடுங்காலம் உயி

அபிவிருத்தி குறைந்த இனப் பிரிவில் பெரும்பாலான நாடுகள் இருக்கின்றன.

படம் 1. பொருளாதார அபிவிருத்தியடைந்த அளவால் நாடுகள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

A மிக அபிவிருத்தியடைந்தவை

அவுஸ்திரேலியா
பெல்ஜியம்
கனேடா
டென்மார்க்
பிரான்ஸ
ஜேர்மனி
நெதலாந்து
நியூஸிலாந்து
நோர்வே
சுவீடன்
சுவிற்சலாந்து
பிரிட்டன
ஐக்கிய அமெரிக்கா

B இடைப்பிரிவிலுள்ளவை

ஆர்ஜெண்டீனு
அவுஸ்திரியா
சிலி
கியூபா
செகோஸ்லோவாகியா
பினலாந்து
ஹங்கேரி
அயர்லாந்து
இஸ்ரேல்
இததாலி
ஜப்பான
போலந்து
போத்துக்கல்
போர்ட்டோ ரீகோ
ஸ்பெயின்
தென்னபிரிக்கக் கூட்டரசு
சோவியத ரூஷியா
உருகுவே
வெனிசூலா

C அபிவிருத்திகுறைந்தவை

ஆபிரிக்கா :
அல்ஜீரியா
அங்கோலா
பெல்ஜியன்கொங்கோ
கமெரூன்ஸ்
எகிப்து
எதியோப்பியா
பிரெஞ்சுமத்தியகோட்டு ஆபிரிக்கா
பிரெஞ்சு மேற்கு ஆபிரிக்கா
காணா
கென்யா
லைபீரியா
லிபியா
மடகாஸ்கர்
மொறக்கோ
மொசாம்பிக
நைஜீரியா
நியாசலாந்து
வடக்கு ரொடீசியா
ருவண்டா-உருண்டி
சீரலியோன்
தெற்குரொடீலியா
சூடான்
தங்கனிக்கா
ரியூனிசியா
உகண்டா

அமெரிக்கா :
போலீவியா
பிரேசில்
பிரிடிஷ்மேற்கு இந்தியத்தீவு
கொலம்பியா
கோஸ்டா ரீகா
டொமினிக்கன் குடியரசு
ஈகுவடோர்
எல்சலவடோர்
குவாற்றிமாலா
ஹைடி
ஹொண்டுரஸ்
மெக்ஸிகோ
நிக்கராகுவா
பரகுவே
பீரு

ஆசியா :
ஆப்கானிஸ்தான்
போர்னியோ
பர்மா
இலங்கை
சீனு
போர்மோசா
இந்தியா
இந்துசீனம்
இந்தோனேசியா
இரான்
இராக்
ஜோர்டன்
கோரியா
லெபனான்
மலாயா
நேபால்
நியூகினி
பாகிஸ்தான்
பிலிப்பின்ஸ்
சௌதி அராபியா
சீரியா
தாயலாந்து
துருக்கி
ஈமென்

ஐரோப்பா :
அல்பேனியா
பல்கேரியா
கிரீஸ்
ரூமேனியா
யூகோஸ்லாவியா

ரோடு வாழ்ந்ததற்குக் காரணம் வெளியூர்களிலிருந்து வந்த மருத்துவ முறை. அவர்களோடு நீரும் உயிர்வாழ்வதற்குப் போட்டியிட்டிருக்கவேண்டும். முனனேற்றமுள்ள நாடுகளிலுள்ளவர்களிற் பார்க்க நீர் இருபதில், ஒருபங்கு அஸ்வ சக்தியுடனே தான் வேலை செய்கிறீர். ஆசியா, ஆபிரிக்கா லததீன் அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் உள்ள நீரும், உமது சகாக்களும் உலகக் குடிசனத் தொகையில் 70 சத வீதமாயிருக்கிறீர்கள். ஆனால் உலக வருமானத்தில 20 சத வீததையே நீங்கள் உங்களுக்கும் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும். ஐக்கிய அமெரிக்காவிலே உலகக்குடிசனத் தொகையில 6 சத வீதத்தினா இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உலக வருமானத்திலே 38 சத வீதத்தைத் தம்முட் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றனர். 22 சத வீத மக்கள் குடியிருக்கும் ஐரோப்பாவில் அவர்கள் 36 சத வீத வருமானத்தைத் தம்முட் டகிர்ந்து கொள்ளுகின்றனர்.

பிரச்சினையின் அவசர நிலை.

வறியவர் செல்வர் என்பவருக்கிடையில் வித்தியாசம் எப்பொழுதும் இருந்துகொண்டே வருகிறது. அபிவிருத்தியடையாத நாடுகளைப்பற்றி நாம் ஏன் கவலை கொள்ளவேண்டும்? இதற்கு முக்கியமான சில காரணங்களை நாம் குறிப்பிடலாம்.

1. **விரிவடையும் வித்தியாசங்கள்:** முன்னேற்றமான நாடுகளிடையேயுள்ள வருமான வித்தியாசங்கள் குறைந்துகொண்டு வருகிறது. ஆனால் முன்னேற்ற மான நாடுகளுகும் அபிவிருத்தியற்ற நாடுகளுக்குமிடையே உள்ள வருமான வித்தியாசம் விரிந்து கொண்டே வருகிறது. கனேடா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, மேற்கு ஐரோப்பா என்ற நாடுகள் 1938 ஆம் ஆண்டு துவக்கம் தமது தனிநபர் உற்பத்தியை 70 சத வீதம் பெருக்கியுள்ளன. இந்தியா, இந்தோனேசியா, முதலிய முன்னேற்றம்குறைந்த நாடுகளிலே வாழ்க்கைத் தரம் முன்னையிலும் குறைந்துவருகிறதென்று சில நிபுணர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

2. **இலட்சிய வாதங்கள்:**

சுதந்திர நாடுகளுக்கும, பொதுவுடைமை நாடுகளுக்குமிடையிலுள்ள இலட்சியப்போரில், முன்னேற்றமடையாத நாடுகள சுதந்திரநாடுகளுக்கு ஆபத்தை உண்டாகககூடியனவெனறு பொதுவுடைமை வாதிகள் நினைக்கின்றனர். அத்தகைய நாடுகளிலுள்ள வறுமையைச் சுட்டிக்காட்டிக் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். நமது ஐசுவரியத்தைக காடடி அவர்களின் வறுமைக்கும வேனய தீமைகளுக்கும் நாமே காரணமென எடுத்துக்காட்டுகினறனர், அயல்நாடாகிய இயூபாவை இதற்கு உதாரணமாகச் சுட்டுகின்றனர்.

"வயிறறை நிரப்பி விட்டால் மக்கள பொதுவுடைமையை மேற்கொள்ள மாட்டார்கள்" என்று கூறப்படுகிறது. இது எப்போதும் உண்மையெனக் கொள்ள முடியாது. மிக வறிய நிலையிலுள்ளவர்கள் புரட்சி செய்யமாட்டார்கள். பிரெஞ்சுப் புரட்சி, ரஷியப் புரட்சிபோன்றவை, ஓரளவு பொருளாதார அபிவிருத்தியுணடான பின்னரே நடைபெற்றன.

அபிவிருத்தியைப்பற்றி அக்கறை கொள்ளாதிருந்தால் அது பிற்காலத்திலே ஆபத்தை உண்டாக்கும். உறர்வாட்டைச் சேர்ந்த பிரபல பொருளிய லறிஞரான அலெக்ஸ்ஸாண்டர் ஜோஷெங்ரன் சரித்திரரீதியான பின்வரும் படிப்பினையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறர் :—

" நாட்டின் பொருளாதாரப் பிறபோக்கின் பயனுகவே சோவியத் அரசாங்க முறை உண்டானது. மகாகதரீன் அடிமை முறையை ஒழித்திருந்தால், 1825 இல் பாட்டாளி மக்கள் அதிருத்திகொண்டு புரட்சி செய்திருக்கமாட்டார்கள். ரூஷியப் புரட்சி உக்கிரங்கொண்டிருக்கமாட்டாது. நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி படிமுறையாக நடந்திருக்கும். தாம திக்கப்பட்ட கைத்தொழில் அபிவிருத்தி காரணமாக அரசியல் புரட்சியுண் டானது. அப்போது அதிகாரம் சர்வாதிகார அரசாங்கத்தின் கையிலே சிக்கி யது. காலஞ்செல்ல மக்களிற் பெரும்பாலோர் அதை எதிர்த்தனர். இருபதாம் நூற்றுண்டிலே கிடைத்த படிப்பினை என்ன வென்றால், பின்தங்கிய நாடுகள் முன்னேற்றுவது அந்நாடுகளின் பொறுப்பு மாத்திர மன்று முன்னேறியநாடுகளின் பிரச்சினைகளுமாகும். ரூஷியப் பாட்டாளி மக்கள் விடுதலை செய்யாததற்கு உலகம் முழுவதுமே பிராயச்சித்தஞ் செய்துவருகிறது. பொருளாதார அபிவிருத்தியில் முன்னேற்றமான நாடு கள் டொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய நாடுகளில் அக்கறை கொள்ள வேண் டும்.

அட்டவணை 1 இலுள்ள A பிரிவில் காணப்படும் முன்னேறிய நாடுகளைப் பாருங்கள். இவை எவற்றிலாவது பாட்டாளிகள் வெற்றிகரமான புரட்சி ஏற்பட்டதில்லை.

3. பெரிய எதிர்பார்த்தல்கள் : முன்னேறுத நாடுகளிடையே மக்கள் தமது வறுமையைப்பற்றி மிகவும் ஆராய்ச்சியுடையவராயிருக்கிறர்கள். அது அவர்களுக்குச் சஞ்சலத்தைக்கொடுக்கிறது. அவ்வறுமையை நீக்க அவர்கள் முயன்றுவருகின்றனர்.

என்றும் இந்த நிலை இருந்ததில்லை. ஒரு நூறருண்டுக்கு முன்னர் சீனச் சக்கரவர்த்தி இங்கிலாந்து அரசர்க்கு ஒரு தூது அனுப்பினர். தனது நாட்டுக்குப் பொருளாதார அபிவிருத்தி அவசியமில்லையென அவர் அறிவித்தார். இன்று சீனுவில் நடக்கும் அபிவிருத்தி முயற்சிகளைப் பாருங்கள். பழைய வாய்ப்பாட்டின்படி சுகம் $= \left(\frac{\text{பொருள் நுகர்வு}}{\text{விருப்பம்}}\right)$ தேரு விருப்பங்களைக் குறைக்கச் சொன்னர். இனறு மக்கள் நிசவரு மானத்தை உயர்த்தச் சொல்லுகிறர்கள்.

இன்றைய மேனாட்டு வாழ்க்கை வசதிகளை உலகமெல்லாம அறிந்து வருகிறது. வறுமையைப் பார்த்து இது கடவுள் செயல் என்று எவரும் பெருமூச்சு விடுவதில்லை. அரசாங்கத்தின் கடமைகள் அதிகரித்துவிட்ட தருணத்திலே இந்த உணர்ச்சி வந்துள்ளது. மக்களுக்கு ஏதாவது தேவை

ஏற்பட்டால் உடனே அரசாங்கத்திடம் கேட்கின்றனர். அதற்குத் திட்ட மிட்டு நிறைவேற்றுமாறு அரசை வற்புறுத்துகின்றனர்.

"நூதனமான நாடுகளும் இணகமான மக்களும்" என்ற தமது நூலிலே நீதிபதி வில்லியம் ஒ டக்ளஸ், மத்தியதரைக்கடல்தொட்டு பசிபிக் வரையும் தாம் கேட்டறிந்தவற்றைக் குறிப்பிட்டார். நமக்கு நல்ல உடல் நலம் வேணடும்; நிலச்சீர்திருத்தம் வேண்டும்; ஜமீந்தார் முறை ஒழியவேண்டும்; புதுமுறை விவசாயம் வேண்டும். கைத்தொழில் அபி விருத்தி வேண்டும்; தனிப்பட்டவர் என்ற முறையிலே அரசியல் உரிமை கள் வேண்டும. இயற்கையான தனித்துவக் காரணங்களுக்காக மக்கள இவற்றை விரும்புகிறார்கள். பொருளாதார நன்மைகளுக்காக மட்டுமே மனிதர் அபிவிருத்தியை விரும்புவதில்லை, தேசிய கோட்பாடும் தற்காலத் தவர்கள் அபிவிருததியை விரும்புவதற்குரிய காரணமாகும். தமது நாடு பலம் பொருந்தியதாயிருக்கவேண்டும், மற்றவர்கள் மதிக்கவேண்டும்; அதன்மாட்டு அச்சமுடையவராயிருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் ஆசைப் படுகிறார்கள். ஒல்லாந்தரும, ஆங்கிலேயரும் தமது குடியேற்ற நாடுகளிலே சுகாதார முறைகளைப் புகுத்தினர். அதனால் மக்களுடைய வாழ்நாட்காலத் தையும் பொருட்சுபீடசத்தையும் அதிகரிக்கச் செய்தனர். அத்துடன் தமக் கென விசேடமான சங்கங்களை உண்டாக்கி, சுதேசிகளை அவற்றிலே பங்குபற் றுது தடைசெய்தனர். "அவமதிப்பிலிருந்து விடுதலை பெறுதல்" என்பது பாக்கிஸ்தானின் தேசிய இலடசியங்களில் ஒன்றுகும்.

4. விரும்பிய சந்தைகள்

பிறர் நலம் பேணுதலும, அரசியல் நோக்கும் ஒருபுறமிருக்க, முன் னேறிய நாடுகள் சர்வதேச வியாபாரத்துக்குச் சந்தைகளை உண்டாக்கும் சுயநலம் கருதியும் முனனேறுத நாடுகளிலே அக்கறை காட்டுகிறார்கள். நம்மோடு போட்டியிடுவோருக்கு அபிவிருத்தியடைய ஆதரவளிக்கக்கூடா தெனபவர்கள் பின்வரும் காரணஙகளைக் கவனிக்கவேண்டும். பினதங்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தியடைந்திருந்தால் அவற்றின் வருமானம் அதிகரிக்கும். அப்போது அவை நமமிடமிருந்து அதிக பொருள்களை இறக்குமதி செயயும. எனவே எமது எற்றுமதியை விருத்திசெய்வதற் காக நாம் பினதங்கிய நாடுகளின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் அக்கறை கொள்ளவேண்டும்.

மற்ற நாடுகளின் அபிவிருத்தியை எதிர்ப்பவர்களின் நியாயங்களை இந்த உண்மை தோறகடித்துவிடுகிறது. ஆனால் இந்த விடயம் சிக்கலானது. எமக்கேன் அதிக வியாபாரம் வேண்டும்? நமது டொலர்களை அதிகரிப்ப தற்கு மாத்திரமன்று. இறக்குமதி செய்யாமலும், கடன்கொடாமலும் நாம் எபபொழுதும் எற்றுமதிசெய்துகொண்டிருக்க முடியாது. எங்கள் சுயநலத்திறகான பொருளாதாரக் காரணம் ஒன்றுமுண்டு. அதாவது சர்வதேசப் பண்டமாறறுப் பலனுடையதாயிருப்பதனால் ஒப்பியலளவில்

உள்ள அனுகூலங்களைக் காட்டக்கூடிய முறையில் அந்நிய நாடுகள் தமது பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

நாம் எங்கள் நாட்டிலே சிக்கனமாக உற்பத்தி செய்யமுடியாத பொருள்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யவேண்டும். நாம் வசதியாக உற்பத்தி செய்யக்கூடியவற்றை உற்பத்தி செய்து ஏற்றுமதி செய்துவிட்டு, வெளிநாடுகள் வசதியாகவும் சிக்கனமாகவும் உற்பத்திசெய்பவற்றை இறக்குமதி செய்யலாம். அப்பொழுதுதான் சர்வதேச வியாபாரம் உண்மையில் எல்லார்க்கும் அனுகூலமுடையதாயிருக்கும். உதாரணமாக ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கும் (வேறு முன்னேற்றமான நாடுகளுக்கும்) மூலப் பொருள்கள் தேவை. ஒவ்வொரு தசாப்தத்திலும் இந்தத் தேவை வளர்ந்துகொண்டே போகும். இன்று 10 சத வீதம் அந்நியநாட்டு மூலப் பொருள்களிலே தங்கியுளளோம். 1975 இல் இது 30 சத வீதமாகும். பேலி மூலப் பொருள் ஆராய்ச்சித்தாபனம் இதனை எடுத்துக்காட்டியுள்ளது.

வெளிநாடுகளிலே எந்த அளவுக்குப் பொருளாதார அபிவிருத்தி நமது வியாபார மாற்றுவிகிதத்தை மேம்பாடடையச் செய்கிறதோ அந்த அளவுக்கே நமது சந்தைகளை விருத்திசெய்ய நாம் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்ற கூற்று உண்மையுடையதாயிருக்கும். வியாபார மாற்றுவிகிதம் என்பது இறக்குமதி விலைகளுக்கும் ஏற்றுமதி விலைகளுக்குமுள்ள விகிதம்; அபிவிருத்தியில்லாதபட்சத்தில் அது எப்படியிருக்குமென்பதையும் இந்தக் கணக்கிலே சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அபிவிருத்தியடையும் நாடுகள் முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளுக்குத்தேவையான பொருள்களின்மீது அகக்றை காட்டாமலிருக்கலாமென்பதையும், அப்போது நலவுரிமைகளிடையே போட்டியேற்படுமென்பதையும் இங்கே குறிப்பிடவேண்டும்.

5. பொருளாதார ஏகாதிபத்தியத்தினால் வியாபார மந்தத்தைப் போக்கும் அவசியம்?

முதலாளித்துவ நாடுகளின் சுயநலப் பற்றுக்கள் இறக்குமதிகளிலேதான தங்கியிருந்தன என்பதை மேலே கூறிய ஆராய்ச்சியின் படிகள அறிந்தோம். இக்கால மார்க்சீயப் பொருளாதாரவாதிகளுக்கு இது தலை கீழாகத் தோனறும். கார்ள்மார்க்ஸ் தாமாக ஏகாதிபத்தியக் கோட்பாடொன்றை வகுக்கவில்லை. ஆனால் அவருடைய சீடரான லெனின் இந்நூற் றாண்டின் ஆரம்பத்திலே ஒரு கோட்பாட்டை வகுத்தார். அவரின் பொருளாதார ஏகாதிபத்தியக் கோட்பாடு சுருக்கமாகப் பின்வருமாறு :—

தனம்படைத்த முதலாளித்துவ நாடுகள் தம் நாட்டிலே நாளுக்கு நாள் மோசமாகிவருகின்ற மிதமிஞ்சிய சேமிப்பு நெருக்கடியை அடையும். இலாபத்தைக் குறையவிடாமற் செய்யவும் வியாபாரமந்த நெருக்கடியைத் தடுக்கவும், தமது பண்டங்களை அவை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவேண்டும். இதற்காகவே பின்தங்கிய நாடுகளின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில்

அவை அக்கறை கொள்ளுகின்றன. இவ்வாறு குடியேற்றநாடுகளிலுள்ள வர்களே அடிமைகளாக்கித் தம்மிடையே போட்டி காரணமாக யுத்தத்தையும் துவக்கும்.

இக்கருத்து எப்படி? குடியேற்றநாடுகளில் நடந்த ஆட்சி அரசியல் அதிகாரத்தை நிலைநாட்டும் நோக்கத்துடன் உண்டானதேயன்றி பொருளாதாரச் சுயநலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதன்று என்பதைச் சரித்திர ரீதியாக ஆராய்ந்தோர் கூறுவர். மேலே கூறிய கருத்து இந்தக் கொள்கையை ஆட்சேபிக்க முடியுமா? வியாபாரிகள், இலாபம் தேடுவோர் ஆகியோரைத் தொடர்ந்து கொடியுஞ் செல்லுமென்ற கொள்கை தவறுடையது. அரசாங்கங்களே மற்ற நாடுகளை அடிமைப்படுத்தும் முயற்சியில் முதலில் ஈடுபட்டன. பின்னரே வியாபாரிகளின் துணையை அவை பெற்றன. அவர்கள் அரசுக்கு அவசியமான பகுதிகளிலே பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்தனர். இதுவே சரித்திர ரீதியாகக் கண்ட உண்மை. அரசியல் நோக்கங்களும், பொருளாதார நோக்கங்களும் ஒன்றோடொன்று எவ்வாறு இணைந்து செயற்பட்டன என்பதை ஆராய்வது பயனற்றது. அவ்வாறே பின்தங்கிய நாடுகளுக்கு, முற்போக்கான நாடுகள் செய்த சரித்திர ரீதியான நன்மை தீமைகளைக் கணக்குப்போட்டு ஐந்தொகை முடிப்பதும் சிரமமான வேலையாகும்.

இப்பழைய பிரச்சினைகளைக் களைமேலே நாம் பிரச்சினையை அறிந்து கொள்ளலாம். 25 வருடங்களுக்கு முன்னர் உலகிலே ஒரு பெரிய வியாபார மந்தமுண்டாயிற்று. இதனைப் பொருளாதார அறிஞர் அறிந்து கொள்ளவில்லை. அப்போது நவீன-மாக்சீய வாதமான எகாதிபத்தியக் கொள்கைபற்றி ஒரு சமாதானங் கூறுவதற்கு அவர்கள் அறியவில்லை. இன்று எங்களுக்கு விடயம் விளங்குகிறது.

தேசிய வருமான நிரூபணம்பற்றி இரண்டாம் பகுதியிலே ஆராய்ந்தோம். பெரிய வியாபார மந்தங்களைத் தவிர்ப்பதற்கு இன்று பிஸ்கால் கொள்கைகளும், பணக்கொள்கைகளும் உண்டு. அயல்நாட்டு வியாபாரத்தின் மூலம், உள்ளூரிலே வாங்குஞ் சக்தியை அதிகரிக்கவேண்டிய அவசியமில்லையென முன்னரே அறிந்துள்ளோம். பணம், வரி, வரவு செலவுத் திட்டம் என்பவறறை ஒழுங்குசெய்யும், பூரண அரசியற் சட்டபூர்வமாக அதிகாரம் பெற்றுள்ள தற்கால அரசுகள நேரடியாகப் பயனுள்ள திட்டங்களால் வேலையின்மையை எதிர்க்க வசதியுடையனவாயிருக்கின்றன. எனவே வேலைவாய்ப்புக்களுக்காக, நிலத்தை வெட்டிப் பின் மூடுவதுபோல வெளி நாடுகட்குப் பண்டங்களை அனுப்பிச சுபீடசத்தை வாங்கவேண்டிய அவசியமிலலை.

6. குடியேற்றங்களைச் சுரண்டுதல்? நிசவருமானம் வீழ்ச்சியடைதல் அல்லது பாட்டாளிகளை இமிசைப்படுத்தல் என்ற காள்மாக்ஸ் கொள்கை தவறு என்பதை அவருடைய சீடர்கள் இன்று அறிந்துகொண்டனர். இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, ஸ்காந்திநேவியா ஆகிய

நாடுகளிலே, முதலாளித்துவ முறையின்கீழ் நிசவருமானம் உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது. மார்க்ஸ்வாதிகள் இதற்கு என்ன சமாதானம் கூறப் போகிறார்கள்? இதற்குக் காரணம் தொழிற்சங்கங்களும், சகாயச்சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளுமா? புரட்சியை விரும்பும் பொதுவுடைமைவாதிகள் இதனை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார். அமெரிக்கா போன்ற முதலாளித்துவ நாடுகளில் சம்பளம் அதிகரித்தமைக்கு அவர்கள் சமாதானங் கூறிக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

நல்ல சமாதானம் கூறமுடியாதபடியால் மார்க்ஸியவாதிகள் பலர், முன்னேற்றமான நாடுகளிலே சம்பளங்கள் உயர்ந்தமைக்குக் காரணம் கொலனிகளை அவை சூறையாடுவதேயெனக் கூறுகின்றனர். டேய்டன், ஒஹியோ ஆகிய ஊர்களிலே மக்கள் புதிய கார்களில் ஓடுவது பர்மியப் பாட்டாளிகள் பட்டினிகிடப்பதினாலேயே என அவர்கள் கூறுவர். இவ்வாறே அவர்களுடைய ஆராய்ச்சி செல்லும். ஆனால் இக்காரணங்கள் நியாயமானவையா?

இந்தக் கொள்கை தவறுடையதென ஆராய்ச்சியின்றிக் கூறிவிட முடியாது. எனெனில் பொருளாதாரம் அளவறிவுக்குரிய சாத்திரமன்று. சரித்திரம் தரும் சிக்கலான விடயங்கள் ஆராயப்பட வேண்டும். நம்மீது சுமத்தப்படும் குற்றங்களையும் ஆராயவேண்டும். மேடுகளிலே நிலவும் உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரம், முன்னேறுத நாடுகளோடு அவை செய்யும் வியாபாரத்திலேதான் பெரும்பாலும் தங்கியிருக்கிறதென்ற கொள்கைக்கு எதிராகவே சான்றுகள் நிறைய உண்டு. நைலோன், செயற்கை ரப்பர் போன்ற புதிய கண்டுபிடிப்புக்களைக் கண்டறிந்தால் எதிர்காலத்திலே இந்த வியாபாரத்திற்கூட மேல்நாடுகள் தங்கியிருக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படாது.

7. பிறர்நலன்கருதல்: முன்னேறுத நாடுகளுக்கு உதவிபுரிதல் பிறர் நலம் கருதும் பணபாலுண்டானதென்பதற்கு அதிக ஆதாரம் தேவையில்லை. முன்னேறிய நாடுகளிலே பொதுசன அபிப்பிராயம் இதுவே. ரஷியாவுடன் இலட்சிய நெருக்கடி ஏற்படுவதற்கு எவ்வளவோ காலத்திற்கு முன்னர் லத்தீன் அமெரிக்காவுக்கு, அமெரிக்கா "நல்ல அயலவர்" என்ற முறையில் இந்த உதவியைச் செய்தது. 1941 பிரான்கிலின் ரூஸ்வெல்ட் நாலு சுதந்திரம் பற்றிப் பேசுகையில், மூன்றுதாக "எல்லா நாடுகளும் தேவையிலிருந்து விடுதலை பெறவேண்டும்? என்று கூறினார் இதனை ஞாபகத்திலே கொள்ளலாம்.

முன்னேற்றமுள்ள எல்லா நாடுகளிலும் மிகக் குறைந்த வாழ்க்கைத் தரத்தையாவது எல்லார்க்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்ற பண்பில் உந்தல் உண்டு. இது அரசியல் வகையிலும் முக்கியமானது. வெளிநாடுகள் விடயத்திலும் இதே பண்பு தலைக்காட்டுவதனாலேதான் அந்நாட்டவருடைய பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் முன்னேற்ற நாடுகள் அக்கறை கொள்ளுகின்றன. பிறர் நலம் பாராட்டுதலைப்பற்றி அதிகம் பேசுவது அழகாயிராது. இதை மறந்துவிட்டால் அரசியல் சம்பந்தமான தீர்க்கதரிசனங்கள் ஓரளவு அச்சொட்டாக இருக்கமாட்டா. சுருக்கம்: பிறர்நலம் பேணுதல் ஒருபுற

மிருக்க பொருளியல் அனுகூலங்கள் ஒருபுறமிருக்கப் பிரதானமாக அரசியற் காரணங்களுக்காகவே முன்னேறிய நாடுகள் பின்தங்கிய நாடுகளுக்கு உதவ முன்வருகின்றன.

நோய் நிதானமும், பரிகாரமும்

அபிவிருத்தி குறைந்த நாடுகளின் பொதுப்படையான பிரச்சினை பற்றியும், அது சம்பந்தமான போலி வாதங்கள்பற்றியும் ஆராய்ந்தோம். இனி நாடுகள் ஏன் வறுமைப்பட்டுள்ளன என்பதைப் பற்றியும் அவ்வறுமையை எவ்வாறு நீக்கலாமென்பதைப் பற்றியும் ஆராய்வோம். நான்கு மூலாதாரமான பொருளாதார விடயங்கள் உண்டு. அவை குடிசனத்தொகை, இயற்கை வளங்கள், மூலதன ஆக்கம், தொழில் நுணுக்க அறிவு என்பனவாகும்.

குடிசனத்தொகைப் பிரச்சினை

குடிசனப்பெருக்கம் வெறுமனே அதிகரித்தால் அதன் பயனாக அபிவிருத்தியுண்டாகுமெனக் கூறமுடியாது. கட்டுப்பாடின்றி சனப்பெருக்கமுண்டானால், குறைந்துசெல் பயன் விதியை அனுசரித்துத் தனி நபரின் வாழ்க்கைத்தரம் குறையும். 18 ஆம், 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வழங்கிய அபிவிருத்திமுறைகளையே முன்னேறாத நாடுகள் இன்றும் மேற் கொள்வதை நாம் காணலாம். முன்னேற்றமான வைத்தியமுறைகள் (உ-ம்.—சுகாதாரம் இன்று மலிவான டி..டி..ரி) மரணவிகிதத்தைக் குறைத்து விடுவதால், பிறப்பு விகிதம் ஒறுபுறம் அதிகரிக்க, இரண்டுமாகச் சேர்ந்து சனத்தொகையை அதிகரிக்கச்செய்கின்றன.

போட்டோ ரிக்கோ, ஜாவா முதலிய நாடுகளிலே இருபடிப்பினைகளை நாம் அறியலாம். தொழில் நுட்ப முறைகளாலுண்டான உற்பத்திப் பெருக்கம், இரட்டிப்பான சனப்பெருக்கத்துக்குச் செலவு செய்யப்படுகிறது. என்பது முதலாவது படிப்பினையாகும், தற்காலவிஞ்ஞானம் வியாதிகளை விரைவாகக் குணப்படுத்துவது போல, உணவை உற்பத்தி செய்யவில்லை. அதனால் வியாதியினால் சாகாதவர்கள் பசியினாற் சாகவேண்டியேற்படுகிறது என பது இரண்டாவதாகும். பிறப்பிறப்பு முதலியவற்றின் புள்ளிவிபரம் திரட்டு வோர் கேட்கும் கேள்வியை பொருளியல் நூல்கள் வெறுமனே குறிப் பிடத்தான் முடியும். பழைய நாடுகளிலே உள்ளதுபோல அபிவிருத்தி யடையும நாடுகளிலும் பிறப்பு விகிதம் குறையுமா? மேலும் வாழ்க்கைத் தரம் கூடினிக்கு முன்னர் அது நிகழுமா?

மனிதவளங்களை அபிவிருத்திசெய்தல்

தொழிலாளர் உற்பத்திச் சாதனங்களில் முக்கியமானவர்கள். எனவே இந்த வகையில் ஆக்கபூர்வமான திட்டங்கள் அதிகமுண்டு. பொருளியல் அபிவிருத்திக்கான திட்டங்களை நிர்வாகிகள் தயார் செய்யும்போது பின் வரும் திட்டங்களைக் குறித்துக்கொள்வர்.

1. மக்களின் வாழ்வை இன்பமுடையதாக்கவும், உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடியவகையில் அவர்களுடைய நிலையை ஆக்கிக்கொள்ளவும், வியாதியைப்போக்கி சுகாதாரத்தைப் பெருக்கவும், போஷாக்கு உணவுத் திட்டத்தை உருவாக்கவும் வேண்டும். எனவே ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டுதலும், சாக்கடை நீரைப் போக்க வசதிகளைச் சமைத்தலும் உயர்ந்த வாழ்வுக்குரிய சௌகரியங்கள் என்று கருதக்கூடாது.

2. கல்வியறிவுள்ளவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய வசதியுள்ளவராவர். எனவே பாடசாலைகளை அதிகரிக்கவும், எழுத்து அறிவைப் பெருக்கவும் திட்டம் போடவேண்டும். வாசித்தல் எழுதுதல் என்பவற்றோடு நின்றுவிடாமல், விவசாயம் கைத்தொழில் ஆகியவற்றிலும் மக்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். உள்ளூரிலேயுள்ள திறமைசாலிகளை வெளியூர்களுக்கு பொறியியற் கலை, வைத்தியம், வியாபாரம் முதலியவற்றைப் பயின்று வர அனுப்ப வேண்டும்.

மறைவான வேலையின்மை :—

மனிதசக்தியை நன்முறைப் பயன்படுத்தவேண்டும். அபிவிருத்திக்கு அது முக்கியம். வறிய நாடுகளிலே விசேடமாகக் கிராமப் பகுதிகளில் மக்கள் சோம்பேறிகளாக இருக்கிறார்கள் அவர்களைப் பயன்படுத்துவாரில்லை. வேலையற்றோர்தொகையில் அவர்களைச் சேர்க்கமுடியாது. அவர்களை வேலையிலீடுபட்டோராகவும் கருதமுடியாது. அவர்கள் சுற்றத்தவரோடு வாழ்கிறார்கள் ; அபிவிருத்தித் திட்டம் அல்லது வியாபார மலர்ச்சியுண்டானால, அவர்கள் நகரங்களில் வேலைக்குச் செல்கிறார்கள் ; இதனால் பண்ணை உற்பத்தியில் எவ்வித வித்தியாசமும் உண்டாவதில்லை. இதே நிகழ்ச்சியை முன்னேற்ற நாடுகளிலும் காணலாம். உற்பத்தி வேலை கிடைக்காத போது வீட்டுக்கு வீடு பண்டங்களை விற்று வயிற்றைக்கழுவுகின்றனர்.

இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குச் சில சமயம் அரசாங்கங்கள் விரிவான பிஸ்கால்கொள்கை, பணக்கொள்கை எனபவற்றை மேற்கொள்ளும். இவை பணவீக்கப் பிரச்சினைகளையும், சர்வதேச வர்த்தக நிலைக்குறிப்பில் பற்றுக் குறையையும் உண்டாக்கலாம்.[1]

இயற்கைவளங்கள் :

வறிய நாடுகளில் இயற்கை வளமும் குறைவு. இருக்கிற தாதுப்பொருள்களும் நிலமும் செறிவான குடிசனமுள்ள இடத்திற் குடிமக்களிடையே பிரிககப்படவேண்டும். நல்லவளமுள்ள பகுதிகளிலே மக்கள் குடியேறி விட்டனர்.

உண்மையான பூகர்ப்ப ஆராய்ச்சியாளர் புதிய வளங்களைத் தேடித் திரிகிறார்கள். பல நூற்றுக்கணக்கான சதுரமைல் வளமுள்ள காட்டு

1. இத்தகைய மறைவான வேலையினமை மூன்றாமுறுத நாடுகளிலே அதிகம் எனபவத ஜி. ஹபோலா, டி. டப்னியூ. சூல்ட்ஸ் போன்ற ஆசிரியா மறுக்கினறனா. இலத்தீன் அமெரிக் காவில் இது மிகக குறைவெனகிறார் திரு. சூல்ட்ஸ.

நிலத்தை மலேரியாக் கொடுமையிலிருந்து டி.டி.ரி. உபயோகத்தினால் நீக்கி, விளைநிலமாக்கியுள்ளனர். முன்னேறுத பல நாடுகளிலே பல சுரங்கங்கள் தாதுப் பொருளற்று வருகின்றன. மேற்பரப்பு அரிபட்டுப்போகிறது; இயற்கைவளங்கள் வறுமையடைந்துவருகின்றன. விஞ்ஞானத்தின் பயனுக உண்டான செயற்கைப்பொருள்களின் பெருக்கத்தால், ஏற்பட்ட போட்டியால் அயனமண்டலத்துக்குரிய இக்கால வளங்கள் வழக்கற்றுப் போன பொருள்களாய்விட்டன. நைலன் துணி நெசவு, பட்டு நூல் துணிகளைச் சந்தையிலிருந்து விரட்டி எத்தனையோ கோடிமக்களை வறுமைப்படச் செய்துவிட்டது. செயற்கை ரப்பர் இயற்கை ரப்பருக்குப் பதிலாகப் பயனுள்ள தாகுமானால் இழக்கு ஆசியாதனது இபோதிருக்கும் கீழ்த்தரமான வாழ்க்கைத் தரத்தையே நீலநிறுத்தமுடியாதிருக்கும்.

தற்போதுள்ள மூலப்பொருள்களை நல்லவகையிலே பயன்படுத்துவதானால், மேலும அபிவிருத்தியுண்டாகுமெனப் பொருளியல் புவியியலாளர் கருதுகின்றனர். கொலம்பஸ் காலத்திலேயிருந்த சந்தர்ப்பங்களெல்லாம் மறைந்து விட்டன. வட அமெரிக்காவிலும், தென் அமெரிக்காவிலும், அவுஸ்திரேலியாவிலும், நியூசீலாந்திலும் வந்து குடியேறுமாறு வறியவர்களை வருந்தி அழைதத காலம் போய்விட்டது. வெனிசூலா, ஐராக், சௌடி அராபியா, ஐரான், குவாயிட்போன்ற இடங்களில் எண்ணெய்ச் சுரங்கங்கள கண்டு பிடிக்கப்பட்டதனால், அந்நாடுகள் விருத்தியடைந்தன.

நிலச் சீர்திருத்தம்

புதிய இடங்களைக் கண்டு பிடிக்காமலே தமக்கிருக்கும் நிலங்களைக் கொண்டே தேசங்கள் முன்னேறலாம். மத்திய காலக்கிராமங்கள் சிறு சிறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. இரண்டொரு நிலப்பரப்பின் வருவாயைக்கொண்டே அக்கால மக்கள் வாழ்வு நடத்த வேண்டியிருந்தது. இவை ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாக வெகு தூரத்திலிருந்திருநதன. 13 ஆம நூற்றுண்டிலிருந்து 18 ஆம் நூற்றுண்டுவரையும் சிறிது சிறிதாக இங்கிலாந்திலே நில அடைப்பு இயக்கம் பொது நிலங்களைப் பிரித்து பெரிய துண்டுகளாக ஒன்றுக்கிறது. இதனால் பல கிராம மக்கள் நிலமின்றி நகரங்களிலேயுள்ள சேரிகளில் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியதாயிற்று. 1920 இல் ரூஷிய விவசாயத்திற் காணப்பட்ட கூட்டுப்பண்ணைமுறை இது போன்றதே. சீனாவிலே கூட்டுப்பண்ணை முறை விரைவாக அமைக்கப் பட்டது. 1930 இல் யந்திரக் கலப்பைகள் தோன்றின. உலகின் பல பாகங்களில் இன்னும சிறுதுண்டுக் கமங்களிருந்து வருகின்றன.

ஒரு பக்கத்தில் முன்னேறுத நாடுகளிலே பெரும் பண்ணைகள் உண்டு. இவை திறம்படச் செய்கை செய்வதற்கு ஏற்றனவன்று. அவற்றில் வாரத்துக்குக் கமஞ் செய்வோரும் நிலத்தை வளம்படுத்தும் ஊக்கமற்றவராயிருக்கின்றனர். அதற்குக் காரணம் நிலம் தமக்குச் சொந்தமற்றதென்பதும், விளைவில் பெரும்பகுதி தனக்குக் கிடையாதென்பதுமே. நிலச் சொந்தக் காரரும் அதில் ஊக்கங்காட்டுவதில்லை. விலையுயர்ந்த உபகரணங்

கூலி குத்தகைக்காரருக்கு வாங்கிக் கொடுத்தால் அவர்கள் அதைச் சரியாகப் பயன்படுத்த மாட்டார் என்பதே அவர்களுடைய எண்ணம்.

நிலச் சீர்திருத்தம் உடனே கவனிக்கப்படவேண்டிய விடயம். அல்லது புரட்சியுண்டாகும் என்பதைப் பொதுவுடைமை வாதிகள் உணர்வர். பிர பல விவசாயப் பொருளியலறிஞரான தியடோர் டப்ளியூ. சூல்ட்ஸ் பின்வரு மாறு கூறியுள்ளார் :— " தமது சொந்த முயற்சியின் பலனை எதிர்பார்த் திருக்கும் நிலச் சொந்தக்காரரின் கையில் நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டு மென்ற சீர்திருத்தம் " மண்ணைப் பொன்னாக்க " பல நாடுகளில் அடிக்கடி மாற்றியுள்ளது ".

இயற்கை வளத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் பிரச்சினைகள், சீர்திருத்த மான நுண் தொழிற் பிரச்சினையோடும், இயற்கை வளங்களைக்கண்டுபிடித் துப் பயன்படுத்துவதற்கேதுவான மூலதனப் பண்டங்களின் சீர்திருத்தப் பிரச்சினையோடும் சேர்ந்திருக்கின்றன.

மூலதனம் ஆக்குதல் :

முன்னேறுத நாடுகளில் வசிக்கும் மக்களின் கை, மூளை என்பன போன் றதே முன்னேறிய நாடுகளிலுள்ளவரின் கையும் மூளையும். ஆனால் முன் னேற்றமான நாடுகளிலேயுள்ளவர்களிடம் பல ஆண்டுகளாக அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட மூலதனப் பண்டங்கள் நிறைய உண்டு. முன்னேறுத நாடுகள் மிக வறுமைப்பட்டவை ; அவை தமது நடப்புத் தேசியவரு மானத்திலே அதிகத்தைச் சேமிக்கமாட்டா என்பதை உணர்கின்றன.

முன்னேற்ற நாடுகளிலே வருமானத்தில் 10, 20 சத வீதம் மூலதன ஆக் கத்துக்குப்போய்விடும். முன்னேறுத நாடுகளிலே சேமிப்பும் முதலீடும் 5 சத வீதத்துக்குக் குறைவாயிருக்கும். சில மதிப்பீட்டின்படி இந்தோனேசியா வின் தேறிய மூலதன ஆக்கத்தின் நடப்புவீதம் மொத்த நிசவருமானத் தில் (இதில் பணமல்லாத அமிசங்களும் அடங்கும்) 5 சத வீதத்திலும் குறை வாகும். விரைவாக வளர்ச்சியடையும் குடிசனத்தொகைக்குப் பழங்கால ஆயுதங்களையும், வீடுகளையும் அமைத்துக் கொடுக்கவே இந்தச் சேமிப்பு முடிவடைந்துவிடும்; பின்னர் அபிவிருத்திக்கு என்ன மிஞ்சப் போகி றது!

முன்னேற்றமுள்ள நாடுகளிலே மேலதிக சேமிப்பை என்ன செய்யலா மென்று, பெருவாரியான வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைத் தடுக்க நாம் அறியுமுன்னர் பல பொருளியலாளர் கவலைப்பட்டனர். ஆனால் முன்னே றுத நாடுகளின் பிரச்சினை சேமிப்புக் குறைவாயிருத்தலே. பொருளாதார அபிவிருத்தியின் வேகத்தை அதிகரிக்கக்கூடிய உற்பத்திச் சாதனங்களில் போதிய அளவு பணம் முதலீடு செய்யாதிருத்தலே பிரச்சினையாகும். இந்த நாடுகள் அதிகம் சேமியாது இருப்பதற்குக் காரண மென்ன ?

குறைந்த சேமிப்பு விகிதம்.

வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வறியவர்கள் அதிகம் சேமிக்க மாட்டார்கள். இதுவே முதற்காரணம்.[1]

அசமநிலையும், சேமிப்பும்.

வேறு சிக்கலான நிலைமைகளுமுண்டு. முன்னேறுத நாடுகளிலேயுள்ள எலலா மக்களும் வறியவரல்லர். வெளியிலிருந்து பார்ப்போர்க்கு வறியவர் தனவந்தர், பாமரா, பிரபுக்கள் என்பவர்களிடையேயுள்ள வித்தியாசம், முன்னேறிய நாடுகளிலேயுள்ள இந்த வித்தியாசத்தைக்காட்டிலும் அதிகமாகக் காணப்படும். செல்வம் சமமின்றியிருப்பது ஒருதீமையானலும், தேவையான சேமிப்பைப் பெறுவதற்கு அஃது ஒரு அவசியமான தீமையாகிறது. முதலாளித்துவம் வளர்ந்ததும் இந்த முறையிலேதான். ஊக்கமுள்ள சில மக்கள் தமது முயற்சியினல் பெரியபொருள் சம்பாதித்து அதைமேலும் மேலும் முதலீடு செய்து விருத்திபண்ணினர்.

இநதவிடயத்தில் அதிக உணமையுண்டு. ஆனல் கைத்தொழிற் புரட்சிக் காலத்திலே விசேடமானதொரு மத்தியவகுப்பார் கோட்பாடு வளர்ந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதைபபற்றி மாக்ஸ்வீபர், டோனி, சொம்பாட் போன்றபேரறிஞர்கள் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். சீர்திருத்தக்காலத்திலே புரட்டஸ்தாந்திய அறபபணபு வளர்ந்தது. சிக்கனம், திரவியம தேடல் எனபவற்றை அவர்கள் வலியுறுத்தினர். இதனல் தனவந்தர், அபிவிருத்திக்கு வலிமைமிகக சாதனமாயினர். பின்னர் உண்டான ஆராய்ச்சிகளின பயனுக வீபர், டோனி, சொமபாட் என்போரின் கொள்கையில் பல குறைபாடுகளுணடெனக் காணப்பட்டது. இத்தாலிய நகரங்களும், ரைன் லாநதும, நெதர்லாந்தின் பல பகுதிகளும் கத்தோலிக்க சமயத்தைப் பினபறறுவனவாயிருநதன. இருந்தும் இந்த நாடுகளிலும் அதேவிதமான அபிவிருத்தியும் முன்னேற்றமுங் காணப்பட்டன. இங்கிலாந்து, ஸகொத்லாந்துபோன்ற சீர்திருத்தத்திலீடுபட்ட நாடுகளுளளேயே, தாபிக்கப்பட்ட திருசசபைக்குப் புறம்பேயுள்ள இணங்காக் கட்சியினரே பொறியியல், தொழில் நுட்பம், வியாபாரம் எனபவற்றை விருத்திசெய்தனர் என சிலர் வாதித்தனர்.

முன்னேறுத பல நாடுகளிலே வியாபாரம், சிக்கனம், சேமிபபு என்பவற்றை அலட்சியஞ் செய்யும், சேவைமானிய மரபொன்று இருந்துவருகிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். தனவந்தர் சொளக்கியமாக வாழ்வர். அவாகளுடைய பண்ணைகளிலே அவர்கள் வேலையாட்களுக்குத் தொழில்களுண்டு. காலத்திற் பெரும்பகுதியை அவர்கள் வெளி

1. இலண்டனைச்சோந்த பி. டி. பவர் எனபவர், மக்கள் எவ்வளவு வறியவராயிருந்தாலும் சேமிகிறார்களென்றும் மலாயாவிலுளளனரும், தெனஅமெரிக்காவிலுளள பெளனீசும் சேமிக்கிறார்களெனறும், கூறுகிறார். லேவாதேவிக்காரர் கடனகொடுத்து 40 சத வீதம் வட்டி வாங்குகிறாகளென்றும் அதனல அவாகள புதிய நெதிரவகைகளில தமதுபணததை முதலீடு செய்வதிலலையெனறும, இநதியப்பொருளியலறிஞா கூறுகின்றனர்.

நாடுகளிலே செலவு செய்வர். கடந்த நூற்றாண்டிலே ஹங்கேரி, பிரேஸில் ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வந்து பாரிஸ் நகரில் தமது காலத்தை உல்லாச மாகக் கழித்த பிரபுக்கள் மதுவகைக்குச் செலவு செய்த பணம் பல புகை யிரதப் பாதைகளையும், தொழிற்சாலைகளையும் அமைக்கப் போதுமானதெனப் புள்ளி விபர ஆசிரியர் ஒருவர் கூறுகிறார். மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் ஒன்றை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். எண்ணெய்ச் சுரங்கம் கண்டு பிடிக்கப் பட்ட நாடு ஒன்றை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதற்குச் சொந்தமானவர் வருடத்திலே 5,000 இலட்சம் டொலர் வருமானம் பெறுகிறார். அதிலே 1,000 லட்சம் டொலர் நெடுந்தவணை அபிவிருத்திக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. மற்றதெல்லாம் பெரியகார்களும், மாடமாளிகைகளும் வாங்குவதிலும், போகபாக்கியங் களிலும், செலவு செய்யப்படுகிறது.

சமூகம் வேண்டுமென்றே செல்வத்தில் அசமநிலையை உண்டாக்க வேண்டும். அப்போதுதான் முன்னேற்றம் விரைவாக நடைபெறுமென்று வாதிப்பவர்கள் கூறும் கருத்தை பிஸ்கால் நிபுணர்கள் ஆதரித்தாலென்ன ஆதரிக்காவிட்டாலென்ன, முன்னேறுத நாடுகளிலே பிற்போக்கான வரி முறையுண்டெனவும் அது உளளூர் உற்பத்திப பொருளிலேயே தங்கியுள்ள தெனவும் கூறுகின்றனர்.

முதலீட்டைப் பண்பு முறையில் சீரழித்தல்.

வேறும் ஒரு பிரச்சினையும் உண்டு. சேமிப்பும், முதலீடும் இந்த நாடு களிலே தொகையளவிற் குறைவாயிருப்பதுமாத்திரமன்றி தேசிய அபி விருத்திக் கண்கொண்டு பார்க்கும்போது பண்பளவிலே முதலீட்டின் அமைபபு கெட்டதாயிருக்கிறது. இந்தியாவிலே அதனுடைய சிறிதளவான சேமிப்புக்கூடத் தங்கத்தையும், ஆபரணங்களையும் பதுக்கிவைத்தலிலே செல வாகிறது. இவை சட்டபூர்வமாகவோ, சடடவிரோதமாகவோ நாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. அவை இந்தியாவின் வெளிநாட்டுச் செலாவணி யைப் பெரிதும் குறைத்துவிடுகின்றன. பிரேஸில், சைல் போன்ற முன் னேறுத நாடுகள் பலவற்றில் நீண்டகாலமாக பணவீக்கமிருந்துவருகிறது. அதனால் மக்கள் தமது பணத்தை சொத்துக்களிலும், பண்டங்களைச் சேகரித்து வைப்பதிலும் செலவிடுகின்றனர். பண்டங்களைப் பதுக்கிவைப்ப தால் 20 சதவீத இலாபங்கிடைக்குமானால் தொழில் முயற்சிகள் அந்தப் பணத்தை முதலீடு செய்து நாலைந்து வீதம் அதிகலாபம் ஏன் பெற வேண்டும் ? அதுவும் பிரச்சினை நிறைந்த இலாபமாயிருக்கும்போது. 1947 இலே பிரேஸிலில் அதன் முதலீட்டில் 55 வீதம் வீடுகட்டுவதிலே செல விடப்பட்டது. வறுமை மிக்க நாடுகளிலே இன்பவாழ்க்கை நிறைந்த மாட மாளிகைகள் அமைக்கப்படுகின்றன எனறும், தொழிற்சாலைகளிலே புதிய சாதனங்களில்லாது திணடாடுகிறார்களென்றும சில அவதானிகள் அதி சயப் படுகின்றார்கள். சேமிப்பை வீண் விரயமாக்கும் மற்றொரு முறையு முண்டு. முன்னேறுத நாடுகளிலேயுள்ள தனவநதர்கள் தமது சேமிப்புக் களை வெளிநடுகளிலே சட்டபூர்வமாகவும் சட்டத்துக்கு விரோதமாகவும்

பதுக்கி வைக்கிறார்கள். இதனால் தேசத்தின் உள்ளூர் அபிவிருத்திக்கு இந்தப் பணம் பயன்படாமற் போகிறது.

தனவந்தரான வெளிநாட்டாரைப் பின்பற்றல்

இன்றைய வறிய நாடுகளிலே சேமிப்புக் குறைவதற்கு மற்றுமொரு காரணமுண்டு. இங்கிலாந்தின் சேமிப்பு விகிதத்தை இவர்கள் பின்பற்று வது முடியாத காரியம். எனெனில் கைத்தொழில் புரட்சிக் காலத்திலே ஆங்கிலேயர் வறியவராயிருந்தாலும், உலகில் மிகச் சுபீட்சமுடையவராகக் காணப்பட்டனர். நமது அயலவரைப்போல நாமும் சிறப்போடிருக்கவேண்டு மென விரும்புவது மக்களுடைய இயல்பு. முன்னேறுத நாடுகளிலுள்ள வர்கள், முன்னேறிய நாட்டிலுள்ளவர்களைப்போல வாழவிரும்புகிறார்கள். நமது சினிமாக்களை அவர்கள் பார்க்கிறார்கள். சஞ்சிகைகளை வாசிக்கிறார் கள் ; நமது உல்லாசப் பிரயாணிகளைச சந்திக்கிறார்கள் ; மாணுக்கர் நல்ல புதினங்களைக் கொண்டுவருகிறார்கள். நாம் அனுபவிக்கும்போகங்களிலே கொஞ்சத்தையாவது அவர்கள் அனுபவிக்க விரும்புகிறார்கள். அதற்கா கத் தமது வருமானத்திலே பெரும் பகுதியைச் செலவு செய்கின்றனர்.

இது தனியார் துறையில் மாத்திரமன்று. அரசாங்கத்துறையிலும், மானிய முறை அமைப்பிலிருந்து வெளியேறிக்கொண்டிருக்கும் நாடுகள் கூட தலேயிடாக்கொள்கை முதலாளித்துவ நிலேயிலிருக்க விரும்பவில்லே. முன்னேறிய நாடுகளிலேயுளள சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களை அனுசரிக் கப் பார்க்கிறார்கள் ; குறைந்த படசச் சம்பளச் சட்டம், தொழிற்சாலேயிற் பாதுகாப்பு, கூடியபட்ச வேலைநாள் என்பவற்றுகுச் சட்டம், தொழிற்சங்க இயக்கம ; மூலியவை அத்திட்டங்களாகும். ஐக்கியநாட்டுத் தூதுக்குழுவி லுள்ள ஒருவர் கூறியது பின்வருமாறு :—" நாம சிறுவர் பெறும் வரு மானமுடையோம் ; ஆனல பெரியவர்களுக்குரிய பசி எமக்கு உண்டு ; முன்னேறிய நாடுகளில் உள்ள மானிட நலம்பற்றிய சட்டங்களுக்குப் போதிய வசதி எங்களிடமில்லே ; ஆனல அச்சட்டங்கள் மூலம் பெறக்கூடிய நலம் முழுவதையும் பெறத் தெனடிகிறோம்." இவ்வாறெல்லாம் செய்வதானல் அரசாங்கம் உயாதரமான நடவடிக்கைகளில் ாடுபடவேண்டும். உயர்தர மென்ருல் முனனேற்றமான நாடுகளில் உள்ள தரமன்று. எனெனில் முன்னேற்ற நாடுகளிலே அரசாங்கம தனது வருமானததிலே 25 சத விகிதத் தைத்தானே செலவு செயகிறது. முன்னேறறமில்லாத நாடுகள் 10 சத விகிதத் தையே செலவு செயகின்றன. ஆனல முன்னேற்ற நாடுகள் படிப்படியாக முன்னேறியபோது முன்னேறுத நாடுகளுக்குரிய வசதிகள் இருந்திருக்க மாட்டா. அரசாங்கத்தின் செலவுப்பங்கு ஒரு புறமிருக்க இந்நாடுகள் பல வற்றிலேயுளள சட்டங்கள் பல முயற்சியாளருக்குத் தடைபோடக்கூடியனவா யிருக்கின்றன. உதாரணமாக இத்தாலியிலே குறைந்த பட்சச் சம்பளம் பெண்டன் என்பன அதிகம். அதனல் உற்பத்தியிலீடுபடக்கூடிய பல தொழிலாளர் வேலேயின்றியிருக்கவேண்டியதாகிறது.

வெளிநாட்டிலிருந்து மூலதனம்

உள்ளூர்ப் பணத்தைக்கொண்டே முதலீ ஏற்படுத்துவதற்குப் பல தடைக ளிருக்குமானால், வெளிநாட்டு மூலதனத்தைப் பயன்படுத்தினாலென்ன? பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே பிரித்தானியா, ஐக்கிய அமெரிக்காவி லும், கனேடா, அவுஸ்திரேலியா, இலத்தீன் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளி லும் முதலீடு செய்யவில்லையா? 1914 இக்கு முன்னர் பிரான்ஸ் சாருடைய ருஷ்யாவிலே முதலீடு செய்யவில்லையா? ஜெர்மனி, கிழக்கு ஐரோப்பாவிலே முதலீடு செய்யவில்லையா? தனம் மிக்க நாடானது நல்ல வட்டிகொடுக்கும் தனது முதலீட்டுத்திட்டங்களை முடித்துக்கொண்டால், வறிய நாடுகளிலே அதேவகையான முதலீடுகளைச் செய்யலாம். அதனால் அதற்கும் முதலீடு செய்யப்படும் வறியநாடுகளுக்கும் அது பயனுடையதாகுமென்று பொருளா தாரத்தில் நாம் படிக்கவில்லையா?

1914 இக்கு முனனர், இந்த வகையிலேதான் பொருளாதார அபிவிருத்தி, உண்டானது. பிரிட்டன் சுபீட்ச நிலை உச்சமடைந்த காலத்தில் தனது வருமானத்திலே 15 வீதத்தைச் சேமித்து அதில் பாதியை வெளிநாடுகளி லேயே முதலீடு செய்தது. ஐக்கிய அமெரிக்கா இன்று இவ்வாறு செய்வ தானால் பிரதிவருடமும் நாம் தனிப்பட்ட வகையில் 60 பிலியன் டொல ரைக் கடன் வழங்கியும் முதலீடு செய்தும் வரவேண்டும். அல்லது இன்று அரசாங்கம் நடத்தும் மாஷல் திட்டம், அரசாங்க வெளிநாட்டு உதவித் திட்டம், எற்றுமதி இறக்குமதி வங்கி, சர்வதேசவங்கி முதலியவற்றுக்குச் செலவு செய்யுந் தொகையிலும் இது பன்மடங்கு அதிகமானதாகும்.

இக்காலத்தில் வாழும் நாம் இவ்வாறு பெரிய முதலீடுகளிலே இன்று ஈடுபடமுடியாது. அதற்குப் பல காரணங்களுண்டு. முதலாம் யுத்தத் துக்கு முந்திய மாதிரி இயற்கையானதா? அல்லது தற்செயலாக ஏற் பட்ட சரித்திரபூர்வமான பயனுயுண்டானதா? ஐரோப்பாவிலிருந்து புதிய உலகத்துக்குச் சென்ற கடன், அங்கு குடியேறிய ஐரோப்பிய மக்களைத் தொடர்ந்தே சென்றது. ஆங்கிலேயர் தமது பணத்தைக்கொண்டே அமெ ரிக்க, கனேடா, அவுஸ்திரேலியா முதலிய குடியேற்ற நாடுகளுக்குச் சென்றனர். மூலதனத்தை இறக்குமதி செய்யும் நாடுகளிலே என்ன சட்டங்களும் பழக்கவழக்கங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டனவோ அதே சட்டங் களும் பழக்கவழக்கங்களுமே மூலதனம் முதலீடு செய்யும் நாடுகளிலும் வழங்கலாயின.

யுத்தத்துக்கு முன்னிருந்த இந்த உலகம் பலசாதி மக்களும் கலந்து வாழ்ந்த உலகம். நுழைவுச்சீட்டு இல்லாமலே எங்கும் செல்லக்கூடியதா யிருந்தது. எந்த நாட்டுக்கும் சுதந்திரமாய்ச் சென்று குடியேறலாம். தீர்வைகள் குறைவாயிருந்தன. அனுமதிப்பங்குகள் இருக்கவில்லை. சர்வ தேசத் தங்கத்திட்டப்படி விரும்பியவாறு உமது மூலதனத்தை எந்த நாட்டுக்கும் மாற்றக்கூடியதாயிருந்தது. அரசாங்கம் உமது சொத்தைப் பறிமுதல் செய்ய முடியாதபடி வெளிநாட்டில் பத்திரமான நிலையிருந்தது.

தனிப்பட்டவரின் சொத்தைப் பறிமுதல் செய்வதைப்பற்றிய பேச்சே எழ வில்லை. அவ்வாறு அந்நிய நாடொன்று பேசத்துவங்கியிருக்குமானால் இரண்டொரு யுத்தக்கப்பல்களை அனுப்பினாற் போதும். பின்னர் சர்வாதிகார அரசாங்கங்களையே வீலைக்கு வாங்கிவிடலாம். அத்துடன் மிக வாய்ப்பான நெடுந்தவணைச் சுரங்கச் சலுகைகளைக்கூட இலஞ்சம் கொடுத்து வாங்கி விடலாம்.

இது சுவர்க்கம், முதலீடு செய்வோரின் குபேர உலகம் என்று நீங்கள் எடுத்தாற்போல் எண்ணத்தோன்றும். சரித்திர அனுபவம் வேறு கதையைக் கூறும். வெளிநாட்டு மூலதனங்கள் முறிவடைந்ததுமுண்டு. வட அமெரிக்கப் புல்வெளிகளுக்கூடாக ரயில் பாதைபோட்டதால் இந்த நட்டமுண்டாயிற்று. எனெனில் அதைப் பயன்படுத்துவோர் தொகை குறைந்து போயிற்று. இவ்வாறே வேறு இடங்களிலுமுண்டானது. மூலதனத்தை இறக்குமதி செய்த வேறு நாடுகளிலும் இதே கதைதான். ஆனால் முதலீட்டு முறை நடைமுறையிலிருந்தது. இது முன்னேறிய நாடுகளுக்கும் முன்னேறுத நாடுகளுக்கும் ஒருசேரப் பயன் உதவிற்று.

இது பழைய சரித்திரம். யுத்தத்துக்கு முந்திய இந்த உலகம் இனிவராது. நாடுப்பற்று இன்றுபோல் எனறும் பலமுற்றிருந்ததில்லை. கடன்கொடுப்பவனும் வாங்குபவனும் ஒற்றுமையுடையவராயிருக்கிறார்கள். முன்னேறுத நாடுகள் நெடுந்தவணைக்குத தமது நாட்டிலே உரிமைகளை வெளிநாட்டவர்க்கு விற்பதறகு விரும்புகிறார்களில்லை. வீலை விவகாரம் எத்துணை அனுகூலமானதாஞலும அதை விருமபமாட்டார். முன்போல கவலையற்ற முறையிலே முன்னேறுநாடுகளில் கடன் பத்திரங்களை வாங்குவது மௌடீகமென முனனேறிய நாடுகள் இன்று கருதுகின்றன[1].

இதிலிருந்து, நாம வெளிநாட்டு மூலதன முதலீடுகளுககு இடங் கொடுக்கக்கூடாதென நினைத்துவிடகூடாது. புதிய வழிவகைகளைக் கையாண்டு முதலீடு செயயவேண்டும். அரசாங்கங்களோடு ஒப்பந்தஞ் செயதுகொளளலாம ; தனிபபட்ட முயற்சிகளாஞல் அரசாங்கம் உத்தரவாதமளிக்கலாம். தேசிய உணாச்சி உருவாகிவருவதை அந்நியநாட்டு முதலீட்டுக்காரர் கவனத்திற் கொள்ளவேணடும்.

தொழில்நுட்பமாற்றமும் புதியனபுகுதலும்.

குடிசனதொகை, இயற்கைவளம, மூலதன ஆக்கம் என்பனபோக மறறெருமுகியமான நாலாவது சாதனம் தொழில் நுட்பம். இநகே நாம் சந்தோஷப்படுவதற்கு நியாயமுணடு. முன்னேறுநாடுகள் ஒரு விடயத்தில் பயனடையும் ; " அவை தாம் உண்டாக்காத உலகத்திலே

1. கனடாபோனற நேசநாட்டிலேகூட ஐக்கியஅமெரிக்கக கம்பெனிகள யுத்தத்துக்குப் பின பெரிய முதலீடுகள செய்ததைக் கனடாவாசிகள விரும்பவில்லை. 1961 இல் வரிகள் விதிக்கப்பட்டன.

தனித்தும் பயங்கொள்ளிகளாகவுமிருக்கின்றன". முன்னேறியநாடுகளிலே அனுசரிக்கப்படும் விசேடமான தொழில்நுட்பமுறைகளை இந்நாடுகள் பினபற்றிப் பெரும் பயனடையலாம்.

தொழில்நுட்பங்களைப் பின்பற்றுதல் :

புதிய நாடுகளிலே நியூட்டனின் புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் அப்படியே பயன்படுகின்றன. அவற்றைப்பற்றி எந்த நூல்களிலும் வாசித்து அறிந்துகொள்ளலாம். கைத்தொழிற்புரட்சி விடயத்தில், மேலைநாட்டிலேற பட்ட கிரமமுறையான படிகளின் மூலம் புதிய நாடுகள் முன்னேறவேண்டிய தில்லை. ஒவ்வொரு பொறிஇயல் விலைப்பட்டியிலும் நூதனமான பல யந்திரங்களைக் காணலாம்; இவை புராதனக் கண்டு பிடிப்பாளரால் கனவிலும் காணுதவை. அவறறைப் புதிய நாடுகள் நேரடியாக வாங்கிப் பயன்படுத்திவிடலாம்.

இவறறுக்குச் சிறந்த உதாரணம், ஜப்பான், ஜெர்மனி, ரூஷியா எனற நாடுகள். கைத்தொழில் பந்தயத்திலே ஐப்பான் கடைசியாகவேசேர்ந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டினிறுதியில் ஜப்பான் தனது மாணாகரை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி மேலைட்டுத் தொழில் நுட்பங்களைப் பின் பறறிற்று. அபிவிருத்தியில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டு புகையிரதப்பாதைகளை அமைத்தது. வேறு பொதுநலவேலைகளைச் செய்தது. விவசாயதிலே உண்டான சீர்திருத்தங்களின் பயனாக உயர்ந்த நிலத்தின் பெறுமதியினால் உண்டான வருமானத்தின்மீது தீவிரமான வரிவிதித்தது. செல்வம் படைத்த சில முயற்சியுள்ள குடும்பங்கள பெரிய கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்க அனுமதியளிக்கப்பட்டது. பொதுமக்கள் வேலை செய்யுமாறு தூண்டப்பட்டனர். தமது சீவனத்துக்கு அவர்கள் கடுமையாக வேலை செய்யவேண்டியிருந்தது. வெளிநாட்டுத் தேறிய மூலதனமினறியே ஜப்பான் சில தசாப்தங்களில் கைத்தொழிற்றுறையிலும் இராணுவத் துறை யிலும் முன்னணியில் நிற்கக் கூடியதாயிற்று.

1848 இல் உண்டான புரட்சியின் பின்னரே ஜெர்மனி தனது கைத் தொழில் அபிவிருத்தியை முன்னேற்றமடையச் செய்தது. பிரிட்டனிலே கைத்தொழிற் புரட்சி நேரத்தோடு உண்டானபடியால் அது அதற்கு முட்டுக்கட்டையாயிருந்ததென தோஸ்டீன் வெப்லென் என்பவர் கூறுகிறார். இதனால் பிரிட்டனுடைய பழைய உற்பத்தி முறைகள் செயலற்றுப்போயின. ஜெர்மனி இந்த விடயத்திலே பிந்தியே சேர்ந்து கொண்டபடியால் அதற்கு அத்துணை முட்டுக்கட்டை உண்டாகவில்லை. அரசாங்கம் ஜெர்மன் சர்வகலாசாலைகளுகு உதவி செய்தகாரணத்தால் ஜெர்மன் விஞ்ஞானிகள், கணிதம், பௌதிகம், இரசாயனம், பொறியியல் என்பவற்றில் நிபுணராய்ப்புகழடைந்தனர். 50 வருடத்துகு முன்னர் இத்துறைகளில் பேராசிரியராயிருந்த அமெரிக்கர், மேற்படிப்புக்கு ஜெர்மன் சர்வகலாசாலைகளுக்குப் போகவேண்டியதாயிருந்தது. அவர்கள் சரித்திரம், பொருளியல், மொழிநூல் என்பவற்றிலும் ஜெர்மன் கலாசாலைகட்கே

செல்லவேண்டியதாயிருந்தது. இரசாயனம், கண்ணாடித்தொழில் மின்சாரத் தளவாடம் என்பவற்றிலே ஜெர்மானியர் தலை சிறந்து விளங்கினர். ஆனால் இரண்டு பெரிய உலகயுத்தங்கள் அவர்களுக்குப் பெருந்தடையாயின.

தொழில் நுட்பமுறைகளால் முன்னேறிய மறறொரு நாடு ரஷியா. தாமே எல்லாவற்றையும் கண்டுபிடித்தவர்களென ருஷ்யர் கூறிக்கொண் டமை, அவர்களது பாதுகாப்பில்லாத தன்மையையும், அபிவிருத்திப் பந்தயத்தில் அவர்கள் பிந்தியே சேர்ந்துகொண்டார்கள் என்பதையுமே காட்டுகிறது. அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னர் சார் ஆட்சியிலிருந்த ருஷ்யா தீவிரமாகப் பொருளாதாரத்துறையிலே முன்னேறிற்று. தமது அரசாங்கததின ஆதரவோடு பிரெஞ்சு வங்கிகள், தனிப்பட்ட பிரெஞ்சுக்கார ருக்கு, சார், அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களை ஏராளமாக விற்பனை செய்தது. அவர்கள் அந்தப் பணத்தைகொண்டு புகையிரதப் பாதைகளைப் போட்டுக் கைதொழிலை விருத்தி பணணினா.

முதலாவது உலக மகாயுத்தத்தில் ஜெர்மனி ரஷியாவைத் தோற் கடிதததும் உண்டான பொலஷிவிக புரட்சியை நிறுத்துவதற்கு இந்த அபிவிருத்திகளால் முடியவில்லை. இவை காலதாமதமாகவேயுண் டானமையே அதறகுக் காரணம். அதன் பின்னர் ருஷ்யா வெளிநாட்டு மூலதனத்தைப் பெறமுடியாதிருந்தது. கைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செயவதற்காக 1928 இன் பின்னர் ஏறபட்ட ஐந்து வருடத்திட்டங்களிலே நடப்பு நுகர்வுகளைத்தாறுமாறுகக் குறைத்தது. ஆரம்பததிலே அந்நிய நாட்டுப் பொறியியலாளரில் ரஷியா தங்கியிருந்தது. அதன் பின்னர் ருஷ்ய நாட்டுவிஞ்ஞானிகள் வெளிநாடுகளிலிருந்துவரும் தொழில் நுட்ப இலகுயங்களைப் பெரிதும் கருத்தோடு பயினறனர். அவற்றைப் பெறு வதற்கு உளவாளிகளை அனுப்பவேண்டிய அவசியமுண்டாகவில்லை. அத தகைய இலகுய பொதுச்சஞ்சிகைகளிற் பிரசுரிக்கப்பட்டு வந்தன.

ஈற்றிலே ஐக்கிய அமெரிக்காவின் நிலையைப் பார்க்கலாம். இது உலகுக்கு ஓர் முன்மாதிரிபோன்றது. 1930 இல் உறிட்லர் ஆட்சியால் ஜெர்மனியில் உள்ள பல விஞ்ஞானிகள் தம் நாடடைத திரஸ்கரித்துவிட்டு அமெரிகாவுக்குச் சென்றனர். அதன் பின்னரே அமெரிக்கா தனி விஞ்ஞானத்துறையில் முன்னணியிடத்தைப் பெற்றது. ஒரு நூற்றாண்டாக நமது பிரயோக நுண் தொழில் சிறப்புற்றிருந்தது. கார்சம்பந்தமான முக்கியக கண்டுபிடிப்புக்கள் பெரும்பாலும் அந்நிய நாடுகளிலேதான நிகழ்ந்தன. இருந்தும் ஹென்றிபோட் கம்பெனியும் ஜெனரல் மோட்டர்ஸ் கம்பெனியும் உலகின் மற்ற நாடுகளைவிட அதிக மோட்டார்களை உற்பத்தி செய்தன. அமெரிக்கத் தொழில் நுடபம என்பது உலகிலே ஒரு புதிய தோற்றம்.

தொழில் நுட்பம், மூலதனம் என்பவற்றின் இடைவினைவு.

முன்னேறுத நாடுகள் தொழில் நுட்பங்களை முன்னேறிய நாகேளி டமிருந்து அனுகரணஞ செய்கினறன என்பதெல்லாம் சரிதான்.

ஆனால் நாம் ஒரு முக்கியமான விடயத்தை மறந்துவிட்டோம். முன்னேற்றமான தொழில் நுட்பம் சிக்கலான மூலதனப் பொருள்கள் மயமாயிருக்கின்றன. முன்னேறுத நாடுகளிடம் மூலதனம் குறைவென்பது தெரியாதா? எனவே அந்நாடுகள் நமது தொழில் நுட்பத்தை எவ்வாறு அனுகரணஞ் செய்வது?

இந்த யோசனைகளிலே அதிக உண்மையுண்டுதான். தொழில் நுட்பத்தை மாற்றுவதும் மூலதனமுதலீடும் ஒன்று சேர்ந்தே செல்லும். ஒன்றை மற்றதிலிருந்து பிரிக்க முடியாது. இவை ஆராய்ச்சிக்கு இரண்டு பிரிவைச் சேர்ந்தவையே. ஆனால் ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்டவை. இதற்கு உதாரணமொன்று தருகிறோம்.

பல பின்தங்கிய நாடுகளிலே விவசாயம் திறமையற்ற முறையிலே நடைபெறுகிறது. டேவிட் சொலமன் என்போர் பயன்படுத்திய விவசாய முறைகளையே இன்றும் உபயோகித்து வருகின்றனர். ஒரு டொலர் பெறுமதியுள்ளதும் இலேசானதும், முதல்மாதத்திலேயே அதன் செலவைப் பெற்று விடக்கூடியதுமானதொரு கலப்பை மூலதனப் பழுவைக் குறைப்பதோடு விளைவையும் அதிகரிக்கலாம். புதியதொழில் நுட்பங்களைப் புகுத்துவதால் மூலதனம் சேமிக்கப்படுகிறதன்றி அது செலவாவதில் லையென்பதை இது காட்டுகிறது.

மிக வறிய நாடுகளிலும் ஓரளவு மூலதன ஆக்கம் நடந்துகொண்டே யிருக்கும். தேய்ந்த உபகரணங்களைப் புதுப்பிக்கவேண்டும். அப்போது பழையதற்குப்பதிலாக அதே உபகரணத்தைப் புதிதாக ஏன் மாற்ற வேண்டும்? புதிய உபகரணங்களை ஏன் பயன்படுத்தக்கூடாது? இவ்வாறு மூலதன ஆக்கமும், தொழில்நுட்ப மாற்றமும் ஒன்றுக்கொன்று ஆதார மாயிருக்கின்றன.

முயற்சியுடைமையும் புதியன துணிதலும்.

நாமெல்லாம் பல ஆண்டுகளாக உருவாக்கிவந்த தொழில் நுட்பங்களை முன்னேறுத நாடுகள் உடனடியாகப் பயன்படுத்தலாம். செய்யவேண்டியது வெளிநாடுகளுக்குப் போய் அங்கேயுள்ள திறமையான முறைகளைக் கற்றுக்கொண்டுவந்து தமது நாட்டிலே பிரயோகித்தல்தான். பின்னர் அதிக விளைவு உண்டாவதை எதிர்பார்க்கலாம்.

ஆனால் இந்தமாதிரி எப்போதும் நடைபெறுது. முன்னேறுத நாடுகளில் உள்ளவர் இதை அனுபவத்திலால் அறிந்திருப்பார்கள். "முன்னேறிய நாடுகளில்" உள்ளவர்க்கு இந்த மயக்கம் அடிக்கடி தோன்றும். வறிய நாட்டுக்கு நாம் சில நிபுணர்களை உல்லாசப் பிரயாணத்திலே அனுப்பினால் ஒரு மாதத்தின்பின்னர் அவர்கள் சீர்திருத்தத்திற்கான தமது அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கலாம். பின் அந்த அறிக்கையை அமுல் நடத்தலாம். இவ்வாறு அபிவிருத்திப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்.

குறிப்பிட்ட சில தொழில்நுட்பமுறைகள் சம்பந்தமாக நிபுணர்கள் இம் முறையிலே அற்புதமான செயல்பாடுகளைச் செய்துள்ளனர். தோல் பதனிடும் விடயத்தில் லிபியாவுக்கு யோசனை கூறுமாறு அமெரிக்க நிபுணர் ஒருவர் அனுப்பப்பட்டார். சிறிய காலத்தில் அவர் இரசாயனக் கஷ்டங்களை ஆராய்ந்து தகுந்த நிவாரணத்தை எடுத்துக்கொண்டார். ஆனால் முழுப் பொருளியலையும் அபிவிருத்தி செய்யும் விடயத்திலே இத்தகைய விரைவான பரிகாரங்கள் தேடிக்கொள்ள முடியாதென்பதை தொழில்நுட்ப நிபுணர் விரைவில் அறிந்துகொள்வர். பலமாதமாக முன்னேறுத ஒரு நாட்டின பிரச்சினைகளை ஆராயந்த பின்னர், நிபுணர் அந்நாட்டின் விருத்திக்கு இடையூறுயுள்ள ஆயிரக்கணக்கான கலாச்சாரப் பொருளாதார விடயங்களையும் அறிந்துகொள்ளுகிறார். பின்னர் திரும்பும்போது தோல்வி மனப்பான்மையோடு திரும்புகிறார். இது நலனகாண மனோபாவம். ஆரம்பத்திலே எல்லாம் நன்மையென்று காணும் மனோபாவம்போலவே இதுவும் விரும்பத் தக்கதன்று.

அபிவிருத்தியென்பது கஷ்டமானதும் மந்தமானதுமானதொரு நடவடிக்கையெனபதை அனுபவம் அறியத் தருகிறது. ஆனால் அது முடியாத தொரு காரியமனறு. இது விரைவில் வளர்ச்சியடைவதாலல் அதிலே சம்பநதபபட்டவர்கள முயற்சியுடையவராயும புதியவற்றைத் துணிந்துசெய்யக்கூடியவராயுமிருக்கவேணடும். இவர்களிற பெரும்பாலோர் கடினமான வேலைகளு மனங்கோணுபவராயிருப்பர். இது அவர்களுக்கு முன் அவர்களை ஆட்சி நடத்திய கொலனியாட்சி நிர்வாகிகளிடமிருந்து கிடைத்ததொரு குணம. வியாபாரஞ் செய்வதிலே அவர்களுக்கு அருவருப்புண்டாகிறது. பணம் சேபபதும், உற்பத்திசெய்வதும் அருவருப்பானவை. தமதுகலப் படமான கலாச்சார அமைப்புள் ஆக்கச் சகதியுள்ள உற்பத்தியாளர் கூட்டமொன்றை உண்டாக்கவேணடும். புதியமுறையிலே கருமங்களை ஆற்றக் கூடிய ஆர்வமுள்ளவர்களாயிருக்கவேணடும்.

ஆக்கபூர்வமான துணிகருமம் தேவையென என் கூறவேண்டும்? ஏனெனில் முன்னேற்றமானதொரு தொழில்நுட்பமுறையை முன்னேறுத நாடடில பிரயோகிப்பது சுலபமான காரியமன்று. முன்னேற்றமான தொழில் நுட்பம முன்னேறியநாடுகளின் தேவைக்கேற்றவாறு அமைக்கப்பட்டது. இத்தேவைகள் என்ன? உயர்ந்த பணச்சம்பளவிகிதங்கள்; தொழிலாளர் குறைவாயிருந்தாலும் கைத்தொழிற்றிறமையுடையவராயிருப்பர். பழைய காலத்திலிருந்து ஏராளமான மூலதனம் கிடைத்திருக்கும். பெருவாரியான உற்பத்தி; இத்தியாதி. முன்னேறுத நாடுகளிலே இந்த நிலைமைகள் இருக்கமாட்டா.

துருகியிலே அல்லது பர்மாவிலே ஒரு முன்மாதிரித் தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கு அந்நியநாடடுக் கடனைப் பெறுவது எவ்வளவு சுலபமென்பதை அடிக்கடி நாம் அனுபவத்திலே கண்டிருக்கிறோம். பெரும்பாலும் இவை மேலைநாடுகளிலிருந்தே துண்டுதுண்டாக இறக்குமதி செய்யப்

படும். இதனால் கிடைக்கக்கூடிய பலன் என்ன? உற்பத்தி அதிகமாயிருக்கும். விற்பனைகள் செலவுக்கு அதிகமாயிருக்கும். இதனால் நல்ல இலாபம் ஏற்படலாம். அந்த இலாபத்தை மறுபடியும் அத்தொழிலே விருத்தி செய்வதில் முதலீடு செய்யலாம். ஆனால் இது அருமை. இத்தகைய பெரிய எடுப்பில் அமைக்கப்படும் திட்டங்கள் பெரும்பாலும் இலாபமற்றவையாக முடிகின்றன. நியூயோர்க்கிலே விரும்பத்தக்கதொரு தொழிற்சாலை அங்காராவிலோ ரங்கூனிலோ பெருந் தோல்வியடையக் கூடும்.

தனித்துவ வாதிகளுக்குரியதன்று இந்த ஆக்கபூர்வமான துணிகரமும். ஒவ்வொரு விவசாய மாவட்டத்திலும், விவசாயிகளோடு ஆலோசனை புரிவதற்கும், விதை, விவசாயமுறை, உபகரணங்கள் என்பவற்றைப்பற்றி யோசனைகூறுவதற்கு அரசாங்கம் தாபனங்களை அமைக்கலாம். தொழிற் கல்விச்சாலைகளையும், இயந்திரம் பயிற்சிக் கல்விப் போதனையையும் ஏற்படுத்தலாம். கணக்குவைக்கும் முறையைக்கூட அது ஆக்க பூர்வமான முறையிலே உண்டாக்கலாம்.

அபிவிருத்தி பற்றிய ஆராய்ச்சி. அலேஷியாவின் வளர்ச்சி.

நமது ஆராய்ச்சியை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்காகக் கற்பனை முறையில் முன்னேறு நாடு ஒன்றை எடுத்து ஆராய்வோம். அது எவ்வாறு தனது சொந்தப் பொருளியல் வளர்ச்சியை ஊக்குகிறது?

அபிவிருத்தியின் வேகத்தை விரைவாக்க விரும்பும் பொறுமையில்லாத திட்டக்காரர் மக்கள் மக்களே என்பதையும் அவர்கள் உயிரற்ற பிண்டங்களல்லர் என்பதையும் உணரவேண்டும். அவர்களுடைய பழக்கவழக்கங்களையும், புராதனமான மனச் சார்புகளையும் கருத்திற்கொள்ளாதிருக்கக் கூடாது. தனிப்பொருளியலறிவோடு சமூக நூற்கருத்து, மனித இன நூற் கருத்து என்பவற்றையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு தொடர்பறுக்கும் முறையிலன்றித் தொடர்பு வளர்க்கும் முறையிற் செயலாற்றவேண்டும். ஒவ்வொரு சாதியாரும் மற்றவரைவிட வித்தியாசமானவர். முன்னேறுத எல்லா நாடுகளுக்கும் பொருத்தமானதொரு பெரிய திட்டம் கிடையாது.

அலேஷியா வறுமையுள்ள குடிசனத்தொகைமிக்கதொரு நாடு. நெடுங் காலமாக ஐரோப்பிய அதிகாரத்தின் கீழிருந்தது. பின்னர் அதற்குச் சுதந்திரங்கிடைத்தது. அரசியல் சுதந்திரம் அதனுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்தவில்லை. அரசாங்கம் இப்போது அந்நாட்டின் மந்திரிசபையில் திட்ட அமைப்புக் கமிட்டியொன்றை நிறுவியுள்ளது.

ஐக்கிய நாடுகளின் நிபுணருடைய உதவியோடு தேசிய உற்பத்திகளின் மதிப்பீடுகள் பல அமைக்கப்பட்டன. ஐக்கிய அமெரிக்காவின் தொழில் நுட்ப உதவித் திட்டத் தாபனம் விவசாயத் துறையின் தொழில் நுட்பத்தை அபிவிருத்திசெய்ய ஒரு தூதுக்கோஷ்டியை அனுப்பியுள்ளது. உணவு விவசாயத் தாபனம் (FAO) புதிய விவசாயமுறைகளைச் செயற்படுத்த உதவி செய்துவருகிறது.

வரிக்கொள்கைகள்

அரசாங்கம் வரிகளை உயர்த்தி வருமானங்களை அதிகரித்துள்ளது. கனேடா, ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளிலுள்ளது போன்ற தற்கால வரித்திட்டத்தை அது செயற்படுத்தமாட்டாதென்பது அதற்கு நன்கு தெரியும். காரணம் பின்வருமாறு. நாட்டிலே படிப்பின்மை பரவியுள்ளது. கணக்கெடுக்கும் முறை பழையது ; தனிப்பட்டவருமானத்தையும், கூட்டு வருமானத்தையும் குறைத்துக்காட்டி அரசாங்கத்தை வஞ்சித்தல் ; சிவில் சேவையில் இலஞ்ச ஊழலும் திறமையின்மையும் ; சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் பண்ணைகளிலே பணச்சார்பற்ற விவகாரங்களின் முக்கியத்துவம் —இதியாதி காரணங்களாகும்.

செலவுக் கொள்கைகள்

இக்குறைபாடுகளிருந்தாலும் அரசாங்கம் நல்ல வருமானத்தை வசூல் செய்கிறது. இதிற் பெரும்பாலானவை ஒரு சில ஏற்றுமதிகள் மூலம் கிடைக்கின்றன ; இதில் ஈடுபட்டு வியாபாரஞ் செய்வோர் யுத்தத்தின் பின் நல்ல சந்தையைப் பெற்று நல்ல வியாபாரம் நடத்துகிறார்கள். இந்தப் பணத்தில் ஒரு பகுதி முக்கியமாக "சமூக சேவைக்கான மூலதனத் திட்டங்" களுக்கு அதாவது வீதி, பாடசாலை, மருத்துவச்சாலை அமைத்தல் அணைகட்டல், ஆறறு அபிவிருத்தி, புகையிரதப் பாதை அமைத்தல், மண்ணைச செழிப்பாக்கல், மண்ணரிப்பைப் பாதுகாத்தல் போன்ற செலவினங்களுக்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது. இந்தத்திட்டங்கள் பல மிக்கபயனுடையவை. தனிப்பட்ட முதலீட்டுக்காரருக்குப பண இலாபம் இவற்றுள் இல்லாவிட்டாலும், சூட்சுமமான நன்மைகள் பலவற்றைக்கொண்டிருக்கினறன. இத்திட்டங்களிலே சில தனிப்பட்ட மூலதனச் சந்தைகளுக்குப் பொருத்தமற்ற பெரிய திட்டங்களாகும். சில திட்டங்கள் நீண்டகாலத்தின் பின்னரே பயன் உதவக் கூடியன. அதனால் தனிப்பட்ட முதலீட்டுக்காரர் அதிலே அக்கறை கொள்ளமாட்டார்கள். இத்துடன் நடப்புத்திட்டங்களில் தொழிலாளர்க்குப் பயிற்சியளிக்கவும், விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை கூறவும், வியாபாரிகளுக்கு உதவி செய்யவும் அரசாங்கம் செலவிடுகிறது.

இன்றை அபிவிருத்தியடைந்த முன்னேற்றமான பொருளாதாரங்களில் "சமூகச் செலவின மூலதனம்" எத்துணை முக்கியமான தென்பதை அந்நிய நாட்டு நிபுணர்கள் அலேஷியாவுக்குக் கூறியிருக்கிறார்கள். இச் சொற்றொடரை முதன்முதலாக உபயோகித்தவர் போல் உரோசென்ஸ் டீன் ரோடன எனபவர். அவர் இச்சொற்றொடரால் றோட்டுகள், அணைகள், புகையிரதப் பாதைகள் என்பவற்றையும், சாக்கடை, எனைப்பிரிக்கமுடியாத பொதுப் பிரயோகத்துக்குரிய சாதனங்களையும், தனிப்பட்ட கைத்தொழில் தலையெடுக்கவேண்டுமானால் அதற்குத்தேவையான சூழ்நிலைகளையும் குறிப்பிடுகிறார். இதற்கதாரக்கூடிய பொருளியல் அபிவிருத்தியை விமானம் பறப்பதற்கு ஒப்பிடலாம். நிலத்திலிருந்து விமானம் மேலே எழும்புவதானால் ஓரளவு வேகத்தைப் பெறவேண்டும். அதுபோலவே பொருளாதாரமும்

அபிவிருத்தியடைய ஆரம்பத்திலே ஒரு குறைந்தபட்ச வளர்ச்சியாவது தேவை.

பொதுக்கடன்

அரசாங்க வருமானத்திலே ஒரு பகுதி நிதி அபிவிருத்திக்கூட்டுத் தாபனத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இது தனிப்பட்டவர்களில், சமூகத் துக்குப் பயன்படும் தொழிலே ஆரம்பிப்போருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. வரியினுல் இடைக்கும் வருமானத்திலே ஒரு பகுதி பொதுக் கடனைத் தீர்ப் பதற்கு வழங்கப்படுகிறது. இதன் பயனுகப் பெரியவங்கிகளும், வியாபார வங்கிகளும் புதிய தொழிலே மேற்கொள்வோருக்கு மேலும் கடனைக் கொடுக்கக்கூடியதாயிருக்கும்.

பணவீக்கமும் அபிவிருத்தியும்

முதலில் அரசாங்கம் பெரிய பணவீக்கப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. இதற்கு ஒரு காரணம் சர்வதேச விலைவாசிகளின் உயர்வு. மற்றொரு காரணம் வரியால் பெறக்கூடிய வருமானங்களை அதி கரிப்பதற்கு முன்னர் பொருளாதார அபிவிருத்தியின் வேகத்தை அரசாங் கம் அதிகரிக்கப் பார்த்தமையாகும் பழைய முதலாளித்துவ நாடுகள் உயரும் விலை மட்டத்திலே தமது கைத்தொழிற் புரட்சிகளை எவ்வாறு மேற் கொண்டன என்பதையும் அதன் பயனுக முயற்சியுடைய வகுப்பாருக்கு, சம்பளம் பெறும் தொழிலாளர், வாடகைவாங்கிச் சீவனம் நடத்துவோர் என்பவருடைய நலனைப் பேரம் பண்ணி, உதவி புரிந்தன என்பதையும், மந்திரி சபை கருத்திற்கொண்டது. எனவே அது பணவீக்கம் இருந்தாலும், அபிவிருத்தியைத் துரிதப்படுத்தலாமெனவும், "மறைந்துள்ள வேலையின்மையைக்" குறைக்கலாமெனவும் எண்ணிற்று.

ஆனுல் பணவீக்கநடவடிக்கையிலே அது குறைபாடுகளைக் கண்டது. அதே நேரத்தில் பணவீக்கம் முதலீட்டை அதிகரிக்கச் செய்தது. பணவீக்க மானது முதலீட்டின் அமைப்புத் தன்மையைச் சீர்குலைத்து அதனை நிசச் சொத்தாகவும், பண்டத்தில், யூகம் செய்வதாகவும் மாற்றியது. பணவீக் கத்திலே பழகிய மக்கள் சேமிப்பைக் குறைத்தனர். ஏன்? ஏனெனில் மேலும் விலைவாசிகள் உயர்ந்தால் தமது சேமிப்புக்களின் நிசமதிப்பு வீழ்ச்சியடையுமென எதிர்பார்த்தனர். பணவீக்கம் அபிவிருத்தியைத் தூண்டுமென்ற தத்துவத்தில் அரசாங்கம் அதிகம் தங்கவிரும்பவில்லை. வெளி நாடுகளிலே போய் வியாபார மந்தம் பற்றிய பொருளாதாரத்தைப் பயின்ற மாணுக்கர், உள்ளூர் நிலைமைகளை உணர்கிறார்களில்லையெனப் பிரதம மந்திரி சில சமயம் பொறுமை இழப்பதுமுண்டு. விசேடமாக தனிப்பட்ட சேமிப்பு மிக அவசியமென்ற விடயத்தில் அவர் இம்மனுேபா வத்தைக் காட்டுகிறர்.

பலவகைப்படுத்தலும் பாதுகாப்பும்

ஒரு சில முக்கியமான ஏற்றுமதிகளிலே எல்லா முயற்சிகளையும் செலுத்தக்கூடாதென்பதை அலேஷியா அனுபவத்தின் பயனாக அறிந்து கொண்டது. வெளி நாடுகள், அலேஷியாவின் ஏற்றுமதிப்பொருள்களுக்குப் பதிலாக வேறு பொருள்களை உபயோகப்படுத்தப் பழகியதாலும், வெளி நாட்டுத் தேவை சற்றே என்பவற்றில் காலத்துக்குக் காலம் மாறுதலுண்டாவதனாலும், அலேஷியாவின் வியாபாரத்திலே ஏற்ற இறக்கங்களுண்டாயின. எனவே சில பொருளைச் சாகுபடி செய்யும் முறையை நீக்கி விடவேண்டுமென அது முடிவு செய்துகொண்டது. அது தனது விவசாயம் கைதொழில் என்பவற்றைப் பல வகைப்படுத்தமுயல்கிறது. உணவு இறக்குமதியைக் குறைக்கப் பார்க்கிறது. அதனால் தீர்வைகளையும் பாதுகாப்பு அனுமதிப்பங்குகளையும் விதித்துள்ளது. சர்வதேச வர்த்தகக் கோட்பாடுகளிலே நிலவும் "பாலநிலையிலுள்ள கைத்தொழில" "இளைய பொருளாதாரம்" என்ற காரணங்களைக் காட்டுகிறது[1]. பாதுகாப்பளிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு தொழிலும் பாலநிலையை நீங்கி வளர்ந்து விடக்கூடுமா என்பது சந்தேகத்துக்குரிய தென்பதை நாட்டிலுள்ளவர் அறிவர். உதாரணமாகத தற்கால உருக்கு எந்திரம், விமான சேவை என்பவற்றுக்கு அரசாங்க உதவிதேவைப்படுகிறது. ஒப்பியலான அனுகூலம் எப்படியிருக்குமென்பதை அறியும் வரை நேசச் சார்புள்ள ஆராய்ச்சியாளர் இதைப் பற்றி அபிப்பிராயந் தெரிவிக்கத் தயங்குகிறார்கள்.

ஒன்றையொன்று தொடரும் வக்கரிப்பு

சில சமயம் பொருளாதார அபிவிருத்தி மந்திரி மனமடிவுற்று விடுகிறார்; ஒன்றையொன்று பற்றும வட்டத்திலே சிக்கிக்கொண்டதாக அவர் எண்ணுகிறார். வறுமை தேவைகளை உண்டாக்கும்; தேவைகள் சேமிப்பை அழிக்கின்றன; இதனால் மூலதன ஆக்கமில்லாமற் போகிறது. அதனால் அபிவிருத்திக்குப் பங்கமுண்டாகிறது. பெருவாரியான தேவைகளில்லாவிட்டால் புதிய பெருவாரி உறபத்திக்கு ஆதரவிராது. பெருவாரி உற்பத்தி இல்லாவிட்டால் வறுமை உண்டாகிறது. இவ்வாறு வட்டம் மாறி மாறிச சுழல்கிறது.

இக்காரணங்களால், அலேஷியா ஒரு முறை ஒரு முனையில் உடைத்துக் கொண்டு வெளியேறுமானால், உதாரணமாக ஓர் அணைக்கட்டினால் மின் சத்தியை உற்பத்தி செய்து நீர்ப்பாசனத்தை அமைத்தால், அந்நாட்டின் முழுப் பொருளாதாரத்திலும் அனுகூலமான பலமாற்றங்களுண்டாகும்.

[1]. அலேஷியா, "மனபபற்றுன" "உயாகுடிகளுரிய" என்ற இருவழிகளில ஒன்றைப பினபறறவேண்டியதாயிற்று. இவற்றை வகைபபடுததியவர் பிறினஸ்டனின் பிரபலபொருளிய லறிஞரான ஜேகப லீனா. சமூகத்தில உளள ஒவவொரு பிரிவினரும் பொருளாதாரத்தை ஒரே முறையில அபிவிருததிசெய்ய முடியாதென அந்நாடு அறிந்திருந்தது. எனவே பல்வறறில லோபிததனமை காட்டிறறு. சில உயர்குடிக்குரிய உற்பத்திகளில் அதிகம் முதலீடு செய்யவில்லை.

இத்தகைய "புறச் சிக்கனங்கள்" இந்த வட்டத்தை உடைத்து அபிவிருத்தியைத் துரிதப்படுத்தும். ஒவ்வொரு வெற்றியின் பின்னரும் மந்திரி பின்வருமாறு நினைப்பார்; "முன்னேற்றமுள்ள நாடுகளும் இந்தப் பிரச்சினைகளைச் சமாளித்துப் படிப்படியாகவே அபிவிருத்தியைப் பெற்றன."

பொருளாதாரத்துக்கு மேல்

அலேஷியாவில் குடிசனத்தொகை அதிகரிப்பும், அபிவிருத்தித் திட்டமும் போட்டிபோடும் போக்கு எவ்வாறு முடியுமென்பதை இப்போது அறிந்து கொள்வது கஷ்டம். பெரிய விடயங்கள் இப்போதும் அரசியல் ரீதியாக விவாதிக்கப்படுகின்றன. அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் முயலும்? தனியார் துறை எவ்வளவு தூரம் அரசாங்க ஆதரவைப் பெறலாம்? விவசாயத்துக்கா கைத்தொழிலுக்கா முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும்? மூலதனக் குறைவும், நிலப்பஞ்சமும், தொழிலாளர் பயிற்சிக்குறைவுமுள்ள நாட்டிலே வெளி நாட்டுத் தொழில்நுட்ப முறைகளை எவ்வளவு சீக்கிரமாக உகந்த முறையிலே பயன்படுத்தலாம்?

பெரிய பிரச்சினைகள் பொருளாதாரத்துக்கு அப்பாற்பட்டவை. புதிய கலாசாரத்துக்கும் பழைய கலாசாரத்துக்குமிடையில் சமூகப் பண்பான முரண்கள் உண்டு. அலேட்டியாவிலுள்ள முதியோர், லௌகீகப் போக்கை அதிகம் விரும்புவதில்லை. கிராமங்களிலிருந்து நகரத்துச் சேரிகளில் வந்து குடியேறியுள்ள இளவல்கள் பழையவற்றில் நம்பிக்கையில்லாதவர்கள். புதியவற்றிலே அவர்கள் இன்னும் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை. பாதுகாப்பின்மை, பாதகச் செயல்கள், சீர்குலைவு எல்லாம் கஷ்டமான பிரச்சினைகளை உண்டாக்குகின்றன. மக்கள் முதலாளித்துவத்தில் ஏற்கனவே பற்றுடையவருமல்லர். அவர்கள் குறுகிய காலத்தில் எந்தவகையான வாழ்க்கைமுறை பெருகிய பயனைத் தருமென்பதை அறிவதற்காக, சோவியத்து முறையையும் ஐக்கிய அமெரிக்க முறையையும் கவனமாக அவதானித்து வருகிறார்கள்.

எனவே அலேஷியாவின் பிரச்சினைகள் பொருளியலறிஞர்க்கும் மனித நூல அறிஞாக்கும் மிக்க உருசிகரமானவை. அலேஷியா எங்கே செல்கிற தென்பது ஒருவருக்கும் தெரியாது. ஆனால் அது செல்லத்துவங்கிவிட்ட தென்பதில் ஐயமில்லை.

சுருக்கம்

1. உலகிலே முன்னேறுத நாடுகள் பல. முன்னேறிய நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமளவில் இந்தநாடுகளின் தனி நபர் வருமானம் குறைவு. இந்நாடுகள் அபிவிருத்தியடையக்கூடிய சக்திவாய்ந்தவை. ஆனால் முன்னேறிய நாடுகளின் வளர்ச்சியோடு செல்லமுடியாதிருப்பவை. இந்நாடுகளின் அரசியல் உணர்வு அதிகரித்துள்ளது; "முதலாளித்துவ அபிவிருத்திப் படியைக் கடந்துபோகவேண்டு" மென்ற பொதுவுடைமை ஆர்வமுண்டாகியிருக்கிறது. இவற்றின் காரணமாக நாம் இந்த நாடுகளிலே அக்கறை

கொண்டுள்ளோம். ஏகாதிபத்திய நோக்கத்தை விருத்தி செய்வதற்கன்று. பரஸ்பரம் நன்மையக்கக்கூடிய வியாபாரத்தை விருத்தி செய்வதற்கு. இக்காரணங்களாலும் பிறர்க்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற பண்பினாலும், அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகள் நமது அக்கறையைப் பெரிதும் பெற்றுள்ளன.

2. அபிவிருத்திக்கு நாலு மூலாதாரமான விடயங்கள் அவசியம். அவை குடிசனத்தொகை, இயற்கைவளம், மூலதன ஆக்கம், தொழில் நுட்ப முறை என்பனவாகும். பிறப்புத் தொகை வீழ்ச்சியடைவதற்கு முன்னர் இறப்புத தொகை வீழ்ச்சியடைவதால், குடிசனத்தொகை அதிகரித்து அதனால் சமூகவியல் சம்பந்தமான பிரச்சினைகள் உண்டாகின்றன. மல்தஸ்கண்ட குறைந்துசெல் பயன்விதி என்ற பேய் முன்னேறுத நாடுகளிலே நடமாடிக்கொண்டிருக்கிறது. பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டத்திலே குடிகளின் உடல் நலத்தை அபிவிருத்தி செய்தலும், கல்வி விருதியும், தொழில் நுட்பப் பயிற்சியும் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றன. நாட்டினும், நகரிலும், "மறைந்திருக்கும் வேலையின்மை" அதாவது பற்றுக்குறையான வேலை வசதிகளைப் பயன்படுத்தினால் மேலதிக உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம்.

3. குறைந்துசெல் பயன விதியினால் உண்டாகும் விளைவுகளைப் போக்கடிப்பதானால், குடிசனத்தொகை அதிகமுள்ள இடங்களிலும் இயற்கை வளங்களைப் புதிதாகக் கண்டுபிடித்து அவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டும். நிலச சீர்த்திருத்தம் பெரிய இடைக்காலப் பிரச்சினைகள் பலவற்றை உண்டாக்குகிறது. நில அபிவைப்பைத் தடுத்தல், நீர்ப்பாசனம், வடிகால் அமைத்தல், அபிவிருத்தி போன்ற மூலதன ஆக்கமுயற்சிகள் இயற்கை வளத்தைப் பாதிக்கினறன. குடிசனங்களையும் அவை பாதிக்கும். எவ்வாறெனில அவர்களை முதலீடு செய்யப்பண்ணும்.

4. (அ) வறுமை, (ஆ) சிக்கனம, ாட்டல என்ற மத்திய வகுப்புப் பண்புகளிலலாமை (இ) விலை உயர்நத பொருள்களைப் பதுக்கிவைத்தல் பண்டங்களைப் பயன்படுதததாது அடுகடி வைததிருத்தல், வெளிநாடுகளிலே பணச் சந்தைகளை ஏற்படுததல் அல்லது இன்பவாழக்கைக்குகநத நிசச் சொததுகஉளை வைத்திருத்தல (ா) முன்னேறிய நாடுகளின் வாழ்க்கை முறையை அனுகரணஞ் செய்தல், (உ) முன்னேறிய நாடுகளிலுள்ள முதலீட்டுக்காரருக்கு உவப்பான நிபந்தனைகளில் மூலதனத்தை நாட்டில் அனுமதிக்க விடாது தடுத்தல் என்ற இக்காரணங்களினாலேயே முன்னேற்ற மடையாத நாடுகளிலே உற்பத்திக்கான மூலதன ஆக்கம் குறைவாக இருக்கிறது.

5. புதிய மூலதனப் பண்டததிலே தொழில்நுட்ப மாற்றம் அடங்கியிருப்பதோடு, அவற்றிடையே பரஸ்பரம பாதிப்புமுண்டு. அத்துடன் தொழில நுடபமாற்றம் விசேடமானதொரு நடைமுறை. முன்னேறுத நாடுகள் முன்னேறிய நாடுகளின் தொழில் நுட்பமுறைகளை அனுகரணஞ்

செய்யலாம். வேறு நாடுகளிலே அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட முறைகளைத் தன்னுட்டுக்குப் பயன்படும் முறையிலே பயன்படுத்துவது கஷ்டமான காரிய மென்பது ஜப்பான், ரஷ்யா, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளின் அனுபவத் தைக் கொண்டு அறியலாம். முயற்சியும் துணிந்து கருமமாற்றும் சக்தியும் இதற்கு மிக அவசியம். வியாபார மனோபாவமும், முயற்சியுடைமையும் அபிவிருத்திக்கு முக்கியம். இவை எளிதிற் கிடையா.

6. அலேஷியா போன்ற நாட்டின பொருளியல் அபிவிருத்தியை ஆராய்ந்து அரசாங்கங்கள் அனுசரிக்கும் திட்ட விபரங்கள் குறிப்பிடப் படுகின்றன. தேசிய வருமானத்தையும் வளங்களையும் ஆராய்தல்; பொதுத் திட்டத்தின் இலட்சியம்; எற்படுத்தல் பணவீக்கத்தைத் தடுக்க வரிவிதிப்பு முறையைச் சீராதிருத்தல்; சமூகப் பயனுள்ள மூலதனத் திட்டங்கள்; தனியார் துறையிலே முக்கியமான திட்டங்களுக்குக் கடன் கெடுப்பதற்காக பணத்தாபனங்களை ஏற்படுத்தல்; அதிக பணவீக்கத்தை உண்டுபண்ணுமல் மேலும் மூலதனத்தை ஆக்குவதற்கு வங்கிகள் பொருள் வழங்கும் முறையில் பில்கால் மேலதிகத்தை உண்டாக்குதல். அரசாங் கங்கள், சர்வதேசத் தாபனங்கள், தனியார் வெளிநாட்டுக் கம்பெனிகள் என்பவற்றிடமிருந்து கடனையும், தொழில்நுட்ப உதவித்திட்டங்களையும் பெறுதல்; பாதுகாப்பு முறைகளைப் பயன்படுத்திப் புதிய ஒப்பியலான அனுகூலங்களை அபிவிருத்தி செய்து ஒரு போக்கான உற்பத்திகளைக் குறைக்கும் முறையில பாலதிசையிலுள்ள கைத்தொழில்களுக்கு ஆதர வளித்தல் முதலியன.

ஆராய்ச்சிக்குரிய வினாக்கள்.

1. இந்த அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்திலே லௌகீக இன்பங்களைப் புகழ்ந்து கூறப்பட்ட கூற்றை எல்லாரும் ஆதரிப்பார்களா? இக்காலத்து ஒட்டு வேலையை வாழ்வின் இலட்சியமாக ஒருவர் கூறினால் புத்தர் அதைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்? ஒட்டு வேலையைப் பழகிப்பின்னர் அதைத் தொழிலாகக் கொள்வதைப் பற்றி புத்தமதத்தைச் சார்ந்த இக்காலத்த வர் ஒருவர் என்ன நினைப்பார்? இத்தகைய விடயங்களிலே பொருத்தமான கருத்து என்ன என்பதைப்பற்றி விஞ்ஞானிகள் நிச்சயிக்கமுடியுமா? ஏன நிசயிக்க முடியாது?

2. 18 ஆம் நூற்றாண்டைச சேர்ந்த மேற்றிராணியார் பேக்ளி என்பவர் அயர்லாந்தின் அவலநிலையை விவரித்து ஒரு துண்டுப்பிரசுரம் வெளி யிட்டார். அதிற கூறப்பட்ட விடயங்களைப் பார்க்குமிடத்து அக்காலத்து அயர்லாந்து இகாலப் பிரமாணங்களைக் கொண்டு காணுமபோது (பார்க்கு மிடதது) முன்னேற்றமடையாத நாடாயிருந்தது தெரிகிறது. டென்மார்க் கிலும் பார்க்க அயர்லாந்து வளமிக்க நாடாயிருந்தபோதிலும் சமீபகாலத் திலேதான் அது அபிவிருத்திப்பாதையிற் சென்றது. அயர்லாந்தை அபி விருத்தியடைய என்ன செய்திருக்கலாம்?

3. பேட்ரண்ட் ரசெல் இக்காலத் தத்துவ ஞானிகளுள் தலைசிறந்த ஒருவர். தார்க்கிகர்; எழுத்தாளர்; கைத்தொழிற் புரட்சி வாழ்க் கைத்தரத்தைக் குறைத்ததென்று அவர் கூறுவதை முற்றுந்தவறெனத் தகுதிவாய்ந்த சரித்திராசிரியரெல்லாரும் கூறுகின்றனர். அவர் கூறிய தாவது :— கைத்தொழிற் புரட்சி இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலும் பெரிய இன்னலே உண்டாக்கிற்று. நூறு வருடத்துக்கு முன்னிருந்ததைவிடப் பத் தொன்பதாம நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இங்கிலாந்தில நிலவிய சராசரி வாழ்க்கைச்சுகம் குறைவாகவேயிருந்தது. இதை எந்தப் பொருளாதார மாணவனும் மறுக்கமாட்டான். இதற்குக் காரணம் விஞ்ஞான நுட்பங்களே. உண்மையிலே தனிநபரின் வருமானங்கூடிற்று. அப்படியிருந்தும் ஏனிந்த மாறுபட்ட கருத்து ?

4. அமெரிக்க வாழ்க்கைத்தரத்துக்கும், முன்னேறுத ஒரு நாட்டிலுள்ள வாழ்க்கைத்தரத்துக்குமுள்ள முக்கியமான வித்தியாசங்களெவை ? சரித் திரரீதியாக விளக்குக.

5. அபிவிருத்தியில் முக்கியமாயுள்ள சாதனங்கள் எவை ? குடிசனத் தொகை முதலிய நாலு முக்கிய சாதனங்களின் கீழ் நீர் கூறுபவற்றை வகைப்படுததுக.

6. முன்னேறுத நாடுகளிலே மூலதன ஆக்கம், முயற்சி, என்பவற்றை அபிவிருத்தி செய்ய ஆக்கபூர்வமான கொள்கைகள் சிலவற்றைக் குறிப் பிடுக.

7. அபிவிருததியில் முயன்று தோல்வியடைந்ததொரு நாட்டுடன், வெ ற்றி பெற்றவொரு நாட்டினை ஒப்பிட்டு, தோல்விக்கும் வெற்றிக்குமுரிய காரணங்களைக் குறிப்பிடுக. புத்திசாலிதனமான கொள்கைகளால் நிலை மையை மாற்றியிருக்கலாமா ?

8. பின்வரும் கருத்துக்களை ஆராய்க.
முனனேறறமடையாத நாடுகளின் இயல்பு.
முனனேறிய நாடுகள் முன்னேறுத நாடுகளிடம் காட்டும் அக்கறை.
குடிசனத்தொகை, இயற்கைவளங்கள், மூலதனம்
தொழில் நுட்பக் காரணங்கள்
அசமநிலை, வறுமை, அனுகரணம்,
வெளிநாட்டுக்கடன, மூலதன அமைப்பு,
முயற்சி, திட்டமிடல், பணவீக்கம், அபிவிருத்தி,
சமூகநலன் கருதிய மூலதனம், ஒன்றையொன்றுபற்றல்வாதம்,
கைதூக்கிவிடல்.

முப்பத்தாரும் அத்தியாயம்

முன்னேற்றமான பொருளாதாரத்திலே வளர்ச்சி, உறுதியான விலை ஆகிய பிரச்சினைகள்

பிரயாணத்தை முடிப்பதிலும், நம்பிக்கையோடு பிரயாணத்தை மேற்கொள்ளுதல் சிறந்தது.

ஆர். எல். ஸ்டீவின்சன்.

பின்தங்கிய நாடுகளின் பொருளாதார அபிவிருத்தி பொதுமக்களின் கவனத்தைப் பெரிதும் கவரக்கூடியதொரு விடயமாகும். நம்முடையது போன்றதொரு கலப்புப் பொருளாதாரம் வருங்காலத்திலே எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்து, பணவீக்கத்தைச் சமாளிக்கும் என்பது இளர்ச்சியூட்டும் பிரச்சினையே.

இவ்விடயங்கள் பொது விவாதத்துக்குரியவை. யாரும் இவற்றைப்பற்றிப் பேசலாம். முன்னேறிய நாடுகளின் வளர்ச்சிப் பிரச்சினை சில வழிகளிலே ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு வறிய நாடுகளைவிடக் கஷ்டமானது. விவேகமுள்ள எவரும் எளிதில் விளங்கி அபிப்பிராயம் கூறக்கூடியதாக வெளித்தோற்ற மளவிலே இப்பிரச்சினை காணப்பட்டாலும், ஒழுங்கு அமைப்பதற்கு முந்திய அத்தியாயங்களிலே நாம் ஆராய்ந்த பொருளாதாரச் சாதனங்கள் எல்லாம் தேவைப்படுகின்றன. இந்தச் சிக்கலான விடயங்களிலே முடிவான அபிப்பிராயத்தைக் கூறுவதற்கு இதுவரை எழுதப்பட்ட சிறந்தபொருளியல் நூல்களின் துணையைப் பெற்றாலும் முடியாது.

பொருளாதார வளர்ச்சியை எவ்வாறு அளவிடுவது? முன்னேற்ற நாடுகளின் பழைய மாதிரியமைப்புக்கள் எவை? கலப்புப் பொருளாதாரம் தனது வளர்ச்சியை அதிகரிப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? கொள்கைகளோத் தீர்மானிப்போருக்கு மயக்கத்தைத் தரும் இருதலைக்கொள்ளி வாதங்களை உண்டாக்கக்கூடிய "செலவு உந்தல்" அல்லது பண வீக்கம் என்ற பிரச்சினை எவ்வளவு தூரம் உண்டு? அடுத்த இரு தசாப்தங்களிலே விரைவான வளர்ச்சி எற்படுவதானால் விலை மட்டத்திரமிலையென்ற இலட்சியத்தில் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டியது அவசியமா? அல்லது இரண்டும் ஒருசேர இயங்குமா?

இத்தகைய பிரச்சினைகளை ஆராய்வதற்குத் துணையான பொருளாதார ஆராய்ச்சியை இந்த அத்தியாயத்திலே குறிப்பிடுவோம். ஐக்கிய அமெரிக்கா, சோவியத ரஷ்யா ஆகிய நாடுகளுக்கிடையிலுள்ள இடைவெளிபற்றியும் அந்த இடைவெளி வருங்காலத்திலே எவ்வாறு மாறும் என்பதைப் பற்றியும் கடைசி அத்தியாயமான அடுத்த அத்தியாயத்தில் ஆராய்வோம்.

பொருளாதார வளர்ச்சியை அளத்தல்.

வளர்ச்சியென்பது பல முகப்பட்டதொரு நடவடிக்கை. சகல அமிசங்களின் வளர்ச்சியையும், ஒரு இலக்கத்தினுல் படம்பிடித்துக் காட்ட முடியாவிட்டாலும், நிசத்தேசீய உற்பத்தியே (தேறிய, அல்லது மொத்தமான) தனிப்பட்டதொரு விசேட அறிகுறியாகும். மொ. தே. உ. (GNP) உம் தே. தே. உ. (NNP) உம் ஒரே கதையையே கூறுகின்றன. மொ.தே.உ. தகவல்களே பெரும்பாலும் கிடைக்கின்றன. அக்காரணத்தால் இந்த அத்தியாயத்திலே மொ.தே.உ. இனையே சிறப்பாக ஆராய்வோம். ஆனுல், சில அனுபந்தங்களையும் எச்சரிக்கைகளையும் கொடுக்க வேண்டும்.

1. யுத்தம் போன்ற சில கருமங்களுக்கு நிசமான மொத்தத் தேசீய உறபத்தியின் தனிப்பெரிதளவு தேவை. ஆனுல் பொது நன்மையை ஆராயுமிடத்து மொ.தே. உ. இனைக் குடிசனத்தொகை மாற்றத்தை அனுசரித்துக குறைக்க வேண்டும்.

2. ஒய்வுகாலம் வாழ்வின் சிறந்த பொருள்களில் ஒன்றுகும். ஆனுல் அது மொ.தே.உ. இல் சேர்க்கப்படவில்லை. ஒரு வாரத்திலே உள்ள தொழில் நேரதத்தைக்குறைப்பதும், வருடத்தில குறைவும், தொழிற்படையிலே பங்கு பறறும் ஆயுட் கால அளவின மாற்றமும, எல்லாம் கருத்திற் கொளளப்படவேணடும்.

3. மொ.தே.உ. இல் அதிகரிப்பு ஏற்பட, அதை மக்களிடம் பகுத்துக் கொடுககும் போது பாரதூரமான குறைவு உண்டாகுமானுல், இதனை அபிவிருததியாக எவரும் கொளள மாட்டார். என்ன உற்பத்தி செய்யப் படவேணடுமெனபதை யாருக்கு என்பதனிலிருந்து பிரித்துவிடக கூடாதெனப் பல அவதானிகள் கூறுகின்றனர்.

4. விலைமட்டத் தகவலிலும், மொ.தே.உ. இலும் பண்டம் பணி என்பவறறில் ஏற்படும் குண அபிவிருத்திகள் அச்சொட்டாகப் பதியப்படமாட்டா. இதனுல் மிகக அதிகமான பிரதிகூலப் போக்கு இதற்குக் கற்பிக்கபபடும். இதற்கு ஒரு கழிவு விடவேண்டும். (இப்பிரச்சினை முக்கியமானது. மக்கள விரும்பும் பண்டங்கள் சம்பந்தமான மொ.தே.உ. உடன், திறமையினறி நடத்தப்படும் ஒரு சர்வாதிகாரச் சமூகத்திலே மகளுக்கு ஒதுகுகப்பட்ட அவர்கள விரும்பாத சீரில்லாத பண்டங்களை ஒபபிடடால இது தெரியவரும்).

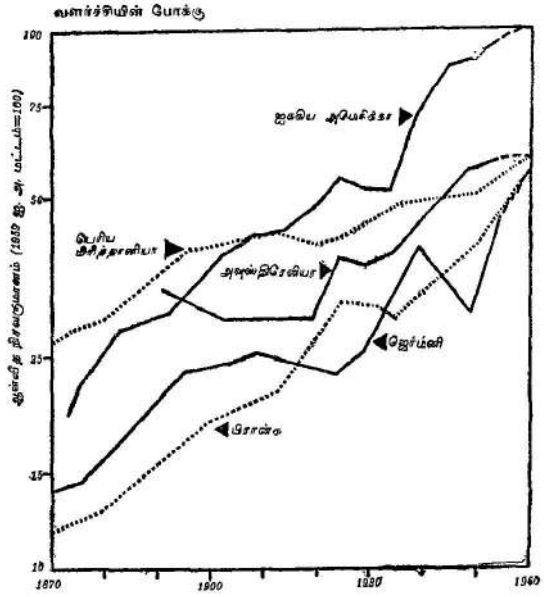
5. மனித சமுதாயத்தின் சுபீட்சதுக்கு எதுவான ஓரளவு பொருளியற் சார்பற்றவையும் முக்கியமான ஆன்மார்தத்தப் போக்குடையவையுமான பணடங்களைப் பண அளவைக் கொண்டு அளக்க முடியாது (பெரிய கார்கள், எனைய நுகர்ச்சிப் பொருள்கள் என்பன ஒரு சுபீட்சமான சமூகத்திலிருநதால் அவை பணமதிப்பையே காட்டுமெனச் சிலர் வாதிப்பர்). மேலே கூறிய நிபந்தனைகளோடு மொ.தே.உ. இன் பண்புபற்றிய வேறு நிபந்தனைகளுக்கும் அடங்கியவகையில் நிச மொ.தே.உ. இனையே பொருளாதார வளர்ச்சியின் முக்கியமான தொகையளவான பிரமாணமாகக்

கொள்வோம். (இங்கே மொ.தே.உ. என்பது விலைமட்ட மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப வீக்கம் குறைக்கப்பட்ட மொ.தே.உ. இனையே கருதுகிறோம்).

வளர்ச்சியின் சுருக்கமான வரலாறு.

இக்கால உலகம் பொருளாதார வளர்ச்சி என்னும் பண்பையுடையது. தேசங்கள் குடிசனத்தொகையிற் பெருகி வருகின்றன. அவை மொத்த உற்பத்தியாலும், தொழில் வாய்ப்பினாலும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன; வாழ்க்கைத்தரத்திலும் உயர்ந்துள்ளன. இன்றைய குடும்பத்தினர், தம் பேரர் காலத்திலும் பார்க்கச்சிறப்பான வாழ்க்கைத்தரமுடையவராயிருக்கின்றனர். அதிக ஒய்வு நேரம் இவர்களுக்குண்டு; சீவனத்துக்கு உழைக்கும் முறையில் மிகக் கஷ்டப்பட்ட நிலை மாறி எவ்வளவோ வசதிகளைப் பெற்றுள்ளன. இவையெல்லாம் பொருளாதார வளர்ச்சியின் அமிசங்களே.

ஆள்வீத சுபீட்சம் உயர்வதையே முன்னேறிய நாடுகள் எதிர்பார்க்கின்றன.

படம 1. வருடாவருடம் உண்டாகும் வளர்ச்சி விகிதங்களிலே ஒப்பியலான சிறு வித்தியாசங்கள், பல காலமாகத் திரளுமபோது படிபடியாகத தேசங்களின ஒபபியல்நிலைமையில், மாறறமுண்டாகும்.

மக்கள் இன்று அதிகாலம் நோய்நொடியின்றி வாழ்கிறார்கள் என்பதே இந்தப்பொருளியல் அபிசங்களின் தாற்பரியமாகும்.[1] முன்னேற்றமான நாடுகளின் தனிநபர் முறையான நிச மொ.தே.உ. இல் உண்டான வளர்ச்சியை படம் 1 காட்டுகிறது. உலகிலே பிரிட்டன் தான் சுபீட்சமுள்ள நாடுகளிற் சிறந்ததாக ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் விளங்கிற்று. இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே ஐக்கிய அமெரிக்காவின் வளர்ச்சி வீதம் இங்கிலாந்திலும் எம்மை மேம்பாடடையச் செய்தது. பிரான்சும் ஜெர்மனியும் அரசியல் ஆட்சி முறையில் வித்தியாசப்பட்டிருந்தாலும் அவற்றின் அபிவிருத்தி ஒரே தன்மையாயிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முதலாளித்துவ நாடுகளின் தபானங்கள் முன்னேற்றமான வாழ்க்கைத் தரத்தைக் குடிகளுக்கு வழங்கியபோதும், வளர்ச்சிவீதமானது ஒழுங்காயிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. முதலாவதுபடம் இதனைக்காட்டுகிறது. முதலாவது, இரண்டாவது உலகயுத்தங்கள் பல வீழ்வுகளை உண்டாக்கி விட்டன. முதலாவது மகாயுத்தத்துக்கு முந்திய காலமே தலையிடாக் கொள்கை உச்சநிலையடைந்திருந்த காலம். இக்காலத்திலே முன்னேற்றமான நாடுகளிடையே வளர்ச்சி மந்தமாகிக்கொண்டு வந்ததெனச் சில சரித்திராசிரியர்கள் எண்ணினர். 1930 ஐ அடுத்து நிகழ்ந்த பெரிய வியாபாரமந்தமும் பலவீழ்வுகளைப் பிரதானமாக ஐக்கிய அமெரிக்காவிலுமுண்டாகியது. இருந்தும் யுத்தத்துக்குப் பிந்தியவளர்ச்சி யுத்தத்துக்கு முந்திய வளர்ச்சியோடு ஒத்திருக்கிறது.

வளர்ச்சி. 1960 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்திலே பின்தங்கிய நாடுகளின் வளர்ச்சிபற்றியும், சோவியத் நாட்டின் வளர்ச்சி பற்றியும் ஆராய்ந்தவர்கள் நமது வளர்ச்சி வீதம் திருப்தியுள்ளதா? அதை எவ்வாறு மேலும் அபிவிருத்திசெய்யலாம்? என்ற கேள்விகளைக் கேட்டனர்.

இக்கேள்விகளுக்குப் பலவிடைகள் கொடுக்கபபட்டன.

1. **தலையிடாக் கொள்கை.** ஒரு மனிதனுடைய கால்கள் எவ்வளவு உயரமாயிருக்கவேண்டுமென்று ஆபிரகாம் லிங்கனைக் கேட்டபோது அவர் "நிலத்தை அடையக்கூடிய அளவு உயரமாயிருக்கவேண்டுமென்று"

[1]. பொருளாதார வளர்சியின் பயனுக மேலுங்களிலே அரசியற்சனநாயக வளர்ச்சி அதிகரித்துளளது. இந்தப பொருளாதாரவளாசசிக்கும் அரசியலவளர்ச்சிகும் இடையிலுளள காரண காரியத் தொடாபு எனன எனபதை எவராலும் கூறமுடியாது. பொருளாதார வளாச்சியால அரசியல் உரிமைகள விரிவடைகின்றனவா? வாக்குரிமை விரிவடைனதனவா? அலலது அரசியல விடுதலை காரணமாகவே பொருளாதார விரிவு உண்டாகிறதா? இதுவே காரணமானுல் சமீப தசாப்தங்களிலே தனிப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளைத தொகுதியினர் அடக்கியதால உண்டாகிய பொருளாதார வளர்ச்சி திரிதமடைந்தமையை எவ்வாறு விளகுவது? இவையெல்லாம தற்செயலாக வந்து கூடிவிட்டனவா என்பதைப் பொருளாதாரவகையில் விளகக முடியாது. இவறறின் காரணங்களையும் கூறமுடியாது. இத்தகைய விடயங்களை ஆராய்வதில ஆராச்சியாளருக்குப் பொருளியலறிஞர் சில தகவல்களை உதவலாம்.

பதிலளித்தாராம். பழைய பொருளாதாரத்திலே நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் பின்வரும் கருத்தை உடையவராயிருக்கின்றனர்.

தற்கால நுகர்விலும் எதிர்காலத்துக்குச் சேமிப்பதிலும், ஒவ்வொரு நாளும் என்ன முடிவுகள் செய்யப்படுகின்றனவோ அவற்றுல் நிர்ணயிக்கப் பட்டவகையிலே, தமது பொருளாதாரம் வளர வேண்டுமென்று குடிமக்கள் எவ்வளவுதூரம் நினைக்கிறார்களோ அவ்வளவுக்கே பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடையவேண்டும்.

1950 ஐ அடுத்த காலத்தில் நிச மொ.தே.உ. இன் வருடாந்த வளர்ச்சி விகிதம் 4 வீதத்திலிருந்து 2½ வீதமாக வீழ்ச்சியுற்றது. (புள்ளிவிபரந் தயாரிப்போர் இது உண்மையில் நடந்ததா என்பதைப் பற்றி நெடுநாள் விவாதிக்கலாம். வியாபாரச் சக்கரம், எனைய சிக்கலான கருமங்கள் என்பனபற்றித் திருத்தங்கள் செய்த பின் அவர்கள் நீண்ட விவாதம் நடத்தலாம்). அப்போது குடிமக்கள் தற்காலத்தில் நன்றுக வாழ விரும்புகிறார்களா விரைவாக வளர்ச்சியடைய விரும்பவில்லையா என்பதை அது காட்டுகிறது.[1]

இஃது இன்று பரவலாயுள்ள கருத்தன்று. ஆனல் இக்கருத்தை ஆதரிப் போர் கூறும் நியாயங்களை நாம் மரியாதையோடும் விஞ்ஞானநோக்குடனும் ஆராயவேண்டும்.

2. **மேலும் வளர்ச்சியடைவதற்கு அவசியமில்லை.** நாம் சுபீட்ச நிலையில் உள்ளவர்கள ; மேலும் வளர்ச்சியடையவேண்டிய அவசியமில்லையெனவுஞ் சிலர் கருதுகின்றனர். அமெரிக்கா எல்லாவற்றிலும் முன்னணியில் நிற்கிறது, அது இலௌகீக விருத்தியைப் பெரும்பாலும் விரும்புகிறதென்று கூறுவோர், இக்கருத்தை ஆதரிக்கின்றனர்.

3. **மிக்க வேகத்தோடு முன்னேறுதல்.** சோவியத் ருஷ்யாவின் செல்வாக்கும், நாம் நடுநிலையிலுள்ள நாடுகளைப் பொதுவுடைமை நாடுகளாக மாறுமலிருப்பதற்குச் செய்யும் பிரயத்தனமுமே இந்தக் காலத்தின் வளர்ச்சியை முதலாவது பிரச்சினை ஆக்குகின்றன. பொரு ளாதார வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்துக்கு விசேட அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவேண்டுமெனக் கூறச் சிலர் விரும்புவர். வேறு சிலர் அரசாங்கம் மேலே குறிப்பிட்ட பிரச்சினையை எப்போதும் கருத்தில் வைத்திருக்கவேண்டுமெனக் கூறுவர். பின்னர் குறிப்பிட்ட கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை கீழ்கூறப்படும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்களுடைய தொகை அதிகமாகும்.

1. இத்தகைய எளனவார்த்தைகளுப் பழம்பொருளியலாளர பினவருமாறு பதில் கூறுவர: " 1929-1935 வரை மொ. தே. உ. இலுணடான நட்டம் அமெரிக்கர் அக்காலத்தில் விருததி யடையவிருமபவில்லை எனபதற்குச் சான்றுகும் " தகுநத பணக்கொளகைகளினுலும் வேறு கொளகைகளினுலும் தன்னலத்திறகேற்ற சூழ்நிலை உண்டாக்கப்பட்டால, பெரிய வியாபார மந்தமேறபட்டிருக்க மாட்டாது ; வளாசசியானது அடிபபடை விருபபஙகளையே பிரதி பலிக்கக் கூடியதாயிருக்குமென்று அவர்கள கூறுவர்.

4. பொது நடவடிக்கையாலும், தனித்துறை நடவடிக்கையாலும் வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்துதல்.

எம்முடைய பொருளாதாரம் போன்ற கலப்புப் பொருளாதாரம் யுத்தத்துக்குப்பிந்திய கால வளர்ச்சியிலே திருப்தியடையக்கூடாது. அதை மேலும் வளர்ப்பதற்கான நேர்க்கணியமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். அதிக வளர்ச்சி எதற்காக வேண்டும் என்பதற்குரிய காரணம் பலவகைப்படும். இந்த விடயத்திலே எதிர்க்கருத்துடையவர்கள் கூட ஒன்று சேர்வதைக் காணலாம்

அதிகப்படியான வளர்ச்சிக்குரிய பல காரணங்களிலே சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்: இராணுவ மயமானதும் பொருளாதார மயமானதுமான சோவியத் சவால்; தமது சொந்த அபிவிருத்தியிலே ஆவலுள்ள நடுவுநிலை நாடுகளுக்குக்கலப்புப் பொருளாதாரமே நல்லதென்பதை வற்புறுத்த முயலுதல்; எதிர்காலத்திலே பொதுசனங்களுக்கு அரசாங்கப் பண்டங்கள் பணிகள் அதிகம் தேவைப்படும். இந்தத் தேவைகளை மேலதிக மொ.தே.உ. இலிருந்து பெற்றுப் பூர்த்தி செய்தல் அரசியல் முறையில் இலேசாகும்; அதை விடுத்துத் தற்போதுள்ள மொ.தே.உ. இன் கீழ் வரி போட்டுப் பெறுவது கஷ்டமாகும் எனற கொள்கையில் நம்பிக்கை; மேலதிகமாக இலாபகரப் பொருள்களைப் பெறுவது அத்தியாவசியமன்றாயினும், ஒரு சமூகம் முனனேறிக்கொண்டிருக்கும்போது அது சந்தோஷமுடையதாயிருக்கும்; முனனேறாமல் இருந்தபடியே இருந்துகொண்டு அத்தகைய சூழ்நிலையிலே வளர்ச்சியடையக்கூடிய பாதுகாப்பு இயக்கங்களும் அதுபோன்ற இயக்கங்களும் விருத்தியாகும் என்ற நம்பிக்கை; தனிப்பட்டவாகளின இன்பங்களை விடுத்து இனவாரியாக இயங்குவதில் ஆர்வங் கொண்டு அவ்வாறு செய்தல்; இவ்வாறு பல பல நியாங்களைக்கூறலாம்.

சிறுபான்மையினர் தமகுப பொருளாதார வளர்ச்சியிலுளள ஆர்வததைககாட்டிப் பெருமபானமையினரை ஊக்கப்படுத்துவதாலை, அதை ஆதரிகக கூறகூடிய நியாயஙகள்பினவரும் போக்கிலேயிருககும்.

மககள் இரணடு வகையிலே தேர்வு செய்கிறார்கள. ஒவ்வொனறும் நல்லதே. தினமுஞ் சந்தையில் தமது டொலரைக் கொண்டு அவர்கள கொள்வனவு விற்பனவு செய்கினறனர். இது வளர்ச்சியென்ற அடிப்படையிற பார்கும்போது சில சேமிப்புகளையும் நுகாவுகளையும் பற்றி முடிவு செய்கிறார்களென்பதே. அவர்கள் பிரதிவருடமும், அலலது தவணைக்குத தவணை சனநாயக அமைப்பிலுள்ள மககள், அரசியல வாக்குரிமையைப் பயன்படுத்திச் சுதந்திரமான தெரிவுகளைச் செயகினறனர். இவ்வாறு தோதல செய்யும்போது வளர்ச்சி விஷயம்பற்றித் தினசரிச்சந்தைத் தெரிவுகளைத் தீர்மானமாக்க விருமபுகிறார்களில்லையென்பது தெரிகிறது. பெரும்பான்மையினர் எனற முறையிலே உயர்ந்த மொ.தே.உ. இறகும, உயாந்த எதிர்கால நுகர்வுகளும் அனுகூலமான பொதுக் கொள்கைகளைத்

தம்மீது சுமத்திக்கொள்ளுகிறார்கள் ; இந்தக் கொள்கைகள் தனியார் கொள்கையாகவோ, பொதுக்கொள்கையாகவோ இருக்கலாம்.

இத்தகைய நியாயம் பொருத்தமான நியாயமாயிருக்கலாம். ஆனால் இது தனிப்பட்டவரை அரசாங்கம் அடக்கி ஆளவோ, பெரும்பான்மையினரைச் சிறுபான்மையர் அடக்கியாளவோ ஓர் உபாயமாக இருக்காதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வளர்வது எப்படி ? எதிர்காலத்திலே வரும் தசாப்தங்களிலே விரைவாக வளரவேண்டியது அமெரிக்காவின் பிரதானமான இலட்சியம், என்பதைப் பொருளாதாரவழியிலன்றி வேறு வழிகளால் நாம் அறிந்துள்ளோம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். கலப்புச் சமூகம் தனது வளர்ச்சி வீதத்தை எவ்வாறு பெருக்கும் ?

இதற்குரிய விடைகளை வெளிப்படையாயிலேலே. சர்வாதிகார ஆட்சியிலே நடப்பு நுகர்வுக்குரிய பொருள்களை நுகரவிடாது மூலதனம் ஆக்கமாக்குவது சுலபம். ஆனால் சுதந்திர சமூகம் தனது வளர்ச்சிவீதத்தை அதிகரித்துக் கொண்டே சுதந்திர முடையதாக இருக்க முடியுமா ?

இரண்டாம் பாகத்திலும ஐநதாம்பாகத்திலுமுளள முந்திய அத்தி யாயங்களிலே கலப்புச் சமுதாயம், சுதந்திர ஆட்சி அமைப்பிலே அதனுடைய நிச மொ.தே.உ. இன் உயரக் கூடிய வீதத்தை எவ்வாறு துரிதப்படுத்தும் எனபதைக்காட்டினும். முதலிற சில பயன அதிகமில்லாத பரிகாரங்களை எடுத்துக் காட்டவேணடும்.

வருடத்துக்கு 5 சத வீத இலக்கை எற்படுத்தினலெனன ? இதைச் செய்வது சுலபம. பலர இவ்வாறு செய்துள்ளனர் எனபதை அடுத்த அதியாயத் திலே காட்டிடுவோம். ஆனால் வெறும் பேச்சினல் வளர்ச்சியுணடாகாது. மகளுடைய நுகர்ச்சிப் போக்கை மாற்ற வேண்டும். ஆனால் இஃது இலேசாகச் செய்யகூடிய விடயமனறு

வளர்ச்சி வீதத்தை உயர்த்துவதானல், சில சாதனங்களை மாறற வேணடும். இதைப்பற்றி இந்நூலின் இரண்டாம் பாகததிலே, உற்பத் தியைப் பற்றிக் கூறுமிடத்தும், முன்னேறுத நாடுகளின அபிவிருத்தி பற்றிச் சொனற அத்தியாயத்திலே ஆராய்ந்தபொழுதும் குறிப்பிட்டோம். குடிசனத்தினதொகை அதன் பண்பு. இயற்கைவளம், பலவகையான மூலதனப் பொருள், தொழில்நுட்ப அறிவு எனபன மாறவேண்டும். வளர்ச்சியைத் துரிதபபடுத்துவதற்கு இதுவே திட்டம்.

தனியார் துறையிலும் பொதுத்துறையிலும் ஆராய்ச்சியை விருத்தி செய்ய வேண்டும்.

வளர்ச்சிக்காக தனி விஞ்ஞானம், பிரயோகவிஞ்ஞானம், அபிவிருத்தி, பொறியியல், நிர்வாகம், செயலாட்சி என்பவற்றிலே விரிவான ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். உற்பத்திவகையில் இவை உயர்ந்த சமூகப் பங்கு லாபத்தைக் கொடுக்கலாம். அமெரிக்க உற்பத்தியின் வரலாற்றை ஆராய்ந்த

போது, மூலதனம், தொழிற்சக்தி என்பவற்றைவிடத் தொழில் நுட்ப உற்பத்தித்தன்மை பெருகி வளர்ச்சி வீதத்துக்குக் காரணமாயிருந்த தென்பதைப் படம் 1 இன் மூலம் காட்டிநோம். அதிக குடிகளும் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் நிலவிய பொறிகளுமிருந்தாற போதா. அத்தகைய அனு கூலங்கள் மேபிளவர் யாத்திரிகர் தாம் குடியேறிய புதிய நாட்டிலே வாழ்வை ஒழுங்கு செயத போதிருந்த வாழ்க்கைத் தரத்தையே இவை கொடுத்திருக்கும். இவற்றுக்குமேல் போக முடியாது.

வியாபாரத்தலங்கள் அதிக ஆராய்ச்சியை நடத்துகின்றன. அவற்றை மேலும் தூண்டவேண்டும். தனக்கு எத்தனை ஆராய்ச்சி பயன்படுமென் பதை நிர்வாகம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். ஆராய்ச்சி பறறிப் புதிய அரசாங்கக் கொள்கைகள் மேற்கொள்ளப்படாவிட்டால் அதிக முன்னேற்றத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது.

அரசாங்கம் இங்கேதான் தலையிட முடியும். 1940 துவக்கம் இந்த நாட்டிலே நடத்திய ஆராய்ச்சிகளுக்கு அரசாங்கமே நேரடியாகவோ மறை முகமாகவோ உதவி செய்துள்ளது. இந்த உதவியை மேலும் அதிகரிக்க லாம். ஆனல் இது அரசாங்கத்தின் கடமையா எனபதற்குச் சமாதானம் கூறமுடியாது. பொருளாதாரச் சார்பான சில வெளி விவகாரங்கள் இருந் தால் அரசாங்கம் தலையிடவேண்டும் என்பதற்கு ஒன்பதாம் அத்தியா யத்திலும் 22 ஆம் அத்தியாயத்திலும் காட்டப்பட்ட விடயங்களைக் கொண்டு அறியலாம். இந்த "வெளி விவகாரங்கள்" ஒவ்வொரு முயற்சியாளரும் தமது தனிப்பட்ட நன்மையையும், பணச் செலவையும் கணக்கிடும்போது சமூகத்துக்குள்ள பண நனமையையும், பணஞ் சாராத நன்மையையும செலவையும் காடடக்கூடியனவாயிராத வகையிற் காணப்படும். வெளி யிலிருந்து வரும் பொருளாதாரக் குறைவுக்கு உதாரணம் புகையினு லுண்டாகும் துனபம். இதனைப் பொது நடவடிக்கைமூலம் தடைசெய்ய வேண்டும். அதுபோலவே ஆராய்ச்சி, வெளியேயிருந்துவரும் பொருளா தார நிறைவாகும. இதனையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். பின் வரும் தறபேச்சைக கவனிக்க.

நான் மேலதிகமான ஆராய்ச்சி அலகுக்குச் செலவு செய்யும் டொலரை, அந்த ஆராயச்சியின் பெரும்பாலான பயனுக்குச் சமனகச் செய்வேன். அப்போது என் ஆராயச்சி விரைவிலே எனது தொழிலில் இறங்கியுள்ள மற்ற உற்பத்தியாளருக்கும் உதவியளிக்கும் என்பதை உணர்வேன். அத னற் சமூகமும் பயனடையும். எனவே சமூகத்துகுரிய நன்மை எனக் குள்ள நனமையிலும் அதிகமாகும். இந்த வெளிப்படையான நன்மை யால், ஆராய்ச்சிக்கு அரசாங்கம் உதவி புரியவேண்டியதவசியம். சர்வகலாசாலை கள, கம்பெனிகள், ஆய்கூடங்கள் என்பவற்றுக்கு அரசாங்கம் நேரடியாக உதவவேண்டும். ஆராய்ச்சிச் செலவுகளை வரியில்லாதனவாக்க வேண்டும்.

எனவே ஆராய்ச்சி பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவக்கூடியதொரு சாதனமாகும். ஆராய்ச்சி வளர்ச்சியடைய ஊக்கமளித்து உதவவேண்டும்.

கல்வி, பயிற்சி என்பவற்றை விரிவடையச் செய்தல்

இயந்திரம் சமூகத்துக்கு மூலதனமாவதுபோலவே குடிமக்களும் கருதப் படுவர். தளவாடங்களிலே முதலீடு செய்தால் வருடத்திலே 10 அல்லது 15 வீத வட்டிவரும். மக்களிலே முதலீடு செய்தால் அதாவது கல்வி வழங்கி முதலீடு செய்தால் பொருளாதார உற்பத்தியை அது பெருக்கும். அதனால் கல்வியில் அதிகம் முதலீடு செய்து வளர்ச்சியை அதிகரிக்க வேண்டும. (மக்களுக்குக் கல்வியளிப்பதற்குப் டொருளாதார சம்பந்த மில்லாத வேறு பல காரணங்களுண்டு).

கல்விப்பயிற்சி சமூக விருத்திக்கு உபயோகமான முதலீடாயிருந்தால், தனி யார் ஏன் அத்தகைய முதலீடுகளிலே ாடுபடுவதில்லை ? இதற்குப் பதில் பலர் இவ்வாறு செய்கிறார்கள் என்பதே. 20,000 டொலர் வருமானமும், 100,000 டொலர் சொத்துமுள்ள சட்ட அறிஞர் ஒருவர், தனது மகனின் கல்வியில் முதலீடு செய்வார். ஏனெனில் ஜெனரல் மோட்டர்க் கம்பெனியிற் பங்குகளை வாங்குவதிலும் இதுவே நல்ல முதலீடென்பது அவருக்குத் தெரியும்.

வறிய குடும்பத்திலேயுள்ள கெட்டித்தனமான ஒரு பையன் விடயம் எப்படி ? அவனுடைய கல்வியிலே முதலீடு செய்வதற்குத் தந்தையிடம் பணமில்லை. முதலாளர்கள் அந்தப் பையனுடைய கலவியில் முதலீடு செய்தால், வேறு முதலீடுகளில் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைப் பெற மாட்டான். அடிமைகளை எங்கள் சட்டம் அனுமதிப்டதில்லை.

கல்வி உபகார நிதியை ஏற்படுத்தவேண்டியது அவசியமாகிறது. மேலும் மாணவர் படிப்பதற்குக் கடன் கொடுக்கவும், அவர்கள் உழைத்துக் கட னாக கட்டக்கூடியதாகவும் நிதியமைக்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாஞ் செய்த பின்னரும் அரசாங்கம் கல்வி விருத்திகு உதவி செய்ய முடியு மானால், பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள் என்டனவற்றுக்கு உதவி செய்யலாம்.

உயர்ந்த வேலைவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்த வேண்டும்

டாவஞ் செய்வதை மக்கள விரும்பாதவாறே வேலையில்லாத்திண்டாட் டத்தையும் அவர்கள் விரும்பமாட்டார். வேலையின்றியிருப்பவாக்கு வேலை கொடுத்துத் தொழில் நிலையங்களை உண்டாக்கினால உற்பத்தி பெருகும். எனவே நியாயமான அளவு பூரண வேலை வாய்ப்பை உண்டாக்குவது விரைவான வளர்ச்சிக்குரிய, விவாதத்துக்கு இடங் கொடாத ஒரு வழி யாகும்.

6 சத வீத வேலையின்மையை 3 சத வீதமாகக் குறைத்தால், அது நல்ல தொரு முயற்சியே. மனிதர்க்கணக்கிலே அது நல்லவிடயமே. உற்பத்திக்கணக் கிலே நாம் 94 சத வீதத்திலிருந்து 97 சத வீதத்துக்குச் செல்லுகிறோம். 97/94 அல்லது 3/94 வீதத்தை அலட்சியப்படுத்தக்கூடாது. இது 3/6 அல்லது 50 சத வீதத்தைப் பார்க்கிலும் உற்பத்தி இலாபத்தை பற்றிய கருத்தை அச்

சொட்டாகக் கொடுக்கிறது. இந்த இலாபம் உயர்-வேலைவாய்ப்புக் கொள்கையால் உண்டாவது. ஒரு வருடத்திலே வேலையின்மையை 6 இலிருந்து 3 சத வீதமாகக் குறைத்தல் நியாயமான குறைவே. நாம் 3 சதவீதம் (அல்லது 3/94) வருடாந்த வளர்ச்சி வீதத்துக்கு மேலதிகமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறோம். உதாரணமாக அதனைத் தற்காலிகமாக வாடிக்கையான 4 சத வீததிலிருந்து வருடமொன்றுக்கு 7 சத வீதமாக உயர்த்துகிறோம். ஆனால் இத்தகைய உயர்வீதம் தற்காலிகமானதே. பூரண வேலை வாய்ப்பு நிரந்தரமான நிலை. அடுத்த வருடத்திலே நாம் மறுபடியும் 4 வீத வளர்ச்சிக்குத் திரும்புவோம். ஏனெனில் தொழிலாளர் சப்பிளை மேலும் இடையாது.

உயர் வேலை வாய்ப்பு வளர்ச்சிக்கு அவசியம். இங்கே கூறிய விடயங்கள் அதன முகியத்துவத்தைக் குறைக்கமாட்டா.

புதியதும் பழையதும் இணைந்து தொழிற்படல்

கலப்புப் பொருளாதாரம் தனது வளர்ச்சி வீதத்தை அதிகரிக்கும் முக்கியமான வழி ஒன்றுண்டு. இதைப் பற்றி முனனர் பல இடத்திலே குறிப்பிட்டுளளோம. பிரதானமாக இரண்டாம் பகுதி 17 ஆம் அத்தியாயததிலும் நாலாம் பகுதி 29 ஆம் அததியாயததிலும் குறிப்பிட்டுள்ளோம். கலப்புப பொருளாதாரத்துக குடிமக்கள, பிஸ்கால் பணக்கொள்கைகளுப பொருத்தமாகக் கலப்பதாலே தமது பூரண—வேலைவாய்ப்பு வசதியுள்ள தேறிய தேசிய உற்பத்தி அமைப்பை மூலதன ஆக்கத்திலே திருப்பி நடபபு நுகர்ச்சியிலிருந்து அப்புறப்படுத்தி விடலாம்.

இநத உபாயததினுல் அது தனது வளர்ச்சியையே மாறறலாம். இந்த நவீனப பழமை உபாயம் பயனற்றதாயிருக்குமானுல், வளர்ச்சி வீதததை மாற்றும் சக்தி கலப்புப பொருளாதாரத்துக்குக இடையாதென்று ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

இதிலே உண்மையிற சமபந்தபபட்ட செயற்பாடு என்ன? இரண்டாம் பகுதியிலே கூறிய விடயததை ஞாபகததுக்குக் கொணடுவரலாம். பெடரல ரிசாவ பணக்கொள்கை, கடன் வசதியை அருந்தலாகஇ முதலீடு செயவதையும மூலதன ஆககதையும் நிறுத்தலாம. அலலது வட்டி வீதங்களுக குறைததுக கடன வசதியைப் பெருக்கி, மூலதன ஆக்கத்தைத் தூணடும் வகையில விசாலமான பணககொளகையை மேற்கொள்ளலாம்.

வட்டி வீதத்தை ஆறு வீதமாகக் குறைததால், 10 வீதந் தானும் இலாபந் தராத மில்லின செலவைக் குறைக்க இலாபகரமான முதலீட்டை உணடாக்கலாம். அல்லது ஒரு கம்பெனி உள் விவகாரநிதிக்குத் தட்டுப்படுமானுல், பொறியியலாளருக்குத் தேவைப்படுவதும், சில வருடங்களிலோ அதற்குக் குறுகிய காலத்திலோ இலாபமீட்டக்கூடியதுமான அதிகப்படிச் சீர்திருததங்களுக கொடுகக முடியாதிருக்கும். ஆனுல் வங்கிகள், பத்திரம் வாங்குவோர், காப்புறுதிக் கம்பெனிகள், பங்குதார்களாக வரவிரும்பு வோர் ஆகியோரிடமிருந்து அதிக நிதி பெறக்கூடுமானுல் அதுவும்

இலேசான கடன் வசதியாயிருந்தால், கம்பெனி அத்தகைய உற்பத்தி பூர்வமான முதலீடுகளில் இறங்கலாம்.

இந்த நடவடிக்கைக்கு, அதாவது வட்டி வீதங்கள் குறைந்து கடன் வசதி இலேசாகும் போது சமூகம் மேலும மேலும் மூலதன ஆக்கத் திலீடுபடுவதை "மூலதனம் ஆழமாகுதல்" என்று ஐக்கியராச்சியத்தின திறைசேரி நிபுணரான சேர். ரால்ப் ஹோட்ரி கூறினர்.[1]

மூலதனத்தை ஆழமாக்குதல், மிக முக்கியமானதொரு விடயமாகும். உண்மையான மூலதன ஆழமில்லாவிட்டால் சோவியத் ஆட்சியாளர் மக்கள் தமது நுகர்வுகளை, எதிகால மூலதனப் பண்டங்களுக்காகக் குறைத்துவிடவேண்டுமென்று கூறுவதிலே பொருளில்லை. மேலதிகமான மூலதனப் பொருள்கள் சமூக உற்பத்திக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஆக்கத்தைக் கொடுகாவிட்டால், அவற்றைப் பெறுவதற்கு ஏன் எதையும் தியாகஞ் செய்யவேண்டும் ?

மூலதனத்தை ஆழமாகுதல் கலப்புப் பொருளாதாரத்திலே அத்துணை இலேசான விடயமன்று. இருந்தும் அது புதிய பழைய தளரா நம்பிக்கை யார்வம் கொண்டுள்ள ஒரு மாதிரிப் படிவத்தில் எவ்வாறு செயற் படுகிறதென்பதைக் காட்டுவோம்.

கடினமான பிஸ்கால் கொள்கையும், விரிவுள்ள பணக்கொள்கையும்

உயர்நத வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்படுமெனக கொளக. (இதன் தாற் பரியமென்ன ? 97 வீததொழிலாளர ஒரு சிறு தொகை வேலை மாறும் கருமத்துக்கு விட்டுவிடலாம்). இத்தகைய உயர்நத வேலைவாய்ப்பு உற்பத்தி யில் ஒரு பகுதி நுகர்விலிருந்து பிரித்து மூலதன ஆகத்துகுப் பின வரும் இரடடைக் கொள்கைகளால ஒதுக்கபபடலாம். ஒருபுறததிலே பணககொள்கை விரிவடைய வேணடும் ; இது மூலதனததை ஆழமடையச் செய்வதோடு மூலதன ஆகத்தையும் அதிகரிக்கும். மறு புறத்திலே இததகைய முதலீட்டு அதிகரிப்பு பணவீக்க இடைவெளியை உண்டாக்கு மாஞல், கடினமான பிஸகால் கொள்கையை அனுசரிப்பதால் இதனை நீக்கலாம். இது வரிவீதத்தை உயர்ததி, அரசாங்கச் செலவைக் குறைக்க வேணடும். இதஞல் வரி கட்டிய பின்னர மக்களிடம் மிஞ்சும் வருமானம் குறையும் ; அதஞல் நுகர்ச்சியைக் குறைப்பர ; அதன்பயஞக உண்டாகும் சேமிப்பு, முதலீட்டுககு உதவும ; பண வீக்கம் உண்டாகாது.

இவ்வாறு இந்தக் கொள்கைகளை ஒன்று சேர்ப்பதால் ஒரு சுதநதிரச் சமூகம் மூலதன ஆக்கத்தையும் வளர்ச்சியையும் மாற்றும்.

யேல்ஸ் பொருளாதார நிபுணரான பேராசிரியர் ஜேம்ஸ் டோபின் இதைப்பற்றிப் பினவருமாறு கூறுகிறர் :—ஐக்கிய அமெரிக்கா விரைவாக

[1] மூலதனம் ஆழமாகுதல் எனபதுபோல அதறகு இணையானது மூலதனம் விரிவடை தல். குடிசனத் தொகை பெருகும்போது பொருளாதாரம் நடைமுறையிலுள்ள வசதிகளை இருபடியாகுகிறது. இதுவே மூலதனம விரிவடையச செய்தலாகும்.

வளர்ச்சியடைய வேண்டுமானால், தனியார் நுகர்ச்சிக்கு மொ. தே. உ. (GNP) இல் 65 சத வீதத்தைச் செலவு செய்யும் பூரண வேலை வாய்ப்புப் பொருளாதாரத்தை 60 சத வீதமாகக் குறைத்து எஞ்சும் 5 சத வீதத்தை மூலதன ஆக்கத் துக்குப் பயன்படுத்தி தேறிய மூலதன ஆக்கத்தை அதிகரிக்கவேண்டும்.[1] 1960 இல் ஜனாதிபதி ஐசன்ஹோவர், தனது பொருளாதார ஆலோசகர் சபையின் உதவியோடு தயார் செய்த பொருளாதார அறிக்கையும் இத்தகைய கருத்தையே தெரிவித்துள்ளது. அத்தகைய நிலைமையில் பணம் எளிதாகக் கிடைத்தால், அதைப் பணவீக்கத்தாலுண்டானதெனக் கூறக் கூடாது. அப்பண வீக்கத்தைத் தடுப்பதற்கு பணவீக்கத்தடுப்பு பிஸ்கால் கொள்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். தொழிற்சங்கங்கள் எப்பொழுதும் சமூகத்தின் நுகர்வு நாட்டத்தை விருத்தி செய்ய விரும்புமேயன்றிக் குறைக்க விரும்பமாட்டா. அவை இந்த முறையைக் கண்டிக்கலாம். ஆனால் அவற்றுக்கு நாம் கூறக்கூடிய தென்னவெனறால், 13 ஆம் அத்தியாயத்திலே எடுத்துக்காட்டிய "சிக்கனத்தின் முரண்" என்ற படி இதனால் ஏற்படக்கூடிய அதிக சிக்கனம் அழிந்துபோகக் கூடாதென பதே. நுகர்வுக்குப் புறம்பான மாற்றம், பூரணவேலைவாய்ப்பு நிலையை ஆபத்துக்குள்ளாகாமற் செய்யப்படும். முதலீட்டுச் செலவிலே ஏற்படக் கூடிய கடனவசதிகளால் உந்தப்பட்ட நிலையுண்டானாற்றான இறுக்கமான வரவு செலவுத்திட்ட மேலதிகங்கள் உண்டாகும்.

மேலே கூறிய நடைமுறை செயற்பட முடியாவிட்டால், கலப்புப் பொருளாதாரம் விரைவாய் வளர்ச்சியடைவது தடைப்படும். விதியின் பிரகாரம் உண்டாகும் வளர்ச்சி வீதத்தையே அப்போது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

[1] வளர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடிய பிஸ்கால் கொள்கை நுகாசியைக் குறைக்கும் இது வரியின் தொகைத தனமையாலுண்டாகும். முதலீட்டைத் தூண்டி வரியின் தன்மையை மாற்றுவதனாலும் வளாசியைத் தூண்டலாம். வாககாளர் கடுமையான வரியை விரும்பமாட்டார். ஆனால முதலீட்டைத தூண்டக்கூடிய சில திடவட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுகலாம். இவறறுள் முக்கியமானது தேயமானம். இதனபடி கம்பெனிகள் தமது தளவாடம் பொறி என்பவற்றின் தேய்மானதைப் பிரமாதபபடுத்திப் பெருந்தொகை போடுவார்கள். அரசாஙகம வரிகளாக அனுமதிக்கும் இந்தத் தேயமானத்தைக் கழிக்கலாம். பல நாடுகள் இத்திட்டதைப் பரீட்சித்துப் பாரத்துள்ளன. நமமிலும் பாக்க அநநாடு அரசாங்கங்கள் தாராள சுபாவமுடையனவாய் விரைவான தேய்மானதை வழஙகியதோடு புதிய மூலதனபபண்டஙகளை வாஙகினால முதலீட்டுக் கழிவையுங கூட வழஙகியுள்ளன.

இத்தகைய முதலீட்டுக கழிவு விடயத்திலுளள ஒரு பிரசசினை என்னவென்றால், வேறு இடஙகளில் முதலீடு செய்யகூடியவர்கள் விடயதில அனுகூலஙகள் செய்யபபடுவதே. புதிய முதலீடு செயயாமலே வரிச்சலுகை பெறகூடியவாகும் அது வழஙகப்படுகிறது. இத்தகைய உபாயஙகள, "வரியிலிருந்து தப்பும் உபாயஙகள்" என வழஙகபபடும. இதன கருதது இவை சட்டவிரோதமானவையல்ல; வெறும சலுகைகள எனபதே. இது சில விசேட வகுப்பைச சோநதவாககு வழங்கபபடுவது. ("முதலாளித்துவம இநதச் சலுகைகளுக்கூடாகவே மூசசுவிடுகிறது" எனற கூற்றை ஞாபகதிலே கொளக). நேரடியாக முதலீட்டைத் தூண்டும் வரி மாற்றஙகள் செய்யப்படடாலெனன படாவிட்டாலெனன, புதிய பழைய பொருளாதாரதிட்டம் முதலீட்டு விரிவிலே பெரிதும் தங்கும். இதற்கு வட்டி குறைவாயிருப்பது பொருளாதார வாய்பபுடையதாகும்.

அத்தகைய தொரு நிலைமை உண்டாகுமானால், விடயங்களை இருந்த இருந்தபடி பார்க்கும் விஞ்ஞானி அதனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.[1]

நாம் விரும்பும் வளர்ச்சி வீதத்தைக் கொடுப்பதற்கு பண இலகுவை பிஸ்கால் கடுமையோடு பிணைக்கும் இத்திட்டத்தின் வெற்றிக்கு எதிரான காரணங்களெவை ?

நவீன் புராதன வளர்ச்சி ஒழுங்குக்கு நிபந்தனைகள்

1. அமெரிக்காவின் சர்வதேசப் பற்றுக்குறை. 34 ஆம் அத்தியாயம் போன்ற முந்திய அத்தியாயங்களிலே அமெரிக்கா 1960 இல் நீண்டகாலம் நிலவக்கூடிய தங்கவெளியேற்றப் பிரச்சினையை எதிர்நோக்கவேண்டியிருக் குமென எடுத்துக்காட்டினோம். உள்நாட்டிலே வட்டிவீதம் குறையு மானால் அங்கே முதலீடு செய்த வெளிநாட்டவர் தமது முதலைத் தங்கமாக எடுத்துக்கொள்ளப் பார்ப்பர். எம்மிடமுள்ள தங்கம் எல்லைக்குட்பட்டதா யிருப்பதால், கடன்வசதி நிலையை இலேசாக்கும் கொள்கை 1960 இல் சர்வதேசக் கொடுப்பனவுகளால் முன்னிருந்ததைவிட அதிகம் தடைப் படும்.

2. மூலதனம் ஆழமாதலில் சங்கடம். வளர்ச்சியை அதிகரிக்க மேற் கொள்ளும் புதிய பழைய கோட்பாட்டு கொள்கை சித்தியடைவதற்குள்ள மற்றொரு தடை பின்வருமாறு : (அ) குறுந்தவணையிலே மூலதன வளர்ச்சியைத் துரிதபடுத்த, விரிவடையும் கடன்வசதியால முடியாவிட்டால் என்ன நடக்கும் ? (ஆ) குறுந்தவணையிலே உயர்ந்த உற்பத்தித்திறன் புதிய தளவாடம் முதலியவற்றை அது உண்டாக்குவதில் சித்திபெற்ற போதிலும், அத்தகைய மேலதிகத் திறமையும் தளவாடமும் வருங் காலத்திலே உயர்ந்த மூலதன ஆக்கத்தை உண்டாக்கத் தடையாயிருந் தால் என்ன நடக்கும் ? அதாவது வைதிகமான பெரிய வங்கியின் விரி வாக்கற் கொள்கைகள், மூலதனத்தை ஆழமாக்க முடியாவிட்டால் என்ன நடக்கும் ?

இஃது ஒரு சாத்தியக்கூறே. நடப்பு உற்பத்தி, தொழிற் சத்தி என்பவற் றுக்குள்ள தொடர்புக்கு அதீதமாய் மூலதனப்பண்டம் பெருகுமானால், மேலதிக மூலதனத்தைப் பயனற்றதாக்கிவிடும். புதிய முதலீடு எல்லா மூலதனத்திலும் உள்ள வட்டியை விரைவாகப பூச்சியத்துகுக் கொண்டு வருமானால், மூலதனம் ஆழமாதல் முடியாது. அப்போது ஆரம்பத்தி லேயே நவீன பழம் கொள்கை முறிவடையும்.

1. பின்வரும் தலைவிதி சாபான காரணங்கள பல பொருளாதார அபிவிருத்தி இலக்கியங் களிலே காணப்படுகின்றன. சமூகததின் மூலதனக் கையிருப்பு ஒருவருடத்துத் தேறிய தேசிய உறபதநிக்குச் சமனுமிருந்தால, வருடம் 2 சத வீதம் வளரும் குடிகளுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தேட, மூலதனம் வேண்டுமானால அது தனது வருவாயில இரண்டு வீதத்தைச் சேமிக்கலாம். ஆனால் சமூகத்தின் மூலதனம் வருடாநத வருமானததிலும் 2½ சத வீதம் அதிகமானால், வருமானம்—சேமிப்பு வீதம், குடிசனத்தொகை வீதததில் 2½ சத வீதமாயிருக்க வேண்டும். அதாவது இச்சந்தர்ப்பத்தில 5 சத வீதமாகும். எல்லாரும வேலை வாய்பபுத தேட இது அவசியம்.

ஆனால் சோவியத் ரஷ்யாவின் திட்டப்பட்ட பொருளாதாரத்தைப் பார்க்கும்போது, மேலதிக மூலதனத்தை உபயோகிக்கும் தொழில் நுட்பமுறைகள் உண்டென்பதையுணர்வதோடு, நீண்ட முறைகளுமுண்டென்பது தெரியவரும். ஒரு தொழிலிலே போதிய அளவு திறமை இருக்குமானால், வட்டி குறைவான வளங்களிருக்கும் பட்சத்தில் செலவைக் குறைக்கக் கூடிய முதலீடுகளிருந்தே தீரும். பொறியியல் தொழில நுட்பங்களை ஆராய்ந்தால், அதிக மூலதனத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடிய பல மாற்று முறைகளுண்டென்பதை அறியலாம். இவ்வாறு நவீன பழம் பொருளியல் வாதிகள் கூறுவர்.

ஆனால் எமது பொருளாதாரம் திட்டமிடப்பட்ட பொருளாதாரமன்று. முதலாளித்துவ முறையிலே தனிப்பட்ட முயற்சியாளருக்கு ஆபத்துண்டாகும் தன்மையைப் பார்க்குமிடத்து கடன் வசதியை இலேசாக்கலும், வட்டியை மலிவாக்குதலும், மூலதனத்தை ஆழமாக்குதலைத் தூண்டமாட்டாது. அத்தகைய ஆழமாக்கல் இயற்கையாகச் செயல்படுமென்று தொழில்நுட்பம் கருதினாலும், அது நடைபெறாது. இது நடக்குமானால, நவீன பழமைவாதிகள் பின்வருமாறு கூறுவர் :—" இச்சந்தர்ப்பத்திலே, மரபுவழுவாத மததியவங்கிப் பணவிரிவில தங்குதலோடு வரி அனுகூலம், நிதி என்பவற்றின்'' புதிய திட்டங்களும் உதவி செய்ய வேண்டும். வியாபாரிகளுக்குத் தோன்றும அபாயங்களைப் போக்கப் பொது உத்தரவாதங்கள் அதிற் சம்பந்தப்படும். அவை அவர்கள் ''வளர்ச்சிக்கேதுவான மூலதனத்தை ஆழமாக்குவதை ஊக்குவிக்கும் ". இங்கே திட்டமான முடிபைக் கூறமுடியாது. சமூகச சிக்கனததுக்குத் திரும்புதல் பற்றிய திட்டங்களிற் பல, புதிய மூலதன ஆக்க வருவாய் (வரிக்கு முந்தியது) வருடத்திலே 15 வீதமோ அதிலுங் கூடவோ இருக்கும் என்பதைக் குறிக்கும். சமூகமானது மூலதனத்தினால் நிறைந்திருக்கிறதென்று கூறுவதற்குச் சான்றில்லை (அந்தநாள் வருமானால், கடினமான பிஸ்கால் கொள்கைகளுக்கு அவசியம் இடையாது. நவீனபழம் விதியமைப்பால் எவவித கெடுதியும் ஏற்படாது).

3. **செலவு-உந்தல் பணவீக்கப் பிரச்சினைகள்.** தற்காலத்துக் கலப்புப் பொருளாதாரத்திலே செயற்படும விற்பனையாளர் பணவீக்கத்தின் ''செலவு-உந்தற்'' செயற்பாடு உண்டாகும் பிரச்சினையே வளாச்சித் திட்டத்துக்குத் தடையாயுள்ள ஒரு பெரும காரணமாகும். தேவை வகையிலுள்ள பணவீக்கம், பணவாட்டங்களைத் தவிர்ப்பதாலும் அதிகாரிகள் பணச்செலவு பிஸ்கால செலவு என்பவற்றைத் திறந்து விடலாம், அல்லது மூடிவிடலாம். எந்தத்திசையிலே நல்ல கொள்கையுண்டென்பதை முன்னேறியே அறிந்து அவ்வாறு செய்ய வேண்டும. செலவு-உந்தல் நிகழ்ச்சி கொள்கை அமைப்பதை மயக்கக்கூடும். பொருளாதாரம் பெரிதும மந்தமாயிருக்கும்போது பணவீக்கமான விலையேற்றங்கள், அதிக விரிவோ குறைந்த விரிவோ நலல பொதுக கொளகைக்கு வாய்ப்பானது என்பதைப் பற்றி ஐயங்களை உண்டாக்கும்.

புதிய பணவீக்கம்? 1955 இலிருந்து 1958 வரை விலைவாசிகள் எறின. மொத்த விலைகள், விவசாய விலைகள், வாழ்க்கைத்தரத்துக்கான விலைகள் என்பனவெல்லாம் எறின. முக்கியமான பொருள்களின் விலைமாத்திரம் ஏறவில்லை.

மாதாமாதம் விலையேற்றத்தைக் கேட்ட எல்லாரும் சஞ்சலமடைந்தனர். இதற்குக் காரணமென்ன? அபரிமிதமான தேவையா? ஒவ்வொருதொழிலையும் பார்க்குமிடத்து அதிக தேவையிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. கார்கள் விலைப்படவில்லை, விவசாயத்தளவாடங்களும் அப்படியே. டெலிவிஷன் கருவிகளுமப்படியே. மக்கள் இழக்கமான கருவிகளே வாங்கினர். உருக்குத் தொழில் 80 வீத சக்திக்குக் குறைவாகவே உற்பத்தி செயதது. இவ்வாறே மற்றத் தொழில்களிலும்.

விலை அதிகரித்தது. எனவே நிபுணர்கள் இது தேவை-இழுத்தலால் அன்று; சம்பள-உந்தலினாலாயிருக்கவேண்டுமென எண்ணினர்.

வருடாவருடம் சம்பளம் உயர்ந்தது. இது உற்பத்தியிலும அதிகமாக இருந்தது. வேலை நிறுத்தங்களும் அதிகம் நிகழவில்லை. தொழிற்சங்கங்களிலே சேராத தொழில்களிலும் சம்பள-உந்தல் உண்டானது. தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழில்களைப் பற்றி அவதானிகள் பின்வருமாறு கூறினர்: ''உயர் சம்பளத்துக்குத் தொழிலாளர் வாதாடும்போது முதலாளிகள் அதைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள், உயர்விலையிலே உற்பத்தி செய்யப்படும் பண்டங்களுக்குக் கூட்டுத் தேவையை நிலைநிறுத்தும் வகையிலே திறைசேரியும், பெடரல் அரசும் நடவடிக்கையெடுக்கும் என்ற எண்ணத்தோடு முதலாளிகள் செயல்புரிகின்றனர். அதனால் அவாகள் சம்பள உயர்வைக் கேட்டதும் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் உற்பத்திச் செலவு அதிகரிக்கிறது. இதனால் கம்பெனிகள் விலைகளை உயர்த்துகின்றன. இதனால் புதுவகையானதொரு பணவீக்கம் உண்டாகிறது. பெடரல அரசாங்கமும் திறைசேரியும் இந்நிலையைச் சமாளிக்கத் தேவையைப் பாதிக்கும் சாதனங்களை உபயோகிக்கும்போது வேலையின்மையை உண்டாக்கி 1957, 1958 இல் உள்ள நிலையை உண்டாக்குகின்றன''.

பின்னர் படிப்படியாக சம்பள-உந்திலிருந்து பொதுவான செலவு உந்தலுக்குக் கவனம் மாறிற்று. 1959 இலே காங்கிரசின் கூட்டுப்பொருளாதாரக் கமிட்டி ஆராய்ச்சி அறிக்கையைப் பிரசுரித்தது. உருக்கு விலை யின் அதிகரிப்பு, மற்ற விலைவாசிகளையும் உயர்த்திவிட்ட தென அது கூறிற்று. இந்த நிர்வகிக்கப்பட்ட விலைத்தொழிலில் இலாபங்கள் கூடிவிட்டதாகவும் அது குறிப்பிட்டது. சம்பள உயாவுகளோடு இது நடந்தது. இதற்குக் காரணம் தொழிற்செலவும், தொழிலாளர் சார்பற்ற செலவுமெனக் கூறிற்று. மிச்சிக்கனைச் சேர்ந்த எ. பி. லேனர் எனபவர், இதனை ''விற்பனையாளர் வீக்கம்'' எனக்கூறினர். விற்பனையாளரும், (தொழில், சொத்து, பண்டம் என்பனவெல்லாம்) மொத்தத் தேசிய

உற்பத்தியில் 100 வீதத்துக்கு அதிகமானதைத் தாம் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், விலைவாசி ஏறும்"[1] என்று கூறினர்.

வளர்ச்சியும், விலைநிலைப்பும் ஒன்றுக்கொன்று முரணானவையா ?

மூரண்பாடில்லாத பழைய பொருளாதாரமுறையில் அமெரிக்கா செய லாற்றுமானால் சம்பளங்கள் உயரமாட்டா. வேலையின்மை அதிகரிக்கும் போது அதிகாரிகள விஸ்தாரமான திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவர். அதிக வளங்களைச் செயற்படுத்தினால் அதிக வளர்ச்சியுண்டாகுமென்று அவர்கள் நினைப்பர். தேவை-உந்தல் வகையிலே பணவீக்க இடைவெளியிருந்தால் விலை உயரும். அப்போது சுருங்கிய திட்டங்களைச் செயற்படுத்தலாம். இது விலையுயர்வை நீக்கும். ஆனால் இது வேலையின்மையை உண்டாக்கக் கூடியதாக இருக்காது.

4, 5, 6, வீத வேலையின்மை இருந்தால் நுகர்வு, மொத்த, பொது மொ. தே. உ. விலைகள் எல்லாம் ஏறும். அப்போது பண, பிஸ்கால் அதிகாரிகள் என்ன செயவார் ? மொத்தத் தேவையைக் குறைக்கலாமா ? (அதாவது C+I+G அல்லது MV மொத்தச் செலவு) இதனால் உற பத்தியும் வேலைவாய்ப்பும் குறையும். அல்லது மொத்தச் செலவை அதி கரிக்கலாமா ? இதனால் விலை வாசிகள் மேலும் சிறிது உயரும். இதற்கு இலேசாக விடைகூறமுடியாது. இருந்தாலும் மூன்று விதமான அபிப்பிரா யங்கள் கீழே தரப்படுகினறன.

1. என்ன செலவிலும் விலையை நிலையாக வைத்திருத்தல்

உயர்ந்த வேலை வாய்ப்பு, வளர்ச்சி என்ற இலட்சியங்களை விட நிலையான விலைமட்டத்தை எற்படுத்துவது மிக முக்கியமான சமூக இலட்சியமாகும் என மேற்படி தலைப்பிலுள்ள கருத்துடையவர் நினைக்கின்றனர். ஆர்வம் மிக்கவர்கள் விலையை நிலைநாட்டுவதை மேலாகக கொள்வர். அதுவும் பல இலட்சியங்களிடையே ஒன்றைத் தேர்ந்து கொள்வதானால் இதனையே விடாப்பிடிகொள்கையாகத் தேர்வர். ஆனால் இந்தக் கருத்தை மேற்கொள் பவர் ஆர்வமுடையவரல்லர். காலப்போக்கிலே விலை நிலையுடைமைக்கும் வளர்ச்சி அல்லது உயர்வேலை வாயப்பு என்பவற்றுக்கும் மூரண்பாடில்லை என அவர் கருதுவர். இன்று பணவீக்கத்தைச் சிறிது அனுமதித்தால் நாளை மந்தமாகும என்பா. முதலில் அது ஊர்ந்து கொள்ளத் துவங்கும். ஊர்தல் பின்னர் நடத்தலாகும். நடத்தல ஓட்டமாகும் ; ஓட்டம் பின்னர் ஓரேயடியாக வெடித்துவிடும். அப்போது என் இந்த விடயத்தை முதலிலே

1. சண்டைகுப் பின்னர் உண்டான விலையேற்றம் தேவை இழுத்தலேயன்றிச் செலவு உந்தல் அன்றெனபதைப் பல பொருளியலறிஞர் இபபோது ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர். அக் காலத்தில இவ்வாறு கருதப்படவில்லை. 1950 இன அனுபவம், நடைமுறையில இந்த அந்தத்திலே செலவு உந்தல உண்டெனபதை ஒபபுக்கொளளுகின்றனர். வேலையினமை குறைவாயுள்ளபோதும் நமது விலைவாசிகள உயருகினறன (அதாவது 30 பேரில ஒருவருக்கு மேல் வேலையினறியிருந்தாற்கூட). இதைப் பற்றி மேலும அறிய அத்தியாயம 17 ஐப் பாக்க.

அனுமதிக்க வேண்டும்? நடப்பு உற்பத்தியையும் வேலை வசதியையும் தியாகஞ் செய்து வருங்கால வளர்ச்சிக்கும், வேலை வாய்ப்புக்கும் ஏன் இடமளிக்கக் கூடாது?

இந்தக் கொள்கை சார்பான பல கோட்பாடுகளில் நன்மையானவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளும் முறையையே சமீபகாலத்தில் பெடரல் ரிசேர்வ் வங்கி உத்தியோகத்தர் பலர் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர்.

2. என்ன பாடுபட்டாலும் வளர்ச்சி. மேலே கூறிய கொள்கையிலும் பார்க்க வித்தியாசமானதே முன்னைநாள் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாயிருந்த ரூமனின் பொருளாதார ஆலோசகரான லியோன் கைசர்லிங்கின் கொள்கை. பூரண வேலை வாய்ப்பும், வளர்ச்சியுமே முதல் இலட்சியங்கள் இவற்றுக்கே அவா முதலிடம் கொடுக்கிறார். வளர்ச்சியை வற்புறுத்தினால் சமூகம ரீற்றில் நல்ல விலை வாசிகளை நன்கொடையாக பெறுமென்று இவரும், இவருடைய கட்சியினரும் கருதுகின்றனர்.

வளர்ச்சியால் விலை நிலையாயிருக்கும் என்ற கோட்பாடு, நிலையான விலை வாசிகளால் வளர்ச்சியுண்டாகும் என்பது போன்றது. அது பின்வரும் காரணங்களிலே தங்கியுள்ளது. உயர்ந்த உற்பத்தியால் விலைகள் இறங்கும்; இந்நிலை ஏற்பட மற்ற விடயங்கள் மாறுதிருக்கவேண்டும். தொழிலாளரின பணச சம்பளம் கிரமப்படிதான் உயரும். உற்பத்தியைத் துரிதபடுத்தினால் சமூகத்திலே கிறிய விலையேற்றம் உண்டாகும்.

தகுதியின் உயர்படிகளிலே வியாபாரிகளின் அலகு விலை குறையும். அதனால் அவர்கள் குறைந்த விலையை விதித்தாலும் நல்ல இலாபம் பெறலாம். உயர்ந்த வேலை வாய்ப்பும் உற்பத்தியும் மக்களைத் திறமையுடையவராகவும் புதிய துறைகளில் துணியவும் தூண்டும். சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், எதிர்கால வளர்ச்சி, விலை நிலைப்பு என்பவற்றுக்கு முதலீடாக விலை நிலைப்பு முனையிலே குறுந்தவணைத் தியாகத்தைத் தேவையானால் இக்கொள்கையாளர் செய்வர்.

3. விலை நிலைப்பு, வளர்ச்சி என்பவற்றுக்கிடையிலே இணக்கம்.

காங்கிரஸ் முன்னர் சாட்சியமளித்தவர்களும், ஆராய்ச்சிச் சஞ்சிகைகளும், பணம், கடன் வசதி என்பவற்றை ஆராய்ந்த ஆணையாளர்களும், தேசீய இலட்சியங்களைப் பற்றி சனாதிபதிக்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்த ஆணையாளர்களும், நிபுணர்களும், மேலே கூறிய இரண்டு கொள்கைகளையும நிராகரித்து விட்டனர்.

1960 இல் நிலவிய அமெரிக்காவின கலப்புப் பொருளாதாரம் போன்ற ஒன்றிலே விலை நிலைப்பு உயர் வேலைவாய்ப்பையும், வளர்ச்சியையும் பாதிக்குமென நிபுணர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். விலை வாசிகள் மெதுவாக உயர்வதை முற்றுக நீக்குவதானால், பொருளாதார அமைப்பிலே வேகத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என எண்ணுகின்றனர். (பண்டங்களின் பண்பு திருத்தமடைந்திருப்பதை உத்தியோகபூர்வமான

கணக்குகள் காட்டவில்லை. அதனால் உண்மையான விலை அதிகரிப்பின் விகிதம், தோற்றத்திற் காணும் விலை அதிகரிப்பிலும் குறைவே என்றனர். வேறு சிலர் உண்மையாகக் கணிக்கப்பட்ட விலை மட்டங்களும் பிரதானமாக நிலைப்புடையனவாயிருக்கின்றன என வாதிப்பர்).

இம்மாதிரிப் பரீட்சையின் பயனாக என்ன நடக்கிறது? பூரண வேலை வாய்ப்பையும், உச்ச நிலை வளர்ச்சியையும் அவற்றின் கடைசி எல்லைக்குத் தள்ளிவிட்டால் விலைகள் தாக்கப்படும். அப்போது இலட்சியங்களில் சில இணக்கங்களைச் செய்ய வேண்டும். எதிர்காலத்திலே விலை ஓரளவு ஏறுவதை விடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பொருளாதார முன்னேற்றத்தையும் நியாயமான உயர்வேலைவாய்ப்பையும தியாகஞ் செய்ய வேண்டும்.

சில சமயங்களிலே விலை ஏற்றத்தை அனுமதித்தாலும், இது இக் காலத்துப பிரச்சினைகளுள் மிக முக்கியமான பிரச்சினையைக் குளப்புகிறது.

விலை ஊர்வதை அனுமதிப்பதோடு நியாயமான அளவு உயர் வேலை வாயப்பையும், வளாசசியையும் வலியுறுத்தினால் விலையில் பெரிய மாறறங்கள் உண்டாகுமா?

பணம், கடன்வசதி பற்றிய ஆணைக்குழுவுகளாகச் சமீபத்திலே சான்றுகள் பெருவாரியாகச் சோகபபட்டன. இவற்றை ஆராய்ந்தபொழுது, பணவீகம் ஊர்ந்து நடநது பாய்நது செல்லவேண்டிய நியதியிலலையென்று காணப்பட்டது. இவ்விடயததிலே திட்டமான தொரு முடிவைச் செய்வதற்கு இங்கும் வெளிநாடுகளிலுமுள்ள சரித்திரரீதியான அனுபவமும், பொருளியல் ஆராயசசியும் போதா.

மிக வாய்ப்பானதோர் இணக்கத்திலே விலை ஊர்வதைத் தடுப்பதற்காக, இக்காலத்தாபனங்களிலே எனன மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும் எனபதை அறிவதற்கு விரிவான ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். அத்துடன் பின்வரும் விடயங்கள்பற்றியும் அத்தகைய ஆராய்ச்சி அவசியம். நிர்வகிகபபட்டவிலைப் பிரதேசத்திலே முன்னையிலும் மும்முரமான எதிர் நம்பிக்கை நடவடிக்கை; தொழிற் சங்கங்கள் உயர்ந்த பணச் சம்பளத்தைப் பெறுவதற்குச் செய்யும் முயறசி பற்றி மாறிய சட்டம்; நுகர்வோர் நன்மையையும் தேசிய நனமையையும் நிலைநாட்ட சனாதிபதியும், காங்கிரசும் கூட்டுப்பேரம் பேசுதல்; இதுவரை கண்டு வகைப்படுத்தப்படாத கொள்கைகள் என்பவற்றை ஆராய வேண்டும்.

விட்டுக் கொடுத்து இணக்கங்களை செய்யாமலே பூரணமான விலை நிலைப்பும், உச்சமான வேலை வாய்ப்பும், வளர்ச்சியும் தேவையென வலியுறுத்துவது நன்று. கெடுபிடியுத்தமும், பொருளாதாரக் குழப்பமும் உள்ள ஒரு யுகத்திலே தற்காலக் கலப்புப் பொருளாதாரததிற் பூரண பாதுகாப்பாகவும், விட்டுக் கொடுக்காமலும் இருக்கக் குடிமக்களுக்கு வழியில்லாதிருக்கும்.

முடிபு : வளர்ச்சியானது பல சவால்களையுடையதாய் இருந்தாலும் விடயம் செந்தளிபபானது. வளர்ச்சிக்காகத் திட்டமாக எதையுஞ் செய்யாவிட்டாலும் வருங்காலத்திலே முற்போக்கான பொருளாதாரங்கள் முன்போலவே வளர்ச்சி காட்டக்கூடியனவாயமையும். நாம் விசேடமாக ஒன்றுஞ் செய்யாமலே நமது அமைப்பை நியாயமாக நிர்வகித்துக் கொண்டால், 3 சதவீதம் அதிக வளர்ச்சியடைவோம்.

நாம் முயன்று திட்டம் போட்டால் 4 சதவீத வளாச்சியடையலாம். சிலர் 5 வீதம் என்று கூறுவது இதனறு. ஆனல் நாலுவீதத்தைப் பற்றி நாம் மனம் மடியவேண்டியதில்லை.

பொருளாதாரம், ½ சதவீத வளர்ச்சியை வருடத்தில் அடைவதே பெரிய காரியம். பார்வையளவிலே இது அற்பமாயிருந்தாலும இவ்வீதம் பெரிதே. பொருளாதாரத்தை கவனமாக ஆராய்ந்தபின்னர், தொகை சமபந்தமான வித்தியாசங்கள் முக்கியமென்பதைக் அறியலாம், சோவியத் ஆட்சியிலும், ஐகிய அமெரிக்காவிலுமுள்ள வளர்ச்சியின் தொகைப் பிரசினை மாறறுப் பொருளாதாரத்திட்டம் என்ற கடைசி அத்தியாயத்திலே ஆராயபபடும்.

சுருக்கம் 1 நிச மொ. தே. உ. (GNP) வளர்ச்சியை அளக்கக்கூடிய நல்ல சாதனம். ஓயவு, குடிசனத் தொகை, ஒப்பியற பங்கீடு, பண்பு, பொருளியல் சாராத சாதனங்கள் என்பனவற்றின் தகவல்கள் இதற்குத் துணை புரியும்.

2. முன்னேறிய நாடுகள் திரமான வரலாற்றுப்பூர்வமான வளர்சசியைக் காட்டுகின்றன. சமீபகாலத்துப் போக்குகள் பொதுவாக வாய்ப்பான வையாகவே காணப்படுகின்றன. வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்தவேண்டுமென்பது பற்றிய போக்கு பலவகைப்படும். தினசரி சந்தையிலே பண்டங்கள் சேமிப்புகள் வலியுறுத்தும் வளர்ச்சிக்குமேலே வளர்ச்சியை உண்டாக்கவே குடிகள் பல இடங்களில் விரும்புகின்றனர்.

3. ஆராய்ச்சியையும், கல்வியையும் விரிவடையச் செய்தால் வளர்சசி வேகமடையும். உயர்ந்த வேலைவாய்ப்பை அடைதலும், நீலநாட்டலும் வளர்ச்சியைத் தூண்டலாம். ஆனல நாட்டின் மூலதன ஆக்கத்தின் விகிதத்தை அதிகரிப்பதானல், நுகர்வு, சேமிப்பு என்பவற்றில தனிபபட்ட முறையிலோ, கூடடுமுறையிலோ மாற்றமில்லாவிட்டால நவீன பழம் பொருளியலிணைப்பின்படி பின்வரும் விடயங்கள் தேவை : தேறிய மூலதன ஆக்கத்தை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன் திட்டமிடப்பட குறைந்த வடடி வீதமும், விரிவான பணக்கொள்கையும், வேணடும. இது உயர்வேலைவாய்ப்புக்குரிய தேசிய உற்பத்தியுடனும், பணவீக்கத்தைத் தவிர்க்கக்கூடிய கட்டுப்பாடான பிஸ்கால் கொள்கையுடனும் இணைந்திருக்க வேண்டும். இதனை பைசலாக்கக்கூடியவருமானத்திலும, நுகர்விலும் சிக்கனம் பணணி உணடாக்கலாம். (அத்துடன் முதலீடு செய்வோருக்கு உதவி செய்யக்கூடிய தூண்டப்பட்ட தேய்மானம் போன்ற வரிமாறறங்களையும் ஏறபடுத்தலாம்.) இலேசான பணக்கொளகை கணடிப்பான பிஸகால் கொள்கை என்பவற்

முல், கலப்புப் பொருளாதாரம் உயர்வேலை வாய்ப்பு வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை நடப்பு நுகர்விற் செலவு செய்யாமல் எதிர்கால முதலீட்டிற் புகுதத முயலலாம்.

4. இத்தகைய திட்டங்களுக்குத் தேவையான நிபந்தனைகள் பின்வருமாறு :—நமது சர்வதேசப் பற்றுக்குறைப் பிரச்சினையும் தங்கப் பிரச்சினையும் முதலீட்டை உண்டாக்கும் நோக்கத்தோடு செய்யும் விசாலமான கடன்வசதித் திட்டங்களை அனுசரிப்பதைத் தடைசெய்யலாம். வைதீகமான மத்திய வங்கி வழிகளால் வட்டியைக் குறைத்து கடன்வசதியைச் சுலபமாக்குவது மேலதிக முதலீடு செய்வதை ஊக்கப்படுத்தமாட்டாது. இது மூலதனத்தை எப்பொழுதும் ஆழமாக்கமாட்டாது. எனவே காப்புறுதி முறையினாலும், உதவி நன்கொடை கொடுக்கும் முறையினாலும் வைதீகத் திட்டங்களுக்கு உதவிபுரியலாம். கடைசியாக விறபனையாளர் பணவீக்கம் நோக்கி செலவு—உந்தல் நிகழ்ந்தால், நாம் நோக்கமாகக் கொண்ட உயர்தர வேலைவாய்ப்பு, எந்த அளவுக்கு வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு நுகாவையும், முதலீட்டையும் பெற அனுமதி தருமானால், விலை—மட்ட நிலைப்புடன் பொருததமுடைய மிக உயர்வான வேலைவாய்ப்பு மட்டத்துக்கு இலக்கு வைக்கும் திறமையைப் பாதிக்கும்.

5. செலவு—உந்தல் செயற்பாட்டின் சாரம் இதுவே. வேலையின்மை விரும்பப்படாத அளவுக்கு இருக்கும்போதும், விலைவாசிகள் உயரக்கூடிய போக்கு உண்டா ? அப்படி இக்காலத்திலே ஒரு போக்கு இருக்குமானால் கொள்கை நிர்ணயம் கடினமாகும். இணக்கங்கள் அவசியமாகும். " விலை வாசி நிலையாயிருத்தல் வளர்ச்சிக்கு அவசியம். " " வளர்ச்சி, விலை வாசிகளை நிலை நிறுத்த அவசியம். " " வளர்ச்சி, உயர்வேலை வாயப்பு என்பவற்றை உத்தேசித்துச் சில சமயம் சிறிது விலையேற்றத்தை வரவேற்கலாம். " இவை பலவித அபிப்பிராயங்கள், இவற்றுள் எதையாவது இணறைய அரசியல் வாதிகள் தெரிந்து கொள்ளலாம.

6. வளர்ச்சி பல பிரச்சினைகளை உண்டாக்கலாம். ஆனால் இது மனிதரம்மியமானதொரு விடயம்.

வினாக்கள்

1. " ரோமின் மொ. தே. உ. (GNP) உயர்ந்தது. ஆனால் ரோம் படிப்படியாக வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டே போயிற்று " ஆராய்க.

2. வளர்ச்சி பெரிய இலட்சியமா ? அல்லவா ? காரணங் காட்டி ஆராய்க.

3. " வளர்ச்சியை ஊக்கப்படுத்த நுகர்வைக் குறைக்க வேண்டுமா ? நுகர்வு C உயர்ந்தாறருன், முதலீடு (I) உயரும். " மூல தனத்தை ஆழமாக்குதல் " என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை." விளக்குக ?

4. கல்வி, ஆராய்ச்சி, உயர் வேலை வாய்ப்பு என்பன வளர்ச்சிக்கு என் அனுசரணையாயிருக்கின்றன ?

5. வளர்ச்சிக்கு எத்தகைய வரிமாற்றங்கள் உகந்தது ? இவை வழக்க நீதி சம்பந்தமான கருத்துக்கு மாறுனவையா ?

6. ஊர்ந்து செல்லும் பணவீக்கப் பிரச்சினையை ஆராய்க ? அதுபற்றி என்ன செய்ய வேண்டும் ?

7. பின்வரும் கருத்துக்களை ஞாபகத்திற்கு மறுபடியும் கொண்டு வருக : தனி நபர் சம்பந்தமான தே. தே. உ. அல்லது மொ. தே. உ. ; மூலதனம் ஆழமாக்குதல்.

நவீன பழம் பொருளாதாரம்பற்றிய கடின பிஸ்கால் கொள்கையும் இலேசான பணக் கொள்கையும் ; செலவு உந்தல் அல்லது விற்பனையாளர் பணவீக்கம் ; ஊர்தல், துள்ளல், பாய்தல்.

இலட்சியம் பற்றிய இரண்டுங்கெட்ட கொள்கைகள், சாத்தியமான இணக்கங்கள்.

முப்பத்தேழாம் அத்தியாயம்

மாற்றுப் பொருளாதாரமுறைகள்

உங்களுடைய முதியோர் கனக்காண்பார்
இளையவர் காட்சிகளைக் காண்பார்.

—பழைய ஏற்பாடு.

முதலாளித்துவத்தின் நெருக்கடி

முதலாவது மகாயுத்தத்தின் பின்னர் ஐரோப்பாவெங்கும் புதிய ஆட்சிகள் நிறுவப்பட்டன. 1927 ஆம் ஆண்டளவிலே பட்சபாதமற்ற ஓர் அவதானி, முதலாளித்துவத்தின் எதிர்காலம் ஆனந்தமாகவும், நம்பிக்கையுடையதாகவுமிருக்கிறதெனக் கூறியிருப்பார். ஆனால் ஆறேழு வருடத்துக்குள சர்வாதிகார ஆட்சி பல நாடுகளிற்றோன்றிற்று. ஐரோப்பாவெங்கும் பாசிச அரசாங்கங்கள் தோன்றின. 1930 ஐ அடுத்த வியாபார மந்தத்தின் பின்னா பெரிய உலக மகாயுத்தமுணடானது.

இரணடாவது மகாயுத்தம் உணடாகியும் 20 வருடங்கள் சென்றுவிட்டன. உலகின நிலையெனன ? உலகம் இரண்டு கட்சிகளாகப் பிரிந்து கொண்டது. சோவியத் ரஷ்யாவும் அதனுடைய செல்வாக்கின் கீழுள்ள நாடுகளான கிழக்கு ஐரோப்பாவும், ஆசியாவும் ஒரு பக்கத்தில் இரும்புத்திரைக்குள் நிறகினறன. வனைய நாடுகள் மறுபுறத்தில் நிற்கின்றன. இரும்புத்திரைக்கு வெளியேயுளள நாடுகள் எல்லாம் ஒரே போக்குடையனவல்ல. பிரிட்டன், அவுஸ்திரேலியா, நியூசிலந்து, ஸ்காந்திநேவியா ஆகிய நாடுகளிலே தொழிற் சமூகவுடைமைக கட்சி இருநது வருகிறது. ஸபெயின், போர்த்துக்கல், லத்தீன் அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளிலே பல இனப்பட்ட சர்வாதிகார ஆடசி யுண்டு. பிரான்ஸ், ஜப்பான, இத்தாலி ஆகிய நாடுகளிலே இணைக்கபபட்ட இடதுசாரிக் கட்சிகள் சத்தம்போடுகின்றன. ஆசியா, ஆபிரிக்கா எனபவற்றிலுள்ள விழித்தெழுந்த நாடுகளிலே தலையிடாக் கொளகையிருபபதாகத் தெரியவில்லை.

ஐக்கிய அமெரிககா, சுவிட்சாலாந்து ஆகிய நாடுகளிலே தான் முதலாளிதது வ ஆடசியுணடு. இந்நாடுகளிலும் மாறறஙகளுண்டாகி வருகினறன. நமது நாட்டிலே தனியார் துறையும அரசாஙகமும் சேர்ந்து ஆட்சிசெய்கினறன. சமாதானமும யுததமும கலநத ஒரு பொருளாதாரம் இன்று நிலவுகிறது.

முதலாளித்துவ ஆட்சிகுகுச சோதனைக்காலம் உண்டாகிவருகிறது. ஆனபடியால் அது விசேடமான செய்கைகளிலே ஈடுபட வேணடும். இங்கே வேலையில்லாததிண்டாட்டம அதிகமிருக்குமானால, வெளிநாடுகளில் நமக்கிருக்கும் மதிபபுக்குறையும். உள்நாட்டிலும வியாபார மந்தமும் அரசியற் குழப்ப

மும் உண்டாகும். நமது வளர்ச்சி மந்தமாலுல் அது நமக்குப் பிரதி கூலத்தையுண்டாக்கும்.

கற்பனை உலகம்

புதிய சமூகத்தை உண்டாக்கவேண்டுமென்று மனிதர் காலாகாலமாகக் கற்பனை செய்து வந்தனர். பிளேட்டோ குடியரசு என்ற சமுதாயத்தைக கற்பனை செய்தார். சர். தோமஸ் மூர், உடோபியா என்ற கறபனைச் சமுதாயத்தை உண்டாக்கினர். மாக்ஸ் பட்டாளியின் சர்வாதிகாரம் எனபதைக் கற்பனை செய்தார். இவ்வாறு பல கற்பனைச் சமுதாயஙகள் உருவாயின. தெளிவில்லாது கற்பனையில் அமைக்கப்பட்ட இலட்சிய அமிசஙகளை இன்றைய சமுதாயத்திலே காணும் குறைபாடுகளோடு ஒத்துப்பார்ப்பது சுலபமான விடயம். இக்காலச் சமுதாய ஒழுங்கின் தவறுகள் இவை என்று கூறுவதில் மட்டுமே சமூகத்தைச் சீர்திருத்தவேணடுமென்று திட்டங்கள் போடும் பலவித சீர்திருத்த வாதிகளும் ஒறறுமைப்படுகின்றனர். மற்றப்படி அவர்களிடையே ஒற்றுமையைக் காண்பது அரிது.

ஒரு புறத்திலே அராஜீகவாதிகள் உளர். அவர்கள் அரசாடசியே தேவையில்லையென வாதாடுகின்றனர். மறுபுறத்திலே சர்வ அதிகாரமும் உளள கூட்டான, சர்வாதிகாரத் தன்மைவாய்ந்த பொதுவுடைமைச் சமூக ஒழுஙகை விரும்புவோர், நான் என்பதை மாற்றிவிட்டு நாம் என்ற சொல்லை மாத்திரம் புகுத்தியுள்ளனர். பொதுவுடைமையிலேயே பலவகையான பிரிவுகளுண்டு. கிறிஸ்தவப் பொதுவுடைமை, அரசுடன் பொதுவுடைமை, மாக்ஸீயப் பொதுவுடைமை, கில்ட் (தொழிற்சங்கப்) பொதுவுடைமை, பேபியன் (வளரும்) பொதுவுடைமை, என இப்பொதுவுடைமைகளிலே பலவகையுண்டு.

பொதுவுடைமை வாதிகள் சதிகாரர் எனறும், அவாகள் இரகசியமாகக் கூடிச் சதிசெய்வரென்றும், பலாத்காரமான புரட்சிகளை உண்டாக்குவரென்றும், அரசாங்க உத்தியோகத்தர், முதலாளிகள் எனயோரைக் கொலை செய்வதற்காக வண்ணனுடைய மூட்டைகளில் வெடிகுண்டுகளை அனுப்புவர் என்றும் பொதுமக்கள் மனத்தில் இவர்களைப்பற்றி ஓர் எண்ணம் உணடு சமூகப் பாதுகாப்பு, முற்போக்குப்படியிலுள்ள வரிவிதிப்பு, வஙகி வைப்புக், காப்புறுதி, வேறுவகையான சமூகச் சீர்திருத்தம், சுதந்திரமாகக் காதல் புரிதல் என்பவற்றை இகழ்ச்சி செய்வதற்குமம பொதுவுடைமை என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

வெளிநாடுகளிலே தீவிரவாதிகளின் பலம் எப்படியிருந்தாலும், அமெரிக்காவிலே எந்த ஒரு மூன்றும் கட்சியும் பலமுள்ளதாக இருக்கவில்லை.[1] அமெரிக்க சோஷலிஸ்ட் கட்சி சனாதிபதிப் பதவிக்கு, மதுலிலக்குக் கட்சி

[1] 1912 இல தியடோர் ரூஸ்வெல்டின புலமூல கட்சி குடியரசுக கட்சியிலிருந்து முளைத்தது. 1924 இல் பொப்லா பொலெட் துவகிய முன்னேற்றக் கட்சி மிகவும் வெறறி பெற்றமூன்றுவது கட்சியானலும் விஸ்கொன்சினுக்கு வெளியே அது பரவவில்லை. 1948 இல ஹென்றிவலஸ் ஆரம்பித்த முனனேறறக் கட்சி பூரண தோல்வியடைநதது.

யோடு போட்டியிட்டுத தோல்வியுற்றது. கமியூனிஸ்ட் கட்சி தன் சொந்தப் பெயராலோ, மறைந்துநின்றே அதிக வாக்குகளைப் பெறமுடியவில்லை.

ஐரோப்பாவிலே உள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால், எல்லாக் கட்சிகளும் சோஷலிஸம் என்ற பெயரையும் தமது கட்சிப் பெயரிலே சேர்த்துக் கொள்வதைக் காணலாம். ஆனால் இதிலே அவ்வளவு அர்த்தமில்லை. பிரான்சின் தீவிர சோஷலிஸ்ட் கட்சி தீவிரக் கட்சியனறு ; அது வைதீகக் கட்சிகளில் ஒனறு. ஹிட்லர் ஆரம்பித்த பாசிச கட்சியின் பெயர் " தேசிய சோஷலிஸ்ட் கட்சி. "

ஐரோப்பாவிலேயுள்ள முகியமான சீர்திருத்தக் கட்சிகளை " சோஷல் டிமோகிராட்ஸ் " சமூகசனநாயகக்கட்சிகள என வழங்கலாம். உதாரண மாக, பிரிட்டனிலுள்ள தொழிற் கட்சி, ஜெர்மன் சமூகசனநாயக கட்சி, சுவீடன நோர்வே ஆகிய தேசங்களிலுள்ள ஆட்சிக் கட்சிகள் எல்லாம், சமாதானமான சனநாயக முறையில் புரட்சியின்றிச் சமூகவுடைமைக்கொள் கைகளைக் கிரமமாகப் பரப்புவதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

இனறைய உலகநிலையைச் சரிவர அறிவதற்கு உலகிலுள்ள பலதிறப் பட்ட வாதங்களை அறியவேண்டியதில்லை. (1) ஒப்பியலான தலையிடாக் கொள்கை அல்லது தனியார் முயற்சி (2) சோஷலிசம் (3) கமியூனிஸம், (4) பாசிசிம் என்பவறறை அறிந்தாற்போதும். இவற்றுகிடையே திட்ட மான எல்லைகள கிடையா. படி விகிதத்திலேதான விதியாசம். இவற்றை ஒரு வரிசையிலே வகைப்படுத்தவும் முடியாது. பாசிச கொள்கையை வலக கோடியிலும், கமியூனிஸ்தை இடக் கோடியிலும் போடமுடியாது. சில முறையிலே பாசிசம் கமியூனிசம் என்பவை சில பொதுவான தன்மை களைக் கொண்டுளளன.

இந்நூலிலே முதலாளித்துவ முறையைப பற்றியே பெரிதும் கூறிஞேம். மற்ற அரசியற் கொள்கைகளைப் பற்றி இனி ஆராய்வோம்.

பாசிசிம்

இக்கொள்கையை பொருளாதார முறையிலே வருணிப்பதிலும் பார்க்க அரசியல் முறையிலே வருணிப்பது இலேசு. ஹிட்லருடைய ஜெர்மனியி லென்றுலென்ன, முஸோலினியின் இத்தாலியிலென்றுலென்ன, பிராங் கோவின் ஸ்பெயினிலெனறுலென்ன, சலசாரின் போர்த்துகலிலென்று லென்ன, பெரனின் ஆர்ஜென்டீனுவிலென்றுலென்ன பாவிவிஸத்துக்கு ஒருவனே சர்வாதிகாரியாயிருப்பான். ஒரேயொரு அரசியற் கட்சியேயிருக் கும் ; மற்றவையெல்லாம் நீக்கப்படும். நமது உரிமைச்சாசனத்திலே கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளெல்லாம் நீக்கப்பட்டிருக்கும். பாவிஸ்ட் இயகம் தேசிய இயக்கமாயிருக்கும். உயர்ந்த இனம் எனற கோட்பாடும், சிறு பான்மையினரை நசுக்கும் மனப்பான்மையுமிருக்கும். முஸோலிசொன் னது போல பாவிஸ்டுகள் ஆபத்தான வாழ்க்கை நடத்தவேணடும். யுத்தம் தேசிய அதிகாரம் இரண்டுமே அதன் குறிக்கோள். தனிமனிதன் அரசுக்கு அடிமைப்பட்டவனே.

பொருளாதாரத் துறையிலே முஸோலினியுடைய பாசிசம் "சிண்டிக்கல்" அல்லது "கூட்டு அரசு" என்ற கொள்கையையுடையதாயிருக்கும். ஒவ்வொரு கைத்தொழிலும், தொழிலாளர் தொகுதியும் "சிண்டிக்கேட்" முறைப் படி அமைக்கப்பட்டிருக்கும்; இந்தத் தாபனம், பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு திட்டமிடவேண்டுமென்பதைக்கூடி நிச்சயிக்கும். இத்தகைய சிண்டிக்கல் கொள்கைகளிடையே இந்த அமைப்பு அதிக செல்வாக்குப் பெறவில்லை.

பாசிச கோட்பாடு சுதந்திரமானதும் தீவிரமானதுமான தொழிற் சங்கத்துக்கு எதிரானது. எல்லாவிதமான பொருளாதார வாழ்வும் மத்திய அரசாங்கத்தினுல் நெறிப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்னும் கோட்பாடுடையது. சில சமயத்தாபனங்களோடு சேர்ந்து தொழில புரியும்; வேறு சில சமயத்திருச்சபைகளுக்குமாருனது. முதலாளிகளும், கீழ்மத்திய வகுப்பாரும் பாசிஸ்டு இயக்கத்தின் மூல பலத்துக்கு உதவி செய்யும். பின்னர் இயக்கம் புரட்சிப் போக்கைப் பெற்றதும் பச்சாத்தாபப்படும்.

பாசிசம் கொமியூனிஸத்துக்கு மாருனதென்ற எண்ணத்தினுலேதான் முதலாளிகள் அதை ஆரம்பத்தில் ஆதரித்தனர். ருஷியப் பொதுவுடைமையால் போல்சிவிக் புரட்சிவரப் போகிறதென்ற பூச்சாண்டியைக் காட்டிக்கொண்டே அது அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் பெறும். அதிகாரம் வந்ததும் கொமியூனிசத்தின் பெயரால சனநாயக முறைகள அடக்கப்பட்டன.

சோஷலிஸம்

பாசிசமைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது நாஸி ஜேர்மனியையும் பாஸிஸ்ட் இத்தாலியையும் உதாரணங்காட்டினேம். சோஷலிஸமைப்பற்றி அத்துணை இலேசாகக் கூறிவிடமுடியாது. சுவீடனிலுள்ள சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கத்தைப் பற்றியோ, பிரிட்டிஷ் தொழிற்கட்சியைப்பற்றியோ நாம் வருணிக்கலாம். ஆனல் இவை நமது அரசியல் முறைக்குப் பெரிதும் வித்தியாசப்படவில்லே. நமது முறை கலப்புள்ளது. அவை நடுவழியைப்பின்பற்றுவன; சோவியத் ரூஷியா, சீனு என்ற நாடுகளின ஆட்சிமுறைக்கும் நமது முறைக்கும் இடைபபட்டவை.

சோஷலிஸ்ட் கோட்பாட்டின் சில அமிசங்கள பினவருமாறு :—

1. உற்பத்தி வளங்களை அரசாங்கம் சொந்தமாக்குதல்

ரயில்ரோட்டு, நிலக்கரி, உருக்கு உற்பத்தியென்பனவெல்லாம் தேசீய மயமாக்கப்படுகின்றன. இதன்பயனுகத் தனியார் சொத்துக்கள் படிப்படியாக குறைக்கப்படுகின்றன. நிலமதிப்பினுல் உண்டாகும் உழையாத இலாபம் கூட எல்லேப்படுத்தப்படுகிறது. (மேற்கு ஜேர்மனியிலும் ஐக்கிய ராச்சியத்திலும் தேசீய மயமாக்கும் வேகம் குறைகிறது).

2. திட்டமிடல். தலேயிடாக்கொள்கையுள்ளதொரு சந்தைப்பொருளாதாரத்திலே இலாபக்கோட்பாட்டைத் தாராளமாகச் செயற்படவிடுவதற்குப்

பதிலாக கூட்டுத் திட்டமுறை புகுத்தப்படுகிறது. இலாபத்துக்கன்றி உபயோகத்துக்கு உற்பத்தியை உண்டாக்குந் திட்டம் சில சமயம ஆதரிக்கப்படுகிறது. விளம்பரத்தில் செலவு செய்வதைக்குறைத்தல்; தொழிலாளரும் தொழில் நிபுணரும், தமது தொழில்களில் நிபுணத்துவம் பெறும ஊக்கத்தை அபிவிருத்தி செய்யவும், சமூகத்தொண்டிலே பற்றுண்டாகவும் துணைபுரிவதோடு பணம் திரட்டும சமூகக் கோட்பாட்டைக் கைவிட்டு வேறு நோக்கங்களில் அவர்களை ஈடுபடச் செயதல்.

3. **வருமானத்தைப் புனர்ப்பங்கீடு செய்தல்.** வாரிசாகப் பெற்ற சொத்து, பெருகிய வருமானம் என்பவறறை அரசாங்கவரியிடும் முறையால் குறைத்தல், பின்தங்கிய சமூகத்தவரின சுபீட்சத்தை அதிகரிப்பதற்கு சமூகப் பாதுகாபபு நலன்களையும், தொட்டிலிலிருந்து சுடுகாடுவரைக்குமுள்ள நலன் சேவைகளையும் பொதுப் பணத்தைக்கொண்டு நிறைவேற்றல்.

4. **சமாதான மயமான சனநாயக முறையிலே புரட்சி.** பொதுச் சொத்துக்களை அரசாங்கம் சிரமமாகவும், சமாதான முறையினும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதே சோஷலிஸதினை கொள்கை. இது கம்யூனிஸ் முறைக்குமாறுனது. கம்யூனிஸம் பலாத்காரத்தைப பயனபடுத்திப் புரட்சியை உண்டாக்கப் பார்கிறது. சோஷலிசம் தேர்தல் நடத்திச் சனநாயக முறையைப்பயனபடுத்துகிறது. இது ஆழ்ந்த ததுவக் கொள்கை அடிப்படையிலுள்ளது.

பிரித்தானிய சமூகவுடைமை. பிரித்தானிய சமூகவுடைமையின் வரலாற்றைபபார்த்தால் இக்காலப் பிரச்சினைகள் தெரியவரும. அடம் சிமித்தின் பழம பொருளியல் வெறறியடைந்ததும், ஆங்கில அறிவாளர் தலையிடாக் கொளகைகக அப்பாற் சென்று சோஷலிஸக கோட்பாட்டை அடைந்தனர். இதறகு ஓர் உதாரணம் ஜோன் ஸ்டுவட் மில், இவர் 18 ஆம் நூற்றுண்டிலுளள பயனுடைமைத தனித்துவத்திலே நம்பிக்கை உடைய ஒருவரால் வளாக்கப்பட்டவர். இவர் 19 ஆம் நூற்றுண்டின் கடைசிப்பாதியில் ஒருவகையான சோஷலிஸக்கோட்பாட்டை அனுசரித்தார். 20 ஆம் நூற்றுண்டிலே சர்வகலாசாலைபபண்டிதர்களும் இராப்பாடசாலைகளிலே படித்துத் தேறிய அறிவாளிகளும் பேபியன (தவிர்க்க முடியாத படிப்படியான) சோஷலிஸக் கோட்பாட்டை மேற்கொண்டனர். பேர்னட் ஷோ, பீயற்றிஸ் வெப் தம்பதிகள் என்போரின் சோஷலிஸக கருத்துக்கள் தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் கோட்பாடுகளாயின.

முதலாவது உலக மகாயுத்தம் வரைக்கும் இவையெல்லாம் மறைந்திருந்தன. அதன்பின்னர் வைதீகக் கட்சி, தொழிற்கட்சி என்ற திரிகைக்கல்லுக்கிடையே லிபரல் கட்சி அரைபட்டு ஒழிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது மகாயுத்தத்தின் பின்னர் தொழிறகட்சி ஆதிக்கம்பெற்றது. அதன் ஆரம்ப இலட்சியங்கள் (1) அரசாங்கம் பொதுநலனுக்கான திட்டங்களை அமைத்தல்—இதனை வைதீகக் கட்சி பெரிய அளவில் ஆதரித்தது. (2) வருமானத்தைப் புனர்ப்பங்கீடு செய்தல், தோட்டவரிகளை விதித்தல்—இதையும் வைதீகக்

கட்சி ஒரளவு ஆதரித்தது. (3) விரிவான மைய ஆட்சிக்குட்படுத்திய திட்டம். நிலத்தைப் பயன்படுத்தல் விடயத்திலும், வட்டாரமாகப் பிரித்தல் விடயத்திலும் கண்டிப்பான ஒழுங்கு விதிகள். (4) தேசியமயமாக்கம் பெரிய திட்டம். இது நிலக்கரி, மின்சக்தி, புகையிரதப்பாதை, என்பவற்றிலே ஆரம்பித்துப் பின்னர் இடது சாரிகளின் கொள்கைப்படி உருக்குத் தொழிலுடன் பண்டங்களை மொத்தமாகச் சேர்த்தல், பங்கீடு செய்தல், பொறியியல், ராணுவ சப்ளை முதலியவற்றையும் அடக்கிற்று. வைதீகக் கட்சியினர் ஆட்சிக்குவந்ததும், மரபுபற்றி வந்த சோஷலிஸத்தை எவ்வளவு தூரம் செயற்படுத்தலாமென்ற விடயத்திலே தொழிற்கட்சி ஒரளவு பிரிந்துள்ளது. தேசியமயமாக்கல் எவ்வளவு தூரம் செல்லும், சந்தை அமைப்புகளிலே எவ்வளவுதூரம் நம்பிக்கை வைக்கலாம் என்பதைப்பற்றி நடந்த விவாதங்களிலே தெரியவருகிறது. பலவருடங்களுக்கு முன்னால் பேபியன் கட்டுரைகளிலே எடுத்துக்காட்டப்பட்ட கொள்கைகள் அறிவு மட்டமளவில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் இன்னும் ஆராய்ச்சி முடியவில்லை. ஆட்சேபிக்கும்வகையில் புதிய பேபியன்கட்டுரைகளை எழுத முடியாது. "புதிய டீல்" என்ற கோட்பாடு முதலாளித்துவ முறை சமூகமாக நடைமுறையிலே வருவதற்கு ஏற்படுத்தபட்டது. அதுபோதுமா? வாழ்க்கைத்தரம் உயர்த்தப்பட்டதால், வறியவர்கள் மத்திய வகுப்பு நிலையை அடையமுடியுமா? சமூகம் சனனத்தன்மையடைவதால் வறியவரின் விவேகமுள்ள மக்கள் ஒக்ஸ்போட் சாவகலாசாலைக்குப் போய் விடுகிறார்களா? அதனால் அவர்கள் தீவிரமான தொழிற்சங்க அமைப்பிலிருந்து தவறிவிடுகிறார்களா?

இந்த மயக்கமான நிலை பிரிட்டனுக்கு மாத்திரம் சொந்தமானதில்லை. சுவீடன், நோர்வே, டென்மார்க், அவுஸ்திரேலியா, நியூசீலந்து எனற நாடுகளிலே, மிதமான தொழிற் சோஷலிஸம் கடந்த 25 வருடமாக நடைமுறையிலிருந்து வருகிறது.[1] ஆனால இந்த நாடுகளின பொருளாதாரங்கள் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பொருளாதாரத்தை ஒத்துவிட்டன. ரூஸ்வெல்ட், ட்ரூமன, ஜனஹோவர், கெனனடி எனனும் அமெரிக்க

[1] பொதுசனம் பொருளாதாரவிடயங்களை மேற்பார்வை செய்யுமமுறை தலைமிடாக் கொள்கைப்போகுள்ள சமூகததிலிருநது கூட்டுக்கமியூனிஸ்ட் ஆட்சிவரை பரவியுள்ளது, இநத பகுத்துகாட்டல அரசியற சுதநதிரததின தரததோடும், சனநாயக சிவில உரிமைகளோடும மயமாக்கபபடகூடாது. பாசிச ஆட்சிகள சமூகவுடைமைச சட்டங்களை நிறைவேறறியுளளன. கமியூனிச ஆடசிகளுமுகள தனிப்பட்டவர் சுதந்திரததைக் கட்டுப்படுதியுளளன. பிரிடன, காநதிநேவியா, முதலிய சோஷலிச நாடுகள பழமைகமான சிவில உரிமைகளையும், தனிப்பட்ட அரசியற் சுதநதிரங்களையும நிலைநிறுத்தியுளளன; அவை அரசியற்றிடடங்களிலுலே பாது காக்கப்பட்டுளளன. ஒரு நகராணமைகமுமக மினசகதிகு எவ்வளவு பணம் வசூல செயயப போகிறதென்று சொல்வது ஒரு விடயம. ஆனால் ஒருவன எதைப்பேசலாம, எதில் நம்பிக்கை வைகசலாம ; எவ்வாறு சமய வழிபாடு செயயலாமெனறு கடடளையிடுவது வேறு விடயம. அரசு பொருளியற் சுதந்திரத்தை மடடுபபடுத்தினால அரசியற சுதநதிரததை வைத்திருகக முடியுமா? என்று ஒருவர் கேட்கலாம். இநதககேள்விகுச் சரிதநதிரமோ, மனித இயற சாதநதிரமோ இன்னுமம முடிவான பதிலைகொடுக்கவில்லை.

சனுதிபதிகள் மூப்பது வருடமாக நடத்திய ஆட்சியின் பின்னர் அமெரிக்கா என்ன நிலையில் இருக்கிறதோ அதே நிலைமைக்கே மேலேகூறிய இந்நாடு களும் சென்றுகொண்டிருக்கின்றன.

மாக்சீயப் பொதுவுடைமையும் சோவியத் ரூஷியாவும் : சரித்திரம்.

பழைய சோஷலிஸ்டுகள் கண்ட கற்பனைச் சமுதாயம், சென்ற நூற்றாண் டில் நிலவிய வளர்வுறும் சோஷலிஸ்ட் சமுதாயம் என்ற இரண்டிலும் பார்க்க வித்தியாசமானது மாக்சீயப்பொதுவுடைமை.

காள் மாக்ஸ் (1818–1883) ஹெகெலின் தத்துவத்தைப் பின்பற்றிப் பினனர் "விஞ்ஞான சோஷலிஸம் என்ற" கோட்பாட்டின தீர்க்கதரிசி யானூர். தனது நண்பனும் உபகாரியுமான பிரெடரிக் என்ஜெல்ஸ் என்பவ ருடன் தேசப் பிரஷ்டராகிப புதியமுறையானதொரு சரித்திரக்கோட்பாட்டை யும் பொருளாதாரக் கோட்பாட்டையும் வகுத்தார். 1848 இலே பொது வுடைமை அறிக்கையொன்றை காள்மாக்சும், பிரெடரிக் என்ஜெல்சும் வெளியிட்டனர். 75 வருடத்தின் பின்னர் கூட அவர்கள் கூறிய விட யங்களிற் பல நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆனல் எத்தனையோ சர்வதேச சோஷலிஸ்ட் மகாநாடுகள் கூடிவிட்டன.

1917 இல் பெரிய இயக்கம் உண்டானது. சார் ஆட்சியிலிருந்த ரூஷியாவை ஜெர்மனி தோறகடித்தது. மாக்வின் சீடனை லெனின ஜெர்மனியிலி ருநது பாதுகாப்பாக ருஷியாவுக்கு அனுப்பினர். நியூயோக்கில சிறிது காலம் வாழ்ந்துவந்த ட்ரொஸ்கி என்பவரின துணையோடு லெனினுடைய பொல்ஷிவிக கட்சியினர், அரசைக கைப்பற்றி ஆட்சிநடத்தி வந்த மிதவாதக் கட்சியிடமிருந்து அதிகாரதைதப பறித்தனர். லெனின் கட்சி சமாதானத்தை உபதேசித்தது ; பாட்டாளிகளுக்கு நிலத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதாக வாகுச் செய்தது ; பாட்டாளிகளின சர்வாதிகாரத்தை உண்டாக்குவதாகக் கூறிறது. இராணுவம, கடறபடை எனபவற்றின உதவியோடு அதிகா ரதைதக்கைப்பறறியது.

பினனர் "உலகத்தை நடுங்கச் செய்த பத்து நாள்" நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. (இவ்வாறு இநநிகழ்ச்சிகளை வருணித்த ஜோன்ரீட் என்பவர் கிரெம்லினில் பினனர் அடககளு செய்யப்பட்டார.) அரசியல் நிர்ணய சபை சனநாயகபபோகுடையது ; இதில் பிரதிநிதிகளாயிருந்தவரின் சிலரே பொதுவுடைமைச் சார்புடையவர்கள். அவர்களுடைய கூட்டம் தடுக்கப்பட்டது. ட்ரொஸ்கி ஓர் இராணுவத்தைக் கூட்டிப் பயிற்சியளித்தார். பல பட்டினங்கள் பொதுவுடைமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தன. தண்ணீர், மின்சாரம் எனபவற்றைக் கைப்பற்றியதால் சில பட்டினங்கள் இதில் சேர வேணடியதாயிறறு. பின்னர் சிவப்புச் சைனியத்துக்கும் வெள்ளைச் சைனியத் துகுமிடையிலே போர் நடந்தது. வெள்ளைச்சைனியத்துக்கு போலந்தும் மேறகு நாடுகளும் உதவிபுரிந்தன. வெள்ளைச் சைனியம் தோல்வியுற்ற படியால் உத்தியோகத்தர் நாட்டைவிட்டு வெளியேறினர்.

ரூஷிய ஆட்சி வீழ்ந்துவிடுமென உலகம் எதிர்பார்த்தது. ஆனால் பொதுவுடைமை ஆட்சி நிலைநாட்டப்பட்டது. நாட்டிலே பெரிய பஞ்ச முண்டாகி இலட்சக்கணக்கானோர் மாண்டனர். உயர்குடியினர் பலர் கொலை செய்யப் பட்டனர்.

பொதுவுடைமைக்கட்சி ஒன்றே அனுமதிகப்பட்டது. குடிமக்களில் ஒரு சிறு வீதத்தினரே இந்தக் கட்சியிற் சேரகூடியவராயிருந்தனர். தொழிற் சாலைகளிலும், பண்ணைகளிலும் உள்ளூர் சோவியற்கள் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டனர். இவர்கள் தமது பிரதிநிதிகளை மேற்சபைகளுக்குத் தெரிந் தெடுத்தனர். குடியரசிலுள்ள சமஷ்டிகளெல்லாவற்றினதும் பிரதிநிதியாக சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசுச் சமஷ்டியின் பொதுமக்கள் சபை இவ்வாறு அமைக்கப்பட்டது.

சோவியத் தலைவர்கள், திட்டமிடலில்லை. மார்க்ஸ் முதலாளித்துவ முறை யிலுள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துக்காட்டினாரேயன்றி எதிர்காலத்திலே புதிதாக அமைக்கப்படவிருந்த சமூகம் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்று ஒரு திட்டம் அமைக்கவில்லை. ரூஷியா பிறபோக்கான சேவைமானிய முறையிலிருந்து முதலாளித்துவ முறைக்கு உருப்பெற்றது. அது கைத்தொழில் நாடுகளுக்கு முன்னரே புரட்சியிலீடுபடுமென்று எவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. 1920 இல் லெனின் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை யில் முதலாளித்துவ நாடுகளோடு இணங்கவேணடியதாயிற்று. ஆனால் 1928–1929 இலே உற்பத்திக்கான கைத்தொழில், கூட்டாட்சியான விவசா யம் என்பன சம்பந்தமான முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் செயல் முறை படுத்தப்பட்டது. இதையடுத்து இரண்டாவது ஐநதாண்டுத்திட்டம் செயற்படுத தப்பட்டது.

மூலதன ஆக்கம் விரைவாக நடைபெற்றது. யுத்த ஆயத்தங்கள் செய் யப்பட்டன. ரூஷியாவிலே தொழில் நுட்பமுறைகள் பெருகின. இவை காரணமாக நுகர்வுப் பொருள்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டன. தொழிலாளருக்கு கூப்பன் அட்டைகள் வழங்கப்பட்டன. அவறறைக் காட்டிப் பண்டங்களை வாங்கவேண்டியிருந்தது. பணம் புளக்கத்திலிருந்தது. மேலதிகப் பண மிருந்தால் விசேட பணடங்களை வாங்குவதற்கு அதிகவிலை கொடுத்தால் மாத்திரமே செலவு செய்யலாம். நிசச் சம்பளமும், பணச் சம்பளமும் செய்யும் தொழில்களையனுசரித்து வித்தியாசப்படும். உயர்ந்த உற்பத்தி களுக்கு உற்சாகப் பணமும், சில்லறைச்சம்பளமும் கொடுக்கப்படும்.

1920 இல் லெனின் இறந்ததும், அவருடைய சகாக்களில் ஒருவரான ஜோசப் ஸ்டாலின் அதிகாரத்தைப் பெற்றார். ட்ரொஸ்கி முதலிய பழைய புரட்சியாளர் சோவியத் அரசுக் கெதிராக வெளிநாடுகளோடு சேர்ந்து சூழ்ச்சி செய்ததாகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டனர். 1935 வரையில் பல உயர் அதிகாரிகள் பதவி நீக்கஞ் செய்யப்பட்டனர். பின்னர் பரபரப்பைக் கொடுத்த மொஸ்கோ விசாரணைகளுண்டாயின. இது பரபரபபை உண்டாக்கியதற்குக் காரணம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் தமது குற்றங்களை ஒப்புக்கொள்

ளப்போட்டியிட்டமையே. சேம்பர்லேனுடன் ஹிட்லர் ஒப்பந்தஞ் செய்து கொண்டபின்னர் ஹிட்லர் ரஷியாவுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொண்டு, போலந்தையும் பிரான்சையும் வென்ற பின்னர் ரஷியா மீது பாய்ந்தார்.

ரஷியா நிரம்பிய தேசாபிமானத்தோடு ஐக்கிய அமெரிக்காவின் உதவியைப் பெற்று, உயிரைத் திரணமாக மதித்து எதிர்த்த ஜெர்மானியரை நிர்மூலமாக்கிற்று. அச்சு நாடுகள் தோல்வியடைந்த பின்னர் ரஷியா மேற்கு நாடுகளோடு கொண்ட நட்பு மறையத்துவங்கிற்று. உலகம் ஜலவாயுக் குண்டின் ஆபத்திலே சிக்கிற்று. ருஷ்யா தனது செல்வாக்கை ஐரோப் பாவிலும் ஆசியாவிலும் பரப்பத்துவங்கிற்று. பிரிட்டனும் அத்லாந்திக் நாடுகளும் அமெரிக்காவும இதைத்தடுக்க முற்பட்டன.

யுததத்துக்குப் பிந்திய காலத்திலே ஸ்டாலினுடைய தனியாட்சி தனிச் சாவாதிகாரமாயிற்று. 1953 இலே ஸ்டாலின் இறந்தார். அதனோடு அவருடைய ஆட்சிமீது வெறுப்புண்டாயிற்று. குருஷேவ் ஆட்சியில் கமிடடி யாட்சி நடைபெறறது. அதனையும் கண்டிக்கத் துவங்கினர் போலீஸும் ஹங்கேரியரும், லெனின்கிராட் மாணக்கரும் நல்லகாலம் இன்னும விடிய வில்லேயென்பதை உணர்ந்தனர்.

சோவியத் பொருளாதாரம்

சரித்திரம் இவ்வளவிலிருக்க, பொருளாதாரத்தின் மூன்று பிரச்சினைகளாள எனன உற்பத்தி, எப்படி உற்பத்தி, யாருக்கு உற்பத்தி என்பவற்றை சோவியத ரஷியா எவ்வாறு நிச்சயித்ததென்பதை ஆராய்வாம்.

அங்கே அரசாங்கததுக்கே உற்பத்திச் சாதனங்களான தொழிற்சாலைகள், சுரங்கங்கள், நிலங்கள் என்பனவெல்லாம சொந்தம. தொழிலாளர் வேலே செய்து சம்பளம் பெறுவர். அவர்களுக்கு ஓர் எல்லைக்குட்பட்ட தொழில் உண்டு. சோவியத் தொழிலாளி தனக்குப் பிடித்த இடத்திலே தொழில் தேடிப்போக முடியாது.

என்ன உற்பத்தி

இராணுவப்பாதுகாபபும், மூலதன ஆக்கமும் முக்கியமானவை என அரசாங்கம நிச்சயித்துளளது. மிஞ்சியவை நுகாவோர் பண்டங்களுக்குப் பயன் படுததபபடும். ரஷியன் தான் விரும்பும் பண்டங்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம். அது அவன் தனது வருமானத்தைச் செலவு செய்யும் முறையினால் அறியப்படும. இதிலே உணடாகும் குறைவுகள் அலலது மேல்மிச்சங்களினால் விலைவாசிகள் மாறமாட்டா. அதனால நேர்ககணியமாகவோ எதிர்க்கணியமாகவோ வருவாய்கள உண்டாகி, வளங்கள் புனாவழிப்படமாட்டா. பண்டங்கள் அருந்தலாயிருநதால, மக்களுக்கு இவ்வளவு உணவு தேவைப்படும், இவவளவு சபபாதுகள தேவைப்படும, வேறுவகையான பண்டங்கள் இவ்வளவு தேவைப்படும் என்று திட்டமபோடுவோ நிச்சயித்துக்கொள்வர். இப்பண்டஙகளெல்லாம் சந்தையிலே இடைத்தவுடன் எல்லாரும் விழுந்தடித்

துப்போய் வாங்குவார்கள். உள்ளூர்ப்பண்டசாலையிலே உங்கள் அளவினும் சிறிது பெரியதான சப்பாத்துக் கிடைத்தாலும் நீங்கள் வாங்கிவிடுவீர்கள். சில உபயோகப் பொருள்களும், போகப் பொருள்களும் கிடைக்கத் துவங்கினால், மக்களுக்குத் தேவையானதைக் கொடுப்பதென்ற கருத்தைவிடுத்து, திட்டம் போடுவது கடினமாகிறது. இந்நாட்களிலே சில பண்டங்கள் விலைப் படுவதில்லை. அதனால் அவற்றைக் குறைப்பதற்குத் திட்டம்போடுவோர் வழிவகுப்பர். மக்களுக்கு என்னதேவையில்லையென்பதை நிச்சயிப்பதிலும் பார்க்க அவர்களுக்கு என்ன தேவையென்பதை நிச்சயிப்பது கடினம். சந்தையாராய்ச்சி பாலதிசையிலேயே இருந்து வருகிறது. ரஷிய மக்களைச் சுயேச்சையாகத் தெரிவுசெயயவிட்டால் என்ன பண்டங்களைத் தெரிவு செய்வார்களென்பது அதிகாரிகளுக்கே தெரியாது. அவர்கள் அமெரிக்கருக்கு என்ன விருப்பமென்பதை ஆராய்ந்து அப்பண்டங்களைத் தாமதப்பட்டேனும் ரஷியாவில் புகுத்துவர். உதாரணமாக ரஷியத் தோழர் ஒருவர் ஒரு காரைப் பெறுவாரானால் அது அமெரிக்கரின் பழைய மொடல் கார் போன்றதாய் இருக்கும். இவ்வாறு ஒருவரைப் பார்த்து மற்றவர் செய்யும் முறை நூதனமானதன்றென நிபுணர் கூறுவர்.

மூலதனப் பொருள்கள், இராணுவச் செலவு என்பனபற்றி அரசாங்கம் நேரடியாக நிர்ணயஞ் செய்யும். கைத்தொழில விருத்தி செய்யப்படும். மின்சாரம். போக்குவரத்து, சுரங்கங்களை விருத்தி செய்தல், கூட்டுப்பண்ணை, பயிர்ச்செய்கைமுறை என்பனவிருத்தி செய்யபபடும். இவையெல்லாம் அரசியல் நிர்ணயப்படியே நடைபெறும்.

எப்படி உற்பத்தி

தனியார் துறை அதனுளை முக்கியத்துவமுடையதன்று. சோவியத் தொழிறசாலைபெரும்பாலும் அரசுக்குச் சொந்தமான முயற்சியாகவேயிருக்கும். ஜெனரல மோட்டார் தாபனத்தின் தலைவர் அதன் மொத்தபபங்கில் சிறிதும் சொந்தமாகவுடையவரல்லா. அரசாங்கததுகுச்சொந்தமான இந்த முயற்சியின் மூலதனததிலே எதுவும் மனேஜருக்குச் சொநதமில்லை. அவருக்கு சராசரியாகக கிடைக்கும் சமபளத்திலும பாக்கக் கூடக்கிடைக்கிறது. அததுடன் பிரயாணச்செலவு, மோடடார் செலவு, முதலிய விசேட உரிமைகள் கிடைக்கும். நன்கொடைப்பணங்கூடக் கிடைக்கும். அவருடைய வேலைக்கேற்றபடி உத்தியோக உயர்வுமுணடு. அவா மற்ற அதிகாரிகளைப் போலவே கட்டளை பிறப்பிப்பார். கீழேயுள்ள உத்தியோகததர் அதன்படி நடக்கவேண்டுமெனவும் விரும்புவர். தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அனுமதிப் பங்கை நிறைவேற்றமுடியாவிடடால் உருக்கு முதலிய பணடங்களை மற்றத் தொழில்களுக்குக் கொடாமல் முடக்கிவைத்திருபபார். அதிகாரிகள், தமது தொழிற்சாலையில் நல்ல உற்பத்தியுண்டாக்கியிருக்கிறதெனக் காட்டுவதற்கு, உணமையான சக்தியை மறைப்பதாயிருந்தாலும முயற்சி செயவார். உதாரணங்கள் : சில தொழில்களிலே வேலை மநதமாக நடைபெறும். நோக்கம் குறைவான அனுமதிப்பங்கைப் பெறுதல ; அதன் பயனுக

நிறைவேற்றுவது சுலபமாயிருக்கும்; அல்லது மேலதிகமாக உற்பத்தி செய்வதும் சுலபமாயிருக்கும்).

நிலம், தொழிலாளர், ஏந்திரசாதனம் என்ற உற்பத்திச் சாதனங்கள் பலவற்றை ஒன்று சேர்ப்பதற்கான நிச்சயிப்பு, பலவகையான பொருளாதார வளங்களின் அருந்தலகளைச் சரிப்படுத்துவதிலும், தொழில்நுட்பவிடயங்களைக் கலத்தலிலுமே தங்கியுள்ளது. இவ்வாறு பிழைவிட்டுத் திருத்திக் கொண்டேயிருப்பார்கள். இந்தச் செயற்பாடுகள் சமமாயிராமல் ஏற்றஇறக்க முள்ளனவாயிருக்கும். சில சந்தர்ப்பங்களிலே தொழில் நுட்பமுறை மிகச் சிறப்புடையதாயிருக்கும. சில சந்தர்ப்பங்களில் மிகப் புராதனமான முறைகள பயனபடுத்தப்படலாம். இதனால் உற்பத்திப் பண்டங்கள் பெரும் பாலும் தரத்தில் மிகவும் குறைந்திருக்கும் (உதாரணம்: சோவியற் பணிணை வேலையாள் ஒருத்திக்கு ஒரு பசுவைப் பாதுகாக்கவிடுவர்; விஸ் கொன்சின் கால்நடைப் பண்ணையிலே ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுவாக 30 மாடுகள் வழங்கப்படுவதோடு அவர்கள் தமது வேறு வேலைகளையும் பார்க்க வேண்டியிருக்கும்).

சோவியத் பொருளாதார வாழ்க்கை பிரமித உருவததிலிருக்கும். தனியார துறை முயற்சிகளுக்கு மேலே வட்டாரச் சபையொன்றிருக்கும். இவ் வடடாரச் சபைக்கு மேலே கைத்தொழில் அமைச்சொனறு மொஸ்கோவிலிருக்கும். இந்த அமைச்சுக்களுக்கு மேலே கொஸ்பிளான் திட்டக்காரிருபபா. இத்தகைய ஒழுங்கு முறைப் படங்களில் முழுக்கவனத்தையுஞ் செலுத்தினால் அது மயக்கத்தை உண்டாக்கும் என்பது நிபுணர் கருத்து. எனெனில் மத்தியமுகப்படுதல், வெளிமுகப்படுதல் என்பவற்றின் கலப்பு அதிலே இடைக்கிடை மாறிக்கொண்டேயிருக்கும். ஆணையிடல், பராதீனப் படுதததப்பட்ட பொறுப்பு, துணிந்துமுயலல், முதலியவற்றுடன் நல்லவிளைவுண்டானால் பரிசுகள், அலலது உதை, மறியல் போன்ற தண்டனைகள் என்பனவெல்லாம் உண்டு.

மேலும் வெளித்தோற்றத்தில் காணப்படுவனபோல் எல்லாமிருக்கமாட்டா. ஒரு தொழில் முயற்சியின் தலைவர் பொதுவுடைமைக் கட்சி அங்கத்தவராயிருபபார். இவர் எடுதத காரியத்திலே சித்திபெறக்கூடிய அதிகாரியாயிருப்பார். இவர் திறமையான நிர்வாகி; இவர் அடங்கி நடக்கவேண்டும். அததுடன் தொழில் புரியும் ஆற்றல்மிக்கவராயும், கர்வமும் பணிவும் ஒருங்கே உடையவராயும், ஊக்கமுள்ளவராகவும், இலேசாக உணர்ச்சிவசப்படாதவராகவும இருத்தல் வேண்டும். தகுதி குறைந்தவர்கள் முன்னுக்கு வரமாட்டார். சராசரியாகத் தகுதியுடையவர் கணிக்கப்படுவர். தொழில்நுட்பத்திறமை மாத்திரம் இருந்தாற்போதாது. தொழிலாளரைக் கொண்டு நடததும் திறமையுமிருக்கவேண்டும்.

திட்டமிடுவதிலே விரிவானதோர் அமைப்பு உண்டென்றும், சுத்தமான பொதுவுடைமைப் பொருளாதாரம் பற்றி ஒரு நூலேயே எழுதிவிடலாமென்றும், தனிப்போட்டிச் சந்தை அமைப்பின் பொதுவான சமநிலை

பற்றிய ஒரு ஆராய்ச்சிபோல அது இருக்குமென்றும் நினைப்பது அறிவுடைமையாகாது என நிபுணர் கருதுகின்றனர்.[1]

யாருக்கு உற்பத்தி

ரூஷியப் பொருளாதாரம் அரசைப் பாதுகாப்பதிலும் எதிர்காலத்தின் சுபீட்சத்திலும் நோக்கமுடையது. தனியார் துறைப் பொருள்களை இந்தத் தலைமுறையில் ரூஷியர் எவ்வளவு தூரம் அனுபவிக்கிறார்களென்பது அவர்களுடைய தினசரிச் செலவீட்டிலும், தொழில் செய்யும் தீர்மானங்களிலும் தங்கவில்லை. அவர்கள் உழைக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. (ஓரளவு வட்டியையும் அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களில் பெறுகிறார்கள்) சமமான சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. தேவை அதிகமுள்ளவர்கள், குறைபாடுள்ளவர் என்போருக்கு முயற்சி உடையோர், பயிற்சி உடையோர் என்பவர்களிலும் பார்க்க அதிக சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. தொழிற் பயிற்சியுடையவர்களுக்குத் தொழிற் பயிற்சியில்லாதவர்களிலும் பார்க்க அதிக சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. சுதந்திரமான தொழிற்சங்கங்கள் கிடையா ; தொழில் நிர்வாகி தொழிலாளரின் ஒற்றுமையைப் பெற வேண்டும், சில்லறை வேலைகளும், வேறுவகையான முயற்சித் தூண்டல்களுமுண்டு. எல்லாரும் தாய்நாட்டுக்காகவும், மக்களிடையே சகோதரத்துவத்தை வளர்ப்பதற்காகவும் உழைக்கவேண்டுமெனத் தூண்டப்படுகின்றனர். சோவியத் நாவல்களிலே கதைப்பொருள் நல்ல பையனும் சிறுமியும் சமூகத்துக்குப் பிரதிகூலமான செயல்களில் ஈடுபட்டோரைத் திருத்துவதையும், உழவு, தொழில் விருத்தி செய்வதையுமே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

1848 இல் மாக்சும் ஏஞ்ஜெலும் அறிந்த சமூக வகுப்புக்கள் சோவியத் நாட்டிலே கிடையாது. ஆனால் சமூக அரசியல் அடுக்கு முறை ஒன்று உண்டு. வறுமையுள்ள லிவேகி ஒருவன், பௌதிக நிபுணனாக வளர்ந்து நல்ல சீவியம் நடத்தலாம். பரீட்சையிலே அவன் நல்ல புள்ளிகளைப் பெற வேண்டும். பின்னர் மேற்படிப்பு அவனுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படும். பின்னர் மொஸ்கோவிலே பௌதிக சாத்திரத்தில் மேற்படிப்புப் படிப்பான். தொழில்நுட்ப பொறியியல் அதிகாரியாக ஊறல் மலைக்கோ, வேறு தூர இடங்களுக்கோ போக விரும்பமாட்டான். நல்ல சம்பளம்

[1] இவ்வத்தியாயத்தின் அனுபந்தத்திலே ஹாவாட் பேராசிரியரான லியோனடீவின் உளவீடு உற்பத்தி என்பனபற்றிய முறை குறிப்பிடப்படுகிறது. ரூஷியா இதைபபயனபடுததுகிறாகள் என்று கூறுவது தவறு. (சில அமிசங்களை அவர்கள அறிநதுள்ளனர்.) முபபதாம் அத்தியாயத்தின் அனுபந்தத்திலே காட்டியவிலே அமைப்பை அவர்கள பயனபடுத்தவுமில்லை. அவர்கள் பணடமான திட்டஅமைப்பு, கணக்கிடல, பொருளியறறிட்டம் எனபவறறைக கைந்துள்ளனர். விலைமிடல், செலவிடல், அருந்தல் எனபவற்றைப்பயன்படுத்துகின்றனர். முறையமைப்பாயுள்ள எநதக்கோட்பாட்டையும் அவர்கள் பயன்படுதாதவில்லை. (உதாரணம: கழிவுகணக்கிடல், வருவாய், காணக்கிடல் என்பவற்றில் ஓரளவு தஙகியுள்ளனர். இது வட்டிவீதம் போனறது. மூலதனத் திட்டங்கள் பலவற்றிடையே சிலவற்றைத தேர்ந்தெடுப்பதற்காக இது பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இது இலட்சிய பூர்வமான விடயஙகள் சம்பந்தமாக விவாதத்துக்குரியதே.)

பெற்றுப் பேராசிரியனுயிருப்பான். அதிகாரிகளைத் தவிர மற்றவர்களைச் சமமற்றவர்களாகக் கருதுவான. கார் இருக்கும், கிராமத்திலே வீடிருக்கும், நல்ல ஆய்கூடங்களிருக்கும்; அதன் பயனுகத் தன் மகனுக்கு நல்ல கலவியை அவன் அளிக்ககூடியதாயிருக்கும்.

யாருக்காக உற்பத்தி என்பதையறிய பலவகையான பொருளாதார உபாயங்கள் உண்டு. கைத்தொழில், இராணுவப் பாதுகாப்பு என்பவை நனகு வலியுறுதத்படும். பண்டங்கள் உற்பத்திப்படிகளொவ்வொன்றிலும், தீவை விதிக்கபடும். இது மாற்றியமைக்கும் வரி எனப்படும். இதனல் விலைகள் உயரும். சம்பளம அவவளவு உயரமாட்டாது. எனவே உற்பத்தி செய்வதில ஒரு பகுதியையே மக்கள் நுகரக்கூடியதாயிருக்கும். வரிகளை விதிபபதனுல நாம் வளங்களைத தனியார் துறையிலிருந்து அரசியற் றுறைககு வழிபபடுத்த விரும்புவதுபோல இது பயனபடுகிறது.

இராணுவப் பொருள்கள் மூலதனப் பொருள்கள் என்பவற்றிலும் பார்க்க உண்மையான சில பொருளாதாரச் செலவுகள சம்பந்தமாக நுகர்பொருள்களின் விலை அதிகரிக்கபபடுகிறது. இஃ்து ஒரு உபாயம். மற்றதொரு உபாயம், யாதெனில் வசதியானதொரு வீடுபோன்ற நுகாபொருளகளை எலலாரும, எனன விலைககும் வாங்கமுடியாது. அதிட்டமுள்ள பொருளாதார வசதியும, அரசியல அனுகூலமுமுள்ள சிலரே அவறறை வாங்கலாம்.

இததகைய முறைகளினுலே சோவியத் அதிகாரிகள் விலை அதிகரிபபைக் குறைக்கிறார்கள். தொழிலாளர் தமது வருமானத்தைச் செலவு செய்யத் துவங்கினுல், அதாவது எல்லைக்குட்பட்ட நுகர் பொருள்களை வாங்கமுற்பட்டால, விலை அதிகரிகும. இககாலப் பொருளாதாரத்தைப் பயினற வாகள், சமூக நிாணயிபபை அனுசரிதது யாருகுப் பண்டங்கள் உற்பததி செயயபபடும் எனபதைச் சமூகம் நிச்சயிப்பதற்கு, துணையாயுள்ள உபாயங்கள் இவையே எனபதை அறிவர்.

ரஷியாவிலே எல்லாரும் கடினநிலையிலிருக்கிறார்கள எனறு நினைப்பது தவறு. மேறகு நாடுகளில உள்ளவர்களில் மிகச சிலரே தமது பொருளாதார சுபீட்சததையும் அரசியல சுதந்திரததையும் சோவியத் வாழவுக்காகப பேரஞ் செயவார்களெனபது உண்மையே. சோவியத குடியானவர், தமது ஆடசி சின ஆடசியிலும மிகச் சிறப்புடையதெனவே எணணுவர். சீன ஆட்சியிலே குடும்ப உரிமைகள் பெரிதும கடடுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கைத்தொழில மிகப் புராதன நிலைமையிலுண்டு. வாழ்க்கைத்தரமும், சௌகரியங்களும குறைவாயுள்ளன. சமூகத்துக்குத தொண்டு செய்யுமாறு தனிபபட்டவா பெரிதும் நிரப்பந்திக்கப்படுவர். சாா ஆட்சியிலே எந்த வகுப்பாரும் அதிக சலுகை பெற்றதில்லை. ஆசியா, ஆபிரிக்கா போன்ற வறிய நாடுகளிலிருந்து ருஷ்யாவுக்கு வரும் யாத்திரிகர்கள் அஙகுள்ள நிலைமையைப் பெரிதாக நினைக்கலாம். ஆனல் நாம் அவ்வாறு நினைப்பதற்கு இல்லை.

ஒப்பியலான பொருளாதார வளர்ச்சி

ரஷிய அமைப்பைப்பற்றி இன்று நாம் பலவிடயங்களை அறிந்திருக்கிறோம். நமது நிபுணர்கள் அவர்களுடைய புள்ளி விபரங்களை நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் உதவிய தரவுகள் பூரணமற்றதாயும், சில சமயம் தவறுடையனவாயுமிருக்கின்றனவென்றும், இருந்தும் அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தின் தன்மையை அச்சொட்டாகக் கூறலாமென்றும் நிபுணர்கள் நினைக்கின்றனர். சோவியத் குடிகள திறமையற்றவர்கள என்றோ, ஒரு போட் மோட்டாரைக்கூட நல்ல நிலைமையில் வைத்திருக்கும் சக்தியற்றவர்களென்றோ கூறமுடியாது. அதற்கு எதிர்மாறாக அவர்கள் 7 அடி உயரமுள்ளவரென்றும், விரைவில் அவர்களுடைய உற்பத்தி வீதம் மற்றெல்லாரையும்விட மிஞ்சிவிடுமென்றும் கூறிவிடமுடியாது.

1960 இல் சோவியத் நாட்டின் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி எமது உற்பத்தியில் 2/3 இக்கும 1/3 இக்குமிடையிலுள்ளது. இது டொலர் விலை அளவைப பயன்படுத்தியோ ரூபிள் விலை அளவைப் பயன்படுத்தியோ பெற்றுக்கொள்ளலாம். பொதுப்படையாகக் கணக்கெடுப்பதானால் சோவியத் ஐக்கியநாடுகளின் 1960 ஆம் ஆண்டுக்குரிய நிசமொத்த தேசிய உற்பத்தி ஐக்கிய அமெரிக்காவின் நிச மொ. தே. உற்பத்தியில் அரைப் பங்காகும்.

சோவியத் குடிசனத் தொகை அமெரிக்க குடிசனத் தொகையிலும் பார்க்க அதிகமாகும். மேலும் சோவியத் ரஷியா தனது மொ. தே. உ. (GNP) இல் ஒரு சிறு பகுதியையே நுகர்வுக்குப் பயன்படுத்துவதால, அதனுடைய தனி நபர் வீதமான நுகர்வு மேலும குறைவாகவேயிருக்கும். இது சகல அமிசங்களாலும் ருசுப்படுத்தப்பட்ட தகவலாகும். நிபுணர்களின் இந்த அபிப்பிராயத்தை அந்த நாட்டில் சுற்றுப் பிரயாணஞ் செய்தவர்களும் ஊர்ஜிதப்படுததியுள்ளனர்.

1960 இல் இந்த இரு நாடுகளுக்குமிடையில் நிலவிய ஒப்பியலான பலம் இப்போது வாசிக்கப்படவில்லை. ஒரு நாடு மற்ற நாட்டைவிட விரைவாக வளர்ச்சியடைகிறதா ? இவற்றுக்கிடையேயுள்ள இடைவெளி வருங்காலத்திலே சிலதசாப்தங்களிலே நீங்கிவிடுமா எனபதே ஆகும். இவ்விடயமாகப பல பொருளற்ற பேச்சுக்கள் நடந்துள்ளன. நிபுணர் தமது கணக்கீடுகள், ஏறகுறையச் சரியானவையென்றே கூறுகிறார்கள் ; ஆனால் நடு நிலைமையோடு பிரத்தியட்ச ஏதுக்களைக்கொண்டு ஆராயகூடிய தகவலகள் சில உண்டு என்பதை உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும.

அமெரிக்காவின் நிச மொ. தே. உ. (GNP) நெடுந்தவணை வீதத்திலே வருடமொன்றுக்கு 3 அலலது 4 வீதமாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளதெனக் கூறலாம். இது எநத வருடங்களை ஒப்பீட்டுக்கு எடுக்கிறோமென்பதைக் பொறுத்தது. 1960 ஆண்டில் சனநாயகமேடைகளிலும், நெல்சன் ரொப்பெலர் என்ற குடியரசுக்கட்சித் தேசாதிபதியின் எழுத்துக்களிலும், ஐக்கிய அமெரிக்காவின் இலட்சியம் 5 வீத வளர்ச்சியெனப் பேசப்பட்டது. ஆனால நிபுணர்கள் இதை ஆட்சேபிபபர். படம் 1, 1960 இலிருந்து வளர்ச்சி

வீதங்கள் பலவற்றைக் கணக்கிடுகிறது. இவ்வீதங்கள் நியாயமான அளவு நன்மைகாணும் கணக்குக்களுக்கும், தீமைகாணும் கணக்குக்களுக்கு மிடையிலே ஊசலாடுகிறது.

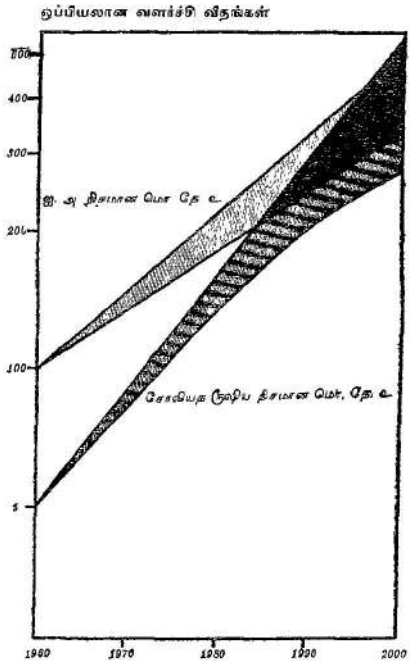
சோவியத் நாட்டின் விடயத்தில் இந்தக் கணக்கீடு சற்றுச் சிரமமானது. வருடமொன்றுக்குள்ள வீதமாகக் கணக்கிடும்போது சோவியத் வளர்ச்சி நம்மூடைய வளர்ச்சியிலும் பார்க்கச் சிறந்ததாகப் பலராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால சோவியத் ரஷ்யா, கலப்புப் பொருளாதாரமுள்ள மேற்கு ஜேர்மனி, ஜப்பான், இத்தாலி, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகள் சென்ற தசாப்தத்திலேயடைந்த உற்பத்திப் பெருக்கத்தைக்கூட அடையவில்லை என்பது உண்மை. தாழ்ந்த உற்பத்தி மட்டத்திலே ஆரம்பிக்கும் ஒரு பொருளாதாரம் உயர்ந்த ஆரம்ப விஸ்தரத்தைக் காட்டுவது சாத்தியமெனப் பலநிபுணர்கள் நினைக்கிறார்கள். (பூச்சியத்திலிருந்து எதாவதொரு மட்டத்துக்கு ஏறுவது இலேசான காரியந்தானே). நமது வளர்ச்சிக்கு ஒப்பான அளவில் சோவியத் நாடு வளர்ச்சியடையும்போதும், சேவையை அது அதிகம் வலியுறுத்தும்போதும், வளர்ச்சி விஸ்தரத்திலே அது பிற்போக்கைக் காட்டக்கூடிய நிலை உண்டாகலாம். அத்துடன் அதிக வளர்ச்சியடைந்த தொழில் நுட்பங்களைப் பின்பற்றுவதிலும் அனுகூலமடைவதை இழக்கலாம் என அவர்கள் எண்ணுகின்றனர். எனவே சமீப காலத்திலே கிடைத்த தரவுகளைக் குருட்டுத் தனமாகப் பின்பற்றுவதைப் பற்றி அவர்களை எச்சரிக்கை செய்கின்றனர். அத்துடன் அத்தகைய தரவுகளைக்கொண்டு எதிர்காலத்தை நிச்சயிப்பது தவறெனவும் கூறுகின்றனர்.

இவ்வாறு கூறப்படும் காரணங்களிலே ஓரளவு நியாயமுண்டு. மேலும் வளர்ச்சியிடையேயுள்ள இடைவெளிமூடப்படாதிருக்கவேண்டுமென விரும்புவோருக்கு இக்காரணங்கள் இடமளிக்கலாம். மேலும் உற்பத்தியிலே சோவியத் நாடுகளைவிட முன்னேற்றமாயுள்ள ஜேர்மனிபோன்ற நாடுகளின் உதாரணம் இந்த நியாயங்களை சில சமயம் (பின்னேக்கிச் செல்லக்கூடிய தன்மையுடையனவாயுமிருக்குமெனவும்) எதிர்மாறாக இருக்கச் செய்யும் எனவும் எச்சரிக்கை செய்கின்றனர். மார்க்ஸ்வாதிகள் முன்னெல்லாம் சமூகத்தை ஒரு குழந்தையைப் போலவே பலபடியான வளர்ச்சிகளை அடையுமென்று கூறினர். ஆனால் இக்கால நிபுணர் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியின் கால உருப்படி பற்றித் திட்டமாக ஒன்றும் வற்புறுத்திக் கூறமாட்டார்கள். நன்மைகாணும் கருத்துத் தீமைகாணும் கருத்து இரண்டையும் அடக்கக்கூடிய கணக்கீடு படம் 1 இல் உண்டு.

நமது நிச மொ. தே. உ. (GNP) இற்குச் சமமாக சோவியத் ருஷ்யா உறபத்தியை விரைவில பெருக்கிக்கொள்ள முடியாது. மேலும் நமது தனி நபர் சுபீட்ச நிலையை அடைய அது பலகாலம் எடுக்கும். ஆனால் இரு முறைகளினதும் வளர்ச்சி ஒழுங்கை ஒப்பிட்டுத் திட்டமாக எதையுங் கூறுமுன்னர் பொருளியல் நிபுணர் இரண்டு எச்சரிக்கைகளை அவதானிக்க வேண்டும்.

யுத்த பலத்தை இன்று நிச மொ. தே. உ. (GNP) இனால் மட்டுமே அளக்க முடியாது. இன்று சோவியத் ரஷியா யுத்த பலத்தில் அமெரிக்காவுக்குச் சமனாயிருக்கிறதென ராணுவ நிபுணர் கூறுகின்றனர். ரஷியாவின நிச மொ. தே. உ. எங்களுடையதிலும் பார்க்க அரைவாசியாயிருக்கலாம். ஆனால் இந்த மொத்தத்தில் தாங்கள் பயன்படுத்தும் பங்கிலும் இரண்டு மடங்கை அது பாதுகாப்புக்குப் பயன்படுத்துகின்றது.

படம் 1. ரஷியாவுக்கு அமெரிக்கா வழிகாட்டுகிறது. ஆனால் இவற்றிடையேயுள்ள இடை வெளி குறையுமா ?

படம் 1. இங்கு காட்டப்படடுள்ள மதிபபீடுகள செமமையானவையல்ல ; எனினும், இவை சோவியத அறைகூவலின தனமையை எடுத்துக காடுகின்றன. (குறிப்பு : சுடடெண்களாவும ஐ. அ. நிசமான மொ. தே. உ. (GNP) 1960 = 100 என்ற அடிபபடையிலும சோவியத ரூஷிய நிசமான மொ. தே. உ , 1960 = 50 எனற அடிபபடையிலும அமைகபபட்டுள.)

மேலும் இருகட்சிகளிடத்திலும் அணுக்குண்டு அதிகமாயிருக்குமானால் சோவியத் ரஷியாவுக்கு ரொக்கெட், ஏவாயுதம் எனபவற்றில தொழில் நுட்ப அனுகூலமுள்ள காலத்திலே, அமெரிக்கா தனது மொ. தே. உற்பத்தியின் இராணுவ செலவுக்கான பகுதியைப பேரளவாக அதிகரித்

தாலும், ரஷியாவிலும அதிகமான இராணுவ அனுகூலத்தைப் பெற்றி ருக்கமாட்டாது. எனவே அதிகாரபபோராட்டம நடத்துவோருககு நிச மொ. தே. உ. (GNP) இல் அடையும் உயர்தானம் சந்தோஷமாயிருப் பதற்குக் காரணமாகமாட்டாது.

இரண்டாவதாக இந்த இரு நாடுகளும் முனனேறுத நாடுகளால் கவன மாகக் கவனிக்கப்பட்டுவருகின்றன. ஐக்கிய அமெரிக்கா, சோவியத் ரஷியா விலும் பார்க்க முன்னேறியிருநதாலும், ரஷியா வளர்ச்சி வீதத்தில் உயர்வு காட்டுமாஙல், நடுவுநிலே இப்போதிருக்கும் நாடுகள வருஙகாலத்தில் ரஷியா வின் ஆடசி முறையை விருமபிக்கொண்டிருக்கலாம். இதஙல் சனநாயகம் நசுக்கப்படலாம் ; கூட்டுத் தீர்மானங்கள செய்யப்படலாம் ; தனியார் சுதந் திரம பெரிதும் மட்டுப்படுத்தபபடலாம. நடைமுறை நுகர்வு, எதிர்காலத் திலே மூலதன ஆகஙகத்துக்காகவும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காகவும் குறைக் கப்படலாம்.

பொருளாதாரத்தை " துயா நிறைந்த சாத்திரமென்று " கூருமல், " யதார்த்தமான சாத்திரமெனறே " கூறவேண்டும்.

கடைசி வார்த்தை

நமது இக்காலப பொருளாதாரம் எவவாறு செயற்படுகிறதென்பதை முந்திய அததியாயஙகளால அறிந்தோம். பொருளாதாரம் மிக நுட்ப மாக ஆராயபபடடது. இந்த ஆராய்ச்சியிலே சாதகமான கணடனஙகளும் பாதகமான கண்டனஙகளுமிருக்கலாம். இவறறையெல்லாம் கணக்கிலெடுத் துக் கொள்ளவேணடியது அவசியமாகிறது. கம்யூனிஸம, பாஸிஸம் சோஷலிஸிம் எனற பலவகை ஆட்சி முறைகளே இங்கே அவதானித் துளளோம.

நமது கலப்பான முயற்சிமுறைகூடப பூரணமானதன்று. எநத முறை யும் பூரணமாயிருக்கமாட்டாது. ஆஙல் அதனுடைய குறைபாடுகளே, நடப்பு எணணங்கள, தாபனஙகள் என்ற மேற்சட்டத்துக்குள்ளேயே வைத துச் சீர்படுத்திக கொள்ளலாம்.

கறபனையிலே உண்டாகும் ஒரு திட்டத்துக்குட்படட இலட்சிய அமைப்பை நாம் அறிந்துள்ள எமது அமைப்பிலுள்ள குறைபாடுகளோடு ஒப்பிட் டுப் பாரப்பது இலேசான காரியம். நமது கலப்புப் போக்கான சுதந்திர முயற்சித் திடடதிலேயுள்ள தீவிரமான ஆற்றலேப்பற்றி மழுப்பிவிடுவதும் இலேசு, இநதக கலப்புச் சுதநதிர முயற்சித் திட்டமே தனது எல்லாக் குற்றங்களுடனும உலகுக்கு ஒரு நூறறுண்டாக முன்னேற்றத்தை வழங்கி வந்துள்ளது. இதறகுச் சமமாக பொதுவுடைமை முறை வழங்கவிலலே.

அமெரிககப பொருளாதாரம முனனிருந்ததைவிடப பெரிய சக்தியுளள தாக இருநது வருகிறது. உலகின குடிசனத் தொகையிலே 6 சதவீதம் அமெரிக்காவிலுண்டு. ஆனல உலகின வருமானத்திலே 38 சதவீதம அமெ ரிககாவிலுணடு. இவவளவு குற்றஙகளுடனும அமெரிக்காவில் உலகில்

வேறெங்கும் அறியாத வகையில் உற்பத்தி வேகமும், வாழ்க்கைத் தரமும் ஏற்பட்டுள்ளன. நமது மக்கள் விரைவான வளர்ச்சியை விரும்பினால் அது அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்.

யுத்தம் இருந்தபோதிலும், நமது கலப்புப் பொருளாதாரம் பெரும் எதிர்காலத்தை உடையதாகும்.

இத்தகைய பாடநூலை 30 வருடத்துக்கு முன்னர் எழுதியிருந்தால் இவ்வாறெல்லாஞ் சொல்லியிருக்க முடியாது. சர்வதேச வியாபார வலை சுருங்கிக் கொண்டே வருவதைப் பார்க்கும்போதும, வங்கி அமைப்பு முறி வடைவதைப் பார்க்கும்போதும், செல்வதத்துக்கும் சுபீட்சத்துக்கும் மத்தி யிலே கொடிய வறுமை தாண்டவமாடுவதைப்பார்க்கும்போதும், எதிர் காலத்திலே சுதந்திர சமூகங்கள் நிலைத்திருக்க முடியுமா என்று எவரும் சந்தேகப்படலாம். வரலாற்றுப் பதிவேடுகளையும் பொருளாதாரப் புள்ளி விபரங்களையும் கவனமாகவும், காய்தல் உவத்தலினறியும் ஆராய்ந்தால், நல்லதோர் எதிர்கால முணடென்ற முடிபுகு வரக்கூடியவராயிருப் போம்.

பாடநூல் எழுதுபவர்க்கு முக்கியமான வேறொருவிடயம, " நவீன, பழம் பொருளியற் கொள்கைகளின் இணைப்பு ". இது வருமானத்தை மொத்த மாகக் கணக்கிட்டு வருமானம் நிச்சயிக்கும் கொள்கையின் பிரதான அமிசங்களை பழைய பொருளியற் கொள்கையான ஒப்பியல்விலைகள், பிண்டப் பொருளியற் கொளகைகள் என்பவற்றோடு இணைக்கிறது. நன்முக நடைபெறும ஓர் ஒழுங்கிலே, பழைய பொருளியற் கோடபாடுகளால் அனுமதிக்கப்பட்ட உயர் வேலைவாய்ப்புகளுதுகோளை உறுதிப்படுத்தும் முறையில் பண, பிஸ்கால் கொள்கைகள் நடந்துகொண்டிருக்குமானால், அந்தப் பழைய பொருளியற் கொளகை மறுபடியும நடைமுறைக்கு வந்து விடும. எனவே பொருளியலாளர், புதிய நம்பிக்கையோடு சமுதா யததில் பழைய பொருளியற் கொள்கைகளைச் சொல்லமுறபடுவர்.

ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிரிட்டன், மேற்கு ஐரோப்பா, லத்தீன் அமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா, ஆசியா ஆகிய உலகின் சகல பாகங்களிலும், நிலவும் பொரு ளியல ஆராய்ச்சி முறையின் பொதுபபடையானதொரு அறிவை இதுவரை வாசகர் பெற்றிருக்கலாம. மார்க்ஸீயப பொருளியல நிலவும் இரும்புத் திரைக்குப் பின்னுள்ள நாடுகளின் பொருளியலாராய்ச்சி பறறிய அறிவு கொடுக்கபபடவில்லை. அனுபந்தத்திலே இக்காலப் பொருளியலின் சரித் திரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆராய்ச்சிக்குரிய விஞக்கள்.

1. அரசியற் கோட்பாடுகள எத்தனை என்பதை அட்டவணைப்படுத்தி அவற்றைப்பற்றி விவரித்து வரலாறு எழுதுக.
2. உமது கற்பனைச் சமுதாயத்தை வருணிக்க. அது இன்றைய சமூ தாயத்திலும் பார்க்க வித்தியாசமானதா ?

3. பாசிசம், கொம்யூனிசம் என்பவற்றை ஒப்பிட்டு ஆராய்க. சோஷலிஸம், முதலாளித்துவம் என்பவற்றிடையேயுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை ஆராய்க.

4. "பொதுவுடைமை நாட்டில் வயிறு நிறையச் சாப்பிடுவதிலும் சுதந்திரமுள்ள அமெரிக்காவிலே பசியால வாடுவது மேல்" இக் கருத்தை ஆராய்க.

5. இயூபா, காலு, கொங்கோ, இந்துனீஷியா, போன்ற நாடுகள் சர்வாதிகார ஆட்சியைத் தழுவாமல அபிவிருத்தியடைவதற்கு என்ன பொருளாதாரக் கொளகைகளைப் பின்பற்றவேண்டும்.

6. ஐகிய அமெரிக்கா, சோவியத் ரூஷியா, சீலு, இந்தியா ஆகிய நாடுகளிலேயுள்ள வளர்ச்சி லீதத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பிரச்சினைகளை ஆராயக.

7. பின் வருங்கருததுக்களை ஆராயக :—
அராஜீகம், பாசிசம், சோஷலிஸம், கொம்யூனிசம், மத்திய முகமான திட்டமிடல ; சோவியத்முறைத திட்டமிடல், கலப்பு முறை, சுதந்திரம், சனநாயகம்.

அனுபந்தம் : பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

தற்காலத்துப் பொருளாதாரப பிரச்சினைகளில அக்கறை கொண்டதத்துவ அறிஞரும், பொருளாதாரக கருமங்களை நிறைவேற்றுவோரும் ஆகிய இரு வகையினரே பொருளாதார ஆராச்சியை விசேடமாக முதலில் மேறகொண்டனர்.

பொருளியல் வரலாறு பறறிய வமிசாவளியும் முகியமான சில பொருளியலாசிரியர்கள், அவர்கள் எழுதிய நூல்களின காலம் என்பனவும அச் சொட்டாகக் கடைசிப் பக்கத்திற் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆரம்பத்திலிருந்த மிகப் புராதனப் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் அரிஸ்டோட்டிலுடைய நூல்களிலும், விவிலிய வேததிலும், ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களினதும் எழுத்தில எழுதப்படாத இராமியக கலாசாரங்களிலுங்கூட இருந்துவந்தன எனபது அவறறிலிருந்து புலனுகும். பின்னர் அர்ச். தோமாஸ் அக்குவைனஸ போன்ற மததிய காலத்து வேதாகமப் பண்டிதர்களின் எழுத்துக்களிலும காணபபடுகிறது. இவாகள "நீதியான வீலை"யைப் பற்றிய அங்கபூர்வமான ஒரு சட்டத்தைத் தொகுக்க வேத சாத்திரத்தையும் நடைமுறைப பழகங்களையும் பயனபடுததினா.

இளவரசனுக்கு ஆலோசனை கூறுவோர் வணிகவியலாளர்

"எகனொமிக்ஸ்" என்ற சொல இனறைய "வீடடுப் பொருளாதாரத்தை" விசேடமாகக் குறிப்பிடும கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து பிறந்தது.

அது, வாங்குதல், விற்றல், உற்பத்தி செய்தல், பண்டமாற்றுதல் எனபவை சம்பந்தமான நிருவாக நிருணயங்கள் எப்பொழுதும் பொருளாதாரத்தின் ஒரு பகுதியாகவே இருந்தன என்பதைக் காட்டுகிறது. மக்கள் சமுதாய மாகச் சேர்ந்ததும் அரசு தோனறியது. அது மக்களின் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்த முறபட்டதும, நடைமுறைச் சீர்திருத்தங்களில அக்கறை கொண்ட துண்டுப் பிரசுரக காத்தாக்களே பிரதானமாகப் பொருளாதார ஆராச்சியை மேற்கொணடனர்.

எனவே, இக்காலயுகம் ஆரமபமாகித் தேசங்கள் தனித்தனி அரசு களை எற்படுத்தியதும, ஆடசி நடத்தும் அரசனுடைய ஆலோசகர்கள், பொருளாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகப், பொன்னைப்பற்றியும், இறக் குமதியில் ஊக்கங குன்றச் செய்து, ஏற்றுமதியை ஊக்குவித்தல்பறறி யும், பொருளாதாரத்தைக கட்டுப்படுத்தும் நோக்கமாகச் செய்யவேண்டிய ஆயிரக்கணக்கான சிறு, சிறு, கட்டளைகளைப்பற்றியும துண்டுப்பிரசுரங்கள் எழுதினர். இவர்களே "**வணிக இயலாளர்**" என்று வழங்கப்பட்டனர். இவர்களின் கருததுகளையும், துண்டுப பிரசுரங்களின பண்பற்ற தனமை யையும் பார்த்து, நாம இனறு எளனம் செய்யினும், பொருளாதார ஆராச்சிச் சாதனஙகளே இவர்கள் உண்டாக்கியதோடமையாது, பழம் பொரு ளியல் வாதத்திற்கு வழியும் வகுத்தனர். அவர்களுடைய கோட்பாட்டுக்கு எதிராகவே அடம் சிமித் கண்டனங்களைத் தொடுகக வேண்டியதாயிற்று.

இயற்கையாளர், லியோன்டீவின் முதலீடு–உற்பத்தி என்பன பற்றி மற்றொன்றுவிரித்தல்

எநத வரலாற்றுச் சுருக்கமும் பிரெஞ்சு இயறகையாளரைப்பற்றிக் குறிப் பிடுவதற்குத் தவறுவதில்லை. இவர்கள் 1789 புரட்சிக்குச் சிறிது முன்பாக நிலமே சகல தேறிய உற்பத்திக்கும் மூலம் என்று வற்புறுதிக் கூறினர். அவர்களின் தலைவரான குயெஸ்னே என்பவர்தான முதலிலே பொருளா தார வாழ்ககையின் சுழல் ஒட்டதையும் தேசிய வருமானம்[1] என்று நாஙகள் இனறு வழங்கும் விடயத்தையும் கருத்துகுக கொண்டுவநதனர்.

குவெஸ்னேயின "பொருளியல் அடவணை" என்பது, உண்மையிலே இன்று ஹாவாட்டைச் சேர்ந்த வாசிலி லியோனடீவ என்பவர் வகுத்த முதலீடு–உறபதிப் டை ஒட்டம் எனறழைகபப்டும கொள்கையின் வடி வத்திலே நிறைவாக்கப்படடுள்ளது. ஒவ்வொரு கைத்தொழில உற்பத்தி யினதும் பெறுமதியில எவ்வளவு பஙகு, எனைய தொழில்களிலிருந்து கிடைதத முதலீடுகளிலும், தொழிற்சக்தி முதலீட்டிலும் செலவழிக்கப் படுகின்றது என்பதைக் காடடக்கூடிய புளளி விபரங்களைச் சேகரிக்க இப் போது அநேக தேசஙகள் முயற்சி செய்கின்றன.

அமெரிக்காவின பொருளாதாரத்திறகாக, அரசாங்கமும், லியோனடீவும் அமைத்த பல நூறறுத் தொழில அடடவணையின் மிக இலேசாக்கப்பட்ட

[1] உசிதம்போல இவ்வத்தியாயதநின் எஞ்சிய பகுதியை மேலோடடமாக வாசிகக்லாம.

ஓர உதாரணததை அட்டவணை 1 கொடுக்கிறது. அதன பொதுப்படையான கருத்து பினவருமாறு. ஒவ்வொரு தொழில் முறையும் இரண்டுதரம அட்டவணைப்படுததபபட்டிருக்கிறது ஒரு குறுககுவரிசையில் அது உற்பத்தி யென்ற வகையிலும், ஒரு நீள்வரிசையில அது தேவையான முதலீடென்ற வகையிலும் நிரைபபடுத்தப்படடிருக்கின்றது. விவசாயமும கைத்தொழிலும் மாறிதித தொழில்களாகும. அததுடன் வீடுசளிலுள்ள முடிவான வீட்டு நுகர்ச்சிப் பொருள்களைபபுறமடான ஒரு நீளவரிசையிலும, வீடுகளிலிருந்து பெறும தொழிறசகதி அலலது வேறு மூல உற்பதததிச சாதனங்களை மேலதிக நீள்வரிசையிலும குறிததுள்ளோம. இப்படியான எண்களை தேசிய வருமானத்தின் கீழ் அதாவது தேறிய தேசிய உற்பதததியின் கீழ் காணபபடுவதோடு, அவை சரிந்தவெழுத்திலும அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. (லிவோனடிவ, அரசாங்கம், வெளிநாட்டு வாணிபம, முதலீடு முதலிய வறறையும், வேறுபல சிக்கல்களையும சேர்த்துள்ளார்.)

விவசாய உறபததியின மொததப் பெறுமதி, தடித்த எழுததில் 240 டொலராக (பில்லியன) இருமுறை காடடப்பட்டுளளது. அதன் குறுக்கு வரிசையின் வலது புறத்திலே கைத்தொழில் ஆக்கத்திறகு முதலீடான 140 டொலருடன், வீடுகளிலே நுகாபொருளாக, நேரடியாக நுகரபபட்ட 100 டொலரையும சேர்த்து, விவசாய பண்ணையின் உறபததியாயிருந்த சகல இடங்களினதும் கூட்டுத தொகையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அததுடன அதன நீள்வரிசையின் அடியிலே 160 டொலா தொகையைத தொழிற சக்தி முதலீடடிறகாகவும் (மறறும் வீட்டுச் சாதனங்களுக்காகவும) 80 டொலர் தொகையை உறடத்தி முதலீட்டிற்காகவும் (இரசாயன உரம முதலியவை) காட்டபபட்டுளளது.

இம்மாதிரி ஒரு விளக்கததை 280 டொலா மொத்த உறபததித தொகைகுத் தருக.

பழைய விடயமான தேசிய வருமானத்தையும அடடவணை காடடுகின்றது. அரசாங்கமோ முதலீடோ இல்லாமல் இறுதி உறபத்திகளின (மூனறுவது நீளவரிசையின சரிவெழுத்தில் அச்சிட்ட)கூட்டுத தொகைகுத தேறிய தேசிய உறபததியாகிய 300 டொலர் சமனாக இருக்கின றது.

அல்லது தேறிய தேசிய உறபததி மூன்றுவது குறுககுவரிசையிற சரிவெழுத்திற் காடடப்பட்ட எலலாச சாதனைச் செலவுகளின் கூட்டுத் தொகைக்கும் (அல்லது " சமபாத்தியஙகள் கூடடப்பட்டது ") சமனாக இருக கின்றது, என்று பிறிதொரு விதமாகக கூறலாம். (தேறிய தேசிய உற பததி ஒரு பிரிவிலிருந்து இனனொரு பிரிவின் இடையிற் கொளவனவை நிச்சயமாகச் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை. தடித்த எழுத்திலான மொததத தொகையாகிய 520 டொலா நிச்சயமாக இரடடை எண்ணிக்கையாகவே இருக்கின்றது.)

வியோன்டீவின் கொள்கையான உள்ளீடுகை–வெளியீடு குவெஸ்னேயின் அட்டவணையைத் தற்காலத்திற்கேற்றதாக்குகின்றது :

	விவசாயம்	கைததொழில் உற்பத்தி	வீட்டின் இறுதி நுகர்ச்சிகள்	மொததத் தொகை
விவசாயம் ..	.. 140	.. *100*	.. 240
கைத்தொழில உறபததி	80	.. *200*	.. 280
வீட்டுத்தொழிலும் மறறும் சாதனஙகளும்..	*160*	.. *140*	—	..
மொத்தத் தொகை .	240	. 280	..	.. 520

அட்டவணை 1. உளளிடுகை–வெளியீட்டுப பண ஓட்டதினை உதாரணம். (பிலலியன டொலரில) சரிவெழுத்திலச்சிடபபட்ட இறுதியான இனவகைகளின கூட்டுத்தொகை, தேசிய வருமானத்தை அலலது உறபத்தியைக் காடடுகினறது. ஒவ்வொரு தொழிலினதும் உறபத்தி குறுககுவரிசையாலும், நீள்வரிசையாலும இருமுறை நிரபபடுததபபடடிருககின்றது. ஒவ்வொரு குறுக்கு வரிசையும அதன தடிதத எழுத்திலான வெளியீடுகளை என்ன நடக்குமென்பதைக் காட்டுகின்றது. ஒவவொரு நீள்வரிசையும அதன் தேவைப்படட உள்ளிடுகைகளாக காட்டுகின்றது. (பொருததமான தேறிய தேசிய உறபததியை நிரபபுக.)

இந்த உளளிடுகை–வெளியீட்டு அட்டவணை கடநதவரலாற்றின ஒரு பதிவுச் சுவட்டியிலும் மேலானதொன்றுகக் கருததததகக்து. அதை, லியோனடிவ அல்லது திட்டமிடுவோர் எப்படிப பயன்படுத்த எணணுவார ? அவர், அதை நுகர்ச்சிகள் மாறும்போது ஏற்படும் விளைவுகளை முன்கூடடியே காணுவதறகாகப் பயனபடுத்த எணணுவார், எனவே உணவு நுகர்ச்சி 100 டொலரிலிருந்து மாறுமல் இருக்கும்போது 200 டொலரிலிருந்து 300 டொலருக்கு, இறுதியாக கைத்தொழில் உற்பத்தி நுகாச்சி, யுத்தம் காரணமாக ஏறினால் ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் எவ்வளவு தொழிற் சக்தி தேவைப்படும் ? எவ்வளவு இடை நிலை முதலீடு வேண்டும் ? இதறகு விடை அடிக்குறிபபின்[1] புதிய அடட வணையிற் கொடுக்கப்பட்டதே எனபதைக் காட்டுவதற்கு லியோனடீவ ஓர் இராடசத கணக்கிடும் எந்திரத்தைப் பயனபடுத்துவார.

[1] விவரஙகள ஒருபுறமிருகக் அவருடைய முகயமான உததேசககோடபாடு பினவருமாறு விவசாய வரவின 80/240 1/3 எபபோதும உறபததி முதலீடடிற செலலிடபபடும. மீதியான 160/240 = 2/3 எபபோம தொழில் சக்தி முதலீடடிறகாகவே செலவிடபபடும. அதே மாதிரி கைத்தொழில உறபததி அதறகுத தேவைபபடட விவசாய முதலீடடிறகாக எப்போதும 140/280 = ½ செலவிடும. மீதி, தேவைபபட்டவீடடு மூலச சாதனங்களுகாகச செலவிடபபடும். அவர இநதவிவரததை எடுததுககொணடு இறுதி நுகாவுக்காகவும இடை முதலீட்டிற்காகவும தேவைப்பட்ட ஒவ்வொரு பணடததின் மொத்தத தொகையைக கணக்கீடுவதறகாக, அடசர கணிதத்தைப் பயனபடுததுகின்றார். அத்துடன தொழில இலாகாவின உதவியுடன இவற்றை மனித சகதித தேவைகளாகவும மாற்றிகாண்டிப்பா.

குவெஸ்னேயிறகும லியோனடீவுக்குமிடையே நீண்டகால இடைவெளி இருந்தும் அவர்கள இருவருக்குமிடையேயுளள தொடர்பு என்ன ? அதைப் பினவருமாறு கூறலாம். அட்டவணையின மூனறுவது குறுக்குவரிசையில் சரிவெழுத்துக்களில, மூலச் சாதனமுதலீடாக, நிலததைக் குறிப்பிடக் குயெஸ்னே விருமபினார். மலதஸையும, பிநதிய பழம் பொருளிய லாளர்களையும போலவே இவரும, ஒழுங்குமுறையிலே மகசள் ஆக்கப்படு வதாக எணணினார். அதாவது லியோன்டீவின அடடவணையின வட மேற்குத் துணடததிற்குள மற்றை இடைநிலை தொழிலபோலவே, உழைப் பையும் வீட்டுநுகர்ச்சிகளையும குறிகின்றார். தீனியாற் குதிரைகள ஆக்கப் படுவதுபோலவும், உருகினற்பொறிகள் உற்படத்தியாவதைப்போலவும், தொழிலாளரும், உணவாலேயே உண்டாகசப்படுவதாக இயற்கையாளர்

மேலேயுளள அடடவணையிலிருநது குறுகசப்படட இநத அட்டவணை

0	140	*100*	240
80	0	*200*	280
160	*140*	*300*	.. —
240	280	—	.. 520
	யுததகாலததில பினவரும	அடடவணையாக மாறும	
0	200	*100*	300
100	0	*300*	400
200	*200*	*400*	—
300	400	—	700

குறிப்புரை :— ஒருங்கமைச்சமனபாடுகளை தவிரபபதறகாக லியோனடிவ் "பெருகதி" முறையைக் கையாளுவார். ஒவ்வொரு கைததொழில் உற் பததிகசும, விவசாயததின அரைவாசி முதலீடாகத தேவைப்படுகினறது. அதுபோலவே ஒவவொரு விவசாயதிறகும அதன் முதலீடாக கைத தொழில உறபததியின 1/3 தேவைபபடுகினறது. எனவே ஒவவொரு கைததொழில உறபத்திகசும அதனை ஆகசுவதறகு $\frac{1}{2} \times 1/3 = 1/6$ மேலதிக கைத்தொழில உறபததி மறைமுகமாகத தேவைபபடுகினறது. அப்போது $(1+1/6+(1/6)^2+\ldots\ldots\ldots\ldots)$ என்பதறகு 1.2 கூடுதலதொகையாகும். இநத 1.2 ஒவவொரு 1.0 சரிவெழுத்திலுள்ள உறபததிப் பெருகசத்திற கும்மாகத, தடிதத எழுததிலுளள உறபததியின் தேவைபபட்ட பெருகச மாக இருகினறது. இதே விதமாக, அவர் புதிய யுதத அடடவணையை நிரப்பமுடியும.

கருதினர்கள். அதனால் அவர்கள், சகல தொழிலின் நுகர்ச்சியையும் வேலை யாளரின் நுகர்ச்சியையும் ஓர் இடைநிலைப் பொருளாகக்கருதி, சகல" உபரி நுகர்ச்சியும்" இறுதியிலே நிலத்தில் தங்கியிருக்கிறதென்ற முடிவுக்கு வந்தனர்.

அடம் சிமித்தும் பழம்வாதமும்.

தறகாலப் பொருளாதாரத்தின் ஆரம்பத்தை அடம் ஸ்மித் 1776 இல் எழுதிய தேசங்களின் செல்வம், என்ற நூல் குறிக்கின்றது. இந்நூல் ஆதியிலிருந்து அந்தம் வரை வணிகவியலாளரிடமிருந்து வழிவழிச் சொத் தாகப் பெற்ற தடையில்லாத போட்டி அரசாங்க ஒழுங்குகளையும் எனைய தலையீடுகளையும் கண்டிக்கிறது. இயற்கையாளர், நியூட்டனின் பௌதிக அமைப்புமுறையை ஆதரித்த அவா காலத்தவா எனபோல்லப்போல இந்த உலகம் ஒன்றுக்கொன்று இசைவான ஒழுங்குடையதென ஸ்மித் கண்டார். அதாவது, தடையில்லாத போட்டிமட்டும் இருக்குமாயின் "தோன்றுத் துணை" ஒன்று பூரணநிலையை உண்டாக்குவதற்கு உதவும என்பதாகும். இம்மட்டன்று; அவர் பெரிய வியாபாரிகளுக்காகப் பரிந்துபேசவில்லை. தாழ்ந்த நிலையிலுள்ளவர்களுகாகவே பாடுபட்டார். இவ்விடயத்தை இவ் வளவு சுருக்கமாகக் கூறுவதனால் மேலெழுந்தவாரகத்தான் கூறமுடியும்.

டேவிட் ரிக்காடோவும், ஜோன் ஸ்டுவட் மில்லும் பழம் பொருளியல் வாதத்தின் பிரதான விரிவுரையாளராக இருந்தனா. அவர்கள் ஸ்மித் தின் காட்சிகளை விளக்கி நிறைவாக்கினர்கள். பெரும்பாலான செலவுகளைத் தொழிற செலவுகளாகப் பகுக்கலாம் என்ற கருத்தை ரிக்கார்டோ மேலும் விருத்தி செய்தார். முதலின் திரட்சி, சனத்தொகை உயர்வுடன் இணைந்து எப்படி நிலவாடகையைக் கூட்டும என்பதை விளக்கினா. இந்நிலை இறுதி யிலே, குறைந்துசெல விளைவு விதி, எல்லாச் சேமிப்பையும் அழிக்கும் இலாபத்தை (அல்லது வட்டிவீதத்தை) தாழ எல்லைக்குக் கொண்டுவரும். மேலும் ஒருவித வளர்ச்சியுமில்லாமலே இருக்கும். இதனால் மாறுத உயிர் வாழ்வுக்கு மாத்திரம்போதுமான அரசாங்க சம்பளம் பெறகூடிய பொருளாதாரதத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்பதையும விளக்கினர்.

பழம் பொருளியலாளர், வளர்ச்சியடைகின்ற வியாபார வகுப்பினர் விரும்பியவற்றையே கூறினர்; அவற்றை அவர்கள் கேடு நடந்துகொண் டனர். அவர்கள் கூறியவை உண்மையிலேயே பிடிவாதக் கோட்பாடுக் குரியனவாக இருந்தன. உலகச் சந்தைகளை நடைமுறையிலே ஒருபோதும் ஆராயமலே எண் கணிதம், தர்க்கம் என்பவற்றின விதிதங்களை உய்த் தறிவது போலவே பொருளாதார விதிகளையும் உய்த்தறிய முடியும் என்று நினைக்கவேண்டியிருந்தது. மல்தவினது "சட்டரீதியான கூலி விதியையும்" பழம்பொருளியலாளருடைய துயர் நிறைந்த சாத்திரதாற் சித்தரிக்கப்பட்ட தவிர்க்கமுடியாத விளைவுகளையும் விலக்குவதற்கு, அரசாங் கங்களால் அதிகமாக ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்றும் எண்ண வேண்டி யிருந்தமை பிடிவாதக் கோட்பாடே. அப்போது விடய உணர்ச்சியுள்ள மனித

ரான ஜோன ஸ்டுவட் மில், அவருடைய தகப்பனார் இறந்தபின், அவருடைய நூலாகிய அரசியற பொருளாதாரத்தின் தத்துவங்களின் முதலாவது பதிப்பில (1848) பழம் பொருளாதார முறை கோவைப்படுத்தப்பட்ட போது, சமவுடைமை வாதியாகவும் சீர்திருத்த வாதியாகவும்[1] மாறியமை காலத்தினை கோலமே. (தாபனரீதியாக சீர்திருத்தம் வேண்டுமென மில் விரும்பியபோதும போடடி வில்லை மதிப்பீட்டில் அவருக்கிருந்த நம்பிக் கையை அவா துறககவில்லை.)

மாக்வினது விஞ்ஞான ரீதியான பொதுவுடைமையும் அதற்கு மாறுன கற்பனைப் பொதுவுடைமையும்.

நிறைவான ஓர் உலக ஒழுங்கைக் கற்பனையிற் காணும் மனிதர்களை ஒவவொரு யுகமும படைததுள்ளது, என்பதை அறிந்துள்ளோம். அவா களை கணட உலகிலே பற்றுமை ஒழிந்தும, சுயநலத்திற்குப பதிலாக பிறாநலம பிரியவாதம் நிலைநாடடப்பட்டும் இருக்கும். அவர்கள் ஏற்றத் தாழ்விறகுப் பதிலாகச் சொததுக்களைப் பொது சனத்திற்கு உடைமை யாக்குவதும் சமத்துவம் நிலவுவதுமான ஓா உலகையே கண்டார்கள். பத்தொன்பதாம் நூற்றண்டிலே பிரசித்திபெற்ற பிரதிநிதிகளிலே, ஒருவர் பெருரு செலவரான ஆங்கிலேய உற்பத்தியாளா, ரேபற் ஒவென். அவர் இஙகும, வெளிநாடுகளிலும், கறபனைக் குடியேற்றஙகளுக்கு ஆதரவு காட்டி னா. இனனொருவரான சைமன்டி டி சிஸ்மண்டி என்பவர் மிகக் குறைந்த நுகாசசியாலும், குறைந்த வாஙகும சகதியாலும சிலகாலப் பகுதிகளிலே முதலாளித்துவம இடர்ப்படும என்று நமபினா. சார்ல்ஸ் போரியர்; எச. டி. செயின்ற் சைமன பி. ஜே. பிறெளடன் (எல்லாச் சொததுக்களும கலவாடபபடடவை எனறவர்) ஆகியோரும் இன்னும் அநேகரும் அக்காலத் தைச் சோந்தவராவா.

மூதலாளித்துவதைத ஏறறு சாதாரணமாக வாதித்தவர்களை அவ மதித்ததுபோலவே, இபபடியான கற்பனைச் சீர்திருத்தவாதிகளையும், காள மாக்ஸ அலமதிததார். அவா நாடுகடததபபட்ட பின் ரிக்காடோவின்

[1] ஐரோபபாவில் அநேகா பழமபொருளாதாரக கொள்கைகளைக கைவிட்டனர். இவவாறு செயதோர முதலாளித்துவதைத வெறுதத கற்பனை ஆசிரியர்களும, பின்பு, காரணனுமானக் கொளகைகளை வெறுதது, அவறறிறகுப் பதிலாக விவரங்களோடு கூடிய (மந்தமான) உணமையான ஆராசசிகளை நிலைநாட்ட முயறசி செயத வரலாற்றுப் பொருளியலாசிரியரும் ஆவர். 1840 தம ஆணடளவில ஜேர்மனிய எழுத்தாளரான பிரெடறிக் லிஸ்ற் என்பவர் கற்பனைக கொளகைகளிலா ஸில் அமிசங்களுககு விசேடமானவர். சங்கவரி சம்பந்தமான அவருடைய வாதங்கள் சகதிவாயந்தனவாக இருநதனுடன, அவருடைய தேசிய ஆதரவாளா கருத்து நிலையும பாரிசப பொருளாதாரத்தையே சரியானதாக போதித்தனர். அமெரிக்காவிலே விஸ்கொனசினைச சேந்தத ஜோன, ஆர. கொமன்சையும், பேராசிரியா தோல்டேன வெப லெனியும தலைவாகளாகக கொணட தாபனவாதிகள், வரலாறறுப பொருளியலை முதலாவது உலக மகாயுதததினபோது உருவாகினவர். இனனு எல்லாப் பொருளியலாளரும் உண்மை யான கருதுகோளுச்குத தாக்கரியான நியாயங்களும அவசியமெனப பேசனாலில் மட்டுமே கூறுகின்றனர்.

நூல்களை ஆராய்ந்தார். அத்துடன் எல்லாப் பெறுமானங்களையும் உழைப்புத்தான் உற்பத்தி செய்வதாலே, அது சுரண்டப்படாவிட்டால் எல்லாவற்றையும் அபகரித்துக் கொள்ளலாம் என்ற, ரிகார்டோவின் உழைப்பின் பெறுமதிக் கொள்கையைக் குறிப்பாக அழுத்திக்கூறினார். மனமுட்பட எல்லாம் சடப்பொருள் என்ற ஹேகெலினது தத்துவ ஞானத்தைத் தலைகீழாக மாற்றமுடியுமென்றும் அவர் நினைத்தார். அதற்குப் பதிலாக அவர் "வரலாற்றுக்குப் பொருளாதார விளக்கமொன்றைக்" கொடுத்துள்ளார். அதிலே, உற்பத்தி நிலைமைகள் எல்லாக் கொள்கைகளையும் உருவாக்குகின்றன, என்றும், அதிலே மானியமுறையினதும் முதலாளித்துவத்தினதும் அடுத்தடுத்த காலப்பகுதிகள் மூலமாகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சர்வாதிகாரத்தை நோக்கித் தவிர்க்கமுடியாதபடி, வகுப்புப் போராட்டம் இயக்குகின்றது என்பதையும் விளக்கினார். இதைத் தொடர்ந்து, அரசு சிதைந்து, இறுதியாக வகுப்புப் பேதமில்லாத சமநிலை உண்டாகலாம் என்றும் கூறினார். ("நாங்கள் உங்களைப் புதைப்போம்" என்று குருஷ்சேவ் அமெரிக்கர்களுக்குக் கூறியபோது இக்கூற்றிலே மார்க்வினுடைய தவிர்க்கமுடியாமைக் கோட்பாட்டைக் காணலாம்).

மார்க்ஸ், முதலாளித்துவ தத்தினுல எற்படும் விளைவுகளை ஆராய்ந்து கூறும் போது ஒப்பு நோக்கிலே மெய்க்கூலியின் வீழ்ச்சியும், இலாபவிகிதங்களின் வீழ்ச்சியும், அரைகுறை நுகர்ச்சியும், மேலும் மேலும் தொழிற் சகடவோட்ட நெருக்கடிக்குக் கொண்டு செல்லும் என்று சொன்னார். அதிக ஏகபோகவுரிமைக் கட்டுப்பாட்டையும், ஏகாதிபத்தியத்தையும் இறுதியாகத் தவிர்க்க முடியாத புரட்சியையும் எதிர்பார்த்தார். எனவே அவர் முக்கியமாகச் "சுயமுரண்பாடுடைய" முதலாளித்துவ[1] முறையின் சாதாரண சீர்திருத்தங்களை உதறித் தள்ளினார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டுப் பொருளாதாரம்

பழைய பொருளாதார ஆராய்ச்சிகளிலே பல முரட்டுத் தன்மை காணப்பட்டது. இந்த நூலின மூன்றுவதும நான்காவதும் பிரிவுகளிற் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பிண்டப பொருளியலானது 1870 இல் பின்னர் வளர்ச்சியடைந்தது. இந்தக் காலப்பிரிவில் மிகப் புகழபெறறவரும் கேம்பிரிட்ஜைச் சேர்ந்தவருமான அல்பிரேட் மார்ஷல இக்காலப போக்குடையவர். (இதே இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களை, சுவீடினைச் சேர்ந்த, கே. விக்செலும், பிரான்சைச சேர்ந்த

[1]. மார்க்வினுடைய பொருளாதாரச சாதனங்கள், உழைப்புச் செலவு V என்றும் இலாபம் S எனறும், தேய்வு இடையான மூலப பொருட்களை போனற ஆரம்பகாலச் செலவு வகைகளுக்கு C என்றும் ஒரு பண்டம் வருவாயாகிய P/Q ஐ பிரித்தன. மார்க்ஸ், C/V இன விருத்தியடைவினற எற்றம, (ஏடு செயயகூடிய அளவுகு S/V எறறமடையாவிட்டால்) இலாபவிகிதமான S/PQ ஐ இறங்கர செய்யும் என்று நினைத்தார். சகல விதமான அரசியற் கொள்கையையுமுடைய கவனமுள்ள நிறஞ்சோரும், இன்; முதலாளித்துவத்தினதும் சமவுடைமையினதும் ஒரு பலனளிகாத பாகுபாடாக இருப்பதாகப் பொதுவாக நினைகினறனர், ஆனல், அப்படியாகச் நினைக்கும் ஒரு பில்லியன் மகளை, நம்பச் செய்ய முயறசிகிறாகள்.

எல். வால்ரஸ்சும், இத்தாலிய வி. பாரெட்டோவும், அமெரிக்க ஜே. பி. கிளாக்கும், அவுஸ்திரிய கே. மெங்கரும், ஈ. போம்-பாவெக்கும் ஆவார்கள்.)

மில்லினுடைய நூலைப் பின்பற்றியே மாஷலினுடைய "பொருளாதாரத்தின் தத்துவங்கள் (1890) பல சந்ததியாருக்கு பாடப்புத்தகமாக வழங்கப்பட்டது. ஆனால் தற்கால உயர்நோக்குள்ள கல்விமான்கள் சும்மீற்றரைப் பின் பற்றிப், பொருளாதாரத்தின் நியூற்றனுக, வால்ரஸ் என்பவரையே மதிக்கின்றார்கள்.

1930 ஆம் ஆண்டிறகுப் பின் இரு முக்கிய முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஹாவேட்டைச் சேர்ந்த ஈ. சேம்பலின், கேம்பிரிட்ஜைச் சேர்ந்த ஜோன் ரொபின்சன் ஆகியோர் எகபோகவுரிமைக்குரிய போட்டி, நிறைவில் போட்டி என்பவறறை ஆராய்ந்தனர். அத்துடன் கேயின்ஸ் பிரபு (முன்னே நாள் ஜோன் மேனுட கேயின்ஸ) தமது நூலாகிய வேலை, வட்டி பணம் என்பவற்றின் பொதுக கொள்கையிலே (1936) வருமானத்தைத் தீர்மானிக்கும் கொள்கைக்காக[1] அடிக்கல்லை நாட்டினர். பொருளாதார ஆராச்சியின் இலாபமறற தேசியப் பணியகத்திலுள்ள, சைமன் குஸ்னெற்சு என்பவர் தேசிய வருமானப் புள்ளிவிவரத்திற்குரிய அளவைக்கு முன்னோடியாக இருந்தார். இந்த வேலையைத் தொடர்ந்து, வணிகத் திணைக்களமும் ஐக்கிய நாடுகளும் ஆராய்ந்தன. ஹாவேட்டைச் சேர்ந்த அல்வின் ஹன் சென்ம ஏனையோரும் வருமான ஆராய்ச்சிச் சாதனங்களுக்காக அரசிறைக் கொள்கை அனுமானங்களை நிறைவாக்கினர்கள்.

இனறு, சுதந்திர உலகப் பொருளியலாளருள், அநேகர், இந்த நூலில் எழுங்கபடும் "நவீனப் புராதன இணைக்கருத்து" என்பதற்காக, பாடு படுகிறனர். அதாவது, காரியபாடான பணத்துறை, அரசிறை என் பவறறின் கொள்கைகளால் ஸ்மித், மாஷல் ஆகியோரின் பழம் பிணை பொருளியலுக்கும், தற்கால வருமானத் தீர்மானத்தின் அண்டப் பொருளியலுகுமிடையே, அவை ஒவ்வொன்றின் நோக்கங்களிலுமுள்ள சிறந்த கருத்துகளை இணைத்துச் சம்பந்தப்படுதத முயற்சி செய்கிறார்கள். இலண்டன் சாவகலாசாலையிலுள்ள பழமைபேணும கட்சியில் உள்ள லயனல் ரொபின்ஸ் போன்றவரிலிருந்து நவீனக் கொள்கையுடையோரான அல்வின் ஹன்சன் போன்றவர்களுடன் இரண்டிற்கும் பொதுவான கருத்துக்களைக் கொண்ட ஜேம்ஸ்டோபின் போன்றவர்கள்வரை இருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் யாவரும் உள்ளதை[2] உள்ளவாறே கூறுமியல்புடையோராவர்.

[1]. லோனடினேவியாவின ஒலினை, மிறடல், பிறிச எனபவராகள் இங்கும் முன்னோடிகளாக இருந்தனர். போலந்தில் கலெக்கியும் அமெரிகாவில ஜே. எம். கிளாக்கும அவ்வாறே இருந்தனர்.

[2]. இவை எல்லாவற்றினதும நியம உதாரணமாக ஆராயசியாக ஜே. ஏ. சும்பீற்றரின், பொருளாதார ஆராயசியின வரலாறு (ஒக்ஸ்போட், நியூயோக 1954) இருகின்றது. அதன் 1200 பக்கங்களேய டயனபதேநமுடியாதவாகளுக்கு, எறிக ரோல் என்பவரின் பொருளாதார எனைத்தில வரலாறு (பிறெண்டிஸ்-ஹால், எங்கிலவுட் கிலிவ்ஸ். NJ, 1956. 3 ஆவது பதிப்பு) பயனுள்ள ஒரு பதிலீடாக இருக்கக காணலாம.

சொல்லட்டவணை

அ :

அடில்மன், எம். எ. 130

அடுக்கிவைத்தல், கொளவனவு–கடன். 652, 655–656, 664, 668–669

அணுசக்தித்திட்டம், 254

அண்டபபொருளாதாரம், 543, 552

அதிகரித்துச்செல வீனவுகள், விதி, 813–814

அபாயம பரவல, 668–670

அபிப்பிராயம சேகரித்தல, 402

அபிவிருத்திக் கடன நிதி, 1018

அமெரிககத் தொழிலாளர் சம்மேளனம் 214–215, 238–239, 244–245

அமெரிககப் புகையிலைக் கம்பெனி, 680–682, 737–740

அமெரிக்கா, வரலாறு, 216–219, 225–227

அமைப்புபபோலி, 16–19

அயோக்கியர் அட்டவணை 232

அரசாங்க உறுதிப் பத்திரங்கள், 122, 196–198, 408–409, 419கு.

அரசாங்கச செலவுகள 257–259

நீாமை விருபபம் 505–507

நுகர்ச்சிப் பட்டியல் 378–379

மாற்றுதல 196

வங்கிச் சேமநிதி, 438–439, 467–471 484, 489கு.

விலையாகககூடிய, கடன, 195

அரசாங்கச செலவுகள, சமடடி, உற்பதத்தித தகைமைக் கோடு, 258–262

அரசாங்கக் கட்டுப்பாடும் ஒழுஙகுபடுத்தலும் 247–250, 738–740

ஆராய்ச்சி, 258–262

கூட்டுப் பேரம், 237–239

சப்பிளையும் தேவையும, 573–577

அரசாங்கக் கட்டுப்பாடும் ஒழுங்குபடுத்தலும், நேரடி, 253

வளர்ச்சி, 247–251

விவசாயம், 649–661

அரசாங்கம், சமட்டி (பாாகக, சமடடி அரசாங்கம்)

அரசாங்கச் செலவுகள், சமடடி, 251–254

தலதாபனமும், அரசும், 263, 279–281, 286

அரசாங்கக் கட்டுப்பாடும் ஒழுங்குபடுத்தலும், தனியுரிமைகள், 738–740.

அரசாங்கச் செலவுகள், சமட்டி, தேசிய வருமானம், 247

தேறிய தேசிய உற்பததி, 303–309

பணவளிப்பு செய்தல், 257–259, 267, 289

பொதுநலம், 255–256, 289

அரசாஙக பறருக்குறை, 376கு

அரசாங்கச் செலவுகள், சமட்டி, மதிபபிடப் பட்ட, 1961 ஆம் ஆண்டிறகு, 252

மாகாண, தலத்தாபன, 250–251

மாற்றம், 255–257, 260, 267, 304–307

வரிகள், 374–375

அரசாங்கச் செலவுகள், வளர்சசி, 246–247

அரசாங்கச செலவுகள், சமட்டி, வெளிநாட்டு உதவி, 1021–1023

அரசாங்க மாற்றச் செலவுகள், 255–257, 260, 267–268, 305–306 523, 526–527

அரசியல கட்சிகள், தீவிரவாதமும்–சீர்திருததமும், 1091, 1093–1095

அரிஸ்டாட்டில், 867–868, 877–878

அருந்தல, இயல்பான, 806, 889–892

அருந்தல், செயற்கை, 807, 890–892

அருந்தல், விதி, 22–25

அலுமினியத் தொழில், 680–681, 736–737

அலபேட் றீஸ், 842

அனுமதிப் பங்குகள, 1006, 1014

ஆ :

ஆக்க உரிமைகள், 893கு

கணக்கு வைபபு முறையில, 149–153

ஆபத்து, இலாபம், 884–887

காப்புறுதி, 676–678

ஆதாம் சிமிது, 52,70கு, 598, 700, 702, 905கு, 1009, 1113

மேற்கோள், 49, 593–595

ஆர்நல்ட் தார்மன 742–743

ஆணைக்குழு, பணம் கடன்வசதி, 1085

ஆபத்து முதலீடு, 873, 895

இ :

இங்கிலாந்து (பார்க்க, பெரிய பிரித்தானியா),

இசைவின்மை, நல்ல–இலாப விகிவு, 765–767, 770

இடைநிலைப் பொருள்கள், இருமுறை கணித்தல், 297–300
இருமுறை கணக்கெடுப்பதைத் தவிர்த்தல்.

இடைநிலைப் பொருளாகள், தேறிய தேசிய உற்பதது, 299, 306கு.
விலையிடல, 910–912

இநதியா, உதவித திடடஙகள், 660–661
குடிததொகை, 41–43, 843
குறை விருத்தியடைந்த நாடு, 1042
முதலீடு, 1052கு, 1053–1054

இநதோனேசியா, 1041, 1051

இயக்குநர் சபை, கம்பெனி, 128–129

இயறகை வளஙகள், 811–812, 849
முனனேறுத நாடுகள, 1050–1051

இயற்கையாளா, 1109

இருபதாம் நூற்றாணடு நிதியின் தனியுரிமை, தனியார் கைததொழில் முயற்சியாளர் சஙகம் என்பவறறின கமிட்டி, 719

இலட்சிய உலகம, 907–908, 914, 920, 1113

இலாணட்ரம்–கிரிபபின் சட்டம், 228, 240, 244

இலாபம், அளகக்முடியாது, 892
ஆபதது, நிசசயமின்மை, 884, 887, 900–901
உச்சபபடுததல, 696–698, 703–704, 719–721, 725–726, 745
எதிர்பாராத, 354 கு
ஒழுகக்சசார்பான கருத்து, 891–892
கம்பெனி, 310–311, 881
கம்பெனிகளின பருமன், 123–125 கு
சாதனஙகளில அடஙகிய வருவாயே, 882 900–901
சாதாரண, 620

இலாபம, செயறகையருநதல், 890–891, 901
சேட, 307 கு, 314
தனியுரிமை, 806–807, 886–887, 900–901
தேறிய, 698
பகிரநது கொடுக்கப்படாத கூட்டுத்தாபன, 119, 129, 881
புளளியியல், 881–883, 900–901
முயறசிககான வருவாயே, 882–884
மேலதிக, 619–620, 716–717, 745, 891
மேலதிகம், 895–897
வரியிடல், 730–732, 892–895
வரைவிலக்கணம், 292–294

இறுதிநிலைச் செலவுகள், அதிகரித்தல், 705–706
இறுதிநிலை வருமானம், 716–717
கருதுகோள், 610–612, 692–693

சப்பிளை கோடு, 612–615, 622–624, 705–706
சப்பிளை மறிவினை, 613
மொத்தம், 686–693
வரைவிலக்கணங்கள், 608–610, 626–628, 690–692, 698
விலை, 614–615, 628–629, 700–701, 705–706

இறுதிநிலைச் செலவுக்கோடுகள், 615–618, 627–628, 696–698

இறுதிநிலைச் செலவு நாட்டம், 376 கு

இறுதிநிலைச் செலவு விலை, விசேடம் 614–616

இறுதிநிலைச் சேமிப்பு நாட்டம், 340–341

இறுதிநிலைச் சேமிப்பு நாட்டம், பெருக்கு மெண், 360–364

இறுதிநிலைத்–தேறிய, பொருள, 767 கு.,

இறுதிநிலை நுகர்வு நாட்டம், 339–341
கணக்கிடுதல் 336–337
வரிகள் 377
பெருக்குமெண், 266–365

இறுதிநிலைப் பயன, 582–586, 597, 634 கு
அளவீடு, 585கு–588
ஒரு டொலருககு, விதி, 589–593
குறைநதுசெல் (பார்க்க, குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப்பயன)
நியாயபூாவமாகத் தெரிதல், 589
மதிபபு, 593–595
வருமானம், 586
விலைகுறைப, 589

இறுதிநிலைப்பயன, சமநிலைத்தனமை, 589–593

இறுதிநிலைப் பயனகோடு, 587–589, 614–615

இறுதிநிலைப் பயனின்மை, 634 கு

இறுதிநிலைப பின்டப் பொருள், 755–756
இறுதிநிலை வருமானப் பொருள், 761–763
உழைபபு 773–774
குறைந்துசெல், 755–756, 773–776
குறைந்துசெல் விகிவு 755–757
சாதனவிலை, 758–761

இறுதிநிலை முதலீட்டுத் திறன், 494–507
இறுதிநிலை வருமானம், 697–700, 703–704, 716
இறுதிநிலை வருமானம், இறுதிநிலைச் செலவு, 716–717
விலை, 692–695
இறுதிநிலை வருமான–உற்பத்தி–761–763
உழைப்பு, 765 கு.,
சாதனத் தேவைக் கோடுகள், 764–765
இறுதிநிலை வருமானமும் விலையும், 692–695
இறுதிநிலை–விளைவு, உற்பத்திக் கொள்கை, 569–781
குறைநத செலவு, 757–759
சமூகத்தின் தேவை, 801
பகிர்வு, 797–807
பெறுமானம், 783–784
வரைவிலக்கணம், 755
விதிகள், 798–800
இறுப்பு முறை, 990–1008
ஆபத்துநிலை வாதம், 999–1001
இறுப்பு முறை : ஆரம்ப தசையிலுள்ள கைதொழிலகள், 1005–1006
எதிர் நடவடிக்கைக்கு, 998
ஒப்பியல் நனமை, 967
கட்டுப்பாடற்ற வியாபாரம், 1024–1026
சம்பநதமான போலி நியாயங்கள், 993–1001
தொழிலாளர் மீது விளைவு, 994–999 1002
"தோன்றுப் பாதுகாப்பு" 1006
வர்த்தகததில், 992–996, 1001–1005, 1014
விசேட நலவுரிமைப் பிரிவுகளுக்காக, 994
விஞ்ஞான முறையில், 999
இறைசியடிக்குந் தொழில், பயிற்சி விசேடத் துவம், 70 கு
இனப் பாரபட்சம், 176–177, 181, 217
இன்சல் சாமுவல், 126

ஈ :

ஈடுகள், 204 கு
பண்ணை, 649–650
ஈட்டு நிபந்தனைகள் மீது கட்டுப்பாடு, 475

உ :

உண்ணூட்டு வரி, 250–251
உதவி நனகொடை, அரசாங்கங்களுக்கிடையே, 285–286
அரசு, 283–286
சமட்டி, 209, 283–286, 289
உதவி பெறுவோருக்குக் கிடைக்கும் வட்டி, 537
உபவரி இலாபவரி, 275 கு
உருக்குத் தொழில, 680–742
தொழிற் சங்கங்கள் 231–232
நிறைவில போடடி 734–735
உருகுத் தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தம், 1959–60, 241
உலகக் கைத்தொழில் நிலையத் தொழிலாளர் சங்கம், 224 கு
உழைப்பு, அரசாங்கத்தின நிலை, 236–238
அரசியல், 217–219, 237, 238–240
உரிமைகள், 237 கு
உற்பத்திக் காரணி, 753–754, 765 கு, 791–792, 797
சபபிலைக் கோடு, 634 கு, 800–802, 815, 819–820
டாவ்ட்–ஹாட்லி சட்டம், 239–241
தேவை, 798–799, 806–807, 830–833, 840–842
பண்பு, சம்பள வேற்றுமைகள், 823–825
பதிலீடு, 497
முதல, 849
உளவீடு, (பார்க்க உற்பத்திக் காரணிகள்)
உள்வீடு–உற்பத்திக் கோட்பாடு, 1101 கு, 1108–1114
உறுதிப் பத்திரங்கள், 98–99, 122
சமநிலையான பணபபை, 198
முதலீடு, 202–204, 438–440
விலைகள் எறியிறஙகல, 200–204
உறுதியாக்கப்பட்ட வருடாநதச் சம்பளம், 243
உற்பததி, அரசாஙக, 254–255
கொள்கை, இறுதிநிலை விளைவுகள், 751–772
கொள்கை, வரைப்படத்தின் மூலம் விளக்கல், 772–781
தேறிய தேசிய•விளைவு, 356–357, 508–509
விலைகள, 409–410
உற்பத்திச் சாதனங்கள், 54, 752
உழைப்பு, 753, 767 கு., 792

உற்பத்திச் சாதனங்கள், குறைந்த செலவுப பதிற் சாதனம 757–759
சந்தைகள், 753
சப்பிளையும் தேவையும், 791–792, 806
நிலம், 785, 794–796, 806–807
பதிற்சாதன அமிசங்களைப் புகுத்தல் 757, 765, 783, 807
உறபத்திச சுட்டி, 323
உற்பதத்தித் தகைமைக் கோடு, 24, 622 கு அரசாங்க நடவடிகைக, 258–262
உற்பத்தித தொழில, 752–756, 770, 773–774

ஊ :

ஊக வியாபாரம, காலப் போக்கில் விலைப போக்கு, 666–670
பொருளாதாரம், 664–677
ஊகவியாபாரிகள், 202–204, 400–401
இலட்சியமான நிலைப்படுததல, 672–674
பணவீகம், 410
விலைத் தளம்பல்கள், 677

எ :

எசசப்பாடு : நுகர்வோ எச்சபபாடு, 594–596, 598–599, 602, 896
எஞ்செல ஏனெல்ட், 183 கு
எஞ்செல சட்டங்கள, 183 கு
எஞ்செல், பிரெடரிக, 160, 1096
எட்வாடஸ் ஜோர்ஜ், 163கு.
எதிகால விறபனைகள, வியாபாரம் 668–670
எதிமாறுன சக்திக கொளகை 132கு.,
எர்ஹாட லடவிக், 744
எல்லைக் கோடுத தேவைகள, கட்டுபபாடு, 474–475
என அயலவனை ஓடடாண்டியாக்கும கொள்கை, 1012–1016

ஏ :

" ஏ அண்ட் பீ " எனற கம்பனி 131, 741–742
ஏகபோக உரிமை (தனியுரிமை), 683, 918–919
அரசாங்கப் பிரமாணம, 683, 725–726
அரசாங்க மேற்பாவை, 738–740
ஆதிகம் 130–133
இலாபம, 886–887
உதிகள, 129–131
எல்லைப்பட்ட சாதனத தேவை, 762–764
குறைபாடுகள், பரிகாரம், 737
சிறநத இலாபச் சமநிலை, 725–726
சப்பிளையும் தேவையும் 572
தீமைகள், 129–131, 745
தீவிரமான ஆராய்சி, 735–737, 745
பங்கு வியாபாரக் கம்பெனிகள், 125–127
ஏகபோக உரிமைப் போடடி, 58–61, 97–101, 569–570
(தனியுரிமைப் போட்டி), கூட்டுப்பேரம், 827–846
சிறநத பரீட்சை, 682–685, 694, 707, 719, 745, 763–764, 804–805
மாதிரிகள், 725–731, 745
வரைவிலக்கணம், 682–683
வளத்தைப் பகிர்தல், 700–704, 730–37
வீண செலவு, 730–736
ஏகாதிபத்தியம், பொருளாதார, 1044–1045
ஏ. ரி. அணட் ரீ எனற கம்பெனி, 125
ஏற்றுமதிகள், 1009–1010, 1025–1027
ஏறறுமதி இறகுமதி வங்கி, 1018

ஐ :

ஐகிய அமெரிககா, சம்பளங்கள், 809–812
சனத்தொகை வளர்ச்சி, 38, 41–45, 814
சுபீட்சநிலை, 813–814
பொருளாதார வளர்ச்சி, 541–543, 1103–1106
வருமானப் பங்கீடு 156–160, 165–168
வாழ்கைதத தரம், 165, 180–181
வீணதிறன, 164–165
வெளிநாட்டு லியாபாரப பற்றுக்குறை,1028–1034
ஐகிய அமெரிகக திறைசேரியும் பெடரல ரிசர்வும், 477–480, 487–489, 535
ஐக்கிய சுரங்கத தொழிலாளர், 215, 835
ஐகிய மினசாரத தொழிலாளா, 217, 228
ஐகிய மோட்டா தொழிலாளா, 217–243
ஐசனஹோவர், டுவையிட். டீ. 242, 1080
ஐந்தொகை, கணககு வைப்பு, 135–140, 145–152
ஐரோப்பா, குடிததொகை, 38, 40–42, 45, 813–814
குடிவரவு, 812
சம்பளங்கள், 810–812
சர்வதேச நிதியில, 1011,–1012, 1024–1028
சர்வதேச வியாபாரத்தில 956–60, 962–968, 974–975, 980–983

ஐரோப்பியக் கொடுப்பனவுச் சங்கம், 1021
ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் கூட்டுறவுத் தாபனம், 1021

ஒ :

ஒப்பியல் நன்மை, கொளகை, 961–989
ஒருதுறை நிபுணத்துவம், 62, 68–71, 79
ஒன்றிலொன்று தங்கியிருக்கும் சந்தைகள், 97–98
ஒன்றிலொன்று தங்கியிருத்தல், தனித்துறைப் படுத்தல், 70

ஓ :

ஓய்வுநேரம், வினோதிறன், 164
ஓய்வுபெற்ற யுத்த வீரருக்கு அளிக்கும் நன கொடைகள், 286
ஓவென் ரோபற், 1114

க :

கடதாசிக் கம்பனி, 235
கடன்கள், ஆளுக்குரிய, 109–111
சிறிய வியாபார நிர்வாகத்திலிருந்து, (வங்கிகளையும் பார்க்க) 109–111
வெளிநாட்டு, (பார்க்க வெளிநாட்டுக் கடனகள்)
கடன நிருவாகம், 488
பணத்துறைக கொள்கை, 533–535, 876
கடன் பெறுதல், அரசாங்கம், 257–258, 532–534
கடன் பெறுதல், தனிப்பட்டவர்கள், 192–196, 211, 447–448
தொழில் வளர்சசியும், 113
கணக்கு வைத்தல், ஐந்தொகைகள் 138–140, 145–152
சொத்துக்கள் 135–140, 145–148, 150–152
பொறுப்புக்கள், 135–140, 145–146
தேயமானம 135, 143–145, 150–152
மேல்மிச்சம் 145–148
வருமான அறிக்கைகள் 135, 140–142, 145–148, 152
கணக்கு வைத்தலும் இலாபநட்ட அறிக்கைகளும, 135, 140–143, 152
கணககு வைத்தலில் ஒதுககஙகள், 147–150
கணக்கு வைத்தலும் சேமநிதியும் 148–150, 152
கணக்கு வைத்தலும் பொருட்பெறுமதியும் 136–143, 152
கணக்கு வைத்தலும் தேறிய பெறுமானமும் 135–140, 145–148
கம்பெனியின் உழைப்பு, 881
கருஞ்சந்தை நடவடிக்கைகள், 571–572
கலப்பு முயற்சித் திட்டம் 49–52
கல்பிரேத் ஜே. கே. 23, 132கு, 260
கல்வி, 170–172, 195கு
பொருளாதார வளர்ச்சி 1076–1077
கல்லூரிப் படிப்புக் கடன், 195கு
கழிவு மதிப்பு, 853–858
கனேடா, அரசாங்க பற்றுச்சீட்டுக்கள், 248–249
குடும்பப் படிகள், 188
தொழிற் சங்கங்கள், 215கு
வங்கிகள், 430–431, 454கு
கனேடா, வினோதிறன், 164

கா :

காங்கிரசினை கூட்டுப் பொருளாதாரக் கமிட்டி 1083
காட்டெல், 727
காச்சிங்ஸ், 394கு
காசு நழுவுதல, கைமாறும் பழக்கத்தில், 455, 460
வங்கி ரொக்கப் பெடடிகளுள், 455–456, 481
காபபுறுதி, காபபுறுதி செயயப்படும் ஆபத்துகள், 676–677
காபபுறுதி, சமூகம (பார்க்க, சமூகப் பாதுகாப்பு)
சிவிய (பார்கக, சீவியக காப்புறுதி)
தனிப்பட்ட, 210–211
பொதுச் சுகாதாரம் 210
பொருளாதாரம், 674–676
வங்கி வைப்புக்கள், 444
வயதுமுதிர்ந்த ஓய்வும் சொநதக்காரர் நன்மையும், 208
காபபுறுதி, வேலையற்றோர் சகாய ஒழுங்கு, 209
காலமும் விநியோதமும் தேவையும் 560–561
காலததொடர் வியாபாரச் சக்கரத்தின் சுட்டியாக, 386–388

இ :

இங் இரெகரி, 92, 553–555, 557
இப்பின சர் பிரானசிஸ, 638கு
இப்பினின நிகழ்சசி, 638கு
இளாக், ஜே. எம, 744, 751
இளாக யோன பேடஸ, 803கு, 905கு
இளேட்டன் அன்டிடரஸட சடடம் (1914) 237, 740–741
இரௌன செல்லாபாச கோபபொரெஷன் 235
இரேஸ, டபிளயூ. ஆர. 235
இறிஸடியானு செகயூரிட்டீஸ கம்பனி, 126

ஈ :

ஈழநோகஷிச–சரியும தேவை 579, 582கு, 681கு.,
காரணம, 87–88
பதிலீடடு–வருமான–லிஹவுகள் 591–593, 597–599
விதி, 86–87

கு :

குக, எம். எல, 234கு.
குடும்பச செலவுகள, 184–191
குடுமபச சொததுகுகள, யுத்ததுகுப் பிந்திய காலப் பெருகுகம, 191–193
குடும்பப் படிகள, அரசாங்க, 188
குடுமபப பணஜீகள, 645–648
குடிசனப் பெருகுகம, குறைநது செலலும் விதி, 31, 813–814
நுகாசசி, 643–645
பொருளாதார விஹவுகள், 44–45, 359, 528–529
மல்தசின கொள்கை 35–39, 63கு., 671–672, 815, 843
குடிசனப் பெருகுகம, வியகதத்தக்க சமீப காலப பெருகுகம, 38–39, 41–43 வியா பாரச சகரஙகள, 396–397
குடிவரவு, 812, 817, 843
குடியேறற வரட்சி, 1042
குயெஸனே, 1109, 1112
குறுந்தவஜீ, 616, 626, 709–710
குறுஷேவ் நிகிறா, 1098, 1116
குறைநதுசெல இறுதிநிலேபபயன, சூதாட்டம், 670–672, 674கு., பணம், 586–588
குறைந்துசெல் விஹவு விதி, 31–35, 671–672, 752–757, 798–800, 812–814, 817–818, 843, 852, 877–878
குறைந்துசெல விஹவு, இறுதிநிலேப் பிண்டப் பொருள், 755–757
குறைநதுசெல இறுதிநிலேப்பயன், விதி, 582–586, 597, 671–673, 676–678, 798–800, 812–814, 817, 843
குறைநதுசெல இறுதிநிலேப் பிண்டப் பொருள், 773–776
விதி, 755
குறைநதுசெல இறுதிநிலேப் பயனும் தேவைப் போகுகும, 586–589
குறைநத அபிவிருத்தியுள்ள நாடுகள், 1039, 1068
மூலதனம் ஆகுகுதல, 1051–1056, 1061–1063
அரசாங்க வருமானம் 248, 1055
இயற்கை வளங்கள, 1049–1051
எகாதிபதியம, 1045–1047
சநதைகளாக, 1044–1045
சனத்தொகைப் பிரசசிஜை 843, 1048–1049
பொதுவுடைமை, 1042
குறைந்த அபிவிருத்தியுள்ள நாடுகள், வர. லாறறு விபரம், 1062–1066
வரைவிலக்கணம், 1039–1040
வாழகைகைததரம 1040–1043
குறைநத செலவுச் சோகைை, 759–761
சமநிலே, 524–527
கொடுகைபபட்டதொரு வெளியீட்டுக்கு 775–777
குறைநத செலவுத் தானம், வரைபடம், 776–777
குறைந்த செலவுப் பதிற் சாதனக் கொள்கை, 758–760, 766–767, 769
குறைந்தபடசச் சம்பளச் சட்டம், 238
குறை விருத்தியடைநத நாடுகளில புதிய துணிதல, 1059–1061
குஸநெட்ஸ சைமன், 163–164, 392–393, 1115–1116

கூ :

கூட்டுச் சேர்தல்கள், 740, 742–743
கூட்டுபபேரம், உரிமை, 238–239
சம்பளம், 833கு.,
பொதுநலமும், 838–840
நிச்சயமற்ற தன்மை 836–837

தொழிற் சந்தையின் குறைபாடுகள், 827–848
விநியோக தேவை விதி, 244
வேலைநிறுத்தம், 837–838
கூட்டுத்தாபனங்கள், அமைத்தல் 114–118
கூட்டு முயற்சி 115
நன்மை தீமை 117–119, 133
பணவலிப்பு, 119–120
பிரமாண்டமானவை அல்லது பெரியவை 106–108, 123–136
இயக்குநர் சபை 128–129
உரிமையுமில்லை, ஆட்சியுமில்லை, 125, 133
தலைமையும் ஆட்சியும், 126–133
பட்டியல், 123
பொருளாதாரவலு 123–124
வளர்ச்சியும் செலவாக்குப் பெருக்கமும், 125–127
கூலிட்ஷ் கல்வின், 241

கெ :

கென்றசன், எச். டீ. 566கு.,

கே :

கேரி, நீதிபதி, 226, 727
கேயின்சு, பிரபு, 329–330, 506கு., 876கு, 1115–1116
கேயின்சு மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது 17–19, 348, 861கு

கொ :

கொடுகடன், கூர்மூனைக் கோபுரம் 479–481
சர்வதேச நிதி, 1016–1021
முதலீடு, 464
வங்கி, 430
வட்டி வீதங்கள், 464
கொடை வரிகள், 273–274
கொப், டி. எச், 533கு.,
கொம்மன்ஸ ஜே. ஆர். 69கு, 70கு, 1114
கொம்பேர்ஸ சாமுவேல், 224–227
கொலின் கிளாக, 163கு.,
கொளவனவு வலுவும் சம்பளமும், 836–837, 840–842, 846
கொள்ளையிலாபமீட்டல், 570, 742

கோ :

கோடன், ஆர். எ. 125கு
கோல்ட்ஸ்மித் ரேமண்ட், 393

கை :

கைசர்லிங் லியோன், 1085

ஹ :

ஹபர் ஹெபேட், 200, 526
ஹபேர்லர். ஜி, 1049கு.,
ஹமில்டன் அலெக்ஸாண்டர், 534, 1005
ஹவர் அணை, 254

ஹா :

ஹாடர் டெல், 493
ஹார்வாட் தொழில் கல்லூரி, 822, 894கு
ஹான்சென் அல்வின், 390–391, 394கு, 528, 1116

ஹி :

ஹிக்கி பிரிமன் கம்பனி, 235
ஹிக்ஸ், ஜே. ஆர். 877கு
ஹில்மன் சிட்னி, 226

ஹெ :

ஹெப்சன், யே. எ., 394கு
ஹெவ்வா ஜேம்ஸ, 215, 229

ஹே :

ஹேயெக். எப. எ. 394கு., 919கு

ஹோ :

ஹோட்டீ, ஆர். யி, 394கு, 1079
ஹோவாட் ராப்ட், 527, 740

ச :

சகாயத் திட்டம், 652–653
சகாயப்பணம், 566–567, 625
விவசாய சகாயப்பணம், 653, 656–658
சங்கங்கள் (பாக்க தொழிற்சங்கங்கள்)
சங்கத்தின் சம்பளக் கொள்கை, 835–836 844–846
சட்டமுறைப் பணம், 414–415
சநதைத் தேவைக் கோடு, (பார்க்க தேவைக் கோடு)
சந்தை விலைத் திட்டம், சப்பிளையும் தேவை 53–59, 83–85, 90–93, 101
சப்பாத்துத் தொழில், 835
சம்பளப் பட்டியல் வரிகள், சமட்டி, 274
மாகாணமும் தல்த்தாபனமும், 283

சம்பளம், உள் அடங்கிய சம்பளம், 620, 627
உற்பத்தியும் சம்பளமும் 813
உறுதியாகபபட்ட வருடாநதச் சம்பளம், 243
குறைந்தபட்சம் 238
சமபள உயர்வு 830–933, 840–843
சம்பள உயாவும் வேலை வாயப்பிலே குறைவும 833–835, 841–845
சம்பளம பறறிய இரும்பு விதி, 815–816
சம்பளததில வாடகை அமிசஙகள், 822
சமனபடுததா வேற்றுமைகள 823–825
சமமான சமபளம, 810–812, 822–825, 844–845
தொழிற சஙகங்களும சம்பளமும் 218–222, 231–244
தொழில் துட்ப முறைகளும சமபளமும, 812–813
" நடபபுச–சம்பளம ", 828, 837, 846
நிசச சமபளம் 412, 426, 798, 810, 843
நிசச் சம்பளச சூசிகை 810
நில வாடகை 802கு.
நிலையுளளதாகுதல் 242
நீகிரோவரும வெளளையரும் 175–178
பணணைத் தொழிலாளரின சம்பளங்கள், 647–649
பணச சமபளம 412, 426
போட்டிச் சம்பளமும கூட்டுப பேரமும் 809–848
சமபளக் கொளகை, 827–828, 844–845
மூலதனமும் சம்பளமும் 812
மொததச் சமபளம், 801
வரைவிலக்கணம் 881
வாஙகுஞ் சதியும சம்பளமும் 837, 841
வாழகைச செலவும சம்பளமும் 185
விலைகளும் சம்பளமும 243–245, 407, 411–413, 517, 569
யுததத்துக்குப பினவிருநத சமபளத் திட்டம் 242–245
சம்பளங்கள், சராசரி 809
சம்பள உடனபடிக்கைகள், 835–837
சம்பள உந்தற பணவீகம் 1082–1083
சம்பளம் பற்றிய இரும்புவிதி, 815–816
சம்பள வீதங்கள், 54, 769, 794, 797–798
சம்பள வீதங்களும் ஊக்கமளிகளும் வீலை யேற்பாடும், 915–1917
வித்தியாசங்களும், 809–810, 823–827, 839, 843–845
சம்பள வீதச் சந்தை 569
சம்பளம் நிராணயித்தல், நிறைபோட்டி
சம்பள உடன்படிக்கைகள், 810–827, 843–845
சம்பளமும் தேசிய உறபத்தியும், 751, 753
தொழிலாளர சப்பிளையும் 819–822
சமநிலைக கருதது, 650–652, 662
சமநிலை விலைகள், 651–652, 655–659, 662–663
சம–உற்பத்திக் கோடு, 777–778, 781
சமட்டி மாகாண வியாபாரக்குழு, 248, 734–735
சமட்டி அரசு, 249–251
சமட்டி அரசு, ஆணடுச் செலவு 252
உழைபபு, 234–237
கட்டுப்பாடு (பார்க்க, அரசாங்கக் கட்டுப்பாடும் ஒழுங்குபடுத்தலும்)
செலவுகள் (பார்க்க, அரசாங்கச் செலவுகள்)
பண்ணை உதவி, 649–660
பிஸ்கால் கொள்கை (பார்க்க பிஸ்கால் கொள்கை)
பொருளாதாரப பங்கு 60–62, 66–68, 246–270
மாறும் கடமைகள, 253–256
சமநிலை, இறுதிநிலைப் பயன், 565–568
சமநிலை, தொழிலாளர் சந்தை, 826–827
நல்ல இலாபம், 725
சமட்டியரசு, நிர்வாகததிறன, 261–262
சமநிலை, நுகர்வோன, 602, 603
நெடுந்தவணை இலாபமிலலாக் குறைந்த செலவு, 710–714
பொது 905கு
போட்டி 803–807
விதியோகம் தேவை, 90–92, 101, 560–567, 575
சமநிலைத்தானம், தேவை வலைகோடு நகர்தல் 724–725
சமநிலைத்தானமும " நிர்வகிக்கப்பட்ட விலைகளும " 722
சமநிலைப்புளளி, 336–340, 721–722
நெடுந்தவணை கைதொழில் நிரம்பல், 621–623, 627–628
வரைவிலக்கணம், 341
சமநிலைவிலை 91–93, 101, 564–567, 570, 904
கால அமிசம், 560–563, 575

சமூக அடிப்படையும் வெற்றியும் 179–181
சமூகச் செலவின் மூலதனம, 1062
சமூகத் தேவைகள, 263–266
சமூக நிலையும் சந்தர்ப்பமும், 177–181
சமூகப் பாதுகாப்பு, 208–211, 217, 238–239
சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம், 208–209, 274
சமூகப் பாதுகாப்பு வரிகள, 208–210, 274–275
சமூகவுடைமை, 908, 1091–1092, (சோஷலிசம்) 1093–1096, 1113–1116
உத்தம, 919கு
வட்டி., 869–872, 914–915
சர்வதேச, அபிவிருத்திச் சங்கம், 1018
சர்வதேச தோற்றெழிலாளர், 228
சர்வதேச நிதி, 925–960, 1009–1021, 1024–1034
சர்வதேச நிதித்தாபனம், 1018
சர்வதேச பணநிதித் தாபனம், 1017, 1019–1021
சாவதேச பெண்ணுடைத் தொழிலாளர் சங்கம், 227–228, 830–831
சர்வதேச பொருளாதாரப் பிரசினைகள், 1009–1035
சர்வதேச வங்கி, புனருத்தாரணம், அபிவிருத்தி 1016–1018
சர்வதேச வியாபாரம், ஒப்பியல் நன்மைக கொள்கை, 961–989
ஐரோப்பிய பொதுச்சநதை 1024–1026
கட்டுப்பாடற்ற 1023–1026
டொலர் குறைபாடு 1025–1029
பற்றுக்குறை, நாட்பட்ட, 1028–1034
சரக்குக் கையிருப்பு, 530
ஒழிவு, 356–357
கணகுவைப்புமுறையில், 136–143
கணக்கு வைப்புமுறையில், பெறுமான மதிப்பிடல் 136–140, 153
முதலீடு, 354கு.,
வியாபாரச் சக்கரம், 392–393, 398கு, 399–400

சா :

சாதனச் செலவு, 767
சாதனத் தேவை, இறுதி, நல்ல இலாபத்தான உற்பத்தியில், 760–762
எல்லைக்குட்பட்ட, தனியுரிமை, 762–764
சாதனத் தேவைக் கோடுகள், 764–765
சாதனத் தேவை, வருவிகைப்பட்டது, 767, 783–784, 793–794
சாதன–வீலைகள், 769–770
குறைந்த–செலவுக் கொள்கை, 758–760
சப்பிளை, தேவை எற்பவற்றுல் நிச்சயித்தல் 784–786, 794, 805கு
திறமையும் 792–793, 795
மாற்றங்கள், பதிலீட்டைத் தூண்டும், 760, 767கு
சாதாரணப் பங்கு, 98, 115–118, 120–122, 196–198

சி :

சிக்கனம 859, 864–866, 877
சிக்கனப் போலிமுரண், 368–370, 381
வட்டிவீதமும் சிக்கனமும் 874–875
வருமானமும் சிக்கனமும், 365–366
முதலீடுசெய்யத் தூண்டுதலும் சிக்கனமும், 366–371
சிக்காகோ வர்த்தகச் சங்கம், 97, 665, 669–670
சிக்கனமும் நுகாச்சியும் 367
சிங். எச். சைபிஸ், 234
சிமித–விக்டர். ஈ. 189கு
சிலருரிமை, 683–684, 726–729, 734–736, 745
சிறுபான்மையினருக்குப் பாரபட்சம், 175–178, 217
சிறுபிள்ளைகளே வேலைக்கமர்த்துதலும் சட்டம், 238, 249–250, 816–818
சினகிளோ, அப்டன், 190

சீ :

சீவியக் காப்புறுதி, சாதாரணம், 205
சீவியக் காப்புறுதி, தவணை, 206
தொகுதி, 205
தொழில், 205–207
நன்கொடை, 206–208
நேரடியான, 206–208
வங்கிகளால விற்கப்படும், 431கு
சீனு, கூட்டுப்பணவீணை, 1050
பொருளாதார அபிவிருத்தி, 1040

சு :

சுகபோகச் செலவுகள், 185–186
சுகாதாரம் பாதுகாப்பு எனபவற்றைப பேணும சட்டம்–238

சுதந்திர முயற்சி 22
அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள், 50–62
சமூக நுகர்வு, 253
பொதுநலப் பொருளியல், 918–920
வியாபாரம், 813, 918கு, 1023–1026
வியாபாரப் பிரதேசம் 1024
" சுயீட்ச அரசு " 160, 210, 211
சுயீட்சம், 390–392
தந்தம், 384–385
விவசாயப் பிரச்சினை, 663
சுயமான நிலையாகிகள், பிஸ்கால், கொள்கை மில், 521–525
சுருக்கம், 395–400, 425–426
விலைகள், 408–410
வேலைவாயபினமை, 410
சுருக்கமான விற்பனை, 668கு
சுருட்டுத் தொழிலாளர் சங்கம, 224
சுவீடின் உற்பத்தி, 165
சனத்தொகை, 39, 41–43, 45
பணவீகமம், 516
பொதுநலவரசு, 188, 210, 255, 1095
சுவை மாறறங்கள், 573–574, 581

சூ :

சூதாட்டம், 670–672

செ :

செக்யூரிட்டீஸ் அன்ட் எக்ஸ்சேஞ் கமிசன், 117, 127, 249
செகு, உபயோகம், 437கு
செமபுக் கைததொழில், 896
செலவாக்கு, சங்கங்கள, 218–219
செலவர் கூட்டுச் சட்டம, (1950), 741
செலவு உநதல் அல்லது விற்பனேயாளர்–வீச் சம், 505, 513–518, 1082–1084
செலவுக கோடுகள, ஆகுகற காரணிகள், 757–759
செலவுகள, அதிகரித்தல், 29–31, 631–632
இழுதிநிலே (பார்கக இறுதிநிலேச செலவுகள)
உள்ளடங்கிய, 620–627
உறபததி, 567, 685
ஓரலகின சராசரி, 612கு, 689–691, 703, 716–717
குறைத்தும் பூரணப் போட்டிநிலே நீர் குறைதலும், 623–624, 627–629, 707–710
குறையும், 635–638
சநதர்ப்பச், 620–622
சப்பிளை, 604–638
செலவுகள், நிலேயான, 687–689, 703
போட்டி, 620கு
போட்டி சப்பிளை, 705–717
மாறுத, 631
மாறும், 687–691, 703
மொத்த, 611–613, 686–693, 698, 703
மொத்த குறுந்தவணே மூடும் நிலேமைகள், 616–618, 627
மொத்த சம செலவு, 777–780
மொத்த நெடுந்தவணே முறிவு நிலேகள், 618–672
செலாவணி வீதங்கள், 727–931, 1015
சருவதேச பணநிதி, 1018–1019
சுதந்திரமான, 928–930
தங்க நாணயத் திட்டத் திரம், 930. 951–953
நெகிழ்சியான, 947–951
சென்மதி நிலுவைகள் (சருவதேச), 925–927, 933–943, 1020–1021, 1030–1031
சென் லோறன்ஸ் கடற்பாதைத் திட்டம், 258

சே :

சேம்பர்லேன், எட்வாட், எச்., 679, 726
சேமிப்புக கணக்கு, 196
சேமிப்புக் கோடும் முதலீட்டுக் கோடும், 349–354
சேமிப்பு நாட்ட அட்டவணே, 339–340, 345
சேமிப்பு நாட்ட அட்டவணேயும் வியாபாரச் சக்கரமும், 393
சேமிப்பு, அளநது கணிகைகப்பட்ட, 322, 325 330கு
இறுதிநிலே நுகர்வு நாட்டம், 377
குடும்ப, 523
கூட்டு, 523, 528
சேமிபபு, நுகாச்சி, வட்டிவீதம், 859
முதலீடு, 196–199, 204–208, 330–332, 359–380
வருமானம், 334, 345, 355
தேசிய வருமானம், 350, 360
தேறிய, 335
நோக்கங்கள், 330–332, 345, 379
முனனேறுத் நாடுகளில், 1051–1052
வேலேயின்மை, 369–371

யுத்தத்துக்குப் பிந்திய காலத்தில் சேர்தல், 191–193
நாட்டம், 334–336, 863
அட்டவணை, 337–341, 345
இறுதிநிலை, 340–341, 360–364
குடும்பவகை, 334–340
போருக்குப் பிறபட்ட, 334–335
சேமிப்பு வகைச் சிலியக் காபபுறுதி, 207
சேமின் கொள்கை, 510, 517

சை :

சைபர்னெட்டிக்ஸ், 498

சொ :

சொத்து வரி, 280–282, 289
சொந்த வியாபாரம், 106–111
சொலோன ரெபேட், 753

சோ :

சோவியத் நாடுகள், ஐக்கிய அமெரிக்காவுடன் பொருளாதார வளர்சசியை ஒப்புநோக்குதல் 1103–1106
கூட்டுப் பண்ணை முறை 1050
சனத்தொகை 40–43, 45
பொருளாதார அபிவிருத்தி 1040, 1058–1082
அமைப்பு, 1098–1102
வட்டி வீதம, 869–872
வரலாறு, 1043–1044, 1096–1098
வருமானப் பங்கீடு, 170, 175கு

ஸ் :

ஸ்டாலின், யோசெப்பு, 1098
ஸ்டிக்ளர் ஜோர்ஜ். ஜே., 189கு, 737
ஸ்விஸ்டர் சமனா, 213, 229

ஷு :

ஷும்பீட்டர், 132, 391கு
புதியது காணும் கொள்கை, 394கு, 736, 884

ஷே :

ஷேர்மன் அன்ரிரஸ்ட் சட்டம் (1890) 130, 236–238, 248, 734, 740–741

ஜி :

ஜிவோன்ஸ் டபிள்யூ. எஸ்., 394கு, 907கு

ஜெ :

ஜெர்மனி, இரண்டாவது உலக யுத்தம், 1097–1098
கம்பெனிக் கூட்டுகெதிரான சட்டங்கள், 743–744
குடித்தொகை, 38–39, 41–43
கைத்தொழில் அபிவிருத்தி, 1057–1058
தங்க சேமிப்பு, 766
பணவீக்கம, 407, 410, 515–516
வியாபார்ச் சகரம், 386–387
வியாபாரததை வங்கி உடைமையாகப்பெறல், 110கு
ஜெர்மனி, விலைத்திட்டம், 51
வேலையின்மை 386–387
ஜெனரல மோடடர்ஸ் கம்பெனி, 724, 742, 837

ஜே :

ஜேகப் வீனர், 1064கு
ஜேமஸ், தோபின், 487, 1079
ஜோ ஷெங்ரன் அலெக்ஸ்ஸாண்டர், 1043

ஜோ :

ஜோர் ஹனறி, 788, 792, 795, 804
ஜொசிலின. சி. எஸ., 179–181

ட் :

ட்ரூமன், 242, 1023
ட்ரூமன கோடபாடு, 1021
ட்ரொஸ்கி, 1096, 1097

ட :

டகளஸ் வில்லியம், 1044
டக்ளஸ பி. எச். 753

டா :

டான் டொபின், 227
டாவ்ட்–ஹாடலி சட்டம், 239–242, 244
டானபெரி ஹாடடோஸ் வழக்கு, 236

டீ :

டீம்ஸ்டர் சங்கம், 229

டு :

டுசெல்பெரி எல் ஜேம்ஸ், 344கு
டு பொணட் கம்பெனி, 126, 742
டு பொனட் செலோபேன வழக்கு, 737

டே :

டேவீஸ். ஆர். ஜி. 533கு,
டேவிட் ஹியூம், 954

டொ :

டொலர் குறைவு 1026–1029
டொளசிக், 179, 180

த :

தங்க அளவைத் திட்டம், 477–479, 480கு, 930–932, 912–952, 1018–1019
தங்கம், கண்டுபிடிப்பு, சுபீட்சம் 391, 413
தங்கச் சாணறிதழ்கள், 415, 478–481
தராகம், சர்வதேச நடமாட்டம், 476–479
சர்வதேச நடமாட்டம், அமெரிக்காவிலிருந்து வெளியேற்றம் 1026–1029, 1081
நாணயமாக 415–417
பணகொள்கை விடயத்தில்–மட்டுப்படுத்தும் சாதனம், 478–479
வங்கிச சேமநிதிகள், 476–483
வீலையிற் பாதிப்பு, 416கு
விற்பனை விலை, 477–479
தடைசெய்தல, 668–670
தவணைக் காப்புறுதி, 206–208
தவணைக் கொடுப்பனவுக கடன, வட்டி. 195–196
தவணைக கொடுப்பனவு நியதிகள், கட்டுப்பாடு, 474–476
தலத்தாபன அரசு, செலவுகள், 250, 279–281, 286, 289
தலைவரி, 273
தலையிடாக் கொள்கைப் பொருளாதாரம், 248, 262–266, 331–332, 624–625, 715கு, 743–744, 897–899, 918கு–919, 1072–1073
தள்ளுபடி வீதக் கொள்கை, 467–469, 470–472
சீர்திருத்தம், 485
தனிப்பட்ட சொத்தும் முதலும், 66–68
தனிப்பட்ட வருமானம், 183–211
தனிவரி இயக்கம், 788–791, 795
தனியுரிமை வாங்குவோன், 764கு, 833கு

தா :

தானுயிரங்குதல், 497–502

தி :

" தி கிராஞ்ஜ் ", 650
திரட்டு நிதி, கணக்குவைப்பு முறையில், 148–150
தியடோர் சுல்ட்ஸ், 645, 1049கு, 1051
திருத்தமற்ற கணியக் கொள்கை, 512–514
திருத்தமுற்ற கணியக் கொள்கை, 423–425, 427–428
திரும்ப விற்கும் விலைப் பரிபாலனம், 741

தீ :

தீவிரமான ஆராயச்சியும் தனியுரிமையும், 735–737

தூ :

தூண்டுகருவிகள், 671, 896
தூய உணவு மருந்துச் சட்டம், 190, 248

தெ :

தெனசி பள்ளத்தாகுகு அபிவிருத்தி, 253, 254, 740

தே :

தேசிய உற்பத்தி, அரசாங்கத்தின் பங்கு, நாடுகள், 248
தேசிய உற்பத்தி, சமநிலை மட்டம், 376
நிச ; பணம், 292–293
நிச. பணம், விலைச் சுட்டிகள், 295–297
மதிப்பிடுதல், 292–295
உழைப்பு ஒட்டம், 294, 307, 309, 313–314
பொருள ஓட்டம், 292–294, 306–310, 313–314
முதலீடு, 366–367
மொத்த, (பார்க்க, மொத்த தேசிய உற்பத்தி)
தேசிய ஆராய்ச்சிப் பகுதியினர், சிபாரசு செய்த உணவு, 189
தேசிய உற்பத்தியாளர் சங்கம், 225
தேசியக் கைத்தொழில மறுமலர்ச்சிச் சட்டம, 237
தேசிய திட்டக் கமிஷன், 235
தேசிய தொழிலாளர் உறவுச் சங்கம், 220–222 237, 240–242, 244
தேசியத் தொழில உறவுச் சட்டம், 226, 237

தேசீயப் பாதுகாப்பு, செலவுகள், 252, 258-260, 263-265
தேசீய புன்ருத்தாரணச் சட்டம், (1933), 741
தேசீயப் பொருளாதார ஆராய்ச்சித் தாபனம், 159, 291, 753
தேசீய வருமானம் : அரசாங்கச் செலவுகள், 246-247, 262கு
உத்தியோகபூர்வமான தரவு, 317-325
குறைவுகள், சம்பள உயர்வுகள், 833-835
சம்பளத்தின் பங்கு, 310கு
சமநிலை, 351-358, 365-369, 371
சலனமுள்ள முதலீடு, 359
தேசீய உற்பத்தி, தேறிய, (பார்க்க தேறிய தேசீய உற்பத்தி)
தேசீய வருமானம், தேறிய தேசீய உற்பத்தி, 315-321, 323-324
நிர்ணயித்தல், கோடு, 358
நிலத்தின் பங்கு, 791-792
நுகர்ச்சியையும்-சேமிப்பையும் நிர்ணயித்தல், 350-351
பங்கு முதல் விலைகள், 201-202
புள்ளி விபரம், 151-152, 323-324
பொதுக்கடன், 541கு
வரைவிலக்கணங்கள், 291-292, 312-313
தேயமானம், கணக்கு வைப்பு முறையில், 138, 139, 141-145, 147-149
மூலதனம், 300-304, 308-311, 315-316
தேவை அட்டவணைகள், 84-85, 579-685
வருமான அட்டவணை, 686
தேவை, அதிகரித்த, விலைமாற்றம் 561, 630-631, 635-636
குறைதல், 830-831
குறைநதுசெல் இறுதிநிலைப்பயன், 586-590
தேவை, கீழ்நோக்கிச் சரிதல (பார்க்க கீழ் நோக்கிச் சரியும் தேவை)
சநதை, தனிப்பட்ட தேவைகள், 579-580
சப்பினை, (பார்க்க சப்பினை)
சாதனம், 760-761, 767-770
நிலைமாறுதல, 580-581, 635-636
நெகிழ்ச்சி, 554-557, 575, 686-687, 695கு, 834-835
நெகிழ்சியற்ற வருவிக்கப்பட்டது, 834
பயனபாடு, கொளகை, 579-603
தேவைக்கோடு, 84-88, 92-93, 558-559
உற்பத்திக் காரணிகள், 762-764, 782-784, 794
உழைப்பு, 801, 806-807, 830-833, 835-836, 845-846
குறைநது செல்லும் இறுதிநிலைப்பயன், 586-590
சந்தை, 579-580, 597, 627
சந்தை, மொத்தம, 782-784
நகர்வு, 581-582கு., 724-725
நிலம், 789
நெகிழ்சி, 591-594
பண்ணை உற்பத்திப் பொருள்கள், 654-655
போட்டி, 681-683
வரி, 564-567
வருமானக் கோடு, 686
தேவையின குறுக்குத தொடர்புகள், 582
தேறிய சனன விகிதம், 39-43
தேறிய தேசீய உற்பத்தி (தே. தே. உ.), 291-292
தேறிய தேசீய உற்பத்தி, அரசாங்கச் செலவுகள், 303-309, 374-375
அளத்தல, 292-296, 300-310
ஆக்கம், 356-357, 508-509
இடைநிலைப் பொருள்கள், 297-299, 306கு.
உயர்ந்துசெல் விலைகளால்-வீக்கமடைந்தது, 296
சமன்பாடு, 314
சேர்க்கப்பட்ட மதிப்பு, 299
தேசீய வருமானம், 315-321, 323-324
தேறிய மூதலீடு, 299-302, 374-375
நிச, 295-297
நுகர்ச்சி, 299-302, 374-375
பணம், 422-425
மதிப்பிறக்கம், 295-297, 314
பணவாட்ட இடைவெளி, 372
மொத்த தேசீய உற்பத்தி, 303, 313-315
வரிகள், 377-379, 495-497, 522, 524-525
வரைவிலக்கணங்கள், 292-294, 299, 305-309
வெளிநாட்டு முதலீடுகள், 308-309, 531கு
தேறிய விளைதிறன், 856-857
மூதற்பொருளின் அலலது முதலீட்டுத திட்டத்தின, 852-854
வட்டிவீதம், 858-859, 869

தொ :

தொகுதிக் காப்புறுதி, 205
தொம்சன், 38

தொழில் பரிவர்த்தனை நிலையம், அரசாங்க, 209
தொழிற்கட்சி, பெரிய பிரித்தானியா, 1094–1095
தொழிலநுட்ப மாறறம், குறைந்த அபிவிருததியுள்ள நாடுகள, 1056–1061
தொழிற சங்கங்கள், 213–244
அங்கத்துவம், 213–216
உண்டாவதற்கான காரணங்கள், 219–220
உழைப்புகருரிய தேவை, 783–784
உளளூர, 216–219, 244
எதிர நடவடிககை, 232–233
ஒப்பநதஙகள, 214–216
" கமபெனி ", 221–222, 232–233
கூடடுப பேரம், 215–216, 219–224, 239–240, 244
கைததொழில், 214–216, 224–225, 244
சமபள அதிகரிப்பு, 829–833, 839–843
சமபளக கொளகை, 835–836, 839–843
சமடடியாடசி, 224–225
சனநாயகம், 229–231
சுய விருபபு, 225
செலவாகரு, 214–215, 569
டாவட ஹாட்லி சட்டம, 239, 244
தேசிய, 216–219, 244
தேசிய சமமேளனம, 216–217, 244
தொழிலாளரை மட்டுப்படுத்தல், 817–818, 843
தொழிறசாலைத் தொடாபு, 234–236
பொதுவுடைமை, 215–216, 227
முதலாளிகள, 230–233
வரலாறு, 223–228
வளர்ச்சி, 214–215
தொழிற சஙகத தலைவர்கள, 216–219, 224–231, 233–235, 783–784
தொழிற சநதை, கடடுப்பாடுகள், 812, 817–818, 830–831, 843
குறைபாடுகள, 827–845
சமபளஙகள, 820–822, 844–845
பொதுச சமபநதம, 826–827
போட்டியிடாத பிரிவுகள, 825–826, 844
மநதகம, 820கு
தொழிற பிரிவு, 63, 68–69, 70–71, 78–80
தொழிலாளர வீரத தொண்டர், 223–225
தொழிற சட்டம், 208–209, 219–220, 226–227, 229, 234–235, 237–239, 244, 249–250
தொழிற்சட்டம், (1959), 229
தொழிற் சீவியக் காப்புறுதி, 205–207
தொழில நிர்வாகத் தொடர்புச் சட்டம், (பார்க்க டாவட்–ஹாட்லி சட்டம்)
தொழில் முயற்சிச் சக்கரம், 384–386, 402–403 485–486
அசியல், 386–388
அளத்து முன்னறிந்து கூறல், 386–388
ஐரோப்பாவில, 386
கால நீடிப்பு, 390
கொள்கைகள், 393–398, 403
சுருககம், 386, 388–390
சேமிப்புப் பட்டியல், 392–393
நாலு அமிசங்கள், 388–392, 402–403
நீண்ட அலைகள், 391
நுகர்ச்சிப் பட்டியல்கள், 392–394
பருவத்தொடர் சுட்டியாக, 386–388
பருவ மாற்றம், 388–389
பெரிய, 390–392
பொதுககடன, 535
போகுகள், 386–389
மூலதன ஆகுகமும், 391–393
யுததஙகள், 391–393
வருமானம் நிருணயித்தல், 378–379
விரிவு, 386, 388–390
வேக வளர்ச்சித் தத்துவம், 397–400
தொழில் நுட்ப மாற்றஙகள் குறைந்து செல்வினவு விதி, 754
சம்பளங்கள, 810–813
பொருளாதரா வளர்ச்சி, 359
தொழில் முயற்சி, முனனேறியே கூறுதல், 400–403
தொழில்நுட்ப மாற்றஙகள், மூலதனக் கொளகை, 860
வியாபாரச் சுழல், 397–398
விவசாய வீழசி, 643
தொழிலாளர் ஆபத்துப் போலி, 818–819, 843
தொழிலாளர் புள்ளிவிபரத் தாபனம், 819
தொழிலாளருக்கு நட்டஈடு கொடுக்கும் சட்டம, 238
தொழிலும் அரசியலும், 217–219, 237, 239–241

தொழிற்றுறைத் தாபனச் சங்கங்கள், 214–244
அ. தொ. ச. உடன் சேர்தல், 214–215, 218–219, 226–227
அமைத்தல், 226–227
அரசியல், 217–219
பட்சபாதம், 217
பொதுவுடைமை, 216–217, 227–228
தொழிற்றுறையாளரும் வருமானமும், 170–173, 175கு

தோ :

தோஸ்டீன் வெப்லேன், 1057, 1114கு
தோன்ருத்துணே போலிமுரண், 700–701, 703–705, 712–713

ந :

நட்டங்கள், 354கு, 716–717, 886–887, 897–899
அசாதாரணமான, 619–620
கம்பெனியின் பெருப்பம், 124கு.,
குறைத்தல, 709
நட்விகசெல், 265கு., 905கு.,
நல்லலாபத்தான உற்பத்தி, 760–762, 768–769
உற்பதத்தியும் இசைவின்மையும், 765–770
இறுதிநிலே விளேவும், 763–768, 770
நல்ல லாபம் பெறக்கூடிய தானம், 695–698, 731–733
நல்லெண்ணம், மதிப்பீடு, 112, 117
சூக்குமச சொத்து, 150–153
நன்கொடைத் திட்டக் காப்புறுதி, 207–209

நா :

நாட்டிடை வர்த்தகம், தொழில் சட்டவாக்கம், 238–239
நாணய ஓட்ட விலேத் தொழிற்பாடு, 752–955
நாணயம் (பார்க்க பணம்)
நாஷ்வா கமபெனி, 235
நாலாம் அபிசத் திட்டம், 1023
நாட்டுக்கடன (பார்க்க, பொதுக்கடன்)

நி :

நிக்கலஸ் வில்லியம், எச். 462, 662
நிச்சயமின்மையும் இலாபம் பற்றி னைட் எனபவரின கொள்கையும், 884–887, 900
நிச்சயமின்மையும் வட்டிவீத வேறுபாடும், 872கு, 885
நிதிக் கம்பனிகள், வங்கிகள், 430–431
நிதி, சர்வதேசம் (பார்க்க சர்வதேச நிதி)
தனிப்பட்ட, 183–211
நியமச் சம்பள வீதத்தை உயர்த்துதல், 830–831
நியாயமான தொழில் நியமச் சட்டம், (1938)
நியாயமான தொழிற் குழுக்கள், 177
நியூகம். ஜி. பி., 665
நியூயோக் பங்குச் சந்தை, 97–99, 125, 199
நியூ ஜேர்ஸி ஸ்டான்டர்ட் எண்ணெய்க் கம்பனி, 737, 740
நிர்வகிக்கப்பட்ட விலேகள், 722
நிர்வாகம், கூட்டுப்பேரம், 836
சங்க எதிர்ப்பு, 231–232
சம்பளங்கள், 883–884
தொழிலுக்குரிய கூட்டு முயறசி, 127–129
நிலம், உற்பத்திக் காரணியாக, 785–786, 794–797
சப்பிளேயும் தேவையும், 806–807
நிலச் சீர்திருத்தம், 1050–1051
நிலம், தேசிய வருமானம், 792, 801–802
மாறு, 784
வரி, 787
"மேல்மிச்சம்", வரியீடல், 788–791, 794–795
நிலம், வாடகை, 782–786, 788–791, 793–795, 798–799, 803கு
உதாரணம், 911–916
நீலேயான செலவுக் கோடு, 687
நிறைவில் போட்டி (பார்க்க தனியுரிமைப் போட்டி)
நிறைவில் போட்டி., வளப் பகிர்வு, 700–703

நீ :

நீகரோவர், பாரபட்சம் காட்டுதல, 175–178, 181, 217
நீர்மைச் சொத்து, 417–419
நீர்மைத தேர்வுக கொள்கை, 494, 505–507, 517
நீர்வீழ்ச்சி மின்சக்தி, 354

நு :

நுகர்ச்சி அட்டவணைகள், 336–338, 340–341, 344–346
அரசாங்க செலவினங்கள், 374–375
அரசினைக் கொள்கை, 500

நுகர்ச்சி இயல்தகவுக் கோடு, 600–603
நுகாசசி அட்டவணைகள், கீழ்நோகிச் செல்லல, வரி, 377–379, 381
தேசிய, 344
தேசிய, புளாவிவிபரமுறை, 343
முதலீட்டுப் பட்டியல்கள், 352–354
முழுமையான, 341–343
மேல்நோகிச் செல்லுதல், 378–380, 500
நுகர்ச்சி, மொத்தப் பயன், 585
நுகர்ச்சி அட்டவணைகள், நிபந்தனைகள், 344–346
வருமானமும் நுகர்வுகளும், 364–366
வியாபாரச சக்கரம், 392–394
இ. நு. நா. 377
நுகர்ச்சி
உணவு, 643–644
கூடுதலான வரிகள், 378–379
சமூக, 253
சிகன முரணபாடு, 366–367
தீலவீத, 344
நோக்கங்கள், 330–332, 345–346
வருமானம, 341–342
நுகர்ச்சியும் மொத்தப் பயனுடைமையும, 584–586
நுகாவு நாட்டம், 334–336, 863
அடடவணை, 335–338, 341, 344–346
இறுதிநிலை (பாகக இறுதிநிலைச் சேமிப்பு நாடடம்)
குடும்ப வகை, 334–340
சமநிலைப்புளளி, 336–341
தேசிய, 342–343
நடவடிக்கை வகைகள், 344
போருகுகுப் பிறபடட, 334–335
நுகாவோ ஆராயசசி நிலையம், மிசிகனை சாவகலாசாலை, 193
நுகாவோன, ஆராயசசி, 191–192
எசசபபாடு, 594–596, 598–599
நுகாவோன கொடுகேடன, போருகுகுப பிற்படட அதிகரிபபு, 195–196
நுகாவோன சமநிலை, கேதிரகணித ஆராய்சசி, 600–603
நுகாவோன செலவினஙகள, 183–191
நுகாவோன, பணடு, 570–572
நுகாவோர பணடஙகள, நெடுஙகாலப பயன், 391–394, 396–398, 528–530
நுகர்வோர் பண்டங்கள், நெடுங்காலப் பயன், முதல், 850–851
தேறிய விளைதிறன், 852–854, 864–865
நுகர்வோர் பண்டங்கள், நெடுங்காலப் பயனறறவை, 391–393
நுகாவோன, பணம் செலவு செய்யும் விதம், 188–190
வரிகள், 564–567
விளம்பரம செய்தல், 189–190

நூ :

நூதனமான தேக்கம், 528, 545

நெ :

நெகிழ்சசி, தேவை (பார்கக தேவை)
விநியோகம், 560
விநியோகமும் தேவையும், 554–563, 575
நெடுந்தவணை இலாபமிலலாக் குறைந்த செலவுச சமநிலை, 710–714

நை :

நைட் குட்வின, 218
நைட் பிராங், 884

நொ :

நொறில–லாகாடியா சட்டம், 237

நோ :

நோட்டு, 73, 413–415
" நோயான " கைத்தொழில், மிகைத்திறன், 731–735
நோபேட் வீனா, 498

ப :

பகிரங்கச் சநதை நடவடிக்கைகள, 467–471
பகிரங்கச சநதை நடவடிகைகள, சிர்திருத்தஙகள், 487–489கு
பங்குச சநதை வீழ்சசி–1929, 199–201, 389
பஙகுடைமை, 111–115
பணணை, 645–646
பஙகுதாரர், 125
(பஙகாளர)
உரிமைகளும் கடமைகளும், 115–122, 126–128
சிறுபானமை, 127–128
வரிப்பளு, 287–288
பங்குதாரரின் வரையறுகப்பட்ட பொறுப்பு, 117–119

பங்குதாரரும் ஆட்சியும, 126–127, 129
தத்துவ பிரதிநிதிகளும், 126–128
பங்கு வியாபாரக் கம்பனிகள், 125–127
பங்கு வீலவு பெறுவோர், 645–647
பங்கீடு, 751, 797–808
இறுதிநிலை உற்பத்திக் கொள்கை, 803கு
நன்னெறிப் பிரச்சினைகள், 803–805
பண்டச் சந்தை, 753–756
பண்டப்பணம், 72–74
பண்டம் பணி, அரசாங்கத்தின் செலவு, 303–309, 376
பண்டமாறறும் பணமும், 71–73
பண்ணைச் சங்கங்களின் சம்மேளனம், 650
பண்ணைத் தொழிலாளர் சம்பளங்கள், 645–647
பணக கணியக கொள்கையும் விலைகளும், 405
பணககொள்கை, ஆராயசசி, 491–506
பணக்கொள்கை, கடன் நிர்வாகம், 534–535, 876கு
முதலாக்கம், 862–865
முதலீட்டுக் கோடு, 491–492
பணமும் விலைகளும், திருததமுற்ற கொள்கை, 423–425, 426–427
பணககொள்கை, பெடரல் நிசர்வ்வின, 466–474, 484–487, 489கு., 534–535
பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு, 1079–1081
பணக்கொள்கை, வட்டி, 679, 874–875
வருமானம் நிருணயித்தல், 493–495, 500
பணத்தைப புதைத்து வைத்தல், 409, 454–455
பணப்புழக்க வேகம, 419–420, 509–511, 517
பணம், உயிரப்பில்லாத, 506
பணம், கணக்கு அலகாக, 75–77, 79
கடமைகள், 75–77, 79
சாவதேச அலகு, 1032–1033
சர்வதேச வியாபாரப் பறறுக்குறை, 1029–1031
சமீபப்பணம், 417–419
செலவு செய்யும் கூலி, 189–192
டொலர் குறைபாடு, 1026–1029
நுகர்ச்சி வலு, 408–410
பணமாற்று ஊடகம், 63, 70–73, 75–77, 79–80
புழக்க வேகம், 419–421, 425–427, 494–495, 508–511, 517–518
மதிப்பு அதிகமான, 1031
வகைபாடு, 73–75, 413–419, 425–427
வங்கி உண்டாக்கும், 447–450, 451–452, 454, 459–460
வட்டி, 505–507, 873–875
விநியோகம், 413–422, 425–426, 493–495
விலைகள், பருமட்டான அளவுக்கொள்கை, 405, 422–424, 426–427
விலைமாற்றமும் தேய்மானமும், 931–933, 1014, 1019–1020, 1026–1027, 1032–1033
பணமாறறம், 75கு
பணமும் காலமும், 76–78
பணவாட்ட இடைவெளி, 371–375, 381–382, 520–521, 528–529
பணவிநியோகம், பெடரல் நிசர்வ், 467, 470கு 480–481, 492–493
பணவிநியோகமும் தங்கமும், 478–481
பணவீக்கம, 243, 331–334, 425, 502
பணவீக்கம், இடைவெளி, 373–375, 380–382, 464–465, 462, 514, 518, 527–529
சர்வதேச வியாபாரப பற்றுகுறை, 1028
செலவு–உந்தல், 1082–1084
செலவு உந்தும் அல்லது விற்பனையாளர், 505–506, 513–518, 1082–1084
தவமும், 503, 735–736
நாணய ஒட்டலிலத தொழிறபாடு, 952–955
பாயும், 410–412, 423, 503–504
பூரண வேலவாய்ப்பு, 368–370, 519–547
பொதுக்கடன, 539
மாறுவிலைகள், 570–572
விலை, 373–375, 407–410
விவசாயிகள், 648–649
வெளிநாட்டு முதலீடு, 1010–1012
பத்திரங்கள், அரசாங்கம் (பாாக்க, அரசாங்கப் பதிரங்கள்)
கூட்டு, 97–98, 120–121
வங்கிகளின முதலீட்டில, 439–440
வரியில்லா நகரசபை, 279
வருவாய், 122
பதிலீட்டுப் பயனும் வருமானப் பயனுமம, 821–822, 843
பதிலீட்டு வீலவு ப்ணடப பதிலீடும் விசேடப் பதிலீடும், 804–805

பதிலீட்டு விளைவும் உற்பத்திச் சார்பும், 757–759, 765, 783
தொழிலாளர் சப்பிளையும், 820–822, 844–845
குறைந்துசெல் தேவையும், 591–593
பப்ளிக் யூடிலிடி ஹோல்டிங் கம்பனிச் சட்டம், 126
பரஸ்பர முதலீட்டு நிதி, 197–199
வியாபார ஒப்பந்தம், 1007, 1024–1025
பரிவர்த்தனையின் தொகைச் சமீகரணம், 421–422
பருத்திச் சந்தை, 97
பரும்படியான கணியக் கொள்கை, 422–423, 427
பருவபூர்வமான மாறறமும் வியாபாரச் சக்கரமும், 388–389
பரூக், போஞட், 204, 665
பலர் பிரவேசித்தலும் "நோயான" கைத் தொழிலும, 731–735
பவர், பி. டி. 1052கு
பழைய வைதிகப் பொருளாதாரம், 501–503, 505–506, 512, 873–874, 879, 1113–1114
பற்றுக்குறை, சருவதேச வியாபாரம், 1028–1034, 1081
நிதி ஒழுங்கு, 527–529, 541–542
பெடரல் அரசாங்கம், 376கு
பறெட்டோ விதி, 168கு
பறெட்டோ, விலபிரெடோ, 168கு, 919கு

பா :

பாதுகாப்பு (பாக்க, தேசிய பாதுகாப்பு)
பாதுகாபுத திட்டங்கள, 253
பாசிசம், 1092
பாடசாலைகள, மாகாண–தல ஆட்சிகளிலே செலவுகள, 280

பி :

பிஸ்கால் கொள்கை, உசிதாசாரமானது, 525–527, 544–545
கருதது, 496, 503
குறுநதவணை, நெடுந்தவணை, 520–529, 544–546
திரப்படுத்தல், 258–259
நிர்மாண நிலையாக்கி, 521–525
பூரணவேலை வாய்ப்பு, 519–547
பொதுக்கடன், 529–547
பொருளாதார வளர்ச்சி, 1079–1080
முதலாக்கம், 862–864
வரிகள், 500, 503
வருமானம் நிர்ணயித்தல், 374–377, 495
வீக்க இடைவெளி, 528, 544–545
பிராஞ்சலின், பெஞ்சமின், 36, 368, 491
பிரிட்ஜெஸ, ஹரி, 228
பிரானஸ், குடித்தொகை, 38–39, 41–43, 45–46
விளைதிறன, 163–164
பிரீட்மன், மில்டன், 344கு, 423
பிராங்கோ மோடிக்லியானி, 344கு
பிரெபீஷ், பரோல், 1004
பிரெனனன், காரியதரிசி, 652, 656–660
பிரேசில், முதலீடு, 1053
பிலிப்ஸ. எ. டபிள்யூ., 515
பிலிப்ஸ வளைகோடு, 515–518
பிளாங, மாகஸ, 9
பிறப்பு வீதங்கள், தேறிய சனனவீதம், 39–42
வேற்றுமை, 643–644, 662–663
பின்னிடைவு, 388–390, 400, 522, 842
பினஞ்சுகி நகரும் பொருளாதாரம், 635–636

பீ :

பீகு. எ. கி. 510, 517, 861கு., 919கு
பீகு. எ. கி. இன் உளவியற் கொள்கை, 394கு. 513–514
பீகு விளைவுகள், 510–512, 517

பு :

புக்கனன், யே. எம், 532
புதிய ஆராயசிகள், போட்டி, 919கு
வியாபாரச சகரம், 391–392, 393–394, 397–398, 528–529
விளைதிறன, 500
வேலைவாய்ப்பு, 497–501, 504
புதியது காணும் கொள்கை, தொழில்முயற்சிச் சக்கரங்கள், 394கு, 735–736
புதியன கண்டுபிடிப்போர், இலாபம், 882–884
புதிய மல்தூசியன் இயக்கம், 37

புதிய மலர்ச்சி, 214, 234–235, 238–239, 254–255, 659
புதிய வைதீக இணைப்பு, 330–331, 501–503, 542–545, 862
பொருளாதார வளர்சி, 1078–1079,1081–1083
புரட்டஸ்தாந்திய அறப்பண்பு, 1052
புளூ குரொஸ், 210
புறச்சிகனம், 624–626, 628, 638கு, 1076
புறப் பொருளாதார நட்டம், 265, 623–626, 628

பூ :

பூரண வேலைவாய்ப்பு 332, 411–412, 861, 875, 879
உற்பத்தித் தகைமைக் கோடு, 24–31
பணவீக்கம், 368, 371, 381, 410–411, 492
பணவீகமற்ற, பில்கால் கொள்கை, 519–547
பணவாட்ட இடைவெளி, 371–372, 381
பூரண வேலை வாய்ப்புச் சமநிலை, 499–500, 503, 864கு

பெ :

பெக், டாவே, 217–229
பெடரல் நிசேர்வ் முறை, 248, 429, 444, 457–458, 463, 470கு, 519
அமைத்தல், 431–433
எததனிக்கபபட்ட ஒழிப்பு, 487–490
கடமைகள, 463–484
சேமநிதிச் தேவைகள், 439–442, 457–458 472–474, 479–484
பரிபாலன சபை, 431–433, 458, 463–465
பெடரல் நிசர்வ் வங்கிகள், எனைய வங்கிகள், 478–479
ஐநதொகை, 465–467
கடன பத்திரஙகளும் முதலீடுகளும், 480
நிறைசேரி, 477–480, 534–535
பணக கொளகைகள், 467–468, 534–535
பணக் கொள்கைகள், தள்ளுபடி வீதம், 467, 470–472, 485–486
பிரஙகச் சநதை நடவடிக்கைகள், 468–471, 484, 492–493
நிசர்வ் தேவைகளை மாற்றல், 468–469, 472–474
வங்கிச் சேமப் பணம் (பார்க்க, வங்கிச் சேமப் பணம்)
பெடரல் வெளிச் சந்தைக் கமிட்டி, 432–433, 467–469
பெடரல் நாஷனல் மோட்கேஜ் சங்கம், 476
பெடரல் வீடமைப்புத் தாபனம், 476
பெடரல் நிசர்வ் வஙகிகள், வைப்புப் பொறுப்புக்கள், 467
பெடரல நிசர்வ் வங்கிகள் கட்டுப்பாடு, குணமயமான, 474–476
சட்டம, 431
வஙகிகள், 429, 431–433, 439–441, 457–458
பெடரல் டிபொசிட் இன்சூரன்ஸ் கோர்ப்பரேஷன், 249, 429, 443–444, 458
பெடரல் விவசாய சபை, 650
பெடரல வியாபார கமிசன் சட்டம் (1914) 740,
பெண்கள், பேதப்படுத்தல், 177, 181, 817
சம்பளங்கள், 176
வேலைப் பாதுகாப்புச் சட்டம், 238, 249
பெரிய பிரித்தன, கம்பனிக் கூட்டு எதிர்ப்புச் சட்டம் 743
குடித்தொகை, 38–39, 41–43, 45–46, 813–814
குடும்பப் படிகள் 188–189
சஙகஙகள் 235–246
சமூகவுடைமை, 210–211
தொழிலாளர் சட்டம் 238–239
நாணயம், 930–932, 1019–1021
பணவீககம், 514–518
பிறநாட்டு முதலீடுகள, 1055
பொது ஐரோபபிய சந்தை 1025–1026
பொதுகடன், 531–532, 539–541
வஙகிகள், 430–431, 454கு., 474–475
வருமானப் பங்கீடு, 168–171
வியாபாரச் சக்கரம், 386–387
விளைதிறன, 164
பெருகிவி, அரசாங்கச் செலவுகள், 376–378
சேமிபபதறகும் நுகாவதற்குமான இறுதி நிலை நாட்டம், 360–365
முதலீடு, 371–372, 376, 380–381, 399–400, 524–525, 539–540
வருமானம், 492–493
வெளிநாடடு வியாபாரம், 955–957, 1010–1012
பெருகிவ கோட்பாடு, வரைவிலக்கணம், 360–361

பெரு மந்தம், 291–292, 386–287
கமபனிக் கூட்டு எதிர்ப்பியக்கம், 741
சங்கஙகள், 214–215, 226–227
சமட்டிச் செலவுகள், 250–251
செலவு, 349
பணீணை விலீகள, 648–650
மாகாண, தலதாபன அரசுகள், 285–286
வேலீவாயப்பினமை, 348, 498–499
பெருவாரி உறபத்தியும சிக்கனமும, 34–36, 46–47, 689–690, 813–814
பௌலி, சோ ஆர்தா 310கு
பெறறி, சேர். விலலியம், 768
பெறுமதி சோககப்பட, 297–299
பென்சன—652, 656–660
பிரெனனன திட்டம், 659–660
பெனிலகல சஙகம, 1024

பே :

பேட்ரண்ட் ரசல, 9, 1068
போகசன் எபராம், 175கு.,
போள, எ. எ., 125
போ்னஸ், ஆர்தா, எப. 402
பேஜெட், டபிளயூ, 394கு

பொ :

பொது ஐரோப்பிய சந்தை, 68கு, 813–814, 1024–1026, 1030–1031
பொதுக்கடன, அளவு, 528
இக்கால பிஸகால் கொளகை, 529–548
பொதுக கொளகை, கடன், 475–476
பொதுக்கடன, கடனபடுதல், 532–534
குறைதல, 528
தனிப்பட்ட முதலீடு, 538–540
தேசிய வருமானம், 541கு
தொகை சம்பநதமான பிரச்சினை, 539–543
போருகுப் பிநதிய, 528, 547
பொதுக் கொள்கை : முதலாகக நிாணயிபபு, 862–865
பொதுக்கடன : யுதத காலத்திலே தோனறும விதம், 529
வடடி, 306
வளரும் பொருளாதாரம, அட்டவணை 540
வெளிநாட்டிலும உள்நாட்டிலும், 531–533
பொதுநலச் செலவுகள், 255–256
பொதுநலப பொருளாதாரம், 739கு, 918–921
பொதுநல மாற்றஙகள், 523, 526–527
பொதுக் கொள்கை, பணம், வட்டி, 874–875, 879
பொது மராமதது வேலீகள், 525–526, 544
பொது வசதிகள், பிரமாணம், 248, 726, 738–739, 746
பொதுவுடைமை அறிகைை, 160
பொதுவுடைமை, குறைவிருத்தியடைந்த நாடுகள, 1042–1043
பொதுவுடைமை, சஙகங்கள், (சோவியத் ருஷி யாவையும் பாரக்க) 217, 228–229
வரலாறு, 1096–1098
பொஸ்டா, டபிள்யூ. ரி 394கு
பொஸ்டன பொலிஸ வேலீநிறுத்தம், 241
பொருளாதாரக கொள்கை, 11–14
பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள், சுருக்கம், 1108–1116
பொருளாதாரம, கறறல், 3–6
சொற்கள் தவறுகப் பயன்படுதததப்படல், 14
தொடர்புடைய ஒழுஙகமைவுகள, 8–11
புதிய வைதீக, 330–331, 501–503, 542–545, 862, 1078–1079, 1081–1082
வரைவிலக்கணம, 5–8
வைதீக, 501–502, 505–506, 511–512, 873–874, 879, 1113–1114
பொருளாதார அமைப்பு, இடைகைகக்கூடிய தொழில்நுட்பச் சாதனங்கள், 24–36, 46
குடிசன அடிபபடை அமிசம் 20, 36–48
பிரசினைகள, 20–24, 45–47
பொருளாதார முறைகள, ஒப்புநோக்கல 1090–1107
பொருளாதார மொதத அட்டவணை 308–309
பொருளாதார வகுப்பினர், 177–181
பொருளாதார வளர்ச்சி, (பார்க்க, வளர்ச்சி) வளாச்சியும் ஆராய்ச்சியும், 1075–1076
வாடகை, 632–634, 784
பொருளாதாரம், விவரணமும் ஆராயசசியும் 9–11
பொற் கொலலர் வஙகிகள், 434–437
பொறுபபுகைள, 114–115, 117–118
பொனலீல அணீை, 245, 739கு

போ :

போட்டி, சமநிலீ, 705–714, 728–729, 803–807, 843

போட்டி, சமநிலை, கணநேர, 715
குறுந்தவணை 710–713
நடைமுறையிற் கொண்டுவரக் கூடியது, 743–746
போட்டிச் சமநிலை, நிச்சயமின்மை, 716
போடடி, சமநிலை, நிலையற்றதன்மை 714–717
நெடுந்தவணை 710–717
தொழிற்சநதை, 816
போட்டி, நிறை, 52–53, 58–60, 97–99, 679–680, 694, 703, 729–730, 745, 762–763, 897–899, 919
சம்பளம் நிர்ணயித்தல் 810–827
சீர்குலேதல், 623–624, 726, 708–710, 713கு
டார்வினியன திறமை, 712
நிறைவில் (பார்க்க, தனியுரிமைப் போட்டி)
நிறை, வரைவிலகணம் 680–682, 887–890
வகைகள், அட்டவணை 685
வட்டி, 867
விலேகள், 50–52, 556–570
போட், ஹென்ரி, 557
போட் மோட்டார்க் கம்பெனி, 231–232, 497, 724
போம்–வேர்க்கின் வட்டிக்கான மூன்று காரணங்கள், 869கு
போவன், டபிள்யூ. ஜி. 533கு

ம :

மட்ட விலேகள், 569–572, 607–608
மதிப்பு, இப்போதைய கழிவு, 853–859
மதிப்பின முரண்பாடு, 593–594, 598
மத்திய வங்கி, இங்கிலாந்து, 430–431
கனேடா, 430–431
வட்டிக்கொள்கை (பெடரல் ரிசேவ் வங்கி கனேயும் பார்க்க) 875, 879
மந்தங்கள், 384, 389, 432
மந்தம், 390, 400, 502–504, 506கு, 676
சுபீட்சம், 384–385
சேமிப்பு, 369–370
தொழிலாளர் தொகை, 821கு
தொழிற் பஞ்சப் போலி, 818
வரிக்குறைப்பு, 377–379
விலேகள், 410
விவசாயி, 648
மரணவரி, அரசு, 284–285
சமட்டி, 273–274
மரணவீதம், குறைந்துசெல்லும், 38
மலர்ச்சிகள், (செழிப்பையும் பார்க்க) 385, 475கு
மல்தஸ், தோமஸ் ரொபேட், 35
குடிசனக் கொள்கை, 35–39, 63கு, 671–672, 815, 843
மறே, பிலிப், 227, 234
மன நலன, கல்வி, 171–172
மனநோய் பற்றி விசாரணே செயவதற்கான அரசாங்க விசாரணேக்குழு, 172
மஸ்கிரேவ், ரிச்சர்ட் எ. 265கு, 287–289

மா :

மாகாண அரசுகளின் செலவுகள், 250, 279–281, 286, 289
மாக்ஸ, கார், 160, 1096, 1113–1116
மாக்ஸ், உழைப்புப் பெறுமதிக் கொள்கை, 910
சம்பளம் பற்றிய இரும்பு விதி, 815–818
மாக்ரியக் கொள்கைகள், ஏகாதிபத்தியம், 1045–1047
பொதுவுடைமை, 1096–1097
மாஷல், அல்பிரேட் 733, 1115
மேற்கோள், 82, 561–563, 575, 588கு, 624, 896கு
மாஷல் திட்டம் 1021
மாறும் செலவு, 616–618, 686–691, 703
வரைவிலக்கணம் 689
மாறும் செலவுக்கோடு, 687
மாற்றக் கோடு, 24

மி :

மிசெஸ், லூட்விக்வொன், 394கு. 919கு
மிசசெல், உவெஸ்லி, 389
மிதப் பணவாட்டத் தத்துவம், 862கு
மில், ஜோன ஸ்டுவர்ட், 604, 798, 1001, 1094, 1113
மிலலர் ரைடிங்ஸ் சட்டம் 741

மீ :

மீனி, ஜோர்ஜ், 229
மீன்ஸ், காடினர், சீ. 125

மு :

முகோலினி, 1092–1093
முதலாகமம், சந்தை, 854–855
முதல இலாபம், 119கு.
வரியிடுதல், 886–887, 894–895

முதலிடாமலிருக்கத் தூண்டுதல், 370, 374–375, 539
முதலாளிகளும் சங்கங்களும், 219–222, 230–233, 238–240, 244
முதலாளித்துவம், 21–22, 160–161, 412–413
முதலும் காலமும் 63–66
முதற்கோட்பாட்டின நிசயமின்மை, 860–861
முதலீடு அடைவணைகள், பணகொள்கை, 491–493
முதலீடு, ஆபத்தான விளைவுகள், 873
கணிகப்பட்ட, 322, 325, 380கு
குறைவிருத்தியடைந்த நாடுகள 1053–1054
சலனமுள்ள, தேசிய வருமானம், 359
சேமிப்புகள், 195–199, 204–208, 330–332 359 361, 380கு
தூண்டப்பட்ட 379–380
சிக்கனம் 365–371
தேசிய உறபத்தி, 366–367
தேறிய 299–302, 330–332, 380
தேறிய, தனியார, உள்நாடு, 309
வரைவிலக்கணங்கள், 302–303, 314–315, 331, 332
வெளிநாட்டு, 308–309, 320–321
நோகங்கள, 379–380
படிமுறைவரி, 278–279
பணவாட்ட இடைவெளி, 371–373
பராதீனமாக உண்டான, 358கு
பொதுக்கடன 537–539
மாறுநதனமை, 331–334, 396–398
மொதத, 301–305
முதலீடு, வங்கி, 348–440, 446–453, 459–460, 481
வருமானம், 360–375, 380–381
நுகாவுக்கோட்டு மாறறம 364–366, 378–380
விலைகள, 890கு
வெளிநாட்டு (பார்க்க, வெளிநாட்டு முதலீடு
வேகவளாசசித் தததுவம், 397–400, 541கு
வேலைவாய்ப்பு மட்டம், 366–367
முதலீடடு அடவணைகள, சேமிப்பு அட்டவணைகள, 349–354, 365–366
முதலீட்டுத் திட்டங்கள், தேறிய விளைதிறன், 852–854, 856, 859
முதலீடு அடவணைகள், நுகர்ச்சி அட்டவணைகள், 352–354, 365–366
வியாபாரச் சகசரம், 392–394
மூரண் நம்பிக்கைச் சட்டங்களும் விதிகளும், 130–131, 734–737
மூரண் நம்பிக்கை, வரலாறு, 739–743, 745–746
வருங்காலம் 743–745
மூரண் நம்பிகைப் பிரிவு, வழக்குகள், 743–744
மூரண்பாடுகள், சிக்கனம் பற்றியது 366–370, 381
மதிப்பின், 593–595, 598–599
மூறிவுத்தான நிலை, 619
மூறிவுத்தான நிலைகள், நெடுந்தவணை, மொத்தச் செலவு, 617–621, 627–628
மூணைப்பான நுகர்ச்சி, 538கு

மூ :

மூடும் அவத்தை, 617, 627, 709–710
நிலைமைகளும் மொத்தச் செலவும், 616–618
மூர், ஜியோபிரே, 402கு
மூலதனக கொளகை, 849–859
தகைமைகள், 859–863, 865–866
தொழிலநுட்ப மாற்றம் 859–866
நவீனப் பழஙகொளகை இணைப்பு, 862–863, 865–866, 879
பாதிக்கும் நிசசயமின்மையும் எதிர்பார்ப்புக்களும் 860–862
வருமான மட்டங்கள், 861–862, 865–866
மூலதன மதிப்பு, அளவிடல், 738–739
மூலதனமும், உற்பததிக் காரணிகளும் 849–851
காலமும் 63–66
சம்பளமும், 812–813
தனிபபட்ட சொத்தும 66–68, 78–79
தொழிலநுடபமும், 1058–1059
புதிய 109–110
மூலதனம், ஆழமாதல, 1078, 1081–1082
உண்டாக்குதல, 299–302, 331–332
உண்டாக்குதல, குறைவிருத்தியடைந்த நாடுகளில, 1051–1056, 1058–1059
தேறிய, 330–332
உறபததிக காரணி, 753–756
ஒவ்வோ அலகின வருவாய, 754
குறுஙகாலம், தொழிலமுயறசி வளர்ச்சி, 109–111

சர்வதேச இயக்கம், 942–944
தேய்மானம், 301–304
தேறிய வினைதிறன், 851–853
நிச, 331
மூலதனம் உண்டாக்குதலும் வியாபாரச் சக்கரமும், 391–393

மெ :

மெஞ்ஞர், சி. 905கு
மெரில் லிஞ்ச், பியர்ஸ், பென்னர் அண்ட் ஸ்மித், 115
மெல்ன், அன்ரூ, 200

மே :

மேலதிக உற்பததி, 861
மேலதிக சனத்தொகை, 38–39, 813–814, 843
மேலதிகச் செலவு, 690–691
மேலதிகம், இலாபமாக, 895–896
உற்பத்தியாளர், 896கு

மொ :

மொத்தமான சப்பிளையும் தேவையும் 800–804
மொத்தச் செலவு வளைகோடு, 687, 696–698, 703
மொத்த தேசிய உற்பததி, ஆள்வீத அதிகரிப்பு, 1071–1073
சோவியத் ரூஷ்யாவிலும் அமெரிக்காவிலும 1102–1106
மொதத தேசிய உற்பத்தி (மொ. தே. உ) 303, 312–315, 323–324
வரைவிலக்கணம், 306–309
வளாச்சி அளவீடு, 1070
மொத்தப பயனுடைமை, 597, 671–673
மொததப் பொருளாதார மதிபபு, 594
மொத்த முதலீடு, 301–304

மோ :

மோட்டார் உற்பத்தித்துறை, 684, 813–814
மோகாகன், ஜே. பி. அணட் கம்பெனி, 114

ய :

யப்பான, அதிகரிக்கும் வினைதிறன், 1028–1029, 1031
யப்பான். கம்பனி கூட்டுச் சோவதற்கெதிரான சட்டம் 743–744
கைததொழில் அபிவிருத்தி, 1057–1058

யு :

யுத்தகாலச் செலவு, 349–350, 392–393
யுத்தகால விலைமட்டங்கள், 392, 406–407, 572
யுத்தத் தொழிற் சங்கம், 242
யுத்த நிதி, 481–484

யூ :

யூனைட்டெட் ஸ்டேட்ஸ் உருக்குக் கம்பனி, தனியுரிமை நிலை, 680
யூனைட்டெட் ஸ்டேட்ஸ் உருக்குக் கம்பனி, 737, 740
யூனைட்டெட் ஷூ வழக்கு 743

ர :

ரயில் பாதைகள், அரசாங்க ஒழுங்கின் கீழ் 248
சேர்தல், 740
ரயில்வேத் தொழிலாளர் சட்டம் (1926), 237

ரா :

ராலகோப், ஜே. 161

ரி :

ரிக்காடோ, டேவிட், 786, 964–968, 1114–1115
ரிசர்வ் வங்கிக் கொடுகடன, 478–481
ரிபபளிக ஸ்டீல, 231

ரூ :

ரூஸ்வெல்ட், தியடோர், 249, 740
பிராங்க்ளின் டி., 228, 239, 443

ரெ :

ரெயனோல்ட்ஸ், லோயிட் ஜீ. 842

ரொ :

ரொகசப் பெட்டிப் பணம் 481
ரொகபெலர், ஜோன, டி. 200, 737
ரொபின்சன–பாடமன சட்டம் (1936), 130, 741
ரொபேட் யங, 127
ரொல், ஆதர், 840

ல :

லாங, ஒஸ்கார், 91கு.

லி :

லிஸ்ற், பிரெடறிக், 1114கு
லியோன்டீவ், வசிலி, 1101கு
லிஙகன, ஏபிரஹாம், 157, 265, 993

லு :

லுவிஸ், ஜோன், எல், 215, 225–230, 769

லெ :

லெனின், நிகோலே, 1045–1047, 1096–1097

லே :

லேணர், எ. பி., 918கு., 1083
லேவாதேவிக்காரர், 193–195, 248

லோ :

லோயிட்ஸ, இலண்டன், 674
லோறனஸ் வளேகோடு, 167–170, 181, 278–751

வ :

வஙகி, இங்கிலாநது 431–433
வங்கிக் கொடுகடன, 430–431
வஙகிச் சேமப்பணம், 434–435, 436–439, 457–458, 463–467, 479–480
வஙகித் தொழில், அரசாங்கப் பிரமாணம், 248–249, 442–444, 457–458
வஙகித் தொழில், இககாலப் பின்னச்சேமம், 437–440, 442–443
ஒரு தொழில, 432–435
முறை, சீரதிருத்தும யோசனைகள, 485–490
விரிவடைதல அலலது ஒடுங்குதல், 454–456, 459–460, 465–466
இககால, 42 (444, 456–458)
வஙகிப் பரிடசகர், 443–444
வஙகி முறிவுகள், 430–431
" வஙகி விடுமுறை ", 1933கு
வஙகி வைப்புகள், 75, 430–431
அரசாஙகக் காப்புறுதி 443–444
ஆக்கம, 444–458
எடுத்தல, 453, 455–457, 459–461
ஒருவகைப் பணம, 412–413, 405–417, 457–458
வஙகி வைபபுகள், கொடுகடனகள், 446–450
செலவு செய்தல, 417–420
தேலைவ 434–436, 465–466, 482–483
வங்கி வைப்பு, நிபந்தனைகள், 439–443, 457–458, 463, 470–480
வங்கி வைப்புகள், பன்மடங்கு விருத்தி, 452–454, 482–483
புதியவை, 455–457, 459–461
மாற்றமடையும், 468, 470, 471–474
வஙகிச சேமப்பணமும் முதலீட்டுப் பட்டியலும், 491–493
வங்கிச சேமபபணம், மேலதிகம், 455–457, 460–461, 473கு., 482–483, 503–504
வங்கி வைப்புகள், மொத்தம் 419கு
வஙகி வைப்புகள், யுத்த காலமும் யுத்தத்திற்குப் பிந்திய காலமும், 481–484
வருவிக்கப்பெற்றது, 454கு
வங்கிகள், அமைத்தல, 443–444
அரசாங்க, 429
ஏகபோக உரிமை, 454–456, 459–460
ஒரே நேரத்தில் லிரிதலும் ஒடுங்குதலும், 454–456
கடமைகள், 430–432, 456–457
கிளை, 430–431, 454–455
கொடுகடன, 113–114, 193–195, 459–460
சேமிப்பு, 430–431
நாட்டு, 429
பெடரல் சேமநிதி (பெடரல சேமநிதி வஙகிகளைப் பாரக்க)
முதலீடுகள், 438–440, 446–454, 459–460
விரிவாக்கமும் ஒடுக்கமும், 473–474, 479–480
வியாபார உடைமை, சோமனியில், 110கு
வங்கிகளின இடைத்தொடர்பு, 449–454, 459–460
வங்கிகளின வளர்ச்சி, 434–437, 457–458
வங்கிகள் அரசாங்கமும், 442–444, 457–458
வங்கிகளும் தள்ளுபடிக் கொள்கையும் 470–474
வஙகிகளும் பணவாகமும், 444–445, 447–450, 452, 454–455
வட அத்லாநதிய உடனபடிக்கைத தாபனம, 1021
வட்டி, கோடபாடு அமிசங்கள், 867–879
சமதாமவாத அமைப்பில, 869–872, 877–878
தேறிய, 308–310
நியாயமானதா, 867–868
நேர்மையறற தனமை, 867
பணம், 505–507

பொதுக்கடன், 533–535
பழைய கொள்கை 873–875
வரைவிலக்கணம், 881
வினைதிறன், 869
வட்டியாகக் கருதப்படும் வாடகை 871, 878
வட்டி, பொதுகடன, தேறிய தேசீய உறபதத்தி 305–306
வட்டி மாற்றங்கள், மறைமுகபபளு, 535–538
வட்டியும் முதலும், 849–851
வட்டி முதலீடு தேவை அட்டவணை 494–495, 506–507
வட்டி வீதம், 853–859, 863–865
அரசாங்கம், 859கு
இலட்சிய உலகம், 914
கடன், 464–465
சிககனம், 370கு
தனிப்பட்டவரின் கடன்கள், 193–196
தீர்மானித்தல், 858, 869
நீாமை விருப்பம், 505–507
பணக் கொளகை, 492கு, 543, 874
பூச்சிய, 872
பெடரல ரிசாவ், 478, 484
வியாபாரச சக்கரம, 307–308
வணிகவியலாளர் 1108
வயது முதிர்ந்த ஒய்வுக்காலமும சொநதக காரர் காப்புறுதியும், 208–210, 274
வாவுசெலவுத் திட்டஙகள், குடும்பம, முறைகள், 183–186
பெடரல், சரிககட்டல் 527–529, 544–545
வெளிநாட்டு, சரிக்கட்டல, 541–542
வாவு செலவுத் திட்ட மிருதி, பணவீக்கம, 522, 527–529, 544–545
வரிகள், அரசாங்கக் கடன்மீது வட்டி, 535–538
அரசாங்கச் செலவுகள், 375–381, 503–504
அரசிறைக் கொள்கை, 520–522
ஆட்சிக்குரிய 281–285, 288–289
இலாபங்களை, 731கு
கழிவு, 496
கழிவும் மந்தமும, 377–378
சமூகப் பாதுகாபபு, 209, 274
தவிர்த்தல், 275–276
தலத்தாபன, 250, 280–285, 289
தேறிய தேசீய உற்பத்தி, 307, 312–315, 381, 496–498, 523–525
நிகழ்வின் எல்லை, 286–289
வரிகள், நேரடி, 312
நேரடியான மறைமுகமான, 273
மறைவான வியாபாரம், 310–314, 315, 495
விதியோகம், தேவை மீது பாதிப்பு, 564–567, 576
விலைகள, 564–567, 632
கூட்டாட்சி, வருமானம (பார்கக, வருமான வரிகள்)
1961 வரவிலிருந்து மதிப்பிடப்பட்டவை, 274
சமட்டியாட்சி, 250, 257, 260, 272–276
வரி வசூலிப்பிலே சுயமான மாற்றங்கள், 522–524
வரிவிதித்தல, ஆபத்து, 895
இரடடிப்பு, 118–119
இலாபங்கள் மீது, 802–805
சில விடுகொடுபபு, 271–273
மறுபடி பகிர்ந்தளித்தல, 257, 269
முறபோக்கான வரியும பிற்போக்கான வரியும், 272–273, 275–279, 284, 287–289, 671–673
நிலவரி " மேலமிசசம் ", 788–791
வரி விதிப்பில நன்மை தியாகம எனற கொளகைகள், 270
சமதையும் அசமதையும் 271–272
விதித்தல பறறிய பொருளாதாரத தன்மை, 269–272
வரியும் நுகாவுக்கோடு கீழநோக்கிச் செலலலும், 377–379, 382
வரியிலுள்ள மாற்றங்கள், 524கு, 527, 537–538, 895–896
வரிவீதஙகள, 277
வருடாந்த மாணியம், கழிவு மதிப்பு 853–854
வருமானம், 116–119, 122, 881
ஆளுக்குரிய, 312, 315, 323–324
ஆள்வீத, 344
ஆள்வீத, அமெரிக்காவிலும் பிற நாடுகளிலும் 156–157, 165–166
கம்பெனியின் தராதரம், 171கு
காரணிப் பங்குகள், 801–812
குடித்தொகை, 815
குடும்பம், 310–313
குடும்பம், அமெரிகாவில், 158–160
குடும்பப் பின்னணி, 172–173, 177–181
நுகர்வு நாட்டம், 334–336
வாழ்க்கைத்தரம், 155, 160–164

சமநீலை மட்டம், 348–358, 380
சமன்பாடு, 170–171
சமமின்மை, 165–172, 751
சமமின்மை, சிறுபான்மையினர், 175–178, 181
சராசரி, 170, 177, 180
சர்வதேச அமிசங்கள், 320–322
செலவுகள், 183–186, 188–192, 211
திறமை, 172–176, 182
தேசீய, (பார்க்க. தேசீய வருமானம்)
தேவைககோடு, 580–581
நடு, 158
நிச, நுகர்ச்சி, 643–645
நுகாவோன, சமநீலை, 603
பங்கீடு, 155–160, 573கு–574, 907–910
பங்கீடு, அமெரிக்காவில, 155–160, 165–172
படிமுறைவரி, 278
பங்கீடு பறெடோவிதி, 165கு,
மாற்றுதல், 269–270
லோறன்ஸ கோடு, 277–278
பண்ணை, 648–649
பெருகிவி வீலைவுகள், 507–509
பைசல செய்யகூடிய 277–278, 311–315, 323–324, 355–337, 343, 346
பைசல் செய்யக்கூடிய வரிகள், 379, 496
வரைவிலக்கணம், 342கு
போருக்குப் பிற்பட்ட அதிகரிப்பு, 159–160, 191–196
மறுபடி பகிர்தல், 407–409
முதலீடு (பார்க்க முதலீடு)
மொத்த, 692–695, 703
ருஷ்யாவின் பொதுவுடைமைச் சமூதாயத்தில் 175கு.
வாடகை, 310–311
வியாபாரச் சக்கரம், 397–398
வருமான அட்டவணைகள், 685–686
வருமானஆராயச்சி, இககாலக கொள்கை, 329
வருமானம் நிாணயித்தல, எணகணிதமுறையில எடுத்துகாட்டல, 355–358
கொள்கை, 344, 348–382
இலகுவாக்கபபட்டது, 359–361
சேமிபபுகோடும் முதலீட்டுகோடும், 349–354
நுகர்வு முதலீடு என்பனவற்றின் அடடவணைகள், 352–354
சாதனங்கள், 505–518
வருமானம் நிர்ணயித்தல்' தாஞயியங்குதல், 497–500
பணக் கொள்கை, 491–495
பிஸ்கால் கொள்கை, 374–378, 381–383 495–503
மொத்தமாக, 378–379
வட்டியின பழங்கொள்கை, 875, 879
வருமான வரிகள் அரசு, 284
ஆளுகுரிய, 118–119, 273–275, 485கு, 894–895
படிமுறையான, 175, 276–277, 289
சமடடி, 271–273
கூட்டு, 118–119, 272–276, 287–289, 895
படிமுறையான, 272
வருமான வீலைவு, கீழ்நோக்கிச் சரியும்தேவை, 592–594
பதிற்பயன், 820–822, 843
வெளிநாட்டு வியாபாரப் பெருக்கி, 955–956
வரையறுக்கப்பட்ட சொத்துரிமைகள், 67–68
வளர்ச்சி, அளத்தல், 1070
ஆராய்ச்சி, 1075–1076
கல்வி, 1077–1078
சோவியத், ரூஷ்யாவிலும் அமெரிக்காவிலும், 1103–1106
பணவீக்கம், 1082–1084
பிலகால் கொள்கையும் பணக் கொள்கையும், 1079–1080
புதியதும் பழையதும் இணைந்து, 1078–1079, 1081–1083
பொருளாதார, 1069–1088
வீலை நிலைபபு, 1084–1087
வீதம், 1072–1073, 1075, 1103, 1105
வறுமை, 169, 920
வறுமை குறைதல், 160–165
தனிபபட்ட வருமானம, 183–184
விவசாயத்தில, 161, 645–649

வா :

வாடகை இயற்கை அருந்தல், 889
சம்பளத்தில வாடகை அமிசங்கள், 822
சிக்கன, 784–785, 849–851
தனியுரிமை, 806
தூய, 785, 786கு
தேசீய உறபத்தி, 802கு
நிலம், (பார்க்க, நிலம்)
போலி, 786கு
வட்டியாகக் கருதப்படும், 871
வரைவிலக்கணம, 795, 881
வீலைமுறை, 793, 795
வெளிப்படைப் பயனும் மறைபயனும், 786

வாடகையும் செலவுகளும், 786–788
வாடகை வருமானம், 310–311
வாணர் சட்டம், (1935), 226, 237–239, 244
வாய்ப்புள்ள குடிசனம், கொள்கை, 814–815, 843
வாய்ப்புள்ள குடிசனத்தொகை, கொள்கை, 814–816, 843
வால்டர் ரூதா, 213, 217, 230, 243, 819
வால்றஸ், எல. 1116
வால்ஷ்–ஹீலி பொது உடன்படிக்கைச் சட்டம், 238
வாழ்க்கைச் செலவு, உயர்வில்லை மட்டம், 569
குடும்ப வித்தியாசங்களை, 188
சம்பளங்கள், 186கு, 836–837, 845–846, 408–409
வாழ்க்கைச் செலவு, பிரதேச வித்தியாசங்கள் 185–188
வாழ்க்கைத் தரம், 836–837, 846
அபிவிருத்தி குறைந்த நாடுகள், 1040–1043
அமெரிக்காவிலும் பிறநாடுகளிலும் 162–163, 165, 180–181
சீர்திருத்தம், 161
நுகர்ச்சி அட்டவணை, 378–380
சேமிப்பு, 523
வருமானம், 155, 408–409

விசேட பங்கு, 121–122, 196–199
விதிகள், அதிகரித்துச் செல விளைவு 813–814
அருந்தல், 22–25
எஞ்செல், 183கு
ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் இறுதி நிப் பயன் சமனாயிருத்தல், 589
கீழ்நோக்கிச் சரியும் தேவை, 86
குறைந்துசெல் விளைவுகள், (பார்க்க, குறைந்துசெல விளைவுகள்)
குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப் பயன, (பார்க்க, குறைநது செல இறுதிநிலைப்பயன்)
குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப் பிண்டப் பொருள் 755–756
சப்பிளையும் தேவையும் 567–570
சே, 510, 517–518
பறெட்டோவின், 168கு
வித்தியாசமுள்ள பொருள்கள், 684, 726–729
விநியோக அட்டவணை 89, 562–565
விநியோகமும் தேவையும் 82–105, 506, 637–641
அடிப்படைகள், 553–554
எந்த ஒரு சாதனத்துக்கும், 791
அரசாங்கத் தலையீடு, 573–576
விநியோகமும் தேவையும், கருவிகள், 99–100 102–103
கூட்டுப்பேரம், 243
சமநிலை, 90–92, 95–96, 101, 561–567 575
சம்பள வீதங்கள், 809
சாதன விலையை நிசயமித்தல், 784–786
சாதனை 96–98
தனியுரிமைத் தலையீடு, 573–577
நியமிக்கப்படும விலைகள, 569–572, 576–577, 631
நிலைபெயர்தல், விளைவு, 92–94, 637
நெகிழ்ச்சி 554–563
பங்கீடு, 570–571
போட்டி, 572–573, 576, 604–616, 626, 637–640
மாறுநிலையிலுள்ள அல்லது நெகிழ்ச்சியற்ற, 632–635
மூட்டுக்கட்டைகள், 94–96
மொத்தம், 800–804
வரிகள், 565–567, 576
விதி, 567–570
விலைத்திட்டம, 53–59, 90–93, 551–578, 608–609
விவசாயத்தில, 642–678
விநியோகம் உற்பத்திச சாதனம், 791–792
கம்பனி, 621–623, 715–717
கம்பனி–நெடுந்தவணை, குறுந்தவணை, 619 623
சந்தை, 604–605
சமநிலை, 563
செலவு, 604–641
தொழில, 634கு, 800–801, 815, 821
விநியோகம், நிலம், 785
நெகிழ்சி, 560, 576
நெகிழ்ச்சியற்ற, 784
பினனேக்கி வளைதல, 635–636
போட்டி, 705–848
வரிகள், 564–567
வழங்கப்பட்ட அளவு, விலை சம்பந்தமாக, 90, 101
வளைகோடு, 89, 92, 100, 561–562

வியாபாரத் தாபனம், அகஎல்லை, 602
அமைபபு 108–154
கூட்டு, 106, 114–134
பங்குடைமை, 111–115
அமையம், தனியாக நடத்தப்படுபவை, 106–111
எல்லைச செலவுகள், 608–615, 627–628
உற்பத்தி வித்தியாசம், 606–608
சப்பிளைக் கோடுகள், 604–605
சிறிது, 106–111, 731–733
தேறிய தேசிய உற்பத்தி, 356–357
தொகை, 106–133
பெரியது, 106–108, 131–133
புற எல்லை, 607–609
மிகச் சிறியது, 106–109
வகை, அமெரிகாவில், 107கு
விலை ஆதரவுகள், 654–655, 663
நெகிழ்வானது, 650–651
விலைகள், 405–407, 424–426
இறுதிநிலைச் செலவு, 614, 734 கு.
இறுதிநிலைப் பயன்கள், 589, 593
இறுதிநிலை வருமானம், 692–695
உற்பத்தி, 409–410
எதிர்வு கூறல், 666–670
ஏற்ற இறக்கங்களை நிலைப்படுத்தல, 667–669
சடடத்தால நியமிககப்படும் 569–572, 576, 607–608
சநதை 607கு
சமநிலை, 91–93, 560–567
சமன, போட்டி இறுதிநிலைச் செலவு, 705, 716–717
சம்பளங்கள, 406, 408–409, 540
நிறநத, 720
தனியுரிமை, 726–727, 918–919
தேவை வளைகோடு, 580–581, 635–636
தொகை வருமானம் 685–688
நியமிககப்பட்ட, நட்டங்கள, 723, 734–735
நிர்ணயித்தல, பார்க்க, சப்பிளையும் தேவையும்
நிர்வகிகப்பட்ட, சமநிலைத்தானம், 722–725
நிலைப்பும் பொருளாதார வளர்ச்சியும் 1084–1087
நிலையான, 722, 727
நெகிழ்ச்சி, 739
லைதீகக் கொள்கையாளர், 509-514
பணம, கொள்கைகள், 422–427
பண்ணை, 643–650, 652, 659கு., 663
பழைய நடத்தை, 406–407
விலைகள், பெருக்கி வினைவு, 507–509
போக்கு, நோக்கம், 412–413
போட்டி, 566–570, 596, 608–609, 628–629
போர்கள், 406–407, 571–572
மாறுகின்ற, நுகர்வோன சமநிலை, 603
மொத்தப் பயனுடைமை, 593, 596
வரிகள் 564–567, 632
வேலைவாய்ப்பு 409–410
விலைகளின் தொழிற் கொள்கை, 909–910
விலைகுறிப்பிடுதல், 720–722
விலைக்கோலம், பருவகாலம், நிலைப்படுத்தல், 666–667
பூமிசாத்திர ரீதியான, 665–667
விலைச்சுட்டிகள், 735–736
தீர்க்க தரிசனம், 401
பணவீக்கத்தை இறக்குவதற்காக, 295–297, 313–314
விலை நிலையாக்கும் கந்தோர், 570–572
விலை மட்டங்கள் சம்பளம், 243–244
பணவீக்கம், 373–375
போர்கள், 391–392, 406–407
மந்தம், 384, 391–392
மாறுகின்ற, 405
தேய்மானம், 150–152
விலையிடல், 50–59, 78, 902–907
இடைநிலைப் பண்டங்கள், 910–912
இலட்சிய முறையான 906–908, 916–917, 920
விலையிடல், இலாபம், 896–901
ஊக்கமளிக்கும், சம்பளவீதங்கள், 915–916
குறிப்பிடல், 720–722
சமநிலை, 904
சேமநல, 917கு.
சோவியற்றின் கருத்து, 52கு
மனிதத் தன்மையிலடங்காத உற்பததிவளங்கள், 910–912
மையமான நிட்ட அமைப்பு, 907
விலை வித்தியாசம், உற்பத்தியாளர்–நுகாவோர், 656–660
விலியம் மகசெஸனி, மாட்டின, யூனியர், 463
விவசாயம், அரசாங்க உதவி, 649–650, 654–664
சமநிலை கருத்து, 650–652
சரிக்கட்டல் சட்டம், 659–660
செறிவானது, 793–794
நிரம்பலும் தேவையும் 642–678
நிலையற்றதன்மை, 648–650

விவசாயம், போட்டி, 783–784
விலைகள், 643–650, 659கு, 663–664
விளைதிறன், 645, 648–649
வீழ்ச்சி, 643–649
விவசாயிகள் சங்கம், 783
சிறிய, 647, 783
தொழிற் சக்கரம், 648–650
வாரம், 647–649
விளம்பரம் செய்தலும் தனியுரிமையும், 735–737
விளம்பரம் செய்தல், 189–192, 573–575
விளைபொருள் வேற்றுமையும் வியாபாரக் கம்பெனிகளும், 606–607
விளைதிறன், ஆண்டு அதிகரிப்பு, 244
உயர்ந்த சம்பளங்கள், 812–813
தேசீய வளம், 811
ஓய்வு நேரம், 164
தனித்துறைப்படுத்தல், 68–69
தேறிய, (பார்க்க, தேறிய விளைதிறன்)
பெருக்கம், ஐரோப்பாவிலும் யப்பானிலும், 1031
விவசாய, 644–645
வேலைவாயப்பின்மை, 498–499
விற்பனைச சந்தைகள், 98–102
விற்பனைவரி, உண்ணூட்டுப் பொருள்வரி, சமட்டி அரசு, 273–274
மாகாண அரசு, 283

வீ :

வீடு கட்டும் முயற்சி, 204, 529–530
வீதிவரி, 282

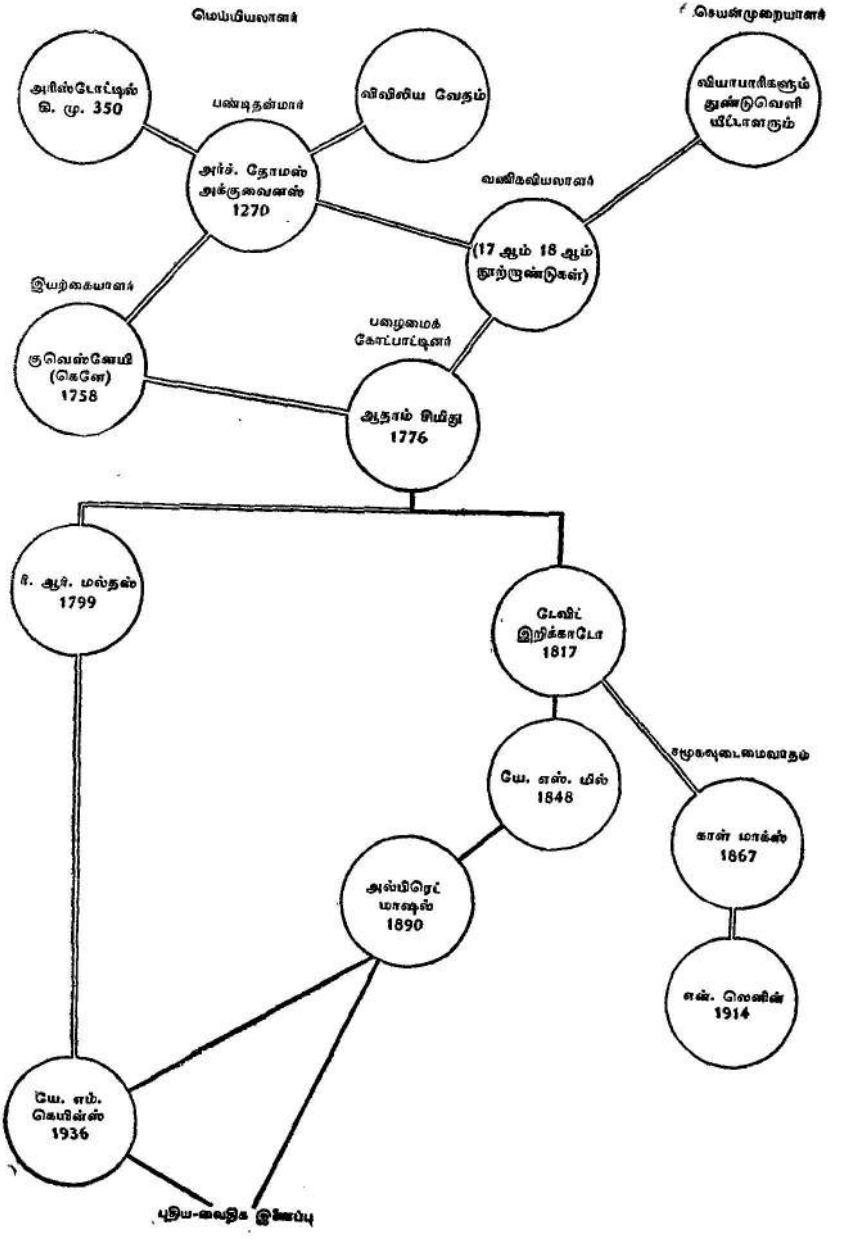
வெ :

வெளிநாட்டு உதவித் திட்டங்கள, 1021–1023, 1026–1027, 1030
வரலாறு, 1061–1066
வெளிநாட்டுக் கடன, 944, 1010, 1014, 1016–1018
உதவித் திட்டங்கள், 1021
வெளிநாட்டுச் செலாவணி, (பாக்க, செலாவணி வீதங்கள்)
வெளிநாட்டு முதலீடு, குறைவிருத்தியடைநத நாடுகள், 1054–1056
வெளிநாட்டு, தேறியது, 308–309, 320–321
தேறிய தேசவுற்பத்தி, 308–309, 531கு
பணவீக்கம், 1010–1012
வெள்ளிச் சான்றிதழ்கள், 414

வே :

வேகவளர்ச்சித் தத்துவம, 397–400, 539
வேலைத்திட்ட நிர்வாகிகள், 525
வேலைநிறுத்தங்கள், 231, 233, 237, 239–242
வேலை நிறுத்தமும் கூட்டுப் பேரமும், 836–839, 845–846
வேலை வாய்ப்பு, 236, 239–240
வேலையற்றோர் சகாயநிதி, 209, 523, 677
வேலையின்மை, 332, 379, 517–518, 861–862
வேலையின்மை, ஐக்கிய அமெரிக்காவில், 386, 391
சம்பள அதிகரிப்பு, 833–835, 840–841
சம்பளம் பற்றிய இரும்பு விதி, 815–816
சமபள வீதம், 515–518
சருவதேசப் பொருளாதாரததில், 1011–1013
சேமிப்பு, 369–370
தொழிலாளர் ஆபத்துப் போலி, 818–819, 843
நுணதொழில், 497–502, 504
பணவாட்டம், 410
பெருமந்தம், 349
மறைவான, 1049
முதலீட்டு மட்டம், 348
வேலை வாயப்புச் சட்டம், 1946 ஆம ஆண்டின், 519, 542–543, 547
வேலை வாய்ப்பு, அதிகரிதத முதலீடு, 366–367, 409–410, 840–841
ஏற்றவிறக்கங்கள், 348
குறைப்பனவுகள், சம்பளம், 833–835, 840–841, 844–845
சர்வதேசப் பொருளியல, 1010–1012
பூரண, (பார்க்க, பூரண வேலை வாய்பபு)
பெருக்கி விளைவுகள், 507–508
பொருளாதார வளர்ச்சி 1077

பொருளியற் பரம்பரை

மெய்மியலாளர்
செயன்முறையாளர்
அரிஸ்டோட்டில்
கி. மு. 350
பண்டிதன்மார்
விவிலிய வேதம்
வியாபாரிகளும்
துண்டுவெளி
யீட்டாளரும்
அர்ச். தோமஸ்
அக்குவைனஸ்
1270
வணிகவியலாளர்
(17 ஆம் 18 ஆம்
நூற்றாண்டுகள்)
இயற்கையாளர்
குவெஸ்னேயி
(கெனே)
1758
பழைமைக்
கோட்பாட்டினர்
ஆதாம் ஸ்மித்து
1776
ரி. ஆர். மல்தஸ்
1799
டேவிட்
இறிக்காடோ
1817
சமூகவுடைமைவாதம்
யே. எஸ். மில்
1848
கார்ள் மார்க்ஸ்
1867
அல்பிரெட்
மார்ஷல்
1890
என். லெனின்
1914
யே. எம்.
கெயின்ஸ்
1936
புதிய-வலதிக இணைப்பு